

010 1 1 in principio creavit Deus caelum et terram
010 1 2 terra autem erat inanis et vacua et tenebrae super faciem abyssi et spiritus Dei
ferebatur super aquas
010 1 3 dixitque Deus fiat lux et facta est lux
010 1 4 et vidit Deus lucem quod esset bona et divisit lucem ac tenebras
010 1 5 appellavitque lucem diem et tenebras noctem factumque est vespere et mane
dies unus
010 1 6 dixit quoque Deus fiat firmamentum in medio aquarum et dividat aquas ab
aquis
010 1 7 et fecit Deus firmamentum divisitque aquas quae erant sub firmamento ab his
quae erant super firmamentum et factum est ita
010 1 8 vocavitque Deus firmamentum caelum et factum est vespere et mane dies
secundus
010 1 9 dixit vero Deus congregentur aquae quae sub caelo sunt in locum unum et
appareat arida factumque est ita
010 1 10 et vocavit Deus aridam terram congregationesque aquarum appellavit maria et
vidit Deus quod esset bonum
010 1 11 et ait germinet terra herbam virentem et facientem semen et lignum
pomiferum faciens fructum iuxta genus suum cuius semen in semet ipso sit super terram et factum
est ita
010 1 12 et protulit terra herbam virentem et adferentem semen iuxta genus suum
lignumque faciens fructum et habens unumquodque sementem secundum speciem suam et vidit
Deus quod esset bonum
010 1 13 factumque est vespere et mane dies tertius
010 1 14 dixit autem Deus fiant luminaria in firmamento caeli ut dividant diem ac
noctem et sint in signa et tempora et dies et annos
010 1 15 ut luceant in firmamento caeli et inluminent terram et factum est ita
010 1 16 fecitque Deus duo magna luminaria luminare maius ut praeesset diei et
luminare minus ut praeesset nocti et stellas
010 1 17 et posuit eas in firmamento caeli ut lucerent super terram
010 1 18 et praeesent diei ac nocti et dividerent lucem ac tenebras et vidit Deus quod
esset bonum
010 1 19 et factum est vespere et mane dies quartus
010 1 20 dixit etiam Deus producant aquae reptile animae viventis et volatile super
terram sub firmamento caeli
010 1 21 creavitque Deus cete grandia et omnem animam viventem atque motabilem
quam produxerant aquae in species suas et omne volatile secundum genus suum et vidit Deus quod
esset bonum
010 1 22 benedixitque eis dicens crescite et multiplicamini et replete aquas maris

avesque multiplicentur super terram

01O 1 23 et factum est vespere et mane dies quintus

01O 1 24 dixit quoque Deus producat terra animam viventem in genere suo iumenta et reptilia et bestias terrae secundum species suas factumque est ita

01O 1 25 et fecit Deus bestias terrae iuxta species suas et iumenta et omne reptile terrae in genere suo et vidit Deus quod esset bonum

01O 1 26 et ait faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram et praesit piscibus maris et volatilibus caeli et bestiis universaeque terrae omnique reptili quod movetur in terra

01O 1 27 et creavit Deus hominem ad imaginem suam ad imaginem Dei creavit illum masculum et feminam creavit eos

01O 1 28 benedixitque illis Deus et ait crescite et multiplicamini et replete terram et subicite eam et dominamini piscibus maris et volatilibus caeli et universis animantibus quae moventur super terram

01O 1 29 dixitque Deus ecce dedi vobis omnem herbam adferentem semen super terram et universa ligna quae habent in semet ipsis sementem generis sui ut sint vobis in escam

01O 1 30 et cunctis animantibus terrae omnique volucris caeli et universis quae moventur in terra et in quibus est anima vivens ut habeant ad vescendum et factum est ita

01O 1 31 viditque Deus cuncta quae fecit et erant valde bona et factum est vespere et mane dies sextus

01O 2 1 igitur perfecti sunt caeli et terra et omnis ornatus eorum

01O 2 2 conplevitque Deus die septimo opus suum quod fecerat et requievit die septimo ab universo opere quod patrarat

01O 2 3 et benedixit diei septimo et sanctificavit illum quia in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit Deus ut faceret

01O 2 4 istae generationes caeli et terrae quando creatae sunt in die quo fecit Dominus Deus caelum et terram

01O 2 5 et omne virgultum agri antequam oreretur in terra omnemque herbam regionis priusquam germinaret non enim pluerat Dominus Deus super terram et homo non erat qui operaretur terram

01O 2 6 sed fons ascendebat e terra inrigans universam superficiem terrae

01O 2 7 formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terrae et inspiravit in faciem eius spiraculum vitae et factus est homo in animam viventem

01O 2 8 plantaverat autem Dominus Deus paradisum voluptatis a principio in quo posuit hominem quem formaverat

01O 2 9 produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu et ad vescendum suave lignum etiam vitae in medio paradisi lignumque scientiae boni et mali

01O 2 10 et fluvius egrediebatur de loco voluptatis ad inrigandum paradisum qui inde dividitur in quattuor capita

01O 2 11 nomen uni Phison ipse est qui circuit omnem terram Evilat ubi nascitur aurum

01O 2 12 et aurum terrae illius optimum est ibique invenitur bdellium et lapis onychinus

01O 2 13 et nomen fluvio secundo Geon ipse est qui circuit omnem terram Aethiopiae

01O 2 14 nomen vero fluminis tertii Tigris ipse vadit contra Assyrios fluvius autem quartus ipse est Eufrates

01O 2 15 tulit ergo Dominus Deus hominem et posuit eum in paradiso voluptatis ut operaretur et custodiret illum

01O 2 16 praecepitque ei dicens ex omni ligno paradisi comede

01O 2 17 de ligno autem scientiae boni et mali ne comedas in quocumque enim die comederis ex eo morte morieris

01O 2 18 dixit quoque Dominus Deus non est bonum esse hominem solum faciamus ei adiutorium similem sui

01O 2 19 formatis igitur Dominus Deus de humo cunctis animantibus terrae et universis
volatilibus caeli adduxit ea ad Adam ut videret quid vocaret ea omne enim quod vocavit Adam
animae viventis ipsum est nomen eius

01O 2 20 appellavitque Adam nominibus suis cuncta animantia et universa volatilia
caeli et omnes bestias terrae Adam vero non inveniebatur adiutor similis eius

01O 2 21 inmisit ergo Dominus Deus soporem in Adam cumque obdormisset tulit unam
de costis eius et replevit carnem pro ea

01O 2 22 et aedificavit Dominus Deus costam quam tulerat de Adam in mulierem et
adduxit eam ad Adam

01O 2 23 dixitque Adam hoc nunc os ex ossibus meis et caro de carne mea haec
vocabitur virago quoniam de viro sumpta est

01O 2 24 quam ob rem relinquet homo patrem suum et matrem et adhaerebit uxori suae
et erunt duo in carne una

01O 2 25 erant autem uterque nudi Adam scilicet et uxor eius et non erubescabant

01O 3 1 sed et serpens erat callidior cunctis animantibus terrae quae fecerat Dominus
Deus qui dixit ad mulierem cur praecepit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi

01O 3 2 cui respondit mulier de fructu lignorum quae sunt in paradiso vescemur

01O 3 3 de fructu vero ligni quod est in medio paradisi praecepit nobis Deus ne
comederemus et ne tangeremus illud ne forte moriamur

01O 3 4 dixit autem serpens ad mulierem nequaquam morte moriemini

01O 3 5 scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo aperientur oculi
vestri et eritis sicut dii scientes bonum et malum

01O 3 6 vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum et pulchrum
oculis aspectuque delectabile et tulit de fructu illius et comedit deditque viro suo qui comedit

01O 3 7 et aperti sunt oculi amborum cumque cognovissent esse se nudos consuerunt
folia ficus et fecerunt sibi perizomata

01O 3 8 et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post
meridiem abscondit se Adam et uxor eius a facie Domini Dei in medio ligni paradisi

01O 3 9 vocavitque Dominus Deus Adam et dixit ei ubi es

01O 3 10 qui ait vocem tuam audivi in paradiso et timui eo quod nudus essem et
abscondi me

01O 3 11 cui dixit quis enim indicavit tibi quod nudus esses nisi quod ex ligno de quo
tibi praeceperam ne comederes comedisti

01O 3 12 dixitque Adam mulier quam dedisti sociam mihi dedit mihi de ligno et
comedi

01O 3 13 et dixit Dominus Deus ad mulierem quare hoc fecisti quae respondit serpens
decepit me et comedi

01O 3 14 et ait Dominus Deus ad serpentem quia fecisti hoc maledictus es inter omnia
animantia et bestias terrae super pectus tuum gradieris et terram comedes cunctis diebus vitae tuae

01O 3 15 inimicitias ponam inter te et mulierem et semen tuum et semen illius ipsa
conteret caput tuum et tu insidiaberis calcaneo eius

01O 3 16 mulieri quoque dixit multiplicabo aerumnas tuas et conceptus tuos in dolore
paries filios et sub viri potestate eris et ipse dominabitur tui

01O 3 17 ad Adam vero dixit quia audisti vocem uxoris tuae et comedisti de ligno ex
quo praeceperam tibi ne comederes maledicta terra in opere tuo in laboribus comedes eam cunctis
diebus vitae tuae

01O 3 18 spinas et tribulos germinabit tibi et comedes herbas terrae

01O 3 19 in sudore vultus tui vesceris pane donec revertaris in terram de qua sumptus
es quia pulvis es et in pulverem reverteris

01O 3 20 et vocavit Adam nomen uxoris suae Hava eo quod mater esset cunctorum
viventium

01O 3 21 fecit quoque Dominus Deus Adam et uxori eius tunicas pellicias et induit eos

01O 3 22 et ait ecce Adam factus est quasi unus ex nobis sciens bonum et malum nunc ergo ne forte mittat manum suam et sumat etiam de ligno vitae et comedat et vivat in aeternum
01O 3 23 emisit eum Dominus Deus de paradiso voluptatis ut operaretur terram de qua sumptus est
01O 3 24 eiecitque Adam et conlocavit ante paradisum voluptatis cherubin et flammeum gladium atque versatilem ad custodiendam viam ligni vitae
01O 4 1 Adam vero cognovit Havam uxorem suam quae concepit et peperit Cain dicens possedi hominem per Dominum
01O 4 2 rursusque peperit fratrem eius Abel fuit autem Abel pastor ovium et Cain agricola
01O 4 3 factum est autem post multos dies ut offerret Cain de fructibus terrae munera Domino
01O 4 4 Abel quoque obtulit de primogenitis gregis sui et de adipibus eorum et respexit Dominus ad Abel et ad munera eius
01O 4 5 ad Cain vero et ad munera illius non respexit iratusque est Cain vehementer et concidit vultus eius
01O 4 6 dixitque Dominus ad eum quare maestus es et cur concidit facies tua
01O 4 7 nonne si bene egeris recipies sin autem male statim in foribus peccatum aderit sed sub te erit appetitus eius et tu dominaberis illius
01O 4 8 dixitque Cain ad Abel fratrem suum egrediamur foras cumque essent in agro consurrexit Cain adversus Abel fratrem suum et interfecit eum
01O 4 9 et ait Dominus ad Cain ubi est Abel frater tuus qui respondit nescio num custos fratris mei sum
01O 4 10 dixitque ad eum quid fecisti vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra
01O 4 11 nunc igitur maledictus eris super terram quae aperuit os suum et suscepit sanguinem fratris tui de manu tua
01O 4 12 cum operatus fueris eam non dabit tibi fructus suos vagus et profugus eris super terram
01O 4 13 dixitque Cain ad Dominum maior est iniquitas mea quam ut veniam merear
01O 4 14 ecce eicis me hodie a facie terrae et a facie tua abscondar et ero vagus et profugus in terra omnis igitur qui invenerit me occidet me
01O 4 15 dixitque ei Dominus nequaquam ita fiet sed omnis qui occiderit Cain septuplum punietur posuitque Dominus Cain signum ut non eum interficeret omnis qui invenisset eum
01O 4 16 egressusque Cain a facie Domini habitavit in terra profugus ad orientalem plagam Eden
01O 4 17 cognovit autem Cain uxorem suam quae concepit et peperit Enoch et aedificavit civitatem vocavitque nomen eius ex nomine filii sui Enoch
01O 4 18 porro Enoch genuit Irad et Irad genuit Maviahel et Maviahel genuit Matusahel et Matusahel genuit Lamech
01O 4 19 qui accepit uxores duas nomen uni Ada et nomen alteri Sella
01O 4 20 genuitque Ada Iabel qui fuit pater habitantium in tentoriis atque pastorum
01O 4 21 et nomen fratris eius Iubal ipse fuit pater canentium cithara et organo
01O 4 22 Sella quoque genuit Thubalcain qui fuit malleator et faber in cuncta opera aeris et ferri soror vero Thubalcain Noemma
01O 4 23 dixitque Lamech uxoribus suis Adae et Sellae audite vocem meam uxores Lamech auscultate sermonem meum quoniam occidi virum in vulnus meum et adulescentulum in livorem meum
01O 4 24 septuplum ultio dabitur de Cain de Lamech vero septuagies septies
01O 4 25 cognovit quoque adhuc Adam uxorem suam et peperit filium vocavitque nomen eius Seth dicens posuit mihi Deus semen aliud pro Abel quem occidit Cain
01O 4 26 sed et Seth natus est filius quem vocavit Enos iste coepit invocare nomen

Domini

010 5 1 hic est liber generationis Adam in die qua creavit Deus hominem ad similitudinem Dei fecit illum

010 5 2 masculum et feminam creavit eos et benedixit illis et vocavit nomen eorum Adam in die qua creati sunt

010 5 3 vixit autem Adam centum triginta annis et genuit ad similitudinem et imaginem suam vocavitque nomen eius Seth

010 5 4 et facti sunt dies Adam postquam genuit Seth octingenti anni genuitque filios et filias

010 5 5 et factum est omne tempus quod vixit Adam anni nongenti triginta et mortuus est

010 5 6 vixit quoque Seth centum quinque annos et genuit Enos

010 5 7 vixitque Seth postquam genuit Enos octingentis septem annis genuitque filios et filias

010 5 8 et facti sunt omnes dies Seth nongentorum duodecim annorum et mortuus est

010 5 9 vixit vero Enos nonaginta annis et genuit Cainan

010 5 10 post cuius ortum vixit octingentis quindecim annis et genuit filios et filias

010 5 11 factique sunt omnes dies Enos nongentorum quinque annorum et mortuus est

010 5 12 vixit quoque Cainan septuaginta annis et genuit Malalehel

010 5 13 et vixit Cainan postquam genuit Malalehel octingentos quadraginta annos genuitque filios et filias

010 5 14 et facti sunt omnes dies Cainan nongenti decem anni et mortuus est

010 5 15 vixit autem Malalehel sexaginta quinque annos et genuit Iared

010 5 16 et vixit Malalehel postquam genuit Iared octingentis triginta annis et genuit filios et filias

010 5 17 et facti sunt omnes dies Malalehel octingenti nonaginta quinque anni et mortuus est

010 5 18 vixitque Iared centum sexaginta duobus annis et genuit Enoch

010 5 19 et vixit Iared postquam genuit Enoch octingentos annos et genuit filios et filias

010 5 20 et facti sunt omnes dies Iared nongenti sexaginta duo anni et mortuus est

010 5 21 porro Enoch vixit sexaginta quinque annis et genuit Mathusalam

010 5 22 et ambulavit Enoch cum Deo postquam genuit Mathusalam trecentis annis et genuit filios et filias

010 5 23 et facti sunt omnes dies Enoch trecenti sexaginta quinque anni

010 5 24 ambulavitque cum Deo et non apparuit quia tulit eum Deus

010 5 25 vixit quoque Mathusalam centum octoginta septem annos et genuit Lamech

010 5 26 et vixit Mathusalam postquam genuit Lamech septingentos octoginta duos annos et genuit filios et filias

010 5 27 et facti sunt omnes dies Mathusalae nongenti sexaginta novem anni et mortuus est

010 5 28 vixit autem Lamech centum octoginta duobus annis et genuit filium

010 5 29 vocavitque nomen eius Noe dicens iste consolabitur nos ab operibus et laboribus manuumstrarum in terra cui maledixit Dominus

010 5 30 vixitque Lamech postquam genuit Noe quingentos nonaginta quinque annos et genuit filios et filias

010 5 31 et facti sunt omnes dies Lamech septingenti septuaginta septem anni et mortuus est

010 5 32 Noe vero cum quingentorum esset annorum genuit Sem et Ham et Iafeth

010 6 1 cumque coepissent homines multiplicari super terram et filias procreassent

010 6 2 videntes filii Dei filias eorum quod essent pulchrae acceperunt uxores sibi ex omnibus quas elegerant

01O 6 3 dixitque Deus non permanebit spiritus meus in homine in aeternum quia caro est eruntque dies illius centum viginti annorum

01O 6 4 gigantes autem erant super terram in diebus illis postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum illaeque genuerunt isti sunt potentes a saeculo viri famosi

01O 6 5 videns autem Deus quod multa malitia hominum esset in terra et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore

01O 6 6 paenituit eum quod hominem fecisset in terra et tactus dolore cordis intrinsecus

01O 6 7 delebo inquit hominem quem creavi a facie terrae ab homine usque ad animantia a reptili usque ad volucres caeli paenitet enim me fecisse eos

01O 6 8 Noe vero invenit gratiam coram Domino

01O 6 9 hae generationes Noe Noe vir iustus atque perfectus fuit in generationibus suis cum Deo ambulavit

01O 6 10 et genuit tres filios Sem Ham et Iafeth

01O 6 11 corrupta est autem terra coram Deo et repleta est iniquitate

01O 6 12 cumque vidisset Deus terram esse corruptam omnis quippe caro corruperat viam suam super terram

01O 6 13 dixit ad Noe finis universae carnis venit coram me repleta est terra iniquitate a facie eorum et ego disperdam eos cum terra

01O 6 14 fac tibi arcam de lignis levigatis mansiunculas in arca facies et bitumine lines intrinsecus et extrinsecus

01O 6 15 et sic facies eam trecentorum cubitorum erit longitudo arcae quinquaginta cubitorum latitudo et triginta cubitorum altitudo illius

01O 6 16 fenestram in arca facies et in cubito consummabis summitatem ostium autem arcae pones ex latere deorsum cenacula et tristega facies in ea

01O 6 17 ecce ego adducam diluvii aquas super terram ut interficiam omnem carnem in qua spiritus vitae est subter caelum universa quae in terra sunt consumentur

01O 6 18 ponamque foedus meum tecum et ingredieris arcam tu et filii tui uxor tua et uxores filiorum tuorum tecum

01O 6 19 et ex cunctis animantibus universae carnis bina induces in arcam ut vivant tecum masculini sexus et feminini

01O 6 20 de volucris iuxta genus suum et de iumentis in genere suo et ex omni reptili terrae secundum genus suum bina de omnibus ingredientur tecum ut possint vivere

01O 6 21 tolles igitur tecum ex omnibus escis quae mandi possunt et conportabis apud te et erunt tam tibi quam illis in cibum

01O 6 22 fecit ergo Noe omnia quae praeceperat illi Deus

01O 7 1 dixitque Dominus ad eum ingredi tu et omnis domus tua arcam te enim vidi iustum coram me in generatione hac

01O 7 2 ex omnibus animantibus mundis tolle septena septena masculum et feminam de animantibus vero non mundis duo duo masculum et feminam

01O 7 3 sed et de volatilibus caeli septena septena masculum et feminam ut salvetur semen super faciem universae terrae

01O 7 4 adhuc enim et post dies septem ego pluam super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus et delebo omnem substantiam quam feci de superficie terrae

01O 7 5 fecit ergo Noe omnia quae mandaverat ei Dominus

01O 7 6 eratque sescentorum annorum quando diluvii aquae inundaverunt super terram

01O 7 7 et ingressus est Noe et filii eius uxor eius et uxores filiorum eius cum eo in arcam propter aquas diluvii

01O 7 8 de animantibus quoque mundis et inmundis et de volucris et ex omni quod movetur super terram

01O 7 9 duo et duo ingressa sunt ad Noe in arcam masculus et femina sicut

praeceperat Deus Noe

- 01O 7 10 cumque transissent septem dies aquae diluvii inundaverunt super terram
- 01O 7 11 anno sescentesimo vitae Noe mense secundo septimodecimo die mensis rupti sunt omnes fontes abyssi magnae et cataractae caeli apertae sunt
- 01O 7 12 et facta est pluvia super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus
- 01O 7 13 in articulo diei illius ingressus est Noe et Sem et Ham et Iafeth filii eius uxor illius et tres uxores filiorum eius cum eis in arcam
- 01O 7 14 ipsi et omne animal secundum genus suum universaque iumenta in genus suum et omne quod movetur super terram in genere suo cunctumque volatile secundum genus suum universae aves omnesque volucres
- 01O 7 15 ingressae sunt ad Noe in arcam bina et bina ex omni carne in qua erat spiritus vitae
- 01O 7 16 et quae ingressa sunt masculus et femina ex omni carne introierunt sicut praeceperat ei Deus et inclusit eum Dominus de foris
- 01O 7 17 factumque est diluvium quadraginta diebus super terram et multiplicatae sunt aquae et elevaverunt arcam in sublime a terra
- 01O 7 18 vehementer inundaverunt et omnia repleverunt in superficie terrae porro arca ferebatur super aquas
- 01O 7 19 et aquae praevaluerunt nimis super terram opertique sunt omnes montes excelsi sub universo caelo
- 01O 7 20 quindecim cubitis altior fuit aqua super montes quos operuerat
- 01O 7 21 consumptaque est omnis caro quae movebatur super terram volucrum animantium bestiarum omniumque reptilium quae reptant super terram universi homines
- 01O 7 22 et cuncta in quibus spiraculum vitae est in terra mortua sunt
- 01O 7 23 et delevit omnem substantiam quae erat super terram ab homine usque ad pecus tam reptile quam volucres caeli et deleta sunt de terra remansit autem solus Noe et qui cum eo erant in arca
- 01O 7 24 obtinueruntque aquae terras centum quinquaginta diebus
- 01O 8 1 recordatus autem Deus Noe cunctarumque animantium et omnium iumentorum quae erant cum eo in arca adduxit spiritum super terram et inminutae sunt aquae
- 01O 8 2 et clausi sunt fontes abyssi et cataractae caeli et prohibitae sunt pluviae de caelo
- 01O 8 3 reversaeque aquae de terra euntes et redeuntes et coeperunt minui post centum quinquaginta dies
- 01O 8 4 requievitque arca mense septimo vicesima septima die mensis super montes Armeniae
- 01O 8 5 at vero aquae ibant et decrescebant usque ad decimum mensem decimo enim mense prima die mensis apparuerunt cacumina montium
- 01O 8 6 cumque transissent quadraginta dies aperiens Noe fenestram arcae quam fecerat dimisit corvum
- 01O 8 7 qui egrediebatur et revertebatur donec sicarentur aquae super terram
- 01O 8 8 emisit quoque columbam post eum ut videret si iam cessassent aquae super faciem terrae
- 01O 8 9 quae cum non invenisset ubi requiesceret pes eius reversa est ad eum in arcam aquae enim erant super universam terram extenditque manum et adprehensam intulit in arcam
- 01O 8 10 expectatis autem ultra septem diebus aliis rursus dimisit columbam ex arca
- 01O 8 11 at illa venit ad eum ad vesperam portans ramum olivae virentibus foliis in ore suo intellexit ergo Noe quod cessassent aquae super terram
- 01O 8 12 expectavitque nihilominus septem alios dies et emisit columbam quae non est reversa ultra ad eum
- 01O 8 13 igitur sescentesimo primo anno primo mense prima die mensis inminutae sunt aquae super terram et aperiens Noe tectum arcae aspexit viditque quod exsiccata esset superficies

terrae

- 010 8 14 mense secundo septima et vicesima die mensis arefacta est terra
- 010 8 15 locutus est autem Deus ad Noe dicens
- 010 8 16 egredere de arca tu et uxor tua filii tui et uxores filiorum tuorum tecum
- 010 8 17 cuncta animantia quae sunt apud te ex omni carne tam in volatilibus quam in bestiis et in universis reptilibus quae reptant super terram educ tecum et ingredimini super terram crescite et multiplicamini super eam
- 010 8 18 egressus est ergo Noe et filii eius uxor illius et uxores filiorum eius cum eo
- 010 8 19 sed et omnia animantia iumenta et reptilia quae repunt super terram secundum genus suum arcam egressa sunt
- 010 8 20 aedificavit autem Noe altare Domino et tollens de cunctis pecoribus et volucris mundis obtulit holocausta super altare
- 010 8 21 odoratusque est Dominus odorem suavitatis et ait ad eum nequaquam ultra maledicam terrae propter homines sensus enim et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adulescentia sua non igitur ultra percutiam omnem animantem sicut feci
- 010 8 22 cunctis diebus terrae sementis et messis frigus et aestus aestas et hiemps nox et dies non requiescent
- 010 9 1 benedixitque Deus Noe et filiis eius et dixit ad eos crescite et multiplicamini et implete terram
- 010 9 2 et terror vester ac tremor sit super cuncta animalia terrae et super omnes volucres caeli cum universis quae moventur in terra omnes pisces maris manus vestrae traditi sunt
- 010 9 3 et omne quod movetur et vivit erit vobis in cibum quasi holera virentia tradidi vobis omnia
- 010 9 4 excepto quod carnem cum sanguine non comedetis
- 010 9 5 sanguinem enim animarum vestrarum requiram de manu cunctarum bestiarum et de manu hominis de manu viri et fratris eius requiram animam hominis
- 010 9 6 quicumque effuderit humanum sanguinem fundetur sanguis illius ad imaginem quippe Dei factus est homo
- 010 9 7 vos autem crescite et multiplicamini et ingredimini super terram et implete eam
- 010 9 8 haec quoque dixit Deus ad Noe et ad filios eius cum eo
- 010 9 9 ecce ego statuam pactum meum vobiscum et cum semine vestro post vos
- 010 9 10 et ad omnem animam viventem quae est vobiscum tam in volucris quam in iumentis et pecudibus terrae cunctis quae egressa sunt de arca et universis bestiis terrae
- 010 9 11 statuam pactum meum vobiscum et nequaquam ultra interficietur omnis caro aquis diluvii neque erit deinceps diluvium dissipans terram
- 010 9 12 dixitque Deus hoc signum foederis quod do inter me et vos et ad omnem animam viventem quae est vobiscum in generationes sempiternas
- 010 9 13 arcum meum ponam in nubibus et erit signum foederis inter me et inter terram
- 010 9 14 cumque obduxero nubibus caelum apparebit arcus meus in nubibus
- 010 9 15 et recordabor foederis mei vobiscum et cum omni anima vivente quae carnem vegetat et non erunt ultra aquae diluvii ad delendam universam carnem
- 010 9 16 eritque arcus in nubibus et videbo illum et recordabor foederis sempiterni quod pactum est inter Deum et inter omnem animam viventem universae carnis quae est super terram
- 010 9 17 dixitque Deus Noe hoc erit signum foederis quod constitui inter me et inter omnem carnem super terram
- 010 9 18 erant igitur filii Noe qui egressi sunt de arca Sem Ham et Iafeth porro Ham ipse est pater Chanaan
- 010 9 19 tres isti sunt filii Noe et ab his disseminatum est omne hominum genus super universam terram

01O 9 20 coepitque Noe vir agricola exercere terram et plantavit vineam
 01O 9 21 bibensque vinum inebriatus est et nudatus in tabernaculo suo
 01O 9 22 quod cum vidisset Ham pater Chanaan verenda scilicet patris sui esse nuda
 nuntiavit duobus fratribus suis foras
 01O 9 23 at vero Sem et Iafeth pallium inposuerunt umeris suis et incedentes retrorsum
 operuerunt verecunda patris sui faciesque eorum aversae erant et patris virilia non viderunt
 01O 9 24 evigilans autem Noe ex vino cum didicisset quae fecerat ei filius suus minor
 01O 9 25 ait maledictus Chanaan servus servorum erit fratribus suis
 01O 9 26 dixitque benedictus Dominus Deus Sem sit Chanaan servus eius
 01O 9 27 dilatet Deus Iafeth et habitet in tabernaculis Sem sitque Chanaan servus eius
 01O 9 28 vixit autem Noe post diluvium trecentis quinquaginta annis
 01O 9 29 et impleti sunt omnes dies eius nongentorum quinquaginta annorum et
 mortuus est
 01O 10 1 hae generationes filiorum Noe Sem Ham Iafeth natiue sunt eis filii post
 diluvium
 01O 10 2 filii Iafeth Gomer Magog et Madai Iavan et Thubal et Mosoch et Thiras
 01O 10 3 porro filii Gomer Aschenez et Rifath et Thogorma
 01O 10 4 filii autem Iavan Elisa et Tharsis Cetthim et Dodanim
 01O 10 5 ab his divisae sunt insulae gentium in regionibus suis unusquisque secundum
 linguam et familias in nationibus suis
 01O 10 6 filii autem Ham Chus et Mesraim et Fut et Chanaan
 01O 10 7 filii Chus Saba et Hevila et Sabatha et Regma et Sabathaca filii Regma Saba
 et Dadan
 01O 10 8 porro Chus genuit Nemrod ipse coepit esse potens in terra
 01O 10 9 et erat robustus venator coram Domino ab hoc exivit proverbium quasi
 Nemrod robustus venator coram Domino
 01O 10 10 fuit autem principium regni eius Babylon et Arach et Archad et Chalanne in
 terra Sennaar
 01O 10 11 de terra illa egressus est Assur et aedificavit Nineven et plateas civitatis et
 Chale
 01O 10 12 Resen quoque inter Nineven et Chale haec est civitas magna
 01O 10 13 at vero Mesraim genuit Ludim et Anamim et Laabim Nephthum
 01O 10 14 et Phetrusim et Cesluim de quibus egressi sunt Philisthim et Capthurim
 01O 10 15 Chanaan autem genuit Sidonem primogenitum suum Ettheum
 01O 10 16 et Iebuseum et Amorream Gergeseum
 01O 10 17 Eveum et Araceum Sineum
 01O 10 18 et Aradium Samariten et Amatheum et post haec disseminati sunt populi
 Chananeorum
 01O 10 19 factique sunt termini Chanaan venientibus a Sidone Geraram usque Gazam
 donec ingrediaris Sodomam et Gomorram et Adama et Seboim usque Lesa
 01O 10 20 hii filii Ham in cognationibus et linguis et generationibus terrisque et gentibus
 suis
 01O 10 21 de Sem quoque nati sunt patre omnium filiorum Eber fratre Iafeth maiore
 01O 10 22 filii Sem Aelam et Assur et Arfaxad et Lud et Aram
 01O 10 23 filii Aram Us et Hul et Gether et Mes
 01O 10 24 at vero Arfaxad genuit Sala de quo ortus est Eber
 01O 10 25 natiue sunt Eber filii duo nomen uni Faleg eo quod in diebus eius divisa sit
 terra et nomen fratris eius Iectan
 01O 10 26 qui Iectan genuit Helmodad et Saleph et Asarmoth Iare
 01O 10 27 et Aduram et Uzal Decla
 01O 10 28 et Ebal et Abimahel Saba
 01O 10 29 et Ophir et Evila et Iobab omnes isti filii Iectan

01O 10 30 et facta est habitatio eorum de Messa pergentibus usque Sephar montem
 orientalem
 01O 10 31 isti filii Sem secundum cognationes et linguas et regiones in gentibus suis
 01O 10 32 hae familiae Noe iuxta populos et nationes suas ab his divisae sunt gentes in
 terra post diluvium
 01O 11 1 erat autem terra labii unius et sermonum eorundem
 01O 11 2 cumque proficiscerentur de oriente invenerunt campum in terra Sennaar et
 habitaverunt in eo
 01O 11 3 dixitque alter ad proximum suum venite faciamus lateres et coquamus eos
 igni habueruntque lateres pro saxis et bitumen pro cemento
 01O 11 4 et dixerunt venite faciamus nobis civitatem et turrem cuius culmen pertingat
 ad caelum et celebremus nomen nostrum antequam dividamur in universas terras
 01O 11 5 descendit autem Dominus ut videret civitatem et turrem quam aedificabant
 filii Adam
 01O 11 6 et dixit ecce unus est populus et unum labium omnibus coeperuntque hoc
 facere nec desistent a cogitationibus suis donec eas opere compleant
 01O 11 7 venite igitur descendamus et confundamus ibi linguam eorum ut non audiat
 unusquisque vocem proximi sui
 01O 11 8 atque ita divisit eos Dominus ex illo loco in universas terras et cessaverunt
 aedificare civitatem
 01O 11 9 et idcirco vocatum est nomen eius Babel quia ibi confusum est labium
 universae terrae et inde dispersit eos Dominus super faciem cunctarum regionum
 01O 11 10 hae generationes Sem Sem centum erat annorum quando genuit Arfaxad
 biennio post diluvium
 01O 11 11 vixitque Sem postquam genuit Arfaxad quingentos annos et genuit filios et
 filias
 01O 11 12 porro Arfaxad vixit triginta quinque annos et genuit Sale
 01O 11 13 vixitque Arfaxad postquam genuit Sale trecentis tribus annis et genuit filios et
 filias
 01O 11 14 Sale quoque vixit triginta annis et genuit Eber
 01O 11 15 vixitque Sale postquam genuit Eber quadringentis tribus annis et genuit filios
 et filias
 01O 11 16 vixit autem Eber triginta quattuor annis et genuit Faleg
 01O 11 17 et vixit Eber postquam genuit Faleg quadringentis triginta annis et genuit
 filios et filias
 01O 11 18 vixit quoque Faleg triginta annis et genuit Reu
 01O 11 19 vixitque Faleg postquam genuit Reu ducentis novem annis et genuit filios et
 filias
 01O 11 20 vixit autem Reu triginta duobus annis et genuit Sarug
 01O 11 21 vixitque Reu postquam genuit Sarug ducentis septem annis et genuit filios et
 filias
 01O 11 22 vixit vero Sarug triginta annis et genuit Nahor
 01O 11 23 vixitque Sarug postquam genuit Nahor ducentos annos et genuit filios et filias
 01O 11 24 vixit autem Nahor viginti novem annis et genuit Thare
 01O 11 25 vixitque Nahor postquam genuit Thare centum decem et novem annos et
 genuit filios et filias
 01O 11 26 vixitque Thare septuaginta annis et genuit Abram et Nahor et Aran
 01O 11 27 hae sunt autem generationes Thare Thare genuit Abram et Nahor et Aran
 porro Aran genuit Loth
 01O 11 28 mortuusque est Aran ante Thare patrem suum in terra nativitatis suae in Ur
 Chaldeorum
 01O 11 29 duxerunt autem Abram et Nahor uxores nomen autem uxoris Abram Sarai et

nomen uxoris Nahor Melcha filia Aran patris Melchae et patris Ieschae
01O 11 30 erat autem Sarai sterilis nec habebat liberos
01O 11 31 tulit itaque Thare Abram filium suum et Loth filium Aran filium filii sui et
Sarai nurum suam uxorem Abram filii sui et eduxit eos de Ur Chaldeorum ut irent in terram
Chanaan veneruntque usque Haran et habitaverunt ibi
01O 11 32 et facti sunt dies Thare ducentorum quinque annorum et mortuus est in Haran
01O 12 1 dixit autem Dominus ad Abram egredere de terra tua et de cognatione tua et
de domo patris tui in terram quam monstrabo tibi
01O 12 2 faciamque te in gentem magnam et benedicam tibi et magnificabo nomen
tuum erisque benedictus
01O 12 3 benedicam benedicientibus tibi et maledicam maledicentibus tibi atque in te
benedicentur universae cognationes terrae
01O 12 4 egressus est itaque Abram sicut praeceperat ei Dominus et ivit cum eo Loth
septuaginta quinque annorum erat Abram cum egrederetur de Haran
01O 12 5 tulitque Sarai uxorem suam et Loth filium fratris sui universamque
substantiam quam possederant et animas quas fecerant in Haran et egressi sunt ut irent in terram
Chanaan cumque venissent in eam
01O 12 6 pertransivit Abram terram usque ad locum Sychem usque ad convallem
Inlustrem Chananeus autem tunc erat in terra
01O 12 7 apparuitque Dominus Abram et dixit ei semini tuo dabo terram hanc qui
aedificavit ibi altare Domino qui apparuerat ei
01O 12 8 et inde transgrediens ad montem qui erat contra orientem Bethel tetendit ibi
tabernaculum suum ab occidente habens Bethel et ab oriente Ai aedificavit quoque ibi altare
Domino et invocavit nomen eius
01O 12 9 perrexitque Abram vadens et ultra progrediens ad meridiem
01O 12 10 facta est autem fames in terra descenditque Abram in Aegyptum ut
peregrinaretur ibi praevaluerat enim fames in terra
01O 12 11 cumque prope esset ut ingrederetur Aegyptum dixit Sarai uxori suae novi
quod pulchra sis mulier
01O 12 12 et quod cum viderint te Aegyptii dicturi sunt uxor ipsius est et interficient me
et te reservabunt
01O 12 13 dic ergo obsecro te quod soror mea sis ut bene sit mihi propter te et vivat
anima mea ob gratiam tui
01O 12 14 cum itaque ingressus esset Abram Aegyptum viderunt Aegyptii mulierem
quod esset pulchra nimis
01O 12 15 et nuntiaverunt principes Pharaoni et laudaverunt eam apud illum et sublata
est mulier in domum Pharaonis
01O 12 16 Abram vero bene usi sunt propter illam fueruntque ei oves et boves et asini et
servi et famulae et asinae et cameli
01O 12 17 flagellavit autem Dominus Pharaonem plagis maximis et domum eius propter
Sarai uxorem Abram
01O 12 18 vocavitque Pharao Abram et dixit ei quidnam est quod fecisti mihi quare non
indicasti quod uxor tua esset
01O 12 19 quam ob causam dixisti esse sororem tuam ut tollerem eam mihi in uxorem
nunc igitur ecce coniux tua accipe eam et vade
01O 12 20 praecepitque Pharao super Abram viris et deduxerunt eum et uxorem illius et
omnia quae habebat
01O 13 1 ascendit ergo Abram de Aegypto ipse et uxor eius et omnia quae habebat et
Loth cum eo ad australem plagam
01O 13 2 erat autem dives valde in possessione argenti et auri
01O 13 3 reversusque est per iter quo venerat a meridie in Bethel usque ad locum ubi
prius fixerat tabernaculum inter Bethel et Ai

01O 13 4 in loco altaris quod fecerat prius et invocavit ibi nomen Domini
 01O 13 5 sed et Loth qui erat cum Abram fuerunt greges ovium et armenta et
 tabernacula
 01O 13 6 nec poterat eos capere terra ut habitarent simul erat quippe substantia eorum
 multa et non quibant habitare communiter
 01O 13 7 unde et facta est rixa inter pastores gregum Abram et Loth eo autem tempore
 Chananeus et Ferezeus habitabant in illa terra
 01O 13 8 dixit ergo Abram ad Loth ne quaeso sit iurgium inter me et te et inter pastores
 meos et pastores tuos fratres enim sumus
 01O 13 9 ecce universa terra coram te est recede a me obsecro si ad sinistram ieris ego
 ad dexteram tenebo si tu dexteram elegeris ego ad sinistram pergam
 01O 13 10 elevatis itaque Loth oculis vidit omnem circa regionem Iordanis quae
 universa inrigabatur antequam subverteret Dominus Sodomam et Gomorram sicut paradisi
 Domini et sicut Aegyptus venientibus in Segor
 01O 13 11 elegitque sibi Loth regionem circa Iordanem et recessit ab oriente divisique
 sunt alterutrum a fratre suo
 01O 13 12 Abram habitavit in terra Chanaan Loth moratus est in oppidis quae erant circa
 Iordanem et habitavit in Sodomis
 01O 13 13 homines autem Sodomitae pessimi erant et peccatores coram Domino nimis
 01O 13 14 dixitque Dominus ad Abram postquam divisus est Loth ab eo leva oculos tuos
 et vide a loco in quo nunc es ad aquilonem et ad meridiem ad orientem et ad occidentem
 01O 13 15 omnem terram quam conspicias tibi dabo et semini tuo usque in sempiternum
 01O 13 16 faciamque semen tuum sicut pulverem terrae si quis potest hominum
 numerare pulverem semen quoque tuum numerare poterit
 01O 13 17 surge et perambula terram in longitudine et in latitudine sua quia tibi daturus
 sum eam
 01O 13 18 movens igitur Abram tabernaculum suum venit et habitavit iuxta convallem
 Mambre quod est in Hebron aedificavitque ibi altare Domino
 01O 14 1 factum est autem in illo tempore ut Amrafel rex Sennaar et Arioch rex Ponti
 et Chodorlahomor rex Aelamitarum et Thadal rex Gentium
 01O 14 2 inirent bellum contra Bara regem Sodomorum et contra Bersa regem
 Gomorrae et contra Sennaab regem Adamae et contra Semeber regem Seboim contraque regem
 Balae ipsa est Segor
 01O 14 3 omnes hii convenerunt in vallem Silvestrem quae nunc est mare Salis
 01O 14 4 duodecim enim annis servierant Chodorlahomor et tertio decimo anno
 recesserunt ab eo
 01O 14 5 igitur anno quartodecimo venit Chodorlahomor et reges qui erant cum eo
 percusseruntque Rafaim in Astharothcarnaim et Zuzim cum eis et Emim in Savecariathaim
 01O 14 6 et Chorreos in montibus Seir usque ad campestria Pharan quae est in
 solitudine
 01O 14 7 reversique sunt et venerunt ad fontem Mesfat ipsa est Cades et percusserunt
 omnem regionem Amalechitarum et Amorreum qui habitabat in Asasonthamar
 01O 14 8 et egressi sunt rex Sodomorum et rex Gomorrae rexque Adamae et rex
 Seboim necnon et rex Balae quae est Segor et direxerunt contra eos aciem in valle Silvestri
 01O 14 9 scilicet adversum Chodorlahomor regem Aelamitarum et Thadal regem
 Gentium et Amrafel regem Sennaar et Arioch regem Ponti quattuor reges adversus quinque
 01O 14 10 vallis autem Silvestris habebat puteos multos bituminis itaque rex
 Sodomorum et Gomorrae terga verterunt cecideruntque ibi et qui remanserant fugerunt ad montem
 01O 14 11 tulerunt autem omnem substantiam Sodomorum et Gomorrae et universa
 quae ad cibum pertinent et abierunt
 01O 14 12 necnon et Loth et substantiam eius filium fratris Abram qui habitabat in
 Sodomis

01O 14 13 et ecce unus qui evaserat nuntiavit Abram Hebraeo qui habitabat in convalle
Mambre Amorrei fratris Eschol et fratris Aner hii enim pepigerant foedus cum Abram
01O 14 14 quod cum audisset Abram captum videlicet Loth fratrem suum numeravit
expeditos vernaculos suos trecentos decem et octo et persecutus est eos usque Dan
01O 14 15 et divisit sociis inruit super eos nocte percussitque eos et persecutus est usque
Hoba quae est ad levam Damasci
01O 14 16 reduxitque omnem substantiam et Loth fratrem suum cum substantia illius
mulieres quoque et populum
01O 14 17 egressus est autem rex Sodomorum in occursum eius postquam reversus est a
caede Chodorlahomor et regum qui cum eo erant in valle Save quae est vallis Regis
01O 14 18 at vero Melchisedech rex Salem proferens panem et vinum erat enim sacerdos
Dei altissimi
01O 14 19 benedixit ei et ait benedictus Abram Deo excelso qui creavit caelum et terram
01O 14 20 et benedictus Deus excelsus quo protegente hostes in manibus tuis sunt et
dedit ei decimas ex omnibus
01O 14 21 dixit autem rex Sodomorum ad Abram da mihi animas cetera tolle tibi
01O 14 22 qui respondit ei levo manum meam ad Dominum Deum excelsum
possessorem caeli et terrae
01O 14 23 quod a filo subteminis usque ad corrigiam caligae non accipiam ex omnibus
quae tua sunt ne dicas ego ditavi Abram
01O 14 24 exceptis his quae comederunt iuvenes et partibus virorum qui venerunt
mecum Aner Eschol et Mambre isti accipient partes suas
01O 15 1 his itaque transactis factus est sermo Domini ad Abram per visionem dicens
noli timere Abram ego protector tuus sum et merces tua magna nimis
01O 15 2 dixitque Abram Domine Deus quid dabis mihi ego vadam absque liberis et
filius procuratoris domus meae iste Damascus Eliezer
01O 15 3 addiditque Abram mihi autem non dedisti semen et ecce vernaculus meus
heres meus erit
01O 15 4 statimque sermo Domini factus est ad eum dicens non erit hic heres tuus sed
qui egredietur de utero tuo ipsum habebis heredem
01O 15 5 eduxitque eum foras et ait illi suspice caelum et numera stellas si potes et
dixit ei sic erit semen tuum
01O 15 6 credidit Domino et reputatum est ei ad iustitiam
01O 15 7 dixitque ad eum ego Dominus qui eduxi te de Ur Chaldeorum ut darem tibi
terram istam et possideres eam
01O 15 8 at ille ait Domine Deus unde scire possum quod possessurus sim eam
01O 15 9 respondens Dominus sume inquit mihi vaccam triennem et capram trimam et
arietem annorum trium turturem quoque et columbam
01O 15 10 qui tollens universa haec divisit per medium et utrasque partes contra se
altrinsecus posuit aves autem non divisit
01O 15 11 descenderuntque volucres super cadavera et abigebat eas Abram
01O 15 12 cumque sol occumberet sopor inruit super Abram et horror magnus et
tenebrosus invasit eum
01O 15 13 dictumque est ad eum scito praenoscens quod peregrinum futurum sit semen
tuum in terra non sua et subicient eos servituti et adfligent quadringentis annis
01O 15 14 verumtamen gentem cui servituri sunt ego iudicabo et post haec egredientur
cum magna substantia
01O 15 15 tu autem ibis ad patres tuos in pace sepultus in senectute bona
01O 15 16 generatione autem quarta revertentur huc necdum enim completae sunt
iniquitates Amorrearum usque ad praesens tempus
01O 15 17 cum ergo occubisset sol facta est caligo tenebrosa et apparuit clibanus
fumans et lampas ignis transiens inter divisiones illas

01O 15 18 in die illo pepigit Dominus cum Abram foedus dicens semini tuo dabo terram
 hanc a fluvio Aegypti usque ad fluvium magnum flumen Eufraten
 01O 15 19 Cineos et Cenezeos et Cedmoneos
 01O 15 20 et Hettheos et Ferezeos Rafaim quoque
 01O 15 21 et Amorreos et Chananeos et Gergeseos et Iebuseos
 01O 16 1 igitur Sarai uxor Abram non genuerat liberos sed habens ancillam aegyptiam
 nomine Agar
 01O 16 2 dixit marito suo ecce conclusit me Dominus ne parerem ingredi ad ancillam
 meam si forte saltem ex illa suscipiam filios cumque ille adquiesceret deprecanti
 01O 16 3 tulit Agar Aegyptiam ancillam suam post annos decem quam habitare
 coeperant in terra Chanaan et dedit eam viro suo uxorem
 01O 16 4 qui ingressus est ad eam at illa concepisse se videns despexit dominam suam
 01O 16 5 dixitque Sarai ad Abram inique agis contra me ego dedi ancillam meam in
 sinum tuum quae videns quod conceperit despectui me habet iudicet Dominus inter me et te
 01O 16 6 cui respondens Abram ecce ait ancilla tua in manu tua est utere ea ut libet
 adfligente igitur eam Sarai fugam iniit
 01O 16 7 cumque invenisset illam angelus Domini iuxta fontem aquae in solitudine qui
 est in via Sur
 01O 16 8 dixit ad eam Agar ancilla Sarai unde venis et quo vadis quae respondit a facie
 Sarai dominae meae ego fugio
 01O 16 9 dixitque ei angelus Domini revertere ad dominam tuam et humiliare sub
 manibus ipsius
 01O 16 10 et rursum multiplicans inquit multiplicabo semen tuum et non numerabitur
 prae multitudine
 01O 16 11 ac deinceps ecce ait concepisti et paries filium vocabisque nomen eius
 Ismahel eo quod audierit Dominus adflictionem tuam
 01O 16 12 hic erit ferus homo manus eius contra omnes et manus omnium contra eum et
 e regione universorum fratrum suorum figet tabernacula
 01O 16 13 vocavit autem nomen Domini qui loquebatur ad eam Tu Deus qui vidisti me
 dixit enim profecto hic vidi posteriora videntis me
 01O 16 14 propterea appellavit puteum illum puteum Viventis et videntis me ipse est
 inter Cades et Barad
 01O 16 15 peperitque Abrae filium qui vocavit nomen eius Ismahel
 01O 16 16 octoginta et sex annorum erat quando peperit ei Agar Ismahelem
 01O 17 1 postquam vero nonaginta et novem annorum esse coeperat apparuit ei
 Dominus dixitque ad eum ego Deus omnipotens ambula coram me et esto perfectus
 01O 17 2 ponamque foedus meum inter me et te et multiplicabo te vehementer nimis
 01O 17 3 cecidit Abram pronus in faciem
 01O 17 4 dixitque ei Deus ego sum et pactum meum tecum erisque pater multarum
 gentium
 01O 17 5 nec ultra vocabitur nomen tuum Abram sed appellaberis Abraham quia
 patrem multarum gentium constitui te
 01O 17 6 faciamque te crescere vehementissime et ponam in gentibus regesque ex te
 egredientur
 01O 17 7 et statuam pactum meum inter me et te et inter semen tuum post te in
 generationibus suis foedere sempiterno ut sim Deus tuus et seminis tui post te
 01O 17 8 daboque tibi et semini tuo terram peregrinationis tuae omnem terram Chanaan
 in possessionem aeternam eroque Deus eorum
 01O 17 9 dixit iterum Deus ad Abraham et tu ergo custodies pactum meum et semen
 tuum post te in generationibus suis
 01O 17 10 hoc est pactum quod observabitis inter me et vos et semen tuum post te
 circumcidetur ex vobis omne masculinum

01O 17 11 et circumcidetis carnem praeputii vestri ut sit in signum foederis inter me et vos

01O 17 12 infans octo dierum circumcidetur in vobis omne masculinum in generationibus vestris tam vernaculus quam empticius circumcidetur et quicumque non fuerit de stirpe vestra

01O 17 13 eritque pactum meum in carne vestra in foedus aeternum

01O 17 14 masculus cuius praeputii caro circumcisa non fuerit delebitur anima illa de populo suo quia pactum meum irritum fecit

01O 17 15 dixit quoque Deus ad Abraham Sarai uxorem tuam non vocabis Sarai sed Sarram

01O 17 16 et benedicam ei et ex illa dabo tibi filium cui benedicturus sum eritque in nationes et reges populorum orientur ex eo

01O 17 17 cecidit Abraham in faciem et risit dicens in corde suo putasne centenario nascetur filius et Sarra nonagenaria pariet

01O 17 18 dixitque ad Deum utinam Ismahel vivat coram te

01O 17 19 et ait Deus ad Abraham Sarra uxor tua pariet tibi filium vocabisque nomen eius Isaac et constituam pactum meum illi in foedus sempiternum et semini eius post eum

01O 17 20 super Ismahel quoque exaudivi te ecce benedicam ei et augebo et multiplicabo eum valde duodecim duces generabit et faciam illum in gentem magnam

01O 17 21 pactum vero meum statuam ad Isaac quem pariet tibi Sarra tempore isto in anno altero

01O 17 22 cumque finitus esset sermo loquentis cum eo ascendit Deus ab Abraham

01O 17 23 tulit autem Abraham Ismahelem filium suum et omnes vernaculos domus suae universosque quos emerat cunctos mares ex omnibus viris domus suae et circumcidit carnem praeputii eorum statim in ipsa die sicut praeceperat ei Deus

01O 17 24 nonaginta novem erat annorum quando circumcidit carnem praeputii sui

01O 17 25 et Ismahel filius eius tredecim annos impleverat tempore circumcisionis suae

01O 17 26 eadem die circumcisis est Abraham et Ismahel filius eius

01O 17 27 et omnes viri domus illius tam vernaculi quam empticii et alienigenae pariter circumcisi sunt

01O 18 1 apparuit autem ei Dominus in convalle Mambre sedenti in ostio tabernaculi sui in ipso fervore diei

01O 18 2 cumque elevasset oculos apparuerunt ei tres viri stantes propter eum quos cum vidisset cucurrit in occursum eorum de ostio tabernaculi et adoravit in terra

01O 18 3 et dixit Domine si inveni gratiam in oculis tuis ne transeas servum tuum

01O 18 4 sed adferam pauxillum aquae et lavate pedes vestros et requiescite sub arbore

01O 18 5 ponam buccellam panis et confortate cor vestrum postea transibitis idcirco enim declinastis ad servum vestrum qui dixerunt fac ut locutus es

01O 18 6 festinavit Abraham in tabernaculum ad Sarram dixitque ei adcelera tria sata similiae commisce et fac subcinericios panes

01O 18 7 ipse vero ad armentum cucurrit et tulit inde vitulum tenerrimum et optimum deditque puero qui festinavit et coxit illum

01O 18 8 tulit quoque butyrum et lac et vitulum quem coxerat et posuit coram eis ipse vero stabat iuxta eos sub arbore

01O 18 9 cumque comedissent dixerunt ad eum ubi est Sarra uxor tua ille respondit ecce in tabernaculo est

01O 18 10 cui dixit revertens veniam ad te tempore isto vita comite et habebit filium Sarra uxor tua quo audito Sarra risit post ostium tabernaculi

01O 18 11 erant autem ambo senes provectaeque aetatis et desierant Sarrae fieri muliebria

01O 18 12 quae risit occulte dicens postquam consenui et dominus meus vetulus est voluptati operam dabo

01O 18 13 dixit autem Dominus ad Abraham quare risit Sarra dicens num vere paritura sum anus

01O 18 14 numquid Deo est quicquam difficile iuxta conductum revertar ad te hoc eodem tempore vita comite et habebit Sarra filium

01O 18 15 negavit Sarra dicens non risi timore perterrita Dominus autem non est inquit ita sed risisti

01O 18 16 cum ergo surrexissent inde viri direxerunt oculos suos contra Sodomam et Abraham simul gradiebatur deducens eos

01O 18 17 dixitque Dominus num celare potero Abraham quae gesturus sum

01O 18 18 cum futurus sit in gentem magnam ac robustissimam et benedicendae sint in illo omnes nationes terrae

01O 18 19 scio enim quod praecepturus sit filiis suis et domui suae post se ut custodiant viam Domini et faciant iustitiam et iudicium ut adducat Dominus propter Abraham omnia quae locutus est ad eum

01O 18 20 dixit itaque Dominus clamor Sodomorum et Gomorrae multiplicatus est et peccatum earum adgravatum est nimis

01O 18 21 descendam et videbo utrum clamorem qui venit ad me opere compleverint an non est ita ut sciam

01O 18 22 converteruntque se inde et abierunt Sodomam Abraham vero adhuc stabat coram Domino

01O 18 23 et adpropinquans ait numquid perdes iustum cum impio

01O 18 24 si fuerint quinquaginta iusti in civitate peribunt simul et non parces loco illi propter quinquaginta iustos si fuerint in eo

01O 18 25 absit a te ut rem hanc facias et occidas iustum cum impio fiatque iustus sicut impius non est hoc tuum qui iudicas omnem terram nequaquam facies iudicium

01O 18 26 dixitque Dominus ad eum si invenero Sodomis quinquaginta iustos in medio civitatis dimittam omni loco propter eos

01O 18 27 respondens Abraham ait quia semel coepi loquar ad Dominum meum cum sim pulvis et cinis

01O 18 28 quid si minus quinquaginta iustis quinque fuerint delebis propter quinque universam urbem et ait non delebo si invenero ibi quadraginta quinque

01O 18 29 rursumque locutus est ad eum sin autem quadraginta inventi fuerint quid facies ait non percutiam propter quadraginta

01O 18 30 ne quaeso inquit indigneris Domine si loquar quid si inventi fuerint ibi triginta respondit non faciam si invenero ibi triginta

01O 18 31 quia semel ait coepi loquar ad Dominum meum quid si inventi fuerint ibi viginti dixit non interficiam propter viginti

01O 18 32 obsecro inquit ne irascaris Domine si loquar adhuc semel quid si inventi fuerint ibi decem dixit non delebo propter decem

01O 18 33 abiit Dominus postquam cessavit loqui ad Abraham et ille reversus est in locum suum

01O 19 1 veneruntque duo angeli Sodomam vespere sedente Loth in foribus civitatis qui cum vidisset surrexit et ivit obviam eis adoravitque pronus in terra

01O 19 2 et dixit obsecro domini declinate in domum pueri vestri et manete ibi lavate pedes vestros et mane proficiscimini in viam vestram qui dixerunt minime sed in platea manebimus

01O 19 3 conpulit illos oppido ut deverterent ad eum ingressisque domum illius fecit convivium coxit azyma et comederunt

01O 19 4 prius autem quam irent cubitum viri civitatis vallaverunt domum a puero usque ad senem omnis populus simul

01O 19 5 vocaveruntque Loth et dixerunt ei ubi sunt viri qui introierunt ad te nocte educ illos huc ut cognoscamus eos

01O 19 6 egressus ad eos Loth post tergum adcludens ostium ait

01O 19 7 nolite quaeso fratres mei nolite malum hoc facere
01O 19 8 habeo duas filias quae necdum cognoverunt virum educam eas ad vos et
abutimini eis sicut placuerit vobis dummodo viris istis nihil faciatis mali quia ingressi sunt sub
umbraculum tegminis mei
01O 19 9 at illi dixerunt recede illuc et rursus ingressus es inquiunt ut advena numquid
ut iudices te ergo ipsum magis quam hos adfligemus vimque faciebant Loth vehementissime iam
prope erat ut refringerent fores
01O 19 10 et ecce miserunt manum viri et introduxerunt ad se Loth cluseruntque ostium
01O 19 11 et eos qui erant foris percusserunt caecitate a minimo usque ad maximum ita
ut ostium invenire non possent
01O 19 12 dixerunt autem ad Loth habes hic tuorum quempiam generum aut filios aut
filias omnes qui tui sunt educ de urbe hac
01O 19 13 delebimus enim locum istum eo quod increverit clamor eorum coram Domino
qui misit nos ut perdamus illos
01O 19 14 egressus itaque Loth locutus est ad generos suos qui accepturi erant filias eius
et dixit surgite egredimini de loco isto quia delebit Dominus civitatem hanc et visus est eis quasi
ludens loqui
01O 19 15 cumque esset mane cogeabant eum angeli dicentes surge et tolle uxorem tuam
et duas filias quas habes ne et tu pariter pereas in scelere civitatis
01O 19 16 dissimulante illo adprehenderunt manum eius et manum uxoris ac duarum
filiarum eius eo quod parceret Dominus illi
01O 19 17 et eduxerunt eum posueruntque extra civitatem ibi locutus est ad eum salva
animam tuam noli respicere post tergum nec stes in omni circa regione sed in monte salvum te fac
ne et tu simul pereas
01O 19 18 dixitque Loth ad eos quaeso Domine mi
01O 19 19 quia invenit servus tuus gratiam coram te et magnificasti misericordiam tuam
quam fecisti mecum ut salvares animam meam nec possum in monte salvari ne forte adprehendat
me malum et moriar
01O 19 20 est civitas haec iuxta ad quam possum fugere parva et salvabor in ea numquid
non modica est et vivet anima mea
01O 19 21 dixitque ad eum ecce etiam in hoc suscepi preces tuas ut non subvertam
urbem pro qua locutus es
01O 19 22 festina et salvare ibi quia non potero facere quicquam donec ingrediaris illuc
idcirco vocatum est nomen urbis illius Segor
01O 19 23 sol egressus est super terram et Loth ingressus est in Segor
01O 19 24 igitur Dominus pluit super Sodomam et Gomorram sulphur et ignem a
Domino de caelo
01O 19 25 et subvertit civitates has et omnem circa regionem universos habitatores
urbium et cuncta terrae virentia
01O 19 26 respiciensque uxor eius post se versa est in statuam salis
01O 19 27 Abraham autem consurgens mane ubi steterat prius cum Domino
01O 19 28 intuitus est Sodomam et Gomorram et universam terram regionis illius
viditque ascendentem favillam de terra quasi fornacis fumum
01O 19 29 cum enim subverteret Deus civitates regionis illius recordatus est Abrahae et
liberavit Loth de subversione urbium in quibus habitaverat
01O 19 30 ascenditque Loth de Segor et mansit in monte duae quoque filiae eius cum eo
timuerat enim manere in Segor et mansit in spelunca ipse et duae filiae eius
01O 19 31 dixitque maior ad minorem pater noster senex est et nullus virorum remansit
in terra qui possit ingredi ad nos iuxta morem universae terrae
01O 19 32 veni inebriemus eum vino dormiamusque cum eo ut servare possimus ex
patre nostro semen
01O 19 33 dederunt itaque patri suo bibere vinum nocte illa et ingressa est maior

dormivitque cum patre at ille non sensit nec quando accubuit filia nec quando surrexit
01O 19 34 altera quoque die dixit maior ad minorem ecce dormivi heri cum patre meo
demus ei bibere vinum etiam hac nocte et dormies cum eo ut salvemus semen de patre nostro
01O 19 35 dederunt et illa nocte patri vinum ingressaque minor filia dormivit cum eo et
nec tunc quidem sensit quando concubuerit vel quando illa surrexerit
01O 19 36 conceperunt ergo duae filiae Loth de patre suo
01O 19 37 peperitque maior filium et vocavit nomen eius Moab ipse est pater
Moabitarum usque in praesentem diem
01O 19 38 minor quoque peperit filium et vocavit nomen eius Ammon id est filius populi
mei ipse est pater Ammanitarum usque hodie
01O 20 1 profectus inde Abraham in terram australem habitavit inter Cades et Sur et
peregrinatus est in Geraris
01O 20 2 dixitque de Sarra uxore sua soror mea est misit ergo Abimelech rex Gerarae et
tulit eam
01O 20 3 venit autem Deus ad Abimelech per somnium noctis et ait ei en morieris
propter mulierem quam tulisti habet enim virum
01O 20 4 Abimelech vero non tetigerat eam et ait Domine num gentem ignorantem et
iustam interficies
01O 20 5 nonne ipse dixit mihi soror mea est et ipsa ait frater meus est in simplicitate
cordis mei et munditia manuum mearum feci hoc
01O 20 6 dixitque ad eum Deus et ego scio quod simplici corde feceris et ideo custodivi
te ne peccares in me et non dimisi ut tangeres eam
01O 20 7 nunc igitur redde uxorem viro suo quia propheta est et orabit pro te et vives si
autem nolueris reddere scito quod morte morieris tu et omnia quae tua sunt
01O 20 8 statimque de nocte consurgens Abimelech vocavit omnes servos suos et
locutus est universa verba haec in auribus eorum timueruntque omnes viri valde
01O 20 9 vocavit autem Abimelech etiam Abraham et dixit ei quid fecisti nobis quid
peccavimus in te quia induxisti super me et super regnum meum peccatum grande quae non debuisti
facere fecisti nobis
01O 20 10 rursusque exostulans ait quid vidisti ut hoc faceres
01O 20 11 respondit Abraham cogitavi mecum dicens forsitan non est timor Dei in loco
isto et interficient me propter uxorem meam
01O 20 12 alias autem et vere soror mea est filia patris mei et non filia matris meae et
duxi eam uxorem
01O 20 13 postquam autem eduxit me Deus de domo patris mei dixi ad eam hanc
misericordiam facies mecum in omni loco ad quem ingrediemur dices quod frater tuus sim
01O 20 14 tulit igitur Abimelech oves et boves et servos et ancillas et dedit Abraham
reddiditque illi Sarram uxorem suam
01O 20 15 et ait terra coram vobis est ubicumque tibi placuerit habita
01O 20 16 Sarrae autem dixit ecce mille argenteos dedi fratri tuo hoc erit tibi in velamen
oculorum ad omnes qui tecum sunt et quocumque perrexeris mementoque te deprehensam
01O 20 17 orante autem Abraham sanavit Deus Abimelech et uxorem ancillasque eius et
pepererunt
01O 20 18 concluderat enim Deus omnem vulvam domus Abimelech propter Sarram
uxorem Abraham
01O 21 1 visitavit autem Dominus Sarram sicut promiserat et implevit quae locutus est
01O 21 2 concepitque et peperit filium in senectute sua tempore quo praedixerat ei
Deus
01O 21 3 vocavitque Abraham nomen filii sui quem genuit ei Sarra Isaac
01O 21 4 et circumcidit eum octavo die sicut praeceperat ei Deus
01O 21 5 cum centum esset annorum hac quippe aetate patris natus est Isaac
01O 21 6 dixitque Sarra risum fecit mihi Deus quicumque audierit conridebit mihi

010 21 7   rursusque ait quis auditurum crederet Abraham quod Sarra lactaret filium quem peperit ei iam seni
010 21 8   crevit igitur puer et ablactatus est fecitque Abraham grande convivium in die ablactationis eius
010 21 9   cumque vidisset Sarra filium Agar Aegyptiae ludentem dixit ad Abraham
010 21 10   eice ancillam hanc et filium eius non enim erit heres filius ancillae cum filio meo Isaac
010 21 11   dure accepit hoc Abraham pro filio suo
010 21 12   cui dixit Deus non tibi videatur asperum super puero et super ancilla tua omnia quae dixerit tibi Sarra audi vocem eius quia in Isaac vocabitur tibi semen
010 21 13   sed et filium ancillae faciam in gentem magnam quia semen tuum est
010 21 14   surrexit itaque Abraham mane et tollens panem et utrem aquae inposuit scapulae eius tradiditque puerum et dimisit eam quae cum abisset errabat in solitudine Bersabee
010 21 15   cumque consumpta esset aqua in utre abiecit puerum subter unam arborum quae ibi erant
010 21 16   et abiit seditque e regione procul quantum potest arcus iacere dixit enim non videbo morientem puerum et sedens contra levavit vocem suam et flevit
010 21 17   exaudivit autem Deus vocem pueri vocavitque angelus Domini Agar de caelo dicens quid agis Agar noli timere exaudivit enim Deus vocem pueri de loco in quo est
010 21 18   surge tolle puerum et tene manum illius quia in gentem magnam faciam eum
010 21 19   aperuitque oculos eius Deus quae videns puteum aquae abiit et implevit utrem deditque puero bibere
010 21 20   et fuit cum eo qui crevit et moratus est in solitudine et factus est iuvenis sagittarius
010 21 21   habitavitque in deserto Pharan et accepit illi mater sua uxorem de terra Aegypti
010 21 22   eodem tempore dixit Abimelech et Fichol princeps exercitus eius ad Abraham Deus tecum est in universis quae agis
010 21 23   iura ergo per Dominum ne noceas mihi et posteris meis stirpique meae sed iuxta misericordiam quam feci tibi facies mihi et terrae in qua versatus es advena
010 21 24   dixitque Abraham ego iurabo
010 21 25   et increpavit Abimelech propter puteum aquae quem vi abstulerant servi illius
010 21 26   respondit Abimelech nescivi quis fecerit hanc rem sed et tu non indicasti mihi et ego non audivi praeter hodie
010 21 27   tulit itaque Abraham oves et boves et dedit Abimelech percusseruntque ambo foedus
010 21 28   et statuit Abraham septem agnas gregis seorsum
010 21 29   cui dixit Abimelech quid sibi volunt septem agnae istae quas stare fecisti seorsum
010 21 30   at ille septem inquit agnas accipies de manu mea ut sint in testimonium mihi quoniam ego fodi puteum istum
010 21 31   idcirco vocatus est locus ille Bersabee quia ibi uterque iuraverunt
010 21 32   et inierunt foedus pro puteo Iuramenti
010 21 33   surrexit autem Abimelech et Fichol princeps militiae eius reversique sunt in terram Palestinorum Abraham vero plantavit nemus in Bersabee et invocavit ibi nomen Domini Dei aeterni
010 21 34   et fuit colonus terrae Philistinorum diebus multis
010 22 1   quae postquam gesta sunt temptavit Deus Abraham et dixit ad eum Abraham ille respondit adsum
010 22 2   ait ei tolle filium tuum unigenitum quem diligis Isaac et vade in terram Visionis atque offer eum ibi holocaustum super unum montium quem monstravero tibi
010 22 3   igitur Abraham de nocte consurgens stravit asinum suum ducens secum duos

iuvenes et Isaac filium suum cumque concidisset ligna in holocaustum abiit ad locum quem
 praeceperat ei Deus
 01O 22 4 die autem tertio elevatis oculis vidit locum procul
 01O 22 5 dixitque ad pueros suos expectate hic cum asino ego et puer illuc usque
 properantes postquam adoraverimus revertemur ad vos
 01O 22 6 tulit quoque ligna holocausti et inposuit super Isaac filium suum ipse vero
 portabat in manibus ignem et gladium cumque duo pergerent simul
 01O 22 7 dixit Isaac patri suo pater mi at ille respondit quid vis fili ecce inquit ignis et
 ligna ubi est victima holocausti
 01O 22 8 dixit Abraham Deus providebit sibi victimam holocausti fili mi pergebant
 ergo pariter
 01O 22 9 veneruntque ad locum quem ostenderat ei Deus in quo aedificavit altare et
 desuper ligna conposuit cumque conligasset Isaac filium suum posuit eum in altari super struem
 lignorum
 01O 22 10 extenditque manum et arripuit gladium ut immolaret filium
 01O 22 11 et ecce angelus Domini de caelo clamavit dicens Abraham Abraham qui
 respondit adsum
 01O 22 12 dixitque ei non extendas manum tuam super puerum neque facias illi
 quicquam nunc cognovi quod timeas Dominum et non peperceris filio tuo unigenito propter me
 01O 22 13 levavit Abraham oculos viditque post tergum arietem inter vepres herentem
 cornibus quem adsumens obtulit holocaustum pro filio
 01O 22 14 appellavitque nomen loci illius Dominus videt unde usque hodie dicitur in
 monte Dominus videbit
 01O 22 15 vocavit autem angelus Domini Abraham secundo de caelo dicens
 01O 22 16 per memet ipsum iuravi dicit Dominus quia fecisti rem hanc et non pepercisti
 filio tuo unigenito
 01O 22 17 benedicam tibi et multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli et velut harenam
 quae est in litore maris possidebit semen tuum portas inimicorum suorum
 01O 22 18 et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae quia oboedisti voci meae
 01O 22 19 reversus est Abraham ad pueros suos abieruntque Bersabee simul et habitavit
 ibi
 01O 22 20 his itaque gestis nuntiatum est Abraham quod Melcha quoque genuisset filios
 Nahor fratri suo
 01O 22 21 Hus primogenitum et Buz fratrem eius Camuhel patrem Syrorum
 01O 22 22 et Chased et Azau Pheldas quoque et Iedlaph
 01O 22 23 ac Bathuel de quo nata est Rebecca octo istos genuit Melcha Nahor fratri
 Abraham
 01O 22 24 concubina vero illius nomine Roma peperit Tabee et Gaom et Thaas et
 Maacha
 01O 23 1 vixit autem Sarra centum viginti septem annis
 01O 23 2 et mortua est in civitate Arbee quae est Hebron in terra Chanaan venitque
 Abraham ut plangeret et fleret eam
 01O 23 3 cumque surrexisset ab officio funeris locutus est ad filios Heth dicens
 01O 23 4 advena sum et peregrinus apud vos date mihi ius sepulchri vobiscum ut
 sepeliam mortuum meum
 01O 23 5 responderuntque filii Heth
 01O 23 6 audi nos domine princeps Dei es apud nos in electis sepulchris nostris sepeli
 mortuum tuum nullusque prohibere te poterit quin in monumento eius sepelias mortuum tuum
 01O 23 7 surrexit Abraham et adoravit populum terrae filios videlicet Heth
 01O 23 8 dixitque ad eos si placet animae vestrae ut sepeliam mortuum meum audite
 me et intercedite apud Ephron filium Soor
 01O 23 9 ut det mihi speluncam duplicem quam habet in extrema parte agri sui pecunia

digna tradat mihi eam coram vobis in possessionem sepulchri
01O 23 10 habitabat autem Ephron in medio filiorum Heth responditque ad Abraham
cunctis audientibus qui ingrediebantur portam civitatis illius dicens
01O 23 11 nequaquam ita fiat domine mi sed magis ausculta quod loquor agrum trado
tibi et speluncam quae in eo est praesentibus filiis populi mei sepeli mortuum tuum
01O 23 12 adoravit Abraham coram populo terrae
01O 23 13 et locutus est ad Ephron circumstante plebe quaeso ut audias me dabo
pecuniam pro agro suscipe eam et sic sepeliam mortuum meum in eo
01O 23 14 respondit Ephron
01O 23 15 domine mi audi terram quam postulas quadringentis argenti siclis valet istud
est pretium inter me et te sed quantum est hoc sepeli mortuum tuum
01O 23 16 quod cum audisset Abraham adpendit pecuniam quam Ephron postulaverat
audientibus filiis Heth quadringentos siclos argenti et probati monetae publicae
01O 23 17 confirmatusque est ager quondam Ephronis in quo erat spelunca duplex
respicens Mambre tam ipse quam spelunca et omnes arbores eius in cunctis terminis per circuitum
01O 23 18 Abrahae in possessionem videntibus filiis Heth et cunctis qui intrabant
portam civitatis illius
01O 23 19 atque ita sepelivit Abraham Sarram uxorem suam in spelunca agri duplici qui
respiciebat Mambre haec est Hebron in terra Chanaan
01O 23 20 et confirmatus est ager et antrum quod erat in eo Abrahae in possessionem
monumenti a filiis Heth
01O 24 1 erat autem Abraham senex dierumque multorum et Dominus in cunctis
benedixerat ei
01O 24 2 dixitque ad servum seniore[m] domus suae qui praeerat omnibus quae habebat
pone manum tuam subter femur meum
01O 24 3 ut adiurem te per Dominum Deum caeli et terrae ut non accipias uxorem filio
meo de filiabus Chananeorum inter quos habito
01O 24 4 sed ad terram et ad cognationem meam proficiscaris et inde accipias uxorem
filio meo Isaac
01O 24 5 respondit servus si noluerit mulier venire mecum in terram hanc num
reducere debeo filium tuum ad locum de quo egressus es
01O 24 6 dixit Abraham cave nequando reducas illuc filium meum
01O 24 7 Dominus Deus caeli qui tulit me de domo patris mei et de terra nativitatis
meae qui locutus est mihi et iuravit dicens semini tuo dabo terram hanc ipse mittet angelum suum
coram te et accipies inde uxorem filio meo
01O 24 8 sin autem noluerit mulier sequi te non teneberis iuramento filium tantum
meum ne reducas illuc
01O 24 9 posuit ergo servus manum sub femore Abraham domini sui et iuravit illi super
sermone hoc
01O 24 10 tulitque decem camelos de grege domini sui et abiit ex omnibus bonis eius
portans secum profectusque perrexit Mesopotamiam ad urbem Nahor
01O 24 11 cumque camelos fecisset accumbere extra oppidum iuxta puteum aquae
vespere eo tempore quo solent mulieres egredi ad hauriendam aquam dixit
01O 24 12 Domine Deus domini mei Abraham occurre obsecro hodie mihi et fac
misericordiam cum domino meo Abraham
01O 24 13 ecce ego sto propter fontem aquae et filiae habitatorum huius civitatis
egredientur ad hauriendam aquam
01O 24 14 igitur puella cui ego dixero inclina hydriam tuam ut bibam et illa responderit
bibe quin et camelis tuis dabo potum ipsa est quam praeparasti servo tuo Isaac et per hoc intellegam
quod feceris misericordiam cum domino meo
01O 24 15 necdum intra se verba conpleverat et ecce Rebecca egrediebatur filia Bathuel
filii Melchae uxoris Nahor fratris Abraham habens hydriam in scapula

01O 24 16 puella decora nimis virgoque pulcherrima et incognita viro descenderat autem
ad fontem et impleverat hydriam ac revertebatur
01O 24 17 occurritque ei servus et ait pauxillum mihi ad sorbendum praebe aquae de
hydria tua
01O 24 18 quae respondit bibe domine mi celeriterque deposuit hydriam super ulnam
suam et dedit ei potum
01O 24 19 cumque ille bibisset adiecit quin et camelis tuis hauriam aquam donec cuncti
bibant
01O 24 20 effundensque hydriam in canalibus recurrit ad puteum ut hauriret aquam et
haustam omnibus camelis dedit
01O 24 21 ille autem contemplabatur eam tacitus scire volens utrum prosperum fecisset
iter suum Dominus an non
01O 24 22 postquam ergo biberunt cameli protulit vir inaures aureas adpendentes siclos
duos et armillas totidem pondo siclorum decem
01O 24 23 dixitque ad eam cuius es filia indica mihi est in domo patris tui locus ad
manendum
01O 24 24 quae respondit filia Bathuelis sum filii Melchae quem peperit Nahor
01O 24 25 et addidit dicens palearum quoque et faeni plurimum est apud nos et locus
spatiosus ad manendum
01O 24 26 inclinavit se homo et adoravit Dominum
01O 24 27 dicens benedictus Dominus Deus domini mei Abraham qui non abstulit
misericordiam et veritatem suam a domino meo et recto me itinere perduxit in domum fratris
domini mei
01O 24 28 cucurrit itaque puella et nuntiavit in domum matris suae omnia quae audierat
01O 24 29 habebat autem Rebecca fratrem nomine Laban qui festinus egressus est ad
hominem ubi erat fons
01O 24 30 cumque vidisset inaures et armillas in manibus sororis suae et audisset cuncta
verba referentis haec locutus est mihi homo venit ad virum qui stabat iuxta camelos et propter
fontem aquae
01O 24 31 dixitque ad eum ingredi benedictae Domini cur foris stas praeparavi domum
et locum camelis
01O 24 32 et introduxit eum hospitium ac destravit camelos deditque paleas et faenum et
aquam ad lavandos pedes camelorum et virorum qui venerant cum eo
01O 24 33 et adpositus est in conspectu eius panis qui ait non comedam donec loquar
sermone meo respondit ei loquere
01O 24 34 at ille servus inquit Abraham sum
01O 24 35 et Dominus benedixit domino meo valde magnificatusque est et dedit ei oves
et boves argentum et aurum servos et ancillas camelos et asinos
01O 24 36 et peperit Sarra uxor domini mei filium domino meo in senectute sua deditque
illi omnia quae habuerat
01O 24 37 et adiuravit me dominus meus dicens non accipies uxorem filio meo de
filiabus Chananeorum in quorum terra habito
01O 24 38 sed ad domum patris mei perges et de cognatione mea accipies uxorem filio
meo
01O 24 39 ego vero respondi domino meo quid si noluerit venire mecum mulier
01O 24 40 Dominus ait in cuius conspectu ambulo mittet angelum suum tecum et diriget
viam tuam accipiesque uxorem filio meo de cognatione mea et de domo patris mei
01O 24 41 innocens eris a maledictione mea cum veneris ad propinquos meos et non
dederint tibi
01O 24 42 veni ergo hodie ad fontem et dixi Domine Deus domini mei Abraham si
direxisti viam meam in qua nunc ambulo
01O 24 43 ecce sto iuxta fontem aquae et virgo quae egredietur ad hauriendam aquam

audierit a me da mihi pauxillum aquae ad bibendum ex hydria tua
01O 24 44 et dixerit mihi et tu bibe et camelis tuis hauriam ipsa est mulier quam
praeparavit Dominus filio domini mei
01O 24 45 dum haec mecum tacitus volverem apparuit Rebecca veniens cum hydria
quam portabat in scapula descenditque ad fontem et hausit aquam et aio ad eam da mihi paululum
bibere
01O 24 46 quae festina deposuit hydriam de umero et dixit mihi et tu bibe et camelis tuis
potum tribuam bibi et adaquavit camelos
01O 24 47 interrogavique eam et dixi cuius es filia quae respondit filia Bathuelis sum
filii Nahor quem peperit illi Melcha suspendi itaque in aures ad ornandam faciem eius et armillas
posui in manibus
01O 24 48 pronusque adoravi Dominum benedicens Domino Deo domini mei Abraham
qui perduxisset me recto itinere ut sumerem filiam fratris domini mei filio eius
01O 24 49 quam ob rem si facitis misericordiam et veritatem cum domino meo indicate
mihi sin autem aliud placet et hoc dicite ut vadam ad dextram sive ad sinistram
01O 24 50 responderunt Laban et Bathuel a Domino egressus est sermo non possumus
extra placitum eius quicquam aliud tecum loqui
01O 24 51 en Rebecca coram te est tolle eam et proficiscere et sit uxor filii domini tui
sicut locutus est Dominus
01O 24 52 quod cum audisset puer Abraham adoravit in terra Dominum
01O 24 53 prolatisque vasis argenteis et aureis ac vestibus dedit ea Rebecca pro munere
fratribus quoque eius et matri dona obtulit
01O 24 54 in itaque convivio vescentes pariter et bibentes manserunt ibi surgens autem
mane locutus est puer dimittite me ut vadam ad dominum meum
01O 24 55 responderunt fratres eius et mater maneat puella saltem decem dies apud nos
et postea proficiscetur
01O 24 56 nolite ait me retinere quia Dominus direxit viam meam dimittite me ut
pergam ad dominum meum
01O 24 57 dixerunt vocemus puellam et quaeramus ipsius voluntatem
01O 24 58 cumque vocata venisset sciscitati sunt vis ire cum homine isto quae ait vadam
01O 24 59 dimiserunt ergo eam et nutricem illius servumque Abraham et comites eius
01O 24 60 inprecantes prospera sorori suae atque dicentes soror nostra es crescas in
mille milia et possideat semen tuum portas inimicorum suorum
01O 24 61 igitur Rebecca et puellae illius ascensis camelis secutae sunt virum qui
festinus revertebatur ad dominum suum
01O 24 62 eo tempore Isaac deambulabat per viam quae ducit ad puteum cuius nomen
est Viventis et videntis habitabat enim in terra australi
01O 24 63 et egressus fuerat ad meditando in agro inclinata iam die cumque levasset
oculos vidit camelos venientes procul
01O 24 64 Rebecca quoque conspecto Isaac descendit de camelo
01O 24 65 et ait ad puerum quis est ille homo qui venit per agrum in occursum nobis
dixit ei ipse est dominus meus at illa tollens cito pallium operuit se
01O 24 66 servus autem cuncta quae gesserat narravit Isaac
01O 24 67 qui introduxit eam in tabernaculum Sarrae matris suae et accepit uxorem et in
tantum dilexit ut dolorem qui ex morte matris acciderat temperaret
01O 25 1 Abraham vero aliam duxit uxorem nomine Cetthuram
01O 25 2 quae peperit ei Zamram et Iexan et Madan et Madian et Iesboch et Sue
01O 25 3 Iexan quoque genuit Saba et Dadan filii Dadan fuerunt Assurim et Lathusim
et Loommim
01O 25 4 at vero ex Madian ortus est Epha et Opher et Enoch et Abida et Eldaa omnes
hii filii Cetthurae
01O 25 5 deditque Abraham cuncta quae possederat Isaac

010 25 6 filiis autem concubinarum largitus est munera et separavit eos ab Isaac filio suo dum adhuc ipse viveret ad plagam orientalem
010 25 7 fuerunt autem dies vitae eius centum septuaginta quinque anni
010 25 8 et deficiens mortuus est in senectute bona provectaeque aetatis et plenus dierum congregatusque est ad populum suum
010 25 9 et sepelierunt eum Isaac et Ismahel filii sui in spelunca duplici quae sita est in agro Ephron filii Soor Hetthei e regione Mambre
010 25 10 quem emerat a filiis Heth ibi sepultus est ipse et Sarra uxor eius
010 25 11 et post obitum illius benedixit Deus Isaac filio eius qui habitabat iuxta puteum nomine Viventis et videntis
010 25 12 hae sunt generationes Ismahel filii Abraham quem peperit ei Agar Aegyptia famula Sarrae
010 25 13 et haec nomina filiorum eius in vocabulis et generationibus suis primogenitus Ismahelis Nabaioth dein Cedar et Abdeel et Mabsam
010 25 14 Masma quoque et Duma et Massa
010 25 15 Adad et Thema Itur et Naphis et Cedma
010 25 16 isti sunt filii Ismahel et haec nomina per castella et oppida eorum duodecim principes tribuum suarum
010 25 17 anni vitae Ismahel centum triginta septem deficiens mortuus est et adpositus ad populum suum
010 25 18 habitavit autem ab Evila usque Sur quae respicit Aegyptum introeuntibus Assyrios coram cunctis fratribus suis obiit
010 25 19 hae quoque sunt generationes Isaac filii Abraham Abraham genuit Isaac
010 25 20 qui cum quadraginta esset annorum duxit uxorem Rebeccam filiam Bathuel Syri de Mesopotamiam sororem Laban
010 25 21 deprecatusque est Dominum pro uxore sua eo quod esset sterilis qui exaudivit eum et dedit conceptum Rebeccae
010 25 22 sed conlidebantur in utero eius parvuli quae ait si sic mihi futurum erat quid necesse fuit concipere perrexitque ut consuleret Dominum
010 25 23 qui respondens ait duae gentes in utero tuo sunt et duo populi ex ventre tuo dividuntur populusque populum superabit et maior minori serviet
010 25 24 iam tempus pariendi venerat et ecce gemini in utero repperti sunt
010 25 25 qui primus egressus est rufus erat et totus in morem pellis hispidus vocatumque est nomen eius Esau protinus alter egrediens plantam fratris tenebat manu et idcirco appellavit eum Iacob
010 25 26 sexagenarius erat Isaac quando nati sunt parvuli
010 25 27 quibus adultis factus est Esau vir gnarus venandi et homo agricola Iacob autem vir simplex habitabat in tabernaculis
010 25 28 Isaac amabat Esau eo quod de venationibus illius vesceretur et Rebecca diligebat Iacob
010 25 29 coxit autem Iacob pulmentum ad quem cum venisset Esau de agro lassus
010 25 30 ait da mihi de coctione hac rufa quia oppido lassus sum quam ob causam vocatum est nomen eius Edom
010 25 31 cui dixit Iacob vende mihi primogenita tua
010 25 32 ille respondit en morior quid mihi proderunt primogenita
010 25 33 ait Iacob iura ergo mihi iuravit Esau et vendidit primogenita
010 25 34 et sic accepto pane et lentis edulio comedit et bibit et abiit parvipendens quod primogenita vendidisset
010 26 1 orta autem fame super terram post eam sterilitatem quae acciderat in diebus Abraham abiit Isaac ad Abimelech regem Palestinorum in Gerara
010 26 2 apparuitque ei Dominus et ait ne descendas in Aegyptum sed quiesce in terra quam dixero tibi

01O 26 3 et peregrinare in ea eroque tecum et benedicam tibi tibi enim et semini tuo
dabo universas regiones has complens iuramentum quod spopondi Abraham patri tuo
01O 26 4 et multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli daboque posteris tuis universas
regiones has et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae
01O 26 5 eo quod oboedierit Abraham voci meae et custodierit praecepta et mandata
mea et caerimonias legesque servaverit
01O 26 6 mansit itaque Isaac in Geraris
01O 26 7 qui cum interrogaretur a viris loci illius super uxore sua respondit soror mea
est timuerat enim confiteri quod sibi esset sociata coniugio reputans ne forte interficerent eum
propter illius pulchritudinem
01O 26 8 cumque pertransissent dies plurimi et ibi demoraretur prospiciens Abimelech
Palestinorum rex per fenestram vidit eum iocantem cum Rebecca uxore sua
01O 26 9 et accersito ait perspicuum est quod uxor tua sit cur mentitus es sororem tuam
esse respondit timui ne morerer propter eam
01O 26 10 dixitque Abimelech quare inposuisti nobis potuit coire quispiam de populo
cum uxore tua et induxeras super nos grande peccatum praecepitque omni populo dicens
01O 26 11 qui tetigerit hominis huius uxorem morte morietur
01O 26 12 seruit autem Isaac in terra illa et invenit in ipso anno centuplum benedixitque
ei Dominus
01O 26 13 et locupletatus est homo et ibat proficiens atque succrescens donec magnus
vehementer effectus est
01O 26 14 habuit quoque possessionem ovium et armentorum et familiae plurimum ob
haec invidentes ei Palestini
01O 26 15 omnes puteos quos foderant servi patris illius Abraham illo tempore
obstruxerunt implentes humo
01O 26 16 in tantum ut ipse Abimelech diceret ad Isaac recede a nobis quoniam
potentior nostri factus es valde
01O 26 17 et ille discedens veniret ad torrentem Gerarae habitaretque ibi
01O 26 18 rursum fodit alios puteos quos foderant servi patris sui Abraham et quos illo
mortuo olim obstruxerant Philisthim appellavitque eos hisdem nominibus quibus ante pater
vocaverat
01O 26 19 foderunt in torrente et reppererunt aquam vivam
01O 26 20 sed et ibi iurgium fuit pastorum Gerarae adversum pastores Isaac dicentium
nostra est aqua quam ob rem nomen putei ex eo quod acciderat vocavit Calumniam
01O 26 21 foderunt et alium et pro illo quoque rixati sunt appellavitque eum Inimicitias
01O 26 22 profectus inde fodit alium puteum pro quo non contenderunt itaque vocavit
nomen illius Latitudo dicens nunc dilatavit nos Dominus et fecit crescere super terram
01O 26 23 ascendit autem ex illo loco in Bersabee
01O 26 24 ubi apparuit ei Dominus in ipsa nocte dicens ego sum Deus Abraham patris
tui noli metuere quia tecum sum benedicam tibi et multiplicabo semen tuum propter servum meum
Abraham
01O 26 25 itaque aedificavit ibi altare et invocato nomine Domini extendit tabernaculum
praecepitque servis suis ut foderent puteum
01O 26 26 ad quem locum cum venissent de Geraris Abimelech et Ochozath amicus
illius et Fichol dux militum
01O 26 27 locutus est eis Isaac quid venistis ad me hominem quem odistis et expulistis a
vobis
01O 26 28 qui responderunt vidimus tecum esse Dominum et idcirco nunc diximus sit
iuramentum inter nos et ineamus foedus
01O 26 29 ut non facias nobis quicquam mali sicut et nos nihil tuorum adtigimus nec
fecimus quod te laederet sed cum pace dimisimus auctum benedictione Domini
01O 26 30 fecit ergo eis convivium et post cibum et potum

01O 26 31 surgentes mane iuraverunt sibi mutuo dimisitque eos Isaac pacifice in locum suum
01O 26 32 ecce autem venerunt in ipso die servi Isaac adnuntiantes ei de puteo quem foderant atque dicentes invenimus aquam
01O 26 33 unde appellavit eum Abundantiam et nomen urbi inpositum est Bersabee usque in praesentem diem
01O 26 34 Esau vero quadragenarius duxit uxores Iudith filiam Beerii Hetthei et Basemath filiam Helon eiusdem loci
01O 26 35 quae ambae offenderant animum Isaac et Rebeckae
01O 27 1 senovit autem Isaac et caligaverunt oculi eius et videre non poterat vocavitque Esau filium suum maiorem et dixit ei fili mi qui respondit adsum
01O 27 2 cui pater vides inquit quod senoverim et ignorem diem mortis meae
01O 27 3 sume arma tua faretram et arcum et egredere foras cumque venatu aliquid adprehenderis
01O 27 4 fac mihi inde pulmentum sicut velle me nosti et adfer ut comedam et benedicat tibi anima mea antequam moriar
01O 27 5 quod cum audisset Rebecca et ille abisset in agrum ut iussionem patris expleret
01O 27 6 dixit filio suo Iacob audivi patrem tuum loquentem cum Esau fratre tuo et dicentem ei
01O 27 7 adfer mihi venationem tuam et fac cibos ut comedam et benedicam tibi coram Domino antequam moriar
01O 27 8 nunc ergo fili mi adquiesce consiliis meis
01O 27 9 et pergens ad gregem adfer mihi duos hedos optimos ut faciam ex eis escas patri tuo quibus libenter vescitur
01O 27 10 quas cum intuleris et comederit benedicat tibi priusquam moriatur
01O 27 11 cui ille respondit nosti quod Esau frater meus homo pilosus sit et ego lenis
01O 27 12 si adtractaverit me pater meus et senserit timeo ne putet sibi voluisse includere et inducat super me maledictionem pro benedictione
01O 27 13 ad quem mater in me sit ait ista maledictio fili mi tantum audi vocem meam et perge adferque quae dixi
01O 27 14 abiit et adtulit deditque matri paravit illa cibos sicut noverat velle patrem illius
01O 27 15 et vestibus Esau valde bonis quas apud se habebat domi induit eum
01O 27 16 pelliculasque hedorum circumdedit manibus et colli nuda protexit
01O 27 17 dedit pulmentum et panes quos coxerat tradidit
01O 27 18 quibus inlatis dixit pater mi et ille respondit audio quis tu es fili mi
01O 27 19 dixitque Iacob ego sum Esau primogenitus tuus feci sicut praecepisti mihi surge sede et comede de venatione mea ut benedicat mihi anima tua
01O 27 20 rursum Isaac ad filium suum quomodo inquit tam cito invenire potuisti fili mi qui respondit voluntatis Dei fuit ut cito mihi occurreret quod volebam
01O 27 21 dixitque Isaac accede huc ut tangam te fili mi et probem utrum tu sis filius meus Esau an non
01O 27 22 accessit ille ad patrem et palpato eo dixit Isaac vox quidem vox Iacob est sed manus manus sunt Esau
01O 27 23 et non cognovit eum quia pilosae manus similitudinem maioris expresserant benedicens ergo illi
01O 27 24 ait tu es filius meus Esau respondit ego sum
01O 27 25 at ille offer inquit mihi cibos de venatione tua fili mi ut benedicat tibi anima mea quos cum oblatos comedisset obtulit ei etiam vinum quo hausto
01O 27 26 dixit ad eum accede ad me et da mihi osculum fili mi
01O 27 27 accessit et osculatus est eum statimque ut sensit vestimentorum illius

flagrantiam benedicens ait ecce odor filii mei sicut odor agri cui benedixit Dominus
01O 27 28 det tibi Deus de rore caeli et de pinguedine terrae abundantiam frumenti et
vini
01O 27 29 et serviant tibi populi et adorent te tribus esto dominus fratrum tuorum et
incurventur ante te filii matris tuae qui maledixerit tibi sit maledictus et qui benedixerit
benedictionibus repleatur
01O 27 30 vix Isaac sermonem impleverat et egresso Iacob foras venit Esau
01O 27 31 coctosque de venatione cibos intulit patri dicens surge pater mi et comede de
venatione filii tui ut benedicat mihi anima tua
01O 27 32 dixitque illi Isaac quis enim es tu qui respondit ego sum primogenitus filius
tuus Esau
01O 27 33 expavit Isaac stupore vehementi et ultra quam credi potest admirans ait quis
igitur ille est qui dudum captam venationem adtulit mihi et comedi ex omnibus priusquam tu
venires benedixique ei et erit benedictus
01O 27 34 auditis Esau sermonibus patris inrugiit clamore magno et consternatus ait
benedic etiam mihi pater mi
01O 27 35 qui ait venit germanus tuus fraudulenter et accepit benedictionem tuam
01O 27 36 at ille subiunxit iuste vocatum est nomen eius Iacob subplantavit enim me en
altera vice primogenita mea ante tulit et nunc secundo subripuit benedictionem meam rursumque ad
patrem numquid non reservasti ait et mihi benedictionem
01O 27 37 respondit Isaac dominum tuum illum constitui et omnes fratres eius servituti
illius subiugavi frumento et vino stabilivi eum tibi post haec fili mi ultra quid faciam
01O 27 38 cui Esau num unam inquit tantum benedictionem habes pater mihi quoque
obsecro ut benedicas cumque heulatu magno fleret
01O 27 39 motus Isaac dixit ad eum in pinguedine terrae et in rore caeli desuper
01O 27 40 erit benedictio tua vives gladio et fratri tuo servies tempusque veniet cum
excutias et solvas iugum eius de cervicibus tuis
01O 27 41 oderat ergo semper Esau Iacob pro benedictione qua benedixerat ei pater
dixitque in corde suo veniant dies luctus patris mei ut occidam Iacob fratrem meum
01O 27 42 nuntiata sunt haec Rebeckae quae mittens et vocans Iacob filium suum dixit
ad eum ecce Esau frater tuus minatur ut occidat te
01O 27 43 nunc ergo fili audi vocem meam et consurgens fuge ad Laban fratrem meum
in Haran
01O 27 44 habitabisque cum eo dies paucos donec requiescat furor fratris tui
01O 27 45 et cesset indignatio eius obliviscaturque eorum quae fecisti in eum postea
mittam et adducam te inde huc cur utroque orbabor filio in una die
01O 27 46 dixit quoque Rebecca ad Isaac taedet me vitae meae propter filias Heth si
acceperit Iacob uxorem de stirpe huius terrae nolo vivere
01O 28 1 vocavit itaque Isaac Iacob et benedixit praecepitque ei dicens noli accipere
coniugem de genere Chanaan
01O 28 2 sed vade et proficiscere in Mesopotamiam Syriae ad domum Bathuel patrem
matris tuae et accipe tibi inde uxorem de filiabus Laban avunculi tui
01O 28 3 Deus autem omnipotens benedicat tibi et crescere te faciat atque multiplicet ut
sis in turbas populorum
01O 28 4 et det tibi benedictiones Abraham et semini tuo post te ut possideas terram
peregrinationis tuae quam pollicitus est avo tuo
01O 28 5 cumque dimisisset eum Isaac profectus venit in Mesopotamiam Syriae ad
Laban filium Bathuel Syri fratrem Rebeckae matris suae
01O 28 6 videns autem Esau quod benedixisset pater suus Iacob et misisset eum in
Mesopotamiam Syriae ut inde uxorem duceret et quod post benedictionem praecepisset ei dicens
non accipies coniugem de filiabus Chanaan
01O 28 7 quodque oboediens Iacob parentibus isset in Syriam

01O 28 8 probans quoque quod non libenter aspiceret filias Chanaan pater suus
01O 28 9 ivit ad Ismahelem et duxit uxorem absque his quas prius habebat Maeleth
filiam Ismahel filii Abraham sororem Nabaioth
01O 28 10 igitur egressus Iacob de Bersabee pergebat Haran
01O 28 11 cumque venisset ad quendam locum et vellet in eo requiescere post solis
occubitum tulit de lapidibus qui iacebant et subponens capiti suo dormivit in eodem loco
01O 28 12 viditque in somnis scalam stantem super terram et cacumen illius tangens
caelum angelos quoque Dei ascendentes et descendentes per eam
01O 28 13 et Dominum innixum scalae dicentem sibi ego sum Dominus Deus Abraham
patris tui et Deus Isaac terram in qua dormis tibi dabo et semini tuo
01O 28 14 eritque germen tuum quasi pulvis terrae dilataberis ad occidentem et orientem
septentrionem et meridiem et benedicentur in te et in semine tuo cunctae tribus terrae
01O 28 15 et ero custos tuus quocumque perrexeris et reducam te in terram hanc nec
dimittam nisi complevero universa quae dixi
01O 28 16 cumque evigilasset Iacob de somno ait vere Dominus est in loco isto et ego
nesciebam
01O 28 17 pavensque quam terribilis inquit est locus iste non est hic aliud nisi domus
Dei et porta caeli
01O 28 18 surgens ergo mane tulit lapidem quem subposuerat capiti suo et erexit in
titulum fundens oleum desuper
01O 28 19 appellavitque nomen urbis Bethel quae prius Luza vocabatur
01O 28 20 vovit etiam votum dicens si fuerit Deus mecum et custodierit me in via per
quam ambulo et dederit mihi panem ad vescendum et vestem ad induendum
01O 28 21 reversusque fuero prospere ad domum patris mei erit mihi Dominus in Deum
01O 28 22 et lapis iste quem erexi in titulum vocabitur Domus Dei cunctorumque quae
dederis mihi decimas offeram tibi
01O 29 1 profectus ergo Iacob venit ad terram orientalem
01O 29 2 et vidit puteum in agro tresque greges ovium accubantes iuxta eum nam ex
illo adaquabantur pecora et os eius grandi lapide claudebatur
01O 29 3 morisque erat ut cunctis ovibus congregatis devolverent lapidem et reffectis
gregibus rursum super os putei ponerent
01O 29 4 dixitque ad pastores fratres unde estis qui responderunt de Haran
01O 29 5 quos interrogans numquid ait nostis Laban filium Nahor dixerunt novimus
01O 29 6 sanusne est inquit valet inquirunt et ecce Rahel filia eius venit cum grege suo
01O 29 7 dixitque Iacob adhuc multum diei superest nec est tempus ut reducantur ad
caulas greges date ante potum ovibus et sic ad pastum eas reducite
01O 29 8 qui responderunt non possumus donec omnia pecora congregentur et
amoveamus lapidem de ore putei ut adaquemus greges
01O 29 9 adhuc loquebantur et ecce Rahel veniebat cum ovibus patris sui nam gregem
ipsa pascebat
01O 29 10 quam cum vidisset Iacob et sciret consobrinam suam ovesque Laban avunculi
sui amovit lapidem quo puteus claudebatur
01O 29 11 et adaquato grege osculatus est eam elevataque voce flevit
01O 29 12 et indicavit ei quod frater esset patris eius et filius Rebeckae at illa festinans
nuntiavit patri suo
01O 29 13 qui cum audisset venisse Iacob filium sororis suae cucurrit obviam
complexusque eum et in oscula ruens duxit in domum suam auditis autem causis itineris
01O 29 14 respondit os meum es et caro mea et postquam expleti sunt dies mensis unius
01O 29 15 dixit ei num quia frater meus es gratis servies mihi dic quid mercedis accipias
01O 29 16 habebat vero filias duas nomen maioris Lia minor appellabatur Rahel
01O 29 17 sed Lia lippis erat oculis Rahel decora facie et venusto aspectu
01O 29 18 quam diligens Iacob ait serviam tibi pro Rahel filia tua minore septem annis

01O 29 19 respondit Laban melius est ut tibi eam dem quam viro alteri mane apud me
 01O 29 20 servivit igitur Iacob pro Rahel septem annis et videbantur illi pauci dies prae
 amoris magnitudine
 01O 29 21 dixitque ad Laban da mihi uxorem meam quia iam tempus expletum est ut
 ingrediar ad eam
 01O 29 22 qui vocatis multis amicorum turbis ad convivium fecit nuptias
 01O 29 23 et vespere filiam suam Liam introduxit ad eum
 01O 29 24 dans ancillam filiae Zelpham nomine ad quam cum ex more Iacob fuisset
 ingressus facto mane vidit Liam
 01O 29 25 et dixit ad socerum quid est quod facere voluisti nonne pro Rahel servivi tibi
 quare inposuisti mihi
 01O 29 26 respondit Laban non est in loco nostro consuetudinis ut minores ante
 tradamus ad nuptias
 01O 29 27 imple ebdomadem dierum huius copulae et hanc quoque dabo tibi pro opere
 quo serviturus es mihi septem annis aliis
 01O 29 28 adquevit placito et ebdomade transacta Rahel duxit uxorem
 01O 29 29 cui pater servam Balam dederat
 01O 29 30 tandemque potitus optatis nuptiis amorem sequentis priori praetulit serviens
 apud eum septem annis aliis
 01O 29 31 videns autem Dominus quod despiceret Liam aperuit vulvam eius sorore
 sterili permanente
 01O 29 32 quae conceptum genuit filium vocavitque nomen eius Ruben dicens vidit
 Dominus humilitatem meam nunc amabit me vir meus
 01O 29 33 rursumque concepit et peperit filium et ait quoniam audivit Dominus haberi
 me contemptui dedit etiam istum mihi vocavitque nomen illius Symeon
 01O 29 34 concepit tertio et genuit alium dixitque nunc quoque copulabitur mihi maritus
 meus eo quod pepererim illi tres filios et idcirco appellavit nomen eius Levi
 01O 29 35 quarto concepit et peperit filium et ait modo confitebor Domino et ob hoc
 vocavit eum Iudam cessavitque parere
 01O 30 1 cernens autem Rahel quod infecunda esset invidit sorori et ait marito suo da
 mihi liberos alioquin moriar
 01O 30 2 cui iratus respondit Iacob num pro Deo ego sum qui privavit te fructu ventris
 tui
 01O 30 3 at illa habeo inquit famulam Balam ingredere ad eam ut pariat super genua
 mea et habeam ex ea filios
 01O 30 4 deditque illi Balam in coniugium quae
 01O 30 5 ingresso ad se viro concepit et peperit filium
 01O 30 6 dixitque Rahel iudicavit mihi Dominus et exaudivit vocem meam dans mihi
 filium et idcirco appellavit nomen illius Dan
 01O 30 7 rursumque Bala concipiens peperit alterum
 01O 30 8 pro quo ait Rahel conparavit me Deus cum sorore mea et invalui vocavitque
 eum Nephtalim
 01O 30 9 sentiens Lia quod parere desisset Zelpham ancillam suam marito tradidit
 01O 30 10 qua post conceptum edente filium
 01O 30 11 dixit feliciter et idcirco vocavit nomen eius Gad
 01O 30 12 peperit quoque Zelpha alterum
 01O 30 13 dixitque Lia hoc pro beatitudine mea beatam quippe me dicent mulieres
 propterea appellavit eum Aser
 01O 30 14 egressus autem Ruben tempore messis triticeae in agro repperit mandragoras
 quos matri Liae detulit dixitque Rahel da mihi partem de mandragoris filii tui
 01O 30 15 illa respondit parumne tibi videtur quod praeripueris maritum mihi nisi etiam
 mandragoras filii mei tuleris ait Rahel dormiat tecum hac nocte pro mandragoris filii tui

01O 30 16 redeuntique ad vesperam de agro Iacob egressa est in occursum Lia et ad me
inquit intrabis quia mercede conduxisti te pro mandragoris filii mei dormivit cum ea nocte illa
01O 30 17 et exaudivit Deus preces eius concepitque et peperit filium quintum
01O 30 18 et ait dedit Deus mercedem mihi quia dedi ancillam meam viro meo
appellavitque nomen illius Isachar
01O 30 19 rursum Lia concipiens peperit sextum filium
01O 30 20 et ait ditavit me Deus dote bona etiam hac vice mecum erit maritus meus eo
quod genuerim ei sex filios et idcirco appellavit nomen eius Zabulon
01O 30 21 post quem peperit filiam nomine Dinam
01O 30 22 recordatus quoque Dominus Rahelis exaudivit eam et aperuit vulvam illius
01O 30 23 quae concepit et peperit filium dicens abstulit Deus obprobrium meum
01O 30 24 et vocavit nomen illius Ioseph dicens addat mihi Dominus filium alterum
01O 30 25 nato autem Ioseph dixit Iacob socero suo dimitte me ut revertar in patriam et
ad terram meam
01O 30 26 da mihi uxores et liberos meos pro quibus servivi tibi ut abeam tu nosti
servitum qua servivi tibi
01O 30 27 ait ei Laban inveniam gratiam in conspectu tuo experimento didici quod
benedixerit mihi Deus propter te
01O 30 28 constitue mercedem tuam quam dem tibi
01O 30 29 at ille respondit tu nosti quomodo servierim tibi et quanta in manibus meis
fuerit possessio tua
01O 30 30 modicum habuisti antequam venirem et nunc dives effectus es benedixitque
tibi Dominus ad introitum meum iustum est igitur ut aliquando provideam etiam domui meae
01O 30 31 dixitque Laban quid dabo tibi at ille ait nihil volo sed si feceris quod postulo
iterum pascam et custodiam pecora tua
01O 30 32 gyra omnes greges tuos et separa cunctas oves varias et sparso vellere et
quodcumque furvum et maculosum variumque fuerit tam in ovibus quam in capris erit merces mea
01O 30 33 respondebitque mihi cras iustitia mea quando placiti tempus advenerit coram
te et omnia quae non fuerint varia et maculosa et furva tam in ovibus quam in capris furti me
arguent
01O 30 34 dixit Laban gratum habeo quod petis
01O 30 35 et separavit in die illo capras et oves hircos et arietes varios atque maculosos
cunctum autem gregem unicolorem id est albi et nigri velleris tradidit in manu filiorum suorum
01O 30 36 et posuit spatium itineris inter se et generum dierum trium qui pascebat
reliquos greges eius
01O 30 37 tollens ergo Iacob virgas populeas virides et amigdalinas et ex platanis ex
parte decorticavit eas detractisque corticibus in his quae spoliata fuerant candor apparuit illa vero
quae integra erant viridia permanserunt atque in hunc modum color effectus est varius
01O 30 38 posuitque eas in canalibus ubi effundebatur aqua ut cum venissent greges ad
bibendum ante oculos haberent virgas et in aspectu earum conciperent
01O 30 39 factumque est ut in ipso calore coitus oves intuerentur virgas et parerent
maculosa et varia et diverso colore respersa
01O 30 40 divisitque gregem Iacob et posuit virgas ante oculos arietum erant autem alba
quaeque et nigra Laban cetera vero Iacob separatis inter se gregibus
01O 30 41 igitur quando primo tempore ascendebantur oves ponebat Iacob virgas in
canalibus aquarum ante oculos arietum et ovium ut in earum contemplatione conciperent
01O 30 42 quando vero serotina admissura erat et conceptus extremus non ponebat eas
factaque sunt ea quae erant serotina Laban et quae primi temporis Iacob
01O 30 43 ditatusque est homo ultra modum et habuit greges multos ancillas et servos
camelos et asinos
01O 31 1 postquam autem audivit verba filiorum Laban dicentium tulit Iacob omnia
quae fuerunt patris nostri et de illius facultate ditatus factus est inclitus

01O 31 2 animadvertit quoque faciem Laban quod non esset erga se sicut heri et nudius tertius

01O 31 3 maxime dicente sibi Domino revertere in terram patrum tuorum et ad generationem tuam eroque tecum

01O 31 4 misit et vocavit Rahel et Liam in agrum ubi pascebat greges

01O 31 5 dixitque eis video faciem patris vestri quod non sit erga me sicut heri et nudius tertius Deus autem patris mei fuit mecum

01O 31 6 et ipsae nostis quod totis viribus meis servierim patri vestro

01O 31 7 sed pater vester circumvenit me et mutavit mercedem meam decem vicibus et tamen non dimisit eum Deus ut noceret mihi

01O 31 8 si quando dixit variae erunt mercedes tuae pariebant omnes oves varios fetus quando vero e contrario ait alba quaeque accipies pro mercede omnes greges alba pepererunt

01O 31 9 tulitque Deus substantiam patris vestri et dedit mihi

01O 31 10 postquam enim conceptus ovium tempus advenerat levavi oculos meos et vidi in somnis ascendentes mares super feminas varios et maculosos et diversorum colorum

01O 31 11 dixitque angelus Dei ad me in somnis Iacob et ego respondi adsum

01O 31 12 qui ait leva oculos tuos et vide universos masculos ascendentes super feminas varios respersos atque maculosos vidi enim omnia quae fecit tibi Laban

01O 31 13 ego sum Deus Bethel ubi unxisti lapidem et votum vovisti mihi nunc ergo surge et egredere de terra hac revertens in terram nativitatis tuae

01O 31 14 responderunt Rahel et Lia numquid habemus residui quicquam in facultatibus et hereditate domus patris nostri

01O 31 15 nonne quasi alienas reputavit nos et vendidit comeditque pretium nostrum

01O 31 16 sed Deus tulit opes patris nostri et nobis eas tradidit ac filiis nostris unde omnia quae praecepit fac

01O 31 17 surrexit itaque Iacob et inpositis liberis et coniugibus suis super camelos abiit

01O 31 18 tulitque omnem substantiam et greges et quicquid in Mesopotamiam quaesierat pergens ad Isaac patrem suum in terram Chanaan

01O 31 19 eo tempore Laban ierat ad tondendas oves et Rahel furata est idola patris sui

01O 31 20 noluitque Iacob confiteri socero quod fugeret

01O 31 21 cumque abisset tam ipse quam omnia quae iuris eius erant et amne transmisso pergeret contra montem Galaad

01O 31 22 nuntiatum est Laban die tertio quod fugeret Iacob

01O 31 23 qui adsumptis fratribus suis persecutus est eum diebus septem et comprehendit in monte Galaad

01O 31 24 viditque in somnis dicentem sibi Dominum cave ne quicquam aspere loquaris contra Iacob

01O 31 25 iamque Iacob extenderat in monte tabernaculum cum ille consecutus eum cum fratribus suis in eodem monte Galaad fixit tentorium

01O 31 26 et dixit ad Iacob quare ita egisti ut clam me abigeres filias meas quasi captivas gladio

01O 31 27 cur ignorante me fugere voluisti nec indicare mihi ut prosequerer te cum gaudio et canticis et tympanis et cithara

01O 31 28 non es passus ut oscularer filios meos ac filias stulte operatus es et nunc

01O 31 29 valet quidem manus mea reddere tibi malum sed Deus patris vestri heri dixit mihi cave ne loquaris cum Iacob quicquam durius

01O 31 30 esto ad tuos ire cupiebas et desiderio tibi erat domus patris tui cur furatus es deos meos

01O 31 31 respondit Iacob quod inscio te profectus sum timui ne violenter auferres filias tuas

01O 31 32 quod autem furti arguis apud quemcumque inveneris deos tuos necetur coram fratribus nostris scrutare quicquid tuorum apud me inveneris et aufer haec dicens ignorabat quod

Rahel furata esset idola

01O 31 33 ingressus itaque Laban tabernaculum Iacob et Liae et utriusque famulae non invenit cumque intrasset tentorium Rahelis

01O 31 34 illa festinans abscondit idola subter stramen cameli et sedit desuper scrutantique omne tentorium et nihil inveniendi

01O 31 35 ait ne irascatur dominus meus quod coram te adsurgere nequeo quia iuxta consuetudinem feminarum nunc accidit mihi sic delusa sollicitudo quaerentis est

01O 31 36 tumensque Iacob cum iurgio ait quam ob culpam meam et ob quod peccatum sic exarsisti post me

01O 31 37 et scrutatus es omnem supellectilem meam quid invenisti de cuncta substantia domus tuae pone hic coram fratribus meis et fratribus tuis et iudicent inter me et te

01O 31 38 idcirco viginti annis fui tecum oves tuae et caprae steriles non fuerunt arietes gregis tui non comedi

01O 31 39 nec captum a bestia ostendi tibi ego damnum omne reddebam quicquid furto perierat a me exigebas

01O 31 40 die noctuque aestu urebar et gelu fugiebat somnus ab oculis meis

01O 31 41 sic per viginti annos in domo tua servivi tibi quattuordecim pro filiabus et sex pro gregibus tuis inmutasti quoque mercedem meam decem vicibus

01O 31 42 nisi Deus patris mei Abraham et Timor Isaac adfuisset mihi forsitan modo nudum me dimisisses adflictionem meam et laborem manuum mearum respexit Deus et arguit te heri

01O 31 43 respondit ei Laban filiae et filii et greges tui et omnia quae cernis mea sunt quid possum facere filiis et nepotibus meis

01O 31 44 veni ergo et ineamus foedus ut sit testimonium inter me et te

01O 31 45 tulit itaque Iacob lapidem et erexit illum in titulum

01O 31 46 dixitque fratribus suis adferte lapides qui congregantes fecerunt tumulum comederuntque super eum

01O 31 47 quem vocavit Laban tumulus Testis et Iacob acervum Testimonii uterque iuxta proprietatem linguae suae

01O 31 48 dixitque Laban tumulus iste testis erit inter me et te hodie et idcirco appellatum est nomen eius Galaad id est tumulus Testis

01O 31 49 intueatur Dominus et iudicet inter nos quando recesserimus a nobis

01O 31 50 si adflixeris filias meas et si introduxeris uxores alias super eas nullus sermonis nostri testis est absque Deo qui praesens respicit

01O 31 51 dixitque rursus ad Iacob en tumulus hic et lapis quem erexi inter me et te

01O 31 52 testis erit tumulus inquam iste et lapis sint in testimonio si aut ego transiero illum pergens ad te aut tu praeterieris malum mihi cogitans

01O 31 53 Deus Abraham et Deus Nahor iudicet inter nos Deus patris eorum iuravit Iacob per Timorem patris sui Isaac

01O 31 54 immolatisque victimis in monte vocavit fratres suos ut ederent panem qui cum comedissent manserunt ibi

01O 31 55 Laban vero de nocte consurgens osculatus est filios et filias suas et benedixit illis reversus in locum suum

01O 32 1 Iacob quoque abiit itinere quo coeperat fueruntque ei obviam angeli Dei

01O 32 2 quos cum vidisset ait castra Dei sunt haec et appellavit nomen loci illius Manaim id est Castra

01O 32 3 misit autem et nuntios ante se ad Esau fratrem suum in terram Seir regionis Edom

01O 32 4 praecepitque eis dicens sic loquimini domino meo Esau haec dicit frater tuus Iacob apud Laban peregrinatus sum et fui usque in praesentem diem

01O 32 5 habeo boves et asinos oves et servos atque ancillas mittoque nunc legationem ad dominum meum ut inveniam gratiam in conspectu tuo

01O 32 6 reversi sunt nuntii ad Iacob dicentes venimus ad Esau fratrem tuum et ecce
properat in occursum tibi cum quadringentis viris
01O 32 7 timuit Iacob valde et perterritus divisit populum qui secum erat greges
quoque et oves et boves et camelos in duas turmas
01O 32 8 dicens si venerit Esau ad unam turmam et percusserit eam alia turma quae
reliqua est salvabitur
01O 32 9 dixitque Iacob Deus patris mei Abraham et Deus patris mei Isaac Domine qui
dixisti mihi revertere in terram tuam et in locum nativitatis tuae et benefaciam tibi
01O 32 10 minor sum cunctis miserationibus et veritate quam explesti servo tuo in
baculo meo transivi Iordanem istum et nunc cum duabus turmis regredior
01O 32 11 erue me de manu fratris mei de manu Esau quia valde eum timeo ne forte
veniens percutiat matrem cum filiis
01O 32 12 tu locutus es quod bene mihi faceres et dilatares semen meum sicut harenam
maris quae prae multitudine numerari non potest
01O 32 13 cumque dormisset ibi nocte illa separavit de his quae habebat munera Esau
fratri suo
01O 32 14 capras ducentas hircos viginti oves ducentas arietes viginti
01O 32 15 camelos fetas cum pullis suis triginta vaccas quadraginta et tauros viginti
asinas viginti et pullos earum decem
01O 32 16 et misit per manus servorum suorum singulos seorsum greges dixitque pueris
suis antecedit me et sit spatium inter gregem et gregem
01O 32 17 et praecepit priori dicens si obvium habueris Esau fratrem meum et
interrogaverit te cuius es et quo vadis et cuius sunt ista quae sequeris
01O 32 18 respondebis servi tui Iacob munera misit domino meo Esau ipse quoque post
nos venit
01O 32 19 similiter mandata dedit secundo ac tertio et cunctis qui sequebantur greges
dicens hisdem verbis loquimini ad Esau cum inveneritis eum
01O 32 20 et addetis ipse quoque servus tuus Iacob iter nostrum insequitur dixit enim
placabo illum muneribus quae praecedunt et postea videbo forsitan propitiabitur mihi
01O 32 21 praecesserunt itaque munera ante eum ipse vero mansit nocte illa in Castris
01O 32 22 cumque mature surrexisset tulit duas uxores suas et totidem famulas cum
undecim filiis et transivit vadum Iaboc
01O 32 23 transductisque omnibus quae ad se pertinebant
01O 32 24 remansit solus et ecce vir luctabatur cum eo usque mane
01O 32 25 qui cum videret quod eum superare non posset tetigit nervum femoris eius et
statim emarcuit
01O 32 26 dixitque ad eum dimitte me iam enim ascendit aurora respondit non dimittam
te nisi benedixeris mihi
01O 32 27 ait ergo quod nomen est tibi respondit Iacob
01O 32 28 at ille nequaquam inquit Iacob appellabitur nomen tuum sed Israhel quoniam
si contra Deum fortis fuisti quanto magis contra homines praevaleris
01O 32 29 interrogavit eum Iacob dic mihi quo appellaris nomine respondit cur quaeris
nomen meum et benedixit ei in eodem loco
01O 32 30 vocavitque Iacob nomen loci illius Phanuhel dicens vidi Deum facie ad
faciem et salva facta est anima mea
01O 32 31 ortusque est ei statim sol postquam transgressus est Phanuhel ipse vero
claudicabat pede
01O 32 32 quam ob causam non comedunt filii Israhel nervum qui emarcuit in femore
Iacob usque in praesentem diem eo quod tetigerit nervum femoris eius et obstipuerit
01O 33 1 levans autem Iacob oculos suos vidit venientem Esau et cum eo
quadringentos viros divisitque filios Liae et Rahel ambarumque famularum
01O 33 2 et posuit utramque ancillam et liberos earum in principio Liam vero et filios

eius in secundo loco Rahel autem et Ioseph novissimos

01O 33 3 et ipse praegrediens adoravit pronus in terram septies donec adpropinquaret frater eius

01O 33 4 currens itaque Esau obviam fratri suo amplexatus est eum stringensque collum et osculans flevit

01O 33 5 levatisque oculis vidit mulieres et parvulos earum et ait quid sibi volunt isti et si ad te pertinent respondit parvuli sunt quos donavit mihi Deus servo tuo

01O 33 6 et adpropinquantes ancillae et filii earum incurvati sunt

01O 33 7 accessitque Lia cum liberis suis et cum similiter adorassent extremi Ioseph et Rahel adoraverunt

01O 33 8 quaenam sunt inquit istae turmae quas obvias habui respondit ut invenirem gratiam coram domino meo

01O 33 9 et ille habeo ait plurima frater mi sint tua tibi

01O 33 10 dixit Iacob noli ita obsecro sed si inveni gratiam in oculis tuis accipe munusculum de manibus meis sic enim vidi faciem tuam quasi viderim vultum Dei esto mihi propitius

01O 33 11 et suscipe benedictionem quam adtuli tibi et quam donavit mihi Deus tribuens omnia vix fratre compellente suscipiens

01O 33 12 ait gradiamur simul eroque socius itineris tui

01O 33 13 dixit Iacob nosti domine mi quod parvulos habeam teneros et oves ac boves fetas mecum quas si plus in ambulando fecero laborare morientur una die cuncti greges

01O 33 14 praecedat dominus meus ante servum suum et ego sequar paulatim vestigia eius sicut videro posse parvulos meos donec veniam ad dominum meum in Seir

01O 33 15 respondit Esau oro te ut de populo qui mecum est saltem socii remaneant viae tuae non est inquit necesse hoc uno indigeo ut inveniam gratiam in conspectu domini mei

01O 33 16 reversus est itaque illo die Esau itinere quo venerat in Seir

01O 33 17 et Iacob venit in Soccoth ubi aedificata domo et fixis tentoriis appellavit nomen loci illius Soccoth id est Tabernacula

01O 33 18 transivitque in Salem urbem Sycimorum quae est in terra Chanaan postquam regressus est de Mesopotamiam Syriae et habitavit iuxta oppidum

01O 33 19 emitque partem agri in qua fixerat tabernaculum a filiis Emor patris Sychem centum agnis

01O 33 20 et erecto ibi altari invocavit super illud Fortissimum Deum Israhel

01O 34 1 egressa est autem Dina filia Liae ut videret mulieres regionis illius

01O 34 2 quam cum vidisset Sychem filius Emor Evei princeps terrae illius adamavit et rapuit et dormivit cum illa vi opprimens virginem

01O 34 3 et conglutinata est anima eius cum ea tristemque blanditiis delinivit

01O 34 4 et pergens ad Emor patrem suum accipe mihi inquit puellam hanc coniugem

01O 34 5 quod cum audisset Iacob absentibus filiis et in pastu occupatis pecorum siluit donec redirent

01O 34 6 egresso autem Emor patre Sychem ut loqueretur ad Iacob

01O 34 7 ecce filii eius veniebant de agro auditoque quod acciderat irati sunt valde eo quod foedam rem esset operatus in Israhel et violata filia Iacob rem inlicitam perpetrasset

01O 34 8 locutus est itaque Emor ad eos Sychem filii mei adhesit anima filiae vestrae date eam illi uxorem

01O 34 9 et iungamus vicissim conubia filias vestras tradite nobis et filias nostras accipite

01O 34 10 et habitate nobiscum terra in potestate vestra est exercete negotiamini et possidete eam

01O 34 11 sed et Sychem ad patrem et ad fratres eius ait inveniam gratiam coram vobis et quaecumque statueritis dabo

01O 34 12 augete dotem munera postulate libens tribuam quod petieritis tantum date

mihi puellam hanc uxorem

01O 34 13 responderunt filii Iacob Sychem et patri eius in dolo saevientes ob stuprum sororis

01O 34 14 non possumus facere quod petitis nec dare sororem nostram homini incircumciso quod inlicitum et nefarium est apud nos

01O 34 15 sed in hoc valebimus foederari si esse volueritis nostri similes et circumcidatur in vobis omne masculini sexus

01O 34 16 tunc dabimus et accipiemus mutuo filias nostras ac vestras et habitabimus vobiscum erimusque unus populus

01O 34 17 sin autem circumcidi nolueritis tollemus filiam nostram et recedemus

01O 34 18 placuit oblatio eorum Emor et Sychem filio eius

01O 34 19 nec distulit adolescens quin statim quod petebatur expleret amabat enim puellam valde et ipse erat inclitus in omni domo patris sui

01O 34 20 ingressique portam urbis locuti sunt populo

01O 34 21 viri isti pacifici sunt et volunt habitare nobiscum negotientur in terra et exercent eam quae spatiosa et lata cultoribus indiget filias eorum accipiemus uxores et nostras illis dabimus

01O 34 22 unum est quod differtur tantum bonum si circumcidamus masculos nostros ritum gentis imitantes

01O 34 23 et substantia eorum et pecora et cuncta quae possident nostra erunt tantum in hoc adquiescamus et habitantes simul unum efficiemus populum

01O 34 24 adsensi sunt omnes circumcisis cunctis maribus

01O 34 25 et ecce die tertio quando gravissimus vulnere dolor est arreptis duo Iacob filii Symeon et Levi fratres Dinae gladiis ingressi sunt urbem confidenter interfectisque omnibus masculis

01O 34 26 Emor et Sychem pariter necaverunt tollentes Dinam de domo Sychem sororem suam

01O 34 27 quibus egressis inruerunt super occisos ceteri filii Iacob et depopulati sunt urbem in ultionem stupri

01O 34 28 oves eorum et armenta et asinos cunctaque vastantes quae in domibus et in agris erant

01O 34 29 parvulos quoque et uxores eorum duxere captivas

01O 34 30 quibus patratis audacter Iacob dixit ad Symeon et Levi turbastis me et odiosum fecistis Chananeis et Ferezeis habitatoribus terrae huius nos pauci sumus illi congregati percutient me et delebor ego et domus mea

01O 34 31 responderunt numquid ut scorto abuti debuere sorore nostra

01O 35 1 interea locutus est Deus ad Iacob surge et ascende Bethel et habita ibi facque altare Deo qui apparuit tibi quando fugiebas Esau fratrem tuum

01O 35 2 Iacob vero convocata omni domo sua ait abicite deos alienos qui in medio vestri sunt et mundamini ac mutate vestimenta vestra

01O 35 3 surgite et ascendamus in Bethel ut faciamus ibi altare Deo qui exaudivit me in die tribulationis meae et fuit socius itineris mei

01O 35 4 dederunt ergo ei omnes deos alienos quos habebant et inaures quae erant in auribus eorum at ille infodit ea subter terebinthum quae est post urbem Sychem

01O 35 5 cumque profecti essent terror Dei invasit omnes per circuitum civitates et non sunt ausi persequi recedentes

01O 35 6 venit igitur Iacob Luzam quae est in terra Chanaan cognomento Bethel ipse et omnis populus cum eo

01O 35 7 aedificavitque ibi altare et appellavit nomen loci Domus Dei ibi enim apparuit ei Deus cum fugeret fratrem suum

01O 35 8 eodem tempore mortua est Debbora nutrix Rebeccae et sepulta ad radices Bethel subter quercum vocatumque est nomen loci quercus Fletus

010 35 9 apparuit autem iterum Deus Iacob postquam reversus est de Mesopotamiam
Syriae benedixitque ei
010 35 10 dicens non vocaberis ultra Iacob sed Israhel erit nomen tuum et appellavit
eum Israhel
010 35 11 dixitque ei ego Deus omnipotens cresce et multiplicare gentes et populi
nationum erunt ex te reges de lumbis tuis egredientur
010 35 12 terramque quam dedi Abraham et Isaac dabo tibi et semini tuo post te
010 35 13 et recessit ab eo
010 35 14 ille vero erexit titulum lapideum in loco quo locutus ei fuerat Deus libans
super eum libamina et effundens oleum
010 35 15 vocansque nomen loci Bethel
010 35 16 egressus inde venit verno tempore ad terram quae ducit Efratham in qua cum
parturiret Rahel
010 35 17 ob difficultatem partus periclitari coepit dixitque ei obsetrix noli timere quia
et hunc habebis filium
010 35 18 egrediente autem anima prae dolore et imminente iam morte vocavit nomen
filii sui Benoni id est filius doloris mei pater vero appellavit eum Benjamin id est filius dexterarum
010 35 19 mortua est ergo Rahel et sepulta in via quae ducit Efratham haec est Bethleem
010 35 20 erexitque Iacob titulum super sepulchrum eius hic est titulus monumenti
Rahel usque in praesentem diem
010 35 21 egressus inde fixit tabernaculum trans turrem Gregis
010 35 22 cumque habitaret in illa regione abiit Ruben et dormivit cum Bala concubina
patris sui quod illum minime latuit erant autem filii Iacob duodecim
010 35 23 filii Liae primogenitus Ruben et Symeon et Levi et Iudas et Isachar et
Zabulon
010 35 24 filii Rahel Ioseph et Benjamin
010 35 25 filii Balae ancillae Rahelis Dan et Nephtalim
010 35 26 filii Zelphae ancillae Liae Gad et Aser hii filii Iacob qui nati sunt ei in
Mesopotamiam Syriae
010 35 27 venit etiam ad Isaac patrem suum in Mambre civitatem Arbee haec est
Hebron in qua peregrinatus est Abraham et Isaac
010 35 28 et completi sunt dies Isaac centum octoginta annorum
010 35 29 consumptusque aetate mortuus est et adpositus populo suo senex et plenus
dierum et sepelierunt eum Esau et Iacob filii sui
010 36 1 hae sunt autem generationes Esau ipse est Edom
010 36 2 Esau accepit uxores de filiabus Chanaan Ada filiam Elom Hetthei et
Oolibama filiam Anae filiae Sebeon Evei
010 36 3 Basemath quoque filiam Ismahel sororem Nabaioth
010 36 4 peperit autem Ada Eliphaz Basemath genuit Rauhel
010 36 5 Oolibama edidit Hieus et Hielom et Core hii filii Esau qui nati sunt ei in terra
Chanaan
010 36 6 tulit autem Esau uxores suas et filios et filias et omnem animam domus suae
et substantiam et pecora et cuncta quae habere poterat in terra Chanaan et abiit in alteram regionem
recessitque a fratre suo Iacob
010 36 7 divites enim erant valde et simul habitare non poterant nec sustinebat eos
terra peregrinationis eorum prae multitudine gregum
010 36 8 habitavitque Esau in monte Seir ipse est Edom
010 36 9 hae sunt generationes Esau patris Edom in monte Seir
010 36 10 et haec nomina filiorum eius Eliphaz filius Ada uxoris Esau Rauhel quoque
filius Basemath uxoris eius
010 36 11 fueruntque filii Eliphaz Theman Omar Sephu et Gatham et Cenez
010 36 12 erat autem Thamna concubina Eliphaz filii Esau quae peperit ei Amalech hii

sunt filii Adae uxoris Esau

01O 36 13 filii autem Rauhel Naath et Zara Semma et Meza hii filii Basemath uxoris Esau

01O 36 14 isti quoque erant filii Oolibama filiae Ana filiae Sebeon uxoris Esau quos genuit ei Hieus et Hielom et Core

01O 36 15 hii duces filiorum Esau filii Eliphaz primogeniti Esau dux Theman dux Omar dux Sephu dux Cenez

01O 36 16 dux Core dux Gatham dux Amalech hii filii Eliphaz in terra Edom et hii filii Adae

01O 36 17 hii quoque filii Rauhel filii Esau dux Naath dux Zara dux Semma dux Meza hii duces Rauhel in terra Edom isti filii Basemath uxoris Esau

01O 36 18 hii autem filii Oolibama uxoris Esau dux Hieus dux Hielom dux Core hii duces Oolibama filiae Ana uxoris Esau

01O 36 19 isti filii Esau et hii duces eorum ipse est Edom

01O 36 20 isti filii Seir Horrei habitatores terrae Lotham et Sobal et Sebeon et Anan

01O 36 21 Dison et Eser et Disan hii duces Horrei filii Seir in terra Edom

01O 36 22 facti sunt autem filii Lotham Horrei et Heman erat autem soror Lotham Thamna

01O 36 23 et isti filii Sobal Alvam et Maneeth et Hebal Sephi et Onam

01O 36 24 et hii filii Sebeon Ahaia et Anam iste est Ana qui invenit aquas calidas in solitudine cum pasceret asinos Sebeon patris sui

01O 36 25 habuitque filium Disan et filiam Oolibama

01O 36 26 et isti filii Disan Amdan et Esban et Iethran et Charan

01O 36 27 hii quoque filii Eser Balaan et Zevan et Acham

01O 36 28 habuit autem filios Disan Hus et Aran

01O 36 29 isti duces Horreorum dux Lothan dux Sobal dux Sebeon dux Ana

01O 36 30 dux Dison dux Eser dux Disan isti duces Horreorum qui imperaverunt in terra Seir

01O 36 31 reges autem qui regnaverunt in terra Edom antequam haberent regem filii Israhel fuerunt hii

01O 36 32 Bale filius Beor nomenque urbis eius Denaba

01O 36 33 mortuus est autem Bale et regnavit pro eo Iobab filius Zare de Bosra

01O 36 34 cumque mortuus esset Iobab regnavit pro eo Husan de terra Themanorum

01O 36 35 hoc quoque mortuo regnavit pro eo Adad filius Badadi qui percussit Madian in regione Moab et nomen urbis eius Ahuith

01O 36 36 cumque mortuus esset Adad regnavit pro eo Semla de Maserecha

01O 36 37 hoc quoque mortuo regnavit pro eo Saul de fluvio Rooboth

01O 36 38 cumque et hic obisset successit in regnum Baalanam filius Achobor

01O 36 39 isto quoque mortuo regnavit pro eo Adad nomenque urbis eius Phau et appellabatur uxor illius Meezabel filia Matred filiae Mizaab

01O 36 40 haec ergo nomina Esau in cognationibus et locis et vocabulis suis dux Thamna dux Alva dux Ietheth

01O 36 41 dux Oolibama dux Ela dux Phinon

01O 36 42 dux Cenez dux Theman dux Mabsar

01O 36 43 dux Mabdiel dux Iram hii duces Edom habitantes in terra imperii sui ipse est Esau pater Idumeorum

01O 37 1 habitavit autem Iacob in terra Chanaan in qua peregrinatus est pater suus

01O 37 2 et hae sunt generationes eius Ioseph cum sedecim esset annorum pascebat gregem cum fratribus suis adhuc puer et erat cum filiis Balae et Zelphae uxorum patris sui accusavitque fratres suos apud patrem crimine pessimo

01O 37 3 Israhel autem diligebat Ioseph super omnes filios suos eo quod in senectute genuisset eum fecitque ei tunicam polymitam

01O 37 4 videntes autem fratres eius quod a patre plus cunctis filiis amaretur oderant eum nec poterant ei quicquam pacificum loqui

01O 37 5 accidit quoque ut visum somnium referret fratribus quae causa maioris odii seminarium fuit

01O 37 6 dixitque ad eos audite somnium meum quod vidi

01O 37 7 putabam ligare nos manipulos in agro et quasi consurgere manipulum meum et stare vestrosque manipulos circumstantes adorare manipulum meum

01O 37 8 responderunt fratres eius numquid rex noster eris aut subiciemur dicioni tuae haec ergo causa somniorum atque sermonum invidiae et odii fomitem ministravit

01O 37 9 aliud quoque vidit somnium quod narrans fratribus ait vidi per somnium quasi solem et lunam et stellas undecim adorare me

01O 37 10 quod cum patri suo et fratribus rettulisset increpavit eum pater et dixit quid sibi vult hoc somnium quod vidisti num ego et mater tua et fratres adorabimus te super terram

01O 37 11 invidebant igitur ei fratres sui pater vero rem tacitus considerabat

01O 37 12 cumque fratres illius in pascendis gregibus patris morarentur in Sychem

01O 37 13 dixit ad eum Israhel fratres tui pascunt oves in Sycimis veni mittam te ad eos quo respondente

01O 37 14 praesto sum ait vade et vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos et pecora et renuntia mihi quid agatur missus de valle Hebron venit in Sychem

01O 37 15 invenitque eum vir errantem in agro et interrogavit quid quaereret

01O 37 16 at ille respondit fratres meos quaero indica mihi ubi pascant greges

01O 37 17 dixitque ei vir recesserunt de loco isto audivi autem eos dicentes eamus in Dothain perrexit ergo Ioseph post fratres suos et invenit eos in Dothain

01O 37 18 qui cum vidissent eum procul antequam accederet ad eos cogitaverunt illum occidere

01O 37 19 et mutuo loquebantur ecce somniator venit

01O 37 20 venite occidamus eum et mittamus in cisternam veterem dicemusque fera pessima devoravit eum et tunc apparebit quid illi prosint somnia sua

01O 37 21 audiens hoc Ruben nitebatur liberare eum de manibus eorum et dicebat

01O 37 22 non interficiamus animam eius nec effundatis sanguinem sed proicite eum in cisternam hanc quae est in solitudine manusque vestras servate innoxias hoc autem dicebat volens eripere eum de manibus eorum et reddere patri suo

01O 37 23 confestim igitur ut pervenit ad fratres nudaverunt eum tunica talari et polymita

01O 37 24 miseruntque in cisternam quae non habebat aquam

01O 37 25 et sedentes ut comederent panem viderunt viatores Ismahelitas venire de Galaad et camelos eorum portare aromata et resinam et stacten in Aegyptum

01O 37 26 dixit ergo Iudas fratribus suis quid nobis prodest si occiderimus fratrem nostrum et celaverimus sanguinem ipsius

01O 37 27 melius est ut vendatur Ismahelitis et manus nostrae non polluantur frater enim et caro nostra est adqueieverunt fratres sermonibus eius

01O 37 28 et praetereuntibus Madianitis negotiatoribus extrahentes eum de cisterna vendiderunt Ismahelitis viginti argenteis qui duxerunt eum in Aegyptum

01O 37 29 reversusque Ruben ad cisternam non invenit puerum

01O 37 30 et scissis vestibibus pergens ad fratres ait puer non conparet et ego quo ibo

01O 37 31 tulerunt autem tunicam eius et in sanguinem hedi quem occiderant tinxerunt

01O 37 32 mittentes qui ferrent ad patrem et dicerent hanc invenimus vide utrum tunica filii tui sit an non

01O 37 33 quam cum agnovisset pater ait tunica filii mei est fera pessima comedit eum bestia devoravit Ioseph

01O 37 34 scissisque vestibibus indutus est cilicio lugens filium multo tempore

01O 37 35 congregatis autem cunctis liberis eius ut lenirent dolorem patris noluit

consolationem recipere et ait descendam ad filium meum lugens in infernum et illo perseverante in fletu

01O 37 36 Madianei vendiderunt Ioseph in Aegypto Putiphar eunucho Pharaonis magistro militiae

01O 38 1 eo tempore descendens Iudas a fratribus suis divertit ad virum odollamitem nomine Hiram

01O 38 2 viditque ibi filiam hominis chananei vocabulo Suae et uxore accepta ingressus est ad eam

01O 38 3 quae concepit et peperit filium vocavitque nomen eius Her

01O 38 4 rursum concepto fetu natum filium nominavit Onam

01O 38 5 tertium quoque peperit quem appellavit Sela quo nato parere ultra cessavit

01O 38 6 dedit autem Iudas uxorem primogenito suo Her nomine Thamar

01O 38 7 fuitque Her primogenitus Iudae nequam in conspectu Domini et ab eo occisus est

01O 38 8 dixit ergo Iudas ad Onam filium suum ingredi ad uxorem fratris tui et sociare illi ut suscites semen fratri tuo

01O 38 9 ille sciens non sibi nasci filios introiens ad uxorem fratris sui semen fundebat in terram ne liberi fratris nomine nascerentur

01O 38 10 et idcirco percussit eum Dominus quod rem detestabilem faceret

01O 38 11 quam ob rem dixit Iudas Thamar nurui suae esto vidua in domo patris tui donec crescat Sela filius meus timebat enim ne et ipse moreretur sicut fratres eius quae abiit et habitavit in domo patris sui

01O 38 12 evolutis autem multis diebus mortua est filia Suae uxor Iudae qui post luctum consolatione suscepta ascendebat ad tonsores ovium suarum ipse et Hiras opilio gregis Odollamita in Thamnas

01O 38 13 nuntiatumque est Thamar quod socer illius ascenderet in Thamnas ad tondendas oves

01O 38 14 quae depositis viduitatis vestibibus adsumpsit theristrum et mutato habitu sedit in bivio itineris quod ducit Thamnam eo quod crevisset Sela et non eum accepisset maritum

01O 38 15 quam cum vidisset Iudas suspicatus est esse meretricem operuerat enim vultum suum ne cognosceretur

01O 38 16 ingrediensque ad eam ait dimitte me ut coeam tecum nesciebat enim quod nurus sua esset qua respondente quid mihi dabis ut fruaris concubitu meo

01O 38 17 dixit mittam tibi hedum de gregibus rursum illa dicente patiar quod vis si dederis mihi arrabonem donec mittas quod polliceris

01O 38 18 ait Iudas quid vis tibi pro arrabone dari respondit anulum tuum et armillam et baculum quem manu tenes ad unum igitur coitum concepit mulier

01O 38 19 et surgens abiit depositoque habitu quem adsumperat induta est viduitatis vestibibus

01O 38 20 misit autem Iudas hedum per pastorem suum Odollamitem ut reciperet pignus quod dederat mulieri qui cum non invenisset eam

01O 38 21 interrogavit homines loci illius ubi est mulier quae sedebat in bivio respondentibus cunctis non fuit in loco isto meretrix

01O 38 22 reversus est ad Iudam et dixit ei non inveni eam sed et homines loci illius dixerunt mihi numquam ibi sedisse scortum

01O 38 23 ait Iudas habeat sibi certe mendacii nos arguere non poterit ego misi hedum quem promiseram et tu non invenisti eam

01O 38 24 ecce autem post tres menses nuntiaverunt Iudae dicentes fornicata est Thamar nurus tua et videtur uterus illius intumescere dixit Iudas producite eam ut conburatur

01O 38 25 quae cum educeretur ad poenam misit ad socerum suum dicens de viro cuius haec sunt concepisti cognosce cuius sit anulus et armilla et baculus

01O 38 26 qui agnitis muneribus ait iustior me est quia non tradidi eam Sela filio meo

attamen ultra non cognovit illam

01O 38 27 instante autem partu apparuerunt gemini in utero atque in ipsa effusione infantum unus protulit manum in qua obsetrix ligavit coccinum dicens

01O 38 28 iste egreditur prior

01O 38 29 illo vero retrahente manum egressus est alter dixitque mulier quare divisa est propter te maceria et ob hanc causam vocavit nomen eius Phares

01O 38 30 postea egressus est frater in cuius manu erat coccinum quem appellavit Zara

01O 39 1 igitur Ioseph ductus est in Aegyptum emitque eum Putiphar eunuchus

Pharaonis princeps exercitus vir aegyptius de manu Ismahelitarum a quibus perductus erat

01O 39 2 fuitque Dominus cum eo et erat vir in cunctis prospere agens habitabatque in domo domini sui

01O 39 3 qui optime noverat esse Dominum cum eo et omnia quae gereret ab eo dirigi in manu illius

01O 39 4 invenitque Ioseph gratiam coram domino suo et ministrabat ei a quo praepositus omnibus gubernabat creditam sibi domum et universa quae tradita fuerant

01O 39 5 benedixitque Dominus domui Aegyptii propter Ioseph et multiplicavit tam in aedibus quam in agris cunctam eius substantiam

01O 39 6 nec quicquam aliud noverat nisi panem quo vescebatur erat autem Ioseph pulchra facie et decorus aspectu

01O 39 7 post multos itaque dies iecit domina oculos suos in Ioseph et ait dormi mecum

01O 39 8 qui nequaquam adquiescens operi nefario dixit ad eam ecce dominus meus omnibus mihi traditis ignorat quid habeat in domo sua

01O 39 9 nec quicquam est quod non in mea sit potestate vel non tradiderit mihi praeter te quae uxor eius es quomodo ergo possum malum hoc facere et peccare in Deum meum

01O 39 10 huiuscemodi verbis per singulos dies et mulier molesta erat adulescenti et ille recusabat stuprum

01O 39 11 accidit autem ut quadam die intraret Ioseph domum et operis quippiam absque arbitris faceret

01O 39 12 et illa adprehensa lacinia vestimenti eius diceret dormi mecum qui relicto in manu illius pallio fugit et egressus est foras

01O 39 13 cumque vidisset mulier vestem in manibus suis et se esse contemptam

01O 39 14 vocavit homines domus suae et ait ad eos en introduxit virum hebraeum ut inluderet nobis ingressus est ad me ut coiret mecum cumque ego succlamassem

01O 39 15 et audisset vocem meam reliquit pallium quod tenebam et fugit foras

01O 39 16 in argumentum ergo fidei retentum pallium ostendit marito revertenti domum

01O 39 17 et ait ingressus est ad me servus hebraeus quem adduxisti ut inluderet mihi

01O 39 18 cumque vidisset me clamare reliquit pallium et fugit foras

01O 39 19 his auditis dominus et nimium credulus verbis coniugis iratus est valde

01O 39 20 tradiditque Ioseph in carcerem ubi vincti regis custodiebantur et erat ibi clausus

01O 39 21 fuit autem Dominus cum Ioseph et misertus illius dedit ei gratiam in conspectu principis carceris

01O 39 22 qui tradidit in manu ipsius universos vinctos qui in custodia tenebantur et quicquid fiebat sub ipso erat

01O 39 23 nec noverat aliquid cunctis ei creditis Dominus enim erat cum illo et omnia eius opera dirigebat

01O 40 1 his ita gestis accidit ut peccarent duo eunuchi pincerna regis Aegypti et pistor domino suo

01O 40 2 iratusque Pharaon contra eos nam alter pincernis praeerat alter pistoribus

01O 40 3 misit eos in carcerem principis militum in quo erat vinctus et Ioseph

01O 40 4 at custos carceris tradidit eos Ioseph qui et ministrabat eis aliquantum

temporis fluxerat et illi in custodia tenebantur

- 01O 40 5 videruntque ambo somnium nocte una iuxta interpretationem congruam sibi
01O 40 6 ad quos cum introisset Ioseph mane et vidisset eos tristes
01O 40 7 sciscitatus est dicens cur tristior est hodie solito facies vestra
01O 40 8 qui responderunt somnium vidimus et non est qui interpretetur nobis dixitque
ad eos Ioseph numquid non Dei est interpretatio referte mihi quid videritis
01O 40 9 narravit prior praepositus pincernarum somnium videbam coram me vitem
01O 40 10 in qua erant tres propagines crescere paulatim gemmas et post flores uvas
maturescere
01O 40 11 calicemque Pharaonis in manu mea tuli ergo uvas et expressi in calicem quem
tenebam et tradidi poculum Pharaoni
01O 40 12 respondit Ioseph haec est interpretatio somnii tres propagines tres adhuc dies
sunt
01O 40 13 post quos recordabitur Pharaon magisterii tui et restituet te in gradum
pristinum dabisque ei calicem iuxta officium tuum sicut facere ante consueveras
01O 40 14 tantum memento mei cum tibi bene fuerit et facies mecum misericordiam ut
suggeras Pharaoni et educat me de isto carcere
01O 40 15 quia furto sublatus sum de terra Hebraeorum et hic innocens in lacum missus
sum
01O 40 16 videns pistorum magister quod prudenter somnium dissolvisset ait et ego vidi
somnia quod haberem tria canistra farinae super caput meum
01O 40 17 et in uno canistro quod erat excelsius portare me omnes cibos qui fiunt arte
pistoria avesque comedere ex eo
01O 40 18 respondit Ioseph haec est interpretatio somnii tria canistra tres adhuc dies sunt
01O 40 19 post quos auferet Pharaon caput tuum ac suspendet te in cruce et lacerabunt
volucres carnes tuas
01O 40 20 exin dies tertius natalicius Pharaonis erat qui faciens grande convivium pueris
suis recordatus est inter epulas magistri pincernarum et pistorum principis
01O 40 21 restituitque alterum in locum suum ut porrigeret regi poculum
01O 40 22 alterum suspendit in patibulo ut coniectoris veritas probaretur
01O 40 23 et tamen succedentibus prosperis praepositus pincernarum oblitus est
interpretis sui
01O 41 1 post duos annos vidit Pharaon somnium putabat se stare super fluvium
01O 41 2 de quo ascendebant septem boves pulchrae et crassae nimis et pascebantur in
locis palustribus
01O 41 3 aliae quoque septem emergebant de flumine foedae confectaeque macie et
pascebantur in ipsa amnis ripa in locis virentibus
01O 41 4 devoraveruntque eas quarum mira species et habitudo corporum erat
expergefactus Pharaon
01O 41 5 rursum dormivit et vidit alterum somnium septem spicae pullulabant in culmo
uno plenae atque formosae
01O 41 6 aliae quoque totidem spicae tenues et percussae uredine oriebantur
01O 41 7 devorantes omnem priorum pulchritudinem evigilans post quietem
01O 41 8 et facto mane pavore perterritus misit ad coniectores Aegypti cunctosque
sapientes et accersitis narravit somnium nec erat qui interpretaretur
01O 41 9 tunc demum reminiscens pincernarum magister ait confiteor peccatum meum
01O 41 10 iratus rex servis suis me et magistrum pistorum retrudi iussit in carcerem
principis militum
01O 41 11 ubi una nocte uterque vidimus somnium praesagum futurorum
01O 41 12 erat ibi puer hebraeus eiusdem ducis militum famulus cui narrantes somnia
01O 41 13 audivimus quicquid postea rei probavit eventus ego enim redditus sum officio
meo et ille suspensus est in cruce

01O 41 14 protinus ad regis imperium eductum de carcere Ioseph totonderunt ac veste mutata obtulerunt ei
01O 41 15 cui ille ait vidi somnia nec est qui edisserat quae audivi te prudentissime conicere
01O 41 16 respondit Ioseph absque me Deus respondebit prospera Pharaoni
01O 41 17 narravit ergo ille quod viderat putabam me stare super ripam fluminis
01O 41 18 et septem boves de amne conscendere pulchras nimis et obesis carnibus quae in pastu paludis virecta carpebant
01O 41 19 et ecce has sequebantur aliae septem boves in tantum deformes et macilentae ut numquam tales in terra Aegypti viderim
01O 41 20 quae devoratis et consumptis prioribus
01O 41 21 nullum saturitatis dedere vestigium sed simili macie et squalore torpebant evigilans rursus sopore depressus
01O 41 22 vidi somnium septem spicae pullulabant in culmo uno plenae atque pulcherrimae
01O 41 23 aliae quoque septem tenues et percussae uredine oriebantur stipula
01O 41 24 quae priorum pulchritudinem devorarunt narraui coniectoibus somnium et nemo est qui edisserat
01O 41 25 respondit Ioseph somnium regis unum est quae facturus est Deus ostendit Pharaoni
01O 41 26 septem boves pulchrae et septem spicae plenae septem ubertatis anni sunt eandemque vim somnii comprehendunt
01O 41 27 septem quoque boves tenues atque macilentae quae ascenderunt post eas et septem spicae tenues et vento urente percussae septem anni sunt venturae famis
01O 41 28 qui hoc ordine complebuntur
01O 41 29 ecce septem anni venient fertilitatis magnae in universa terra Aegypti
01O 41 30 quos sequentur septem anni alii tantae sterilitatis ut oblivioni tradatur cuncta retro abundantia consumptura est enim fames omnem terram
01O 41 31 et ubertatis magnitudinem perditura inopiae magnitudo
01O 41 32 quod autem vidisti secundo ad eandem rem pertinens somnium firmitatis indicium est eo quod fiat sermo Dei et velocius impleatur
01O 41 33 nunc ergo provideat rex virum sapientem et industrium et praeficiat eum terrae Aegypti
01O 41 34 qui constituat praepositos per singulas regiones et quintam partem fructuum per septem annos fertilitatis
01O 41 35 qui iam nunc futuri sunt congreget in horrea et omne frumentum sub Pharaonis potestate condatur serveturque in urbibus
01O 41 36 et paretur futurae septem annorum fami quae pressura est Aegyptum et non consumetur terra inopia
01O 41 37 placuit Pharaoni consilium et cunctis ministris eius
01O 41 38 locutusque est ad eos num invenire poterimus talem virum qui spiritu Dei plenus sit
01O 41 39 dixit ergo ad Ioseph quia ostendit Deus tibi omnia quae locutus es numquid sapientiore et similem tui invenire potero
01O 41 40 tu eris super domum meam et ad tui oris imperium cunctus populus oboediet uno tantum regni solio te praecedam
01O 41 41 dicens quoque rursus Pharaon ad Ioseph ecce constitui te super universam terram Aegypti
01O 41 42 tulit anulum de manu sua et dedit in manu eius vestivitque eum stola byssina et collo torquem auream circumposuit
01O 41 43 fecitque ascendere super currum suum secundum clamante praecone ut omnes coram eo genuflecterent et praepositum esse scirent universae terrae Aegypti

01O 41 44 dixit quoque rex ad Ioseph ego sum Pharaon absque tuo imperio non movebit
quisquam manum aut pedem in omni terra Aegypti
01O 41 45 vertitque nomen illius et vocavit eum lingua aegyptiaca Salvatorem mundi
dedit quoque illi uxorem Aseneth filiam Putiphare sacerdotis Heliopoleos egressus itaque Ioseph ad
terram Aegypti
01O 41 46 triginta autem erat annorum quando stetit in conspectu regis Pharaonis
circuivit omnes regiones Aegypti
01O 41 47 venitque fertilitas septem annorum et in manipulos redactae segetes
congregatae sunt in horrea Aegypti
01O 41 48 omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est
01O 41 49 tantaque fuit multitudo tritici ut harenae maris coaequaretur et copia
mensuram excederet
01O 41 50 nati sunt autem Ioseph filii duo antequam veniret fames quos ei peperit
Aseneth filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos
01O 41 51 vocavitque nomen primogeniti Manasse dicens oblivisci me fecit Deus
omnium laborum meorum et domum patris mei
01O 41 52 nomen quoque secundi appellavit Ephraim dicens crescere me fecit Deus in
terra paupertatis meae
01O 41 53 igitur transactis septem annis ubertatis qui fuerant in Aegypto
01O 41 54 coeperunt venire septem anni inopiae quos praedixerat Ioseph et in universo
orbe fames praevaluit in cuncta autem terra Aegypti erat panis
01O 41 55 qua esuriente clamavit populus ad Pharaonem alimenta petens quibus ille
respondit ite ad Ioseph et quicquid vobis dixerit facite
01O 41 56 crescebat autem cotidie fames in omni terra aperuitque Ioseph universa horrea
et vendebat Aegyptiis nam et illos oppresserat fames
01O 41 57 omnesque provinciae veniebant in Aegyptum ut emerent escas et malum
inopiae temperarent
01O 42 1 audiens autem Iacob quod alimenta venderentur in Aegypto dixit filiis suis
quare neglegitis
01O 42 2 audivi quod triticum venundetur in Aegypto descendite et emite nobis
necessaria ut possimus vivere et non consumamur inopia
01O 42 3 descendentes igitur fratres Ioseph decem ut emerent frumenta in Aegypto
01O 42 4 Benjamin domi retento ab Iacob qui dixerat fratribus eius ne forte in itinere
quicquam patiatur mali
01O 42 5 ingressi sunt terram Aegypti cum aliis qui pergebant ad emendum erat autem
fames in terra Chanaan
01O 42 6 et Ioseph princeps Aegypti atque ad illius nutum frumenta populis
vendebantur cumque adorassent eum fratres sui
01O 42 7 et agnovisset eos quasi ad alienos durius loquebatur interrogans eos unde
venistis qui responderunt de terra Chanaan ut emamus victui necessaria
01O 42 8 et tamen fratres ipse cognoscens non est agnitus ab eis
01O 42 9 recordatusque somniorum quae aliquando viderat ait exploratores estis ut
videatis infirmiora terrae venistis
01O 42 10 qui dixerunt non est ita domine sed servi tui venerunt ut emerent cibos
01O 42 11 omnes filii unius viri sumus pacifici venimus nec quicquam famuli tui
machinantur mali
01O 42 12 quibus ille respondit aliter est inmunita terrae huius considerare venistis
01O 42 13 et illi duodecim inquit servi tui fratres sumus filii viri unius in terra
Chanaan minimus cum patre nostro est alius non est super
01O 42 14 hoc est ait quod locutus sum exploratores estis
01O 42 15 iam nunc experimentum vestri capiam per salutem Pharaonis non egrediemini
hinc donec veniat frater vester minimus

01O 42 16 mittite e vobis unum et adducat eum vos autem eritis in vinculis donec
proberentur quae dixistis utrum falsa an vera sint alioquin per salutem Pharaonis exploratores estis
01O 42 17 tradidit ergo eos custodiae tribus diebus
01O 42 18 die autem tertio eductis de carcere ait facite quod dixi et vivetis Deum enim
timeo
01O 42 19 si pacifici estis frater vester unus ligetur in carcere vos autem abite et ferte
frumenta quae emistis in domos vestras
01O 42 20 et fratrem vestrum minimum ad me adducite ut possim vestros probare
sermone et non moriamini fecerunt ut dixerat
01O 42 21 et locuti sunt invicem merito haec patimur quia peccavimus in fratrem
nostrum videntes angustiam animae illius cum deprecaretur nos et non audivimus idcirco venit
super nos ista tribulatio
01O 42 22 e quibus unus Ruben ait numquid non dixi vobis nolite peccare in puerum et
non audistis me en sanguis eius exquiritur
01O 42 23 nesciebant autem quod intellexeret Ioseph eo quod per interpretem loquebatur
ad eos
01O 42 24 avertitque se parumper et flevit et reversus locutus est ad eos
01O 42 25 tollens Symeon et ligans illis praesentibus iussitque ministris ut implerent
saccos eorum tritico et reponerent pecunias singulorum in sacculis suis datis supra cibariis in via qui
fecerunt ita
01O 42 26 at illi portantes frumenta in asinis profecti sunt
01O 42 27 apertoque unus sacco ut daret iumento pabulum in diversorio contemplatus
pecuniam in ore sacculi
01O 42 28 dixit fratribus suis reddita est mihi pecunia en habetur in sacco et obstupefacti
turbatique dixerunt mutuo quidnam est hoc quod fecit nobis Deus
01O 42 29 veneruntque ad Iacob patrem suum in terra Chanaan et narraverunt ei omnia
quae accidissent sibi dicentes
01O 42 30 locutus est nobis dominus terrae dure et putavit nos exploratores provinciae
01O 42 31 cui respondimus pacifici sumus nec ullas molimur insidias
01O 42 32 duodecim fratres uno patre geniti sumus unus non est super minimus cum
patre versatur in terra Chanaan
01O 42 33 qui ait nobis sic probabo quod pacifici sitis fratrem vestrum unum dimittite
apud me et cibaria domibus vestris necessaria sumite et abite
01O 42 34 fratremque vestrum minimum adducite ad me ut sciam quod non sitis
exploratores et istum qui tenetur in vinculis recipere possitis ac deinceps emendi quae vultis
habeatis licentiam
01O 42 35 his dictis cum frumenta effunderent singuli reppererunt in ore saccorum
ligatas pecunias exterritisque simul omnibus
01O 42 36 dixit pater Iacob absque liberis me esse fecistis Ioseph non est super Symeon
tenetur in vinculis Benjamin auferetis in me haec mala omnia reciderunt
01O 42 37 cui respondit Ruben duos filios meos interfice si non reduxero illum tibi trade
in manu mea et ego eum restituum
01O 42 38 at ille non descendet inquit filius meus vobiscum frater eius mortuus est ipse
solus remansit si quid ei adversi acciderit in terra ad quam pergitis deducetis canos meos cum
dolore ad inferos
01O 43 1 interim fames omnem terram vehementer premebat
01O 43 2 consumptisque cibis quos ex Aegypto detulerant dixit Iacob ad filios suos
revertimini et emite pauxillum esearum
01O 43 3 respondit Iudas denunciavit nobis vir ille sub testificatione iurandi dicens non
videbitis faciem meam nisi fratrem vestrum minimum adduxeritis vobiscum
01O 43 4 si ergo vis mittere eum nobiscum pergemus pariter et ememus tibi necessaria
01O 43 5 si autem non vis non ibimus vir enim ut saepe diximus denunciavit nobis

dicens non videbitis faciem meam absque fratre vestro minimo
01O 43 6 dixit eis Israhel in meam hoc fecistis miseriam ut indicaretis ei et alium
habere vos fratrem
01O 43 7 at illi responderunt interrogavit nos homo per ordinem nostram progeniem si
pater viveret si haberemus fratrem et nos respondimus ei consequenter iuxta id quod fuerat
sciscitatus numquid scire poteramus quod dicturus esset adducite vobiscum fratrem vestrum
01O 43 8 Iudas quoque dixit patri suo mitte puerum mecum ut proficiscamur et
possimus vivere ne moriamur nos et parvuli nostri
01O 43 9 ego suscipio puerum de manu mea require illum nisi reduxero et tradidero
eum tibi ero peccati in te reus omni tempore
01O 43 10 si non intercessisset dilatio iam vice altera venissemus
01O 43 11 igitur Israhel pater eorum dixit ad eos si sic necesse est facite quod vultis
sumite de optimis terrae fructibus in vasis vestris et deferte viro munera modicum resinae et mellis
et styracis et stactes et terebinthi et amigdalarum
01O 43 12 pecuniamque duplicem ferte vobiscum et illam quam invenistis in sacculis
reportate ne forte errore factum sit
01O 43 13 sed et fratrem vestrum tollite et ite ad virum
01O 43 14 Deus autem meus omnipotens faciat vobis eum placabilem et remittat
vobiscum fratrem vestrum quem tenet et hunc Benjamin ego autem quasi orbatus absque liberis ero
01O 43 15 tulerunt ergo viri munera et pecuniam duplicem et Benjamin descenderuntque
in Aegyptum et steterunt coram Ioseph
01O 43 16 quos cum ille vidisset et Benjamin simul praecepit dispensatori domus suae
dicens introduc viros domum et occide victimas et instrue convivium quoniam mecum sunt
comesuri meridie
01O 43 17 fecit ille sicut fuerat imperatum et introduxit viros domum
01O 43 18 ibique exterriti dixerunt mutuo propter pecuniam quam rettulimus prius in
saccis nostris introducti sumus ut devolvat in nos calumniam et violenter subiciat servituti et nos et
asinos nostros
01O 43 19 quam ob rem in ipsis foribus accedentes ad dispensatorem
01O 43 20 locuti sunt oramus domine ut audias iam ante descendimus ut emeremus
escas
01O 43 21 quibus emptis cum venissemus ad diversorium aperuimus sacculos nostros et
invenimus pecuniam in ore saccorum quam nunc eodem pondere reportamus
01O 43 22 sed et aliud adtulimus argentum ut emamus quae necessaria sunt non est in
nostra conscientia quis eam posuerit in marsuppiis nostris
01O 43 23 at ille respondit pax vobiscum nolite timere Deus vester et Deus patris vestri
dedit vobis thesauros in sacculis vestris nam pecuniam quam dedistis mihi probatam ego habeo
eduxitque ad eos Symeon
01O 43 24 et introductis domum adtulit aquam et laverunt pedes suos deditque pabula
asinis eorum
01O 43 25 illi vero parabant munera donec ingrederetur Ioseph meridie audierant enim
quod ibi comesuri essent panem
01O 43 26 igitur ingressus est Ioseph domum suam obtuleruntque ei munera tenentes in
manibus et adoraverunt proni in terram
01O 43 27 at ille clementer resalutatis eis interrogavit dicens salvusne est pater vester
senex de quo dixeratis mihi adhuc vivit
01O 43 28 qui responderunt sospes est servus tuus pater noster adhuc vivit et incurvati
adoraverunt eum
01O 43 29 adtollens autem oculos Ioseph vidit Benjamin fratrem suum uterinum et ait
iste est frater vester parvulus de quo dixeratis mihi et rursum Deus inquit misereatur tui fili mi
01O 43 30 festinavitque quia commota fuerant viscera eius super fratre suo et
erumpebant lacrimae et introiens cubiculum flevit

01O 43 31 rursusque lota facie egressus continuit se et ait ponite panes
01O 43 32 quibus adpositis seorsum Ioseph et seorsum fratribus Aegyptiis quoque qui
vescebantur simul seorsum inlicitum est enim Aegyptiis comedere cum Hebraeis et profanum putant
huiuscemodi convivium
01O 43 33 sederunt coram eo primogenitus iuxta primogenita sua et minimus iuxta
aetatem suam et mirabantur nimis
01O 43 34 sumptis partibus quas ab eo acceperant maiorque pars venit Benjamin ita ut
quinque partibus excederet biberuntque et inebriati sunt cum eo
01O 44 1 praecepit autem Ioseph dispensatori domus suae dicens imple saccos eorum
frumento quantum possunt capere et pone pecuniam singulorum in summitate sacci
01O 44 2 scyphum autem meum argenteum et pretium quod dedit tritici pone in ore
sacci iunioris factumque est ita
01O 44 3 et orto mane dimissi sunt cum asinis suis
01O 44 4 iamque urbem exierant et processerant paululum tum Ioseph arcessito
dispensatore domus surge inquit persequere viros et adprehensis dicito quare reddidistis malum pro
bono
01O 44 5 scyphum quem furati estis ipse est in quo bibit dominus meus et in quo
augurari solet pessimam rem fecistis
01O 44 6 fecit ille ut iusserat et adprehensis per ordinem locutus est
01O 44 7 qui responderunt quare sic loquitur dominus noster ut servi tui tantum flagitii
commiserint
01O 44 8 pecuniam quam invenimus in summitate saccorum reportavimus ad te de terra
Chanaan et quomodo consequens est ut furati simus de domo domini tui aurum vel argentum
01O 44 9 apud quemcumque fuerit inventum servorum tuorum quod quaeris moriatur et
nos servi erimus domini nostri
01O 44 10 qui dixit fiat iuxta vestram sententiam apud quem fuerit inventum ipse sit
servus meus vos autem eritis innoxii
01O 44 11 itaque festinato deponentes in terram saccos aperuerunt singuli
01O 44 12 quos scrutatus incipiens a maiore usque ad minimum invenit scyphum in
sacco Benjamin
01O 44 13 at illi scissis vestibibus oneratisque rursum asinis reversi sunt in oppidum
01O 44 14 primusque Iudas cum fratribus ingressus est ad Ioseph necdum enim de loco
abierat omnesque ante eum in terra pariter corruerunt
01O 44 15 quibus ille ait cur sic agere voluistis an ignoratis quod non sit similis mei in
augurandi scientia
01O 44 16 cui Iudas quid respondebimus inquit domino meo vel quid loquemur aut iusti
poterimus obtendere Deus invenit iniquitatem servorum tuorum en omnes servi sumus domini mei
et nos et apud quem inventus est scyphus
01O 44 17 respondit Ioseph absit a me ut sic agam qui furatus est scyphum ipse sit
servus meus vos autem abite liberi ad patrem vestrum
01O 44 18 accedens propius Iudas confidenter ait oro domine mi loquatur servus tuus
verbum in auribus tuis et ne irascaris famulo tuo tu es enim post Pharaonem
01O 44 19 dominus meus interrogasti prius servos tuos habetis patrem aut fratrem
01O 44 20 et nos respondimus tibi domino meo est nobis pater senex et puer parvulus
qui in senecta illius natus est cuius uterinus frater est mortuus et ipsum solum habet mater sua pater
vero tenere diligit eum
01O 44 21 dixistique servis tuis adducite eum ad me et ponam oculos meos super illum
01O 44 22 suggessimus domino meo non potest puer relinquere patrem suum si enim
illum dimiserit morietur
01O 44 23 et dixisti servis tuis nisi venerit frater vester minimus vobiscum non videbitis
amplius faciem meam
01O 44 24 cum ergo ascendissemus ad famulum tuum patrem nostrum narravimus ei

omnia quae locutus est dominus meus

01O 44 25 et dixit pater noster revertimini et emite nobis parum tritici

01O 44 26 cui diximus ire non possumus si frater noster minimus descendet nobiscum proficiscemur simul alioquin illo absente non audemus videre faciem viri

01O 44 27 atque ille respondit vos scitis quod duos genuerit mihi uxor mea

01O 44 28 egressus est unus et dixistis bestia devoravit eum et hucusque non conparet

01O 44 29 si tuleritis et istum et aliquid ei in via contigerit deducetis canos meos cum

maerore ad inferos

01O 44 30 igitur si intravero ad servum tuum patrem nostrum et puer defuerit cum anima illius ex huius anima pendeat

01O 44 31 videritque eum non esse nobiscum morietur et deducet famuli tui canos eius cum dolore ad inferos

01O 44 32 ego proprie servus tuus qui in meam hunc recepi fidem et sponendi dicens nisi reduxero eum peccati reus ero in patrem meum omni tempore

01O 44 33 manebo itaque servus tuus pro puero in ministerium domini mei et puer ascendat cum fratribus suis

01O 44 34 non enim possum redire ad patrem absente puero ne calamitatis quae oppressura est patrem meum testis adsistam

01O 45 1 non se poterat ultra cohibere Ioseph multis coram adstantibus unde praecepit ut egrederentur cuncti foras et nullus interesset alienus agnitioni mutuae

01O 45 2 elevavitque vocem cum fletu quam audierunt Aegyptii omnisque domus Pharaonis

01O 45 3 et dixit fratribus suis ego sum Ioseph adhuc pater meus vivit nec poterant respondere fratres nimio timore perterriti

01O 45 4 ad quos ille clementer accedite inquit ad me et cum accessissent prope ego sum ait Ioseph frater vester quem vendidistis in Aegyptum

01O 45 5 nolite pavere nec vobis durum esse videatur quod vendidistis me in his regionibus pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Aegyptum

01O 45 6 biennium est quod fames esse coepit in terra et adhuc quinque anni restant quibus nec arari poterit nec meti

01O 45 7 praemisitque me Deus ut reservemini super terram et escas ad vivendum habere possitis

01O 45 8 non vestro consilio sed Dei huc voluntate missus sum qui fecit me quasi patrem Pharaonis et dominum universae domus eius ac principem in omni terra Aegypti

01O 45 9 festinate et ascendite ad patrem meum et dicetis ei haec mandat filius tuus Ioseph Deus me fecit dominum universae terrae Aegypti descende ad me ne moreris

01O 45 10 et habita in terra Gessen erisque iuxta me tu et filii tui et filii filiorum tuorum oves tuae et armenta tua et universa quae possides

01O 45 11 ibique te pascam adhuc enim quinque anni residui sunt famis ne et tu pereas et domus tua et omnia quae possides

01O 45 12 en oculi vestri et oculi fratris mei Benjamin vident quod os meum loquatur ad vos

01O 45 13 nuntiate patri meo universam gloriam meam et cuncta quae vidistis in Aegyptum festinate et adducite eum ad me

01O 45 14 cumque amplexatus recidisset in collum Benjamin fratris sui flevit illo quoque flente similiter super collum eius

01O 45 15 osculatusque est Ioseph omnes fratres suos et ploravit super singulos post quae ausi sunt loqui ad eum

01O 45 16 auditumque est et celebri sermone vulgatum in aula regis venerunt fratres Ioseph et gavisus est Pharaon atque omnis familia eius

01O 45 17 dixitque ad Ioseph ut imperaret fratribus suis dicens onerantes iumenta ite in terram Chanaan

01O 45 18 et tollite inde patrem vestrum et cognationem et venite ad me et ego dabo
 vobis omnia bona Aegypti ut comedatis medullam terrae
 01O 45 19 praecipe etiam ut tollant plaustra de terra Aegypti ad subvectionem
 parvulorum suorum et coniugum ac dicito tollite patrem vestrum et properate quantocius venientes
 01O 45 20 ne dimittatis quicquam de supellectili vestra quia omnes opes Aegypti vestrae
 erunt
 01O 45 21 fecerunt filii Israhel ut eis mandatum fuerat quibus dedit Ioseph plaustra
 secundum Pharaonis imperium et cibaria in itinere
 01O 45 22 singulisque proferri iussit binas stolas Benjamin vero dedit trecentos
 argenteos cum quinque stolis optimis
 01O 45 23 tantundem pecuniae et vestium mittens patri suo addens eis asinos decem qui
 subveherent ex omnibus divitiis Aegypti et totidem asinas triticum in itinere panesque portantes
 01O 45 24 dimisit ergo fratres suos et proficiscentibus ait ne irascamini in via
 01O 45 25 qui ascendentes ex Aegypto venerunt in terram Chanaan ad patrem suum
 Iacob
 01O 45 26 et nuntiaverunt ei dicentes Ioseph vivit et ipse dominatur in omni terra
 Aegypti quo audito quasi de gravi somno evigilans tamen non credebat eis
 01O 45 27 illi contra referebant omnem ordinem rei cumque vidisset plaustra et universa
 quae miserat revixit spiritus eius
 01O 45 28 et ait sufficit mihi si adhuc Ioseph filius meus vivit vadam et videbo illum
 antequam moriar
 01O 46 1 profectusque Israhel cum omnibus quae habebat venit ad puteum Iuramenti et
 mactatis ibi victimis Deo patris sui Isaac
 01O 46 2 audivit eum per visionem nocte vocantem se et dicentem sibi Iacob Iacob cui
 respondit ecce adsum
 01O 46 3 ait illi Deus ego sum Fortissimus Deus patris tui noli timere et descende in
 Aegyptum quia in gentem magnam faciam te ibi
 01O 46 4 ego descendam tecum illuc et ego inde adducam te revertentem Ioseph
 quoque ponet manum suam super oculos tuos
 01O 46 5 surrexit Iacob a puteo Iuramenti tuleruntque eum filii cum parvulis et
 uxoribus suis in plaustis quae miserat Pharaon ad portandum senem
 01O 46 6 et omnia quae possederat in terra Chanaan venitque in Aegyptum cum omni
 semine suo
 01O 46 7 filii eius et nepotes filiae et cuncta simul progenies
 01O 46 8 haec sunt autem nomina filiorum Israhel qui ingressi sunt in Aegyptum ipse
 cum liberis suis primogenitus Ruben
 01O 46 9 filii Ruben Enoch et Phallu et Esrom et Charmi
 01O 46 10 filii Symeon Iemuhel et Iamin et Ahod et Iachin et Saher et Saul filius
 Chananitidis
 01O 46 11 filii Levi Gerson Caath et Merari
 01O 46 12 filii Iuda Her et Onan et Sela et Phares et Zara mortui sunt autem Her et Onan
 in terra Chanaan nati sunt filii Phares Esrom et Amul
 01O 46 13 filii Isachar Thola et Phua et Iob et Semron
 01O 46 14 filii Zabulon Sared et Helon et Iahel
 01O 46 15 hii filii Liae quos genuit in Mesopotamiam Syriae cum Dina filia sua omnes
 animae filiorum eius et filiarum triginta tres
 01O 46 16 filii Gad Sephion et Haggi Suni et Esebon Heri et Arodi et Areli
 01O 46 17 filii Aser Iamne et Iesua et Iesui et Beria Sara quoque soror eorum filii Beria
 Heber et Melchihel
 01O 46 18 hii filii Zelphae quam dedit Laban Liae filiae suae et hos genuit Iacob
 sedecim animas
 01O 46 19 filii Rahel uxoris Iacob Ioseph et Benjamin

01O 46 20 natiq̄ue sunt Ioseph filii in terra Aegypti quos genuit ei Aseneth filia Putiphare
sacerdotis Heliopoleos Manasses et Ephraim
01O 46 21 filii Benjamin Bela et Bechor et Asbel Gera et Naaman et Ehi et Ros Mophim
et Opphim et Ared
01O 46 22 hii filii Rahel quos genuit Iacob omnes animae quattuordecim
01O 46 23 filii Dan Usim
01O 46 24 filii Neptholim Iasihel et Guni et Hieser et Sallem
01O 46 25 hii filii Balae quam dedit Laban Raheli filiae suae et hos genuit Iacob omnes
animae septem
01O 46 26 cunctae animae quae ingressae sunt cum Iacob in Aegyptum et egressae de
femore illius absque uxoribus filiorum sexaginta sex
01O 46 27 filii autem Ioseph qui nati sunt ei in terra Aegypti animae duae omnis anima
domus Iacob quae ingressa est Aegyptum fuere septuaginta
01O 46 28 misit autem Iudam ante se ad Ioseph ut nuntiaret ei et ille occurreret in
Gessen
01O 46 29 quo cum pervenisset iuncto Ioseph curru suo ascendit obviam patri ad
eundem locum vidensque eum inruit super collum eius et inter amplexus fleuit
01O 46 30 dixitque pater ad Ioseph iam laetus moriar quia vidi faciem tuam et
superstitem te relinquo
01O 46 31 et ille locutus est ad fratres et ad omnem domum patris sui ascendam et
nuntiabo Pharaoni dicamque ei fratres mei et domus patris mei qui erant in terra Chanaan venerunt
ad me
01O 46 32 et sunt viri pastores ovium curamque habent alendorum gregum pecora sua et
armenta et omnia quae habere potuerunt adduxerunt secum
01O 46 33 cumque vocaverit vos et dixerit quod est opus vestrum
01O 46 34 respondebitis viri pastores sumus servi tui ab infantia nostra usque in
praesens et nos et patres nostri haec autem dicetis ut habitare possitis in terra Gessen quia
detestantur Aegyptii omnes pastores ovium
01O 47 1 ingressus ergo Ioseph nuntiavit Pharaoni dicens pater meus et fratres oves
eorum et armenta et cuncta quae possident venerunt de terra Chanaan et ecce consistunt in terra
Gessen
01O 47 2 extremos quoque fratrum suorum quinque viros statuit coram rege
01O 47 3 quos ille interrogavit quid habetis operis responderunt pastores ovium sumus
servi tui et nos et patres nostri
01O 47 4 ad peregrinandum in terra tua venimus quoniam non est herba gregibus
servorum tuorum ingravescente fame in regione Chanaan petimusque ut esse nos iubeas servos tuos
in terra Gessen
01O 47 5 dixit itaque rex ad Ioseph pater tuus et fratres tui venerunt ad te
01O 47 6 terra Aegypti in conspectu tuo est in optimo loco fac habitare eos et trade eis
terram Gessen quod si nosti esse in eis viros industrios constitue illos magistros pecorum meorum
01O 47 7 post haec introduxit Ioseph patrem suum ad regem et statuit eum coram eo
qui benedicens illi
01O 47 8 et interrogatus ab eo quot sunt dies annorum vitae tuae
01O 47 9 respondit dies peregrinationis vitae meae centum triginta annorum sunt parvi
et mali et non pervenerunt usque ad dies patrum meorum quibus peregrinati sunt
01O 47 10 et benedicto rege egressus est foras
01O 47 11 Ioseph vero patri et fratribus suis dedit possessionem in Aegypto in optimo
loco terrae solo Ramesses ut praeceperat Pharao
01O 47 12 et alebat eos omnemque domum patris sui praebens cibaria singulis
01O 47 13 in toto enim orbe panis deerat et oppresserat fames terram maxime Aegypti et
Chanaan
01O 47 14 e quibus omnem pecuniam congregavit pro venditione frumenti et intulit eam

in aerarium regis

01O 47 15 cumque defecisset emptoris pretium venit cuncta Aegyptus ad Ioseph dicens da nobis panes quare morimur coram te deficiente pecunia

01O 47 16 quibus ille respondit adducite pecora vestra et dabo vobis pro eis cibos si pretium non habetis

01O 47 17 quae cum adduxissent dedit eis alimenta pro equis et ovibus et bubus et asinis sustentavitque eos illo anno pro commutatione pecorum

01O 47 18 veneruntque anno secundo et dixerunt ei non celamus dominum nostrum quod deficiente pecunia pecora simul defecerint nec clam te est quod absque corporibus et terra nihil habeamus

01O 47 19 cur ergo morimur te vidente et nos et terra nostra tui erimus eme nos in servitum regiam et praebe semina ne pereunte cultore redigatur terra in solitudinem

01O 47 20 emit igitur Ioseph omnem terram Aegypti vendentibus singulis possessiones suas prae magnitudine famis subiecitque eam Pharaoni

01O 47 21 et cunctos populos eius a novissimis terminis Aegypti usque ad extremos fines eius

01O 47 22 praeter terram sacerdotum quae a rege tradita fuerat eis quibus et statuta cibaria ex horreis publicis praebebantur et idcirco non sunt compulsi vendere possessiones suas

01O 47 23 dixit ergo Ioseph ad populos en ut cernitis et vos et terram vestram Pharao possidet accipite semina et serite agros

01O 47 24 ut fruges habere possitis quintam partem regi dabitur quattuor reliquas permitto vobis in sementem et in cibos famulis et liberis vestris

01O 47 25 qui responderunt salus nostra in manu tua est respiciat nos tantum dominus noster et laeti serviemus regi

01O 47 26 ex eo tempore usque in praesentem diem in universa terra Aegypti regibus quinta pars solvitur et factum est quasi in legem absque terra sacerdotali quae libera ab hac condicione fuit

01O 47 27 habitavit ergo Israhel in Aegypto id est in terra Gessen et possedit eam auctusque est et multiplicatus nimis

01O 47 28 et vixit in ea decem et septem annis factique sunt omnes dies vitae illius centum quadraginta septem annorum

01O 47 29 cumque adpropinquare cerneret mortis diem vocavit filium suum Ioseph et dixit ad eum si inveni gratiam in conspectu tuo pone manum sub femore meo et facies mihi misericordiam et veritatem ut non sepelias me in Aegypto

01O 47 30 sed dormiam cum patribus meis et auferas me de hac terra condasque in sepulchro maiorum cui respondit Ioseph ego faciam quod iussisti

01O 47 31 et ille iura ergo inquit mihi quo iurante adoravit Israhel Deum conversus ad lectuli caput

01O 48 1 his ita transactis nuntiatum est Ioseph quod aegrotaret pater eius qui adsumptis duobus filiis Manasse et Ephraim ire perrexit

01O 48 2 dictumque est seni ecce filius tuus Ioseph venit ad te qui confortatus sedit in lectulo

01O 48 3 et ingresso ad se ait Deus omnipotens apparuit mihi in Luza quae est in terra Chanaan benedixitque mihi

01O 48 4 et ait ego te augebo et multiplicabo et faciam in turbas populorum daboque tibi terram hanc et semini tuo post te in possessionem sempiternam

01O 48 5 duo igitur filii tui qui nati sunt tibi in terra Aegypti antequam huc venire ad te mei erunt Ephraim et Manasses sicut Ruben et Symeon reputabuntur mihi

01O 48 6 reliquos autem quos genueris post eos tui erunt et nomine fratrum suorum vocabuntur in possessionibus suis

01O 48 7 mihi enim quando veniebam de Mesopotamiam mortua est Rahel in terra Chanaan in ipso itinere eratque verum tempus et ingrediebar Ephratam et sepelivi eam iuxta viam

Ephratae quae alio nomine appellatur Bethleem

01O 48 8 videns autem filios eius dixit ad eum qui sunt isti

01O 48 9 respondit filii mei sunt quos dedit mihi Deus in hoc loco adduc inquit eos ad me ut benedicam illis

01O 48 10 oculi enim Israhel caligabant prae nimia senectute et clare videre non poterat adplicitosque ad se deosculatus et circumplexus

01O 48 11 dixit ad filium non sum fraudatus aspectu tuo insuper ostendit mihi Deus semen tuum

01O 48 12 cumque tulisset eos Ioseph de gremio patris adoravit pronus in terram

01O 48 13 et posuit Ephraim ad dexteram suam id est ad sinistram Israhel Manassen vero in sinistra sua ad dexteram scilicet patris adplicuitque ambos ad eum

01O 48 14 qui extendens manum dextram posuit super caput Ephraim iunioris fratris sinistram autem super caput Manasse qui maior natu erat commutans manus

01O 48 15 benedixitque Ioseph filio suo et ait Deus in cuius conspectu ambulaverunt patres mei Abraham et Isaac Deus qui pascit me ab adulescentia mea usque in praesentem diem

01O 48 16 angelus qui eruit me de cunctis malis benedicat pueris et invocetur super eos nomen meum nomina quoque patrum meorum Abraham et Isaac et crescant in multitudinem super terram

01O 48 17 videns autem Ioseph quod posuisset pater suus dexteram manum super caput Ephraim graviter accepit et adprehensam patris manum levare conatus est de capite Ephraim et transferre super caput Manasse

01O 48 18 dixitque ad patrem non ita convenit pater quia hic est primogenitus pone dexteram tuam super caput eius

01O 48 19 qui rennuens ait scio fili mi scio et iste quidem erit in populos et multiplicabitur sed frater eius iunior maior illo erit et semen illius crescet in gentes

01O 48 20 benedixitque eis in ipso tempore dicens in te benedicetur Israhel atque dicetur faciat tibi Deus sicut Ephraim et sicut Manasse constituitque Ephraim ante Manassen

01O 48 21 et ait ad Ioseph filium suum en ego morior et erit Deus vobiscum reducetque vos ad terram patrum vestrorum

01O 48 22 do tibi partem unam extra fratres tuos quam tuli de manu Amorrei in gladio et arcu meo

01O 49 1 vocavit autem Iacob filios suos et ait eis congregamini ut adnuntiem quae ventura sunt vobis diebus novissimis

01O 49 2 congregamini et audite filii Iacob audite Israhel patrem vestrum

01O 49 3 Ruben primogenitus meus tu fortitudo mea et principium doloris mei prior in donis maior imperio

01O 49 4 effusus es sicut aqua non crescas quia ascendisti cubile patris tui et maculasti stratum eius

01O 49 5 Symeon et Levi fratres vasa iniquitatis bellantia

01O 49 6 in consilio eorum ne veniat anima mea et in coetu illorum non sit gloria mea quia in furore suo occiderunt virum et in voluntate sua suffoderunt murum

01O 49 7 maledictus furor eorum quia pertinax et indignatio illorum quia dura dividam eos in Iacob et dispergam illos in Israhel

01O 49 8 Iuda te laudabunt fratres tui manus tua in cervicibus inimicorum tuorum adorabunt te filii patris tui

01O 49 9 catulus leonis Iuda a praeda fili mi ascendisti requiescens accubuisti ut leo et quasi leaena quis suscitabit eum

01O 49 10 non auferetur sceptrum de Iuda et dux de femoribus eius donec veniat qui mittendus est et ipse erit expectatio gentium

01O 49 11 ligans ad vineam pullum suum et ad vitem o fili mi asinam suam lavabit vino stolam suam et sanguine uvae pallium suum

01O 49 12 pulchriores oculi eius vino et dentes lacte candidiores

010 49 13 Zabulon in litore maris habitabit et in statione navium pertingens usque ad Sidonem
 010 49 14 Isachar asinus fortis accubans inter terminos
 010 49 15 vidit requiem quod esset bona et terram quod optima et subposuit umerum suum ad portandum factusque est tributis serviens
 010 49 16 Dan iudicabit populum suum sicut et alia tribus Israhel
 010 49 17 fiat Dan coluber in via cerastes in semita mordens ungulas equi ut cadat ascensor eius retro
 010 49 18 salutare tuum expectabo Domine
 010 49 19 Gad accinctus proeliabitur ante eum et ipse accingetur retrorsum
 010 49 20 Aser pinguis panis eius et praebebit delicias regibus
 010 49 21 Nephtalim cervus emissus et dans eloquia pulchritudinis
 010 49 22 filius adcrescens Ioseph filius adcrescens et decorus aspectu filiae discurrerunt super murum
 010 49 23 sed exasperaverunt eum et iurgati sunt invideruntque illi habentes iacula
 010 49 24 sedit in forti arcus eius et dissoluta sunt vincula brachiorum et manuum illius per manus potentis Iacob inde pastor egressus est lapis Israhel
 010 49 25 Deus patris tui erit adiutor tuus et Omnipotens benedicet tibi benedictionibus caeli desuper benedictionibus abyssi iacentis deorsum benedictionibus uberum et vulvae
 010 49 26 benedictiones patris tui confortatae sunt benedictionibus patrum eius donec veniret desiderium collium aeternorum fiant in capite Ioseph et in vertice nazarei inter fratres suos
 010 49 27 Benjamin lupus rapax mane comedet praedam et vespere dividet spolia
 010 49 28 omnes hii in tribubus Israhel duodecim haec locutus est eis pater suus benedixitque singulis benedictionibus propriis
 010 49 29 et praecepit eis dicens ego congregor ad populum meum sepelite me cum patribus meis in spelunca duplici quae est in agro Ephron Hetthei
 010 49 30 contra Mambre in terra Chanaan quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hettheo in possessionem sepulchri
 010 49 31 ibi sepelierunt eum et Sarram uxorem eius ibi sepultus est Isaac cum Rebecca coniuge ibi et Lia condita iacet
 010 49 32 finitisque mandatis quibus filios instruebat collegit pedes suos super lectulum et obiit adpositusque est ad populum suum
 010 50 1 quod cernens Ioseph ruit super faciem patris flens et deosculans eum
 010 50 2 praecepitque servis suis medicis ut aromatibus condirent patrem
 010 50 3 quibus iussa explentibus transierunt quadraginta dies iste quippe mos erat cadaverum conditorum flevitque eum Aegyptus septuaginta diebus
 010 50 4 et expleto planctus tempore locutus est Ioseph ad familiam Pharaonis si inveni gratiam in conspectu vestro loquimini in auribus Pharaonis
 010 50 5 eo quod pater meus adiuraverit me dicens en morior in sepulchro meo quod fodi mihi in terra Chanaan sepelies me ascendam igitur et sepeliam patrem meum ac revertar
 010 50 6 dixitque ei Pharao ascende et sepeli patrem tuum sicut adiuratus es
 010 50 7 quo ascendente ierunt cum eo omnes senes domus Pharaonis cunctique maiores natu terrae Aegypti
 010 50 8 domus Ioseph cum fratribus suis absque parvulis et gregibus atque armentis quae dereliquerant in terra Gessen
 010 50 9 habuit quoque in comitatu currus et equites et facta est turba non modica
 010 50 10 veneruntque ad aream Atad quae sita est trans Iordanem ubi celebrantes exequias planctu magno atque vehementi impleverunt septem dies
 010 50 11 quod cum vidissent habitatores terrae Chanaan dixerunt planctus magnus est iste Aegyptiis et idcirco appellaverunt nomen loci illius Planctus Aegypti
 010 50 12 fecerunt ergo filii Iacob sicut praeceperat eis
 010 50 13 et portantes eum in terram Chanaan sepelierunt in spelunca duplici quam

emerat Abraham cum agro in possessionem sepulchri ab Ephron Hettheo contra faciem Mambre
 01O 50 14 reversusque est Ioseph in Aegyptum cum fratribus suis et omni comitatu
 sepulto patre
 01O 50 15 quo mortuo timentes fratres eius et mutuo conloquentes ne forte memor sit
 iniuriae quam passus est et reddat nobis malum omne quod fecimus
 01O 50 16 mandaverunt ei pater tuus praecepit nobis antequam moreretur
 01O 50 17 ut haec tibi verbis illius diceremus obsecro ut obliviscaris sceleris fratrum
 tuorum et peccati atque malitiae quam exercuerunt in te nos quoque oramus ut servis Dei patris tui
 dimittas iniquitatem hanc quibus auditis fleuit Ioseph
 01O 50 18 veneruntque ad eum fratres sui et proni in terram dixerunt servi tui sumus
 01O 50 19 quibus ille respondit nolite timere num Dei possumus rennuere voluntatem
 01O 50 20 vos cogitastis de me malum et Deus vertit illud in bonum ut exaltaret me sicut
 inpraesentiarum cernitis et salvos faceret multos populos
 01O 50 21 nolite metuere ego pascam vos et parvulos vestros consolatusque est eos et
 blande ac leniter est locutus
 01O 50 22 et habitavit in Aegypto cum omni domo patris sui vixitque centum decem
 annis et vidit Ephraim filios usque ad tertiam generationem filii quoque Machir filii Manasse nati
 sunt in genibus Ioseph
 01O 50 23 quibus transactis locutus est fratribus suis post mortem meam Deus visitabit
 vos et ascendere faciet de terra ista ad terram quam iuravit Abraham Isaac et Iacob
 01O 50 24 cumque adiurasset eos atque dixisset Deus visitabit vos asportate vobiscum
 ossa mea de loco isto
 02O 1 1 haec sunt nomina filiorum Israhel qui ingressi sunt Aegyptum cum Iacob
 singuli cum domibus suis introierunt
 02O 1 2 Ruben Symeon Levi Iuda
 02O 1 3 Isachar Zabulon et Benjamin
 02O 1 4 Dan et Nephthalim Gad et Aser
 02O 1 5 erant igitur omnes animae eorum qui egressi sunt de femore Iacob septuaginta
 Ioseph autem in Aegypto erat
 02O 1 6 quo mortuo et universis fratribus eius omnique cognatione illa
 02O 1 7 filii Israhel creverunt et quasi germinantes multiplicati sunt ac roborati nimis
 impleverunt terram
 02O 1 8 surrexit interea rex novus super Aegyptum qui ignorabat Ioseph
 02O 1 9 et ait ad populum suum ecce populus filiorum Israhel multus et fortior nobis
 02O 1 10 venite sapienter opprimamus eum ne forte multiplicetur et si ingruerit contra
 nos bellum addatur inimicis nostris expugnatisque nobis egrediatur e terra
 02O 1 11 praeposuit itaque eis magistros operum ut adfligerent eos oneribus
 aedificaveruntque urbes tabernaculorum Pharaoni Phiton et Ramesses
 02O 1 12 quantoque opprimebant eos tanto magis multiplicabantur et crescebant
 02O 1 13 oderantque filios Israhel Aegyptii et adfligebant inludentes eis
 02O 1 14 atque ad amaritudinem perducebant vitam eorum operibus duris luti et lateris
 omnique famulatu quo in terrae operibus premebantur
 02O 1 15 dixit autem rex Aegypti obsetricibus Hebraeorum quarum una vocabatur
 Sephra altera Phua
 02O 1 16 praeciens eis quando obsetricabitis Hebraeas et partus tempus advenerit si
 masculus fuerit interficite illum si femina reservate
 02O 1 17 timuerunt autem obsetrices Deum et non fecerunt iuxta praeceptum regis
 Aegypti sed conservabant mares
 02O 1 18 quibus ad se accersitis rex ait quidnam est hoc quod facere voluistis ut pueros
 servaretis
 02O 1 19 quae responderunt non sunt hebraeae sicut aegyptiae mulieres ipsae enim
 obsetricandi habent scientiam et priusquam veniamus ad eas pariunt

02O 1 20 bene ergo fecit Deus obsetricibus et crevit populus confortatusque est nimis
 02O 1 21 et quia timuerant obsetrices Deum aedificavit illis domos
 02O 1 22 praecepit autem Pharao omni populo suo dicens quicquid masculini sexus
 natum fuerit in flumen proicite quicquid feminei reservate
 02O 2 1 egressus est post haec vir de domo Levi accepta uxore stirpis suae
 02O 2 2 quae concepit et peperit filium et videns eum elegantem abscondit tribus
 mensibus
 02O 2 3 cumque iam celare non posset sumpsit fiscellam scirpeam et linivit eam
 bitumine ac pice posuitque intus infantulum et exposuit eum in carecto ripae fluminis
 02O 2 4 stante procul sorore eius et considerante eventum rei
 02O 2 5 ecce autem descendebat filia Pharaonis ut lavaretur in flumine et puellae eius
 gradiebantur per crepidinem alvei quae cum vidisset fiscellam in papyrione misit unam e famulis
 suis et adlatam
 02O 2 6 aperiens cernensque in ea parvulum vagientem miserta eius ait de infantibus
 Hebraeorum est
 02O 2 7 cui soror pueri vis inquit ut vadam et vocem tibi hebraeam mulierem quae
 nutrire possit infantulum
 02O 2 8 respondit vade perrexit puella et vocavit matrem eius
 02O 2 9 ad quam locuta filia Pharaonis accipe ait puerum istum et nutri mihi ego tibi
 dabo mercedem tuam suscepit mulier et nutritivum puerum adultumque tradidit filiae Pharaonis
 02O 2 10 quem illa adoptavit in locum filii vocavitque nomen eius Mosi dicens quia de
 aqua tuli eum
 02O 2 11 in diebus illis postquam creverat Moses egressus ad fratres suos vidit
 afflictionem eorum et virum aegyptium percutientem quendam de Hebraeis fratribus suis
 02O 2 12 cumque circumspexisset huc atque illuc et nullum adesse vidisset percussum
 Aegyptium abscondit sabulo
 02O 2 13 et egressus die altero conspexit duos Hebraeos rixantes dixitque ei qui
 faciebat iniuriam quare percutis proximum tuum
 02O 2 14 qui respondit quis constituit te principem et iudicem super nos num occidere
 me tu dicis sicut occidisti Aegyptium timuit Moses et ait quomodo palam factum est verbum istud
 02O 2 15 audivitque Pharao sermonem hunc et quaerebat occidere Mosen qui fugiens
 de conspectu eius moratus est in terra Madian et sedit iuxta puteum
 02O 2 16 erant sacerdoti Madian septem filiae quae venerunt ad hauriendas aquas et
 impletis canalibus adquare cupiebant greges patris sui
 02O 2 17 supervenere pastores et eiecerunt eas surrexitque Moses et defensis puellis
 adquare oves earum
 02O 2 18 quae cum revertissent ad Raguhel patrem suum dixit ad eas cur velocius
 venistis solito
 02O 2 19 responderunt vir aegyptius liberavit nos de manu pastorum insuper et hausit
 aquam nobiscum potumque dedit ovibus
 02O 2 20 at ille ubi est inquit quare dimisistis hominem vocate eum ut comedat panem
 02O 2 21 iuravit ergo Moses quod habitaret cum eo accepitque Sefforam filiam eius
 02O 2 22 quae peperit filium quem vocavit Gersam dicens advena fui in terra aliena
 02O 2 23 post multum temporis mortuus est rex Aegypti et ingemescentes filii Israhel
 propter opera vociferati sunt ascenditque clamor eorum ad Deum ab operibus
 02O 2 24 et audivit gemitum eorum ac recordatus foederis quod pepigerat cum
 Abraham et Isaac et Iacob
 02O 2 25 respexit filios Israhel et cognovit eos
 02O 3 1 Moses autem pascens oves Iethro cognati sui sacerdotis Madian cumque
 minasset gregem ad interiora deserti venit ad montem Dei Horeb
 02O 3 2 apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio rubi et videbat quod rubus
 arderet et non conbureretur

02O 3 3 dixit ergo Moses vadam et videbo visionem hanc magnam quare non
conburatur rubus
02O 3 4 cernens autem Dominus quod pergeret ad videndum vocavit eum de medio
rubi et ait Moses Moses qui respondit adsum
02O 3 5 at ille ne adpropies inquit huc solve calciamentum de pedibus tuis locus enim
in quo stas terra sancta est
02O 3 6 et ait ego sum Deus patris tui Deus Abraham Deus Isaac Deus Iacob
abscondit Moses faciem suam non enim audebat aspicere contra Deum
02O 3 7 cui ait Dominus vidi adfflictionem populi mei in Aegypto et clamorem eius
audivi propter duritiam eorum qui praesunt operibus
02O 3 8 et sciens dolorem eius descendi ut liberarem eum de manibus Aegyptiorum et
educerem de terra illa in terram bonam et spatiosam in terram quae fluit lacte et melle ad loca
Chananei et Hetthei et Amorrei Ferezei et Evei et Iebusei
02O 3 9 clamor ergo filiorum Israhel venit ad me vidique adfflictionem eorum qua ab
Aegyptiis opprimuntur
02O 3 10 sed veni mittam te ad Pharaonem ut educas populum meum filios Israhel de
Aegypto
02O 3 11 dixit Moses ad Deum quis ego sum ut vadam ad Pharaonem et educam filios
Israhel de Aegypto
02O 3 12 qui dixit ei ero tecum et hoc habebis signum quod miserim te cum eduxeris
populum de Aegypto immolabis Deo super montem istum
02O 3 13 ait Moses ad Deum ecce ego vadam ad filios Israhel et dicam eis Deus patrum
vestrorum misit me ad vos si dixerint mihi quod est nomen eius quid dicam eis
02O 3 14 dixit Deus ad Mosen ego sum qui sum ait sic dices filiis Israhel qui est misit
me ad vos
02O 3 15 dixitque iterum Deus ad Mosen haec dices filiis Israhel Dominus Deus
patrum vestrorum Deus Abraham Deus Isaac et Deus Iacob misit me ad vos hoc nomen mihi est in
aeternum et hoc memoriale meum in generationem et generatione
02O 3 16 vade congrega seniores Israhel et dices ad eos Dominus Deus patrum
vestrorum apparuit mihi Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob dicens visitans visitavi vos et
omnia quae acciderunt vobis in Aegypto
02O 3 17 et dixi ut educam vos de adfflictione Aegypti in terram Chananei et Hetthei et
Amorrei Ferezei et Evei et Iebusei ad terram fluentem lacte et melle
02O 3 18 et audient vocem tuam ingredierisque tu et seniores Israhel ad regem Aegypti
et dices ad eum Dominus Deus Hebraeorum vocavit nos ibimus viam trium dierum per solitudinem
ut immolemus Domino Deo nostro
02O 3 19 sed ego scio quod non dimittet vos rex Aegypti ut eatis nisi per manum
validam
02O 3 20 extendam enim manum meam et percutiam Aegyptum in cunctis mirabilibus
meis quae facturus sum in medio eorum post haec dimittet vos
02O 3 21 daboque gratiam populo huic coram Aegyptiis et cum egrediemini non
exibitis vacui
02O 3 22 sed postulabit mulier a vicina sua et ab hospita vasa argentea et aurea ac
vestes ponetisque eas super filios et filias vestras et spoliabitis Aegyptum
02O 4 1 respondens Moses ait non credent mihi neque audient vocem meam sed
dicent non apparuit tibi Dominus
02O 4 2 dixit ergo ad eum quid est hoc quod tenes in manu tua respondit virga
02O 4 3 ait proice eam in terram proiecit et versa est in colubrum ita ut fugeret Moses
02O 4 4 dixitque Dominus extende manum tuam et adprehende caudam eius extendit
et tenuit versaque est in virgam
02O 4 5 ut credant inquit quod apparuerit tibi Dominus Deus patrum tuorum Deus
Abraham Deus Isaac Deus Iacob

02O 4 6 dixitque Dominus rursum mitte manum in sinum tuum quam cum misisset in
 sinum protulit leprosam instar nivis
 02O 4 7 retrahe ait manum in sinum tuum retraxit et protulit iterum et erat similis
 carni reliquae
 02O 4 8 si non crediderint inquit tibi neque audierint sermonem signi prioris credent
 verbo signi sequentis
 02O 4 9 quod si nec duobus quidem his signis crediderint neque audierint vocem tuam
 sume aquam fluminis et effunde eam super aridam et quicquid hauseris de fluvio vertetur in
 sanguinem
 02O 4 10 ait Moses obsecro Domine non sum eloquens ab heri et nudius tertius et ex
 quo locutus es ad servum tuum inpeditoris et tardioris linguae sum
 02O 4 11 dixit Dominus ad eum quis fecit os hominis aut quis fabricatus est mutum et
 surdum videntem et caecum nonne ego
 02O 4 12 perge igitur et ego ero in ore tuo doceboque te quid loquaris
 02O 4 13 at ille obsecro inquit Domine mitte quem missurus es
 02O 4 14 iratus Dominus in Mosen ait Aaron frater tuus Levites scio quod eloquens sit
 ecce ipse egreditur in occursum tuum vidensque te laetabitur corde
 02O 4 15 loquere ad eum et pone verba mea in ore eius ego ero in ore tuo et in ore illius
 et ostendam vobis quid agere debeatis
 02O 4 16 ipse loquetur pro te ad populum et erit os tuum tu autem eris ei in his quae ad
 Deum pertinent
 02O 4 17 virgam quoque hanc sume in manu tua in qua facturus es signa
 02O 4 18 abiit Moses et reversus est ad Iethro cognatum suum dixitque ei vadam et
 revertar ad fratres meos in Aegyptum ut videam si adhuc vivunt cui ait Iethro vade in pace
 02O 4 19 dixit ergo Dominus ad Mosen in Madian vade revertere in Aegyptum mortui
 sunt omnes qui quaerebant animam tuam
 02O 4 20 tulit Moses uxorem et filios suos et inposuit eos super asinum reversusque est
 in Aegyptum portans virgam Dei in manu sua
 02O 4 21 dixitque ei Dominus revertenti in Aegyptum vide ut omnia ostenta quae posui
 in manu tua facias coram Pharaone ego indurabo cor eius et non dimittet populum
 02O 4 22 dicesque ad eum haec dicit Dominus filius meus primogenitus meus Israhel
 02O 4 23 dixi tibi dimitte filium meum ut serviat mihi et noluisti dimittere eum ecce
 ego interficiam filium tuum primogenitum
 02O 4 24 cumque esset in itinere in diversorio occurrit ei Dominus et volebat occidere
 eum
 02O 4 25 tulit ilico Seffora acutissimam petram et circumcidit praeputium filii sui
 tetigitque pedes eius et ait sponsus sanguinum tu mihi es
 02O 4 26 et dimisit eum postquam dixerat sponsus sanguinum ob circumcisionem
 02O 4 27 dixit autem Dominus ad Aaron vade in occursum Mosi in deserto qui perrexit
 ei obviam in montem Dei et osculatus est eum
 02O 4 28 narravitque Moses Aaron omnia verba Domini quibus miserat eum et signa
 quae mandaverat
 02O 4 29 veneruntque simul et congregaverunt cunctos seniores filiorum Israhel
 02O 4 30 locutusque est Aaron omnia verba quae dixerat Dominus ad Mosen et fecit
 signa coram populo
 02O 4 31 et credidit populus audieruntque quod visitasset Dominus filios Israhel et
 quod respexisset ad afflictionem eorum et proni adoraverunt
 02O 5 1 post haec ingressi sunt Moses et Aaron et dixerunt Pharaoni haec dicit
 Dominus Deus Israhel dimitte populum meum ut sacrificet mihi in deserto
 02O 5 2 at ille respondit quis est Dominus ut audiam vocem eius et dimittam Israhel
 nescio Dominum et Israhel non dimittam
 02O 5 3 dixerunt Deus Hebraeorum vocavit nos ut eamus viam trium dierum in

solitudinem et sacrificemus Domino Deo nostro ne forte accidat nobis pestis aut gladius
 02O 5 4 ait ad eos rex Aegypti quare Moses et Aaron sollicitatis populum ab operibus
 suis ite ad onera vestra
 02O 5 5 dixitque Pharaon multus est populus terrae videtis quod turba succreverit
 quanto magis si dederitis eis requiem ab operibus
 02O 5 6 praecepit ergo in die illo praefectis operum et exactoribus populi dicens
 02O 5 7 nequaquam ultra dabitur paleas populo ad conficiendos lateres sicut prius sed
 ipsi vadant et colligant stipulam
 02O 5 8 et mensuram laterum quos prius faciebant inponetis super eos nec minuetis
 quicquam vacant enim et idcirco vociferantur dicentes eamus et sacrificemus Deo nostro
 02O 5 9 opprimantur operibus et expleant ea ut non adquiescant verbis mendacibus
 02O 5 10 igitur egressi praefecti operum et exactores ad populum dixerunt sic dicit
 Pharaon non do vobis paleas
 02O 5 11 ite et colligite sicubi invenire potueritis nec minuetur quicquam de opere
 vestro
 02O 5 12 dispersusque est populus per omnem terram Aegypti ad colligendas paleas
 02O 5 13 praefecti quoque operum instabant dicentes complete opus vestrum cotidie ut
 prius facere solebatis quando dabatur vobis paleae
 02O 5 14 flagellatique sunt qui praerant operibus filiorum Israhel ab exactoribus
 Pharaonis dicentibus quare non impletis mensuram laterum sicut prius nec heri nec hodie
 02O 5 15 veneruntque praepositi filiorum Israhel et vociferati sunt ad Pharaonem
 dicentes cur ita agis contra servos tuos
 02O 5 16 paleae non dantur nobis et lateres similiter imperantur en famuli tui flagellis
 caedimur et iniuste agitur contra populum tuum
 02O 5 17 qui ait vacatis otio et idcirco dicitis eamus et sacrificemus Domino
 02O 5 18 ite ergo et operamini paleae non dabuntur vobis et reddetis consuetum
 numerum laterum
 02O 5 19 videbantque se praepositi filiorum Israhel in malo eo quod diceretur eis non
 minuetur quicquam de lateribus per singulos dies
 02O 5 20 occurreruntque Mosi et Aaron qui stabant ex adverso egredientes a Pharaone
 02O 5 21 et dixerunt ad eos videat Dominus et iudicet quoniam fetere fecistis odorem
 nostrum coram Pharaone et servis eius et praeuistis ei gladium ut occideret nos
 02O 5 22 reversusque Moses ad Dominum ait Domine cur adflixisti populum istum
 quare misisti me
 02O 5 23 ex eo enim quo ingressus sum ad Pharaonem ut loquerer nomine tuo adflixit
 populum tuum et non liberasti eos
 02O 6 1 dixit Dominus ad Mosen nunc videbis quae facturus sum Pharaoni per
 manum enim fortem dimittet eos et in manu robusta eiciet illos de terra sua
 02O 6 2 locutusque est Dominus ad Mosen dicens ego Dominus
 02O 6 3 qui apparui Abraham Isaac et Iacob in Deo omnipotente et nomen meum
 Adonai non indicavi eis
 02O 6 4 pepigique cum eis foedus ut darem illis terram Chanaan terram
 peregrinationis eorum in qua fuerunt advenae
 02O 6 5 ego audivi gemitum filiorum Israhel quo Aegyptii opprimerunt eos et
 recordatus sum pacti mei
 02O 6 6 ideo dic filiis Israhel ego Dominus qui educam vos de ergastulo Aegyptiorum
 et eruam de servitute ac redimam in brachio excelso et iudiciis magnis
 02O 6 7 et adsumam vos mihi in populum et ero vester Deus scietisque quod ego sim
 Dominus Deus vester qui eduxerim vos de ergastulo Aegyptiorum
 02O 6 8 et induxerim in terram super quam levavi manum meam ut darem eam
 Abraham Isaac et Iacob daboque illam vobis possidendam ego Dominus
 02O 6 9 narravit ergo Moses omnia filiis Israhel qui non adquieverunt ei propter

angustiam spiritus et opus durissimum

02O 6 10 locutusque est Dominus ad Mosen dicens

02O 6 11 ingredere et loquere ad Pharaonem regem Aegypti ut dimittat filios Israel de terra sua

02O 6 12 respondit Moses coram Domino ecce filii Israel non me audiunt et quomodo audiet me Pharaonem praesertim cum sim incircumcisis labiis

02O 6 13 locutus est Dominus ad Mosen et Aaron et dedit mandatum ad filios Israel et ad Pharaonem regem Aegypti ut educerent filios Israel de terra Aegypti

02O 6 14 isti sunt principes domorum per familias suas filii Ruben primogeniti Israelis Enoch et Phallu Aesrom et Charmi

02O 6 15 hae cognationes Ruben filii Symeon Iamuhel et Iamin et Aod Iachin et Soer et Saul filius Chananitidis hae progenies Symeon

02O 6 16 et haec nomina filiorum Levi per cognationes suas Gerson et Caath et Merari anni autem vitae Levi fuerunt centum triginta septem

02O 6 17 filii Gerson Lobeni et Semei per cognationes suas

02O 6 18 filii Caath Amram et Isuar et Hebron et Ozihel annique vitae Caath centum triginta tres

02O 6 19 filii Merari Mooli et Musi hae cognationes Levi per familias suas

02O 6 20 accepit autem Amram uxorem Iocabed patrualem suam quae peperit ei Aaron et Mosen fueruntque anni vitae Amram centum triginta septem

02O 6 21 filii quoque Isuar Core et Napheg et Zechri

02O 6 22 filii quoque Ozihel Misahel et Elsaphan et Sethri

02O 6 23 accepit autem Aaron uxorem Elisabe filiam Aminadab sororem Naasson quae peperit ei Nadab et Abiu et Eleazar et Ithamar

02O 6 24 filii quoque Core Asir et Helcana et Abiasab hae sunt cognationes Coritarum

02O 6 25 at vero Eleazar filius Aaron accepit uxorem de filiabus Phutihel quae peperit ei Finees hii sunt principes familiarum leviticarum per cognationes suas

02O 6 26 iste est Aaron et Moses quibus praecepit Dominus ut educerent filios Israel de terra Aegypti per turmas suas

02O 6 27 hii sunt qui loquuntur ad Pharaonem regem Aegypti ut educant filios Israel de Aegypto iste Moses et Aaron

02O 6 28 in die qua locutus est Dominus ad Mosen in terra Aegypti

02O 6 29 et locutus est Dominus ad Mosen dicens ego Dominus loquere ad Pharaonem regem Aegypti omnia quae ego loquor tibi

02O 6 30 et ait Moses coram Domino en incircumcisis labiis sum quomodo audiet me Pharaonem

02O 7 1 dixitque Dominus ad Mosen ecce constitui te Deum Pharaonis Aaron frater tuus erit propheta tuus

02O 7 2 tu loqueris omnia quae mando tibi ille loquetur ad Pharaonem ut dimittat filios Israel de terra sua

02O 7 3 sed ego indurabo cor eius et multiplicabo signa et ostenta mea in terra Aegypti

02O 7 4 et non audiet vos inmittamque manum meam super Aegyptum et educam exercitum et populum meum filios Israel de terra Aegypti per iudicia maxima

02O 7 5 et scient Aegyptii quod ego sim Dominus qui extenderim manum meam super Aegyptum et eduxerim filios Israel de medio eorum

02O 7 6 fecit itaque Moses et Aaron sicut praeceperat Dominus ita egerunt

02O 7 7 erat autem Moses octoginta annorum et Aaron octoginta trium quando locuti sunt ad Pharaonem

02O 7 8 dixitque Dominus ad Mosen et Aaron

02O 7 9 cum dixerit vobis Pharaonem ostendite signa dices ad Aaron tolle virgam tuam et proice eam coram Pharaone ac vertatur in colubrum

02O 7 10 ingressi itaque Moses et Aaron ad Pharaonem fecerunt sicut praeceperat Dominus tulitque Aaron virgam coram Pharao et servis eius quae versa est in colubrum
02O 7 11 vocavit autem Pharao sapientes et maleficos et fecerunt etiam ipsi per incantationes aegyptias et arcana quaedam similiter
02O 7 12 proieceruntque singuli virgas suas quae versae sunt in dracones sed devoravit virga Aaron virgas eorum
02O 7 13 induratumque est cor Pharaonis et non audivit eos sicut praeceperat Dominus
02O 7 14 dixit autem Dominus ad Mosen ingravatum est cor Pharaonis non vult dimittere populum
02O 7 15 vade ad eum mane ecce egredietur ad aquas et stabis in occursum eius super ripam fluminis et virgam quae conversa est in draconem tolles in manu tua
02O 7 16 dicesque ad eum Dominus Deus Hebraeorum misit me ad te dicens dimitte populum meum ut mihi sacrificet in deserto et usque ad praesens audire noluisti
02O 7 17 haec igitur dicit Dominus in hoc scies quod Dominus sim ecce percutiam virga quae in manu mea est aquam fluminis et vertetur in sanguinem
02O 7 18 pisces quoque qui sunt in fluvio morientur et conputrescent aquae et adfligentur Aegyptii bibentes aquam fluminis
02O 7 19 dixit quoque Dominus ad Mosen dic ad Aaron tolle virgam tuam et extende manum tuam super aquas Aegypti et super fluvios eorum et rivos ac paludes et omnes lacus aquarum ut vertantur in sanguinem et sit cruor in omni terra Aegypti tam in ligneis vasis quam in saxeis
02O 7 20 feceruntque ita Moses et Aaron sicut praeceperat Dominus et elevans virgam percussit aquam fluminis coram Pharao et servis eius quae versa est in sanguinem
02O 7 21 et pisces qui erant in flumine mortui sunt conputruitque fluvius et non poterant Aegyptii bibere aquam fluminis et fuit sanguis in tota terra Aegypti
02O 7 22 feceruntque similiter malefici Aegyptiorum incantationibus suis et induratum est cor Pharaonis nec audivit eos sicut praeceperat Dominus
02O 7 23 avertitque se et ingressus est domum suam nec adposuit cor etiam hac vice
02O 7 24 foderunt autem omnes Aegyptii per circuitum fluminis aquam ut biberent non enim poterant bibere de aqua fluminis
02O 7 25 impletique sunt septem dies postquam percussit Dominus fluvium
02O 8 1 dixitque Dominus ad Mosen ingredi ad Pharao et dices ad eum haec dicit Dominus dimitte populum meum ut sacrificet mihi
02O 8 2 sin autem nolueris dimittere ecce ego percutiam omnes terminos tuos ranis
02O 8 3 et ebulliet fluvius ranas quae ascendent et ingredientur domum tuam et cubiculum lectuli tui et super stratum tuum et in domos servorum tuorum et in populum tuum et in furnos tuos et in reliquias ciborum tuorum
02O 8 4 et ad te et ad populum tuum et ad omnes servos tuos intrabunt ranae
02O 8 5 dixitque Dominus ad Mosen dic Aaron extende manum tuam super fluvios et super rivos ac paludes et educ ranae super terram Aegypti
02O 8 6 extendit Aaron manum super aquas Aegypti et ascenderunt ranae operueruntque terram Aegypti
02O 8 7 fecerunt autem et malefici per incantationes suas similiter eduxeruntque ranae super terram Aegypti
02O 8 8 vocavit autem Pharao Mosen et Aaron et dixit orate Dominum ut auferat ranae a me et a populo meo et dimittam populum ut sacrificet Domino
02O 8 9 dixitque Moses Pharaoni constitue mihi quando deprecer pro te et pro servis tuis et pro populo tuo ut abigantur ranae a te et a domo tua et tantum in flumine remaneant
02O 8 10 qui respondit cras at ille iuxta verbum inquit tuum ut scias quoniam non est sicut Dominus Deus noster
02O 8 11 et recedent ranae a te et a domo tua et a servis tuis et a populo tuo tantum in flumine remanebunt

02O 8 12 egressique sunt Moses et Aaron a Pharaone et clamavit Moses ad Dominum
pro sponsione ranarum quam condixerat Pharaoni
02O 8 13 fecitque Dominus iuxta verbum Mosi et mortuae sunt ranae de domibus et de
villis et de agris
02O 8 14 congregaveruntque eas in inmensos aggeres et conputruit terra
02O 8 15 videns autem Pharao quod data esset requies ingravavit cor suum et non
audivit eos sicut praeceperat Dominus
02O 8 16 dixitque Dominus ad Mosen loquere ad Aaron extende virgam tuam et
percutite pulverem terrae et sint scinifes in universa terra Aegypti
02O 8 17 feceruntque ita et extendit Aaron manu virgam tenens percussitque pulverem
terrae et facti sunt scinifes in hominibus et in iumentis omnis pulvis terrae versus est in scinifes per
totam terram Aegypti
02O 8 18 feceruntque similiter malefici incantationibus suis ut educerent scinifes et non
potuerunt erantque scinifes tam in hominibus quam in iumentis
02O 8 19 et dixerunt malefici ad Pharao digitus Dei est induratumque est cor Pharaonis
et non audivit eos sicut praeceperat Dominus
02O 8 20 dixit quoque Dominus ad Mosen consurge diluculo et sta coram Pharaone
egreditur enim ad aquas et dices ad eum haec dicit Dominus dimitte populum meum ut sacrificet
mihi
02O 8 21 quod si non dimiseris eum ecce ego inmittam in te et in servos tuos et in
populum tuum et in domos tuas omne genus muscarum et implebuntur domus Aegyptiorum muscis
diversi generis et in universa terra in qua fuerint
02O 8 22 faciamque mirabilem in die illa terram Gessen in qua populus meus est ut non
sint ibi muscae et scias quoniam ego Dominus in medio terrae
02O 8 23 ponamque divisionem inter populum meum et populum tuum cras erit signum
istud
02O 8 24 fecitque Dominus ita et venit musca gravissima in domos Pharaonis et
servorum eius et in omnem terram Aegypti corruptaque est terra ab huiusmodi muscis
02O 8 25 vocavit Pharao Mosen et Aaron et ait eis ite sacrificate Deo vestro in terra
02O 8 26 et ait Moses non potest ita fieri abominationes enim Aegyptiorum
immolabimus Domino Deo nostro quod si mactaverimus ea quae colunt Aegyptii coram eis
lapidibus nos obruent
02O 8 27 via trium dierum pergemus in solitudine et sacrificabimus Domino Deo
nostro sicut praeceperit nobis
02O 8 28 dixitque Pharao ego dimittam vos ut sacrificetis Domino Deo vestro in
deserto verumtamen longius ne abeatis rogate pro me
02O 8 29 et ait Moses egressus a te orabo Dominum et recedet musca a Pharaone et a
servis et a populo eius cras verumtamen noli ultra fallere ut non dimittas populum sacrificare
Domino
02O 8 30 egressusque Moses a Pharao oravit Dominum
02O 8 31 qui fecit iuxta verbum illius et abstulit muscas a Pharao et a servis et a populo
eius non superfuit ne una quidem
02O 8 32 et ingravatum est cor Pharaonis ita ut ne hac quidem vice dimitteret populum
02O 9 1 dixit autem Dominus ad Mosen ingredi ad Pharaonem et loquere ad eum
haec dicit Dominus Deus Hebraeorum dimitte populum meum ut sacrificet mihi
02O 9 2 quod si adhuc rennuis et retines eos
02O 9 3 ecce manus mea erit super agros tuos et super equos et asinos et camelos et
boves et oves pestis valde gravis
02O 9 4 et faciet Dominus mirabile inter possessiones Israhel et possessiones
Aegyptiorum ut nihil omnino intereat ex his quae pertinent ad filios Israhel
02O 9 5 constituitque Dominus tempus dicens cras faciet Dominus verbum istud in
terra

020 9 6 fecit ergo Dominus verbum hoc altero die mortuaeque sunt omnia animantia
Aegyptiorum de animalibus vero filiorum Israhel nihil omnino periit
020 9 7 et misit Pharaon ad videndum nec erat quicquam mortuum de his quae
possidebat Israhel ingravatumque est cor Pharaonis et non dimisit populum
020 9 8 et dixit Dominus ad Moysen et Aaron tollite plenas manus cineris de camino et
spargat illud Moyses in caelum coram Pharaone
020 9 9 sitque pulvis super omnem terram Aegypti erunt enim in hominibus et in
iumentis vulnera et vesicae turgentes in universa terra Aegypti
020 9 10 tuleruntque cinerem de camino et steterunt contra Pharaonem et sparsit illud
Moyses in caelum factaque sunt vulnera vesicarum turgentium in hominibus et in iumentis
020 9 11 nec poterant malefici stare coram Moysen propter vulnera quae in illis erant et
in omni terra Aegypti
020 9 12 induravitque Dominus cor Pharaonis et non audivit eos sicut locutus est
Dominus ad Moysen
020 9 13 dixit quoque Dominus ad Moysen mane consurge et sta coram Pharaone et dices
ad eum haec dicit Dominus Deus Hebraeorum dimitte populum meum ut sacrificet mihi
020 9 14 quia in hac vice mittam omnes plagas meas super cor tuum super servos tuos
et super populum tuum ut scias quod non sit similis mei in omni terra
020 9 15 nunc enim extendens manum percutiam te et populum tuum peste peribisque
de terra
020 9 16 idcirco autem posui te ut ostendam in te fortitudinem meam et narretur nomen
meum in omni terra
020 9 17 adhuc retines populum meum et non vis eum dimittere
020 9 18 eni in hac ipsa hora cras grandinem multam nimis qualis non fuit in
Aegypto a die qua fundata est usque in praesens tempus
020 9 19 mitte ergo iam nunc et congrega iumenta tua et omnia quae habes in agro
homines enim et iumenta et universa quae inventa fuerint foris nec congregata de agris cecideruntque
super ea grando morientur
020 9 20 qui timuit verbum Domini de servis Pharaonis fecit confugere servos suos et
iumenta in domos
020 9 21 qui autem neglexit sermonem Domini dimisit servos suos et iumenta in agris
020 9 22 et dixit Dominus ad Moysen extende manum tuam in caelum ut fiat grando in
universa terra Aegypti super homines et super iumenta et super omnem herbam agri in terra Aegypti
020 9 23 extenditque Moyses virgam in caelum et Dominus dedit tonitrua et grandinem
ac discurrentia fulgura super terram pluitque Dominus grandinem super terram Aegypti
020 9 24 et grando et ignis inmixta pariter ferebantur tantaeque fuit magnitudinis
quanta ante numquam apparuit in universa terra Aegypti ex quo gens illa condita est
020 9 25 et percussit grando in omni terra Aegypti cuncta quae fuerunt in agris ab
homine usque ad iumentum cunctam herbam agri percussit grando et omne lignum regionis
confregit
020 9 26 tantum in terra Gessen ubi erant filii Israhel grando non cecidit
020 9 27 misitque Pharaonem et vocavit Moysen et Aaron dicens ad eos peccavi etiam nunc
Dominus iustus ego et populus meus impius
020 9 28 orate Dominum et desinant tonitrua Dei et grando ut dimittam vos et
nequaquam hic ultra maneat
020 9 29 ait Moyses cum egressus fuero de urbe extendam palmas meas ad Dominum et
cessabunt tonitrua et grando non erit ut scias quia Domini est terra
020 9 30 novi autem quod et tu et servi tui necdum timeatis Dominum Deum
020 9 31 linum ergo et hordeum laesum est eo quod hordeum esset virens et linum iam
folliculos germinaret
020 9 32 triticum autem et far non sunt laesa quia serotina erant
020 9 33 egressusque Moyses a Pharaone et ex urbe tetendit manus ad Dominum et

cessaverunt tonitrua et grando nec ultra stillavit pluvia super terram
02O 9 34 videns autem Pharaon quod cessasset pluvia et grando et tonitrua auxit
peccatum
02O 9 35 et ingravatatum est cor eius et servorum illius et induratum nimis nec dimisit
filios Israhel sicut praeceperat Dominus per manum Mosi
02O 10 1 et dixit Dominus ad Mosen ingredi ad Pharaonem ego enim induravi cor eius et
servorum illius ut faciam signa mea haec in eo
02O 10 2 et narres in auribus filii tui et nepotum tuorum quotiens contriverim
Aegyptios et signa mea fecerim in eis et sciatis quia ego Dominus
02O 10 3 introierunt ergo Moses et Aaron ad Pharaonem et dixerunt ad eum haec dicit
Dominus Deus Hebraeorum usquequo non vis subici mihi dimitte populum meum ut sacrificet mihi
02O 10 4 sin autem resistis et non vis dimittere eum ecce ego inducam cras lucustam in
fines tuas
02O 10 5 quae operiat superficiem terrae nec quicquam eius appareat sed comedatur
quod residuum fuit grandini conrodet enim omnia ligna quae germinant in agris
02O 10 6 et implebunt domos tuas et servorum tuorum et omnium Aegyptiorum
quantam non viderunt patres tui et avi ex quo orti sunt super terram usque in praesentem diem
avertitque se et egressus est a Pharaone
02O 10 7 dixerunt autem servi Pharaonis ad eum usquequo patiemur hoc scandalum
dimitte homines ut sacrificent Domino Deo suo nonne vides quod perierit Aegyptus
02O 10 8 revocaveruntque Mosen et Aaron ad Pharaonem qui dixit eis ite sacrificate
Domino Deo vestro quoniam sunt qui ituri sunt
02O 10 9 ait Moses cum parvulis nostris et senibus pergemus cum filiis et filiabus cum
ovibus et armentis est enim sollemnitas Domini nostri
02O 10 10 et respondit sic Dominus sit vobiscum quomodo ego dimittam vos et parvulos
vestros cui dubium est quod pessime cogitatis
02O 10 11 non fiet ita sed ite tantum viri et sacrificate Domino hoc enim et ipsi petistis
statimque eieci sunt de conspectu Pharaonis
02O 10 12 dixit autem Dominus ad Mosen extende manum tuam super terram Aegypti
ad lucustam ut ascendat super eam et devoret omnem herbam quae residua fuit grandini
02O 10 13 extendit Moses virgam super terram Aegypti et Dominus induxit ventum
urentem tota illa die ac nocte et mane facto ventus urens levavit lucustas
02O 10 14 quae ascenderunt super universam terram Aegypti et sederunt in cunctis
finibus Aegyptiorum innumerabiles quales ante illud tempus non fuerant nec postea futurae sunt
02O 10 15 operueruntque universam superficiem terrae vastantes omnia devorata est
igitur herba terrae et quicquid pomorum in arboribus fuit quae grando dimiserat nihilque omnino
virens relictum est in lignis et in herbis terrae in cuncta Aegypto
02O 10 16 quam ob rem festinus Pharaon vocavit Mosen et Aaron et dixit eis peccavi in
Dominum Deum vestrum et in vos
02O 10 17 sed nunc dimittite peccatum mihi etiam hac vice et rogate Dominum Deum
vestrum ut auferat a me mortem istam
02O 10 18 egressusque est de conspectu Pharaonis et oravit Dominum
02O 10 19 qui flare fecit ventum ab occidente vehementissimum et arreptam lucustam
proiecit in mare Rubrum non remansit ne una quidem in cunctis finibus Aegypti
02O 10 20 et induravit Dominus cor Pharaonis nec dimisit filios Israhel
02O 10 21 dixit autem Dominus ad Mosen extende manum tuam in caelum et sint
tenebrae super terram Aegypti tam densae ut palpari queant
02O 10 22 extendit Moses manum in caelum et factae sunt tenebrae horribiles in
universa terra Aegypti tribus diebus
02O 10 23 nemo vidit fratrem suum nec movit se de loco in quo erat ubicumque autem
habitabant filii Israhel lux erat
02O 10 24 vocavitque Pharaon Mosen et Aaron et dixit eis ite sacrificate Domino oves

tantum vestrae et armenta remaneant parvuli vestri eant vobiscum
 02O 10 25 ait Moses hostias quoque et holocausta dabis nobis quae offeramus Domino
 Deo nostro
 02O 10 26 cuncti greges pergunt vobiscum non remanebit ex eis ungula quae necessaria
 sunt in cultum Domini Dei nostri praesertim cum ignoremus quid debeat immolari donec ad ipsum
 locum perveniamus
 02O 10 27 induravit autem Dominus cor Pharaonis et noluit dimittere eos
 02O 10 28 dixitque Pharaon ad eum recede a me cave ne ultra videas faciem meam
 quocumque die apparueris mihi morieris
 02O 10 29 respondit Moses ita fiat ut locutus es non videbo ultra faciem tuam
 02O 11 1 et dixit Dominus ad Moysen adhuc una plaga tangam Pharaonem et Aegyptum
 et post haec dimittet vos et exire compellet
 02O 11 2 dices ergo omni plebi ut postulet vir ab amico suo et mulier a vicina sua vasa
 argentea et aurea
 02O 11 3 dabit autem Dominus gratiam populo coram Aegyptiis fuitque Moyses vir
 magnus valde in terra Aegypti coram servis Pharaonis et omni populo
 02O 11 4 et ait haec dicit Dominus media nocte egrediar in Aegyptum
 02O 11 5 et morietur omne primogenitum in terra Aegyptiorum a primogenito
 Pharaonis qui sedet in solio eius usque ad primogenitum ancillae quae est ad molam et omnia
 primogenita iumentorum
 02O 11 6 eritque clamor magnus in universa terra Aegypti qualis nec ante fuit nec
 postea futurus est
 02O 11 7 apud omnes autem filios Israhel non muttiet canis ab homine usque ad pecus
 ut sciatis quanto miraculo dividat Dominus Aegyptios et Israhel
 02O 11 8 descendentque omnes servi tui isti ad me et adorabunt me dicentes egredere
 tu et omnis populus qui subiectus est tibi post haec egrediemur
 02O 11 9 et exivit a Pharaone iratus nimis dixit autem Dominus ad Moysen non audiet
 vos Pharaon ut multa signa fiant in terra Aegypti
 02O 11 10 Moyses autem et Aaron fecerunt omnia ostenta quae scripta sunt coram
 Pharaone et induravit Dominus cor Pharaonis nec dimisit filios Israhel de terra sua
 02O 12 1 dixit quoque Dominus ad Moysen et Aaron in terra Aegypti
 02O 12 2 mensis iste vobis principium mensuum primus erit in mensibus anni
 02O 12 3 loquimini ad universum coetum filiorum Israhel et dicite eis decima die
 mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domos suas
 02O 12 4 sin autem minor est numerus ut sufficere possit ad vescendum agnum
 adsumet vicinum suum qui iunctus est domui eius iuxta numerum animarum quae sufficere possunt
 ad esum agni
 02O 12 5 erit autem agnus absque macula masculus anniculus iuxta quem ritum tolletis
 et hedum
 02O 12 6 et servabitis eum usque ad quartamdecimam diem mensis huius immolabitque
 eum universa multitudo filiorum Israhel ad vesperam
 02O 12 7 et sument de sanguine ac ponent super utrumque postem et in
 superliminaribus domorum in quibus comedent illum
 02O 12 8 et edent carnes nocte illa assas igni et azymos panes cum lactucis agrestibus
 02O 12 9 non comedetis ex eo crudum quid nec coctum aqua sed assum tantum igni
 caput cum pedibus eius et intestinis vorabitis
 02O 12 10 nec remanebit ex eo quicquam usque mane si quid residui fuerit igne
 conburetis
 02O 12 11 sic autem comedetis illum renes vestros accingetis calciamenta habebitis in
 pedibus tenentes baculos in manibus et comedetis festinantes est enim phase id est transitus Domini
 02O 12 12 et transibo per terram Aegypti nocte illa percutiamque omne primogenitum in
 terra Aegypti ab homine usque ad pecus et in cunctis diis Aegypti faciam iudicia ego Dominus

02O 12 13 erit autem sanguis vobis in signum in aedibus in quibus eritis et videbo sanguinem ac transibo vos nec erit in vobis plaga disperdens quando percussero terram Aegypti
02O 12 14 habebitis autem hanc diem in monumentum et celebrabitis eam sollemnem Domino in generationibus vestris cultu sempiterno
02O 12 15 septem diebus azyma comedetis in die primo non erit fermentum in domibus vestris quicumque comederit fermentatum peribit anima illa de Israhel a primo die usque ad diem septimum
02O 12 16 dies prima erit sancta atque sollemnis et dies septima eadem festivitate venerabilis nihil operis facietis in eis exceptis his quae ad vescendum pertinent
02O 12 17 et observabitis azyma in eadem enim ipsa die educam exercitum vestrum de terra Aegypti et custodietis diem istum in generationes vestras ritu perpetuo
02O 12 18 primo mense quartadecima die mensis ad vesperam comedetis azyma usque ad diem vicesimam primam eiusdem mensis ad vesperam
02O 12 19 septem diebus fermentum non invenietur in domibus vestris qui comederit fermentatum peribit anima eius de coetu Israhel tam de advenis quam de indigenis terrae
02O 12 20 omne fermentatum non comedetis in cunctis habitaculis vestris edetis azyma
02O 12 21 vocavit autem Moses omnes seniores filiorum Israhel et dixit ad eos ite tollentes animal per familias vestras immolate phase
02O 12 22 fasciculumque hysopi tinguite sanguine qui est in limine et aspergite ex eo superliminare et utrumque postem nullus vestrum egrediatur ostium domus suae usque mane
02O 12 23 transibit enim Dominus percutiens Aegyptios cumque viderit sanguinem in superliminari et in utroque poste transcendet ostium et non sinet percussorem ingredi domos vestras et laedere
02O 12 24 custodi verbum istud legitimum tibi et filiis tuis usque in aeternum
02O 12 25 cumque introieritis terram quam Dominus daturus est vobis ut pollicitus est observabitis caerimonias istas
02O 12 26 et cum dixerint vobis filii vestri quae est ista religio
02O 12 27 dicetis eis victima transitus Domini est quando transivit super domos filiorum Israhel in Aegypto percutiens Aegyptios et domos nostras liberans incurvatusque populus adoravit
02O 12 28 et egressi filii Israhel fecerunt sicut praeceperat Dominus Mosi et Aaron
02O 12 29 factum est autem in noctis medio percussit Dominus omne primogenitum in terra Aegypti a primogenito Pharaonis qui sedebat in solio eius usque ad primogenitum captivae quae erat in carcere et omne primogenitum iumentorum
02O 12 30 surrexitque Pharaeo nocte et omnes servi eius cunctaque Aegyptus et ortus est clamor magnus in Aegypto neque enim erat domus in qua non iaceret mortuus
02O 12 31 vocatisque Mosen et Aaron nocte ait surgite egredimini a populo meo et vos et filii Israhel ite immolate Domino sicut dicitis
02O 12 32 oves vestras et armenta adsumite ut petieratis et abeuntes benedicite mihi
02O 12 33 urguebantque Aegyptii populum de terra exire velociter dicentes omnes moriemur
02O 12 34 tulit igitur populus conspersam farinam antequam fermentaretur et ligans in palliis posuit super umeros suos
02O 12 35 feceruntque filii Israhel sicut praeceperat Moses et petierunt ab Aegyptiis vasa argentea et aurea vestemque plurimam
02O 12 36 dedit autem Dominus gratiam populo coram Aegyptiis ut commodarent eis et spoliaverunt Aegyptios
02O 12 37 profectique sunt filii Israhel de Ramesse in Soccoth sescenta ferme milia peditum virorum absque parvulis
02O 12 38 sed et vulgus promiscuum innumerabile ascendit cum eis oves et armenta et animantia diversi generis multa nimis
02O 12 39 coxeruntque farinam quam dudum conspersam de Aegypto tulerant et fecerunt subcinericios panes azymos neque enim poterant fermentari cogentibus exire Aegyptiis et

nullam facere sinentibus moram nec pulmenti quicquam occurrerant praeparare
02O 12 40 habitatio autem filiorum Israhel qua manserant in Aegypto fuit
quadringentorum triginta annorum
02O 12 41 quibus expletis eadem die egressus est omnis exercitus Domini de terra
Aegypti
02O 12 42 nox est ista observabilis Domini quando eduxit eos de terra Aegypti hanc
observare debent omnes filii Israhel in generationibus suis
02O 12 43 dixitque Dominus ad Mosen et Aaron haec est religio phase omnis alienigena
non comedet ex eo
02O 12 44 omnis autem servus empticius circumcidetur et sic comedet
02O 12 45 advena et mercennarius non edent ex eo
02O 12 46 in una domo comedetur nec efferetis de carnibus eius foras nec os illius
confringetis
02O 12 47 omnis coetus filiorum Israhel faciet illud
02O 12 48 quod si quis peregrinorum in vestram voluerit transire coloniam et facere
phase Domini circumcidetur prius omne masculinum eius et tunc rite celebrabit eritque sicut
indigena terrae si quis autem circumcisis non fuerit non vescetur ex eo
02O 12 49 eadem lex erit indigenae et colono qui peregrinatur apud vos
02O 12 50 fecerunt omnes filii Israhel sicut praeceperat Dominus Mosi et Aaron
02O 12 51 et in eadem die eduxit Dominus filios Israhel de terra Aegypti per turmas suas
02O 13 1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
02O 13 2 sanctifica mihi omne primogenitum quod aperit vulvam in filiis Israhel tam
de hominibus quam de iumentis mea sunt enim omnia
02O 13 3 et ait Moses ad populum mementote diei huius in qua egressi estis de
Aegypto et de domo servitutis quoniam in manu forti eduxit vos Dominus de loco isto ut non
comedatis fermentatum panem
02O 13 4 hodie egredimini mense novarum frugum
02O 13 5 cumque te introduxerit Dominus in terram Chananei et Hetthei et Amorrei et
Evei et Iebusei quam iuravit patribus tuis ut daret tibi terram fluentem lacte et melle celebrabis hunc
morem sacrorum mense isto
02O 13 6 septem diebus vesceris azymis et in die septimo erit sollemnitas Domini
02O 13 7 azyma comedetis septem diebus non apparebit apud te aliquid fermentatum
nec in cunctis finibus tuis
02O 13 8 narrabisque filio tuo in die illo dicens hoc est quod fecit Dominus mihi
quando egressus sum de Aegypto
02O 13 9 et erit quasi signum in manu tua et quasi monumentum ante oculos tuos et ut
lex Domini semper in ore tuo in manu enim forti eduxit te Dominus de Aegypto
02O 13 10 custodies huiusmodi cultum statuto tempore a diebus in dies
02O 13 11 cumque introduxerit te in terram Chananei sicut iuravit tibi et patribus tuis et
dederit eam tibi
02O 13 12 separabis omne quod aperit vulvam Domino et quod primitivum est in
pecoribus tuis quicquid habueris masculini sexus consecrabis Domino
02O 13 13 primogenitum asini mutabis ove quod si non redemeris interficies omne
autem primogenitum hominis de filiis tuis pretio redimes
02O 13 14 cumque interrogaverit te filius tuus cras dicens quid est hoc respondebis ei in
manu forti eduxit nos Dominus de Aegypto de domo servitutis
02O 13 15 nam cum induratus esset Pharao et nollet nos dimittere occidit Dominus omne
primogenitum in terra Aegypti a primogenito hominis usque ad primogenitum iumentorum idcirco
immolo Domino omne quod aperit vulvam masculini sexus et omnia primogenita filiorum meorum
redimo
02O 13 16 erit igitur quasi signum in manu tua et quasi adpensum quid ob recordationem
inter oculos tuos eo quod in manu forti eduxerit nos Dominus de Aegypto

02O 13 17 igitur cum emisisset Pharaon populum non eos duxit Dominus per viam terrae Philisthim quae vicina est reputans ne forte paeniteret eum si vidisset adversum se bella consurgere et reverteretur in Aegyptum

02O 13 18 sed circumduxit per viam deserti quae est iuxta mare Rubrum et armati ascenderunt filii Israhel de terra Aegypti

02O 13 19 tulit quoque Moses ossa Ioseph secum eo quod adiurasset filios Israhel dicens visitabit vos Deus efferte ossa mea hinc vobiscum

02O 13 20 profectique de Soccoth castrametati sunt in Etham in extremis finibus solitudinis

02O 13 21 Dominus autem praecedebat eos ad ostendendam viam per diem in columna nubis et per noctem in columna ignis ut dux esset itineris utroque tempore

02O 13 22 numquam defuit columna nubis per diem nec columna ignis per noctem coram populo

02O 14 1 locutus est autem Dominus ad Mosen dicens

02O 14 2 loquere filiis Israhel reversi castrametentur e regione Phiahiroth quae est inter Magdolum et mare contra Beelsephon in conspectu eius castra ponetis super mare

02O 14 3 dicturusque est Pharaon super filiis Israhel coartati sunt in terra conclusit eos desertum

02O 14 4 et indurabo cor eius ac persequetur vos et glorificabor in Pharaone et in omni exercitu eius scientque Aegyptii quia ego sum Dominus feceruntque ita

02O 14 5 et nuntiatum est regi Aegyptiorum quod fugisset populus inmutatumque est cor Pharaonis et servorum eius super populo et dixerunt quid volumus facere ut dimitteremus Israhel ne serviret nobis

02O 14 6 iunxit ergo currum et omnem populum suum adsumpsit secum

02O 14 7 tulitque sescentos currus electos quicquid in Aegypto curruum fuit et duces totius exercitus

02O 14 8 induravitque Dominus cor Pharaonis regis Aegypti et persecutus est filios Israhel at illi egressi erant in manu excelsa

02O 14 9 cumque persequerentur Aegyptii vestigia praecedentium reppererunt eos in castris super mare omnis equitatus et currus Pharaonis et universus exercitus erant in Ahiroth contra Beelsephon

02O 14 10 cumque adpropinquasset Pharaon levantes filii Israhel oculos viderunt Aegyptios post se et timuerunt valde clamaveruntque ad Dominum

02O 14 11 et dixerunt ad Mosen forsitan non erant sepulchra in Aegypto ideo tulisti nos ut moreremur in solitudine quid hoc facere voluisti ut educeres nos ex Aegypto

02O 14 12 nonne iste est sermo quem loquebamur ad te in Aegypto dicentes recede a nobis ut serviamus Aegyptiis multo enim melius est servire eis quam mori in solitudine

02O 14 13 et ait Moses ad populum nolite timere state et videte magnalia Domini quae facturus est hodie Aegyptios enim quos nunc videtis nequaquam ultra videbitis usque in sempiternum

02O 14 14 Dominus pugnabit pro vobis et vos tacebitis

02O 14 15 dixitque Dominus ad Mosen quid clamas ad me loquere filiis Israhel ut proficiscantur

02O 14 16 tu autem eleva virgam tuam et extende manum super mare et divide illud ut gradientur filii Israhel in medio mari per siccum

02O 14 17 ego autem indurabo cor Aegyptiorum ut persequantur vos et glorificabor in Pharaone et in omni exercitu eius in curribus et in equitibus illius

02O 14 18 et scient Aegyptii quia ego sum Dominus cum glorificatus fuero in Pharaone et in curribus atque in equitibus eius

02O 14 19 tollensque se angelus Dei qui praecedebat castra Israhel abiit post eos et cum eo pariter columna nubis priora dimittens post tergum

02O 14 20 stetit inter castra Aegyptiorum et castra Israhel et erat nubes tenebrosa et

inluminans noctem ut ad se invicem toto noctis tempore accedere non valerent
02O 14 21 cumque extendisset Moses manum super mare abstulit illud Dominus flante
vento vehementi et urente tota nocte et vertit in siccum divisaque est aqua
02O 14 22 et ingressi sunt filii Israhel per medium maris sicci erat enim aqua quasi
murus a dextra eorum et leva
02O 14 23 persequentisque Aegyptii ingressi sunt post eos omnis equitatus Pharaonis
currus eius et equites per medium maris
02O 14 24 iamque advenerat vigilia matutina et ecce respiciens Dominus super castra
Aegyptiorum per columnam ignis et nubis interfecit exercitum eorum
02O 14 25 et subvertit rotas curruum ferebanturque in profundum dixerunt ergo Aegyptii
fugiamus Israhelem Dominus enim pugnat pro eis contra nos
02O 14 26 et ait Dominus ad Mosen extende manum tuam super mare ut revertantur
aquae ad Aegyptios super currus et equites eorum
02O 14 27 cumque extendisset Moses manum contra mare reversum est primo diluculo
ad priorem locum fugientibusque Aegyptiis occurrerunt aquae et involvit eos Dominus in mediis
fluctibus
02O 14 28 reversaeque sunt aquae et operuerunt currus et equites cuncti exercitus
Pharaonis qui sequentes ingressi fuerant mare ne unus quidem superfuit ex eis
02O 14 29 filii autem Israhel perrexerunt per medium sicci maris et aquae eis erant quasi
pro muro a dextris et a sinistris
02O 14 30 liberavitque Dominus in die illo Israhel de manu Aegyptiorum
02O 14 31 et viderunt Aegyptios mortuos super litus maris et manum magnam quam
exercuerat Dominus contra eos timuitque populus Dominum et crediderunt Domino et Mosi servo
eius
02O 15 1 tunc cecinit Moses et filii Israhel carmen hoc Domino et dixerunt cantemus
Domino gloriose enim magnificatus est equum et ascensorem deiecit in mare
02O 15 2 fortitudo mea et laus mea Dominus et factus est mihi in salutem iste Deus
meus et glorificabo eum Deus patris mei et exaltabo eum
02O 15 3 Dominus quasi vir pugnator Omnipotens nomen eius
02O 15 4 currus Pharaonis et exercitum eius proiecit in mare electi principes eius
submersi sunt in mari Rubro
02O 15 5 abyssi operuerunt eos descenderunt in profundum quasi lapis
02O 15 6 dextera tua Domine magnifice in fortitudine dextera tua Domine percussit
inimicum
02O 15 7 et in multitudine gloriae tuae deposuisti adversarios meos misisti iram tuam
quae devoravit eos ut stipulam
02O 15 8 et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae stetit unda fluens congregatae
sunt abyssi in medio mari
02O 15 9 dixit inimicus persequar et comprehendam dividam spolia implebitur anima
mea evaginabo gladium meum interficiet eos manus mea
02O 15 10 flavit spiritus tuus et operuit eos mare submersi sunt quasi plumbum in aquis
vehementibus
02O 15 11 quis similis tui in fortibus Domine quis similis tui magnificus in sanctitate
terribilis atque laudabilis et faciens mirabilia
02O 15 12 extendisti manum tuam et devoravit eos terra
02O 15 13 dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti et portasti eum in
fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuum
02O 15 14 adtenderunt populi et irati sunt dolores obtinuerunt habitatores Philisthim
02O 15 15 tunc conturbati sunt principes Edom robustos Moab obtinuit tremor
obriguerunt omnes habitatores Chanaan
02O 15 16 inruat super eos formido et pavor in magnitudine brachii tui fiant immobiles
quasi lapis donec pertranseat populus tuus Domine donec pertranseat populus tuus iste quem

possedisti

02O 15 17 introduces eos et plantabis in monte hereditatis tuae firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine sanctuarium Domine quod firmaverunt manus tuae

02O 15 18 Dominus regnabit in aeternum et ultra

02O 15 19 ingressus est enim equus Pharao cum curribus et equitibus eius in mare et reduxit super eos Dominus aquas maris filii autem Israhel ambulaverunt per siccum in medio eius

02O 15 20 sumpsit ergo Maria prophetis soror Aaron tympanum in manu egressaque sunt omnes mulieres post eam cum tympanis et choris

02O 15 21 quibus praecinebat dicens cantemus Domino gloriose enim magnificatus est equum et ascensorem eius deiecit in mare

02O 15 22 tulit autem Moses Israhel de mari Rubro et egressi sunt in desertum Sur ambulaveruntque tribus diebus per solitudinem et non inveniebant aquam

02O 15 23 et venerunt in Marath nec poterant bibere aquas de Mara eo quod essent amarae unde et congruum loco nomen inposuit vocans illud Mara id est amaritudinem

02O 15 24 et murmuravit populus contra Mosen dicens quid bibemus

02O 15 25 at ille clamavit ad Dominum qui ostendit ei lignum quod cum misisset in aquas in dulcedinem versae sunt ibi constituit ei praecepta atque iudicia et ibi temptavit eum

02O 15 26 dicens si audieris vocem Domini Dei tui et quod rectum est coram eo feceris et oboedieris mandatis eius custodierisque omnia praecepta illius cunctum languorem quem posui in Aegypto non inducam super te ego enim Dominus sanator tuus

02O 15 27 venerunt autem in Helim ubi erant duodecim fontes aquarum et septuaginta palmae et castrametati sunt iuxta aquas

02O 16 1 profectique sunt de Helim et venit omnis multitudo filiorum Israhel in desertum Sin quod est inter Helim et Sinai quintodecimo die mensis secundi postquam egressi sunt de terra Aegypti

02O 16 2 et murmuravit omnis congregatio filiorum Israhel contra Mosen et contra Aaron in solitudine

02O 16 3 dixeruntque ad eos filii Israhel utinam mortui essemus per manum Domini in terra Aegypti quando sedebamus super ollas carniū et comedebamus panes in saturitate cur eduxistis nos in desertum istud ut occideretis omnem multitudinem fame

02O 16 4 dixit autem Dominus ad Mosen ecce ego pluam vobis panes de caelo egrediatur populus et colligat quae sufficiunt per singulos dies ut temptem eum utrum ambulet in lege mea an non

02O 16 5 die autem sexta parent quod inferant et sit duplum quam colligere solebant per singulos dies

02O 16 6 dixeruntque Moses et Aaron ad omnes filios Israhel vespere scietis quod Dominus eduxerit vos de terra Aegypti

02O 16 7 et mane videbitis gloriam Domini audivit enim murmur vestrum contra Dominum nos vero quid sumus quia mussitatis contra nos

02O 16 8 et ait Moses dabit Dominus vobis vespere carnes edere et mane panes in saturitate eo quod audierit murmurationes vestras quibus murmurati estis contra eum nos enim quid sumus nec contra nos est murmur vestrum sed contra Dominum

02O 16 9 dixitque Moses ad Aaron dic universae congregationi filiorum Israhel accedite coram Domino audivit enim murmur vestrum

02O 16 10 cumque loqueretur Aaron ad omnem coetum filiorum Israhel respexerunt ad solitudinem et ecce gloria Domini apparuit in nube

02O 16 11 locutus est autem Dominus ad Mosen dicens

02O 16 12 audivi murmurationes filiorum Israhel loquere ad eos vespere comedetis carnes et mane saturabimini panibus scietisque quod sim Dominus Deus vester

02O 16 13 factum est ergo vespere et ascendens coturnix operuit castra mane quoque ros iacuit per circuitum castrorum

02O 16 14 cumque operuisset superficiem terrae apparuit in solitudine minutum et quasi

pilo tunsum in similitudinem pruinae super terram

02O 16 15 quod cum vidissent filii Israhel dixerunt ad invicem man hu quod significat quid est hoc ignorabant enim quid esset quibus ait Moses iste est panis quem dedit Dominus vobis ad vescendum

02O 16 16 hic est sermo quem praecepit Dominus colligat ex eo unusquisque quantum sufficiat ad vescendum gomor per singula capita iuxta numerum animarum vestrarum quae habitant in tabernaculo sic tolletis

02O 16 17 feceruntque ita filii Israhel et collegerunt alius plus alius minus

02O 16 18 et mensi sunt ad mensuram gomor nec qui plus collegerat habuit amplius nec qui minus paraverat repperit minus sed singuli iuxta id quod edere poterant congregarunt

02O 16 19 dixitque Moses ad eos nullus relinquat ex eo in mane

02O 16 20 qui non audierunt eum sed dimiserunt quidam ex eis usque mane et scatere coepit vermibus atque conputruit et iratus est contra eos Moses

02O 16 21 colligebant autem mane singuli quantum sufficere poterat ad vescendum cumque incaluisset sol liquefiebat

02O 16 22 in die vero sexta collegerunt cibos duplices id est duo gomor per singulos homines venerunt autem omnes principes multitudinis et narraverunt Mosi

02O 16 23 qui ait eis hoc est quod locutus est Dominus requies sabbati sanctificata erit Domino cras quodcumque operandum est facite et quae coquenda sunt coquite quicquid autem reliquum fuerit reponite usque in mane

02O 16 24 feceruntque ita ut praeceperat Moses et non conputruit neque vermibus inventus est in eo

02O 16 25 dixitque Moses comedite illud hodie quia sabbatum est Domino non invenietur hodie in agro

02O 16 26 sex diebus colligite in die autem septimo sabbatum est Domino idcirco non invenietur

02O 16 27 venit septima dies et egressi de populo ut colligerent non invenerunt

02O 16 28 dixit autem Dominus ad Mosen usquequo non vultis custodire mandata mea et legem meam

02O 16 29 videte quod Dominus dederit vobis sabbatum et propter hoc tribuerit vobis die sexto cibos duplices maneat unusquisque apud semet ipsum nullus egrediatur de loco suo die septimo

02O 16 30 et sabbatizavit populus die septimo

02O 16 31 appellavitque domus Israhel nomen eius man quod erat quasi semen coriandri album gustusque eius quasi similiae cum melle

02O 16 32 dixit autem Moses iste est sermo quem praecepit Dominus imple gomor ex eo et custodiatur in futuras retro generationes ut noverint panem quo alui vos in solitudine quando educti estis de terra Aegypti

02O 16 33 dixitque Moses ad Aaron sume vas unum et mitte ibi man quantum potest capere gomor et repone coram Domino ad servandum in generationes vestras

02O 16 34 sicut praecepit Dominus Mosi posuitque illud Aaron in tabernaculo reservandum

02O 16 35 filii autem Israhel comederunt man quadraginta annis donec venirent in terram habitabilem hoc cibo aliti sunt usquequo tangerent fines terrae Chanaan

02O 16 36 gomor autem decima pars est ophi

02O 17 1 igitur profecta omnis multitudo filiorum Israhel de deserto Sin per mansiones suas iuxta sermonem Domini castrametata est in Raphidim ubi non erat aqua ad bibendum populo

02O 17 2 qui iurgatus contra Mosen ait da nobis aquam ut bibamus quibus respondit Moses quid iurgamini contra me cur temptatis Dominum

02O 17 3 sitiivit ergo populus ibi pro aquae penuria et murmuravit contra Mosen dicens cur nos exire fecisti de Aegypto ut occideres et nos et liberos nostros ac iumenta siti

02O 17 4 clamavit autem Moses ad Dominum dicens quid faciam populo huic adhuc

pauxillum et lapidabunt me

02O 17 5 ait Dominus ad Mosen antecede populum et sume tecum de senibus Israhel et virgam qua percussisti fluvium tolle in manu tua et vade

02O 17 6 en ego stabo coram te ibi super petram Horeb percutiesque petram et exhibit ex ea aqua ut bibat populus fecit Moses ita coram senibus Israhel

02O 17 7 et vocavit nomen loci illius Temptatio propter iurgium filiorum Israhel et quia temptaverunt Dominum dicentes estne Dominus in nobis an non

02O 17 8 venit autem Amalech et pugnabat contra Israhel in Raphidim

02O 17 9 dixitque Moses ad Iosue elige viros et egressus pugna contra Amalech cras ego stabo in vertice collis habens virgam Dei in manu mea

02O 17 10 fecit Iosue ut locutus ei erat Moses et pugnavit contra Amalech Moses autem et Aaron et Hur ascenderunt super verticem collis

02O 17 11 cumque levaret Moses manus vincebat Israhel sin autem paululum remisisset superabat Amalech

02O 17 12 manus autem Mosi erant graves sumentes igitur lapidem posuerunt subter eum in quo sedit Aaron autem et Hur sustentabant manus eius ex utraque parte et factum est ut manus ipsius non lassarentur usque ad occasum solis

02O 17 13 fugavitque Iosue Amalech et populum eius in ore gladii

02O 17 14 dixit autem Dominus ad Mosen scribe hoc ob monumentum in libro et trade auribus Iosue delebo enim memoriam Amalech sub caelo

02O 17 15 aedificavitque Moses altare et vocavit nomen eius Dominus exaltatio mea dicens

02O 17 16 quia manus solii Domini et bellum Dei erit contra Amalech a generatione in generationem

02O 18 1 cumque audisset Iethro sacerdos Madian cognatus Mosi omnia quae fecerat Deus Mosi et Israhel populo suo eo quod eduxisset Dominus Israhel de Aegypto

02O 18 2 tulit Sefforam uxorem Mosi quam remiserat

02O 18 3 et duos filios eius quorum unus vocabatur Gersan dicente patre advena fui in terra aliena

02O 18 4 alter vero Eliezer Deus enim ait patris mei adiutor meus et eruit me de gladio Pharaonis

02O 18 5 venit ergo Iethro cognatus Mosi et filii eius et uxor ad Mosen in desertum ubi erat castrametatus iuxta montem Dei

02O 18 6 et mandavit Mosi dicens ego cognatus tuus Iethro venio ad te et uxor tua et duo filii tui cum ea

02O 18 7 qui egressus in occursum cognati sui adoravit et osculatus est eum salutaveruntque se mutuo verbis pacificis cumque intrasset tabernaculum

02O 18 8 narravit Moses cognato suo cuncta quae fecerat Deus Pharaoni et Aegyptiis propter Israhel universum laborem qui accidisset eis in itinere quo liberarat eos Dominus

02O 18 9 laetatusque est Iethro super omnibus bonis quae fecerat Dominus Israheli eo quod eruisset eum de manu Aegyptiorum

02O 18 10 et ait benedictus Dominus qui liberavit vos de manu Aegyptiorum et de manu Pharaonis qui eruit populum suum de manu Aegypti

02O 18 11 nunc cognovi quia magnus Dominus super omnes deos eo quod superbe egerint contra illos

02O 18 12 obtulit ergo Iethro cognatus Mosi holocausta et hostias Deo veneruntque Aaron et omnes senes Israhel ut comederent panem cum eo coram Domino

02O 18 13 altero autem die sedit Moses ut iudicaret populum qui adsistebat Mosi de mane usque ad vesperam

02O 18 14 quod cum vidisset cognatus eius omnia scilicet quae agebat in populo ait quid est hoc quod facis in plebe cur solus sedes et omnis populus praestolatur de mane usque ad vesperam

02O 18 15 cui respondit Moses venit ad me populus quaerens sententiam Dei
02O 18 16 cumque acciderit eis aliqua disceptatio veniunt ad me ut iudicem inter eos et ostendam praecepta Dei et leges eius
02O 18 17 at ille non bonam inquit rem facis
02O 18 18 stulto labore consumeris et tu et populus iste qui tecum est ultra vires tuas est negotium solus illud non poteris sustinere
02O 18 19 sed audi verba mea atque consilia et erit Deus tecum esto tu populo in his quae ad Deum pertinent ut referas quae dicuntur ad eum
02O 18 20 ostendasque populo caerimonias et ritum colendi viamque per quam ingredi debeant et opus quod facere
02O 18 21 provide autem de omni plebe viros potentes et timentes Deum in quibus sit veritas et qui oderint avaritiam et constitue ex eis tribunos et centuriones et quinquagenarios et decanos
02O 18 22 qui iudicent populum omni tempore quicquid autem maius fuerit referant ad te et ipsi minora tantummodo iudicent leviusque tibi sit partito in alios onere
02O 18 23 si hoc feceris implebis imperium Dei et praecepta eius poteris sustentare et omnis hic populus revertetur cum pace ad loca sua
02O 18 24 quibus auditis Moses fecit omnia quae ille suggesserat
02O 18 25 et electis viris strenuis de cuncto Israhel constituit eos principes populi tribunos et centuriones et quinquagenarios et decanos
02O 18 26 qui iudicabant plebem omni tempore quicquid autem gravius erat referebant ad eum faciliora tantummodo iudicantes
02O 18 27 dimisitque cognatum qui reversus abiit in terram suam
02O 19 1 mense tertio egressionis Israhel de terra Aegypti in die hac venerunt in solitudinem Sinai
02O 19 2 nam profecti de Raphidim et pervenientes usque in desertum Sinai castrametati sunt in eodem loco ibique Israhel fixit tentoria e regione montis
02O 19 3 Moses autem ascendit ad Deum vocavitque eum Dominus de monte et ait haec dices domui Iacob et adnuntiabis filiis Israhel
02O 19 4 vos ipsi vidistis quae fecerim Aegyptiis quomodo portaverim vos super alas aquilarum et adsumpserim mihi
02O 19 5 si ergo audieritis vocem meam et custodieritis pactum meum eritis mihi in peculium de cunctis populis mea est enim omnis terra
02O 19 6 et vos eritis mihi regnum sacerdotale et gens sancta haec sunt verba quae loqueris ad filios Israhel
02O 19 7 venit Moses et convocatis maioribus natu populi exposuit omnes sermones quos mandaverat Dominus
02O 19 8 responditque universus populus simul cuncta quae locutus est Dominus faciemus cumque rettulisset Moses verba populi ad Dominum
02O 19 9 ait ei Dominus iam nunc veniam ad te in caligine nubis ut audiat me populus loquentem ad te et credat tibi in perpetuum nuntiavit ergo Moses verba populi ad Dominum
02O 19 10 qui dixit ei vade ad populum et sanctifica illos hodie et cras laventque vestimenta sua
02O 19 11 et sint parati in diem tertium die enim tertio descendet Dominus coram omni plebe super montem Sinai
02O 19 12 constituesque terminos populo per circuitum et dices cavete ne ascendatis in montem nec tangatis fines illius omnis qui tetigerit montem morte morietur
02O 19 13 manus non tanget eum sed lapidibus opprimetur aut confodietur iaculis sive iumentum fuerit sive homo non vivet cum coeperit clangere bucina tunc ascendant in montem
02O 19 14 descenditque Moses de monte ad populum et sanctificavit eum cumque lavissent vestimenta sua
02O 19 15 ait ad eos estote parati in diem tertium ne adpropinquetis uxoribus vestris

02O 19 16 iam advenerat tertius dies et mane inclaruerat et ecce coeperunt audiri tonitrua ac micare fulgura et nubes densissima operire montem clangorque bucinæ vehementius perstrepebat timuit populus qui erat in castris

02O 19 17 cumque eduxisset eos Moses in occursum Dei de loco castrorum steterunt ad radices montis

02O 19 18 totus autem mons Sinai fumabat eo quod descendisset Dominus super eum in igne et ascenderet fumus ex eo quasi de fornace eratque mons omnis terribilis

02O 19 19 et sonitus bucinæ paulatim crescebat in maius et prolixius tendebatur Moses loquebatur et Dominus respondebat ei

02O 19 20 descenditque Dominus super montem Sinai in ipso montis vertice et vocavit Mosen in cacumen eius quo cum ascendisset

02O 19 21 dixit ad eum descende et contestare populum ne forte velint transcendere terminos ad videndum Dominum et pereat ex eis plurima multitudo

02O 19 22 sacerdotes quoque qui accedunt ad Dominum sanctificentur ne percutiat eos

02O 19 23 dixitque Moses ad Dominum non poterit vulgus ascendere in montem Sinai tu enim testificatus es et iussisti dicens pone terminos circa montem et sanctifica illum

02O 19 24 cui ait Dominus vade descende ascendesque tu et Aaron tecum sacerdotes autem et populus ne transeant terminos nec ascendant ad Dominum ne forte interficiat illos

02O 19 25 descendit Moses ad populum et omnia narravit eis

02O 20 1 locutus quoque est Dominus cunctos sermones hos

02O 20 2 ego sum Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti de domo servitutis

02O 20 3 non habebis deos alienos coram me

02O 20 4 non facies tibi sculptile neque omnem similitudinem quae est in caelo desuper et quae in terra deorsum nec eorum quae sunt in aquis sub terra

02O 20 5 non adorabis ea neque coles ego sum Dominus Deus tuus fortis zelotes visitans iniquitatem patrum in filiis in tertiam et quartam generationem eorum qui oderunt me

02O 20 6 et faciens misericordiam in milia his qui diligunt me et custodiunt praecepta mea

02O 20 7 non adsumes nomen Domini Dei tui in vanum nec enim habebit insontem Dominus eum qui adsumpserit nomen Domini Dei sui frustra

02O 20 8 memento ut diem sabbati sanctifices

02O 20 9 sex diebus operaberis et facies omnia opera tua

02O 20 10 septimo autem die sabbati Domini Dei tui non facies omne opus tu et filius tuus et filia tua servus tuus et ancilla tua iumentum tuum et advena qui est intra portas tuas

02O 20 11 sex enim diebus fecit Dominus caelum et terram et mare et omnia quae in eis sunt et requievit in die septimo idcirco benedixit Dominus diei sabbati et sanctificavit eum

02O 20 12 honora patrem tuum et matrem tuam ut sis longevus super terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi

02O 20 13 non occides

02O 20 14 non moechaberis

02O 20 15 non furtum facies

02O 20 16 non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium

02O 20 17 non concupisces domum proximi tui nec desiderabis uxorem eius non servum non ancillam non bovem non asinum nec omnia quae illius sunt

02O 20 18 cunctus autem populus videbat voces et lampadas et sonitum bucinæ montemque fumantem et perterriti ac pavore concussi steterunt procul

02O 20 19 dicentes Mosi loquere tu nobis et audiemus non loquatur nobis Dominus ne forte moriamur

02O 20 20 et ait Moses ad populum nolite timere ut enim probaret vos venit Deus et ut terror illius esset in vobis et non peccaretis

02O 20 21 stetitque populus de longe Moses autem accessit ad caliginem in qua erat Deus

02O 20 22 dixit praeterea Dominus ad Mosen haec dices filiis Israhel vos vidistis quod
 de caelo locutus sum vobis
 02O 20 23 non facietis mecum deos argenteos nec deos aureos facietis vobis
 02O 20 24 altare de terra facietis mihi et offeretis super eo holocausta et pacifica vestra
 oves vestras et boves in omni loco in quo memoria fuerit nominis mei veniam ad te et benedicam
 tibi
 02O 20 25 quod si altare lapideum feceris mihi non aedificabis illud de sectis lapidibus si
 enim levaveris cultrum tuum super eo polluetur
 02O 20 26 non ascendes per gradus ad altare meum ne reveletur turpitudine tua
 02O 21 1 haec sunt iudicia quae propones eis
 02O 21 2 si emeris servum hebraeum sex annis serviet tibi in septimo egredietur liber
 gratis
 02O 21 3 cum quali veste intraverit cum tali exeat si habens uxorem et uxor egredietur
 simul
 02O 21 4 sin autem dominus dederit illi uxorem et peperit filios et filias mulier et liberi
 eius erunt domini sui ipse vero exhibit cum vestitu suo
 02O 21 5 quod si dixerit servus diligo dominum meum et uxorem ac liberos non
 egrediar liber
 02O 21 6 offeret eum dominus diis et applicabitur ad ostium et postes perforabitque
 aurem eius subula et erit ei servus in saeculum
 02O 21 7 si quis vendiderit filiam suam in famulam non egredietur sicut ancillae exire
 consuerunt
 02O 21 8 si displicuerit oculis domini sui cui tradita fuerit dimittet eam populo autem
 alieno vendendi non habet potestatem si spreverit eam
 02O 21 9 sin autem filio suo desponderit eam iuxta morem filiarum faciet illi
 02O 21 10 quod si alteram ei acceperit providebit puellae nuptias et vestimenta et
 pretium pudicitiae non negabit
 02O 21 11 si tria ista non fecerit egredietur gratis absque pecunia
 02O 21 12 qui percusserit hominem volens occidere morte moriatur
 02O 21 13 qui autem non est insidiatus sed Deus illum tradidit in manu eius constituam
 tibi locum quo fugere debeat
 02O 21 14 si quis de industria occiderit proximum suum et per insidias ab altari meo
 evelles eum ut moriatur
 02O 21 15 qui percusserit patrem suum et matrem morte moriatur
 02O 21 16 qui furatus fuerit hominem et vendiderit eum convictus noxae morte moriatur
 02O 21 17 qui maledixerit patri suo et matri morte moriatur
 02O 21 18 si rixati fuerint viri et percusserit alter proximum suum lapide vel pugno et
 ille mortuus non fuerit sed iacuerit in lectulo
 02O 21 19 si surrexerit et ambulaverit foris super baculum suum innocens erit qui
 percussit ita tamen ut operas eius et inpensas in medicos restituat
 02O 21 20 qui percusserit servum suum vel ancillam virga et mortui fuerint in manibus
 eius criminis reus erit
 02O 21 21 sin autem uno die supervixerit vel duobus non subiacebit poenae quia pecunia
 illius est
 02O 21 22 si rixati fuerint viri et percusserit quis mulierem praegnantem et abortivum
 quidem fecerit sed ipsa vixerit subiacebit damno quantum expetierit maritus mulieris et arbitri
 iudicarint
 02O 21 23 sin autem mors eius fuerit subsecuta reddet animam pro anima
 02O 21 24 oculum pro oculo dentem pro dente manum pro manu pedem pro pede
 02O 21 25 adustionem pro adustione vulnus pro vulnere livorem pro livore
 02O 21 26 si percusserit quispiam oculum servi sui aut ancillae et luscus eos fecerit
 dimittet liberos pro oculo quem eruit

02O 21 27 dentem quoque si excusserit servo vel ancillae suae similiter dimittet eos
liberos

02O 21 28 si bos cornu petierit virum aut mulierem et mortui fuerint lapidibus obruetur
et non comedentur carnes eius dominusque bovis innocens erit

02O 21 29 quod si bos cornipeta fuerit ab heri et nudius tertius et contestati sunt
dominum eius nec reclusit eum occideritque virum aut mulierem et bos lapidibus obruetur et
dominum illius occident

02O 21 30 quod si pretium ei fuerit inpositum dabit pro anima sua quicquid fuerit
postulatus

02O 21 31 filium quoque et filiam si cornu percusserit simili sententiae subiacebit

02O 21 32 si servum ancillamque invaserit triginta siclos argenti dabit domino bos vero
lapidibus opprimetur

02O 21 33 si quis aperuerit cisternam et foderit et non operuerit eam cecideritque bos vel
asinus in eam

02O 21 34 dominus cisternae reddet pretium iumentorum quod autem mortuum est
ipsius erit

02O 21 35 si bos alienus bovem alterius vulnerarit et ille mortuus fuerit vendent bovem
vivum et dividunt pretium cadaver autem mortui inter se dispertient

02O 21 36 sin autem sciebat quod bos cornipeta esset ab heri et nudius tertius et non
custodivit eum dominus suus reddet bovem pro bove et cadaver integrum accipiet

02O 22 1 si quis furatus fuerit bovem aut ovem et occiderit vel vendiderit quinque
boves pro uno bove restituet et quattuor oves pro una ove

02O 22 2 si effringens fur domum sive suffodiens fuerit inventus et accepto vulnere
mortuus fuerit percussor non erit reus sanguinis

02O 22 3 quod si orto sole hoc fecerit homicidium perpetravit et ipse morietur si non
habuerit quod pro furto reddat venundabitur

02O 22 4 si inventum fuerit apud eum quod furatus est vivens sive bos sive asinus sive
ovis duplum restituet

02O 22 5 si laeserit quispiam agrum vel vineam et dimiserit iumentum suum ut
depascatur aliena quicquid optimum habuerit in agro suo vel in vinea pro damni aestimatione
restituet

02O 22 6 si egressus ignis invenerit spinas et comprehenderit acervos frugum sive
stantes segetes in agris reddet damnum qui ignem succenderit

02O 22 7 si quis commendaverit amico pecuniam aut vas in custodiam et ab eo qui
susceperat furto ablata fuerint si invenitur fur duplum reddet

02O 22 8 si latet dominus domus adplicabitur ad deos et iurabit quod non extenderit
manum in rem proximi sui

02O 22 9 ad perpetranda fraudem tam in bove quam in asino et ove ac vestimento et
quicquid damnum inferre potest ad deos utriusque causa perveniet et si illi iudicaverint duplum
restituet proximo suo

02O 22 10 si quis commendaverit proximo suo asinum bovem ovem et omne iumentum
ad custodiam et mortuum fuerit aut debilitatum vel captum ab hostibus nullusque hoc viderit

02O 22 11 iusiurandum erit in medio quod non extenderit manum ad rem proximi sui
suscipietque dominus iuramentum et ille reddere non cogetur

02O 22 12 quod si furto ablatum fuerit restituet damnum domino

02O 22 13 si comestum a bestia deferet ad eum quod occisum est et non restituet

02O 22 14 qui a proximo suo quicquam horum mutuo postularit et debilitatum aut
mortuum fuerit domino non praesente reddere compelletur

02O 22 15 quod si inpraesentiarum fuit dominus non restituet maxime si conductum
venerat pro mercede operis sui

02O 22 16 si seduxerit quis virginem necdum desponsatam et dormierit cum ea dotabit
eam et habebit uxorem

02O 22 17 si pater virginis dare noluerit reddet pecuniam iuxta modum dotis quam
 virgines accipere consuerunt
 02O 22 18 maleficos non patieris vivere
 02O 22 19 qui coierit cum iumento morte moriatur
 02O 22 20 qui immolat diis occidetur praeter Domino soli
 02O 22 21 advenam non contristabis neque adfliges eum advenae enim et ipsi fuistis in
 terra Aegypti
 02O 22 22 viduae et pupillo non nocebitis
 02O 22 23 si laeseritis eos vociferabuntur ad me et ego audiam clamorem eorum
 02O 22 24 et indignabitur furor meus percutiamque vos gladio et erunt uxores vestrae
 viduae et filii vestri pupilli
 02O 22 25 si pecuniam mutuam dederis populo meo pauperi qui habitat tecum non
 argues eum quasi exactor nec usuris opprimes
 02O 22 26 si pignus a proximo tuo acceperis vestimentum ante solis occasum redde ei
 02O 22 27 ipsum enim est solum quo operitur indumentum carnis eius nec habet aliud in
 quo dormiat si clamaverit ad me exaudiam eum quia misericors sum
 02O 22 28 diis non detrahes et principi populi tui non maledices
 02O 22 29 decimas tuas et primitias non tardabis offerre primogenitum filiorum tuorum
 dabis mihi
 02O 22 30 de bubus quoque et ovibus similiter facies septem diebus sit cum matre sua
 die octavo reddes illum mihi
 02O 22 31 viri sancti eritis mihi carnem quae a bestiis fuerit praegustata non comedetis
 sed proicietis canibus
 02O 23 1 non suscipies vocem mendacii nec iunges manum tuam ut pro impio dicas
 falsum testimonium
 02O 23 2 non sequeris turbam ad faciendum malum nec in iudicio plurimorum
 adquiesces sententiae ut a vero devies
 02O 23 3 pauperis quoque non misereberis in negotio
 02O 23 4 si occurreris bovi inimici tui aut asino erranti reduc ad eum
 02O 23 5 si videris asinum odientis te iacere sub onere non pertransibis sed sublevabis
 cum eo
 02O 23 6 non declinabis in iudicio pauperis
 02O 23 7 mendacium fugies insontem et iustum non occides quia aversor impium
 02O 23 8 nec accipias munera quae excaecant etiam prudentes et subvertunt verba
 iustorum
 02O 23 9 peregrino molestus non eris scitis enim advenarum animas quia et ipsi
 peregrini fuistis in terra Aegypti
 02O 23 10 sex annis seminabis terram tuam et congregabis fruges eius
 02O 23 11 anno autem septimo dimittes eam et requiescere facies ut comedant pauperes
 populi tui et quicquid reliqui fuerit edant bestiae agri ita facies in vinea et in oliveto tuo
 02O 23 12 sex diebus operaberis septima die cessabis ut requiescat bos et asinus tuus et
 refrigeretur filius ancillae tuae et advena
 02O 23 13 omnia quae dixi vobis custodite et per nomen externorum deorum non
 iurabitis neque audietur ex ore vestro
 02O 23 14 tribus vicibus per singulos annos mihi festa celebrabitis
 02O 23 15 sollemnitatem azymorum custodies septem diebus comedes azyma sicut
 praecepi tibi tempore mensis novorum quando egressus es de Aegypto non apparebis in conspectu
 meo vacuus
 02O 23 16 et sollemnitatem messis primitivorum operis tui quaecumque serueris in agro
 sollemnitatem quoque in exitu anni quando congregaveris omnes fruges tuas de agro
 02O 23 17 ter in anno apparebit omne masculinum tuum coram Domino Deo
 02O 23 18 non immolabis super fermento sanguinem victimae meae nec remanebit

adepts sollemnitatis meae usque mane

02O 23 19 primitias frugum terrae tuae deferes in domum Domini Dei tui nec coques
hedum in lacte matris suae

02O 23 20 ecce ego mittam angelum meum qui praecedat te et custodiat in via et
introducat ad locum quem paravi

02O 23 21 observa eum et audi vocem eius nec contemnendum putes quia non dimittet
cum peccaveritis et est nomen meum in illo

02O 23 22 quod si audieris vocem eius et feceris omnia quae loquor inimicus ero
inimicis tuis et adfligam adfligentes te

02O 23 23 praecedetque te angelus meus et introducet te ad Amorreum et Hettheum et
Ferezeum Chananeumque et Eveum et Iebuseum quos ego contribo

02O 23 24 non adorabis deos eorum nec coles eos non facies opera eorum sed destrues
eos et confringes statuas eorum

02O 23 25 servietisque Domino Deo vestro ut benedicam panibus tuis et aquis et
auferam infirmitatem de medio tui

02O 23 26 non erit infecunda nec sterilis in terra tua numerum dierum tuorum implebo

02O 23 27 terrorem meum mittam in praecursum tuum et occidam omnem populum ad
quem ingredieris cunctorumque inimicorum tuorum coram te terga vertam

02O 23 28 emittens crabrones prius qui fugabunt Eveum et Chananeum et Hettheum
antequam introeas

02O 23 29 non eiciam eos a facie tua anno uno ne terra in solitudinem redigatur et
crescant contra te bestiae

02O 23 30 paulatim expellam eos de conspectu tuo donec augearis et possideas terram

02O 23 31 ponam autem terminos tuos a mari Rubro usque ad mare Palestinorum et a
deserto usque ad Fluvium tradam manibus vestris habitatores terrae et eiciam eos de conspectu
vestro

02O 23 32 non inibis cum eis foedus nec cum diis eorum

02O 23 33 non habitent in terra tua ne forte peccare te faciant in me si servieris diis
eorum quod tibi certo erit in scandalum

02O 24 1 Mosi quoque dixit ascende ad Dominum tu et Aaron Nadab et Abiu et
septuaginta senes ex Israhel et adorabitis procul

02O 24 2 solusque Moses ascendet ad Dominum et illi non adpropinquabunt nec
populus ascendet cum eo

02O 24 3 venit ergo Moses et narravit plebi omnia verba Domini atque iudicia
responditque cunctus populus una voce omnia verba Domini quae locutus est faciemus

02O 24 4 scripsit autem Moses universos sermones Domini et mane consurgens
aedificavit altare ad radices montis et duodecim titulos per duodecim tribus Israhel

02O 24 5 misitque iuvenes de filiis Israhel et obtulerunt holocausta immolaveruntque
victimas pacificas Domino vitulos

02O 24 6 tulit itaque Moses dimidiam partem sanguinis et misit in crateras partem
autem residuam fudit super altare

02O 24 7 adsumensque volumen foederis legit audiente populo qui dixerunt omnia
quae locutus est Dominus faciemus et erimus oboedientes

02O 24 8 ille vero sumptum sanguinem respersit in populum et ait hic est sanguis
foederis quod pepigit Dominus vobiscum super cunctis sermonibus his

02O 24 9 ascenderuntque Moses et Aaron Nadab et Abiu et septuaginta de senioribus
Israhel

02O 24 10 et viderunt Deum Israhel sub pedibus eius quasi opus lapidis sapphirini et
quasi caelum cum serenum est

02O 24 11 nec super eos qui procul recesserant de filiis Israhel misit manum suam
videruntque Deum et comederunt ac biberunt

02O 24 12 dixit autem Dominus ad Mosen ascende ad me in montem et esto ibi daboque

tibi tabulas lapideas et legem ac mandata quae scripsi ut doceas eos

02O 24 13 surrexerunt Moses et Iosue minister eius ascendensque Moses in montem Dei

02O 24 14 senioribus ait expectate hic donec revertamur ad vos habetis Aaron et Hur vobiscum si quid natum fuerit quaestionis referetis ad eos

02O 24 15 cumque ascendisset Moses operuit nubes montem

02O 24 16 et habitavit gloria Domini super Sinai tegens illum nube sex diebus septimo autem die vocavit eum de medio caliginis

02O 24 17 erat autem species gloriae Domini quasi ignis ardens super verticem montis in conspectu filiorum Israhel

02O 24 18 ingressusque Moses medium nebulae ascendit in montem et fuit ibi quadraginta diebus et quadraginta noctibus

02O 25 1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens

02O 25 2 loquere filiis Israhel ut tollant mihi primitias ab omni homine qui offert ultroneus accipietis eas

02O 25 3 haec sunt autem quae accipere debetis aurum et argentum et aes

02O 25 4 hyacinthum et purpuram coccumque bis tinctum et byssum pilos caprarum

02O 25 5 et pelles arietum rubricatas pelles ianthinas et ligna setthim

02O 25 6 oleum ad luminaria concinnanda aromata in unguentum et thymiama boni odoris

02O 25 7 lapides onychinos et gemmas ad ornandum ephod ac rationale

02O 25 8 facientque mihi sanctuarium et habitabo in medio eorum

02O 25 9 iuxta omnem similitudinem tabernaculi quod ostendam tibi et omnium vasorum in cultum eius sicque facietis illud

02O 25 10 arcam de lignis setthim conpingite cuius longitudo habeat duos semis cubitos latitudo cubitum et dimidium altitudo cubitum similiter ac semissem

02O 25 11 et deaurabis eam auro mundissimo intus et foris faciesque supra coronam auream per circuitum

02O 25 12 et quattuor circulos aureos quos pones per quattuor arcae angulos duo circuli sint in latere uno et duo in altero

02O 25 13 facies quoque vectes de lignis setthim et operies eos auro

02O 25 14 inducesque per circulos qui sunt in arcae lateribus ut portetur in eis

02O 25 15 qui semper erunt in circulis nec umquam extrahentur ab eis

02O 25 16 ponesque in arcam testificationem quam dabo tibi

02O 25 17 facies et propitiatorium de auro mundissimo duos cubitos et dimidium tenebit longitudo eius cubitum ac semissem latitudo

02O 25 18 duos quoque cherubin aureos et productiles facies ex utraque parte oraculi

02O 25 19 cherub unus sit in latere uno et alter in altero

02O 25 20 utrumque latus propitiatorii tegant expandentes alas et operientes oraculum respiciantque se mutuo versis vultibus in propitiatorium quo operienda est arca

02O 25 21 in qua pones testimonium quod dabo tibi

02O 25 22 inde praecipiam et loquar ad te supra propitiatorio scilicet ac medio duorum cherubin qui erunt super arcam testimonii cuncta quae mandabo per te filiis Israhel

02O 25 23 facies et mensam de lignis setthim habentem duos cubitos longitudinis et in latitudine cubitum et in altitudine cubitum ac semissem

02O 25 24 et inaurabis eam auro purissimo faciesque illi labium aureum per circuitum

02O 25 25 et ipsi labio coronam interrasilem altam quattuor digitis et super illam alteram coronam aureolam

02O 25 26 quattuor quoque circulos aureos praeparabis et pones eos in quattuor angulis eiusdem mensae per singulos pedes

02O 25 27 subter coronam erunt circuli aurei ut mittantur vectes per eos et possit mensa portari

02O 25 28 ipsosque vectes facies de lignis setthim et circumdabis auro ad subvehendam

mensam

- 02O 25 29 parabis et acetabula ac fialas turibula et cyatos in quibus offerenda sunt libamina ex auro purissimo
- 02O 25 30 et pones super mensam panes propositionis in conspectu meo semper
- 02O 25 31 facies et candelabrum ductile de auro mundissimo hastile eius et calamos scyphos et spherulas ac lilia ex ipso procedentia
- 02O 25 32 sex calami egredientur de lateribus tres ex uno latere et tres ex altero
- 02O 25 33 tres scyphi quasi in nucis modum per calamos singulos spherulaque simul et lilium et tres similiter scyphi instar nucis in calamo altero spherulaque et lilium hoc erit opus sex calamorum qui producendi sunt de hastili
- 02O 25 34 in ipso autem candelabro erunt quattuor scyphi in nucis modum spherulaeque per singulos et lilia
- 02O 25 35 spherula sub duobus calamis per tria loca qui simul sex fiunt procedentes de hastili uno
- 02O 25 36 et sphaerae igitur et calami ex ipso erunt universa ductilia de auro purissimo
- 02O 25 37 facies et lucernas septem et pones eas super candelabrum ut luceant ex adverso
- 02O 25 38 emunctoria quoque et ubi quae emuncta sunt extinguantur fient de auro purissimo
- 02O 25 39 omne pondus candelabri cum universis vasis suis habebit talentum auri mundissimi
- 02O 25 40 inspice et fac secundum exemplar quod tibi in monte monstratum est
- 02O 26 1 tabernaculum vero ita fiet decem cortinas de bysso retorta et hyacintho ac purpura coccoque bis tincto variatas opere plumario facies
- 02O 26 2 longitudo cortinae unius habebit viginti octo cubitos latitudo quattuor cubitorum erit unius mensurae fient universa tentoria
- 02O 26 3 quinque cortinae sibi iungentur mutuo et aliae quinque nexu simili coherebunt
- 02O 26 4 ansulas hyacinthinas in lateribus ac summitatibus facies cortinarum ut possint invicem copulari
- 02O 26 5 quinquagenas ansulas cortina habebit in utraque parte ita insertas ut ansa contra ansam veniat et altera alteri possit aptari
- 02O 26 6 facies et quinquaginta circulos aureos quibus cortinarum vela iungenda sunt ut unum tabernaculum fiat
- 02O 26 7 facies et saga cilicina undecim ad operiendum tectum tabernaculi
- 02O 26 8 longitudo sagi unius habebit triginta cubitos et latitudo quattuor aequa erit mensura sagorum omnium
- 02O 26 9 e quibus quinque iunges seorsum et sex sibi mutuo copulabis ita ut sextum sagum in fronte tecti duplices
- 02O 26 10 facies et quinquaginta ansas in ora sagi unius ut coniungi cum altero queat et quinquaginta ansas in ora sagi alterius ut cum altero copuletur
- 02O 26 11 quinquaginta fibulas aeneas quibus iungantur ansae et unum ex omnibus operimentum fiat
- 02O 26 12 quod autem superfuerit in sagis quae parantur tecto id est unum sagum quod amplius est ex medietate eius operies posteriora tabernaculi
- 02O 26 13 et cubitus ex una parte pendebit et alter ex altera qui plus est in sagorum longitudine utrumque latus tabernaculi protegens
- 02O 26 14 facies et operimentum aliud tecto de pellibus arietum rubricatis et super hoc rursum aliud operimentum de ianthinis pellibus
- 02O 26 15 facies et tabulas stantes tabernaculi de lignis setthim
- 02O 26 16 quae singulae denos cubitos in longitudine habeant et in latitudine singulos ac semissem
- 02O 26 17 in lateribus tabulae duae incastraturae fient quibus tabula alteri tabulae

conectatur atque in hunc modum cunctae tabulae parabuntur

- 02O 26 18 quarum viginti erunt in latere meridiano quod vergit ad austrum
02O 26 19 quibus quadraginta bases argenteas fundes ut binae bases singulis tabulis per
duos angulos subiciantur
02O 26 20 in latere quoque secundo tabernaculi quod vergit ad aquilonem viginti tabulae
erunt
02O 26 21 quadraginta habentes bases argenteas binae bases singulis tabulis subponentur
02O 26 22 ad occidentalem vero plagam tabernaculi facies sex tabulas
02O 26 23 et rursum alias duas quae in angulis erigantur post tergum tabernaculi
02O 26 24 eruntque coniunctae a deorsum usque sursum et una omnes conpago retinebit
duabus quoque tabulis quae in angulis ponendae sunt similis iunctura servabitur
02O 26 25 et erunt simul tabulae octo bases earum argenteae sedecim duabus basibus per
unam tabulam supputatis
02O 26 26 facies et vectes de lignis setthim quinque ad continendas tabulas in uno latere
tabernaculi
02O 26 27 et quinque alios in altero et eiusdem numeri ad occidentalem plagam
02O 26 28 qui mittentur per medias tabulas a summo usque ad summum
02O 26 29 ipsasque tabulas deaurabis et fundes eis anulos aureos per quos vectes
tabulata contineant quos operies lamminis aureis
02O 26 30 et eriges tabernaculum iuxta exemplum quod tibi in monte monstratum est
02O 26 31 facies et velum de hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta
opere plumario et pulchra varietate contextum
02O 26 32 quod adpendes ante quattuor columnas de lignis setthim quae ipsae quidem
deauratae erunt et habebunt capita aurea sed bases argenteas
02O 26 33 inseretur autem velum per circulos intra quod pones arcam testimonii et quo
sanctuarium et sanctuarii sanctuaria dividuntur
02O 26 34 pones et propitiatorium super arcam testimonii in sancta sanctorum
02O 26 35 mensamque extra velum et contra mensam candelabrum in latere tabernaculi
meridiano mensa enim stabit in parte aquilonis
02O 26 36 facies et tentorium in introitu tabernaculi de hyacintho et purpura coccoque
bis tincto et bysso retorta opere plumarii
02O 26 37 et quinque columnas deaurabis lignorum setthim ante quas ducetur tentorium
quarum erunt capita aurea et bases aeneae
02O 27 1 facies et altare de lignis setthim quod habebit quinque cubitos in longitudine
et totidem in latitudine id est quadrum et tres cubitos in altitudine
02O 27 2 cornua autem per quattuor angulos ex ipso erunt et operies illud aere
02O 27 3 faciesque in usus eius lebetas ad suscipiendos cineres et forcipes atque
fusiculas et ignium receptacula omnia vasa ex aere fabricabis
02O 27 4 craticulamque in modum retis aeneam per cuius quattuor angulos erunt
quattuor anuli aenei
02O 27 5 quos pones subter arulam altaris eritque craticula usque ad altaris medium
02O 27 6 facies et vectes altaris de lignis setthim duos quos operies lamminis aeneis
02O 27 7 et induces per circulos eruntque ex utroque latere altaris ad portandum
02O 27 8 non solidum sed inane et cavum intrinsecus facies illud sicut tibi in monte
monstratum est
02O 27 9 facies et atrium tabernaculi in cuius plaga australi contra meridiem erunt
tentoria de bysso retorta centum cubitos unum latus tenebit in longitudine
02O 27 10 et columnas viginti cum basibus totidem aeneis quae capita cum celaturis suis
habebunt argentea
02O 27 11 similiter in latere aquilonis per longum erunt tentoria centum cubitorum
columnae viginti et bases aeneae eiusdem numeri et capita earum cum celaturis suis argentea
02O 27 12 in latitudine vero atrii quod respicit ad occidentem erunt tentoria per

quingenta cubitos et columnae decem basesque totidem

02O 27 13 in ea quoque atrii latitudine quae respicit ad orientem quingenta cubiti erunt

02O 27 14 in quibus quindecim cubitorum tentoria lateri uno deputabuntur columnaeque tres et bases totidem

02O 27 15 et in latere altero erunt tentoria cubitos obtinentia quindecim columnas tres et bases totidem

02O 27 16 in introitu vero atrii fiet tentorium cubitorum viginti ex hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta opere plumarii columnas habebit quattuor cum basibus totidem

02O 27 17 omnes columnae atrii per circuitum vestitae erunt argenti lamminis capitibus argenteis et basibus aeneis

02O 27 18 in longitudine occupabit atrium cubitos centum in latitudine quingenta altitudo quinque cubitorum erit fietque de bysso retorta et habebit bases aeneas

02O 27 19 cuncta vasa tabernaculi in omnes usus et caerimonias tam paxillos eius quam atrii ex aere facies

02O 27 20 praecipe filiis Israhel ut adferant tibi oleum de arboribus olivarum purissimum piloque contusum ut ardeat lucerna semper

02O 27 21 in tabernaculo testimonii extra velum quod oppansum est testimonio et conlocabunt eam Aaron et filii eius ut usque mane luceat coram Domino perpetuus erit cultus per successiones eorum a filiis Israhel

02O 28 1 adplica quoque ad te Aaron fratrem tuum cum filiis suis de medio filiorum Israhel ut sacerdotio fungantur mihi Aaron Nadab et Abiu Eleazar et Ithamar

02O 28 2 faciesque vestem sanctam fratri tuo in gloriam et decorem

02O 28 3 et loqueris cunctis sapientibus corde quos replevi spiritu prudentiae ut faciant vestes Aaron in quibus sanctificatus ministret mihi

02O 28 4 haec autem erunt vestimenta quae facient rationale et superumerale tunicam et lineam strictam cidarim et balteum facient vestimenta sancta Aaron fratri tuo et filiis eius ut sacerdotio fungantur mihi

02O 28 5 accipientque aurum et hyacinthum et purpuram coccoque bis tinctum et byssum

02O 28 6 facient autem superumerale de auro et hyacintho ac purpura coccoque bis tincto et bysso retorta opere polymito

02O 28 7 duas oras iunctas habebit in utroque latere summitatum ut in unum redeant

02O 28 8 ipsaque textura et cuncta operis varietas erit ex auro et hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta

02O 28 9 sumesque duos lapides onychinos et sculpes in eis nomina filiorum Israhel

02O 28 10 sex nomina in lapide uno et sex reliqua in altero iuxta ordinem nativitatis eorum

02O 28 11 opere sculptoris et celatura gemmarii sculpes eos nominibus filiorum Israhel inclusos auro atque circumdatos

02O 28 12 et pones in utroque latere superumeralis memoriale filiis Israhel portabitque Aaron nomina eorum coram Domino super utrumque umerum ob recordationem

02O 28 13 facies et uncinos ex auro

02O 28 14 et duas catenulas auri purissimi sibi invicem coherentes quas inseres uncinis

02O 28 15 rationale quoque iudicii facies opere polymito iuxta texturam superumeralis ex auro hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta

02O 28 16 quadrangulum erit et duplex mensuram palmi habebit tam in longitudine quam in latitudine

02O 28 17 ponesque in eo quattuor ordines lapidum in primo versu erit lapis sardius et topazius et zmaragdus

02O 28 18 in secundo carbunculus sapphyrus et iaspis

02O 28 19 in tertio ligyrius achates et amethystus

02O 28 20 in quarto chrysolitus onychinus et berillus inclusi auro erunt per ordines suos
 02O 28 21 habebuntque nomina filiorum Israhel duodecim nominibus celabuntur singuli
 lapides nominibus singulorum per duodecim tribus
 02O 28 22 facies in rationali catenas sibi invicem coherentes ex auro purissimo
 02O 28 23 et duos anulos aureos quos pones in utraque rationalis summitate
 02O 28 24 catenasque aureas iunges anulis qui sunt in marginibus eius
 02O 28 25 et ipsarum catenarum extrema duobus copulabis uncinis in utroque latere
 superumeralis quod rationale respicit
 02O 28 26 facies et duos anulos aureos quos pones in summitatibus rationalis et in oris
 quae e regione sunt superumeralis et posteriora eius aspiciunt
 02O 28 27 nec non et alios duos anulos aureos qui ponendi sunt in utroque latere
 superumeralis deorsum quod respicit contra faciem iuncturae inferioris ut aptari possit cum
 superumerali
 02O 28 28 et stringatur rationale anulis suis cum anulis superumeralis vitta hyacinthina
 ut maneat iunctura fabrefacta et a se invicem rationale et superumerale nequeant separari
 02O 28 29 portabitque Aaron nomina filiorum Israhel in rationali iudicii super pectus
 suum quando ingreditur sanctuarium memoriale coram Domino in aeternum
 02O 28 30 pones autem in rationali iudicii doctrinam et veritatem quae erunt in pectore
 Aaron quando ingreditur coram Domino et gestabit iudicium filiorum Israhel in pectore suo in
 conspectu Domini semper
 02O 28 31 facies et tunicam superumeralis totam hyacinthinam
 02O 28 32 in cuius medio supra erit capitium et ora per gyrum eius textilis sicut fieri
 solet in extremis vestium partibus ne facile rumpatur
 02O 28 33 deorsum vero ad pedes eiusdem tunicae per circuitum quasi mala punica
 facies ex hyacintho et purpura et cocco bis tincto mixtis in medio tintinabulis
 02O 28 34 ita ut tintinabulum sit aureum et malum rursumque tintinabulum aliud aureum
 et malum punicum
 02O 28 35 et vestietur ea Aaron in officio ministerii ut audiatur sonitus quando ingreditur
 et egreditur sanctuarium in conspectu Domini et non moriatur
 02O 28 36 facies et lamminam de auro purissimo in qua sculpes opere celatoris Sanctum
 Domino
 02O 28 37 ligabisque eam vitta hyacinthina et erit super tiaram
 02O 28 38 inminens fronti pontificis portabitque Aaron iniquitates eorum quae obtulerint
 et sanctificaverint filii Israhel in cunctis muneribus et donariis suis erit autem lammina semper in
 fronte eius ut placatus eis sit Dominus
 02O 28 39 stringesque tunicam bysso et tiaram byssinam facies et balteum opere
 plumarii
 02O 28 40 porro filiis Aaron tunicas lineas parabis et balteos ac tiaras in gloriam et
 decorem
 02O 28 41 vestiesque his omnibus Aaron fratrem tuum et filios eius cum eo et cunctorum
 consecrabis manus sanctificabisque illos ut sacerdotio fungantur mihi
 02O 28 42 facies et feminalia linea ut operiant carnem turpitudinis suae a renibus usque
 ad femina
 02O 28 43 et utentur eis Aaron et filii eius quando ingredientur tabernaculum testimonii
 vel quando adpropinquant ad altare ut ministrent in sanctuario ne iniquitatis rei moriantur legitimum
 sempiternum erit Aaron et semini eius post eum
 02O 29 1 sed et hoc facies ut mihi in sacerdotio consecrentur tolle vitulum de armento
 et arietes duos immaculatos
 02O 29 2 panesque azymos et crustula absque fermento quae conspersa sint oleo lagana
 quoque azyma oleo lita de simila triticea cuncta facies
 02O 29 3 et posita in canistro offeres vitulum autem et duos arietes
 02O 29 4 et Aaron ac filios eius adplicabis ad ostium tabernaculi testimonii cumque

laveris patrem cum filiis aqua

020 29 5 indues Aaron vestimentis suis id est linea et tunica et superumerali et rationali quod constringes balteo

020 29 6 et pones tiaram in capite eius et lamminam sanctam super tiaram

020 29 7 et oleum unctionis fundes super caput eius atque hoc ritu consecrabitur

020 29 8 filios quoque illius adplicabis et indues tunicis lineis cingesque balteo

020 29 9 Aaron scilicet et liberos eius et inpones eis mitras eruntque sacerdotes mei in religione perpetua postquam initiaveris manus eorum

020 29 10 adplicabis et vitulum coram tabernaculo testimonii inponentque Aaron et filii eius manus super caput illius

020 29 11 et mactabis eum in conspectu Domini iuxta ostium tabernaculi testimonii

020 29 12 sumptumque de sanguine vituli pones super cornua altaris digito tuo reliquum autem sanguinem fundes iuxta basim eius

020 29 13 sumes et adipem totum qui operit intestina et reticulum iecoris ac duos renes et adipem qui super eos est et offeres incensum super altare

020 29 14 carnes vero vituli et corium et fimum conbures foris extra castra eo quod pro peccato sit

020 29 15 unum quoque arietum sumes super cuius caput ponent Aaron et filii eius manus

020 29 16 quem cum mactaveris tolles de sanguine eius et fundes circa altare

020 29 17 ipsum autem arietem secabis in frusta lotaque intestina eius ac pedes pones super concisas carnes et super caput illius

020 29 18 et offeres totum arietem in incensum super altare oblatio est Domini odor suavissimus victimae Dei

020 29 19 tolles quoque arietem alterum super cuius caput Aaron et filii eius ponent manus

020 29 20 quem cum immolaveris sumes de sanguine ipsius et pones super extremum dextrae auriculae Aaron et filiorum eius et super pollices manus eorum et pedis dextri fundesque sanguinem super altare per circuitum

020 29 21 cumque tuleris de sanguine qui est super altare et de oleo unctionis asperges Aaron et vestes eius filios et vestimenta eorum consecratisque et ipsis et vestibus

020 29 22 tolles adipem de ariete et caudam et arvinam quae operit vitalia ac reticulum iecoris et duos renes atque adipem qui super eos est armumque dextrum eo quod sit aries consecrationum

020 29 23 tortam panis unius crustulum conspersum oleo laganum de canistro azymorum quod positum est in conspectu Domini

020 29 24 ponesque omnia super manus Aaron et filiorum eius et sanctificabis eos elevans coram Domino

020 29 25 suscipiesque universa de manibus eorum et incendes super altare in holocaustum odorem suavissimum in conspectu Domini quia oblatio eius est

020 29 26 sumes quoque pectusculum de ariete quo initiatus est Aaron sanctificabisque illud elatum coram Domino et cedet in partem tuam

020 29 27 sanctificabis et pectusculum consecratum et armum quem de ariete separasti

020 29 28 quo initiatus est Aaron et filii eius cedentque in partem Aaron et filiorum eius iure perpetuo a filiis Israhel quia primitiva sunt et initia de victimis eorum pacificis quae offerunt Domino

020 29 29 vestem autem sanctam qua utitur Aaron habebunt filii eius post eum ut unguantur in ea et consecrentur manus eorum

020 29 30 septem diebus utetur illa qui pontifex pro eo fuerit constitutus de filiis eius et qui ingrediatur tabernaculum testimonii ut ministret in sanctuario

020 29 31 arietem autem consecrationum tolles et coques carnes eius in loco sancto

020 29 32 quibus vescetur Aaron et filii eius panes quoque qui sunt in canistro in

vestibulo tabernaculi testimonii comedent

02O 29 33 ut sit placabile sacrificium et sanctificentur offerentium manus alienigena non vescetur ex eis quia sancti sunt

02O 29 34 quod si remanserit de carnibus consecratis sive de panibus usque mane conbures reliquias igni non comedentur quia sanctificata sunt

02O 29 35 omnia quae praecepi tibi facies super Aaron et filiis eius septem diebus consecrabis manus eorum

02O 29 36 et vitulum pro peccato offeres per singulos dies ad expiandum mundabisque altare cum immolaris expiationis hostiam et ungues illud in sanctificationem

02O 29 37 septem diebus expiabis altare et sanctificabis et erit sanctum sanctorum omnis qui tetigerit illud sanctificabitur

02O 29 38 hoc est quod facies in altari agnos anniculos duos per singulos dies iugiter

02O 29 39 unum agnum mane et alterum vespere

02O 29 40 decimam partem similiae conspersae oleo tunso quod habeat mensuram quartam partem hin et vinum ad libandum eiusdem mensurae in agno uno

02O 29 41 alterum vero agnum offeres ad vesperam iuxta ritum matutinae oblationis et iuxta ea quae diximus in odorem suavitatis

02O 29 42 sacrificium Domino oblatione perpetua in generationes vestras ad ostium tabernaculi testimonii coram Domino ubi constituam ut loquar ad te

02O 29 43 ibique praecipiam filiis Israhel et sanctificabitur altare in gloria mea

02O 29 44 sanctificabo et tabernaculum testimonii cum altari et Aaron cum filiis eius ut sacerdotio fungantur mihi

02O 29 45 et habitabo in medio filiorum Israhel eroque eis Deus

02O 29 46 et scient quia ego Dominus Deus eorum qui eduxi eos de terra Aegypti ut manerem inter illos ego Dominus Deus ipsorum

02O 30 1 facies quoque altare in adolendum thymiama de lignis setthim

02O 30 2 habens cubitum longitudinis et alterum latitudinis id est quadrangulum et duos cubitos in altitudine cornua ex ipso procedent

02O 30 3 vestiesque illud auro purissimo tam craticulam eius quam parietes per circuitum et cornua faciesque ei coronam aureolam per gyrum

02O 30 4 et duos anulos aureos sub corona per singula latera ut mittantur in eos vectes et altare portetur

02O 30 5 ipsos quoque vectes facies de lignis setthim et inaurabis

02O 30 6 ponesque altare contra velum quod ante arcam pendet testimonii coram propitiatorio quo tegitur testimonium ubi loquar tibi

02O 30 7 et adolebit incensum super eo Aaron suave fraglans mane quando componet lucernas incendet illud

02O 30 8 et quando conlocat eas ad vesperum uret thymiama sempiternum coram Domino in generationes vestras

02O 30 9 non offeretis super eo thymiama compositionis alterius nec oblationem et victimam nec liba libabitis

02O 30 10 et deprecabitur Aaron super cornua eius semel per annum in sanguine quod oblatum est pro peccato et placabit super eo in generationibus vestris sanctum sanctorum erit Domino

02O 30 11 locutusque est Dominus ad Mosen dicens

02O 30 12 quando tuleris summam filiorum Israhel iuxta numerum dabunt singuli pretium pro animabus suis Domino et non erit plaga in eis cum fuerint recensiti

02O 30 13 hoc autem dabit omnis qui transit ad nomen dimidium sicli iuxta mensuram templi siclus viginti obolos habet media pars sicli offeretur Domino

02O 30 14 qui habetur in numero a viginti annis et supra dabit pretium

02O 30 15 dives non addet ad medium sicli et pauper nihil minuet

02O 30 16 susceptamque pecuniam quae conlata est a filiis Israhel trades in usus

tabernaculi testimonii ut sit monumentum eorum coram Domino et propitiatur animabus illorum
02O 30 17 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
02O 30 18 facies et labium aeneum cum basi sua ad lavandum ponesque illud inter
tabernaculum testimonii et altare et missa aqua
02O 30 19 lavabunt in eo Aaron et filii eius manus suas ac pedes
02O 30 20 quando ingressuri sunt tabernaculum testimonii et quando accessuri ad altare
ut offerant in eo thymiama Domino
02O 30 21 ne forte moriantur legitimum sempiternum erit ipsi et semini eius per
successiones
02O 30 22 locutusque est Dominus ad Mosen
02O 30 23 dicens sume tibi aromata prima et zmyrnae electae quingentos siclos et
cinnamomi medium id est ducentos quinquaginta calami similiter ducentos quinquaginta
02O 30 24 cassiae autem quingentos siclos in pondere sanctuarii olei de olivetis
mensuram hin
02O 30 25 faciesque unctionis oleum sanctum unguentum compositum opere unguentarii
02O 30 26 et ungues ex eo tabernaculum testimonii et arcam testamenti
02O 30 27 mensamque cum vasis suis candelabrum et utensilia eius altaria thymiamatis
02O 30 28 et holocausti et universam suppellectilem quae ad cultum eorum pertinent
02O 30 29 sanctificabisque omnia et erunt sancta sanctorum qui tetigerit ea
sanctificabitur
02O 30 30 Aaron et filios eius ungues sanctificabisque eos ut sacerdotio fungantur mihi
02O 30 31 filiis quoque Israhel dices hoc oleum unctionis sanctum erit mihi in
generationes vestras
02O 30 32 caro hominis non unguetur ex eo et iuxta compositionem eius non facietis
aliud quia sanctificatum est et sanctum erit vobis
02O 30 33 homo quicumque tale composuerit et dederit ex eo alieno exterminabitur de
populo suo
02O 30 34 dixitque Dominus ad Mosen sume tibi aromata stacten et onycha galbanen
boni odoris et tus lucidissimum aequalis ponderis erunt omnia
02O 30 35 faciesque thymiama compositum opere unguentarii mixtum diligenter et
purum et sanctificatione dignissimum
02O 30 36 cumque in tenuissimum pulverem universa contuderis pones ex eo coram
testimonio tabernaculi in quo loco apparebo tibi sanctum sanctorum erit vobis thymiama
02O 30 37 talem compositionem non facietis in usus vestros quia sanctum est Domino
02O 30 38 homo quicumque fecerit simile ut odore illius perfruatur peribit de populis
suis
02O 31 1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
02O 31 2 ecce vocavi ex nomine Beselehel filium Uri filii Hur de tribu Iuda
02O 31 3 et implevi eum spiritu Dei sapientia intellegentia et scientia in omni opere
02O 31 4 ad excogitandum fabre quicquid fieri potest ex auro et argento et aere
02O 31 5 marmore et gemmis et diversitate lignorum
02O 31 6 dedique ei socium Hooliab filium Achisamech de tribu Dan et in corde omnis
eruditi posui sapientiam ut faciant cuncta quae praecepi tibi
02O 31 7 tabernaculum foederis et arcam testimonii et propitiatorium quod super eam
est et cuncta vasa tabernaculi
02O 31 8 mensamque et vasa eius candelabrum purissimum cum vasis suis et altaria
thymiamatis
02O 31 9 et holocausti et omnia vasa eorum labium cum basi sua
02O 31 10 vestes sanctas in ministerio Aaron sacerdoti et filiis eius ut fungantur officio
suo in sacris
02O 31 11 oleum unctionis et thymiama aromatum in sanctuario omnia quae praecepi
tibi facient

02O 31 12 et locutus est Dominus ad Mosen dicens
02O 31 13 loquere filiis Israhel et dices ad eos videte ut sabbatum meum custodiatis quia
signum est inter me et vos in generationibus vestris ut sciatis quia ego Dominus qui sanctifico vos
02O 31 14 custodite sabbatum sanctum est enim vobis qui polluerit illud morte morietur
qui fecerit in eo opus peribit anima illius de medio populi sui
02O 31 15 sex diebus facietis opus in die septimo sabbatum est requies sancta Domino
omnis qui fecerit opus in hac die morietur
02O 31 16 custodiant filii Israhel sabbatum et celebrent illud in generationibus suis
pactum est sempiternum
02O 31 17 inter me et filios Israhel signumque perpetuum sex enim diebus fecit
Dominus caelum et terram et in septimo ab opere cessavit
02O 31 18 dedit quoque Mosi completis huiusmodi sermonibus in monte Sinai duas
tabulas testimonii lapideas scriptas digito Dei
02O 32 1 videns autem populus quod moram faceret descendendi de monte Moses
congregatus adversus Aaron ait surge fac nobis deos qui nos praecedant Mosi enim huic viro qui
nos eduxit de terra Aegypti ignoramus quid acciderit
02O 32 2 dixitque ad eos Aaron tollite in aures aureas de uxorum filiorumque et filiarum
vestrarum auribus et adferite ad me
02O 32 3 fecit populus quae iusserat deferens in aures ad Aaron
02O 32 4 quas cum ille accepisset formavit opere fusorio et fecit ex eis vitulum
conflatilem dixeruntque hii sunt dii tui Israhel qui te eduxerunt de terra Aegypti
02O 32 5 quod cum vidisset Aaron aedificavit altare coram eo et praeconis voce
clamavit dicens cras sollemnitatis Domini est
02O 32 6 surgentesque mane obtulerunt holocausta et hostias pacificas et sedit populus
comedere ac bibere et surrexerunt ludere
02O 32 7 locutus est autem Dominus ad Mosen vade descende peccavit populus tuus
quem eduxisti de terra Aegypti
02O 32 8 recesserunt cito de via quam ostendisti eis feceruntque sibi vitulum
conflatilem et adoraverunt atque immolantes ei hostias dixerunt isti sunt dii tui Israhel qui te
eduxerunt de terra Aegypti
02O 32 9 rursusque ait Dominus ad Mosen cerno quod populus iste durae cervicis sit
02O 32 10 dimitte me ut irascatur furor meus contra eos et deleam eos faciamque te in
gentem magnam
02O 32 11 Moses autem orabat Dominum Deum suum dicens cur Domine irascitur furor
tuus contra populum tuum quem eduxisti de terra Aegypti in fortitudine magna et in manu robusta
02O 32 12 ne quaeso dicant Aegyptii callide eduxit eos ut interficeret in montibus et
deleteret e terra quiescat ira tua et esto placabilis super nequitia populi tui
02O 32 13 recordare Abraham Isaac et Israhel servorum tuorum quibus iurasti per te
ipsum dicens multiplicabo semen vestrum sicut stellas caeli et universam terram hanc de qua
locutus sum dabo semini vestro et possidebitis eam semper
02O 32 14 placatusque est Dominus ne faceret malum quod locutus fuerat adversus
populum suum
02O 32 15 et reversus est Moses de monte portans duas tabulas testimonii manu scriptas
ex utraque parte
02O 32 16 et factas opere Dei scriptura quoque Dei erat sculpta in tabulis
02O 32 17 audiens autem Iosue tumultum populi vociferantis dixit ad Mosen ululatus
pugnae auditur in castris
02O 32 18 qui respondit non est clamor adhortantium ad pugnam neque vociferatio
compellentium ad fugam sed vocem cantantium ego audio
02O 32 19 cumque adpropinquasset ad castra vidit vitulum et choros iratusque valde
proiecit de manu tabulas et confregit eas ad radices montis
02O 32 20 arripiensque vitulum quem fecerant conbusit et contrivit usque ad pulverem

quem sparsit in aqua et dedit ex eo potum filiis Israhel
02O 32 21 dixitque ad Aaron quid tibi fecit hic populus ut induceres super eum peccatum
maximum
02O 32 22 cui ille respondit ne indignetur dominus meus tu enim nosti populum istum
quod pronus sit ad malum
02O 32 23 dixerunt mihi fac nobis deos qui praecedant nos huic enim Mosi qui nos
eduxit de terra Aegypti nescimus quid acciderit
02O 32 24 quibus ego dixi quis vestrum habet aurum tulerunt et dederunt mihi et proieci
illud in ignem egressusque est hic vitulus
02O 32 25 videns ergo Moses populum quod esset nudatus spoliaverat enim eum Aaron
propter ignominiam sordis et inter hostes nudum constituerat
02O 32 26 et stans in porta castrorum ait si quis est Domini iungatur mihi congregatique
sunt ad eum omnes filii Levi
02O 32 27 quibus ait haec dicit Dominus Deus Israhel ponat vir gladium super femur
suum ite et redite de porta usque ad portam per medium castrorum et occidat unusquisque fratrem et
amicum et proximum suum
02O 32 28 fecerunt filii Levi iuxta sermonem Mosi cecideruntque in die illo quasi tria
milia hominum
02O 32 29 et ait Moses consecratis manus vestras hodie Domino unusquisque in filio et
fratre suo ut detur vobis benedictio
02O 32 30 facto autem die altero locutus est Moses ad populum peccastis peccatum
maximum ascendam ad Dominum si quo modo eum quivero deprecari pro scelere vestro
02O 32 31 reversusque ad Dominum ait obsecro peccavit populus iste peccatum
magnum feceruntque sibi deos aureos aut dimitte eis hanc noxam
02O 32 32 aut si non facis dele me de libro tuo quem scripsisti
02O 32 33 cui respondit Dominus qui peccaverit mihi delebo eum de libro meo
02O 32 34 tu autem vade et duc populum istum quo locutus sum tibi angelus meus
praecedet te ego autem in die ultionis visitabo et hoc peccatum eorum
02O 32 35 percussit ergo Dominus populum pro reatu vituli quem fecit Aaron
02O 33 1 locutusque est Dominus ad Mosen vade ascende de loco isto tu et populus
tuus quem eduxisti de terra Aegypti in terram quam iuravi Abraham Isaac et Iacob dicens semini tuo
dabo eam
02O 33 2 et mittam praecursorem tui angelum ut eiciam Chananeum et Amorreum et
Hetteum et Ferezeum et Eveum et Iebuseum
02O 33 3 et intres in terram fluentem lacte et melle non enim ascendam tecum quia
populus durae cervicis est ne forte disperdam te in via
02O 33 4 audiens populus sermonem hunc pessimum luxit et nullus ex more indutus est
cultu suo
02O 33 5 dixitque Dominus ad Mosen loquere filiis Israhel populus durae cervicis es
semel ascendam in medio tui et delebo te iam nunc depone ornatum tuum ut sciam quid faciam tibi
02O 33 6 deposuerunt ergo filii Israhel ornatum suum a monte Horeb
02O 33 7 Moses quoque tollens tabernaculum tetendit extra castra procul vocavitque
nomen eius tabernaculum foederis et omnis populus qui habebat aliquam quaestionem egrediebatur
ad tabernaculum foederis extra castra
02O 33 8 cumque egrederetur Moses ad tabernaculum surgebat universa plebs et stabat
unusquisque in ostio papilionis sui aspiciebantque tergum Mosi donec ingrederetur tentorium
02O 33 9 ingresso autem illo tabernaculum foederis descendebat columna nubis et
stabat ad ostium loquebaturque cum Mosi
02O 33 10 cernentibus universis quod columna nubis staret ad ostium tabernaculi
stabantque ipsi et adorabant per fores tabernaculorum suorum
02O 33 11 loquebatur autem Dominus ad Mosen facie ad faciem sicut loqui solet homo
ad amicum suum cumque ille reverteretur in castra minister eius Iosue filius Nun puer non

recedebat de tabernaculo

02O 33 12 dixit autem Moses ad Dominum praecipis ut educam populum istum et non indicas mihi quem missurus es mecum praesertim cum dixeris novi te ex nomine et invenisti gratiam coram me

02O 33 13 si ergo inveni gratiam in conspectu tuo ostende mihi viam tuam ut sciam te et inveniam gratiam ante oculos tuos respice populum tuum gentem hanc

02O 33 14 dixitque Dominus facies mea praecedet te et requiem dabo tibi

02O 33 15 et ait Moses si non tu ipse praecedes ne educas nos de loco isto

02O 33 16 in quo enim scire poterimus ego et populus tuus invenisse nos gratiam in conspectu tuo nisi ambulaveris nobiscum ut glorificemur ab omnibus populis qui habitant super terram

02O 33 17 dixit autem Dominus ad Mosen et verbum istud quod locutus es faciam invenisti enim gratiam coram me et te ipsum novi ex nomine

02O 33 18 qui ait ostende mihi gloriam tuam

02O 33 19 respondit ego ostendam omne bonum tibi et vocabo in nomine Domini coram te et miserebor cui voluero et clemens ero in quem mihi placuerit

02O 33 20 rursumque ait non poteris videre faciem meam non enim videbit me homo et vivet

02O 33 21 et iterum ecce inquit est locus apud me stabis super petram

02O 33 22 cumque transibit gloria mea ponam te in foramine petrae et protegam dextera mea donec transeam

02O 33 23 tollamque manum meam et videbis posteriora mea faciem autem meam videre non poteris

02O 34 1 ac deinceps praecide ait tibi duas tabulas lapideas instar priorum et scribam super eas verba quae habuerunt tabulae quas fregisti

02O 34 2 esto paratus mane ut ascendas statim in montem Sinai stabisque mecum super verticem montis

02O 34 3 nullus ascendat tecum nec videatur quispiam per totum montem boves quoque et oves non pascantur e contra

02O 34 4 excidit ergo duas tabulas lapideas quales ante fuerant et de nocte consurgens ascendit in montem Sinai sicut ei praeceperat Dominus portans secum tabulas

02O 34 5 cumque descendisset Dominus per nubem stetit Moses cum eo invocans nomen Domini

02O 34 6 quo transeunte coram eo ait Dominator Domine Deus misericors et clemens patiens et multae miserationis ac verus

02O 34 7 qui custodis misericordiam in milia qui auferis iniquitatem et scelera atque peccata nullusque apud te per se innocens est qui reddis iniquitatem patrum in filiis ac nepotibus in tertiam et quartam progeniem

02O 34 8 festinusque Moses curvatus est pronus in terram et adorans

02O 34 9 ait si inveni gratiam in conspectu tuo Domine obsecro ut gradiaris nobiscum populus enim durae cervicis est et auferas iniquitates nostras atque peccata nosque possideas

02O 34 10 respondit Dominus ego inibo pactum videntibus cunctis signa faciam quae numquam sunt visa super terram nec in ullis gentibus ut cernat populus in cuius es medio opus Domini terribile quod facturus sum

02O 34 11 observa cuncta quae hodie mando tibi ego ipse eiciam ante faciem tuam Amorreum et Chananeum et Hettheum Ferezeum quoque et Eveum et Iebuseum

02O 34 12 cave ne umquam cum habitatoribus terrae illius iungas amicitias quae tibi sint in ruinam

02O 34 13 sed aras eorum destrue confringe statuas lucosque succide

02O 34 14 noli adorare deum alienum Dominus Zelotes nomen eius Deus est aemulator

02O 34 15 ne ineas pactum cum hominibus illarum regionum ne cum fornicati fuerint cum diis suis et adoraverint simulacra eorum vocet te quispiam ut comedas de immolatis

02O 34 16 nec uxorem de filiabus eorum accipies filiis tuis ne postquam ipsae fuerint
fornicatae fornicari faciant et filios tuos in deos suos
02O 34 17 deos conflatiles non facies tibi
02O 34 18 sollemnitatem azymorum custodies septem diebus vesceris azymis sicut
praecepi tibi in tempore mensis novorum mense enim verni temporis egressus es de Aegypto
02O 34 19 omne quod aperit vulvam generis masculini meum erit de cunctis animantibus
tam de bubus quam de ovibus meum erit
02O 34 20 primogenitum asini redimes ove sin autem nec pretium pro eo dederis
occidetur primogenitum filiorum tuorum redimes nec apparebis in conspectu meo vacuus
02O 34 21 sex diebus operaberis die septimo cessabis arare et metere
02O 34 22 sollemnitatem ebdomadarum facies tibi in primitiis frugum messis tuae
triticeae et sollemnitatem quando redeunte anni tempore cuncta conduntur
02O 34 23 tribus temporibus anni apparebit omne masculinum tuum in conspectu
omnipotentis Domini Dei Israhel
02O 34 24 cum enim tulero gentes a facie tua et dilatavero terminos tuos nullus
insidiabitur terrae tuae ascendente te et apparente in conspectu Domini Dei tui ter in anno
02O 34 25 non immolabis super fermento sanguinem hostiae meae neque residebit mane
de victima sollemnitatis phase
02O 34 26 primitias frugum terrae tuae offeres in domum Domini Dei tui non coques
hedum in lacte matris suae
02O 34 27 dixitque Dominus ad Mosen scribe tibi verba haec quibus et tecum et cum
Israhel pepigi foedus
02O 34 28 fecit ergo ibi cum Domino quadraginta dies et quadraginta noctes panem non
comedit et aquam non bibit et scripsit in tabulis verba foederis decem
02O 34 29 cumque descenderet Moses de monte Sinai tenebat duas tabulas testimonii et
ignorabat quod cornuta esset facies sua ex consortio sermonis Dei
02O 34 30 videntes autem Aaron et filii Israhel cornutam Mosi faciem timuerunt prope
accedere
02O 34 31 vocatique ab eo reversi sunt tam Aaron quam principes synagogae et
postquam locutus est
02O 34 32 venerunt ad eum etiam omnes filii Israhel quibus praecepit cuncta quae
audierat a Domino in monte Sinai
02O 34 33 impletisque sermonibus posuit velamen super faciem suam
02O 34 34 quod ingressus ad Dominum et loquens cum eo auferebat donec exiret et tunc
loquebatur ad filios Israhel omnia quae sibi fuerant imperata
02O 34 35 qui videbant faciem egredientis Mosi esse cornutam sed operiebat rursus ille
faciem suam si quando loquebatur ad eos
02O 35 1 igitur congregata omni turba filiorum Israhel dixit ad eos haec sunt quae iussit
Dominus fieri
02O 35 2 sex diebus facietis opus septimus dies erit vobis sanctus sabbatum et requies
Domini qui fecerit opus in eo occidetur
02O 35 3 non succendetis ignem in omnibus habitaculis vestris per diem sabbati
02O 35 4 et ait Moses ad omnem catervam filiorum Israhel iste est sermo quem
praecepit Dominus dicens
02O 35 5 separate apud vos primitias Domino omnis voluntarius et proni animi offerat
eas Domino aurum et argentum et aes
02O 35 6 hyacinthum purpuram coccumque bis tinctum et byssum pilos caprarum
02O 35 7 et pelles arietum rubricatas et ianthinas
02O 35 8 ligna setthim
02O 35 9 et oleum ad luminaria concinnanda et ut conficiatur unguentum et thymiama
suavissimum
02O 35 10 lapides onychinos et gemmas ad ornatum superumeralis et rationalis

02O 35 11 quisquis vestrum est sapiens veniat et faciat quod Dominus imperavit
 02O 35 12 tabernaculum scilicet et tectum eius atque operimentum anulos et tabulata
 cum vectibus paxillos et bases
 02O 35 13 arcam et vectes propitiatorium et velum quod ante illud oppanditur
 02O 35 14 mensam cum vectibus et vasis et propositionis panibus
 02O 35 15 candelabrum ad luminaria sustentanda vasa illius et lucernas et oleum ad
 nutrimenta ignium
 02O 35 16 altare thymiamatis et vectes oleum unctionis et thymiana ex aromatibus
 tentorium ad ostium tabernaculi
 02O 35 17 altare holocausti et craticulam eius aeneam cum vectibus et vasis suis labrum
 et basim eius
 02O 35 18 cortinas atrii cum columnis et basibus tentorium in foribus vestibuli
 02O 35 19 paxillos tabernaculi et atrii cum funiculis suis
 02O 35 20 vestimenta quorum usus est in ministerio sanctuarii vestes Aaron pontificis ac
 filiorum eius ut sacerdotio fungantur mihi
 02O 35 21 egressaque omnis multitudo filiorum Israhel de conspectu Mosi
 02O 35 22 obtulit mente promptissima atque devota primitias Domino ad faciendum
 opus tabernaculi testimonii quicquid in cultum et ad vestes sanctas necessarium erat
 02O 35 23 viri cum mulieribus praebuerunt armillas et innaures anulos et dextralia omne
 vas aureum in donaria Domini separatim est
 02O 35 24 si quis habuit hyacinthum purpuram coccumque bis tinctum byssum et pilos
 caprarum pelles arietum rubricatas et ianthinas
 02O 35 25 argenti et aeris metalla obtulerunt Domino lignaque setthim in varios usus
 02O 35 26 sed et mulieres doctae dederunt quae neverant hyacinthum purpuram et
 vermiculum ac byssum
 02O 35 27 et pilos caprarum sponte propria cuncta tribuentes
 02O 35 28 principes vero obtulerunt lapides onychinos et gemmas ad superumerale et
 rationale
 02O 35 29 aromataque et oleum ad luminaria concinnanda et ad praeparandum
 unguentum ac thymiana odoris suavissimi componendum
 02O 35 30 omnes viri et mulieres mente devota obtulerunt donaria ut fierent opera quae
 iusserat Dominus per manum Mosi cuncti filii Israhel voluntaria Domino dedicaverunt
 02O 35 31 dixitque Moses ad filios Israhel ecce vocavit Dominus ex nomine Beselehel
 filium Uri filii Hur de tribu Iuda
 02O 35 32 implevitque eum spiritu Dei sapientiae et intellegentiae et scientiae omni
 doctrina
 02O 35 33 ad excogitandum et faciendum opus in auro et argento et aere sculpendisque
 lapidibus et opere carpentario quicquid fabre adinveniri potest
 02O 35 34 dedit in corde eius Hooliab quoque filium Achisamech de tribu Dan
 02O 35 35 ambos erudit sapientia ut faciant opera abietarii polymitarii ac plumarii de
 hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso et texant omnia ac nova quaeque repperiant
 02O 36 1 fecit ergo Beselehel et Hooliab et omnis vir sapiens quibus dedit Dominus
 sapientiam et intellectum ut scirent fabre operari quae in usus sanctuarii necessaria sunt et quae
 praecepit Dominus
 02O 36 2 cumque vocasset eos Moses et omnem eruditum virum cui dederat Deus
 sapientiam et qui sponte sua obtulerant se ad faciendum opus
 02O 36 3 tradidit eis universa donaria filiorum Israhel qui cum instarent operi cotidie
 mane vota populus offerebat
 02O 36 4 unde artifices venire compulsi
 02O 36 5 dixerunt Mosi plus offert populus quam necessarium est
 02O 36 6 iussit ergo Moses praeconis voce cantari nec vir nec mulier quicquam ultra
 offerat in opere sanctuarii sicque cessatum est a muneribus offerendis

02O 36 7 eo quod oblata sufficerent et superabundarent
 02O 36 8 feceruntque omnes corde sapientes ad explendum opus tabernaculi cortinas
 decem de bysso retorta et hyacintho et purpura coccoque bis tincto opere vario et arte polymita
 02O 36 9 quarum una habebat in longitudine viginti octo cubitos et in latitudine
 quattuor una mensura erat omnium cortinarum
 02O 36 10 coniunxitque cortinas quinque alteram alteri et alias quinque sibi invicem
 copulavit
 02O 36 11 fecit et ansas hyacinthinas in ora cortinae unius ex utroque latere et in ora
 cortinae alterius similiter
 02O 36 12 ut contra se invicem venirent ansae et mutuo iungerentur
 02O 36 13 unde et quinquaginta fudit circulos aureos qui morderent cortinarum ansas et
 fieret unum tabernaculum
 02O 36 14 fecit et saga undecim de pilis caprarum ad operiendum tectum tabernaculi
 02O 36 15 unum sagum habebat in longitudine cubitos triginta et in latitudine cubitos
 quattuor unius mensurae erant omnia saga
 02O 36 16 quorum quinque iunxit seorsum et sex alia separatim
 02O 36 17 fecitque ansas quinquaginta in ora sagi unius et quinquaginta in ora sagi
 alterius ut sibi invicem iungerentur
 02O 36 18 et fibulas aeneas quinquaginta quibus necteretur tectum et unum pallium ex
 omnibus sagis fieret
 02O 36 19 fecit et opertorium tabernaculi de pellibus arietum rubricatis aliudque desuper
 velamentum de pellibus ianthinis
 02O 36 20 fecit et tabulas tabernaculi de lignis setthim stantes
 02O 36 21 decem cubitorum erat longitudo tabulae unius et unum ac semis cubitum
 latitudo retinebat
 02O 36 22 binae incastraturae erant per singulas tabulas ut altera alteri iungeretur sic
 fecit in omnibus tabulis tabernaculi
 02O 36 23 e quibus viginti ad plagam meridianam erant contra austrum
 02O 36 24 cum quadraginta basibus argenteis duae bases sub una tabula ponebantur ex
 utraque angulorum parte ubi incastraturae laterum in angulis terminantur
 02O 36 25 ad plagam quoque tabernaculi quae respicit ad aquilonem fecit viginti tabulas
 02O 36 26 cum quadraginta argenteis basibus duas bases per singulas tabulas
 02O 36 27 contra occidentem vero id est ad eam partem tabernaculi quae mare respicit
 fecit sex tabulas
 02O 36 28 et duas alias per singulos angulos tabernaculi retro
 02O 36 29 quae iunctae erant deorsum usque sursum et in unam conpagem pariter
 ferebantur ita fecit ex utraque parte per angulos
 02O 36 30 ut octo essent simul tabulae et haberent bases argenteas sedecim binas scilicet
 bases sub singulis tabulis
 02O 36 31 fecit et vectes de lignis setthim quinque ad continendas tabulas unius lateris
 tabernaculi
 02O 36 32 et quinque alios ad alterius lateris tabulas coaptandas et extra hos quinque
 alios vectes ad occidentalem plagam tabernaculi contra mare
 02O 36 33 fecit quoque vectem alium qui per medias tabulas ab angulo usque ad
 angulum perveniret
 02O 36 34 ipsa autem tabulata deauravit et circulos eorum fecit aureos per quos vectes
 induci possint quos et ipsos aureis lamminis operuit
 02O 36 35 fecit et velum de hyacintho purpura vermiculo ac bysso retorta opere
 polymitario varium atque distinctum
 02O 36 36 et quattuor columnas de lignis setthim quas cum capitibus deauravit fuis
 basibus earum argenteis
 02O 36 37 fecit et tentorium in introitu tabernaculi ex hyacintho purpura vermiculo

byssoque retorta opere plumarii

02O 36 38 et columnas quinque cum capitibus suis quas operuit auro basesque earum fudit aeneas

02O 37 1 fecit autem Beselehel et arcam de lignis setthim habentem duos semis cubitos in longitudinem et cubitum ac semissem in latitudinem altitudo quoque uno cubito fuit et dimidio vestivitque eam auro purissimo intus ac foris

02O 37 2 et fecit illi coronam auream per gyrum

02O 37 3 conflans quattuor anulos aureos per quattuor angulos eius duos anulos in latere uno et duos in altero

02O 37 4 vectes quoque fecit de lignis setthim quos vestivit auro

02O 37 5 et quos misit in anulos qui erant in lateribus arcae ad portandum eam

02O 37 6 fecit et propitiatorium id est oraculum de auro mundissimo duorum cubitorum et dimidio in longitudine et cubito ac semisse in latitudine

02O 37 7 duos etiam cherubin ex auro ductili quos posuit ex utraque parte propitiatorii

02O 37 8 cherub unum in summitate huius partis et cherub alterum in summitate partis alterius duos cherubin in singulis summitatibus propitiatorii

02O 37 9 extendentes alas et tegentes propitiatorium seque mutuo et illud respectantes

02O 37 10 fecit et mensam de lignis setthim in longitudine duorum cubitorum et in latitudine unius cubiti quae habebat in altitudine cubitum ac semissem

02O 37 11 circumdeditque eam auro mundissimo et fecit illi labium aureum per gyrum

02O 37 12 ipsique labio coronam interrasilem quattuor digitorum et super eandem alteram coronam auream

02O 37 13 fudit et quattuor circulos aureos quos posuit in quattuor angulis per singulos pedes mensae

02O 37 14 contra coronam misitque in eos vectes ut possit mensa portari

02O 37 15 ipsos quoque vectes fecit de lignis setthim et circumdedit eos auro

02O 37 16 et vasa ad diversos usus mensae acetabula fialas cyatos et turibula ex auro puro in quibus offerenda sunt liba

02O 37 17 fecit et candelabrum ductile de auro mundissimo de cuius vecte calami scyphi spherulae ac lilia procedebant

02O 37 18 sex in utroque latere tres calami ex parte una et tres ex altera

02O 37 19 tres scyphi in nucis modum per calamos singulos spherulaeque simul et lilia et tres scyphi instar nucis in calamo altero spherulaeque simul et lilia aequum erat opus sex calamorum qui procedebant de stipite candelabri

02O 37 20 in ipso autem vecte erant quattuor scyphi in nucis modum spherulaeque per singulos et lilia

02O 37 21 et sphaerae sub duobus calamis per loca tria qui simul sex fiunt calami procedentes de vecte uno

02O 37 22 et sphaerae igitur et calami ex ipso erant universa ductilia de auro purissimo

02O 37 23 fecit et lucernas septem cum emunctoriis suis et vasa ubi quae emuncta sunt extinguntur de auro mundissimo

02O 37 24 talentum auri adpendebat candelabrum cum omnibus vasis suis

02O 37 25 fecit et altare thymiamatis de lignis setthim habens per quadrum singulos cubitos et in altitudine duos e cuius angulis procedebant cornua

02O 37 26 vestivitque illud auro purissimo cum craticula ac parietibus et cornibus

02O 37 27 fecitque ei coronam aureolam per gyrum et duos anulos aureos sub corona per singula latera ut mittantur in eos vectes et possit altare portari

02O 37 28 ipsos autem vectes fecit de lignis setthim et operuit lamminis aureis

02O 37 29 conposuit et oleum ad sanctificationis unguentum et thymiama de aromatibus mundissimis opere pigmentarii

02O 38 1 fecit et altare holocausti de lignis setthim quinque cubitorum per quadrum et trium in altitudine

02O 38 2 cuius cornua de angulis procedebant operuitque illud aeneis lamminis
 02O 38 3 et in usus eius paravit ex aere vasa diversa lebetas forcipes fuscinulas uncinos
 et ignium receptacula
 02O 38 4 craticulamque eius in modum retis fecit aeneam et subter eam in altaris medio
 arulam
 02O 38 5 fuis quattuor anulis per totidem retiaculi summitates ad inmittendos vectes
 ad portandum
 02O 38 6 quos et ipsos fecit de lignis setthim et operuit lamminis aeneis
 02O 38 7 induxitque in circulos qui in altaris lateribus eminebant ipsum autem altare
 non erat solidum sed cavum ex tabulis et intus vacuum
 02O 38 8 fecit et labrum aeneum cum base sua de speculis mulierum quae excubabant
 in ostio tabernaculi
 02O 38 9 et atrium in cuius australi plaga erant tentoria de bysso retorta cubitorum
 centum
 02O 38 10 columnae aeneae viginti cum basibus suis capita columnarum et tota operis
 celatura argentea
 02O 38 11 aequae ad septentrionalis plagam tentoria columnae basesque et capita
 columnarum eiusdem et mensurae et operis ac metalli erant
 02O 38 12 in ea vero plaga quae occidentem respicit fuere tentoria cubitorum
 quinquaginta columnae decem cum basibus suis aeneae et capita columnarum celata argentea
 02O 38 13 porro contra orientem quinquaginta cubitorum paravit tentoria
 02O 38 14 e quibus quindecim cubitos columnarum trium cum basibus suis unum
 tenebat latus
 02O 38 15 et in parte altera quia utraque introitum tabernaculi facit quindecim aequae
 cubitorum erant tentoria columnae tres et bases totidem
 02O 38 16 cuncta atrii tentoria bysso torta texuerat
 02O 38 17 bases columnarum fuere aeneae capita autem earum cum celaturis suis
 argentea sed et ipsas columnas atrii vestivit argento
 02O 38 18 et in introitu eius opere plumario fecit tentorium ex hyacintho purpura
 vermiculo ac bysso retorta quod habebat viginti cubitos in longitudine altitudo vero quinque
 cubitorum erat iuxta mensuram quam cuncta atrii habebant tentoria
 02O 38 19 columnae autem ingressus fuere quattuor cum basibus aeneis capitaque earum
 et celaturae argenteae
 02O 38 20 paxillos quoque tabernaculi et atrii per gyrum fecit aeneos
 02O 38 21 haec sunt instrumenta tabernaculi testimonii quae numerata sunt iuxta
 praeceptum Mosi in caerimonias Levitarum per manum Ithamar filii Aaron sacerdotis
 02O 38 22 quas Beselehel filius Uri filii Hur de tribu Iuda Domino per Mosen iubente
 compleverat
 02O 38 23 iuncto sibi socio Hooliab filio Achisamech de tribu Dan qui et ipse artifex
 lignorum egregius fuit et polymitarius atque plumarius ex hyacintho purpura vermiculo et bysso
 02O 38 24 omne aurum quod expensum est in opere sanctuarii et quod oblatum in
 donariis viginti novem talentorum fuit et septingentorum triginta siclorum ad mensuram sanctuarii
 02O 38 25 oblatum est autem ab his qui transierant ad numerum a viginti annis et supra
 de sescentis tribus milibus et quingentis quinquaginta armatorum
 02O 38 26 fuerunt praeterea centum talenta argenti e quibus conflatae sunt bases
 sanctuarii et introitus ubi velum pendet
 02O 38 27 centum bases factae sunt de talentis centum singulis talentis per bases
 singulas supputatis
 02O 38 28 de mille autem septingentis et septuaginta quinque fecit capita columnarum
 quas et ipsas vestivit argento
 02O 38 29 aeris quoque oblata sunt talenta septuaginta duo milia et quadringenti supra
 sicli

02O 38 30 ex quibus fusae sunt bases in introitu tabernaculi testimonii et altare aeneum cum craticula sua omniaque vasa quae ad usum eius pertinent
 02O 38 31 et bases atrii tam in circuitu quam in ingressu eius et paxilli tabernaculi atque atrii per gyrum
 02O 39 1 de hyacintho vero et purpura vermiculo ac bysso fecit vestes quibus indueretur Aaron quando ministrabat in sanctis sicut praecepit Dominus Mosi
 02O 39 2 fecit igitur superumerale de auro hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta
 02O 39 3 opere polymitario inciditque bratteas aureas et extenuavit in fila ut possint torqueri cum priorum colorum subtemine
 02O 39 4 duasque oras sibi invicem copulatas in utroque latere summitatum
 02O 39 5 et balteum ex hisdem coloribus sicut praeceperat Dominus Mosi
 02O 39 6 paravit et duos lapides onychinos adstrictos et inclusos auro et sculptos arte gemmaria nominibus filiorum Israhel
 02O 39 7 posuitque eos in lateribus superumeralis in monumentum filiorum Israhel sicut praeceperat Dominus Mosi
 02O 39 8 fecit et rationale opere polymito iuxta opus superumeralis ex auro hyacintho purpura coccoque bis tincto et bysso retorta
 02O 39 9 quadrangulum duplex mensurae palmi
 02O 39 10 et posuit in eo gemmarum ordines quattuor in primo versu erat sardius topazius zmaragdus
 02O 39 11 in secundo carbunculus sapphyrus iaspis
 02O 39 12 in tertio ligyrius achates amethystus
 02O 39 13 in quarto chrysolitus onychinus berillus circumdati et inclusi auro per ordines suos
 02O 39 14 ipsique lapides duodecim sculpti erant nominibus duodecim tribuum Israhel singuli per nomina singulorum
 02O 39 15 fecerunt in rationali et catenulas sibi invicem coherentes de auro purissimo
 02O 39 16 et duos uncinos totidemque anulos aureos porro anulos posuerunt in utroque latere rationalis
 02O 39 17 e quibus penderent duae catenae aureae quas inseruerunt uncinis qui in superumeralis angulis eminebant
 02O 39 18 haec et ante et retro ita conveniebant sibi ut superumerale et rationale mutuo necterentur
 02O 39 19 stricta ad balteum et anulis fortius copulata quos iungebat vitta hyacinthina ne laxae fluerent et a se invicem moverentur sicut praecepit Dominus Mosi
 02O 39 20 fecerunt quoque tunicam superumeralis totam hyacinthinam
 02O 39 21 et capitium in superiori parte contra medium oramque per gyrum capitii textilem
 02O 39 22 deorsum autem ad pedes mala punica ex hyacintho purpura vermiculo ac bysso retorta
 02O 39 23 et tintinabula de auro mundissimo quae posuerunt inter mala granata in extrema parte tunicae per gyrum
 02O 39 24 tintinabulum aureum et malum punicum quibus ornatus incedebat pontifex quando ministerio fungebatur sicut praecepit Dominus Mosi
 02O 39 25 fecerunt et tunicas byssinas opere textili Aaron et filiis eius
 02O 39 26 et mitras cum coronulis suis ex bysso
 02O 39 27 feminalia quoque linea byssina
 02O 39 28 cingulum vero de bysso retorta hyacintho purpura ac vermiculo distinctum arte plumaria sicut praecepit Dominus Mosi
 02O 39 29 fecerunt et lamminam sacrae venerationis de auro purissimo scripseruntque in ea opere gemmario Sanctum Domini

02O 39 30 et strinxerunt eam cum mitra vitta hyacinthina sicut praecepit Dominus Mosi
 02O 39 31 perfectum est igitur omne opus tabernaculi et tecti testimonii feceruntque filii
 Israhel cuncta quae praeceperat Dominus Mosi
 02O 39 32 et obtulerunt tabernaculum et tectum et universam supellectilem anulos
 tabulas vectes columnas ac bases
 02O 39 33 opertorium de pellibus arietum rubricatis et aliud operimentum de ianthinis
 pellibus
 02O 39 34 velum arcam vectes propitiatorium
 02O 39 35 mensam cum vasis et propositionis panibus
 02O 39 36 candelabrum lucernas et utensilia eorum cum oleo
 02O 39 37 altare aureum et unguentum thymiana ex aromatibus
 02O 39 38 et tentorium in introitu tabernaculi
 02O 39 39 altare aeneum retiaculum vectes et vasa eius omnia labrum cum basi sua
 tentoria atrii et columnas cum basibus suis
 02O 39 40 tentorium in introitu atrii funiculosque illius et paxillos nihil ex vasis defuit
 quae in ministerium tabernaculi et in tectum foederis iussa sunt fieri
 02O 39 41 vestes quoque quibus sacerdotes utuntur in sanctuario Aaron scilicet et filii
 eius
 02O 39 42 obtulerunt filii Israhel sicut praeceperat Dominus
 02O 39 43 quae postquam Moses cuncta vidit expleta benedixit eis
 02O 40 1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
 02O 40 2 mense primo die prima mensis eriges tabernaculum testimonii
 02O 40 3 et pones in eo arcam dimittesque ante illam velum
 02O 40 4 et inlata mensa pones super eam quae rite praecepta sunt candelabrum stabit
 cum lucernis suis
 02O 40 5 et altare aureum in quo adoletur incensum coram arca testimonii tentorium in
 introitu tabernaculi pones
 02O 40 6 et ante illud altare holocausti
 02O 40 7 labrum inter altare et tabernaculum quod implebis aqua
 02O 40 8 circumdabisque atrium tentoriis et ingressum eius
 02O 40 9 et adsumpto unctionis oleo ungues tabernaculum cum vasis suis ut
 sanctificentur
 02O 40 10 altare holocausti et omnia vasa eius
 02O 40 11 labrum cum basi sua omnia unctionis oleo consecrabis ut sint sancta
 sanctorum
 02O 40 12 adplicabisque Aaron et filios eius ad fores tabernaculi testimonii et lotos aqua
 02O 40 13 indues sanctis vestibus ut ministrent mihi et unctio eorum in sacerdotium
 proficiat sempiternum
 02O 40 14 fecitque Moses omnia quae praeceperat Dominus
 02O 40 15 igitur mense primo anni secundi in prima die mensis conlocatum est
 tabernaculum
 02O 40 16 erexitque illud Moses et posuit tabulas ac bases et vectes statuitque columnas
 02O 40 17 et expandit tectum super tabernaculum inposito desuper operimento sicut
 Dominus imperarat
 02O 40 18 posuit et testimonium in arca subditis infra vectibus et oraculum desuper
 02O 40 19 cumque intulisset arcam in tabernaculum adpendit ante eam velum ut expleret
 Domini iussionem
 02O 40 20 posuit et mensam in tabernaculo testimonii ad plagam septentrionalem extra
 velum
 02O 40 21 ordinatis coram propositionis panibus sicut praeceperat Dominus Mosi
 02O 40 22 posuit et candelabrum in tabernaculum testimonii e regione mensae in parte
 australi

02O 40 23 locatis per ordinem lucernis iuxta praeceptum Domini
 02O 40 24 posuit et altare aureum sub tecto testimonii contra velum
 02O 40 25 et adolevit super eo incensum aromatum sicut iusserat Dominus
 02O 40 26 posuit et tentorium in introitu tabernaculi
 02O 40 27 et altare holocausti in vestibulo testimonii offerens in eo holocaustum et
 sacrificia ut Dominus imperarat
 02O 40 28 labrum quoque statuit inter tabernaculum testimonii et altare implens illud
 aqua
 02O 40 29 laveruntque Moses et Aaron ac filii eius manus suas et pedes
 02O 40 30 cum ingrederentur tectum foederis et accederent ad altare sicut praeceperat
 Dominus
 02O 40 31 erexit et atrium per gyrum tabernaculi et altaris ducto in introitu eius tentorio
 postquam cuncta perfecta sunt
 02O 40 32 operuit nubes tabernaculum testimonii et gloria Domini implevit illud
 02O 40 33 nec poterat Moses ingredi tectum foederis nube operiente omnia et maiestate
 Domini coruscante quia cuncta nubes operuerat
 02O 40 34 si quando nubes tabernaculum deserebat proficiscebantur filii Israhel per
 turmas suas
 02O 40 35 si pendebat desuper manebant in eodem loco
 03O 1 1 vocavit autem Mosen et locutus est ei Dominus de tabernaculo testimonii
 dicens
 03O 1 2 loquere filiis Israhel et dices ad eos homo qui obtulerit ex vobis hostiam
 Domino de pecoribus id est de bubus et ovibus offerens victimas
 03O 1 3 si holocaustum fuerit eius oblatio ac de armento masculum immaculatum
 offeret ad ostium tabernaculi testimonii ad placandum sibi Dominum
 03O 1 4 ponetque manus super caput hostiae et acceptabilis erit atque in expiationem
 eius proficiens
 03O 1 5 immolabitque vitulum coram Domino et offerent filii Aaron sacerdotes
 sanguinem eius fundentes super altaris circuitum quod est ante ostium tabernaculi
 03O 1 6 detractaque pelle hostiae artus in frusta concident
 03O 1 7 et subicient in altari ignem strue lignorum ante composita
 03O 1 8 et membra quae caesa sunt desuper ordinantes caput videlicet et cuncta quae
 adherent iecori
 03O 1 9 intestinis et pedibus lotis aqua adolebitque ea sacerdos super altare in
 holocaustum et suavem odorem Domino
 03O 1 10 quod si de pecoribus oblatio est de ovibus sive de capris holocaustum
 anniculum et absque macula offeret
 03O 1 11 immolabitque ad latus altaris quod respicit ad aquilonem coram Domino
 sanguinem vero illius fundent super altare filii Aaron per circuitum
 03O 1 12 dividetque membra caput et omnia quae adherent iecori et inponent super
 ligna quibus subiciendus est ignis
 03O 1 13 intestina vero et pedes lavabunt aqua et oblata omnia adolebit sacerdos super
 altare in holocaustum et odorem suavissimum Domino
 03O 1 14 sin autem de avibus holocausti oblatio fuerit Domino de turturibus et pullis
 columbae
 03O 1 15 offeret eam sacerdos ad altare et retorto ad collum capite ac rupto vulneris
 loco decurrere faciet sanguinem super crepidinem altaris
 03O 1 16 vesiculam vero gutturis et plumas proiciet propter altare ad orientalem
 plagam in loco in quo cineres effundi solent
 03O 1 17 confringetque ascellas eius et non secabit nec ferro dividet eam et adolebit
 super altare lignis igne subposito holocaustum est et oblatio suavissimi odoris Domino
 03O 2 1 anima cum obtulerit oblationem sacrificii Domino simila erit eius oblatio

fundetque super eam oleum et ponet tus

03O 2 2 ac deferet ad filios Aaron sacerdotes quorum unus tollet pugillum plenum
similae et olei ac totum tus et ponet memoriale super altare in odorem suavissimum Domino

03O 2 3 quod autem reliquum fuerit de sacrificio erit Aaron et filiorum eius sanctum
sanctorum de oblationibus Domini

03O 2 4 cum autem obtuleris sacrificium coctum in clibano de simila panes scilicet
absque fermento conspersos oleo et lagana azyma oleo lita

03O 2 5 si oblatio tua fuerit de sartagine similae conspersae oleo et absque fermento

03O 2 6 divides eam minutatim et fundes supra oleum

03O 2 7 sin autem de craticula sacrificium aequae simila oleo conspergetur

03O 2 8 quam offeres Domino tradens manibus sacerdotis

03O 2 9 qui cum obtulerit eam tollet memoriale de sacrificio et adolebit super altare in
odorem suavitatis Domino

03O 2 10 quicquid autem reliquum est erit Aaron et filiorum eius sanctum sanctorum de
oblationibus Domini

03O 2 11 omnis oblatio quae offertur Domino absque fermento fiet nec quicquam
fermenti ac mellis adolebitur in sacrificio Domini

03O 2 12 primitias tantum eorum offeretis et munera super altare vero non ponentur in
odorem suavitatis

03O 2 13 quicquid obtuleris sacrificii sale condies nec auferes sal foederis Dei tui de
sacrificio tuo in omni oblatione offeres sal

03O 2 14 sin autem obtuleris munus primarum frugum tuarum Domino de spicis adhuc
virentibus torres eas igni et confringes in morem farris et sic offeres primitias tuas Domino

03O 2 15 fundens supra oleum et tus inponens quia oblatio Domini est

03O 2 16 de qua adolebit sacerdos in memoriam muneris partem farris fracti et olei ac
totum tus

03O 3 1 quod si hostia pacificorum fuerit eius oblatio et de bubus voluerit offerre
marem sive feminam immaculata offeret coram Domino

03O 3 2 ponetque manum super caput victimae suae quae immolabitur in introitu
tabernaculi fundentque filii Aaron sacerdotes sanguinem per circuitum altaris

03O 3 3 et offerent de hostia pacificorum in oblationem Domini adipem qui operit
vitalia et quicquid pinguedinis intrinsecus est

03O 3 4 duos renes cum adipe quo teguntur ilia et reticulum iecoris cum renunculis

03O 3 5 adolebuntque ea super altare in holocaustum lignis igne subposito in
oblationem suavissimi odoris Domino

03O 3 6 si vero de ovibus fuerit eius oblatio et pacificorum hostia sive masculum sive
feminam obtulerit immaculata erunt

03O 3 7 si agnum obtulerit coram Domino

03O 3 8 ponet manum super caput victimae suae quae immolabitur in vestibulo
tabernaculi testimonii fundentque filii Aaron sanguinem eius per altaris circuitum

03O 3 9 et offerent de pacificorum hostia sacrificium Domino adipem et caudam
totam

03O 3 10 cum renibus et pinguedinem quae operit ventrem atque universa vitalia et
utrumque renunculum cum adipe qui est iuxta ilia reticulumque iecoris cum renunculis

03O 3 11 et adolebit ea sacerdos super altare in pabulum ignis et oblationis Domini

03O 3 12 si capra fuerit eius oblatio et obtulerit eam Domino

03O 3 13 ponet manum suam super caput eius immolabitque eam in introitu tabernaculi
testimonii et fundent filii Aaron sanguinem eius per altaris circuitum

03O 3 14 tollentque ex ea in pastum ignis dominici adipem qui operit ventrem et qui
tegit universa vitalia

03O 3 15 duos renunculos cum reticulo qui est super eos iuxta ilia et arvinam iecoris
cum renunculis

03O 3 16 adolebitque ea sacerdos super altare in alimoniam ignis et suavissimi odoris
omnis adeps Domini erit

03O 3 17 iure perpetuo in generationibus et cunctis habitaculis vestris nec adipem nec
sanguinem omnino comedetis

03O 4 1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens

03O 4 2 loquere filiis Israhel anima cum peccaverit per ignorantiam et de universis
mandatis Domini quae praecepit ut non fierent quippiam fecerit

03O 4 3 si sacerdos qui est unctus peccaverit delinquere faciens populum offeret pro
peccato suo vitulum immaculatum Domino

03O 4 4 et adducet illum ad ostium tabernaculi testimonii coram Domino ponetque
manum super caput eius et immolabit eum Domino

03O 4 5 hauriet quoque de sanguine vituli inferens illud in tabernaculum testimonii

03O 4 6 cumque intinxerit digitum in sanguinem asperget eo septies coram Domino
contra velum sanctuarii

03O 4 7 ponetque de eodem sanguine super cornua altaris thymiamatis gratissimi
Domino quod est in tabernaculo testimonii omnem autem reliquum sanguinem fundet in basim
altaris holocausti in introitu tabernaculi

03O 4 8 et adipem vituli auferet pro peccato tam eum qui operit vitalia quam omnia
quae intrinsecus sunt

03O 4 9 duos renunculos et reticulum quod est super eos iuxta ilia et adipem iecoris
cum renunculis

03O 4 10 sicut aufertur de vitulo hostiae pacificorum et adolebit ea super altare
holocausti

03O 4 11 pellem vero et omnes carnes cum capite et pedibus et intestinis et fimo

03O 4 12 et reliquo corpore efferet extra castra in locum mundum ubi cineres effundi
solent incendetque ea super lignorum struem quae in loco effusorum cinerum cremabuntur

03O 4 13 quod si omnis turba Israhel ignoraverit et per inperitiam fecerit quod contra
mandatum Domini est

03O 4 14 et postea intellexerit peccatum suum offeret vitulum pro peccato adducetque
eum ad ostium tabernaculi

03O 4 15 et ponent seniores populi manus super caput eius coram Domino
immolatoque vitulo in conspectu Domini

03O 4 16 inferet sacerdos qui unctus est de sanguine eius in tabernaculum testimonii

03O 4 17 tincto digito aspergens septies contra velum

03O 4 18 ponetque de eodem sanguine in cornibus altaris quod est coram Domino in
tabernaculo testimonii reliquum autem sanguinem fundet iuxta basim altaris holocaustorum quod
est in ostio tabernaculi testimonii

03O 4 19 omnemque eius adipem tollet et adolebit super altare

03O 4 20 sic faciens et de hoc vitulo quomodo fecit et prius et rogante pro eis sacerdote
propitius erit Dominus

03O 4 21 ipsum autem vitulum efferet extra castra atque comburet sicut et priorem
vitulum quia pro peccato est multitudinis

03O 4 22 si peccaverit princeps et fecerit unum e pluribus per ignorantiam quod
Domini lege prohibetur

03O 4 23 et postea intellexerit peccatum suum offeret hostiam Domino hircum de
capris immaculatum

03O 4 24 ponetque manum suam super caput eius cumque immolaverit eum in loco ubi
solet mactari holocaustum coram Domino quia pro peccato est

03O 4 25 tinguet sacerdos digitum in sanguine hostiae pro peccato tangens cornua
altaris holocausti et reliquum fundens ad basim eius

03O 4 26 adipem vero adolebit supra sicut in victimis pacificorum fieri solet rogabitque
pro eo et pro peccato eius ac dimittetur ei

03O 4 27 quod si peccaverit anima per ignorantiam de populo terrae ut faciat quicquam
 ex his quae Domini lege prohibentur atque delinquat
 03O 4 28 et cognoverit peccatum suum offeret capram immaculatam
 03O 4 29 ponetque manum super caput hostiae quae pro peccato est et immolabit eam
 in loco holocausti
 03O 4 30 tolletque sacerdos de sanguine in digito suo et tangens cornua altaris
 holocausti reliquum fundet ad basim eius
 03O 4 31 omnem autem auferens adipem sicut auferri solet de victimis pacificorum
 adolebit super altare in odorem suavitatis Domino rogabitque pro eo et dimittetur ei
 03O 4 32 sin autem de pecoribus obtulerit victimam pro peccato ovem scilicet
 immaculatam
 03O 4 33 ponet manum super caput eius et immolabit eam in loco ubi solent
 holocaustorum caedi hostiae
 03O 4 34 sumetque sacerdos de sanguine eius digito suo et tangens cornua altaris
 holocausti reliquum fundet ad basim eius
 03O 4 35 omnem quoque auferens adipem sicut auferri solet adeps arietis qui
 immolatur pro pacificis et cremabit super altare in incensum Domini rogabitque pro eo et pro
 peccato eius et dimittetur illi
 03O 5 1 si peccaverit anima et audierit vocem iurantis testisque fuerit quod aut ipse
 vidit aut conscius est nisi indicaverit portabit iniquitatem suam
 03O 5 2 anima quae tetigerit aliquid inmundum sive quod occisum a bestia est aut per
 se mortuum vel quodlibet aliud reptile et oblita fuerit inmunditiae suae rea est et deliquit
 03O 5 3 et si tetigerit quicquam de inmunditia hominis iuxta omnem inpuritatem qua
 pollui solet oblitaque cognoverit postea subiacebit delicto
 03O 5 4 anima quae iuraverit et protulerit labiis suis ut vel male quid faceret vel bene
 et id ipsum iuramento et sermone firmaverit oblitaque postea intellexerit delictum suum
 03O 5 5 agat paenitentiam pro peccato
 03O 5 6 et offerat agnam de gregibus sive capram orabitque pro eo sacerdos et pro
 peccato eius
 03O 5 7 sin autem non potuerit offerre pecus offerat duos turtures vel duos pullos
 columbarum Domino unum pro peccato et alterum in holocaustum
 03O 5 8 dabitque eos sacerdoti qui primum offerens pro peccato retorquebit caput eius
 ad pinnulas ita ut collo hereat et non penitus abrumpatur
 03O 5 9 et asperget de sanguine eius parietem altaris quicquid autem reliquum fuerit
 faciet destillare ad fundamentum eius quia pro peccato est
 03O 5 10 alterum vero adolebit holocaustum ut fieri solet rogabitque pro eo sacerdos et
 pro peccato eius et dimittetur ei
 03O 5 11 quod si non quiverit manus eius offerre duos turtures vel duos pullos
 columbae offeret pro peccato simillam partem oephi decimam non mittet in eam oleum nec turis
 aliquid inponet quia pro peccato est
 03O 5 12 tradetque eam sacerdoti qui plenum ex toto pugillum hauriens cremabit super
 altare in monumentum eius qui obtulit
 03O 5 13 rogans pro illo et expians reliquam vero partem ipse habebit in munere
 03O 5 14 locutus est Dominus ad Mosen dicens
 03O 5 15 anima si praevaricans caerimonias per errorem in his quae Domino sunt
 sanctificata peccaverit offeret pro delicto suo arietem immaculatum de gregibus qui emi potest
 duobus siclis iuxta pondus sanctuarii
 03O 5 16 ipsumque quod intulit damni restituet et quintam partem ponet supra tradens
 sacerdoti qui rogabit pro eo offerens arietem et dimittetur ei
 03O 5 17 anima si peccaverit per ignorantiam feceritque unum ex his quae Domini lege
 prohibentur et peccati rea intellexerit iniquitatem suam
 03O 5 18 offeret arietem immaculatum de gregibus sacerdoti iuxta mensuram

aestimationemque peccati qui orabit pro eo quod nesciens fecerit et dimittetur ei
 03O 5 19 quia per errorem deliquit in Dominum
 03O 6 1 locutus est Dominus ad Mosen dicens
 03O 6 2 anima quae peccaverit et contempto Domino negaverit depositum proximo
 suo quod fidei eius creditum fuerat vel vi aliquid extorserit aut calumniam fecerit
 03O 6 3 sive rem perditam invenerit et infitians insuper peierarit et quodlibet aliud ex
 pluribus fecerit in quibus peccare solent homines
 03O 6 4 convicta delicti reddet
 03O 6 5 omnia quae per fraudem voluit obtinere integra et quintam insuper partem
 domino cui damnum intulerat
 03O 6 6 pro peccato autem suo offeret arietem immaculatum de grege et dabit eum
 sacerdoti iuxta aestimationem mensuramque delicti
 03O 6 7 qui rogabit pro eo coram Domino et dimittetur illi pro singulis quae faciendo
 peccaverit
 03O 6 8 locutus est Dominus ad Mosen dicens
 03O 6 9 praecipe Aaron et filiis eius haec est lex holocausti cremabitur in altari tota
 nocte usque mane ignis ex eodem altari erit
 03O 6 10 vestietur sacerdos tunica et feminalibus lineis tolletque cineres quos vorans
 ignis exsistit et ponens iuxta altare
 03O 6 11 spoliabitur prioribus vestimentis indutusque aliis efferet eos extra castra et in
 loco mundissimo usque ad favillam consumi faciet
 03O 6 12 ignis autem in altari semper ardebit quem nutriet sacerdos subiciens ligna
 mane per singulos dies et inposito holocausto desuper adolebit adipis pacificorum
 03O 6 13 ignis est iste perpetuus qui numquam deficiet in altari
 03O 6 14 haec est lex sacrificii et libamentorum quae offerent filii Aaron coram
 Domino et coram altari
 03O 6 15 tollet sacerdos pugillum similiae quae conspersa est oleo et totum tus quod
 super similia positum est adolebitque illud in altari in monumentum odoris suavissimi Domino
 03O 6 16 reliquam autem partem similiae comedit Aaron cum filiis suis absque
 fermento et comedit in loco sancto atrii tabernaculi
 03O 6 17 ideo autem non fermentabitur quia pars eius in Domini offertur incensum
 sanctum sanctorum erit sicut pro peccato atque delicto
 03O 6 18 mares tantum stirpis Aaron comedent illud legitimum ac sempiternum est in
 generationibus vestris de sacrificiis Domini omnis qui tetigerit illa sanctificabitur
 03O 6 19 et locutus est Dominus ad Mosen dicens
 03O 6 20 haec est oblatio Aaron et filiorum eius quam offerre debent Domino in die
 unctionis suae decimam partem ophi offerent similiae in sacrificio sempiterno medium eius mane et
 medium vespere
 03O 6 21 quae in sartagine oleo conspersa frigitur offeret autem eam calidam in
 odorem suavissimum Domino
 03O 6 22 sacerdos qui patri iure successerit et tota cremabitur in altari
 03O 6 23 omne enim sacrificium sacerdotum igne consumetur nec quisquam comedit
 ex eo
 03O 6 24 locutus est Dominus ad Mosen dicens
 03O 6 25 loquere Aaron et filiis eius ista est lex hostiae pro peccato in loco ubi offertur
 holocaustum immolabitur coram Domino sanctum sanctorum est
 03O 6 26 sacerdos qui offert comedit eam in loco sancto in atrio tabernaculi
 03O 6 27 quicquid tetigerit carnes eius sanctificabitur si de sanguine illius vestis fuerit
 aspersa lavabitur in loco sancto
 03O 6 28 vas autem fictile in quo cocta est confringetur quod si vas aeneum fuerit
 defricabitur et lavabitur aqua
 03O 6 29 omnis masculus de genere sacerdotali vescetur carnibus eius quia sanctum

sanctorum est

- 03O 6 30 hostia enim quae caeditur pro peccato cuius sanguis infertur in tabernaculum testimonii ad expiandum in sanctuario non comedetur sed comburetur igni
- 03O 7 1 haec quoque est lex hostiae pro delicto sancta sanctorum est
- 03O 7 2 idcirco ubi immolatur holocaustum mactabitur et victima pro delicto sanguis eius per gyrum fundetur altaris
- 03O 7 3 offerent ex ea caudam et adipem qui operit vitalia
- 03O 7 4 duos renunculos et pinguedinem quae iuxta ilia est reticulumque iecoris cum renunculis
- 03O 7 5 et adolebit ea sacerdos super altare incensum est Domini pro delicto
- 03O 7 6 omnis masculus de sacerdotali genere in loco sancto vescetur his carnibus quia sanctum sanctorum est
- 03O 7 7 sicut pro peccato offertur hostia ita et pro delicto utriusque hostiae lex una erit ad sacerdotem qui eam obtulerit pertinebit
- 03O 7 8 sacerdos qui offert holocausti victimam habebit pellem eius
- 03O 7 9 et omne sacrificium similiae quod coquitur in clibano et quicquid in craticula vel in sartagine praeparatur eius erit sacerdotis a quo offertur
- 03O 7 10 sive oleo conspersa sive arida fuerit cunctis filiis Aaron aequa mensura per singulos dividetur
- 03O 7 11 haec est lex hostiae pacificorum quae offertur Domino
- 03O 7 12 si pro gratiarum actione fuerit oblatio offerent panes absque fermento conspersos oleo et lagana azyma uncta oleo coctamque similam et collyridas olei admixtione conspersas
- 03O 7 13 panes quoque fermentatos cum hostia gratiarum quae immolatur pro pacificis
- 03O 7 14 ex quibus unus pro primitiis offeretur Domino et erit sacerdotis qui fundet hostiae sanguinem
- 03O 7 15 cuius carnes eadem comedentur die nec remanebit ex eis quicquam usque mane
- 03O 7 16 si voto vel sponte quisquam obtulerit hostiam eadem similiter edetur die sed et si quid in crastinum remanserit vesci licitum est
- 03O 7 17 quicquid autem tertius invenerit dies ignis absumet
- 03O 7 18 si quis de carnibus victimae pacificorum die tertio comederit irrita fiet oblatio nec proderit offerenti quin potius quaecumque anima tali se edulio contaminarit praevaricationis rea erit
- 03O 7 19 caro quae aliquid tetigerit immundum non comedetur sed comburetur igni qui fuerit mundus vescetur ea
- 03O 7 20 anima polluta quae ederit de carnibus hostiae pacificorum quae oblata est Domino peribit de populis suis
- 03O 7 21 et quae tetigerit immunditiam hominis vel iumenti sive omnis rei quae polluere potest et comederit de huiusmodi carnibus interibit de populis suis
- 03O 7 22 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
- 03O 7 23 loquere filiis Israhel adipem bovis et ovis et caprae non comedetis
- 03O 7 24 adipem cadaveris morticini et eius animalis quod a bestia captum est habebitis in usus varios
- 03O 7 25 si quis adipem qui offerri debet in incensum Domini comederit peribit de populo suo
- 03O 7 26 sanguinem quoque omnis animalis non sumetis in cibo tam de avibus quam de pecoribus
- 03O 7 27 omnis anima quae ederit sanguinem peribit de populis suis
- 03O 7 28 locutus est Dominus ad Mosen dicens
- 03O 7 29 loquere filiis Israhel qui offert victimam pacificorum Domino offerat simul et sacrificium id est libamenta eius

03O 7 30 tenebit manibus adipem hostiae et pectusculum cumque ambo oblata Domino
 consecrarit tradet sacerdoti
 03O 7 31 qui adolebit adipem super altare pectusculum autem erit Aaron et filiorum
 eius
 03O 7 32 armus quoque dexter de pacificorum hostiis cedit in primitias sacerdotis
 03O 7 33 qui obtulerit sanguinem et adipem filiorum Aaron ipse habebit et armum
 dextrum in portione sua
 03O 7 34 pectusculum enim elationis et armum separationis tuli a filiis Israhel de
 hostiis eorum pacificis et dedi Aaron sacerdoti ac filiis eius lege perpetua ab omni populo Israhel
 03O 7 35 haec est unctio Aaron et filiorum eius in caerimoniis Domini die qua obtulit
 eos Moses ut sacerdotio fungerentur
 03O 7 36 et quae praecepit dari eis Dominus a filiis Israhel religione perpetua in
 generationibus suis
 03O 7 37 ista est lex holocausti et sacrificii pro peccato atque delicto et pro
 consecratione et pacificorum victimis
 03O 7 38 quas constituit Dominus Mosi in monte Sinai quando mandavit filiis Israhel
 ut offerrent oblationes suas Domino in deserto Sinai
 03O 8 1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
 03O 8 2 tolle Aaron cum filiis suis vestes eorum et unctionis oleum vitulum pro
 peccato duos arietes canistrum cum azymis
 03O 8 3 et congregabis omnem coetum ad ostium tabernaculi
 03O 8 4 fecit Moses ut Dominus imperarat congregataque omni turba ante fores
 03O 8 5 ait iste est sermo quem iussit Dominus fieri
 03O 8 6 statimque obtulit Aaron et filios eius cumque lavisset eos
 03O 8 7 vestivit pontificem subucula linea accingens eum balteo et induens tunica
 hyacinthina et desuper umerale inposuit
 03O 8 8 quod adstringens cingulo aptavit rationali in quo erat doctrina et veritas
 03O 8 9 cidarim quoque texit caput et super eam contra frontem posuit lamminam
 auream consecratam in sanctificationem sicut praeceperat ei Dominus
 03O 8 10 tulit et unctionis oleum quo levit tabernaculum cum omni supellectili sua
 03O 8 11 cumque sanctificans aspersisset altare septem vicibus unxit illud et omnia
 vasa eius labrumque cum basi sua sanctificavit oleo
 03O 8 12 quod fundens super caput Aaron unxit eum et consecravit
 03O 8 13 filios quoque eius oblatos vestivit tunicis lineis et cinxit balteo inposuitque
 mitras ut iusserat Dominus
 03O 8 14 obtulit et vitulum pro peccato cumque super caput eius posuissent Aaron et
 filii eius manus suas
 03O 8 15 immolavit eum hauriens sanguinem et tincto digito tetigit cornua altaris per
 gyrum quo expiato et sanctificato fudit reliquum sanguinem ad fundamenta eius
 03O 8 16 adipem autem qui erat super vitalia et reticulum iecoris duosque renunculos
 cum arvinulis suis adolevit super altare
 03O 8 17 vitulum cum pelle carnibus et fimo cremans extra castra sicut praeceperat
 Dominus
 03O 8 18 obtulit et arietem in holocaustum super cuius caput cum inposuissent Aaron et
 filii eius manus suas
 03O 8 19 immolavit eum et fudit sanguinem eius per altaris circuitum
 03O 8 20 ipsumque arietem in frusta concidens caput eius et artus et adipem adolevit
 igni
 03O 8 21 lotis prius intestinis et pedibus totumque simul arietem incendit super altare
 eo quod esset holocaustum suavissimi odoris Domino sicut praeceperat ei
 03O 8 22 obtulit et arietem secundum in consecrationem sacerdotum posueruntque
 super caput illius Aaron et filii eius manus suas

03O 8 23 quem cum immolasset Moses sumens de sanguine tetigit extremum auriculae dextrae Aaron et pollicem manus eius dextrae similiter et pedis

03O 8 24 obtulit et filios Aaron cumque de sanguine arietis immolati tetigisset extremum auriculae singulorum dextrae et pollices manus ac pedis dextri reliquum fudit super altare per circuitum

03O 8 25 adipem vero et caudam omnemque pinguedinem quae operit intestina reticulumque iecoris et duos renes cum adipibus suis et armo dextro separavit

03O 8 26 tollens autem de canistro azymorum quod erat coram Domino panem absque fermento et collyridam conspersam oleo laganumque posuit super adipem et armum dextrum

03O 8 27 tradens simul omnia Aaron et filiis eius qui postquam levaverunt ea coram Domino

03O 8 28 rursus suscepta de manibus eorum adolevit super altare holocausti eo quod consecrationis esset oblatio in odorem suavitatis sacrificii Domini

03O 8 29 tulit et pectusculum elevans illud coram Domino de ariete consecrationis in partem suam sicut praeceperat ei Dominus

03O 8 30 adsumensque unguentum et sanguinem qui erat in altari aspersit super Aaron et vestimenta eius et super filios illius ac vestes eorum

03O 8 31 cumque sanctificasset eos in vestitu suo praecepit eis dicens coquite carnes ante fores tabernaculi et ibi comedite eas panes quoque consecrationis edite qui positi sunt in canistro sicut praecepit mihi dicens Aaron et filii eius comedent eos

03O 8 32 quicquid autem reliquum fuerit de carne et panibus ignis absumet

03O 8 33 de ostio quoque tabernaculi non exhibitis septem diebus usque ad diem quo complebitur tempus consecrationis vestrae septem enim diebus finitur consecratio

03O 8 34 sicut et inpraesentiarum factum est ut ritus sacrificii conpleretur

03O 8 35 die ac nocte manebitis in tabernaculo observantes custodias Domini ne moriamini sic enim mihi praeceptum est

03O 8 36 feceruntque Aaron et filii eius cuncta quae locutus est Dominus per manum Mosi

03O 9 1 facto autem octavo die vocavit Moses Aaron et filios eius ac maiores natu Israhel dixitque ad Aaron

03O 9 2 tolle de armento vitulum pro peccato et arietem in holocaustum utrumque immaculatos et offer illos coram Domino

03O 9 3 et ad filios Israhel loqueris tollite hircum pro peccato et vitulum atque agnum anniculos et sine macula in holocaustum

03O 9 4 bovem et arietem pro pacificis et immolate eos coram Domino in sacrificio singulorum similam oleo conspersam offerentes hodie enim Dominus apparebit vobis

03O 9 5 tulerunt ergo cuncta quae iusserat Moses ad ostium tabernaculi ubi cum omnis staret multitudo

03O 9 6 ait Moses iste est sermo quem praecepit Dominus facite et apparebit vobis gloria eius

03O 9 7 dixit et ad Aaron accede ad altare et immola pro peccato tuo offer holocaustum et deprecare pro te et pro populo cumque mactaveris hostiam populi ora pro eo sicut praecepit Dominus

03O 9 8 statimque Aaron accedens ad altare immolavit vitulum pro peccato suo

03O 9 9 cuius sanguinem obtulerunt ei filii sui in quo tinguens digitum tetigit cornua altaris et fudit residuum ad basim eius

03O 9 10 adipemque et renunculos ac reticulum iecoris quae sunt pro peccato adolevit super altare sicut praeceperat Dominus Mosi

03O 9 11 carnes vero et pellem eius extra castra combustis igni

03O 9 12 immolavit et holocausti victimam obtuleruntque ei filii sui sanguinem eius quem fudit per altaris circuitum

03O 9 13 ipsam etiam hostiam in frusta concisam cum capite et membris singulis

obtulerunt quae omnia super altare cremavit igni
03O 9 14 lotis prius aqua intestinis et pedibus
03O 9 15 et pro peccato populi offerens mactavit hircum expiatoque altari
03O 9 16 fecit holocaustum
03O 9 17 addens in sacrificio libamenta quae pariter offeruntur et adolens ea super
altare absque caerimoniis holocausti matutini
03O 9 18 immolavit et bovem atque arietem hostias pacificas populi obtuleruntque ei
filii sui sanguinem quem fudit super altare in circuitu
03O 9 19 adipem autem bovis et caudam arietis renunculosque cum adipibus suis et
reticulum iecoris
03O 9 20 posuerunt super pectora cumque cremati essent adipem in altari
03O 9 21 pectora eorum et armos dextros separavit Aaron elevans coram Domino sicut
praeceperat Moses
03O 9 22 et tendens manum contra populum benedixit eis sicque completis hostiis pro
peccato et holocaustis et pacificis descendit
03O 9 23 ingressi autem Moses et Aaron tabernaculum testimonii et deinceps egressi
benedixerunt populo apparuitque gloria Domini omni multitudini
03O 9 24 et ecce egressus ignis a Domino devoravit holocaustum et adipem qui erant
super altare quod cum vidissent turbae laudaverunt Dominum ruentes in facies suas
03O 10 1 arreptisque Nadab et Abi filii Aaron turibulis posuerunt ignem et incensum
desuper offerentes coram Domino ignem alienum quod eis praeceptum non erat
03O 10 2 egressusque ignis a Domino devoravit eos et mortui sunt coram Domino
03O 10 3 dixitque Moses ad Aaron hoc est quod locutus est Dominus sanctificabor in
his qui adpropinquant mihi et in conspectu omnis populi glorificabor quod audiens tacuit Aaron
03O 10 4 vocatis autem Moses Misahel et Elsaphan filios Ozihel patris Aaron ait ad eos
ite et colligite fratres vestros de conspectu sanctuarii et asportate extra castra
03O 10 5 confestimque pergentes tulerunt eos sicut iacebant vestitos lineis tunicis et
eiecerunt foras ut sibi fuerat imperatum
03O 10 6 locutus est Moses ad Aaron et ad Eleazar atque Ithamar filios eius capita
vestra nolite nudare et vestimenta nolite scindere ne forte moriamini et super omnem coetum oriatur
indignatio fratres vestri et omnis domus Israhel plangent incendium quod Dominus suscitavit
03O 10 7 vos autem non egredimini fores tabernaculi alioquin peribitis oleum quippe
sanctae unctionis est super vos qui fecerunt omnia iuxta praeceptum Mosi
03O 10 8 dixit quoque Dominus ad Aaron
03O 10 9 vinum et omne quod inebriare potest non bibetis tu et filii tui quando intratis
tabernaculum testimonii ne moriamini quia praeceptum est sempiternum in generationes vestras
03O 10 10 et ut habeatis scientiam discernendi inter sanctum et profanum inter pollutum
et mundum
03O 10 11 doceatisque filios Israhel omnia legitima mea quae locutus est Dominus ad
eos per manum Mosi
03O 10 12 locutusque est Moses ad Aaron et ad Eleazar atque Ithamar filios eius qui
residui erant tollite sacrificium quod remansit de oblatione Domini et comedite illud absque
fermento iuxta altare quia sanctum sanctorum est
03O 10 13 comedetis autem in loco sancto quod datum est tibi et filiis tuis de
oblationibus Domini sicut praeceptum est mihi
03O 10 14 pectusculum quoque quod oblatum est et armum qui separatus est edetis in
loco mundissimo tu et filii tui ac filiae tuae tecum tibi enim ac liberis tuis reposita sunt de hostiis
salutaribus filiorum Israhel
03O 10 15 eo quod armum et pectus et adipem qui cremantur in altari elevaverint coram
Domino et pertineant ad te et ad filios tuos lege perpetua sicut praecepit Dominus
03O 10 16 inter haec hircum qui oblatum fuerat pro peccato cum quaereret Moses
exustum repperit iratusque contra Eleazar et Ithamar filios Aaron qui remanserant ait

03O 10 17 cur non comedistis hostiam pro peccato in loco sancto quae sancta sanctorum
 est et data vobis ut portetis iniquitatem multitudinis et rogetis pro ea in conspectu Domini
 03O 10 18 praesertim cum de sanguine illius non sit inlatum intra sancta et comedere
 eam debueritis in sanctuario sicut praeceptum est mihi
 03O 10 19 respondit Aaron oblata est hodie victima pro peccato et holocaustum coram
 Domino mihi autem accidit quod vides quomodo potui comedere eam aut placere Domino in
 caerimoniis mente lugubri
 03O 10 20 quod cum audisset Moses recepit satisfactionem
 03O 11 1 locutus est Dominus ad Mosen et Aaron dicens
 03O 11 2 dicite filiis Israhel haec sunt animalia quae comedere debetis de cunctis
 animantibus terrae
 03O 11 3 omne quod habet divisam ungulam et ruminat in pecoribus comedetis
 03O 11 4 quicquid autem ruminat quidem et habet ungulam sed non dividit eam sicut
 camelus et cetera non comedetis illud et inter immunda reputabitur
 03O 11 5 chyrogryllus qui ruminat ungulamque non dividit immundus est
 03O 11 6 lepus quoque nam et ipse ruminat sed ungulam non dividit
 03O 11 7 et sus qui cum ungulam dividat non ruminat
 03O 11 8 horum carnibus non vescemini nec cadavera contingetis quia immunda sunt
 vobis
 03O 11 9 haec sunt quae gignuntur in aquis et vesci licitum est omne quod habet
 pinnulas et squamas tam in mari quam in fluminibus et stagnis comedetis
 03O 11 10 quicquid autem pinnulas et squamas non habet eorum quae in aquis moventur
 et vivunt abominabile vobis
 03O 11 11 et execrandum erit carnes eorum non comedetis et morticina vitabitur
 03O 11 12 cuncta quae non habent pinnulas et squamas in aquis polluta erunt
 03O 11 13 haec sunt quae de avibus comedere non debetis et vitanda sunt vobis aquilam
 et grypem et alietum
 03O 11 14 milvum ac vulturem iuxta genus suum
 03O 11 15 et omne corvini generis in similitudinem suam
 03O 11 16 strutionem et noctuam et larum et accipitrem iuxta genus suum
 03O 11 17 bubonem et mergulum et ibin
 03O 11 18 cycnum et onocrotalum et porphirionem
 03O 11 19 erodionem et charadrion iuxta genus suum opupam quoque et vespertilionem
 03O 11 20 omne de volucris quod graditur super quattuor pedes abominabile erit vobis
 03O 11 21 quicquid autem ambulat quidem super quattuor pedes sed habet longiora retro
 crura per quae salit super terram
 03O 11 22 comedere debetis ut est brucus in genere suo et attacus atque ophiomachus ac
 lucusta singula iuxta genus suum
 03O 11 23 quicquid autem ex volucris quattuor tantum habet pedes execrabile erit
 vobis
 03O 11 24 et quicumque morticina eorum tetigerit polluetur et erit immundus usque ad
 vesperum
 03O 11 25 et si necesse fuerit ut portet quippiam horum mortuum lavabit vestimenta sua
 et immundus erit usque ad solis occasum
 03O 11 26 omne animal quod habet quidem ungulam sed non dividit eam nec ruminat
 immundum erit et quicquid tetigerit illud contaminabitur
 03O 11 27 quod ambulat super manus ex cunctis animantibus quae incedunt quadrupedia
 immundum erit qui tetigerit morticina eorum polluetur usque ad vesperum
 03O 11 28 et qui portaverit huiuscemodi cadavera lavabit vestimenta sua et immundus
 erit usque ad vesperum quia omnia haec immunda sunt vobis
 03O 11 29 hoc quoque inter polluta reputabitur de his quae moventur in terra mustela et
 mus et corcodillus singula iuxta genus suum

03O 11 30 migale et cameleon et stelio ac lacerta et talpa
 03O 11 31 omnia haec immunda sunt qui tetigerit morticina eorum immundus erit usque ad vesperum
 03O 11 32 et super quod ceciderit quicquam de morticinis eorum polluetur tam vas ligneum et vestimentum quam pelles et cilicia et in quocumque fit opus tinguntur aqua et polluta erunt usque ad vesperum et sic postea mundabuntur
 03O 11 33 vas autem fictile in quo horum quicquam intro ceciderit polluetur et idcirco frangendum est
 03O 11 34 omnis cibus quem comeditis si fusa fuerit super eum aqua immundus erit et omne liquens quod bibitur de universo vase immundum erit
 03O 11 35 et quicquid de morticinis istiusmodi ceciderit super illud immundum erit sive clibani sive cytropodes destruentur et immundi erunt
 03O 11 36 fontes vero et cisternae et omnis aquarum congregatio munda erit qui morticinum eorum tetigerit polluetur
 03O 11 37 si ceciderint super sementem non polluent eam
 03O 11 38 sin autem quispiam aqua sementem perfuderit et postea morticinis tacta fuerit ilico polluetur
 03O 11 39 si mortuum fuerit animal quod licet vobis comedere qui cadaver eius tetigerit immundus erit usque ad vesperum
 03O 11 40 et qui comederit ex eo quippiam sive portaverit lavabit vestimenta sua et immundus erit usque ad vesperum
 03O 11 41 omne quod reptat super terram abominabile erit nec adsumetur in cibum
 03O 11 42 quicquid super pectus quadrupes graditur et multos habet pedes sive per humum trahitur non comedetis quia abominabile est
 03O 11 43 nolite contaminare animas vestras nec tangatis quicquam eorum ne immundi sitis
 03O 11 44 ego enim sum Dominus Deus vester sancti estote quoniam et ego sanctus sum ne polluatis animas vestras in omni reptili quod movetur super terram
 03O 11 45 ego sum Dominus qui eduxi vos de terra Aegypti ut essem vobis in Deum sancti eritis quia et ego sanctus sum
 03O 11 46 ista est lex animantium et volucrum et omnis animae viventis quae movetur in aqua et reptat in terra
 03O 11 47 ut differentias noveritis mundi et immundi et sciatis quid comedere et quid respuere debeatis
 03O 12 1 locutus est Dominus ad Mosen dicens
 03O 12 2 loquere filiis Israhel et dices ad eos mulier si suscepto semine pepererit masculinum immunda erit septem diebus iuxta dies separationis menstruae
 03O 12 3 et die octavo circumcidetur infantulus
 03O 12 4 ipsa vero triginta tribus diebus manebit in sanguine purificationis suae omne sanctum non tanget nec ingredietur sanctuarium donec impleantur dies purificationis eius
 03O 12 5 sin autem feminam pepererit immunda erit duabus ebdomadibus iuxta ritum fluxus menstrui et sexaginta ac sex diebus manebit in sanguine purificationis suae
 03O 12 6 cumque expleti fuerint dies purificationis eius pro filio sive pro filia deferet agnum anniculum in holocaustum et pullum columbae sive turturem pro peccato ad ostium tabernaculi testimonii et tradet sacerdoti
 03O 12 7 qui offeret illa coram Domino et rogabit pro ea et sic mundabitur a profluvio sanguinis sui ista est lex parientis masculinum ac feminam
 03O 12 8 quod si non invenerit manus eius nec potuerit offerre agnum sumet duos turtures vel duos pullos columbae unum in holocaustum et alterum pro peccato orabitque pro ea sacerdos et sic mundabitur
 03O 13 1 locutus est Dominus ad Mosen et Aaron dicens
 03O 13 2 homo in cuius carne et cute ortus fuerit diversus color sive pustula aut quasi

lucens quippiam id est plaga leprae adducetur ad Aaron sacerdotem vel ad unum quemlibet filiorum eius

03O 13 3 qui cum viderit lepram in cute et pilos in album mutatos colorem ipsamque speciem leprae humiliorem cute et carne reliqua plaga leprae est et ad arbitrium eius separabitur

03O 13 4 sin autem lucens candor fuerit in cute nec humilior carne reliqua et pili coloris pristini recludet eum sacerdos septem diebus

03O 13 5 et considerabit die septimo et siquidem lepra ultra non creverit nec transierit in cute priores terminos rursum includet eum septem diebus aliis

03O 13 6 et die septimo contemplabitur si obscurior fuerit lepra et non creverit in cute mundabit eum quia scabies est lavabitque homo vestimenta sua et mundus erit

03O 13 7 quod si postquam a sacerdote visus est et redditus munditiae iterum lepra creverit adducetur ad eum

03O 13 8 et inmunditiae condemnabitur

03O 13 9 plaga leprae si fuerit in homine adducetur ad sacerdotem

03O 13 10 et videbit eum cumque color albus in cute fuerit et capillorum mutarit aspectum ipsa quoque caro viva apparuerit

03O 13 11 lepra vetustissima iudicabitur atque inolita cuti contaminabit itaque eum sacerdos et non recludet quia perspicue inmunditia est

03O 13 12 sin autem effloruerit discurrens lepra in cute et operuerit omnem carnem a capite usque ad pedes quicquid sub aspectu oculorum cadit

03O 13 13 considerabit eum sacerdos et teneri lepra mundissima iudicabit eo quod omnis in candorem versa sit et idcirco homo mundus erit

03O 13 14 quando vero caro vivens in eo apparuerit

03O 13 15 tunc sacerdotis iudicio polluetur et inter inmundos reputabitur caro enim viva si lepra aspergatur inmundata est

03O 13 16 quod si rursum versa fuerit in alborem et totum hominem operuerit

03O 13 17 considerabit eum sacerdos et mundum esse decernet

03O 13 18 caro et cutis in qua ulcus natum est et sanatum

03O 13 19 et in loco ulceris cicatrix apparuerit alba sive subrufa adducetur homo ad sacerdotem

03O 13 20 qui cum viderit locum leprae humiliorem carne reliqua et pilos versos in candorem contaminabit eum plaga enim leprae orta est in ulcere

03O 13 21 quod si pilus coloris est pristini et cicatrix subobscura et vicina carne non est humilior recludet eum septem diebus

03O 13 22 et siquidem creverit adiudicabit eum leprae

03O 13 23 sin autem steterit in loco suo ulceris est cicatrix et homo mundus erit

03O 13 24 caro et cutis quam ignis exuserit et sanata albam sive rufam habuerit cicatricem

03O 13 25 considerabit eam sacerdos et ecce versa est in alborem et locus eius reliqua cute humilior contaminabit eum quia plaga leprae in cicatrice orta est

03O 13 26 quod si pilorum color non fuerit inmutatus nec humilior plaga carne reliqua et ipsa leprae species fuerit subobscura recludet eum septem diebus

03O 13 27 et die septimo contemplabitur si creverit in cute lepra contaminabit eum

03O 13 28 sin autem in loco suo candor steterit non satis clarus plaga combustionis est et idcirco mundabitur quia cicatrix est combusturae

03O 13 29 vir sive mulier in cuius capite vel barba germinarit lepra videbit eos sacerdos

03O 13 30 et siquidem humilior fuerit locus carne reliqua et capillus flavus solitoque subtilior contaminabit eos quia lepra capitis ac barbae est

03O 13 31 sin autem viderit et locum maculae aequalem vicinae carni et capillum nigrum recludet eos septem diebus

03O 13 32 et die septimo intuebitur si non creverit macula et capillus sui coloris est et locus plagae carni reliquae aequalis

03O 13 33 radetur homo absque loco maculae et includetur septem diebus aliis
 03O 13 34 si die septimo visa fuerit stetisse plaga in loco suo nec humilior carne reliqua
 mundabit eum lotisque vestibus mundus erit
 03O 13 35 sin autem post emundationem rursus creverit macula in cute
 03O 13 36 non quaeret amplius utrum capillus in flavum colorem sit commutatus quia
 aperte immundus est
 03O 13 37 porro si steterit macula et capilli nigri fuerint noverit hominem esse sanatum
 et confidenter eum pronuntiet mundum
 03O 13 38 vir et mulier in cuius cute candor apparuerit
 03O 13 39 intuebitur eos sacerdos si deprehenderit subobscurum alborem lucere in cute
 sciat non esse lepram sed maculam coloris candidi et hominem mundum
 03O 13 40 vir de cuius capite capilli fluunt calvus ac mundus est
 03O 13 41 et si a fronte ceciderint pili recalvaster et mundus est
 03O 13 42 sin autem in calvitio sive in recalvatione albus vel rufus color fuerit exortus
 03O 13 43 et hoc sacerdos viderit condemnabit eum haut dubiae leprae quae orta est in
 calvitio
 03O 13 44 quicumque ergo maculatus fuerit lepra et separatus ad arbitrium sacerdotis
 03O 13 45 habebit vestimenta dissuta caput nudum os veste contactum contaminatum ac
 sordidum se clamabit
 03O 13 46 omni tempore quo leprosus est et immundus solus habitabit extra castra
 03O 13 47 vestis lanea sive linea quae lepram habuerit
 03O 13 48 in stamine atque subtemine aut certe pellis vel quicquid ex pelle confectum
 est
 03O 13 49 si alba aut rufa macula fuerit infecta lepra reputabitur ostendeturque sacerdoti
 03O 13 50 qui consideratam recludet septem diebus
 03O 13 51 et die septimo rursus aspiciens si crevisse deprehenderit lepra perseverans est
 pollutum iudicabit vestimentum et omne in quo fuerit inventa
 03O 13 52 et idcirco conburetur flammis
 03O 13 53 quod si eam viderit non crevisse
 03O 13 54 praecipiet et lavabunt id in quo lepra est recludetque illud septem diebus aliis
 03O 13 55 et cum viderit faciem quidem pristinam non reversam nec tamen crevisse
 lepram immundum iudicabit et igne conburet eo quod infusa sit in superficie vestimenti vel per
 totum lepra
 03O 13 56 sin autem obscurior fuerit locus leprae postquam vestis est lota abrumpet eum
 et a solido dividet
 03O 13 57 quod si ultra apparuerit in his locis quae prius immacolata erant lepra volatilis
 et vaga debet igne conburi
 03O 13 58 si cessaverit lavabit ea quae pura sunt secundo et munda erunt
 03O 13 59 ista est lex leprae vestimenti lanei et linei staminis atque subteminis omnisque
 supellectilis pelliciae quomodo mundari debeat vel contaminari
 03O 14 1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
 03O 14 2 hic est ritus leprosi quando mundandus est adducetur ad sacerdotem
 03O 14 3 qui egressus e castris cum invenerit lepram esse mundatam
 03O 14 4 praecipiet ei qui purificatur ut offerat pro se duos passeris vivos quos vesci
 licitum est et lignum cedrinum vermiculumque et hysopum
 03O 14 5 et unum e passeribus immolari iubebit in vase fictili super aquas viventes
 03O 14 6 alium autem vivum cum ligno cedrino et cocco et hysopo tinguet in sanguine
 passeris immolati
 03O 14 7 quo asperget illum qui mundandus est septies ut iure purgetur et dimittet
 passerem vivum ut in agrum avolet
 03O 14 8 cumque laverit homo vestimenta sua radet omnes pilos corporis et lavabitur
 aqua purificatusque ingrediatur castra ita dumtaxat ut maneat extra tabernaculum suum septem

diebus

03O 14 9 et die septimo radat capillos capitis barbamque et supercilia ac totius corporis pilos et lotis rursum vestibus et corpore

03O 14 10 die octavo adsumet duos agnos immaculatos et ovem anniculam absque macula et tres decimas similae in sacrificium quae conspersa sit oleo et seorsum olei sextarium

03O 14 11 cumque sacerdos purificans hominem statuerit eum et haec omnia coram Domino in ostio tabernaculi testimonii

03O 14 12 tollet agnum et offeret eum pro delicto oleique sextarium et oblatis ante Dominum omnibus

03O 14 13 immolabit agnum ubi immolari solet hostia pro peccato et holocaustum id est in loco sancto sicut enim pro peccato ita et pro delicto ad sacerdotem pertinet hostia sancta sanctorum est

03O 14 14 adsumensque sacerdos de sanguine hostiae quae immolata est pro delicto ponet super extremum auriculae dextrae eius qui mundatur et super pollices manus dextrae et pedis

03O 14 15 et de olei sextario mittet in manum suam sinistram

03O 14 16 tinguetque digitum dextrum in eo et asperget septies contra Dominum

03O 14 17 quod autem reliquum est olei in leva manu fundet super extremum auriculae dextrae eius qui mundatur et super pollices manus ac pedis dextri et super sanguinem qui fusus est pro delicto

03O 14 18 et super caput eius

03O 14 19 rogabitque pro eo coram Domino et faciet sacrificium pro peccato tunc immolabit holocaustum

03O 14 20 et ponet illud in altari cum libamentis suis et homo rite mundabitur

03O 14 21 quod si pauper est et non potest manus eius invenire quae dicta sunt adsumet agnum pro delicto ad oblationem ut roget pro eo sacerdos decimamque partem similae conspersae oleo in sacrificium et olei sextarium

03O 14 22 duosque turtures sive duos pullos columbae quorum sit unus pro peccato et alter in holocaustum

03O 14 23 offeretque ea die octavo purificationis suae sacerdoti ad ostium tabernaculi testimonii coram Domino

03O 14 24 qui suscipiens agnum pro delicto et sextarium olei levabit simul

03O 14 25 immolatoque agno de sanguine eius ponet super extremum auriculae dextrae illius qui mundatur et super pollices manus eius ac pedis dextri

03O 14 26 olei vero partem mittet in manum suam sinistram

03O 14 27 in quo tinguens digitum dextrae manus asperget septies contra Dominum

03O 14 28 tangetque extremum dextrae auriculae illius qui mundatur et pollices manus ac pedis dextri in loco sanguinis qui effusus est pro delicto

03O 14 29 reliquam autem partem olei quae est in sinistra manu mittet super caput purificati ut placet pro eo Dominum

03O 14 30 et turturem sive pullum columbae offeret

03O 14 31 unum pro delicto et alterum in holocaustum cum libamentis suis

03O 14 32 hoc est sacrificium leprosi qui habere non potest omnia in emundationem sui

03O 14 33 locutus est Dominus ad Moysen et Aaron dicens

03O 14 34 cum ingressi fueritis terram Chanaan quam ego dabo vobis in possessionem si fuerit plaga leprae in aedibus

03O 14 35 ibit cuius est domus nuntians sacerdoti et dicet quasi plaga leprae videtur mihi esse in domo mea

03O 14 36 at ille praecipiet ut efferant universa de domo priusquam ingrediatur eam et videat utrum lepra sit ne imunda fiant omnia quae in domo sunt intrabitque postea ut consideret domus lepram

03O 14 37 et cum viderit in parietibus illius quasi valliculas pallore sive rubore deformes et humiliores superficie reliqua

03O 14 38 egredietur ostium domus et statim claudet eam septem diebus
 03O 14 39 reversusque die septimo considerabit eam si invenerit crevisse lepram
 03O 14 40 iubebit erui lapides in quibus lepra est et proici eos extra civitatem in loco
 inundo
 03O 14 41 domum autem ipsam radi intrinsecus per circuitum et spargi pulverem rasurae
 extra urbem in loco inundo
 03O 14 42 lapidesque alios reponi pro his qui ablati fuerint et luto alio liniri domum
 03O 14 43 sin autem postquam eruti sunt lapides et pulvis elatus et alia terra lita
 03O 14 44 ingressus sacerdos viderit reversam lepram et parietes aspersos maculis lepra
 est perseverans et inunda domus
 03O 14 45 quam statim destruent et lapides eius ac ligna atque universum pulverem
 proicient extra oppidum in loco inundo
 03O 14 46 qui intraverit domum quando clausa est inmundus erit usque ad vesperum
 03O 14 47 et qui dormierit in ea et comederit quippiam lavabit vestimenta sua
 03O 14 48 quod si introiens sacerdos viderit lepram non crevisse in domo postquam
 denuo lita est purificabit eam reddita sanitate
 03O 14 49 et in purificationem eius sumet duos passeris lignumque cedrinum et
 vermiculum atque hysopum
 03O 14 50 et immolato uno passere in vase fictili super aquas vivas
 03O 14 51 tollet lignum cedrinum et hysopum et coccum et passerem vivum et intinguet
 omnia in sanguine passeris immolati atque in aquis viventibus et asperget domum septies
 03O 14 52 purificabitque eam tam in sanguine passeris quam in aquis viventibus et in
 passere vivo lignoque cedrino et hysopo atque vermiculo
 03O 14 53 cumque dimiserit passerem avolare in agrum libere orabit pro domo et iure
 mundabitur
 03O 14 54 ista est lex omnis leprae et percussurae
 03O 14 55 leprae vestium et domorum
 03O 14 56 cicatricis et erumpentium popularum lucentis maculae et in varias species
 coloribus inmutatis
 03O 14 57 ut possit sciri quo tempore mundum quid vel inmundum sit
 03O 15 1 locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens
 03O 15 2 loquimini filiis Israhel et dicite eis vir qui patitur fluxum seminis inmundus
 erit
 03O 15 3 et tunc iudicabitur huic vitio subiacere cum per momenta singula adhererit
 carni illius atque concreverit foedus humor
 03O 15 4 omne stratum in quo dormierit inmundum erit et ubicumque sederit
 03O 15 5 si quis hominum tetigerit lectum eius lavabit vestimenta sua et ipse lotus aqua
 inmundus erit usque ad vesperum
 03O 15 6 si sederit ubi ille sederat et ipse lavabit vestimenta sua et lotus aqua inmundus
 erit usque ad vesperum
 03O 15 7 qui tetigerit carnem eius lavabit vestimenta sua et ipse lotus aqua inmundus
 erit usque ad vesperum
 03O 15 8 si salivam huiusmodi homo iecerit super eum qui mundus est lavabit
 vestem suam et lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum
 03O 15 9 sagma super quo sederit inmundum erit
 03O 15 10 et quicquid sub eo fuerit qui fluxum seminis patitur pollutum erit usque ad
 vesperum qui portaverit horum aliquid lavabit vestem suam et ipse lotus aqua inmundus erit usque
 ad vesperum
 03O 15 11 omnis quem tetigerit qui talis est non lotis ante manibus lavabit vestimenta
 sua et lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum
 03O 15 12 vas fictile quod tetigerit confringetur vas autem ligneum lavabitur aqua
 03O 15 13 si sanatus fuerit qui huiusmodi sustinet passionem numerabit septem dies

post emundationem sui et lotis vestibus ac toto corpore in aquis viventibus erit mundus
03O 15 14 die autem octavo sumet duos turtures aut duos pullos columbae et veniet in
conspectu Domini ad ostium tabernaculi testimonii dabitque eos sacerdoti
03O 15 15 qui faciet unum pro peccato et alterum in holocaustum rogabitque pro eo
coram Domino ut emundetur a fluxu seminis sui
03O 15 16 vir de quo egreditur semen coitus lavabit aqua omne corpus suum et
inmundus erit usque ad vesperum
03O 15 17 vestem et pellem quam habuerit lavabit aqua et immunda erit usque ad
vesperum
03O 15 18 mulier cum qua coierit lavabitur aqua et immunda erit usque ad vesperum
03O 15 19 mulier quae redeunte mense patitur fluxum sanguinis septem diebus
separabitur
03O 15 20 omnis qui tetigerit eam immundus erit usque ad vesperum
03O 15 21 et in quo dormierit vel sederit diebus separationis suae polluetur
03O 15 22 qui tetigerit lectum eius lavabit vestimenta sua et ipse lotus aqua immundus
erit usque ad vesperum
03O 15 23 omne vas super quo illa sederit quisquis adtigerit lavabit vestimenta sua et
lotus aqua pollutus erit usque ad vesperum
03O 15 24 si coierit cum ea vir tempore sanguinis menstrualis immundus erit septem
diebus et omne stratum in quo dormierit polluetur
03O 15 25 mulier quae patitur multis diebus fluxum sanguinis non in tempore menstruali
vel quae post menstruum sanguinem fluere non cessat quamdiu huic subiacet passioni immunda erit
quasi sit in tempore menstruo
03O 15 26 omne stratum in quo dormierit et vas in quo sederit pollutum erit
03O 15 27 quicumque tetigerit eam lavabit vestimenta sua et ipse lotus aqua immundus
erit usque ad vesperum
03O 15 28 si steterit sanguis et fluere cessarit numerabit septem dies purificationis suae
03O 15 29 et octavo die offeret pro se sacerdoti duos turtures vel duos pullos columbae
ad ostium tabernaculi testimonii
03O 15 30 qui unum faciet pro peccato et alterum in holocaustum rogabitque pro ea
coram Domino et pro fluxu immunditiae eius
03O 15 31 docebitis ergo filios Israhel ut caveant immunditiam et non moriantur in
sordibus suis cum polluerint tabernaculum meum quod est inter eos
03O 15 32 ista est lex eius qui patitur fluxum seminis et qui polluitur coitu
03O 15 33 et quae menstruis temporibus separatur vel quae iugi fluit sanguine et hominis
qui dormierit cum ea
03O 16 1 locutusque est Dominus ad Moysen post mortem duum filiorum Aaron quando
offerentes ignem alienum interfecti sunt
03O 16 2 et praecepit ei dicens loquere ad Aaron fratrem tuum ne omni tempore
ingrediatur sanctuarium quod est intra velum coram propitiatorio quo tegitur arca ut non moriatur
quia in nube apparebo super oraculum
03O 16 3 nisi haec ante fecerit vitulum offeret pro peccato et arietem in holocaustum
03O 16 4 tunica linea vestietur feminalibus lineis verecunda celabit accingetur zona
linea cidarim lineam inponet capiti haec enim vestimenta sunt sancta quibus cunctis cum lotus fuerit
induetur
03O 16 5 suscipietque ab universa multitudine filiorum Israhel duos hircos pro peccato
et unum arietem in holocaustum
03O 16 6 cumque obtulerit vitulum et oraverit pro se et pro domo sua
03O 16 7 duos hircos stare faciet coram Domino in ostio tabernaculi testimonii
03O 16 8 mittens super utrumque sortem unam Domino et alteram capro emissario
03O 16 9 cuius sors exierit Domino offeret illum pro peccato
03O 16 10 cuius autem in caprum emissarium statuet eum vivum coram Domino ut

fundat preces super eo et emittat illum in solitudinem

03O 16 11 his rite celebratis offeret vitulum et rogans pro se et pro domo sua immolabit eum

03O 16 12 adsumptoque turibulo quod de prunis altaris impleverit et hauriens manu compositum thymiama in incensum ultra velum intrabit in sancta

03O 16 13 ut positus super ignem aromatibus nebula eorum et vapor operiat oraculum quod est super testimonium et non moriatur

03O 16 14 tollet quoque de sanguine vituli et asperget digito septies contra propitiatorium ad orientem

03O 16 15 cumque mactaverit hircum pro peccato populi inferet sanguinem eius intra velum sicut praeceptum est de sanguine vituli ut aspergat e regione oraculi

03O 16 16 et expiet sanctuarium ab immunditiis filiorum Israhel et a praevaricationibus eorum cunctisque peccatis iuxta hunc ritum faciet tabernaculo testimonii quod fixum est inter eos in medio sordium habitationis eorum

03O 16 17 nullus hominum sit in tabernaculo quando pontifex ingreditur sanctuarium ut roget pro se et pro domo sua et pro universo coetu Israhel donec egrediatur

03O 16 18 cum autem exierit ad altare quod coram Domino est oret pro se et sumptum sanguinem vituli atque hirci fundat super cornua eius per gyrum

03O 16 19 aspergensque digito septies expiet et sanctificet illud ab immunditiis filiorum Israhel

03O 16 20 postquam emundarit sanctuarium et tabernaculum et altare tunc offerat hircum viventem

03O 16 21 et posita utraque manu super caput eius confiteatur omnes iniquitates filiorum Israhel et universa delicta atque peccata eorum quae inprecans capiti eius emittet illum per hominem paratum in desertum

03O 16 22 cumque portaverit hircus omnes iniquitates eorum in terram solitariam et dimissus fuerit in deserto

03O 16 23 revertetur Aaron in tabernaculum testimonii et depositis vestibus quibus prius indutus erat cum intraret sanctuarium relictisque ibi

03O 16 24 lavabit carnem suam in loco sancto indueturque vestimentis suis et postquam egressus obtulerit holocaustum suum ac plebis rogabit tam pro se quam pro populo

03O 16 25 et adipem qui oblatus est pro peccatis adolebit super altare

03O 16 26 ille vero qui dimiserit caprum emissarium lavabit vestimenta sua et corpus aqua et sic ingredietur in castra

03O 16 27 vitulum autem et hircum qui pro peccato fuerant immolati et quorum sanguis inlatus est ut in sanctuario expiatio conpleretur asportabunt foras castra et comburent igni tam pelles quam carnes eorum et fimum

03O 16 28 et quicumque combuserit ea lavabit vestimenta sua et carnem aqua et sic ingredietur in castra

03O 16 29 eritque hoc vobis legitimum sempiternum mense septimo decima die mensis adfligatis animas vestras nullumque facietis opus sive indigena sive advena qui peregrinatur inter vos

03O 16 30 in hac die expiatio erit vestri atque mundatio ab omnibus peccatis vestris coram Domino mundabimini

03O 16 31 sabbatum enim requietionis est et adfligatis animas vestras religione perpetua

03O 16 32 expiabit autem sacerdos qui unctus fuerit et cuius initiatae manus ut sacerdotio fungatur pro patre suo indueturque stola linea et vestibus sanctis

03O 16 33 et expiabit sanctuarium et tabernaculum testimonii atque altare sacerdotes quoque et universum populum

03O 16 34 eritque hoc vobis legitimum sempiternum ut oretis pro filiis Israhel et pro cunctis peccatis eorum semel in anno fecit igitur sicut praeceperat Dominus Mosi

03O 17 1 et locutus est Dominus ad Mosen dicens

03O 17 2 loquere Aaron et filiis eius et cunctis filiis Israhel et dices ad eos iste est sermo quem mandavit Dominus dicens

03O 17 3 homo quilibet de domo Israhel si occiderit bovem aut ovem sive capram in castris vel extra castra

03O 17 4 et non obtulerit ad ostium tabernaculi oblationem Domino sanguinis reus erit quasi sanguinem fuderit sic peribit de medio populi sui

03O 17 5 ideo offerre debent sacerdoti filii Israhel hostias suas quas occidunt in agro ut sanctificentur Domino ante ostium tabernaculi testimonii et immolent eas hostias pacificas Domino

03O 17 6 fundetque sacerdos sanguinem super altare Domini ad ostium tabernaculi testimonii et adolebit adipem in odorem suavitatis Domino

03O 17 7 et nequaquam ultra immolabunt hostias suas daemonibus cum quibus fornicati sunt legitimum sempiternum erit illis et posteris eorum

03O 17 8 et ad ipsos dices homo de domo Israhel et de advenis qui peregrinantur apud vos qui obtulerit holocaustum sive victimam

03O 17 9 et ad ostium tabernaculi testimonii non adduxerit eam ut offeratur Domino interibit de populo suo

03O 17 10 homo quilibet de domo Israhel et de advenis qui peregrinantur inter eos si comederit sanguinem obfirmabo faciem meam contra animam illius et disperdam eam de populo suo

03O 17 11 quia anima carnis in sanguine est et ego dedi illum vobis ut super altare in eo expietis pro animabus vestris et sanguis pro animae piaculo sit

03O 17 12 idcirco dixi filiis Israhel omnis anima ex vobis non comedet sanguinem nec ex advenis qui peregrinantur inter vos

03O 17 13 homo quicumque de filiis Israhel et de advenis qui peregrinantur apud vos si venatione atque aucupio ceperit feram vel avem quibus vesci licitum est fundat sanguinem eius et operiat illum terra

03O 17 14 anima enim omnis carnis in sanguine est unde dixi filiis Israhel sanguinem universae carnis non comedetis quia anima carnis in sanguine est et quicumque comederit illum interibit

03O 17 15 anima quae comederit morticinum vel captum a bestia tam de indigenis quam de advenis lavabit vestes suas et semet ipsum aqua et contaminatus erit usque ad vesperum et hoc ordine mundus fiet

03O 17 16 quod si non laverit vestimenta sua nec corpus portabit iniquitatem suam

03O 18 1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens

03O 18 2 loquere filiis Israhel et dices ad eos ego Dominus Deus vester

03O 18 3 iuxta consuetudinem terrae Aegypti in qua habitastis non facietis et iuxta morem regionis Chanaan ad quam ego introducturus sum vos non agetis nec in legitimis eorum ambulabitis

03O 18 4 facietis iudicia mea et praecepta servabitis et ambulabitis in eis ego Dominus Deus vester

03O 18 5 custodite leges meas atque iudicia quae faciens homo vivet in eis ego Dominus

03O 18 6 omnis homo ad proximam sanguinis sui non accedet ut revelet turpitudinem eius ego Dominus

03O 18 7 turpitudinem patris et turpitudinem matris tuae non discoperies mater tua est non revelabis turpitudinem eius

03O 18 8 turpitudinem uxoris patris tui non discoperies turpitudinem enim patris tui est

03O 18 9 turpitudinem sororis tuae ex patre sive ex matre quae domi vel foris genita est non revelabis

03O 18 10 turpitudinem filiae filii tui vel neptis ex filia non revelabis quia turpitudinem tua est

03O 18 11 turpitudinem filiae uxoris patris tui quam peperit patri tuo et est soror tua non

revelabis

- 03O 18 12 turpitudinem sororis patris tui non discoperies quia caro est patris tui
- 03O 18 13 turpitudinem sororis matris tuae non revelabis eo quod caro sit matris tuae
- 03O 18 14 turpitudinem patris tui non revelabis nec accedes ad uxorem eius quae tibi adfinitate coniungitur
- 03O 18 15 turpitudinem nurus tuae non revelabis quia uxor filii tui est nec discoperies ignominiam eius
- 03O 18 16 turpitudinem uxoris fratris tui non revelabis quia turpitudinem fratris tui est
- 03O 18 17 turpitudinem uxoris tuae et filiae eius non revelabis filiam filii eius et filiam filiae illius non sumes ut reveles ignominiam eius quia caro illius sunt et talis coitus incestus est
- 03O 18 18 sororem uxoris tuae in pelicatum illius non accipies nec revelabis turpitudinem eius adhuc illa vivente
- 03O 18 19 ad mulierem quae patitur menstrua non accedes nec revelabis foeditatem eius
- 03O 18 20 cum uxore proximi tui non coibis nec seminis commixtione maculaberis
- 03O 18 21 de semine tuo non dabis ut consecretur idolo Moloch nec pollues nomen Dei tui ego Dominus
- 03O 18 22 cum masculo non commisceberis coitu femineo quia abominatio est
- 03O 18 23 cum omni pecore non coibis nec maculaberis cum eo mulier non subcumbet iumento nec miscebitur ei quia scelus est
- 03O 18 24 ne polluamini in omnibus his quibus contaminatae sunt universae gentes quas ego eiciam ante conspectum vestrum
- 03O 18 25 et quibus polluta est terra cuius ego scelera visitabo ut evomat habitatores suos
- 03O 18 26 custodite legitima mea atque iudicia et non faciat ex omnibus abominationibus istis tam indigena quam colonus qui peregrinatur apud vos
- 03O 18 27 omnes enim execrationes istas fecerunt accolae terrae qui fuerunt ante vos et polluerunt eam
- 03O 18 28 cavete ergo ne et vos similiter evomat cum paria feceritis sicut evomuit gentem quae fuit ante vos
- 03O 18 29 omnis anima quae fecerit de abominationibus his quippiam peribit de medio populi sui
- 03O 18 30 custodite mandata mea nolite facere quae fecerunt hii qui fuerunt ante vos et ne polluamini in eis ego Dominus Deus vester
- 03O 19 1 locutus est Dominus ad Moysen dicens
- 03O 19 2 loquere ad omnem coetum filiorum Israhel et dices ad eos sancti estote quia ego sanctus sum Dominus Deus vester
- 03O 19 3 unusquisque matrem et patrem suum timeat sabbata mea custodite ego Dominus Deus vester
- 03O 19 4 nolite converti ad idola nec deos conflatiles faciatis vobis ego Dominus Deus vester
- 03O 19 5 si immolaveritis hostiam pacificorum Domino ut sit placabilis
- 03O 19 6 eo die quo fuerit immolata comedetis eam et die altero quicquid autem residuum fuerit in diem tertium igne conburetis
- 03O 19 7 si quis post biduum comederit ex ea profanus erit et impietatis reus
- 03O 19 8 portabit iniquitatem suam quia sanctum Domini polluit et peribit anima illa de populo suo
- 03O 19 9 cum messueris segetes terrae tuae non tondebis usque ad solum superficiem terrae nec remanentes spicas colliges
- 03O 19 10 neque in vinea tua racemos et grana decidentia congregabis sed pauperibus et peregrinis carpenda dimittes ego Dominus Deus vester
- 03O 19 11 non facietis furtum non mentiemini nec decipiet unusquisque proximum suum

03O 19 12 non peierabis in nomine meo nec pollues nomen Dei tui ego Dominus
 03O 19 13 non facies calumniam proximo tuo nec vi opprimes eum non morabitur opus
 mercennarii apud te usque mane
 03O 19 14 non maledices surdo nec coram caeco pones offendiculum sed timebis Deum
 tuum quia ego sum Dominus
 03O 19 15 non facies quod iniquum est nec iniuste iudicabis nec consideres personam
 pauperis nec honores vultum potentis iuste iudica proximo tuo
 03O 19 16 non eris criminator et susurro in populis non stabis contra sanguinem proximi
 tui ego Dominus
 03O 19 17 ne oderis fratrem tuum in corde tuo sed publice argue eum ne habeas super
 illo peccatum
 03O 19 18 non quaeres ultionem nec memor eris iniuriae civium tuorum diliges amicum
 tuum sicut temet ipsum ego Dominus
 03O 19 19 leges meas custodite iumenta tua non facies coire cum alterius generis
 animantibus agrum non seres diverso semine veste quae ex duobus texta est non indueris
 03O 19 20 homo si dormierit cum muliere coitu seminis quae sit ancilla etiam nubilis et
 tamen pretio non redempta nec libertate donata vapulabunt ambo et non morientur quia non fuit
 libera
 03O 19 21 pro delicto autem suo offeret Domino ad ostium tabernaculi testimonii
 arietem
 03O 19 22 orabitque pro eo sacerdos et pro delicto eius coram Domino et repropitiabitur
 ei dimitteturque peccatum
 03O 19 23 quando ingressi fueritis terram et plantaveritis in ea ligna pomifera auferetis
 praepudia eorum poma quae germinant imunda erunt vobis nec edetis ex eis
 03O 19 24 quarto anno omnis fructus eorum sanctificabitur laudabilis Domino
 03O 19 25 quinto autem anno comedetis fructus congregantes poma quae proferunt ego
 Dominus Deus vester
 03O 19 26 non comedetis cum sanguine non augurabimini nec observabitis somnia
 03O 19 27 neque in rotundum adtondebitis comam nec radatis barbam
 03O 19 28 et super mortuo non incidetis carnem vestram neque figuras aliquas et
 stigmata facietis vobis ego Dominus
 03O 19 29 ne prostituas filiam tuam et contaminetur terra et impleatur piaculo
 03O 19 30 sabbata mea custodite et sanctuarium meum metuite ego Dominus
 03O 19 31 ne declinetis ad magos nec ab ariolis aliquid sciscitemini ut polluamini per
 eos ego Dominus Deus vester
 03O 19 32 coram cano capite consurge et honora personam senis et time Deum tuum ego
 sum Dominus
 03O 19 33 si habitaverit advena in terra vestra et moratus fuerit inter vos ne exprobetis
 ei
 03O 19 34 sed sit inter vos quasi indigena et diligetis eum quasi vosmet ipsos fuistis
 enim et vos advenae in terra Aegypti ego Dominus Deus vester
 03O 19 35 nolite facere iniquum aliquid in iudicio in regula in pondere in mensura
 03O 19 36 statera iusta et aequa sint pondera iustus modius aequusque sextarius ego
 Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegypti
 03O 19 37 custodite omnia praecepta mea et universa iudicia et facite ea ego Dominus
 03O 20 1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
 03O 20 2 haec loqueris filiis Israhel homo de filiis Israhel et de advenis qui habitant in
 Israhel si quis dederit de semine suo idolo Moloch morte moriatur populus terrae lapidabit eum
 03O 20 3 et ego ponam faciem meam contra illum succidamque eum de medio populi
 sui eo quod dederit de semine suo Moloch et contaminaverit sanctuarium meum ac polluerit nomen
 sanctum meum
 03O 20 4 quod si neglegens populus terrae et quasi parvipendens imperium meum

dimiserit hominem qui dederit de semine suo Moloch nec voluerit eum occidere
03O 20 5 ponam faciem meam super hominem illum et cognationem eius succidamque
et ipsum et omnes qui consenserunt ei ut fornicarentur cum Moloch de medio populi sui
03O 20 6 anima quae declinaverit ad magos et ariolos et fornicata fuerit cum eis ponam
faciem meam contra eam et interficiam illam de medio populi sui
03O 20 7 sanctificamini et estote sancti quia ego Dominus Deus vester
03O 20 8 custodite praecepta mea et facite ea ego Dominus qui sanctifico vos
03O 20 9 qui maledixerit patri suo et matri morte moriatur patri matrique maledixit
sanguis eius sit super eum
03O 20 10 si moechatus quis fuerit cum uxore alterius et adulterium perpetrarit cum
coniuge proximi sui morte moriantur et moechus et adultera
03O 20 11 qui dormierit cum noverca sua et revelaverit ignominiam patris sui morte
morianur ambo sanguis eorum sit super eos
03O 20 12 si quis dormierit cum nuru sua uterque moriantur quia scelus operati sunt
sanguis eorum sit super eos
03O 20 13 qui dormierit cum masculo coitu femineo uterque operati sunt nefas morte
morianur sit sanguis eorum super eos
03O 20 14 qui supra uxorem filiam duxerit matrem eius scelus operatus est vivus ardebit
cum eis nec permanebit tantum nefas in medio vestri
03O 20 15 qui cum iumento et pecore coierit morte moriatur pecus quoque occidite
03O 20 16 mulier quae subcubuerit cuilibet iumento simul interficietur cum eo sanguis
eorum sit super eos
03O 20 17 qui acceperit sororem suam filiam patris sui vel filiam matris suae et viderit
turpitudinem eius illaque conspexerit fratris ignominiam nefariam rem operati sunt occidentur in
conspectu populi sui eo quod turpitudinem suam mutuo revelarint et portabunt iniquitatem suam
03O 20 18 qui coierit cum muliere in fluxu menstruo et revelaverit turpitudinem eius
ipsaque aperuerit fontem sanguinis sui interficientur ambo de medio populi sui
03O 20 19 turpitudinem materterae tuae et amitae tuae non discoperies qui hoc fecerit
ignominiam carnis suae nudavit portabunt ambo iniquitatem suam
03O 20 20 qui coierit cum uxore patris sui vel avunculi sui et revelaverit ignominiam
cognationis suae portabunt ambo peccatum suum absque liberis morientur
03O 20 21 qui duxerit uxorem fratris sui rem facit illicitam turpitudinem fratris sui
revelavit absque filiis erunt
03O 20 22 custodite leges meas atque iudicia et facite ea ne et vos evomat terra quam
intraturi estis et habitaturi
03O 20 23 nolite ambulare in legitimis nationum quas ego expulsurus sum ante vos
omnia enim haec fecerunt et abominatus sum eos
03O 20 24 vobis autem loquor possidete terram eorum quam dabo vobis in hereditatem
terram fluentem lacte et melle ego Dominus Deus vester qui separavi vos a ceteris populis
03O 20 25 separate ergo et vos iumentum mundum ab inmundo et avem mundam ab
inmunda ne polluatis animas vestras in pecore et in avibus et cunctis quae moventur in terra et quae
vobis ostendi esse polluta
03O 20 26 eritis sancti mihi quia sanctus ego sum Dominus et separavi vos a ceteris
populis ut essetis mei
03O 20 27 vir sive mulier in quibus pythonicus vel divinationis fuerit spiritus morte
morianur lapidibus obruent eos sanguis eorum sit super illos
03O 21 1 dixit quoque Dominus ad Mosen loquere ad sacerdotes filios Aaron et dices
eis ne contaminetur sacerdos in mortibus civium suorum
03O 21 2 nisi tantum in consanguineis ac propinquis id est super matre et patre et filio
ac filia fratre quoque
03O 21 3 et sorore virgine quae non est nupta viro
03O 21 4 sed nec in principe populi sui contaminabitur

03O 21 5 non radent caput nec barbam neque in carnibus suis facient incisuras
03O 21 6 sancti erunt Deo suo et non polluent nomen eius incensum enim Domini et
panes Dei sui offerunt et ideo sancti erunt
03O 21 7 scortum et vile prostibulum non ducet uxorem nec eam quae repudiata est a
marito quia consecratus est Deo suo
03O 21 8 et panes propositionis offert sit ergo sanctus quia et ego sanctus sum Dominus
qui sanctifico vos
03O 21 9 sacerdotis filia si deprehensa fuerit in stupro et violaverit nomen patris sui
flammis exuretur
03O 21 10 pontifex id est sacerdos maximus inter fratres suos super cuius caput fusum
est unctionis oleum et cuius manus in sacerdotio consecratae sunt vestitusque est sanctis vestibus
caput suum non discoperiet vestimenta non scindet
03O 21 11 et ad omnem mortuum non ingredietur omnino super patre quoque suo et
matre non contaminabitur
03O 21 12 nec egredietur de sanctis ne polluat sanctuarium Domini quia oleum sanctae
unctionis Dei sui super eum est ego Dominus
03O 21 13 virginem ducet uxorem
03O 21 14 viduam et repudiatam et sordidam atque meretricem non accipiet sed puellam
de populo suo
03O 21 15 ne commisceat stirpem generis sui vulgo gentis suae quia ego Dominus qui
sanctifico eum
03O 21 16 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
03O 21 17 loquere ad Aaron homo de semine tuo per familias qui habuerit maculam non
offeret panes Deo suo
03O 21 18 nec accedet ad ministerium eius si caecus fuerit si claudus si vel parvo vel
grandi et torto naso
03O 21 19 si fracto pede si manu
03O 21 20 si gibbus si lippus si albuginem habens in oculo si iugem scabiem si
inpetiginem in corpore vel hirniosus
03O 21 21 omnis qui habuerit maculam de semine Aaron sacerdotis non accedet offerre
hostias Domino nec panes Deo suo
03O 21 22 vescetur tamen panibus qui offeruntur in sanctuario
03O 21 23 ita dumtaxat ut intra velum non ingrediatur nec accedat ad altare quia
maculam habet et contaminare non debet sanctuarium meum ego Dominus qui sanctifico eos
03O 21 24 locutus est ergo Moses ad Aaron et filios eius et ad omnem Israhel cuncta
quae sibi fuerant imperata
03O 22 1 locutus quoque est Dominus ad Mosen dicens
03O 22 2 loquere ad Aaron et ad filios eius ut caveant ab his quae consecrata sunt
filiis Israhel et non contaminent nomen sanctificatorum mihi quae ipsi offerunt ego Dominus
03O 22 3 dic ad eos et ad posteros eorum omnis homo qui accesserit de stirpe vestra ad
ea quae consecrata sunt et quae obtulerunt filii Israhel Domino in quo est immunditia peribit coram
Domino ego sum Dominus
03O 22 4 homo de semine Aaron qui fuerit leprosus aut patiens fluxum seminis non
vescetur de his quae sanctificata sunt mihi donec sanetur qui tetigerit immundum super mortuo et ex
quo egreditur semen quasi coitus
03O 22 5 et qui tangit reptile et quodlibet immundum cuius tactus est sordidus
03O 22 6 immundus erit usque ad vesperum et non vescetur his quae sanctificata sunt
sed cum laverit carnem suam aqua
03O 22 7 et occubuerit sol tunc mundatus vescetur de sanctificatis quia cibus illius est
03O 22 8 morticinum et captum a bestia non comedent nec polluentur in eis ego sum
Dominus
03O 22 9 custodient praecepta mea ut non subiaceant peccato et moriantur in sanctuario

cum polluerint illud ego Dominus qui sanctifico eos

03O 22 10 omnis alienigena non comedet de sanctificatis inquilinus sacerdotis et mercennarius non vescetur ex eis

03O 22 11 quem autem sacerdos emerit et qui vernaculus domus eius fuerit hii comedent ex eis

03O 22 12 si filia sacerdotis cuilibet ex populo nupta fuerit de his quae sanctificata sunt et de primitiis non vescetur

03O 22 13 sin autem vidua vel repudiata et absque liberis reversa fuerit ad domum patris sui sicut puella consuerat aletur cibus patris sui omnis alienigena comedendi ex eis non habet potestatem

03O 22 14 qui comederit de sanctificatis per ignorantiam addet quintam partem cum eo quod comedit et dabit sacerdoti in sanctuarium

03O 22 15 nec contaminabunt sanctificata filiorum Israhel quae offerunt Domino

03O 22 16 ne forte sustineant iniquitatem delicti sui cum sanctificata comederint ego Dominus qui sanctifico eos

03O 22 17 locutus est Dominus ad Mosen dicens

03O 22 18 loquere ad Aaron et filios eius et ad omnes filios Israhel dicesque ad eos homo de domo Israhel et de advenis qui habitant apud vos qui obtulerit oblationem suam vel vota solvens vel sponte offerens quicquid illud obtulerit in holocaustum Domini

03O 22 19 ut offeratur per vos masculus immaculatus erit ex bubus et ex ovibus et ex capris

03O 22 20 si maculam habuerit non offeretis neque erit acceptabile

03O 22 21 homo qui obtulerit victimam pacificorum Domino vel vota solvens vel sponte offerens tam de bubus quam de ovibus immaculatum offeret ut acceptabile sit omnis macula non erit in eo

03O 22 22 si caecum fuerit si fractum si cicatricem habens si papulas aut scabiem vel inpetiginem non offeretis ea Domino neque adolebitis ex eis super altare Domini

03O 22 23 bovem et ovem aure et cauda amputatis voluntarie offerre potes votum autem ex his solvi non potest

03O 22 24 omne animal quod vel contritis vel tunsis vel sectis ablatisque testiculis est non offeretis Domino et in terra vestra hoc omnino ne faciatis

03O 22 25 de manu alienigenae non offeretis panes Deo vestro et quicquid aliud dare voluerint quia corrupta et maculata sunt omnia non suscipietis ea

03O 22 26 locutusque est Dominus ad Mosen dicens

03O 22 27 bos ovis et capra cum genita fuerint septem diebus erunt sub ubere matris suae die autem octavo et deinceps offerri poterunt Domino

03O 22 28 sive illa bos sive ovis non immolabuntur una die cum fetibus suis

03O 22 29 si immolaveritis hostiam pro gratiarum actione Domino ut possit esse placabilis

03O 22 30 eodem die comedetis eam non remanebit quicquam in mane alterius diei ego Dominus

03O 22 31 custodite mandata mea et facite ea ego Dominus

03O 22 32 ne polluatis nomen meum sanctum ut sanctificer in medio filiorum Israhel ego Dominus qui sanctifico vos

03O 22 33 et eduxi de terra Aegypti ut essem vobis in Deum ego Dominus

03O 23 1 locutus est Dominus ad Mosen dicens

03O 23 2 loquere filiis Israhel et dices ad eos hae sunt feriae Domini quas vocabitis sanctas

03O 23 3 sex diebus facietis opus dies septimus quia sabbati requies est vocabitur sanctus omne opus non facietis in eo sabbatum Domini est in cunctis habitationibus vestris

03O 23 4 hae sunt ergo feriae Domini sanctae quas celebrare debetis temporibus suis

03O 23 5 mense primo quartadecima die mensis ad vesperum phase Domini est

03O 23 6 et quintadecima die mensis huius sollempnitas azymorum Domini est septem diebus azyma comedetis

03O 23 7 dies primus erit vobis celeberrimus sanctusque omne opus servile non facietis in eo

03O 23 8 sed offeretis sacrificium in igne Domino septem diebus dies autem septimus erit celebrior et sanctior nullumque servile opus fiet in eo

03O 23 9 locutusque est Dominus ad Mosen dicens

03O 23 10 loquere filiis Israhel et dices ad eos cum ingressi fueritis terram quam ego dabo vobis et messueritis segetem feretis manipulos spicarum primitias messis vestrae ad sacerdotem

03O 23 11 qui elevabit fasciculum coram Domino ut acceptabile sit pro vobis altero die sabbati et sanctificabit illum

03O 23 12 atque in eodem die quo manipulus consecratur caedetur agnus immaculatus anniculus in holocaustum Domini

03O 23 13 et libamenta offerentur cum eo duae decimae similiae conspersae oleo in incensum Domini odoremque suavissimum liba quoque vini quarta pars hinc

03O 23 14 panem et pulentam et pultes non comedetis ex segete usque ad diem qua offeratis ex ea Deo vestro praeceptum est sempiternum in generationibus cunctisque habitaculis vestris

03O 23 15 numerabitis ergo ab altero die sabbati in quo obtulistis manipulum primitiarum septem ebdomadas plenas

03O 23 16 usque ad alteram diem expletionis ebdomadae septimae id est quinquaginta dies et sic offeretis sacrificium novum Domino

03O 23 17 ex omnibus habitaculis vestris panes primitiarum duos de duabus decimis similiae fermentatae quos coquetis in primitias Domini

03O 23 18 offeretisque cum panibus septem agnos immaculatos anniculos et vitulum de armento unum et arietes duos et erunt in holocausto cum libamentis suis in odorem suavissimum Domino

03O 23 19 facietis et hircum pro peccato duosque agnos anniculos hostias pacificorum

03O 23 20 cumque elevaverit eos sacerdos cum panibus primitiarum coram Domino cedent in usum eius

03O 23 21 et vocabitis hunc diem celeberrimum atque sanctissimum omne opus servile non facietis in eo legitimum sempiternum erit in cunctis habitaculis et generationibus vestris

03O 23 22 postquam autem messueritis segetem terrae vestrae non secabitis eam usque ad solum nec remanentes spicas colligetis sed pauperibus et peregrinis dimittetis eas ego Dominus Deus vester

03O 23 23 locutusque est Dominus ad Mosen dicens

03O 23 24 loquere filiis Israhel mense septimo prima die mensis erit vobis sabbatum memorabile clangentibus tubis et vocabitur sanctum

03O 23 25 omne opus servile non facietis in eo et offeretis holocaustum Domino

03O 23 26 locutusque est Dominus ad Mosen dicens

03O 23 27 decimo die mensis huius septimi dies expiationum erit celeberrimus et vocabitur sanctus adfligetisque animas vestras in eo et offeretis holocaustum Domino

03O 23 28 omne opus non facietis in tempore diei huius quia dies propitiationis est ut propitietur vobis Dominus Deus vester

03O 23 29 omnis anima quae adflicta non fuerit die hoc peribit de populis suis

03O 23 30 et quae operis quippiam fecerit delebo eam de populo suo

03O 23 31 nihil ergo operis facietis in eo legitimum sempiternum erit vobis in cunctis generationibus et habitationibus vestris

03O 23 32 sabbatum requietionis est adfligetisque animas vestras die nono mensis a vespero usque ad vesperum celebrabitis sabbata vestra

03O 23 33 et locutus est Dominus ad Mosen dicens

03O 23 34 loquere filiis Israhel a quintodecimo die mensis huius septimi erunt feriae tabernaculorum septem diebus Domino
03O 23 35 dies primus vocabitur celeberrimus atque sanctissimus omne opus servile non facietis
03O 23 36 et septem diebus offeretis holocausta Domino dies quoque octavus erit celeberrimus atque sanctissimus et offeretis holocaustum Domino est enim coetus atque collectae omne opus servile non facietis in eo
03O 23 37 hae sunt feriae Domini quas vocabitis celeberrimas et sanctissimas offeretisque in eis oblationes Domino holocausta et libamenta iuxta ritum uniuscuiusque diei
03O 23 38 exceptis sabbatis Domini donisque vestris et quae offertis ex voto vel quae sponte tribuitis Domino
03O 23 39 a quintodecimo ergo die mensis septimi quando congregaveritis omnes fructus terrae vestrae celebrabitis ferias Domini septem diebus die primo et die octavo erit sabbatum id est requies
03O 23 40 sumetisque vobis die primo fructus arboris pulcherrimae spatulasque palmarum et ramos ligni densarum frondium et salices de torrente et laetabimini coram Domino Deo vestro
03O 23 41 celebrabitisque sollemnitatem eius septem diebus per annum legitimum sempiternum erit in generationibus vestris mense septimo festa celebrabitis
03O 23 42 et habitabitis in umbraculis septem diebus omnis qui de genere est Israhel manebit in tabernaculis
03O 23 43 ut discant posteri vestri quod in tabernaculis habitare fecerim filios Israhel cum educerem eos de terra Aegypti ego Dominus Deus vester
03O 23 44 locutusque est Moses super sollemnitatibus Domini ad filios Israhel
03O 24 1 et locutus est Dominus ad Mosen dicens
03O 24 2 praecipe filiis Israhel ut adferant tibi oleum de olivis purissimum ac lucidum ad concinnandas lucernas iugiter
03O 24 3 extra velum testimonii in tabernaculo foederis ponetque eas Aaron a vespere usque in mane coram Domino cultu rituque perpetuo in generationibus vestris
03O 24 4 super candelabro mundissimo ponentur semper in conspectu Domini
03O 24 5 accipies quoque simlam et coques ex ea duodecim panes qui singuli habebunt duas decimas
03O 24 6 quorum senos altrinsecus super mensam purissimam coram Domino statues
03O 24 7 et pones super eos tus lucidissimum ut sit panis in monumentum oblationis Domini
03O 24 8 per singula sabbata mutabuntur coram Domino suscepti a filiis Israhel foedere sempiterno
03O 24 9 eruntque Aaron et filiorum eius ut comedant eos in loco sancto quia sanctum sanctorum est de sacrificiis Domini iure perpetuo
03O 24 10 ecce autem egressus filius mulieris israhelitis quem pepererat de viro aegyptio inter filios Israhel iurgatus est in castris cum viro israhelite
03O 24 11 cumque blasphemasset nomen et maledixisset ei adductus est ad Mosen vocabatur autem mater eius Salumith filia Dabri de tribu Dan
03O 24 12 miseruntque eum in carcerem donec nossent quid iuberet Dominus
03O 24 13 qui locutus est ad Mosen
03O 24 14 dicens educ blasphemum extra castra et ponant omnes qui audierunt manus suas super caput eius et lapidet eum populus universus
03O 24 15 et ad filios Israhel loqueris homo qui maledixerit Deo suo portabit peccatum suum
03O 24 16 et qui blasphemaverit nomen Domini morte moriatur lapidibus opprimet eum omnis multitudo sive ille civis seu peregrinus fuerit qui blasphemaverit nomen Domini morte moriatur

03O 24 17 qui percusserit et occiderit hominem morte moriatur
03O 24 18 qui percusserit animal reddat vicarium id est animam pro anima
03O 24 19 qui inrogaverit maculam cuilibet civium suorum sicut fecit fiet ei
03O 24 20 fracturam pro fractura oculum pro oculo dentem pro dente restituet qualem
influxerit maculam talem sustinere cogetur
03O 24 21 qui percusserit iumentum reddet aliud qui percusserit hominem punietur
03O 24 22 aequum iudicium sit inter vos sive peregrinus sive civis peccaverit quia ego
sum Dominus Deus vester
03O 24 23 locutusque est Moses ad filios Israhel et eduxerunt eum qui blasphemaverat
extra castra ac lapidibus oppresserunt feceruntque filii Israhel sicut praeceperat Dominus Mose
03O 25 1 locutusque est Dominus ad Mosen in monte Sinai dicens
03O 25 2 loquere filiis Israhel et dices ad eos quando ingressi fueritis terram quam ego
dabo vobis sabbatizet sabbatum Domini
03O 25 3 sex annis seres agrum tuum et sex annis putabis vineam tuam colligesque
fructus eius
03O 25 4 septimo autem anno sabbatum erit terrae requietionis Domini agrum non
seres et vineam non putabis
03O 25 5 quae sponte gignit humus non metes et uvas primitiarum tuarum non colliges
quasi vindemiam annus enim requietionis terrae est
03O 25 6 sed erunt vobis in cibum tibi et servo tuo ancillae et mercenario tuo et
advenae qui peregrinantur apud te
03O 25 7 iumentis tuis et pecoribus omnia quae nascuntur praebebunt cibum
03O 25 8 numerabis quoque tibi septem ebdomades annorum id est septem septies quae
simul faciunt annos quadraginta novem
03O 25 9 et clanges bucina mense septimo decima die mensis propitiationis tempore in
universa terra vestra
03O 25 10 sanctificabisque annum quinquagesimum et vocabis remissionem cunctis
habitoribus terrae tuae ipse est enim iobeus revertetur homo ad possessionem suam et
unusquisque rediet ad familiam pristinam
03O 25 11 quia iobeus est et quinquagesimus annus non seretis neque metetis sponte in
agro nascentia et primitias vindemiae non colligetis
03O 25 12 ob sanctificationem iobei sed statim ablata comedetis
03O 25 13 anno iobei redient omnes ad possessiones suas
03O 25 14 quando vendes quippiam civi tuo vel emes ab eo ne contristes fratrem tuum
sed iuxta numerum annorum iobei emes ab eo
03O 25 15 et iuxta supputationem frugum vendet tibi
03O 25 16 quanto plus anni remanserint post iobeum tanto crescet et pretium et quanto
minus temporis numeraveris tanto minoris et emptio constabit tempus enim frugum vendet tibi
03O 25 17 nolite adfligere contribules vestros sed timeat unusquisque Deum suum quia
ego Dominus Deus vester
03O 25 18 facite praecepta mea et iudicia custodite et implete ea ut habitare possitis in
terra absque ullo pavore
03O 25 19 et gignat vobis humus fructus suos quibus vescamini usque ad saturitatem
nullius impetum formidantes
03O 25 20 quod si dixeritis quid comedemus anno septimo si non seruerimus neque
collegerimus fruges nostras
03O 25 21 dabo benedictionem meam vobis anno sexto et faciet fructus trium annorum
03O 25 22 seretisque anno octavo et comedetis veteres fruges usque ad nonum annum
donec nova nascantur edetis vetera
03O 25 23 terra quoque non veniet in perpetuum quia mea est et vos advenae et coloni
mei estis
03O 25 24 unde cuncta regio possessionis vestrae sub redemptionis condicione vendetur

03O 25 25 si adtenuatus frater tuus vendiderit possessiunculam suam et voluerit
propinquus eius potest redimere quod ille vendiderat
03O 25 26 sin autem non habuerit proximum et ipse pretium ad redimendum potuerit
invenire
03O 25 27 computabuntur fructus ex eo tempore quo vendidit et quod reliquum est reddet
emptori sicque recipiet possessionem suam
03O 25 28 quod si non invenerit manus eius ut reddat pretium habebit emptor quod
emerat usque ad annum iobelem in ipso enim omnis venditio redit ad dominum et ad possessorem
pristinum
03O 25 29 qui vendiderit domum intra urbis muros habebit licentiam redimendi donec
unus impleatur annus
03O 25 30 si non redemerit et anni circulus fuerit evolutus emptor possidebit eam et
posteri eius in perpetuum et redimi non poterit etiam in iobelem
03O 25 31 sin autem in villa fuerit domus quae muros non habet agrorum iure vendetur
si ante redempta non fuerit in iobelem revertetur ad dominum
03O 25 32 aedes Levitarum quae in urbibus sunt semper possunt redimi
03O 25 33 si redemptae non fuerint in iobelem revertentur ad dominos quia domus
urbium leviticarum pro possessionibus sunt inter filios Israhel
03O 25 34 suburbana autem eorum non venient quia possessio sempiterna est
03O 25 35 si adtenuatus fuerit frater tuus et infirmus manu et susceperis eum quasi
advenam et peregrinum et vixerit tecum
03O 25 36 ne accipias usuras ab eo nec amplius quam dedisti time Deum tuum ut vivere
possit frater tuus apud te
03O 25 37 pecuniam tuam non dabis ei ad usuram et frugum superabundantiam non
exiges
03O 25 38 ego Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegypti ut darem vobis
terram Chanaan et essem vester Deus
03O 25 39 si paupertate compulsus vendiderit se tibi frater tuus non eum opprimes
servitute famulorum
03O 25 40 sed quasi mercennarius et colonus erit usque ad annum iobelem operabitur
apud te
03O 25 41 et postea egredietur cum liberis suis et revertetur ad cognationem et ad
possessionem patrum suorum
03O 25 42 mei enim servi sunt et ego eduxi eos de terra Aegypti non venient condicione
servorum
03O 25 43 ne adfligas eum per potentiam sed metuito Deum tuum
03O 25 44 servus et ancilla sint vobis de nationibus quae in circuitu vestro sunt
03O 25 45 et de advenis qui peregrinantur apud vos vel qui ex his nati fuerint in terra
vestra hos habebitis famulos
03O 25 46 et hereditario iure transmittetis ad posteros ac possidebitis in aeternum fratres
autem vestros filios Israhel ne opprimatis per potentiam
03O 25 47 si invaluerit apud vos manus advenae atque peregrini et adtenuatus frater tuus
vendiderit se ei aut cuiquam de stirpe eius
03O 25 48 post venditionem potest redimi qui voluerit ex fratribus suis redimet eum
03O 25 49 et patruus et patruelis et consanguineus et adfinis sin autem et ipse potuerit
redimet se
03O 25 50 supputatis dumtaxat annis a tempore venditionis suae usque ad annum
iobelem et pecunia qua venditus fuerat iuxta annorum numerum et rationem mercennarii supputata
03O 25 51 si plures fuerint anni qui remanent usque ad iobelem secundum hos reddet et
pretium
03O 25 52 si pauci ponet rationem cum eo iuxta annorum numerum et reddet emptori
quod reliquum est annorum

03O 25 53 quibus ante servivit mercedibus inputatis non adfliget eum violenter in
 conspectu tuo
 03O 25 54 quod si per haec redimi non potuerit anno iobeleo egredietur cum liberis suis
 03O 25 55 mei sunt enim servi filii Israhel quos eduxi de terra Aegypti
 03O 26 1 ego Dominus Deus vester non facietis vobis idolum et sculptile nec titulos
 erigitis nec insignem lapidem ponetis in terra vestra ut adoretis eum ego enim sum Dominus Deus
 vester
 03O 26 2 custodite sabbata mea et pavete ad sanctuarium meum ego Dominus
 03O 26 3 si in praeceptis meis ambulaveritis et mandata mea custodieritis et feceritis ea
 dabo vobis pluvias temporibus suis
 03O 26 4 et terra gignet germen suum et pomis arbores replebuntur
 03O 26 5 adprehendet messium tritura vindemiam et vindemia occupabit sementem et
 comedetis panem vestrum in saturitatem et absque pavore habitabitis in terra vestra
 03O 26 6 dabo pacem in finibus vestris dormietis et non erit qui exterreat auferam
 malas bestias et gladius non transibit terminos vestros
 03O 26 7 persequemini inimicos vestros et corruent coram vobis
 03O 26 8 persequentur quinque de vestris centum alienos et centum ex vobis decem
 milia cadent inimici vestri in conspectu vestro gladio
 03O 26 9 respiciam vos et crescere faciam multiplicabimini et firmabo pactum meum
 vobiscum
 03O 26 10 comedetis vetustissima veterum et vetera novis supervenientibus proicietis
 03O 26 11 ponam tabernaculum meum in medio vestri et non abiciet vos anima mea
 03O 26 12 ambulabo inter vos et ero vester Deus vosque eritis populus meus
 03O 26 13 ego Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegyptiorum ne serviretis eis
 et qui confregi catenas cervicum vestrarum ut incederetis erecti
 03O 26 14 quod si non audieritis me nec feceritis omnia mandata mea
 03O 26 15 si spreveritis leges meas et iudicia mea contempseritis ut non faciatis ea quae
 a me constituta sunt et ad irritum perducatis pactum meum
 03O 26 16 ego quoque haec faciam vobis visitabo vos velociter in egestate et ardore qui
 conficiat oculos vestros et consumat animas frustra seretis sementem quae ab hostibus devorabitur
 03O 26 17 ponam faciem meam contra vos et corruetis coram hostibus vestris et
 subiciemini his qui oderunt vos fugietis nemine persequente
 03O 26 18 sin autem nec sic oboedieritis mihi addam correptiones vestras septuplum
 propter peccata vestra
 03O 26 19 et conteram superbiam duritiae vestrae daboque caelum vobis desuper sicut
 ferrum et terram aeneam
 03O 26 20 consumetur in cassum labor vester non proferet terra germen nec arbores
 poma praebebunt
 03O 26 21 si ambulaveritis ex adverso mihi nec volueritis audire me addam plagas
 vestras usque in septuplum propter peccata vestra
 03O 26 22 emittamque in vos bestias agri quae consumant et vos et pecora vestra et ad
 paucitatem cuncta redigant desertaeque fiant viae vestrae
 03O 26 23 quod si nec sic volueritis recipere disciplinam sed ambulaveritis ex adverso
 mihi
 03O 26 24 ego quoque contra vos adversus incedam et percutiam vos septies propter
 peccata vestra
 03O 26 25 inducamque super vos gladium ultorem foederis mei cumque confugeritis in
 urbes mittam pestilentiam in medio vestri et trademini hostium manibus
 03O 26 26 postquam confregero baculum panis vestri ita ut decem mulieres in uno
 clibano coquant panes et reddant eos ad pondus et comedetis et non saturabimini
 03O 26 27 sin autem nec per haec audieritis me sed ambulaveritis contra me
 03O 26 28 et ego incedam adversum vos in furore contrario et corripiam vos septem

plagis propter peccata vestra

03O 26 29 ita ut comedatis carnes filiorum et filiarum vestrarum

03O 26 30 destruam excelsa vestra et simulacra confringam cadetis inter ruinas idolorum vestrorum et abominabitur vos anima mea

03O 26 31 in tantum ut urbes vestras redigam in solitudinem et deserta faciam sanctuaria vestra nec recipiam ultra odorem suavissimum

03O 26 32 disperdamque terram vestram et stupebunt super ea inimici vestri cum habitatores illius fuerint

03O 26 33 vos autem dispergam in gentes et evaginabo post vos gladium eritque terra vestra deserta et civitates dirutae

03O 26 34 tunc placebunt terrae sabbata sua cunctis diebus solitudinis suae quando fueritis

03O 26 35 in terra hostili sabbatizabit et requiescet in sabbatis solitudinis suae eo quod non requieverit in sabbatis vestris quando habitabatis in ea

03O 26 36 et qui de vobis remanserint dabo pavorem in cordibus eorum in regionibus hostium terrebit eos sonitus folii volantis et ita fugient quasi gladium cadent nullo sequente

03O 26 37 et corruent singuli super fratres suos quasi bella fugientes nemo vestrum inimicis audebit resistere

03O 26 38 peribitis inter gentes et hostilis vos terra consumet

03O 26 39 quod si et de his aliqui remanserint tabescent in iniquitatibus suis in terra inimicorum suorum et propter peccata patrum suorum et sua adfligentur

03O 26 40 donec confiteantur iniquitates suas et maiorum suorum quibus praevaricati sunt in me et ambulaverunt ex adverso mihi

03O 26 41 ambulabo igitur et ego contra eos et inducam illos in terram hostilem donec erubescat incircumcisa mens eorum tunc orabunt pro impietatibus suis

03O 26 42 et recordabor foederis mei quod pepigi cum Iacob et Isaac et Abraham terrae quoque memor ero

03O 26 43 quae cum relicta fuerit ab eis conplacebit sibi in sabbatis suis patiens solitudinem propter illos ipsi vero rogabunt pro peccatis suis eo quod abiecerint iudicia mea et leges meas despexerint

03O 26 44 et tamen etiam cum essent in terra hostili non penitus abieci eos neque sic despexi ut consumerentur et irritum facerem pactum meum cum eis ego enim sum Dominus Deus eorum

03O 26 45 et recordabor foederis mei pristini quando eduxi eos de terra Aegypti in conspectu gentium ut essem Deus eorum ego Dominus Deus haec sunt praecepta atque iudicia et leges quas dedit Dominus inter se et inter filios Israhel in monte Sinai per manum Mosi

03O 27 1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens

03O 27 2 loquere filiis Israhel et dices ad eos homo qui votum fecerit et sponderit Deo animam suam sub aestimatione dabit pretium

03O 27 3 si fuerit masculus a vicesimo usque ad sexagesimum annum dabit quinquaginta siclos argenti ad mensuram sanctuarii

03O 27 4 si mulier triginta

03O 27 5 a quinto autem anno usque ad vicesimum masculus dabit viginti siclos femina decem

03O 27 6 ab uno mense usque ad annum quintum pro masculo dabuntur quinque sicli pro femina tres

03O 27 7 sexagenarius et ultra masculus dabit quindecim siclos femina decem

03O 27 8 si pauper fuerit et aestimationem reddere non valebit stabit coram sacerdote et quantum ille aestimaverit et viderit eum posse reddere tantum dabit

03O 27 9 animal autem quod immolari potest Domino si quis voverit sanctum erit

03O 27 10 et mutari non poterit id est nec melius malo nec peius bono quod si mutaverit et ipsum quod mutatum est et illud pro quo mutatum est consecratum erit Domino

03O 27 11 animal inmundum quod immolari Domino non potest si quis voverit
 adducetur ante sacerdotem
 03O 27 12 qui diiudicans utrum bonum an malum sit statuet pretium
 03O 27 13 quod si dare voluerit is qui offert addet supra aestimationis quintam partem
 03O 27 14 homo si voverit domum suam et sanctificaverit Domino considerabit eam
 sacerdos utrum bona an mala sit et iuxta pretium quod ab eo fuerit constitutum venundabitur
 03O 27 15 sin autem ille qui voverat voluerit redimere eam dabit quintam partem
 aestimationis supra et habebit domum
 03O 27 16 quod si agrum possessionis suae voverit et consecraverit Domino iuxta
 mensuram sementis aestimabitur pretium si triginta modiis hordei seritur terra quinquaginta siclis
 veniet argenti
 03O 27 17 si statim ab anno incipientis iobelei voverit agrum quanto valere potest tanto
 aestimabitur
 03O 27 18 sin autem post aliquantum temporis supputabit sacerdos pecuniam iuxta
 annorum qui reliqui sunt numerum usque ad iobelem et detrahetur ex pretio
 03O 27 19 quod si voluerit redimere agrum ille qui voverat addet quintam partem
 aestimatae pecuniae et possidebit eum
 03O 27 20 sin autem noluerit redimere sed alteri cuilibet fuerit venundatus ultra eum qui
 voverat redimere non poterit
 03O 27 21 quia cum iobelei venerit dies sanctificatus erit Domino et possessio
 consecrata ad ius pertinet sacerdotum
 03O 27 22 si ager emptus et non de possessione maiorum sanctificatus fuerit Domino
 03O 27 23 supputabit sacerdos iuxta annorum numerum usque ad iobelem pretium et
 dabit ille qui voverat eum Domino
 03O 27 24 in iobeleo autem revertetur ad priorem dominum qui vendiderat eum et
 habuerat in sortem possessionis suae
 03O 27 25 omnis aestimatio siclo sanctuarii ponderabitur siclus viginti obolos habet
 03O 27 26 primogenita quae ad Dominum pertinent nemo sanctificare poterit et vovere
 sive bos sive ovis fuerit Domini sunt
 03O 27 27 quod si inmundum est animal redimet qui obtulit iuxta aestimationem tuam et
 addet quintam partem pretii si redimere noluerit vendetur alteri quantocumque a te fuerit
 aestimatum
 03O 27 28 omne quod Domino consecratur sive homo fuerit sive animal sive ager non
 veniet nec redimi poterit quicquid semel fuerit consecratum sanctum sanctorum erit Domino
 03O 27 29 et omnis consecratio quae offertur ab homine non redimetur sed morte
 morietur
 03O 27 30 omnes decimae terrae sive de frugibus sive de pomis arborum Domini sunt et
 illi sanctificantur
 03O 27 31 si quis autem voluerit redimere decimas suas addet quintam partem earum
 03O 27 32 omnium decimarum boves et oves et caprae quae sub pastoris virga transeunt
 quicquid decimum venerit sanctificabitur Domino
 03O 27 33 non eligetur nec bonum nec malum nec altero commutabitur si quis mutaverit
 et quod mutatum est et pro quo mutatum est sanctificabitur Domino et non redimetur
 04O 1 1 locutusque est Dominus ad Mosen in deserto Sinai in tabernaculo foederis
 prima die mensis secundi anno altero egressionis eorum ex Aegypto dicens
 04O 1 2 tollite summam universae congregationis filiorum Israhel per cognationes et
 domos suas et nomina singulorum quicquid sexus est masculini
 04O 1 3 a vicesimo anno et supra omnium virorum fortium ex Israhel et numerabitis
 eos per turmas suas tu et Aaron
 04O 1 4 eruntque vobiscum principes tribuum ac domorum in cognationibus suis
 04O 1 5 quorum ista sunt nomina de Ruben Elisur filius Sedeur
 04O 1 6 de Symeon Salamihel filius Surisaddai

04O 1 7 de Iuda Naasson filius Aminadab
 04O 1 8 de Isachar Nathanahel filius Suar
 04O 1 9 de Zabulon Heliab filius Helon
 04O 1 10 filiorum autem Ioseph de Ephraim Helisama filius Ammiud de Manasse
 Gamalihel filius Phadassur
 04O 1 11 de Benjamin Abidan filius Gedeonis
 04O 1 12 de Dan Ahiezer filius Amisaddai
 04O 1 13 de Aser Phegihel filius Ochran
 04O 1 14 de Gad Heliasaph filius Duhel
 04O 1 15 de Nepthali Ahira filius Henan
 04O 1 16 hii nobilissimi principes multitudinis per tribus et cognationes suas et capita
 exercitus Israhel
 04O 1 17 quos tulerunt Moses et Aaron cum omni vulgi multitudine
 04O 1 18 et congregaverunt primo die mensis secundi recensentes eos per cognationes
 et domos ac familias et capita et nomina singulorum a vicesimo anno et supra
 04O 1 19 sicut praeceperat Dominus Mosi numeratique sunt in deserto Sinai
 04O 1 20 de Ruben primogenito Israhelis per generationes et familias ac domos suas et
 nomina capitum singulorum omne quod sexus est masculini a vicesimo anno et supra procedentium
 ad bellum
 04O 1 21 quadraginta sex milia quingenti
 04O 1 22 de filiis Symeon per generationes et familias ac domos cognationum suarum
 recensiti sunt per nomina et capita singulorum omne quod sexus est masculini a vicesimo anno et
 supra procedentium ad bellum
 04O 1 23 quinquaginta novem milia trecenti
 04O 1 24 de filiis Gad per generationes et familias ac domos cognationum suarum
 recensiti sunt per nomina singulorum a viginti annis et supra omnes qui ad bella procederent
 04O 1 25 quadraginta quinque milia sescenti quinquaginta
 04O 1 26 de filiis Iuda per generationes et familias ac domos cognationum suarum per
 nomina singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui poterant ad bella procedere
 04O 1 27 recensiti sunt septuaginta quattuor milia sescenti
 04O 1 28 de filiis Isachar per generationes et familias ac domos cognationum suarum
 per nomina singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui ad bella procederent
 04O 1 29 recensiti sunt quinquaginta quattuor milia quadringenti
 04O 1 30 de filiis Zabulon per generationes et familias ac domos cognationum suarum
 recensiti sunt per nomina singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui poterant ad bella
 procedere
 04O 1 31 quinquaginta septem milia quadringenti
 04O 1 32 de filiis Ioseph filiorum Ephraim per generationes et familias ac domos
 cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui
 poterant ad bella procedere
 04O 1 33 quadraginta milia quingenti
 04O 1 34 porro filiorum Manasse per generationes et familias ac domos cognationum
 suarum recensiti sunt per nomina singulorum a viginti annis et supra omnes qui poterant ad bella
 procedere
 04O 1 35 triginta duo milia ducenti
 04O 1 36 de filiis Benjamin per generationes et familias ac domos cognationum suarum
 recensiti sunt nominibus singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui poterant ad bella
 procedere
 04O 1 37 triginta quinque milia quadringenti
 04O 1 38 de filiis Dan per generationes et familias ac domos cognationum suarum
 recensiti sunt nominibus singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui poterant ad bella
 procedere

04O 1 39 sexaginta duo milia septingenti
 04O 1 40 de filiis Aser per generationes et familias ac domos cognationum suarum
 recensiti sunt per nomina singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui poterant ad bella
 procedere
 04O 1 41 quadraginta milia et mille quingenti
 04O 1 42 de filiis Nepthali per generationes et familias ac domos cognationum suarum
 recensiti sunt nominibus singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui poterant ad bella
 procedere
 04O 1 43 quinquaginta tria milia quadringenti
 04O 1 44 hii sunt quos numeraverunt Moses et Aaron et duodecim principes Israhel
 singulos per domos cognationum suarum
 04O 1 45 fueruntque omnes filiorum Israhel per domos et familias suas a vicesimo
 anno et supra qui poterant ad bella procedere
 04O 1 46 sescenta tria milia virorum quingenti quinquaginta
 04O 1 47 Levitae autem in tribu familiarum suarum non sunt numerati cum eis
 04O 1 48 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
 04O 1 49 tribum Levi noli numerare neque ponas summam eorum cum filiis Israhel
 04O 1 50 sed constitue eos super tabernaculum testimonii cuncta vasa eius et quicquid
 ad caerimonias pertinet ipsi portabunt tabernaculum et omnia utensilia eius et erunt in ministerio ac
 per gyrum tabernaculi metabuntur
 04O 1 51 cum proficiscendum fuerit deponent Levitae tabernaculum cum castra
 metanda erigent quisquis externorum accesserit occidetur
 04O 1 52 metabuntur autem castra filii Israhel unusquisque per turmas et cuneos atque
 exercitum suum
 04O 1 53 porro Levitae per gyrum tabernaculi figent tentoria ne fiat indignatio super
 multitudinem filiorum Israhel et excubabunt in custodiis tabernaculi testimonii
 04O 1 54 fecerunt ergo filii Israhel iuxta omnia quae praeceperat Dominus Mosi
 04O 2 1 locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens
 04O 2 2 singuli per turmas signa atque vexilla et domos cognationum suarum
 castrametabuntur filiorum Israhel per gyrum tabernaculi foederis
 04O 2 3 ad orientem Iudas figet tentoria per turmas exercitus sui eritque princeps
 filiorum eius Naasson filius Aminadab
 04O 2 4 et omnis de stirpe eius summa pugnantium septuaginta quattuor milia
 sescentorum
 04O 2 5 iuxta eum castrametati sunt de tribu Isachar quorum princeps fuit Nathanahel
 filius Suar
 04O 2 6 et omnis numerus pugnatorum eius quinquaginta quattuor milia quadringenti
 04O 2 7 in tribu Zabulon princeps fuit Heliab filius Helon
 04O 2 8 omnis de stirpe eius exercitus pugnatorum quinquaginta septem milia
 quadringenti
 04O 2 9 universi qui in castris Iudae adnumerati sunt fuerunt centum octoginta sex
 milia quadringenti et per turmas suas primi egredientur
 04O 2 10 in castris filiorum Ruben ad meridianam plagam erit princeps Elisur filius
 Sedor
 04O 2 11 et cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt quadraginta sex milia
 quingenti
 04O 2 12 iuxta eum castrametati sunt de tribu Symeon quorum princeps fuit Salamihel
 filius Surisaddai
 04O 2 13 et cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt quinquaginta novem
 milia trecenti
 04O 2 14 in tribu Gad princeps fuit Heliasaph filius Duhel
 04O 2 15 et cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt quadraginta quinque

milia sescenti quinquaginta

04O 2 16 omnes qui recensiti sunt in castris Ruben centum quinquaginta milia et mille quadringenti quinquaginta per turmas suas in secundo loco proficiscentur

04O 2 17 levabitur autem tabernaculum testimonii per officia Levitarum et turmas eorum quomodo erigetur ita et deponetur singuli per loca et ordines suos proficiscentur

04O 2 18 ad occidentalem plagam erunt castra filiorum Ephraim quorum princeps fuit Helisama filius Ammiud

04O 2 19 cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt quadraginta milia quingenti

04O 2 20 et cum eis tribus filiorum Manasse quorum princeps fuit Gamalihel filius Phadassur

04O 2 21 cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt triginta duo milia ducenti

04O 2 22 in tribu filiorum Benjamin princeps fuit Abidan filius Gedeonis

04O 2 23 et cunctus exercitus pugnatorum eius qui recensiti sunt triginta quinque milia quadringenti

04O 2 24 omnes qui numerati sunt in castris Ephraim centum octo milia centum per turmas suas tertii proficiscentur

04O 2 25 ad aquilonis partem castrametati sunt filii Dan quorum princeps fuit Ahiezer filius Amisaddai

04O 2 26 cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt sexaginta duo milia septingenti

04O 2 27 iuxta eum fixere tentoria de tribu Aser quorum princeps fuit Phegihel filius Ochran

04O 2 28 cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt quadraginta milia et mille quingenti

04O 2 29 de tribu filiorum Nephtalim princeps fuit Ahira filius Henan

04O 2 30 cunctus exercitus pugnatorum eius quinquaginta tria milia quadringenti

04O 2 31 omnes qui numerati sunt in castris Dan fuerunt centum quinquaginta septem milia sescenti et novissimi proficiscentur

04O 2 32 hic numerus filiorum Israhel per domos cognationum suarum et turmas divisi exercitus sescenta tria milia quingenti quinquaginta

04O 2 33 Levitae autem non sunt numerati inter filios Israhel sic enim praecepit Dominus Mosi

04O 2 34 feceruntque filii Israhel iuxta omnia quae mandaverat Dominus castrametati sunt per turmas suas et profecti per familias ac domos patrum suorum

04O 3 1 haec sunt generationes Aaron et Mosi in die qua locutus est Dominus ad Mosen in monte Sinai

04O 3 2 et haec nomina filiorum Aaron primogenitus eius Nadab dein Abiu et Eleazar et Ithamar

04O 3 3 haec nomina filiorum Aaron sacerdotum qui uncti sunt et quorum repletae et consecratae manus ut sacerdotio fungerentur

04O 3 4 mortui sunt Nadab et Abiu cum offerrent ignem alienum in conspectu Domini in deserto Sinai absque liberis functique sunt sacerdotio Eleazar et Ithamar coram Aaron patre suo

04O 3 5 locutus est Dominus ad Mosen dicens

04O 3 6 adplica tribum Levi et fac stare in conspectu Aaron sacerdotis ut ministrent ei et excubent

04O 3 7 et observent quicquid ad cultum pertinet multitudinis coram tabernaculo testimonii

04O 3 8 et custodiant vasa tabernaculi servientes in ministerio eius

04O 3 9 dabisque dono Levitas

04O 3 10 Aaron et filiis eius quibus traditi sunt a filiis Israhel Aaron autem et filios eius

constitues super cultum sacerdotii externus qui ad ministrandum accesserit morietur
040 3 11 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
040 3 12 ego tuli Levitas a filiis Israhel pro omni primogenito qui aperit vulvam in
filiis Israhel eruntque Levitae mei
040 3 13 meum est enim omne primogenitum ex quo percussi primogenitos in terra
Aegypti sanctificavi mihi quicquid primum nascitur in Israhel ab homine usque ad pecus mei sunt
ego Dominus
040 3 14 locutus est Dominus ad Mosen in deserto Sinai dicens
040 3 15 numera filios Levi per domos patrum suorum et familias omnem masculum
ab uno mense et supra
040 3 16 numeravit Moses ut praeceperat Dominus
040 3 17 et inventi sunt filii Levi per nomina sua Gerson et Caath et Merari
040 3 18 filii Gerson Lebni et Semei
040 3 19 filii Caath Amram et Iessaar Hebron et Ozihel
040 3 20 filii Merari Mooli et Musi
040 3 21 de Gerson fuere familiae duae lebnitica et semeitica
040 3 22 quarum numeratus est populus sexus masculini ab uno mense et supra septem
milia quingentorum
040 3 23 hii post tabernaculum metabuntur ad occidentem
040 3 24 sub principe Eliasaph filio Lahel
040 3 25 et habebunt excubias in tabernaculo foederis
040 3 26 ipsum tabernaculum et operimentum eius tentorium quod trahitur ante fores
tecti foederis et cortinas atrii tentorium quoque quod adpenditur in introitu atrii tabernaculi et
quicquid ad ritum altaris pertinet funes tabernaculi et omnia utensilia eius
040 3 27 cognatio Caath habebit populos Amramitas et Iessaaritas et Hebronitas et
Ozihelitas hae sunt familiae Caathitarum recensitae per nomina sua
040 3 28 omnes generis masculini ab uno mense et supra octo milia sescenti habebunt
excubias sanctuarii
040 3 29 et castrametabuntur ad meridianam plagam
040 3 30 princepsque eorum erit Elisaphan filius Ozihel
040 3 31 et custodient arcam mensamque et candelabrum altaria et vasa sanctuarii in
quibus ministratur et velum cunctamque huiuscemodi supellectilem
040 3 32 princeps autem principum Levitarum Eleazar filius Aaron sacerdotis erit
super excubitores custodiae sanctuarii
040 3 33 at vero de Merari erunt populi Moolitae et Musitae recensiti per nomina sua
040 3 34 omnes generis masculini ab uno mense et supra sex milia ducenti
040 3 35 princeps eorum Surihel filius Abiahihel in plaga septentrionali
castrametabuntur
040 3 36 erunt sub custodia eorum tabulae tabernaculi et vectes et columnae ac bases
earum et omnia quae ad cultum huiuscemodi pertinent
040 3 37 columnaeque atrii per circuitum cum basibus suis et paxilli cum funibus
040 3 38 castrametabuntur ante tabernaculum foederis id est ad orientalem plagam
Moses et Aaron cum filiis suis habentes custodiam sanctuarii in medio filiorum Israhel quisquis
alienus accesserit morietur
040 3 39 omnes Levitae quos numeraverunt Moses et Aaron iuxta praeceptum Domini
per familias suas in genere masculino a mense uno et supra fuerunt viginti duo milia
040 3 40 et ait Dominus ad Mosen numera primogenitos sexus masculini de filiis
Israhel a mense uno et supra et habebis summam eorum
040 3 41 tollesque Levitas mihi pro omni primogenito filiorum Israhel ego sum
Dominus et pecora eorum pro universis primogenitis pecoris filiorum Israhel
040 3 42 recensuit Moses sicut praeceperat Dominus primogenitos filiorum Israhel
040 3 43 et fuerunt masculi per nomina sua a mense uno et supra viginti duo milia

ducenti septuaginta tres

04O 3 44 locutusque est Dominus ad Mosen

04O 3 45 tolle Levitas pro primogenitis filiorum Israhel et pecora Levitarum pro pecoribus eorum eruntque Levitae mei ego sum Dominus

04O 3 46 in pretio autem ducentorum septuaginta trium qui excedunt numerum Levitarum de primogenitis filiorum Israhel

04O 3 47 accipies quinque siclos per singula capita ad mensuram sanctuarii siclus habet obolos viginti

04O 3 48 dabisque pecuniam Aaron et filiis eius pretium eorum qui supra sunt

04O 3 49 tulit igitur Moses pecuniam eorum qui fuerant amplius et quos redemerant a Levitis

04O 3 50 pro primogenitis filiorum Israhel mille trecentorum sexaginta quinque siclorum iuxta pondus sanctuarii

04O 3 51 et dedit eam Aaroni et filiis eius iuxta verbum quod praeceperat sibi Dominus

04O 4 1 locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens

04O 4 2 tolle summam filiorum Caath de medio Levitarum per domos et familias suas

04O 4 3 a tricesimo anno et supra usque ad quinquagesimum annum omnium qui ingrediuntur ut stent et ministrent in tabernaculo foederis

04O 4 4 hic est cultus filiorum Caath tabernaculum foederis et sanctum sanctorum

04O 4 5 ingredientur Aaron et filii eius quando movenda sunt castra et deponent velum quod pendet ante fores involventque eo arcam testimonii

04O 4 6 et operient rursum velamine ianthinarum pellium extendentque desuper pallium totum hyacinthinum et inducent vectes

04O 4 7 mensam quoque propositionis involvent hyacinthino pallio et ponent cum ea turibula et mortariola cyatos et crateras ad liba fundenda panes semper in ea erunt

04O 4 8 extendentque desuper pallium coccineum quod rursum operient velamento ianthinarum pellium et inducent vectes

04O 4 9 sument et pallium hyacinthinum quo operient candelabrum cum lucernis et forcipibus suis et emunctoriis et cunctis vasis olei quae ad concinnandas lucernas necessaria sunt

04O 4 10 et super omnia ponent operimentum ianthinarum pellium et inducent vectes

04O 4 11 nec non et altare aureum involvent hyacinthino vestimento et extendent desuper operimentum ianthinarum pellium inducentque vectes

04O 4 12 omnia vasa quibus ministratur in sanctuario involvent hyacinthino pallio et extendent desuper operimentum ianthinarum pellium inducentque vectes

04O 4 13 sed et altare mundabunt cinere et involvent illud purpureo vestimento

04O 4 14 ponentque cum eo omnia vasa quibus in ministerio eius utuntur id est ignium receptacula fuscinulas ac tridentes uncinos et vatilla cuncta vasa altaris operient simul velamine ianthinarum pellium et inducent vectes

04O 4 15 cumque involverint Aaron et filii eius sanctuarium et omnia vasa eius in commotione castrorum tunc intrabunt filii Caath ut portent involuta et non tangant vasa sanctuarii ne moriantur ista sunt onera filiorum Caath in tabernaculo foederis

04O 4 16 super quos erit Eleazar filius Aaron sacerdotis ad cuius pertinet curam oleum ad concinnandas lucernas et compositionis incensum et sacrificium quod semper offertur et oleum unctionis et quicquid ad cultum tabernaculi pertinet omniumque vasorum quae in sanctuario sunt

04O 4 17 locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens

04O 4 18 nolite perdere populum Caath de medio Levitarum

04O 4 19 sed hoc facite eis ut vivant et non moriantur si tetigerint sancta sanctorum

Aaron et filii eius intrabunt ipsique disponent opera singulorum et dividunt quid portare quis debeat

04O 4 20 alii nulla curiositate videant quae sunt in sanctuario priusquam involvantur alioquin morientur

04O 4 21 locutus est Dominus ad Mosen dicens

04O 4 22 tolle summam etiam filiorum Gerson per domos ac familias et cognationes

suas

- 04O 4 23 a triginta annis et supra usque ad annos quinquaginta numera omnes qui ingrediuntur et ministrant in tabernaculo foederis
- 04O 4 24 hoc est officium familiae Gersonitarum
- 04O 4 25 ut portent cortinas tabernaculi et tectum foederis operimentum aliud et super omnia velamen ianthinum tentoriumque quod pendet in introitu foederis tabernaculi
- 04O 4 26 cortinas atrii et velum in introitu quod est ante tabernaculum omnia quae ad altare pertinent funiculos et vasa ministerii
- 04O 4 27 iubente Aaron et filiis eius portabunt filii Gerson et scient singuli cui debeant oneri mancipari
- 04O 4 28 hic est cultus familiae Gersonitarum in tabernaculo foederis eruntque sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis
- 04O 4 29 filios quoque Merari per familias et domos patrum suorum recensebis
- 04O 4 30 a triginta annis et supra usque ad annos quinquaginta omnes qui ingrediuntur ad officium ministerii sui et cultum foederis testimonii
- 04O 4 31 haec sunt onera eorum portabunt tabulas tabernaculi et vectes eius columnas et bases earum
- 04O 4 32 columnas quoque atrii per circuitum cum basibus et paxillis et funibus suis omnia vasa et supellectilem ad numerum accipient sicque portabunt
- 04O 4 33 hoc est officium familiae Meraritarum et ministerium in tabernaculo foederis eruntque sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis
- 04O 4 34 recensuerunt igitur Moses et Aaron et principes synagogae filios Caath per cognationes et domos patrum suorum
- 04O 4 35 a triginta annis et supra usque ad annum quinquagesimum omnes qui ingrediuntur ad ministerium tabernaculi foederis
- 04O 4 36 et inventi sunt duo milia septingenti quinquaginta
- 04O 4 37 hic est numerus populi Caath qui intrat tabernaculum foederis hos numeravit Moses et Aaron iuxta sermonem Domini per manum Mosi
- 04O 4 38 numerati sunt et filii Gerson per cognationes et domos patrum suorum
- 04O 4 39 a triginta annis et supra usque ad annum quinquagesimum omnes qui ingrediuntur ut ministrent in tabernaculo foederis
- 04O 4 40 et inventi sunt duo milia sescenti triginta
- 04O 4 41 hic est populus Gersonitarum quos numeraverunt Moses et Aaron iuxta verbum Domini
- 04O 4 42 numerati sunt et filii Merari per cognationes et domos patrum suorum
- 04O 4 43 a triginta annis et supra usque ad annum quinquagesimum omnes qui ingrediuntur ad explendos ritus tabernaculi foederis
- 04O 4 44 et inventi sunt tria milia ducenti
- 04O 4 45 hic est numerus filiorum Merari quos recensuerunt Moses et Aaron iuxta imperium Domini per manum Mosi
- 04O 4 46 omnes qui recensiti sunt de Levitis et quos fecit ad nomen Moses et Aaron et principes Israhel per cognationes et domos patrum suorum
- 04O 4 47 a triginta annis et supra usque ad annum quinquagesimum ingredienti ad ministerium tabernaculi et onera portanda
- 04O 4 48 fuerunt simul octo milia quingenti octoginta
- 04O 4 49 iuxta verbum Domini recensuit eos Moses unumquemque iuxta officium et onera sua sicut praeceperat ei Dominus
- 04O 5 1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
- 04O 5 2 praecipe filiis Israhel ut eiciant de castris omnem leprosum et qui semine fluit pollutusque est super mortuo
- 04O 5 3 tam masculum quam feminam eicite de castris ne contaminent ea cum habitaverim vobiscum

04O 5 4 feceruntque ita filii Israhel et eiecerunt eos extra castra sicut locutus erat Dominus Mosi

04O 5 5 locutus est Dominus ad Mosen dicens

04O 5 6 loquere ad filios Israhel vir sive mulier cum fecerint ex omnibus peccatis quae solent hominibus accidere et per negligentiam transgressi fuerint mandatum Domini atque deliquerint

04O 5 7 confitebuntur peccatum suum et reddent ipsum caput quintamque partem desuper ei in quem peccaverint

04O 5 8 sin autem non fuerit qui recipiat dabunt Domino et erit sacerdotis excepto ariete qui offertur pro expiatione ut sit placabilis hostia

04O 5 9 omnes quoque primitiae quas offerunt filii Israhel ad sacerdotem pertinent

04O 5 10 et quicquid in sanctuarium offertur a singulis et traditur manibus sacerdotis ipsius erit

04O 5 11 locutus est Dominus ad Mosen dicens

04O 5 12 loquere ad filios Israhel et dices ad eos vir cuius uxor erraverit maritumque contemnens

04O 5 13 dormierit cum altero viro et hoc maritus deprehendere non quiverit sed latet adulterium et testibus argui non potest quia non est inventa in stupro

04O 5 14 si spiritus zelotypiae concitaverit virum contra uxorem suam quae vel polluta est vel falsa suspicione appetitur

04O 5 15 adducet eam ad sacerdotem et offeret oblationem pro illa decimam partem sati farinae hordiaciae non fundet super eam oleum nec inponet tus quia sacrificium zelotypiae est et oblatio investigans adulterium

04O 5 16 offeret igitur eam sacerdos et statuet coram Domino

04O 5 17 adsumetque aquam sanctam in vase fictili et pauxillum terrae de pavimento tabernaculi mittet in eam

04O 5 18 cumque steterit mulier in conspectu Domini discoperiet caput eius et ponet super manus illius sacrificium recordationis et oblationem zelotypiae ipse autem tenebit aquas amarissimas in quibus cum execratione maledicta congressit

04O 5 19 adiurabitque eam et dicet si non dormivit vir alienus tecum et si non polluta es deserto mariti toro non te nocebunt aquae istae amarissimae in quas maledicta congressi

04O 5 20 sin autem declinasti a viro tuo atque polluta es et concubuisti cum altero

04O 5 21 his maledictionibus subiacebis det te Dominus in maledictionem exemplumque cunctorum in populo suo putrescere faciat femur tuum et tumens uterus dirumpatur

04O 5 22 ingrediantur aquae maledictae in ventrem tuum et utero tumescente putrescat femur et respondebit mulier amen amen

04O 5 23 scribetque sacerdos in libello ista maledicta et delebit ea aquis amarissimis in quas maledicta congressit

04O 5 24 et dabit ei bibere quas cum exhauserit

04O 5 25 tollet sacerdos de manu eius sacrificium zelotypiae et elevabit illud coram Domino inponetque super altare ita dumtaxat ut prius

04O 5 26 pugillum sacrificii tollat de eo quod offertur et incendat super altare et sic potum det mulieri aquas amarissimas

04O 5 27 quas cum biberit si polluta est et contempto viro adulterii rea pertransibunt eam aquae maledictionis et inflato ventre conputrescet femur eritque mulier in maledictionem et in exemplum omni populo

04O 5 28 quod si polluta non fuerit erit innoxia et faciet liberos

04O 5 29 ista est lex zelotypiae si declinaverit mulier a viro suo et si polluta fuerit

04O 5 30 maritusque zelotypiae spiritu concitatus adduxerit eam in conspectu Domini et fecerit ei sacerdos iuxta omnia quae scripta sunt

04O 5 31 maritus absque culpa erit et illa recipiet iniquitatem suam

04O 6 1 locutus est Dominus ad Mosen dicens

04O 6 2 loquere ad filios Israhel et dices ad eos vir sive mulier cum fecerit votum ut sanctificentur et se voluerint Domino consecrare

04O 6 3 vino et omni quod inebriare potest abstinebunt acetum ex vino et ex qualibet alia potione et quicquid de uva exprimitur non bibent uvas recentes siccisque non comedent

04O 6 4 cunctis diebus quibus ex voto Domino consecrantur quicquid ex vinea esse potest ab uva passa usque ad acinum non comedent

04O 6 5 omni tempore separationis suae novacula non transibit super caput eius usque ad completum diem quo Domino consecratur sanctus erit crescente caesarie capitis eius

04O 6 6 omni tempore consecrationis suae super mortuum non ingreditur

04O 6 7 nec super patris quidem et matris et fratris sororisque funere contaminabitur quia consecratio Dei sui super caput eius est

04O 6 8 omnes dies separationis suae sanctus erit Domino

04O 6 9 sin autem mortuus fuerit subito quispiam coram eo polluetur caput consecrationis eius quod radet ilico et in eadem die purgationis suae et rursus septima

04O 6 10 in octavo autem die offeret duos turtures vel duos pullos columbae sacerdoti in introitu foederis testimonii

04O 6 11 facietque sacerdos unum pro peccato et alterum in holocaustum et deprecabitur pro eo quia peccavit super mortuo sanctificabitque caput eius in die illo

04O 6 12 et consecrabit Domino dies separationis illius offerens agnum anniculum pro peccato ita tamen ut dies priores irriti fiant quoniam polluta est sanctificatio eius

04O 6 13 ista est lex consecrationis cum dies quos ex voto decreverat complebuntur adducet eum ad ostium tabernaculi foederis

04O 6 14 et offeret oblationem eius Domino agnum anniculum immaculatum in holocaustum et ovem anniculam immaculatam pro peccato et arietem immaculatum hostiam pacificam

04O 6 15 canistrum quoque panum azymorum qui conspersi sunt oleo et lagana absque fermento uncta oleo ac libamina singulorum

04O 6 16 quae offeret sacerdos coram Domino et faciet tam pro peccato quam in holocaustum

04O 6 17 arietem vero immolabit hostiam pacificam Domino offerens simul canistrum azymorum et libamenta quae ex more debentur

04O 6 18 tunc radetur nazareus ante ostium tabernaculi foederis caesarie consecrationis suae tolletque capillos eius et ponet super ignem qui est subpositus sacrificio pacificorum

04O 6 19 et armum coctum arietis tortamque absque fermento unam de canistro et laganum azymum unum et tradet in manibus nazarei postquam rasum fuerit caput eius

04O 6 20 susceptaque rursus ab eo elevabit in conspectu Domini et sanctificata sacerdotis erunt sicut pectusculum quod separari iussum est et femur post haec potest bibere nazareus vinum

04O 6 21 ista est lex nazarei cum voverit oblationem suam Domino tempore consecrationis suae exceptis his quae invenerit manus eius iuxta quod mente devoverat ita faciet ad perfectionem sanctificationis suae

04O 6 22 locutus est Dominus ad Mosen dicens

04O 6 23 loquere Aaron et filiis eius sic benedicetis filiis Israhel et dicetis eis

04O 6 24 benedicat tibi Dominus et custodiat te

04O 6 25 ostendat Dominus faciem suam tibi et misereatur tui

04O 6 26 convertat Dominus vultum suum ad te et det tibi pacem

04O 6 27 invocabunt nomen meum super filios Israhel et ego benedicam eis

04O 7 1 factum est autem in die qua conplevit Moses tabernaculum et erexit illud unxitque et sanctificavit cum omnibus vasis suis altare similiter et vasa eius

04O 7 2 obtulerunt principes Israhel et capita familiarum qui erant per singulas tribus praefecti eorum qui numerati fuerant

04O 7 3 munera coram Domino sex plaustra tecta cum duodecim bubus unum

plaustrum obtulere duo duces et unum bovem singuli obtuleruntque ea in conspectu tabernaculi
 04O 7 4 ait autem Dominus ad Mosen
 04O 7 5 suscipe ab eis ut serviant in ministerio tabernaculi et tradas ea Levitis iuxta
 ordinem ministerii sui
 04O 7 6 itaque cum suscepisset Moses plaustra et boves tradidit eos Levitis
 04O 7 7 duo plaustra et quattuor boves dedit filiis Gerson iuxta id quod habebant
 necessarium
 04O 7 8 quattuor alia plaustra et octo boves dedit filiis Merari secundum officia et
 cultum suum sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis
 04O 7 9 filiis autem Caath non dedit plaustra et boves quia in sanctuario serviunt et
 onera propriis portant umeris
 04O 7 10 igitur obtulerunt duces in dedicationem altaris die qua unctum est oblationem
 suam ante altare
 04O 7 11 dixitque Dominus ad Mosen singuli duces per singulos dies offerant munera
 in dedicationem altaris
 04O 7 12 primo die obtulit oblationem suam Naasson filius Aminadab de tribu Iuda
 04O 7 13 fueruntque in ea acetabulum argenteum pondo centum triginta siclorum fiala
 argentea habens septuaginta siclos iuxta pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo
 in sacrificium
 04O 7 14 mortariolum ex decem siclis aureis plenum incenso
 04O 7 15 bovem et arietem et agnum anniculum in holocaustum
 04O 7 16 hircumque pro peccato
 04O 7 17 et in sacrificio pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos
 anniculos quinque haec est oblatio Naasson filii Aminadab
 04O 7 18 secundo die obtulit Nathanahel filius Suar dux de tribu Isachar
 04O 7 19 acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam
 habentem septuaginta siclos iuxta pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in
 sacrificium
 04O 7 20 mortariolum aureum habens decem siclos plenum incenso
 04O 7 21 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
 04O 7 22 hircumque pro peccato
 04O 7 23 et in sacrificio pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos
 anniculos quinque haec fuit oblatio Nathanahel filii Suar
 04O 7 24 tertio die princeps filiorum Zabulon Heliab filius Helon
 04O 7 25 obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam
 argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa
 oleo in sacrificium
 04O 7 26 mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso
 04O 7 27 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
 04O 7 28 hircumque pro peccato
 04O 7 29 et in sacrificio pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos
 anniculos quinque haec est oblatio Heliab filii Helon
 04O 7 30 die quarto princeps filiorum Ruben Helisur filius Sedeur
 04O 7 31 obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam
 argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa
 oleo in sacrificium
 04O 7 32 mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso
 04O 7 33 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
 04O 7 34 hircumque pro peccato
 04O 7 35 et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos
 anniculos quinque haec fuit oblatio Helisur filii Sedeur
 04O 7 36 die quinto princeps filiorum Symeon Salamihel filius Surisaddai

04O 7 37 obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium

04O 7 38 mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso

04O 7 39 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum

04O 7 40 hircumque pro peccato

04O 7 41 et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Salamihel filii Surisaddai

04O 7 42 die sexto princeps filiorum Gad Heliasaph filius Duhel

04O 7 43 obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium

04O 7 44 mortariolum aureum adpendens siclos decem plenum incenso

04O 7 45 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum

04O 7 46 hircumque pro peccato

04O 7 47 et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Heliasaph filii Duhel

04O 7 48 die septimo princeps filiorum Ephraim Helisama filius Ammiud

04O 7 49 obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium

04O 7 50 mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso

04O 7 51 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum

04O 7 52 hircumque pro peccato

04O 7 53 et in hostias pacificas boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Helisama filii Ammiud

04O 7 54 die octavo princeps filiorum Manasse Gamalihel filius Phadassur

04O 7 55 obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium

04O 7 56 mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso

04O 7 57 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum

04O 7 58 hircumque pro peccato

04O 7 59 et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Gamalihel filii Phadassur

04O 7 60 die nono princeps filiorum Benjamin Abidan filius Gedeonis

04O 7 61 obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium

04O 7 62 mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso

04O 7 63 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum

04O 7 64 hircumque pro peccato

04O 7 65 et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Abidan filii Gedeonis

04O 7 66 die decimo princeps filiorum Dan Ahiezer filius Amisaddai

04O 7 67 obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium

04O 7 68 mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso

04O 7 69 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum

04O 7 70 hircumque pro peccato

04O 7 71 et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos

anniculos quinque haec fuit oblatio Ahiezer filii Amisaddai
04O 7 72 die undecimo princeps filiorum Aser Phagaihel filius Ochran
04O 7 73 obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam
argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa
oleo in sacrificium
04O 7 74 mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso
04O 7 75 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
04O 7 76 hircumque pro peccato
04O 7 77 et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos
anniculos quinque haec fuit oblatio Phagaihel filii Ochran
04O 7 78 die duodecimo princeps filiorum Nepthalim Achira filius Henan
04O 7 79 obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam
argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa
oleo in sacrificium
04O 7 80 mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso
04O 7 81 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
04O 7 82 hircumque pro peccato
04O 7 83 et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos
anniculos quinque haec fuit oblatio Achira filii Henan
04O 7 84 haec in dedicatione altaris oblata sunt a principibus Israhel in die qua
consecratum est acetabula argentea duodecim fialae argenteae duodecim mortariola aurea duodecim
04O 7 85 ita ut centum triginta argenti siclos haberet unum acetabulum et septuaginta
siclos una fiala id est in commune vasorum omnium ex argento sicli duo milia quadringenti pondere
sanctuarii
04O 7 86 mortariola aurea duodecim plena incenso denos siclos adpendentia pondere
sanctuarii id est simul auri sicli centum viginti
04O 7 87 boves de armento in holocaustum duodecim arietes duodecim agni anniculi
duodecim et libamenta eorum hirci duodecim pro peccato
04O 7 88 hostiae pacificorum boves viginti quattuor arietes sexaginta hirci sexaginta
agni anniculi sexaginta haec oblata sunt in dedicatione altaris quando unctum est
04O 7 89 cumque ingrederetur Moses tabernaculum foederis ut consuleret oraculum
audiebat vocem loquentis ad se de propitiatorio quod erat super arcam testimonii inter duos
cherubin unde et loquebatur ei
04O 8 1 locutus est Dominus ad Mosen dicens
04O 8 2 loquere Aaroni et dices ad eum cum posueris septem lucernas contra eam
partem quam candelabrum respicit lucere debebunt
04O 8 3 fecitque Aaron et inposuit lucernas super candelabrum ut praeceperat
Dominus Mosi
04O 8 4 haec autem erat factura candelabri ex auro ductili tam medius stipes quam
cuncta ex utroque calamorum latera nascebantur iuxta exemplum quod ostendit Dominus Mosi ita
operatus est candelabrum
04O 8 5 et locutus est Dominus ad Mosen dicens
04O 8 6 tolle Levitas de medio filiorum Israhel et purificabis eos
04O 8 7 iuxta hunc ritum aspergantur aqua lustrationis et radant omnes pilos carnis
suae cumque laverint vestimenta sua et mundati fuerint
04O 8 8 tollant bovem de armentis et libamentum eius similam oleo conspersam
bovem autem alterum de armento tu accipies pro peccato
04O 8 9 et applicabis Levitas coram tabernaculo foederis convocata omni multitudine
filiorum Israhel
04O 8 10 cumque Levitae fuerint coram Domino ponent filii Israhel manus suas super
eos
04O 8 11 et offeret Aaron Levitas munus in conspectu Domini a filiis Israhel ut serviant

in ministerio eius

- 04O 8 12 Levitae quoque ponent manus suas super capita boum e quibus unum facies pro peccato et alterum in holocaustum Domini ut deprecetis pro eis
- 04O 8 13 statuesque Levitas in conspectu Aaron et filiorum eius et consecrabis oblatos Domino
- 04O 8 14 ac separabis de medio filiorum Israhel ut sint mei
- 04O 8 15 et postea ingrediantur tabernaculum foederis ut serviant mihi sicque purificabis et consecrabis eos in oblationem Domini quoniam dono donati sunt mihi a filiis Israhel
- 04O 8 16 pro primogenitis quae aperiunt omnem vulvam in Israhel accepi eos
- 04O 8 17 mea sunt omnia primogenita filiorum Israhel tam ex hominibus quam ex iumentis ex die quo percussi omnem primogenitum in terra Aegypti sanctificavi eos mihi
- 04O 8 18 et tuli Levitas pro cunctis primogenitis filiorum Israhel
- 04O 8 19 tradidique eos dono Aaroni et filiis eius de medio populi ut serviant mihi pro Israhel in tabernaculo foederis et orent pro eis ne sit in populo plaga si ausi fuerint accedere ad sanctuarium
- 04O 8 20 feceruntque Moses et Aaron et omnis multitudo filiorum Israhel super Levitas quae praeceperat Dominus Mosi
- 04O 8 21 purificatique sunt et laverunt vestimenta sua elevavitque eos Aaron in conspectu Domini et oravit pro eis
- 04O 8 22 ut purificati ingrederentur ad officia sua in tabernaculum foederis coram Aaron et filiis eius sicut praeceperat Dominus Mosi de Levitis ita factum est
- 04O 8 23 locutus est Dominus ad Mosen dicens
- 04O 8 24 haec est lex Levitarum a viginti quinque annis et supra ingredientur ut ministrent in tabernaculo foederis
- 04O 8 25 cumque quinquagesimum annum aetatis impleverint servire cessabunt
- 04O 8 26 eruntque ministri fratrum suorum in tabernaculo foederis ut custodiant quae sibi fuerint commendata opera autem ipsa non faciant sic dispones Levitas in custodiis suis
- 04O 9 1 locutus est Dominus ad Mosen in deserto Sinai anno secundo postquam egressi sunt de terra Aegypti mense primo dicens
- 04O 9 2 faciant filii Israhel phase in tempore suo
- 04O 9 3 quartadecima die mensis huius ad vesperam iuxta omnes caerimonias et iustificationes eius
- 04O 9 4 praecepitque Moses filiis Israhel ut facerent phase
- 04O 9 5 qui fecerunt tempore suo quartadecima die mensis ad vesperam in monte Sinai iuxta omnia quae mandaverat Dominus Mosi fecerunt filii Israhel
- 04O 9 6 ecce autem quidam inmundi super animam hominis qui non poterant facere pascha in die illo accedentes ad Mosen et Aaron
- 04O 9 7 dixerunt eis inmundi sumus super animam hominis quare fraudamur ut non valeamus offerre oblationem Domino in tempore suo inter filios Israhel
- 04O 9 8 quibus respondit Moses state ut consulam quid praecipiat Dominus de vobis
- 04O 9 9 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
- 04O 9 10 loquere filiis Israhel homo qui fuerit inmundus super anima sive in via procul in gente vestra faciat phase Domino
- 04O 9 11 mense secundo quartadecima die mensis ad vesperam cum azymis et lactucis agrestibus comedent illud
- 04O 9 12 non relinquent ex eo quippiam usque mane et os eius non confringent omnem ritum phase observabunt
- 04O 9 13 si quis autem et mundus est et in itinere non fuit et tamen non fecit phase exterminabitur anima illa de populis suis quia sacrificium Domino non obtulit tempore suo peccatum suum ipse portabit
- 04O 9 14 peregrinus quoque et advena si fuerit apud vos faciet phase Domini iuxta caerimonias et iustificationes eius praeceptum idem erit apud vos tam advenae quam indigenae

04O 9 15 igitur die qua erectum est tabernaculum operuit illud nubes a vespere autem
 super tentorium erat quasi species ignis usque mane
 04O 9 16 sic fiebat iugiter per diem operiebat illud nubes et per noctem quasi species
 ignis
 04O 9 17 cumque ablata fuisset nubes quae tabernaculum protegebat tunc
 proficiscebantur filii Israhel et in loco ubi stetisset nubes ibi castrametabantur
 04O 9 18 ad imperium Domini proficiscebantur et ad imperium illius figebant
 tabernaculum cunctis diebus quibus stabat nubes super tabernaculum manebant in eodem loco
 04O 9 19 et si evenisset ut multo tempore maneret super illud erant filii Israhel in
 excubiis Domini et non proficiscebantur
 04O 9 20 quotquot diebus fuisset nubes super tabernaculum ad imperium Domini
 erigebant tentoria et ad imperium illius deponebant
 04O 9 21 si fuisset nubes a vespere usque mane et statim diluculo tabernaculum
 reliquisset proficiscebantur et si post diem et noctem recessisset dissipabant tentoria
 04O 9 22 si biduo aut uno mense vel longiori tempore fuisset super tabernaculum
 manebant filii Israhel in eodem loco et non proficiscebantur statim autem ut recessisset movebant
 castra
 04O 9 23 per verbum Domini figebant tentoria et per verbum illius proficiscebantur
 erantque in excubiis Domini iuxta imperium eius per manum Mosi
 04O 10 1 locutus est Dominus ad Mosen dicens
 04O 10 2 fac tibi duas tubas argenteas ductiles quibus convocare possis multitudinem
 quando movenda sunt castra
 04O 10 3 cumque increpueris tubis congregabitur ad te omnis turba ad ostium foederis
 tabernaculi
 04O 10 4 si semel clangueris venient ad te principes et capita multitudinis Israhel
 04O 10 5 sin autem prolixior atque concisus clangor increpuerit movebunt castra primi
 qui sunt ad orientalem plagam
 04O 10 6 in secundo autem sonitu et pari ululatu tubae levabunt tentoria qui habitant ad
 meridiem et iuxta hunc modum reliqui facient ululantibus tubis in profectione
 04O 10 7 quando autem congregandus est populus simplex tubarum clangor erit et non
 concise ululabunt
 04O 10 8 filii Aaron sacerdotes clangent tubis eritque hoc legitimum sempiternum in
 generationibus vestris
 04O 10 9 si exieritis ad bellum de terra vestra contra hostes qui dimicant adversum vos
 clangetis ululantibus tubis et erit recordatio vestri coram Domino Deo vestro ut eruamini de
 manibus inimicorum vestrorum
 04O 10 10 si quando habebitis epulum et dies festos et kalendas canetis tubis super
 holocaustis et pacificis victimis ut sint vobis in recordationem Dei vestri ego Dominus Deus vester
 04O 10 11 anno secundo mense secundo vicesima die mensis elevata est nubes de
 tabernaculo foederis
 04O 10 12 profectique sunt filii Israhel per turmas suas de deserto Sinai et recubuit
 nubes in solitudine Pharan
 04O 10 13 moveruntque castra primi iuxta imperium Domini in manu Mosi
 04O 10 14 filii Iuda per turmas suas quorum princeps erat Naasson filius Aminadab
 04O 10 15 in tribu filiorum Isachar fuit princeps Nathanahel filius Suar
 04O 10 16 in tribu Zabulon erat princeps Heliab filius Helon
 04O 10 17 depositumque est tabernaculum quod portantes egressi sunt filii Gerson et
 Merari
 04O 10 18 profectique sunt et filii Ruben per turmas et ordinem suum quorum princeps
 erat Helisur filius Seder
 04O 10 19 in tribu autem filiorum Symeon princeps fuit Salamihel filius Surisaddai
 04O 10 20 porro in tribu Gad erat princeps Heliasaph filius Duhel

04O 10 21 profectique sunt et Caathitae portantes sanctuarium tamdiu tabernaculum
 portabatur donec venirent ad erectionis locum
 04O 10 22 moverunt castra et filii Ephraim per turmas suas in quorum exercitu princeps
 erat Helisama filius Ammiud
 04O 10 23 in tribu autem filiorum Manasse princeps fuit Gamalihel filius Phadassur
 04O 10 24 et in tribu Benjamin dux Abidan filius Gedeonis
 04O 10 25 novissimi castrorum omnium profecti sunt filii Dan per turmas suas in
 quorum exercitu princeps fuit Ahiezer filius Amisaddai
 04O 10 26 in tribu autem filiorum Aser erat princeps Phagaihel filius Ochran
 04O 10 27 et in tribu filiorum Nepthalim princeps Achira filius Henan
 04O 10 28 haec sunt castra et profectiones filiorum Israhel per turmas suas quando
 egrediebantur
 04O 10 29 dixitque Moses Hobab filio Rahuhel Madianiti cognato suo proficiscimur ad
 locum quem Dominus daturus est nobis veni nobiscum ut benefaciamus tibi quia Dominus bona
 promisit Israheli
 04O 10 30 cui ille respondit non vadam tecum sed revertar in terram meam in qua natus
 sum
 04O 10 31 et ille noli inquit nos relinquere tu enim nosti in quibus locis per desertum
 castra ponere debeamus et eris ductor noster
 04O 10 32 cumque nobiscum veneris quicquid optimum fuerit ex opibus quas nobis
 traditurus est Dominus dabimus tibi
 04O 10 33 profecti sunt ergo de monte Domini via trium dierum arcaque foederis
 Domini praecedebat eos per dies tres providens castrorum locum
 04O 10 34 nubes quoque Domini super eos erat per diem cum incederent
 04O 10 35 cumque elevaretur arca dicebat Moses surge Domine et dissipentur inimici tui
 et fugiant qui oderunt te a facie tua
 04O 10 36 cum autem deponeretur aiebat revertere Domine ad multitudinem exercitus
 Israhel
 04O 11 1 interea ortum est murmur populi quasi dolentium pro labore contra Dominum
 quod cum audisset iratus est et accensus in eos ignis Domini devoravit extremam castrorum partem
 04O 11 2 cumque clamasset populus ad Mosen oravit Moses Dominum et absortus est
 ignis
 04O 11 3 vocavitque nomen loci illius Incensio eo quod succensus fuisset contra eos
 ignis Domini
 04O 11 4 vulgus quippe promiscuum quod ascenderat cum eis flagravit desiderio
 sedens et flens iunctis sibi pariter filiis Israhel et ait quis dabit nobis ad vescendum carnes
 04O 11 5 recordamur piscium quos comedebamus in Aegypto gratis in mentem nobis
 veniunt cucumeres et pepones porrique et cepae et alia
 04O 11 6 anima nostra arida est nihil aliud respiciunt oculi nostri nisi man
 04O 11 7 erat autem man quasi semen coriandri coloris bdellii
 04O 11 8 circuibatque populus et colligens illud frangebatur mola sive terebatur in mortario
 coquens in olla et faciens ex eo tortulas saporis quasi panis oleati
 04O 11 9 cumque descenderet nocte super castra ros descendebat pariter et man
 04O 11 10 audivit ergo Moses flentem populum per familias singulos per ostia tentorii
 sui iratusque est furor Domini valde sed et Mosi intoleranda res visa est
 04O 11 11 et ait ad Dominum cur adflixisti servum tuum quare non invenio gratiam
 coram te et cur inposuisti pondus universi populi huius super me
 04O 11 12 numquid ego concepi omnem hanc multitudinem vel genui eam ut dicas mihi
 porta eos in sinu tuo sicut portare solet nutrix infantulum et defer in terram pro qua iurasti patribus
 eorum
 04O 11 13 unde mihi carnes ut dem tantae multitudini flent contra me dicentes da nobis
 carnes ut comedamus

04O 11 14 non possum solus sustinere omnem hunc populum quia gravis mihi est
04O 11 15 sin aliter tibi videtur obsecro ut interficias me et inveniam gratiam in oculis
tuis ne tantis adficiar malis
04O 11 16 et dixit Dominus ad Mosen congrega mihi septuaginta viros de senibus
Israhel quos tu nosti quod senes populi sint ac magistri et duces eos ad ostium tabernaculi foederis
faciesque ibi stare tecum
04O 11 17 ut descendam et loquar tibi et auferam de spiritu tuo tradamque eis ut
sustentent tecum onus populi et non tu solus graveris
04O 11 18 populo quoque dices sanctificamini cras comedetis carnes ego enim audivi
vos dicere quis dabit nobis escas carnum bene nobis erat in Aegypto ut det vobis Dominus carnes et
comedatis
04O 11 19 non uno die nec duobus vel quinque aut decem nec viginti quidem
04O 11 20 sed usque ad mensem dierum donec exeat per nares vestras et vertatur in
nausiam eo quod reppuleritis Dominum qui in medio vestri est et flevit coram eo dicentes quare
egressi sumus ex Aegypto
04O 11 21 et ait Moses sescenta milia peditum huius populi sunt et tu dicis dabo eis
esum carnum mense integro
04O 11 22 numquid ovium et boum multitudo caedetur ut possit sufficere ad cibum vel
omnes pisces maris in unum congregabuntur ut eos satient
04O 11 23 cui respondit Dominus numquid manus Domini invalida est iam nunc videbis
utrum meus sermo opere compleatur
04O 11 24 venit igitur Moses et narravit populo verba Domini congregans septuaginta
viros de senibus Israhel quos stare fecit circa tabernaculum
04O 11 25 descenditque Dominus per nubem et locutus est ad eum auferens de spiritu
qui erat in Mosen et dans septuaginta viris cumque requievisset in eis spiritus prophetaverunt nec
ultra cessarunt
04O 11 26 remanserant autem in castris duo viri quorum unus vocabatur Heldad et alter
Medad super quos requievit spiritus nam et ipsi descripti fuerant et non exierant ad tabernaculum
04O 11 27 cumque prophetarent in castris cucurrit puer et nuntiavit Mosi dicens Heldad
et Medad prophetant in castris
04O 11 28 statim Iosue filius Nun minister Mosi et electus e pluribus ait domine mi
Moses prohibe eos
04O 11 29 at ille quid inquit aemularis pro me quis tribuat ut omnis populus prophetet et
det eis Dominus spiritum suum
04O 11 30 reversusque est Moses et maiores natu Israhel in castra
04O 11 31 ventus autem egrediens a Domino arreptas trans mare coturnices detulit et
dimisit in castra itinere quantum uno die confici potest ex omni parte castrorum per circuitum
volabantque in aere duobus cubitis altitudine super terram
04O 11 32 surgens ergo populus toto die illo et nocte ac die altero congregavit
coturnicum qui parum decem choros et siccaverunt eas per gyrum castrorum
04O 11 33 adhuc carnes erant in dentibus eorum nec defecerat huiuscemodi cibus et ecce
furor Domini concitatus in populum percussit eum plaga magna nimis
04O 11 34 vocatusque est ille locus sepulchra Concupiscentiae ibi enim sepelierunt
populum qui desideraverat egressi autem de sepulchris Concupiscentiae venerunt in Aseroth et
manserunt ibi
04O 12 1 locutaque est Maria et Aaron contra Mosen propter uxorem eius aethiopissam
04O 12 2 et dixerunt num per solum Mosen locutus est Dominus nonne et nobis
similiter est locutus quod cum audisset Dominus
04O 12 3 erat enim Moses vir mitissimus super omnes homines qui morabantur in terra
04O 12 4 statim locutus est ad eum et ad Aaron et Mariam egredimini vos tantum tres
ad tabernaculum foederis cumque fuissent egressi
04O 12 5 descendit Dominus in columna nubis et stetit in introitu tabernaculi vocans

Aaron et Mariam qui cum issent

04O 12 6 dixit ad eos audite sermones meos si quis fuerit inter vos propheta Domini in visione apparebo ei vel per somnium loquar ad illum

04O 12 7 at non talis servus meus Moses qui in omni domo mea fidelissimus est

04O 12 8 ore enim ad os loquor ei et palam non per enigmata et figuras Dominum videt quare igitur non timuistis detrahere servo meo Mosi

04O 12 9 iratusque contra eos abiit

04O 12 10 nubes quoque recessit quae erat super tabernaculum et ecce Maria apparuit candens lepra quasi nix cumque respexisset eam Aaron et vidisset perfusam lepra

04O 12 11 ait ad Mosen obsecro domine mi ne inponas nobis hoc peccatum quod stulte commisimus

04O 12 12 ne fiat haec quasi mortua et ut abortivum quod proicitur de vulva matris suae ecce iam medium carnis eius devoratum est lepra

04O 12 13 clamavitque Moses ad Dominum dicens Deus obsecro sana eam

04O 12 14 cui respondit Dominus si pater eius spuisset in faciem illius nonne debuerat saltem septem dierum rubore suffundi separetur septem diebus extra castra et postea revocabitur

04O 12 15 exclusa est itaque Maria extra castra septem diebus et populus non est motus de loco illo donec revocata est Maria

04O 13 1 profectus est de Aseroth fixis tentoriis in deserto Pharan

04O 13 2 ibi locutus est Dominus ad Mosen dicens

04O 13 3 mitte viros qui considerent terram Chanaan quam daturus sum filiis Israhel singulos de singulis tribubus ex principibus

04O 13 4 fecit Moses quod Dominus imperarat de deserto Pharan mittens principes viros quorum ista sunt nomina

04O 13 5 de tribu Ruben Semmua filium Zecchur

04O 13 6 de tribu Symeon Saphat filium Huri

04O 13 7 de tribu Iuda Chaleb filium Iepphonne

04O 13 8 de tribu Isachar Igal filium Ioseph

04O 13 9 de tribu Ephraim Osee filium Nun

04O 13 10 de tribu Benjamin Phalti filium Raphu

04O 13 11 de tribu Zabulon Geddihel filium Sodi

04O 13 12 de tribu Ioseph sceptri Manasse Gaddi filium Susi

04O 13 13 de tribu Dan Ammihel filium Gemalli

04O 13 14 de tribu Aser Sthur filium Michahel

04O 13 15 de tribu Nephthali Naabbi filium Vaphsi

04O 13 16 de tribu Gad Guhel filium Machi

04O 13 17 haec sunt nomina virorum quos misit Moses ad considerandam terram vocavitque Osee filium Nun Iosue

04O 13 18 misit ergo eos Moses ad considerandam terram Chanaan et dixit ad eos ascendite per meridianam plagam cumque veneritis ad montes

04O 13 19 considerate terram qualis sit et populum qui habitator est eius utrum fortis sit an infirmus pauci numero an plures

04O 13 20 ipsa terra bona an mala urbes quales muratae an absque muris

04O 13 21 humus pinguis an sterilis nemorosa an absque arboribus confortamini et adferte nobis de fructibus terrae erat autem tempus quando iam praecoquae uvae vesci possunt

04O 13 22 cumque ascendissent exploraverunt terram a deserto Sin usque Roob intransibus Emath

04O 13 23 ascenderuntque ad meridiem et venerunt in Hebron ubi erant Ahiman et Sisai et Tholmai filii Enach nam Hebron septem annis ante Tanim urbem Aegypti condita est

04O 13 24 pergentesque usque ad torrentem Botri absciderunt palmitem cum uva sua quem portaverunt in vecte duo viri de malis quoque granatis et de ficis loci illius tulerunt

04O 13 25 qui appellatus est Neelescol id est torrens Botri eo quod botrum inde

portassent filii Israhel

04O 13 26 reversique exploratores terrae post quadraginta dies omni regione circuita

04O 13 27 venerunt ad Mosen et Aaron et ad omnem coetum filiorum Israhel in desertum Pharan quod est in Cades locutique eis et omni multitudini ostenderunt fructus terrae

04O 13 28 et narraverunt dicentes venimus in terram ad quam misisti nos quae re vera fluit lacte et melle ut ex his fructibus cognosci potest

04O 13 29 sed cultores fortissimos habet et urbes grandes atque muratas stirpem Enach vidimus ibi

04O 13 30 Amalech habitat in meridie Hettheus et Iebuseus et Amorreus in montanis Chananeus vero moratur iuxta mare et circa fluenta Iordanis

04O 13 31 inter haec Chaleb conpescens murmur populi qui oriebatur contra Mosen ait ascendamus et possideamus terram quoniam poterimus obtinere eam

04O 13 32 alii vero qui fuerant cum eo dicebant nequaquam ad hunc populum valemus ascendere quia fortior nobis est

04O 13 33 detraxeruntque terrae quam inspexerant apud filios Israhel dicentes terram quam lustravimus devorat habitatores suos populum quem aspeximus procerae staturae est

04O 13 34 ibi vidimus monstra quaedam filiorum Enach de genere giganteo quibus comparati quasi lucustae videbamus

04O 14 1 igitur vociferans omnis turba flevit nocte illa

04O 14 2 et murmurati sunt contra Mosen et Aaron cuncti filii Israhel dicentes

04O 14 3 utinam mortui essemus in Aegypto et non in hac vasta solitudine utinam pereamus et non inducat nos Dominus in terram istam ne cadamus gladio et uxores ac liberi nostri ducantur captivi nonne melius est reverti in Aegyptum

04O 14 4 dixeruntque alter ad alterum constituamus nobis ducem et revertamur in Aegyptum

04O 14 5 quo audito Moses et Aaron ceciderunt proni in terram coram omni multitudine filiorum Israhel

04O 14 6 at vero Iosue filius Nun et Chaleb filius Iepphone qui et ipsi lustraverant terram sciderunt vestimenta sua

04O 14 7 et ad omnem multitudinem filiorum Israhel locuti sunt terram quam circuivimus valde bona est

04O 14 8 si propitius fuerit Dominus inducet nos in eam et tradet humum lacte et melle manantem

04O 14 9 nolite rebelles esse contra Dominum neque timeatis populum terrae huius quia sicut panem ita eos possumus devorare recessit ab illis omne praesidium Dominus nobiscum est nolite metuere

04O 14 10 cumque clamaret omnis multitudo et lapidibus eos vellet opprimere apparuit gloria Domini super tectum foederis cunctis filiis Israhel

04O 14 11 et dixit Dominus ad Mosen usquequo detrahet mihi populus iste quousque non credent mihi in omnibus signis quae feci coram eis

04O 14 12 feriam igitur eos pestilentia atque consumam te autem faciam principem super gentem magnam et fortiorem quam haec est

04O 14 13 et ait Moses ad Dominum ut audiant Aegyptii de quorum medio eduxisti populum istum

04O 14 14 et habitatores terrae huius qui audierunt quod tu Domine in populo isto sis et facie videaris ad faciem et nubes tua protegat illos et in columna nubis praecedas eos per diem et in columna ignis per noctem

04O 14 15 quod occideris tantam multitudinem quasi unum hominem et dicant

04O 14 16 non poterat introducere populum in terram pro qua iuraverat idcirco occidit eos in solitudine

04O 14 17 magnificetur ergo fortitudo Domini sicut iurasti dicens

04O 14 18 Dominus patiens et multae misericordiae auferens iniquitatem et scelera

nullumque innoxium derelinquens qui visitas peccata patrum in filios in tertiam et quartam generationem

04O 14 19 dimitte obsecro peccatum populi tui huius secundum magnitudinem misericordiae tuae sicut propitius fuisti egredientibus de Aegypto usque ad locum istum

04O 14 20 dixitque Dominus dimisi iuxta verbum tuum

04O 14 21 vivo ego et implebitur gloria Domini universa terra

04O 14 22 attamen omnes homines qui viderunt maiestatem meam et signa quae feci in Aegypto et in solitudine et temptaverunt me iam per decem vices nec oboedierunt voci meae

04O 14 23 non videbunt terram pro qua iuravi patribus eorum nec quisquam ex illis qui detraxit mihi intuebitur eam

04O 14 24 servum meum Chaleb qui plenus alio spiritu secutus est me inducam in terram hanc quam circuivit et semen eius possidebit eam

04O 14 25 quoniam Amalechites et Chananeus habitant in vallibus cras movete castra et revertimini in solitudinem per viam maris Rubri

04O 14 26 locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens

04O 14 27 usquequo multitudo haec pessima murmurat contra me querellas filiorum Israhel audivi

04O 14 28 dic ergo eis vivo ego ait Dominus sicut locuti estis audiente me sic faciam vobis

04O 14 29 in solitudine hac iacebunt cadavera vestra omnes qui numerati estis a viginti annis et supra et murmurastis contra me

04O 14 30 non intrabitis terram super quam levavi manum meam ut habitare vos facerem praeter Chaleb filium Iepphone et Iosue filium Nun

04O 14 31 parvulos autem vestros de quibus dixistis quod praedae hostibus forent introducam ut videant terram quae vobis displicuit

04O 14 32 vestra cadavera iacebunt in solitudine

04O 14 33 filii vestri erunt vagi in deserto annis quadraginta et portabunt fornicationem vestram donec consumantur cadavera patrum in deserto

04O 14 34 iuxta numerum quadraginta dierum quibus considerastis terram annus pro die inputabitur et quadraginta annis recipietis iniquitates vestras et scietis ultionem meam

04O 14 35 quoniam sicut locutus sum ita faciam omni multitudini huic pessimae quae consurrexit adversum me in solitudine hac deficiet et morietur

04O 14 36 igitur omnes viri quos miserat Moses ad contemplandam terram et qui reversi murmurare fecerant contra eum omnem multitudinem detrahentes terrae quod esset mala

04O 14 37 mortui sunt atque percussi in conspectu Domini

04O 14 38 Iosue autem filius Nun et Chaleb filius Iepphone vixerunt ex omnibus qui perrexerant ad considerandam terram

04O 14 39 locutusque est Moses universa verba haec ad omnes filios Israhel et luxit populus nimis

04O 14 40 et ecce mane primo surgentes ascenderunt verticem montis atque dixerunt parati sumus ascendere ad locum de quo Dominus locutus est quia peccavimus

04O 14 41 quibus Moses cur inquit transgredimini verbum Domini quod vobis non cedit in prosperum

04O 14 42 nolite ascendere non enim est Dominus vobiscum ne corruatis coram inimicis vestris

04O 14 43 Amalechites et Chananeus ante vos sunt quorum gladio corruetis eo quod nolueritis adquiescere Domino nec erit Dominus vobiscum

04O 14 44 at illi contenebrati ascenderunt in verticem montis arca autem testamenti Domini et Moses non recesserunt de castris

04O 14 45 descenditque Amalechites et Chananeus qui habitabant in monte et percutiens eos atque concidens persecutus est usque Horma

04O 15 1 locutus est Dominus ad Mosen dicens

04O 15 2 loquere ad filios Israhel et dices ad eos cum ingressi fueritis terram
 habitationis vestrae quam ego dabo vobis
 04O 15 3 et feceritis oblationem Domino in holocaustum aut victimam vota solventes
 vel sponte offerentes munera aut in sollemnitatibus vestris adolentes odorem suavitatis Domino de
 bubus sive de ovibus
 04O 15 4 offeret quicumque immolaverit victimam sacrificium similiae decimam
 partem oephi conspersae oleo quod mensuram habebit quartam partem hin
 04O 15 5 et vinum ad liba fundenda eiusdem mensurae dabit in holocausto sive in
 victima per agnos singulos
 04O 15 6 et arietis erit sacrificium similiae duarum decimarum quae conspersa sit oleo
 tertiae partis hin
 04O 15 7 et vinum ad libamentum tertiae partis eiusdem mensurae offeret in odorem
 suavitatis Domino
 04O 15 8 quando vero de bubus feceris holocaustum aut hostiam ut impleas votum vel
 pacificas victimas
 04O 15 9 dabis per singulos boves similiae tres decimas conspersae oleo quod habeat
 medium mensurae hin
 04O 15 10 et vinum ad liba fundenda eiusdem mensurae in oblationem suavissimi odoris
 Domino
 04O 15 11 sic facietis
 04O 15 12 per singulos boves et arietes et agnos et hedos
 04O 15 13 tam indigenae quam peregrini
 04O 15 14 eodem ritu offerent sacrificia
 04O 15 15 unum praeceptum erit atque iudicium tam vobis quam advenis terrae
 04O 15 16 locutus est Dominus ad Mosen dicens
 04O 15 17 loquere filiis Israhel et dices ad eos
 04O 15 18 cum veneritis in terram quam dabo vobis
 04O 15 19 et comederitis de panibus regionis illius separabitis primitias Domino
 04O 15 20 de cibis vestris sicut de areis primitias separatis
 04O 15 21 ita et de pulmentis dabit primitiva Domino
 04O 15 22 quod si per ignorantiam praeterieritis quicumque horum quae locutus est
 Dominus ad Mosen
 04O 15 23 et mandavit per eum ad vos a die qua coepit iubere et ultra
 04O 15 24 oblitaque fuerit facere multitudo offeret vitulum de armento holocaustum in
 odorem suavissimum Domino et sacrificium eius ac liba ut caerimoniae postulant hircumque pro
 peccato
 04O 15 25 et rogabit sacerdos pro omni multitudine filiorum Israhel et dimittetur eis
 quoniam non sponte peccaverunt nihilominus offerentes incensum Domino pro se et pro peccato
 atque errore suo
 04O 15 26 et dimittetur universae plebi filiorum Israhel et advenis qui peregrinantur inter
 vos quoniam culpa est omnis populi per ignorantiam
 04O 15 27 quod si anima una nesciens peccaverit offeret capram anniculam pro peccato
 suo
 04O 15 28 et deprecabitur pro ea sacerdos quod inscia peccaverit coram Domino
 inpetrabitque ei veniam et dimittetur illi
 04O 15 29 tam indigenis quam advenis una lex erit omnium qui peccaverint ignorantes
 04O 15 30 anima vero quae per superbiam aliquid commiserit sive civis sit ille sive
 peregrinus quoniam adversum Dominum rebellis fuit peribit de populo suo
 04O 15 31 verbum enim Domini contempsit et praeceptum illius fecit irritum idcirco
 delebitur et portabit iniquitatem suam
 04O 15 32 factum est autem cum essent filii Israhel in solitudine et invenissent hominem
 colligentem ligna in die sabbati

04O 15 33 obtulerunt eum Mosi et Aaron et universae multitudini
 04O 15 34 qui recluserunt eum in carcerem nescientes quid super eo facere deberent
 04O 15 35 dixitque Dominus ad Mosen morte moriatur homo iste obruat eum lapidibus
 omnis turba extra castra
 04O 15 36 cumque eduxissent eum foras obruerunt lapidibus et mortuus est sicut
 praeceperat Dominus
 04O 15 37 dixit quoque Dominus ad Mosen
 04O 15 38 loquere filiis Israhel et dices ad eos ut faciant sibi fimbrias per angulos
 palliorum ponentes in eis vittas hyacinthinas
 04O 15 39 quas cum viderint recordentur omnium mandatorum Domini nec sequantur
 cogitationes suas et oculos per res varias fornicantes
 04O 15 40 sed magis memores praeceptorum Domini faciant ea sintque sancti Deo suo
 04O 15 41 ego Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegypti ut essem vester
 Deus
 04O 16 1 ecce autem Core filius Isaar filii Caath filii Levi et Dathan atque Abiram filii
 Heliab Hon quoque filius Pheleth de filiis Ruben
 04O 16 2 surrexerunt contra Mosen aliique filiorum Israhel ducenti quinquaginta viri
 proceres synagogae et qui tempore concilii per nomina vocabantur
 04O 16 3 cumque stetissent adversum Mosen et Aaron dixerunt sufficiat vobis quia
 omnis multitudo sanctorum est et in ipsis est Dominus cur elevamini super populum Domini
 04O 16 4 quod cum audisset Moses cecidit pronus in faciem
 04O 16 5 locutusque ad Core et ad omnem multitudinem mane inquit notum faciet
 Dominus qui ad se pertineant et sanctos adplicabit sibi et quos elegerit adpropinquabunt ei
 04O 16 6 hoc igitur facite tollat unusquisque turibula sua tu Core et omne concilium
 tuum
 04O 16 7 et hausto cras igne ponite desuper thymiama coram Domino et quemcumque
 elegerit ipse erit sanctus multum erigimini filii Levi
 04O 16 8 dixitque rursum ad Core audite filii Levi
 04O 16 9 num parum vobis est quod separavit vos Deus Israhel ab omni populo et
 iunxit sibi ut serviretis ei in cultu tabernaculi et staretis coram frequentia populi et ministraretis ei
 04O 16 10 idcirco ad se fecit accedere te et omnes fratres tuos filios Levi ut vobis etiam
 sacerdotium vindicetis
 04O 16 11 et omnis globus tuus stet contra Dominum quid est enim Aaron ut murmuretis
 contra eum
 04O 16 12 misit ergo Moses ut vocaret Dathan et Abiram filios Heliab qui responderunt
 non venimus
 04O 16 13 numquid parum est tibi quod eduxisti nos de terra quae lacte et melle manabat
 ut occideres in deserto nisi et dominatus fueris nostri
 04O 16 14 re vera induxisti nos in terram quae fluit rivis lactis et mellis et dedisti nobis
 possessiones agrorum et vinearum an et oculos nostros vis eruere non venimus
 04O 16 15 iratusque Moses valde ait ad Dominum ne respicias sacrificia eorum tu scis
 quod ne asellum quidem umquam acceperim ab eis nec adflixerim quempiam eorum
 04O 16 16 dixitque ad Core tu et omnis congregatio tua state seorsum coram Domino et
 Aaron die crastino separatim
 04O 16 17 tollite singuli turibula vestra et ponite super ea incensum offerentes Domino
 ducenta quinquaginta turibula Aaron quoque teneat turibulum suum
 04O 16 18 quod cum fecissent stantibus Mosen et Aaron
 04O 16 19 et coacervassent adversum eos omnem multitudinem ad ostium tabernaculi
 apparuit cunctis gloria Domini
 04O 16 20 locutusque Dominus ad Mosen et Aaron ait
 04O 16 21 separamini de medio congregationis huius ut eos repente disperdam
 04O 16 22 qui ceciderunt proni in faciem atque dixerunt fortissime Deus spirituum

universae carnis num uno peccante contra omnes tua ira desaeviet
04O 16 23 et ait Dominus ad Mosen
04O 16 24 praecipe universo populo ut separetur a tabernaculis Core et Dathan et
Abiram
04O 16 25 surrexitque Moses et abiit ad Dathan et Abiram et sequentibus eum senioribus
Israhel
04O 16 26 dixit ad turbam recedite a tabernaculis hominum impiorum et nolite tangere
quae ad eos pertinent ne involvamini in peccatis eorum
04O 16 27 cumque recessissent a tentoriis eorum per circuitum Dathan et Abiram egressi
stabant in introitu papilionum suorum cum uxoribus et liberis omnique frequentia
04O 16 28 et ait Moses in hoc scietis quod Dominus miserit me ut facerem universa quae
cernitis et non ex proprio ea corde protulerim
04O 16 29 si consueta hominum morte interierint et visitaverit eos plaga qua et ceteri
visitari solent non misit me Dominus
04O 16 30 sin autem novam rem fecerit Dominus ut aperiens terra os suum degluttiat eos
et omnia quae ad illos pertinent descenderintque viventes in infernum scietis quod blasphemaverint
Dominum
04O 16 31 confestim igitur ut cessavit loqui disrupta est terra sub pedibus eorum
04O 16 32 et aperiens os suum devoravit illos cum tabernaculis suis et universa
substantia
04O 16 33 descenderuntque vivi in infernum operi humo et perierunt de medio
multitudinis
04O 16 34 at vero omnis Israhel qui stabat per gyrum fugit ad clamorem pereuntium
dicens ne forte et nos terra degluttiat
04O 16 35 sed et ignis egressus a Domino interfecit ducentos quinquaginta viros qui
offerebant incensum
04O 16 36 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
04O 16 37 praecipe Eleazaro filio Aaron sacerdotis ut tollat turibula quae iacent in
incendio et ignem huc illucque dispergat quoniam sanctificata sunt
04O 16 38 in mortibus peccatorum producatque ea in lamminas et adfigat altari eo quod
oblatum sit in eis incensum Domino et sanctificata sint ut cernant ea pro signo et monumento filii
Israhel
04O 16 39 tulit ergo Eleazar sacerdos turibula aenea in quibus obtulerant hii quos
incendium devoravit et produxit ea in lamminas adfigens altari
04O 16 40 ut haberent postea filii Israhel quibus commonerentur ne quis accedat
alienigena et qui non est de semine Aaron ad offerendum incensum Domino ne patiatursicut passus
est Core et omnis congregatio eius loquente Domino ad Mosen
04O 16 41 murmuravit autem omnis multitudo filiorum Israhel sequenti die contra
Mosen et Aaron dicens vos interfecistis populum Domini
04O 16 42 cumque oreretur seditio et tumultus incresceret
04O 16 43 Moses et Aaron fugerunt ad tabernaculum foederis quod postquam ingressi
sunt operuit nubes et apparuit gloria Domini
04O 16 44 dixitque Dominus ad Mosen
04O 16 45 recedite de medio huius multitudinis etiam nunc delebo eos cumque iacerent
in terra
04O 16 46 dixit Moses ad Aaron tolle turibulum et hausto igne de altari mitte incensum
desuper pergens cito ad populum ut roges pro eis iam enim egressa est ira a Domino et plaga
desaevit
04O 16 47 quod cum fecisset Aaron et cucurrisset ad mediam multitudinem quam iam
vastabat incendium obtulit thymiama
04O 16 48 et stans inter mortuos ac viventes pro populo deprecatus est et plaga cessavit
04O 16 49 fuerunt autem qui percussi sunt quattuordecim milia hominum et septingenti

absque his qui perierant in seditione Core

04O 16 50 reversusque est Aaron ad Mosen ad ostium tabernaculi foederis postquam quievit interitus

04O 17 1 et locutus est Dominus ad Mosen dicens

04O 17 2 loquere ad filios Israhel et accipe ab eis virgas singulas per cognationes suas a cunctis principibus tribuum virgas duodecim et uniuscuiusque nomen superscribes virgae suae

04O 17 3 nomen autem Aaron erit in tribu Levi et una virga cunctas eorum familias continebit

04O 17 4 ponesque eas in tabernaculo foederis coram testimonio ubi loquar ad te

04O 17 5 quem ex his elegero germinabit virga eius et cohibebo a me querimonias filiorum Israhel quibus contra vos murmurant

04O 17 6 locutusque est Moses ad filios Israhel et dederunt ei omnes principes virgas per singulas tribus fueruntque virgae duodecim absque virga Aaron

04O 17 7 quas cum posuisset Moses coram Domino in tabernaculo testimonii

04O 17 8 sequenti die regressus invenit germinasse virgam Aaron in domo Levi et turgentibus gemmis eruperant flores qui foliis dilatatis in amigdalas deformati sunt

04O 17 9 protulit ergo Moses omnes virgas de conspectu Domini ad cunctos filios Israhel videruntque et receperunt singuli virgas suas

04O 17 10 dixitque Dominus ad Mosen refer virgam Aaron in tabernaculum testimonii ut servetur ibi in signum rebellium filiorum et quiescant querellae eorum a me ne moriantur

04O 17 11 fecitque Moses sicut praeceperat Dominus

04O 17 12 dixerunt autem filii Israhel ad Mosen ecce consumpti sumus omnes perivimus

04O 17 13 quicumque accedit ad tabernaculum Domini moritur num usque ad internicionem cuncti delendi sumus

04O 18 1 dixitque Dominus ad Aaron tu et filii tui et domus patris tui tecum portabitis iniquitatem sanctuarii et tu et filii tui simul sustinebitis peccata sacerdotii vestri

04O 18 2 sed et fratres tuos de tribu Levi et sceptro patris tui sume tecum praestoque sint et ministrent tibi tu autem et filii tui ministrabitis in tabernaculo testimonii

04O 18 3 excubabuntque Levitae ad praecepta tua et ad cuncta opera tabernaculi ita dumtaxat ut ad vasa sanctuarii et altare non accedant ne et illi moriantur et vos pereatis simul

04O 18 4 sint autem tecum et excubent in custodiis tabernaculi et in omnibus caerimoniis eius alienigena non miscebitur vobis

04O 18 5 excubate in custodia sanctuarii et in ministerio altaris ne oriatur indignatio super filios Israhel

04O 18 6 ego dedi vobis fratres vestros Levitas de medio filiorum Israhel et tradidi donum Domino ut serviant in ministeriis tabernaculi eius

04O 18 7 tu autem et filii tui custodite sacerdotium vestrum et omnia quae ad cultum altaris pertinent et intra velum sunt per sacerdotes administrabuntur si quis externus accesserit occidetur

04O 18 8 locutus est Dominus ad Aaron ecce dedi tibi custodiam primitiarum mearum omnia quae sanctificantur a filiis Israhel tibi tradidi et filiis tuis pro officio sacerdotali legitima sempiterna

04O 18 9 haec ergo accipies de his quae sanctificantur et oblata sunt Domino omnis oblatio et sacrificium et quicquid pro peccato atque delicto redditur mihi et cedet in sancta sanctorum tuum erit et filiorum tuorum

04O 18 10 in sanctuario comedes illud mares tantum edent ex eo quia consecratum est tibi

04O 18 11 primitias autem quas voverint et obtulerint filii Israhel tibi dedi et filiis ac filiabus tuis iure perpetuo qui mundus est in domo tua vescetur eis

04O 18 12 omnem medullam olei et vini ac frumenti quicquid offerunt primitiarum Domino tibi dedi

04O 18 13 universa frugum initia quas gignit humus et Domino deportantur cedent in

usus tuos qui mundus est in domo tua vascetur eis

04O 18 14 omne quod ex voto reddiderint filii Israhel tuum erit

04O 18 15 quicquid primum erumpet e vulva cunctae carnis quam offerunt Domino sive ex hominibus sive de pecoribus fuerit tui iuris erit ita dumtaxat ut pro hominis primogenito pretium accipias et omne animal quod inmundum est redimi facias

04O 18 16 cuius redemptio erit post unum mensem siclis argenti quinque pondere sanctuarii siclus viginti obolos habet

04O 18 17 primogenitum autem bovis et ovis et caprae non facies redimi quia sanctificata sunt Domino sanguinem tantum eorum fundes super altare et adipem adolebis in suavissimum odorem Domino

04O 18 18 carnes vero in usum tuum cedent sicut pectusculum consecratum et armus dexter tua erunt

04O 18 19 omnes primitias sanctuarii quas offerunt filii Israhel Domino tibi dedi et filiis ac filiabus tuis iure perpetuo pactum salis est sempiternum coram Domino tibi ac filiis tuis

04O 18 20 dixitque Dominus ad Aaron in terra eorum nihil possidebitis nec habebitis partem inter eos ego pars et hereditas tua in medio filiorum Israhel

04O 18 21 filiis autem Levi dedi omnes decimas Israhelis in possessionem pro ministerio quo serviunt mihi in tabernaculo foederis

04O 18 22 ut non accedant ultra filii Israhel ad tabernaculum nec committant peccatum mortiferum

04O 18 23 solis filiis Levi mihi in tabernaculo servientibus et portantibus peccata populi legitimum sempiternum erit in generationibus vestris nihil aliud possidebunt

04O 18 24 decimarum oblatione contenti quas in usus eorum et necessaria separavi

04O 18 25 locutusque est Dominus ad Mosen dicens

04O 18 26 praecipe Levitis atque denuntia cum acceperitis a filiis Israhel decimas quas dedi vobis primitias earum offerite Domino id est decimam partem decimae

04O 18 27 ut reputetur vobis in oblationem primitivorum tam de areis quam de torcularibus

04O 18 28 et universis quorum accipitis primitias offerite Domino et date Aaron sacerdoti

04O 18 29 omnia quae offertis ex decimis et in donaria Domini separatis optima et electa erunt

04O 18 30 dicesque ad eos si praeclara et meliora quaeque obtuleritis ex decimis reputabitur vobis quasi de area et torculari dederitis primitias

04O 18 31 et comedetis eas in omnibus locis vestris tam vos quam familiae vestrae quia pretium est pro ministerio quo servitis in tabernaculo testimonii

04O 18 32 et non peccabitis super hoc egregia vobis et pingua reservantes ne polluatis oblationes filiorum Israhel et moriamini

04O 19 1 locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens

04O 19 2 ista est religio victimae quam constituit Dominus praecipe filiis Israhel ut adducant ad te vaccam rufam aetatis integrae in qua nulla sit macula nec portaverit iugum

04O 19 3 tradetisque eam Eleazaro sacerdoti qui eductam extra castra immolabit in conspectu omnium

04O 19 4 et tinguens digitum in sanguine eius asperget contra fores tabernaculi septem vicibus

04O 19 5 conburetque eam cunctis videntibus tam pelle et carnibus eius quam sanguine et fimo flammae traditis

04O 19 6 lignum quoque cedrinum et hysopum coccumque bis tinctum sacerdos mittet in flammam quae vaccam vorat

04O 19 7 et tunc demum lotis vestibus et corpore suo ingredietur in castra commaculatusque erit usque ad vesperam

04O 19 8 sed et ille qui conbuserit eam lavabit vestimenta sua et corpus et inmundus erit usque ad vesperam

04O 19 9 colliget autem vir mundus cineres vaccae et effundet eos extra castra in loco purissimo ut sint multitudini filiorum Israhel in custodiam et in aquam aspersionis quia pro peccato vacca combusta est

04O 19 10 cumque laverit qui vaccae portaverat cineres vestimenta sua immundus erit usque ad vesperum habebunt hoc filii Israhel et advenae qui habitant inter eos sanctum iure perpetuo

04O 19 11 qui tetigerit cadaver hominis et propter hoc septem diebus fuerit immundus

04O 19 12 aspergetur ex hac aqua die tertio et septimo et sic mundabitur si die tertio aspersus non fuerit septimo non poterit emundari

04O 19 13 omnis qui tetigerit humanae animae morticinum et aspersus hac commixtione non fuerit polluet tabernaculum Domini et peribit ex Israhel quia aqua expiationis non est aspersus immundus erit et manebit spurcitia eius super eum

04O 19 14 ista est lex hominis qui moritur in tabernaculo omnes qui ingrediuntur tentorium illius et universa vasa quae ibi sunt polluta erunt septem diebus

04O 19 15 vas quod non habuerit operculum nec ligaturam desuper immundum erit

04O 19 16 si quis in agro tetigerit cadaver occisi hominis aut per se mortui sive os illius vel sepulchrum immundus erit septem diebus

04O 19 17 tollent de cineribus combustionis atque peccati et mittent aquas vivas super eos in vas

04O 19 18 in quibus cum homo mundus tinxerit hysopum asperget eo omne tentorium et cunctam suppellectilem et homines huiuscemodi contagione pollutos

04O 19 19 atque hoc modo mundus lustrabit immundum tertio et septimo die expiatusque die septimo lavabit et se et vestimenta sua et mundus erit ad vesperam

04O 19 20 si quis hoc ritu non fuerit expiatus peribit anima illius de medio ecclesiae quia sanctuarium Domini polluit et non est aqua lustrationis aspersus

04O 19 21 erit hoc praeceptum legitimum sempiternum ipse quoque qui aspergit aquas lavabit vestimenta sua omnis qui tetigerit aquas expiationis immundus erit usque ad vesperam

04O 19 22 quicquid tetigerit immundus immundum faciet et anima quae horum quippiam tetigerit immunda erit usque ad vesperum

04O 20 1 veneruntque filii Israhel et omnis multitudo in desertum Sin mense primo et mansit populus in Cades mortuaque est ibi Maria et sepulta in eodem loco

04O 20 2 cumque indigeret aqua populus coierunt adversum Mosen et Aaron

04O 20 3 et versi in seditionem dixerunt utinam perissemus inter fratres nostros coram Domino

04O 20 4 cur eduxistis ecclesiam Domini in solitudinem ut et nos et nostra iumenta moriantur

04O 20 5 quare nos fecistis ascendere de Aegypto et adduxistis in locum istum pessimum qui seri non potest qui nec ficum gignit nec vineas nec mala granata insuper et aquam non habet ad bibendum

04O 20 6 ingressusque Moses et Aaron dimissa multitudine tabernaculum foederis corruerunt proni in terram et apparuit gloria Domini super eos

04O 20 7 locutusque est Dominus ad Mosen dicens

04O 20 8 tolle virgam et congrega populum tu et Aaron frater tuus et loquimini ad petram coram eis et illa dabit aquas cumque eduxeris aquam de petra bibet omnis multitudo et iumenta eius

04O 20 9 tulit igitur Moses virgam quae erat in conspectu Domini sicut praeceperat ei

04O 20 10 congregata multitudine ante petram dixitque eis audite rebelles et incredulum de petra hac vobis aquam poterimus eicere

04O 20 11 cumque elevasset Moses manum percutiens virga bis silicem egressae sunt aquae largissimae ita ut et populus biberet et iumenta

04O 20 12 dixitque Dominus ad Mosen et Aaron quia non credidistis mihi ut sanctificaretis me coram filiis Israhel non introducetis hos populos in terram quam dabo eis

04O 20 13 haec est aqua Contradictionis ubi iurgati sunt filii Israhel contra Dominum et sanctificatus est in eis

04O 20 14 misit interea nuntios Moses de Cades ad regem Edom qui dicerent haec mandat frater tuus Israhel nosti omnem laborem qui adprehendit nos

04O 20 15 quomodo descenderint patres nostri in Aegyptum et habitaverimus ibi multo tempore adflixerintque nos Aegyptii et patres nostros

04O 20 16 et quomodo clamaverimus ad Dominum et exaudierit nos miseritque angelum qui eduxerit nos de Aegypto ecce in urbe Cades quae est in extremis finibus tuis positi

04O 20 17 obsecramus ut nobis transire liceat per terram tuam non ibimus per agros nec per vineas non bibemus aquas de puteis tuis sed gradiemur via publica nec ad dextram nec ad sinistram declinantes donec transeamus terminos tuos

04O 20 18 cui respondit Edom non transibis per me alioquin armatus occurram tibi

04O 20 19 dixeruntque filii Israhel per tritam gradiemur viam et si biberimus aquas tuas nos et pecora nostra dabimus quod iustum est nulla erit in pretio difficultas tantum velociter transeamus

04O 20 20 at ille respondit non transibis statimque egressus est obuius cum infinita multitudine et manu forti

04O 20 21 nec voluit adquiescere deprecanti ut concederet transitum per fines suos quam ob rem devertit ab eo Israhel

04O 20 22 cumque castra movissent de Cades venerunt in montem Or qui est in finibus terrae Edom

04O 20 23 ubi locutus est Dominus ad Mosen

04O 20 24 pergat inquit Aaron ad populos suos non enim intrabit terram quam dedi filiis Israhel eo quod incredulus fuerit ori meo ad aquas Contradictionis

04O 20 25 tolle Aaron et filium eius cum eo et duces eos in montem Or

04O 20 26 cumque nudaveris patrem veste sua indues ea Eleazarum filium eius et Aaron colligetur et morietur ibi

04O 20 27 fecit Moses ut praeceperat Dominus et ascenderunt in montem Or coram omni multitudine

04O 20 28 cumque Aaron spoliasset vestibus suis induit eis Eleazarum filium eius

04O 20 29 illo mortuo in montis supercilio descendit cum Eleazaro

04O 20 30 omnis autem multitudo videns occubuisse Aaron flevit super eo triginta diebus per cunctas familias suas

04O 21 1 quod cum audisset Chananeus rex Arad qui habitabat ad meridiem venisse scilicet Israhel per exploratorum viam pugnavit contra illum et victor existens duxit ex eo praedam

04O 21 2 at Israhel voto se Domino obligans ait si tradideris populum istum in manu mea delebo urbes eius

04O 21 3 exaudivitque Dominus preces Israhel et tradidit Chananeum quem ille interfecit subversis urbibus eius et vocavit nomen loci illius Horma id est anathema

04O 21 4 profecti sunt autem et de monte Or per viam quae ducit ad mare Rubrum ut circumirent terram Edom et taedere coepit populum itineris ac laboris

04O 21 5 locutusque contra Deum et Mosen ait cur eduxisti nos de Aegypto ut moreremur in solitudine deest panis non sunt aquae anima nostra iam nausiat super cibo isto levissimo

04O 21 6 quam ob rem misit Dominus in populum ignitos serpentes ad quorum plagas et mortes plurimorum

04O 21 7 venerunt ad Mosen atque dixerunt peccavimus quia locuti sumus contra Dominum et te ora ut tollat a nobis serpentes oravit Moses pro populo

04O 21 8 et locutus est Dominus ad eum fac serpentem et pone eum pro signo qui percussus aspexerit eum vivet

04O 21 9 fecit ergo Moses serpentem aeneum et posuit pro signo quem cum percussi aspicerent sanabantur

04O 21 10 profectique filii Israhel castrametati sunt in Oboth
 04O 21 11 unde egressi fixere tentoria in Hieabarim in solitudine quae respicit Moab
 contra orientalem plagam
 04O 21 12 et inde moventes venerunt ad torrentem Zared
 04O 21 13 quem relinquentes castrametati sunt contra Arnon quae est in deserto et
 prominet in finibus Amorrei siquidem Arnon terminus est Moab dividens Moabitas et Amorreos
 04O 21 14 unde dicitur in libro bellorum Domini sicut fecit in mari Rubro sic faciet in
 torrentibus Arnon
 04O 21 15 scopuli torrentium inclinati sunt ut requiescerent in Ar et recumberent in
 finibus Moabitarum
 04O 21 16 ex eo loco apparuit puteus super quo locutus est Dominus ad Mosen congrega
 populum et dabo ei aquam
 04O 21 17 tunc cecinit Israhel carmen istud ascendat puteus concinebant
 04O 21 18 puteus quem foderunt principes et paraverunt duces multitudinis in datore
 legis et in baculis suis de solitudine Matthana
 04O 21 19 de Matthana Nahalihel de Nahalihel in Bamoth
 04O 21 20 de Bamoth vallis est in regione Moab in vertice Phasga et quod respicit contra
 desertum
 04O 21 21 misit autem Israhel nuntios ad Seon regem Amorreorum dicens
 04O 21 22 obsecro ut transire mihi liceat per terram tuam non declinabimus in agros et
 vineas non bibemus aquas ex puteis via regia gradiemur donec transeamus terminos tuos
 04O 21 23 qui concedere noluit ut transiret Israhel per fines suos quin potius exercitu
 congregato egressus est obviam in desertum et venit in Iasa pugnavitque contra eum
 04O 21 24 a quo percussus est in ore gladii et possessa est terra eius ab Arnon usque
 Iebhoc et filios Ammon quia forti praesidio tenebantur termini Ammanitarum
 04O 21 25 tulit ergo Israhel omnes civitates eius et habitavit in urbibus Amorrei in
 Esebon scilicet et viculis eius
 04O 21 26 urbs Esebon fuit regis Seon Amorrei qui pugnavit contra regem Moab et tulit
 omnem terram quae dicionis illius fuerat usque Arnon
 04O 21 27 idcirco dicitur in proverbio venite in Esebon aedificetur et construatur civitas
 Seon
 04O 21 28 ignis egressus est de Esebon flamma de oppido Seon et devoravit Ar
 Moabitarum et habitatores excelsorum Arnon
 04O 21 29 vae tibi Moab peristi popule Chamos dedit filios eius in fugam et filias in
 captivitate regi Amorreorum Seon
 04O 21 30 iugum ipsorum disperiit ab Esebon usque Dibon lassii pervenerunt in Nophe
 et usque Medaba
 04O 21 31 habitavit itaque Israhel in terra Amorrei
 04O 21 32 misitque Moses qui explorarent Iazer cuius ceperunt viculos et possederunt
 habitatores
 04O 21 33 verteruntque se et ascenderunt per viam Basan et occurrit eis Og rex Basan
 cum omni populo suo pugnaturus in Edrai
 04O 21 34 dixitque Dominus ad Mosen ne timeas eum quia in manu tua tradidi illum et
 omnem populum ac terram eius faciesque illi sicut fecisti Seon regi Amorreorum habitatori Esebon
 04O 21 35 percusserunt igitur et hunc cum filiis suis universumque populum eius usque
 ad internicionem et possederunt terram illius
 04O 22 1 profectique castrametati sunt in campestribus Moab ubi trans Iordanem
 Hierichus sita est
 04O 22 2 videns autem Balac filius Sepphor omnia quae fecerat Israhel Amorreo
 04O 22 3 et quod pertimuissent eum Moabitae et impetum eius ferre non possent
 04O 22 4 dixit ad maiores natu Madian ita delebit hic populus omnes qui in nostris
 finibus commorantur quomodo solet bos herbas usque ad radices carpere ipse erat eo tempore rex in

Moab

04O 22 5 misit ergo nuntios ad Balaam filium Beor ariolum qui habitabat super flumen terrae filiorum Ammon ut vocarent eum et dicerent ecce egressus est populus ex Aegypto qui operuit superficiem terrae sedens contra me

04O 22 6 veni igitur et maledic populo huic quia fortior me est si quo modo possim percutere et eicere eum de terra mea novi enim quod benedictus sit cui benedixeris et maledictus in quem maledicta congesseris

04O 22 7 perrexerunt seniores Moab et maiores natu Madian habentes divinationis pretium in manibus cumque venissent ad Balaam et narrassent ei omnia verba Balac

04O 22 8 ille respondit manete hic nocte et respondebo quicquid mihi dixerit Dominus manentibus illis apud Balaam venit Deus et ait ad eum

04O 22 9 quid sibi volunt homines isti apud te

04O 22 10 respondit Balac filius Sepphor rex Moabitarum misit ad me

04O 22 11 dicens ecce populus qui egressus est de Aegypto operuit superficiem terrae veni et maledic ei si quo modo possim pugnans abicere eum

04O 22 12 dixitque Deus ad Balaam noli ire cum eis neque maledicas populo quia benedictus est

04O 22 13 qui mane consurgens dixit ad principes ite in terram vestram quia prohibuit me Deus venire vobiscum

04O 22 14 reversi principes dixerunt ad Balac noluit Balaam venire nobiscum

04O 22 15 rursum ille multo plures et nobiliores quam ante miserat misit

04O 22 16 qui cum venissent ad Balaam dixerunt sic dicit Balac filius Sepphor ne cuncteris venire ad me

04O 22 17 paratum honorare te et quicquid volueris dare veni et maledic populo isti

04O 22 18 respondit Balaam si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti et auri non potero inmutare verbum Domini Dei mei ut vel plus vel minus loquar

04O 22 19 obsecro ut hic maneatis etiam hac nocte et scire queam quid mihi rursum respondeat Dominus

04O 22 20 venit ergo Deus ad Balaam nocte et ait ei si vocare te venerunt homines isti surge et vade cum eis ita dumtaxat ut quod tibi praecepero facias

04O 22 21 surrexit Balaam mane et strata asina profectus est cum eis

04O 22 22 et iratus est Deus stetitque angelus Domini in via contra Balaam qui sedebat asinae et duos pueros habebat secum

04O 22 23 cernens asina angelum stantem in via evaginato gladio avertit se de itinere et ibat per agrum quam cum verberaret Balaam et vellet ad semitam reducere

04O 22 24 stetit angelus in angustiis duarum maceriarum quibus vineae cingebantur

04O 22 25 quem videns asina iunxit se parieti et adtrivit sedentis pedem at ille iterum verberabat

04O 22 26 et nihilominus angelus ad locum angustum transiens ubi nec ad dextram nec ad sinistram poterat deviari obvius stetit

04O 22 27 cumque vidisset asina stantem angelum concidit sub pedibus sedentis qui iratus vehementius caedebat fuste latera

04O 22 28 aperuitque Dominus os asinae et locuta est quid feci tibi cur percutis me ecce iam tertio

04O 22 29 respondit Balaam quia commeruisti et inlusisti mihi utinam haberem gladium ut te percuterem

04O 22 30 dixit asina nonne animal tuum sum cui semper sedere consuesti usque in praesentem diem dic quid simile umquam fecerim tibi at ille ait numquam

04O 22 31 protinus aperuit Dominus oculos Balaam et vidit angelum stantem in via evaginato gladio adoravitque eum pronus in terram

04O 22 32 cui angelus cur inquit tertio verberas asinam tuam ego veni ut adversarer tibi quia perversa est via tua mihique contraria

04O 22 33 et nisi asina declinasset de via dans locum resistenti te occidissem et illa
 viveret
 04O 22 34 dixit Balaam peccavi nesciens quod tu stares contra me et nunc si displicet
 tibi ut vadam revertar
 04O 22 35 ait angelus vade cum istis et cave ne aliud quam praecepero tibi loquaris ivit
 igitur cum principibus
 04O 22 36 quod cum audisset Balac egressus est in occursum eius in oppido Moabitarum
 quod situm est in extremis finibus Arnon
 04O 22 37 dixitque ad Balaam misi nuntios ut vocarent te cur non statim venisti ad me
 an quia mercedem adventui tuo reddere nequeo
 04O 22 38 cui ille respondit ecce adsum numquid loqui potero aliud nisi quod Deus
 posuerit in ore meo
 04O 22 39 perrexerunt ergo simul et venerunt in urbem quae in extremis regni eius
 finibus erat
 04O 22 40 cumque occidisset Balac boves et oves misit ad Balaam et principes qui cum
 eo erant munera
 04O 22 41 mane autem facto duxit eum ad excelsa Baal et intuitus est extremam partem
 populi
 04O 23 1 dixitque Balaam ad Balac aedifica mihi hic septem aras et para totidem
 vitulos eiusdemque numeri arietes
 04O 23 2 cumque fecisset iuxta sermonem Balaam inposuerunt simul vitulum et
 arietem super aram
 04O 23 3 dixitque Balaam ad Balac sta paulisper iuxta holocaustum tuum donec vadam
 si forte occurrat mihi Dominus et quodcumque imperaverit loquar tibi
 04O 23 4 cumque abisset velociter occurrit ei Deus locutusque ad eum Balaam septem
 inquit aras erexi et inposui vitulum et arietem desuper
 04O 23 5 Dominus autem posuit verbum in ore eius et ait revertere ad Balac et haec
 loqueris
 04O 23 6 reversus invenit stantem Balac iuxta holocaustum suum et omnes principes
 Moabitarum
 04O 23 7 adsumptaque parabola sua dixit de Aram adduxit me Balac rex Moabitarum
 de montibus orientis veni inquit et maledic Jacob propera et detestare Israhel
 04O 23 8 quomodo maledicam cui non maledixit Deus qua ratione detester quem
 Dominus non detestatur
 04O 23 9 de summis silicibus videbo eum et de collibus considerabo illum populus
 solus habitabit et inter gentes non reputabitur
 04O 23 10 quis dinumerare possit pulverem Jacob et nosse numerum stirpis Israhel
 moriatur anima mea morte iustorum et fiant novissima mea horum similia
 04O 23 11 dixitque Balac ad Balaam quid est hoc quod agis ut malediceres inimicis
 vocavi te et tu e contrario benedicis eis
 04O 23 12 cui ille respondit num aliud possum loqui nisi quod iusserit Dominus
 04O 23 13 dixit ergo Balac veni mecum in alterum locum unde partem Israhelis videas et
 totum videre non possis inde maledicito ei
 04O 23 14 cumque duxisset eum in locum sublimem super verticem montis Phasga
 aedificavit Balaam septem aras et inpositis supra vitulo atque ariete
 04O 23 15 dixit ad Balac sta hic iuxta holocaustum tuum donec ego pergam obvius
 04O 23 16 cui cum Dominus occurrisset posuissetque verbum in ore eius ait revertere ad
 Balac et haec loqueris ei
 04O 23 17 reversus invenit eum stantem iuxta holocaustum suum et principes
 Moabitarum cum eo ad quem Balac quid inquit locutus est Dominus
 04O 23 18 at ille adsumpta parabola sua ait sta Balac et ausculta audi fili Sepphor
 04O 23 19 non est Deus quasi homo ut mentiatur nec ut filius hominis ut mutetur dixit

ergo et non faciet locutus est et non implebit

- 04O 23 20 ad benedicendum adductus sum benedictionem prohibere non valeo
04O 23 21 non est idolum in Iacob nec videtur simulacrum in Israhel Dominus Deus eius
cum eo est et clangor victoriae regis in illo
04O 23 22 Deus eduxit eum de Aegypto cuius fortitudo similis est rinocerotis
04O 23 23 non est augurium in Iacob nec divinatio in Israhel temporibus suis dicitur
Iacob et Israheli quid operatus sit Deus
04O 23 24 ecce populus ut leaena consurget et quasi leo erigetur non accubabit donec
devoret praedam et occisorum sanguinem bibat
04O 23 25 dixitque Balac ad Balaam nec maledicas ei nec benedicas
04O 23 26 et ille nonne ait dixi tibi quod quicquid mihi Deus imperaret hoc facerem
04O 23 27 et ait Balac ad eum veni et ducam te ad alium locum si forte placeat Deo ut
inde maledicas eis
04O 23 28 cumque duxisset eum super verticem montis Phogor qui respicit solitudinem
04O 23 29 dixit ei Balaam aedifica mihi hic septem aras et para totidem vitulos
eiusdemque numeri arietes
04O 23 30 fecit Balac ut Balaam dixerat inposuitque vitulos et arietes per singulas aras
04O 24 1 cumque vidisset Balaam quod placeret Domino ut benediceret Israheli
nequaquam abiit ut ante perrexerat ut augurium quaereret sed dirigens contra desertum vultum
suum
04O 24 2 et elevans oculos vidit Israhel in tentoriis commorantem per tribus suas et
inruente in se spiritu Dei
04O 24 3 adsumpta parabola ait dixit Balaam filius Beor dixit homo cuius obturatus est
oculus
04O 24 4 dixit auditor sermonum Dei qui visionem Omnipotentis intuitus est qui cadit
et sic aperiuntur oculi eius
04O 24 5 quam pulchra tabernacula tua Iacob et tentoria tua Israhel
04O 24 6 ut valles nemorosae ut horti iuxta fluvios inrigui ut tabernacula quae fixit
Dominus quasi cedri propter aquas
04O 24 7 fluet aqua de situla eius et semen illius erit in aquas multas tolletur propter
Agag rex eius et auferetur regnum illius
04O 24 8 Deus eduxit illum de Aegypto cuius fortitudo similis est rinocerotis
devorabunt gentes hostes illius ossaque eorum confringent et perforabunt sagittis
04O 24 9 accubans dormivit ut leo et quasi leaena quam suscitare nullus audebit qui
benedixerit tibi erit ipse benedictus qui maledixerit in maledictione reputabitur
04O 24 10 iratusque Balac contra Balaam conplosis manibus ait ad maledicendum
inimicis meis vocavi te quibus e contrario tertio benedixisti
04O 24 11 revertere ad locum tuum decreveram quidem magnifice honorare te sed
Dominus privavit te honore disposito
04O 24 12 respondit Balaam ad Balac nonne nuntiis tuis quos misisti ad me dixi
04O 24 13 si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti et auri non potero
praeterire sermonem Domini Dei mei ut vel boni quid vel mali proferam ex corde meo sed quicquid
Dominus dixerit hoc loquar
04O 24 14 verumtamen pergens ad populum meum dabo consilium quid populus tuus
huic populo faciat extremo tempore
04O 24 15 sumpta igitur parabola rursus ait dixit Balaam filius Beor dixit homo cuius
obturatus est oculus
04O 24 16 dixit auditor sermonum Dei qui novit doctrinam Altissimi et visiones
Omnipotentis videt qui cadens apertos habet oculos
04O 24 17 videbo eum sed non modo intuebor illum sed non prope orietur stella ex
Iacob et consurget virga de Israhel et percutiet duces Moab vastabitque omnes filios Seth
04O 24 18 et erit Idumea possessio eius hereditas Seir cedet inimicis suis Israhel vero

fortiter aget
 04O 24 19 de Iacob erit qui dominetur et perdat reliquias civitatis
 04O 24 20 cumque vidisset Amalech adsumens parabolam ait principium gentium
 Amalech cuius extrema perdentur
 04O 24 21 vidit quoque Cineum et adsumpta parabola ait robustum est quidem
 habitaculum tuum sed si in petra posueris nidum tuum
 04O 24 22 et fueris electus de stirpe Cain quamdiu poteris permanere Assur enim capiet
 te
 04O 24 23 adsumptaque parabola iterum locutus est heu quis victurus est quando ista
 faciet Deus
 04O 24 24 venient in trieribus de Italia superabunt Assyrios vastabuntque Hebraeos et ad
 extremum etiam ipsi peribunt
 04O 24 25 surrexitque Balaam et reversus est in locum suum Balac quoque via qua
 venerat rediit
 04O 25 1 morabatur autem eo tempore Israhel in Setthim et fornicatus est populus cum
 filiabus Moab
 04O 25 2 quae vocaverunt eos ad sacrificia sua at illi comederunt et adoraverunt deos
 earum
 04O 25 3 initiatusque est Israhel Beelphegor et iratus Dominus
 04O 25 4 ait ad Mosen tolle cunctos principes populi et suspende eos contra solem in
 patibulis ut avertatur furor meus ab Israhel
 04O 25 5 dixitque Moses ad iudices Israhel occidat unusquisque proximos suos qui
 initiati sunt Beelphegor
 04O 25 6 et ecce unus de filiis Israhel intravit coram fratribus suis ad scortum
 madianitin vidente Mose et omni turba filiorum Israhel qui flebant ante fores tabernaculi
 04O 25 7 quod cum vidisset Finees filius Eleazari filii Aaron sacerdotis surrexit de
 medio multitudinis et arrepto pugione
 04O 25 8 ingressus est post virum israhelitem in lupanar et perfodit ambos simul virum
 scilicet et mulierem in locis genitalibus cessavitque plaga a filiis Israhel
 04O 25 9 et occisi sunt viginti quattuor milia homines
 04O 25 10 dixitque Dominus ad Mosen
 04O 25 11 Finees filius Eleazari filii Aaron sacerdotis avertit iram meam a filiis Israhel
 quia zelo meo commotus est contra eos ut non ipse delerem filios Israhel in zelo meo
 04O 25 12 idcirco loquere ad eos ecce do ei pacem foederis mei
 04O 25 13 et erit tam ipsi quam semini illius pactum sacerdotii sempiternum quia zelatus
 est pro Deo suo et expiavit scelus filiorum Israhel
 04O 25 14 erat autem nomen viri israhelitae qui occisus est cum Madianitide Zambri
 filius Salu dux de cognatione et tribu Symeonis
 04O 25 15 porro mulier madianitis quae pariter interfecta est vocabatur Chozbi filia Sur
 principis nobilissimi Madianitarum
 04O 25 16 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
 04O 25 17 hostes vos sentiant Madianitae et percutite eos
 04O 25 18 quia et ipsi hostiliter egerunt contra vos et decepere insidiis per idolum
 Phogor et Chozbi filiam ducis Madian sororem suam quae percussa est in die plagae pro sacrilegio
 Phogor
 04O 26 1 postquam noxiorum sanguis effusus est dixit Dominus ad Mosen et
 Eleazarum filium Aaron sacerdotem
 04O 26 2 numerate omnem summam filiorum Israhel a viginti annis et supra per domos
 et cognationes suas cunctos qui possunt ad bella procedere
 04O 26 3 locuti sunt itaque Moses et Eleazar sacerdos in campestribus Moab super
 Iordanem contra Hierichum ad eos qui erant
 04O 26 4 a viginti annis et supra sicut Dominus imperarat quorum iste est numerus

04O 26 5 Ruben primogenitus Israhel huius filius Enoch a quo familia Enochitarum et Phallu a quo familia Phalluitarum
 04O 26 6 et Esrom a quo familia Esromitarum et Charmi a quo familia Charmitarum
 04O 26 7 hae sunt familiae de stirpe Ruben quarum numerus inventus est quadraginta tria milia et septingenti triginta
 04O 26 8 filius Phallu Heliab
 04O 26 9 huius filii Namuhel et Dathan et Abiram isti sunt Dathan et Abiram principes populi qui surrexerunt contra Mosen et Aaron in seditione Core quando adversum Dominum rebellaverunt
 04O 26 10 et aperiens terra os suum devoravit Core morientibus plurimis quando conbusit ignis ducentos quinquaginta viros et factum est grande miraculum
 04O 26 11 ut Core pereunte filii illius non perirent
 04O 26 12 filii Symeon per cognationes suas Namuhel ab hoc familia Namuhelitarum Iamin ab hoc familia Iaminitarum Iachin ab hoc familia Iachinitarum
 04O 26 13 Zare ab hoc familia Zareitarum Saul ab hoc familia Saulitarum
 04O 26 14 hae sunt familiae de stirpe Symeon quarum omnis numerus fuit viginti duo milia ducentorum
 04O 26 15 filii Gad per cognationes suas Sephon ab hoc familia Sephonitarum Aggi ab hoc familia Aggitarum Suni ab hoc familia Sunitarum
 04O 26 16 Ozni ab hoc familia Oznitarum Heri ab hoc familia Heritarum
 04O 26 17 Arod ab hoc familia Aroditarum Arihel ab hoc familia Arihelitarum
 04O 26 18 istae sunt familiae Gad quarum omnis numerus fuit quadraginta milia quingentorum
 04O 26 19 filii Iuda Her et Onan qui ambo mortui sunt in terra Chanaan
 04O 26 20 fueruntque filii Iuda per cognationes suas Sela a quo familia Selanitarum Phares a quo familia Pharesitarum Zare a quo familia Zareitarum
 04O 26 21 porro filii Phares Esrom a quo familia Esromitarum et Amul a quo familia Amulitarum
 04O 26 22 istae sunt familiae Iuda quarum omnis numerus fuit septuaginta milia quingentorum
 04O 26 23 filii Isachar per cognationes suas Thola a quo familia Tholaitarum Phua a quo familia Phuaitarum
 04O 26 24 Iasub a quo familia Iasubitarum Semran a quo familia Semranitarum
 04O 26 25 hae sunt cognationes Isachar quarum numerus fuit sexaginta quattuor milia trecentorum
 04O 26 26 filii Zabulon per cognationes suas Sared a quo familia Sareditarum Helon a quo familia Helonitarum Ialel a quo familia Ialelitarum
 04O 26 27 hae sunt cognationes Zabulon quarum numerus fuit sexaginta milia quingentorum
 04O 26 28 filii Ioseph per cognationes suas Manasse et Ephraim
 04O 26 29 de Manasse ortus est Machir a quo familia Machiritarum Machir genuit Galaad a quo familia Galaaditarum
 04O 26 30 Galaad habuit filios Hiezer a quo familia Hiezeritarum et Elec a quo familia Elecarum
 04O 26 31 et Asrihel a quo familia Asrihelitarum et Sechem a quo familia Sechemitarum
 04O 26 32 et Semida a quo familia Semidatarum et Epher a quo familia Epheritarum
 04O 26 33 fuit autem Epher pater Salphaad qui filios non habebat sed tantum filias quarum ista sunt nomina Maala et Noa et Egla et Melcha et Thersa
 04O 26 34 hae sunt familiae Manasse et numerus earum quinquaginta duo milia septingentorum
 04O 26 35 filii autem Ephraim per cognationes suas fuerunt hii Suthala a quo familia Suthalitarum Becher a quo familia Becheritarum Tehen a quo familia Tehenitarum

04O 26 36 porro filius Suthala fuit Heran a quo familia Heranitarum
 04O 26 37 hae sunt cognationes filiorum Ephraim quarum numerus triginta duo milia
 quingentorum
 04O 26 38 isti sunt filii Ioseph per familias suas filii Benjamin in cognationibus suis
 Bale a quo familia Baleitarum Azbel a quo familia Azbelitarum Ahiram a quo familia Ahiramitarum
 04O 26 39 Supham a quo familia Suphamitarum Hupham a quo familia Huphamitarum
 04O 26 40 filii Bale Hered et Noeman de Hered familia Hereditarum de Noeman familia
 Noemitarum
 04O 26 41 hii sunt filii Benjamin per cognationes suas quorum numerus quadraginta
 quinque milia sescentorum
 04O 26 42 filii Dan per cognationes suas Suham a quo familia Suhamitarum hae
 cognationes Dan per familias suas
 04O 26 43 omnes fuere Suhamitae quorum numerus erat sexaginta quattuor milia
 quadringentorum
 04O 26 44 filii Aser per cognationes suas Iemna a quo familia Iemnaitarum Iessui a quo
 familia Iessuitarum Brie a quo familia Briearum
 04O 26 45 filii Brie Haber a quo familia Haberitarum et Melchihel a quo familia
 Melchihelitarum
 04O 26 46 nomen autem filiae Aser fuit Sara
 04O 26 47 hae cognationes filiorum Aser et numerus eorum quinquaginta tria milia
 quadringentorum
 04O 26 48 filii Nepthalim per cognationes suas Iessihel a quo familia Iessihelitarum
 Guni a quo familia Gunitarum
 04O 26 49 Iesser a quo familia Iesseritarum Sellem a quo familia Sellemitarum
 04O 26 50 hae sunt cognationes filiorum Nepthalim per familias suas quorum numerus
 quadraginta quinque milia quadringentorum
 04O 26 51 ista est summa filiorum Israhel qui recensiti sunt sescenta milia et mille
 septingenti triginta
 04O 26 52 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
 04O 26 53 istis dividetur terra iuxta numerum vocabulorum in possessiones suas
 04O 26 54 pluribus maiorem partem dabis et paucioribus minorem singulis sicut nunc
 recensiti sunt tradetur possessio
 04O 26 55 ita dumtaxat ut sors terram tribubus dividat et familiis
 04O 26 56 quicquid sorte contigerit hoc vel plures accipient vel pauciores
 04O 26 57 hic quoque est numerus filiorum Levi per familias suas Gerson a quo familia
 Gersonitarum Caath a quo familia Caathitarum Merari a quo familia Meraritarum
 04O 26 58 hae sunt familiae Levi familia Lobni familia Hebroni familia Mooli familia
 Musi familia Cori at vero Caath genuit Amram
 04O 26 59 qui habuit uxorem Iochabed filiam Levi quae nata est ei in Aegypto haec
 genuit viro suo Amram filios Aaron et Mosen et Mariam sororem eorum
 04O 26 60 de Aaron orti sunt Nadab et Abiu et Eleazar et Ithamar
 04O 26 61 quorum Nadab et Abiu mortui sunt cum obtulissent ignem alienum coram
 Domino
 04O 26 62 fueruntque omnes qui numerati sunt viginti tria milia generis masculini ab
 uno mense et supra quia non sunt recensiti inter filios Israhel nec eis cum ceteris data possessio
 04O 26 63 hic est numerus filiorum Israhel qui descripti sunt a Mosen et Eleazaro
 sacerdote in campestribus Moab supra Iordanem contra Hiericho
 04O 26 64 inter quos nullus fuit eorum qui ante numerati sunt a Mose et Aaron in deserto
 Sinai
 04O 26 65 praedixerat enim Dominus quod omnes morerentur in solitudine nullusque
 remansit ex eis nisi Chaleb filius Iepphonne et Iosue filius Nun
 04O 27 1 accesserunt autem filiae Salphaad filii Epher filii Galaad filii Machir filii

Manasse qui fuit filius Ioseph quarum sunt nomina Maala et Noa et Egla et Melcha et Thersa
 04O 27 2 steteruntque coram Mosen et Eleazaro sacerdote et cunctis principibus populi
 ad ostium tabernaculi foederis atque dixerunt
 04O 27 3 pater noster mortuus est in deserto nec fuit in seditione quae concitata est
 contra Dominum sub Core sed in peccato suo mortuus est hic non habuit mares filios cur tollitur
 nomen illius de familia sua quia non habet filium date nobis possessionem inter cognatos patris
 nostri
 04O 27 4 rettulitque Moses causam earum ad iudicium Domini
 04O 27 5 qui dixit ad eum
 04O 27 6 iustam rem postulant filiae Salphaad da eis possessionem inter cognatos patris
 sui et ei in hereditate succedant
 04O 27 7 ad filios autem Israhel loqueris haec
 04O 27 8 homo cum mortuus fuerit absque filio ad filiam eius transibit hereditas
 04O 27 9 si filiam non habuerit habebit successores fratres suos
 04O 27 10 quod si et fratres non fuerint dabitur hereditatem fratribus patris eius
 04O 27 11 sin autem nec patruos habuerit dabitur hereditas his qui ei proximi sunt
 eritque hoc filii Israhel sanctum lege perpetua sicut praecepit Dominus Mosi
 04O 27 12 dixit quoque Dominus ad Mosen ascende in montem istum Abarim et
 contemplare inde terram quam daturus sum filiis Israhel
 04O 27 13 cumque videris eam ibis et tu ad populum tuum sicut iuit frater tuus Aaron
 04O 27 14 quia offendistis me in deserto Sin in contradictione multitudinis nec
 sanctificare me voluistis coram ea super aquas hae sunt aquae Contradictionis in Cades deserti Sin
 04O 27 15 cui respondit Moses
 04O 27 16 provideat Dominus Deus spirituum omnis carnis hominem qui sit super
 multitudinem hanc
 04O 27 17 et possit exire et intrare ante eos et educere illos vel introducere ne sit populus
 Domini sicut oves absque pastore
 04O 27 18 dixitque Dominus ad eum tolle Iosue filium Nun virum in quo est spiritus et
 pone manum tuam super eum
 04O 27 19 qui stabit coram Eleazaro sacerdote et omni multitudine
 04O 27 20 et dabis ei praecepta cunctis videntibus et partem gloriae tuae ut audiat eum
 omnis synagoga filiorum Israhel
 04O 27 21 pro hoc si quid agendum erit Eleazar sacerdos consulat Dominum ad verbum
 eius egredietur et ingredietur ipse et omnes filii Israhel cum eo et cetera multitudo
 04O 27 22 fecit Moses ut praeceperat Dominus cumque tulisset Iosue statuit eum coram
 Eleazaro sacerdote et omni frequentia populi
 04O 27 23 et inpositis capiti eius manibus cuncta replicavit quae mandaverat Dominus
 04O 28 1 dixit quoque Dominus ad Mosen
 04O 28 2 praecipe filiis Israhel et dices ad eos oblationem meam et panes et incensum
 odoris suavissimi offerte per tempora sua
 04O 28 3 haec sunt sacrificia quae offerre debetis agnos anniculos immaculatos duos
 cotidie in holocaustum sempiternum
 04O 28 4 unum offeretis mane et alterum ad vesperam
 04O 28 5 decimam partem oephi similiae quae conspersa sit oleo purissimo et habeat
 quartam partem hin
 04O 28 6 holocaustum iuge est quod obtulistis in monte Sinai in odorem suavissimum
 incensi Domini
 04O 28 7 et libabitis vini quartam partem hin per agnos singulos in sanctuario Domini
 04O 28 8 alterumque agnum similiter offeretis ad vesperam iuxta omnem ritum
 sacrificii matutini et libamentorum eius oblationem suavissimi odoris Domino
 04O 28 9 die autem sabbati offeretis duos agnos anniculos immaculatos et duas decimas
 similiae oleo conspersae in sacrificio et liba

04O 28 10 quae rite funduntur per singula sabbata in holocausto sempiterno
 04O 28 11 in kalendis autem id est in mensuum exordiis offeretis holocaustum Domino
 vitulos de armento duos arietem unum agnos anniculos septem immaculatos
 04O 28 12 et tres decimas similiae oleo conspersae in sacrificio per singulos vitulos et
 duas decimas similiae oleo conspersae per singulos arietes
 04O 28 13 et decimam decimae similiae ex oleo in sacrificio per agnos singulos
 holocaustum suavissimi odoris atque incensi est Domino
 04O 28 14 libamenta autem vini quae per singulas fundenda sunt victimas ista erunt
 media pars hin per vitulos singulos tertia per arietem quarta per agnum hoc erit holocaustum per
 omnes menses qui sibi anno vertente succedunt
 04O 28 15 hircus quoque offeretur Domino pro peccatis in holocaustum sempiternum
 cum libamentis suis
 04O 28 16 mense autem primo quartadecima die mensis phase Domini erit
 04O 28 17 et quintadecima die sollempnitas septem diebus vescentur azymis
 04O 28 18 quarum dies prima venerabilis et sancta erit omne opus servile non facietis in
 ea
 04O 28 19 offeretisque incensum holocaustum Domino vitulos de armento duos arietem
 unum agnos anniculos immaculatos septem
 04O 28 20 et sacrificia singulorum ex simila quae conspersa sit oleo tres decimas per
 singulos vitulos et duas decimas per arietem
 04O 28 21 et decimam decimae per agnos singulos id est per septem agnos
 04O 28 22 et hircum pro peccato unum ut expietur pro vobis
 04O 28 23 praeter holocaustum matutinum quod semper offertis
 04O 28 24 ita facietis per singulos dies septem dierum in fomitem ignis et in odorem
 suavissimum Domino qui surget de holocausto et de libationibus singulorum
 04O 28 25 dies quoque septimus celeberrimus et sanctus erit vobis omne opus servile
 non facietis in eo
 04O 28 26 dies etiam primitivorum quando offertis novas fruges Domino expletis
 ebdomadibus venerabilis et sancta erit omne opus servile non facietis in ea
 04O 28 27 offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino vitulos de armento
 duos arietem unum et agnos anniculos immaculatos septem
 04O 28 28 atque in sacrificiis eorum similiae oleo conspersae tres decimas per singulos
 vitulos per arietes duas
 04O 28 29 per agnos decimam decimae qui simul sunt agni septem hircum quoque
 04O 28 30 qui mactatur pro expiatione praeter holocaustum sempiternum et liba eius
 04O 28 31 immaculata offeretis omnia cum libationibus suis
 04O 29 1 mensis etiam septimi prima dies venerabilis et sancta erit vobis omne opus
 servile non facietis in ea quia dies clangoris est et tubarum
 04O 29 2 offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino vitulum de
 armento unum arietem unum agnos anniculos immaculatos septem
 04O 29 3 et in sacrificiis eorum similiae oleo conspersae tres decimas per singulos
 vitulos duas decimas per arietem
 04O 29 4 unam decimam per agnum qui simul sunt agni septem
 04O 29 5 et hircum pro peccato qui offertur in expiationem populi
 04O 29 6 praeter holocaustum kalendarum cum sacrificiis suis et holocaustum
 sempiternum cum libationibus solitis hisdem caerimoniis offeretis in odorem suavissimum
 incensum Domino
 04O 29 7 decima quoque dies mensis huius septimi erit vobis sancta atque venerabilis
 et adfligetis animas vestras omne opus servile non facietis in ea
 04O 29 8 offeretisque holocaustum Domino in odorem suavissimum vitulum de
 armento unum arietem unum agnos anniculos immaculatos septem
 04O 29 9 et in sacrificiis eorum similiae oleo conspersae tres decimas per vitulos

singulos duas decimas per arietem

- 04O 29 10 decimam decimae per agnos singulos qui sunt simul septem agni
04O 29 11 et hircum pro peccato absque his quae offerri pro delicto solent in
expiationem et holocaustum sempiternum in sacrificio et libaminibus eorum
04O 29 12 quintadecima vero die mensis septimi quae vobis erit sancta atque venerabilis
omne opus servile non facietis in ea sed celebrabitis sollemnitatem Domino septem diebus
04O 29 13 offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino vitulos de armento
tredecim arietes duos agnos anniculos quattuordecim immaculatos
04O 29 14 et in libamentis eorum similiae oleo conspersae tres decimas per vitulos
singulos qui sunt simul vituli tredecim et duas decimas arieti uno id est simul arietibus duobus
04O 29 15 et decimam decimae agnis singulis qui sunt simul agni quattuordecim
04O 29 16 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno et sacrificio et libamine
eius
04O 29 17 in die altero offeres vitulos de armento duodecim arietes duos agnos
anniculos immaculatos quattuordecim
04O 29 18 sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite
celebrabis
04O 29 19 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et
libamine
04O 29 20 die tertio offeres vitulos undecim arietes duos agnos anniculos immaculatos
quattuordecim
04O 29 21 sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite
celebrabis
04O 29 22 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno et sacrificio et libamine
eius
04O 29 23 die quarto offeres vitulos decem arietes duos agnos anniculos immaculatos
quattuordecim
04O 29 24 sacrificiaque eorum et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite
celebrabis
04O 29 25 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et
libamine
04O 29 26 die quinto offeres vitulos novem arietes duos agnos anniculos immaculatos
quattuordecim
04O 29 27 sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite
celebrabis
04O 29 28 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et
libamine
04O 29 29 die sexto offeres vitulos octo arietes duos agnos anniculos immaculatos
quattuordecim
04O 29 30 sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite
celebrabis
04O 29 31 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et
libamine
04O 29 32 die septimo offeres vitulos septem arietes duos agnos anniculos immaculatos
quattuordecim
04O 29 33 sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite
celebrabis
04O 29 34 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et
libamine
04O 29 35 die octavo qui est celeberrimus omne opus servile non facietis
04O 29 36 offerentes holocaustum in odorem suavissimum Domino vitulum unum
arietem unum agnos anniculos immaculatos septem

04O 29 37 sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis
 04O 29 38 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine
 04O 29 39 haec offeretis Domino in sollemnitatibus vestris praeter vota et oblationes spontaneas in holocausto in sacrificio in libamine et in hostiis pacificis
 04O 30 1 narravitque Moses filiis Israhel omnia quae ei Dominus imperarat
 04O 30 2 et locutus est ad principes tribuum filiorum Israhel iste est sermo quem praecepit Dominus
 04O 30 3 si quis virorum votum Domino voverit aut se constrinxerit iuramento non faciet irritum verbum suum sed omne quod promisit implebit
 04O 30 4 mulier si quippiam voverit et se constrinxerit iuramento quae est in domo patris sui et in aetate adhuc puellari si cognoverit pater votum quod pollicita est et iuramentum quo obligavit animam suam et tacuerit voti rea erit
 04O 30 5 quicquid pollicita est et iuravit opere complebit
 04O 30 6 sin autem statim ut audierit contradixerit pater et vota et iuramenta eius irrita erunt nec obnoxia tenebitur sponsioni eo quod contradixerit pater
 04O 30 7 si maritum habuerit et voverit aliquid et semel verbum de ore eius egrediens animam illius obligaverit iuramento
 04O 30 8 quo die audierit vir et non contradixerit voti rea erit reddet quodcumque promiserat
 04O 30 9 sin autem audiens statim contradixerit et irritas fecerit pollicitationes eius verbaque quibus obstrinxerat animam suam propitius ei erit Dominus
 04O 30 10 vidua et repudiata quicquid voverint reddent
 04O 30 11 uxor in domo viri cum se voto constrinxerit et iuramento
 04O 30 12 si audierit vir et tacuerit nec contradixerit sponsioni reddet quodcumque promiserat
 04O 30 13 sin autem extemplo contradixerit non tenebitur promissionis rea quia maritus contradixit et Dominus ei propitius erit
 04O 30 14 si voverit et iuramento se constrinxerit ut per ieiunium vel ceterarum rerum abstinentiam adfligat animam suam in arbitrio viri erit ut faciat sive non faciat
 04O 30 15 quod si audiens vir tacuerit et in alteram diem distulerit sententiam quicquid voverat atque promiserat reddet quia statim ut audivit tacuit
 04O 30 16 sin autem contradixerit postquam rescivit portabit ipse iniquitatem eius
 04O 30 17 istae sunt leges quas constituit Dominus Mosi inter virum et uxorem inter patrem et filiam quae in puellari adhuc aetate est vel quae manet in parentis domo
 04O 31 1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
 04O 31 2 ulciscere prius filios Israhel de Madianitis et sic colligeris ad populum tuum
 04O 31 3 statimque Moses armate inquit ex vobis viros ad pugnam qui possint ultionem Domini expetere de Madianitis
 04O 31 4 mille viri de singulis tribubus eligantur Israhel qui mittantur ad bellum
 04O 31 5 dederuntque millenos de cunctis tribubus id est duodecim milia expeditorum ad pugnam
 04O 31 6 quos misit Moses cum Finees filio Eleazari sacerdotis vasa quoque sancta et tubas ad clangendum tradidit ei
 04O 31 7 cumque pugnassent contra Madianitas atque vicissent omnes mares occiderunt
 04O 31 8 et reges eorum Evi et Recem et Sur et Ur et Rebe quinque principes gentis Balaam quoque filium Beor interfecerunt gladio
 04O 31 9 ceperuntque mulieres eorum et parvulos omniaque pecora et cunctam supellectilem quicquid habere potuerant depopulati sunt
 04O 31 10 tam urbes quam viculos et castella flamma consumpsit

04O 31 11 et tulerunt praedam et universa quae ceperant tam ex hominibus quam ex iumentis

04O 31 12 et adduxerunt ad Mosen et Eleazarum sacerdotem et ad omnem multitudinem filiorum Israhel reliqua etiam utensilia portaverunt ad castra in campestribus Moab iuxta Iordanem contra Hiericho

04O 31 13 egressi sunt autem Moses et Eleazar sacerdos et omnes principes synagogae in occursum eorum extra castra

04O 31 14 iratusque Moses principibus exercitus tribunis et centurionibus qui venerant de bello

04O 31 15 ait cur feminas reservastis

04O 31 16 nonne istae sunt quae deceperunt filios Israhel ad suggestionem Balaam et praevaricari vos fecerunt in Domino super peccato Phogor unde et percussus est populus

04O 31 17 ergo cunctos interficite quicquid est generis masculini etiam in parvulis et mulieres quae noverunt viros in coitu iugulate

04O 31 18 puellas autem et omnes feminas virgines reservate vobis

04O 31 19 et manete extra castra septem diebus qui occiderit hominem vel occisum tetigerit lustrabitur die tertio et septimo

04O 31 20 et de omni praeda sive vestimentum fuerit sive vas et aliquid in utensilia praeparatum de caprarum pellibus et pilis et ligno expiabitur

04O 31 21 Eleazar quoque sacerdos ad viros exercitus qui pugnaverant sic locutus est hoc est praeceptum legis quod mandavit Dominus Mosi

04O 31 22 aurum et argentum et aes et ferrum et stagnum et plumbum

04O 31 23 et omne quod potest transire per flammam igne purgabitur quicquid autem ignem non potest sustinere aqua expiationis sanctificabitur

04O 31 24 et lavabitis vestimenta vestra die septimo et purificati postea castra intrabitis

04O 31 25 dixitque Dominus ad Mosen

04O 31 26 tollite summam eorum quae capta sunt ab homine usque ad pecus tu et Eleazar sacerdos et principes vulgi

04O 31 27 dividesque ex aequo praedam inter eos qui pugnaverunt et egressi sunt ad bellum et inter omnem reliquam multitudinem

04O 31 28 et separabis partem Domino ab his qui pugnaverunt et fuerunt in bello unam animam de quingentis tam ex hominibus quam ex bubus et asinis et ovibus

04O 31 29 et dabis eam Eleazaro sacerdoti quia primitiae Domini sunt

04O 31 30 ex media quoque parte filiorum Israhel accipies quinquagesimum caput hominum et boum et asinorum et ovium cunctarumque animantium et dabis ea Levitis qui excubant in custodiis tabernaculi Domini

04O 31 31 feceruntque Moses et Eleazar sicut praeceperat Dominus

04O 31 32 fuit autem praeda quam exercitus ceperat ovium sescenta septuaginta quinque milia

04O 31 33 boum septuaginta duo milia

04O 31 34 asinorum sexaginta milia et mille

04O 31 35 animae hominum sexus feminei quae non cognoverant viros triginta duo milia

04O 31 36 dataque est media pars his qui in proelio fuerant ovium trecenta triginta septem milia quingenta

04O 31 37 e quibus in partem Domini supputatae sunt oves sescentae septuaginta quinque

04O 31 38 et de bubus triginta sex milibus boves septuaginta duo

04O 31 39 de asinis triginta milibus quingentis asini sexaginta unus

04O 31 40 de animabus hominum sedecim milibus cesserunt in partem Domini triginta duae animae

04O 31 41 tradiditque Moses numerum primitiarum Domini Eleazaro sacerdoti sicut ei fuerat imperatum

04O 31 42 ex media parte filiorum Israhel quam separaverat his qui in proelio fuerant
04O 31 43 de media vero parte quae contigerat reliquae multitudini id est de ovium
trecentis triginta septem milibus quingentis
04O 31 44 et de bubus triginta sex milibus
04O 31 45 et de asinis triginta milibus quingentis
04O 31 46 et de hominibus sedecim milibus
04O 31 47 tulit Moses quinquagesimum caput et dedit Levitis qui excubant in
tabernaculo Domini sicut praeceperat Dominus
04O 31 48 cumque accessissent principes exercitus ad Mosen et tribuni centurionesque
dixerunt
04O 31 49 nos servi tui recensuimus numerum pugnatorum quos habuimus sub manu
nostra et ne unus quidem defuit
04O 31 50 ob hanc causam offerimus in donariis Domini singuli quod in praeda auri
potuimus invenire periscelides et armillas anulos et dextralia ac murenulas ut depreceris pro nobis
Dominum
04O 31 51 susceperuntque Moses et Eleazar sacerdos omne aurum in diversis speciebus
04O 31 52 pondo sedecim milia septingentos quinquaginta siclos a tribunis et
centurionibus
04O 31 53 unusquisque enim quod in praeda rapuerat suum erat
04O 31 54 et susceptum intulerunt in tabernaculum testimonii in monumentum filiorum
Israhel coram Domino
04O 32 1 filii autem Ruben et Gad habebant pecora multa et erat illis in iumentis
infinita substantia cumque vidissent Iazer et Galaad aptas alendis animalibus
04O 32 2 venerunt ad Mosen et ad Eleazarum sacerdotem et principes multitudinis
atque dixerunt
04O 32 3 Atharoth et Dibon et Iazer et Nemra Esbon et Eleale et Sabam et Nebo et
Beon
04O 32 4 terram quam percussit Dominus in conspectu filiorum Israhel regionis
uberrimae est ad pastum animalium et nos servi tui habemus iumenta plurima
04O 32 5 precamurque si invenimus gratiam coram te ut des nobis famulis tuis eam in
possessionem ne facias nos transire Iordanem
04O 32 6 quibus respondit Moses numquid fratres vestri ibunt ad pugnam et vos hic
sedebitis
04O 32 7 cur subvertitis mentes filiorum Israhel ne transire audeant in locum quem eis
daturus est Dominus
04O 32 8 nonne ita egerunt patres vestri quando misi de Cadesbarne ad explorandam
terram
04O 32 9 cumque venissent usque ad vallem Botri lustrata omni regione subverterunt
cor filiorum Israhel ut non intrarent fines quos eis Dominus dedit
04O 32 10 qui iratus iuravit dicens
04O 32 11 si videbunt homines isti qui ascenderunt ex Aegypto a viginti annis et supra
terram quam sub iuramento pollicitus sum Abraham Isaac et Iacob et noluerunt sequi me
04O 32 12 praeter Chaleb filium Iepphone Cenezeum et Iosue filium Nun isti
impleverunt voluntatem meam
04O 32 13 iratusque Dominus adversum Israhel circumduxit eum per desertum
quadraginta annis donec consumeretur universa generatio quae fecerat malum in conspectu eius
04O 32 14 et ecce inquit vos surrexistis pro patribus vestris incrementa et alumni
hominum peccatorum ut augetis furorem Domini contra Israhel
04O 32 15 qui si nolueritis sequi eum in solitudine populum derelinquet et vos causa
eritis necis omnium
04O 32 16 at illi prope accedentes dixerunt caulas ovium fabricabimus et stabula
iumentorum parvulis quoque nostris urbes munitas

04O 32 17 nos autem ipsi armati et accincti pergemus ad proelium ante filios Israhel donec introducamus eos ad loca sua parvuli nostri et quicquid habere possumus erunt in urbibus muratis propter habitatorum insidias

04O 32 18 non revertemur in domos nostras usquequo possideant filii Israhel hereditatem suam

04O 32 19 nec quicquam quaeremus trans Iordanem quia iam habemus possessionem nostram in orientali eius plaga

04O 32 20 quibus Moses ait si facitis quod promittitis expediti pergite coram Domino ad pugnam

04O 32 21 et omnis vir bellator armatus Iordanem transeat donec subvertat Dominus inimicos suos

04O 32 22 et subiciatur ei omnis terra tunc eritis inculpabiles et apud Dominum et apud Israhel et obtinebitis regiones quas vultis coram Domino

04O 32 23 sin autem quod dicitis non feceritis nulli dubium quin peccetis in Dominum et scitote quoniam peccatum vestrum adprehendet vos

04O 32 24 aedificate ergo urbes parvulis vestris et caulas ac stabula ovibus ac iumentis et quod polliciti estis implete

04O 32 25 dixeruntque filii Gad et Ruben ad Mosen servi tui sumus faciemus quod iubet dominus noster

04O 32 26 parvulos nostros et mulieres et pecora ac iumenta relinquemus in urbibus Galaad

04O 32 27 nos autem famuli tui omnes expediti pergemus ad bellum sicut tu domine loqueris

04O 32 28 praecepit ergo Moses Eleazaro sacerdoti et Iosue filio Nun et principibus familiarum per tribus Israhel et dixit ad eos

04O 32 29 si transierint filii Gad et filii Ruben vobiscum Iordanem omnes armati ad bellum coram Domino et vobis fuerit terra subiecta date eis Galaad in possessionem

04O 32 30 sin autem noluerint transire vobiscum in terram Chanaan inter vos habitandi accipiant loca

04O 32 31 responderuntque filii Gad et filii Ruben sicut locutus est Dominus servis suis ita faciemus

04O 32 32 ipsi armati pergemus coram Domino in terram Chanaan et possessionem iam suscepisse nos confitemur trans Iordanem

04O 32 33 dedit itaque Moses filiis Gad et Ruben et dimidiaei tribui Manasse filii Ioseph regnum Seon regis Amorrei et regnum Og regis Basan et terram eorum cum urbibus suis per circuitum

04O 32 34 igitur extruxerunt filii Gad Dibon et Atharoth et Aroer

04O 32 35 Etrothsophan et Iazer Iecbaa

04O 32 36 et Bethnemra et Betharan urbes munitas et caulas pecoribus suis

04O 32 37 filii vero Ruben aedificaverunt Esbon et Eleale et Cariathaim

04O 32 38 et Nabo et Baalmeon versis nominibus Sabama quoque inponentes vocabula urbibus quas extruxerant

04O 32 39 porro filii Machir filii Manasse perrexerunt in Galaad et vastaverunt eam interfecto Amorreo habitatore eius

04O 32 40 dedit ergo Moses terram Galaad Machir filio Manasse qui habitavit in ea

04O 32 41 Iair autem filius Manasse abiit et occupavit vicos eius quos appellavit Avothiair id est villas Iair

04O 32 42 Nobe quoque perrexit et adprehendit Canath cum viculis suis vocavitque eam ex nomine suo Nobe

04O 33 1 hae sunt mansiones filiorum Israhel qui egressi sunt de Aegypto per turmas suas in manu Mosi et Aaron

04O 33 2 quas descripsit Moses iuxta castrorum loca quae Domini iussione mutabant

04O 33 3 profecti igitur de Ramesse mense primo quintadecima die mensis primi altera
 die phase filii Israhel in manu excelsa videntibus cunctis Aegyptiis
 04O 33 4 et sepelientibus primogenitos quos percusserat Dominus nam et in diis eorum
 exercuerat ultionem
 04O 33 5 castrametati sunt in Soccoth
 04O 33 6 et de Soccoth venerunt in Aetham quae est in extremis finibus solitudinis
 04O 33 7 inde egressi venerunt contra Phiahiroth quae respicit Beelsephon et
 castrametati sunt ante Magdolum
 04O 33 8 profectique de Phiahiroth transierunt per medium mare in solitudinem et
 ambulantes tribus diebus per desertum Aetham castrametati sunt in Mara
 04O 33 9 profectique de Mara venerunt in Helim ubi erant duodecim fontes aquarum et
 palmae septuaginta ibique castrametati sunt
 04O 33 10 sed et inde egressi fixere tentoria super mare Rubrum profectique de mari
 Rubro
 04O 33 11 castrametati sunt in deserto Sin
 04O 33 12 unde egressi venerunt in Dephca
 04O 33 13 profectique de Dephca castrametati sunt in Alus
 04O 33 14 egressi de Alus Raphidim fixere tentoria ubi aqua populo defuit ad bibendum
 04O 33 15 profectique de Raphidim castrametati sunt in deserto Sinai
 04O 33 16 sed et de solitudine Sinai egressi venerunt ad sepulchra Concupiscentiae
 04O 33 17 profectique de sepulchris Concupiscentiae castrametati sunt in Aseroth
 04O 33 18 et de Aseroth venerunt in Rethma
 04O 33 19 profectique de Rethma castrametati sunt in Remmonphares
 04O 33 20 unde egressi venerunt in Lebna
 04O 33 21 et de Lebna castrametati sunt in Ressa
 04O 33 22 egressi de Ressa venerunt in Ceelatha
 04O 33 23 unde profecti castrametati sunt in monte Sepher
 04O 33 24 egressi de monte Sepher venerunt in Arada
 04O 33 25 inde proficiscentes castrametati sunt in Maceloth
 04O 33 26 profectique de Maceloth venerunt in Thaath
 04O 33 27 de Thaath castrametati sunt in Thare
 04O 33 28 unde egressi fixerunt tentoria in Methca
 04O 33 29 et de Methca castrametati sunt in Esmona
 04O 33 30 profectique de Esmona venerunt in Moseroth
 04O 33 31 et de Moseroth castrametati sunt in Baneiacan
 04O 33 32 egressique de Baneiacan venerunt in montem Gadgad
 04O 33 33 unde profecti castrametati sunt in Hietebatha
 04O 33 34 et de Hietebatha venerunt in Ebrona
 04O 33 35 egressique de Ebrona castrametati sunt in Asiongaber
 04O 33 36 inde profecti venerunt in desertum Sin haec est Cades
 04O 33 37 egressique de Cades castrametati sunt in monte Hor in extremis finibus terrae
 Edom
 04O 33 38 ascenditque Aaron sacerdos montem Hor iubente Domino et ibi mortuus est
 anno quadragesimo egressionis filiorum Israhel ex Aegypto mense quinto prima die mensis
 04O 33 39 cum esset annorum centum viginti trium
 04O 33 40 audivitque Chananeus rex Arad qui habitabat ad meridiem in terra Chanaan
 venisse filios Israhel
 04O 33 41 et profecti de monte Hor castrametati sunt in Salmona
 04O 33 42 unde egressi venerunt in Phinon
 04O 33 43 profectique de Phinon castrametati sunt in Oboth
 04O 33 44 et de Oboth venerunt in Ieabarim quae est in finibus Moabitarum
 04O 33 45 profectique de Ieabarim fixere tentoria in Dibongad

04O 33 46 unde egressi castrametati sunt in Elmondeblathaim
 04O 33 47 egressi de Elmondeblathaim venerunt ad montes Abarim contra Nabo
 04O 33 48 profectique de montibus Abarim transierunt ad campestria Moab super
 Iordanem contra Hiericho
 04O 33 49 ibique castrametati sunt de Bethsimon usque ad Belsattim in planioribus locis
 Moabitarum
 04O 33 50 ubi locutus est Dominus ad Mosen
 04O 33 51 praecepe filiis Israhel et dic ad eos quando transieritis Iordanem intrantes
 terram Chanaan
 04O 33 52 disperdite cunctos habitatores regionis illius confringite titulos et statuas
 comminuite atque omnia excelsa vastate
 04O 33 53 mundantes terram et habitantes in ea ego enim dedi vobis illam in
 possessionem
 04O 33 54 quam dividetis vobis sorte pluribus dabitur latiore et paucis angustiore
 singulis ut sors ceciderit ita tribuetur hereditas per tribus et familias possessio dividetur
 04O 33 55 sin autem nolueritis interficere habitatores terrae qui remanserint erunt vobis
 quasi clavi in oculis et lanceae in lateribus et adversabuntur vobis in terra habitationis vestrae
 04O 33 56 et quicquid illis facere cogitarem vobis faciam
 04O 34 1 locutus est Dominus ad Mosen
 04O 34 2 praecepe filiis Israhel et dices ad eos cum ingressi fueritis terram Chanaan et
 in possessionem vobis sorte ceciderit his finibus terminabitur
 04O 34 3 pars meridiana incipiet a solitudine Sin quae est iuxta Edom et habebit
 terminos contra orientem mare Salsissimum
 04O 34 4 qui circumibunt australem plagam per ascensum Scorpionis ita ut transeant
 Senna et perveniant in meridiem usque ad Cadesbarne unde egredientur confinia ad villam nomine
 Addar et tendent usque Asemona
 04O 34 5 ibique per gyrum terminus ab Asemona usque ad torrentem Aegypti et maris
 Magni litore finietur
 04O 34 6 plaga autem occidentalis a mari Magno incipiet et ipso fine cludetur
 04O 34 7 porro ad septentrionalem plagam a mari Magno termini incipient pervenientes
 usque ad montem Altissimum
 04O 34 8 a quo venies in Emath usque ad terminos Sedada
 04O 34 9 ibuntque confinia usque Zephrona et villam Henan hii erunt termini in parte
 aquilonis
 04O 34 10 inde metabuntur fines contra orientalem plagam de villa Henan usque
 Sephama
 04O 34 11 et de Sephama descendent termini in Rebla contra fontem inde pervenient
 contra orientem ad mare Chenereth
 04O 34 12 et tendent usque Iordanem et ad ultimum Salsissimo cludentur mari hanc
 habebitis terram per fines suos in circuitu
 04O 34 13 praecepitque Moses filiis Israhel dicens haec erit terra quam possidebitis sorte
 et quam iussit dari Dominus novem tribubus et dimidia tribui
 04O 34 14 tribus enim filiorum Ruben per familias suas et tribus filiorum Gad iuxta
 cognationum numerum media quoque tribus Manasse
 04O 34 15 id est duae semis tribus acceperunt partem suam trans Iordanem contra
 Hiericho ad orientalem plagam
 04O 34 16 et ait Dominus ad Mosen
 04O 34 17 haec sunt nomina virorum qui terram vobis dividet Eleazar sacerdos et Iosue
 filius Nun
 04O 34 18 et singuli principes de tribubus singulis
 04O 34 19 quorum ista sunt vocabula de tribu Iuda Chaleb filius Iepphone
 04O 34 20 de tribu Symeon Samuhel filius Ammiud

04O 34 21 de tribu Benjamin Helidad filius Chaselon
 04O 34 22 de tribu filiorum Dan Bocci filius Iogli
 04O 34 23 filiorum Ioseph de tribu Manasse Hannihel filius Ephod
 04O 34 24 de tribu Ephraim Camuhel filius Sephtan
 04O 34 25 de tribu Zabulon Elisaphan filius Pharnach
 04O 34 26 de tribu Isachar dux Faltihel filius Ozan
 04O 34 27 de tribu Aser Ahiud filius Salomi
 04O 34 28 de tribu Nepthali Phedahel filius Ameiud
 04O 34 29 hii sunt quibus praecepit Dominus ut dividerent filiis Israhel terram Chanaan
 04O 35 1 haec quoque locutus est Dominus ad Mosen in campestribus Moab super
 Iordanem contra Hiericho
 04O 35 2 praecipe filiis Israhel ut dent Levitis de possessionibus suis
 04O 35 3 urbes ad habitandum et suburbana earum per circuitum ut ipsi in oppidis
 maneant et suburbana sint pecoribus ac iumentis
 04O 35 4 quae a muris civitatum forinsecus per circuitum mille passuum spatio
 tendentur
 04O 35 5 contra orientem duo milia erunt cubiti et contra meridiem similiter duo milia
 ad mare quoque quod respicit occidentem eadem mensura erit et septentrionalis plaga aequali
 termino finietur eruntque urbes in medio et foris suburbana
 04O 35 6 de ipsis autem oppidis quae Levitis dabitur sex erunt in fugitivorum auxilia
 separata ut fugiat ad ea qui fuderit sanguinem exceptis his alia quadraginta duo oppida
 04O 35 7 id est simul quadraginta octo cum suburbanis suis
 04O 35 8 ipsaeque urbes quae dabuntur de possessionibus filiorum Israhel ab his qui
 plus habent plures auferentur et qui minus pauciores singuli iuxta mensuram hereditatis suae dabunt
 oppida Levitis
 04O 35 9 ait Dominus ad Mosen
 04O 35 10 loquere filiis Israhel et dices ad eos quando transgressi fueritis Iordanem in
 terram Chanaan
 04O 35 11 decernite quae urbes esse debeant in praesidia fugitivorum qui nolentes
 sanguinem fuderint
 04O 35 12 in quibus cum fuerit profugus cognatus occisi eum non poterit occidere donec
 stet in conspectu multitudinis et causa illius iudicetur
 04O 35 13 de ipsis autem urbibus quae ad fugitivorum subsidia separantur
 04O 35 14 tres erunt trans Iordanem et tres in terra Chanaan
 04O 35 15 tam filiis Israhel quam advenis atque peregrinis ut confugiat ad eas qui nolens
 sanguinem fuderit
 04O 35 16 si quis ferro percusserit et mortuus fuerit qui percussus est reus erit homicidii
 et ipse morietur
 04O 35 17 si lapidem iecerit et ictus occubuerit similiter punietur
 04O 35 18 si ligno percussus interierit percussoris sanguine vindicabitur
 04O 35 19 propinquus occisi homicidam interficiet statim ut adprehenderit eum percutiet
 04O 35 20 si per odium quis hominem inpulerit vel iecerit quippiam in eum per insidias
 04O 35 21 aut cum esset inimicus manu percusserit et ille mortuus fuerit percussor
 homicidii reus erit cognatus occisi statim ut invenerit eum iugulabit
 04O 35 22 quod si fortuito et absque odio
 04O 35 23 et inimicitiiis quicquam horum fecerit
 04O 35 24 et hoc audiente populo fuerit conprobatum atque inter percussorem et
 propinquum sanguinis quaestio ventilata
 04O 35 25 liberabitur innocens de ultoris manu et reducet per sententiam in urbem ad
 quam confugerat manebitque ibi donec sacerdos magnus qui oleo sancto unctus est moriatur
 04O 35 26 si interfector extra fines urbium quae exulibus deputatae sunt
 04O 35 27 fuerit inventus et percussus ab eo qui ultor est sanguinis absque noxa erit qui

eum occiderit

04O 35 28 debuerat enim profugus usque ad mortem pontificis in urbe residere postquam autem ille obierit homicida revertetur in terram suam

04O 35 29 haec sempiterna erunt et legitima in cunctis habitationibus vestris

04O 35 30 homicida sub testibus punietur ad unius testimonium nullus condemnabitur

04O 35 31 non accipietis pretium ab eo qui reus est sanguinis statim et ipse morietur

04O 35 32 exules et profugi ante mortem pontificis nullo modo in urbes suas reverti

poterunt

04O 35 33 ne polluatis terram habitationis vestrae quae insontium cruore maculatur nec aliter expiari potest nisi per eius sanguinem qui alterius sanguinem fuderit

04O 35 34 atque ita emundabitur vestra possessio me commorante vobiscum ego enim sum Dominus qui habito inter filios Israhel

04O 36 1 accesserunt autem et principes familiarum Galaad filii Machir filii Manasse de stirpe filiorum Ioseph locutique sunt Mosi coram principibus Israhel atque dixerunt

04O 36 2 tibi domino nostro praecepit Dominus ut terram sorte divideres filiis Israhel et ut filiabus Salphaad fratris nostri dares possessionem debitam patri

04O 36 3 quas si alterius tribus homines uxores acceperint sequetur possessio sua et translata ad aliam tribum de nostra hereditate minuetur

04O 36 4 atque ita fiet ut cum iobeus id est quinquagesimus annus remissionis advenerit confundatur sortium distributio et aliorum possessio ad alios transeat

04O 36 5 respondit Moses filiis Israhel et Domino praecipiente ait recte tribus filiorum Ioseph locuta est

04O 36 6 et haec lex super filiabus Salphaad a Domino promulgata est nubant quibus volunt tantum ut suae tribus hominibus

04O 36 7 ne commisceatur possessio filiorum Israhel de tribu in tribum omnes enim viri ducent uxores de tribu et cognatione sua

04O 36 8 et cunctae feminae maritos de eadem tribu accipient ut hereditas permaneat in familiis

04O 36 9 nec sibi misceantur tribus sed ita maneant

04O 36 10 ut a Domino separatae sunt feceruntque filiae Salphaad ut fuerat imperatum

04O 36 11 et nupserunt Maala et Thersa et Egla et Melcha et Noa filiis patris sui

04O 36 12 de familia Manasse qui fuit filius Ioseph et possessio quae illis fuerat adtributa mansit in tribu et familia patris earum

05O 1 1 haec sunt verba quae locutus est Moses ad omnem Israhel trans Iordanem in solitudine campestri contra mare Rubrum inter Pharan et Thophel et Laban et Aseroth ubi auri est plurimum

05O 1 2 undecim diebus de Horeb per viam montis Seir usque Cadesbarne

05O 1 3 quadragesimo anno undecimo mense prima die mensis locutus est Moses ad filios Israhel omnia quae praeceperat illi Dominus ut diceret eis

05O 1 4 postquam percussit Seon regem Amorreorum qui habitavit in Esebon et Og regem Basan qui mansit in Aseroth et in Edrai

05O 1 5 trans Iordanem in terra Moab coepitque Moses explanare legem et dicere

05O 1 6 Dominus Deus noster locutus est ad nos in Horeb dicens sufficit vobis quod in hoc monte mansistis

05O 1 7 revertimini et venite ad montem Amorreorum et ad cetera quae ei proxima sunt campestria atque montana et humiliora loca contra meridiem et iuxta litus maris terram Chananeorum et Libani usque ad flumen magnum Eufraten

05O 1 8 en inquit tradidi vobis ingredimini et possidete eam super qua iuravit Dominus patribus vestris Abraham et Isaac et Iacob ut daret illam eis et semini eorum post eos

05O 1 9 dixique vobis illo in tempore

05O 1 10 non possum solus sustinere vos quia Dominus Deus vester multiplicavit vos et estis hodie sicut stellae caeli plurimae

050 1 11 Dominus Deus patrum vestrorum addat ad hunc numerum multa milia et benedicat vobis sicut locutus est

050 1 12 non valeo solus vestra negotia sustinere et pondus ac iurgia

050 1 13 date e vobis viros sapientes et gnaros et quorum conversatio sit probata in tribubus vestris ut ponam eos vobis principes

050 1 14 tunc respondistis mihi bona res est quam vis facere

050 1 15 tulique de tribubus vestris viros sapientes et nobiles et constitui eos principes tribunos et centuriones et quinquagenarios ac decanos qui docerent vos singula

050 1 16 praecepique eis dicens audite illos et quod iustum est iudicate sive civis sit ille sive peregrinus

050 1 17 nulla erit distantia personarum ita parvum audietis ut magnum nec accipietis cuiusquam personam quia Dei iudicium est quod si difficile vobis aliquid visum fuerit referte ad me et ego audiam

050 1 18 praecepique omnia quae facere deberetis

050 1 19 profecti autem de Horeb transivimus per heremum terribilem et maximam quam vidistis per viam montis Amorrei sicut praeceperat Dominus Deus noster nobis cumque venissemus in Cadesbarne

050 1 20 dixi vobis venistis ad montem Amorrei quem Dominus Deus noster daturus est nobis

050 1 21 vide terram quam Dominus Deus tuus dat tibi ascende et posside eam sicut locutus est Dominus Deus patribus tuis noli metuere nec quicquam paveas

050 1 22 et accessistis ad me omnes atque dixistis mittamus viros qui considerent terram et renuntient per quod iter debeamus ascendere et ad quas pergere civitates

050 1 23 cumque mihi sermo placuisset misi e vobis duodecim viros singulos de tribubus suis

050 1 24 qui cum perrexissent et ascendissent in montana venerunt usque ad vallem Botri et considerata terra

050 1 25 sumentes de fructibus eius ut ostenderent ubertatem adtulerunt ad nos atque dixerunt bona est terra quam Dominus Deus noster daturus est nobis

050 1 26 et nolulistis ascendere sed increduli ad sermonem Domini Dei nostri

050 1 27 murmurati estis in tabernaculis vestris atque dixistis odit nos Dominus et idcirco eduxit nos de terra Aegypti ut traderet in manu Amorrei atque deleret

050 1 28 quo ascendemus nuntii terruerunt cor nostrum dicentes maxima multitudo est et nobis in statura procerior urbes magnae et ad caelum usque munitae filios Enacim vidimus ibi

050 1 29 et dixi vobis nolite metuere nec timeatis eos

050 1 30 Dominus Deus qui ductor est vester pro vobis ipse pugnabit sicut fecit in Aegypto videntibus cunctis

050 1 31 et in solitudine ipse vidisti portavit te Dominus Deus tuus ut solet homo gestare parvulum filium suum in omni via per quam ambulasti donec veniretis ad locum istum

050 1 32 et nec sic quidem credidistis Domino Deo vestro

050 1 33 qui praecessit vos in via et metatus est locum in quo tentoria figere deberetis nocte ostendens vobis iter per ignem et die per columnam nubis

050 1 34 cumque audisset Dominus vocem sermonum vestrorum iratus iuravit et ait

050 1 35 non videbit quispiam de hominibus generationis huius pessimae terram bonam quam sub iuramento pollicitus sum patribus vestris

050 1 36 praeter Chaleb filium Iepphonne ipse enim videbit eam et ipsi dabo terram quam calcavit et filiis eius quia secutus est Dominum

050 1 37 nec miranda indignatio in populum cum mihi quoque iratus Dominus propter vos dixerit nec tu ingredieris illuc

050 1 38 sed Iosue filius Nun minister tuus ipse intrabit pro te hunc exhortare et robora et ipse terram sorte dividat Israheli

050 1 39 parvuli vestri de quibus dixistis quod captivi ducerentur et filii qui hodie boni

ac mali ignorant distantiam ipsi ingredientur et ipsis dabo terram et possidebunt eam
 05O 1 40 vos autem revertimini et abite in solitudinem per viam maris Rubri
 05O 1 41 et respondistis mihi peccavimus Domino ascendemus atque pugnabimus sicut
 praecepit Dominus Deus noster cumque instructi armis pergeretis in montem
 05O 1 42 ait mihi Dominus dic ad eos nolite ascendere neque pugnetis non enim sum
 vobiscum ne cadatis coram inimicis vestris
 05O 1 43 locutus sum et non audistis sed adversantes imperio Domini et tumentes
 superbia ascendistis in montem
 05O 1 44 itaque egressus Amorreus qui habitabat in montibus et obviam veniens
 persecutus est vos sicut solent apes persequi et cecidit de Seir usque Horma
 05O 1 45 cumque reversi ploraretis coram Domino non audivit vos nec voci vestrae
 voluit adquiescere
 05O 1 46 sedistis ergo in Cadesbarne multo tempore
 05O 2 1 profectique inde venimus in solitudinem quae ducit ad mare Rubrum sicut
 mihi dixerat Dominus et circumivimus montem Seir longo tempore
 05O 2 2 dixitque Dominus ad me
 05O 2 3 sufficit vobis circumire montem istum ite contra aquilonem
 05O 2 4 et populo praecipe dicens transibitis per terminos fratrum vestrorum filiorum
 Esau qui habitant in Seir et timebunt vos
 05O 2 5 videte ergo diligenter ne moveamini contra eos neque enim dabo vobis de
 terra eorum quantum potest unius pedis calcare vestigium quia in possessionem Esau dedi montem
 Seir
 05O 2 6 cibos emetis ab eis pecunia et comedetis aquam emptam haurietis et bibetis
 05O 2 7 Dominus Deus tuus benedixit tibi in omni opere manuum tuarum novit iter
 tuum quomodo transieris solitudinem hanc magnam per quadraginta annos habitans tecum Dominus
 Deus tuus et nihil tibi defuit
 05O 2 8 cumque transissemus fratres nostros filios Esau qui habitabant in Seir per
 viam campestrum de Helath et de Asiongaber venimus ad iter quod ducit in desertum Moab
 05O 2 9 dixitque Dominus ad me non pugnes contra Moabitas nec ineas adversum eos
 proelium non enim dabo tibi quicquam de terra eorum quia filiis Loth tradidi Ar in possessionem
 05O 2 10 Emim primi fuerunt habitatores eius populus magnus et validus et tam
 excelsus ut de Enacim stirpe
 05O 2 11 quasi gigantes crederentur et essent similes filiorum Enacim denique
 Moabitae appellant eos Emim
 05O 2 12 in Seir autem prius habitaverunt Horim quibus expulsis atque deletis
 habitaverunt filii Esau sicut fecit Israhel in terra possessionis suae quam dedit ei Dominus
 05O 2 13 surgentes ergo ut transiremus torrentem Zared venimus ad eum
 05O 2 14 tempus autem quo ambulavimus de Cadesbarne usque ad transitum torrentis
 Zared triginta octo annorum fuit donec consumeretur omnis generatio hominum bellatorum de
 castris sicut iuraverat Dominus
 05O 2 15 cuius manus fuit adversum eos ut interirent de castrorum medio
 05O 2 16 postquam autem universi ceciderunt pugnatore
 05O 2 17 locutus est Dominus ad me dicens
 05O 2 18 tu transibis hodie terminos Moab urbem nomine Ar
 05O 2 19 et accedens in vicina filiorum Ammon cave ne pugnes contra eos nec
 movearis ad proelium non enim dabo tibi de terra filiorum Ammon quia filiis Loth dedi eam in
 possessionem
 05O 2 20 terra gigantum reputata est et in ipsa olim habitaverunt gigantes quos
 Ammanitae vocant Zomzommim
 05O 2 21 populus magnus et multus et proceras longitudinis sicut Enacim quos delevit
 Dominus a facie eorum et fecit illos habitare pro eis
 05O 2 22 sicut fecerat filiis Esau qui habitant in Seir delens Horreos et terram eorum

illis tradens quam possident usque in praesens

05O 2 23 Eveos quoque qui habitabant in Aserim usque Gazam Cappadoces expulerunt qui egressi de Cappadocia deleverunt eos et habitaverunt pro illis

05O 2 24 surgite et transite torrentem Arnon ecce tradidi in manu tua Seon regem Esebon Amorreum et terram eius incipe possidere et committe adversum eum proelium

05O 2 25 hodie incipiam mittere terrorem atque formidinem tuam in populos qui habitant sub omni caelo ut audito nomine tuo paveant et in morem parturientium contremescant et dolore teneantur

05O 2 26 misi ergo nuntios de solitudine Cademoth ad Seon regem Esebon verbis pacificis dicens

05O 2 27 transibimus per terram tuam publica gradiemur via non declinabimus neque ad dextram neque ad sinistram

05O 2 28 alimenta pretio vende nobis ut vescamur aquam pecunia tribue et sic bibemus tantum est ut nobis concedas transitum

05O 2 29 sicut fecerunt filii Esau qui habitant in Seir et Moabitae qui morantur in Ar donec veniamus ad Iordanem et transeamus in terram quam Dominus Deus noster daturus est nobis

05O 2 30 noluitque Seon rex Esebon dare nobis transitum quia induraverat Dominus Deus tuus spiritum eius et obfirmaverat cor illius ut traderetur in manus tuas sicut nunc vides

05O 2 31 dixitque Dominus ad me ecce coepi tradere tibi Seon et terram eius incipe possidere eam

05O 2 32 egressusque est Seon obviam nobis cum omni populo suo ad proelium in Iesa

05O 2 33 et tradidit eum Dominus Deus noster nobis percussimusque eum cum filiis et omni populo suo

05O 2 34 cunctasque urbes in tempore illo cepimus interfectis habitatoribus earum viris ac mulieribus et parvulis non reliquimus in eis quicquam

05O 2 35 absque iumentis quae in partem venere praedantium et spoliis urbium quas cepimus

05O 2 36 ab Aroer quae est super ripam torrentis Arnon oppido quod in valle situm est usque Galaad non fuit vicus et civitas quae nostras effugeret manus omnes tradidit Dominus Deus noster nobis

05O 2 37 absque terra filiorum Ammon ad quam non accessimus et cunctis quae adiacent torrenti Ieboc et urbibus montanis universisque locis a quibus nos prohibuit Dominus Deus noster

05O 3 1 itaque conversi ascendimus per iter Basan egressusque est Og rex Basan in occursum nobis cum populo suo ad bellandum in Edrai

05O 3 2 dixitque Dominus ad me ne timeas eum quia in manu tua traditus est cum omni populo ac terra sua faciesque ei sicut fecisti Seon regi Amorreorum qui habitavit in Esebon

05O 3 3 tradidit ergo Dominus Deus noster in manibus nostris etiam Og regem Basan et universum populum eius percussimusque eos usque ad internicionem

05O 3 4 vastantes cunctas civitates illius uno tempore non fuit oppidum quod nos effugeret sexaginta urbes omnem regionem Argob regni Og in Basan

05O 3 5 cunctae urbes erant munitae muris altissimis portisque et vectibus absque oppidis innumeris quae non habebant muros

05O 3 6 et delevimus eos sicut feceramus Seon regi Esebon disperdentes omnem civitatem virosque ac mulieres et parvulos

05O 3 7 iumenta autem et spolia urbium diripuimus

05O 3 8 tulimusque illo in tempore terram de manu duorum regum Amorreorum qui erant trans Iordanem a torrente Arnon usque ad montem Hermon

05O 3 9 quem Sidonii Sarion vocant et Amorrei Sanir

05O 3 10 omnes civitates quae sitae sunt in planitie et universam terram Galaad et Basan usque Selcha et Edrai civitates regni Og in Basan

05O 3 11 solus quippe Og rex Basan restiterat de stirpe gigantum monstratur lectus eius

ferreus qui est in Rabbath filiorum Ammon novem cubitos habens longitudinis et quattuor
 latitudinis ad mensuram cubiti virilis manus
 050 3 12 terramque possedimus in tempore illo ab Aroer quae est super ripam torrentis
 Arnon usque ad mediam partem montis Galaad et civitates illius dedi Ruben et Gad
 050 3 13 reliquam autem partem Galaad et omnem Basan regni Og tradidi mediae
 tribui Manasse omnem regionem Argob cuncta Basan vocatur terra gigantum
 050 3 14 Iair filius Manasse possedit omnem regionem Argob usque ad terminos
 Gesuri et Machathi vocavitque ex nomine suo Basan Avothiair id est villas Iair usque in praesentem
 diem
 050 3 15 Machir quoque dedi Galaad
 050 3 16 et tribus Ruben et Gad dedi terram Galaad usque ad torrentem Arnon
 medium torrentis et finium usque ad torrentem Ieboc qui est terminus filiorum Ammon
 050 3 17 et planitiem solitudinis atque Iordanem et terminos Chenereth usque ad mare
 Deserti quod est Salsissimum ad radices montis Phasga contra orientem
 050 3 18 praecepique vobis in tempore illo dicens Dominus Deus vester dat vobis
 terram hanc in hereditatem expediti praecedite fratres vestros filios Israhel omnes viri robusti
 050 3 19 absque uxoribus et parvulis ac iumentis novi enim quod plura habeatis pecora
 et in urbibus remanere debebunt quas tradidi vobis
 050 3 20 donec requiem tribuat Dominus fratribus vestris sicut vobis tribuit et
 possideant etiam ipsi terram quam daturus est eis trans Iordanem tunc revertetur unusquisque in
 possessionem suam quam dedi vobis
 050 3 21 Iosue quoque in tempore illo praecepi dicens oculi tui viderunt quae fecit
 Dominus Deus vester duobus his regibus sic faciet omnibus regnis ad quae transurus es
 050 3 22 ne timeas eos Dominus enim Deus vester pugnabit pro vobis
 050 3 23 precatusque sum Dominum in tempore illo dicens
 050 3 24 Domine Deus tu coepisti ostendere servo tuo magnitudinem tuam manumque
 fortissimam neque enim est alius Deus vel in caelo vel in terra qui possit facere opera tua et
 comparari fortitudini tuae
 050 3 25 transibo igitur et videbo terram hanc optimam trans Iordanem et montem
 istum egregium et Libanum
 050 3 26 iratusque est Dominus mihi propter vos nec exaudivit me sed dixit mihi
 sufficit tibi nequaquam ultra loquaris de hac re ad me
 050 3 27 ascende cacumen Phasgae et oculos tuos circumfer ad occidentem et
 aquilonem austrumque et orientem et aspice nec enim transibis Iordanem istum
 050 3 28 praecepe Iosue et corrobora eum atque conforta quia ipse praecedet populum
 istum et dividet eis terram quam visurus es
 050 3 29 mansimusque in valle contra fanum Phogor
 050 4 1 et nunc Israhel audi praecepta et iudicia quae ego doceo te ut faciens ea vivas
 et ingrediens possideas terram quam Dominus Deus patrum vestrorum daturus est vobis
 050 4 2 non addetis ad verbum quod vobis loquor neque auferetis ex eo custodite
 mandata Domini Dei vestri quae ego praecipio vobis
 050 4 3 oculi vestri viderunt omnia quae fecit Dominus contra Beelphegor quomodo
 contriverit omnes cultores eius de medio vestri
 050 4 4 vos autem qui adheretis Domino Deo vestro vivitis universi usque in
 praesentem diem
 050 4 5 scitis quod docuerim vos praecepta atque iustitias sicut mandavit mihi
 Dominus Deus meus sic facietis ea in terra quam possessuri estis
 050 4 6 et observabitis et implebitis opere haec est enim vestra sapientia et intellectus
 coram populis ut audientes universa praecepta haec dicant en populus sapiens et intellegens gens
 magna
 050 4 7 nec est alia natio tam grandis quae habeat deos adpropinquantes sibi sicut
 Dominus Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris

050 4 8 quae est enim alia gens sic inclita ut habeat caerimonias iustaque iudicia et universam legem quam ego proponam hodie ante oculos vestros

050 4 9 custodi igitur temet ipsum et animam tuam sollicite ne obliviscaris verborum quae viderunt oculi tui et ne excedant de corde tuo cunctis diebus vitae tuae docebis ea filios ac nepotes tuos

050 4 10 diem in quo stetisti coram Domino Deo tuo in Horeb quando Dominus locutus est mihi dicens congrega ad me populum ut audiat sermones meos et discat timere me omni tempore quo vivit in terra doceantque filios suos

050 4 11 et accessistis ad radices montis qui ardebat usque ad caelum erantque in eo tenebrae nubes et caligo

050 4 12 locutusque est Dominus ad vos de medio ignis vocem verborum eius audistis et formam penitus non vidistis

050 4 13 et ostendit vobis pactum suum quod praecepit ut faceretis et decem verba quae scripsit in duabus tabulis lapideis

050 4 14 mihiq; mandavit in illo tempore ut docerem vos caerimonias et iudicia quae facere deberetis in terra quam possessuri estis

050 4 15 custodite igitur sollicite animas vestras non vidistis aliquam similitudinem in die qua locutus est Dominus vobis in Horeb de medio ignis

050 4 16 ne forte decepti faciatis vobis sculptam similitudinem aut imaginem masculi vel feminae

050 4 17 similitudinem omnium iumentorum quae sunt super terram vel avium sub caelo volantium

050 4 18 atque reptilium quae moventur in terra sive piscium qui sub terra morantur in aquis

050 4 19 ne forte oculis elevatis ad caelum videas solem et lunam et omnia astra caeli et errore deceptus adores ea et colas quae creavit Dominus Deus tuus in ministerium cunctis gentibus quae sub caelo sunt

050 4 20 vos autem tulit Dominus et eduxit de fornace ferrea Aegypti ut haberet populum hereditarium sicut est in praesenti die

050 4 21 iratusque est Dominus contra me propter sermones vestros et iuravit ut non transirem Iordanem nec ingrederer terram optimam quam daturus est vobis

050 4 22 ecce morior in hac humo non transibo Iordanem vos transibitis et possidebitis terram egyptiam

050 4 23 cave nequando obliviscaris pacti Domini Dei tui quod pepigit tecum et facias tibi sculptam similitudinem eorum quae fieri Dominus prohibuit

050 4 24 quia Dominus Deus tuus ignis consumens est Deus aemulator

050 4 25 si genueritis filios ac nepotes et morati fueritis in terra deceptique feceritis vobis aliquam similitudinem patrantes malum coram Domino Deo vestro ut eum ad iracundiam provocetis

050 4 26 testes invoco hodie caelum et terram cito perituros vos esse de terra quam transito Iordane possessuri estis non habitabitis in ea longo tempore sed delebit vos Dominus

050 4 27 atque disperget in omnes gentes et remanebitis pauci in nationibus ad quas vos ducturus est Dominus

050 4 28 ibique servietis diis qui hominum manu fabricati sunt ligno et lapidi qui non vident non audiunt non comedunt non odorantur

050 4 29 cumque quaesieris ibi Dominum Deum tuum invenies eum si tamen toto corde quaesieris et tota tribulatione animae tuae

050 4 30 postquam te invenerint omnia quae praedicta sunt novissimo tempore reverteris ad Dominum Deum tuum et audies vocem eius

050 4 31 quia Deus misericors Dominus Deus tuus est non dimittet te nec omnino delebit neque obliviscetur pacti in quo iuravit patribus tuis

050 4 32 interroga de diebus antiquis qui fuerunt ante te ex die quo creavit Deus

hominem super terram a summo caeli usque ad summum eius si facta est aliquando huiusmodi res aut umquam cognitum est

050 4 33 ut audiret populus vocem Dei loquentis de medio ignis sicut tu audisti et vixisti

050 4 34 si fecit Deus ut ingrederetur et tolleret sibi gentem de medio nationum per temptationes signa atque portenta per pugnam et robustam manum extentumque brachium et horribiles visiones iuxta omnia quae fecit pro vobis Dominus Deus vester in Aegypto videntibus oculis tuis

050 4 35 ut scires quoniam Dominus ipse est Deus et non est alius praeter unum

050 4 36 de caelo te fecit audire vocem suam ut doceret te et in terra ostendit tibi ignem suum maximum et audisti verba illius de medio ignis

050 4 37 quia dilexit patres tuos et elegit semen eorum post eos eduxitque te praecedens in virtute sua magna ex Aegypto

050 4 38 ut deleteret nationes maximas et fortiores te in introitu tuo et introduceret te daretque tibi terram earum in possessionem sicut cernis in praesenti die

050 4 39 scito ergo hodie et cogitato in corde tuo quod Dominus ipse sit Deus in caelo sursum et in terra deorsum et non sit alius

050 4 40 custodi praecepta eius atque mandata quae ego praecipio tibi ut bene sit tibi et filiis tuis post te et permanes multo tempore super terram quam Dominus Deus tuus daturus est tibi

050 4 41 tunc separavit Moses tres civitates trans Iordanem ad orientalem plagam

050 4 42 ut confugiat ad eas qui occiderit nolens proximum suum nec fuerit inimicus ante unum et alterum diem et ad harum aliquam urbium possit evadere

050 4 43 Bosor in solitudine quae sita est in terra campestri de tribu Ruben et Ramoth in Galaad quae est in tribu Gad et Golam in Basan quae est in tribu Manasse

050 4 44 ista est lex quam proposuit Moses coram filiis Israhel

050 4 45 et haec testimonia et caerimoniae atque iudicia quae locutus est ad filios Israhel quando egressi sunt de Aegypto

050 4 46 trans Iordanem in valle contra fanum Phogor in terra Seon regis Amorrei qui habitavit in Esebon quem percussit Moses filii quoque Israhel egressi ex Aegypto

050 4 47 possederunt terram eius et terram Og regis Basan duorum regum Amorreorum qui erant trans Iordanem ad solis ortum

050 4 48 ab Aroer quae sita est super ripam torrentis Arnon usque ad montem Sion qui est et Hermon

050 4 49 omnem planitiem trans Iordanem ad orientalem plagam usque ad mare Solitudinis et usque ad radices montis Phasga

050 5 1 vocavitque Moses omnem Israhel et dixit ad eum audi Israhel caerimoniae atque iudicia quae ego loquor in auribus vestris hodie discite ea et opere complete

050 5 2 Dominus Deus noster pepigit nobiscum foedus in Horeb

050 5 3 non cum patribus nostris iniit pactum sed nobiscum qui inpraesentiarum sumus et vivimus

050 5 4 facie ad faciem locutus est nobis in monte de medio ignis

050 5 5 ego sequester et medius fui inter Dominum et vos in tempore illo ut adnuntiarem vobis verba eius timuistis enim ignem et non ascendistis in montem et ait

050 5 6 ego Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti de domo servitutis

050 5 7 non habebis deos alienos in conspectu meo

050 5 8 non facies tibi sculptile nec similitudinem omnium quae in caelo sunt desuper et quae in terra deorsum et quae versantur in aquis sub terra

050 5 9 non adorabis ea et non coles ego enim sum Dominus Deus tuus Deus aemulator reddens iniquitatem patrum super filios in tertiam et quartam generationem his qui oderunt me

050 5 10 et faciens misericordiam in multa milia diligentibus me et custodientibus praecepta mea

050 5 11 non usurpabis nomen Domini Dei tui frustra quia non erit impunitus qui super
re vana nomen eius adsumpserit

050 5 12 observa diem sabbati ut sanctifices eum sicut praecepit tibi Dominus Deus
tuus

050 5 13 sex diebus operaberis et facies omnia opera tua

050 5 14 septimus dies sabbati est id est requies Domini Dei tui non facies in eo
quicquam operis tu et filius tuus et filia servus et ancilla et bos et asinus et omne iumentum tuum et
peregrinus qui est intra portas tuas ut requiescat servus et ancilla tua sicut et tu

050 5 15 memento quod et ipse servieris in Aegypto et eduxerit te inde Dominus Deus
tuus in manu forti et brachio extento idcirco praecepit tibi ut observares diem sabbati

050 5 16 honora patrem tuum et matrem sicut praecepit tibi Dominus Deus tuus ut
longo vivas tempore et bene sit tibi in terra quam Dominus Deus tuus daturus est tibi

050 5 17 non occides

050 5 18 neque moechaberis

050 5 19 furtumque non facies

050 5 20 nec loqueris contra proximum tuum falsum testimonium

050 5 21 non concupisces uxorem proximi tui non domum non agrum non servum non
ancillam non bovem non asinum et universa quae illius sunt

050 5 22 haec verba locutus est Dominus ad omnem multitudinem vestram in monte de
medio ignis et nubis et caliginis voce magna nihil addens amplius et scripsit ea in duabus tabulis
lapideis quas tradidit mihi

050 5 23 vos autem postquam audistis vocem de medio tenebrarum et montem ardere
vidistis accessistis ad me omnes principes tribuum et maiores natu atque dixistis

050 5 24 ecce ostendit nobis Dominus Deus noster maiestatem et magnitudinem suam
vocem eius audivimus de medio ignis et probavimus hodie quod loquente Deo cum homine vixerit
homo

050 5 25 cur ergo morimur et devorabit nos ignis hic maximus si enim audierimus ultra
vocem Domini Dei nostri moriemur

050 5 26 quid est omnis caro ut audiat vocem Dei viventis qui de medio ignis loquitur
sicut nos audivimus et possit vivere

050 5 27 tu magis accede et audi cuncta quae dixerit Dominus Deus noster tibi
loquerisque ad nos et nos audientes faciemus ea

050 5 28 quod cum audisset Dominus ait ad me audivi vocem verborum populi huius
quae locuti sunt tibi bene omnia sunt locuti

050 5 29 quis det talem eos habere mentem ut timeant me et custodiant universa
mandata mea in omni tempore ut bene sit eis et filiis eorum in sempiternum

050 5 30 vade et dic eis revertimini in tentoria vestra

050 5 31 tu vero hic sta mecum et loquar tibi omnia mandata et caerimonias atque
iudicia quae docebis eos ut faciant ea in terra quam dabo illis in possessionem

050 5 32 custodite igitur et facite quae praecepit Dominus Deus vobis non declinabitis
neque ad dextram neque ad sinistram

050 5 33 sed per viam quam praecepit Dominus Deus vester ambulabitis ut vivatis et
bene sit vobis et protelentur dies in terra possessionis vestrae

050 6 1 haec sunt praecepta et caerimoniae atque iudicia quae mandavit Dominus
Deus vester ut docerem vos et faciatis ea in terra ad quam transgredimini possidendam

050 6 2 ut timeas Dominum Deum tuum et custodias omnia mandata et praecepta eius
quae ego praecipio tibi et filiis ac nepotibus tuis cunctis diebus vitae tuae ut prolongentur dies tui

050 6 3 audi Israhel et observa ut facias et bene sit tibi et multipliceris amplius sicut
pollicitus est Dominus Deus patrum tuorum tibi terram lacte et melle manantem

050 6 4 audi Israhel Dominus Deus noster Dominus unus est

050 6 5 diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex tota
fortitudine tua

050 6 6 eruntque verba haec quae ego praecipio tibi hodie in corde tuo
 050 6 7 et narrabis ea filiis tuis et meditaberis sedens in domo tua et ambulans in
 itinere dormiens atque consurgens
 050 6 8 et ligabis ea quasi signum in manu tua eruntque et movebuntur inter oculos
 tuos
 050 6 9 scribesque ea in limine et ostiis domus tuae
 050 6 10 cumque introduxerit te Dominus Deus tuus in terram pro qua iuravit patribus
 tuis Abraham Isaac et Iacob et dederit tibi civitates magnas et optimas quas non aedificasti
 050 6 11 domos plenas cunctarum opum quas non extruxisti cisternas quas non fodisti
 vineta et oliveta quae non plantasti
 050 6 12 et comederis et saturatus fueris
 050 6 13 cave diligenter ne obliviscaris Domini qui eduxit te de terra Aegypti de domo
 servitutis Dominum Deum tuum timebis et ipsi servies ac per nomen illius iurabis
 050 6 14 non ibitis post deos alienos cunctarum gentium quae in circuitu vestro sunt
 050 6 15 quoniam Deus aemulator Dominus Deus tuus in medio tui nequando irascatur
 furor Domini Dei tui contra te et auferat te de superficie terrae
 050 6 16 non temptabis Dominum Deum tuum sicut temptasti in loco temptationis
 050 6 17 custodi praecepta Domini Dei tui ac testimonia et caerimonias quas praecepit
 tibi
 050 6 18 et fac quod placitum est et bonum in conspectu Domini ut bene sit tibi et
 ingressus possideas terram optimam de qua iuravit Dominus patribus tuis
 050 6 19 ut deleat omnes inimicos tuos coram te sicut locutus est
 050 6 20 cum interrogaverit te filius tuus cras dicens quid sibi volunt testimonia haec et
 caerimoniae atque iudicia quae praecepit Dominus Deus noster nobis
 050 6 21 dices ei servi eramus Pharaonis in Aegypto et eduxit nos Dominus de
 Aegypto in manu forti
 050 6 22 fecitque signa atque prodigia magna et pessima in Aegypto contra Pharaonem
 et omnem domum illius in conspectu nostro
 050 6 23 et eduxit nos inde ut introductis daret terram super qua iuravit patribus nostris
 050 6 24 praecepitque nobis Dominus ut faciamus omnia legitima haec et timeamus
 Dominum Deum nostrum et bene sit nobis cunctis diebus vitae nostrae sicut est hodie
 050 6 25 eritque nostri misericors si custodierimus et fecerimus omnia praecepta eius
 coram Domino Deo nostro sicut mandavit nobis
 050 7 1 cum introduxerit te Dominus Deus tuus in terram quam possessurus
 ingredieris et deleverit gentes multas coram te Hethaeum et Gergeseum et Amorreum Chananeum et
 Ferezeum et Eveum et Iebuseum septem gentes multo maioris numeri quam tu es et robustiores te
 050 7 2 tradideritque eas Dominus Deus tuus tibi percuties eas usque ad
 internicionem non inibis cum eis foedus nec misereberis earum
 050 7 3 neque sociabis cum eis coniugia filiam tuam non dabis filio eius nec filiam
 illius accipies filio tuo
 050 7 4 quia seducet filium tuum ne sequatur me et ut magis serviat diis alienis
 irasceturque furor Domini et delebit te cito
 050 7 5 quin potius haec facietis eis aras eorum subvertite confringite statuas
 lucosque succidite et sculptilia conburite
 050 7 6 quia populus sanctus es Domino Deo tuo te elegit Dominus Deus tuus ut sis ei
 populus peculiaris de cunctis populis qui sunt super terram
 050 7 7 non quia cunctas gentes numero vincebatis vobis iunctus est Dominus et
 elegit vos cum omnibus sitis populis pauciores
 050 7 8 sed quia dilexit vos Dominus et custodivit iuramentum quod iuravit patribus
 vestris eduxitque vos in manu forti et redemit de domo servitutis de manu Pharaonis regis Aegypti
 050 7 9 et scies quia Dominus Deus tuus ipse est Deus fortis et fidelis custodiens
 pactum et misericordiam diligentibus se et his qui custodiunt praecepta eius in mille generationes

05O 7 10 et reddens odientibus se statim ita ut disperdat eos et ultra non differat
 protinus eis restituens quod merentur
 05O 7 11 custodi ergo praecepta et caerimonias atque iudicia quae ego mando tibi hodie
 ut facias
 05O 7 12 si postquam audieris haec iudicia custodieris ea et feceris custodiet et
 Dominus Deus tuus tibi pactum et misericordiam quam iuravit patribus tuis
 05O 7 13 et diliget te ac multiplicabit benedicetque fructui ventris tui et fructui terrae
 tuae frumento tuo atque vindemiae oleo et armentis gregibus ovium tuarum super terram pro qua
 iuravit patribus tuis ut daret eam tibi
 05O 7 14 benedictus eris inter omnes populos non erit apud te sterilis utriusque sexus
 tam in hominibus quam in gregibus tuis
 05O 7 15 auferet Dominus a te omnem languorem et infirmitates Aegypti pessimas
 quas novisti non inferet tibi sed cunctis hostibus tuis
 05O 7 16 devorabis omnes populos quos Dominus Deus tuus daturus est tibi non parceret
 eis oculus tuus nec servies diis eorum ne sint in ruinam tui
 05O 7 17 si dixeris in corde tuo plures sunt gentes istae quam ego quomodo potero
 delere eas
 05O 7 18 noli metuere sed recordare quae fecerit Dominus Deus tuus Pharaoni et
 cunctis Aegyptiis
 05O 7 19 plagas maximas quas viderunt oculi tui et signa atque portenta manumque
 robustam et extentum brachium ut educeret te Dominus Deus tuus sic faciet cunctis populis quos
 metuis
 05O 7 20 insuper et crabrones mittet Dominus Deus tuus in eos donec delet omnes
 atque disperdat qui te fugerint et latere potuerint
 05O 7 21 non timebis eos quia Dominus Deus tuus in medio tui est Deus magnus et
 terribilis
 05O 7 22 ipse consumet nationes has in conspectu tuo paulatim atque per partes non
 poteris delere eas pariter ne forte multiplicentur contra te bestiae terrae
 05O 7 23 dabitque eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo et interficiet illos donec
 penitus deleantur
 05O 7 24 tradet reges eorum in manus tuas et disperdes nomina eorum sub caelo nullus
 poterit resistere tibi donec conteras eos
 05O 7 25 sculptilia eorum igne conbures non concupisces argentum et aurum de quibus
 facta sunt neque adsumes ex eis tibi quicquam ne offendas propter ea quia abominatio est Domini
 Dei tui
 05O 7 26 nec inferes quippiam ex idolo in domum tuam ne fias anathema sicut et illud
 est quasi spurcitiam detestaberis et velut inquinamentum ac sordes abominationi habebis quia
 anathema est
 05O 8 1 omne mandatum quod ego praecipio tibi hodie cave diligenter ut facias ut
 possitis vivere et multiplicemini ingressique possideatis terram pro qua iuravit Dominus patribus
 vestris
 05O 8 2 et recordaberis cuncti itineris per quod adduxit te Dominus Deus tuus
 quadraginta annis per desertum ut adfligeret te atque temptaret et nota fierent quae in tuo animo
 versabantur utrum custodires mandata illius an non
 05O 8 3 adflixit te penuria et dedit tibi cibum manna quem ignorabas tu et patres tui ut
 ostenderet tibi quod non in solo pane vivat homo sed in omni verbo quod egreditur ex ore Domini
 05O 8 4 vestimentum tuum quo operiebaris nequaquam vetustate defecit et pes tuus
 non est subtritus en quadragesimus annus est
 05O 8 5 ut recogites in corde tuo quia sicut erudit homo filium suum sic Dominus
 Deus tuus erudit te
 05O 8 6 ut custodias mandata Domini Dei tui et ambules in viis eius et timeas eum
 05O 8 7 Dominus enim Deus tuus introducet te in terram bonam terram rivorum

aquarumque et fontium in cuius campis et montibus erumpunt fluviorum abyssi
05O 8 8 terram frumenti hordei vinearum in qua ficus et mala granata et oliveta
nascuntur terram olei ac mellis
05O 8 9 ubi absque ulla penuria comedes panem tuum et rerum omnium abundantia
perfrueris cuius lapides ferrum sunt et de montibus eius aeris metalla fodiantur
05O 8 10 ut cum comederis et satiatus fueris benedicas Domino Deo tuo pro terra
optima quam dedit tibi
05O 8 11 observa et cave nequando obliviscaris Domini Dei tui et negligas mandata
eius atque iudicia et caerimonias quas ego praecipio tibi hodie
05O 8 12 ne postquam comederis et satiatus domos pulchras aedificaveris et habitaveris
in eis
05O 8 13 habuerisque armenta et ovium greges argenti et auri cunctarumque rerum
copiam
05O 8 14 elevetur cor tuum et non reminiscaris Domini Dei tui qui eduxit te de terra
Aegypti de domo servitutis
05O 8 15 et ductor tuus fuit in solitudine magna atque terribili in qua erat serpens flatu
adurens et scorpio ac dipsas et nullae omnino aquae qui eduxit rivus de petra durissima
05O 8 16 et cibavit te manna in solitudine quod nescierunt patres tui et postquam
adflixit ac probavit ad extremum misertus est tui
05O 8 17 ne diceres in corde tuo fortitudo mea et robur manus meae haec mihi omnia
praestiterunt
05O 8 18 sed recorderis Domini Dei tui quod ipse tibi vires praebuerit ut impleret
pactum suum super quo iuravit patribus tuis sicut praesens indicat dies
05O 8 19 sin autem oblitus Domini Dei tui secutus fueris alienos deos coluerisque illos
et adoraveris ecce nunc praedico tibi quod omnino dispereas
05O 8 20 sicut gentes quas delevit Dominus in introitu tuo ita et vos peribitis si
inoboedientes fueritis voci Domini Dei vestri
05O 9 1 audi Israhel tu transgredieris hodie Iordanem ut possideas nationes maximas
et fortiores te civitates ingentes et ad caelum usque muratas
05O 9 2 populum magnum atque sublimem filios Enacim quos ipse vidisti et audisti
quibus nullus potest ex adverso resistere
05O 9 3 scies ergo hodie quod Dominus Deus tuus ipse transibit ante te ignis devorans
atque consumens qui conterat eos et deleat atque disperdat ante faciem tuam velociter sicut locutus
est tibi
05O 9 4 ne dicas in corde tuo cum deleverit eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo
propter iustitiam meam introduxit me Dominus ut terram hanc possiderem cum propter impietates
suas istae deletae sint nationes
05O 9 5 neque enim propter iustitias tuas et aequitatem cordis tui ingredieris ut
possideas terras eorum sed quia illae egerunt impie te introeunte deletae sunt et ut conpleret verbum
suum Dominus quod sub iuramento pollicitus est patribus tuis Abraham Isaac et Iacob
05O 9 6 scito igitur quod non propter iustitias tuas Dominus Deus tuus dederit tibi
terram hanc optimam in possessionem cum durissimae cervicis sis populus
05O 9 7 memento et ne obliviscaris quomodo ad iracundiam provocaveris Dominum
Deum tuum in solitudine ex eo die quo es egressus ex Aegypto usque ad locum istum semper
adversum Dominum contendisti
05O 9 8 nam et in Horeb provocasti eum et iratus delere te voluit
05O 9 9 quando ascendi in montem ut acciperem tabulas lapideas tabulas pacti quod
pepigit vobiscum Dominus et perseveravi in monte quadraginta diebus ac noctibus panem non
comedens et aquam non bibens
05O 9 10 deditque mihi Dominus duas tabulas lapideas scriptas digito Dei et
continentes omnia verba quae vobis in monte locutus est de medio ignis quando contio populi
congregata est

050 9 11 cumque transissent quadraginta dies et totidem noctes dedit mihi Dominus
duas tabulas lapideas tabulas foederis
050 9 12 dixitque mihi surge et descende hinc cito quia populus tuus quos eduxisti de
Aegypto deseruerunt velociter viam quam demonstrasti eis feceruntque sibi conflatile
050 9 13 rursumque ait Dominus ad me cerno quod populus iste durae cervicis sit
050 9 14 dimitte me ut conteram eum et deleam nomen eius sub caelo et constituam te
super gentem quae hac maior et fortior sit
050 9 15 cumque de monte ardente descenderem et duas tabulas foederis utraque
tenerem manu
050 9 16 vidissemque vos peccasse Domino Deo vestro et fecisse vobis vitulum
conflatilem ac deseruisse velociter viam eius quam vobis ostenderat
050 9 17 proieci tabulas de manibus meis confregique eas in conspectu vestro
050 9 18 et procidi ante Dominum sicut prius quadraginta diebus et noctibus panem
non comedens et aquam non bibens propter omnia peccata vestra quae gessistis contra Dominum et
eum ad iracundiam provocastis
050 9 19 timui enim indignationem et iram illius qua adversum vos concitatus delere
vos voluit et exaudivit me Dominus etiam hac vice
050 9 20 adversum Aaron quoque vehementer iratus voluit eum conterere et pro illo
similiter deprecatus sum
050 9 21 peccatum autem vestrum quod feceratis id est vitulum arripiens igne combusti
et in frustra comminuens omninoque in pulverem redigens proieci in torrentem qui de monte
descendit
050 9 22 in Incendio quoque et in Temptatione et in sepulchris Concupiscentiae
provocastis Dominum
050 9 23 et quando misit vos de Cadesbarne dicens ascendite et possidete terram quam
dedi vobis et contempsistis imperium Domini Dei vestri et non credidistis ei neque vocem eius
audire voluistis
050 9 24 sed semper fuistis rebelles a die qua nosse vos coepi
050 9 25 et iacui coram Domino quadraginta diebus ac noctibus quibus eum suppliciter
deprecabar ne deleret vos ut fuerat comminatus
050 9 26 et orans dixi Domine Deus ne disperdas populum tuum et hereditatem tuam
quam redemisti in magnitudine tua quos eduxisti de Aegypto in manu forti
050 9 27 recordare servorum tuorum Abraham Isaac et Iacob ne aspicias duritiam
populi huius et impietatem atque peccatum
050 9 28 ne forte dicant habitatores terrae de qua eduxisti nos non poterat Dominus
introducere eos in terram quam pollicitus est eis et oderat illos idcirco eduxit ut interficeret eos in
solitudine
050 9 29 qui sunt populus tuus et hereditas tua quos eduxisti in fortitudine tua magna et
in brachio tuo extento
050 10 1 in tempore illo dixit Dominus ad me dola tibi duas tabulas lapideas sicut
prioris fuerunt et ascende ad me in montem faciesque arcam ligneam
050 10 2 et scribam in tabulis verba quae fuerunt in his quas ante confregisti ponesque
eas in arca
050 10 3 feci igitur arcam de lignis setthim cumque dolassem duas tabulas lapideas
instar priorum ascendi in montem habens eas in manibus
050 10 4 scripsitque in tabulis iuxta id quod prius scripserat verba decem quae locutus
est Dominus ad vos in monte de medio ignis quando populus congregatus est et dedit eas mihi
050 10 5 reversusque de monte descendi et posui tabulas in arcam quam feceram quae
hucusque ibi sunt sicut mihi praecepit Dominus
050 10 6 filii autem Israhel castra moverunt ex Beroth filiorum Iacan in Musera ubi
Aaron mortuus ac sepultus est pro quo sacerdotio functus est filius eius Eleazar
050 10 7 inde venerunt in Gadgad de quo loco profecti castrametati sunt in Ietabatha in

terra aquarum atque torrentium

050 10 8 eo tempore separavit tribum Levi ut portaret arcam foederis Domini et staret coram eo in ministerio ac benediceret in nomine illius usque in praesentem diem

050 10 9 quam ob rem non habuit Levi partem neque possessionem cum fratribus suis quia ipse Dominus possessio eius est sicut promisit ei Dominus Deus tuus

050 10 10 ego autem steti in monte sicut prius quadraginta diebus ac noctibus exaudivitque me Dominus etiam hac vice et te perdere noluit

050 10 11 dixitque mihi vade et praecede populum ut ingrediatur et possideat terram quam iuravi patribus eorum ut traderem eis

050 10 12 et nunc Israhel quid Dominus Deus tuus petit a te nisi ut timeas Dominum Deum tuum et ambules in viis eius et diligas eum ac servias Domino Deo tuo in toto corde tuo et in tota anima tua

050 10 13 custodiasque mandata Domini et caerimonias eius quas ego hodie praecipio ut bene sit tibi

050 10 14 en Domini Dei tui caelum est et caelum caeli terra et omnia quae in ea sunt

050 10 15 et tamen patribus tuis conglutinatus est Dominus et amavit eos elegitque semen eorum post eos id est vos de cunctis gentibus sicut hodie conprobatur

050 10 16 circumcidite igitur praeputium cordis vestri et cervicem vestram ne induretis amplius

050 10 17 quia Dominus Deus vester ipse est Deus deorum et Dominus dominantium Deus magnus et potens et terribilis qui personam non accipit nec munera

050 10 18 facit iudicium pupillo et viduae amat peregrinum et dat ei victum atque vestitum

050 10 19 et vos ergo amate peregrinos quia et ipsi fuistis advenae in terra Aegypti

050 10 20 Dominum Deum tuum timebis et ei servies ipsi adherebis iurabisque in nomine illius

050 10 21 ipse est laus tua et Deus tuus qui fecit tibi haec magnalia et terribilia quae viderunt oculi tui

050 10 22 in septuaginta animabus descenderunt patres tui in Aegyptum et ecce nunc multiplicavit te Dominus Deus tuus sicut astra caeli

050 11 1 ama itaque Dominum Deum tuum et observa praecepta eius et caerimonias iudicia atque mandata omni tempore

050 11 2 cognoscite hodie quae ignorant filii vestri qui non viderunt disciplinam Domini Dei vestri magnalia eius et robustam manum extentumque brachium

050 11 3 signa et opera quae fecit in medio Aegypti Pharaoni regi et universae terrae eius

050 11 4 omnique exercitui Aegyptiorum et equis ac curribus quomodo operuerint eos aquae Rubri maris cum vos persequerentur et deleverit eos Dominus usque in praesentem diem

050 11 5 vobisque quae fecerit in solitudine donec veniretis ad hunc locum

050 11 6 et Dathan atque Abiram filiis Heliab qui fuit filius Ruben quos aperto ore suo terra absorbit cum domibus et tabernaculis et universa substantia eorum quam habebant in medio Israhelis

050 11 7 oculi vestri viderunt omnia opera Domini magna quae fecit

050 11 8 ut custodiatis universa mandata illius quae ego hodie praecipio vobis et possitis introire et possidere terram ad quam ingredimini

050 11 9 multoque in ea vivatis tempore quam sub iuramento pollicitus est Dominus patribus vestris et semini eorum lacte et melle manantem

050 11 10 terra enim ad quam ingredieris possidendam non est sicut terra Aegypti de qua existi ubi iacto semine in hortorum morem aquae ducuntur inriguae

050 11 11 sed montuosa est et campestris de caelo expectans pluvias

050 11 12 quam Dominus Deus tuus semper invisit et oculi illius in ea sunt a principio anni usque ad finem eius

05O 11 13 si ergo oboedieritis mandatis meis quae hodie praecipio vobis ut diligatis
Dominum Deum vestrum et serviatis ei in toto corde vestro et in tota anima vestra
05O 11 14 dabo pluviam terrae vestrae temporivam et serotinam ut colligatis frumentum
et vinum et oleum
05O 11 15 faenum ex agris ad pascenda iumenta et ut ipsi comedatis ac saturemini
05O 11 16 cavete ne forte decipiatur cor vestrum et recedatis a Domino serviatisque diis
alienis et adoretis eos
05O 11 17 iratusque Dominus claudat caelum et pluviae non descendant nec terra det
germen suum pereatisque velociter de terra optima quam Dominus daturus est vobis
05O 11 18 ponite haec verba mea in cordibus et in animis vestris et suspendite ea pro
signo in manibus et inter vestros oculos conlocate
05O 11 19 docete filios vestros ut illa meditentur quando sederis in domo tua et
ambulaveris in via et accubueris atque surrexeris
05O 11 20 scribes ea super postes et ianuas domus tuae
05O 11 21 ut multiplicentur dies tui et filiorum tuorum in terra quam iuravit Dominus
patribus tuis ut daret eis quamdiu caelum imminet terrae
05O 11 22 si enim custodieritis mandata quae ego praecipio vobis et feceritis ea ut
diligatis Dominum Deum vestrum et ambuletis in omnibus viis eius adherentes ei
05O 11 23 disperdet Dominus omnes gentes istas ante faciem vestram et possidebitis eas
quae maiores et fortiores vobis sunt
05O 11 24 omnis locus quem calcaverit pes vester vester erit a deserto et Libano a
flumine magno Eufraten usque ad mare occidentale erunt termini vestri
05O 11 25 nullus stabit contra vos terrorem vestrum et formidinem dabit Dominus Deus
vester super omnem terram quam calcaturi estis sicut locutus est vobis
05O 11 26 en propono in conspectu vestro hodie benedictionem et maledictionem
05O 11 27 benedictionem si oboedieritis mandatis Domini Dei vestri quae ego praecipio
vobis
05O 11 28 maledictionem si non audieritis mandata Domini Dei vestri sed recesseritis de
via quam ego nunc ostendo vobis et ambulaveritis post deos alienos quos ignoratis
05O 11 29 cum introduxerit te Dominus Deus tuus in terram ad quam pergis habitandam
pones benedictionem super montem Garizim maledictionem super montem Hebal
05O 11 30 qui sunt trans Iordanem post viam quae vergit ad solis occubitum in terra
Chananei qui habitat in campestribus contra Galgalam quae est iuxta vallem tendentem et intrantem
procul
05O 11 31 vos enim transibitis Iordanem ut possideatis terram quam Dominus Deus
vester daturus est vobis et habeatis ac possideatis illam
05O 11 32 videte ergo ut impleatis caerimonias atque iudicia quae ego hodie ponam in
conspectu vestro
05O 12 1 haec sunt praecepta atque iudicia quae facere debetis in terra quam Dominus
Deus patrum tuorum daturus est tibi ut possideas eam cunctis diebus quibus super humum gradieris
05O 12 2 subvertite omnia loca in quibus coluerunt gentes quas possessuri estis deos
suos super montes excelsos et colles et subter omne lignum frondosum
05O 12 3 dissipate aras earum et confringite statuas lucos igne conburite et idola
comminuite disperdite nomina eorum de locis illis
05O 12 4 non facietis ita Domino Deo vestro
05O 12 5 sed ad locum quem elegerit Dominus Deus vester de cunctis tribubus vestris
ut ponat nomen suum ibi et habitet in eo venietis
05O 12 6 et offeretis in illo loco holocausta et victimas vestras decimas et primitias
manuum vestrarum et vota atque donaria primogenita boum et ovium
05O 12 7 et comedetis ibi in conspectu Domini Dei vestri ac laetabimini in cunctis ad
quae miseritis manum vos et domus vestrae in quibus benedixerit vobis Dominus Deus vester
05O 12 8 non facietis ibi quae nos hic facimus hodie singuli quod sibi rectum videtur

05O 12 9 neque enim usque in praesens tempus venistis ad requiem et possessionem quam Dominus Deus daturus est vobis

05O 12 10 transibitis Iordanem et habitabitis in terram quam Dominus Deus vester daturus est vobis ut requiescatis a cunctis hostibus per circuitum et absque ullo timore habitetis

05O 12 11 in loco quem elegerit Dominus Deus vester ut sit nomen eius in eo illuc omnia quae praecipio conferetis holocausta et hostias ac decimas et primitias manuum vestrarum et quicquid praecipuum est in muneribus quae vovistis Domino

05O 12 12 ibi epulabimini coram Domino Deo vestro vos filii ac filiae vestrae famuli et famulae atque Levites qui in vestris urbibus commorantur neque enim habet aliam partem et possessionem inter vos

05O 12 13 cave ne offeras holocausta tua in omni loco quem videris

05O 12 14 sed in eo quem elegerit Dominus in una tribuum tuarum offeres hostias et facies quaecumque praecipio tibi

05O 12 15 sin autem comedere volueris et te esus carniū delectarit occide et comede iuxta benedictionem Domini Dei tui quam dedit tibi in urbibus tuis sive inmundum fuerit hoc est maculatum et debile sive mundum hoc est integrum et sine macula quod offerri licet sicut capream et cervum comedes

05O 12 16 absque esu dumtaxat sanguinis quod super terram quasi aquam effundes

05O 12 17 non poteris comedere in oppidis tuis decimam frumenti et vini et olei tui primogenita armentorum et pecorum et omnia quae voveris et sponte offerre volueris et primitias manuum tuarum

05O 12 18 sed coram Domino Deo tuo comedes ea in loco quem elegerit Dominus Deus tuus tu et filius tuus ac filia servus et famula atque Levites qui manet in urbibus tuis et laetaberis et reficieris coram Domino Deo tuo in cunctis ad quae extenderis manum tuam

05O 12 19 cave ne derelinquas Levitem omni tempore quo versaris in terra

05O 12 20 quando dilataverit Dominus Deus tuus terminos tuos sicut locutus est tibi et volueris vesci carnibus quas desiderat anima tua

05O 12 21 locus autem quem elegerit Dominus Deus tuus ut sit nomen eius ibi si procul fuerit occides de armentis et pecoribus quae habueris sicut praecepi tibi et comedes in oppidis tuis ut tibi placet

05O 12 22 sicut comeditur caprea et cervus ita vesceris eis et mundus et inmundus in commune vescentur

05O 12 23 hoc solum cave ne sanguinem comedas sanguis enim eorum pro anima est et idcirco non debes animam comedere cum carnibus

05O 12 24 sed super terram fundes quasi aquam

05O 12 25 ut sit tibi bene et filiis tuis post te cum feceris quod placet in conspectu Domini

05O 12 26 quae autem sanctificaveris et voveris Domino tolles et venies ad locum quem elegerit Dominus

05O 12 27 et offeres oblationes tuas carnem et sanguinem super altare Domini Dei tui sanguinem hostiarum fundes in altari carnibus autem ipse vesceris

05O 12 28 observa et audi omnia quae ego praecipio tibi ut bene sit tibi et filiis tuis post te in sempiternum cum feceris quod bonum est et placitum in conspectu Domini Dei tui

05O 12 29 quando disperderit Dominus Deus tuus ante faciem tuam gentes ad quas ingredieris possidendas et possederis eas atque habitaveris in terra earum

05O 12 30 cave ne imiteris eas postquam te fuerint introeunte subversae et requiras caerimoniae earum dicens sicut coluerunt gentes istae deos suos ita et ego colam

05O 12 31 non facies similiter Domino Deo tuo omnes enim abominationes quas aversatur Dominus fecerunt diis suis offerentes filios et filias et conburentes igne

05O 12 32 quod praecipio tibi hoc tantum facito Domino nec addas quicquam nec minuas

05O 13 1 si surrexerit in medio tui propheta aut qui somnium vidisse se dicat et

praedixerit signum atque portentum

05O 13 2 et evenerit quod locutus est et dixerit tibi eamus et sequamur deos alienos quos ignoras et serviamus eis

05O 13 3 non audies verba prophetae illius aut somniatoris quia temptat vos Dominus Deus vester ut palam fiat utrum diligatis eum an non in toto corde et in tota anima vestra

05O 13 4 Dominum Deum vestrum sequimini et ipsum timete mandata illius custodite et audite vocem eius ipsi servietis et ipsi adhaerebitis

05O 13 5 propheta autem ille aut fictor somniorum interficietur quia locutus est ut vos averteret a Domino Deo vestro qui eduxit vos de terra Aegypti et redemit de domo servitutis ut errare te faceret de via quam tibi praecepit Dominus Deus tuus et auferes malum de medio tui

05O 13 6 si tibi voluerit persuadere frater tuus filius matris tuae aut filius tuus vel filia sive uxor quae est in sinu tuo aut amicus quem diligis ut animam tuam clam dicens eamus et serviamus diis alienis quos ignoras tu et patres tui

05O 13 7 cunctarum in circuitu gentium quae iuxta vel procul sunt ab initio usque ad finem terrae

05O 13 8 non adquiescas ei nec audias neque parcat ei oculus tuus ut miserearis et occultes eum

05O 13 9 sed statim interficies sit primum manus tua super eum et post te omnis populus mittat manum

05O 13 10 lapidibus obrutus necabitur quia voluit te abstrahere a Domino Deo tuo qui eduxit te de terra Aegypti de domo servitutis

05O 13 11 ut omnis Israhel audiens timeat et nequaquam ultra faciat quippiam huius rei simile

05O 13 12 si audieris in una urbium tuarum quas Dominus Deus tuus dabit tibi ad habitandum dicentes aliquos

05O 13 13 egressi sunt filii Belial de medio tui et averterunt habitatores urbis tuae atque dixerunt eamus et serviamus diis alienis quos ignoratis

05O 13 14 quaere sollicite et diligenter rei veritate perspecta si inveneris certum esse quod dicitur et abominationem hanc opere perpetrata

05O 13 15 statim percuties habitatores urbis illius in ore gladii et delebis eam omniaque quae in illa sunt usque ad pecora

05O 13 16 quicquid etiam suppellectilis fuerit congregabis in medium platearum eius et cum ipsa civitate succendes ita ut universa consumas Domino Deo tuo et sit tumulus sempiternus non aedificabitur amplius

05O 13 17 et non adhaerebit de illo anathemate quicquam in manu tua ut avertatur Dominus ab ira furoris sui et misereatur tui multiplicetque te sicut iuravit patribus tuis

05O 13 18 quando audieris vocem Domini Dei tui custodiens omnia praecepta eius quae ego praecipio tibi hodie ut facias quod placitum est in conspectu Domini Dei tui

05O 14 1 filii estote Domini Dei vestri non vos incidetis nec facietis calvitium super mortuo

05O 14 2 quoniam populus sanctus es Domino Deo tuo et te elegit ut sis ei in populum peculiarem de cunctis gentibus quae sunt super terram

05O 14 3 ne comedatis quae inmunda sunt

05O 14 4 hoc est animal quod comedere debetis bovem et ovem et capram

05O 14 5 cervum capream bubalum tragelaphum pygargon orygem camelopardalum

05O 14 6 omne animal quod in duas partes ungulam findit et ruminat comedetis

05O 14 7 de his autem quae ruminant et ungulam non findunt haec comedere non debetis camelum leporem choerogylum quia ruminant et non dividunt ungulam inmunda erunt vobis

05O 14 8 sus quoque quoniam dividit ungulam et non ruminat inmunda erit carnibus eorum non vescemini et cadavera non tangetis

05O 14 9 haec comedetis ex omnibus quae morantur in aquis quae habent pinnulas et

squamas comedite

- 050 14 10 quae absque pinnulis et squamis sunt ne comedatis quia immunda sunt
- 050 14 11 omnes aves mundas comedite
- 050 14 12 immundas ne comedatis aquilam scilicet et grypem et alietum
- 050 14 13 ixon et vulturem ac milvum iuxta genus suum
- 050 14 14 et omne corvini generis
- 050 14 15 strutionem ac noctuam et larum atque accipitrem iuxta genus suum
- 050 14 16 herodium et cycnum et ibin
- 050 14 17 ac mergulum porphirionem et nycticoracem
- 050 14 18 onocrotalum et charadrium singula in genere suo upupam quoque et vespertilionem
- 050 14 19 et omne quod reptat et pinnulas habet immundum erit nec comedetur
- 050 14 20 omne quod mundum est comedite
- 050 14 21 quicquid morticinum est ne vescamini ex eo peregrino qui intra portas tuas est da ut comedat aut vende ei quia tu populus sanctus Domini Dei tui es non coques hedum in lacte matris suae
- 050 14 22 decimam partem separabis de cunctis frugibus tuis quae nascuntur in terra per annos singulos
- 050 14 23 et comedes in conspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit ut in eo nomen illius invocetur decimam frumenti tui et vini et olei et primogenita de armentis et ovibus tuis ut discas timere Dominum Deum tuum omni tempore
- 050 14 24 cum autem longior fuerit via et locus quem elegerit Dominus Deus tuus tibi que benedixerit nec potueris ad eum haec cuncta portare
- 050 14 25 vendes omnia et in pretium rediges portabisque manu tua et proficisceris ad locum quem elegerit Dominus Deus tuus
- 050 14 26 et emes ex eadem pecunia quicquid tibi placuerit sive ex armentis sive ex ovibus vinum quoque et siceram et omne quod desiderat anima tua et comedes coram Domino Deo tuo et epulaberis tu et domus tua
- 050 14 27 et Levita qui intra portas tuas est cave ne derelinquas eum quia non habet aliam partem in possessione tua
- 050 14 28 anno tertio separabis aliam decimam ex omnibus quae nascuntur tibi eo tempore et repones intra ianuas tuas
- 050 14 29 venietque Levites qui aliam non habet partem nec possessionem tecum et peregrinus et pupillus ac vidua qui intra portas tuas sunt et comedent et saturabuntur ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum quae feceris
- 050 15 1 septimo anno facies remissionem
- 050 15 2 quae hoc ordine celebrabitur cui debetur aliquid ab amico vel proximo ac fratre suo repetere non poterit quia annus remissionis est Domini
- 050 15 3 a peregrino et advena exiges civem et propinquum repetendi non habes potestatem
- 050 15 4 et omnino indigens et mendicus non erit inter vos ut benedicat tibi Dominus in terra quam traditurus est tibi in possessionem
- 050 15 5 si tamen audieris vocem Domini Dei tui et custodieris universa quae iussit et quae ego hodie praecipio tibi benedicet tibi ut pollicitus est
- 050 15 6 fenerabis gentibus multis et ipse a nullo accipies mutuum dominaberis nationibus plurimis et tui nemo dominabitur
- 050 15 7 si unus de fratribus tuis qui morantur intra portas civitatis tuae in terra quam Dominus Deus tuus daturus est tibi ad paupertatem venerit non obdurabis cor tuum nec contrahas manum
- 050 15 8 sed aperies eam pauperi et dabis mutuum quod eum indigere perspexeris
- 050 15 9 cave ne forte subripiat tibi impia cogitatio et dicas in corde tuo adpropinquat septimus annus remissionis et avertas oculos a paupere fratre tuo nolens ei quod postulat mutuum

commodare ne clamet contra te ad Dominum et fiat tibi in peccatum
05O 15 10 sed dabis ei nec ages quippiam callide in eius necessitatibus sublevandis ut
benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni tempore et in cunctis ad quae manum miseris
05O 15 11 non deerunt pauperes in terra habitationis tuae idcirco ego praecipio tibi ut
aperias manum fratri tuo egeno et pauperi qui tecum versatur in terra
05O 15 12 cum tibi venditus fuerit frater tuus hebraeus aut hebraea et sex annis servierit
tibi in septimo anno dimittes eum liberum
05O 15 13 et quem libertate donaveris nequaquam vacuum abire patieris
05O 15 14 sed dabis viaticum de gregibus et de area et torculari tuo quibus Dominus
Deus tuus benedixerit tibi
05O 15 15 memento quod et ipse servieris in terra Aegypti et liberaverit te Dominus
Deus tuus et idcirco ego nunc praecipiam tibi
05O 15 16 sin autem dixerit nolo egredi eo quod diligat te et domum tuam et bene sibi
apud te esse sentiat
05O 15 17 adsumes subulam et perforabis aurem eius in ianua domus tuae et serviet tibi
usque in aeternum ancillae quoque similiter facies
05O 15 18 non avertes ab eis oculos tuos quando dimiseris eos liberos quoniam iuxta
mercedem mercennarii per sex annos servivit tibi ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis
operibus quae agis
05O 15 19 de primogenitis quae nascuntur in armentis et ovibus tuis quicquid sexus est
masculini sanctificabis Domino Deo tuo non operaberis in primogenito bovis et non tondebis
primogenita ovium
05O 15 20 in conspectu Domini Dei tui comedes ea per annos singulos in loco quem
elegerit Dominus tu et domus tua
05O 15 21 sin autem habuerit maculam et vel claudum fuerit vel caecum aut in aliqua
parte deforme vel debile non immolabitur Domino Deo tuo
05O 15 22 sed intra portas urbis tuae comedes illud tam mundus quam immundus
similiter vescentur eis quasi caprea et cervo
05O 15 23 hoc solum observabis ut sanguinem eorum non comedas sed effundas in
terram quasi aquam
05O 16 1 observa mensem novarum frugum et verni primum temporis ut facias phase
Domino Deo tuo quoniam in isto mense eduxit te Dominus Deus tuus de Aegypto nocte
05O 16 2 immolabisque phase Domino Deo tuo de ovibus et de bubus in loco quem
elegerit Dominus Deus tuus ut habitet nomen eius ibi
05O 16 3 non comedes in eo panem fermentatum septem diebus comedes absque
fermento ad afflictionis panem quoniam in pavore egressus es de Aegypto ut memineris diei
egressionis tuae de Aegypto omnibus diebus vitae tuae
05O 16 4 non apparebit fermentum in omnibus terminis tuis septem diebus et non
manebit de carnibus eius quod immolatum est vesperi in die primo mane
05O 16 5 non poteris immolare phase in qualibet urbium tuarum quas Dominus Deus
tuus daturus est tibi
05O 16 6 sed in loco quem elegerit Dominus Deus tuus ut habitet nomen eius ibi
immolabis phase vesperi ad solis occasum quando egressus es de Aegypto
05O 16 7 et coques et comedes in loco quem elegerit Dominus Deus tuus maneque
consurgens vades in tabernacula tua
05O 16 8 sex diebus comedes azyma et in die septimo quia collecta est Domini Dei tui
non facies opus
05O 16 9 septem ebdomadas numerabis tibi ab ea die qua falcem in segetem miseris
05O 16 10 et celebrabis diem festum ebdomadarum Domino Deo tuo oblationem
spontaneam manus tuae quam offeres iuxta benedictionem Domini Dei tui
05O 16 11 et epulaberis coram Domino Deo tuo tu et filius tuus et filia tua et servus tuus
et ancilla et Levites qui est intra portas tuas et advena ac pupillus et vidua qui morantur vobiscum in

loco quem elegerit Dominus Deus tuus ut habitet nomen eius ibi
05O 16 12 et recordaberis quoniam servus fueris in Aegypto custodiesque ac facies quae
praecepta sunt
05O 16 13 sollemnitatem quoque tabernaculorum celebrabis per septem dies quando
collegeris de area et torculari fruges tuas
05O 16 14 et epulaberis in festivitate tua tu et filius tuus et filia et servus tuus et ancilla
Levites quoque et advena et pupillus ac vidua qui intra portas tuas sunt
05O 16 15 septem diebus Domino Deo tuo festa celebrabis in loco quem elegerit
Dominus benedicetque tibi Dominus Deus tuus in cunctis frugibus tuis et in omni opere manuum
tuarum erisque in laetitia
05O 16 16 tribus vicibus per annum apparebit omne masculinum tuum in conspectu
Domini Dei tui in loco quem elegerit in sollemnitate azymorum et in sollemnitate ebdomadatum et
in sollemnitate tabernaculorum non apparebit ante Dominum vacuus
05O 16 17 sed offeret unusquisque secundum quod habuerit iuxta benedictionem Domini
Dei sui quam dederit ei
05O 16 18 iudices et magistros constitues in omnibus portis tuis quas Dominus Deus
tuus dedit tibi per singulas tribus tuas ut iudicent populum iusto iudicio
05O 16 19 nec in alteram partem declinent non accipies personam nec munera quia
munera excaecant oculos sapientium et mutant verba iustorum
05O 16 20 iuste quod iustum est persequeris ut vivas et possideas terram quam Dominus
Deus tuus dedit tibi
05O 16 21 non plantabis lucum et omnem arborem iuxta altare Domini Dei tui
05O 16 22 nec facies tibi atque constitues statuam quae odit Dominus Deus tuus
05O 17 1 non immolabis Domino Deo tuo bovem et ovem in quo est macula aut
quippiam vitii quia abominatio est Domini Dei tui
05O 17 2 cum repperiti fuerint apud te intra unam portarum tuarum quas Dominus Deus
tuus dabit tibi vir aut mulier qui faciant malum in conspectu Domini Dei tui et transgrediantur
pactum illius
05O 17 3 ut vadant et serviant diis alienis et adorent eos solem et lunam et omnem
militiam caeli quae non praecepti
05O 17 4 et hoc tibi fuerit nuntiatum audiensque inquisieris diligenter et verum esse
reppereris et abominatio facta est in Israhel
05O 17 5 educes virum ac mulierem qui rem sceleratissimam perpetrarunt ad portas
civitatis tuae et lapidibus obruentur
05O 17 6 in ore duorum aut trium testium peribit qui interficietur nemo occidatur uno
contra se dicente testimonium
05O 17 7 manus testium prima interficiet eum et manus reliqui populi extrema mittetur
ut auferas malum de medio tui
05O 17 8 si difficile et ambiguum apud te iudicium esse perspexeris inter sanguinem et
sanguinem causam et causam lepram et non lepram et iudicium intra portas tuas videris verba variari
surge et ascende ad locum quem elegerit Dominus Deus tuus
05O 17 9 veniesque ad sacerdotes levitici generis et ad iudicem qui fuerit illo tempore
quaeresque ab eis qui indicabunt tibi iudicii veritatem
05O 17 10 et facies quodcumque dixerint qui praesunt loco quem elegerit Dominus et
docuerint te
05O 17 11 iuxta legem eius sequeris sententiam eorum nec declinabis ad dextram vel ad
sinistram
05O 17 12 qui autem superbierit nolens oboedire sacerdotis imperio qui eo tempore
ministrat Domino Deo tuo et decreto iudicis morietur homo ille et auferes malum de Israhel
05O 17 13 cunctusque populus audiens timebit ut nullus deinceps intumescat superbia
05O 17 14 cum ingressus fueris terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi et possederis
eam habitaverisque in illa et dixeris constituam super me regem sicut habent omnes per circuitum

nationes

- 050 17 15 eum constitues quem Dominus Deus tuus elegerit de numero fratrum tuorum non poteris alterius gentis hominem regem facere qui non sit frater tuus
- 050 17 16 cumque fuerit constitutus non multiplicabit sibi equos nec reducet populum in Aegyptum equitatus numero sublevatus praesertim cum Dominus praeceperit vobis ut nequaquam amplius per eandem viam revertamini
- 050 17 17 non habebit uxores plurimas quae inliciant animum eius neque argenti et auri inmensa pondera
- 050 17 18 postquam autem sederit in solio regni sui describet sibi deuteronomium legis huius in volumine accipiens exemplar a sacerdotibus leviticae tribus
- 050 17 19 et habebit secum legetque illud omnibus diebus vitae suae ut discat timere Dominum Deum suum et custodire verba et caerimonias eius quae lege praecepta sunt
- 050 17 20 nec elevetur cor eius in superbiam super fratres suos neque declinet in partem dextram vel sinistram ut longo tempore regnet ipse et filii eius super Israhel
- 050 18 1 non habebunt sacerdotes et Levitae et omnes qui de eadem tribu sunt partem et hereditatem cum reliquo Israhel quia sacrificia Domini et oblationes eius comedent
- 050 18 2 et nihil aliud accipient de possessione fratrum suorum Dominus enim ipse est hereditas eorum sicut locutus est illis
- 050 18 3 hoc erit iudicium sacerdotum a populo et ab his qui offerunt victimas sive bovem sive ovem immolaverint dabunt sacerdoti armum ac ventriculum
- 050 18 4 primitias frumenti vini et olei et lanarum partem ex ovium tonsione
- 050 18 5 ipsum enim elegit Dominus Deus tuus de cunctis tribubus tuis ut stet et ministret nomini Domini ipse et filii eius in sempiternum
- 050 18 6 si exierit Levites de una urbium tuarum ex omni Israhel in qua habitat et voluerit venire desiderans locum quem elegerit Dominus
- 050 18 7 ministrabit in nomine Dei sui sicut omnes fratres eius Levitae qui stabunt eo tempore coram Domino
- 050 18 8 partem ciborum eandem accipiet quam et ceteri excepto eo quod in urbe sua ex paterna ei successione debetur
- 050 18 9 quando ingressus fueris terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi cave ne imitari velis abominationes illarum gentium
- 050 18 10 nec inveniatur in te qui lustret filium suum aut filiam ducens per ignem aut qui ariolos sciscitetur et observet somnia atque auguria ne sit maleficus
- 050 18 11 ne incantator ne pythones consulat ne divinos et quaerat a mortuis veritatem
- 050 18 12 omnia enim haec abominatur Dominus et propter istiusmodi scelera delebit eos in introitu tuo
- 050 18 13 perfectus eris et absque macula cum Domino Deo tuo
- 050 18 14 gentes istae quarum possidebis terram augures et divinos audiunt tu autem a Domino Deo tuo aliter institutus es
- 050 18 15 prophetam de gente tua et de fratribus tuis sicut me suscitabit tibi Dominus Deus tuus ipsum audies
- 050 18 16 ut petisti a Domino Deo tuo in Horeb quando contio congregata est atque dixisti ultra non audiam vocem Domini Dei mei et ignem hunc maximum amplius non videbo ne moriar
- 050 18 17 et ait Dominus mihi bene omnia sunt locuti
- 050 18 18 prophetam suscitabo eis de medio fratrum suorum similem tui et ponam verba mea in ore eius loqueturque ad eos omnia quae praecepero illi
- 050 18 19 qui autem verba eius quae loquetur in nomine meo audire noluerit ego ultor existam
- 050 18 20 propheta autem qui arrogantia depravatus voluerit loqui in nomine meo quae ego non praecepi illi ut diceret aut ex nomine alienorum deorum interficietur
- 050 18 21 quod si tacita cogitatione responderis quomodo possum intellegere verbum

quod non est locutus Dominus

050 18 22 hoc habebis signum quod in nomine Domini propheta ille praedixerit et non
evenerit hoc Dominus non locutus est sed per tumorem animi sui propheta confinxit et idcirco non
timebis eum

050 19 1 cum disperderit Dominus Deus tuus gentes quarum tibi traditurus est terram
et possederis eam habitaverisque in urbibus eius et in aedibus

050 19 2 tres civitates separabis tibi in medio terrae quam Dominus Deus tuus dabit
tibi in possessionem

050 19 3 sternens diligenter viam et in tres aequaliter partes totam terrae tuae
provinciam divides ut habeat e vicino qui propter homicidium profugus est quo possit evadere

050 19 4 haec erit lex homicidae fugientis cuius vita servanda est qui percusserit
proximum suum nesciens et qui heri et nudius tertius nullum contra eum habuisse odium
conprobatur

050 19 5 sed abisse simpliciter cum eo in silvam ad ligna caedenda et in succisione
lignorum securis fugerit manu ferrumque lapsum de manubrio amicum eius percusserit et occiderit
hic ad unam supradictarum urbium confugiet et vivet

050 19 6 ne forsitan proximus eius cuius effusus est sanguis dolore stimulatus
persequatur et adprehendat eum si longior via fuerit et percutiat animam eius qui non est reus mortis
quia nullum contra eum qui occisus est odium prius habuisse monstratur

050 19 7 idcirco praecipio tibi ut tres civitates aequalis inter se spatii divides

050 19 8 cum autem dilataverit Dominus Deus tuus terminos tuos sicut iuravit patribus
tuis et dederit tibi cunctam terram quam eis pollicitus est

050 19 9 si tamen custodieris mandata eius et feceris quae hodie praecipio tibi ut
diligas Dominum Deum tuum et ambules in viis eius omni tempore addes tibi tres alias civitates et
supradictarum trium urbium numerum duplicabis

050 19 10 ut non effundatur sanguis innoxius in medio terrae quam Dominus Deus tuus
dabit tibi possidendam nec sis sanguinis reus

050 19 11 si quis autem odio habens proximum suum insidiatus fuerit vitae eius
surgensque percusserit illum et mortuus fuerit fugeritque ad unam de supradictis urbibus

050 19 12 mittent seniores civitatis illius et arripiant eum de loco effugii tradentque in
manu proximi cuius sanguis effusus est et morietur

050 19 13 nec misereberis eius et auferes innoxium sanguinem de Israhel ut bene sit tibi

050 19 14 non adumes et transferes terminos proximi tui quos fixerunt priores in
possessione tua quam Dominus Deus tuus dabit tibi in terra quam acceperis possidendam

050 19 15 non stabit testis unus contra aliquem quicquid illud peccati et facinoris fuerit
sed in ore duorum aut trium testium stabit omne verbum

050 19 16 si steterit testis mendax contra hominem accusans eum praevaricationis

050 19 17 stabunt ambo quorum causa est ante Dominum in conspectu sacerdotum et
iudicum qui fuerint in diebus illis

050 19 18 cumque diligentissime perscrutantes invenerint falsum testem dixisse contra
fratrem suum mendacium

050 19 19 reddent ei sicut fratri suo facere cogitavit et auferes malum de medio tui

050 19 20 ut audientes ceteri timorem habeant et nequaquam talia audeant facere

050 19 21 non misereberis eius sed animam pro anima oculum pro oculo dentem pro
dente manum pro manu pedem pro pede exiges

050 20 1 si exieris ad bellum contra hostes tuos et videris equitatum et currus et
maiorem quam tu habes adversarii exercitus multitudinem non timebis eos quia Dominus Deus tuus
tecum est qui eduxit te de terra Aegypti

050 20 2 adpropinquante autem iam proelio stabit sacerdos ante aciem et sic loquetur
ad populum

050 20 3 audi Israhel vos hodie contra inimicos vestros pugnam committitis non
pertimescat cor vestrum nolite metuere nolite cedere nec formidetis eos

050 20 4 quia Dominus Deus vester in medio vestri est et pro vobis contra adversarios dimicabit ut eruat vos de periculo

050 20 5 duces quoque per singulas turmas audiente exercitu proclamabunt quis est homo qui aedificavit domum novam et non dedicavit eam vadat et revertatur in domum suam ne forte moriatur in bello et alius dedicet illam

050 20 6 quis est homo qui plantavit vineam et necdum eam fecit esse communem et de qua vesci omnibus liceat vadat et revertatur in domum suam ne forte moriatur in bello et alius homo eius fungatur officio

050 20 7 quis est homo qui despondit uxorem et non accepit eam vadat et revertatur in domum suam ne forte moriatur in bello et alius homo accipiat eam

050 20 8 his dictis addent reliqua et loquentur ad populum quis est homo formidolosus et corde pavido vadat et revertatur in domum suam ne pavere faciat corda fratrum suorum sicut ipse timore perterritus est

050 20 9 cumque siluerint exercitus duces et finem loquendi fecerint unusquisque suos ad bellandum cuneos praeparabit

050 20 10 si quando accesseris ad expugnandam civitatem offeres ei primum pacem

050 20 11 si receperit et aperuerit tibi portas cunctus populus qui in ea est salvabitur et serviet tibi sub tributo

050 20 12 sin autem foedus inire noluerint et receperint contra te bellum obpugnabis eam

050 20 13 cumque tradiderit Dominus Deus tuus illam in manu tua percuties omne quod in ea generis masculini est in ore gladii

050 20 14 absque mulieribus et infantibus iumentis et ceteris quae in civitate sunt omnem praedam exercitui divides et comedes de spoliis hostium tuorum quae Dominus Deus tuus dederit tibi

050 20 15 sic facies cunctis civitatibus quae a te procul valde sunt et non sunt de his urbibus quas in possessionem accepturus es

050 20 16 de his autem civitatibus quae dabuntur tibi nullum omnino permittes vivere

050 20 17 sed interficies in ore gladii Hettheum videlicet et Amorreum et Chananeum Ferezeum et Eveum et Iebuseum sicut praecepit tibi Dominus Deus tuus

050 20 18 ne forte doceant vos facere cunctas abominationes quas ipsi operati sunt diis suis et peccetis in Dominum Deum vestrum

050 20 19 quando obsederis civitatem multo tempore et munitionibus circumdederis ut expugnes eam non succides arbores de quibus vesci potest nec securibus per circuitum debes vastare regionem quoniam lignum est et non homo nec potest bellantium contra te augere numerum

050 20 20 si qua autem ligna non sunt pomifera sed agrestia et in ceteros apta usus succide et extrue machinas donec capias civitatem quae contra te dimicat

050 21 1 quando inventum fuerit in terra quam Dominus Deus tuus daturus est tibi hominis cadaver occisi et ignoratur caedis reus

050 21 2 egredientur maiores natu et iudices tui et metientur a loco cadaveris singularum per circuitum spatia civitatum

050 21 3 et quam viciniorem ceteris esse perspexerint seniores civitatis eius tollent vitulam de armento quae non traxit iugum nec terram scidit vomere

050 21 4 et ducent eam ad vallem asperam atque saxosam quae numquam arata est nec sementem recepit et caedent in ea cervices vitulae

050 21 5 accedentque sacerdotes filii Levi quos elegerit Dominus Deus tuus ut ministrent ei et benedicant in nomine eius et ad verbum eorum omne negotium et quicquid mundum vel inmundum est iudicetur

050 21 6 et maiores natu civitatis illius ad interfectum lavabuntque manus suas super vitulam quae in valle percussa est

050 21 7 et dicent manus nostrae non effuderunt hunc sanguinem nec oculi viderunt

050 21 8 propitius esto populo tuo Israhel quem redemisti Domine et non reputes

sanguinem innocentem in medio populi tui Israhel et auferetur ab eis reatus sanguinis
05O 21 9 tu autem alienus eris ab innocentis cruore qui fusus est cum feceris quod
praecepit Dominus
05O 21 10 si egressus fueris ad pugnam contra inimicos tuos et tradiderit eos Dominus
Deus tuus in manu tua captivosque duxeris
05O 21 11 et videris in numero captivorum mulierem pulchram et adamaveris eam
voluerisque habere uxorem
05O 21 12 introduces in domum tuam quae radet caesariem et circumcidet unguis
05O 21 13 et deponet vestem in qua capta est sedensque in domo tua flebit patrem et
matrem suam uno mense et postea intrabis ad eam dormiesque cum illa et erit uxor tua
05O 21 14 sin autem postea non sederit animo tuo dimittes eam liberam nec vendere
poteris pecunia nec opprimere per potentiam quia humiliasti eam
05O 21 15 si habuerit homo uxores duas unam dilectam et alteram odiosam genuerintque
ex eo liberos et fuerit filius odiosae primogenitus
05O 21 16 volueritque substantiam inter filios suos dividere non poterit filium dilectae
facere primogenitum et praeferre filio odiosae
05O 21 17 sed filium odiosae agnoscet primogenitum dabitque ei de his quae habuerit
cuncta duplicia iste est enim principium liberorum eius et huic debentur primogenita
05O 21 18 si genuerit homo filium contumacem et protervum qui non audiat patris aut
matris imperium et coercitus oboedire contempserit
05O 21 19 adprehendent eum et ducent ad seniores civitatis illius et ad portam iudicii
05O 21 20 dicentque ad eos filius noster iste protervus et contumax est monita nostra
audire contemnit comesationibus vacat et luxuriae atque conviviis
05O 21 21 lapidibus eum obruet populus civitatis et morietur ut auferatis malum de
medio vestri et universus Israhel audiens pertimescat
05O 21 22 quando peccaverit homo quod morte plectendum est et adiudicatus morti
adpensus fuerit in patibulo
05O 21 23 non permanebit cadaver eius in ligno sed in eadem die sepelietur quia
maledictus a Deo est qui pendet in ligno et nequaquam contaminabis terram tuam quam Dominus
Deus tuus dedit tibi in possessionem
05O 22 1 non videbis bovem fratris tui aut ovem errantem et praeteribis sed reduces
fratri tuo
05O 22 2 etiam si non est propinquus tuus frater nec nosti eum duces in domum tuam et
erunt apud te quamdiu quaerat ea frater tuus et recipiat
05O 22 3 similiter facies de asino et de vestimento et de omni re fratris tui quae perierit
si inveneris eam ne neglegas quasi alienam
05O 22 4 si videris asinum fratris tui aut bovem cecidisse in via non despicias sed
sublevabis cum eo
05O 22 5 non induetur mulier veste virili nec vir utetur veste feminea abominabilis
enim apud Deum est qui facit haec
05O 22 6 si ambulans per viam in arbore vel in terra nidum avis inveneris et matrem
pullis vel ovis desuper incubantem non tenebis eam cum filiis
05O 22 7 sed abire patieris captos tenens filios ut bene sit tibi et longo vivas tempore
05O 22 8 cum aedificaveris domum novam facies murum tecti per circuitum ne
effundatur sanguis in domo tua et sis reus labente alio et in praiceps ruente
05O 22 9 non seres vineam tuam altero semine ne et sementis quam sevisti et quae
nascuntur ex vinea pariter sanctificentur
05O 22 10 non arabis in bove simul et asino
05O 22 11 non indueris vestimento quod ex lana linoque contextum est
05O 22 12 funiculos in fimbriis facies per quattuor angulos pallii tui quo operieris
05O 22 13 si duxerit vir uxorem et postea eam odio habuerit
05O 22 14 quaesieritque occasiones quibus dimittat eam obiciens ei nomen pessimum et

dixerit uxorem hanc accepi et ingressus ad eam non inveni virginem
05O 22 15 tollent eam pater et mater eius et ferent secum signa virginitatis eius ad
seniores urbis qui in porta sunt
05O 22 16 et dicet pater filiam meam dedi huic uxorem quam quia odit
05O 22 17 inponet ei nomen pessimum ut dicat non inveni filiam tuam virginem et ecce
haec sunt signa virginitatis filiae meae expandent vestimentum coram senibus civitatis
05O 22 18 adprehendentque senes urbis illius virum et verberabunt illum
05O 22 19 condemnantes insuper centum siclis argenti quos dabit patri puellae quoniam
diffamavit nomen pessimum super virginem Israhel habebitque eam uxorem et non poterit dimittere
omni tempore vitae suae
05O 22 20 quod si verum est quod obicit et non est in puella inventa virginitas
05O 22 21 eicient eam extra fores domus patris sui et lapidibus obruent viri civitatis eius
et morietur quoniam fecit nefas in Israhel ut fornicaretur in domo patris sui et auferes malum de
medio tui
05O 22 22 si dormierit vir cum uxore alterius uterque morientur id est adulter et adultera
et auferes malum de Israhel
05O 22 23 si puellam virginem desponderit vir et invenerit eam aliquis in civitate et
concubuerit cum illa
05O 22 24 educes utrumque ad portam civitatis illius et lapidibus obruentur puella quia
non clamavit cum esset in civitate vir quia humiliavit uxorem proximi sui et auferes malum de
medio tui
05O 22 25 sin autem in agro reppererit vir puellam quae desponsata est et adprehendens
concubuerit cum illa ipse morietur solus
05O 22 26 puella nihil patietur nec est rea mortis quoniam sicut latro consurgit contra
fratrem suum et occidit animam eius ita et puella perpecca est
05O 22 27 sola erat in agro clamavit et nullus adfuit qui liberaret eam
05O 22 28 si invenerit vir puellam virginem quae non habet sponsum et adprehendens
concubuerit cum ea et res ad iudicium venerit
05O 22 29 dabit qui dormivit cum ea patri puellae quinquaginta siclos argenti et habebit
eam uxorem quia humiliavit illam non poterit dimittere cunctis diebus vitae suae
05O 22 30 non accipiet homo uxorem patris sui nec revelabit operimentum eius
05O 23 1 non intrabit eunuchus ad tritis vel amputatis testiculis et absciso veretro
ecclesiam Domini
05O 23 2 non ingredietur manzer hoc est de scorto natus in ecclesiam Domini usque ad
decimam generationem
05O 23 3 Ammanites et Moabites etiam post decimam generationem non intrabunt
ecclesiam Domini in aeternum
05O 23 4 quia noluerunt vobis occurrere cum pane et aqua in via quando egressi estis
de Aegypto et quia conduxerunt contra te Balaam filium Beor de Mesopotamiam Syriae ut
malediceret tibi
05O 23 5 et noluit Dominus Deus tuus audire Balaam vertitque maledictionem eius in
benedictionem tuam eo quod diligeret te
05O 23 6 non facies cum eis pacem nec quaeres eis bona cunctis diebus vitae tuae in
sempiternum
05O 23 7 non abominaberis Idumeum quia frater tuus est nec Aegyptium quia advena
fuisti in terra eius
05O 23 8 qui nati fuerint ex eis tertia generatione intrabunt ecclesiam Domini
05O 23 9 quando egressus fueris adversus hostes tuos in pugnam custodies te ab omni
re mala
05O 23 10 si fuerit inter vos homo qui nocturno pollutus sit somnio egredietur extra
castra
05O 23 11 et non revertetur priusquam ad vesperam lavetur aqua et post solis occasum

regredietur in castra

- 05O 23 12 habebis locum extra castra ad quem egrediaris ad requisita naturae
- 05O 23 13 gerens paxillum in balteo cumque sederis fodies per circuitum et egesta humo operies
- 05O 23 14 quo relevatus es Dominus enim Deus tuus ambulat in medio castrorum ut eruat te et tradat tibi inimicos tuos ut sint castra tua sancta et nihil in eis appareat foeditatis nec derelinquat te
- 05O 23 15 non trades servum domino suo qui ad te confugerit
- 05O 23 16 habitabit tecum in loco qui ei placuerit et in una urbium tuarum requiescet nec contristes eum
- 05O 23 17 non erit meretrix de filiabus Israhel neque scortator de filiis Israhel
- 05O 23 18 non offeres mercedem prostibuli nec pretium canis in domum Domini Dei tui quicquid illud est quod voverint quia abominatio est utrumque apud Dominum Deum tuum
- 05O 23 19 non fenerabis fratri tuo ad usuram pecuniam nec fruges nec quamlibet aliam rem
- 05O 23 20 sed alieno fratri autem tuo absque usura id quod indiget commodabis ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere tuo in terra ad quam ingredieris possidendam
- 05O 23 21 cum voveris votum Domino Deo tuo non tardabis reddere quia requiret illud Dominus Deus tuus et si moratus fueris reputabit tibi in peccatum
- 05O 23 22 si nolueris polliceri absque peccato eris
- 05O 23 23 quod autem semel egressum est de labiis tuis observabis et facies sicut promisisti Domino Deo tuo et propria voluntate et ore tuo locutus es
- 05O 23 24 ingressus vineam proximi tui comede uvas quantum tibi placuerit foras autem ne efferas tecum
- 05O 23 25 si intraveris in segetem amici tui franges spicas et manu conteres falce autem non metes
- 05O 24 1 si acceperit homo uxorem et habuerit eam et non invenerit gratiam ante oculos eius propter aliquam foeditatem scribet libellum repudii et dabit in manu illius et dimittet eam de domo sua
- 05O 24 2 cumque egressa alterum maritum duxerit
- 05O 24 3 et ille quoque oderit eam dederitque ei libellum repudii et dimiserit de domo sua vel certe mortuus fuerit
- 05O 24 4 non poterit prior maritus recipere eam in uxorem quia polluta est et abominabilis facta est coram Domino ne peccare facias terram tuam quam Dominus Deus tuus tibi tradiderit possidendam
- 05O 24 5 cum acceperit homo nuper uxorem non procedet ad bellum nec ei quippiam necessitatis iniungetur publicae sed vacabit absque culpa domui suae ut uno anno laetetur cum uxore sua
- 05O 24 6 non accipies loco pignoris inferiorem et superiorem molam quia animam suam adposuit tibi
- 05O 24 7 si deprehensus fuerit homo sollicitans fratrem suum de filiis Israhel et vendito eo accipiens pretium interficietur et auferes malum de medio tui
- 05O 24 8 observa diligenter ne incurras in plagam leprae sed facies quaecumque docuerint te sacerdotes levitici generis iuxta id quod praecepi eis et imple sollicite
- 05O 24 9 mementote quae fecerit Dominus Deus vester Mariae in via cum egredere mini de Aegypto
- 05O 24 10 cum repetes a proximo tuo rem aliquam quam debet tibi non ingredieris domum eius ut pignus auferas
- 05O 24 11 sed stabis foris et ille tibi proferet quod habuerit
- 05O 24 12 sin autem pauper est non pernoctabit apud te pignus
- 05O 24 13 sed statim reddes ei ante solis occasum ut dormiens in vestimento suo benedicat tibi et habeas iustitiam coram Domino Deo tuo

050 24 14 non negabis mercedem indigentis et pauperis fratris tui sive advenae qui tecum moratur in terra et intra portas tuas est
 050 24 15 sed eadem die reddes ei pretium laboris sui ante solis occasum quia pauper est et ex eo sustentat animam suam ne clamet contra te ad Dominum et reputetur tibi in peccatum
 050 24 16 non occidentur patres pro filiis nec filii pro patribus sed unusquisque pro suo peccato morietur
 050 24 17 non pervertes iudicium advenae et pupilli nec auferes pignoris loco viduae vestimentum
 050 24 18 memento quod servieris in Aegypto et eruerit te Dominus Deus tuus inde idcirco praecipio tibi ut facias hanc rem
 050 24 19 quando messueris segetem in agro tuo et oblitus manipulum reliqueris non reverteris ut tollas eum sed advenam et pupillum et viduam auferre patieris ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere manuum tuarum
 050 24 20 si fruges colliges olivarum quicquid remanserit in arboribus non reverteris ut colligas sed relinques advenae pupillo ac viduae
 050 24 21 si vindemiaveris vineam tuam non colliges remanentes racemos sed cedent in usus advenae pupilli ac viduae
 050 24 22 memento quod et tu servieris in Aegypto et idcirco praecipiam tibi ut facias hanc rem
 050 25 1 si fuerit causa inter aliquos et interpellaverint iudices quem iustum esse perspexerint illi iustitiae palmam dabunt quem impium condemnabunt impietatis
 050 25 2 sin autem eum qui peccavit dignum viderint plagis prosternent et coram se facient verberari pro mensura peccati erit et plagarum modus
 050 25 3 ita dumtaxat ut quadragenarium numerum non excedant ne foede laceratus ante oculos tuos abeat frater tuus
 050 25 4 non ligabis os bovis terentis in area fruges tuas
 050 25 5 quando habitaverint fratres simul et unus ex eis absque liberis mortuus fuerit uxor defuncti non nubet alteri sed accipiet eam frater eius et suscitabit semen fratris sui
 050 25 6 et primogenitum ex ea filium nomine illius appellabit ut non deleatur nomen eius ex Israhel
 050 25 7 sin autem noluerit accipere uxorem fratris sui quae ei lege debetur perget mulier ad portam civitatis et interpellabit maiores natu dicetque non vult frater viri mei suscitare nomen fratris sui in Israhel nec me in coniugium sumere
 050 25 8 statimque accersiri eum facient et interrogabunt si responderit nolo eam uxorem accipere
 050 25 9 accedet mulier ad eum coram senioribus et tollet calciamentum de pede eius spueteque in faciem illius et dicet sic fit homini qui non aedificat domum fratris sui
 050 25 10 et vocabitur nomen illius in Israhel domus Disculciati
 050 25 11 si habuerint inter se iurgium viri et unus contra alterum rixari coeperit volensque uxor alterius eruere virum suum de manu fortioris miserit manum et adprehenderit verenda eius
 050 25 12 abscondes manum illius nec flecteris super eam ulla misericordia
 050 25 13 non habebis in sacco diversa pondera maius et minus
 050 25 14 nec erit in domo tua modius maior et minor
 050 25 15 pondus habebis iustum et verum et modius aequalis et verus erit tibi ut multo vivas tempore super terram quam Dominus Deus tuus dederit tibi
 050 25 16 abominatur enim Dominus eum qui facit haec et aversatur omnem iniustitiam
 050 25 17 memento quae fecerit tibi Amalech in via quando egrediebaris ex Aegypto
 050 25 18 quomodo occurrerit tibi et extremos agminis tui qui lassi residebant ceciderit quando tu eras fame et labore confectus et non timuerit Deum
 050 25 19 cum ergo Dominus Deus tuus dederit tibi requiem et subiecerit cunctas per circuitum nationes in terra quam tibi pollicitus est delebis nomen eius sub caelo cave ne obliviscaris

05O 26 1 cumque intraveris terram quam Dominus Deus tuus tibi daturus est
possidendam et obtinueris eam atque habitaveris in illa
05O 26 2 tolles de cunctis frugibus primitias et pones in cartallo pergesque ad locum
quem Dominus Deus tuus elegerit ut ibi invocetur nomen eius
05O 26 3 accedesque ad sacerdotem qui fuerit in diebus illis et dices ad eum profiteor
hodie coram Domino Deo tuo quod ingressus sim terram pro qua iuravit patribus nostris ut daret
eam nobis
05O 26 4 suscipiensque sacerdos cartallum de manu eius ponet ante altare Domini Dei
tui
05O 26 5 et loqueris in conspectu Domini Dei tui Syrus persequatur patrem meum
qui descendit in Aegyptum et ibi peregrinatus est in paucissimo numero crevitque in gentem
magnam et robustam et infinitae multitudinis
05O 26 6 adflixeruntque nos Aegyptii et persecuti sunt inponentes onera gravissima
05O 26 7 et clamavimus ad Dominum Deum patrum nostrorum qui exaudivit nos et
respexit humilitatem nostram et laborem atque angustias
05O 26 8 et eduxit nos de Aegypto in manu forti et brachio extento in ingenti pavore in
signis atque portentis
05O 26 9 et introduxit ad locum istum et tradidit nobis terram lacte et melle manantem
05O 26 10 et idcirco nunc offero primitias frugum terrae quam dedit Dominus mihi et
dimittes eas in conspectu Domini Dei tui adorato Domino Deo tuo
05O 26 11 et epulaberis in omnibus bonis quae Dominus Deus tuus dederit tibi et domui
tuae tu et Levites et advena qui tecum est
05O 26 12 quando compleveris decimam cunctarum frugum tuarum anno decimarum
tertio dabis Levitae et advenae et pupillo et viduae ut comedant intra portas tuas et saturentur
05O 26 13 loquerisque in conspectu Domini Dei tui abstuli quod sanctificatum est de
domo mea et dedi illud Levitae et advenae pupillo et viduae sicut iussisti mihi non praeterivi
mandata tua nec sum oblitus imperii
05O 26 14 non comedi ex eis in luctu meo nec separavi ea in qualibet inmunditia nec
expendi ex his quicquam in re funebri oboedivi voci Domini Dei mei et feci omnia sicut praecepisti
mihi
05O 26 15 respice de sanctuario tuo de excelso caelorum habitaculo et benedic populo
tuo Israhel et terrae quam dedisti nobis sicut iurasti patribus nostris terrae lacte et melle mananti
05O 26 16 hodie Dominus Deus tuus praecepit tibi ut facias mandata haec atque iudicia
et custodias et impleas ex toto corde tuo et ex tota anima tua
05O 26 17 Dominum elegisti hodie ut sit tibi Deus et ambules in viis eius et custodias
caerimonias illius et mandata atque iudicia et oboedias eius imperio
05O 26 18 et Dominus elegit te hodie ut sis ei populus peculiaris sicut locutus est tibi et
custodias omnia praecepta eius
05O 26 19 et faciat te excelsiorem cunctis gentibus quas creavit in laudem et nomen et
gloriam suam ut sis populus sanctus Domini Dei tui sicut locutus est
05O 27 1 praecepit autem Moses et seniores Israhel populo dicentes custodite omne
mandatum quod praecipio vobis hodie
05O 27 2 cumque transieritis Iordanem in terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi
eriges ingentes lapides et calce levigabis eos
05O 27 3 ut possis in eis scribere omnia verba legis huius Iordane transmissio ut
introeas terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi terram lacte et melle manantem sicut iuravit
patribus tuis
05O 27 4 quando ergo transieritis Iordanem erige lapides quos ego hodie praecipio
vobis in monte Hebal et levigabis calce
05O 27 5 et aedificabis ibi altare Domino Deo tuo de lapidibus quos ferrum non tetigit
05O 27 6 et de saxis informibus et inpolitibus et offeres super eo holocausta Domino Deo
tuo

050 27 7 et immolabis hostias pacificas comedesque ibi et epulaberis coram Domino
 Deo tuo
 050 27 8 et scribes super lapides omnia verba legis huius plane et lucide
 050 27 9 dixeruntque Moses et sacerdotes levitici generis ad omnem Israhelem adtende
 et audi Israel hodie factus es populus Domini Dei tui
 050 27 10 audies vocem eius et facies mandata atque iustitias quas ego praecipio tibi
 050 27 11 praecepitque Moses populo in die illo dicens
 050 27 12 hii stabunt ad benedicendum Domino super montem Garizim Iordane
 transmisso Symeon Levi Iudas Isachar Ioseph et Benjamin
 050 27 13 et e regione isti stabunt ad maledicendum in monte Hebal Ruben Gad et Aser
 Zabulon Dan et Nephthalim
 050 27 14 et pronuntiabunt Levitae dicentque ad omnes viros Israel excelsa voce
 050 27 15 maledictus homo qui facit sculptile et conflatile abominationem Domini opus
 manuum artificum ponetque illud in abscondito et respondebit omnis populus et dicet amen
 050 27 16 maledictus qui non honorat patrem suum et matrem et dicet omnis populus
 amen
 050 27 17 maledictus qui transfert terminos proximi sui et dicet omnis populus amen
 050 27 18 maledictus qui errare facit caecum in itinere et dicet omnis populus amen
 050 27 19 maledictus qui pervertit iudicium advenae pupilli et viduae et dicet omnis
 populus amen
 050 27 20 maledictus qui dormit cum uxore patris sui et revelat operimentum lectuli
 eius et dicet omnis populus amen
 050 27 21 maledictus qui dormit cum omni iumento et dicet omnis populus amen
 050 27 22 maledictus qui dormit cum sorore sua filia patris sui sive matris suae et dicet
 omnis populus amen
 050 27 23 maledictus qui dormit cum socru sua et dicet omnis populus amen
 050 27 24 maledictus qui clam percusserit proximum suum et dicet omnis populus amen
 050 27 25 maledictus qui accipit munera ut percutiat animam sanguinis innocentis et
 dicet omnis populus amen
 050 27 26 maledictus qui non permanet in sermonibus legis huius nec eos opere perficit
 et dicet omnis populus amen
 050 28 1 sin autem audieris vocem Domini Dei tui ut facias atque custodias omnia
 mandata eius quae ego praecipio tibi hodie faciet te Dominus Deus tuus excelsiorem cunctis
 gentibus quae versantur in terra
 050 28 2 venientque super te universae benedictiones istae et adprehendent te si tamen
 praecepta eius audieris
 050 28 3 benedictus tu in civitate et benedictus in agro
 050 28 4 benedictus fructus ventris tui et fructus terrae tuae fructusque iumentorum
 tuorum greges armentorum et caulae ovium tuarum
 050 28 5 benedicta horrea tua et benedictae reliquiae tuae
 050 28 6 benedictus eris et ingrediens et egrediens
 050 28 7 dabit Dominus inimicos tuos qui consurgunt adversum te corruentes in
 conspectu tuo per unam viam venient contra te et per septem fugient a facie tua
 050 28 8 emittet Dominus benedictionem super cellaria tua et super omnia opera
 manuum tuarum benedicetque tibi in terra quam acceperis
 050 28 9 suscitabit te Dominus sibi in populum sanctum sicut iuravit tibi si custodieris
 mandata Domini Dei tui et ambulaveris in viis eius
 050 28 10 videbuntque omnes terrarum populi quod nomen Domini invocatum sit super
 te et timebunt te
 050 28 11 abundare te faciet Dominus omnibus bonis fructu uteri tui et fructu
 iumentorum tuorum fructu terrae tuae quam iuravit Dominus patribus tuis ut daret tibi
 050 28 12 aperiet Dominus thesaurum suum optimum caelum ut tribuat pluviam terrae

tuae in tempore suo benedicet cunctis operibus manuum tuarum et fenerabis gentibus multis et ipse a nullo fenus accipies

050 28 13 constituet te Dominus in caput et non in caudam et eris semper supra et non subter si audieris mandata Domini Dei tui quae ego praecipio tibi hodie et custodieris et feceris

050 28 14 ac non declinaveris ab eis nec ad dextram nec ad sinistram nec secutus fueris deos alienos neque colueris eos

050 28 15 quod si audire nolueris vocem Domini Dei tui ut custodias et facias omnia mandata eius et caerimonias quas ego praecipio tibi hodie venient super te omnes maledictiones istae et adprehendent te

050 28 16 maledictus eris in civitate maledictus in agro

050 28 17 maledictum horreum tuum et maledictae reliquiae tuae

050 28 18 maledictus fructus ventris tui et fructus terrae tuae armenta bouum tuorum et greges ovium tuarum

050 28 19 maledictus eris ingrediens et maledictus egrediens

050 28 20 mittet Dominus super te famem et esuriam et increpationem in omnia opera tua quae facies donec conterat te et perdat velociter propter adinventiones tuas pessimas in quibus reliquisti me

050 28 21 adiungat Dominus tibi pestilentiam donec consumat te de terra ad quam ingredieris possidendam

050 28 22 percutiat te Dominus egestate febris et frigore ardore et aestu et aere corrupto ac robigine et persequatur donec pereas

050 28 23 sit caelum quod supra te est aeneum et terra quam calcas ferrea

050 28 24 det Dominus imbrem terrae tuae pulverem et de caelo descendat super te cinis donec conteraris

050 28 25 tradat te Dominus corruentem ante hostes tuos per unam viam egrediaris contra eos et per septem fugias et dispergaris per omnia regna terrae

050 28 26 sitque cadaver tuum in escam cunctis volatilibus caeli et bestiis terrae et non sit qui abigat

050 28 27 percutiat te Dominus ulcere Aegypti et parte corporis per quam stercora digeruntur scabie quoque et prurigne ita ut curari nequeas

050 28 28 percutiat te Dominus amentia et caecitate ac furore mentis

050 28 29 et palpes in meridie sicut palpare solet caecus in tenebris et non dirigas vias tuas omnique tempore calumniam sustineas et opprimaris violentia nec habeas qui liberet te

050 28 30 uxorem accipias et alius dormiat cum ea domum aedifices et non habites in ea plantas vineam et non vindemias eam

050 28 31 bos tuus imoletur coram te et non comedas ex eo asinus tuus rapiatur in conspectu tuo et non reddatur tibi oves tuae dentur inimicis tuis et non sit qui te adiuvet

050 28 32 filii tui et filiae tuae tradantur alteri populo videntibus oculis tuis et deficientibus ad conspectum eorum tota die et non sit fortitudo in manu tua

050 28 33 fructus terrae tuae et omnes labores tuos comedat populus quem ignoras et sis semper calumniam sustinens et oppressus cunctis diebus

050 28 34 et stupens ad terrorem eorum quae videbunt oculi tui

050 28 35 percutiat te Dominus ulcere pessimo in genibus et in suris sanarique non possis a planta pedis usque ad verticem tuum

050 28 36 ducet Dominus te et regem tuum quem constitueris super te in gentem quam ignoras tu et patres tui et servies ibi diis alienis ligno et lapidi

050 28 37 et eris perditus in proverbium ac fabulam omnibus populis ad quos te introduxerit Dominus

050 28 38 sementem multam iacies in terram et modicum congregabis quia lucustae omnia devorabunt

050 28 39 vineam plantabis et fodies et vinum non bibes nec colliges ex ea quippiam quoniam vastabitur vermibus

050 28 40 olivas habebis in omnibus terminis tuis et non ungueris oleo quia defluent et peribunt
050 28 41 filios generabis et filias et non frueris eis quoniam ducentur in captivitatem
050 28 42 omnes arbores tuas et fruges terrae tuae robigo consumet
050 28 43 advena qui tecum versatur in terra ascendet super te eritque sublimior tu autem descendes et eris inferior
050 28 44 ipse fenerabit tibi et tu non fenerabis ei ipse erit in caput et tu eris in caudam
050 28 45 et venient super te omnes maledictiones istae et persequentes adprehendent te donec intereas quia non audisti vocem Domini Dei tui nec servasti mandata eius et caerimonias quas praecepit tibi
050 28 46 et erunt in te signa atque prodigia et in semine tuo usque in sempiternum
050 28 47 eo quod non servieris Domino Deo tuo in gaudio cordisque laetitia propter rerum omnium abundantiam
050 28 48 servies inimico tuo quem inmittet Dominus tibi in fame et siti et nuditate et omnium penuria et ponet iugum ferreum super cervicem tuam donec te conterat
050 28 49 adducet Dominus super te gentem de longinquo et de extremis finibus terrae in similitudinem aquilae volantis cum impetu cuius linguam intellegere non possis
050 28 50 gentem procacissimam quae non deferat seni nec misereatur parvulo
050 28 51 et devoret fructum iumentorum tuorum ac fruges terrae tuae donec intereas et non relinquat tibi triticum vinum et oleum armenta bouum et greges ovium donec te disperdat
050 28 52 et conterat in cunctis urbibus tuis et destruantur muri tui firmi atque sublimes in quibus habebas fiduciam in omni terra tua obsideberis intra portas tuas in omni terra quam dabit tibi Dominus Deus tuus
050 28 53 et comedes fructum uteri tui et carnes filiorum et filiarum tuarum quas dedit tibi Dominus Deus tuus in angustia et vastitate qua opprimet te hostis tuus
050 28 54 homo delicatus in te et luxuriosus valde invidet fratri suo et uxori quae cubat in sinu suo
050 28 55 ne det eis de carnibus filiorum suorum quas comedet eo quod nihil habeat aliud in obsidione et penuria qua vastaverint te inimici tui intra omnes portas tuas
050 28 56 tenera mulier et delicata quae super terram ingredi non valebat nec pedis vestigium figere propter mollitiem et teneritudinem nimiam invidet viro suo qui cubat in sinu eius super filii et filiae carnibus
050 28 57 et inlucie secundarum quae egrediuntur de medio feminum eius et super liberis qui eadem hora nati sunt comedent enim eos clam propter rerum omnium penuriam in obsidione et vastitate qua opprimet te inimicus tuus intra portas tuas
050 28 58 nisi custodieris et feceris omnia verba legis huius quae scripta sunt in hoc volumine et timueris nomen eius gloriosum et terribile hoc est Dominum Deum tuum
050 28 59 augebit Dominus plagas tuas et plagas seminis tui plagas magnas et perseverantes infirmitates pessimas et perpetuas
050 28 60 et convertet in te omnes adflictiones Aegypti quas timuisti et adhibebunt tibi
050 28 61 insuper et universos languores et plagas quae non sunt scriptae in volumine legis huius inducet Dominus super te donec te conterat
050 28 62 et remanebitis pauci numero qui prius eratis sicut astra caeli prae multitudine quoniam non audisti vocem Domini Dei tui
050 28 63 et sicut ante laetatus est Dominus super vos bene vobis faciens vosque multiplicans sic laetabitur disperdens vos atque subvertens ut auferamini de terra ad quam ingredieris possidendam
050 28 64 disperget te Dominus in omnes populos a summitate terrae usque ad terminos eius et servies ibi diis alienis quos et tu ignoras et patres tui lignis et lapidibus
050 28 65 in gentibus quoque illis non quiesces neque erit requies vestigio pedis tui dabit enim tibi Dominus ibi cor pavidum et deficientes oculos et animam maerore consumptam
050 28 66 et erit vita tua quasi pendens ante te timebis nocte et die et non credes vitae

tuae

050 28 67 mane dices quis mihi det vesperum et vespere quis mihi det mane propter
cordis tui formidinem qua terreberis et propter ea quae tuis videbis oculis
050 28 68 reducet te Dominus classibus in Aegyptum per viam de qua dixi tibi ut eam
amplius non videres ibi venderis inimicis tuis in servos et ancillas et non erit qui emat
050 29 1 haec sunt verba foederis quod praecepit Dominus Mosi ut feriret cum filiis
Israhel in terra Moab praeter illud foedus quod cum eis pepigit in Horeb
050 29 2 vocavitque Moses omnem Israhelem et dixit ad eos vos vidistis universa quae
fecit Dominus coram vobis in terra Aegypti Pharaoni et omnibus servis eius universaeque terrae
illius
050 29 3 temptationes magnas quas viderunt oculi tui signa illa portentaque ingentia
050 29 4 et non dedit Dominus vobis cor intellegens et oculos videntes et aures quae
possint audire usque in praesentem diem
050 29 5 adduxi vos quadraginta annis per desertum non sunt adtrita vestimenta vestra
nec calciamenta pedum tuorum vetustate consumpta sunt
050 29 6 panem non comedistis vinum et siceram non bibistis ut sciretis quia ego sum
Dominus Deus vester
050 29 7 et venistis ad locum hunc egressusque est Seon rex Esebon et Og rex Basan
occurrans nobis ad pugnam et percussimus eos
050 29 8 et tulimus terram eorum ac tradidimus possidendam Ruben et Gad et dimidia
tribui Manasse
050 29 9 custodite ergo verba pacti huius et implete ea ut intellegatis universa quae
facitis
050 29 10 vos statis hodie cuncti coram Domino Deo vestro principes vestri ac tribus et
maiores natu atque doctores omnis populus Israhel
050 29 11 liberi et uxores vestrae et advena qui tecum moratur in castris exceptis
lignorum caesoribus et his qui conportant aquas
050 29 12 ut transeas in foedere Domini Dei tui et in iureiurando quod hodie Dominus
Deus tuus percutit tecum
050 29 13 ut suscitet te sibi in populum et ipse sit Deus tuus sicut locutus est tibi et sicut
iuravit patribus tuis Abraham Isaac et Iacob
050 29 14 nec vobis solis ego hoc foedus ferio et haec iuramenta confirmo
050 29 15 sed cunctis praesentibus et absentibus
050 29 16 vos enim nostis ut habitaverimus in terra Aegypti et quomodo transierimus
per medium nationum quas transeutes
050 29 17 vidistis abominationes et sordes id est idola eorum lignum et lapidem
argentum et aurum quae colebant
050 29 18 ne forte sit inter vos vir aut mulier familia aut tribus cuius cor aversum est
hodie a Domino Deo vestro ut vadat et serviat diis illarum gentium et sit inter vos radix germinans
fel et amaritudinem
050 29 19 cumque audierit verba iuramenti huius benedicat sibi in corde suo dicens pax
erit mihi et ambulabo in pravitate cordis mei et adsumat ebria sitientem
050 29 20 et Dominus non ignoscat ei sed tunc quam maxime furor eius fumet et zelus
contra hominem illum et sedeant super eo omnia maledicta quae scripta sunt in hoc volumine et
deleat nomen eius sub caelo
050 29 21 et consumat eum in perditionem ex omnibus tribubus Israhel iuxta
maledictiones quae in libro legis huius ac foederis continentur
050 29 22 dicetque sequens generatio et filii qui nascentur deinceps et peregrini qui de
longe venerint videntes plagas terrae illius et infirmitates quibus eam adflixerit Dominus
050 29 23 sulphure et salis ardore conburens ita ut ultra non seratur nec virens quippiam
germinet in exemplum subversionis Sodomae et Gomorrae Adamae et Seboim quas subvertit
Dominus in ira et furore suo

050 29 24 et dicent omnes gentes quare sic fecit Dominus terrae huic quae est haec ira
furoris eius immensa
050 29 25 et respondebunt quia dereliquerunt pactum Domini quod pepigit cum patribus
eorum quando eduxit eos de terra Aegypti
050 29 26 et servierunt diis alienis et adoraverunt eos quos nesciebant et quibus non
fuerant adtributi
050 29 27 idcirco iratus est furor Domini contra terram istam ut induceret super eam
omnia maledicta quae in hoc volumine scripta sunt
050 29 28 et eiecit eos de terra sua in ira et furore et indignatione maxima proiecitque in
terram alienam sicut hodie conprobatur
050 29 29 abscondita Domino Deo nostro quae manifesta sunt nobis et filiis nostris
usque in aeternum ut faciamus universa legis huius
050 30 1 cum ergo venerint super te omnes sermones isti benedictio sive maledictio
quam proposui in conspectu tuo et ductus paenitudine cordis tui in universis gentibus in quas
disperserit te Dominus Deus tuus
050 30 2 reversus fueris ad eum et oboedieris eius imperiis sicut ego hodie praecipio
tibi cum filiis tuis in toto corde tuo et in tota anima tua
050 30 3 reducet Dominus Deus tuus captivitatem tuam ac miserebitur tui et rursus
congregabit te de cunctis populis in quos te ante dispersit
050 30 4 si ad cardines caeli fueris dissipatus inde te retrahet Dominus Deus tuus
050 30 5 et adsumet atque introducet in terram quam possederunt patres tui et obtinebis
eam et benedicens tibi maioris numeri esse te faciet quam fuerunt patres tui
050 30 6 circumcidet Dominus Deus tuus cor tuum et cor seminis tui ut diligas
Dominum Deum tuum in toto corde tuo et in tota anima tua et possis vivere
050 30 7 omnes autem maledictiones has convertet super inimicos tuos et eos qui
oderunt te et persequuntur
050 30 8 tu autem reverteris et audies vocem Domini Dei tui faciesque universa
mandata quae ego praecipio tibi hodie
050 30 9 et abundare te faciet Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum
in subole uteri tui et in fructu iumentorum tuorum in ubertate terrae tuae et in rerum omnium
largitate revertetur enim Dominus ut gaudeat super te in omnibus bonis sicut gavisus est in patribus
tuis
050 30 10 si tamen audieris vocem Domini Dei tui et custodieris praecepta eius et
caerimonias quae in hac lege conscriptae sunt et revertaris ad Dominum Deum tuum in toto corde
tuo et in tota anima tua
050 30 11 mandatum hoc quod ego praecipio tibi hodie non supra te est neque procul
positum
050 30 12 nec in caelo situm ut possis dicere quis nostrum ad caelum valet conscendere
ut deferat illud ad nos et audiamus atque opere compleamus
050 30 13 neque trans mare positum ut causeris et dicas quis e nobis transfretare poterit
mare et illud ad nos usque deferre ut possimus audire et facere quod praeceptum est
050 30 14 sed iuxta te est sermo valde in ore tuo et in corde tuo ut facias illum
050 30 15 considera quod hodie proposuerim in conspectu tuo vitam et bonum et e
contrario mortem et malum
050 30 16 ut diligas Dominum Deum tuum et ambules in viis eius et custodias mandata
illius et caerimonias atque iudicia et vivas ac multiplicet te benedictaque tibi in terra ad quam
ingredieris possidendam
050 30 17 sin autem aversum fuerit cor tuum et audire nolueris atque errore deceptus
adoraveris deos alienos et servieris eis
050 30 18 praedico tibi hodie quod pereas et parvo tempore moreris in terra ad quam
Iordane transmisso ingredieris possidendam
050 30 19 testes invoco hodie caelum et terram quod proposuerim vobis vitam et

mortem bonum et malum benedictionem et maledictionem elige ergo vitam ut et tu vivas et semen tuum

050 30 20 et diligas Dominum Deum tuum atque oboedias voci eius et illi adhaereas ipse est enim vita tua et longitudo dierum tuorum ut habites in terra pro qua iuravit Dominus patribus tuis Abraham Isaac et Iacob ut daret eam illis

050 31 1 abiit itaque Moses et locutus est omnia verba haec ad universum Israhel

050 31 2 et dixit ad eos centum viginti annorum sum hodie non possum ultra egredi et ingredi praesertim cum et Dominus dixerit mihi non transibis Iordanem istum

050 31 3 Dominus ergo Deus tuus transibit ante te ipse delebit omnes gentes has in conspectu tuo et possidebis eas et Iosue iste transibit ante te sicut locutus est Dominus

050 31 4 facietque Dominus eis sicut fecit Seon et Og regibus Amorreorum et terrae eorum delebitque eos

050 31 5 cum ergo et hos tradiderit vobis similiter facietis eis sicut praecepi vobis

050 31 6 viriliter agite et confortamini nolite timere nec paveatis a conspectu eorum quia Dominus Deus tuus ipse est ductor tuus et non dimittet nec derelinquet te

050 31 7 vocavitque Moses Iosue et dixit ei coram omni Israhel confortare et esto robustus tu enim introduces populum istum in terram quam daturum se patribus eorum iuravit Dominus et tu eam sorte divides

050 31 8 et Dominus qui ductor vester est ipse erit tecum non dimittet nec derelinquet te noli timere nec paveas

050 31 9 scripsit itaque Moses legem hanc et tradidit eam sacerdotibus filiis Levi qui portabant arcam foederis Domini et cunctis senioribus Israhelis

050 31 10 praecepitque eis dicens post septem annos anno remissionis in sollemnitate tabernaculorum

050 31 11 convenientibus cunctis ex Israhel ut appareant in conspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit Dominus leges verba legis huius coram omni Israhel audientibus eis

050 31 12 et in unum omni populo congregato tam viris quam mulieribus parvulis et advenis qui sunt intra portas tuas ut audientes discant et timeant Dominum Deum vestrum et custodiant impleantque omnes sermones legis huius

050 31 13 filii quoque eorum qui nunc ignorant audire possint et timeant Dominum Deum suum cunctis diebus quibus versantur in terra ad quam vos Iordane transito pergitis obtinendam

050 31 14 et ait Dominus ad Mosen ecce prope sunt dies mortis tuae voca Iosue et state in tabernaculo testimonii ut praecipiam ei abierunt ergo Moses et Iosue et steterunt in tabernaculo testimonii

050 31 15 apparuitque Dominus ibi in columna nubis quae stetit in introitu tabernaculi

050 31 16 dixitque Dominus ad Mosen ecce tu dormies cum patribus tuis et populus iste consurgens fornicabitur post deos alienos in terra ad quam ingredietur et habitabit in ea ibi derelinquet me et irritum faciet foedus quod pepigi cum eo

050 31 17 et irascetur furor meus contra eum in die illo et derelinquam eum et abscondam faciem meam ab eo et erit in devorationem invenient eum omnia mala et adflictiones ita ut dicat in illo die vere quia non est Deus mecum invenerunt me haec mala

050 31 18 ego autem abscondam et celabo faciem meam in die illo propter omnia mala quae fecit quia secutus est deos alienos

050 31 19 nunc itaque scribite vobis canticum istud et docete filios Israhel ut memoriter teneant et ore decantent et sit mihi carmen istud pro testimonio inter filios Israhel

050 31 20 introducam enim eum in terram pro qua iuravi patribus eius lacte et melle manantem cumque comederint et saturati crassique fuerint avertentur ad deos alienos et servient eis et detrahent mihi et irritum facient pactum meum

050 31 21 postquam invenerint eum mala multa et adflictiones respondebit ei canticum istud pro testimonio quod nulla delebit oblivio ex ore seminis tui scio enim cogitationes eius quae facturus sit hodie antequam introducam eum in terram quam ei pollicitus sum

050 31 22 scripsit ergo Moses canticum et docuit filios Israhel
050 31 23 praecepitque Iosue filio Nun et ait confortare et esto robustus tu enim
introduces filios Israhel in terram quam pollicitus sum et ego ero tecum
050 31 24 postquam ergo scripsit Moses verba legis huius in volumine atque conplevit
050 31 25 praecepit Levitis qui portabant arcam foederis Domini dicens
050 31 26 tollite librum istum et ponite eum in latere arcae foederis Domini Dei vestri ut
sit ibi contra te in testimonio
050 31 27 ego enim scio contentionem tuam et cervicem tuam durissimam adhuc
vivente me et ingrediente vobiscum semper contentiose egistis contra Dominum quanto magis cum
mortuus fuero
050 31 28 congregate ad me omnes maiores natu per tribus vestras atque doctores et
loquar audientibus eis sermones istos et invocabo contra eos caelum et terram
050 31 29 novi enim quod post mortem meam inique agetis et declinabitis cito de via
quam praecepi vobis et occurrent vobis mala in extremo tempore quando feceritis malum in
conspectu Domini ut iniritetis eum per opera manuum vestrarum
050 31 30 locutus est ergo Moses audiente universo coetu Israhel verba carminis huius
et ad finem usque conplevit
050 32 1 audite caeli quae loquor audiat terra verba oris mei
050 32 2 concreseat in pluvia doctrina mea fluat ut ros eloquium meum quasi imber
super herbam et quasi stillae super gramina
050 32 3 quia nomen Domini invocabo date magnificentiam Deo nostro
050 32 4 Dei perfecta sunt opera et omnes viae eius iudicia Deus fidelis et absque ulla
iniquitate iustus et rectus
050 32 5 peccaverunt ei non filii eius in sordibus generatio prava atque perversa
050 32 6 haecine reddis Domino popule stulte et insipiens numquid non ipse est pater
tuus qui possedit et fecit et creavit te
050 32 7 memento dierum antiquorum cogita generationes singulas interroga patrem
tuum et adnuntiabit tibi maiores tuos et dicent tibi
050 32 8 quando dividebat Altissimus gentes quando separabat filios Adam constituit
terminos populorum iuxta numerum filiorum Israhel
050 32 9 pars autem Domini populus eius Iacob funiculus hereditatis eius
050 32 10 invenit eum in terra deserta in loco horroris et vastae solitudinis circumduxit
eum et docuit et custodivit quasi pupillam oculi sui
050 32 11 sicut aquila provocans ad volandum pullos suos et super eos volitans expandit
alas suas et adsumpsit eum atque portavit in umeris suis
050 32 12 Dominus solus dux eius fuit et non erat cum eo deus alienus
050 32 13 constituit eum super excelsam terram ut comederet fructus agrorum ut sugeret
mel de petra oleumque de saxo durissimo
050 32 14 butyrum de armento et lac de ovibus cum adipe agnorum et arietum filiorum
Basan et hircos cum medulla tritici et sanguinem uvae biberet meracissimum
050 32 15 incrassatus est dilectus et recalcitravit incrassatus inpinguatus dilatatus
dereliquit Deum factorem suum et recessit a Deo salutari suo
050 32 16 provocaverunt eum in diis alienis et in abominationibus ad iracundiam
concitaverunt
050 32 17 immolaverunt daemonibus et non Deo diis quos ignorabant novi recentesque
venerunt quos non coluerunt patres eorum
050 32 18 Deum qui te genuit dereliquisti et oblitus es Domini creatoris tui
050 32 19 vidit Dominus et ad iracundiam concitatus est quia provocaverunt eum filii
sui et filiae
050 32 20 et ait abscondam faciem meam ab eis et considerabo novissima eorum
generatio enim perversa est et infideles filii
050 32 21 ipsi me provocaverunt in eo qui non erat Deus et iniritaverunt in vanitatibus

suis et ego provocabo eos in eo qui non est populus et in gente stulta iritabo illos
050 32 22 ignis succensus est in furore meo et ardebit usque ad inferni novissima
devorabitque terram cum germine suo et montium fundamenta conburet
050 32 23 congregabo super eos mala et sagittas meas conplebo in eis
050 32 24 consumentur fame et devorabunt eos aves morsu amarissimo dentes
bestiarum inmittam in eos cum furore trahentium super terram atque serpentium
050 32 25 foris vastabit eos gladius et intus pavor iuvenem simul ac virginem lactantem
cum homine sene
050 32 26 dixi ubinam sunt cessare faciam ex hominibus memoriam eorum
050 32 27 sed propter iram inimicorum distuli ne forte superbirent hostes eorum et
dicerent manus nostra excelsa et non Dominus fecit haec omnia
050 32 28 gens absque consilio est et sine prudentia
050 32 29 utinam saperent et intellegerent ac novissima providerent
050 32 30 quomodo persequatur unus mille et duo fugent decem milia nonne ideo quia
Deus suos vendidit eos et Dominus conclusit illos
050 32 31 non enim est Deus noster ut deus eorum et inimici nostri sunt iudices
050 32 32 de vinea Sodomorum vinea eorum et de suburbanis Gomorrae uva eorum uva
fellis et botri amarissimi
050 32 33 fel draconum vinum eorum et venenum aspidum insanabile
050 32 34 nonne haec condita sunt apud me et signata in thesauris meis
050 32 35 mea est ultio et ego retribuam in tempore ut labatur pes eorum iuxta est dies
perditionis et adesse festinant tempora
050 32 36 iudicabit Dominus populum suum et in servis suis miserebitur videbit quod
infirmata sit manus et clausi quoque defecerint residuique consumpti sint
050 32 37 et dicet ubi sunt dii eorum in quibus habebant fiduciam
050 32 38 de quorum victimis comedebant adipem et bibebant vinum libaminum surgant
et opitentur vobis et in necessitate vos protegant
050 32 39 videte quod ego sim solus et non sit alius deus praeter me ego occidam et ego
vivere faciam percutiam et ego sanabo et non est qui de manu mea possit eruere
050 32 40 levabo ad caelum manum meam et dicam vivo ego in aeternum
050 32 41 si acuero ut fulgur gladium meum et arripuerit iudicium manus mea reddam
ultionem hostibus meis et his qui oderunt me retribuam
050 32 42 inebriabo sagittas meas sanguine et gladius meus devorabit carnes de cruore
occisorum et de captivitate nudati inimicorum capitis
050 32 43 laudate gentes populum eius quia sanguinem servorum suorum ulciscetur et
vindictam retribuet in hostes eorum et propitius erit terrae populi sui
050 32 44 venit ergo Moses et locutus est omnia verba cantici huius in auribus populi
ipse et Iosue filius Nun
050 32 45 conplevitque omnes sermones istos loquens ad universum Israhel
050 32 46 et dixit ad eos ponite corda vestra in omnia verba quae ego testificor vobis
hodie ut mandetis ea filiis vestris custodire et facere et implere universa quae scripta sunt legis
huius
050 32 47 quia non in cassum praecepta sunt vobis sed ut singuli in eis viverent quae
facientes longo perseveretis tempore in terra ad quam Iordane transmissio ingredimini possidendam
050 32 48 locutusque est Dominus ad Mosen in eadem die dicens
050 32 49 ascende in montem istum Abarim id est transituum in montem Nebo qui est in
terra Moab contra Hiericho et vide terram Chanaan quam ego tradam filiis Israhel obtinendam et
morere in monte
050 32 50 quem conscendens iungeris populis tuis sicut mortuus est Aaron frater tuus in
monte Hor et adpositus populis suis
050 32 51 quia praevaricati estis contra me in medio filiorum Israhel ad aquas
Contradictionis in Cades deserti Sin et non sanctificastis me inter filios Israhel

05O 32 52 e contra videbis terram et non ingredieris in eam quam ego dabo filiis Israhel
 05O 33 1 haec est benedictio qua benedixit Moses homo Dei filiis Israhel ante mortem
 suam
 05O 33 2 et ait Dominus de Sina venit et de Seir ortus est nobis apparuit de monte
 Pharan et cum eo sanctorum milia in dextera eius ignea lex
 05O 33 3 dilexit populos omnes sancti in manu illius sunt et qui adpropinquant pedibus
 eius accipient de doctrina illius
 05O 33 4 legem praecepit nobis Moses hereditatem multitudinis Iacob
 05O 33 5 erit apud rectissimum rex congregatis principibus populi cum tribubus Israhel
 05O 33 6 vivat Ruben et non moriatur et sit parvus in numero
 05O 33 7 haec est Iudae benedictio audi Domine vocem Iudae et ad populum suum
 introduc eum manus eius pugnabunt pro eo et adiutor illius contra adversarios eius erit
 05O 33 8 Levi quoque ait perfectio tua et doctrina tua viro sancto tuo quem probasti in
 Temptatione et iudicasti ad aquas Contradictionis
 05O 33 9 qui dixit patri suo et matri suae nescio vos et fratribus suis ignoro illos et
 nescierunt filios suos hii custodierunt eloquium tuum et pactum tuum servaverunt
 05O 33 10 iudicia tua o Iacob et legem tuam o Israhel ponent thymiana in furore tuo et
 holocaustum super altare tuum
 05O 33 11 benedic Domine fortitudini eius et opera manuum illius suscipe percute dorsa
 inimicorum eius et qui oderunt eum non consurgant
 05O 33 12 et Benjamin ait amantissimus Domini habitabit confidenter in eo quasi in
 thalamo tota die morabitur et inter umeros illius requiescet
 05O 33 13 Ioseph quoque ait de benedictione Domini terra eius de pomis caeli et rore
 atque abyssu subiacente
 05O 33 14 de pomis fructuum solis ac lunae
 05O 33 15 de vertice antiquorum montium de pomis collium aeternorum
 05O 33 16 et de frugibus terrae et plenitudine eius benedictio illius qui apparuit in rubo
 veniat super caput Ioseph et super verticem nazarei inter fratres suos
 05O 33 17 quasi primogeniti tauri pulchritudo eius cornua rinocerotis cornua illius in
 ipsis ventilabit gentes usque ad terminos terrae hae sunt multitudines Ephraim et haec milia
 Manasse
 05O 33 18 et Zabulon ait laetare Zabulon in exitu tuo et Isachar in tabernaculis tuis
 05O 33 19 populos ad montem vocabunt ibi immolabunt victimas iustitiae qui
 inundationem maris quasi lac sugent et thesauros absconditos harenarum
 05O 33 20 et Gad ait benedictus in latitudine Gad quasi leo requievit cepitque brachium
 et verticem
 05O 33 21 et vidit principatum suum quod in parte sua doctor esset repositus qui fuit
 cum principibus populi et fecit iustitias Domini et iudicium suum cum Israhel
 05O 33 22 Dan quoque ait Dan catulus leonis fluet largiter de Basan
 05O 33 23 et Nephtalim dixit Nephtalim abundantia perfruetur et plenus erit
 benedictione Domini mare et meridiem possidebit
 05O 33 24 Aser quoque ait benedictus in filiis Aser sit placens fratribus suis tinguat in
 oleo pedem suum
 05O 33 25 ferrum et aes calciamentum eius sicut dies iuventutis tuae ita et senectus tua
 05O 33 26 non est alius ut Deus rectissimi ascensor caeli auxiliator tuus magnificentia
 eius discurrunt nubes
 05O 33 27 habitaculum eius sursum et subter brachia sempiterna eiciet a facie tua
 inimicum dicetque conterere
 05O 33 28 habitabit Israhel confidenter et solus oculus Iacob in terra frumenti et vini
 caelique caligabunt rore
 05O 33 29 beatus tu Israhel quis similis tui popule qui salvaris in Domino scutum auxilii
 tui et gladius gloriae tuae negabunt te inimici tui et tu eorum colla calcabis

05O 34 1 ascendit ergo Moses de campestribus Moab super montem Nebo in verticem
 Phasga contra Hiericho ostenditque ei Dominus omnem terram Galaad usque Dan
 05O 34 2 et universum Nephthalim terramque Ephraim et Manasse et omnem terram
 usque ad mare Novissimum
 05O 34 3 et australem partem et latitudinem campi Hiericho civitatis Palmarum usque
 Segor
 05O 34 4 dixitque Dominus ad eum haec est terra pro qua iuravi Abraham Isaac et
 Iacob dicens semini tuo dabo eam vidisti eam oculis tuis et non transibis ad illam
 05O 34 5 mortuusque est ibi Moses servus Domini in terra Moab iubente Domino
 05O 34 6 et sepelivit eum in valle terrae Moab contra Phogor et non cognovit homo
 sepulchrum eius usque in praesentem diem
 05O 34 7 Moses centum et viginti annorum erat quando mortuus est non caligavit
 oculus eius nec dentes illius moti sunt
 05O 34 8 fleveruntque eum filii Israhel in campestribus Moab triginta diebus et completi
 sunt dies planctus lugentium Mosen
 05O 34 9 Iosue vero filius Nun repletus est spiritu sapientiae quia Moses posuit super
 eum manus suas et oboedierunt ei filii Israhel feceruntque sicut praecepit Dominus Mosi
 05O 34 10 et non surrexit propheta ultra in Israhel sicut Moses quem nosset Dominus
 facie ad faciem
 05O 34 11 in omnibus signis atque portentis quae misit per eum ut faceret in terra
 Aegypti Pharaoni et omnibus servis eius universaeque terrae illius
 06O 1 1 et factum est ut post mortem Mosi servi Domini loqueretur Dominus ad Iosue
 filium Nun ministrum Mosi et diceret ei
 06O 1 2 Moses servus meus mortuus est surge et transi Iordanem istum tu et omnis
 populus tecum in terram quam ego dabo filiis Israhel
 06O 1 3 omnem locum quem calcaverit vestigium pedis vestri vobis tradam sicut
 locutus sum Mosi
 06O 1 4 a deserto et Libano usque ad fluvium magnum Eufraten omnis terra
 Hettheorum usque ad mare Magnum contra solis occasum erit terminus vester
 06O 1 5 nullus vobis poterit resistere cunctis diebus vitae tuae sicut fui cum Mose ero
 et tecum non dimittam nec derelinquam te
 06O 1 6 confortare et esto robustus tu enim sorte divides populo huic terram pro qua
 iuravi patribus suis ut traderem eam illis
 06O 1 7 confortare igitur et esto robustus valde ut custodias et facias omnem legem
 quam praecepit tibi Moses servus meus ne declines ab ea ad dextram vel ad sinistram ut intellegas
 cuncta quae agis
 06O 1 8 non recedat volumen legis huius de ore tuo sed meditaberis in eo diebus ac
 noctibus ut custodias et facias omnia quae scripta sunt in eo tunc diriges viam tuam et intelleges
 eam
 06O 1 9 ecce praecipio tibi confortare et esto robustus noli metuere et noli timere
 quoniam tecum est Dominus Deus tuus in omnibus ad quaecumque perrexeris
 06O 1 10 praecepitque Iosue principibus populi dicens transite per medium castrorum
 et imperate populo ac dicite
 06O 1 11 praeparate vobis cibaria quoniam post diem tertium transibitis Iordanem et
 intrabitis ad possidendam terram quam Dominus Deus vester daturus est vobis
 06O 1 12 Rubenitis quoque et Gadditis et dimidiae tribui Manasse ait
 06O 1 13 mementote sermonis quem praecepit vobis Moses famulus Domini dicens
 Dominus Deus vester dedit vobis requiem et omnem terram
 06O 1 14 uxores vestrae et filii ac iumenta manebunt in terra quam tradidit vobis Moses
 trans Iordanem vos autem transite armati ante fratres vestros omnes fortes manu et pugnate pro eis
 06O 1 15 donec det requiem Dominus fratribus vestris sicut et vobis dedit et possideant
 ipsi quoque terram quam Dominus Deus vester daturus est eis et sic revertimini in terram

possessionis vestrae et habitabitis in ea quam vobis dedit Moses famulus Domini trans Iordanem contra solis ortum

06O 1 16 responderuntque ad Iosue atque dixerunt omnia quae praecepisti nobis faciemus et quocumque miseris ibimus

06O 1 17 sicut oboedivimus in cunctis Mosi ita oboediemus et tibi tantum sit Dominus Deus tecum sicut fuit cum Mose

06O 1 18 qui contradixerit ori tuo et non oboedierit cunctis sermonibus quos praeceperis ei moriatur tu tantum confortare et viriliter age

06O 2 1 misit ergo Iosue filius Nun de Setthim duos viros exploratores abscondito et dixit eis ite et considerate terram urbemque Hiericho qui pergentes ingressi sunt domum mulieris meretricis nomine Raab et quieverunt apud eam

06O 2 2 nuntiatumque est regi Hiericho et dictum ecce viri ingressi sunt huc per noctem de filiis Israhel ut explorarent terram

06O 2 3 misitque rex Hiericho ad Raab dicens educ viros qui venerunt ad te et ingressi sunt domum tuam exploratores quippe sunt et omnem terram considerare venerunt

06O 2 4 tollensque mulier viros abscondit et ait fateor venerunt ad me sed nesciebam unde essent

06O 2 5 cumque porta clauderetur in tenebris et illi pariter exierunt nescio quo abierunt persequimini cito et comprehendetis eos

06O 2 6 ipsa autem fecit ascendere viros in solarium domus suae operuitque eos lini stipula quae ibi erat

06O 2 7 hii autem qui missi fuerant secuti sunt eos per viam quae ducit ad vadum Iordanis illisque egressis statim porta clausa est

06O 2 8 necdum obdormierant qui latebant et ecce mulier ascendit ad eos et ait

06O 2 9 novi quod tradiderit Dominus vobis terram etenim inruit in nos terror vester et elanguerunt omnes habitatores terrae

06O 2 10 audivimus quod siccaverit Dominus aquas maris Rubri ad vestrum introitum quando egressi estis ex Aegypto et quae feceritis duobus Amorreorum regibus qui erant trans Iordanem Seon et Og quos interfecistis

06O 2 11 et haec audientes pertinuimus et elanguit cor nostrum nec remansit in nobis spiritus ad introitum vestrum Dominus enim Deus vester ipse est Deus in caelo sursum et in terra deorsum

06O 2 12 nunc ergo iurate mihi per Dominum ut quomodo ego feci vobiscum misericordiam ita et vos faciatis cum domo patris mei detisque mihi signum verum

06O 2 13 et salvetis patrem meum et matrem fratres ac sorores meas et omnia quae eorum sunt et eruatis animas nostras de morte

06O 2 14 qui responderunt ei anima nostra sit pro vobis in mortem si tamen non prodideris nos cumque tradiderit nobis Dominus terram faciemus in te misericordiam et veritatem

06O 2 15 dimisit ergo eos per funem de fenestra domus enim eius herebat muro

06O 2 16 dixitque ad eos ad montana conscendite ne forte occurrant vobis revertentes ibique latete diebus tribus donec redeant et sic ibitis per viam vestram

06O 2 17 qui dixerunt ad eam innoxii erimus a iuramento hoc quo adiurasti nos

06O 2 18 si ingredientibus nobis terram signum fuerit funiculus iste coccineus et ligaveris eum in fenestra per quam nos dimisisti et patrem tuum ac matrem fratresque et omnem cognationem tuam congregaveris in domum tuam

06O 2 19 qui ostium domus tuae egressus fuerit sanguis ipsius erit in caput eius et nos erimus alieni cunctorum autem sanguis qui tecum fuerint in domo redundabit in caput nostrum si eos aliquis tetigerit

06O 2 20 quod si nos prodere volueris et sermonem istum proferre in medium erimus mundi ab hoc iuramento quo adiurasti nos

06O 2 21 et illa respondit sicut locuti estis ita fiat dimittensque eos ut pergerent adpendit funiculum coccineum in fenestra

06O 2 22 illi vero ambulantes pervenerunt ad montana et manserunt ibi tres dies donec reverterentur qui fuerant persecuti quaerentes enim per omnem viam non reppererunt eos

06O 2 23 quibus urbem ingressis reversi sunt et descenderunt exploratores de monte et Iordane transmissio venerunt ad Iosue filium Nun narraveruntque ei omnia quae acciderant sibi

06O 2 24 atque dixerunt tradidit Dominus in manus nostras omnem terram hanc et timore prostrati sunt cuncti habitatores eius

06O 3 1 igitur Iosue de nocte consurgens movit castra egredientesque de Setthim venerunt ad Iordanem ipse et omnes filii Israhel et morati sunt ibi per tres dies

06O 3 2 quibus evolutis transierunt praecones per castrorum medium

06O 3 3 et clamare coeperunt quando videritis arcam foederis Domini Dei vestri et sacerdotes stirpis leviticae portantes eam vos quoque consurgite et sequimini praecedentes

06O 3 4 sitque inter vos et arcam spatium cubitorum duum milium ut procul videre possitis et nosse per quam viam ingrediamini quia prius non ambulastis per eam et cavete ne adpropinquetis ad arcam

06O 3 5 dixitque Iosue ad populum sanctificamini cras enim faciet Dominus inter vos mirabilia

06O 3 6 et ait ad sacerdotes tollite arcam foederis et praecedite populum qui iussa complentes tulerunt et ambulaverunt ante eos

06O 3 7 dixitque Dominus ad Iosue hodie incipiam exaltare te coram omni Israhel ut sciant quod sicut cum Mosi fui ita et tecum sim

06O 3 8 tu autem praecipe sacerdotibus qui portant arcam foederis et dic eis cum ingressi fueritis partem aquae Iordanis state in ea

06O 3 9 dixitque Iosue ad filios Israhel accedite huc et audite verba Domini Dei vestri

06O 3 10 et rursus in hoc inquit scietis quod Dominus Deus vivens in medio vestri est et disperdat in conspectu vestro Chananeum Hettheum Eveum et Ferezeum Gergeseum quoque et Amorreum et Iebuseum

06O 3 11 ecce arca foederis Domini omnis terrae antecedit vos per Iordanem

06O 3 12 parate duodecim viros de tribubus Israhel singulos per singulas tribus

06O 3 13 et cum posuerint vestigia pedum suorum sacerdotes qui portant arcam Domini Dei universae terrae in aquis Iordanis aquae quae inferiores sunt decurrent atque deficient quae autem desuper veniunt in una mole consistent

06O 3 14 igitur egressus est populus de tabernaculis suis ut transirent Iordanem et sacerdotes qui portabant arcam foederis pergebant ante eum

06O 3 15 ingressisque eis Iordanem et pedibus eorum tinctis in parte aquae cum Iordanis autem ripas alvei sui tempore messis impleret

06O 3 16 steterunt aquae descendentes in uno loco et instar montis intumescens apparebant procul ab urbe quae vocatur Adom usque ad locum Sarthan quae autem inferiores erant in mare Solitudinis quod nunc vocatur Mortuum descenderunt usquequo omnino deficerent

06O 3 17 populus autem incedebat contra Iordanem et sacerdotes qui portabant arcam foederis Domini stabant super siccum humum in medio Iordanis accincti omnisque populus per arentem alveum transiebat

06O 4 1 quibus transgressis dixit Dominus ad Iosue

06O 4 2 elige duodecim viros singulos per singulas tribus

06O 4 3 et praecipe eis ut tollant de medio Iordanis alveo ubi steterunt sacerdotum pedes duodecim durissimos lapides quos ponetis in loco castrorum ubi fixeritis hac nocte tentoria

06O 4 4 vocavitque Iosue duodecim viros quos elegerat de filiis Israhel singulos de tribubus singulis

06O 4 5 et ait ad eos ite ante arcam Domini Dei vestri ad Iordanis medium et portate singuli singulos lapides in umeris vestris iuxta numerum filiorum Israhel

06O 4 6 ut sit signum inter vos et quando interrogaverint vos filii vestri cras dicentes quid sibi volunt isti lapides

06O 4 7 respondebitis eis defecerunt aquae Iordanis ante arcam foederis Domini cum

transiret eum idcirco positi sunt lapides isti in monumentum filiorum Israhel usque in aeternum
06O 4 8 fecerunt ergo filii Israhel sicut eis praecepit Iosue portantes de medio Iordanis
alveo duodecim lapides ut ei Dominus imperarat iuxta numerum filiorum Israhel usque ad locum in
quo castrametati sunt ibique posuerunt eos
06O 4 9 alios quoque duodecim lapides posuit Iosue in medio Iordanis alveo ubi
steterunt sacerdotes qui portabant arcam foederis et sunt ibi usque in praesentem diem
06O 4 10 sacerdotes autem qui portabant arcam stabant in Iordanis medio donec omnia
conplerentur quae Iosue ut loqueretur ad populum praeceperat Dominus et dixerat ei Moses
festinavitque populus et transiit
06O 4 11 cumque transissent omnes transivit et arca Domini sacerdotesque pergebant
ante populum
06O 4 12 filii quoque Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse armati praecedebant
filios Israhel sicut eis praeceperat Moses
06O 4 13 et quadraginta pugnatorum milia per turmas et cuneos incedebant per plana
atque campestria urbis Hiericho
06O 4 14 in illo die magnificavit Dominus Iosue coram omni Israhel ut timerent eum
sicut timuerant Mosen dum adviveret
06O 4 15 dixitque ad eum
06O 4 16 praecipe sacerdotibus qui portant arcam foederis ut ascendant de Iordane
06O 4 17 qui praecepit eis dicens ascendite de Iordane
06O 4 18 cumque ascendissent portantes arcam foederis Domini et siccam humum
calcare coepissent reversae sunt aquae in alveum suum et fluebant sicut ante consueverant
06O 4 19 populus autem ascendit de Iordane decimo mensis primi die et castrametati
sunt in Galgalis contra orientalem plagam urbis Hiericho
06O 4 20 duodecim quoque lapides quos de Iordanis alveo sumpserant posuit Iosue in
Galgalis
06O 4 21 et dixit ad filios Israhel quando interrogaverint filii vestri cras patres suos et
dixerint eis quid sibi volunt isti lapides
06O 4 22 docebitis eos atque dicetis per arentem alveum transivit Israhel Iordanem
istum
06O 4 23 siccante Domino Deo vestro aquas eius in conspectu vestro donec transiretis
06O 4 24 sicut fecerat prius in mari Rubro quod siccavit donec transiremus
06O 4 25 ut discant omnes terrarum populi fortissimam Domini manum et ut vos
timeatis Dominum Deum vestrum omni tempore
06O 5 1 postquam ergo audierunt omnes reges Amorreorum qui habitabant trans
Iordanem ad occidentalem plagam et cuncti reges Chanaan qui propinqua possidebant Magno mari
loca quod siccasset Dominus fluentia Iordanis coram filiis Israhel donec transirent dissolutum est cor
eorum et non remansit in eis spiritus timentium introitum filiorum Israhel
06O 5 2 eo tempore ait Dominus ad Iosue fac tibi cultros lapideos et circumcide
secundo filios Israhel
06O 5 3 fecit quod iusserat Dominus et circumcidit filios Israhel in colle Praeputiorum
06O 5 4 haec autem causa est secundae circumcisionis omnis populus qui egressus est
ex Aegypto generis masculini universi bellatores viri mortui sunt in deserto per longissimos viae
circuitus
06O 5 5 qui omnes circumcisi erant populus autem qui natus est in deserto
06O 5 6 per quadraginta annos itineris latissimae solitudinis incircumcisi fuit donec
consumerentur qui non audierant vocem Domini et quibus ante iuraverat ut ostenderet eis terram
lacte et melle manantem
06O 5 7 horum filii in locum successerunt patrum et circumcisi sunt ab Iosue quia
sicut nati fuerant in praeputio erant nec eos in via aliquis circumciderat
06O 5 8 postquam autem omnes circumcisi sunt manserunt in eodem castrorum loco
donec sanarentur

06O 5 9 dixitque Dominus ad Iosue hodie abstuli obprobrium Aegypti a vobis
vocatumque est nomen loci illius Galgala usque in praesentem diem

06O 5 10 manseruntque filii Israhel in Galgalis et fecerunt phase quartadecima die
mensis ad vesperum in campestribus Hiericho

06O 5 11 et comederunt de frugibus terrae die altero azymos panes et pulentam
eiusdem anni

06O 5 12 defecitque manna postquam comederunt de frugibus terrae nec usi sunt ultra
illo cibo filii Israhel sed comederunt de frugibus praesentis anni terrae Chanaan

06O 5 13 cum autem esset Iosue in agro urbis Hiericho levavit oculos et vidit virum
stantem contra se et evaginatam tenentem gladium perrexitque ad eum et ait noster es an
adversariorum

06O 5 14 qui respondit nequaquam sed sum princeps exercitus Domini et nunc venio

06O 5 15 cecidit Iosue pronus in terram et adorans ait quid dominus meus loquitur ad
servum suum

06O 5 16 solve inquit calciamentum de pedibus tuis locus enim in quo stas sanctus est
fecitque Iosue ut sibi fuerat imperatum

06O 6 1 Hiericho autem clausa erat atque munita timore filiorum Israhel et nullus
egredi audebat aut ingredi

06O 6 2 dixitque Dominus ad Iosue ecce dedi in manus tuas Hiericho et regem eius
omnesque fortes viros

06O 6 3 circuite urbem cuncti bellatores semel per diem sic facietis sex diebus

06O 6 4 septimo autem die sacerdotes tollant septem bucinas quarum usus est in
iobeleo et praecedant arcam foederis septiesque circuibitis civitatem et sacerdotes clangent bucinis

06O 6 5 cumque insonuerit vox tubae longior atque concisior et in auribus vestris
increpauerit conclamabit omnis populus vociferatione maxima et muri funditus corruent civitatis
ingredienturque singuli per locum contra quem steterint

06O 6 6 vocavit ergo Iosue filius Nun sacerdotes et dixit ad eos tollite arcam foederis
et septem alii sacerdotes tollant septem iobeleanorum bucinas et incedant ante arcam Domini

06O 6 7 ad populum quoque ait vadite et circuite civitatem armati praecedentes arcam
Domini

06O 6 8 cumque Iosue verba finisset et septem sacerdotes septem bucinis clangerent
ante arcam foederis Domini

06O 6 9 omnisque praecederet armatus exercitus reliquum vulgus arcam sequebatur ac
bucinis omnia concrepabant

06O 6 10 praeceperat autem Iosue populo dicens non clamabitis nec audietur vox vestra
neque ullus sermo ex ore vestro egredietur donec veniat dies in quo dicam vobis clamate et
vociferamini

06O 6 11 circuivit ergo arca Domini civitatem semel per diem et reversa in castra
mansit ibi

06O 6 12 igitur Iosue de nocte consurgente tulerunt sacerdotes arcam Domini

06O 6 13 et septem ex eis septem bucinas quarum in iobeleis usus est praecedebantque
arcam Domini ambulantes atque clangentes et armatus populus ibat ante eos vulgus autem reliquum
sequebatur arcam et bucinis personabat

06O 6 14 circumieruntque civitatem secundo die semel et reversi sunt in castra sic
fecerunt sex diebus

06O 6 15 die autem septimo diluculo consurgentes circumierunt urbem sicut dispositum
erat septies

06O 6 16 cumque septimo circuitu clangerent bucinis sacerdotes dixit Iosue ad omnem
Israhel vociferamini tradidit enim vobis Dominus civitatem

06O 6 17 sitque civitas haec anathema et omnia quae in ea sunt Domino sola Raab
meretrix vivat cum universis qui cum ea in domo sunt abscondit enim nuntios quos direximus

06O 6 18 vos autem cavete ne de his quae praecepta sunt quippiam contingatis et sitis

praevaricationis rei et omnia castra Israhel sub peccato sint atque turbentur
06O 6 19 quicquid autem auri et argenti fuerit et vasorum aeneorum ac ferri Domino
consecratur repositum in thesauris eius
06O 6 20 igitur omni vociferante populo et clangentibus tubis postquam in aures
multitudinis vox sonitusque increpuit muri ilico corruerunt et ascendit unusquisque per locum qui
contra se erat ceperuntque civitatem
06O 6 21 et interfecerunt omnia quae erant in ea a viro usque ad mulierem ab infante
usque ad senem boves quoque et oves et asinos in ore gladii percusserunt
06O 6 22 duobus autem viris qui exploratores missi fuerant dixit Iosue ingredimini
domum mulieris meretricis et producite eam omniaque quae illius sunt sicut illi iuramento firmastis
06O 6 23 ingressique iuvenes eduxerunt Raab et parentes eius fratres quoque et
cunctam suppellectilem ac cognationem illius et extra castra Israhel manere fecerunt
06O 6 24 urbem autem et omnia quae in ea sunt succenderunt absque argento et auro et
vasis aeneis ac ferro quae in aerarium Domini consecrarunt
06O 6 25 Raab vero meretricem et domum patris eius atque omnia quae habebat fecit
Iosue vivere et habitaverunt in medio Israhel usque in praesentem diem eo quod absconderit nuntios
quos miserat ut explorarent Hiericho in tempore illo inprecatus est Iosue dicens
06O 6 26 maledictus vir coram Domino qui suscitaverit et aedificaverit civitatem
Hiericho in primogenito suo fundamenta illius iaciat et in novissimo liberorum ponat portas eius
06O 6 27 fuit ergo Dominus cum Iosue et nomen eius in omni terra vulgatum est
06O 7 1 filii autem Israhel praevaricati sunt mandatum et usurpaverunt de anathemate
nam Achan filius Charmi filii Zabdi filii Zare de tribu Iuda tulit aliquid de anathemate iratusque est
Dominus contra filios Israhel
06O 7 2 cumque mitteret Iosue de Hiericho viros contra Ahi quae est iuxta Bethaven
ad orientalem plagam oppidi Bethel dixit eis ascendite et exploreate terram qui praecepta complentes
exploraverunt Ahi
06O 7 3 et reversi dixerunt ei non ascendat omnis populus sed duo vel tria milia
virorum pergant et deleant civitatem quare omnis populus frustra vexatur contra hostes paucissimos
06O 7 4 ascenderunt ergo tria milia pugnatores qui statim terga vertentes
06O 7 5 percussi sunt a viris urbis Ahi et corruerunt ex eis triginta et sex homines
persecutique sunt eos adversarii de porta usque Sabarim et ceciderunt per prona fugientes
pertimuitque cor populi et instar aquae liquefactum est
06O 7 6 Iosue vero scidit vestimenta sua et cecidit pronus in terram coram arca
Domini usque ad vesperum tam ipse quam omnes senes Israhel miseruntque pulverem super capita
sua
06O 7 7 et dixit Iosue heu Domine Deus quid voluisti transducere populum istum
Iordanem fluvium ut traderes nos in manus Amorrei et perderes utinam ut coepimus mansissemus
trans Iordanem
06O 7 8 mi Domine Deus quid dicam videns Israhelem hostibus suis terga vertentem
06O 7 9 audient Chananei et omnes habitatores terrae ac pariter conglobati
circumdabunt nos atque delebunt nomen nostrum de terra et quid facies magno nomini tuo
06O 7 10 dixitque Dominus ad Iosue surge cur iaces pronus in terra
06O 7 11 peccavit Israhel et praevaricatus est pactum meum tuleruntque de anathemate
et furati sunt atque mentiti et absconderunt inter vasa sua
06O 7 12 nec poterit Israhel stare ante hostes suos eosque fugiet quia pollutus est
anathemate non ero ultra vobiscum donec conteratis eum qui huius sceleris reus est
06O 7 13 surge sanctifica populum et dic eis sanctificamini in crastinum haec enim
dicit Dominus Deus Israhel anathema in medio tui est Israhel non poteris stare coram hostibus tuis
donec deleatur ex te qui hoc contaminatus est scelere
06O 7 14 accedetisque mane singuli per tribus vestras et quamcumque tribum sors
invenerit accedet per cognationes suas et cognatio per domos domusque per viros
06O 7 15 et quicumque ille in hoc facinore fuerit deprehensus conburetur igni cum

omni substantia sua quoniam praevaricatus est pactum Domini et fecit nefas in Israhel
06O 7 16 surgens itaque Iosue mane adplicavit Israhel per tribus suas et inventa est
tribus Iuda
06O 7 17 quae cum iuxta familias suas esset oblata inventa est familia Zarai illam
quoque per viros offerens repperit Zabdi
06O 7 18 cuius domum in singulos dividens viros invenit Achan filium Charmi filii
Zabdi filii Zare de tribu Iuda
06O 7 19 et ait ad Achan fili mi da gloriam Domino Deo Israhel et confitere atque
indica mihi quid feceris ne abscondas
06O 7 20 responditque Achan Iosue et dixit ei vere ego peccavi Domino Deo Israhel et
sic et sic feci
06O 7 21 vidi enim inter spolia pallium coccineum valde bonum et ducentos siclos
argenti regulamque auream quinquaginta siclorum et concupiscens abstuli et abscondi in terra
contra medium tabernaculi mei argentumque fossa humo operui
06O 7 22 misit ergo Iosue ministros qui currentes ad tabernaculum illius reppererunt
cuncta abscondita in eodem loco et argentum simul
06O 7 23 auferentesque de tentorio tulerunt ea ad Iosue et ad omnes filios Israhel
proieceruntque ante Dominum
06O 7 24 tollens itaque Iosue Achan filium Zare argentumque et pallium et auream
regulam filiosque eius et filias boves et asinos et oves ipsumque tabernaculum et cunctam
supellectilem et omnis Israhel cum eo duxerunt eos ad vallem Achor
06O 7 25 ubi dixit Iosue quia turbasti nos exturbet te Dominus in die hac lapidavitque
eum omnis Israhel et cuncta quae illius erant igne consumpta sunt
06O 7 26 congregaverunt quoque super eum acervum magnum lapidum qui permanet
usque in praesentem diem et aversus est furor Domini ab eis vocatumque est nomen loci illius vallis
Achor usque hodie
06O 8 1 dixit autem Dominus ad Iosue ne timeas neque formides tolle tecum omnem
multitudinem pugnatorum et consurgens ascende in oppidum Ahi ecce tradidi in manu tua regem
eius et populum urbemque et terram
06O 8 2 faciesque urbi Ahi et regi eius sicut fecisti Hiericho et regi illius praedam
vero et omnia animantia diripietis vobis pone insidias urbi post eam
06O 8 3 surrexitque Iosue et omnis exercitus bellatorum cum eo ut ascenderent in Ahi
et electa triginta milia virorum fortium misit nocte
06O 8 4 praecepitque eis dicens ponite insidias post civitatem nec longius recedatis et
eritis omnes parati
06O 8 5 ego autem et reliqua multitudo quae mecum est accedemus ex adverso contra
urbem cumque exierint contra nos sicut ante fecimus fugiemus et terga vertemus
06O 8 6 donec persequentes ab urbe longius protrahantur putabunt enim fugere nos
sicut prius
06O 8 7 nobis ergo fugientibus et illis sequentibus consurgetis de insidiis et vastabitis
civitatem tradetque eam Dominus Deus vester in manus vestras
06O 8 8 cumque ceperitis succendite eam sic omnia facietis ut iussi
06O 8 9 dimisitque eos et perrexerunt ad insidiarum locum sederuntque inter Bethel et
Ahi ad occidentalem plagam urbis Ahi Iosue autem nocte illa in medio mansit populi
06O 8 10 surgensque diluculo recensuit socios et ascendit cum senioribus in fronte
exercitus vallatus auxilio pugnatorum
06O 8 11 cumque venissent et ascendissent ex adverso civitatis steterunt ad
septentrionalem urbem plagam inter quam et eos vallis media erat
06O 8 12 quinque milia autem viros elegerat et posuerat in insidiis inter Bethaven et
Ahi ex occidentali parte eiusdem civitatis
06O 8 13 omnis vero reliquus exercitus ad aquilonem aciem dirigebat ita ut novissimi
multitudinis occidentalem plagam urbis adtingerent abiit ergo Iosue nocte illa et stetit in vallis

medio

- 06O 8 14 quod cum vidisset rex Ahi festinavit mane et egressus est cum omni exercitu civitatis direxitque aciem contra desertum ignorans quod post tergum laterent insidiae
- 06O 8 15 Iosue vero et omnis Israhel cesserunt loco simulantes metum et fugientes per viam solitudinis
- 06O 8 16 at illi vociferantes pariter et se mutuo cohortantes persecuti sunt eos cumque recessissent a civitate
- 06O 8 17 et ne unus quidem in urbe Ahi et Bethel remansisset qui non persequeretur Israhel sicut eruperant aperta oppida relinquentes
- 06O 8 18 dixit Dominus ad Iosue leva clypeum qui in manu tua est contra urbem Ahi quoniam tibi tradam eam
- 06O 8 19 cumque elevasset clypeum ex adverso civitatis insidiae quae latebant surrexerunt confestim et pergentes ad civitatem ceperunt et succenderunt eam
- 06O 8 20 viri autem civitatis qui persequabantur Iosue respicientes et videntes fumum urbis ad caelum usque conscendere non potuerunt ultra huc illucque diffugere praesertim cum hii qui simulaverant fugam et tendebant ad solitudinem contra persequentes fortissime restitissent
- 06O 8 21 vidensque Iosue et omnis Israhel quod capta esset civitas et fumus urbis ascenderet reversus percussit viros Ahi
- 06O 8 22 siquidem et illi qui ceperant et succenderant civitatem egressi ex urbe contra suos medios hostium ferire coeperunt cum ergo ex utraque parte adversarii caederentur ita ut nullus de tanta multitudine salvaretur
- 06O 8 23 regem quoque urbis Ahi adprehendere viventem et obtulerunt Iosue
- 06O 8 24 igitur omnibus interfectis qui Israhelem ad deserta tendentem fuerant persecuti et in eodem loco gladio corrudentibus reversi filii Israhel percusserunt civitatem
- 06O 8 25 erant autem qui in eo die considerant a viro usque ad mulierem duodecim milia hominum omnes urbis Ahi
- 06O 8 26 Iosue vero non contraxit manum quam in sublime porrexerat tenens clypeum donec interficerentur omnes habitatores Ahi
- 06O 8 27 iumenta autem et praedam civitatis diviserunt sibi filii Israhel sicut praeceperat Dominus Iosue
- 06O 8 28 qui succendit urbem et fecit eam tumulum sempiternum
- 06O 8 29 regem quoque eius suspendit in patibulo usque ad vesperum et solis occasum praecepitque et deposuerunt cadaver eius de cruce proieceruntque in ipso introitu civitatis congesto super eum magno acervo lapidum qui permanet usque in praesentem diem
- 06O 8 30 tunc aedificavit Iosue altare Domino Deo Israhel in monte Hebal
- 06O 8 31 sicut praeceperat Moses famulus Domini filiis Israhel et scriptum est in volumine legis Mosi altare de lapidibus inpolitis quos ferrum non tetigit et obtulit super eo holocausta Domino immolavitque pacificas victimas
- 06O 8 32 et scripsit super lapides deuteronomium legis Mosi quod ille digesserat coram filiis Israhel
- 06O 8 33 omnis autem populus et maiores natu ducesque ac iudices stabant ex utraque parte arcae in conspectu sacerdotum qui portabant arcam foederis Domini ut advena ita et indigena media eorum pars iuxta montem Garizim et media iuxta montem Hebal sicut praeceperat Moses famulus Domini et primum quidem benedixit populo Israhel
- 06O 8 34 post haec legit omnia verba benedictionis et maledictionis et cuncta quae scripta erant in legis volumine
- 06O 8 35 nihil ex his quae Moses iusserat reliquit intactum sed universa replicavit coram omni multitudine Israhel mulieribus ac parvulis et advenis qui inter eos morabantur
- 06O 9 1 quibus auditis cuncti reges trans Iordanem qui versabantur in montanis et in campestribus in maritimis ac litore maris Magni hii quoque qui habitabant iuxta Libanum Hettheus et Amorreus et Chananeus Ferezeus et Eveus et Iebuseus
- 06O 9 2 congregati sunt pariter ut pugnarent contra Iosue et Israhel uno animo

eademque sententia

06O 9 3 at hii qui habitabant in Gabaon audientes cuncta quae fecerat Iosue Hiericho et Ahi

06O 9 4 et callide cogitantes tulerunt sibi cibaria saccos veteres asinis inponentes et utres vinarios scissos atque consutos

06O 9 5 calciamenta que perantiqua quae ad indicium vetustatis pittaciis consuta erant induti veteribus vestimentis panes quoque quos portabant ob viaticum duri erant et in frusta comminuti

06O 9 6 perrexeruntque ad Iosue qui tunc morabatur in castris Galgalae et dixerunt ei atque omni simul Israheli de terra longinqua venimus pacem vobiscum facere cupientes responderuntque viri Israhel ad eos atque dixerunt

06O 9 7 ne forsitan in terra quae nobis sorte debetur habitetis et non possimus foedus inire vobiscum

06O 9 8 at illi ad Iosue servi inquirunt tui sumus quibus Iosue quinam ait estis et unde venistis

06O 9 9 responderunt de terra longinqua valde venerunt servi tui in nomine Domini Dei tui audivimus enim famam potentiae eius cuncta quae fecit in Aegypto

06O 9 10 et duobus Amorreorum regibus trans Iordanem Seon regi Esebon et Og regi Basan qui erat in Astharoth

06O 9 11 dixeruntque nobis seniores et omnes habitatores terrae nostrae tollite in manibus cibaria ob longissimam viam et occurrite eis ac dicite servi vestri sumus foedus inite nobiscum

06O 9 12 en panes quando egressi sumus de domibus nostris ut veniremus ad vos calidos sumpsimus nunc sicci facti sunt et vetustate nimia comminuti

06O 9 13 utres vini novos implevimus nunc rupti sunt et soluti vestes et calciamenta quibus induimur et quae habemus in pedibus ob longitudinem largioris viae trita sunt et paene consumpta

06O 9 14 susceperunt igitur de cibariis eorum et os Domini non interrogaverunt

06O 9 15 fecitque Iosue cum eis pacem et inito foedere pollicitus est quod non occiderentur principes quoque multitudinis iuraverunt eis

06O 9 16 post dies autem tres initi foederis audierunt quod in vicino habitarent et inter eos futuri essent

06O 9 17 moveruntque castra filii Israhel et venerunt in civitates eorum die tertio quarum haec vocabula sunt Gabaon et Caphira et Beroth et Cariathiarim

06O 9 18 et non percusserunt eos eo quod iurassent eis principes multitudinis in nomine Domini Dei Israhel murmuravit itaque omne vulgus contra principes

06O 9 19 qui responderunt eis iuravimus illis in nomine Domini Dei Israhel et idcirco non possumus eos contingere

06O 9 20 sed hoc faciemus eis reserventur quidem ut vivant ne contra nos ira Domini concitetur si peieraverimus

06O 9 21 sed sic vivant ut in usus universae multitudinis ligna caedant aquasque conportent quibus haec loquentibus

06O 9 22 vocavit Gabaonitas Iosue et dixit eis cur nos decipere fraude voluistis ut diceretis procul valde habitamus a vobis cum in medio nostri sitis

06O 9 23 itaque sub maledictione eritis et non deficiet de stirpe vestra ligna caedens aquasque conportans in domum Dei mei

06O 9 24 qui responderunt nuntiatum est nobis servis tuis quae promississet Dominus Deus tuus Mosi servo suo ut traderet vobis omnem terram et disperderet cunctos habitatores eius timuimus igitur valde et providimus animabus nostris vestro terrore compulsi et hoc consilium inivimus

06O 9 25 nunc autem in manu tua sumus quod tibi bonum et rectum videtur fac nobis

06O 9 26 fecit ergo Iosue ut dixerat et liberavit eos de manibus filiorum Israhel ut non

occiderentur

- 06O 9 27 decrevitque in illo die esse eos in ministerium cuncti populi et altaris Domini caedentes ligna et aquas conportantes usque in praesens tempus in loco quem Dominus elegerat
- 06O 10 1 quae cum audisset Adonisedec rex Hierusalem quod scilicet cepisset Iosue Ahi et subvertisset eam sicut enim fecerat Hiericho et regi eius sic fecit Ahi et regi illius et quod transfugissent Gabaonitae ad Israhel et essent foederati eorum
- 06O 10 2 timuit valde urbs enim magna erat Gabaon et una regalium civitatum et maior oppido Ahi omnesque bellatores eius fortissimi
- 06O 10 3 misit ergo Adonisedec rex Hierusalem ad Oham regem Hebron et ad Pharam regem Hieremoth ad Iaphie quoque regem Lachis et ad Dabir regem Eglon dicens
- 06O 10 4 ascendite ad me et ferte praesidium ut expugnemus Gabaon quare transfugerit ad Iosue et filios Israhel
- 06O 10 5 congregati igitur ascenderunt quinque reges Amorreorum rex Hierusalem rex Hebron rex Hieremoth rex Lachis rex Eglon simul cum exercitibus suis et castrametati sunt circa Gabaon obpugnantes eam
- 06O 10 6 habitatores autem Gabaon urbis obsessae miserunt ad Iosue qui tunc morabatur in castris apud Galgalam et dixerunt ei ne retrahas manus tuas ab auxilio servorum tuorum ascende cito et libera nos ferque praesidium convenerunt enim adversum nos omnes reges Amorreorum qui habitant in montanis
- 06O 10 7 ascenditque Iosue de Galgalis et omnis exercitus bellatorum cum eo viri fortissimi
- 06O 10 8 dixitque Dominus ad Iosue ne timeas eos in manus enim tuas tradidi illos nullus tibi ex eis resistere poterit
- 06O 10 9 inruit itaque Iosue super eos repente tota ascendens nocte de Galgalis
- 06O 10 10 et conturbavit eos Dominus a facie Israhel contrivitque plaga magna in Gabaon ac persecutus est per viam ascensus Bethoron et percussit usque Azeca et Maceda
- 06O 10 11 cumque fugerent filios Israhel et essent in descensu Bethoron Dominus misit super eos lapides magnos de caelo usque Azeca et mortui sunt multo plures lapidibus grandinis quam quos gladio percusserant filii Israhel
- 06O 10 12 tunc locutus est Iosue Domino in die qua tradidit Amorreum in conspectu filiorum Israhel dixitque coram eis sol contra Gabaon ne movearis et luna contra vallem Ahialon
- 06O 10 13 steteruntque sol et luna donec ulcisceretur se gens de inimicis suis nonne scriptum est hoc in libro Iustorum stetit itaque sol in medio caeli et non festinavit occumbere spatio unius diei
- 06O 10 14 non fuit ante et postea tam longa dies oboediente Domino voci hominis et pugnante pro Israhel
- 06O 10 15 reversusque est Iosue cum omni Israhel in castra Galgalae
- 06O 10 16 fugerant enim quinque reges et se absconderant in spelunca urbis Maceda
- 06O 10 17 nuntiatumque est Iosue quod inventi essent quinque reges latentes in spelunca Maceda
- 06O 10 18 qui praecepit sociis et ait volvite saxa ingentia ad os speluncae et ponite viros industrios qui clausos custodiant
- 06O 10 19 vos autem nolite stare sed persequimini hostes et extremos quosque fugientium caedite ne dimittatis eos urbium suarum intrare praesidia quos tradidit Dominus Deus in manus vestras
- 06O 10 20 caesis igitur adversariis plaga magna et usque ad internicionem paene consumptis hii qui Israhel effugere potuerunt ingressi sunt civitates munitas
- 06O 10 21 reversusque est omnis exercitus ad Iosue in Maceda ubi tunc erant castra sani et integro numero nullusque contra filios Israhel muttire ausus est
- 06O 10 22 praecepitque Iosue dicens aperite os speluncae et producite ad me quinque reges qui in ea latitant
- 06O 10 23 fecerunt ministri ut sibi fuerat imperatum et eduxerunt ad eum quinque reges

de spelunca regem Hierusalem regem Hebron regem Hieremoth regem Lachis regem Eglon
 06O 10 24 cumque educti essent ad eum vocavit omnes viros Israhel et ait ad principes
 exercitus qui secum erant ite et ponite pedes super colla regum istorum qui cum perrexissent et
 subiectorum pedibus colla calcarent
 06O 10 25 rursum ait ad eos nolite timere nec paveatis confortamini et estote robusti sic
 enim faciet Dominus cunctis hostibus vestris adversum quos dimicatis
 06O 10 26 percussitque Iosue et interfecit eos atque suspendit super quinque stipites
 fueruntque suspensi usque ad vesperum
 06O 10 27 cumque occumberet sol praecepit sociis ut deponerent eos de patibulis qui
 depositos proiecerunt in speluncam in qua latuerant et posuerunt super os eius saxa ingentia quae
 permanent usque in praesens
 06O 10 28 eodem die Macedam quoque cepit Iosue et percussit in ore gladii regemque
 illius interfecit et omnes habitatores eius non dimisit in ea saltim parvas reliquias fecitque regi
 Maceda sicut fecerat regi Hiericho
 06O 10 29 transivit cum omni Israhel de Maceda in Lebna et pugnabat contra eam
 06O 10 30 quam tradidit Dominus cum rege suo in manu Israhel percusseruntque urbem
 in ore gladii et omnes habitatores eius non dimiserunt in ea ullas reliquias feceruntque regi Lebna
 sicut fecerant regi Hiericho
 06O 10 31 de Lebna transivit in Lachis et exercitu per gyrum disposito obpugnabat eam
 06O 10 32 tradiditque Dominus Lachis in manu Israhel et cepit eam die altero atque
 percussit in ore gladii omnemque animam quae fuerat in ea sicut fecerat Lebna
 06O 10 33 eo tempore ascendit Hiram rex Gazer ut auxiliaretur Lachis quem percussit
 Iosue cum omni populo eius usque ad internicionem
 06O 10 34 transivitque de Lachis in Eglon et circumdedit
 06O 10 35 atque expugnavit eam eadem die percussitque in ore gladii omnes animas
 quae erant in ea iuxta omnia quae fecerat Lachis
 06O 10 36 ascendit quoque cum omni Israhele de Eglon in Hebron et pugnavit contra
 eam
 06O 10 37 cepitque et percussit in ore gladii regem quoque eius et omnia oppida regionis
 illius universasque animas quae in ea fuerant commoratae non reliquit in ea ullas reliquias sicut
 fecerat Eglon sic fecit et Hebron cuncta quae in ea repperit consumens gladio
 06O 10 38 inde reversus in Dabir
 06O 10 39 cepit eam atque vastavit
 06O 10 40 regem quoque eius et omnia per circuitum oppida percussit in ore gladii non
 dimisit in ea ullas reliquias sicut fecerat Hebron et Lebna et regibus earum sic fecit Dabir et regi
 illius
 06O 10 41 percussit itaque Iosue omnem terram montanam et meridianam atque
 campestrem et Asedoth cum regibus suis non dimisit in ea ullas reliquias sed omne quod spirare
 poterat interfecit sicut praeceperat ei Dominus Deus Israhel
 06O 10 42 a Cadesbarne usque Gazam omnem terram Gosen usque Gabaon
 06O 10 43 universos reges et regiones eorum uno cepit impetu atque vastavit Dominus
 enim Deus Israhel pugnabat pro eo
 06O 10 44 reversusque est cum omni Israhele ad locum castrorum in Galgala
 06O 11 1 quae cum audisset Iabin rex Asor misit ad Iobab regem Madon et ad regem
 Someron atque ad regem Acsaph
 06O 11 2 ad reges quoque aquilonis qui habitabant in montanis et in planitie contra
 meridiem Cheneroth in campestribus quoque et in regionibus Dor iuxta mare
 06O 11 3 Chananeumque ab oriente et occidente et Amorreum atque Hettheum ac
 Ferezeum et Iebuseum in montanis Eveum quoque qui habitabat ad radices Hermon in terra Masphe
 06O 11 4 egressique sunt omnes cum turmis suis populus multus nimis sicut harena
 quae est in litore maris equi quoque et currus immensae multitudinis
 06O 11 5 conveneruntque omnes reges isti in unum ad aquas Merom ut pugnarent

contra Israhel

06O 11 6 dixitque Dominus ad Iosue ne timeas eos cras enim hac eadem hora ego tradam omnes istos vulnerandos in conspectu Israhel equos eorum subnervabis et currus igne conbures

06O 11 7 venitque Iosue et omnis exercitus cum eo adversum illos ad aquas Merom subito et inruerunt super eos

06O 11 8 tradiditque illos Dominus in manu Israhel qui percusserunt eos et persecuti sunt usque ad Sidonem magnam et aquas Maserefoth campumque Masphe qui est ad orientalem illius partem ita percussit omnes ut nullas dimitteret ex eis reliquias

06O 11 9 fecit sicut praeceperat ei Dominus equos eorum subnervavit currusque conbusit

06O 11 10 reversusque statim cepit Asor et regem eius percussit gladio Asor enim antiquitus inter omnia regna haec principatum tenebat

06O 11 11 percussitque omnes animas quae ibidem morabantur non dimisit in ea ulla reliquias sed usque ad internicionem universa vastavit ipsamque urbem permisit incendio

06O 11 12 et omnes per circuitum civitates regesque earum cepit percussit atque delevit sicut praeceperat ei Moses famulus Domini

06O 11 13 absque urbibus quae erant in collibus et in tumulis sitae ceteras succendit Israhel unam tantum Asor munitissimam flamma consumpsit

06O 11 14 omnemque praedam istarum urbium ac iumenta diviserunt sibi filii Israhel cunctis hominibus interfectis

06O 11 15 sicut praeceperat Dominus Mosi servo suo ita praecepit Moses Iosue et ille universa conplevit non praeteriit de universis mandatis ne unum quidem verbum quod iusserat Dominus Mosi

06O 11 16 cepit itaque Iosue omnem terram montanam et meridianam terramque Gosen et planitiem et occidentalem plagam montemque Israhel et campestria eius

06O 11 17 et partem montis quae ascendit Seir usque Baalgad per planitiem Libani subter montem Hermon omnes reges eorum cepit percussit occidit

06O 11 18 multo tempore pugnavit Iosue contra reges istos

06O 11 19 non fuit civitas quae se non traderet filiis Israhel praeter Eveum qui habitabat in Gabaon omnes bellando cepit

06O 11 20 Domini enim sententiae fuerat ut indurarentur corda eorum et pugnarent contra Israhel et caderent et non mererentur ullam clementiam ac perirent sicut praeceperat Dominus Mosi

06O 11 21 in tempore illo venit Iosue et interfecit Enacim de montanis Hebron et Dabir et Anab et de omni monte Iuda et Israhel urbesque eorum delevit

06O 11 22 non reliquit ullum de stirpe Enacim in terra filiorum Israhel absque civitatibus Gaza et Geth et Azoto in quibus solis relictis sunt

06O 11 23 cepit ergo Iosue omnem terram sicut locutus est Dominus ad Mosen et tradidit eam in possessionem filiis Israhel secundum partes et tribus suas quievitque terra a proeliis

06O 12 1 hii sunt reges quos percusserunt filii Israhel et possederunt terram eorum trans Iordanem ad solis ortum a torrente Arnon usque ad montem Hermon et omnem orientalem plagam quae respicit solitudinem

06O 12 2 Seon rex Amorreorum qui habitavit in Esebon dominatus est ab Aroer quae sita est super ripam torrentis Arnon et mediae partis in valle dimidiique Galaad usque ad torrentem Iaboc qui est terminus filiorum Ammon

06O 12 3 et a solitudine usque ad mare Cheneroth contra orientem et usque ad mare Deserti quod est mare Salsissimum ad orientalem plagam per viam quae ducit Bethesimoth et ab australi parte quae subiacent Asedothphasga

06O 12 4 terminus Og regis Basan de reliquiis Rafaim qui habitavit in Astharoth et in Edrain et dominatus est in monte Hermon et in Salacha atque in universa Basan usque ad terminos

06O 12 5 Gesuri et Machathi et dimidiae partis Galaad terminos Seon regis Esebon

06O 12 6 Moses famulus Domini et filii Israhel percusserunt eos tradiditque terram eorum Moses in possessionem Rubenitis et Gadditis et dimidia tribui Manasse
 06O 12 7 hii sunt reges terrae quos percussit Iosue et filii Israhel trans Iordanem ad occidentalem plagam a Baalgad in campo Libani usque ad montem cuius pars ascendit in Seir tradiditque eam Iosue in possessionem tribubus Israhel singulis partes suas
 06O 12 8 tam in montanis quam in planis atque campestribus in Aseroth et solitudine ac meridie Hettheus fuit et Amorreus Chananeus et Ferezeus Eveus et Iebuseus
 06O 12 9 rex Hiericho unus rex Ahi quae est ex latere Bethel unus
 06O 12 10 rex Hierusalem unus rex Hebron unus
 06O 12 11 rex Hierimoth unus rex Lachis unus
 06O 12 12 rex Eglon unus rex Gazer unus
 06O 12 13 rex Dabir unus rex Gader unus
 06O 12 14 rex Herma unus rex Hered unus
 06O 12 15 rex Lebna unus rex Odollam unus
 06O 12 16 rex Maceda unus rex Bethel unus
 06O 12 17 rex Thaffua unus rex Afer unus
 06O 12 18 rex Afec unus rex Saron unus
 06O 12 19 rex Madon unus rex Asor unus
 06O 12 20 rex Someron unus rex Acsaph unus
 06O 12 21 rex Thenach unus rex Mageddo unus
 06O 12 22 rex Cades unus rex Iachanaem Chermeli unus
 06O 12 23 rex Dor et provinciae Dor unus rex gentium Galgal unus
 06O 12 24 rex Thersa unus omnes reges triginta et unus
 06O 13 1 Iosue senex provectaeque aetatis erat et dixit Dominus ad eum senuisti et longevus es terraque latissima derelicta est quae necdum est sorte divisa
 06O 13 2 omnis videlicet Galilea Philisthim et universa Gesuri
 06O 13 3 a fluvio turbido qui inrigat Aegyptum usque ad terminos Accaron contra aquilonem terra Chanaan quae in quinque regulos Philisthim dividitur Gazeos Azotios Ascalonitas Gettheos et Accaronitas
 06O 13 4 ad meridiem vero sunt Evei omnis terra Chanaan et Maara Sidoniorum usque Afeca et terminos Amorrei
 06O 13 5 eiusque confinia Libani quoque regio contra orientem a Baalgad sub monte Hermon donec ingrediaris Emath
 06O 13 6 omnium qui habitant in monte a Libano usque ad aquas Masrefoth universique Sidonii ego sum qui delebo eos a facie filiorum Israhel veniat ergo in parte hereditatis Israhel sicut praecepi tibi
 06O 13 7 et nunc divide terram in possessionem novem tribubus et dimidia tribui Manasse
 06O 13 8 cum qua Ruben et Gad possederunt terram quam tradidit eis Moses famulus Domini trans fluentia Iordanis ad orientalem plagam
 06O 13 9 ab Aroer quae sita est in ripa torrentis Arnon et in vallis medio universaque campestris Medaba usque Dibon
 06O 13 10 et cunctas civitates Seon regis Amorrei qui regnavit in Esebon usque ad terminos filiorum Ammon
 06O 13 11 et Galaad ac terminum Gesuri et Machathi omnemque montem Hermon et universam Basan usque Saleca
 06O 13 12 omne regnum Og in Basan qui regnavit in Astharoth et Edraim ipse fuit de reliquiis Rafaim percussitque eos Moses atque delevit
 06O 13 13 nolueruntque disperdere filii Israhel Gesuri et Machathi et habitaverunt in medio Israhel usque in praesentem diem
 06O 13 14 tribui autem Levi non dedit possessionem sed sacrificia et victimae Domini Dei Israhel ipsa est eius hereditas sicut locutus est illi

06O 13 15 dedit ergo Moses possessionem tribui filiorum Ruben iuxta cognationes suas
 06O 13 16 fuitque terminus eorum ab Aroer quae sita est in ripa torrentis Arnon et in
 valle eiusdem torrentis media universam planitiem quae ducit Medaba
 06O 13 17 et Esebon cunctosque viculos earum qui sunt in campestribus Dibon quoque
 et Bamothbaal et oppidum Baalmaon
 06O 13 18 Iessa et Cedmoth et Mepheeth
 06O 13 19 Cariathaim et Sebama et Sarathasar in monte convallis
 06O 13 20 Bethpheor et Asedothphasga et Bethaisimoth
 06O 13 21 omnes urbes campestres universaque regna Seon regis Amorrei qui regnavit
 in Esebon quem percussit Moses cum principibus Madian Eveum et Recem et Sur et Ur et Rabeo
 duces Seon habitatores terrae
 06O 13 22 et Balaam filium Beor ariolum occiderunt filii Israhel gladio cum ceteris
 interfectis
 06O 13 23 factusque est terminus filiorum Ruben Iordanis fluvius haec est possessio
 Rubenitarum per cognationes suas urbium et viculorum
 06O 13 24 deditque Moses tribui Gad et filiis eius per cognationes suas possessionem
 cuius haec divisio est
 06O 13 25 terminus Iazer et omnes civitates Galaad dimidiamque partem terrae filiorum
 Ammon usque ad Aroer quae est contra Rabba
 06O 13 26 et ab Esebon usque Ramoth Masphe et Batanim et a Manaim usque ad
 terminos Dabir
 06O 13 27 in valle quoque Betharaam et Bethnemra et Soccoth et Saphon reliquam
 partem regni Seon regis Esebon huius quoque Iordanis finis est usque ad extremam partem maris
 Chenereth trans Iordanem ad orientalem plagam
 06O 13 28 haec est possessio filiorum Gad per familias suas civitates et villae earum
 06O 13 29 dedit et dimidiae tribui Manasse filiisque eius iuxta cognationes suas
 possessionem
 06O 13 30 cuius hoc principium est a Manaim universam Basan et cuncta regna Og regis
 Basan omnesque vicos Air qui sunt in Basan sexaginta oppida
 06O 13 31 et dimidiam partem Galaad Astharoth et Edrai urbes regni Og in Basan filiis
 Machir filii Manasse dimidiae parti filiorum Machir iuxta cognationes suas
 06O 13 32 hanc possessionem divisit Moses in campestribus Moab trans Iordanem
 contra Hiericho ad orientalem plagam
 06O 13 33 tribui autem Levi non dedit possessionem quoniam Dominus Deus Israhel
 ipse est possessio eius ut locutus est illi
 06O 14 1 hoc est quod possederunt filii Israhel in terra Chanaan quam dederunt eis
 Eleazar sacerdos et Iosue filius Nun et principes familiarum per tribus Israhel
 06O 14 2 sorte omnia dividentes sicut praeceperat Dominus in manu Mosi novem
 tribubus et dimidiae tribui
 06O 14 3 duabus enim tribubus et dimidiae dederat Moses trans Iordanem
 possessionem absque Levitis qui nihil terrae acceperunt inter fratres suos
 06O 14 4 sed in eorum successerant locum filii Ioseph in duas divisi tribus Manasse et
 Ephraim nec acceperunt Levitae aliam in terra partem nisi urbes ad habitandum et suburbana earum
 ad alenda iumenta et pecora sua
 06O 14 5 sicut praecepit Dominus Mosi ita fecerunt filii Israhel et diviserunt terram
 06O 14 6 accesserunt itaque filii Iuda ad Iosue in Galgala locutusque est ad eum Chaleb
 filius Iepphonne Cenezeus nosti quid locutus sit Dominus ad Mosen hominem Dei de me et te in
 Cadesbarne
 06O 14 7 quadraginta annorum eram quando me misit Moses famulus Domini de
 Cadesbarne ut considerarem terram nuntiavi que ei quod mihi verum videbatur
 06O 14 8 fratres autem mei qui ascenderant mecum dissolverunt cor populi et
 nihilominus ego secutus sum Dominum Deum meum

06O 14 9 iuravitque Moses in die illo dicens terram quam calcavit pes tuus erit
possessio tua et filiorum tuorum in aeternum quia secutus es Dominum Deum meum
06O 14 10 concessit ergo Dominus vitam mihi sicut pollicitus est usque in praesentem
diem quadraginta et quinque anni sunt ex quo locutus est Dominus verbum istud ad Mosen quando
ambulabat Israhel per solitudinem hodie octoginta quinque annorum sum
06O 14 11 sic valens ut eo valebam tempore quando ad explorandum missus sum illius
in me temporis fortitudo usque hodie perseverat tam ad bellandum quam ad gradiendum
06O 14 12 da ergo mihi montem istum quem pollicitus est Dominus te quoque audiente
in quo Enacim sunt et urbes magnae atque munitae si forte sit Dominus mecum et potuero delere
eos sicut promisit mihi
06O 14 13 benedixitque ei Iosue et tradidit Hebron in possessionem
06O 14 14 atque ex eo fuit Hebron Chaleb filio Iepphonne Cenezeo usque in praesentem
diem quia secutus est Dominum Deum Israhel
06O 14 15 nomen Hebron antea vocabatur Cariatharbe Adam maximus ibi inter Enacim
situs est et terra cessavit a proeliis
06O 15 1 igitur sors filiorum Iudae per cognationes suas ista fuit a termino Edom
desertum Sin contra meridiem et usque ad extremam partem australis plagae
06O 15 2 initium eius a summitate maris Salsissimi et a lingua eius quae respicit
meridiem
06O 15 3 egrediturque contra ascensum Scorpionis et pertransit in Sina ascenditque in
Cadesbarne et pervenit in Esrom ascendens Addara et circumiens Caricaa
06O 15 4 atque inde pertransiens in Asemona et perveniens ad torrentem Aegypti
eruntque termini eius mare Magnum hic erit finis meridianae plagae
06O 15 5 ab oriente vero erit initium mare Salsissimum usque ad extrema Iordanis et ea
quae respiciunt aquilonem a lingua maris usque ad eundem Iordanem fluvium
06O 15 6 ascenditque terminus in Bethagla et transit ab aquilone in Betharaba
ascendens ad lapidem Boem filii Ruben
06O 15 7 et tendens usque ad terminos Debera de valle Achor contra aquilonem
respiciens Galgala quae est ex adverso ascensionis Adommim ab australi parte torrentis transitque
aquas quae vocantur fons Solis et erunt exitus eius ad fontem Rogel
06O 15 8 ascenditque per convallem filii Ennom ex latere Iebusei ad meridiem haec est
Hierusalem et inde se erigens ad verticem montis qui est contra Gehennom ad occidentem in
summitate vallis Rafaim contra aquilonem
06O 15 9 pertransitque a vertice montis usque ad fontem aquae Nepthoa et pervenit
usque ad vicos montis Ephron inclinaturque in Bala quae est Cariathiarim id est urbs Silvarum
06O 15 10 et circuit de Bala contra occidentem usque ad montem Seir transitque iuxta
latus montis Iarim ad aquilonem in Cheslon et descendit in Bethsames transitque in Thamna
06O 15 11 et pervenit contra aquilonem partis Accaron ex latere inclinaturque Sechrona
et transit montem Baala pervenitque in Iebnehel et maris Magni contra occidentem fine concluditur
06O 15 12 hii sunt termini filiorum Iuda per circuitum in cognationibus suis
06O 15 13 Chaleb vero filio Iepphonne dedit partem in medio filiorum Iuda sicut
praeceperat ei Dominus Cariatharbe patris Enach ipsa est Hebron
06O 15 14 delevitque ex ea Chaleb tres filios Enach Sesai et Ahiman et Tholmai de
stirpe Enach
06O 15 15 atque inde conscendens venit ad habitatores Dabir quae prius vocabatur
Cariathsepher id est civitas Litterarum
06O 15 16 dixitque Chaleb qui percusserit Cariathsepher et ceperit eam dabo illi Axam
filiam meam uxorem
06O 15 17 cepitque eam Othonihel filius Cenez frater Chaleb iunior deditque ei Axam
filiam suam uxorem
06O 15 18 quae cum pergerent simul suasit viro ut peteret a patre suo agrum
suspiravitque ut sedebat in asino cui Chaleb quid habes inquit

06O 15 19 at illa respondit da mihi benedictionem terram australem et arentem dedisti
 mihi iunge et inriguam dedit itaque ei Chaleb inriguum superius et inferius
 06O 15 20 haec est possessio tribus filiorum Iuda per cognationes suas
 06O 15 21 erantque civitates ab extremis partibus filiorum Iuda iuxta terminos Edom a
 meridie Cabsehel et Eder et Iagur
 06O 15 22 et Cina et Dimona Adeda
 06O 15 23 et Cedus et Asor Iethnan
 06O 15 24 Zif et Thelem Baloth
 06O 15 25 et Asor nova et Cariotesrom haec est Asor
 06O 15 26 Aman Same et Molada
 06O 15 27 et Asergadda et Asemon Bethfeleth
 06O 15 28 et Asersual et Bersabee et Baziothia
 06O 15 29 Bala et Hiim Esem
 06O 15 30 et Heltholad Exiil et Harma
 06O 15 31 Siceleg et Medemena et Sensenna
 06O 15 32 Lebaoth et Selim et Aenremmon omnes civitates viginti novem et villae
 earum
 06O 15 33 in campestribus vero Esthaul et Saraa et Asena
 06O 15 34 et Azanoe et Aengannim Thaffua et Aenaim
 06O 15 35 et Hierimoth Adulam Soccho et Azeca
 06O 15 36 et Saraim Adithaim et Gedera et Giderothaim urbes quattuordecim et villae
 earum
 06O 15 37 Sanan et Adesa et Magdalgad
 06O 15 38 Delean et Mesfa et Iecthel
 06O 15 39 Lachis et Bascath et Aglon
 06O 15 40 Thebbon et Lehemas et Chethlis
 06O 15 41 et Gideroth Bethdagon et Neema et Maceda civitates sedecim et villae earum
 06O 15 42 Labana et Aether et Asan
 06O 15 43 Ieptha et Esna et Nesib
 06O 15 44 Ceila et Achzib et Maresa civitates novem et villae earum
 06O 15 45 Accaron cum vicis et villulis suis
 06O 15 46 ab Accaron usque ad mare omnia quae vergunt ad Azotum et viculos eius
 06O 15 47 Azotus cum vicis et villulis suis Gaza cum viculis et villulis suis usque ad
 torrentem Aegypti mare Magnum terminus eius
 06O 15 48 et in monte Samir et Iether et Soccho
 06O 15 49 et Edenna Cariathsenna haec est Dabir
 06O 15 50 Anab et Isthemo et Anim
 06O 15 51 Gosen et Olon et Gilo civitates undecim et villae earum
 06O 15 52 Arab et Roma et Esaan
 06O 15 53 Ianum et Bethafua et Afeca
 06O 15 54 Ammatha et Cariatharbe haec est Hebron et Sior civitates novem et villae
 earum
 06O 15 55 Maon et Chermel et Zif et Iotae
 06O 15 56 Iezrehel et Iucadam et Zanoë
 06O 15 57 Accaim Gebaa et Thamna civitates decem et villae earum
 06O 15 58 Alul et Bethsur et Gedor
 06O 15 59 Mareth et Bethanoth et Elthecen civitates sex et villae earum
 06O 15 60 Cariathbaal haec est Cariathiarim urbs Silvarum et Arebba civitates duae et
 villae earum
 06O 15 61 in deserto Betharaba Meddin et Schacha
 06O 15 62 Anepsan et civitas Salis et Engaddi civitates sex et villae earum
 06O 15 63 Iebuseum autem habitatorem Hierusalem non potuerunt filii Iuda delere

habitavitque Iebuseus cum filiis Iuda in Hierusalem usque in praesentem diem
 06O 16 1 cecidit quoque sors filiorum Ioseph ab Iordane contra Hiericho et aquas eius
 ab oriente solitudo quae ascendit de Hiericho ad montana Bethel
 06O 16 2 et egreditur de Bethel Luzam transitque terminum Archiatharoth
 06O 16 3 et descendit ad occidentem iuxta terminum Ieflethi usque ad terminos
 Bethoron inferioris et Gazer finiunturque regiones eius mari Magno
 06O 16 4 possederuntque filii Ioseph Manasse et Ephraim
 06O 16 5 et factus est terminus filiorum Ephraim per cognationes suas et possessio
 eorum contra orientem Atharothaddar usque Bethoron superiorem
 06O 16 6 egrediunturque confinia in mare Machmethath vero aquilonem respicit et
 circuit terminus contra orientem in Thanathselo et pertransit ab oriente Ianoe
 06O 16 7 descenditque de Ianoe in Atharoth et Noaratha et pervenit in Hiericho et
 egreditur ad Iordanem
 06O 16 8 de Taffua pertransitque contra mare in valle Harundineti suntque egressus
 eius in mare Salsissimum haec est possessio tribus filiorum Ephraim per familias suas
 06O 16 9 urbesque quae separatae sunt filiis Ephraim in medio possessionis filiorum
 Manasse et villae earum
 06O 16 10 et non interfecerunt filii Ephraim Chananeum qui habitabat in Gazer
 habitavitque Chananeus in medio Ephraim usque in diem hanc tributarius
 06O 17 1 cecidit autem sors tribui Manasse ipse est enim primogenitus Ioseph Machir
 primogenito Manasse patri Galaad qui fuit vir pugnator habuitque possessionem Galaad et Basan
 06O 17 2 et reliquis filiorum Manasse iuxta familias suas filiis Abiezer et filiis Elech et
 filiis Esrihel et filiis Sechem et filiis Epher et filiis Semida isti sunt filii Manasse filii Ioseph mares
 per cognationes suas
 06O 17 3 Salphaad vero filio Epher filii Galaad filii Machir filii Manasse non erant filii
 sed solae filiae quarum ista sunt nomina Maala et Noa Egla et Melcha et Thersa
 06O 17 4 veneruntque in conspectu Eleazari sacerdotis et Iosue filii Nun et principum
 dicentes Dominus praecepit per manum Mosi ut daretur nobis possessio in medio fratrum nostrorum
 deditque eis iuxta imperium Domini possessionem in medio fratrum patris earum
 06O 17 5 et ceciderunt funiculi Manasse decem absque terra Galaad et Basan trans
 Iordanem
 06O 17 6 filiae enim Manasse possederunt hereditatem in medio filiorum eius terra
 autem Galaad cecidit in sortem filiorum Manasse qui reliqui erant
 06O 17 7 fuitque terminus Manasse ab Aser Machmathath quae respicit Sychem et
 egreditur ad dextram iuxta habitatores fontis Taffuae
 06O 17 8 etenim in sorte Manasse ceciderat terra Taffuae quae est iuxta terminos
 Manasse filiorum Ephraim
 06O 17 9 descenditque terminus vallis Harundineti in meridiem torrentis civitatum
 Ephraim quae in medio sunt urbium Manasse terminus Manasse ab aquilone torrentis et exitus eius
 pergit ad mare
 06O 17 10 ita ut ab austro sit possessio Ephraim et ab aquilone Manasse et utramque
 claudat mare et coniungantur sibi in tribu Aser ab aquilone et in tribu Isachar ab oriente
 06O 17 11 fuitque hereditas Manasse in Isachar et in Aser Bethsan et viculi eius et
 Ieblaam cum villulis suis et habitatores Dor cum oppidis suis habitatores quoque Hendor cum
 villulis suis similiterque habitatores Thanach cum villulis suis et habitatores Mageddo cum viculis
 suis et tertia pars urbis Nofeth
 06O 17 12 nec potuerunt filii Manasse has subvertere civitates sed coepit Chananeus
 habitare in terra ista
 06O 17 13 postquam autem convaluerunt filii Israhel subiecerunt Chananeos et fecerunt
 sibi tributarios nec interfecerunt eos
 06O 17 14 locutique sunt filii Ioseph ad Iosue atque dixerunt quare dedisti mihi
 possessionem sortis et funiculi unius cum sim tantae multitudinis et benedixerit mihi Dominus

06O 17 15 ad quos Iosue ait si populus multus es ascende in silvam et succide tibi spatia in terra Ferezei et Rafaim quia angusta est tibi possessio montis Ephraim

06O 17 16 cui responderunt filii Ioseph non poterimus ad montana conscendere cum ferreis curribus utantur Chananei qui habitant in terra campestri in qua sitae sunt Bethsan cum viculis suis et Iezrahel mediam possidens vallem

06O 17 17 dixitque Iosue ad domum Ioseph Ephraim et Manasse populus multus es et magnae fortitudinis non habebis sortem unam

06O 17 18 sed transibis ad montem et succides tibi atque purgabis ad habitandum spatia et poteris ultra procedere cum subverteris Chananeum quem dicis ferreos habere currus et esse fortissimum

06O 18 1 congregatique sunt omnes filii Israhel in Silo ibique fixerunt tabernaculum testimonii et fuit eis terra subiecta

06O 18 2 remanserant autem filiorum Israhel septem tribus quae necdum acceperant possessiones suas

06O 18 3 ad quos Iosue ait usquequo marcetis ignavia et non intratis ad possidendam terram quam Dominus Deus patrum vestrorum dedit vobis

06O 18 4 eligite de singulis tribubus ternos viros ut mittam eos et pergant atque circumeant terram et describant eam iuxta numerum uniuscuiusque multitudinis referantque ad me quod descriperint

06O 18 5 dividite vobis terram in septem partes Iudas sit in terminis suis ab australi plaga et domus Ioseph ab aquilone

06O 18 6 mediam inter hos terram in septem partes describite et huc venietis ad me ut coram Domino Deo vestro mittam vobis hic sortem

06O 18 7 quia non est inter vos pars Levitarum sed sacerdotium Domini est eorum hereditas Gad autem et Ruben et dimidia tribus Manasse iam acceperant possessiones suas trans Iordanem ad orientalem plagam quas dedit eis Moses famulus Domini

06O 18 8 cumque surrexissent viri ut pergerent ad describendam terram praecepit eis Iosue dicens circuite terram et describite eam ac revertimini ad me ut hic coram Domino Deo in Silo mittam vobis sortem

06O 18 9 itaque perrexerunt et lustrantes eam in septem partes diviserunt scribentes in volumine reversique sunt ad Iosue in castra Silo

06O 18 10 qui misit sortes coram Domino in Silo divisitque terram filiis Israhel in septem partes

06O 18 11 et ascendit sors prima filiorum Benjamin per familias suas ut possiderent terram inter filios Iuda et filios Ioseph

06O 18 12 fuitque terminus eorum contra aquilonem ab Iordane pergens iuxta latus Hiericho septentrionalis plagae et inde contra occidentem ad montana conscendens et perveniens in solitudinem Bethaven

06O 18 13 atque pertransiens iuxta Luzam ad meridiem ipsa est Bethel descenditque in Atharothaddar in montem qui est ad meridiem Bethoron inferioris

06O 18 14 et inclinatur circumiens contra mare a meridie montis qui respicit Bethoron contra africanum suntque exitus eius in Cariathbaal quae vocatur et Cariathiarim urbem filiorum Iuda haec est plaga contra mare et occidentem

06O 18 15 a meridie autem ex parte Cariathiarim egreditur terminus contra mare et pervenit usque ad fontem aquarum Nepthoa

06O 18 16 descenditque in partem montis qui respicit vallem filiorum Ennom et est contra septentrionalem plagam in extrema parte vallis Rafaim descenditque Gehennom id est vallis Ennom iuxta latus Iebusei ad austrum et pervenit ad fontem Rogel

06O 18 17 transiens ad aquilonem et egrediens ad Aensem id est fontem Solis

06O 18 18 et pertransit usque ad tumulos qui sunt e regione ascensus Adommim descenditque ad Abenboen id est lapidem Boen filii Ruben et pertransit ex latere aquilonis ad campestria descenditque in planitiem

06O 18 19 et praeteregitur contra aquilonem Bethagla suntque exitus eius contra
 linguam maris Salsissimi ab aquilone in fine Iordanis ad australem plagam
 06O 18 20 qui est terminus illius ab oriente haec est possessio filiorum Benjamin per
 terminos suos in circuitu et familias singulas
 06O 18 21 fueruntque civitates eius Hiericho et Bethagla et vallis Casis
 06O 18 22 Betharaba et Semaraim et Bethel
 06O 18 23 Avim et Affara et Ofra
 06O 18 24 villa Emona et Ofni et Gabee civitates duodecim et villae earum
 06O 18 25 Gabaon et Rama et Beroth
 06O 18 26 et Mesfe Cafera et Ammosa
 06O 18 27 et Recem Iarafel et Tharala
 06O 18 28 et Sela Eleph et Iebus quae est Hierusalem Gabaath et Cariath civitates
 quattuordecim et villae earum haec est possessio filiorum Benjamin iuxta familias suas
 06O 19 1 et egressa est sors secunda filiorum Symeon per cognationes suas fuitque
 hereditas
 06O 19 2 eorum in medio possessionis filiorum Iuda Bersabee et Sabee et Molada
 06O 19 3 et Asersual Bala et Asem
 06O 19 4 et Heltholath Bethul Arma
 06O 19 5 et Seceleg et Bethmarchaboth Asersusa
 06O 19 6 et Bethlebaoth et Saroen civitates tredecim et villae earum
 06O 19 7 Ahin et Remmon et Athar et Asan civitates quattuor et villae earum
 06O 19 8 omnes viculi per circuitum urbium istarum usque ad Balaath Berrameth
 contra australem plagam haec est hereditas filiorum Symeon iuxta cognationes suas
 06O 19 9 in funiculo et possessione filiorum Iuda quia maior erat et idcirco possederunt
 filii Symeon in medio hereditatis eorum
 06O 19 10 cecidit quoque sors tertia filiorum Zabulon per cognationes suas et factus est
 terminus possessionis eorum usque Sarith
 06O 19 11 ascenditque de mari et Medala ac pervenit in Debbaseth usque ad torrentem
 qui est contra Iecennam
 06O 19 12 et revertitur de Sarith contra orientem in fines Ceseleththabor et egreditur ad
 Dabereth ascenditque contra Iafie
 06O 19 13 et inde pertransit ad orientalem plagam Getthefer Etthacasin et egreditur in
 Remmon Ampthar et Noa
 06O 19 14 et circuit ad aquilonem et Nathon suntque egressus eius vallis Iepthahel
 06O 19 15 et Catheth et Nehalal et Semron et Iedala et Bethleem civitates duodecim et
 villae earum
 06O 19 16 haec est hereditas tribus filiorum Zabulon per cognationes suas urbes et viculi
 earum
 06O 19 17 Isachar egressa est sors quarta per cognationes suas
 06O 19 18 fuitque eius hereditas Hiezhrahel et Chasaloth et Sunem
 06O 19 19 et Afaraim Seon et Anaarath
 06O 19 20 et Rabbith et Cesion Abes
 06O 19 21 et Rameth et Engannim et Enadda et Bethfeser
 06O 19 22 et pervenit terminus usque Thabor et Seesima et Bethsemes eruntque exitus
 eius Iordanes civitates sedecim et villae earum
 06O 19 23 haec est possessio filiorum Isachar per cognationes suas urbes et viculi earum
 06O 19 24 cecidit sors quinta tribui filiorum Aser per cognationes suas
 06O 19 25 fuitque terminus eorum Alchath et Oali et Beten et Axab
 06O 19 26 Elmelech et Amaad et Messal et pervenit usque ad Carmelum maris et
 Siorlabanath
 06O 19 27 ac revertitur contra orientem Bethdagon et pertransit usque Zabulon et vallem
 Iepthahel contra aquilonem in Bethemech et Neihel egrediturque ad levam Chabul

06O 19 28 et Achran et Roob et Amon et Canae usque ad Sidonem magnam
 06O 19 29 revertiturque in Orma usque ad civitatem munitissimam Tyrum et usque Osa
 eruntque exitus eius in mare de funiculo Acziba
 06O 19 30 et Amma et Afec et Roob civitates viginti duae et villae earum
 06O 19 31 haec est possessio filiorum Aser per cognationes suas urbes et viculi earum
 06O 19 32 filiorum Nephtalim sexta pars cecidit per familias suas
 06O 19 33 et coepit terminus de Heleb et Helon in Sananim et Adami quae est Neceb et
 Iebnahel usque Lecum et egressus eorum usque ad Iordanem
 06O 19 34 revertiturque terminus contra occidentem in Aznoththabor atque inde
 egreditur in Ucoqa et pertransit in Zabulon contra meridiem et in Aser contra occidentem et in Iuda
 ad Iordanem contra ortum solis
 06O 19 35 civitates munitissimae Aseddim Ser et Ammath et Recchath Chenereth
 06O 19 36 et Edema et Arama Asor
 06O 19 37 et Cedes et Edrai Nasor
 06O 19 38 et Ieron et Magdalel Horem et Bethanath et Bethsemes civitates decem et
 novem et villae earum
 06O 19 39 haec est possessio tribus filiorum Nephtali per cognationes suas urbes et
 viculi earum
 06O 19 40 tribui filiorum Dan per familias suas egressa est sors septima
 06O 19 41 et fuit terminus possessionis eius Saraa et Esthaol et Ahirsemes id est civitas
 Solis
 06O 19 42 Selebin et Ahialon et Iethela
 06O 19 43 Helon et Themna et Acron
 06O 19 44 Helthecen et Gebthon et Baalath
 06O 19 45 Iud et Benebarach et Gethremmon
 06O 19 46 aquae Hiercon et Arecon cum termino qui respicit Ioppen
 06O 19 47 et ipso fine concluditur ascenderuntque filii Dan et pugnaverunt contra Lesem
 ceperuntque eam et percusserunt in ore gladii ac possederunt et habitaverunt in ea vocantes nomen
 eius Lesemdan ex nomine Dan patris sui
 06O 19 48 haec est possessio tribus filiorum Dan per cognationes suas urbes et viculi
 earum
 06O 19 49 cumque conplesset terram sorte dividere singulis per tribus suas dederunt filii
 Israhel possessionem Iosue filio Nun in medio sui
 06O 19 50 iuxta praeceptum Domini urbem quam postulavit Thamnathseraa in monte
 Ephraim et aedificavit civitatem habitavitque in ea
 06O 19 51 hae sunt possessiones quas sorte diviserunt Eleazar sacerdos et Iosue filius
 Nun et principes familiarum ac tribuum filiorum Israhel in Silo coram Domino ad ostium
 tabernaculi testimonii partitque sunt terram
 06O 20 1 et locutus est Dominus ad Iosue dicens loquere filiis Israhel et dic eis
 06O 20 2 separate urbes fugitivorum de quibus locutus sum ad vos per manum Mosi
 06O 20 3 ut confugiat ad eas quicumque animam percusserit nescius et possit evadere
 iram proximi qui ultor est sanguinis
 06O 20 4 cum ad unam harum confugerit civitatum stabitque ante portam civitatis et
 loquetur senioribus urbis illius ea quae se conprobennt innocentem sicque suscipient eum et dabunt ei
 locum ad habitandum
 06O 20 5 cumque ultor sanguinis eum fuerit persecutus non tradent in manus eius quia
 ignorans percussit proximum eius nec ante biduum triduumve eius probatur inimicus
 06O 20 6 et habitabit in civitate illa donec stet ante iudicium causam reddens facti sui et
 moriatur sacerdos magnus qui fuerit in illo tempore tunc revertetur homicida et ingrediatur
 civitatem et domum suam de qua fugerat
 06O 20 7 decreveruntque Cedes in Galilea montis Nephtali et Sychem in monte
 Ephraim et Cariatharbe ipsa est Hebron in monte Iuda

06O 20 8 et trans Iordanem contra orientalem plagam Hiericho statuerunt Bosor quae sita est in campestri solitudine de tribu Ruben et Ramoth in Galaad de tribu Gad et Gaulon in Basan de tribu Manasse

06O 20 9 hae civitates constitutae sunt cunctis filiis Israhel et advenis qui habitant inter eos ut fugeret ad eas qui animam nescius percussisset et non moreretur in manu proximi effusum sanguinem vindicare cupientis donec staret ante populum expositurus causam suam

06O 21 1 accesseruntque principes familiarum Levi ad Eleazar sacerdotem et Iosue filium Nun et ad duces cognationum per singulas tribus filiorum Israhel

06O 21 2 locutique sunt ad eos in Silo terrae Chanaan atque dixerunt Dominus praecepit per manum Mosi ut darentur nobis urbes ad habitandum et suburbana earum ad alenda iumenta

06O 21 3 dederuntque filii Israhel de possessionibus suis iuxta imperium Domini civitates et suburbana earum

06O 21 4 egressaque est sors in familiam Caath filiorum Aaron sacerdotis de tribubus Iuda et Symeon et Benjamin civitates tredecim

06O 21 5 et reliquis filiorum Caath id est Levitis qui superflui erant de tribubus Ephraim et Dan et dimidia tribu Manasse civitates decem

06O 21 6 porro filiis Gerson egressa est sors ut acciperent de tribubus Isachar et Aser et Nephthalim dimidiaque tribu Manasse in Basan civitates numero tredecim

06O 21 7 et filiis Merari per cognationes suas de tribubus Ruben et Gad et Zabulon urbes duodecim

06O 21 8 dederuntque filii Israhel Levitis civitates et suburbana earum sicut praecepit Dominus per manum Mosi singulis sorte tribuentes

06O 21 9 de tribubus filiorum Iuda et Symeon dedit Iosue civitates quarum ista sunt nomina

06O 21 10 filiis Aaron per familias Caath levitici generis prima enim sors illis egressa est

06O 21 11 Cariatharbe patris Enach quae vocatur Hebron in monte Iuda et suburbana eius per circuitum

06O 21 12 agros vero et villas eius dederat Chaleb filio Iepphonne ad possidendum

06O 21 13 dedit ergo filiis Aaron sacerdotis Hebron confugii civitatem ac suburbana eius et Lebnam cum suburbanis suis

06O 21 14 et Iether et Isthimon

06O 21 15 et Helon Dabir

06O 21 16 et Ahin et Iethan et Bethsemes cum suburbanis suis civitates novem de tribubus ut dictum est duabus

06O 21 17 de tribu autem filiorum Benjamin Gabaon et Gabee

06O 21 18 et Anathoth et Almon cum suburbanis suis civitates quattuor

06O 21 19 omnes simul civitates filiorum Aaron sacerdotis tredecim cum suburbanis suis

06O 21 20 reliquis vero per familias filiorum Caath levitici generis haec est data possessio

06O 21 21 de tribu Ephraim urbs confugii Sychem cum suburbanis suis in monte Ephraim et Gazer

06O 21 22 et Cepsain et Bethoron cum suburbanis suis civitates quattuor

06O 21 23 de tribu quoque Dan Elthece et Gebbethon

06O 21 24 et Ahialon et Gethremmon cum suburbanis suis civitates quattuor

06O 21 25 porro de dimidia tribu Manasse Thanach et Gethremmon cum suburbanis suis civitates duae

06O 21 26 omnes civitates decem et suburbana earum datae sunt filiis Caath inferioris gradus

06O 21 27 filiis quoque Gerson levitici generis dedit de dimidia tribu Manasse confugii civitatem Gaulon in Basan et Bosram cum suburbanis suis civitates duas

06O 21 28 porro de tribu Isachar Cesion et Dabereth

06O 21 29 et Iaramoth et Engannim cum suburbanis suis civitates quattuor
 06O 21 30 de tribu autem Aser Masal et Abdon
 06O 21 31 et Elacoth et Roob cum suburbanis suis civitates quattuor
 06O 21 32 de tribu quoque Nepthali civitatem confugii Cedes in Galilea et Ammothdor
 et Charthan cum suburbanis suis civitates tres
 06O 21 33 omnes urbes familiarum Gerson tredecim cum suburbanis suis
 06O 21 34 filiis autem Merari Levitis inferioris gradus per familias suas data est de tribu
 Zabulon Iechenam et Chartha
 06O 21 35 et Damna et Nalol civitates quattuor cum suburbanis suis
 06O 21 36 [de tribu quoque Ruben ciuitates confugii Bosor in solitudine et Cedson et
 Misor et Ocho ciuitates quattuor cum suburbanis suis]
 06O 21 37 et de tribu Gad civitates confugii Ramoth in Galaad et Manaim et Esebon et
 Iazer civitates quattuor cum suburbanis suis
 06O 21 38 omnes urbes filiorum Merari per familias et cognationes suas duodecim
 06O 21 39 itaque universae civitates Levitarum in medio possessionis filiorum Israhel
 fuerunt quadraginta octo
 06O 21 40 cum suburbanis suis singulae per familias distributae
 06O 21 41 deditque Dominus Israheli omnem terram quam traditurum se patribus eorum
 iuraverat et possederunt illam atque habitaverunt in ea
 06O 21 42 dataque est ab eo pax in omnes per circuitum nationes nullusque eis hostium
 resistere ausus est sed cuncti in eorum dicionem redacti sunt
 06O 21 43 ne unum quidem verbum quod illis praestaturum se esse promiserat irritum
 fuit sed rebus expleta sunt omnia
 06O 22 1 eodem tempore vocavit Iosue Rubenitas et Gadditas et dimidiam tribum
 Manasse
 06O 22 2 dixitque ad eos fecistis omnia quae vobis praecepit Moses famulus Domini
 mihi quoque in omnibus oboedistis
 06O 22 3 nec reliquistis fratres vestros longo tempore usque in praesentem diem
 custodientes imperium Domini Dei vestri
 06O 22 4 quia igitur dedit Dominus Deus vester fratribus vestris quietem ac pacem
 sicut pollicitus est revertimini et ite in tabernacula vestra et in terram possessionis quam tradidit
 vobis Moses famulus Domini trans Iordanem
 06O 22 5 ita dumtaxat ut custodiatis adtente et opere conpleatis mandatum et legem
 quam praecepit vobis Moses servus Domini ut diligatis Dominum Deum vestrum et ambuletis in
 omnibus viis eius et observetis mandata illius adhereatisque ei ac serviatis in omni corde et in omni
 anima vestra
 06O 22 6 benedixitque eis Iosue et dimisit eos qui reversi sunt in tabernacula sua
 06O 22 7 tribui autem Manasse mediae possessionem Moses dederat in Basan et idcirco
 mediae quae superfuit dedit Iosue sortem inter ceteros fratres suos trans Iordanem ad occidentalem
 eius plagam cumque dimitteret eos in tabernacula sua et benedixisset illis
 06O 22 8 dixit ad eos in multa substantia atque divitiis revertimini ad sedes vestras cum
 argento et auro aere ac ferro et veste multiplici dividite praedam hostium cum fratribus vestris
 06O 22 9 reversique sunt et abierunt filii Ruben et filii Gad et dimidia tribus Manasse a
 filiis Israhel de Silo quae sita est in Chanaan ut intrarent Galaad terram possessionis suae quam
 obtinuerant iuxta imperium Domini in manu Mosi
 06O 22 10 cumque venissent ad tumulos Iordanis in terra Chanaan aedificaverunt iuxta
 Iordanem altare infinitae magnitudinis
 06O 22 11 quod cum audissent filii Israhel et ad eos certi nuntii detulissent aedificasse
 filios Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse altare in terra Chanaan super Iordanis tumulos
 contra filios Israhel
 06O 22 12 convenerunt omnes in Silo ut ascenderent et dimicarent contra eos
 06O 22 13 et interim miserunt ad illos in terram Galaad Finees filium Eleazar

sacerdotem

- 06O 22 14 et decem principes cum eo singulos de tribubus singulis
06O 22 15 qui venerunt ad filios Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse in terram
Galaad dixeruntque ad eos
06O 22 16 haec mandat omnis populus Domini quae est ista transgressio cur reliquistis
Dominum Deum Israhel aedificantes altare sacrilegum et a cultu illius recedentes
06O 22 17 an parum vobis est quod peccastis in Beelphegor et usque in praesentem diem
macula huius sceleris in nobis permanet multique de populo corruerunt
06O 22 18 et vos hodie reliquistis Dominum et cras in universum Israhel eius ira
desaeviet
06O 22 19 quod si putatis inmundam esse terram possessionis vestrae transite ad terram
in qua tabernaculum Domini est et habitate inter nos tantum ut a Domino et a nostro consortio non
recedatis aedificato altari praeter altare Domini Dei vestri
06O 22 20 nonne Achan filius Zare praeteriit mandatum Domini et super omnem
populum Israhel ira eius incubuit et ille erat unus homo atque utinam solus perisset in scelere suo
06O 22 21 responderuntque filii Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse principibus
legationis Israhel
06O 22 22 fortissimus Deus Dominus fortissimus Deus Dominus ipse novit et Israhel
simul intellegit si praevaricationis animo hoc altare construximus non custodiat nos sed puniat in
praesenti
06O 22 23 et si ea mente fecimus ut holocausta et sacrificium et pacificas victimas super
eo inponeremus ipse quaerat et iudicet
06O 22 24 et non ea magis cogitatione atque tractatu ut diceremus cras dicent filii vestri
filiis nostris quid vobis et Domino Deo Israhel
06O 22 25 terminum posuit Dominus inter nos et vos o filii Ruben et filii Gad Iordanem
fluvium et idcirco partem non habetis in Domino et per hanc occasionem avertent filii vestri filios
nostros a timore Domini putavimus itaque melius
06O 22 26 et diximus extruamus nobis altare non in holocausta neque ad victimas
offerendas
06O 22 27 sed in testimonium inter nos et vos et subolem nostram vestramque
progeniem ut serviamus Domino et iuris nostri sit offerre holocausta et victimas et pacificas hostias
et nequaquam dicant cras filii vestri filiis nostris non est vobis pars in Domino
06O 22 28 quod si voluerint dicere respondebunt eis ecce altare Domini quod fecerunt
patres nostri non in holocausta neque in sacrificium sed in testimonium vestrum ac nostrum
06O 22 29 absit a nobis hoc scelus ut recedamus a Domino et eius vestigia relinquamus
extracto altari ad holocausta et sacrificia et victimas offerendas praeter altare Domini Dei nostri
quod extractum est ante tabernaculum eius
06O 22 30 quibus auditis Finees sacerdos et principes legationis Israhel qui erant cum eo
placati sunt et verba filiorum Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse libentissime susceperunt
06O 22 31 dixitque Finees filius Eleazari sacerdos ad eos nunc scimus quod nobiscum sit
Dominus quoniam alieni estis a praevaricatione hac et liberastis filios Israhel de manu Domini
06O 22 32 reversusque est cum principibus a filiis Ruben et Gad de terra Galaad finium
Chanaan ad filios Israhel et rettulit eis
06O 22 33 placuitque sermo cunctis audientibus et laudaverunt Deum filii Israhel et
nequaquam ultra dixerunt ut ascenderent contra eos atque pugnarent et delerent terram possessionis
eorum
06O 22 34 vocaveruntque filii Ruben et filii Gad altare quod extruxerant Testimonium
nostrum quod Dominus ipse sit Deus
06O 23 1 evoluto autem multo tempore postquam pacem Dominus dederat Israheli
subiectis in gyro nationibus universis et Iosue iam longevo et persenilis aetatis
06O 23 2 vocavit Iosue omnem Israhelem maioresque natu et principes ac duces et
magistros dixitque ad eos ego senui et progressioris aetatis sum

06O 23 3 vosque cernitis omnia quae fecerit Dominus Deus vester cunctis per circuitum nationibus quomodo pro vobis ipse pugnaverit

06O 23 4 et nunc quia vobis sorte divisit omnem terram ab orientali parte Iordanis usque ad mare Magnum multaeque adhuc supersunt nationes

06O 23 5 Dominus Deus vester disperdet eas et auferet a facie vestra et possidebitis terram sicut vobis pollicitus est

06O 23 6 tantum confortamini et estote solliciti ut custodiatis cuncta quae scripta sunt in volumine legis Mosi et non declinetis ab eis nec ad dextram nec ad sinistram

06O 23 7 ne postquam intraveritis ad gentes quae inter vos futurae sunt iuretis in nomine deorum earum et serviatis eis et adoretis illos

06O 23 8 sed adhereatis Domino Deo vestro quod fecistis usque in diem hanc

06O 23 9 et tunc auferet Dominus in conspectu vestro gentes magnas et robustissimas et nullus vobis resistere poterit

06O 23 10 unus e vobis persequetur hostium mille viros quia Dominus Deus vester pro vobis ipse pugnabit sicut pollicitus est

06O 23 11 hoc tantum diligentissime praecavete ut diligatis Dominum Deum vestrum

06O 23 12 quod si volueritis gentium harum quae inter vos habitant erroribus adherere et cum eis miscere conubia atque amicitias copulare

06O 23 13 iam nunc scitote quod Dominus Deus vester non eas deleat ante faciem vestram sed sint vobis in foveam ac laqueum et offendiculum ex latere vestro et sudes in oculis vestris donec vos auferat atque disperdat de terra hac optima quam tradidit vobis

06O 23 14 en ego hodie ingrediar viam universae terrae et toto animo cognoscetis quod de omnibus verbis quae se Dominus praestaturum nobis esse pollicitus est unum non praeterierit in cassum

06O 23 15 sicut ergo implevit opere quod promisit et prospera cuncta venerunt sic adducet super vos quicquid malorum comminatus est donec vos auferat atque disperdat de terra hac optima quam tradidit vobis

06O 23 16 eo quod praeterieritis pactum Domini Dei vestri quod pepigit vobiscum et servieritis diis alienis et adoraveritis eos cito atque velociter consurget in vos furor Domini et auferemini de terra hac optima quam tradidit vobis

06O 24 1 congregavitque Iosue omnes tribus Israhel in Sychem et vocavit maiores natu ac principes et iudices et magistros steteruntque in conspectu Domini

06O 24 2 et ad populum sic locutus est haec dicit Dominus Deus Israhel trans fluvium habitaverunt patres vestri ab initio Thare pater Abraham et Nahor servieruntque diis alienis

06O 24 3 tuli ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotamiae finibus et adduxi eum in terram Chanaan multiplicavique semen eius

06O 24 4 et dedi ei Isaac illique rursum dedi Iacob et Esau e quibus Esau dedi montem Seir ad possidendum Iacob vero et filii eius descenderunt in Aegyptum

06O 24 5 misique Mosen et Aaron et percussi Aegyptum multis signis atque portentis

06O 24 6 eduxique vos et patres vestros de Aegypto et venistis ad mare persecutique sunt Aegyptii patres vestros cum curribus et equitatu usque ad mare Rubrum

06O 24 7 clamaverunt autem ad Dominum filii Israhel qui posuit tenebras inter vos et Aegyptios et adduxit super eos mare et operuit illos viderunt oculi vestri cuncta quae in Aegypto fecerim et habitastis in solitudine multo tempore

06O 24 8 et introduxi vos ad terram Amorrei qui habitabat trans Iordanem cumque pugnarent contra vos tradidi eos in manus vestras et possedistis terram eorum atque interfecistis illos

06O 24 9 surrexit autem Balac filius Sepphor rex Moab et pugnavit contra Israhelem misitque et vocavit Balaam filium Beor ut malediceret vobis

06O 24 10 et ego nolui audire eum sed e contrario per illum benedixi vobis et liberavi vos de manu eius

06O 24 11 transistisque Iordanem et venistis ad Hiericho pugnaveruntque contra vos viri

civitatis eius Amorreus et Ferezeus et Chananeus et Hettheus et Gergeseus et Eveus et Iebuseus et tradidi illos in manus vestras

06O 24 12 misique ante vos crabrones et eieci eos de locis suis duos reges Amorreorum non in gladio et arcu tuo

06O 24 13 dedique vobis terram in qua non laborastis et urbes quas non aedificastis ut habitaretis in eis vineas et oliveta quae non plantastis

06O 24 14 nunc ergo timete Dominum et servite ei perfecto corde atque verissimo et auferte deos quibus servierunt patres vestri in Mesopotamia et in Aegypto ac servite Domino

06O 24 15 sin autem malum vobis videtur ut Domino serviatis optio vobis datur eligite hodie quod placet cui potissimum servire debeatis utrum diis quibus servierunt patres vestri in Mesopotamia an diis Amorreorum in quorum terra habitatis ego autem et domus mea serviemus Domino

06O 24 16 responditque populus et ait absit a nobis ut relinquamus Dominum et serviamus diis alienis

06O 24 17 Dominus Deus noster ipse eduxit nos et patres nostros de terra Aegypti de domo servitutis fecitque videntibus nobis signa ingentia et custodivit nos in omni via per quam ambulavimus et in cunctis populis per quos transivimus

06O 24 18 et eiecit universas gentes Amorreum habitatorem terrae quam nos intravimus serviemus igitur Domino quia ipse est Deus noster

06O 24 19 dixitque Iosue ad populum non poteritis servire Domino Deus enim sanctus et fortis aemulator est nec ignoscet sceleribus vestris atque peccatis

06O 24 20 si dimiseritis Dominum et servieritis diis alienis convertet se et adfliget vos atque subvertet postquam vobis praestiterit bona

06O 24 21 dixitque populus ad Iosue nequaquam ita ut loqueris erit sed Domino serviemus

06O 24 22 et Iosue ad populum testes inquit vos estis quia ipsi elegeritis vobis Dominum ut serviatis ei responderuntque testes

06O 24 23 nunc ergo ait auferte deos alienos de medio vestrum et inclinate corda vestra ad Dominum Deum Israhel

06O 24 24 dixitque populus ad Iosue Domino Deo nostro serviemus oboedientes praeceptis eius

06O 24 25 percussit igitur Iosue in die illo foedus et proposuit populo praecepta atque iudicia in Sychem

06O 24 26 scripsitque omnia verba haec in volumine legis Dei et tulit lapidem pergrandem posuitque eum subter quercum quae erat in sanctuario Domini

06O 24 27 et dixit ad omnem populum en lapis iste erit vobis in testimonium quod audierit omnia verba Domini quae locutus est vobis ne forte postea negare velitis et mentiri Domino Deo vestro

06O 24 28 dimisitque populum singulos in possessionem suam

06O 24 29 et post haec mortuus est Iosue filius Nun servus Domini centum decem annorum

06O 24 30 sepelieruntque eum in finibus possessionis suae in Thamnathsare quae sita est in monte Ephraim a septentrionali parte montis Gaas

06O 24 31 servivitque Israhel Domino cunctis diebus Iosue et seniorum qui longo vixerunt tempore post Iosue et qui noverant omnia opera Domini quae fecerat in Israhel

06O 24 32 ossa quoque Ioseph quae tulerant filii Israhel de Aegypto sepelierunt in Sychem in parte agri quem emerat Iacob a filiis Emmor patris Sychem centum novellis ovibus et fuit in possessione filiorum Ioseph

07O 1 1 post mortem Iosue consuluerunt filii Israhel Dominum dicentes quis ascendet ante nos contra Chananeum et erit dux belli

07O 1 2 dixitque Dominus Iudas ascendet ecce tradidi terram in manus eius

07O 1 3 et ait Iudas Symeoni fratri suo ascende mecum in sorte mea et pugna contra

Chananeum ut et ego pergam tecum in sorte tua et abiit cum eo Symeon
07O 1 4 ascenditque Iudas et tradidit Dominus Chananeum ac Ferezeum in manus
eorum et percusserunt in Bezec decem milia virorum
07O 1 5 inveneruntque Adonibezec in Bezec et pugnaverunt contra eum ac
percusserunt Chananeum et Ferezeum
07O 1 6 fugit autem Adonibezec quem secuti comprehenderunt caesis summitatibus
manuum eius ac pedum
07O 1 7 dixitque Adonibezec septuaginta reges amputatis manuum ac pedum
summitatibus colligebant sub mensa mea ciborum reliquias sicut feci ita reddidit mihi Deus
adduxeruntque eum in Hierusalem et ibi mortuus est
07O 1 8 obpugnantes ergo filii Iuda Hierusalem ceperunt eam et percusserunt in ore
gladii tradentes cunctam incendio civitatem
07O 1 9 et postea descendentes pugnaverunt contra Chananeum qui habitabat in
montanis et ad meridiem et in campestribus
07O 1 10 pergensque Iudas contra Chananeum qui habitabat in Hebron cui nomen fuit
antiquitus Cariatharbe percussit Sisai et Ahiman et Tholmai
07O 1 11 atque inde profectus abiit ad habitatores Dabir cuius nomen vetus erat
Cariathsepher id est civitas Litterarum
07O 1 12 dixitque Chaleb qui percusserit Cariathsepher et vastaverit eam dabo ei Axam
filiam meam uxorem
07O 1 13 cumque cepisset eam Othonihel filius Cenez frater Chaleb minor dedit ei
filiam suam coniugem
07O 1 14 quam pergentem in itinere monuit vir suus ut peteret a patre suo agrum quae
cum suspirasset sedens asino dixit ei Chaleb quid habes
07O 1 15 at illa respondit da mihi benedictionem quia terram arenam dedisti mihi da et
inriguam aquis dedit ergo ei Chaleb inriguum superius et inriguum inferius
07O 1 16 filii autem Cinei cognati Mosi ascenderunt de civitate Palmarum cum filiis
Iuda in desertum sortis eius quod est ad meridiem Arad et habitaverunt cum eo
07O 1 17 abiit autem Iudas cum Symeone fratre suo et percusserunt simul Chananeum
qui habitabat in Sephath et interfecerunt eum vocatumque est nomen urbis Horma id est anathema
07O 1 18 cepitque Iudas Gazam cum finibus suis et Ascalonem atque Accaron cum
terminis suis
07O 1 19 fuitque Dominus cum Iuda et montana possedit nec potuit delere habitatores
vallis quia falcatis curribus abundabant
07O 1 20 dederuntque Chaleb Hebron sicut dixerat Moses qui delevit ex ea tres filios
Enach
07O 1 21 Iebuseum autem habitatorem Hierusalem non deleverunt filii Benjamin
habitavitque Iebuseus cum filiis Benjamin in Hierusalem usque in praesentem diem
07O 1 22 domus quoque Ioseph ascendit in Bethel fuitque Dominus cum eis
07O 1 23 nam cum obsiderent urbem quae prius Luza vocabatur
07O 1 24 viderunt hominem egredientem de civitate dixeruntque ad eum ostende nobis
introitum civitatis et faciemus tecum misericordiam
07O 1 25 qui cum ostendisset eis percusserunt urbem in ore gladii hominem autem
illum et omnem cognationem eius dimiserunt
07O 1 26 qui dimissus abiit in terram Etthim et aedificavit ibi civitatem vocavitque eam
Luzam quae ita appellatur usque in praesentem diem
07O 1 27 Manasses quoque non delevit Bethsan et Thanach cum viculis suis et
habitatores Dor et Iebloom et Mageddo cum viculis suis coepitque Chananeus habitare cum eis
07O 1 28 postquam autem confortatus est Israhel fecit eos tributarios et delere noluit
07O 1 29 Ephraim etiam non interfecit Chananeum qui habitabat in Gazer sed habitavit
cum eo
07O 1 30 Zabulon non delevit habitatores Cetron et Naalon sed habitavit Chananeus in

medio eius factusque est ei tributarius

07O 1 31 Aser quoque non delevit habitatores Achcho et Sidonis Alab et Achazib et Alba et Afec et Roob

07O 1 32 habitavitque in medio Chananei habitatoris illius terrae nec interfecit eum

07O 1 33 Nepthali non delevit habitatores Bethsemes et Bethanath et habitavit inter Chananeum habitatorem terrae fueruntque ei Bethsemitae et Bethanitae tributarii

07O 1 34 artavitque Amorreus filios Dan in monte nec dedit eis locum ut ad planiora descenderent

07O 1 35 habitavitque in monte Hares quod interpretatur testaceo in Ahilon et Salabim et adgravata est manus domus Ioseph factusque est ei tributarius

07O 1 36 fuit autem terminus Amorrei ab ascensu Scorpionis Petra et superiora loca

07O 2 1 ascenditque angelus Domini de Galgal ad locum Flentium et ait eduxi vos de Aegypto et introduxi in terram pro qua iuravi patribus vestris et pollicitus sum ut non facerem irritum pactum meum vobiscum in sempiternum

07O 2 2 ita dumtaxat ut non feriretis foedus cum habitatoribus terrae huius et aras eorum subverteretis et nolulistis audire vocem meam cur hoc fecistis

07O 2 3 quam ob rem nolui delere eos a facie vestra ut habeatis hostes et dii eorum sint vobis in ruinam

07O 2 4 cumque loqueretur angelus Domini verba haec ad omnes filios Israhel elevaverunt vocem suam et fleverunt

07O 2 5 et vocatum est nomen loci illius Flentium sive Lacrimarum immolaveruntque ibi hostias Domino

07O 2 6 dimisit ergo Iosue populum et abierunt filii Israhel unusquisque in possessionem suam ut obtinerent eam

07O 2 7 servieruntque Domino cunctis diebus eius et seniorum qui longo post eum vixerunt tempore et noverant omnia opera Domini quae fecerat cum Israhel

07O 2 8 mortuus est autem Iosue filius Nun famulus Domini centum et decem annorum

07O 2 9 et sepelierunt eum in finibus possessionis suae in Thamnathsare in monte Ephraim a septentrionali plaga montis Gaas

07O 2 10 omnisque illa generatio congregata est ad patres suos et surrexerunt alii qui non noverant Dominum et opera quae fecerat cum Israhel

07O 2 11 feceruntque filii Israhel malum in conspectu Domini et servierunt Baalim

07O 2 12 ac dimiserunt Dominum Deum patrum suorum qui eduxerat eos de terra Aegypti et secuti sunt deos alienos deos quoque populorum qui habitabant in circuitu eorum et adoraverunt eos et ad iracundiam concitaverunt Dominum

07O 2 13 dimittentes eum et servientes Baal et Astharoth

07O 2 14 iratusque Dominus contra Israhel tradidit eos in manibus diripientium qui ceperunt eos et vendiderunt hostibus qui habitabant per gyrum nec potuerunt resistere adversariis suis

07O 2 15 sed quocumque pergere voluissent manus Domini erat super eos sicut locutus est et iuravit eis et vehementer adflicti sunt

07O 2 16 suscitavitque Dominus iudices qui liberarent eos de vastantium manibus sed nec illos audire voluerunt

07O 2 17 fornicantes cum diis alienis et adorantes eos cito deseruerunt viam per quam ingressi fuerant patres eorum et audientes mandata Domini omnia fecere contraria

07O 2 18 cumque Dominus iudices suscitaret in diebus eorum flectebatur misericordia et audiebat adflictorum gemitus et liberabat eos de caede vastantium

07O 2 19 postquam autem mortuus esset iudex revertebantur et multo maiora faciebant quam fecerant patres sui sequentes deos alienos et servientes eis et adorantes illos non dimiserunt adinventiones suas et viam durissimam per quam ambulare consueverant

07O 2 20 iratusque est furor Domini in Israhel et ait quia irritum fecit gens ista pactum

meum quod pepigeram cum patribus eorum et vocem meam audire contempsit
 07O 2 21 et ego non delebo gentes quas dimisit Iosue et mortuus est
 07O 2 22 ut in ipsis experiar Israhel utrum custodiant viam Domini et ambulent in ea
 sicut custodierunt patres eorum an non
 07O 2 23 dimisit ergo Dominus omnes has nationes et cito subvertere noluit nec tradidit
 in manibus Iosue
 07O 3 1 hae sunt gentes quas Dominus dereliquit ut erudiret in eis Israhelem et omnes
 qui non noverant bella Chananeorum
 07O 3 2 et postea discerent filii eorum certare cum hostibus et habere consuetudinem
 proeliandi
 07O 3 3 quinque satrapas Philisthinorum omnemque Chananeum et Sidonium atque
 Eveum qui habitabat in monte Libano de monte Baalhermon usque ad introitum Emath
 07O 3 4 dimisitque eos ut in ipsis experiretur Israhelem utrum audiret mandata
 Domini quae praeceperat patribus eorum per manum Mosi an non
 07O 3 5 itaque filii Israhel habitaverunt in medio Chananei et Hetthei et Amorrei et
 Ferezei et Evei et Iebusei
 07O 3 6 et duxerunt uxores filias eorum ipsique filias suas eorum filiis tradiderunt et
 servierunt diis eorum
 07O 3 7 feceruntque malum in conspectu Domini et obliti sunt Dei sui servientes
 Baalim et Astharoth
 07O 3 8 iratusque Dominus contra Israhel tradidit eos in manus Chusanrasathaim regis
 Mesopotamiae servieruntque ei octo annis
 07O 3 9 et clamaverunt ad Dominum qui suscitavit eis salvatorem et liberavit eos
 Othonihel videlicet filium Cenez fratrem Chaleb minorem
 07O 3 10 fuitque in eo spiritus Domini et iudicavit Israhel egressusque est ad pugnam
 et tradidit Dominus in manu eius Chusanrasathaim regem Syriae et oppressit eum
 07O 3 11 quievitque terra quadraginta annis et mortuus est Othonihel filius Cenez
 07O 3 12 addiderunt autem filii Israhel facere malum in conspectu Domini qui
 confortavit adversum eos Eglon regem Moab quia fecerunt malum in conspectu eius
 07O 3 13 et copulavit ei filios Ammon et Amalech abiitque et percussit Israhel atque
 possedit urbem Palmarum
 07O 3 14 servieruntque filii Israhel Eglon regi Moab decem et octo annis
 07O 3 15 et postea clamaverunt ad Dominum qui suscitavit eis salvatorem vocabulo
 Ahoth filium Gera filii Iemini qui utraque manu utebatur pro dextera miseruntque filii Israhel per
 illum munera Eglon regi Moab
 07O 3 16 qui fecit sibi gladium ancipitem habentem in medio capulum longitudinis
 palmae manus et accinctus est eo subter sagum in dextro femore
 07O 3 17 obtulitque munera Eglon regi Moab erat autem Eglon crassus nimis
 07O 3 18 cumque obtulisset ei munera prosecutus est socios qui cum eo venerant
 07O 3 19 et reversus de Galgalis ubi erant idola dixit ad regem verbum secretum habeo
 ad te o rex et ille imperavit silentium egressisque omnibus qui circa eum erant
 07O 3 20 ingressus est Ahoth ad eum sedebat autem in aestivo cenaculo solus dixitque
 verbum Dei habeo ad te qui statim surrexit de throno
 07O 3 21 extenditque Ahoth manum sinistram et tulit sicam de dextro femore suo
 infixitque eam in ventre eius
 07O 3 22 tam valide ut capulus ferrum sequeretur in vulnere ac pinguisimo adipe
 stringeretur nec eduxit gladium sed ita ut percusserat reliquit in corpore statimque per secreta
 naturae alvi stercora proruperunt
 07O 3 23 Ahoth autem clausis diligentissime ostiis cenaculi et obfirmatis sera
 07O 3 24 per posticam egressus est servique regis ingressi viderunt clausas fores
 cenaculi atque dixerunt forsitan purgat alvum in aestivo cubiculo
 07O 3 25 expectantesque diu donec erubescerent et videntes quod nullus aperiret

tulerunt clavem et aperientes invenerunt dominum suum iacentem in terra mortuum
07O 3 26 Ahoth autem dum illi turbarentur effugit et pertransiit locum Idolorum unde
reversus fuerat venitque in Seirath
07O 3 27 et statim insonuit bucina in monte Ephraim descenderuntque cum eo filii
Israhel ipso in fronte gradiente
07O 3 28 qui dixit ad eos sequimini me tradidit enim Dominus inimicos nostros
Moabitas in manus nostras descenderuntque post eum et occupaverunt vada Iordanis quae
transmittunt in Moab et non dimiserunt transire quemquam
07O 3 29 sed percusserunt Moabitas in tempore illo circiter decem milia omnes
robustos et fortes viros nullus eorum evadere potuit
07O 3 30 humiliatusque est Moab die illo sub manu Israhel et quievit terra octoginta
annis
07O 3 31 post hunc fuit Samgar filius Anath qui percussit de Philisthim sescentos viros
vomere et ipse quoque defendit Israhel
07O 4 1 addideruntque filii Israhel facere malum in conspectu Domini post mortem
Ahoth
07O 4 2 et tradidit illos Dominus in manu Iabin regis Chanaan qui regnavit in Asor
habuitque ducem exercitus sui nomine Sisaram ipse autem habitabat in Aroseth gentium
07O 4 3 clamaveruntque filii Israhel ad Dominum nongentos enim habebat falcatos
currus et per viginti annos vehementer oppresserat eos
07O 4 4 erat autem Debbora prophetis uxor Lapidoth quae iudicabat populum in illo
tempore
07O 4 5 et sedebat sub palma quae nomine illius vocabatur inter Rama et Bethel in
monte Ephraim ascendebantque ad eam filii Israhel in omne iudicium
07O 4 6 quae misit et vocavit Barac filium Abinoem de Cedus Nephtalim dixitque ad
eum praecepit tibi Dominus Deus Israhel vade et duc exercitum in montem Thabor tollesque tecum
decem milia pugnatorum de filiis Nephtalim et de filiis Zabulon
07O 4 7 ego autem ducam ad te in loco torrentis Cison Sisaram principem exercitus
Iabin et currus eius atque omnem multitudinem et tradam eos in manu tua
07O 4 8 dixitque ad eam Barac si venis mecum vadam si nolueris venire non pergam
07O 4 9 quae dixit ad eum ibo quidem tecum sed in hac vice tibi victoria non
reputabitur quia in manu mulieris tradetur Sisara surrexit itaque Debbora et perrexit cum Barac in
Cedes
07O 4 10 qui accitis Zabulon et Nephtalim ascendit cum decem milibus pugnatorum
habens Debboram in comitatu suo
07O 4 11 Aber autem Cineus recesserat quondam a ceteris Cineis fratribus suis filiis
Obab cognati Mosi et tetenderat tabernacula usque ad vallem quae vocatur Sennim et erat iuxta
Cedes
07O 4 12 nuntiatumque est Sisarae quod ascendisset Barac filius Abinoem in montem
Thabor
07O 4 13 et congregavit nongentos falcatos currus omnemque exercitum de Aroseth
gentium ad torrentem Cison
07O 4 14 dixitque Debbora ad Barac surge haec est enim dies in qua tradidit Dominus
Sisaram in manus tuas en ipse ductor est tuus descendit itaque Barac de monte Thabor et decem
milia pugnatorum cum eo
07O 4 15 perterruitque Dominus Sisaram et omnes currus eius universamque
multitudinem in ore gladii ad conspectum Barac in tantum ut Sisara de curru desiliens pedibus
fugeret
07O 4 16 et Barac persequeretur fugientes currus et exercitum usque ad Aroseth
gentium et omnis hostium multitudo usque ad internicionem caderet
07O 4 17 Sisara autem fugiens pervenit ad tentorium Iahel uxoris Aber Cinei erat enim
pax inter Iabin regem Asor et domum Aber Cinei

07O 4 18 egressa igitur Iahel in occursum Sisarae dixit ad eum intra ad me domine mi
intra ne timeas qui ingressus tabernaculum eius et opertus ab ea pallio
07O 4 19 dixit ad eam da mihi obsecro paululum aquae quia valde sitio quae aperuit
utrem lactis et dedit ei bibere et operuit illum
07O 4 20 dixitque Sisara ad eam sta ante ostium tabernaculi et cum venerit aliquis
interrogans te et dicens numquid hic est aliquis respondebis nullus est
07O 4 21 tulit itaque Iahel uxor Aber clavum tabernaculi adsumens pariter malleum et
ingressa abscondite et cum silentio posuit supra tempus capitis eius clavum percussumque malleo
defixit in cerebrum usque ad terram qui soporem morti socians defecit et mortuus est
07O 4 22 et ecce Barac sequens Sisaram veniebat egressaque Iahel in occursum eius
dixit ei veni et ostendam tibi virum quem quaeris qui cum intrasset ad eam vidit Sisaram iacentem
mortuum et clavum infixum in tempore eius
07O 4 23 humiliavit ergo Deus in die illo Iabin regem Chanaan coram filiis Israhel
07O 4 24 qui crescebant cotidie et forti manu opprimebant Iabin regem Chanaan donec
deherent eum
07O 5 1 cecineruntque Debbora et Barac filius Abinoem in die illo dicentes
07O 5 2 qui sponte obtulistis de Israhel animas vestras ad periculum benedicite
Domino
07O 5 3 audite reges percipite auribus principes ego sum ego sum quae Domino
canam psallam Domino Deo Israhel
07O 5 4 Domine cum exires de Seir et transires per regiones Edom terra mota est
caelique ac nubes stillaverunt aquis
07O 5 5 montes fluxerunt a facie Domini et Sinai a facie Domini Dei Israhel
07O 5 6 in diebus Samgar filii Anath in diebus Iahel quieverunt semitae et qui
ingrediebantur per eas ambulaverunt per calles devios
07O 5 7 cessaverunt fortes in Israhel et quieverunt donec surgeret Debbora surgeret
mater in Israhel
07O 5 8 nova bella elegit Dominus et portas hostium ipse subvertit clypeus et hasta si
apparuerint in quadraginta milibus Israhel
07O 5 9 cor meum diligit principes Israhel qui propria voluntate obtulistis vos
discrimini benedicite Domino
07O 5 10 qui ascenditis super nitentes asinos et sedetis in iudicio et ambulatis in via
loquimini
07O 5 11 ubi conlisi sunt currus et hostium est suffocatus exercitus ibi narrentur
iustitiae Domini et clementia in fortes Israhel tunc descendit populus Domini ad portas et obtinuit
principatum
07O 5 12 surge surge Debbora surge surge et loquere canticum surge Barac et
adprehende captivos tuos fili Abinoem
07O 5 13 salvatae sunt reliquiae populi Dominus in fortibus dimicavit
07O 5 14 ex Ephraim delevit eos in Amalech et post eum ex Benjamin in populos tuos
o Amalech de Machir principes descenderunt et de Zabulon qui exercitum ducerent ad bellandum
07O 5 15 duces Isachar fuere cum Debbora et Barac vestigia sunt secuti qui quasi in
praeceps ac baratrum se discrimini dedit diviso contra se Ruben magnanimorum repperta contentio
est
07O 5 16 quare habitas inter duos terminos ut audias sibilos gregum diviso contra se
Ruben magnanimorum repperta contentio est
07O 5 17 Galaad trans Iordanem quiescebat et Dan vacabat navibus Aser habitabat in
litore maris et in portibus morabatur
07O 5 18 Zabulon vero et Nephtalim obtulerunt animas suas morti in regione Merome
07O 5 19 venerunt reges et pugnaverunt pugnaverunt reges Chanaan in Thanach iuxta
aquas Mageddo et tamen nihil tulere praedantes
07O 5 20 de caelo dimicatum est contra eos stellae manentes in ordine et cursu suo

adversum Sisaram pugnaverunt

07O 5 21 torrens Cison traxit cadavera eorum torrens Cadumim torrens Cison conculca
anima mea robustos

07O 5 22 ungulae equorum ceciderunt fugientibus impetu et per praeceps ruentibus
fortissimis hostium

07O 5 23 maledicite terrae Meroz dixit angelus Domini maledicite habitatoribus eius
quia non venerunt ad auxilium Domini in adiutorium fortissimorum eius

07O 5 24 benedicta inter mulieres Iahel uxor Aber Cinei benedicatur in tabernaculo suo

07O 5 25 aquam petenti lac dedit et in fiala principum obtulit butyrum

07O 5 26 sinistram manum misit ad clavum et dexteram ad fabrorum malleos

percussitque Sisaram quaerens in capite vulneri locum et tempus valide perforans

07O 5 27 inter pedes eius ruit defecit et mortuus est ante pedes illius volvebatur et
iacebat exanimis et miserabilis

07O 5 28 per fenestram prospiciens ululabat mater eius et de cenaculo loquebatur cur
moratur regredi currus eius quare tardaverunt pedes quadrigarum illius

07O 5 29 una sapientior ceteris uxoribus eius haec socrui verba respondit

07O 5 30 forsitan nunc dividit spolia et pulcherrima feminarum eligitur ei vestes

diversorum colorum Sisarae traduntur in praedam et supellex varia ad ornanda colla congeritur

07O 5 31 sic pereant omnes inimici tui Domine qui autem diligunt te sicut sol in ortu
suo splendet ita rutilent

07O 5 32 quievitque terra per quadraginta annos

07O 6 1 fecerunt autem filii Israhel malum in conspectu Domini qui tradidit eos in
manu Madian septem annis

07O 6 2 et oppressi sunt valde ab eis feceruntque sibi antra et speluncas in montibus et
munitissima ad repugnandum loca

07O 6 3 cumque sevisset Israhel ascendebat Madian et Amalech et ceteri orientalium
nationum

07O 6 4 et apud eos figentes tentoria sicut erant in herbis cuncta vastabant usque ad
introitum Gazae nihilque omnino ad vitam pertinens relinquebant in Israhel non oves non boves non
asinos

07O 6 5 ipsi enim et universi greges eorum veniebant cum tabernaculis et instar
lucustarum universa conplebant innumera multitudo hominum et camelorum quicquid tetigerant
devastantes

07O 6 6 humiliatusque est Israhel valde in conspectu Madian

07O 6 7 et clamavit ad Dominum postulans auxilium contra Madianitas

07O 6 8 qui misit ad eos virum prophetam et locutus est haec dicit Dominus Deus
Israhel ego vos feci conscendere de Aegypto et eduxi de domo servitutis

07O 6 9 et liberavi de manu Aegyptiorum et omnium inimicorum qui adfligebant vos
eiecique eos ad introitum vestrum et tradidi vobis terram eorum

07O 6 10 et dixi ego Dominus Deus vester ne timeatis deos Amorreorum in quorum
terra habitatis et nolulistis audire vocem meam

07O 6 11 venit autem angelus Domini et sedit sub quercu quae erat in Ephra et
pertinebat ad Ioas patrem familiae Ezri cumque Gedeon filius eius excuteret atque purgaret
frumenta in torculari ut fugeret Madian

07O 6 12 apparuit ei et ait Dominus tecum virorum fortissime

07O 6 13 dixitque ei Gedeon obsecro Domine si Dominus nobiscum est cur

adprehenderunt nos haec omnia ubi sunt mirabilia eius quae narraverunt patres nostri atque dixerunt
de Aegypto eduxit nos Dominus nunc autem dereliquit nos et tradidit in manibus Madian

07O 6 14 respexitque ad eum Dominus et ait vade in hac fortitudine tua et liberabis
Israhel de manu Madian scito quod miserim te

07O 6 15 qui respondens ait obsecro Domine mi in quo liberabo Israhel ecce familia
mea infima est in Manasse et ego minimus in domo patris mei

07O 6 16 dixitque ei Dominus ego ero tecum et percuties Madian quasi unum virum
07O 6 17 et ille si inveni inquit gratiam coram te da mihi signum quod tu sis qui
loquaris ad me
07O 6 18 ne recedas hinc donec revertar ad te portans sacrificium et offerens tibi qui
respondit ego praestolabor adventum tuum
07O 6 19 ingressus est itaque Gedeon et coxit hedum et de farinae modio azymos panes
carnesque ponens in canistro et ius carniū mittens in ollam tulit omnia sub quercum et obtulit ei
07O 6 20 cui dixit angelus Domini tolle carnes et panes azymos et pone super petram
illam et ius desuper funde cumque fecisset ita
07O 6 21 extendit angelus Domini summitatem virgae quam tenebat in manu et tetigit
carnes et azymos panes ascenditque ignis de petra et carnes azymosque consumpsit angelus autem
Domini evanuit ex oculis eius
07O 6 22 vidensque Gedeon quod esset angelus Domini ait heu mihi Domine Deus quia
vidi angelum Domini facie ad faciem
07O 6 23 dixitque ei Dominus pax tecum ne timeas non morieris
07O 6 24 aedificavit ergo ibi Gedeon altare Domino vocavitque illud Domini pax usque
in praesentem diem cum adhuc esset in Ephra quae est familiae Ezri
07O 6 25 nocte illa dixit Dominus ad eum tolle taurum patris tui et alterum taurum
annorum septem destruesque aram Baal quae est patris tui et nemus quod circa aram est succide
07O 6 26 et aedificabis altare Domino Deo tuo in summitate petrae huius super quam
sacrificium ante posuisti tollesque taurum secundum et offeres holocaustum super lignorum struem
quae de nemore succideris
07O 6 27 adsumptis igitur Gedeon decem viris de servis suis fecit sicut praeceperat
Dominus timens autem domum patris sui et homines illius civitatis per diem facere noluit sed omnia
nocte conplevit
07O 6 28 cumque surrexissent viri oppidi eius mane viderunt destructam aram Baal
lucumque succisum et taurum alterum inpositum super altare quod tunc aedificatum erat
07O 6 29 dixeruntque ad invicem quis hoc fecit cumque perquirerent auctorem facti
dictum est Gedeon filius Ioas fecit haec omnia
07O 6 30 et dixerunt ad Ioas produc filium tuum ut moriatur quia destruxit aram Baal et
succidit nemus
07O 6 31 quibus ille respondit numquid ultores estis Baal et pugnatis pro eo qui
adversarius eius est moriatur antequam lux crastina veniat si deus est vindicet se de eo qui suffodit
aram eius
07O 6 32 ex illo die vocatus est Gedeon Hierobbaal eo quod dixisset Ioas ulciscatur se
de eo Baal qui suffodit altare eius
07O 6 33 igitur omnis Madian et Amalech et orientales populi congregati sunt simul et
transeuntes Iordanem castrametati sunt in valle Iezrahel
07O 6 34 spiritus autem Domini induit Gedeon qui clangens bucina convocavit domum
Abiezer ut sequeretur
07O 6 35 misitque nuntios in universum Manassen qui et ipse secutus est eum et alios
nuntios in Aser et Zabulon et Nephthalim qui occurrerunt ei
07O 6 36 dixitque Gedeon ad Dominum si salvum facis per manum meam Israhel sicut
locutus es
07O 6 37 ponam vellus hoc lanae in area si ros in solo vellere fuerit et in omni terra
siccitas sciam quod per manum meam sicut locutus es liberabis Israhel
07O 6 38 factumque est ita et de nocte consurgens expresso vellere concam rore
conplevit
07O 6 39 dixitque rursus ad Dominum ne irascatur furor tuus contra me si adhuc semel
temptavero signum quaerens in vellere oro ut solum vellus siccum sit et omnis terra rore madens
07O 6 40 fecitque Dominus nocte illa ut postulaverat et fuit siccitas in solo vellere et
ros in omni terra

07O 7 1 igitur Hierobbaal qui est et Gedeon de nocte consurgens et omnis populus cum eo venit ad fontem qui vocatur Arad erant autem castra Madian in valle ad septentrionalem plagam collis Excelsi

07O 7 2 dixitque Dominus ad Gedeon multus tecum est populus nec tradetur Madian in manus eius ne gloriatur contra me Israhel et dicat meis viribus liberatus sum

07O 7 3 loquere ad populum et cunctis audientibus praedica qui formidolosus et timidus est revertatur recesseruntque de monte Galaad et reversa sunt ex populo viginti duo milia virorum et tantum decem milia remanserunt

07O 7 4 dixitque Dominus ad Gedeon adhuc populus multus est duc eos ad aquas et ibi probabo illos et de quo dixero tibi ut tecum vadat ipse pergat quem ire prohibuero revertatur

07O 7 5 cumque descendisset populus ad aquas dixit Dominus ad Gedeon qui lingua lambuerint aquas sicut solent canes lambere separabis eos seorsum qui autem curvatis genibus biberint in altera parte erunt

07O 7 6 fuit itaque numerus eorum qui manu ad os proiciente aquas lambuerant trecenti viri omnis autem reliqua multitudo flexo poplite biberat

07O 7 7 et ait Dominus ad Gedeon in trecentis viris qui lambuerunt aquas liberabo vos et tradam Madian in manu tua omnis autem reliqua multitudo revertatur in locum suum

07O 7 8 sumptis itaque pro numero cibariis et tubis omnem reliquam multitudinem abire praecepit ad tabernacula sua et ipse cum trecentis viris se certamini dedit castra autem Madian erant subter in valle

07O 7 9 eadem nocte dixit Dominus ad eum surge et descende in castra quia tradidi eos in manu tua

07O 7 10 sin autem solus ire formidas descendat tecum Phara puer tuus

07O 7 11 et cum audieris quid loquantur tunc confortabuntur manus tuae et securior ad hostium castra descendes descendit ergo ipse et Phara puer eius in partem castrorum ubi erant armatorum vigiliae

07O 7 12 Madian autem et Amalech et omnes orientales populi fusi iacebant in valle ut lucustarum multitudo cameli quoque innumerabiles erant sicut harena quae iacet in litoribus maris

07O 7 13 cumque venisset Gedeon narrabat aliquis somnium proximo suo et in hunc modum referebat quod viderat vidi somnium et videbatur mihi quasi subcinericius panis ex hordeo volvi et in Madian castra descendere cumque pervenisset ad tabernaculum percussit illud atque subvertit et terrae funditus coaequavit

07O 7 14 respondit is cui loquebatur non est hoc aliud nisi gladius Gedeonis filii Ioas viri Israhelitae tradidit Deus in manu eius Madian et omnia castra eius

07O 7 15 cumque audisset Gedeon somnium et interpretationem eius adoravit et reversus ad castra Israhel ait surgite tradidit enim Dominus in manus nostras castra Madian

07O 7 16 divisitque trecentos viros in tres partes et dedit tubas in manibus eorum lagoenasque vacuas ac lampadas in medio lagoenarum

07O 7 17 et dixit ad eos quod me facere videritis hoc facite ingrediar partem castrorum et quod fecero sectamini

07O 7 18 quando personaverit tuba in manu mea vos quoque per castrorum circuitum clangite et conclamate Domino et Gedeoni

07O 7 19 ingressusque est Gedeon et trecenti viri qui erant cum eo in parte castrorum incipientibus vigiliis noctis mediae et custodibus suscitatis coeperunt bucinis clangere et conplodere inter se lagoenas

07O 7 20 cumque per gyrum castrorum in tribus personarent locis et hydrias confregissent tenuerunt sinistris manibus lampadas et dextris sonantes tubas clamaveruntque gladius Domini et Gedeonis

07O 7 21 stantes singuli in loco suo per circuitum castrorum hostilium omnia itaque castra turbata sunt et vociferantes ululantesque fugerunt

07O 7 22 et nihilominus insistebant trecenti viri bucinis personantes inmisitque Dominus gladium in omnibus castris et mutua se caede truncabant

07O 7 23 fugientes usque Bethseta et crepidinem Abelmeula in Tebbath conclamantes
autem viri Israhel de Nepthali et Aser et omni Manasse persequebantur Madian
07O 7 24 misitque Gedeon nuntios in omnem montem Ephraim dicens descendite in
occursum Madian et occupate aquas usque Bethbera atque Iordanem clamavitque omnis Ephraim et
praeoccupavit aquas atque Iordanem usque Bethbera
07O 7 25 adprehensosque duos viros Madian Oreb et Zeb interfecit Oreb in petra Oreb
Zeb vero in torculari Zeb et persecuti sunt Madian capita Oreb et Zeb portantes ad Gedeon trans
fluenta Iordanis
07O 8 1 dixeruntque ad eum viri Ephraim quid est hoc quod facere voluisti ut non nos
vocares cum ad pugnam pergeres contra Madian iurgantes fortiter et prope vim inferentes
07O 8 2 quibus ille respondit quid enim tale facere potui quale vos fecistis nonne
melior est racemus Ephraim vindemiis Abiezer
07O 8 3 in manus vestras tradidit Dominus principes Madian Oreb et Zeb quid tale
facere potui quale vos fecistis quod cum locutus esset requievit spiritus eorum quo tuebant contra
eum
07O 8 4 cumque venisset Gedeon ad Iordanem transivit eum cum trecentis viris qui
secum erant et prae lassitudine fugientes persequi non poterant
07O 8 5 dixitque ad viros Soccoth date obsecro panes populo qui mecum est quia
valde defecerunt ut possimus persequi Zebee et Salmana reges Madian
07O 8 6 responderunt principes Soccoth forsitan palmae manuum Zebee et Salmana in
manu tua sunt et idcirco postulas ut demus exercitui tuo panes
07O 8 7 quibus ille ait cum ergo tradiderit Dominus Zebee et Salmana in manus meas
conteram carnes vestras cum spinis tribulisque deserti
07O 8 8 et inde conscendens venit in Phanuhel locutusque est ad viros eius loci similia
cui et illi responderunt sicut responderant viri Soccoth
07O 8 9 dixit itaque et eis cum reversus fuero victor in pace destruam turrem hanc
07O 8 10 Zebee autem et Salmana requiescebant cum omni exercitu suo quindecim
milia enim viri remanserant ex omnibus turmis orientalium populorum caesis centum viginti
milibus bellatorum et educentium gladium
07O 8 11 ascendensque Gedeon per viam eorum qui in tabernaculis morabantur ad
orientalem partem Nobee et Iecbaa percussit castra hostium qui securi erant et nihil adversi
suspocabantur
07O 8 12 fugeruntque Zebee et Salmana quos persequens Gedeon comprehendit turbato
omni exercitu eorum
07O 8 13 revertensque de bello ante solis ortum
07O 8 14 adprehendit puerum de viris Soccoth interrogavitque eum nomina principum
et seniorum Soccoth et descripsit septuaginta septem viros
07O 8 15 venitque ad Soccoth et dixit eis en Zebee et Salmana super quibus
exprobrastis mihi dicentes forsitan manus Zebee et Salmana in manibus tuis sunt et idcirco postulas
ut demus viris qui lassi sunt et defecerunt panes
07O 8 16 tulit ergo seniores civitatis et spinas deserti ac tribulos et contrivit cum eis
atque comminuit viros Soccoth
07O 8 17 turrem quoque Phanuhel subvertit occisis habitatoribus civitatis
07O 8 18 dixitque ad Zebee et Salmana quales fuerunt viri quos occidistis in Thabor qui
responderunt similes tui et unus ex eis quasi filius regis
07O 8 19 quibus ille ait fratres mei fuerunt filii matris meae vivit Dominus si
servassetis eos non vos occiderem
07O 8 20 dixitque Ietther primogenito suo surge et interfice eos qui non eduxit gladium
timebat enim quia adhuc puer erat
07O 8 21 dixeruntque Zebee et Salmana tu surge et inrue in nos quia iuxta aetatem
robur est hominis surrexit Gedeon et interfecit Zebee et Salmana et tulit ornamenta ac bullas quibus
colla regalium camelorum decorari solent

07O 8 22 dixeruntque omnes viri Israhel ad Gedeon dominare nostri tu et filius tuus et
filius filii tui quia liberasti nos de manu Madian
07O 8 23 quibus ille ait non dominabor vestri nec dominabitur in vos filius meus sed
dominabitur Dominus
07O 8 24 dixitque ad eos unam petitionem postulo a vobis date mihi inaures ex praeda
vestra inaures enim aureas Ismahelitae habere consuerant
07O 8 25 qui responderunt libentissime dabimus expandentesque super terram pallium
proiecerunt in eo inaures de praeda
07O 8 26 et fuit pondus postularum inaurium mille septingenti auri sicli absque
ornamentis et monilibus et veste purpurea quibus Madian reges uti soliti erant et praeter torques
aureos camelorum
07O 8 27 fecitque ex eo Gedeon ephod et posuit illud in civitate sua Ephra
fornicatusque est omnis Israhel in eo et factum est Gedeoni et omni domui eius in ruinam
07O 8 28 humiliatus est autem Madian coram filiis Israhel nec potuerunt ultra elevare
cervices sed quievit terra per quadraginta annos quibus praefuit Gedeon
07O 8 29 abiit itaque Hierobbaal filius Ioas et habitavit in domo sua
07O 8 30 habuitque septuaginta filios qui egressi sunt de femore eius eo quod plures
haberet uxores
07O 8 31 concubina autem illius quam habebat in Sychem genuit ei filium nomine
Abimelech
07O 8 32 mortuusque est Gedeon filius Ioas in senectute bona et sepultus in sepulchro
Ioas patris sui in Ephra de familia Ezri
07O 8 33 postquam autem mortuus est Gedeon aversi sunt filii Israhel et fornicati cum
Baalim percusseruntque cum Baal foedus ut esset eis in deum
07O 8 34 nec recordati sunt Domini Dei sui qui eruit eos de manu omnium inimicorum
suorum per circuitum
07O 8 35 nec fecerunt misericordiam cum domo Hierobbaal Gedeon iuxta omnia bona
quae fecerat Israheli
07O 9 1 abiit autem Abimelech filius Hierobbaal in Sychem ad fratres matris suae et
locutus est ad eos et ad omnem cognationem domus patris matris suae dicens
07O 9 2 loquimini ad omnes viros Sychem quid vobis est melius ut dominantur vestri
septuaginta viri omnes filii Hierobbaal an ut dominetur vobis unus vir simulque considerate quia os
vestrum et caro vestra sum
07O 9 3 locutique sunt fratres matris eius de eo ad omnes viros Sychem universos
sermones istos et inclinaverunt cor eorum post Abimelech dicentes frater noster est
07O 9 4 dederuntque illi septuaginta pondo argenti de fano Baalbrith qui conduxit sibi
ex eo viros inopes et vagos secutique sunt eum
07O 9 5 et venit in domum patris sui Ephra et occidit fratres suos filios Hierobbaal
septuaginta viros super lapidem unum remansitque Ioatham filius Hierobbaal minimus et
absconditus est
07O 9 6 congregati sunt autem omnes viri Sychem et universae familiae urbis Mello
abieruntque et constituerunt regem Abimelech iuxta quercum quae stabat in Sychem
07O 9 7 quod cum nuntiatum esset Ioatham ivit et stetit in vertice montis Garizim
elevataque voce clamavit et dixit audite me viri Sychem ita audiat vos Deus
07O 9 8 ierunt ligna ut unguerent super se regem dixeruntque olivae impera nobis
07O 9 9 quae respondit numquid possum deserere pinguedinem meam qua et dii
utuntur et homines et venire ut inter ligna promovear
07O 9 10 dixeruntque ligna ad arborem ficum veni et super nos regnum accipe
07O 9 11 quae respondit eis numquid possum deserere dulcedinem meam fructusque
suavissimos et ire ut inter cetera ligna commovear
07O 9 12 locuta sunt quoque ligna ad vitem veni et impera nobis
07O 9 13 quae respondit numquid possum deserere vinum meum quod laetificat Deum

et homines et inter ligna cetera commoveri

070 9 14 dixeruntque omnia ligna ad ramnum veni et impera super nos

070 9 15 quae respondit eis si vere me regem vobis constituitis venite et sub mea umbra requiescite sin autem non vultis egrediatur ignis de ramno et devoret cedros Libani

070 9 16 nunc igitur si recte et absque peccato constituistis super vos regem Abimelech et bene egistis cum Hierobbaal et cum domo eius et reddidistis vicem beneficiis eius qui pugnavit pro vobis

070 9 17 et animam suam dedit periculis ut erueret vos de manu Madian

070 9 18 qui nunc surrexistis contra domum patris mei et interfecistis filios eius septuaginta viros super unum lapidem et constituistis regem Abimelech filium ancillae eius super habitatores Sychem eo quod frater vester sit

070 9 19 si ergo recte et absque vitio egistis cum Hierobbaal et domo eius hodie laetamini in Abimelech et ille laetetur in vobis

070 9 20 sin autem perverse egrediatur ignis ex eo et consumat habitatores Sychem et oppidum Mello egrediaturque ignis de viris Sychem et de oppido Mello et devoret Abimelech

070 9 21 quae cum dixisset fugit et abiit in Bera habitavitque ibi metu Abimelech fratris sui

070 9 22 regnavit itaque Abimelech super Israhel tribus annis

070 9 23 misitque Deus spiritum pessimum inter Abimelech et habitatores Sychem qui coeperunt eum detestari

070 9 24 et scelus interfectionis septuaginta filiorum Hierobbaal et effusionem sanguinis eorum conferre in Abimelech fratrem suum et in ceteros Sycimarum principes qui eum adiuverant

070 9 25 posueruntque insidias adversum eum in montium summitate et dum illius praestolantur adventum exercebant latrocinia agentes praedas de praetereuntibus nuntiatumque est Abimelech

070 9 26 venit autem Gaal filius Obed cum fratribus suis et transivit in Sycimam ad cuius adventum erecti habitatores Sychem

070 9 27 egressi sunt in agros vastantes vineas uvasque calcantes et factis cantantium choris ingressi sunt fanum dei sui et inter epulas et pocula maledicebant Abimelech

070 9 28 clamante Gaal filio Obed quis est Abimelech et quae est Sychem ut serviamus ei numquid non est filius Hierobbaal et constituit principem Zebul servum suum super viros Emmor patris Sychem cur igitur servimus ei

070 9 29 utinam daret aliquis populum istum sub manu mea ut auferrem de medio Abimelech dictumque est Abimelech congrega exercitus multitudinem et veni

070 9 30 Zebul enim princeps civitatis auditis sermonibus Gaal filii Obed iratus est valde

070 9 31 et misit clam ad Abimelech nuntios dicens ecce Gaal filius Obed venit in Sycimam cum fratribus suis et obpugnat adversum te civitatem

070 9 32 surge itaque nocte cum populo qui tecum est et latita in agro

070 9 33 et primo mane oriente sole inrue super civitatem illo autem egrediente adversum te cum populo suo fac ei quod potueris

070 9 34 surrexit itaque Abimelech cum omni exercitu suo nocte et tetendit insidias iuxta Sycimam in quattuor locis

070 9 35 egressusque est Gaal filius Obed et stetit in introitu portae civitatis surrexit autem Abimelech et omnis exercitus cum eo de insidiarum loco

070 9 36 cumque vidisset populum Gaal dixit ad Zebul ecce de montibus multitudo descendit cui ille respondit umbras montium vides quasi hominum capita et hoc errore deciperis

070 9 37 rursumque Gaal ait ecce populus de umbilico terrae descendit et unus cuneus venit per viam quae respicit quercum

070 9 38 cui dixit Zebul ubi est nunc os tuum quo loquebaris quis est Abimelech ut serviamus ei nonne iste est populus quem despiciebas egredere et pugna contra eum

07O 9 39 abiit ergo Gaal spectante Sycimarum populo et pugnavit contra Abimelech
 07O 9 40 qui persecutus est eum fugientem et in urbem compulit cecideruntque ex parte
 eius plurimi usque ad portam civitatis
 07O 9 41 et Abimelech sedit in Ruma Zebul autem Gaal et socios eius expulit de urbe
 nec in ea passus est commorari
 07O 9 42 sequenti ergo die egressus est populus in campum quod cum nuntiatum esset
 Abimelech
 07O 9 43 tulit exercitum suum et divisit in tres turmas tendens insidias in agris
 vidensque quod egrederetur populus de civitate surrexit et inruit in eos
 07O 9 44 cum cuneo suo obpugnans et obsidens civitatem duae autem turmae palantes
 per campum adversarios sequebantur
 07O 9 45 porro Abimelech omni illo die obpugnabat urbem quam cepit interfectis
 habitatoribus eius ipsaque destructa ita ut sal in ea dispergeret
 07O 9 46 quod cum audissent qui habitabant in turre Sycimorum ingressi sunt fanum
 dei sui Berith ubi foedus cum eo pepigerant et ex eo locus nomen acceperat qui erat valde munitus
 07O 9 47 Abimelech quoque audiens viros turris Sycimorum pariter conglobatos
 07O 9 48 ascendit in montem Selmon cum omni populo suo et arrepta securi praecidit
 arboris ramum inpositumque ferens umero dixit ad socios quod me vidistis facere cito facite
 07O 9 49 igitur certatim ramos de arboribus praecedentes sequebantur ducem quos
 circumdantes praesidio succenderunt atque ita factum est ut fumo et igne mille hominum necarentur
 viri pariter ac mulieres habitatorum turris Sychem
 07O 9 50 Abimelech autem inde proficiscens venit ad oppidum Thebes quod
 circumdans obsidebat exercitu
 07O 9 51 erat autem turris excelsa in media civitate ad quam confugerant viri simul ac
 mulieres et omnes principes civitatis clausa firmissime ianua et super turris tectum stantes per
 propugnacula
 07O 9 52 accedensque Abimelech iuxta turrem pugnabat fortiter et adpropinquans ostio
 ignem subponere nitebatur
 07O 9 53 et ecce una mulier fragmen molae desuper iaciens inlisit capiti Abimelech et
 confregit cerebrum eius
 07O 9 54 qui vocavit cito armigerum suum et ait ad eum evagina gladium tuum et
 percute me ne forte dicatur quod a femina interfectus sim qui iussa perficiens interfecit eum
 07O 9 55 illoque mortuo omnes qui cum eo erant de Israhel reversi sunt in sedes suas
 07O 9 56 et reddidit Deus malum quod fecerat Abimelech contra patrem suum
 interfectis septuaginta fratribus suis
 07O 9 57 Sycimitis quoque quod operati erant retributum est et venit super eos
 maledictio Ioatham filii Hierobbaal
 07O 10 1 post Abimelech surrexit dux in Israhel Thola filius Phoa patrum Abimelech vir
 de Isachar qui habitavit in Sanir montis Ephraim
 07O 10 2 et iudicavit Israhel viginti et tribus annis mortuusque ac sepultus est in Sanir
 07O 10 3 huic successit Iair Galaadites qui iudicavit Israhel per viginti et duos annos
 07O 10 4 habens triginta filios sedentes super triginta pullos asinarum et principes
 triginta civitatum quae ex nomine eius appellatae sunt Avothiair id est oppida Iair usque in
 praesentem diem in terra Galaad
 07O 10 5 mortuusque est Iair ac sepultus in loco cui est vocabulum Camon
 07O 10 6 filii autem Israhel peccatis veteribus iungentes nova fecerunt malum in
 conspectu Domini et servierunt idolis Baalim et Astharoth et diis Syriae ac Sidonis et Moab et
 filiorum Ammon et Philisthim dimiseruntque Dominum et non colebant eum
 07O 10 7 contra quos iratus tradidit eos in manu Philisthim et filiorum Ammon
 07O 10 8 adflictique sunt et vehementer oppressi per annos decem et octo omnes qui
 habitabant trans Iordanem in terra Amorrei quae est in Galaad
 07O 10 9 in tantum ut filii Ammon Iordane transmissis vastarent Iudam et Benjamin et

Ephraim adflictusque est Israhel nimis

07O 10 10 et clamantes ad Dominum dixerunt peccavimus tibi quia dereliquimus Deum nostrum et servivimus Baalim

07O 10 11 quibus locutus est Dominus numquid non Aegyptii et Amorrei filiique Ammon et Philisthim

07O 10 12 Sidonii quoque et Amalech et Chanaan oppresserunt vos et clamastis ad me et erui vos de manu eorum

07O 10 13 et tamen reliquistis me et coluistis deos alienos idcirco non addam ut ultra vos liberem

07O 10 14 ite et invocate deos quos elegistis ipsi vos liberent in tempore angustiae

07O 10 15 dixeruntque filii Israhel ad Dominum peccavimus redde tu nobis quicquid tibi placet tantum nunc libera nos

07O 10 16 quae dicentes omnia de finibus suis alienorum deorum idola proiecerunt et servierunt Deo qui doluit super miseriis eorum

07O 10 17 itaque filii Ammon conclamantes in Galaad fixere tentoria contra quos congregati filii Israhel in Maspha castrametati sunt

07O 10 18 dixeruntque principes Galaad singuli ad proximos suos qui primus e nobis contra filios Ammon coeperit dimicare erit dux populi Galaad

07O 11 1 fuit illo tempore Iepthae Galaadites vir fortissimus atque pugnator filius meretricis mulieris qui natus est de Galaad

07O 11 2 habuit autem Galaad uxorem de qua suscepit filios qui postquam creverant eiecerunt Iepthae dicentes heres in domo patris nostri esse non poteris quia de altera matre generatus es

07O 11 3 quos ille fugiens atque devitans habitavit in terra Tob congregatique sunt ad eum viri inopes et latrocinantes et quasi principem sequebantur

07O 11 4 in illis diebus pugnabant filii Ammon contra Israhel

07O 11 5 quibus acriter instantibus perrexerunt maiores natu de Galaad ut tollerent in auxilium sui Iepthae de terra Tob

07O 11 6 dixeruntque ad eum veni et esto princeps noster et pugna contra filios Ammon

07O 11 7 quibus ille respondit nonne vos estis qui odistis me et eiecistis de domo patris mei et nunc venistis ad me necessitate compulsi

07O 11 8 dixeruntque principes Galaad ad Iepthae ob hanc igitur causam nunc ad te venimus ut proficiscaris nobiscum et pugnes contra filios Ammon sisque dux omnium qui habitant in Galaad

07O 11 9 Iepthae quoque dixit eis si vere venistis ad me ut pugnem pro vobis contra filios Ammon tradideritque eos Dominus in manus meas ego ero princeps vester

07O 11 10 qui responderunt ei Dominus qui haec audit ipse mediator ac testis est quod nostra promissa faciamus

07O 11 11 abiit itaque Iepthae cum principibus Galaad fecitque eum omnis populus principem sui locutusque est Iepthae omnes sermones suos coram Domino in Maspha

07O 11 12 et misit nuntios ad regem filiorum Ammon qui ex persona sua dicerent quid mihi et tibi est quia venisti contra me ut vastares terram meam

07O 11 13 quibus ille respondit quia tulit Israhel terram meam quando ascendit de Aegypto a finibus Arnon usque Iaboc atque Iordanem nunc igitur cum pace redde mihi eam

07O 11 14 per quos rursum mandavit Iepthae et imperavit eis ut dicerent regi Ammon

07O 11 15 haec dicit Iepthae non tulit Israhel terram Moab nec terram filiorum Ammon

07O 11 16 sed quando de Aegypto conscenderunt ambulavit per solitudinem usque ad mare Rubrum et venit in Cades

07O 11 17 misitque nuntios ad regem Edom dicens dimitte ut transeam per terram tuam qui noluit adquiescere precibus eius misit quoque et ad regem Moab qui et ipse transitum praebere contempsit mansit itaque in Cades

07O 11 18 et circumivit ex latere terram Edom et terram Moab venitque contra orientalem

plagam terrae Moab et castrametatus est trans Arnon nec voluit intrare terminos Moab Arnon quippe confinium est terrae Moab

07O 11 19 misit itaque Israhel nuntios ad Seon regem Amorreorum qui habitabat in Esebon et dixerunt ei dimitte ut transeam per terram tuam usque ad fluvium

07O 11 20 qui et ipse Israhel verba despiciens non dimisit eum transire per terminos suos sed infinita multitudine congregata egressus est contra eum in Iassa et fortiter resistebat

07O 11 21 tradiditque eum Dominus in manu Israhel cum omni exercitu suo qui percussit eum et possedit omnem terram Amorrei habitatoris regionis illius

07O 11 22 et universos fines eius de Arnon usque Iaboc et de solitudine usque ad Iordanem

07O 11 23 Dominus ergo Deus Israhel subvertit Amorreum pugnante contra illum populo suo Israhel et tu nunc vis possidere terram eius

07O 11 24 nonne ea quae possedit Chamos deus tuus tibi iure debentur quae autem Dominus Deus noster victor obtinuit in nostram cedent possessionem

07O 11 25 nisi forte melior es Balac filio Sepphor rege Moab aut docere potes quod iurgatus sit contra Israhel et pugnaverit contra eum

07O 11 26 quando habitavit in Esebon et viculis eius et in Aroer et villis illius vel in cunctis civitatibus iuxta Iordanem per trecentos annos quare tanto tempore nihil super hac repetitione temptastis

07O 11 27 igitur non ego pecco in te sed tu contra me male agis indicens mihi bella non iusta iudicet Dominus arbiter huius diei inter Israhel et inter filios Ammon

07O 11 28 noluitque adquiescere rex filiorum Ammon verbis Iepthae quae per nuntios mandaverat

07O 11 29 factus est ergo super Iepthae spiritus Domini et circumiens Galaad et Manasse Maspha quoque Galaad et inde transiens ad filios Ammon

07O 11 30 votum vovit Domino dicens si tradideris filios Ammon in manus meas

07O 11 31 quicumque primus fuerit egressus de foribus domus meae mihi que occurrerit revertenti cum pace a filiis Ammon eum holocaustum offeram Domino

07O 11 32 transivitque Iepthae ad filios Ammon ut pugnaret contra eos quos tradidit Dominus in manus eius

07O 11 33 percussitque ab Aroer usque dum venias in Mennith viginti civitates et usque ad Abel quae est vineis consita plaga magna nimis humiliatique sunt filii Ammon a filiis Israhel

07O 11 34 revertenti autem Iepthae in Maspha domum suam occurrit unigenita filia cum tympanis et choris non enim habebat alios liberos

07O 11 35 qua visa scidit vestimenta sua et ait heu filia mi decepisti me et ipsa decepta es aperui enim os meum ad Dominum et aliud facere non potero

07O 11 36 cui illa respondit pater mi si aperuisti os tuum ad Dominum fac mihi quodcumque pollicitus es concessa tibi ultione atque victoria de hostibus tuis

07O 11 37 dixitque ad patrem hoc solum mihi praesta quod deprecor dimitte me ut duobus mensibus circumeam montes et plangam virginitatem meam cum sodalibus meis

07O 11 38 cui ille respondit vade et dimisit eam duobus mensibus cumque abisset cum sociis ac sodalibus suis flebat virginitatem suam in montibus

07O 11 39 expletisque duobus mensibus reversa est ad patrem suum et fecit ei sicut voverat quae ignorabat virum exinde mos increbuit in Israhel et consuetudo servata est

07O 11 40 ut post anni circulum convenient in unum filiae Israhel et plangant filiam Iepthae Galaaditae diebus quattuor

07O 12 1 ecce autem in Ephraim orta seditio est nam transeuntes contra aquilonem dixerunt ad Iepthae quare vadens ad pugnam contra filios Ammon vocare nos noluisti ut pergeremus tecum igitur incendimus domum tuam

07O 12 2 quibus ille respondit disceptatio erat mihi et populo meo contra filios Ammon vehemens vocavi que vos ut mihi praeberetis auxilium et facere noluistis

07O 12 3 quod cernens posui in manibus meis animam meam transivique ad filios

Ammon et tradidit eos Dominus in manus meas quid commerui ut adversum me consurgatis in proelium

07O 12 4 vocatis itaque ad se cunctis viris Galaad pugnabat contra Ephraim percusseruntque viri Galaad Ephraim quia dixerat fugitivus est Galaad de Ephraim et habitat in medio Ephraim et Manasse

07O 12 5 occupaveruntque Galaaditae vada Iordanis per quae Ephraim reversurus erat cumque venisset ad ea de Ephraim numero fugiens atque dixisset obsecro ut me transire permittas dicebant ei Galaaditae numquid Ephrateus es quo dicente non sum

07O 12 6 interrogabant eum dic ergo sebboloth quod interpretatur spica qui respondebat tebboloth eadem littera spicam exprimere non valens statimque adprehensum iugulabant in ipso Iordanis transitu et ceciderunt in illo tempore de Ephraim quadraginta duo milia

07O 12 7 iudicavitque Iepthae Galaadites Israhel sex annis et mortuus est ac sepultus in civitate sua Galaad

07O 12 8 post hunc iudicavit Israhel Abessan de Bethleem

07O 12 9 qui habuit triginta filios et totidem filias quas emittens foras maritis dedit et eiusdem numeri filii suis accepit uxores introducens in domum suam qui septem annis iudicavit Israhel

07O 12 10 mortuusque est ac sepultus in Bethleem

07O 12 11 cui successit Ahialon Zabulonites et iudicavit Israhelem decem annis

07O 12 12 mortuusque est ac sepultus in Zabulon

07O 12 13 post hunc iudicavit in Israhel Abdon filius Hellel Farathonites

07O 12 14 qui habuit quadraginta filios et triginta ex eis nepotes ascendentes super septuaginta pullos asinarum et iudicavit in Israhel octo annis

07O 12 15 mortuusque est ac sepultus in Farathon terrae Ephraim in monte Amalech

07O 13 1 rursumque filii Israhel fecerunt malum in conspectu Domini qui tradidit eos in manus Philisthinorum quadraginta annis

07O 13 2 erat autem vir quidam de Saraa et de stirpe Dan nomine Manue habens uxorem sterilem

07O 13 3 cui apparuit angelus Domini et dixit ad eam sterilis es et absque liberis sed concipies et paries filium

07O 13 4 cave ergo ne vinum bibas ac siceram ne inmundum quicquam comedas

07O 13 5 quia concipies et paries filium cuius non tanget caput novacula erit enim nazareus Dei ab infantia sua et ex matris utero et ipse incipiet liberare Israhel de manu Philisthinorum

07O 13 6 quae cum venisset ad maritum dixit ei vir Dei venit ad me habens vultum angelicum terribilis nimis quem cum interrogassem quis esset et unde venisset et quo nomine vocaretur noluit mihi dicere

07O 13 7 sed hoc respondit ecce concipies et paries filium cave ne vinum bibas et siceram et ne aliquo vescaris in mundo erit enim puer nazareus Dei ab infantia sua et ex utero matris usque ad diem mortis suae

07O 13 8 oravit itaque Manue Deum et ait obsecro Domine ut vir Dei quem misisti veniat iterum et doceat nos quid debeamus facere de puero qui nasciturus est

07O 13 9 exaudivitque Dominus precantem Manue et apparuit rursum angelus Domini uxori eius sedenti in agro Manue autem maritus eius non erat cum ea quae cum vidisset angelum

07O 13 10 festinavit et cucurrit ad virum suum nuntiavitque ei dicens ecce apparuit mihi vir quem ante videram

07O 13 11 qui surrexit et secutus est uxorem suam veniensque ad virum dixit ei tu es qui locutus es mulieri et ille respondit ego sum

07O 13 12 cui Manue quando inquit sermo tuus fuerit expletus quid vis ut faciat puer aut a quo se observare debet

07O 13 13 dixitque angelus Domini ad Manue ab omnibus quae locutus sum uxori tuae abstineat se

07O 13 14 et quicquid ex vinea nascitur non comedat vinum et siceram non bibat nullo
vescatur inmundo et quod ei praecepi impleat atque custodiat

07O 13 15 dixitque Manue ad angelum Domini obsecro te ut adquiescas precibus meis et
faciamus tibi hedum de capris

07O 13 16 cui respondit angelus si me cogis non comedam panes tuos sin autem vis
holocaustum facere offer illud Domino et nesciebat Manue quod angelus Dei esset

07O 13 17 dixitque ad eum quod est tibi nomen ut si sermo tuus fuerit expletus
honoremus te

07O 13 18 cui ille respondit cur quaeris nomen meum quod est mirabile

07O 13 19 tulit itaque Manue hedum de capris et libamenta et posuit super petram
offerens Domino qui facit mirabilia ipse autem et uxor eius intuebantur

07O 13 20 cumque ascenderet flamma altaris in caelum angelus Domini in flamma
pariter ascendit quod cum vidisset Manue et uxor eius proni ceciderunt in terram

07O 13 21 et ultra non eis apparuit angelus Domini statimque intellexit Manue angelum
esse Domini

07O 13 22 et dixit ad uxorem suam morte moriemur quia vidimus Deum

07O 13 23 cui respondit mulier si Dominus nos vellet occidere de manibus nostris
holocaustum et libamenta non suscepisset nec ostendisset nobis haec omnia neque ea quae sunt
ventura dixisset

07O 13 24 peperit itaque filium et vocavit nomen eius Samson crevitque puer et
benedixit ei Dominus

07O 13 25 coepitque spiritus Domini esse cum eo in castris Dan inter Saraa et Esthaol

07O 14 1 descendit igitur Samson in Thamnatha vidensque ibi mulierem de filiabus
Philisthim

07O 14 2 ascendit et nuntiavit patri suo et matri dicens vidi mulierem in Thamnatha de
filiabus Philisthinorum quam quaeso ut mihi accipiat uxorem

07O 14 3 cui dixerunt pater et mater sua numquid non est mulier in filiabus fratrum
tuorum et in omni populo meo quia vis accipere uxorem de Philisthim qui incircumcisi sunt
dixitque Samson ad patrem suum hanc mihi accipe quia placuit oculis meis

07O 14 4 parentes autem eius nesciebant quod res a Domino fieret et quaereret
occasionem contra Philisthim eo enim tempore Philisthim dominabantur Israheli

07O 14 5 descendit itaque Samson cum patre suo et matre in Thamnatha cumque
venissent ad vineas oppidi apparuit catulus leonis saevus rugiens et occurrit ei

07O 14 6 inruit autem spiritus Domini in Samson et dilaceravit leonem quasi hedum in
frusta concerperet nihil omnino habens in manu et hoc patri et matri noluit indicare

07O 14 7 descenditque et locutus est mulieri quae placuerat oculis eius

07O 14 8 et post aliquot dies revertens ut acciperet eam declinavit ut videret cadaver
leonis et ecce examen apium in ore leonis erat ac favus mellis

07O 14 9 quem cum sumpsisset in manibus comedebat in via veniensque ad patrem
suum et matrem dedit eis partem qui et ipsi comederunt nec tamen eis voluit indicare quod mel de
corpore leonis adsumpserat

07O 14 10 descendit itaque pater eius ad mulierem et fecit filio suo Samson convivium
sic enim iuvenes facere consueverant

07O 14 11 cum igitur cives loci vidissent eum dederunt ei sodales triginta qui essent cum
eo

07O 14 12 quibus locutus est Samson proponam vobis problema quod si solveritis mihi
intra septem dies convivii dabo vobis triginta sindones et totidem tunicas

07O 14 13 sin autem non potueritis solvere vos dabitur mihi triginta sindones et eiusdem
numeri tunicas qui responderunt ei propone problema ut audiamus

07O 14 14 dixitque eis de comedente exivit cibus et de forte est egressa dulcedo nec
potuerunt per tres dies propositionem solvere

07O 14 15 cumque adesset dies septimus dixerunt ad uxorem Samson blandire viro tuo

et suade ei ut indicet tibi quid significet problema quod si facere nolueris incendimus et te et domum patris tui an idcirco nos vocastis ad nuptias ut spoliaretis

07O 14 16 quae fundebat apud Samson lacrimas et querebatur dicens odisti me et non diligis idcirco problema quod proposuisti filiis populi mei non vis mihi exponere at ille respondit patri meo et matri nolui dicere et tibi indicare potero

07O 14 17 septem igitur diebus convivii flebat apud eum tandemque die septimo cum ei molesta esset exposuit quae statim indicavit civibus suis

07O 14 18 et illi dixerunt ei die septimo ante solis occubitus quid dulcius melle et quid leone fortius qui ait ad eos si non arassetis in vitula mea non invenissetis propositionem meam

07O 14 19 inruit itaque in eo spiritus Domini descenditque Ascalonem et percussit ibi triginta viros quorum ablatas vestes dedit his qui problema solverant iratusque nimis ascendit in domum patris sui

07O 14 20 uxor autem eius accepit maritum unum de amicis eius et pronubis

07O 15 1 post aliquantum autem temporis cum dies triticeae messis instarent venit Samson invisere volens uxorem suam et adtulit ei hedum de capris cumque cubiculum eius solito vellet intrare prohibuit eum pater illius dicens

07O 15 2 putavi quod odisses eam et ideo tradidi illam amico tuo sed habet sororem quae iunior et pulchrior illa est sit tibi pro ea uxor

07O 15 3 cui respondit Samson ab hac die non erit culpa in me contra Philistheos faciam enim vobis mala

07O 15 4 perrexitque et cepit trecentas vulpes caudasque earum iunxit ad caudas et faces ligavit in medio

07O 15 5 quas igne succendens dimisit ut huc illucque discurrerent quae statim perrexerunt in segetes Philisthinorum quibus succensis et conportatae iam fruges et adhuc stantes in stipula concrematae sunt in tantum ut vineas quoque et oliveta flamma consumeret

07O 15 6 dixeruntque Philisthim quis fecit hanc rem quibus dictum est Samson gener Thamnathei quia tulit uxorem eius et alteri tradidit haec operatus est ascenderuntque Philisthim et conbuserunt tam mulierem quam patrem eius

07O 15 7 quibus ait Samson licet haec feceritis tamen adhuc ex vobis expetam ultionem et tunc quiescam

07O 15 8 percussitque eos ingenti plaga ita ut stupentes suram femori inponerent et descendens habitavit in spelunca petrae Aetham

07O 15 9 igitur ascendentes Philisthim in terra Iuda castrametati sunt et in loco qui postea vocatus est Lehi id est Maxilla eorum est fusus exercitus

07O 15 10 dixeruntque ad eos de tribu Iuda cur ascendistis adversum nos qui responderunt ut ligemus Samson venimus et reddamus ei quae in nos operatus est

07O 15 11 descenderunt ergo tria milia virorum de Iuda ad specum silicis Aetham dixeruntque ad Samson nescis quod Philisthim imperent nobis quare hoc facere voluisti quibus ille ait sicut fecerunt mihi feci eis

07O 15 12 ligare inquit te venimus et tradere in manus Philisthinorum iurate respondit mihi quod non me occidatis

07O 15 13 dixerunt non te occidimus sed vinctum tradimus ligaveruntque eum duobus novis funibus et tulerunt de petra Aetham

07O 15 14 qui cum venisset ad locum Maxillae et Philisthim vociferantes occurrissent ei inruit spiritus Domini in eum et sicut solent ad odorem ignis lina consumi ita vincula quibus ligatus erat dissipata sunt et soluta

07O 15 15 inventamque maxillam id est mandibulam asini quae iacebat arripiens interfecit in ea mille viros

07O 15 16 et ait in maxilla asini in mandibula pulli asinarum delevi eos et percussi mille viros

07O 15 17 cumque haec canens verba conplesset proiecit mandibulam de manu et vocavit nomen loci illius Ramathlehi quod interpretatur elevatio Maxillae

07O 15 18 sitiensque valde clamavit ad Dominum et ait tu dedisti in manu servi tui salutem hanc maximam atque victoriam et en siti morior incidamque in manus incircumcisorum
07O 15 19 aperuit itaque Dominus molarem dentem in maxilla asini et egressae sunt ex eo aquae quibus haustis refocilavit spiritum et vires recepit idcirco appellatum est nomen loci illius Fons invocantis de maxilla usque in praesentem diem
07O 15 20 iudicavitque Israhel in diebus Philisthim viginti annis
07O 16 1 abiit quoque in Gazam et vidit ibi meretricem mulierem ingressusque est ad eam
07O 16 2 quod cum audissent Philisthim et percerebuisset apud eos intrasse urbem Samson circumdederunt eum positus in porta civitatis custodibus et ibi tota nocte cum silentio praestolantes ut facto mane exeuntem occiderent
07O 16 3 dormivit autem Samson usque ad noctis medium et inde consurgens adprehendit ambas portae fores cum postibus suis et sera inpositasque umeris portavit ad verticem montis qui respicit Hebron
07O 16 4 post haec amavit mulierem quae habitabat in valle Sorech et vocabatur Dalila
07O 16 5 veneruntque ad eam principes Philisthinorum atque dixerunt decipe eum et disce ab illo in quo tantam habeat fortitudinem et quomodo eum superare valeamus et vincium adfligere quod si feceris dabimus tibi singuli mille centum argenteos
07O 16 6 locuta est ergo Dalila ad Samson dic mihi obsecro in quo sit tua maxima fortitudo et quid sit quo ligatus erumpere nequeas
07O 16 7 cui respondit Samson si septem nervicis funibus necdum siccis et adhuc humentibus ligatus fuero infirmus ero ut ceteri homines
07O 16 8 adtuleruntque ad eam satrapae Philisthinorum septem funes ut dixerat quibus vinxit eum
07O 16 9 latentibus apud se insidiis et in cubiculo finem rei expectantibus clamavitque ad eum Philisthim super te Samson qui rupit vincula quomodo si rumpat quis filum de stuppae tortum putamine cum odorem ignis acceperit et non est cognitum in quo esset fortitudo eius
07O 16 10 dixitque ad eum Dalila ecce inlusisti mihi et falsum locutus es saltim nunc indica quo ligari debeas
07O 16 11 cui ille respondit si ligatus fuero novis funibus qui numquam fuerunt in opere infirmus ero et aliorum hominum similis
07O 16 12 quibus rursus Dalila vinxit eum et clamavit Philisthim super te Samson in cubiculo insidiis praeparatis qui ita rupit vincula quasi fila telarum
07O 16 13 dixitque Dalila rursus ad eum usquequo decipis me et falsum loqueris ostende quo vinciri debeas si inquit septem crines capitis mei cum licio plexueris et clavum his circumligatum terrae fixeris infirmus ero
07O 16 14 quod cum fecisset Dalila dixit ad eum Philisthim super te Samson qui consurgens de somno extraxit clavum cum crinibus et licio
07O 16 15 dixitque ad eum Dalila quomodo dicis quod ames me cum animus tuus non sit mecum per tres vices mentitus es mihi et noluisti dicere in quo sit tua maxima fortitudo
07O 16 16 cumque molesta ei esset et per multos dies iugiter adhereret spatium ad quietem non tribuens defecit anima eius et ad mortem usque lassata est
07O 16 17 tunc aperiens veritatem rei dixit ad eam ferrum numquam ascendit super caput meum quia nazareus id est consecratus Deo sum de utero matris meae si rasum fuerit caput meum recedet a me fortitudo mea et deficiam eroque ut ceteri homines
07O 16 18 videns illa quod confessus ei esset omnem animum suum misit ad principes Philisthinorum atque mandavit ascendite adhuc semel quia nunc mihi aperuit cor suum qui ascenderunt adsumpta pecunia quam promiserant
07O 16 19 at illa dormire eum fecit super genua sua et in sinu suo reclinare caput vocavitque tonsorem et rasi septem crines eius et coepit abicere eum et a se repellere statim enim ab eo fortitudo discessit
07O 16 20 dixitque Philisthim super te Samson qui de somno consurgens dixit in animo

suo egrediar sicut ante feci et me excutiam nesciens quod Dominus recessisset ab eo
07O 16 21 quem cum adprehendissent Philisthim statim eruerunt oculos eius et duxerunt
Gazam vinctum catenis et clausum in carcere molere fecerunt
07O 16 22 iamque capilli eius renasci coeperant
07O 16 23 et principes Philisthinorum convenerunt in unum ut immolarent hostias
magnificas Dagon deo suo et epularentur dicentes tradidit deus noster inimicum nostrum Samson in
manus nostras
07O 16 24 quod etiam populus videns laudabat deum suum eademque dicebat tradidit
deus noster in manus nostras adversarium qui delevit terram nostram et occidit plurimos
07O 16 25 laetantesque per convivium sumptis iam epulis praeceperunt ut vocaretur
Samson et ante eos luderet qui adductus de carcere ludebat ante eos feceruntque eum stare inter
duas columnas
07O 16 26 qui dixit puero regenti gressus suos dimitte me ut tangam columnas quibus
omnis inminet domus ut recliner super eas et paululum requiescam
07O 16 27 domus autem plena erat virorum ac mulierum et erant ibi omnes principes
Philisthinorum ac de tecto et solario circiter tria milia utriusque sexus spectabant ludentem Samson
07O 16 28 at ille invocato Domino ait Domine Deus memento mei et redde nunc mihi
pristinam fortitudinem Deus meus ut ulciscar me de hostibus meis et pro amissione duorum
luminum unam ultionem recipiam
07O 16 29 et adprehendens ambas columnas quibus innitebatur domus alteramque earum
dextera et alteram leva tenens
07O 16 30 ait moriatur anima mea cum Philisthim concussisque fortiter columnis cecidit
domus super omnes principes et ceteram multitudinem quae ibi erat multoque plures interfecit
moriens quam ante vivus occiderat
07O 16 31 descendentes autem fratres eius et universa cognatio tulerunt corpus eius et
sepelierunt inter Saraa et Esthaol in sepulchro patris Manue iudicavitque Israhel viginti annis
07O 17 1 fuit eo tempore vir quidam de monte Ephraim nomine Michas
07O 17 2 qui dixit matri suae mille centum argenteos quos separaveras tibi et super
quibus me audiente iuraveras ecce ego habeo et apud me sunt cui illa respondit benedictus filius
meus Domino
07O 17 3 reddidit ergo eos matri suae quae dixerat ei consecravi et vovi argentum hoc
Domino ut de manu mea suscipiat filius meus et faciat sculptile atque conflatile et nunc trado illud
tibi
07O 17 4 reddidit igitur matri suae quae tulit ducentos argenteos et dedit eos argentario
ut faceret ex eis sculptile atque conflatile quod fuit in domo Micha
07O 17 5 qui aediculam quoque in ea Deo separavit et fecit ephod ac theraphim id est
vestem sacerdotalem et idola implevitque unius filiorum suorum manum et factus est ei sacerdos
07O 17 6 in diebus illis non erat rex in Israhel sed unusquisque quod sibi rectum
videbatur hoc faciebat
07O 17 7 fuit quoque alter adulescens de Bethleem Iuda et cognatione eius eratque ipse
Levites et habitabat ibi
07O 17 8 egressusque de civitate Bethleem peregrinari voluit ubicumque sibi
commodum repperisset cumque venisset in monte Ephraim iter faciens et declinasset parumper in
domum Micha
07O 17 9 interrogatus est ab eo unde venis qui respondit Levita sum de Bethleem Iuda
et vado ut habitem ubi potuero et utile mihi esse perspexero
07O 17 10 mane inquit apud me et esto mihi parens ac sacerdos daboque tibi per annos
singulos decem argenteos ac vestem duplicem et quae ad victum necessaria sunt
07O 17 11 adquievit et mansit apud hominem fuitque illi quasi unus de filiis
07O 17 12 implevitque Micha manum eius et habuit apud se puerum sacerdotem
07O 17 13 nunc scio dicens quod bene mihi faciat Deus habenti levitici generis
sacerdotem

07O 18 1 in diebus illis non erat rex in Israhel et tribus Dan quaerebat possessionem sibi ut habitaret in ea usque ad illum enim diem inter ceteras tribus sortem non acceperat

07O 18 2 miserunt igitur filii Dan stirpis et familiae suae quinque viros fortissimos de Saraa et Esthaol ut explorarent terram et diligenter inspicerent dixeruntque eis ite et considerate terram qui cum pergentes venissent in montem Ephraim et intrassent domum Micha requieverunt ibi

07O 18 3 et agnoscentes vocem adulescentis Levitae utentesque illius diversorio dixerunt ad eum quis te huc adduxit quid hic agis quam ob causam huc venire voluisti

07O 18 4 qui respondit eis haec et haec praestitit mihi Michas et me mercede conduxit ut sim ei sacerdos

07O 18 5 rogaveruntque eum ut consuleret Dominum et scire possent an prospero itinere pergerent et res haberet effectum

07O 18 6 qui respondit eis ite cum pace Dominus respicit viam vestram et iter quo pergitis

07O 18 7 euntes itaque quinque viri venerunt Lais videruntque populum habitantem in ea absque ullo timore iuxta Sidoniorum consuetudinem securum et quietum nullo eis penitus resistente magnarumque opum et procul a Sidone atque a cunctis hominibus separatum

07O 18 8 reversique ad fratres suos in Saraa et Esthaol et quid egissent sciscitantibus responderunt

07O 18 9 surgite et ascendamus ad eos vidimus enim terram valde opulentam et uberem nolite neglegere nolite cessare eamus et possideamus eam nullus erit labor

07O 18 10 intrabimus ad securos in regionem latissimam tradetque nobis Dominus locum in quo nullius rei est penuria eorum quae gignuntur in terra

07O 18 11 profecti igitur sunt de cognatione Dan id est de Saraa et Esthaol sescenti viri accincti armis bellicis

07O 18 12 ascendentesque manserunt in Cariathiarim Iudae qui locus ex eo tempore castrorum Dan nomen accepit et est post tergum Cariathiarim

07O 18 13 inde transierunt in montem Ephraim cumque venissent ad domum Micha

07O 18 14 dixerunt quinque viri qui prius missi fuerant ad considerandam terram Lais ceteris fratribus suis nostis quod in domibus istis sit ephod et therafin et sculptile atque conflatile videte quid vobis placeat

07O 18 15 et cum paululum declinassent ingressi sunt domum adulescentis Levitae qui erat in domo Micha salutaveruntque eum verbis pacificis

07O 18 16 sescenti autem viri ita ut erant armati stabant ante ostium

07O 18 17 at illi qui ingressi fuerant domum iuvenis sculptile et ephod et therafin atque conflatile tollere nitebantur et sacerdos stabat ante ostium sescentis viris fortissimis haut procul expectantibus

07O 18 18 tulerunt igitur qui intraverant sculptile ephod et idola atque conflatile quibus dixit sacerdos quid facitis

07O 18 19 cui responderunt tace et pone digitum super os tuum venique nobiscum ut habeamus te patrem et sacerdotem quid tibi melius est ut sis sacerdos in domo unius viri an in una tribu et familia in Israhel

07O 18 20 quod cum audisset adquevit sermonibus eorum et tulit ephod et idola ac sculptile et cum eis profectus est

07O 18 21 qui cum pergerent et ante se ire fecissent parvulos et iumenta et omne quod erat pretiosum

07O 18 22 iamque a domo Michae essent procul viri qui habitabant in aedibus Michae conclamantes secuti sunt

07O 18 23 et post tergum clamare coeperunt qui cum respexissent dixerunt ad Micham quid tibi vis cur clamas

07O 18 24 qui respondit deos meos quos mihi feci tulistis et sacerdotem et omnia quae habeo et dicitis quid tibi est

07O 18 25 dixeruntque ei filii Dan cave ne ultra loquaris ad nos et veniant ad te viri
animo concitati et ipse cum omni domo tua pereas
07O 18 26 et sic coepto itinere perrexerunt videns autem Micha quod fortiores se essent
reversus est in domum suam
07O 18 27 sescenti autem viri tulerunt sacerdotem et quae supra diximus veneruntque in
Lais ad populum quiescentem atque securum et percusserunt eos in ore gladii urbemque incendio
tradiderunt
07O 18 28 nullo penitus ferente praesidium eo quod procul habitarent a Sidone et cum
nullo hominum haberent quicquam societatis ac negotii erat autem civitas sita in regione Roob
quam rursus extruentes habitaverunt in ea
07O 18 29 vocato nomine civitatis Dan iuxta vocabulum patris sui quem genuerat Israhel
quae prius Lais dicebatur
07O 18 30 posueruntque sibi sculptile et Ionathan filium Gersan filii Mosi ac filios eius
sacerdotes in tribu Dan usque ad diem captivitatis suae
07O 18 31 mansitque apud eos idolum Michae omni tempore quo fuit domus Dei in Silo
in diebus illis non erat rex in Israhel
07O 19 1 fuit quidam vir Levites habitans in latere montis Ephraim qui accepit uxorem
de Bethleem Iuda
07O 19 2 quae reliquit eum et reversa est in domum patris sui Bethleem mansitque
apud eum quattuor mensibus
07O 19 3 secutusque est eam vir suus volens ei reconciliari atque blandiri et secum
reducere habens in comitatu puerum et duos asinos quae suscepit eum et introduxit in domum patris
sui quod cum audisset socer eius eumque vidisset occurrit ei laetus
07O 19 4 et amplexatus est hominem mansitque gener in domo soceri tribus diebus
comedens cum eo et bibens familiariter
07O 19 5 die autem quarto de nocte consurgens proficisci voluit quem tenuit socer et ait
ad eum gusta prius paucillum panis et conforta stomachum et sic proficisceris
07O 19 6 sederuntque simul et comederunt ac biberunt dixitque pater puellae ad
generum suum quaeso te ut hodie hic maneas pariterque laetemur
07O 19 7 at ille consurgens coepit velle proficisci et nihilominus obnixie eum socer
tenuit et apud se fecit manere
07O 19 8 mane facto parabat Levites iter cui rursus socer oro te inquit ut paululum cibi
capias et adsumptis viribus donec increseat dies postea proficiscaris comederunt ergo simul
07O 19 9 surrexitque adulescens ut pergeret cum uxore sua et puero cui rursus locutus
est socer considera quod dies ad occasum declivior sit et propinquet ad vesperum mane apud me
etiam hodie et duc laetum diem et cras proficisceris ut vadas in domum tuam
07O 19 10 noluit gener adquiescere sermonibus eius sed statim perrexit et venit contra
Iebus quae altero nomine vocabatur Hierusalem ducens secum duos asinos onustos et concubinam
07O 19 11 iamque aderant iuxta Iebus et dies mutabatur in noctem dixitque puer ad
dominum suum veni obsecro declinemus ad urbem Iebuseorum et maneamus in ea
07O 19 12 cui respondit dominus non ingrediar oppidum gentis alienae quae non est de
filiis Israhel sed transibo usque Gabaa
07O 19 13 et cum illuc pervenero manebimus in ea aut certe in urbe Rama
07O 19 14 transierunt igitur Iebus et coeptum carpebant iter occubuitque eis sol iuxta
Gabaa quae est in tribu Beniamin
07O 19 15 deverteruntque ad eam ut manerent ibi quo cum intrassent sedebant in platea
civitatis et nullus eos recipere volebat hospitio
07O 19 16 et ecce apparuit homo senex revertens de agro et de opere suo vespere qui et
ipse erat de monte Ephraim et peregrinus habitabat in Gabaa homines autem regionis illius erant
filii Iemini
07O 19 17 elevatisque oculis vidit senex sedentem hominem cum sarcinulis suis in
platea civitatis et dixit ad eum unde venis et quo vadis

07O 19 18 qui respondit ei profecti sumus de Bethleem Iuda et pergimus ad locum nostrum qui est in latere montis Ephraim unde ieramus Bethleem et nunc vadimus ad domum Dei nullusque nos sub tectum suum vult recipere

07O 19 19 habentes paleas et faenum in asinorum pabulum et panem ac vinum in meos et ancillae tuae usus et pueri qui mecum est nulla re indigemus nisi hospitio

07O 19 20 cui respondit senex pax tecum sit ego praebebo omnia quae necessaria sunt tantum quaeso ne in platea maneat

07O 19 21 introduxitque eum in domum suam et pabulum asinis praebeuit ac postquam laverunt pedes suos recepit eos in convivium

07O 19 22 illis epulantibus et post laborem itineris cibo ac potu reficientibus corpora venerunt viri civitatis illius filii Belial id est absque iugo et circumdantes domum senis fores pulsare coeperunt clamantes ad dominum domus atque dicentes educ virum qui ingressus est domum tuam ut abutamur eo

07O 19 23 egressusque est ad eos senex et ait nolite fratres nolite facere malum hoc quia ingressus est homo hospitium meum et cessate ab hac stultitia

07O 19 24 habeo filiam virginem et hic homo habet concubinam educam eas ad vos ut humilietis eas et vestram libidinem compleatis tantum obsecro ne scelus hoc contra naturam operemini in virum

07O 19 25 nolebant adquiescere sermonibus eius quod cernens homo eduxit ad eos concubinam suam et eis tradidit inludendam qua cum tota nocte abusi essent dimiserunt eam mane

07O 19 26 at mulier recedentibus tenebris venit ad ostium domus ubi manebat dominus suus et ibi corruit

07O 19 27 mane facto surrexit homo et aperuit ostium ut coeptam expleret viam et ecce concubina eius iacebat ante ostium sparsis in limine manibus

07O 19 28 cui ille putans eam quiescere loquebatur surge ut ambulemus qua nihil respondente intellegens quod erat tulit eam et inposuit asino reversusque est in domum suam

07O 19 29 quam cum esset ingressus arripuit gladium et cadaver uxoris cum ossibus suis in duodecim partes ac frustra concidens misit in omnes terminos Israhel

07O 19 30 quod cum vidissent singuli conclamabant numquam res talis facta est in Israhel ex eo die quo ascenderunt patres nostri de Aegypto usque in praesens tempus ferte sententiam et in commune decernite quid facto opus sit

07O 20 1 egressi sunt itaque omnes filii Israhel et pariter congregati quasi vir unus de Dan usque Bersabee et terra Galaad ad Dominum in Maspha

07O 20 2 omnesque anguli populorum et cunctae tribus Israhel in ecclesiam populi Dei convenerunt quadringenta milia peditum pugnatorum

07O 20 3 nec latuit filios Benjamin quod ascendissent filii Israhel in Maspha interrogatusque Levita maritus mulieris interfectae quomodo tantum scelus perpetratum esset

07O 20 4 respondit veni in Gabaa Benjamin cum uxore mea illucque deverti

07O 20 5 et ecce homines civitatis illius circumdederunt nocte domum in qua manebam volentes me occidere et uxorem meam incredibili libidinis furore vexantes denique mortua est

07O 20 6 quam arreptam in frustra concidi misique partes in omnes terminos possessionis vestrae quia numquam tantum nefas et tam grande piaculum factum est in Israhel

07O 20 7 adestis omnes filii Israhel decernite quid facere debeatis

07O 20 8 stansque omnis populus quasi unius hominis sermone respondit non recedemus in tabernacula nostra nec suam quisquam intrabit domum

07O 20 9 sed hoc contra Gabaa in commune faciemus

07O 20 10 decem viri eligantur e centum ex omnibus tribubus Israhel et centum de mille et mille de decem milibus ut conportent exercitui cibaria et possimus pugnantes contra Gabaa Benjamin reddere ei pro scelere quod meretur

07O 20 11 convenitque universus Israhel ad civitatem quasi unus homo eadem mente unoque consilio

07O 20 12 et miserunt nuntios ad omnem tribum Benjamin qui dicerent cur tantum nefas

in vobis repperitum est

07O 20 13 tradite homines de Gabaa qui hoc flagitium perpetrarunt ut moriantur et auferatur malum de Israhel qui noluerunt fratrum suorum filiorum Israhel audire mandatum

07O 20 14 sed ex cunctis urbibus quae suae sortis erant convenerunt in Gabaa ut illis ferrent auxilium et contra universum Israhel populum dimicarent

07O 20 15 inventique sunt viginti quinque milia de Benjamin educentium gladium praeter habitatores Gabaa

07O 20 16 qui septingenti erant viri fortissimi ita sinistra ut dextra proeliantes et sic fundis ad certum iacientes lapides ut capillum quoque possent percutere et nequaquam in alteram partem ictus lapidis deferretur

07O 20 17 virorum quoque Israhel absque filiis Benjamin inventa sunt quadringenta milia educentium gladios et paratorum ad pugnam

07O 20 18 qui surgentes venerunt in domum Dei hoc est in Silo consulueruntque eum atque dixerunt quis erit in exercitu nostro princeps certaminis contra filios Benjamin quibus respondit Dominus Iudas sit dux vester

07O 20 19 statimque filii Israhel surgentes mane castrametati sunt iuxta Gabaa

07O 20 20 et inde procedentes ad pugnam contra Benjamin urbem obpugnare coeperunt

07O 20 21 egressique filii Benjamin de Gabaa occiderunt de filiis Israhel die illo viginti duo milia viros

07O 20 22 rursum filii Israhel et fortitudine et numero confidentes in eodem loco in quo prius certaverant aciem direxerunt

07O 20 23 ita tamen ut prius ascenderent et flerent coram Domino usque ad noctem consulerentque eum et dicerent debeo ultra procedere ad dimicandum contra filios Benjamin fratres meos an non quibus ille respondit ascendite ad eum et inite certamen

07O 20 24 cumque filii Israhel altero die contra Benjamin ad proelium processissent

07O 20 25 eruperunt filii Benjamin de portis Gabaa et occurrentes eis tanta in illos caede baccati sunt ut decem et octo milia virorum educentium gladium prosternerent

07O 20 26 quam ob rem omnes filii Israhel venerunt in domum Dei et sedentes flebant coram Domino ieiunaveruntque illo die usque ad vesperam et obtulerunt ei holocausta et pacificas victimas

07O 20 27 et super statu suo interrogaverunt eo tempore ibi erat arca foederis Dei

07O 20 28 et Finees filius Eleazari filii Aaron praepositus domus consuluerunt igitur Dominum atque dixerunt exire ultra debemus ad pugnam contra filios Benjamin fratres nostros an quiescere quibus ait Dominus ascendite cras enim tradam eos in manus vestras

07O 20 29 posueruntque filii Israhel insidias per circuitum urbis Gabaa

07O 20 30 et tertia vice sicut semel et bis contra Benjamin exercitum produxerunt

07O 20 31 sed et filii Benjamin audacter eruperunt de civitate et fugientes adversarios longius persecuti sunt ita ut vulnerarent ex eis sicut primo et secundo die et caederent per duas semitas terga vertentes quarum una ferebat in Bethel altera in Gabaa atque prosternerent triginta circiter viros

07O 20 32 putaverunt enim solito eos more cedere qui fugam arte simulantes iniere consilium ut abstraherent eos de civitate et quasi fugientes ad supradictas semitas perducerent

07O 20 33 omnes itaque filii Israhel surgentes de sedibus suis tetenderunt aciem in loco qui vocatur Baalthamar insidiae quoque quae circa urbem erant paulatim se aperire coeperunt

07O 20 34 et ab occidentali urbis parte procedere sed et alia decem milia virorum de universo Israhel habitatores urbis ad certamina provocabant ingravatumque est bellum contra filios Benjamin et non intellexerunt quod ex omni parte illis instaret interitus

07O 20 35 percussitque eos Dominus in conspectu filiorum Israhel et interfecerunt ex eis in illo die viginti quinque milia et centum viros omnes bellatores et educentes gladium

07O 20 36 filii autem Benjamin cum se inferiores esse vidissent coeperunt fugere quod cernentes filii Israhel dederunt eis ad fugiendum locum ut ad praeparatas insidias devenirent quas iuxta urbem posuerant

07O 20 37 qui cum repente de latibulis surrexissent et Benjamin terga caedentibus daret ingressi sunt civitatem et percusserunt eam in ore gladii
07O 20 38 signum autem dederant filii Israhel his quos in insidiis conlocaverant ut postquam urbem cepissent ignem accenderent et ascendente in altum fumo captam urbem demonstrarent
07O 20 39 quod cum cernerent filii Israhel in ipso certamine positi putaverunt enim filii Benjamin eos fugere et instantius sequebantur caesis de exercitu eorum triginta viris
07O 20 40 et viderent quasi columnam fumi de civitate conscendere Benjamin quoque retro aspiciens captam cerneret civitatem et flammam in sublime ferri
07O 20 41 qui prius simulaverant fugam versa facie fortius resistebant quod cum vidissent filii Benjamin in fugam versi sunt
07O 20 42 et ad viam deserti ire coeperunt illuc quoque eos adversariis persequentibus sed et hii qui urbem succenderant occurrerunt eis
07O 20 43 atque ita factum est ut ex utraque parte ab hostibus caederentur nec erat ulla morientium requies ceciderunt atque prostrati sunt ad orientalem plagam urbis Gabaa
07O 20 44 fuerunt autem qui in eodem loco interfecti sunt decem et octo milia virorum omnes robustissimi pugnatores
07O 20 45 quod cum vidissent qui remanserant de Benjamin fugerunt in solitudinem et pergebant ad petram cuius vocabulum est Remmon in illa quoque fuga palantes et in diversa tendentes occiderunt quinque milia viros et cum ultra tenderent persecuti sunt eos et interfecerunt etiam alios duo milia
07O 20 46 et sic factum est ut omnes qui ceciderant de Benjamin in diversis locis essent viginti quinque milia pugnatores ad bella promptissimi
07O 20 47 remanserunt itaque de omni numero Benjamin qui evadere potuerant et fugere in solitudinem sescenti viri sederuntque in petra Remmon mensibus quattuor
07O 20 48 regressi autem filii Israhel omnes reliquias civitatis a viris usque ad iumenta gladio percusserunt cunctasque urbes et viculos Benjamin vorax flamma consumpsit
07O 21 1 iuraverunt quoque filii Israhel in Maspha et dixerunt nullus nostrum dabit filiis Benjamin de filiabus suis uxorem
07O 21 2 veneruntque omnes ad domum Dei in Silo et in conspectu eius sedentes usque ad vesperam levaverunt vocem et magno ululatu coeperunt flere dicentes
07O 21 3 quare Domine Deus Israhel factum est hoc malum in populo tuo ut hodie una tribus auferretur ex nobis
07O 21 4 altera autem die diluculo consurgentes extruxerunt altare obtuleruntque ibi holocausta et pacificas victimas et dixerunt
07O 21 5 quis non ascendit in exercitu Domini de universis tribubus Israhel grandi enim se iuramento constrinxerant cum essent in Maspha interfici eos qui defuissent
07O 21 6 ductique paenitentia filii Israhel super fratre suo Benjamin coeperunt dicere ablata est una tribus de Israhel
07O 21 7 unde uxores accipient omnes enim in commune iuravimus non daturos nos his filias nostras
07O 21 8 idcirco dixerunt quis est de universis tribubus Israhel qui non ascendit ad Dominum in Maspha et ecce inventi sunt habitatores Iabigalaad in illo exercitu non fuisse
07O 21 9 eo quoque tempore cum essent in Silo nullus ex eis ibi repperit
07O 21 10 miserunt itaque decem milia viros robustissimos et praeceperunt eis ite et percutite habitatores Iabigalaad in ore gladii tam uxores quam parvulos eorum
07O 21 11 et hoc erit quod observare debetis omne generis masculini et mulieres quae cognoverunt viros interficite
07O 21 12 inventaeque sunt de Iabigalaad quadringentae virgines quae nescierunt virorum et adduxerunt eas in castra in Silo in terra Chanaan
07O 21 13 miseruntque nuntios ad filios Benjamin qui erant in petra Remmon et praeceperunt eis ut eos in pace susciperent

07O 21 14 veneruntque filii Benjamin in illo tempore et datae sunt eis uxores de filiabus Iabigalaad alias autem non reppererunt quas simili modo traderent

07O 21 15 universusque Israhel valde doluit et egit paenitudinem super interfectione unius tribus ex Israhel

07O 21 16 dixeruntque maiores natu quid faciemus reliquis qui non acceperunt uxores omnes in Benjamin feminae conciderunt

07O 21 17 et magna nobis cura ingentique studio providendum est ne una tribus deleatur ex Israhel

07O 21 18 filias nostras eis dare non possumus constricti iuramento et maledictione qua diximus maledictus qui dederit de filiabus suis uxorem Benjamin

07O 21 19 ceperuntque consilium atque dixerunt ecce sollemnitas Domini est in Silo anniversaria quae sita est ad septentrionem urbis Bethel et ad orientalem plagam viae quae de Bethel tendit ad Sycimam et ad meridiem oppidi Lebona

07O 21 20 praeceperuntque filiis Benjamin atque dixerunt ite et latete in vineis

07O 21 21 cumque videritis filias Silo ad ducendos choros ex more procedere exite repente de vineis et rapite eas singuli uxores singulas et pergite in terram Benjamin

07O 21 22 cumque venerint patres earum ac fratres et adversum vos queri coeperint atque iurgari dicemus eis miseremini eorum non enim rapuerunt eas iure bellantium atque victorum sed rogantibus ut acciperent non dedistis et a vestra parte peccatum est

07O 21 23 feceruntque filii Benjamin ut sibi fuerat imperatum et iuxta numerum suum rapuerunt sibi de his quae ducebant choros uxores singulas abieruntque in possessionem suam aedificantes urbes et habitantes in eis

08O 1 1 in diebus unius iudicis quando iudices praeerant facta est fames in terra abiitque homo de Bethleem Iuda ut peregrinaretur in regione moabitude cum uxore sua ac duobus liberis

08O 1 2 ipse vocabatur Helimelech uxor eius Noemi e duobus filiis alter Maalon et alter Chellion Ephraethi de Bethleem Iuda ingressique regionem moabitudem morabantur ibi

08O 1 3 et mortuus est Helimelech maritus Noemi remansitque ipsa cum filiis

08O 1 4 qui acceperunt uxores moabitidas quarum una vocabatur Orpha altera Ruth manseruntque ibi decem annis

08O 1 5 et ambo mortui sunt Maalon videlicet et Chellion remansitque mulier orbata duobus liberis ac marito

08O 1 6 et surrexit ut in patriam pergeret cum utraque nuru sua de regione moabitude audierat enim quod respexisset Dominus populum suum et dedisset eis escas

08O 1 7 egressa est itaque de loco peregrinationis suae cum utraque nuru et iam in via posita revertendi in terram Iuda

08O 1 8 dixit ad eas ite in domum matris vestrae faciat Dominus vobiscum misericordiam sicut fecistis cum mortuis et mecum

08O 1 9 det vobis invenire requiem in domibus virorum quos sortiturae estis et osculata est eas quae elevata voce flere coeperunt

08O 1 10 et dicere tecum pergemus ad populum tuum

08O 1 11 quibus illa respondit revertimini filiae mi cur venitis mecum num ultra habeo filios in utero meo ut viros ex me sperare possitis

08O 1 12 revertimini filiae mi abite iam enim senectute confecta sum nec apta vinculo coniugali etiam si possem hac nocte concipere et parere filios

08O 1 13 si eos expectare velitis donec crescant et annos impleant pubertatis ante eritis vetulae quam nubatis nolite quaeso filiae mi quia vestra angustia me magis premit et egressa est manus Domini contra me

08O 1 14 elevata igitur voce rursum flere coeperunt Orpha osculata socrum est ac reversa Ruth adhesit socrui suae

08O 1 15 cui dixit Noemi en reversa est cognata tua ad populum suum et ad deos suos vade cum ea

080 1 16 quae respondit ne adverseris mihi ut relinquam te et abeam quocumque
perrexeris pergam ubi morata fueris et ego pariter morabor populus tuus populus meus et Deus tuus
Deus meus

080 1 17 quae te morientem terra suscepit in ea moriar ibique locum accipiam
sepulturae haec mihi faciat Deus et haec addat si non sola mors me et te separaverit

080 1 18 videns ergo Noemi quod obstinato Ruth animo decrevisset secum pergere
adversari noluit nec ultra ad suos reditum persuadere

080 1 19 profectaeque sunt simul et venerunt in Bethleem quibus urbem ingressis
velox apud cunctos fama percrebuit dicebantque mulieres haec est illa Noemi

080 1 20 quibus ait ne vocetis me Noemi id est pulchram sed vocate me Mara hoc est
amaram quia valde me amaritudine replevit Omnipotens

080 1 21 egressa sum plena et vacuam reduxit me Dominus cur igitur vocatis me
Noemi quam humiliavit Dominus et adflixit Omnipotens

080 1 22 venit ergo Noemi cum Ruth Moabitide nuru sua de terra peregrinationis suae
ac reversa est in Bethleem quando primum hordea metebantur

080 2 1 erat autem vir Helimelech consanguineus homo potens et magnarum opum
nomine Booz

080 2 2 dixitque Ruth Moabitis ad socrum suam si iubes vadam in agrum et colligam
spicas quae metentium fugerint manus ubicumque clementis in me patris familias reperero gratiam
cui illa respondit vade filia mi

080 2 3 abiit itaque et colligebat spicas post terga metentium accidit autem ut ager ille
haberet dominum Booz qui erat de cognatione Helimelech

080 2 4 et ecce ipse veniebat de Bethleem dixitque messoribus Dominus vobiscum
qui responderunt ei benedicat tibi Dominus

080 2 5 dixitque Booz iuveni qui messoribus praerat cuius est haec puella

080 2 6 qui respondit haec est Moabitis quae venit cum Noemi de regione moabitide

080 2 7 et rogavit ut spicas colligeret remanentes sequens messorum vestigia et de
mane usque nunc stat in agro et ne ad momentum quidem domum reversa est

080 2 8 et ait Booz ad Ruth audi filia ne vadas ad colligendum in alterum agrum nec
recedas ab hoc loco sed iungere puellis meis

080 2 9 et ubi messuerint sequere mandavi enim pueris meis ut nemo tibi molestus sit
sed etiam si sitieris vade ad sarcinulas et bibe aquas de quibus et pueri bibunt

080 2 10 quae cadens in faciem suam et adorans super terram dixit ad eum unde mihi
hoc ut invenirem gratiam ante oculos tuos et nosse me dignareris peregrinam mulierem

080 2 11 cui ille respondit nuntiata sunt mihi omnia quae feceris socru tuae post
mortem viri tui et quod dereliqueris parentes tuos et terram in qua nata es et veneris ad populum
quem ante nesciebas

080 2 12 reddat tibi Dominus pro opere tuo et plenam mercedem recipias a Domino
Deo Israhel ad quem venisti et sub cuius confugisti alas

080 2 13 quae ait inveni gratiam ante oculos tuos domine mi qui consolatus es me et
locutus es ad cor ancillae tuae quae non sum similis unius puellarum tuarum

080 2 14 dixitque ad eam Booz quando hora vescendi fuerit veni huc et comede panem
et intingue buccellam tuam in aceto sedit itaque ad messorum latus et conguessit pulentam sibi
comeditque et saturata est et tulit reliquias

080 2 15 atque inde surrexit ut spicas ex more colligeret praecepit autem Booz pueris
suis dicens etiam si vobiscum metere voluerit ne prohibeatis eam

080 2 16 et de vestris quoque manipulis proicite de industria et remanere permittite ut
absque rubore colligat et colligentem nemo corripiat

080 2 17 collegit ergo in agro usque ad vesperam et quae collegerat virga caedens et
excutiens invenit hordei quasi oephi mensuram id est tres modios

080 2 18 quos portans reversa est in civitatem et ostendit socru suae insuper protulit et
dedit ei de reliquiis cibi sui quo saturata fuerat

08O 2 19 dixitque ei socrus ubi hodie collegisti et ubi fecisti opus sit benedictus qui
misertus est tui indicavitque ei apud quem esset operata et nomen dixit viri quod Booz vocaretur
08O 2 20 cui respondit Noemi benedictus sit a Domino quoniam eandem gratiam quam
praebuerat vivis servavit et mortuis rursumque propinquus ait noster est homo
08O 2 21 et Ruth hoc quoque inquit praecepit mihi ut tamdiu messoribus eius iungerer
donec omnes segetes meterentur
08O 2 22 cui dixit socrus melius est filia mi ut cum puellis eius exeas ad metendum ne
in alieno agro quispiam resistat tibi
08O 2 23 iuncta est itaque puellis Booz et tamdiu cum eis messuit donec hordea et
triticum in horreis conderentur
08O 3 1 postquam autem reversa est ad socrum suam audivit ab ea filia mi quaeram
tibi requiem et providebo ut bene sit tibi
08O 3 2 Booz iste cuius puellis in agro iuncta es propinquus est noster et hac nocte
aream hordei ventilat
08O 3 3 lava igitur et unguere et induere cultioribus vestimentis ac descende in aream
non te videat homo donec esum potumque finierit
08O 3 4 quando autem ierit ad dormiendum nota locum in quo dormiat veniesque et
discoperies pallium quo operitur a parte pedum et proicies te et ibi iacebis ipse autem dicet tibi quid
agere debeas
08O 3 5 quae respondit quicquid praeceperis faciam
08O 3 6 descenditque in aream et fecit omnia quae sibi imperaverat socrus
08O 3 7 cumque comedisset Booz et bibisset et factus esset hilarior issetque ad
dormiendum iuxta acervum manipulorum venit abscondite et discoperto a pedibus eius pallio se
proiecit
08O 3 8 et ecce nocte iam media expavit homo et conturbatus est viditque mulierem
iacentem ad pedes suos
08O 3 9 et ait illi quae es illaque respondit ego sum Ruth ancilla tua expande pallium
tuum super famulam tuam quia propinquus es
08O 3 10 et ille benedicta inquit es Domino filia et priorem misericordiam posteriore
superasti quia non es secuta iuvenes pauperes sive divites
08O 3 11 noli ergo metuere sed quicquid dixeris mihi faciam tibi scit enim omnis
populus qui habitat intra portas urbis meae mulierem te esse virtutis
08O 3 12 nec abnuo me propinquum sed est alius me propinquior
08O 3 13 quiesce hac nocte et facto mane si te voluerit propinquitatis iure retinere bene
res acta est sin autem ille noluerit ego te absque ulla dubitatione suscipiam vivit Dominus dormi
usque mane
08O 3 14 dormivit itaque ad pedes eius usque ad noctis abscessum surrexitque
antequam homines se cognoscerent mutuo et dixit Booz cave ne quis noverit quod huc veneris
08O 3 15 et rursum expande inquit palliolum tuum quo operiris et tene utraque manu
qua extendente et tenente mensus est sex modios hordei et posuit super eam quae portans ingressa
est civitatem
08O 3 16 et venit ad socrum suam quae dixit ei quid egisti filia narravitque ei omnia
quae sibi fecisset homo
08O 3 17 et ait ecce sex modios hordei dedit mihi et ait nolo vacuum te reverti ad
socrum tuam
08O 3 18 dixitque Noemi expecta filia donec videamus quem res exitum habeat neque
enim cessabit homo nisi compleverit quod locutus est
08O 4 1 ascendit ergo Booz ad portam et sedit ibi cumque vidisset propinquum
praeterire de quo prius sermo habitus est dixit ad eum declina paulisper et sede hic vocans eum
nomine suo qui devertit et sedit
08O 4 2 tollens autem Booz decem viros de senioribus civitatis dixit ad eos sedete hic
08O 4 3 quibus residentibus locutus est ad propinquum partem agri fratris nostri

Helimelech vendit Noemi quae reversa est de regione moabitude

08O 4 4 quod audire te volui et tibi dicere coram cunctis sedentibus et maioribus natu de populo meo si vis possidere iure propinquitatis eme et posside sin autem tibi displicet hoc ipsum indica mihi ut sciam quid facere debeam nullus est enim propinquus excepto te qui prior es et me qui secundus sum at ille respondit ego agrum emam

08O 4 5 cui dixit Booz quando emeris agrum de manu mulieris Ruth quoque Moabitudem quae uxor defuncti fuit debes accipere ut suscites nomen propinqui tui in hereditate sua

08O 4 6 qui respondit cedo iure propinquitatis neque enim posteritatem familiae meae delere debeo tu meo utere privilegio quo me libenter carere profiteor

08O 4 7 hic autem erat mos antiquitus in Israhel inter propinquos et si quando alter alteri suo iure cedebat ut esset firma concessio solvebat homo calciamentum suum et dabat proximo suo hoc erat testimonium cessionis in Israhel

08O 4 8 dixit ergo propinquus Booz tolle calciamentum quod statim solvit de pede suo

08O 4 9 at ille maioribus natu et universo populo testes inquit vos estis hodie quod possederim omnia quae fuerunt Helimelech et Chellion et Maalon tradente Noemi

08O 4 10 et Ruth Moabitudem uxorem Maalon in coniugium sumpserim ut suscitem nomen defuncti in hereditate sua ne vocabulum eius de familia sua ac fratribus et populo deleatur vos inquam huius rei testes estis

08O 4 11 respondit omnis populus qui erat in porta et maiores natu nos testes sumus faciat Dominus hanc mulierem quae ingreditur domum tuam sicut Rachel et Liam quae aedificaverunt domum Israhel ut sit exemplum virtutis in Ephrata et habeat celebre nomen in Bethleem

08O 4 12 fiatque domus tua sicut domus Phares quem Thamar peperit Iudae de semine quod dederit Dominus tibi ex hac puella

08O 4 13 tulit itaque Booz Ruth et accepit uxorem ingressusque est ad eam et dedit illi Dominus ut conciperet et pareret filium

08O 4 14 dixeruntque mulieres ad Noemi benedictus Dominus qui non est passus ut deficeret successor familiae tuae et vocaretur nomen eius in Israhel

08O 4 15 et habeas qui consoletur animam tuam et enutriet senectutem de nuru enim tua natus est quae te diligit et multo tibi est melior quam si septem haberes filios

08O 4 16 susceptumque Noemi puerum posuit in sinu suo et nutricis ac gerulae officio fungebatur

08O 4 17 vicinae autem mulieres congratulantes ei et dicentes natus est filius Noemi vocaverunt nomen eius Obed hic est pater Isai patris David

08O 4 18 hae sunt generationes Phares Phares genuit Esrom

08O 4 19 Esrom genuit Aram Aram genuit Aminadab

08O 4 20 Aminadab genuit Naasson Naasson genuit Salma

08O 4 21 Salma genuit Booz Booz genuit Obed

09O 1 1 fuit vir unus de Ramathaimsophim de monte Ephraim et nomen eius Helcana filius Hieroam filii Heliu filii Thau filii Suph Ephratheus

09O 1 2 et habuit duas uxores nomen uni Anna et nomen secundae Fenenna fueruntque Fenennae filii Annae autem non erant liberi

09O 1 3 et ascendebat vir ille de civitate sua statutis diebus ut adoraret et sacrificaret Domino exercituum in Silo erant autem ibi duo filii Heli Ofni et Finees sacerdotes Domini

09O 1 4 venit ergo dies et immolavit Helcana deditque Fenennae uxori suae et cunctis filiis eius et filiabus partes

09O 1 5 Annae autem dedit partem unam tristis quia Annam diligebat Dominus autem concluderat vulvam eius

09O 1 6 adfligebat quoque eam aemula eius et vehementer angebat in tantum ut exprobraret quod conclusisset Dominus vulvam eius

09O 1 7 sicque faciebat per singulos annos cum redeunte tempore ascenderent templum Domini et sic provocabat eam porro illa flebat et non capiebat cibum

090 1 8 dixit ergo ei Helcana vir suus Anna cur fles et quare non comedis et quam ob rem adfligitur cor tuum numquid non ego melior sum tibi quam decem filii

090 1 9 surrexit autem Anna postquam comederat in Silo et biberat et Heli sacerdote sedente super sellam ante postes templi Domini

090 1 10 cum esset amaro animo oravit Dominum flens largiter

090 1 11 et votum vovit dicens Domine exercituum si respiciens videris adflictionem famulae tuae et recordatus mei fueris nec oblitus ancillae tuae dederisque servae tuae sexum virilem dabo eum Domino omnes dies vitae eius et novacula non ascendet super caput eius

090 1 12 factum est ergo cum illa multiplicaret preces coram Domino ut Heli observaret os eius

090 1 13 porro Anna loquebatur in corde suo tantumque labia illius movebantur et vox penitus non audiebatur aestimavit igitur eam Heli temulentam

090 1 14 dixitque ei usquequo ebria eris digere paulisper vinum quo mades

090 1 15 respondens Anna nequaquam inquit domine mi nam mulier infelix nimis ego sum vinumque et omne quod inebriare potest non bibi sed effudi animam meam in conspectu Domini

090 1 16 ne reputes ancillam tuam quasi unam de filiabus Belial quia ex multitudine doloris et maeroris mei locuta sum usque in praesens

090 1 17 tunc Heli ait ei vade in pace et Deus Israhel det tibi petitionem quam rogasti eum

090 1 18 et illa dixit utinam inveniat ancilla tua gratiam in oculis tuis et abiit mulier in viam suam et comedit vultusque eius non sunt amplius in diversa mutati

090 1 19 et surrexerunt mane et adoraverunt coram Domino reversique sunt et venerunt in domum suam Ramatha cognovit autem Helcana Annam uxorem suam et recordatus est eius Dominus

090 1 20 et factum est post circulum dierum concepit Anna et peperit filium vocavitque nomen eius Samuhel eo quod a Domino postulasset eum

090 1 21 ascendit autem vir Helcana et omnis domus eius ut immolaret Domino hostiam sollempnem et votum suum

090 1 22 et Anna non ascendit dixit enim viro suo non vadam donec ablactetur infans et ducam eum et appareat ante conspectum Domini et maneat ibi iugiter

090 1 23 et ait ei Helcana vir suus fac quod bonum tibi videtur et mane donec ablactes eum precorque ut impleat Dominus verbum suum mansit ergo mulier et lactavit filium suum donec amoveret eum a lacte

090 1 24 et adduxit eum secum postquam ablactaverat in vitulis tribus et tribus modiis farinae et amphora vini et adduxit eum ad domum Domini in Silo puer autem erat adhuc infantulus

090 1 25 et immolaverunt vitulum et obtulerunt puerum Heli

090 1 26 et ait obsecro mi domine vivit anima tua domine ego sum illa mulier quae steti coram te hic orans Dominum

090 1 27 pro puero isto oravi et dedit Dominus mihi petitionem meam quam postulavi eum

090 1 28 idcirco et ego commodavi eum Domino cunctis diebus quibus fuerit accommodatus Domino et adoraverunt ibi Dominum et oravit Anna et ait

090 2 1 exultavit cor meum in Domino exaltatum est cornu meum in Domino dilatatum est os meum super inimicos meos quia laetata sum in salutari tuo

090 2 2 non est sanctus ut est Dominus neque enim est alius extra te et non est fortis sicut Deus noster

090 2 3 nolite multiplicare loqui sublimia gloriantes recedant vetera de ore vestro quoniam Deus scientiarum Dominus est et ipsi praeeparantur cogitationes

090 2 4 arcus fortium superatus est et infirmi accincti sunt robore

090 2 5 saturati prius pro pane se locaverunt et famelici saturati sunt donec sterilis peperit plurimos et quae multos habebat filios infirmata est

090 2 6 Dominus mortificat et vivificat deducit ad infernum et reducit
 090 2 7 Dominus pauperem facit et ditat humiliat et sublevat
 090 2 8 suscitatur de pulvere egenum et de stercore elevat pauperem ut sedeat cum
 principibus et solium gloriae teneat Domini enim sunt cardines terrae et posuit super eos orbem
 090 2 9 pedes sanctorum suorum servabit et impii in tenebris conticescent quia non in
 fortitudine roborabitur vir
 090 2 10 Dominum formidabunt adversarii eius super ipsos in caelis tonabit Dominus
 iudicabit fines terrae et dabit imperium regi suo et sublimabit cornu christi sui
 090 2 11 et abiit Helcana Ramatha in domum suam puer autem erat minister in
 conspectu Domini ante faciem Heli sacerdotis
 090 2 12 porro filii Heli filii Belial nescientes Dominum
 090 2 13 neque officium sacerdotum ad populum sed quicumque immolasset victimam
 veniebat puer sacerdotis dum coquerentur carnes et habebat fuscinulam tridentem in manu sua
 090 2 14 et mittebat eam in lebetem vel in caldarium aut in ollam sive in caccabum et
 omne quod levabat fuscinula tollebat sacerdos sibi sic faciebant universo Israheli venientium in Silo
 090 2 15 etiam antequam adolerent adipem veniebat puer sacerdotis et dicebat
 immolanti da mihi carnem ut coquam sacerdoti non enim accipiam a te carnem coctam sed crudam
 090 2 16 dicebatque illi immolans incendatur primum iuxta morem hodie adeps et tolle
 tibi quantumcumque desiderat anima tua qui respondens aiebat ei nequaquam nunc enim dabis
 alioquin tollam vi
 090 2 17 erat ergo peccatum puerorum grande nimis coram Domino quia detrahebant
 homines sacrificio Domini
 090 2 18 Samuhel autem ministrabat ante faciem Domini puer accinctus ephod lineo
 090 2 19 et tunicam parvam faciebat ei mater sua quam adferebat statutis diebus
 ascendens cum viro suo ut immolaret hostiam sollemnem
 090 2 20 et benedixit Heli Helcanae et uxori eius dixitque reddat Dominus tibi semen
 de muliere hac pro fenore quod commodasti Domino et abierunt in locum suum
 090 2 21 visitavit ergo Dominus Annam et concepit et peperit tres filios et duas filias et
 magnificatus est puer Samuhel apud Dominum
 090 2 22 Heli autem erat senex valde et audivit omnia quae faciebant filii sui universo
 Israheli et quomodo dormiebant cum mulieribus quae observabant ad ostium tabernaculi
 090 2 23 et dixit eis quare facitis res huiusmodi quas ego audio res pessimas ab omni
 populo
 090 2 24 nolite filii mi non enim est bona fama quam ego audio ut transgredi faciatis
 populum Domini
 090 2 25 si peccaverit vir in virum placari ei potest Deus si autem in Domino
 peccaverit vir quis orabit pro eo et non audierunt vocem patris sui quia voluit Dominus occidere eos
 090 2 26 puer autem Samuhel proficiebat atque crescebat et placebat tam Deo quam
 hominibus
 090 2 27 venit autem vir Dei ad Heli et ait ad eum haec dicit Dominus numquid non
 aperte revelatus sum domui patris tui cum essent in Aegypto in domo Pharaonis
 090 2 28 et elegi eum ex omnibus tribubus Israhel mihi in sacerdotem ut ascenderet
 altare meum et adoleret mihi incensum et portaret ephod coram me et dedi domui patris tui omnia
 de sacrificiis filiorum Israhel
 090 2 29 quare calce abicitis victimam meam et munera mea quae praecepi ut
 offerrentur in templo et magis honorasti filios tuos quam me ut comederetis primitias omnis
 sacrificii Israhel populi mei
 090 2 30 propterea ait Dominus Deus Israhel loquens locutus sum ut domus tua et
 domus patris tui ministraret in conspectu meo usque in sempiternum nunc autem dicit Dominus
 absit hoc a me sed quicumque glorificaverit me glorificabo eum qui autem contemnunt me erunt
 ignobiles
 090 2 31 ecce dies veniunt et praecidam brachium tuum et brachium domus patris tui

ut non sit senex in domo tua

09O 2 32 et videbis aemulum tuum in templo in universis prosperis Israhel et non erit senex in domo tua omnibus diebus

09O 2 33 verumtamen non auferam penitus virum ex te ab altari meo sed ut deficient oculi tui et tabescat anima tua et pars magna domus tuae morietur cum ad virilem aetatem venerit

09O 2 34 hoc autem erit tibi signum quod venturum est duobus filiis tuis Ofni et Finees in die uno morientur ambo

09O 2 35 et suscitabo mihi sacerdotem fidelem qui iuxta cor meum et animam meam faciat et aedificabo ei domum fidelem et ambulabit coram christo meo cunctis diebus

09O 2 36 futurum est autem ut quicumque remanserit in domo tua veniat ut oretur pro eo et offerat nummum argenteum et tortam panis dicatque dimitte me obsecro ad unam partem sacerdotalem ut comedam buccellam panis

09O 3 1 puer autem Samuhel ministrabat Domino coram Heli et sermo Domini erat pretiosus in diebus illis non erat visio manifesta

09O 3 2 factum est ergo in die quadam Heli iacebat in loco suo et oculi eius caligaverant nec poterat videre

09O 3 3 lucerna Dei antequam extingueretur Samuhel autem dormiebat in templo Domini ubi erat arca Dei

09O 3 4 et vocavit Dominus Samuhel qui respondens ait ecce ego

09O 3 5 et cucurrit ad Heli et dixit ecce ego vocasti enim me qui dixit non vocavi revertere dormi et abiit et dormivit

09O 3 6 et adiecit Dominus vocare rursum Samuhel consurgensque Samuhel abiit ad Heli et dixit ecce ego quia vocasti me qui respondit non vocavi te fili mi revertere et dormi

09O 3 7 porro Samuhel necdum sciebat Dominum neque revelatus fuerat ei sermo Domini

09O 3 8 et adiecit Dominus et vocavit adhuc Samuhel tertio qui consurgens abiit ad Heli

09O 3 9 et ait ecce ego quia vocasti me intellexit igitur Heli quia Dominus vocaret puerum et ait ad Samuhel vade et dormi et si deinceps vocaverit te dices loquere Domine quia audit servus tuus abiit ergo Samuhel et dormivit in loco suo

09O 3 10 et venit Dominus et stetit et vocavit sicut vocaverat secundo Samuhel Samuhel et ait Samuhel loquere quia audit servus tuus

09O 3 11 et dixit Dominus ad Samuhel ecce ego facio verbum in Israhel quod quicumque audierit tinnient ambae aures eius

09O 3 12 in die illo suscitabo adversum Heli omnia quae locutus sum super domum eius incipiam et complebo

09O 3 13 praedixi enim ei quod iudicaturus essem domum eius in aeternum propter iniquitatem eo quod noverat indigne agere filios suos et non corripuit eos

09O 3 14 idcirco iuravi domui Heli quod non expietur iniquitas domus eius victimis et muneribus usque in aeternum

09O 3 15 dormivit autem Samuhel usque mane aperuitque ostia domus Domini et Samuhel timebat indicare visionem Heli

09O 3 16 vocavit ergo Heli Samuhelem et dixit Samuhel fili mi qui respondens ait praesto sum

09O 3 17 et interrogavit eum quis est sermo quem locutus est ad te oro te ne celaveris me haec faciat tibi Deus et haec addat si absconderis a me sermonem ex omnibus verbis quae dicta sunt tibi

09O 3 18 indicavit itaque ei Samuhel universos sermones et non abscondit ab eo et ille respondit Dominus est quod bonum est in oculis suis faciat

09O 3 19 crevit autem Samuhel et Dominus erat cum eo et non cecidit ex omnibus verbis eius in terram

09O 3 20 et cognovit universus Israhel a Dan usque Bersabee quod fidelis Samuhel

propheta esset Domini

09O 3 21 et addidit Dominus ut appareret in Silo quoniam revelatus fuerat Dominus Samuheli in Silo iuxta verbum Domini et evenit sermo Samuhelis universo Israheli

09O 4 1 egressus est namque Israhel obviam Philisthim in proelium et castrametatus est iuxta lapidem Adiutorii porro Philisthim venerunt in Afec

09O 4 2 et instruxerunt aciem contra Israhel inito autem certamine terga vertit Israhel Philistheis et caesa sunt in illo certamine passim per agros quasi quattuor milia virorum

09O 4 3 et reversus est populus ad castra dixeruntque maiores natu de Israhel quare percussit nos Dominus hodie coram Philisthim adferamus ad nos de Silo arcam foederis Domini et veniat in medium nostri ut salvet nos de manu inimicorum nostrorum

09O 4 4 misit ergo populus in Silo et tulerunt inde arcam foederis Domini exercituum sedentis super cherubin erantque duo filii Heli cum arca foederis Domini Ofni et Finees

09O 4 5 cumque venisset arca foederis Domini in castra vociferatus est omnis Israhel clamore grandi et personuit terra

09O 4 6 et audierunt Philisthim vocem clamoris dixeruntque quoniam haec est vox clamoris magni in castris Hebraeorum et cognoverunt quod arca Domini venisset in castra

09O 4 7 timueruntque Philisthim dicentes venit Deus in castra et ingemuerunt

09O 4 8 vae nobis non enim fuit tanta exultatio heri et nudius tertius vae nobis quis nos servabit de manu deorum sublimium istorum hii sunt dii qui percusserunt Aegyptum omni plaga in deserto

09O 4 9 confortamini et estote viri Philisthim ne serviatis Hebraeis sicut illi servierunt vobis confortamini et bellate

09O 4 10 pugnaverunt ergo Philisthim et caesus est Israhel et fugit unusquisque in tabernaculum suum et facta est plaga magna nimis et ceciderunt de Israhel triginta milia peditum

09O 4 11 et arca Dei capta est duoque filii Heli mortui sunt Ofni et Finees

09O 4 12 currens autem vir de Benjamin ex acie venit in Silo in die illo scissa veste et conspersus pulvere caput

09O 4 13 cumque ille venisset Heli sedebat super sellam contra viam aspectans erat enim cor eius pavens pro arca Domini vir autem ille postquam ingressus est nuntiavit urbi et ululavit omnis civitas

09O 4 14 et audivit Heli sonitum clamoris dixitque quis est hic sonitus tumultus huius at ille festinavit et venit et adnuntiavit Heli

09O 4 15 Heli autem erat nonaginta et octo annorum et oculi eius caligaverant et videre non poterat

09O 4 16 et dixit ad Heli ego sum qui veni de proelio et ego qui de acie fugi hodie cui ille ait quid actum est fili mi

09O 4 17 respondens autem qui nuntiabat fugit inquit Israhel coram Philisthim et ruina magna facta est in populo insuper et duo filii tui mortui sunt Ofni et Finees et arca Dei capta est

09O 4 18 cumque ille nominasset arcam Dei cecidit de sella retrorsum iuxta ostium et fractis cervicibus mortuus est senex enim erat vir et grandevus et ipse iudicavit Israhel quadraginta annis

09O 4 19 nurus autem eius uxor Finees praegnans erat vicinaque partui et audito nuntio quod capta esset arca Dei et mortuus socer suus et vir suus incurvavit se et peperit inruerant enim in eam dolores subiti

09O 4 20 in ipso autem momento mortis eius dixerunt ei quae stabant circa eam ne timeas quia filium peperisti quae non respondit eis neque animadvertit

09O 4 21 et vocavit puerum Hicabod dicens translata est gloria de Israhel quia capta est arca Dei et pro socero suo et pro viro suo

09O 4 22 et ait translata est gloria ab Israhel eo quod capta esset arca Dei

09O 5 1 Philisthim autem tulerunt arcam Dei et asportaverunt eam a lapide Adiutorii in Azotum

09O 5 2 tulerunt Philisthim arcam Dei et intulerunt eam in templum Dagon et

statuerunt eam iuxta Dagon

09O 5 3 cumque surrexissent diluculo Azotii altera die ecce Dagon iacebat pronus in terram ante arcam Domini et tulerunt Dagon et restituerunt eum in loco suo

09O 5 4 rursumque mane die alio consurgentes invenerunt Dagon iacentem super faciem suam in terram coram arca Domini caput autem Dagon et duae palmae manuum eius abscisae erant super limen

09O 5 5 porro Dagon truncus solus remanserat in loco suo propter hanc causam non calcant sacerdotes Dagon et omnes qui ingrediuntur templum eius super limen Dagon in Azoto usque in hodiernum diem

09O 5 6 adgravata autem est manus Domini super Azotios et demolitus est eos et percussit in secretiori parte natium Azotum et fines eius

09O 5 7 videntes autem viri azotii huiusmodi plagam dixerunt non maneat arca Dei Israhel apud nos quoniam dura est manus eius super nos et super Dagon deum nostrum

09O 5 8 et mittentes congregaverunt omnes satrapas Philisthinorum ad se et dixerunt quid faciemus de arca Dei Israhel responderuntque Getthei circumducatur arca Dei Israhel et circumduxerunt arcam Dei Israhel

09O 5 9 illis autem circumducentibus eam fiebat manus Dei per singulas civitates interfectionis magnae nimis et percutiebat viros uniuscuiusque urbis a parvo usque ad maiorem et computrescebant prominentes extales eorum

09O 5 10 miserunt ergo arcam Dei in Accaron cumque venisset arca Dei in Accaron exclamaverunt Accaronitae dicentes adduxerunt ad nos arcam Dei Israhel ut interficiat nos et populum nostrum

09O 5 11 miserunt itaque et congregaverunt omnes satrapas Philisthinorum qui dixerunt dimittite arcam Dei Israhel et revertatur in locum suum et non interficiat nos cum populo nostro

09O 5 12 fiebat enim pavor mortis in singulis urbibus et gravissima valde manus Dei viri quoque qui mortui non fuerant percutiebantur in secretiori parte natium et ascendebat ululatus uniuscuiusque civitatis in caelum

09O 6 1 fuit ergo arca Domini in regione Philisthinorum septem mensibus

09O 6 2 et vocaverunt Philisthim sacerdotes et divinos dicentes quid faciemus de arca Dei indicate nobis quomodo remitemus eam in locum suum qui dixerunt

09O 6 3 si remittitis arcam Dei Israhel nolite dimittere eam vacuum sed quod debetis reddite ei pro peccato et tunc curabimini et scietis quare non recedat manus eius a vobis

09O 6 4 qui dixerunt quid est quod pro delicto reddere debeamus ei responderuntque illi

09O 6 5 iuxta numerum provinciarum Philisthim quinque anos aureos facietis et quinque mures aureos quia plaga una fuit omnibus vobis et satrapis vestris facietisque similitudines anorum vestrorum et similitudines murium qui demoliti sunt terram et dabitis Deo Israhel gloriam si forte relevet manum suam a vobis et a diis vestris et a terra vestra

09O 6 6 quare gravatis corda vestra sicut adgravavit Aegyptus et Pharaos cor suum nonne postquam percussus est tunc dimisit eos et abierunt

09O 6 7 nunc ergo arripite et facite plaustrum novum unum et duas vaccas fetas quibus non est inpositum iugum iungite in plastro et recludite vitulos earum domi

09O 6 8 tolletisque arcam Domini et ponetis in plastro et vasa aurea quae exsolvistis ei pro delicto ponetis in capsella ad latus eius et dimittite eam ut vadat

09O 6 9 et aspicietis et si quidem per viam finium suorum ascenderit contra Bethsames ipse fecit nobis malum hoc grande sin autem minime sciemus quia nequaquam manus eius tetigit nos sed casu accidit

09O 6 10 fecerunt ergo illi hoc modo et tollentes duas vaccas quae lactabant vitulos iunxerunt ad plaustrum vitulosque earum concluserunt domi

09O 6 11 et posuerunt arcam Dei super plaustrum et capsellam quae habebat mures aureos et similitudinem anorum

09O 6 12 ibant autem in directum vaccae per viam quae ducit Bethsames et itinere uno

gradiebantur pergentes et mugientes et non declinabant neque ad dextram neque ad sinistram sed et satrapae Philisthinorum sequebantur usque ad terminos Bethsames

09O 6 13 porro Bethsamitae metebant triticum in valle et elevantes oculos viderunt arcam et gavisi sunt cum vidissent

09O 6 14 et plaustrum venit in agrum Iosue Bethsamitae et stetit ibi erat autem ibi lapis magnus et conciderunt ligna plaustrum vaccasque inposuerunt super ea holocaustum Domino

09O 6 15 Levitae autem deposuerunt arcam Dei et capsellam quae erat iuxta eam in qua erant vasa aurea et posuerunt super lapidem grandem viri autem bethsamitae obtulerunt holocausta et immolaverunt victimas in die illa Domino

09O 6 16 et quinque satrapae Philisthinorum viderunt et reversi sunt in Accaron in die illa

09O 6 17 hii sunt autem ani aurei quos reddiderunt Philisthim pro delicto Domino Azotus unum Gaza unum Ascalon unum Geth unum Accaron unum

09O 6 18 et mures aureos secundum numerum urbium Philisthim quinque provinciarum ab urbe murata usque ad villam quae erat absque muro et usque ad Abel magnum super quem posuerunt arcam Domini quae erat usque in illa die in agro Iosue Bethsamitis

09O 6 19 percussit autem de viris bethsamitibus eo quod vidissent arcam Domini et percussit de populo septuaginta viros et quinquaginta milia plebis luxitque populus quod percussisset Dominus plebem plaga magna

09O 6 20 et dixerunt viri bethsamitae quis poterit stare in conspectu Domini Dei sancti huius et ad quem ascendet a nobis

09O 6 21 miseruntque nuntios ad habitatores Cariathiarim dicentes reduxerunt Philisthim arcam Domini descendite et ducite eam ad vos

09O 7 1 venerunt ergo viri Cariathiarim et duxerunt arcam Domini et intulerunt eam in domum Abinadab in Gabaa Eleazarum autem filium eius sanctificaverunt ut custodiret arcam Domini

09O 7 2 et factum est ex qua die mansit arca in Cariathiarim multiplicati sunt dies erat quippe iam annus vicesimus et requievit omnis domus Israhel post Dominum

09O 7 3 ait autem Samuhel ad universam domum Israhel dicens si in toto corde vestro revertimini ad Dominum auferte deos alienos de medio vestrum et Astharoth et praeparate corda vestra Domino et servite ei soli et eruet vos de manu Philisthim

09O 7 4 abstulerunt ergo filii Israhel Baalim et Astharoth et servierunt Domino soli

09O 7 5 dixit autem Samuhel congregate universum Israhel in Masphat ut orem pro vobis Dominum

09O 7 6 et convenerunt in Masphat hauseruntque aquam et effuderunt in conspectu Domini et ieiunaverunt in die illa et dixerunt ibi peccavimus Domino iudicavitque Samuhel filios Israhel in Masphat

09O 7 7 et audierunt Philisthim quod congregati essent filii Israhel in Masphat et ascenderunt satrapae Philisthinorum ad Israhel quod cum audissent filii Israhel timuerunt a facie Philisthinorum

09O 7 8 dixeruntque ad Samuhel ne cesses pro nobis clamare ad Dominum Deum nostrum ut salvet nos de manu Philisthinorum

09O 7 9 tulit autem Samuhel agnum lactantem unum et obtulit illum holocaustum integrum Domino et clamavit Samuhel ad Dominum pro Israhel et exaudivit eum Dominus

09O 7 10 factum est ergo cum Samuhel offerret holocaustum Philistheos inire proelium contra Israhel intonuit autem Dominus fragore magno in die illa super Philisthim et exterruit eos et caesi sunt a filiis Israhel

09O 7 11 egressique viri Israhel de Masphat persecuti sunt Philistheos et percusserunt eos usque ad locum qui erat subter Bethchar

09O 7 12 tulit autem Samuhel lapidem unum et posuit eum inter Masphat et inter Sen et vocavit nomen eius lapis Adiutorii dixitque hucusque auxiliatus est nobis Dominus

09O 7 13 et humiliati sunt Philisthim nec adposuerunt ultra ut venirent in terminos

Israhel facta est itaque manus Domini super Philistheos cunctis diebus Samuhel
 09O 7 14 et redditae sunt urbes quas tulerant Philisthim ab Israhel Israheli ab Accaron
 usque Geth et terminos suos liberavit Israhel de manu Philisthinorum eratque pax inter Israhel et
 Amorreum
 09O 7 15 iudicabat quoque Samuhel Israhel cunctis diebus vitae suae
 09O 7 16 et ibat per singulos annos circumiens Bethel et Galgal et Masphat et iudicabat
 Israhelem in supradictis locis
 09O 7 17 revertebaturque in Ramatha ibi enim erat domus eius et ibi iudicabat
 Israhelem aedificavit etiam ibi altare Domino
 09O 8 1 factum est autem cum senuisset Samuhel posuit filios suos iudices Israhel
 09O 8 2 fuitque nomen filii eius primogeniti Iohel et nomen secundi Abia iudicum in
 Bersabee
 09O 8 3 et non ambulaverunt filii illius in viis eius sed declinaverunt post avaritiam
 acceperuntque munera et perverterunt iudicium
 09O 8 4 congregati ergo universi maiores natu Israhel venerunt ad Samuhel in
 Ramatha
 09O 8 5 dixeruntque ei ecce tu senuisti et filii tui non ambulant in viis tuis constitue
 nobis regem ut iudicet nos sicut universae habent nationes
 09O 8 6 displicuitque sermo in oculis Samuhelis eo quod dixissent da nobis regem ut
 iudicet nos et oravit Samuhel Dominum
 09O 8 7 dixit autem Dominus ad Samuhel audi vocem populi in omnibus quae
 loquuntur tibi non enim te abiecerunt sed me ne regnem super eos
 09O 8 8 iuxta omnia opera sua quae fecerunt a die qua eduxi eos de Aegypto usque ad
 diem hanc sicut dereliquerunt me et servierunt diis alienis sic faciunt etiam tibi
 09O 8 9 nunc ergo audi vocem eorum verumtamen contestare eos et praedic eis ius
 regis qui regnatura est super eos
 09O 8 10 dixit itaque Samuhel omnia verba Domini ad populum qui petierat a se regem
 09O 8 11 et ait hoc erit ius regis qui imperatura est vobis filios vestros tollet et ponet
 in curribus suis facietque sibi equites et praecursores quadrigarum suarum
 09O 8 12 et constituet sibi tribunos et centuriones et aratores agrorum suorum et
 messorum segetum et fabros armorum et curruum suorum
 09O 8 13 filias quoque vestras faciet sibi unguentarias et focarias et panificas
 09O 8 14 agros quoque vestros et vineas et oliveta optima tollet et dabit servis suis
 09O 8 15 sed et segetes vestras et vinearum redditus addecimabit ut det eunuchis et
 famulis suis
 09O 8 16 servos etiam vestros et ancillas et iuvenes optimos et asinos auferet et ponet
 in opere suo
 09O 8 17 greges vestros addecimabit vosque eritis ei servi
 09O 8 18 et clamabitis in die illa a facie regis vestri quem elegistis vobis et non
 exaudiet vos Dominus in die illa
 09O 8 19 noluit autem populus audire vocem Samuhel sed dixerunt nequaquam rex
 enim erit super nos
 09O 8 20 et erimus nos quoque sicut omnes gentes et iudicabit nos rex noster et
 egredietur ante nos et pugnabit bella nostra pro nobis
 09O 8 21 et audivit Samuhel omnia verba populi et locutus est ea in auribus Domini
 09O 8 22 dixit autem Dominus ad Samuhel audi vocem eorum et constitue super eos
 regem et ait Samuhel ad viros Israhel vadat unusquisque in civitatem suam
 09O 9 1 et erat vir de Benjamin nomine Cis filius Abihel filii Seror filii Bechoreth filii
 Afia filii viri Iemini fortis robore
 09O 9 2 et erat ei filius vocabulo Saul electus et bonus et non erat vir de filiis Israhel
 melior illo ab umero et sursum eminebat super omnem populum
 09O 9 3 perierant autem asinae Cis patris Saul et dixit Cis ad Saul filium suum tolle

tecum unum de pueris et consurgens vade et quaere asinas qui cum transissent per montem Ephraim
090 9 4 et per terram Salisa et non inveniissent transierunt etiam per terram Salim et
non erant sed et per terram Iemini et minime reppererunt
090 9 5 cum autem venissent in terram Suph dixit Saul ad puerum suum qui erat cum
eo veni et revertamur ne forte dimiserit pater meus asinas et sollicitus sit pro nobis
090 9 6 qui ait ei ecce est vir Dei in civitate hac vir nobilis omne quod loquitur
absque ambiguitate venit nunc ergo eamus illuc si forte indicet nobis de via nostra propter quam
venimus
090 9 7 dixitque Saul ad puerum suum ecce ibimus quid feremus ad virum panis
defecit in sitarciis nostris et sportulam non habemus ut demus homini Dei nec quicquam aliud
090 9 8 rursum puer respondit Sauli et ait ecce inventa est in manu mea quarta pars
stateris argenti demus homini Dei ut indicet nobis viam nostram
090 9 9 olim in Israhel sic loquebatur unusquisque vadens consulere Deum venite et
eamus ad videntem qui enim propheta dicitur hodie vocabatur olim videns
090 9 10 et dixit Saul ad puerum suum optimus sermo tuus veni eamus et ierunt in
civitatem in qua erat vir Dei
090 9 11 cumque ascenderent clivum civitatis invenerunt puellas egredientes ad
hauriendam aquam et dixerunt eis num hic est videns
090 9 12 quae respondententes dixerunt illis hic est ecce ante te festina nunc hodie enim
venit in civitate quia sacrificium est hodie populo in excelso
090 9 13 ingredienti urbem statim invenietis eum antequam ascendat excelsum ad
vescendum neque enim comesurus est populus donec ille veniat quia ipse benedicit hostiae et
deinceps comedunt qui vocati sunt nunc ergo conscendite quia hodie repperietis eum
090 9 14 et ascenderunt in civitatem cumque illi ambularent in medio urbis apparuit
Samuhel egrediens obviam eis ut ascenderet in excelsum
090 9 15 Dominus autem revelaverat auriculam Samuhel ante unam diem quam veniret
Saul dicens
090 9 16 hac ipsa quae nunc est hora cras mittam ad te virum de terra Benjamin et
ungues eum ducem super populum meum Israhel et salvabit populum meum de manu
Philisthinorum quia respexi populum meum venit enim clamor eorum ad me
090 9 17 cumque aspexisset Samuhel Saulem Dominus ait ei ecce vir quem dixeram
tibi iste dominabitur populo meo
090 9 18 accessit autem Saul ad Samuhelem in medio portae et ait indica oro mihi ubi
est domus videntis
090 9 19 et respondit Samuhel Sauli dicens ego sum videns ascende ante me in
excelsum ut comedatis mecum hodie et dimittam te mane et omnia quae sunt in corde tuo indicabo
tibi
090 9 20 et de asinis quas perdidisti nudius tertius ne sollicitus sis quia inventae sunt et
cuius erunt optima quaeque Israhel nonne tibi et omni domui patris tui
090 9 21 respondens autem Saul ait numquid non filius Iemini ego sum de minima
tribu Israhel et cognatio mea novissima inter omnes familias de tribu Benjamin quare ergo locutus
es mihi sermonem istum
090 9 22 adsumens itaque Samuhel Saulem et puerum eius introduxit eos in triclinium
et dedit eis locum in capite eorum qui fuerant invitati erant enim quasi triginta viri
090 9 23 dixitque Samuhel coco da partem quam dedi tibi et praecepi ut reponeres
seorsum apud te
090 9 24 levavit autem cocus armum et posuit ante Saul dixitque Samuhel ecce quod
remansit pone ante te et comede quia de industria servatum est tibi quando populum vocavi et
comedit Saul cum Samuhel in die illa
090 9 25 et descenderunt de excelso in oppidum et locutus est cum Saul in solario
090 9 26 cumque mane surrexissent et iam dilucesceret vocavit Samuhel Saul in
solarium dicens surge ut dimittam te et surrexit Saul egressisque sunt ambo ipse videlicet et Samuhel

09O 9 27 cumque descenderent in extrema parte civitatis Samuhel dixit ad Saul dic
puero ut antecedit nos et transeat tu autem subsiste paulisper ut indicem tibi verbum Domini
09O 10 1 tulit autem Samuhel lenticulam olei et effudit super caput eius et deosculatus
eum ait ecce unxit te Dominus super hereditatem suam in principem
09O 10 2 cum abieris hodie a me invenies duos viros iuxta sepulchrum Rachel in
finibus Benjamin in meridie dicentque tibi inventae sunt asinae ad quas ieras perquirendas et
intermissis pater tuus asinis sollicitus est pro vobis et dicit quid faciam de filio meo
09O 10 3 cumque abieris inde et ultra transieris et veneris ad quercum Thabor invenient
te ibi tres viri ascendentes ad Deum in Bethel unus portans tres hedos et alius tres tortas panis et
alius portans lagoenam vini
09O 10 4 cumque te salutaverint dabunt tibi duos panes et accipies de manu eorum
09O 10 5 post haec venies in collem Domini ubi est statio Philistinorum et cum
ingressus fueris ibi urbem obviam habebis gregem prophetarum descendantium de excelso et ante
eos psalterium et tympanum et tibiam et citharam ipsosque prophetantes
09O 10 6 et insiliet in te spiritus Domini et prophetabis cum eis et mutaberis in virum
alium
09O 10 7 quando ergo evenerint signa haec omnia tibi fac quaecumque invenerit manus
tua quia Dominus tecum est
09O 10 8 et descendes ante me in Galgala ego quippe descendam ad te ut offeras
oblationem et immoles victimas pacificas septem diebus expectabis donec veniam ad te et ostendam
tibi quae facias
09O 10 9 itaque cum avertisset umerum suum ut abiret a Samuhele inmutavit ei Deus
cor aliud et venerunt omnia signa haec in die illa
09O 10 10 veneruntque ad praedictum collem et ecce cuneus prophetarum obvius ei et
insilivit super eum spiritus Dei et prophetavit in medio eorum
09O 10 11 videntes autem omnes qui noverant eum heri et nudius tertius quod esset cum
prophetis et prophetaret dixerunt ad invicem quaenam res accidit filio Cis num et Saul in prophetis
09O 10 12 responditque alius ad alterum dicens et quis pater eorum propterea versum est
in proverbium num et Saul inter prophetas
09O 10 13 cessavit autem prophetare et venit ad excelsum
09O 10 14 dixitque patruus Saul ad eum et ad puerum eius quo abistis qui responderunt
quaerere asinas quas cum non repperissemus venimus ad Samuhelem
09O 10 15 et dixit ei patruus suus indica mihi quid dixerit tibi Samuhel
09O 10 16 et ait Saul ad patruum suum indicavit nobis quia inventae essent asinae de
sermone autem regni non indicavit ei quem locutus illi fuerat Samuhel
09O 10 17 et convocavit Samuhel populum ad Dominum in Maspha
09O 10 18 et ait ad filios Israhel haec dicit Dominus Deus Israhel ego eduxi Israhel de
Aegypto et erui vos de manu Aegyptiorum et de manu omnium regum qui adfligebant vos
09O 10 19 vos autem hodie proiecistis Deum vestrum qui solus salvavit vos de universis
malis et tribulationibus vestris et dixistis nequaquam sed regem constitue super nos nunc ergo state
coram Domino per tribus vestras et per familias
09O 10 20 et adplicuit Samuhel omnes tribus Israhel et cecidit sors tribus Benjamin
09O 10 21 et adplicuit tribum Benjamin et cognationes eius et cecidit cognatio Metri et
pervenit usque ad Saul filium Cis quaesierunt ergo eum et non est inventus
09O 10 22 et consuluerunt post haec Dominum utrumnam venturus esset illuc
responditque Dominus ecce absconditus est domi
09O 10 23 cucurrerunt itaque et tulerunt eum inde stetitque in medio populi et altior fuit
universo populo ab umero et sursum
09O 10 24 et ait Samuhel ad omnem populum certe videtis quem elegit Dominus
quoniam non sit similis ei in omni populo et clamavit cunctus populus et ait vivat rex
09O 10 25 locutus est autem Samuhel ad populum legem regni et scripsit in libro et
reposuit coram Domino et dimisit Samuhel omnem populum singulos in domum suam

090 10 26 sed et Saul abiit in domum suam in Gabaath et abiit cum eo pars exercitus
quorum tetigerat Deus corda
090 10 27 filii vero Belial dixerunt num salvare nos poterit iste et despexerunt eum et
non adtulerunt ei munera ille vero dissimulabat se audire
090 11 1 ascendit autem Naas Ammonites et pugnare coepit adversus Iabesgalaad
dixeruntque omnes viri Iabes ad Naas habeto nos foederatos et serviemus tibi
090 11 2 et respondit ad eos Naas Ammonites in hoc feriam vobiscum foedus ut eruam
omnium vestrum oculos dextros ponamque vos obprobrium in universo Israhel
090 11 3 et dixerunt ad eum seniores Iabes concede nobis septem dies ut mittamus
nuntios in universos terminos Israhel et si non fuerit qui defendat nos egrediemur ad te
090 11 4 venerunt ergo nuntii in Gabaath Saulis et locuti sunt verba audiente populo et
levavit omnis populus vocem suam et flevit
090 11 5 et ecce Saul veniebat sequens boves de agro et ait quid habet populus quod
plorat et narraverunt ei verba virorum Iabes
090 11 6 et insilivit spiritus Domini in Saul cum audisset verba haec et iratus est furor
eius nimis
090 11 7 et adsumens utrumque bovem concidit in frusta misitque in omnes terminos
Israhel per manum nuntiorum dicens quicumque non exierit secutusque fuerit Saul et Samuhelem
sic fiet bubus eius invasit ergo timor Domini populum et egressi sunt quasi vir unus
090 11 8 et recensuit eos in Bezec fueruntque filiorum Israhel trecenta milia virorum
autem Iuda triginta milia
090 11 9 et dixerunt nuntiis qui venerant sic dicetis viris qui sunt in Iabesgalaad cras
erit vobis salus cum incaluerit sol venerunt ergo nuntii et adnuntiaverunt viris Iabes qui laetati sunt
090 11 10 et dixerunt mane exhibimus ad vos et facietis nobis omne quod placuerit vobis
090 11 11 et factum est cum venisset dies crastinus constituit Saul populum in tres
partes et ingressus est media castra in vigilia matutina et percussit Ammon usque dum incalesceret
dies reliqui autem dispersi sunt ita ut non relinquerentur in eis duo pariter
090 11 12 et ait populus ad Samuhel quis est iste qui dixit Saul non regnabit super nos
date viros et interficiemus eos
090 11 13 et ait Saul non occidetur quisquam in die hac quia hodie fecit Dominus
salutem in Israhel
090 11 14 dixit autem Samuhel ad populum venite et eamus in Galgala et innovemus ibi
regnum
090 11 15 et perrexit omnis populus in Galgala et fecerunt ibi regem Saul coram
Domino in Galgala et immolaverunt ibi victimas pacificas coram Domino et laetatus est ibi Saul et
cuncti viri Israhel nimis
090 12 1 dixit autem Samuhel ad universum Israhel ecce audivi vocem vestram iuxta
omnia quae locuti estis ad me et constitui super vos regem
090 12 2 et nunc rex graditur ante vos ego autem senui et incanui porro filii mei
vobiscum sunt itaque conversatus coram vobis ab adolescentia mea usque ad diem hanc ecce
praesto sum
090 12 3 loquimini de me coram Domino et coram christo eius utrum bovem
cuiusquam tulerim an asinum si quempiam calumniatus sum si oppressi aliquem si de manu
cuiusquam munus accepi et contemnam illud hodie restituamque vobis
090 12 4 et dixerunt non es calumniatus nos neque oppressisti neque tulisti de manu
alicuius quippiam
090 12 5 dixitque ad eos testis Dominus adversus vos et testis christus eius in die hac
quia non inveneritis in manu mea quippiam et dixerunt testis
090 12 6 et ait Samuhel ad populum Dominus qui fecit Mosen et Aaron et eduxit patres
nostros de terra Aegypti
090 12 7 nunc ergo state ut iudicio contendam adversum vos coram Domino de
omnibus misericordiis Domini quas fecit vobiscum et cum patribus vestris

09O 12 8 quomodo ingressus est Iacob in Aegyptum et clamaverunt patres vestri ad Dominum et misit Dominus Mosen et Aaron et eduxit patres vestros ex Aegypto et conlocavit eos in loco hoc

09O 12 9 qui obliti sunt Domini Dei sui et tradidit eos in manu Sisarae magistri militiae Asor et in manu Philisthinorum et in manu regis Moab et pugnaverunt adversum eos

09O 12 10 postea autem clamaverunt ad Dominum et dixerunt peccavimus quia dereliquimus Dominum et servivimus Baalim et Astharoth nunc ergo erue nos de manu inimicorum nostrorum et serviemus tibi

09O 12 11 et misit Dominus Hierobaal et Bedan et Ieptha et Samuhel et eruit vos de manu inimicorum vestrorum per circuitum et habitastis confidenter

09O 12 12 videntes autem quod Naas rex filiorum Ammon venisset adversum vos dixistis mihi nequaquam sed rex imperabit nobis cum Dominus Deus vester regnaret in vobis

09O 12 13 nunc ergo praesto est rex vester quem elegistis et petistis ecce dedit vobis Dominus regem

09O 12 14 si timueritis Dominum et servieritis ei et audieritis vocem eius et non exasperaveritis os Domini eritis et vos et rex qui imperat vobis sequentes Dominum Deum vestrum

09O 12 15 si autem non audieritis vocem Domini sed exasperaveritis sermonem Domini erit manus Domini super vos et super patres vestros

09O 12 16 sed et nunc state et videte rem istam grandem quam facturus est Dominus in conspectu vestro

09O 12 17 numquid non messis tritici est hodie invocabo Dominum et dabit voces et pluvias et scietis et videbitis quia grande malum feceritis vobis in conspectu Domini petentes super vos regem

09O 12 18 et clamavit Samuhel ad Dominum et dedit Dominus voces et pluviam in die illa

09O 12 19 et timuit omnis populus nimis Dominum et Samuhelem dixitque universus populus ad Samuhel ora pro servis tuis ad Dominum Deum tuum ut non moriamur addidimus enim universis peccatis nostris malum ut peteremus nobis regem

09O 12 20 dixit autem Samuhel ad populum nolite timere vos fecistis universum malum hoc verumtamen nolite recedere a tergo Domini et servite Domino in omni corde vestro

09O 12 21 et nolite declinare post vana quae non proderunt vobis neque eruent vos quia vana sunt

09O 12 22 et non derelinquet Dominus populum suum propter nomen suum magnum quia iuravit Dominus facere vos sibi populum

09O 12 23 absit autem a me hoc peccatum in Domino ut cessem orare pro vobis et docebo vos viam bonam et rectam

09O 12 24 igitur timete Dominum et servite ei in veritate et ex toto corde vestro vidistis enim magna quae in vobis gesserit

09O 12 25 quod si perseveraveritis in malitia et vos et rex vester pariter peribitis

09O 13 1 filius unius anni Saul cum regnare coepisset duobus autem annis regnavit super Israhel

09O 13 2 et elegit sibi Saul tria milia de Israhel et erant cum Saul duo milia in Machmas et in monte Bethel mille autem cum Ionathan in Gabaath Benjamin porro ceterum populum remisit unumquemque in tabernacula sua

09O 13 3 et percussit Ionathan stationem Philisthim quae erat in Gabaa quod cum audissent Philisthim Saul cecinit bucina in omni terra dicens audiant Hebraei

09O 13 4 et universus Israhel audivit huiusmodi famam percussit Saul stationem Philisthinorum et erexit se Israhel adversum Philisthim clamavit ergo populus post Saul in Galgala

09O 13 5 et Philisthim congregati sunt ad proeliandum contra Israhel triginta milia curruum et sex milia equitum et reliquum vulgus sicut harena quae est in litore maris plurima et ascendentes castrametati sunt in Machmas ad orientem Bethaven

09O 13 6 quod cum vidissent viri Israhel se in arto sitos adflictus est enim populus

absconderunt se in speluncis et in abditis in petris quoque et in antris et in cisternis
09O 13 7 Hebraei autem transierunt Iordanem terram Gad et Galaad cumque adhuc
esset Saul in Galgal universus populus perterritus est qui sequebatur eum
09O 13 8 et expectavit septem diebus iuxta placitum Samuhel et non venit Samuhel in
Galgala dilapsusque est populus ab eo
09O 13 9 ait ergo Saul adferte mihi holocaustum et pacifica et obtulit holocaustum
09O 13 10 cumque conplesset offerens holocaustum ecce Samuhel veniebat et egressus
est Saul obviam ei ut salutaret eum
09O 13 11 locutusque est ad eum Samuhel quid fecisti respondit Saul quia vidi quod
dilaberetur populus a me et tu non veneras iuxta placitos dies porro Philisthim congregati fuerant in
Machmas
09O 13 12 dixi nunc descendent Philisthim ad me in Galgala et faciem Domini non
placavi necessitate compulsus obtuli holocaustum
09O 13 13 dixitque Samuhel ad Saul stulte egisti nec custodisti mandata Domini Dei tui
quae praecepit tibi quod si non fecisses iam nunc praeparasset Dominus regnum tuum super Israhel
in sempiternum
09O 13 14 sed nequaquam regnum tuum ultra consurget quaesivit sibi Dominus virum
iuxta cor suum et praecepit ei Dominus ut esset dux super populum suum eo quod non servaveris
quae praecepit Dominus
09O 13 15 surrexit autem Samuhel et ascendit de Galgalis in Gabaa Benjamin et
recensuit Saul populum qui inventi fuerant cum eo quasi sescentos viros
09O 13 16 et Saul et Ionathan filius eius populusque qui inventus fuerat cum eis erat in
Gabaa Benjamin porro Philisthim consederant in Machmas
09O 13 17 et egressi sunt ad praedandum de castris Philisthim tres cunei unus cuneus
pergebat contra viam Ephra ad terram Saul
09O 13 18 porro alius ingrediebatur per viam Bethoron tertius autem verterat se ad iter
termini imminentis valli Seboim contra desertum
09O 13 19 porro faber ferrarius non inveniebatur in omni terra Israhel caverant enim
Philisthim ne forte facerent Hebraei gladium aut lanceam
09O 13 20 descendebat ergo omnis Israhel ad Philisthim ut exacueret unusquisque
vomerem suum et ligonem et securim et sarculum
09O 13 21 retunsae itaque erant acies vomerum et ligonum et tridentum et securium
usque ad stimulum corrigendum
09O 13 22 cumque venisset dies proelii non est inventus ensis et lancea in manu totius
populi qui erat cum Saul et cum Ionathan excepto Saul et Ionathan filio eius
09O 13 23 egressa est autem statio Philisthim ut transcenderet in Machmas
09O 14 1 et accidit quadam die ut diceret Ionathan filius Saul ad adolescentem
armigerum suum veni et transeamus ad stationem Philisthim quae est trans locum illum patri autem
suo hoc ipsum non indicavit
09O 14 2 porro Saul morabatur in extrema parte Gabaa sub malogranato quae erat in
Magron et erat populus cum eo quasi sescentorum virorum
09O 14 3 et Ahias filius Achitob fratris Ichabod filii Finees qui ortus fuerat ex Heli
sacerdote Domini in Silo portabat ephod sed et populus ignorabat quod isset Ionathan
09O 14 4 erant autem inter ascensus per quos nitebatur Ionathan transire ad stationem
Philisthinorum eminentes petrae ex utraque parte et quasi in modum dentium scopuli hinc inde
praerupti nomen uni Boses et nomen alteri Sene
09O 14 5 unus scopulus prominens ad aquilonem ex adverso Machmas et alter a
meridie contra Gabaa
09O 14 6 dixit autem Ionathan ad adolescentem armigerum suum veni transeamus ad
stationem incircumcisorum horum si forte faciat Dominus pro nobis quia non est Domino difficile
salvare vel in multitudine vel in paucis
09O 14 7 dixitque ei armiger suus fac omnia quae placent animo tuo perge quo cupis

ero tecum ubicumque volueris

09O 14 8 et ait Ionathan ecce nos transimus ad viros istos cumque apparuerimus eis

09O 14 9 si taliter locuti fuerint ad nos manete donec veniamus ad vos stemus in loco nostro nec ascendamus ad eos

09O 14 10 si autem dixerint ascendite ad nos ascendamus quia tradidit eos Dominus in manibus nostris hoc erit nobis signum

09O 14 11 apparuit igitur uterque stationi Philisthinorum dixeruntque Philisthim en Hebraei egrediuntur de cavernis in quibus absconditi fuerant

09O 14 12 et locuti sunt viri de statione ad Ionathan et ad armigerum eius dixeruntque ascendite ad nos et ostendimus vobis rem et ait Ionathan ad armigerum suum ascendamus sequere me tradidit enim eos Dominus in manu Israhel

09O 14 13 ascendit autem Ionathan reptans manibus et pedibus et armiger eius post eum itaque alii cadebant ante Ionathan alios armiger eius interficiebat sequens eum

09O 14 14 et facta est plaga prima quam percussit Ionathan et armiger eius quasi viginti virorum in media parte iugeri quam par boum in die arare consuevit

09O 14 15 et factum est miraculum in castris per agros sed et omnis populus stationis eorum qui ierant ad praedandum obstipuit et conturbata est terra et accidit quasi miraculum a Deo

09O 14 16 et respexerunt speculatores Saul qui erant in Gabaa Beniamin et ecce multitudo prostrata et huc illucque diffugiens

09O 14 17 et ait Saul populo qui erat cum eo requirite et videte quis abierit ex nobis cumque requisissent repperit non adesse Ionathan et armigerum eius

09O 14 18 et ait Saul ad Ahiam adplica arcam Dei erat enim ibi arca Dei in die illa cum filiis Israhel

09O 14 19 cumque loqueretur Saul ad sacerdotem tumultus magnus exortus est in castris Philisthinorum crescebatque paulatim et clarius reboabat et ait Saul ad sacerdotem contrahe manum tuam

09O 14 20 conclamavit ergo Saul et omnis populus qui erat cum eo et venerunt usque ad locum certaminis et ecce versus fuerat gladius uniuscuiusque ad proximum suum et caedes magna nimis

09O 14 21 sed et Hebraei qui fuerant cum Philisthim heri et nudius tertius ascenderantque cum eis in castris reversi sunt ut essent cum Israhele qui erant cum Saul et Ionathan

09O 14 22 omnes quoque Israhelitae qui se absconderant in monte Ephraim audientes quod fugissent Philisthim sociaverunt se cum suis in proelio

09O 14 23 et salvavit Dominus in die illa Israhel pugna autem pervenit usque Bethaven

09O 14 24 et vir Israhel sociatus sibi est in die illa adiuravit autem Saul populum dicens maledictus vir qui comederit panem usque ad vesperam donec ulciscar de inimicis meis et non manducavit universus populus panem

09O 14 25 omneque terrae vulgus venit in saltum in quo erat mel super faciem agri

09O 14 26 ingressus est itaque populus saltum et apparuit fluens mel nullusque adplicuit manum ad os suum timebat enim populus iuramentum

09O 14 27 porro Ionathan non audierat cum adiuraret pater eius populum extenditque summitatem virgae quam habebat in manu et intinxit in favo mellis et convertit manum suam ad os suum et inluminati sunt oculi eius

09O 14 28 respondensque unus de populo ait iureiurando constrinxit pater tuus populum dicens maledictus qui comederit panem hodie defecerat autem populus

09O 14 29 dixitque Ionathan turbavit pater meus terram vidistis ipsi quia inluminati sunt oculi mei eo quod gustaverim paululum de melle isto

09O 14 30 quanto magis si comedisset populus de praeda inimicorum suorum quam repperit nonne maior facta fuisset plaga in Philisthim

09O 14 31 percusserunt ergo in die illa Philistheos a Machmis usque in Ahialon defatigatus est autem populus nimis

09O 14 32 et versus ad praedam tulit oves et boves et vitulos et mactaverunt in terra

comeditque populus cum sanguine

09O 14 33 nuntiaverunt autem Saul dicentes quod populus peccasset Domino comedens cum sanguine qui ait praevaricati estis volvite ad me iam nunc saxum grande

09O 14 34 et dixit Saul dispergimini in vulgus et dicite eis ut adducat ad me unusquisque bovem suum et arietem et occidite super istud et vescimini et non peccabitis Domino comedentes cum sanguine adduxit itaque omnis populus unusquisque bovem in manu sua usque ad noctem et occiderunt ibi

09O 14 35 aedificavit autem Saul altare Domini tuncque primum coepit aedificare altare Domini

09O 14 36 et dixit Saul inruamus super Philisthim nocte et vastemus eos usque dum inlucescat mane nec relinquamus de eis virum dixitque populus omne quod bonum videtur in oculis tuis fac et ait sacerdos accedamus huc ad Deum

09O 14 37 et consuluit Saul Deum num persequar Philisthim si trades eos in manu Israhel et non respondit ei in die illa

09O 14 38 dixitque Saul adplicate huc universos angulos populi et scitote et videte per quem acciderit peccatum hoc hodie

09O 14 39 vivit Dominus salvator Israhel quia si per Ionathan filium meum factum est absque retractatione morietur ad quod nullus contradixit ei de omni populo

09O 14 40 et ait ad universum Israhel separamini vos in partem unam et ego cum Ionathan filio meo ero in parte una respondit populus ad Saul quod bonum videtur in oculis tuis fac

09O 14 41 et dixit Saul ad Dominum Deum Israhel da indicium et deprehensus est Ionathan et Saul populus autem exivit

09O 14 42 et ait Saul mittite sortem inter me et inter Ionathan filium meum et captus est Ionathan

09O 14 43 dixit autem Saul ad Ionathan indica mihi quid feceris et indicavit ei Ionathan et ait gustans gustavi in summitate virgae quae erat in manu mea paululum mellis et ecce ego morior

09O 14 44 et ait Saul haec faciat mihi Deus et haec addat quia morte morieris Ionathan

09O 14 45 dixitque populus ad Saul ergone Ionathan morietur qui fecit salutem hanc magnam in Israhel hoc nefas est vivit Dominus si ceciderit capillus de capite eius in terram quia cum Deo operatus est hodie liberavit ergo populus Ionathan ut non moreretur

09O 14 46 recessitque Saul nec persecutus est Philisthim porro Philisthim abierunt in loca sua

09O 14 47 at Saul confirmato regno super Israhel pugnabat per circuitum adversum omnes inimicos eius contra Moab et filios Ammon et Edom et reges Suba et Philistheos et quocumque se verterat superabat

09O 14 48 congregatoque exercitu percussit Amalech et eruit Israhel de manu vastatorum eius

09O 14 49 fuerunt autem filii Saul Ionathan et Iesui et Melchisua nomina duarum filiarum eius nomen primogenitae Merob et nomen minoris Michol

09O 14 50 et nomen uxoris Saul Ahinoem filia Ahimaas et nomina principum militiae eius Abner filius Ner patruelis Saul

09O 14 51 Cis fuerat pater Saul et Ner pater Abner filius Abihel

09O 14 52 erat autem bellum potens adversum Philistheos omnibus diebus Saul nam quemcumque viderat Saul virum fortem et aptum ad proelium sociabat eum sibi

09O 15 1 et dixit Samuhel ad Saul me misit Dominus ut unguerem te in regem super populum eius Israhel nunc ergo audi vocem Domini

09O 15 2 haec dicit Dominus exercituum recensui quaecumque fecit Amalech Israheli quomodo restitit ei in via cum ascenderet de Aegypto

09O 15 3 nunc igitur vade et percute Amalech et demolire universa eius non parcas ei sed interfice a viro usque ad mulierem et parvulum atque lactantem bovem et ovem camelum et asinum

09O 15 4 praecepit itaque Saul populo et recensuit eos quasi agnos ducenta milia
peditum et decem milia virorum Iuda
09O 15 5 cumque venisset Saul usque ad civitatem Amalech tetendit insidias in torrente
09O 15 6 dixitque Saul Cineo abite recedite atque descendite ab Amalech ne forte
involvam te cum eo tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filiis Israhel cum ascenderent de
Aegypto et recessit Cineus de medio Amalech
09O 15 7 percussitque Saul Amalech ab Evila donec venias Sur quae est e regione
Aegypti
09O 15 8 et adprehendit Agag regem Amalech vivum omne autem vulgus interfecit in
ore gladii
09O 15 9 et pepercit Saul et populus Agag et optimis gregibus ovium et armentorum et
vestibus et arietibus et universis quae pulchra erant nec voluerunt disperdere ea quicquid vero vile
fuit et reprobum hoc demoliti sunt
09O 15 10 factum est autem verbum Domini ad Samuhel dicens
09O 15 11 paenitet me quod constituerim Saul regem quia dereliquit me et verba mea
opere non implevit contristatusque est Samuhel et clamavit ad Dominum tota nocte
09O 15 12 cumque de nocte surrexisset Samuhel ut iret ad Saul mane nuntiatum est
Samuheli eo quod venisset Saul in Carmelum et erexisset sibi fornicem triumphalem et reversus
transisset descendissetque in Galgala venit ergo Samuhel ad Saul et
09O 15 13 dixit ei Saul benedictus tu Domino implevi verbum Domini
09O 15 14 dixitque Samuhel et quae est haec vox gregum quae resonat in auribus meis et
armentorum quam ego audio
09O 15 15 et ait Saul de Amalech adduxerunt ea pepercit enim populus melioribus
ovibus et armentis ut immolarentur Domino Deo tuo reliqua vero occidimus
09O 15 16 dixit autem Samuhel ad Saul sine me et indicabo tibi quae locutus sit
Dominus ad me nocte dixitque ei loquere
09O 15 17 et ait Samuhel nonne cum parvulus esses in oculis tuis caput in tribubus
Israhel factus es unxitque te Dominus regem super Israhel
09O 15 18 et misit te Dominus in via et ait vade et interfice peccatores Amalech et
pugnabis contra eos usque ad internicionem eorum
09O 15 19 quare ergo non audisti vocem Domini sed versus ad praedam es et fecisti
malum in oculis Domini
09O 15 20 et ait Saul ad Samuhelem immo audivi vocem Domini et ambulavi in via per
quam misit me Dominus et adduxi Agag regem Amalech et Amalech interfeci
09O 15 21 tulit autem populus de praeda oves et boves primitias eorum quae caesa sunt
ut immolet Domino Deo suo in Galgalis
09O 15 22 et ait Samuhel numquid vult Dominus holocausta aut victimas et non potius
ut oboediatur voci Domini melior est enim oboedientia quam victimae et auscultare magis quam
offerre adipem arietum
09O 15 23 quoniam quasi peccatum ariolandi est repugnare et quasi scelus idolatriae
nolle acquiescere pro eo ergo quod abiecisti sermonem Domini abiecit te ne sis rex
09O 15 24 dixitque Saul ad Samuhel peccavi quia praevaricatus sum sermonem Domini
et verba tua timens populum et oboediens voci eorum
09O 15 25 sed nunc porta quaeso peccatum meum et revertere mecum ut adorem
Dominum
09O 15 26 et ait Samuhel ad Saul non revertar tecum quia proiecisti sermonem Domini
et proiecit te Dominus ne sis rex super Israhel
09O 15 27 et conversus est Samuhel ut abiret ille autem adprehendit summitatem pallii
eius quae et scissa est
09O 15 28 et ait ad eum Samuhel scidit Dominus regnum Israhel a te hodie et tradidit
illud proximo tuo meliori te
09O 15 29 porro Triumphator in Israhel non parcet et paenitudine non flectetur neque

enim homo est ut agat paenitentiam

09O 15 30 at ille ait peccavi sed nunc honora me coram senibus populi mei et coram Israhel et revertere mecum ut adorem Dominum Deum tuum

09O 15 31 reversus ergo Samuhel secutus est Saulem et adoravit Saul Dominum

09O 15 32 dixitque Samuhel adducite ad me Agag regem Amalech et oblatus est ei Agag pinguis et dixit Agag sicine separat amara mors

09O 15 33 et ait Samuhel sicut fecit absque liberis mulieres gladius tuus sic absque liberis erit inter mulieres mater tua et in frustra concidit Samuhel Agag coram Domino in Galgalis

09O 15 34 abiit autem Samuhel in Ramatha Saul vero ascendit in domum suam in Gabaath

09O 15 35 et non vidit Samuhel ultra Saul usque ad diem mortis suae verumtamen lugebat Samuhel Saul quoniam Dominum paenitebat quod constituisset regem Saul super Israhel

09O 16 1 dixitque Dominus ad Samuhel usquequo tu luges Saul cum ego proiecerim eum ne regnet super Israhel imple cornu tuum oleo et veni ut mittam te ad Isai Bethleemitem providi enim in filiis eius mihi regem

09O 16 2 et ait Samuhel quomodo vadam audiet enim Saul et interficiet me et ait Dominus vitulum de armento tolles in manu tua et dices ad immolandum Domino veni

09O 16 3 et vocabis Isai ad victimam et ego ostendam tibi quid facias et ungues quemcumque monstravero tibi

09O 16 4 fecit ergo Samuhel sicut locutus est ei Dominus venitque in Bethleem et admirati sunt seniores civitatis occurrentes ei dixeruntque pacificus ingressus tuus

09O 16 5 et ait pacificus ad immolandum Domino veni sanctificamini et venite mecum ut immolem sanctificavit ergo Isai et filios eius et vocavit eos ad sacrificium

09O 16 6 cumque ingressi essent vidit Heliab et ait num coram Domino est christus eius

09O 16 7 et dixit Dominus ad Samuhel ne respicias vultum eius neque altitudinem staturae eius quoniam abieci eum nec iuxta intuitum hominis iudico homo enim videt ea quae parent Dominus autem intuetur cor

09O 16 8 et vocavit Isai Abinadab et adduxit eum coram Samuhel qui dixit nec hunc elegit Dominus

09O 16 9 adduxit autem Isai Samma de quo ait etiam hunc non elegit Dominus

09O 16 10 adduxit itaque Isai septem filios suos coram Samuhel et ait Samuhel ad Isai non elegit Dominus ex istis

09O 16 11 dixitque Samuhel ad Isai numquid iam completi sunt filii qui respondit adhuc reliquus est parvulus et pascit oves et ait Samuhel ad Isai mitte et adduc eum nec enim discumbemus priusquam ille huc venerit

09O 16 12 misit ergo et adduxit eum erat autem rufus et pulcher aspectu decoraque facie et ait Dominus surge ungue eum ipse est enim

09O 16 13 tulit igitur Samuhel cornu olei et unxit eum in medio fratrum eius et directus est spiritus Domini in David a die illa et in reliquum surgensque Samuhel abiit in Ramatha

09O 16 14 spiritus autem Domini recessit a Saul et exagitabat eum spiritus nequam a Domino

09O 16 15 dixeruntque servi Saul ad eum ecce spiritus Dei malus exagitat te

09O 16 16 iubeat dominus noster et servi tui qui coram te sunt quaerant hominem

scientem psallere cithara ut quando arripuerit te spiritus Dei malus psallat manu sua et levius feras

09O 16 17 et ait Saul ad servos suos providete mihi aliquem bene psallentem et adducite eum ad me

09O 16 18 et respondens unus de pueris ait ecce vidi filium Isai Bethleemitem scientem psallere et fortissimum robore et virum bellicosum et prudentem in verbis et virum pulchrum et Dominus est cum eo

09O 16 19 misit ergo Saul nuntios ad Isai dicens mitte ad me David filium tuum qui est in pascuis

09O 16 20 tulitque Isai asinum plenum panibus et lagenam vini et hedum de capris
unum et misit per manum David filii sui Saul
09O 16 21 et venit David ad Saul et stetit coram eo at ille dilexit eum nimis et factus est
eius armiger
09O 16 22 misitque Saul ad Isai dicens stet David in conspectu meo invenit enim
gratiam in oculis meis
09O 16 23 igitur quodcumque spiritus Dei arripiebat Saul tollebat David citharam et
percutiebat manu sua et refocilabatur Saul et levius habebat recedebat enim ab eo spiritus malus
09O 17 1 congregantes vero Philisthim agmina sua in proelium convenerunt in Soccho
Iudae et castrametati sunt inter Soccho et Azeca in finibus Dommim
09O 17 2 porro Saul et viri Israhel congregati venerunt in valle Terebinthi et direxerunt
aciem ad pugnandum contra Philisthim
09O 17 3 et Philisthim stabant super montem ex hac parte et Israhel stabat super
montem ex altera parte vallisque erat inter eos
09O 17 4 et egressus est vir spurius de castris Philisthinorum nomine Goliath de Geth
altitudinis sex cubitorum et palmo
09O 17 5 et cassis aerea super caput eius et lorica hamata induebatur porro pondus
loricae eius quinque milia siclorum aeris
09O 17 6 et ocreas aereas habebat in cruribus et clypeus aereus tegebat umeros eius
09O 17 7 hastile autem hastae eius erat quasi licitorium textentium ipsum autem ferrum
hastae eius sescentos siclos habebat ferri et armiger eius antecedebat eum
09O 17 8 stansque clamabat adversum falangas Israhel et dicebat eis quare venitis
parati ad proelium numquid ego non sum Philistheus et vos servi Saul eligite ex vobis virum et
descendat ad singulare certamen
09O 17 9 si quiverit pugnare mecum et percusserit me erimus vobis servi si autem ego
praevaluero et percussero eum vos servi eritis et servietis nobis
09O 17 10 et aiebat Philistheus ego exprobravi agminibus Israhelis hodie date mihi
virum et ineat mecum singulare certamen
09O 17 11 audiens autem Saul et omnes viri israhelitae sermones Philisthei huiuscemodi
stupebant et metuebant nimis
09O 17 12 David autem erat filius viri ephrathei de quo supra dictum est de Bethleem
Iuda cui erat nomen Isai qui habebat octo filios et erat vir in diebus Saul senex et grandevus inter
viros
09O 17 13 abierunt autem tres filii eius maiores post Saul in proelium et nomina trium
filiorum eius qui perrexerant ad bellum Heliab primogenitus et secundus Abinadab tertiusque
Samma
09O 17 14 David autem erat minimus tribus ergo maioribus secutis Saulem
09O 17 15 abiit David et reversus est a Saul ut pasceret gregem patris sui in Bethleem
09O 17 16 procedebat vero Philistheus mane et vespere et stabat quadraginta diebus
09O 17 17 dixit autem Isai ad David filium suum accipe fratribus tuis oephi pulentae et
decem panes istos et curre in castra ad fratres tuos
09O 17 18 et decem formellas casei has deferes ad tribunum et fratres tuos visitabis si
recte agant et cum quibus ordinati sint disce
09O 17 19 Saul autem et illi et omnes filii Israhel in valle Terebinthi pugnabant
adversum Philisthim
09O 17 20 surrexit itaque David mane et commendavit gregem custodi et onustus abiit
sicut praeceperat ei Isai et venit ad locum Magala et ad exercitum qui egressus ad pugnam
vociferatus erat in certamine
09O 17 21 direxerat enim aciem Israhel sed et Philisthim ex adverso fuerant praeparati
09O 17 22 derelinquens ergo David vasa quae adtulerat sub manu custodis ad sarcinas
cucurrit ad locum certaminis et interrogabat si omnia recte agerentur erga fratres suos
09O 17 23 cumque adhuc ille loqueretur eis apparuit vir ille spurius ascendens Goliath

nomine Philistheus de Geth ex castris Philistinorum et loquente eo haec eadem verba audivit

David

090 17 24 omnes autem Israhelitae cum vidissent virum fugerunt a facie eius timentes eum valde

090 17 25 et dixit unus quispiam de Israhel num vidisti virum hunc qui ascendit ad exprobrandum enim Israheli ascendit virum ergo qui percusserit eum ditabit rex divitiis magnis et filiam suam dabit ei et domum patris eius faciet absque tributo in Israhel

090 17 26 et ait David ad viros qui stabant secum dicens quid dabitur viro qui percusserit Philistheum hunc et tulerit obprobrium de Israhel quis est enim hic Philistheus incircumcisis qui exprobravit acies Dei viventis

090 17 27 referebat autem ei populus eundem sermonem dicens haec dabuntur viro qui percusserit eum

090 17 28 quod cum audisset Heliab frater eius maior loquente eo cum aliis iratus est contra David et ait quare venisti et quare dereliquisti pauculas oves illas in deserto ego novi superbiam tuam et nequitiam cordis tui quia ut videres proelium descendisti

090 17 29 et dixit David quid feci numquid non verbum est

090 17 30 et declinavit paululum ab eo ad alium dixitque eundem sermonem et respondit ei populus verbum sicut et prius

090 17 31 audita sunt autem verba quae locutus est David et adnuntiata in conspectu Saul

090 17 32 ad quem cum fuisset adductus locutus est ei non concidat cor cuiusquam in eo ego servus tuus vadam et pugnabo adversus Philistheum

090 17 33 et ait Saul ad David non vales resistere Philistheo isti nec pugnare adversum eum quia puer es hic autem vir bellator ab adolescentia sua

090 17 34 dixitque David ad Saul pascebat servus tuus patris sui gregem et veniebat leo vel ursus tollebatque arietem de medio gregis

090 17 35 et sequebar eos et percutiebam eruebamque de ore eorum et illi consurgebant adversum me et adprehendebam mentum eorum et suffocabam interficiebamque eos

090 17 36 nam et leonem et ursum interfeci ego servus tuus erit igitur et Philistheus hic incircumcisis quasi unus ex eis quia ausus est maledicere exercitum Dei viventis

090 17 37 et ait David Dominus qui eruit me de manu leonis et de manu ursi ipse liberabit me de manu Philisthei huius dixit autem Saul ad David vade et Dominus tecum sit

090 17 38 et induit Saul David vestimentis suis et inposuit galeam aeream super caput eius et vestivit eum lorica

090 17 39 accinctus ergo David gladio eius super veste sua coepit temptare si armatus posset incedere non enim habebat consuetudinem dixitque David ad Saul non possum sic incedere quia nec usum habeo et deposuit ea

090 17 40 et tulit baculum suum quem semper habebat in manibus et elegit sibi quinque limpidissimos lapides de torrente et misit eos in peram pastorem quam habebat secum et fundam manu tulit et processit adversus Philistheum

090 17 41 ibat autem Philistheus incedens et adpropinquans adversum David et armiger eius ante eum

090 17 42 cumque inspexisset Philistheus et vidisset David despexit eum erat enim adolescens rufus et pulcher aspectu

090 17 43 et dixit Philistheus ad David numquid ego canis sum quod tu venis ad me cum baculo et maledixit Philistheus David in diis suis

090 17 44 dixitque ad David veni ad me et dabo carnes tuas volatilibus caeli et bestiis terrae

090 17 45 dixit autem David ad Philistheum tu venis ad me cum gladio et hasta et clypeo ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum Dei agminum Israhel quibus exprobrasti

090 17 46 hodie et dabit te Dominus in manu mea et percutiam te et auferam caput tuum

a te et dabo cadaver castrorum Philisthim hodie volatilibus caeli et bestiis terrae ut sciat omnis terra quia est Deus in Israhel

090 17 47 et noverit universa ecclesia haec quia non in gladio nec in hasta salvat Dominus ipsius est enim bellum et tradet vos in manus nostras

090 17 48 cum ergo surrexisset Philistheus et veniret et adpropinquaret contra David festinavit David et cucurrit ad pugnam ex adverso Philisthei

090 17 49 et misit manum suam in peram tulitque unum lapidem et funda iecit et percussit Philistheum in fronte et infixus est lapis in fronte eius et cecidit in faciem suam super terram

090 17 50 praevaluitque David adversus Philistheum in funda et in lapide percussumque Philistheum interfecit cumque gladium non haberet in manu David

090 17 51 cucurrit et stetit super Philistheum et tulit gladium eius et eduxit de vagina sua et interfecit eum praeciditque caput eius videntes autem Philisthim quod mortuus esset fortissimus eorum fugerunt

090 17 52 et consurgentes viri Israhel et Iuda vociferati sunt et persecuti Philistheos usque dum venirent in vallem et usque ad portas Accaron cecideruntque vulnerati de Philisthim in via Sarim usque ad Geth et usque Accaron

090 17 53 et revertentes filii Israhel postquam persecuti fuerant Philistheos invaserunt castra eorum

090 17 54 adsumens autem David caput Philisthei adtulit illud in Hierusalem arma vero eius posuit in tabernaculo suo

090 17 55 eo autem tempore quo viderat Saul David egredientem contra Philistheum ait ad Abner principem militiae de qua stirpe descendit hic adulescens Abner dixitque Abner vivit anima tua rex si novi

090 17 56 et ait rex interroga tu cuius filius sit iste puer

090 17 57 cumque regressus esset David percusso Philistheo tulit eum Abner et introduxit coram Saul caput Philisthei habentem in manu

090 17 58 et ait ad eum Saul de qua progenie es o adulescens dixitque David filius servi tui Isai Bethleemitae ego sum

090 18 1 et factum est cum complesset loqui ad Saul anima Ionathan conligata est animae David et dilexit eum Ionathan quasi animam suam

090 18 2 tulitque eum Saul in die illa et non concessit ei ut reverteretur in domum patris sui

090 18 3 inierunt autem Ionathan et David foedus diligebat enim eum quasi animam suam

090 18 4 nam expoliavit se Ionathan tunicam qua erat vestitus et dedit eam David et reliqua vestimenta sua usque ad gladium et arcum suum et usque ad balteum

090 18 5 egrediebatur quoque David ad omnia quaecumque misisset eum Saul et prudenter se agebat posuitque eum Saul super viros belli et acceptus erat in oculis universi populi maximeque in conspectu famulorum Saul

090 18 6 porro cum reverteretur percusso Philistheo David egressae sunt mulieres de universis urbibus Israhel cantantes chorosque ducentes in occursum Saul regis in tympanis laetitiae et in sistris

090 18 7 et praecinebant mulieres ludentes atque dicentes percussit Saul mille et David decem milia

090 18 8 iratus est autem Saul nimis et displicuit in oculis eius iste sermo dixitque dederunt David decem milia et mihi dederunt mille quid ei superest nisi solum regnum

090 18 9 non rectis ergo oculis Saul aspiciebat David ex die illa et deinceps

090 18 10 post diem autem alteram invasit spiritus Dei malus Saul et prophetabat in medio domus suae David autem psallebat manu sua sicut per singulos dies tenebatque Saul lanceam

090 18 11 et misit eam putans quod configere posset David cum pariete et declinavit David a facie eius secundo

09O 18 12 et timuit Saul David eo quod esset Dominus cum eo et a se recessisset
09O 18 13 amovit ergo eum Saul a se et fecit eum tribunum super mille viros et
egrediebatur et intrabat in conspectu populi
09O 18 14 in omnibus quoque viis suis David prudenter agebat et Dominus erat cum eo
09O 18 15 vidit itaque Saul quod prudens esset nimis et coepit cavere eum
09O 18 16 omnis autem Israhel et Iuda diligebat David ipse enim egrediebatur et
ingrediebatur ante eos
09O 18 17 dixit autem Saul ad David ecce filia mea maior Merob ipsam dabo tibi
uxorem tantummodo esto vir fortis et proeliare bella Domini Saul autem reputabat dicens non sit
manus mea in eo sed sit super illum manus Philisthinorum
09O 18 18 ait autem David ad Saul quis ego sum aut quae est vita mea aut cognatio
patris mei in Israhel ut fiam gener regis
09O 18 19 factum est autem tempus cum deberet dari Merob filia Saul David data est
Hadrihel Molathitae uxor
09O 18 20 dilexit autem Michol filia Saul altera David et nuntiatum est Saul et placuit ei
09O 18 21 dixitque Saul dabo eam illi ut fiat ei in scandalum et sit super eum manus
Philisthinorum dixit ergo Saul ad David in duabus rebus gener meus eris hodie
09O 18 22 et mandavit Saul servis suis loquimini ad David clam me dicentes ecce places
regi et omnes servi eius diligunt te nunc ergo esto gener regis
09O 18 23 et locuti sunt servi Saul in auribus David omnia verba haec et ait David num
parum vobis videtur generum esse regis ego autem sum vir pauper et tenuis
09O 18 24 et renuntiaverunt servi Saul dicentes huiuscemodi verba locutus est David
09O 18 25 dixit autem Saul sic loquimini ad David non habet necesse rex sponsalia nisi
tantum centum praepudia Philisthinorum ut fiat ultio de inimicis regis porro Saul cogitabat tradere
David in manibus Philisthinorum
09O 18 26 cumque renuntiassent servi eius David verba quae diximus placuit sermo in
oculis David ut fieret gener regis
09O 18 27 et post dies paucos surgens David abiit cum viris qui sub eo erant et percussit
Philisthim ducentis viris adtulit praepudia eorum et adnumeravit ea regi ut esset gener eius dedit
itaque ei Saul Michol filiam suam uxorem
09O 18 28 et vidit Saul et intellexit quia Dominus esset cum David Michol autem filia
Saul diligebat eum
09O 18 29 et Saul magis coepit timere David factusque est Saul inimicus David cunctis
diebus
09O 18 30 et egressi sunt principes Philisthinorum a principio autem egressionis eorum
prudentius se gerebat David quam omnes servi Saul et celebre factum est nomen eius nimis
09O 19 1 locutus est autem Saul ad Jonathan filium suum et ad omnes servos suos ut
occiderent David porro Jonathan filius Saul diligebat David valde
09O 19 2 et indicavit Jonathan David dicens quaerit Saul pater meus occidere te
quapropter observa te quaeso mane et manebis clam et absconderis
09O 19 3 ego autem egrediens stabo iuxta patrem meum in agro ubicumque fueris et
ego loquar de te ad patrem meum et quodcumque videro nuntiabo tibi
09O 19 4 locutus est ergo Jonathan de David bona ad Saul patrem suum dixitque ad
eum ne pecces rex in servum tuum David quia non peccavit tibi et opera eius bona sunt tibi valde
09O 19 5 et posuit animam suam in manu sua et percussit Philistheum et fecit Dominus
salutem magnam universo Israhel vidisti et laetatus es quare ergo peccas in sanguine innoxio
interficiens David qui est absque culpa
09O 19 6 quod cum audisset Saul placatus voce Ionathae iuravit vivit Dominus quia
non occidetur
09O 19 7 vocavit itaque Jonathan David et indicavit ei omnia verba haec et introduxit
Jonathan David ad Saul et fuit ante eum sicut fuerat heri et nudius tertius
09O 19 8 motum est autem rursus bellum et egressus David pugnavit adversus

Philisthim percussitque eos plaga magna et fugerunt a facie eius
090 19 9 et factus est spiritus Domini malus in Saul sedebat autem in domo sua et
tenebat lanceam porro David psallebat in manu sua
090 19 10 nisusque est Saul configere lancea David in pariete et declinavit David a facie
Saul lancea autem casso vulnere perlata est in parietem et David fugit et salvatus est nocte illa
090 19 11 misit ergo Saul satellites suos in domum David ut custodirent eum et
interficeretur mane quod cum adnuntiasset David Michol uxor sua dicens nisi salvaveris te nocte
hac cras morieris
090 19 12 deposuit eum per fenestram porro ille abiit et aufugit atque salvatus est
090 19 13 tulit autem Michol statuam et posuit eam super lectum et pellem pilosam
caprarum posuit ad caput eius et operuit eam vestimentis
090 19 14 misit autem Saul apparitores qui raperent David et responsum est quod
aegrotaret
090 19 15 rursumque misit Saul nuntios ut viderent David dicens adferte eum ad me in
lecto ut occidatur
090 19 16 cumque venissent nuntii inventum est simulacrum super lectum et pellis
caprarum ad caput eius
090 19 17 dixitque Saul ad Michol quare sic inlusisti mihi et dimisisti inimicum meum
ut fugeret et respondit Michol ad Saul quia ipse locutus est mihi dimitte me alioquin interficiam te
090 19 18 David autem fugiens salvatus est et venit ad Samuhel in Ramatha et nuntiavit
ei omnia quae fecerat sibi Saul et abierunt ipse et Samuhel et morati sunt in Nahioth
090 19 19 nuntiatum est autem Sauli a dicentibus ecce David in Nahioth in Rama
090 19 20 misit ergo Saul lictores ut raperent David qui cum vidissent cuneum
prophetarum vaticinantium et Samuhel stantem super eos factus est etiam in illis spiritus Domini et
prophetare coeperunt etiam ipsi
090 19 21 quod cum nuntiatum esset Sauli misit alios nuntios prophetaverunt autem et
illi et rursum Saul misit tertios nuntios qui et ipsi prophetaverunt
090 19 22 abiit autem etiam ipse in Ramatha et venit usque ad cisternam magnam quae
est in Soccho et interrogavit et dixit in quo loco sunt Samuhel et David dictumque est ei ecce in
Nahioth sunt in Rama
090 19 23 et abiit in Nahioth in Rama et factus est etiam super eum spiritus Dei et
ambulabat ingrediens et prophetabat usque dum veniret in Nahioth in Rama
090 19 24 et expoliavit se etiam ipse vestimentis suis et prophetavit cum ceteris coram
Samuhel et cecidit nudus tota die illa et nocte unde et exivit proverbium num et Saul inter prophetas
090 20 1 fugit autem David de Nahioth quae erat in Rama veniensque locutus est
coram Ionathan quid feci quae est iniquitas mea et quod peccatum meum in patrem tuum quia
quaerit animam meam
090 20 2 qui dixit ei absit non morieris neque enim faciet pater meus quicquam grande
vel parvum nisi prius indicaverit mihi hunc ergo celavit me pater meus sermonem tantummodo
nequaquam erit istud
090 20 3 et iuravit rursum David et ille ait scit profecto pater tuus quia inveni gratiam
in oculis tuis et dicet nesciat hoc Ionathan ne forte tristetur quinimmo vivit Dominus et vivit anima
tua quia uno tantum ut ita dicam gradu ego morsque dividimur
090 20 4 et ait Ionathan ad David quodcumque dixerit mihi anima tua faciam tibi
090 20 5 dixit autem David ad Ionathan ecce kalendae sunt crastino et ego ex more
sedere soleo iuxta regem ad vescendum dimitte ergo me ut abscondar in agro usque ad vesperam
diei tertiae
090 20 6 si requisierit me pater tuus respondebis ei rogavit me David ut iret celeriter in
Bethleem civitatem suam quia victimae sollemnes ibi sunt universis contribulibus eius
090 20 7 si dixerit bene pax erit servo tuo si autem fuerit iratus scito quia completa est
malitia eius
090 20 8 fac ergo misericordiam in servum tuum quia foedus Domini me famulum

tuum tecum inire fecisti si autem est in me aliqua iniquitas tu me interfice et ad patrem tuum ne introducas me

09O 20 9 et ait Ionathan absit hoc a te neque enim fieri potest ut si certo cognovero completam patris mei esse malitiam contra te non adnuntiem tibi

09O 20 10 responditque David ad Ionathan quis nuntiabit mihi si quid forte responderit tibi pater tuus dure

09O 20 11 et ait Ionathan ad David veni egrediamur in agrum cumque exissent ambo in agrum

09O 20 12 ait Ionathan ad David Domine Deus Israhel si investigavero sententiam patris mei crastino vel perendie et aliquid boni fuerit super David et non statim misero ad te et notum tibi fecero

09O 20 13 haec faciat Dominus Ionathan et haec augeat si autem perseveraverit patris mei malitia adversum te revelabo aurem tuam et dimittam te ut vadas in pace et sit Dominus tecum sicut fuit cum patre meo

09O 20 14 et si vixero facies mihi misericordiam Domini si vero mortuus fuero

09O 20 15 non auferas misericordiam tuam a domo mea usque in sempiternum quando eradicaverit Dominus inimicos David unumquemque de terra

09O 20 16 pepigit ergo foedus Ionathan cum domo David et requisivit Dominus de manu inimicorum David

09O 20 17 et addidit Ionathan deierare David eo quod diligeret illum sicut animam enim suam ita diligebat eum

09O 20 18 dixitque ad eum Ionathan cras kalendae sunt et requireris

09O 20 19 requiretur enim sessio tua usque perendie descendes ergo festinus et venies in locum ubi celandus es in die qua operari licet et sedebis iuxta lapidem cui est nomen Ezel

09O 20 20 et ego tres sagittas mittam iuxta eum et iaciam quasi exercens me ad signum

09O 20 21 mittam quoque et puerum dicens ei vade et adfer mihi sagittas

09O 20 22 si dixero puero ecce sagittae intra te sunt tolle eas tu veni ad me quia pax tibi est et nihil est mali vivit Dominus si autem sic locutus fuero puero ecce sagittae ultra te sunt vade quia dimisit te Dominus

09O 20 23 de verbo autem quod locuti fuimus ego et tu sit Dominus inter me et te usque in sempiternum

09O 20 24 absconditus est ergo David in agro et venerunt kalendae et sedit rex ad comedendum panem

09O 20 25 cumque sedisset rex super cathedram suam secundum consuetudinem quae erat iuxta parietem surrexit Ionathan et sedit Abner ex latere Saul vacuusque apparuit locus David

09O 20 26 et non est locutus Saul quicquam in die illa cogitabat enim quod forte evenisset ei ut non esset mundus nec purificatus

09O 20 27 cumque inluxisset dies secunda post kalendas rursum vacuus apparuit locus David dixitque Saul ad Ionathan filium suum cur non venit filius Isai nec heri nec hodie ad vescendum

09O 20 28 et respondit Ionathan Sauli rogavit me obnixe ut iret in Bethleem

09O 20 29 et ait dimitte me quoniam sacrificium sollemne est in civitate unus de fratribus meis accersivit me nunc ergo si inveni gratiam in oculis tuis vadam cito et videbo fratres meos ob hanc causam non venit ad mensam regis

09O 20 30 iratus autem Saul adversus Ionathan dixit ei fili mulieris virum ultro rapientis numquid ignoro quia diligis filium Isai in confusionem tuam et in confusionem ignominiosae matris tuae

09O 20 31 omnibus enim diebus quibus filius Isai vixerit super terram non stabilieris tu neque regnum tuum itaque iam nunc mitte et adduc eum ad me quia filius mortis est

09O 20 32 respondens autem Ionathan Sauli patri suo ait quare moritur quid fecit

09O 20 33 et arripuit Saul lanceam ut percuteret eum et intellexit Ionathan quod definitum esset patri suo ut interficeret David

09O 20 34 surrexit ergo Ionathan a mensa in ira furoris et non comedit in die kalendarum
secunda panem contristatus est enim super David eo quod confudisset eum pater suus
09O 20 35 cumque inluxisset mane venit Ionathan in agrum iuxta placitum David et puer
parvulus cum eo
09O 20 36 et ait ad puerum suum vade et adfer mihi sagittas quas ego iacio cumque puer
cucurrisset iecit aliam sagittam trans puerum
09O 20 37 venit itaque puer ad locum iaculi quod miserat Ionathan et clamavit Ionathan
post tergum pueri et ait ecce ibi est sagitta porro ultra te
09O 20 38 clamavitque Ionathan post tergum pueri festina velociter ne steteris collegit
autem puer Ionathae sagittas et adtulit ad dominum suum
09O 20 39 et quid ageretur penitus ignorabat tantummodo enim Ionathan et David rem
noverant
09O 20 40 dedit igitur Ionathan arma sua puero et dixit ei vade defer in civitatem
09O 20 41 cumque abisset puer surrexit David de loco qui vergebat ad austrum et cadens
pronus in terram adoravit tertio et osculantes alterutrum fleverunt pariter David autem amplius
09O 20 42 dixit ergo Ionathan ad David vade in pace quaecumque iuravimus ambo in
nomine Domini dicentes Dominus sit inter me et te et inter semen meum et semen tuum usque in
sempiternum
09O 20 43 et surrexit et abiit sed et Ionathan ingressus est civitatem
09O 21 1 venit autem David in Nobe ad Ahimelech sacerdotem et obstipuit Ahimelech
eo quod venisset David et dixit ei quare tu solus et nullus est tecum
09O 21 2 et ait David ad Ahimelech sacerdotem rex praecepit mihi sermonem et dixit
nemo sciat rem propter quam a me missus es et cuiusmodi tibi praecepta dederim nam et pueris
condixi in illum et illum locum
09O 21 3 nunc igitur si quid habes ad manum vel quinque panes da mihi aut quicquid
inveneris
09O 21 4 et respondens sacerdos David ait ei non habeo panes laicos ad manum sed
tantum panem sanctum si mundi sunt pueri maxime a mulieribus
09O 21 5 et respondit David sacerdoti et dixit ei equidem si de mulieribus agitur
continuimus nos ab heri et nudius tertius quando egrediebamur et fuerunt vasa puerorum sancta
porro via haec polluta est sed et ipsa hodie sanctificabitur in vasis
09O 21 6 dedit ergo ei sacerdos sanctificatum panem neque enim erat ibi panis nisi
tantum panes propositionis qui sublatis fuerant a facie Domini ut ponerentur panes calidi
09O 21 7 erat autem ibi vir de servis Saul in die illa intus in tabernaculo Domini et
nomen eius Doec Idumeus potentissimus pastorum Saul
09O 21 8 dixit autem David ad Ahimelech si habes hic ad manum hastam aut gladium
quia gladium meum et arma mea non tuli mecum sermo enim regis urgebat
09O 21 9 et dixit sacerdos gladius Goliath Philisthei quem percussisti in valle
Terebinthi est involutus pallio post ephod si istum vis tollere tolle neque enim est alius hic absque
eo et ait David non est huic alter similis da mihi eum
09O 21 10 surrexit itaque David et fugit in die illa a facie Saul et venit ad Achis regem
Geth
09O 21 11 dixeruntque ei servi Achis numquid non iste est David rex terrae nonne huic
cantabant per choros dicentes percussit Saul mille et David decem milia
09O 21 12 posuit autem David sermones istos in corde suo et extimuit valde a facie
Achis regis Geth
09O 21 13 et inmutavit os suum coram eis et conlabebatur inter manus eorum et
inpingebat in ostia portae defluebantque salivae eius in barbam
09O 21 14 et ait Achis ad servos suos vidistis hominem insanum quare adduxistis eum ad
me
09O 21 15 an desunt nobis furiosi quod introduxistis istum ut fureret me praesente hicine
ingredietur domum meam

09O 22 1 abiit ergo inde David et fugit in speluncam Odollam quod cum audissent fratres eius et omnis domus patris eius descenderunt ad eum illuc
09O 22 2 et convenerunt ad eum omnes qui erant in angustia constituti et oppressi aere alieno et amaro animo et factus est eorum princeps fueruntque cum eo quasi quadringenti viri
09O 22 3 et profectus est David inde in Maspha quae est Moab et dixit ad regem Moab maneat oro pater meus et mater mea vobiscum donec sciam quid faciat mihi Deus
09O 22 4 et reliquit eos ante faciem regis Moab manseruntque apud eum cunctis diebus quibus David fuit in praesidio
09O 22 5 dixitque Gad propheta ad David noli manere in praesidio proficiscere et vade in terram Iuda et profectus David venit in saltum Hareth
09O 22 6 et audivit Saul quod apparuisset David et viri qui erant cum eo Saul autem cum maneret in Gabaa et esset in nemore quod est in Rama hastam manu tenens cunctique socii eius circumstarent eum
09O 22 7 ait ad servos suos qui adsistebant ei audite filii Iemini numquid omnibus vobis dabit filius Isai agros et vineas et universos vos faciet tribunos et centuriones
09O 22 8 quoniam coniurastis omnes adversum me et non est qui mihi renuntiet maxime cum et filius meus foedus iunxerit cum filio Isai non est qui vicem meam doleat ex vobis nec qui adnuntiet mihi eo quod suscitaverit filius meus servum meum adversum me insidiantem mihi usque hodie
09O 22 9 respondens autem Doec Idumeus qui adsistebat et erat primus inter servos Saul vidi inquit filium Isai in Nobe apud Ahimelech filium Achitob
09O 22 10 qui consuluit pro eo Dominum et cibaria dedit ei sed et gladium Goliath Philisthei dedit illi
09O 22 11 misit ergo rex ad accersendum Ahimelech filium Achitob sacerdotem et omnem domum patris eius sacerdotum qui erant in Nobe qui venerunt universi ad regem
09O 22 12 et ait Saul audi fili Achitob qui respondit praesto sum domine
09O 22 13 dixitque ad eum Saul quare coniurastis adversum me tu et filius Isai et dedisti ei panes et gladium et consuluisti pro eo Deum ut consurgeret adversum me insidiator usque hodie permanens
09O 22 14 respondensque Ahimelech regi ait et quis in omnibus servis tuis sicut David fidelis et gener regis et pergens ad imperium tuum et gloriosus in domo tua
09O 22 15 num hodie coepi consulere pro eo Deum absit hoc a me ne suspicetur rex adversum servum suum rem huiusmodi in universa domo patris mei non enim scivit servus tuus quicquam super hoc negotio vel modicum vel grande
09O 22 16 dixitque rex morte morieris Ahimelech tu et omnis domus patris tui
09O 22 17 et ait rex emissariis qui circumstabant eum convertimini et interficite sacerdotes Domini nam manus eorum cum David est scientes quod fugisset non indicaverunt mihi noluerunt autem servi regis extendere manum suam in sacerdotes Domini
09O 22 18 et ait rex Doec convertere tu et inrue in sacerdotes conversusque Doec Idumeus inruit in sacerdotes et trucidavit in die illa octoginta quinque viros vestitos ephod lineo
09O 22 19 Nobe autem civitatem sacerdotum percussit in ore gladii viros et mulieres parvulos et lactantes bovem et asinum et ovem in ore gladii
09O 22 20 evadens autem unus filius Ahimelech filii Achitob cuius nomen erat Abiathar fugit ad David
09O 22 21 et adnuntiavit ei quod occidisset Saul sacerdotes Domini
09O 22 22 et ait David ad Abiathar sciebam in die illa quod cum ibi esset Doec Idumeus procul dubio adnuntiaret Saul ego sum reus omnium animarum patris tui
09O 22 23 mane mecum ne timeas si quis quaesierit animam meam quaeret et animam tuam mecumque servaberis
09O 23 1 et nuntiaverunt David dicentes ecce Philisthim obpugnant Ceila et diripiunt areas
09O 23 2 consuluit igitur David Dominum dicens num vadam et percutiam Philistheos

istos et ait Dominus ad David vade et percuties Philistheos et salvabis Ceila
090 23 3 et dixerunt viri qui erant cum David ad eum ecce nos hic in Iudaea
consistentes timemus quanto magis si ierimus in Ceila adversum agmina Philisthinorum
090 23 4 rursum ergo David consuluit Dominum qui respondens ei ait surge et vade in
Ceila ego enim tradam Philistheos in manu tua
090 23 5 abiit David et viri eius in Ceila et pugnavit adversum Philistheos et abegit
iumenta eorum et percussit eos plaga magna et salvavit David habitatores Ceilae
090 23 6 porro eo tempore quo fugiebat Abiathar filius Ahimelech ad David in Ceila
ephod secum habens descenderat
090 23 7 nuntiatum est autem Saul quod venisset David in Ceila et ait Saul tradidit
eum Deus in manus meas conclususque est introgressus urbem in qua portae et serae
090 23 8 et praecepit Saul omni populo ut ad pugnam descenderet in Ceila et obsideret
David et viros eius
090 23 9 quod cum rescisset David quia praepararet ei Saul clam malum dixit ad
Abiathar sacerdotem adplica ephod
090 23 10 et ait David Domine Deus Israhel audivit famam servus tuus quod disponat
Saul venire ad Ceila ut evertat urbem propter me
090 23 11 si tradent me viri Ceila in manus eius et si descendet Saul sicut audivit servus
tuus Domine Deus Israhel indica servo tuo et ait Dominus descendet
090 23 12 dixitque David si tradent viri Ceilae me et viros qui sunt mecum in manu Saul
et dixit Dominus tradent
090 23 13 surrexit ergo David et viri eius quasi sescenti et egressi de Ceila huc atque
illuc vagabantur incerti nuntiatumque est Saul quod fugisset David de Ceila quam ob rem
dissimulavit exire
090 23 14 morabatur autem David in deserto in locis firmissimis mansitque in monte
solitudinis Ziph quaerebat tamen eum Saul cunctis diebus et non tradidit eum Deus in manus eius
090 23 15 et vidit David quod egressus esset Saul ut quaereret animam eius porro David
erat in deserto Ziph in silva
090 23 16 et surrexit Ionathan filius Saul et abiit ad David in silva et confortavit manus
eius in Deo dixitque ei
090 23 17 ne timeas neque enim inveniet te manus Saul patris mei et tu regnabis super
Israhel et ego ero tibi secundus sed et Saul pater meus scit hoc
090 23 18 percussit igitur uterque foedus coram Domino mansitque David in silva
Ionathas autem reversus est in domum suam
090 23 19 ascenderunt autem Ziphei ad Saul in Gabaa dicentes nonne David latitat apud
nos in locis tutissimis silvae in colle Achilae quae est ad dexteram deserti
090 23 20 nunc ergo sicut desideravit anima tua ut descenderes descende nostrum autem
erit ut tradamus eum in manus regis
090 23 21 dixitque Saul benedicti vos a Domino quia doluistis vicem meam
090 23 22 abite oro et diligentius praeparate et curiosius agite et considerate locum ubi
sit pes eius vel quis viderit eum ibi recogitat enim de me quod callide insidier ei
090 23 23 considerate et videte omnia latibula eius in quibus absconditur et revertimini
ad me ad rem certam ut vadam vobiscum quod si etiam in terra se abstruserit perscrutabor eum in
cunctis milibus Iuda
090 23 24 at illi surgentes abierunt in Ziph ante Saul David autem et viri eius erant in
deserto Maon in campestribus ad dextram Iesimuth
090 23 25 ivit ergo Saul et socii eius ad quaerendum et nuntiatum est David statimque
descendit ad petram et versabatur in deserto Maon quod cum audisset Saul persecutus est David in
deserto Maon
090 23 26 et ibat Saul ad latus montis ex parte una David autem et viri eius erant in
latere montis ex parte altera porro David desperabat se posse evadere a facie Saul itaque Saul et viri
eius in modum coronae cingebant David et viros eius ut caperent eos

09O 23 27 et nuntius venit ad Saul dicens festina et veni quoniam infuderunt se
Philisthim super terram
09O 23 28 reversus est ergo Saul desistens persequi David et perrexit in occursum
Philisthinorum propter hoc vocaverunt locum illum petram Dividentem
09O 24 1 ascendit ergo David inde et habitavit in locis tutissimis Engaddi
09O 24 2 cumque reversus esset Saul postquam persecutus est Philistheos nuntiaverunt
ei dicentes ecce David in deserto est Engaddi
09O 24 3 adsumens ergo Saul tria milia electorum virorum ex omni Israhel perrexit ad
investigandum David et viros eius etiam super abruptissimas petras quae solis hibicibus perviae
sunt
09O 24 4 et venit ad caulas quoque ovium quae se offerebant vianti eratque ibi spelunca
quam ingressus est Saul ut purgaret ventrem porro David et viri eius in interiori parte speluncae
latebant
09O 24 5 et dixerunt servi David ad eum ecce dies de qua locutus est Dominus ad te
ego tradam tibi inimicum tuum ut facias ei sicut placuerit in oculis tuis surrexit ergo David et
praecidit oram clamydis Saul silenter
09O 24 6 post haec percussit cor suum David eo quod abscidisset oram clamydis Saul
09O 24 7 dixitque ad viros suos propitius mihi sit Dominus ne faciam hanc rem domino
meo christo Domini ut mittam manum meam in eum quoniam christus Domini est
09O 24 8 et confregit David viros suos sermonibus et non permisit eos ut consurgerent
in Saul porro Saul exurgens de spelunca pergebat coepto itinere
09O 24 9 surrexit autem et David post eum et egressus de spelunca clamavit post
tergum Saul dicens domine mi rex et respexit Saul post se et inclinans se David pronus in terram
adoravit
09O 24 10 dixitque ad Saul quare audis verba hominum loquentium David quaerit
malum adversum te
09O 24 11 ecce hodie viderunt oculi tui quod tradiderit te Dominus in manu mea in
spelunca et cogitavi ut occiderem te sed pepercit tibi oculus meus dixi enim non extendam manum
meam in domino meo quia christus Domini est
09O 24 12 quin potius pater mi vide et cognosce oram clamydis tuae in manu mea
quoniam cum praeciderem summitatem clamydis tuae nolui extendere manum meam in te
animadvertite et vide quoniam non est in manu mea malum neque iniquitas neque peccavi in te tu
autem insidiaris animae meae ut auferas eam
09O 24 13 iudicet Dominus inter me et te et ulciscatur me Dominus ex te manus autem
mea non sit in te
09O 24 14 sicut et in proverbio antiquo dicitur ab impiis egredietur impietas manus ergo
mea non sit in te
09O 24 15 quem sequeris rex Israhel quem persequeris canem mortuum sequeris et
pulicem unum
09O 24 16 sit Dominus iudex et iudicet inter me et te et videat et diiudicet causam meam
et eruat me de manu tua
09O 24 17 cum autem conplesset David loquens sermones huiusmodi ad Saul dixit
Saul numquid vox haec tua est fili mi David et levavit Saul vocem suam et flevit
09O 24 18 dixitque ad David iustior tu es quam ego tu enim tribuisti mihi bona ego
autem reddidi tibi mala
09O 24 19 et tu indicasti hodie quae feceris mihi bona quomodo tradiderit me Dominus
in manu tua et non occideris me
09O 24 20 quis enim cum invenerit inimicum suum dimittet eum in via bona sed
Dominus reddat tibi vicissitudinem hanc pro eo quod hodie operatus es in me
09O 24 21 et nunc quia scio quod certissime regnaturus sis et habiturus in manu tua
regnum Israhel
09O 24 22 iura mihi in Domino ne deleas semen meum post me neque auferas nomen

meum de domo patris mei

09O 24 23 et iuravit David Sauli abiit ergo Saul in domum suam et David et viri eius ascenderunt ad tutiora loca

09O 25 1 mortuus est autem Samuhel et congregatus est universus Israhel et planxerunt eum et sepelierunt in domo sua in Rama consurgensque David descendit in desertum Pharan

09O 25 2 erat autem vir quispiam in solitudine Maon et possessio eius in Carmelo et homo ille magnus nimis erantque ei oves tria milia et mille caprae et accidit ut tonderetur grex eius in Carmelo

09O 25 3 nomen autem viri illius erat Nabal et nomen uxoris eius Abigail eratque mulier illa prudentissima et speciosa porro vir eius durus et pessimus et malitiosus erat autem de genere Chaleb

09O 25 4 cum ergo audisset David in deserto quod tonderet Nabal gregem suum

09O 25 5 misit decem iuvenes et dixit eis ascendite in Carmelum et venietis ad Nabal et salutabitis eum ex nomine meo pacifice

09O 25 6 et dicetis sic fratribus meis et tibi pax et domui tuae pax et omnibus quaecumque habes sit pax

09O 25 7 audivi quod tonderent pastores tui qui erant nobiscum in deserto numquam eis molesti fuimus nec aliquando defuit eis quicquam de grege omni tempore quo fuerunt nobiscum in Carmelo

09O 25 8 interroga pueros tuos et indicabunt tibi nunc ergo inveniant pueri gratiam in oculis tuis in die enim bona venimus quodcumque invenerit manus tua da servis tuis et filio tuo David

09O 25 9 cumque venissent pueri David locuti sunt ad Nabal omnia verba haec ex nomine David et siluerunt

09O 25 10 respondens autem Nabal pueris David ait quis est David et quis est filius Isai hodie increverunt servi qui fugiunt dominos suos

09O 25 11 tollam ergo panes meos et aquas meas et carnes pecorum quae occidi tonsoribus meis et dabo viris quos nescio unde sint

09O 25 12 regressi sunt itaque pueri David per viam suam et reversi venerunt et nuntiaverunt ei omnia verba quae dixerat

09O 25 13 tunc David ait viris suis accingatur unusquisque gladio suo et accincti sunt singuli gladio suo accinctusque est et David ense suo et secuti sunt David quasi quadringenti viri porro ducenti remanserunt ad sarcinas

09O 25 14 Abigail autem uxori Nabal nuntiavit unus de pueris dicens ecce misit David nuntios de deserto ut benedicerent domino nostro et aversus est eos

09O 25 15 homines isti boni satis fuerunt nobis et non molesti nec quicquam aliquando periit omni tempore quo sumus conversati cum eis in deserto

09O 25 16 pro muro erant nobis tam in nocte quam in die omnibus diebus quibus pavimus apud eos greges

09O 25 17 quam ob rem considera et recogita quid facias quoniam completa est malitia adversum virum tuum et adversum domum tuam et ipse filius est Belial ita ut nemo ei possit loqui

09O 25 18 festinavit igitur Abigail et tulit ducentos panes et duos utres vini et quinque arietes coctos et quinque sata pulentae et centum ligaturas uvae passae et ducentas massas caricarum et inposuit super asinos

09O 25 19 dixitque pueris suis praecedite me ecce ego post tergum sequar vos viro autem suo Nabal non indicavit

09O 25 20 cum ergo ascendisset asinum et descenderet ad radices montis David et viri eius descendebant in occursum eius quibus et illa occurrit

09O 25 21 et ait David vere frustra servavi omnia quae huius erant in deserto et non periit quicquam de cunctis quae ad eum pertinebant et reddidit mihi malum pro bono

09O 25 22 haec faciat Deus inimicis David et haec addat si reliquero de omnibus quae ad eum pertinent usque mane mingentem ad parietem

090 25 23 cum autem vidisset Abigail David festinavit et descendit de asino et procidit coram David super faciem suam et adoravit super terram

090 25 24 et cecidit ad pedes eius et dixit in me sit domine mi haec iniquitas loquatur obsecro ancilla tua in auribus tuis et audi verba famulae tuae

090 25 25 ne ponat oro dominus meus rex cor suum super virum istum iniquum Nabal quia secundum nomen suum stultus est et est stultitia cum eo ego autem ancilla tua non vidi pueros tuos domine mi quos misisti

090 25 26 nunc ergo domine mi vivit Dominus et vivit anima tua qui prohibuit te ne venires in sanguine et salvavit manum tuam tibi et nunc fiant sicut Nabal inimici tui et qui quaerunt domino meo malum

090 25 27 quapropter suscipe benedictionem hanc quam adtulit ancilla tua tibi domino meo et da pueris qui sequuntur te dominum meum

090 25 28 aufer iniquitatem famulae tuae faciens enim faciet tibi Dominus domino meo domum fidelem quia proelia Domini domine mi tu proeliaris malitia ergo non inveniatur in te omnibus diebus vitae tuae

090 25 29 si enim surrexerit aliquando homo persequens te et quaerens animam tuam erit anima domini mei custodita quasi in fasciculo viventium apud Dominum Deum tuum porro anima inimicorum tuorum rotabitur quasi in impetu et circulo fundae

090 25 30 cum ergo fecerit tibi Dominus domino meo omnia quae locutus est bona de te et constituerit te ducem super Israhel

090 25 31 non erit tibi hoc in singultum et in scrupulum cordis domino meo quod effuderis sanguinem innoxium aut ipse te ultus fueris et cum benefecerit Dominus domino meo recordaberis ancillae tuae

090 25 32 et ait David ad Abigail benedictus Dominus Deus Israhel qui misit te hodie in occursum meum et benedictum eloquium tuum

090 25 33 et benedicta tu quae prohibuisti me hodie ne irem ad sanguinem et ulciscerer me manu mea

090 25 34 alioquin vivit Dominus Deus Israhel qui prohibuit me malum facere tibi nisi cito venisses in occursum mihi non remansisset Nabal usque ad lucem matutinam mingens ad parietem

090 25 35 suscepit ergo David de manu eius omnia quae adtulerat ei dixitque ei vade pacifice in domum tuam ecce audivi vocem tuam et honoravi faciem tuam

090 25 36 venit autem Abigail ad Nabal et ecce erat ei convivium in domo eius quasi convivium regis et cor Nabal iucundum erat enim ebrius nimis et non indicavit ei verbum pusillum aut grande usque in mane

090 25 37 diluculo autem cum digessisset vinum Nabal indicavit ei uxor sua verba haec et emortuum est cor eius intrinsecus et factus est quasi lapis

090 25 38 cumque pertransissent decem dies percussit Dominus Nabal et mortuus est

090 25 39 quod cum audisset David mortuum Nabal ait benedictus Dominus qui iudicavit causam obprobrii mei de manu Nabal et servum suum custodivit a malo et malitiam Nabal reddidit Dominus in caput eius misit ergo David et locutus est ad Abigail ut sumeret eam sibi in uxorem

090 25 40 et venerunt pueri David ad Abigail in Carmelum et locuti sunt ad eam dicentes David misit nos ad te ut accipiat te sibi in uxorem

090 25 41 quae consurgens adoravit prona in terram et ait ecce famula tua sit in ancillam ut lavet pedes servorum domini mei

090 25 42 et festinavit et surrexit Abigail et ascendit super asinum et quinque puellae ierunt cum ea pedisequae eius et secuta est nuntios David et facta est illi uxor

090 25 43 sed et Ahinoem accepit David de Iezrahel et fuit utraque uxor eius

090 25 44 Saul autem dedit Michol filiam suam uxorem David Falti filio Lais qui erat de Gallim

090 26 1 et venerunt Ziphei ad Saul in Gabaa dicentes ecce David absconditus est in

colle Achilae quae est ex adverso solitudinis

090 26 2 et surrexit Saul et descendit in desertum Ziph et cum eo tria milia virorum de electis Israhel ut quaereret David in deserto Ziph

090 26 3 et castrametatus est Saul in Gabaa Achilae quae erat ex adverso solitudinis in via David autem habitabat in deserto videns autem quod venisset Saul post se in desertum

090 26 4 misit exploratores et didicit quod venisset certissime

090 26 5 et surrexit David et venit ad locum ubi erat Saul cumque vidisset locum in quo dormiebat Saul et Abner filius Ner princeps militiae eius Saulem dormientem in tentorio et reliquum vulgus per circuitum eius

090 26 6 ait David ad Ahimelech Cetheum et Abisai filium Sarviae fratrem Ioab dicens quis descendet mecum ad Saul in castra dixitque Abisai ego descendam tecum

090 26 7 venerunt ergo David et Abisai ad populum nocte et invenerunt Saul iacentem et dormientem in tentorio et hastam fixam in terra ad caput eius Abner autem et populum dormientes in circuitu eius

090 26 8 dixitque Abisai ad David conclusit Deus hodie inimicum tuum in manus tuas nunc ergo perfodiam eum lancea in terra semel et secundo opus non erit

090 26 9 et dixit David ad Abisai ne interficias eum quis enim extendit manum suam in christum Domini et innocens erit

090 26 10 et dixit David vivit Dominus quia nisi Dominus percusserit eum aut dies eius venerit ut moriatur aut in proelium descendens perierit

090 26 11 propitius mihi sit Dominus ne extendam manum meam in christum Domini nunc igitur tolle hastam quae est ad caput eius et scyphum aquae et abeamus

090 26 12 tulit ergo David hastam et scyphum aquae qui erat ad caput Saul et abierunt et non erat quisquam qui videret et intellegeret et vigilaret sed omnes dormiebant quia sopor Domini inruerat super eos

090 26 13 cumque transisset David ex adverso et stetisset in vertice montis de longe et esset grande intervallum inter eos

090 26 14 clamavit David ad populum et ad Abner filium Ner dicens nonne respondebis Abner et respondens Abner ait quis es tu qui clamas et inquietas regem

090 26 15 et ait David ad Abner numquid non vir tu es et quis alius similis tui in Israhel quare ergo non custodisti dominum tuum regem ingressus est enim unus de turba ut interficeret regem dominum tuum

090 26 16 non est bonum hoc quod fecisti vivit Dominus quoniam filii mortis estis vos qui non custodistis dominum vestrum christum Domini nunc ergo vide ubi sit hasta regis et ubi scyphus aquae qui erat ad caput eius

090 26 17 cognovit autem Saul vocem David et dixit num vox tua est haec fili mi David et David vox mea domine mi rex

090 26 18 et ait quam ob causam dominus meus persequitur servum suum quid feci aut quod est in manu mea malum

090 26 19 nunc ergo audi oro domine mi rex verba servi tui si Dominus incitat te adversum me odoretur sacrificium si autem filii hominum maledicti sunt in conspectu Domini qui eiecerunt me hodie ut non habitem in hereditate Domini dicentes vade servi diis alienis

090 26 20 et nunc non effundatur sanguis meus in terra coram Domino quia egressus est rex Israhel ut quaerat pulicem unum sicut persequitur perdix in montibus

090 26 21 et ait Saul peccavi revertere fili mi David nequaquam enim ultra male tibi faciam eo quod pretiosa fuerit anima mea in oculis tuis hodie apparet quod stulte egerim et ignoraverim multa nimis

090 26 22 et respondens David ait ecce hasta regis transeat unus de pueris et tollat eam

090 26 23 Dominus autem retribuet unicuique secundum iustitiam suam et fidem tradidit enim te Dominus hodie in manu mea et nolui levare manum meam in christum Domini

090 26 24 et sicuti magnificata est anima tua hodie in oculis meis sic magnificetur anima mea in oculis Domini et liberet me de omni angustia

09O 26 25 ait ergo Saul ad David benedictus tu fili mi David et quidem faciens facies et
potens poteris abiit autem David in viam suam et Saul reversus est in locum suum
09O 27 1 et ait David in corde suo aliquando incidam in uno die in manu Saul nonne
melius est ut fugiam et salver in terra Philisthinorum ut desperet Saul cessetque me quaerere in
cunctis finibus Israhel fugiam ergo manus eius
09O 27 2 et surrexit David et abiit ipse et sescenti viri cum eo ad Achis filium Mahoc
regem Geth
09O 27 3 et habitavit David cum Achis in Geth ipse et viri eius vir et domus eius David
et duae uxores eius Ahinoem Iezrahelites et Abigail uxor Nabal Carmeli
09O 27 4 et nuntiatum est Saul quod fugisset David in Geth et non addidit ultra ut
quaereret eum
09O 27 5 dixit autem David ad Achis si inveni gratiam in oculis tuis detur mihi locus in
una urbium regionis huius ut habitem ibi cur enim manet servus tuus in civitate regis tecum
09O 27 6 dedit itaque ei Achis in die illa Siceleg propter quam causam facta est Siceleg
regum Iuda usque in diem hanc
09O 27 7 fuit autem numerus dierum quibus habitavit David in regione Philisthinorum
quattuor mensuum
09O 27 8 et ascendit David et viri eius et agebant praedas de Gesuri et de Gedri et de
Amalechitis hii enim pagi habitabantur in terra antiquitus euntibus Sur usque ad terram Aegypti
09O 27 9 et percutiebat David omnem terram nec relinquebat viventem virum et
mulierem tollensque oves et boves et asinos et camelos et vestes revertebatur et veniebat ad Achis
09O 27 10 dicebat autem ei Achis in quem inruisti hodie respondebatque David contra
meridiem Iudae et contra meridiem Hiramel et contra meridiem Ceni
09O 27 11 virum et mulierem non vivificabat David nec adducebat in Geth dicens ne
forte loquantur adversum nos haec fecit David et hoc erat decretum illi omnibus diebus quibus
habitavit in regione Philisthinorum
09O 27 12 credit ergo Achis David dicens multa mala operatus est contra populum
suum Israhel erit igitur mihi servus sempiternus
09O 28 1 factum est autem in diebus illis congregaverunt Philisthim agmina sua ut
praepararentur ad bellum contra Israhel dixitque Achis ad David sciens nunc scito quoniam mecum
egredieris in castris tu et viri tui
09O 28 2 dixitque David ad Achis nunc scies quae facturus est servus tuus et ait Achis
ad David et ego custodem capitis mei ponam te cunctis diebus
09O 28 3 Samuhel autem mortuus est planxitque eum omnis Israhel et sepelierunt eum
in Rama urbe sua et Saul abstulit magos et ariolos de terra
09O 28 4 congregatique sunt Philisthim et venerunt et castrametati sunt in Sunam
congregavit autem et Saul universum Israhel et venit in Gelboe
09O 28 5 et vidit Saul castra Philisthim et timuit et expavit cor eius nimis
09O 28 6 consuluitque Dominum et non respondit ei neque per somnia neque per
sacerdotes neque per prophetas
09O 28 7 dixitque Saul servis suis quaerite mihi mulierem habentem pythonem et
vadam ad eam et sciscitabor per illam et dixerunt servi eius ad eum est mulier habens pythonem in
Aendor
09O 28 8 mutavit ergo habitum suum vestitusque est aliis vestimentis abiit ipse et duo
viri cum eo veneruntque ad mulierem nocte et ait divina mihi in pythone et suscita mihi quem
dixero tibi
09O 28 9 et ait mulier ad eum ecce tu nosti quanta fecerit Saul et quomodo eraserit
magos et ariolos de terra quare ergo insidiaris animae meae ut occidar
09O 28 10 et iuravit ei Saul in Domino dicens vivit Dominus quia non veniet tibi
quicquam mali propter hanc rem
09O 28 11 dixitque ei mulier quem suscitabo tibi qui ait Samuhelem suscita mihi
09O 28 12 cum autem vidisset mulier Samuhelem exclamavit voce magna et dixit ad

Saul quare inposuisti mihi tu es enim Saul

09O 28 13 dixitque ei rex noli timere quid vidisti et ait mulier ad Saul deos vidi
ascendentes de terra

09O 28 14 dixitque ei qualis est forma eius quae ait vir senex ascendit et ipse amictus est
pallio intellexit Saul quod Samuhel esset et inclinavit se super faciem suam in terra et adoravit

09O 28 15 dixit autem Samuhel ad Saul quare inquietasti me ut suscitarer et ait Saul
coartor nimis siquidem Philisthim pugnant adversum me et Deus recessit a me et exaudire me noluit
neque in manu prophetarum neque per somnia vocavi ergo te ut ostenderes mihi quid faciam

09O 28 16 et ait Samuhel quid interrogas me cum Dominus recesserit a te et transierit ad
aemulum tuum

09O 28 17 faciet enim Dominus tibi sicut locutus est in manu mea et scindet regnum de
manu tua et dabit illud proximo tuo David

09O 28 18 quia non oboedisti voci Domini neque fecisti iram furoris eius in Amalech
idcirco quod pateris fecit tibi Dominus hodie

09O 28 19 et dabit Dominus etiam Israhel tecum in manu Philisthim cras autem tu et filii
tui mecum eritis sed et castra Israhel tradet Dominus in manu Philisthim

09O 28 20 statimque Saul cecidit porrectus in terram extimuerat enim verba Samuhel et
robur non erat in eo quia non comederat panem tota die illa

09O 28 21 ingressa est itaque mulier ad Saul et ait conturbatus enim erat valde dixitque
ad eum ecce oboedivit ancilla tua voci tuae et posui animam meam in manu mea et audivi sermones
tuos quos locutus es ad me

09O 28 22 nunc igitur audi et tu vocem ancillae tuae ut ponam coram te buccellam panis
et comedens convalescas ut possis iter facere

09O 28 23 qui rennuit et ait non comedam coegerunt autem eum servi sui et mulier et
tandem audita voce eorum surrexit de terra et sedit super lectum

09O 28 24 mulier autem illa habebat vitulum pascualem in domo et festinavit et occidit
eum tollensque farinam miscuit eam et coxit azyma

09O 28 25 et posuit ante Saul et ante servos eius qui cum comedissent surrexerunt et
ambulaverunt per totam noctem illam

09O 29 1 congregata sunt ergo Philisthim universa agmina in Afec sed et Israhel
castrametatus est super fontem qui erat in Iezrahel

09O 29 2 et satrapae quidem Philisthim incedebant in centuriis et milibus David autem
et viri eius erant in novissimo agmine cum Achis

09O 29 3 dixeruntque principes Philisthim quid sibi volunt Hebraei isti et ait Achis ad
principes Philisthim num ignoratis David qui fuit servus Saul regis Israhel et est apud me multis
diebus vel annis et non inveni in eo quicquam ex die qua transfugit ad me usque ad diem hanc

09O 29 4 irati sunt autem adversus eum principes Philisthim et dixerunt ei revertatur vir
et sedeat in loco suo in quo constituisti eum et non descendat nobiscum in proelium ne fiat nobis
adversarius cum proeliari coeperimus quomodo enim aliter placare poterit dominum suum nisi in
capitibus nostris

09O 29 5 nonne iste est David cui cantabant in choro dicentes percussit Saul in milibus
suis et David in decem milibus suis

09O 29 6 vocavit ergo Achis David et ait ei vivit Dominus quia rectus es tu et bonus in
spectu meo et exitus tuus et introitus tuus mecum est in castris et non inveni in te quicquam mali
ex die qua venisti ad me usque ad diem hanc sed satrapis non places

09O 29 7 revertere ergo et vade in pace et non offendes oculos satraparum Philisthim

09O 29 8 dixitque David ad Achis quid enim feci et quid invenisti in me servo tuo a die
qua fui in conspectu tuo usque in diem hanc ut non veniam et pugnem contra inimicos domini mei
regis

09O 29 9 respondens autem Achis locutus est ad David scio quia bonus es tu in oculis
meis sicut angelus Dei sed principes Philisthim dixerunt non ascendet nobiscum in proelium

09O 29 10 igitur consurge mane tu et servi domini tui qui venerunt tecum et cum de

nocte surrexeritis et coeperit dilulescere pergite

09O 29 11 surrexit itaque de nocte David ipse et viri eius ut proficiscerentur mane et reverterentur ad terram Philisthim Philisthim autem ascenderunt in Iezrahel

09O 30 1 cumque venissent David et viri eius in Siceleg die tertia Amalechitae impetum fecerant ex parte australi in Siceleg et percusserant Siceleg et succenderant eam igni

09O 30 2 et captivas duxerant mulieres ex ea et a minimo usque ad magnum et non interfecerant quemquam sed secum duxerant et pergebant in itinere suo

09O 30 3 cum ergo venisset David et viri eius ad civitatem et invenissent eam succensam igni et uxores suas et filios suos et filias ductas esse captivas

09O 30 4 levaverunt David et populus qui erat cum eo voces suas et planxerunt donec deficerent in eis lacrimae

09O 30 5 siquidem et duae uxores David captivae ductae fuerant Ahinoem Iezrahelites et Abigail uxor Nabal Carmeli

09O 30 6 et contristatus est David valde volebat enim eum populus lapidare quia amara erat anima uniuscuiusque viri super filiis suis et filiabus confortatus est autem David in Domino Deo suo

09O 30 7 et ait ad Abiathar sacerdotem filium Ahimelech adplica ad me ephod et adplicuit Abiathar ephod ad David

09O 30 8 et consuluit David Dominum dicens persequar an non latrunculos hos et comprehendam eos dixitque ei persequere absque dubio enim comprehendes eos et excuties praedam

09O 30 9 abiit ergo David ipse et sescenti viri qui erant cum eo et venerunt usque ad torrentem Besor et lassii quidam substiterunt

09O 30 10 persecutus est autem David ipse et quadringenti viri substiterant enim ducenti qui lassii transire non poterant torrentem Besor

09O 30 11 et invenerunt virum aegyptium in agro et adduxerunt eum ad David dederuntque ei panem ut comederet et ut biberet aquam

09O 30 12 sed et fragmen massae caricarum et duas ligaturas uvae passae quae cum comedisset reversus est spiritus eius et refocilatus est non enim comederat panem neque biberat aquam tribus diebus et tribus noctibus

09O 30 13 dixit itaque ei David cuius es tu vel unde quo pergis qui ait ei puer aegyptius ego sum servus viri amalechitae dereliquit autem me dominus meus quia aegrotare coepi nudius tertius

09O 30 14 siquidem nos erupimus ad australem partem Cerethi et contra Iudam et ad meridiem Chaleb et Siceleg succendimus igni

09O 30 15 dixitque ei David potes me ducere ad istum cuneum qui ait iura mihi per Deum quod non occidas me et non tradas me in manu domini mei et ducam te ad cuneum istum

09O 30 16 qui cum duxisset eum ecce illi discumbebant super faciem universae terrae comedentes et bibentes et quasi festum celebrantes diem pro cuncta praeda et spoliis quae ceperant de terra Philisthim et de terra Iuda

09O 30 17 et percussit eos David a vespere usque ad vesperam alterius diei et non evasit ex eis quisquam nisi quadringenti viri adulescentes qui ascenderant camelos et fugerant

09O 30 18 eruit ergo David omnia quae tulerant Amalechitae et duas uxores suas eruit

09O 30 19 nec defuit quicquam a parvo usque ad magnum tam de filiis quam de filiabus et de spoliis et quaecumque rapuerant omnia reduxit David

09O 30 20 et tulit universos greges et armenta et minavit ante faciem suam dixeruntque haec est praeda David

09O 30 21 venit autem David ad ducentos viros qui lassii substiterant nec sequi potuerant David et residere eos iusserat in torrente Besor qui egressi sunt obviam David et populo qui erat cum eo accedens autem David ad populum salutavit eos pacifice

09O 30 22 respondensque omnis vir pessimus et iniquus de viris qui ierant cum David dixit quia non venerunt nobiscum non dabimus eis quicquam de praeda quam eruimus sed sufficiat unicuique uxor sua et filii quos cum acceperint recedant

090 30 23 dixit autem David non sic facietis fratres mei de his quae tradidit Dominus
nobis et custodivit nos et dedit latrunculos qui eruperant adversum nos in manu nostra
090 30 24 nec audiet vos quisquam super sermone hoc aequa enim pars erit
descendentis ad proelium et remanentis ad sarcinas et similiter dividit
090 30 25 et factum est hoc ex die illa et deinceps constitutum et praefinitum et quasi
lex in Israhel usque ad diem hanc
090 30 26 venit ergo David in Siceleg et misit dona de praeda senioribus Iuda proximis
suis dicens accipite benedictionem de praeda hostium Domini
090 30 27 his qui erant in Bethel et qui in Ramoth ad meridiem et qui in Iether
090 30 28 et qui in Aroer et qui in Sefamoth et qui in Esthama
090 30 29 et qui in Rachal et qui in urbibus Ierameli et qui in urbibus Ceni
090 30 30 et qui in Arama et qui in lacu Asan et qui in Athac
090 30 31 et qui in Hebron et reliquis qui erant in his locis in quibus commoratus fuerat
David ipse et viri eius
090 31 1 Philisthim autem pugnabant adversum Israhel et fugerunt viri Israhel ante
faciem Philisthim et ceciderunt interfecti in monte Gelboe
090 31 2 inrueruntque Philisthim in Saul et filios eius et percusserunt Ionathan et
Abinadab et Melchisue filios Saul
090 31 3 totumque pondus proelii versum est in Saul et consecuti sunt eum viri
sagittarii et vulneratus est vehementer a sagittariis
090 31 4 dixitque Saul ad armigerum suum evagina gladium tuum et percute me ne
forte veniant incircumcisi isti et interficiant me inludentes mihi et noluit armiger eius fuerat enim
nimio timore perterritus arripuit itaque Saul gladium et inruit super eum
090 31 5 quod cum vidisset armiger eius videlicet quod mortuus esset Saul inruit etiam
ipse super gladium suum et mortuus est cum eo
090 31 6 mortuus est ergo Saul et tres filii eius et armiger illius et universi viri eius in
die illa pariter
090 31 7 videntes autem viri Israhel qui erant trans vallem et trans Iordanem quod
fugissent viri israhelitae et quod mortuus esset Saul et filii eius reliquerunt civitates suas et fugerunt
veneruntque Philisthim et habitaverunt ibi
090 31 8 facta autem die altera venerunt Philisthim ut spoliarent interfectos et
invenerunt Saul et tres filios eius iacentes in monte Gelboe
090 31 9 et praeciderunt caput Saul et expoliaverunt eum armis et miserunt in terram
Philisthinorum per circuitum ut adnuntiaretur in templo idolorum et in populis
090 31 10 et posuerunt arma eius in templo Astharoth corpus vero eius suspenderunt in
muro Bethsan
090 31 11 quod cum audissent habitatores Iabesgalaad quaecumque fecerant Philisthim
Saul
090 31 12 surrexerunt omnes viri fortissimi et ambulaverunt tota nocte et tulerunt
cadaver Saul et cadavera filiorum eius de muro Bethsan veneruntque Iabes et conbuserunt ea ibi
100 1 1 factum est autem postquam mortuus est Saul ut David reverteretur a caede
Amalech et maneret in Siceleg dies duos
100 1 2 in die autem tertia apparuit homo veniens de castris Saul veste conscissa et
pulvere aspersus caput et ut venit ad David cecidit super faciem suam et adoravit
100 1 3 dixitque ad eum David unde venis qui ait ad eum de castris Israhel fugi
100 1 4 et dixit ad eum David quod est verbum quod factum est indica mihi qui ait
fugit populus e proelio et multi corruentes e populo mortui sunt sed et Saul et Ionathan filius eius
interierunt
100 1 5 dixitque David ad adolescentem qui nuntiabat unde scis quia mortuus est Saul
et Ionathan filius eius
100 1 6 ait adolescens qui narrabat ei casu veni in montem Gelboe et Saul incumbabat
super hastam suam porro currus et equites adpropinquabant ei

100 1 7 et conversus post tergum suum vidensque me vocavit cui cum respondissem
 adsum
 100 1 8 dixit mihi quisnam es tu et aio ad eum Amalechites sum
 100 1 9 et locutus est mihi sta super me et interfice me quoniam tenent me angustiae
 et adhuc tota anima in me est
 100 1 10 stansque super eum occidi illum sciebam enim quod vivere non poterat post
 ruinam et tuli diadema quod erat in capite eius et armillam de brachio illius et adtuli ad te dominum
 meum huc
 100 1 11 adprehendens autem David vestimenta sua scidit omnesque viri qui erant cum
 eo
 100 1 12 et planxerunt et fleverunt et ieiunaverunt usque ad vesperam super Saul et
 super Ionathan filium eius et super populum Domini et super domum Israhel quod corruissent
 gladio
 100 1 13 dixitque David ad iuvenem qui nuntiaverat ei unde es qui respondit filius
 hominis advenae amalechitae ego sum
 100 1 14 et ait ad eum David quare non timuisti mittere manum tuam ut occideres
 christum Domini
 100 1 15 vocansque David unum de pueris ait accedens inrue in eum qui percussit
 illum et mortuus est
 100 1 16 et ait ad eum David sanguis tuus super caput tuum os enim tuum locutum est
 adversum te dicens ego interfeci christum Domini
 100 1 17 planxit autem David planctum huiuscemodi super Saul et super Ionathan
 filium eius
 100 1 18 et praecepit ut docerent filios Iuda arcum sicut scriptum est in libro Iustorum
 100 1 19 incliti Israhel super montes tuos interfecti sunt quomodo ceciderunt fortes
 100 1 20 nolite adnuntiare in Geth neque adnuntietis in conpetis Ascalonis ne forte
 laetentur filiae Philisthim ne exultent filiae incircumcisorum
 100 1 21 montes Gelboe nec ros nec pluviae veniant super vos neque sint agri
 primitiarum quia ibi abiectus est clypeus fortium clypeus Saul quasi non esset unctus oleo
 100 1 22 a sanguine interfectorum ab adipe fortium sagitta Ionathan numquam rediit
 retrorsum et gladius Saul non est reversus inanis
 100 1 23 Saul et Ionathan amabiles et decori in vita sua in morte quoque non sunt
 divisi aquilis velociores leonibus fortiores
 100 1 24 filiae Israhel super Saul flete qui vestiebat vos coccino in deliciis qui
 praebebat ornamenta aurea cultui vestro
 100 1 25 quomodo ceciderunt fortes in proelio Ionathan in excelsis tuis occisus est
 100 1 26 doleo super te frater mi Ionathan decore nimis et amabilis super amorem
 mulierum
 100 1 27 quomodo ceciderunt robusti et perierunt arma bellica
 100 2 1 igitur post haec consuluit David Dominum dicens num ascendam in unam de
 civitatibus Iuda et ait Dominus ad eum ascende dixitque David quo ascendam et respondit ei in
 Hebron
 100 2 2 ascendit ergo David et duae uxores eius Ahinoem Iezrahelites et Abigail uxor
 Nabal Carmeli
 100 2 3 sed et viros qui erant cum eo duxit David singulos cum domo sua et
 manserunt in oppidis Hebron
 100 2 4 veneruntque viri Iuda et unxerunt ibi David ut regnaret super domum Iuda et
 nuntiatum est David quod viri Iabesgalaad sepelissent Saul
 100 2 5 misit ergo David nuntios ad viros Iabesgalaad dixitque ad eos benedicti vos
 Domino qui fecistis misericordiam hanc cum domino vestro Saul et sepelistis eum
 100 2 6 et nunc retribuet quidem vobis Dominus misericordiam et veritatem sed et
 ego reddam gratiam eo quod feceritis verbum istud

100 2 7 confortentur manus vestrae et estote filii fortitudinis licet enim mortuus sit dominus vester Saul tamen me unxit domus Iuda regem sibi

100 2 8 Abner autem filius Ner princeps exercitus Saul tulit Hisboseth filium Saul et circumduxit eum per Castra

100 2 9 regemque constituit super Galaad et super Gesuri et super Iezrahel et super Ephraim et super Benjamin et super Israhel universum

100 2 10 quadraginta annorum erat Hisboseth filius Saul cum regnare coepisset super Israhel et duobus annis regnavit sola autem domus Iuda sequebatur David

100 2 11 et fuit numerus dierum quos commoratus est David imperans in Hebron super domum Iuda septem annorum et sex mensuum

100 2 12 egressusque Abner filius Ner et pueri Hisboseth filii Saul de Castris in Gabaon

100 2 13 porro Ioab filius Sarviae et pueri David egressi sunt et occurrerunt eis iuxta piscinam Gabaon et cum in unum convenissent e regione sederunt hii ex una parte piscinae et illi ex altera

100 2 14 dixitque Abner ad Ioab surgant pueri et ludant coram nobis et respondit Ioab surgant

100 2 15 surrexerunt ergo et transierunt numero duodecim de Benjamin ex parte Hisboseth filii Saul et duodecim de pueris David

100 2 16 adprehensoque unusquisque capite conparis sui defixit gladium in latus contrarii et ceciderunt simul vocatumque est nomen loci illius ager Robustorum in Gabaon

100 2 17 et ortum est bellum durum satis in die illa fugatusque est Abner et viri Israhel a pueris David

100 2 18 erant autem ibi tres filii Sarviae Ioab et Abisai et Asahel porro Asahel cursor velocissimus fuit quasi unus ex capreis quae morantur in silvis

100 2 19 persequabatur autem Asahel Abner et non declinavit ad dexteram sive ad sinistram omittens persequi Abner

100 2 20 respexit itaque Abner post tergum suum et ait tunc es Asahel qui respondit ego sum

100 2 21 dixitque ei Abner vade ad dextram sive ad sinistram et adprehende unum de adolescentibus et tolle tibi spolia eius noluit autem Asahel omittere quin urgueret eum

100 2 22 rursumque locutus est Abner ad Asahel recede noli me sequi ne compellar confodere te in terra et levare non potero faciem meam ad Ioab fratrem tuum

100 2 23 qui audire contempsit et noluit declinare percussit ergo eum Abner aversa hasta in inguine et transfodit et mortuus est in eodem loco omnesque qui transiebant per locum in quo ceciderat Asahel et mortuus erat subsistebant

100 2 24 persequentibus autem Ioab et Abisai fugientem Abner sol occubuit et venerunt usque ad collem Aquaeductus qui est ex adverso vallis et itineris deserti in Gabaon

100 2 25 congregatique sunt filii Benjamin ad Abner et conglobati in unum cuneum steterunt in summitate tumuli unius

100 2 26 et exclamavit Abner ad Ioab et ait num usque ad internicionem tuus mucro desaeviet an ignoras quod periculosa sit desperatio usquequo non dicis populo ut omittat persequi fratres suos

100 2 27 et ait Ioab vivit Dominus si locutus fuisses mane recessisset populus persequens fratrem suum

100 2 28 insonuit ergo Ioab bucina et stetit omnis exercitus nec persecuti sunt ultra Israhel neque iniere certamen

100 2 29 Abner autem et viri eius abierunt per campestria tota nocte illa et transierunt Iordanem et lustrata omni Bethoron venerunt ad Castra

100 2 30 porro Ioab reversus omisso Abner congregavit omnem populum et defuerunt de pueris David decem et novem viri excepto Asahele

100 2 31 servi autem David percusserunt de Benjamin et de viris qui erant cum Abner

trecentos sexaginta qui et mortui sunt

100 2 32 tuleruntque Asahel et sepelierunt eum in sepulchro patris sui in Bethleem et ambulaverunt tota nocte Ioab et viri qui erant cum eo et in ipso crepusculo pervenerunt in Hebron

100 3 1 facta est ergo longa concertatio inter domum Saul et inter domum David

David proficiens et semper se ipso robustior domus autem Saul decrescens cotidie

100 3 2 nati quoque sunt filii David in Hebron fuitque primogenitus eius Amnon de Ahinoem Iezrahelitide

100 3 3 et post eum Chelaab de Abigail uxore Nabal Carmeli porro tertius Absalom filius Maacha filiae Tholomai regis Gessur

100 3 4 quartus autem Adonias filius Aggith et quintus Safathia filius Abital

100 3 5 sextus quoque Iethraam de Agla uxore David hii nati sunt David in Hebron

100 3 6 cum ergo esset proelium inter domum Saul et domum David Abner filius Ner regebat domum Saul

100 3 7 fuerat autem Sauli concubina nomine Respha filia Ahia dixitque Hisboseth ad Abner

100 3 8 quare ingressus es ad concubinam patris mei qui iratus nimis propter verba Hisboseth ait numquid caput canis ego sum adversum Iuda hodie qui fecerim misericordiam super domum Saul patris tui et super fratres et proximos eius et non tradidi te in manu David et tu requisisti in me quod argueres pro muliere hodie

100 3 9 haec faciat Deus Abner et haec addat ei nisi quomodo iuravit Dominus David sic faciam cum eo

100 3 10 ut transferatur regnum de domo Saul et elevetur thronus David super Israhel et super Iudam a Dan usque Bersabee

100 3 11 et non potuit respondere ei quicquam quia metuebat illum

100 3 12 misit ergo Abner nuntios ad David pro se dicentes cuius est terra et loquerentur fac mecum amicitias et erit manus mea tecum et reducam ad te universum Israhel

100 3 13 qui ait optime ego faciam tecum amicitias sed unam rem peto a te dicens non videbis faciem meam antequam adduxeris Michol filiam Saul et sic venies et videbis me

100 3 14 misit autem David nuntios ad Hisboseth filium Saul dicens redde uxorem meam Michol quam despondi mihi centum praeputiis Philisthim

100 3 15 misit ergo Hisboseth et tulit eam a viro suo Faltihel filio Lais

100 3 16 sequebaturque eam vir suus plorans usque Baurim et dixit ad eum Abner vade revertere qui reversus est

100 3 17 sermonem quoque intulit Abner ad seniores Israhel dicens tam heri quam nudius tertius quaerebatis David ut regnaret super vos

100 3 18 nunc ergo facite quoniam Dominus locutus est ad David dicens in manu servi mei David salvabo populum meum Israhel de manu Philisthim et omnium inimicorum eius

100 3 19 locutus est autem Abner etiam ad Benjamin et abiit ut loqueretur ad David in Hebron omnia quae placuerant Israhel et universo Benjamin

100 3 20 venitque ad David in Hebron cum viginti viris et fecit David Abner et viris eius qui venerant cum eo convivium

100 3 21 et dixit Abner ad David surgam ut congregem ad te dominum meum regem omnem Israhel et ineam tecum foedus et imperes omnibus sicut desiderat anima tua cum ergo deduxisset David Abner et ille isset in pace

100 3 22 statim pueri David et Ioab venerunt caesis latronibus cum praeda magna nimis Abner autem non erat cum David in Hebron quia iam dimiserat eum et profectus fuerat in pace

100 3 23 et Ioab et omnis exercitus qui erat cum eo postea venerant nuntiatum est itaque Ioab a narrantibus venit Abner filius Ner ad regem et dimisit eum et abiit in pace

100 3 24 et ingressus est Ioab ad regem et ait quid fecisti ecce venit Abner ad te quare dimisisti eum et abiit et recessit

100 3 25 ignoras Abner filium Ner quoniam ad hoc venit ut deciperet te et sciret

exitum tuum et introitum tuum et nosset omnia quae agis
100 3 26 egressus itaque Ioab a David misit nuntios post Abner et reduxit eum a
cisterna Sira ignorante David
100 3 27 cumque redisset Abner in Hebron seorsum abduxit eum Ioab ad medium
portae ut loqueretur ei in dolo et percussit illum ibi in inguine et mortuus est in ultionem sanguinis
Asahel fratris eius
100 3 28 quod cum audisset David rem iam gestam ait mundus ego sum et regnum
meum apud Dominum usque in sempiternum a sanguine Abner filii Ner
100 3 29 et veniat super caput Ioab et super omnem domum patris eius nec deficiat de
domo Ioab fluxum seminis sustinens et leprosus tenens fusum et cadens gladio et indigens pane
100 3 30 igitur Ioab et Abisai frater eius interfecerunt Abner eo quod occidisset Asahel
fratrem eorum in Gabaon in proelio
100 3 31 dixit autem David ad Ioab et ad omnem populum qui erat cum eo scindite
vestimenta vestra et accingimini saccis et plangite ante exequias Abner porro rex David sequebatur
feretrum
100 3 32 cumque sepelissent Abner in Hebron levavit rex vocem suam et flevit super
tumulum Abner flevit autem et omnis populus
100 3 33 plangensque rex Abner ait nequaquam ut mori solent ignavi mortuus est
Abner
100 3 34 manus tuae non sunt ligatae et pedes tui non sunt conpedibus adgravati sed
sicut solent cadere coram filiis iniquitatis corruisti congeminansque omnis populus flevit super eum
100 3 35 cumque venisset universa multitudo cibum capere cum David clara adhuc die
iuravit David dicens haec faciat mihi Deus et haec addat si ante occasum solis gustavero panem vel
aliud quicquam
100 3 36 omnisque populus audivit et placuerunt eis cuncta quae fecit rex in conspectu
totius populi
100 3 37 et cognovit omne vulgus et universus Israhel in die illa quoniam non actum
fuisset a rege ut occideretur Abner filius Ner
100 3 38 dixit quoque rex ad servos suos num ignoratis quoniam princeps et maximus
cecidit hodie in Israhel
100 3 39 ego autem adhuc delicatus et unctus rex porro viri isti filii Sarviae duri mihi
sunt retribuatur Dominus facienti malum iuxta malitiam suam
100 4 1 audivit autem filius Saul quod cecidisset Abner in Hebron et dissolutae sunt
manus eius omnisque Israhel perturbatus est
100 4 2 duo autem viri principes latronum erant filio Saul nomen uni Baana et nomen
alteri Rechab filii Remmon Berothitae de filiis Benjamin siquidem et Beroth reputata est in
Beniamin
100 4 3 et fugerunt Berothitae in Getthaim fueruntque ibi advenae usque in tempus
illud
100 4 4 erat autem Jonathan filio Saul filius debilis pedibus quinquennis enim fuit
quando venit nuntius de Saul et Jonathan ex Iezrahel tollens itaque eum nutrix sua fugit cumque
festinaret ut fugeret cecidit et claudus effectus est habuitque vocabulum Mifiboseth
100 4 5 venientes igitur filii Remmon Berothitae Rechab et Baana ingressi sunt
fervente die domum Hisboseth qui dormiebat super stratum suum meridie
100 4 6 ingressi sunt autem domum adsumentes spicas tritici et percusserunt eum in
inguine Rechab et Baana frater eius et fugerunt
100 4 7 cum autem ingressi fuissent domum ille dormiebat super lectulum suum in
conclavi et percutientes interfecerunt eum sublatoque capite eius abierunt per viam deserti tota
nocte
100 4 8 et adtulerunt caput Hisboseth ad David in Hebron dixeruntque ad regem ecce
caput Hisboseth filii Saul inimici tui qui quaerebat animam tuam et dedit Dominus domino meo regi
ultiones hodie de Saul et de semine eius

100 4 9 respondens autem David Rechab et Baana fratri eius filiis Remmon Berothei
 dixit ad eos vivit Dominus qui eruit animam meam de omni angustia
 100 4 10 quoniam eum qui adnuntiaverat mihi et dixerat mortuus est Saul qui putabat
 se prospera nuntiare tui et occidi in Siceleg cui oportebat me dare mercedem pro nuntio
 100 4 11 quanto magis nunc cum homines impii interfecerint virum innocuum in domo
 sua super lectulum suum non quaeram sanguinem eius de manu vestra et auferam vos de terra
 100 4 12 praecepit itaque David pueris et interfecerunt eos praecedentesque manus et
 pedes eorum suspenderunt eos super piscinam in Hebron caput autem Hisboseth tulerunt et
 sepelierunt in sepulchro Abner in Hebron
 100 5 1 et venerunt universae tribus Israhel ad David in Hebron dicentes ecce nos os
 tuum et caro tua sumus
 100 5 2 sed et heri et nudius tertius cum esset Saul rex super nos tu eras educens et
 reducens Israhel dixit autem Dominus ad te tu pasces populum meum Israhel et tu eris dux super
 Israhel
 100 5 3 venerunt quoque et senes de Israhel ad regem in Hebron et percussit cum eis
 rex David foedus in Hebron coram Domino unxeruntque David in regem super Israhel
 100 5 4 filius triginta annorum erat David cum regnare coepisset et quadraginta annis
 regnavit
 100 5 5 in Hebron regnavit super Iudam septem annis et sex mensibus in Hierusalem
 autem regnavit triginta tribus annis super omnem Israhel et Iudam
 100 5 6 et abiit rex et omnes viri qui erant cum eo in Hierusalem ad Iebuseum
 habitatorem terrae dictumque est ad David ab eis non ingredieris huc nisi abstuleris caecos et
 claudos dicentes non ingredietur David huc
 100 5 7 cepit autem David arcem Sion haec est civitas David
 100 5 8 proposuerat enim in die illa praemium qui percussisset Iebuseum et tetigisset
 domatum fistulas et claudos et caecos odientes animam David idcirco dicitur in proverbio caecus et
 claudus non intrabunt templum
 100 5 9 habitavit autem David in arce et vocavit eam civitatem David et aedificavit
 per gyrum a Mello et intrinsecus
 100 5 10 et ingrediebatur proficiens atque succrescens et Dominus Deus exercituum
 erat cum eo
 100 5 11 misit quoque Hiram rex Tyri nuntios ad David et ligna cedrina et artifices
 lignorum artificesque lapidum ad parietes et aedificaverunt domum David
 100 5 12 et cognovit David quoniam confirmasset eum Dominus regem super Israhel et
 quoniam exaltasset regnum eius super populum suum Israhel
 100 5 13 accepit ergo adhuc concubinas et uxores de Hierusalem postquam venerat de
 Hebron nati que sunt David et alii filii et filiae
 100 5 14 et haec nomina eorum qui nati sunt ei in Hierusalem Samua et Sobab et
 Nathan et Salomon
 100 5 15 et Ibaar et Helisua et Nepheg
 100 5 16 et Iafia et Helisama et Helida et Helifeleth
 100 5 17 audierunt vero Philisthim quod unxissent David regem super Israhel et
 ascenderunt universi ut quaerent David quod cum audisset David descendit in praesidium
 100 5 18 Philisthim autem venientes diffusi sunt in valle Raphaim
 100 5 19 et consuluit David Dominum dicens si ascendam ad Philisthim et si dabis eos
 in manu mea et dixit Dominus ad David ascende quia tradens dabo Philisthim in manu tua
 100 5 20 venit ergo David in Baalpharasim et percussit eos ibi et dixit divisit Dominus
 inimicos meos coram me sicut dividuntur aquae propterea vocatum est nomen loci illius
 Baalpharasim
 100 5 21 et reliquerunt ibi sculptilia sua quae tulit David et viri eius
 100 5 22 et addiderunt adhuc Philisthim ut ascenderent et diffusi sunt in valle Raphaim
 100 5 23 consuluit autem David Dominum qui respondit non ascendas sed gyra post

tergum eorum et venies ad eos ex adverso pirorum
100 5 24 et cum audieris sonitum gradientis in cacumine pirorum tunc inibis proelium
quia tunc egredietur Dominus ante faciem tuam ut percutiat castra Philisthim
100 5 25 fecit itaque David sicut ei praeceperat Dominus et percussit Philisthim de
Gabee usque dum venias Gezer
100 6 1 congregavit autem rursus David omnes electos ex Israhel triginta milia
100 6 2 surrexitque et abiit et universus populus qui erat cum eo de viris Iuda ut
adducerent arcam Dei super quam invocatum est nomen Domini exercituum sedentis in cherubin
super eam
100 6 3 et inposuerunt arcam Domini super plastrum novum tuleruntque eam de
domo Abinadab qui erat in Gabaa Oza autem et Haio filii Abinadab minabant plastrum novum
100 6 4 cumque tulissent eam de domo Abinadab qui erat in Gabaa custodiens arcam
Dei Haio praecedebat arcam
100 6 5 David autem et omnis Israhel ludebant coram Domino in omnibus lignis
fabrefactis et citharis et lyris et tympanis et sistris et cymbalis
100 6 6 postquam autem venerunt ad aream Nachon extendit manum Oza ad arcam
Dei et tenuit eam quoniam calcitrabant boves
100 6 7 iratusque est indignatione Dominus contra Ozam et percussit eum super
temeritate qui mortuus est ibi iuxta arcam Dei
100 6 8 contristatus autem est David eo quod percussisset Dominus Ozam et vocatum
est nomen loci illius Percussio Oza usque in diem hanc
100 6 9 et extimuit David Dominum in die illa dicens quomodo ingredietur ad me
arca Domini
100 6 10 et noluit devertere ad se arcam Domini in civitate David sed devertit eam in
domo Obededom Getthei
100 6 11 et habitavit arca Domini in domo Obededom Getthei tribus mensibus et
benedixit Dominus Obededom et omnem domum eius
100 6 12 nuntiatumque est regi David benedixit Dominus Obededom et omnia eius
propter arcam Dei abiit ergo David et adduxit arcam Dei de domo Obededom in civitatem David
cum gaudio
100 6 13 cumque transcendissent qui portabant arcam Domini sex passus immolabat
bovem et arietem
100 6 14 et David saltabat totis viribus ante Dominum porro David erat accinctus
ephod lineo
100 6 15 et David et omnis domus Israhel ducebant arcam testamenti Domini in iubilo
et in clangore bucinae
100 6 16 cumque intrasset arca Domini civitatem David Michol filia Saul prospiciens
per fenestram vidit regem David subsilientem atque saltantem coram Domino et despexit eum in
corde suo
100 6 17 et introduxerunt arcam Domini et posuerunt eam in loco suo in medio
tabernaculi quod tetenderat ei David et obtulit David holocausta coram Domino et pacifica
100 6 18 cumque conplesset offerens holocaustum et pacifica benedixit populo in
nomine Domini exercituum
100 6 19 et partitus est multitudini universae Israhel tam viro quam mulieri singulis
collyridam panis unam et assaturam bubulae carnis unam et similam frixam oleo et abiit omnis
populus unusquisque in domum suam
100 6 20 reversusque est et David ut benediceret domui suae et egressa Michol filia
Saul in occursum David ait quam gloriosus fuit hodie rex Israhel discoperiens se ante ancillas
servorum suorum et nudatus est quasi si nudetur unus de scurris
100 6 21 dixitque David ad Michol ante Dominum qui elegit me potius quam patrem
tuum et quam omnem domum eius et praecepit mihi ut essem dux super populum Domini Israhel
100 6 22 et ludam et vilior fiam plus quam factus sum et ero humilis in oculis meis et

cum ancillis de quibus locuta es gloriosior apparebo
 100 6 23 igitur Michol filiae Saul non est natus filius usque ad diem mortis suae
 100 7 1 factum est autem cum sedisset rex in domo sua et Dominus dedisset ei
 requiem undique ab universis inimicis suis
 100 7 2 dixit ad Nathan prophetam videsne quod ego habitem in domo cedrina et arca
 Dei posita sit in medio pellium
 100 7 3 dixitque Nathan ad regem omne quod est in corde tuo vade fac quia Dominus
 tecum est
 100 7 4 factum est autem in nocte illa et ecce sermo Domini ad Nathan dicens
 100 7 5 vade et loquere ad servum meum David haec dicit Dominus numquid tu
 aedificabis mihi domum ad habitandum
 100 7 6 neque enim habitavi in domo ex die qua eduxi filios Israhel de terra Aegypti
 usque in diem hanc sed ambulans ambulabam in tabernaculo et in tentorio
 100 7 7 per cuncta loca quae transivi cum omnibus filiis Israhel numquid loquens
 locutus sum ad unam de tribubus Israhel cui praecepi ut pasceret populum meum Israhel dicens
 quare non aedificastis mihi domum cedrinam
 100 7 8 et nunc haec dices servo meo David haec dicit Dominus exercituum ego tuli
 te de pascuis sequentem greges ut esses dux super populum meum Israhel
 100 7 9 et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti et interfeci universos inimicos
 tuos a facie tua fecique tibi nomen grande iuxta nomen magnorum qui sunt in terra
 100 7 10 et ponam locum populo meo Israhel et plantabo eum et habitabit sub eo et
 non turbabitur amplius nec addent filii iniquitatis ut adfligant eum sicut prius
 100 7 11 ex die qua constitui iudices super populum meum Israhel et requiem dabo tibi
 ab omnibus inimicis tuis praedicitque tibi Dominus quod domum faciat tibi Dominus
 100 7 12 cumque completi fuerint dies tui et dormieris cum patribus tuis suscitabo
 semen tuum post te quod egredietur de utero tuo et firmabo regnum eius
 100 7 13 ipse aedificabit domum nomini meo et stabiliam thronum regni eius usque in
 sempiternum
 100 7 14 ego ero ei in patrem et ipse erit mihi in filium qui si inique aliquid gesserit
 arguam eum in virga virorum et in plagis filiorum hominum
 100 7 15 misericordiam autem meam non auferam ab eo sicut abstuli a Saul quem
 amovi a facie tua
 100 7 16 et fidelis erit domus tua et regnum tuum usque in aeternum ante faciem tuam
 et thronus tuus erit firmus iugiter
 100 7 17 secundum omnia verba haec et iuxta universam visionem istam sic locutus est
 Nathan ad David
 100 7 18 ingressus est autem rex David et sedit coram Domino et dixit quis ego sum
 Domine Deus et quae domus mea quia adduxisti me hucusque
 100 7 19 sed et hoc parum visum est in conspectu tuo Domine Deus nisi loquereris
 etiam de domo servi tui in longinquum ista est enim lex Adam Domine Deus
 100 7 20 quid ergo addere poterit adhuc David ut loquatur ad te tu enim scis servum
 tuum Domine Deus
 100 7 21 propter verbum tuum et secundum cor tuum fecisti omnia magnalia haec ita
 ut notum faceres servo tuo
 100 7 22 idcirco magnificatus es Domine Deus quia non est similis tui neque est deus
 extra te in omnibus quae audivimus auribus nostris
 100 7 23 quae est autem ut populus tuus Israhel gens in terra propter quam ivit Deus ut
 redimeret eam sibi in populum et poneret sibi nomen faceretque eis magnalia et horribilia super
 terram a facie populi tui quem redemisti tibi ex Aegypto gentem et deum eius
 100 7 24 et firmasti tibi populum tuum Israhel in populum sempiternum et tu Domine
 factus es eis in Deum
 100 7 25 nunc ergo Domine Deus verbum quod locutus es super servum tuum et super

domum eius suscita in sempiternum et fac sicut locutus es
100 7 26 et magnificetur nomen tuum usque in sempiternum atque dicatur Dominus
exercituum Deus super Israhel et domus servi tui David erit stabilita coram Domino
100 7 27 quia tu Domine exercituum Deus Israhel revelasti aurem servi tui dicens
domum aedificabo tibi propterea invenit servus tuus cor suum ut oraret te oratione hac
100 7 28 nunc ergo Domine Deus tu es Deus et verba tua erunt vera locutus es enim ad
servum tuum bona haec
100 7 29 incipe igitur et benedic domui servi tui ut sit in sempiternum coram te quia tu
Domine Deus locutus es et benedictione tua benedicetur domus servi tui in sempiternum
100 8 1 factum est autem post haec percussit David Philisthim et humiliavit eos et
tulit David frenum tributi de manu Philisthim
100 8 2 et percussit Moab et mensus est eos funiculo coequans terrae mensus est
autem duos funiculos unum ad occidendum et unum ad vivificandum factusque est Moab David
serviens sub tributo
100 8 3 et percussit David Adadezer filium Roob regem Soba quando profectus est ut
dominaretur super flumen Eufraten
100 8 4 et captis David ex parte eius mille septingentis equitibus et viginti milibus
peditum subnervavit omnes iugales curruum dereliquit autem ex eis centum currus
100 8 5 venit quoque Syria Damasci ut praesidium ferret Adadezer regi Soba et
percussit David de Syria viginti duo milia virorum
100 8 6 et posuit David praesidium in Syria Damasci factaque est Syria David
serviens sub tributo servavit Dominus David in omnibus ad quaecumque profectus est
100 8 7 et tulit David arma aurea quae habebant servi Adadezer et detulit ea in
Hierusalem
100 8 8 et de Bete et de Beroth civitatibus Adadezer tulit rex David aes multum nimis
100 8 9 audivit autem Thou rex Emath quod percussisset David omne robur Adadezer
100 8 10 et misit Thou Ioram filium suum ad regem David ut salutaret eum
congratulans et gratias ageret eo quod expugnasset Adadezer et percussisset eum hostis quippe erat
Thou Adadezer et in manu eius erant vasa argentea et vasa aurea et vasa aerea
100 8 11 quae et ipsa sanctificavit rex David Domino cum argento et auro quae
sanctificaverat de universis gentibus quas subegerat
100 8 12 de Syria et Moab et filiis Ammon et Philisthim et Amalech et de manubiis
Adadezer filii Roob regis Soba
100 8 13 fecit quoque sibi David nomen cum reverteretur capta Syria in valle
Salinarum caesis duodecim milibus
100 8 14 et posuit in Idumea custodes statuitque praesidium et facta est universa
Idumea serviens David et servavit Dominus David in omnibus ad quaecumque profectus est
100 8 15 et regnavit David super omnem Israhel faciebat quoque David iudicium et
iustitiam omni populo suo
100 8 16 Ioab autem filius Sarviae erat super exercitum porro Iosaphat filius Ahilud
erat a commentariis
100 8 17 et Sadoc filius Achitob et Ahimelech filius Abiathar sacerdotes et Saraias
scriba
100 8 18 Banaias autem filius Ioiada super Cherethi et Felethi filii autem David
sacerdotes erant
100 9 1 et dixit David putasne est aliquis qui remanserit de domo Saul ut faciam cum
eo misericordiam propter Ionathan
100 9 2 erat autem de domo Saul servus nomine Siba quem cum vocasset rex ad se
dixit ei tune es Siba et ille respondit ego sum servus tuus
100 9 3 et ait rex num superest aliquis de domo Saul ut faciam cum eo misericordiam
Dei dixitque Siba regi superest filius Ionathan debilis pedibus
100 9 4 ubi inquit est et Siba ad regem ecce ait in domo est Machir filii Amihel in

Lodabar

100 9 5 misit ergo rex David et tulit eum de domo Machir filii Amihel de Lodabar
100 9 6 cum autem venisset Mifiboseth filius Jonathan filii Saul ad David corruit in
faciem suam et adoravit dixitque David Mifiboseth qui respondit adsum servus tuus
100 9 7 et ait ei David ne timeas quia faciens faciam in te misericordiam propter
Jonathan patrem tuum et restituum tibi omnes agros Saul patris tui et tu comedes panem in mensa
mea semper
100 9 8 qui adorans eum dixit quis ego sum servus tuus quoniam respexisti super
canem mortuum similem mei
100 9 9 vocavit itaque rex Sibam puerum Saul et dixit ei omnia quaecumque fuerunt
Saul et universam domum eius dedi filio domini tui
100 9 10 operare igitur ei terram tu et filii tui et servi tui et inferes filio domini tui
cibos ut alatur Mifiboseth autem filius domini tui comedet semper panem super mensam meam
erant autem Sibae quindecim filii et viginti servi
100 9 11 dixitque Siba ad regem sicut iussisti domine mi rex servo tuo sic faciet servus
tuus et Mifiboseth comedet super mensam tuam quasi unus de filiis regis
100 9 12 habebat autem Mifiboseth filium parvulum nomine Micha omnis vero
cognatio domus Siba serviebat Mifiboseth
100 9 13 porro Mifiboseth habitabat in Hierusalem quia de mensa regis iugiter
vescebatur et erat claudus utroque pede
100 10 1 factum est autem post haec ut moreretur rex filiorum Ammon et regnaret
Anon filius eius pro eo
100 10 2 dixitque David faciam misericordiam cum Anon filio Naas sicut fecit pater
eius mecum misericordiam misit ergo David consolans eum per servos suos super patris interitu
cum autem venissent servi David in terram filiorum Ammon
100 10 3 dixerunt principes filiorum Ammon ad Anon dominum suum putas quod
propter honorem patris tui David miserit ad te consolatores et non ideo ut investigaret et exploraret
civitatem et everteret eam misit David servos suos ad te
100 10 4 tulit itaque Anon servos David rasisque dimidiam partem barbae eorum et
praecidit vestes eorum medias usque ad nates et dimisit eos
100 10 5 quod cum nuntiatum esset David misit in occursum eorum erant enim viri
confusi turpiter valde et mandavit eis David manete Hiericho donec crescat barba vestra et tunc
revertimini
100 10 6 videntes autem filii Ammon quod iniuriam fecissent David miserunt et
conduxerunt mercede Syrum Roob et Syrum Soba viginti milia peditum et a rege Maacha mille
viros et ab Histob duodecim milia virorum
100 10 7 quod cum audisset David misit Ioab et omnem exercitum bellatorum
100 10 8 egressi sunt ergo filii Ammon et direxerunt aciem ante ipsum introitum portae
Syrus autem Soba et Roob et Histob et Maacha seorsum erant in campo
100 10 9 videns igitur Ioab quod praeparatum esset adversum se proelium et ex
adverso et post tergum elegit ex omnibus electis Israhel et instruxit aciem contra Syrum
100 10 10 reliquam autem partem populi tradidit Abisai fratri suo qui direxit aciem
adversum filios Ammon
100 10 11 et ait Ioab si praevaluerint adversum me Syri eris mihi in adiutorium si autem
filii Ammon praevaluerint adversum te auxiliabor tibi
100 10 12 esto vir fortis et pugnemus pro populo nostro et civitate Dei nostri Dominus
autem faciet quod bonum est in conspectu suo
100 10 13 iniit itaque Ioab et populus qui erat cum eo certamen contra Syros qui statim
fugerunt a facie eius
100 10 14 filii autem Ammon videntes quod fugissent Syri fugerunt et ipsi a facie Abisai
et ingressi sunt civitatem reversusque est Ioab a filiis Ammon et venit Hierusalem
100 10 15 videntes igitur Syri quoniam corruissent coram Israhel congregati sunt pariter

100 10 16 misitque Adadezer et eduxit Syros qui erant trans Fluvium et adduxit
 exercitum eorum Sobach autem magister militiae Adadezer erat princeps eorum
 100 10 17 quod cum nuntiatum esset David contraxit omnem Israhalem et transivit
 Iordanem venitque in Helema et direxerunt aciem Syri ex adverso David et pugnauerunt contra eum
 100 10 18 fugeruntque Syri a facie Israhel et occidit David de Syris septingentos currus
 et quadraginta milia equitum et Sobach principem militiae percussit qui statim mortuus est
 100 10 19 videntes autem universi reges qui erant in praesidio Adadezer victos se ab
 Israhel fecerunt pacem cum Israhel et servierunt eis timueruntque Syri auxilium praebere filiis
 Ammon
 100 11 1 factum est ergo vertente anno eo tempore quo solent reges ad bella procedere
 misit David Ioab et servos suos cum eo et universum Israhel et vastaverunt filios Ammon et
 obsederunt Rabba David autem remansit in Hierusalem
 100 11 2 dum haec agerentur accidit ut surgeret David de stratu suo post meridiem et
 deambularet in solario domus regiae viditque mulierem se lavantem ex adverso super solarium
 suum erat autem mulier pulchra valde
 100 11 3 misit ergo rex et requisivit quae esset mulier nuntiatumque ei est quod ipsa
 esset Bethsabée filia Heliam uxor Uriae Hetthei
 100 11 4 missis itaque David nuntiis tulit eam quae cum ingressa esset ad illum
 dormivit cum ea statimque sanctificata est ab immunditia sua
 100 11 5 et reversa est domum suam concepto fetu mittensque nuntiavit David et ait
 concepisti
 100 11 6 misit autem David ad Ioab dicens mitte ad me Uriam Hettheum misitque Ioab
 Uriam ad David
 100 11 7 et venit Urias ad David quaesivitque David quam recte ageret Ioab et populus
 et quomodo administraretur bellum
 100 11 8 et dixit David ad Uriam vade in domum tuam et lava pedes tuos egressus est
 Urias de domo regis secutusque est eum cibus regius
 100 11 9 dormivit autem Urias ante portam domus regiae cum aliis servis domini sui et
 non descendit ad domum suam
 100 11 10 nuntiatumque est David a dicentibus non ivit Urias ad domum suam et ait
 David ad Uriam numquid non de via venisti quare non descendisti ad domum tuam
 100 11 11 et ait Urias ad David arca et Israhel et Iuda habitant in papilionibus et
 dominus meus Ioab et servi domini mei super faciem terrae manent et ego ingrediar domum meam
 ut comedam et bibam et dormiam cum uxore mea per salutem tuam et per salutem animae tuae
 quod non faciam rem hanc
 100 11 12 ait ergo David ad Uriam mane hic etiam hodie et cras dimittam te mansit
 Urias in Hierusalem die illa et altera
 100 11 13 et vocavit eum David ut comederet coram se et biberet et inebriavit eum qui
 egressus vespere dormivit in stratu suo cum servis domini sui et in domum suam non descendit
 100 11 14 factum est ergo mane et scripsit David epistulam ad Ioab misitque per manum
 Uriae
 100 11 15 scribens in epistula ponite Uriam ex adverso belli ubi fortissimum proelium
 est et derelinquite eum ut percussus intereat
 100 11 16 igitur cum Ioab obsideret urbem posuit Uriam in loco quo sciebat viros esse
 fortissimos
 100 11 17 egressique viri de civitate bellabant adversum Ioab et ceciderunt de populo
 servorum David et mortuus est etiam Urias Hettheus
 100 11 18 misit itaque Ioab et nuntiavit David omnia verba proelii
 100 11 19 praecepitque nuntio dicens cum compleveris universos sermones belli ad
 regem
 100 11 20 si eum videris indignari et dixerit quare accessistis ad murum ut proeliaremini
 an ignorabatis quod multa desuper ex muro tela mittantur

100 11 21 quis percussit Abimelech filium Hieroboseth nonne mulier misit super eum
fragmen molae de muro et interfecit eum in Thebes quare iuxta murum accessistis dices etiam
servus tuus Urias Hettheus occubuit

100 11 22 abiit ergo nuntius et venit et narravit David omnia quae ei praeceperat Ioab

100 11 23 et dixit nuntius ad David praevaluerunt adversum nos viri et egressi sunt ad
nos in agrum nos autem facto impetu persecuti eos sumus usque ad portam civitatis

100 11 24 et direxerunt iacula sagittarii ad servos tuos ex muro desuper mortuique sunt
de servis regis quin etiam servus tuus Urias Hettheus mortuus est

100 11 25 et dixit David ad nuntium haec dices Ioab non te frangat ista res varius enim
eventus est proelii et nunc hunc nunc illum consumit gladius conforta bellatores tuos adversum
urbem ut destruas eam et exhortare eos

100 11 26 audivit autem uxor Uriae quod mortuus esset Urias vir suus et planxit eum

100 11 27 transactoque luctu misit David et introduxit eam domum suam et facta est ei
uxor peperitque ei filium et displicuit verbum hoc quod fecerat David coram Domino

100 12 1 misit ergo Dominus Nathan ad David qui cum venisset ad eum dixit ei duo
viri erant in civitate una unus dives et alter pauper

100 12 2 dives habebat oves et boves plurimos valde

100 12 3 pauper autem nihil habebat omnino praeter ovem unam parvulam quam
emerat et nutrierat et quae creverat apud eum cum filiis eius simul de pane illius comedens et de
calice eius bibens et in sinu illius dormiens eratque illi sicut filia

100 12 4 cum autem peregrinus quidam venisset ad divitem parcens ille sumere de
ovibus et de bubus suis ut exhiberet convivium peregrino illi qui venerat ad se tulit ovem viri
pauperis et praeparavit cibos homini qui venerat ad se

100 12 5 iratus autem indignatione David adversus hominem illum nimis dixit ad
Nathan vivit Dominus quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc

100 12 6 ovem reddet in quadruplum eo quod fecerit verbum istud et non pepercerit

100 12 7 dixit autem Nathan ad David tu es ille vir haec dicit Dominus Deus Israhel
ego unxi te in regem super Israhel et ego erui te de manu Saul

100 12 8 et dedi tibi domum domini tui et uxores domini tui in sinu tuo dedique tibi
domum Israhel et Iuda et si parva sunt ista adiciam tibi multo maiora

100 12 9 quare ergo contempsisti verbum Domini ut faceres malum in conspectu meo
Uriam Hettheum percussisti gladio et uxorem illius accepisti uxorem et interfecisti eum gladio
filiorum Ammon

100 12 10 quam ob rem non recedet gladius de domo tua usque in sempiternum eo quod
despexeris me et tuleris uxorem Uriae Hetthei ut esset uxor tua

100 12 11 itaque haec dicit Dominus ecce ego suscitabo super te malum de domo tua et
tollam uxores tuas in oculis tuis et dabo proximo tuo et dormiet cum uxoribus tuis in oculis solis
huius

100 12 12 tu enim fecisti abscondite ego vero faciam verbum istud in conspectu omnis
Israhel et in conspectu solis

100 12 13 et dixit David ad Nathan peccavi Domino dixitque Nathan ad David Dominus
quoque transtulit peccatum tuum non morieris

100 12 14 verumtamen quoniam blasphemare fecisti inimicos Domini propter verbum
hoc filius qui natus est tibi morte morietur

100 12 15 et reversus est Nathan domum suam percussitque Dominus parvulum quem
pepererat uxor Uriae David et desperatus est

100 12 16 deprecatusque est David Dominum pro parvulo et ieiunavit David ieiunio et
ingressus seorsum iacuit super terram

100 12 17 venerunt autem seniores domus eius cogentes eum ut surgeret de terra qui
noluit neque comedit cum eis cibum

100 12 18 accidit autem die septima ut moreretur infans timueruntque servi David
nuntiare ei quod mortuus esset parvulus dixerunt enim ecce cum parvulus adhuc viveret loquebamur

ad eum et non audiebat vocem nostram quanto magis si dixerimus mortuus est puer se adfliget
100 12 19 cum ergo vidisset David servos suos musitantes intellexit quod mortuus esset
infantulus dixitque ad servos suos num mortuus est puer qui responderunt ei mortuus est
100 12 20 surrexit igitur David de terra et lotus unctusque est cumque mutasset vestem
ingressus est domum Domini et adoravit et venit in domum suam petivitque ut ponerent ei panem et
comedit
100 12 21 dixerunt autem ei servi sui quis est sermo quem fecisti propter infantem cum
adhuc viveret ieiunasti et flebas mortuo autem puero surrexisti et comedisti panem
100 12 22 qui ait propter infantem dum adhuc viveret ieiunavi et flevi dicebam enim
quis scit si forte donet eum mihi Dominus et vivet infans
100 12 23 nunc autem quia mortuus est quare ieiuno numquid potero revocare eum
amplius ego vadam magis ad eum ille vero non revertetur ad me
100 12 24 et consolatus est David Bethsabee uxorem suam ingressusque ad eam
dormivit cum ea quae genuit filium et vocavit nomen eius Salomon et Dominus dilexit eum
100 12 25 misitque in manu Nathan prophetae et vocavit nomen eius Amabilis Domino
eo quod diligeret eum Dominus
100 12 26 igitur pugnabat Ioab contra Rabbath filiorum Ammon et expugnabat urbem
regiam
100 12 27 misitque Ioab nuntios ad David dicens dimicavi adversum Rabbath et
capienda est urbs Aquarum
100 12 28 nunc igitur congrega reliquam partem populi et obside civitatem et cape eam
ne cum a me vastata fuerit urbs nomini meo adscribatur victoria
100 12 29 congregavit itaque David omnem populum et profectus est adversum Rabbath
cumque dimicasset cepit eam
100 12 30 et tulit diadema regis eorum de capite eius pondo auri talentum habens
gemmas pretiosissimas et inpositum est super caput David sed et praedam civitatis asportavit
multam valde
100 12 31 populum quoque eius adducens serravit et circumegit super eos ferrata
carpenta divisitque cultris et transduxit in typo laterum sic fecit universis civitatibus filiorum
Ammon et reversus est David et omnis exercitus Hierusalem
100 13 1 factum est autem post haec ut Absalom filii David sororem speciosissimam
vocabulo Thamar adamaret Amnon filius David
100 13 2 et deperiret eam valde ita ut aegrotaret propter amorem eius quia cum esset
virgo difficile ei videbatur ut quippiam inhoneste ageret cum ea
100 13 3 erat autem Amnonis amicus nomine Ionadab filius Semaam fratris David vir
prudens valde
100 13 4 qui dixit ad eum quare sic adtenuaris macie fili regis per singulos dies cur non
indicas mihi dixitque ei Amnon Thamar sororem Absalom fratris mei amo
100 13 5 cui respondit Ionadab cuba super lectulum tuum et languorem simula cumque
venerit pater tuus ut visitet te dic ei veniat oro Thamar soror mea ut det mihi cibum et faciat
pulmentum ut comedam de manu eius
100 13 6 accubuit itaque Amnon et quasi aegrotare coepit cumque venisset rex ad
visitandum eum ait Amnon ad regem veniat obsecro Thamar soror mea ut faciat in oculis meis duas
sorbitiunculas et cibum capiam de manu eius
100 13 7 misit ergo David ad Thamar domum dicens veni in domum Amnon fratris tui
et fac ei pulmentum
100 13 8 venitque Thamar in domum Amnon fratris sui ille autem iacebat quae tollens
farinam commiscuit et liquefaciens in oculis eius coxit sorbitiunculas
100 13 9 tollensque quod coxerat effudit et posuit coram eo et noluit comedere dixitque
Amnon eicite universos a me cumque eiecissent omnes
100 13 10 dixit Amnon ad Thamar infer cibum in conclave ut vescar de manu tua tulit
ergo Thamar sorbitiunculas quas fecerat et intulit ad Amnon fratrem suum in conclave

100 13 11 cumque obtulisset ei cibum adprehendit eam et ait veni cuba mecum soror
mea
100 13 12 quae respondit ei noli frater mi noli opprimere me neque enim hoc fas est in
Israhel noli facere stultitiam hanc
100 13 13 et ego enim ferre non potero obprobrium meum et tu eris quasi unus de
insipientibus in Israhel quin potius loquere ad regem et non negabit me tibi
100 13 14 noluit autem adquiescere precibus eius sed praevalens viribus oppressit eam
et cubavit cum illa
100 13 15 et exosam eam habuit Amnon magno odio nimis ita ut maius esset odium quo
oderat eam amore quo ante dilexerat dixitque ei Amnon surge vade
100 13 16 quae respondit ei maius est hoc malum quod nunc agis adversum me quam
quod ante fecisti expellens me et noluit audire eam
100 13 17 sed vocato puero qui ministrabat ei dixit eice hanc a me foras et claude
ostium post eam
100 13 18 quae induta erat talari tunica huiuscemodi enim filiae regis virgines vestibus
utebantur eiecit itaque eam minister illius foras clausitque fores post eam
100 13 19 quae aspergens cinerem capiti suo scissa talari tunica inpositisque manibus
super caput suum ibat ingrediens et clamans
100 13 20 dixit autem ei Absalom frater suus num Amnon frater tuus concubuit tecum
sed nunc soror tace frater tuus est neque adfligas cor tuum pro re hac mansit itaque Thamar
contabescens in domo Absalom fratris sui
100 13 21 cum autem audisset rex David verba haec contristatus est valde
100 13 22 porro non est locutus Absalom ad Amnon nec malum nec bonum oderat enim
Absalom Amnon eo quod violasset Thamar sororem suam
100 13 23 factum est autem post tempus biennii ut tonderentur oves Absalom in
Baalator quae est iuxta Ephraim et vocavit Absalom omnes filios regis
100 13 24 venitque ad regem et ait ad eum ecce tondentur oves servi tui veniat oro rex
cum servis suis ad servum suum
100 13 25 dixitque rex ad Absalom noli fili mi noli rogare ut veniamus omnes et
gravemus te cum autem cogeret eum et noluisset ire benedixit ei
100 13 26 et ait Absalom si non vis venire veniat obsecro nobiscum saltem Amnon frater
meus dixitque ad eum rex non est necesse ut vadat tecum
100 13 27 coegit itaque eum Absalom et dimisit cum eo Amnon et universos filios regis
100 13 28 praeceperat autem Absalom pueris suis dicens observate cum temulentus
fuerit Amnon vino et dixeris vobis percutite eum et interficite nolite timere ego enim sum qui
praecepi vobis roboramini et estote viri fortes
100 13 29 fecerunt ergo pueri Absalom adversum Amnon sicut praeceperat eis Absalom
surgentesque omnes filii regis ascenderunt singuli mulas suas et fugerunt
100 13 30 cumque adhuc pergerent in itinere fama praevenit ad David dicens percussit
Absalom omnes filios regis et non remansit ex eis saltem unus
100 13 31 surrexit itaque rex et scidit vestimenta sua et cecidit super terram et omnes
servi ipsius qui adsistebant ei sciderunt vestimenta sua
100 13 32 respondens autem Ionadab filius Samaa fratris David dixit ne aestimet
dominus meus quod omnes pueri filii regis occisi sint Amnon solus mortuus est quoniam in ore
Absalom erat positus ex die qua oppressit Thamar sororem eius
100 13 33 nunc ergo ne ponat dominus meus rex super cor suum verbum istud dicens
omnes filii regis occisi sunt quoniam Amnon solus mortuus est
100 13 34 fugit autem Absalom et levavit puer speculator oculos suos et aspexit et ecce
populus multus veniebat per iter devium ex latere montis
100 13 35 dixit autem Ionadab ad regem ecce filii regis adsunt iuxta verbum servi tui sic
factum est
100 13 36 cumque cessasset loqui apparuerunt et filii regis et intrantes levaverunt vocem

suam et fleverunt sed et rex et omnes servi eius fleverunt ploratu magno nimis
 100 13 37 porro Absalom fugiens abiit ad Tholomai filium Amiur regem Gessur luxit
 ergo David filium suum cunctis diebus
 100 13 38 Absalom autem cum fugisset et venisset in Gessur fuit ibi tribus annis
 100 13 39 cessavitque David rex persequi Absalom eo quod consolatus esset super
 Amnon interitu
 100 14 1 intellegens autem Ioab filius Sarviae quod cor regis versum esset ad Absalom
 100 14 2 misit Thecuam et tulit inde mulierem sapientem dixitque ad eam lugere te
 simula et induere veste lugubri et ne unguaris oleo ut sis quasi mulier plurimo iam tempore lugens
 mortuum
 100 14 3 et ingredieris ad regem et loqueris ad eum sermones huiuscemodi posuit
 autem Ioab verba in ore eius
 100 14 4 itaque cum ingressa fuisset mulier thecutes ad regem cecidit coram eo super
 terram et adoravit et dixit serva me rex
 100 14 5 et ait ad eam rex quid causae habes quae respondit heu mulier vidua ego sum
 mortuus est enim vir meus
 100 14 6 et ancillae tuae erant duo filii qui rixati sunt adversum se in agro nullusque
 erat qui eos prohibere posset et percussit alter alterum et interfecit eum
 100 14 7 et ecce consurgens universa cognatio adversum ancillam tuam dicit trade eum
 qui percussit fratrem suum ut occidamus eum pro anima fratris sui quem interfecit et delemus
 heredem et quaerunt extinguere scintillam meam quae relicta est ut non supersit viro meo nomen et
 reliquiae super terram
 100 14 8 et ait rex ad mulierem vade in domum tuam et ego iubebo pro te
 100 14 9 dixitque mulier thecutes ad regem in me domine mi rex iniquitas et in
 domum patris mei rex autem et thronus eius sit innocens
 100 14 10 et ait rex qui contradixerit tibi adduc eum ad me et ultra non addet ut tangat te
 100 14 11 quae ait recordetur rex Domini Dei sui ut non multiplicentur proximi
 sanguinis ad ulciscendum et nequaquam interficient filium meum qui ait vivit Dominus quia non
 cadet de capillis filii tui super terram
 100 14 12 dixit ergo mulier loquatur ancilla tua ad dominum meum regem verbum et ait
 loquere
 100 14 13 dixitque mulier quare cogitasti istiusmodi rem contra populum Dei et locutus
 est rex verbum istud ut peccet et non reducat eiectum suum
 100 14 14 omnes morimur et quasi aquae delabimur in terram quae non revertuntur nec
 vult perire Deus animam sed retractat cogitans ne penitus pereat qui abiectus est
 100 14 15 nunc igitur veni ut loquar ad regem dominum meum verbum hoc praesente
 populo et dixit ancilla tua loquar ad regem si quo modo faciat rex verbum ancillae suae
 100 14 16 et audivit rex ut liberaret ancillam suam de manu omnium qui volebant delere
 me et filium meum simul de hereditate Dei
 100 14 17 dicat ergo ancilla tua ut fiat verbum domini mei regis quasi sacrificium sicut
 enim angelus Dei sic est dominus meus rex ut nec benedictione nec maledictione moveatur unde et
 Dominus Deus tuus est tecum
 100 14 18 et respondens rex dixit ad mulierem ne abscondas a me verbum quod te
 interrogo dixitque mulier loquere domine mi rex
 100 14 19 et ait rex numquid manus Ioab tecum est in omnibus istis respondit mulier et
 ait per salutem animae tuae domine mi rex nec ad dextram nec ad sinistram est ex omnibus his quae
 locutus est dominus meus rex servus enim tuus Ioab ipse praecepit mihi et ipse posuit in os ancillae
 tuae omnia verba haec
 100 14 20 ut verterem figuram sermonis huius servus tuus Ioab praecepit istud tu autem
 domine mi sapiens es sicut habet sapientiam angelus Dei ut intellegas omnia super terram
 100 14 21 et ait rex ad Ioab ecce placatus feci verbum tuum vade igitur et revoca
 puerum Absalom

100 14 22 cadensque Ioab super faciem suam in terram adoravit et benedixit regi et dixit
Ioab hodie intellexit servus tuus quia inveni gratiam in oculis tuis domine mi rex fecisti enim
sermonem servi tui

100 14 23 surrexit ergo Ioab et abiit in Gessur et adduxit Absalom in Hierusalem

100 14 24 dixit autem rex revertatur in domum suam et faciem meam non videat
reversus est itaque Absalom in domum suam et faciem regis non vidit

100 14 25 porro sicut Absalom vir non erat pulcher in omni Israhel et decorus nimis a
vestigio pedis usque ad verticem non erat in eo ulla macula

100 14 26 et quando tondebatur capillum semel autem in anno tondebatur quia gravabat
eum caesaries ponderabat capillos capitis sui ducentis siclis pondere publico

100 14 27 nati sunt autem Absalom filii tres et filia una nomine Thamar eleganti forma

100 14 28 mansitque Absalom Hierusalem duobus annis et faciem regis non vidit

100 14 29 misit itaque ad Ioab ut mitteret eum ad regem qui noluit venire ad eum
cumque secundo misisset et ille noluisset venire

100 14 30 dixit servis suis scitis agrum Ioab iuxta agrum meum habentem messem
hordei ite igitur et succendite eum igni succenderunt ergo servi Absalom segetem igni

100 14 31 surrexitque Ioab et venit ad Absalom in domum eius et dixit quare
succenderunt servi tui segetem meam igni

100 14 32 et respondit Absalom ad Ioab misi ad te obsecrans ut venires ad me et
mitterem te ad regem ut diceres ei quare veni de Gessur melius mihi erat ibi esse obsecro ergo ut
videam faciem regis quod si memor est iniquitatis meae interficiat me

100 14 33 ingressus Ioab ad regem nuntiavit ei vocatusque Absalom intravit ad regem et
adoravit super faciem terrae coram eo osculatusque est rex Absalom

100 15 1 igitur post haec fecit sibi Absalom currum et equites et quinquaginta viros qui
praecederent eum

100 15 2 et mane consurgens Absalom stabat iuxta introitum portae et omnem virum
qui habebat negotium ut veniret ad regis iudicium vocabat Absalom ad se et dicebat de qua civitate
es tu qui respondens aiebat ex una tribu Israhel ego sum servus tuus

100 15 3 respondebatque ei Absalom videntur mihi sermones tui boni et iusti sed non
est qui te audiat constitutus a rege dicebatque Absalom

100 15 4 quis me constituat iudicem super terram ut ad me veniant omnes qui habent
negotium et iuste iudicem

100 15 5 sed et cum accederet ad eum homo ut salutaret illum extendebat manum suam
et adprehendens osculabatur eum

100 15 6 faciebatque hoc omni Israhel qui veniebat ad iudicium ut audiretur a rege et
sollicitabat corda virorum Israhel

100 15 7 post quattuor autem annos dixit Absalom ad regem vadam et reddam vota
mea quae vovi Domino in Hebron

100 15 8 vovens enim vovit servus tuus cum esset in Gessur Syriae dicens si reduxerit
me Dominus in Hierusalem sacrificabo Domino

100 15 9 dixitque ei rex vade in pace et surrexit et abiit in Hebron

100 15 10 misit autem Absalom exploratores in universas tribus Israhel dicens statim ut
audieritis clangorem bucinæ dicite regnavit Absalom in Hebron

100 15 11 porro cum Absalom ierunt ducenti viri de Hierusalem vocati euntes simplici
corde et causam penitus ignorantes

100 15 12 accersivit quoque Absalom Ahitofel Gilonitem consiliarium David de civitate
sua Gilo cum immolaret victimas et facta est coniuratio valida populusque concurrere augebatur
cum Absalom

100 15 13 venit igitur nuntius ad David dicens toto corde universus Israhel sequitur
Absalom

100 15 14 et ait David servis suis qui erant cum eo in Hierusalem surgite fugiamus
neque enim erit nobis effugium a facie Absalom festinate egredi ne forte veniens occupet nos et

inpellat super nos ruinam et percutiat civitatem in ore gladii
100 15 15 dixeruntque servi regis ad eum omnia quaecumque praeceperit dominus
noster rex libenter exsequimur servi tui
100 15 16 egressus est ergo rex et universa domus eius pedibus suis et dereliquit rex
decem mulieres concubinas ad custodiendam domum
100 15 17 egressusque rex et omnis Israhel pedibus suis stetit procul a domo
100 15 18 et universi servi eius ambulabant iuxta eum et legiones Cherethi et Felethi et
omnes Getthei sescenti viri qui secuti eum fuerant de Geth praecedebant regem
100 15 19 dixit autem rex ad Ethai Gettheum cur venis nobiscum revertere et habita cum
rege quia peregrinus es et egressus de loco tuo
100 15 20 heri venisti et hodie inpelleris nobiscum egredi ego autem vadam quo iturus
sum revertere et reduc tecum fratres tuos ostendisti gratiam et fidem
100 15 21 et respondit Ethai regi dicens vivit Dominus et vivit dominus meus rex
quoniam in quocumque loco fueris domine mi rex sive in morte sive in vita ibi erit servus tuus
100 15 22 et ait David Ethai veni et transi et transivit Ethai Gettheus et omnes viri qui
cum eo erant et reliqua multitudo
100 15 23 omnesque flebant voce magna et universus populus transiebat rex quoque
transgrediebatur torrentem Cedron et cunctus populus incedebat contra viam quae respicit ad
desertum
100 15 24 venit autem et Sadoc et universi Levitae cum eo portantes arcam foederis Dei
et deposuerunt arcam Dei et ascendit Abiathar donec expletus est omnis populus qui egressus fuerat
de civitate
100 15 25 et dixit rex ad Sadoc reporta arcam Dei in urbem si invenero gratiam in oculis
Domini reducet me et ostendet mihi eam et tabernaculum suum
100 15 26 si autem dixerit non places praesto sum faciat quod bonum est coram se
100 15 27 et dixit rex ad Sadoc sacerdotem o videns revertere in civitatem in pace et
Achimaas filius tuus et Jonathan filius Abiathar duo filii vestri sint vobiscum
100 15 28 ecce ego abscondar in campestribus deserti donec veniat sermo a vobis
indicans mihi
100 15 29 reportaverunt igitur Sadoc et Abiathar arcam Dei Hierusalem et manserunt ibi
100 15 30 porro David ascendebat clivum Olivarum scandens et flens operto capite et
nudis pedibus incedens sed et omnis populus qui erat cum eo operto capite ascendebat plorans
100 15 31 nuntiatum est autem David quod et Ahitofel esset in coniuratione cum
Absalom dixitque David infatua quaeso consilium Ahitofel Domine
100 15 32 cumque ascenderet David summitatem montis in quo adoraturus erat
Dominum ecce occurrit ei Husai Arachites scissa veste et terra pleno capite
100 15 33 et dixit ei David si veneris mecum eris mihi oneri
100 15 34 si autem in civitatem revertaris et dixeris Absalom servus tuus sum rex sicut
fui servus patris tui sic ero servus tuus dissipabis consilium Ahitofel
100 15 35 habes autem tecum Sadoc et Abiathar sacerdotes et omne verbum
quodcumque audieris de domo regis indicabis Sadoc et Abiathar sacerdotibus
100 15 36 sunt autem cum eis duo filii eorum Achimaas Sadoc et Jonathan Abiathar et
mittetis per eos ad me omne verbum quod audieritis
100 15 37 veniente ergo Husai amico David in civitatem Absalom quoque ingressus est
Hierusalem
100 16 1 cumque David transisset paululum montis verticem apparuit Siba puer
Mifiboseth in occursum eius cum duobus asinis qui onerati erant ducentis panibus et centum
alligaturis uvae passae et centum massis palatarum et utribus vini
100 16 2 et dixit rex Sibae quid sibi volunt haec responditque Siba asini domestici
regis ut sedeant et panes et palatae ad vescendum pueris tuis vinum autem ut bibat si quis defecerit
in deserto
100 16 3 et ait rex ubi est filius domini tui responditque Siba regi remansit in

Hierusalem dicens hodie restituet mihi domus Israhel regnum patris mei
100 16 4 et ait rex Sibae tua sint omnia quae fuerunt Mifiboseth dixitque Siba adoro
inveniam gratiam coram te domine mi rex
100 16 5 venit ergo rex David usque Baurim et ecce egrediebatur inde vir de
cognitione domus Saul nomine Semei filius Gera procedebat egrediens et maledicebat
100 16 6 mittebatque lapides contra David et contra universos servos regis David
omnis autem populus et universi bellatores a dextro et sinistro latere regis incedebant
100 16 7 ita autem loquebatur Semei cum malediceret regi egredere egredere vir
sanguinum et vir Belial
100 16 8 reddidit tibi Dominus universum sanguinem domus Saul quoniam invasisti
regnum pro eo et dedit Dominus regnum in manu Absalom filii tui et ecce premunt te mala tua
quoniam vir sanguinum es
100 16 9 dixit autem Abisai filius Sarviae regi quare maledicit canis hic moriturus
domino meo regi vadam et amputabo caput eius
100 16 10 et ait rex quid mihi et vobis filii Sarviae dimittite eum maledicat Dominus
enim praecepit ei ut malediceret David et quis est qui audeat dicere quare sic fecerit
100 16 11 et ait rex Abisai et universis servis suis ecce filius meus qui egressus est de
utero meo quaerit animam meam quanto magis nunc filius Iemini dimittite eum ut maledicat iuxta
praeceptum Domini
100 16 12 si forte respiciat Dominus afflictionem meam et reddat mihi bonum pro
maledictione hac hodierna
100 16 13 ambulabat itaque David et socii eius per viam cum eo Semei autem per iugum
montis ex latere contra illum gradiebatur maledicens et mittens lapides adversum eum terramque
spargens
100 16 14 venit itaque rex et universus populus cum eo lassus et refocilati sunt ibi
100 16 15 Absalom autem et omnis populus Israhel ingressi sunt Hierusalem sed et
Ahitofel cum eo
100 16 16 cum autem venisset Husai Arachites amicus David ad Absalom locutus est ad
eum salve rex salve rex
100 16 17 ad quem Absalom haec est inquit gratia tua ad amicum tuum quare non isti
cum amico tuo
100 16 18 responditque Husai ad Absalom nequaquam quia illius ero quem elegit
Dominus et omnis hic populus et universus Israhel et cum eo manebo
100 16 19 sed ut et hoc inferam cui ego serviturus sum nonne filio regis sicut parui patri
tuo sic parebo et tibi
100 16 20 dixit autem Absalom ad Ahitofel inite consilium quid agere debeamus
100 16 21 et ait Ahitofel ad Absalom ingredi ad concubinas patris tui quas dimisit ad
custodiendam domum ut cum audierit omnis Israhel quod foedaveris patrem tuum roborentur
manus eorum tecum
100 16 22 tetenderunt igitur Absalom tabernaculum in solario ingressusque est ad
concubinas patris sui coram universo Israhel
100 16 23 consilium autem Ahitofel quod dabat in diebus illis quasi si quis consuleret
Deum sic erat omne consilium Ahitofel et cum esset cum David et cum esset cum Absalom
100 17 1 dixit igitur Ahitofel ad Absalom eligam mihi duodecim milia virorum et
consurgens persequar David hac nocte
100 17 2 et iruens super eum quippe qui lassus est et solutis manibus percutiam eum
cumque fugerit omnis populus qui cum eo est percutiam regem desolatum
100 17 3 et reducam universum populum quomodo omnis reverti solet unum enim
virum tu quaeris et omnis populus erit in pace
100 17 4 placuitque sermo eius Absalom et cunctis maioribus natu Israhel
100 17 5 ait autem Absalom vocate et Husai Arachiten et audiamus quid etiam ipse
dicat

100 17 6 cumque venisset Husai ad Absalom ait Absalom ad eum huiusmodi sermonem locutus est Ahitofel facere debemus an non quod das consilium
100 17 7 et dixit Husai ad Absalom non bonum consilium quod dedit Ahitofel hac vice
100 17 8 et rursum intulit Husai tu nosti patrem tuum et viros qui cum eo sunt esse fortissimos et amaro animo veluti si ursa raptis catulis in saltu saeviat sed et pater tuus vir bellator est nec morabitur cum populo
100 17 9 forsitan nunc latitat in foveis aut in uno quo voluerit loco et cum ceciderit unus quilibet in principio audiet quicumque audierit et dicet facta est plaga in populo qui sequebatur Absalom
100 17 10 et fortissimus quoque cuius cor est quasi leonis pavore solvetur scit enim omnis populus Israhel fortem esse patrem tuum et robustos omnes qui cum eo sunt
100 17 11 sed hoc mihi videtur rectum esse consilium congregetur ad te universus Israhel a Dan usque Bersabee quasi harena maris innumerabilis et tu eris in medio eorum
100 17 12 et intruemus super eum in quocumque loco fuerit inventus et operiemus eum sicut cadere solet ros super terram et non relinquemus de viris qui cum eo sunt ne unum quidem
100 17 13 quod si urbem aliquam fuerit ingressus circumdabit omnis Israhel civitati illi funes et trahemus eam in torrentem ut non repperiatur nec calculus quidem ex ea
100 17 14 dixitque Absalom et omnis vir Israhel melius consilium Husai Arachitae consilio Ahitofel Domini autem nutu dissipatum est consilium Ahitofel utile ut induceret Dominus super Absalom malum
100 17 15 et ait Husai Sadoc et Abiathar sacerdotibus hoc et hoc modo consilium dedit Ahitofel Absalom et senibus Israhel et ego tale et tale dedi consilium
100 17 16 nunc ergo mittite cito et nuntiate David dicentes ne moremini nocte hac in campestribus deserti sed absque dilatione transgredere ne forte absorbeatur rex et omnis populus qui cum eo est
100 17 17 Ionathan autem et Achimaas stabant iuxta fontem Rogel abiit ancilla et nuntiavit eis et illi profecti sunt ut referrent ad regem David nuntium non enim poterant videri aut introire civitatem
100 17 18 vidit autem eos quidam puer et indicavit Absalom illi vero concito gradu ingressi sunt domum cuiusdam viri in Baurim qui habebat puteum in vestibulo suo et descenderunt in eum
100 17 19 tulit autem mulier et expandit velamen super os putei quasi siccans ptisanas et sic res latuit
100 17 20 cumque venissent servi Absalom ad mulierem in domum dixerunt ubi est Achimaas et Ionathan et respondit eis mulier transierunt gustata paululum aqua at hii qui quaerebant cum non repperissent reversi sunt Hierusalem
100 17 21 cumque abissent ascenderunt illi de puteo et pergentes nuntiaverunt regi David atque dixerunt surgite transite cito fluvium quoniam huiusmodi dedit consilium contra vos Ahitofel
100 17 22 surrexit ergo David et omnis populus qui erat cum eo et transierunt Iordanem donec dilucesceret et ne unus quidem residuus fuit qui non transisset fluvium
100 17 23 porro Ahitofel videns quod non fuisset factum consilium suum stravit asinum suum et surrexit et abiit in domum suam et in civitatem suam et disposita domo sua suspendio interiit et sepultus est in sepulchro patris sui
100 17 24 David autem venit in Castra et Absalom transivit Iordanem ipse et omnis vir Israhel cum eo
100 17 25 Amasam vero constituit Absalom pro Ioab super exercitum Amasa autem erat filius viri qui vocabatur Iethra de Hiesreli qui ingressus est ad Abigail filiam Naas sororem Sarviae quae fuit mater Ioab
100 17 26 et castrametatus est Israhel cum Absalom in terra Galaad
100 17 27 cumque venisset David in Castra Sobi filius Naas de Rabbath filiorum Ammon et Machir filius Ammihel de Lodabar et Berzellai Galaadites de Rogelim

100 17 28 obtulerunt ei stratoria et tappetia et vasa fictilia frumentum et hordeum et farinam pulentam et fabam et lentem frixum cicer
100 17 29 et mel et butyrum oves et pingues vitulos dederuntque David et populo qui cum eo erat ad vescendum suspicati enim sunt populum fame et siti fatigari in deserto
100 18 1 igitur considerato David populo suo constituit super eum tribunos et centuriones
100 18 2 et dedit populi tertiam partem sub manu Ioab et tertiam in manu Abisai filii Sarviae fratris Ioab et tertiam sub manu Ethai qui erat de Geth dixitque rex ad populum egrediar et ego vobiscum
100 18 3 et respondit populus non exibis sive enim fugerimus non magnopere ad eos de nobis pertinebit sive media pars ceciderit e nobis non satis curabunt quia tu unus pro decem milibus computaris melius est igitur ut sis nobis in urbe praesidio
100 18 4 ad quos rex ait quod vobis rectum videtur hoc faciam stetit ergo rex iuxta portam egrediebaturque populus per turmas suas centeni et milleni
100 18 5 et praecepit rex Ioab et Abisai et Ethai dicens servate mihi puerum Absalom et omnis populus audiebat praecipientem regem cunctis principibus pro Absalom
100 18 6 itaque egressus est populus in campum contra Israhel et factum est proelium in saltu Ephraim
100 18 7 et caesus est ibi populus Israhel ab exercitu David factaque est ibi plaga magna in die illa viginti milium
100 18 8 fuit autem ibi proelium dispersum super faciem omnis terrae et multo plures erant quos saltus consumpserat de populo quam hii quos voraverat gladius in die illa
100 18 9 accidit autem ut occurreret Absalom servus David sedens mulo cumque ingressus fuisset mulus subter condensam quercum et magnam adhesit caput eius quercui et illo suspenso inter caelum et terram mulus cui sederat pertransivit
100 18 10 vidit autem hoc quispiam et nuntiavit Ioab dicens vidi Absalom pendere de quercu
100 18 11 et ait Ioab viro qui nuntiaverat ei si vidisti quare non confodisti eum cum terra et ego dedissem tibi decem argenti siclos et unum balteum
100 18 12 qui dixit ad Ioab si adpenderes in manibus meis mille argenteos nequaquam mitterem manum meam in filium regis audientibus enim nobis praecepit rex tibi et Abisai et Ethai dicens custodite mihi puerum Absalom
100 18 13 sed et si fecissem contra animam meam audacter nequaquam hoc regem latere potuisset et tu stares ex adverso
100 18 14 et ait Ioab non sicut tu vis sed adgrediar eum coram te tulit ergo tres lanceas in manu sua et infixit eas in corde Absalom cumque adhuc palpitaret herens in quercu
100 18 15 cucurrerunt decem iuvenes armigeri Ioab et percutientes interfecerunt eum
100 18 16 cecinit autem Ioab bucina et retinuit populum ne persequeretur fugientem Israhel volens parcere multitudini
100 18 17 et tulerunt Absalom et proiecerunt eum in saltu in foveam grandem et conportaverunt super eum acervum lapidum magnum nimis omnis autem Israhel fugit in tabernacula sua
100 18 18 porro Absalom erexerat sibi cum adhuc viveret titulum qui est in valle Regis dixerat enim non habeo filium et hoc erit monumentum nominis mei vocavitque titulum nomine suo et appellatur manus Absalom usque ad hanc diem
100 18 19 Achimaas autem filius Sadoc ait curram et nuntiabo regi quia iudicium fecerit ei Dominus de manu inimicorum eius
100 18 20 ad quem Ioab dixit non eris nuntius in hac die sed nuntiabis in alia hodie nolo te nuntiare filius enim regis est mortuus
100 18 21 et ait Ioab Chusi vade et nuntia regi quae vidisti adoravit Chusi Ioab et cucurrit
100 18 22 rursum autem Achimaas filius Sadoc dixit ad Ioab quid inpedit si etiam ego

curram post Chusi dixitque Ioab quid vis currere fili mi non eris boni nuntii baiulus
100 18 23 qui respondit quid enim si cucurrero et ait ei curre currens ergo Achimaas per
viam compendii transivit Chusi
100 18 24 David autem sedebat inter duas portas speculator vero qui erat in fastigio
portae super murum elevans oculos vidit hominem currentem solum
100 18 25 et exclamans indicavit regi dixitque rex si solus est bonus est nuntius in ore
eius properante autem illo et accedente propius
100 18 26 vidit speculator hominem alterum currentem et vociferans in culmine ait
apparet mihi homo currens solus dixitque rex et iste bonus est nuntius
100 18 27 speculator autem contemplor ait cursum prioris quasi cursum Achimaas filii
Sadoc et ait rex vir bonus est et nuntium portans bonum venit
100 18 28 clamans autem Achimaas dixit ad regem salve et adorans regem coram eo
pronus in terram ait benedictus Dominus Deus tuus qui conclusit homines qui levaverunt manus
suas contra dominum meum regem
100 18 29 et ait rex estne pax puero Absalom dixitque Achimaas vidi tumultum magnum
cum mitteret Ioab servus tuus o rex me servum tuum nescio aliud
100 18 30 ad quem rex transi ait et sta hic cumque ille transisset et staret
100 18 31 apparuit Chusi et veniens ait bonum adporto nuntium domine mi rex iudicavit
enim pro te Dominus hodie de manu omnium qui surrexerunt contra te
100 18 32 dixit autem rex ad Chusi estne pax puero Absalom cui respondens Chusi fiant
inquit sicut puer inimici domini mei regis et universi qui consurgunt adversum eum in malum
100 18 33 contristatus itaque rex ascendit cenaculum portae et flevit et sic loquebatur
vadens fili mi Absalom fili mi Absalom quis mihi tribuat ut ego moriar pro te Absalom fili mi fili mi
100 19 1 nuntiatum est autem Ioab quod rex fleret et lugeret filium suum
100 19 2 et versa est victoria in die illa in luctum omni populo audivit enim populus in
die illa dici dolet rex super filio suo
100 19 3 et declinabat populus in die illa ingredi civitatem quomodo declinare solet
populus versus et fugiens de proelio
100 19 4 porro rex operuit caput suum et clamabat voce magna fili mi Absalom
Absalom fili mi fili mi
100 19 5 ingressus ergo Ioab ad regem in domo dixit confudisti hodie vultus omnium
servorum tuorum qui salvam fecerunt animam tuam et animam filiorum tuorum et filiarum tuarum
et animam uxorum tuarum et animam concubinarum tuarum
100 19 6 diligis odientes te et odio habes diligentes te et ostendisti hodie quia non
curas de ducibus tuis et de servis tuis et vere cognovi modo quia si Absalom viveret et nos omnes
occubuissemus tunc placeret tibi
100 19 7 nunc igitur surge et procede et adloquens satisfac servis tuis iuro enim tibi per
Dominum quod si non exieris ne unus quidem remansurus sit tecum nocte hac et peius erit hoc tibi
quam omnia mala quae venerunt super te ab adolescentia tua usque in praesens
100 19 8 surrexit ergo rex et sedit in porta et omni populo nuntiatum est quod rex
sederet in porta venitque universa multitudo coram rege Israhel autem fugit in tabernacula sua
100 19 9 omnis quoque populus certabat in cunctis tribubus Israhel dicens rex liberavit
nos de manu inimicorum nostrorum ipse salvavit nos de manu Philisthinorum et nunc fugit de terra
propter Absalom
100 19 10 Absalom autem quem unximus super nos mortuus est in bello usquequo
siletis et non reducit is regem
100 19 11 rex vero David misit ad Sadoc et ad Abiathar sacerdotes dicens loquimini ad
maiores natu Iuda dicentes cur venitis novissimi ad reducendum regem in domum suam sermo
autem omnis Israhel pervenerat ad regem in domo eius
100 19 12 fratres mei vos os meum et caro mea vos quare novissimi reducit is regem
100 19 13 et Amasae dicite nonne os meum es et caro mea haec faciat mihi Deus et haec
addat si non magister militiae fueris coram me omni tempore pro Ioab

100 19 14 et inclinavit cor omnium virorum Iuda quasi viri unius miseruntque ad regem
dicentes revertere tu et omnes servi tui

100 19 15 et reversus est rex et venit usque ad Iordanem et Iuda venit in Galgala ut
occurreret regi et transduceret eum Iordanem

100 19 16 festinavit autem Semei filius Gera filii Iemini de Baurim et descendit cum
viris Iuda in occursum regis David

100 19 17 cum mille viris de Benjamin et Siba puer de domo Saul et quindecim filii eius
ac viginti servi erant cum eo et inrumpentes Iordanem ante regem

100 19 18 transierunt vada ut transducerent domum regis et facerent iuxta iussionem
eius Semei autem filius Gera prostratus coram rege cum iam transisset Iordanem

100 19 19 dixit ad eum ne reputes mihi domine mi iniquitatem neque memineris
iniuriam servi tui in die qua egressus es domine mi rex de Hierusalem neque ponas rex in corde tuo

100 19 20 agnosco enim servus tuus peccatum meum et idcirco hodie primus veni de
omni domo Ioseph descendique in occursum domini mei regis

100 19 21 respondens vero Abisai filius Sarviae dixit numquid pro his verbis non
occidetur Semei quia maledixit christo Domini

100 19 22 et ait David quid mihi et vobis filii Sarviae cur efficimini mihi hodie in Satan
ergone hodie interficietur vir in Israhel an ignoro hodie me factum regem super Israhel

100 19 23 et ait rex Semei non morieris iuravitque ei

100 19 24 Mifiboseth quoque filius Saul descendit in occursum regis in lotis pedibus et
intonsa barba vestesque suas non laverat a die qua egressus fuerat rex usque ad diem reversionis
eius in pace

100 19 25 cumque Hierusalem occurrisset regi dixit ei rex quare non venisti mecum
Mifiboseth

100 19 26 qui respondens ait domine mi rex servus meus contempsit me dixi ei ego
famulus tuus ut sterneret mihi asinum et ascendens abirem cum rege claudus enim sum servus tuus

100 19 27 insuper et accusavit me servum tuum ad te dominum meum regem tu autem
domine mi rex sicut angelus Dei fac quod placitum est tibi

100 19 28 neque enim fuit domus patris mei nisi morti obnoxia domino meo regi tu
autem posuisti me servum tuum inter convivas mensae tuae quid igitur habeo iustae querellae aut
quid possum ultra vociferari ad regem

100 19 29 ait ergo ei rex quid ultra loqueris fixum est quod locutus sum tu et Siba
dividite possessiones

100 19 30 responditque Mifiboseth regi etiam cuncta accipiat postquam reversus est
dominus meus rex pacifice in domum suam

100 19 31 Berzellai quoque Galaadites descendens de Rogelim transduxit regem
Iordanem paratus etiam ultra fluvium prosequi eum

100 19 32 erat autem Berzellai Galaadites senex valde id est octogenarius et ipse
praebuit alimenta regi cum moraretur in Castris fuit quippe vir dives nimis

100 19 33 dixit itaque rex ad Berzellai veni mecum ut requiescas secure mecum in
Hierusalem

100 19 34 et ait Berzellai ad regem quot sunt dies annorum vitae meae ut ascendam cum
rege Hierusalem

100 19 35 octogenarius sum hodie numquid vigent sensus mei ad discernendum suave
aut amarum aut delectare potest servum tuum cibus et potus vel audire ultra possum vocem
cantorum atque cantricum quare servus tuus fit oneri domino meo regi

100 19 36 paululum procedam famulus tuus ab Iordane tecum nec indigeo hac
vicissitudine

100 19 37 sed obsecro ut revertar servus tuus et moriar in civitate mea iuxta sepulchrum
patris mei et matris meae est autem servus tuus Chamaam ipse vadat tecum domine mi rex et fac ei
quod tibi bonum videtur

100 19 38 dixitque rex mecum transeat Chamaam et ego faciam ei quicquid tibi

placuerit et omne quod petieris a me inpetrabis

100 19 39 cumque transisset universus populus et rex Iordanem osculatus est rex Berzellai et benedixit ei et ille reversus est in locum suum

100 19 40 transivit ergo rex in Galgalam et Chamaam cum eo omnis autem populus Iuda transduxerat regem et media tantum pars adfuerat de populo Israhel

100 19 41 itaque omnes viri Israhel concurrentes ad regem dixerunt ei quare te furati sunt fratres nostri viri Iuda et transduxerunt regem et domum eius Iordanem omnesque viros David cum eo

100 19 42 et respondit omnis vir Iuda ad viros Israhel quia propior mihi est rex cur irascaris super hac re numquid comedimus aliquid ex rege aut munera nobis data sunt

100 19 43 et respondit vir Israhel ad viros Iuda et ait decem partibus maior ego sum apud regem magisque ad me pertinet David quam ad te cur mihi fecisti iniuriam et non mihi nuntiatum est priori ut reducerem regem meum durius autem responderunt viri Iuda viris Israhel

100 20 1 accidit quoque ut ibi esset vir Belial nomine Seba filius Bochri vir iemineus et cecinit bucina et ait non est nobis pars in David neque hereditas in filio Isai vir in tabernacula tua Israhel

100 20 2 et separatus est omnis Israhel a David secutusque est Seba filium Bochri viri autem Iuda adhererunt regi suo a Iordane usque Hierusalem

100 20 3 cumque venisset rex in domum suam Hierusalem tulit decem mulieres concubinas quas dereliquerat ad custodiendam domum et tradidit eas in custodiam alimenta eis praebens et non est ingressus ad eas sed erant clausae usque ad diem mortis suae in viduitate viventes

100 20 4 dixit autem rex Amasae convoca mihi omnes viros Iuda in diem tertium et tu adesto praesens

100 20 5 abiit ergo Amasa ut convocaret Iudam et moratus est extra placitum quod ei constituerat

100 20 6 ait autem David ad Abisai nunc magis adflicturus est nos Seba filius Bochri quam Absalom tolle igitur servos domini tui et persequere eum ne forte inveniat civitates munitas et effugiat nos

100 20 7 egressi sunt ergo cum eo viri Ioab Cherethi quoque et Felethi et omnes robusti exierunt de Hierusalem ad persequendum Seba filium Bochri

100 20 8 cumque illi essent iuxta lapidem grandem qui est in Gabaon Amasa veniens occurrit eis porro Ioab vestitus erat tunica stricta ad mensuram habitus sui et desuper accinctus gladio dependente usque ad ilia in vagina qui fabrefactus levi motu egredi poterat et percutere

100 20 9 dixit itaque Ioab ad Amasa salve mi frater et tenuit manu dextra mentum Amasae quasi osculans eum

100 20 10 porro Amasa non observavit gladium quem habebat Ioab qui percussit eum in latere et effudit intestina eius in terram nec secundum vulnus adposuit Ioab autem et Abisai frater eius persecuti sunt Seba filium Bochri

100 20 11 interea quidam viri cum stetissent iuxta cadaver Amasae de sociis Ioab dixerunt ecce qui esse voluit pro Ioab comes David pro Ioab

100 20 12 Amasa autem conspersus sanguine iacebat in media via vidit hoc quidam vir quod subsisteret omnis populus ad videndum eum et amovit Amasam de via in agrum operuitque eum vestimento ne subsisterent transeuntes propter eum

100 20 13 amoto igitur illo de via transiebat omnis vir sequens Ioab ad persequendum Seba filium Bochri

100 20 14 porro ille transierat per omnes tribus Israhel in Abelam et in Bethmacha omnesque electi congregati fuerant ad eum

100 20 15 venerunt itaque et obpugnabant eum in Abela et in Bethmacha et circumdederunt munitioibus civitatem et obsessa est urbs omnis autem turba quae erat cum Ioab moliebatur destruere muros

100 20 16 et exclamavit mulier sapiens de civitate audite audite dicite Ioab adpropinqua

huc et loquar tecum

100 20 17 qui cum accessisset ad eam ait illi tu es Ioab et ille respondit ego ad quem sic locuta est audi sermones ancillae tuae qui respondit audio

100 20 18 rursumque illa sermo inquit dicebatur in veteri proverbio qui interrogant interrogent in Abela et sic perficiebant

100 20 19 nonne ego sum quae respondeo veritatem Israhel et tu quaeris subruere civitatem et evertere matrem in Israhel quare praecipitas hereditatem Domini

100 20 20 respondensque Ioab ait absit absit hoc a me non praecipito neque demolior

100 20 21 non se sic habet res sed homo de monte Ephraim Seba filius Bochri cognomine levavit manum contra regem David tradite illum solum et recedemus a civitate et ait mulier ad Ioab ecce caput eius mittetur ad te per murum

100 20 22 ingressa est ergo ad omnem populum et locuta est eis sapienter qui abscisum caput Seba filii Bochri proiecerunt ad Ioab et ille cecinit tuba et recesserunt ab urbe unusquisque in tabernacula sua Ioab autem reversus est Hierusalem ad regem

100 20 23 fuit ergo Ioab super omnem exercitum Israhel Banaias autem filius Ioiadae super Cheretheos et Feletheos

100 20 24 Aduram vero super tributa porro Iosaphat filius Ahilud a commentariis

100 20 25 Sia autem scriba Sadoc vero et Abiathar sacerdotes

100 20 26 Hira autem Hiaiarites erat sacerdos David

100 21 1 facta est quoque fames in diebus David tribus annis iugiter et consuluit David oraculum Domini dixitque Dominus propter Saul et domum eius et sanguinem quia occidit Gabaonitas

100 21 2 vocatis ergo Gabaonitis rex dixit ad eos porro Gabaonitae non sunt de filiis Israhel sed reliquiae Amorreorum filii quippe Israhel iuraverant eis et voluit Saul percutere eos zelo quasi pro filiis Israhel et Iuda

100 21 3 dixit ergo David ad Gabaonitas quid faciam vobis et quod erit vestri piaculum ut benedicatis hereditati Domini

100 21 4 dixeruntque ei Gabaonitae non est nobis super argento et auro quaestio contra Saul et contra domum eius neque volumus ut interficiatur homo de Israhel ad quos ait quid ergo vultis ut faciam vobis

100 21 5 qui dixerunt regi virum qui adtrivit nos et oppressit inique ita delere debemus ut ne unus quidem residuus sit de stirpe eius in cunctis finibus Israhel

100 21 6 dentur nobis septem viri de filiis eius et crucifigamus eos Domino in Gabaath Saul quondam electi Domini et ait rex ego dabo

100 21 7 pepercitque rex Mifiboseth filio Ionathan filii Saul propter iusiurandum Domini quod fuerat inter David et inter Ionathan filium Saul

100 21 8 tulit itaque rex duos filios Respha filiae Ahia quos peperit Saul Armoni et Mifiboseth et quinque filios Michol filiae Saul quos genuerat Hadriheli filio Berzellai qui fuit de Molathi

100 21 9 et dedit eos in manu Gabaonitarum qui crucifixerunt illos in monte coram Domino et ceciderunt hii septem simul occisi in diebus messis primis incipiente messione hordei

100 21 10 tollens autem Respha filia Ahia cilicium substravit sibi super petram ab initio messis donec stillaret aqua super eos de caelo et non dimisit aves lacerare eos per diem neque bestias per noctem

100 21 11 et nuntiata sunt David quae fecerat Respha filia Ahia concubina Saul

100 21 12 et abiit David et tulit ossa Saul et ossa Ionathan filii eius a viris Iabesgalaad qui furati fuerant ea de platea Bethsan in qua suspenderant eos Philisthim cum interfecissent Saul in Gelboe

100 21 13 et asportavit inde ossa Saul et ossa Ionathan filii eius et colligentes ossa eorum qui adfixi fuerant

100 21 14 sepelierunt ea cum ossibus Saul et Ionathan filii eius in terra Benjamin in latere in sepulchro Cis patris eius feceruntque omnia quae praeceperat rex et repropitiatus est Deus

terrae post haec

100 21 15 factum est autem rursum proelium Philisthinorum adversum Israhel et descendit David et servi eius cum eo et pugnabant contra Philisthim deficiente autem David

100 21 16 Iesbidenob qui fuit de genere Arafa cuius ferrum hastae trecentas uncias adpendebat et accinctus erat ense novo nisus est percutere David

100 21 17 praesidioque ei fuit Abisai filius Sarviae et percussum Philistheum interfecit tunc iuraverunt viri David dicentes non egredieris nobiscum in bellum ne extinguas lucernam Israhel

100 21 18 secundum quoque fuit bellum in Gob contra Philistheos tunc percussit Sobbochai de Usathi Seph de stirpe Arafa

100 21 19 tertium quoque fuit bellum in Gob contra Philistheos in quo percussit Adeodatus filius Saltus polymitarius bethleemites Goliath Gettheum cuius hastile hastae erat quasi liciatorium texentium

100 21 20 quartum bellum fuit in Geth in quo vir excelsus qui senos in manibus pedibusque habebat digitos id est viginti et quattuor et erat de origine Arafa

100 21 21 blasphemavit Israhel percussit autem eum Ionathan filius Sammaa fratris David

100 21 22 hii quattuor nati sunt de Arafa in Geth et ceciderunt in manu David et servorum eius

100 22 1 locutus est autem David Domino verba carminis huius in die qua liberavit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum et de manu Saul

100 22 2 et ait Dominus petra mea et robur meum et salvator meus

100 22 3 Deus meus fortis meus sperabo in eum scutum meum et cornu salutis meae elevator meus et refugium meum salvator meus de iniquitate liberabis me

100 22 4 laudabilem invocabo Dominum et ab inimicis meis salvus ero

100 22 5 quia circumdederunt me contritiones mortis torrentes Belial terruerunt me

100 22 6 funes inferi circumdederunt me praevenierunt me laquei mortis

100 22 7 in tribulatione mea invocabo Dominum et ad Deum meum clamabo et exaudiet de templo suo vocem meam et clamor meus veniet ad aures eius

100 22 8 commota est et contremuit terra fundamenta montium concussa sunt et conquassata quoniam iratus est

100 22 9 ascendit fumus de naribus eius et ignis de ore eius voravit carbones incensi sunt ab eo

100 22 10 et inclinavit caelos et descendit et caligo sub pedibus eius

100 22 11 et ascendit super cherubin et volavit et lapsus est super pinnas venti

100 22 12 posuit tenebras in circuitu suo latibulum cribrans aquas de nubibus caelorum

100 22 13 prae fulgore in conspectu eius succensi sunt carbones ignis

100 22 14 tonabit de caelis Dominus et Excelsus dabit vocem suam

100 22 15 misit sagittas et dissipavit eos fulgur et consumpsit eos

100 22 16 et apparuerunt effusiones maris et revelata sunt fundamenta orbis ab

increpatione Domini ab inspiratione spiritus furoris eius

100 22 17 misit de excelso et adsumpsit me extraxit me de aquis multis

100 22 18 liberavit me ab inimico meo potentissimo ab his qui oderant me quoniam robustiores me erant

100 22 19 praevenit me in die afflictionis meae et factus est Dominus firmamentum meum

100 22 20 et eduxit me in latitudinem liberavit me quia placuit ei

100 22 21 retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam et secundum munditiam manuum mearum reddet mihi

100 22 22 quia custodivi vias Domini et non egi impie a Deo meo

100 22 23 omnia enim iudicia eius in conspectu meo et praecepta eius non amovi a me

100 22 24 et ero perfectus cum eo et custodiam me ab iniquitate mea

100 22 25 et restituet Dominus mihi secundum iustitiam meam et secundum munditiam
 manuum mearum in conspectu oculorum suorum
 100 22 26 cum sancto sanctus eris et cum robusto perfectus
 100 22 27 cum electo electus eris et cum perverso perverteris
 100 22 28 et populum pauperem salvum facies oculisque tuis excelsos humiliabis
 100 22 29 quia tu lucerna mea Domine et Domine inluminabis tenebras meas
 100 22 30 in te enim curram accinctus in Deo meo transiliam murum
 100 22 31 Deus immaculata via eius eloquium Domini igne examinatum scutum est
 omnium sperantium in se
 100 22 32 quis est deus praeter Dominum et quis fortis praeter Deum nostrum
 100 22 33 Deus qui accingit me fortitudine et conplanavit perfectam viam meam
 100 22 34 coaequans pedes meos cervis et super excelsa mea statuens me
 100 22 35 docens manus meas ad proelium et componens quasi arcum aereum brachia
 mea
 100 22 36 dedisti mihi clypeum salutis tuae et mansuetudo mea multiplicavit me
 100 22 37 dilatabis gressus meos subtus me et non deficient tali mei
 100 22 38 persequar inimicos meos et conteram et non revertar donec consumam eos
 100 22 39 consumam eos et confringam ut non consurgant cadent sub pedibus meis
 100 22 40 accinxisti me fortitudine ad proelium incurvabis resistentes mihi sub me
 100 22 41 inimicos meos dedisti mihi dorsum odientes me et disperdam eos
 100 22 42 clamabunt et non erit qui salvet ad Dominum et non exaudiet eos
 100 22 43 delebo eos ut pulverem terrae quasi lutum platearum comminam eos atque
 conpingam
 100 22 44 salvabis me a contradictionibus populi mei custodies in caput gentium
 populus quem ignoro serviet mihi
 100 22 45 filii alieni resistent mihi auditu auris oboedient mihi
 100 22 46 filii alieni defluerunt et contrahentur in angustiis suis
 100 22 47 vivit Dominus et benedictus Deus meus et exaltabitur Deus fortis salutis meae
 100 22 48 Deus qui das vindictas mihi et deicis populos sub me
 100 22 49 qui educis me ab inimicis meis et a resistentibus mihi elevas me a viro iniquo
 liberabis me
 100 22 50 propterea confitebor tibi Domine in gentibus et nomini tuo cantabo
 100 22 51 magnificenti salutes regis sui et facienti misericordiam christo suo David et
 semini eius in sempiternum
 100 23 1 haec autem sunt verba novissima quae dixit David filius Isai dixit vir cui
 constitutum est de christo Dei Iacob egregius psalta Israhel
 100 23 2 spiritus Domini locutus est per me et sermo eius per linguam meam
 100 23 3 dixit Deus Israhel mihi locutus est Fortis Israhel dominator hominum iustus
 dominator in timore Dei
 100 23 4 sicut lux aurorae oriente sole mane absque nubibus rutilat et sicut pluviis
 germinat herba de terra
 100 23 5 nec tanta est domus mea apud Deum ut pactum aeternum iniret mecum
 firmum in omnibus atque munitum cuncta enim salus mea et omnis voluntas nec est quicquam ex ea
 quod non germinet
 100 23 6 praevaricatores autem quasi spinae evellentur universi quae non tolluntur
 manibus
 100 23 7 et si quis tangere voluerit eas armabitur ferro et ligno lanceato igneque
 succensae comburentur usque ad nihilum
 100 23 8 haec nomina fortium David Sedens in cathedra sapientissimus princeps inter
 tres ipse est quasi tenerrimus ligni vermiculus qui octingentos interfecit impetu uno
 100 23 9 post hunc Eleazar filius patris eius Ahoi inter tres fortes qui erant cum David
 quando exprobraverunt Philisthim et congregati sunt illuc in proelium

100 23 10 cumque ascendissent viri Israhel ipse stetit et percussit Philistheos donec deficeret manus eius et obrigesceret cum gladio fecitque Dominus salutem magnam in die illa et populus qui fugerat reversus est ad caesorum spolia detrahenda
100 23 11 et post hunc Semma filius Age de Arari et congregati sunt Philisthim in statione erat quippe ibi ager plenus lente cumque fugisset populus a facie Philisthim
100 23 12 stetit ille in medio agri et tuitus est eum percussitque Philistheos et fecit Dominus salutem magnam
100 23 13 necnon ante descenderant tres qui erant principes inter triginta et venerant tempore messis ad David in speluncam Odollam castra autem Philisthim erant posita in valle Gigantum
100 23 14 et David erat in praesidio porro statio Philisthinorum tunc erat in Bethleem
100 23 15 desideravit igitur David et ait si quis mihi daret potum aquae de cisterna quae est in Bethleem iuxta portam
100 23 16 inruperunt ergo tres fortes castra Philisthinorum et hauserunt aquam de cisterna Bethleem quae erat iuxta portam et adtulerunt ad David at ille noluit bibere sed libavit illam Domino
100 23 17 dicens propitius mihi sit Dominus ne faciam hoc num sanguinem hominum istorum qui profecti sunt et animarum periculum bibam noluit ergo bibere haec fecerunt tres robustissimi
100 23 18 Abisai quoque frater Ioab filius Sarviae princeps erat de tribus ipse est qui elevavit hastam suam contra trecentos quos interfecit nominatus in tribus
100 23 19 et inter tres nobilior eratque eorum princeps sed usque ad tres primos non pervenerat
100 23 20 et Banaias filius Ioiada viri fortissimi magnorum operum de Capsehel ipse percussit duos leones Moab et ipse descendit et percussit leonem in media cisterna diebus nivis
100 23 21 ipse quoque interfecit virum aegyptium virum dignum spectaculo habentem in manu hastam itaque cum descendisset ad eum in virga vi extorsit hastam de manu Aegyptii et interfecit eum hasta sua
100 23 22 haec fecit Banaias filius Ioiadae
100 23 23 et ipse nominatus inter tres robustos qui erant inter triginta nobiliores verumtamen usque ad tres non pervenerat fecitque eum David sibi auricularium a secreto
100 23 24 Asahel frater Ioab inter triginta Eleanan filius patruis eius de Bethleem
100 23 25 Semma de Arari Helica de Arodi
100 23 26 Helas de Felthi Hira filius Aces de Thecua
100 23 27 Abiezer de Anathoth Mobonnai de Usathi
100 23 28 Selmon Aohites Maharai Netophathites
100 23 29 Heled filius Banaa et ipse Netophathites Hithai filius Ribai de Gebeeth filiorum Beniamin
100 23 30 Banahi Aufrathonites Heddai de torrente Gaas
100 23 31 Abialbon Arbathites Azmaveth de Beromi
100 23 32 Eliaba de Salboni filii Iasen Ionathan
100 23 33 Semma de Horodi Haiam filius Sarar Arorites
100 23 34 Elifeleth filius Aasbai filii Maachathi Heliam filius Ahitofel Gelonites
100 23 35 Esrai de Carmelo Farai de Arbi
100 23 36 Igaal filius Nathan de Soba Bonni de Gaddi
100 23 37 Selech de Ammoni Naharai Berothites armiger Ioab filii Sarviae
100 23 38 Hira Hiethrites Gareb et ipse Hiethrites
100 23 39 Urias Hettheus omnes triginta septem
100 24 1 et addidit furor Domini irasci contra Israhel commovitque David in eis dicentem vade numera Israhel et Iudam
100 24 2 dixitque rex ad Ioab principem exercitus sui perambula omnes tribus Israhel a Dan usque Bersabee et numerate populum ut sciam numerum eius

100 24 3 dixitque Ioab regi adaugeat Dominus Deus tuus ad populum quantus nunc est iterumque centuplicet in conspectu domini mei regis sed quid sibi dominus meus rex vult in re huiuscemodi

100 24 4 obtinuit autem sermo regis verba Ioab et principum exercitus egressusque est Ioab et principes militum a facie regis ut numerarent populum Israhel

100 24 5 cumque pertransissent Iordanem venerunt in Aroer ad dextram urbis quae est in valle Gad

100 24 6 et per Iazer transierunt in Galaad et in terram inferiorem Hodsi et venerunt in Dan silvestria circumeuntesque iuxta Sidonem

100 24 7 transierunt propter moenia Tyri et omnem terram Hevei et Chananei veneruntque ad meridiem Iuda in Bersabee

100 24 8 et lustrata universa terra adfuerunt post novem menses et viginti dies in Hierusalem

100 24 9 dedit ergo Ioab numerum descriptionis populi regi et inventa sunt de Israhel octingenta milia virorum fortium qui educerent gladium et de Iuda quingenta milia pugnatorum

100 24 10 percussit autem cor David eum postquam numeratus est populus et dixit David ad Dominum peccavi valde in hoc facto sed precor Domine ut transferas iniquitatem servi tui quia stulte egi nimis

100 24 11 surrexit itaque David mane et sermo Domini factus est ad Gad propheten et videntem David dicens

100 24 12 vade et loquere ad David haec dicit Dominus trium tibi datur optio elige unum quod volueris ex his ut faciam tibi

100 24 13 cumque venisset Gad ad David nuntiavit ei dicens aut septem annis veniet tibi fames in terra tua aut tribus mensibus fugies adversarios tuos et illi persequentur aut certe tribus diebus erit pestilentia in terra tua nunc ergo delibera et vide quem respondeam ei qui me misit sermonem

100 24 14 dixit autem David ad Gad artor nimis sed melius est ut incidam in manu Domini multae enim misericordiae eius sunt quam in manu hominis

100 24 15 inmisitque Dominus pestilentiam in Israhel de mane usque ad tempus constitutum et mortui sunt ex populo a Dan usque Bersabee septuaginta milia virorum

100 24 16 cumque extendisset manum angelus Dei super Hierusalem ut disperderet eam misertus est Dominus super afflictione et ait angelo percutienti populum sufficit nunc contine manum tuam erat autem angelus Domini iuxta aream Areuna Iebusei

100 24 17 dixitque David ad Dominum cum vidisset angelum caedentem populum ego sum qui peccavi ego inique egi isti qui oves sunt quid fecerunt vertatur obsecro manus tua contra me et contra domum patris mei

100 24 18 venit autem Gad ad David in die illa et dixit ei ascende constitue Domino altare in area Areuna Iebusei

100 24 19 et ascendit David iuxta sermonem Gad quem praeceperat ei Dominus

100 24 20 conspiciensque Areuna animadvertit regem et servos eius transire ad se

100 24 21 et egressus adoravit regem prono vultu in terra et ait quid causae est ut veniat dominus meus rex ad servum suum cui David ait ut emam a te aream et aedificem altare Domino et cesset interfectio quae grassatur in populo

100 24 22 et ait Areuna ad David accipiat et offerat dominus meus rex sicut ei placet habes boves in holocaustum et plaustrum et iuga boum in usum lignorum

100 24 23 omnia dedit Areuna rex regi dixitque Areuna ad regem Dominus Deus tuus suscipiat votum tuum

100 24 24 cui respondens rex ait nequaquam ut vis sed emam pretio a te et non offeram Domino Deo meo holocausta gratuita emit ergo David aream et boves argenti siclis quinquaginta

110 1 1 et rex David senuerat habebatque aetatis plurimos dies cumque operiretur vestibus non calefiebat

110 1 2 dixerunt ergo ei servi sui quaeramus domino nostro regi adulescentulam

virginem et stet coram rege et foveat eum dormiatque in sinu tuo et calefaciat dominum nostrum regem

110 1 3 quaesierunt igitur adolescentulam speciosam in omnibus finibus Israhel et invenerunt Abisag Sunamitin et adduxerunt eam ad regem

110 1 4 erat autem puella pulchra nimis dormiebatque cum rege et ministrabat ei rex vero non cognovit eam

110 1 5 Adonias autem filius Aggith elevabatur dicens ego regnabo fecitque sibi currum et equites et quinquaginta viros qui ante eum currerent

110 1 6 nec corripuit eum pater suus aliquando dicens quare hoc fecisti erat autem et ipse pulcher valde secundus natu post Absalom

110 1 7 et sermo ei cum Ioab filio Sarviae et cum Abiathar sacerdote qui adiuvabant partes Adoniae

110 1 8 Sadoc vero sacerdos et Banaias filius Ioiadae et Nathan propheta et Semei et Rhei et robur exercitus David non erat cum Adonia

110 1 9 immolatis ergo Adonias arietibus et vitulis et universis pinguibus iuxta lapidem Zoheloth qui erat vicinus fonti Rogel vocavit universos fratres suos filios regis et omnes viros Iuda servos regis

110 1 10 Nathan autem prophetam et Banaiam et robustos quosque et Salomonem fratrem suum non vocavit

110 1 11 dixit itaque Nathan ad Bethsabee matrem Salomonis num audisti quod regnaverit Adonias filius Aggith et dominus noster David hoc ignorat

110 1 12 nunc ergo veni accipe a me consilium et salva animam tuam filiique tui Salomonis

110 1 13 vade et ingredere ad regem David et dic ei nonne tu domine mi rex iurasti mihi ancillae tuae dicens quod Salomon filius tuus regnabit post me et ipse sedebit in solio meo quare ergo regnavit Adonias

110 1 14 et adhuc ibi te loquente cum rege ego veniam post te et complebo sermones tuos

110 1 15 ingressa est itaque Bethsabee ad regem in cubiculo rex autem senuerat nimis et Abisag Sunamitis ministrabat ei

110 1 16 inclinavit se Bethsabee et adoravit regem ad quam rex quid tibi inquit vis

110 1 17 quae respondens ait domine mi tu iurasti per Dominum Deum tuum ancillae tuae Salomon filius tuus regnabit post me et ipse sedebit in solio meo

110 1 18 et ecce nunc Adonias regnavit te domine mi rex ignorante

110 1 19 mactavit boves et pingua quaeque et arietes plurimos et vocavit omnes filios regis Abiathar quoque sacerdotem et Ioab principem militiae Salomonem autem servum tuum non vocavit

110 1 20 verumtamen domine mi rex in te oculi respiciunt totius Israhel ut indices eis qui sedere debeat in solio tuo domine mi rex post te

110 1 21 eritque cum dormierit dominus meus rex cum patribus suis erimus ego et filius meus Salomon peccatores

110 1 22 adhuc illa loquente cum rege Nathan propheta venit

110 1 23 et nuntiaverunt regi dicentes adest Nathan propheta cumque introisset ante conspectum regis et adorasset eum pronus in terram

110 1 24 dixit Nathan domine mi rex tu dixisti Adonias regnet post me et ipse sedeat super thronum meum

110 1 25 quia descendit hodie et immolavit boves et pingua et arietes plurimos et vocavit universos filios regis et principes exercitus Abiathar quoque sacerdotem illisque vescentibus et bibentibus coram eo et dicentibus vivat rex Adonias

110 1 26 me servum tuum et Sadoc sacerdotem et Banaiam filium Ioiadae et Salomonem famulum tuum non vocavit

110 1 27 numquid a domino meo rege exivit hoc verbum et mihi non indicasti servo

tuo qui sessurus esset super thronum domini mei regis post eum
110 1 28 et respondit rex David dicens vocate ad me Bethsabee quae cum fuisset
ingressa coram rege et stetisset ante eum
110 1 29 iuravit rex et ait vivit Dominus qui eruit animam meam de omni angustia
110 1 30 quia sicut iuravi tibi per Dominum Deum Israhel dicens Salomon filius tuus
regnabit post me et ipse sedebit super solium meum pro me sic faciam hodie
110 1 31 submissoque Bethsabee in terram vultu adoravit regem dicens vivat dominus
meus rex David in aeternum
110 1 32 dixit quoque rex David vocate mihi Sadoc sacerdotem et Nathan propheten et
Banaïam filium Ioiadae qui cum ingressi fuissent coram rege
110 1 33 dixit ad eos tollite vobiscum servos domini vestri et inponite Salomonem
filium meum super mulam meam et ducite eum in Gion
110 1 34 et unguat eum ibi Sadoc sacerdos et Nathan propheta in regem super Israhel
et canetis bucina atque dicetis vivat rex Salomon
110 1 35 et ascendetis post eum et veniet et sedebit super solium meum et ipse regnabit
pro me illique praecipiam ut sit dux super Israhel et super Iudam
110 1 36 et respondit Banaïas filius Ioiadae regi dicens amen sic loquatur Dominus
Deus domini mei regis
110 1 37 quomodo fuit Dominus cum domino meo rege sic sit cum Salomone et
sublimius faciat solium eius a solio domini mei regis David
110 1 38 descendit ergo Sadoc sacerdos et Nathan propheta et Banaïas filius Ioiadae et
Cherethi et Felethi et inposuerunt Salomonem super mulam regis David et adduxerunt eum in Gion
110 1 39 sumpsitque Sadoc sacerdos cornu olei de tabernaculo et unxit Salomonem et
cecinerunt bucina et dixit omnis populus vivat rex Salomon
110 1 40 et ascendit universa multitudo post eum et populus canentium tibiis et
laetantium gaudio magno et insonuit terra ad clamorem eorum
110 1 41 audivit autem Adonias et omnes qui invitati fuerant ab eo iamque convivium
finitum erat sed et Ioab audita voce tubae ait quid tibi vult clamor civitatis tumultuantis
110 1 42 adhuc illo loquente Ionathan filius Abiathar sacerdotis venit cui dixit Adonias
ingredere quia vir fortis es et bona nuntians
110 1 43 responditque Ionathan Adoniae nequaquam dominus enim noster rex David
regem constituit Salomonem
110 1 44 misitque cum eo Sadoc sacerdotem et Nathan prophetam et Banaïam filium
Ioiadae et Cherethi et Felethi et inposuerunt eum super mulam regis
110 1 45 unxeruntque eum Sadoc sacerdos et Nathan propheta regem in Gion et
ascenderunt inde laetantes et insonuit civitas haec est vox quam audistis
110 1 46 sed et Salomon sedit super solio regni
110 1 47 et ingressi servi regis benedixerunt domino nostro regi David dicentes
amplificet Deus nomen Salomonis super nomen tuum et magnificet thronum eius super thronum
tuum et adoravit rex in lectulo suo
110 1 48 insuper et haec locutus est benedictus Dominus Deus Israhel qui dedit hodie
sedentem in solio meo videntibus oculis meis
110 1 49 territi sunt ergo et surrexerunt omnes qui invitati fuerant ab Adonia et ivit
unusquisque in viam suam
110 1 50 Adonias autem timens Salomonem surrexit et abiit tenuitque cornu altaris
110 1 51 et nuntiaverunt Salomoni dicentes ecce Adonias timens regem Salomonem
tenuit cornu altaris dicens iuret mihi hodie rex Salomon quod non interficiat servum suum gladio
110 1 52 dixitque Salomon si fuerit vir bonus non cadet ne unus quidem capillus eius
in terram sin autem malum inventum fuerit in eo morietur
110 1 53 misit ergo rex Salomon et eduxit eum ab altari et ingressus adoravit regem
Salomonem dixitque ei Salomon vade in domum tuam
110 2 1 adpropinquaverant autem dies David ut moreretur praecepitque Salomoni

filio suo dicens

110 2 2 ego ingredior viam universae terrae confortare et esto vir

110 2 3 et observa custodias Domini Dei tui ut ambules in viis eius et custodias caerimonias eius et praecepta eius et iudicia et testimonia sicut scriptum est in lege Mosi ut intellegas universa quae facis et quocumque te verteris

110 2 4 ut confirmet Dominus sermones suos quos locutus est de me dicens si custodierint filii tui viam suam et ambulaverint coram me in veritate in omni corde suo et in omni anima sua non auferetur tibi vir de solio Israhel

110 2 5 tu quoque nosti quae fecerit mihi Ioab filius Sarviae quae fecerit duobus principibus exercitus Israhel Abner filio Ner et Amasa filio Iether quos occidit et effudit sanguinem belli in pace et posuit cruorem proelii in balteo suo qui erat circa lumbos eius et in calciamento suo quod erat in pedibus eius

110 2 6 facies ergo iuxta sapientiam tuam et non deduces canitiem eius pacifice ad inferos

110 2 7 sed et filiis Berzellai Galaaditis reddes gratiam eruntque comedentes in mensa tua occurrerunt enim mihi quando fugiebam a facie Absalom fratris tui

110 2 8 habes quoque apud te Semei filium Gera filii Iemini de Baurim qui maledixit mihi maledictione pessima quando ibam ad Castra sed quia descendit mihi in occursum cum transirem Iordanem et iuravi ei per Dominum dicens non te interficiam gladio

110 2 9 tu noli pati esse eum innocium vir autem sapiens es et scies quae facias ei deducesque canos eius cum sanguine ad infernum

110 2 10 dormivit igitur David cum patribus suis et sepultus est in civitate David

110 2 11 dies autem quibus regnavit David super Israhel quadraginta anni sunt in Hebron regnavit septem annis in Hierusalem triginta tribus

110 2 12 Salomon autem sedit super thronum David patris sui et firmatum est regnum eius nimis

110 2 13 et ingressus est Adonias filius Aggith ad Bethsabee matrem Salomonis quae dixit ei pacificusne ingressus tuus qui respondit pacificus

110 2 14 addiditque sermo mihi est ad te cui ait loquere et ille

110 2 15 tu inquit nosti quia meum erat regnum et me proposuerat omnis Israhel sibi in regem sed translatum est regnum et factum est fratris mei a Domino enim constitutum est ei

110 2 16 nunc ergo petitionem unam deprecor a te ne confundas faciem meam quae dixit ad eum loquere

110 2 17 et ille ait precor ut dicas Salomoni regi neque enim negare tibi quicquam potest ut det mihi Abisag Sunamitin uxorem

110 2 18 et ait Bethsabee bene ego loquar pro te regi

110 2 19 venit ergo Bethsabee ad regem Salomonem ut loqueretur ei pro Adonia et surrexit rex in occursum eius adoravitque eam et sedit super thronum suum positus quoque est thronus matri regis quae sedit ad dexteram eius

110 2 20 dixitque ei petitionem unam parvulam ego deprecor a te ne confundas faciem meam dixit ei rex pete mater mi neque enim fas est ut avertam faciem tuam

110 2 21 quae ait detur Abisag Sunamitis Adoniae fratri tuo uxor

110 2 22 responditque rex Salomon et dixit matri suae quare postulas Abisag Sunamitin Adoniae postula ei et regnum ipse est enim frater meus maior me et habet Abiathar sacerdotem et Ioab filium Sarviae

110 2 23 iuravit itaque rex Salomon per Dominum dicens haec faciat mihi Deus et haec addat quia contra animam suam locutus est Adonias verbum hoc

110 2 24 et nunc vivit Dominus qui firmavit me et conlocavit super solium David patris mei et qui fecit mihi domum sicut locutus est quia hodie occidetur Adonias

110 2 25 misitque rex Salomon per manum Banaiae filii Ioiadae qui interfecit eum et mortuus est

110 2 26 Abiathar quoque sacerdoti dixit rex vade in Anathot ad agrum tuum es

quidem vir mortis sed hodie te non interficiam quia portasti arcam Domini Dei coram David patre meo et sustinuisti laborem in omnibus in quibus laboravit pater meus

110 2 27 eiecit ergo Salomon Abiathar ut non esset sacerdos Domini ut impleretur sermo Domini quem locutus est super domum Heli in Silo

110 2 28 venit autem nuntius ad Ioab quod Ioab declinasset post Adoniam et post Absalom non declinasset fugit ergo Ioab in tabernaculum Domini et adprehendit cornu altaris

110 2 29 nuntiatumque est regi Salomoni quod fugisset Ioab in tabernaculum Domini et esset iuxta altare misitque Salomon Banaiam filium Ioiadae dicens vade interfice eum

110 2 30 venit Banaias ad tabernaculum Domini et dixit ei haec dicit rex egredere qui ait non egrediar sed hic moriar renuntiavit Banaias regi sermonem dicens haec locutus est Ioab et haec respondit mihi

110 2 31 dixitque ei rex fac sicut locutus est et interfice eum et sepeli et amovebis sanguinem innocentem qui effusus est a Ioab a me et a domo patris mei

110 2 32 et reddat Dominus sanguinem eius super caput eius quia interfecit duos viros iustos melioresque se et occidit eos gladio patre meo David ignorante Abner filium Ner principem militiae Israhel et Amasa filium Iether principem exercitus Iuda

110 2 33 et revertetur sanguis illorum in caput Ioab et in caput seminis eius in sempiternum David autem et semini eius et domui et throno illius sit pax usque in aeternum a Domino

110 2 34 ascendit itaque Banaias filius Ioiadae et adgressus eum interfecit sepultusque est in domo sua in deserto

110 2 35 et constituit rex Banaiam filium Ioiadae pro eo super exercitum et Sadoc sacerdotem posuit pro Abiathar

110 2 36 misit quoque rex et vocavit Semei dixitque ei aedifica tibi domum in Hierusalem et habita ibi et non egredieris inde huc atque illuc

110 2 37 quacumque autem die egressus fueris et transieris torrentem Cedron scito te interficiendum sanguis tuus erit super caput tuum

110 2 38 dixitque Semei regi bonus sermo sicut locutus est dominus meus rex sic faciet servus tuus habitavit itaque Semei in Hierusalem diebus multis

110 2 39 factum est autem post annos tres ut fugerent servi Semei ad Achis filium Maacha regem Geth nuntiatumque est Semei quod servi eius essent in Geth

110 2 40 et surrexit Semei et stravit asinum suum ivitque in Geth ad Achis ad requirendos servos suos et adduxit eos de Geth

110 2 41 nuntiatum est autem Salomoni quod isset Semei in Geth de Hierusalem et redisset

110 2 42 et mittens vocavit eum dixitque illi nonne testificatus sum tibi per Dominum et praedixi tibi quacumque die egressus ieris huc et illuc scito te esse moriturum et respondisti mihi bonus sermo audivi

110 2 43 quare ergo non custodisti iusiurandum Domini et praeceptum quod praeceperam tibi

110 2 44 dixitque rex ad Semei tu nosti omne malum cuius tibi conscius est cor tuum quod fecisti David patri meo reddidit Dominus malitiam tuam in caput tuum

110 2 45 et rex Salomon benedictus et thronus David erit stabilis coram Domino usque in sempiternum

110 2 46 iussit itaque rex Banaiae filio Ioiadae qui egressus percussit eum et mortuus est

110 3 1 confirmatum est igitur regnum in manu Salomonis et adfinitate coniunctus est Pharaoni regi Aegypti accepit namque filiam eius et adduxit in civitatem David donec conpleret aedificans domum suam et domum Domini et murum Hierusalem per circuitum

110 3 2 et tamen populus immolabat in excelsis non enim aedificatum erat templum nomini Domini usque in die illo

110 3 3 dilexit autem Salomon Dominum ambulans in praeceptis David patris sui

excepto quod in excelsis immolabat et accendebat thymiamam

110 3 4 abiit itaque in Gabaon ut immolaret ibi illud quippe erat excelsum maximum mille hostias in holocaustum obtulit Salomon super altare illud in Gabaon

110 3 5 apparuit Dominus Salomoni per somnium nocte dicens postula quod vis ut dem tibi

110 3 6 et ait Salomon tu fecisti cum servo tuo David patre meo misericordiam magnam sicut ambulavit in conspectu tuo in veritate et iustitia et recto corde tecum custodisti ei misericordiam tuam grandem et dedisti ei filium sedentem super thronum eius sicut et hodie

110 3 7 et nunc Domine Deus tu regnare fecisti servum tuum pro David patre meo ego autem sum puer parvus et ignorans egressum et introitum meum

110 3 8 et servus tuus in medio est populi quem elegisti populi infiniti qui numerari et supputari non potest prae multitudine

110 3 9 dabis ergo servo tuo cor docile ut iudicare possit populum tuum et discernere inter malum et bonum quis enim potest iudicare populum istum populum tuum hunc multum

110 3 10 placuit ergo sermo coram Domino quod Salomon rem huiusmodi postulasset

110 3 11 et dixit Deus Salomoni quia postulasti verbum hoc et non petisti tibi dies multos nec divitias aut animam inimicorum tuorum sed postulasti tibi sapientiam ad discernendum iudicium

110 3 12 ecce feci tibi secundum sermones tuos et dedi tibi cor sapiens et intellegens in tantum ut nullus ante te similis tui fuerit nec post te surrecturus sit

110 3 13 sed et haec quae non postulasti dedi tibi divitias scilicet et gloriam ut nemo fuerit similis tui in regibus cunctis retro diebus

110 3 14 si autem ambulaveris in viis meis et custodieris praecepta mea et mandata mea sicut ambulavit pater tuus longos faciam dies tuos

110 3 15 igitur evigilavit Salomon et intellexit quod esset somnium cumque venisset Hierusalem stetit coram arca foederis Domini et obtulit holocausta et fecit victimas pacificas et grande convivium universis famulis suis

110 3 16 tunc venerunt duae mulieres meretrices ad regem steteruntque coram eo

110 3 17 quarum una ait obsecro mi domine ego et mulier haec habitabamus in domo una et peperit apud eam in cubiculo

110 3 18 tertia vero die postquam ego peperit peperit et haec et eramus simul nullusque alius in domo nobiscum exceptis nobis duabus

110 3 19 mortuus est autem filius mulieris huius nocte dormiens quippe oppressit eum

110 3 20 et consurgens intempesta nocte silentio tulit filium meum de latere meo ancillae tuae dormientis et conlocavit in sinu suo suum autem filium qui erat mortuus posuit in sinu meo

110 3 21 cumque surrexissem mane ut darem lac filio meo apparuit mortuus quem diligentius intuens clara luce deprehendi non esse meum quem genueram

110 3 22 responditque altera mulier non est ita sed filius tuus mortuus est meus autem vivit e contrario illa dicebat mentiris filius quippe meus vivit et filius tuus mortuus est atque in hunc modum contendebant coram rege

110 3 23 tunc rex ait haec dicit filius meus vivit et filius tuus mortuus est et ista respondit non sed filius tuus mortuus est et filius meus vivit

110 3 24 dixit ergo rex adferte mihi gladium cumque adtulissent gladium coram rege

110 3 25 dividite inquit infantem vivum in duas partes et date dimidiam partem uni et dimidiam partem alteri

110 3 26 dixit autem mulier cuius filius erat vivus ad regem commota sunt quippe viscera eius super filio suo obsecro domine date illi infantem vivum et nolite interficere eum contra illa dicebat nec mihi nec tibi sit dividatur

110 3 27 respondens rex ait date huic infantem vivum et non occidatur haec est mater eius

110 3 28 audivit itaque omnis Israhel iudicium quod iudicasset rex et timuerunt regem
 videntes sapientiam Dei esse in eo ad faciendum iudicium
 110 4 1 erat autem rex Salomon regnans super omnem Israhel
 110 4 2 et hii principes quos habebat Azarias filius Sadoc sacerdos
 110 4 3 Helioceph et Ahia filii Sesa scribae Iosaphat filius Ahilud a commentariis
 110 4 4 Banaias filius Ioiadae super exercitum Sadoc autem et Abiathar sacerdotes
 110 4 5 Azarias filius Nathan super eos qui adsistebant regi Zabud filius Nathan
 sacerdos amicus regis
 110 4 6 et Ahisar praepositus domus et Adoniram filius Abda super tributa
 110 4 7 habebat autem Salomon duodecim praefectos super omnem Israhel qui
 praebant annonam regi et domui eius per singulos enim menses in anno singuli necessaria
 ministrabant
 110 4 8 et haec nomina eorum Benhur in monte Ephraim
 110 4 9 Bendecar in Maces et in Salebbim et in Bethsemes et Helon Bethanan
 110 4 10 Benesed in Araboth ipsius erat Soccho et omnis terra Epher
 110 4 11 Benabinadab cuius omnis Nephtad Dor Tapheth filiam Salomonis habebat
 uxorem
 110 4 12 Bana filius Ahilud regebat Thanac et Mageddo et universam Bethsan quae est
 iuxta Sarthana subter Hiezrahel a Bethsan usque Abelmeula e regione Iecmaan
 110 4 13 Bengaber in Ramoth Galaad habebat Avothair filii Manasse in Galaad ipse
 praeerat in omni regione Argob quae est in Basan sexaginta civitatibus magnis atque muratis quae
 habebant seras aereas
 110 4 14 Ahinadab filius Addo praeerat in Manaim
 110 4 15 Ahimaas in Nepthali sed et ipse habebat Basmath filiam Salomonis in
 coniugio
 110 4 16 Baana filius Usi in Aser et in Balod
 110 4 17 Iosaphat filius Pharue in Isachar
 110 4 18 Semei filius Hela in Benjamin
 110 4 19 Gaber filius Uri in terra Galaad in terra Seon regis Amorrei et Og regis Basan
 super omnia quae erant in illa terra
 110 4 20 Iuda et Israhel innumerabiles sicut harena maris in multitudine comedentes et
 bibentes atque laetantes
 110 4 21 Salomon autem erat in ditione sua habens omnia regna sicut a flumine terrae
 Philisthim usque ad terminum Aegypti offerentium sibi munera et servientium ei cunctis diebus
 vitae eius
 110 4 22 erat autem cibus Salomonis per dies singulos triginta chori similiae et
 sexaginta chori farinae
 110 4 23 decem boves pingues et viginti boves pascuales et centum arietes excepta
 venatione cervorum caprearum atque bubalorum et avium altilium
 110 4 24 ipse enim obtinebat omnem regionem quae erat trans flumen quasi a Thapsa
 usque Gazam et cunctos reges illarum regionum et habebat pacem ex omni parte in circuitu
 110 4 25 habitabatque Iudas et Israhel absque timore ullo unusquisque sub vite sua et
 sub ficu sua a Dan usque Bersabee cunctis diebus Salomonis
 110 4 26 et habebat Salomon quadraginta milia praesepia equorum currulium et
 duodecim milia equestrium
 110 4 27 nutriebantque eos supradicti regis praefecti sed et necessaria mensae regis
 Salomonis cum ingenti cura praebant in tempore suo
 110 4 28 hordeum quoque et paleas equorum et iumentorum deferebant in locum ubi
 erat rex iuxta constitutum sibi
 110 4 29 dedit quoque Deus sapientiam Salomoni et prudentiam multam nimis et
 latitudinem cordis quasi harenam quae est in litore maris
 110 4 30 et praecedebat sapientia Salomonis sapientiam omnium Orientalium et

Aegyptiorum

- 110 4 31 et erat sapientior cunctis hominibus sapientior Aethan Ezraita et Heman et Chalcal et Dorda filii Maol et erat nominatus in universis gentibus per circuitum
- 110 4 32 locutus est quoque Salomon tria milia parabolas et fuerunt carmina eius quinque et mille
- 110 4 33 et disputavit super lignis a cedro quae est in Libano usque ad hysopum quae egreditur de pariete et disseruit de iumentis et volucris et reptilibus et piscibus
- 110 4 34 et veniebant de cunctis populis ad audiendam sapientiam Salomonis et ab universis regibus terrae qui audiebant sapientiam eius
- 110 5 1 misit quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomonem audivit enim quod ipsum unxissent regem pro patre eius quia amicus fuerat Hiram David omni tempore
- 110 5 2 misit autem et Salomon ad Hiram dicens
- 110 5 3 tu scis voluntatem David patris mei et quia non potuerit aedificare domum nomini Domini Dei sui propter bella imminencia per circuitum donec daret Dominus eos sub vestigio pedum eius
- 110 5 4 nunc autem requiem dedit Deus meus mihi per circuitum non est Satan neque occursus malus
- 110 5 5 quam ob rem cogito aedificare templum nomini Domini Dei mei sicut locutus est Dominus David patri meo dicens filius tuus quem dabo pro te super solium tuum ipse aedificabit domum nomini meo
- 110 5 6 praecipe igitur ut praecidant mihi cedros de Libano et servi mei sint cum servis tuis mercedem autem servorum tuorum dabo tibi quamcumque praeceperis scis enim quoniam non est in populo meo vir qui noverit ligna caedere sicut Sidonii
- 110 5 7 cum ergo audisset Hiram verba Salomonis laetatus est valde et ait benedictus Dominus hodie qui dedit David filium sapientissimum super populum hunc plurimum
- 110 5 8 et misit Hiram ad Salomonem dicens audivi quaecumque mandasti mihi ego faciam omnem voluntatem tuam in lignis cedrinis et abiegnis
- 110 5 9 servi mei deponent ea de Libano ad mare et ego componam ea in ratibus in mari usque ad locum quem significaveris mihi et applicabo ea ibi et tu tolles ea praebebisque necessaria mihi ut detur cibus domui meae
- 110 5 10 itaque Hiram dabat Salomoni ligna cedrina et ligna abiegna iuxta omnem voluntatem eius
- 110 5 11 Salomon autem praebat Hiram viginti milia chororum tritici in cibum domui eius et viginti choros purissimi olei haec tribuebat Salomon Hiram per annos singulos
- 110 5 12 dedit quoque Dominus sapientiam Salomoni sicut locutus est ei et erat pax inter Hiram et Salomonem et percusserunt foedus ambo
- 110 5 13 legitque rex Salomon operas de omni Israhel et erat indictio triginta milia virorum
- 110 5 14 mittebatque eos in Libanum decem milia per menses singulos vicissim ita ut duobus mensibus essent in domibus suis et Adoniram erat super huiusmodi indictione
- 110 5 15 fuerunt itaque Salomoni septuaginta milia eorum qui onera portabant et octoginta milia latomorum in monte
- 110 5 16 absque praepositis qui praerant singulis operibus numero trium milium et trecentorum praecipientium populo et his qui faciebant opus
- 110 5 17 praecepitque rex ut tollerent lapides grandes lapides pretiosos in fundamentum templi et quadrarent eos
- 110 5 18 quos dolaverunt cementarii Salomonis et cementarii Hiram porro Biblii praeparaverunt ligna et lapides ad aedificandam domum
- 110 6 1 factum est igitur quadringentesimo et octogesimo anno egressionis filiorum Israhel de terra Aegypti in anno quarto mense zio ipse est mensis secundus regis Salomonis super Israhel aedificare coepit domum Domino
- 110 6 2 domus autem quam aedificabat rex Salomon Domino habebat sexaginta

cubitos in longitudine et viginti cubitos in latitudine et triginta cubitos in altitudine
 110 6 3 et porticus erat ante templum viginti cubitorum longitudinis iuxta mensuram
 latitudinis templi et habebat decem cubitos latitudinis ante faciem templi
 110 6 4 fecitque in templo fenestras obliquas
 110 6 5 et aedificavit super parietem templi tabulata per gyrum in parietibus domus
 per circuitum templi et oraculi et fecit latera in circuitu
 110 6 6 tabulatum quod subter erat quinque cubitos habebat latitudinis et medium
 tabulatum sex cubitorum latitudinis et tertium tabulatum septem habens cubitos latitudinis trabes
 autem posuit in domo per circuitum forinsecus ut non hererent muris templi
 110 6 7 domus autem cum aedificaretur lapidibus dedolatis atque perfectis aedificata
 est et malleus et securis et omne ferramentum non sunt audita in domo cum aedificaretur
 110 6 8 ostium lateris medii in parte erat domus dexterarum et per cocleam ascendebant
 in medium cenaculum et a medio in tertium
 110 6 9 et aedificavit domum et consummavit eam textit quoque domum laquearibus
 cedrinis
 110 6 10 et aedificavit tabulatum super omnem domum quinque cubitis altitudinis et
 operuit domum lignis cedrinis
 110 6 11 et factus est sermo Domini ad Salomonem dicens
 110 6 12 domus haec quam aedificas si ambulaveris in praeceptis meis et iudicia mea
 feceris et custodieris omnia mandata mea gradiens per ea firmabo sermonem meum tibi quem
 locutus sum ad David patrem tuum
 110 6 13 et habitabo in medio filiorum Israhel et non derelinquam populum meum
 Israhel
 110 6 14 igitur aedificavit Salomon domum et consummavit eam
 110 6 15 et aedificavit parietes domus intrinsecus tabulatis cedrinis a pavimento domus
 usque ad summitatem parietum et usque ad laquearia operuit lignis intrinsecus et textit pavimentum
 domus tabulis abiegnis
 110 6 16 aedificavitque viginti cubitorum ad posteriorem partem templi tabulata
 cedrina a pavimento usque ad superiora et fecit interiorem domum oraculi in sanctum sanctorum
 110 6 17 porro quadraginta cubitorum erat ipsum templum pro foribus oraculi
 110 6 18 et cedro omnis domus intrinsecus vestiebatur habens tornaturas suas et
 iuncturas fabrefactas et celaturas eminentes omnia cedrinis tabulis vestiebantur nec omnino lapis
 apparere poterat in pariete
 110 6 19 oraculum autem in medio domus in interiori parte fecerat ut poneret ibi arcam
 foederis Domini
 110 6 20 porro oraculum habebat viginti cubitos longitudinis et viginti cubitos
 latitudinis et viginti cubitos altitudinis et operuit illud atque vestivit auro purissimo sed et altare
 vestivit cedro
 110 6 21 domum quoque ante oraculum operuit auro purissimo et adfixit lamminas
 clavis aureis
 110 6 22 nihilque erat in templo quod non auro tegetetur sed et totum altare oraculi
 textit auro
 110 6 23 et fecit in oraculo duo cherubin de lignis olivarum decem cubitorum
 altitudinis
 110 6 24 quinque cubitorum ala cherub una et quinque cubitorum ala cherub altera id
 est decem cubitos habentes a summitate alae usque ad alae alterius summitatem
 110 6 25 decem quoque cubitorum erat cherub secundus mensura pari et opus unum
 erat in duobus cherubin
 110 6 26 id est altitudinem habebat unus cherub decem cubitorum et similiter cherub
 secundus
 110 6 27 posuitque cherubin in medio templi interioris extendebant autem alas suas
 cherubin et tangebant ala una parietem et ala cherub secundi tangebant parietem alterum alae autem

alterae in media parte templi se invicem contingebant
11O 6 28 textit quoque cherubin auro
11O 6 29 et omnes parietes templi per circuitum scalpsit variis celaturis et torno et fecit
in eis cherubin et palmas et picturas varias quasi prominentes de pariete et egredientes
11O 6 30 sed et pavimentum domus textit auro intrinsecus et extrinsecus
11O 6 31 et in ingressu oraculi fecit ostiola de lignis olivarum postesque angulorum
quinque
11O 6 32 et duo ostia de lignis olivarum et scalpsit in eis picturam cherubin et
palmarum species et anaglyfa valde prominentia et textit ea auro et operuit tam cherubin quam
palmas et cetera auro
11O 6 33 fecitque in introitum templi postes de lignis olivarum quadrangulatos
11O 6 34 et duo ostia de lignis abiegnis altrinsecus et utrumque ostium duplex erat et se
invicem tenens aperiebatur
11O 6 35 et scalpsit cherubin et palmas et celaturas valde eminentes operuitque omnia
lamminis aureis opere quadro ad regulam
11O 6 36 et aedificavit atrium interius tribus ordinibus lapidum politorum et uno ordine
lignorum cedri
11O 6 37 anno quarto fundata est domus Domini in mense zio
11O 6 38 et in anno undecimo mense bul ipse est mensis octavus perfecta est domus in
omni opere suo et in universis utensilibus aedificavitque eam annis septem
11O 7 1 domum autem suam aedificavit Salomon tredecim annis et ad perfectum
usque perduxit
11O 7 2 aedificavit quoque domum saltus Libani centum cubitorum longitudinis et
quingenta cubitorum latitudinis et triginta cubitorum altitudinis et quattuor deambulacra inter
columnas cedrinis ligna quippe cedrina exciderat in columnas
11O 7 3 et tabulatis cedrinis vestivit totam cameram quae quadraginta quinque
columnis sustentabatur unus autem ordo habebat columnas quindecim
11O 7 4 contra se invicem positas
11O 7 5 et e regione se respicientes aequali spatio inter columnas et super columnas
quadrangulata ligna in cunctis aequalia
11O 7 6 et porticum columnarum fecit quingenta cubitorum longitudinis et triginta
cubitorum latitudinis et alteram porticum in facie maioris porticus et columnas et epistylia super
columnas
11O 7 7 porticum quoque solii in qua tribunal est fecit et textit lignis cedrinis a
pavimento usque ad summitatem
11O 7 8 et domuncula in qua sedetur ad iudicandum erat in media porticu simili opere
domum quoque fecit filiae Pharaonis quam uxorem duxerat Salomon tali opere quali et hanc
porticum
11O 7 9 omnia lapidibus pretiosis qui ad normam quandam atque mensuram tam
intrinsecus quam extrinsecus serrati erant a fundamento usque ad summitatem parietum et
intrinsecus usque ad atrium maius
11O 7 10 fundamenta autem de lapidibus pretiosis lapidibus magnis decem sive octo
cubitorum
11O 7 11 et desuper lapides pretiosi aequalis mensurae secti erant similiterque de cedro
11O 7 12 et atrium maius rotundum trium ordinum de lapidibus sectis et unius ordinis
dolata cedro necnon et in atrio domus Domini interiori et in porticu domus
11O 7 13 misit quoque rex Salomon et tulit Hiram de Tyro
11O 7 14 filium mulieris viduae de tribu Nepthali patre Tyrio artificem aerarium et
plenum sapientia et intelligentia et doctrina ad faciendum omne opus ex aere qui cum venisset ad
regem Salomonem fecit omne opus eius
11O 7 15 et finxit duas columnas aereas decem et octo cubitorum altitudinis columnam
unam et linea duodecim cubitorum ambiebat columnam utramque

110 7 16 duo quoque capitella fecit quae ponerentur super capita columnarum fusili aere quinque cubitorum altitudinis capitellum unum et quinque cubitorum altitudinis capitellum alterum

110 7 17 et quasi in modum retis et catenarum sibi invicem miro opere contextarum utrumque capitellum columnarum fusile erat septena versuum retiacula in capitello uno et septena retiacula in capitello altero

110 7 18 et perfecit columnas et duos ordines per circuitum retiaculorum singulorum ut tegerent capitella quae erant super summitatem malogranatorum eodem modo fecit et capitello secundo

110 7 19 capitella autem quae erant super capita columnarum quasi opere lilii fabricata erant in porticu quattuor cubitorum

110 7 20 et rursus alia capitella in summitate columnarum desuper iuxta mensuram columnae contra retiacula malogranatorum autem ducenti ordines erant in circuitu capitelli secundi

110 7 21 et statuit duas columnas in porticum templi cumque statuisset columnam dexteram vocavit eam nomine Iachin similiter erexit columnam secundam et vocavit nomen eius Booz

110 7 22 et super capita columnarum opus in modum lilii posuit perfectumque est opus columnarum

110 7 23 fecit quoque mare fusile decem cubitorum a labio usque ad labium rotundum in circuitu quinque cubitorum altitudo eius et resticula triginta cubitorum cingebat illud per circuitum

110 7 24 et scalptura subter labium circumibat illud decem cubitis ambiens mare duo ordines scalpturarum histriatarum erant fusiles

110 7 25 et stabat super duodecim boves e quibus tres respiciebant ad aquilonem et tres ad occidentem et tres ad meridiem et tres ad orientem et mare super eos desuper erat quorum posteriora universa intrinsecus latitabant

110 7 26 grossitudo autem luteris trium unciarum erat labiumque eius quasi labium calicis et folium repandi lilii duo milia batos capiebat

110 7 27 et fecit bases decem aereas quattuor cubitorum longitudinis bases singulas et quattuor cubitorum latitudinis et trium cubitorum altitudinis

110 7 28 et ipsum opus basium interrasile erat et scalpturae inter iuncturas

110 7 29 et inter coronulas et plectas leones et boves et cherubin et in iuncturis similiter desuper et subter leones et boves quasi lora ex aere dependentia

110 7 30 et quattuor rotae per bases singulas et axes aerei et per quattuor partes quasi umeruli subter luterem fusiles contra se invicem respectantes

110 7 31 os quoque luteris intrinsecus erat in capitis summitate et quod forinsecus apparebat unius cubiti erat totum rotundum pariterque habebat unum cubitum et dimidium in angulis autem columnarum variae celaturae erant et media intercolumnia quadrata non rotunda

110 7 32 quattuor quoque rotae quae per quattuor angulos basis erant coherebant subter basi una rota habebat altitudinis cubitum et semis

110 7 33 tales autem rotae erant quales solent in curru fieri et axes earum et radii et canti et modioli omnia fusilia

110 7 34 nam et umeruli illi quattuor per singulos angulos basis unius ex ipsa basi fusiles et coniuncti erant

110 7 35 in summitate autem basis erat quaedam rotunditas dimidii cubiti ita fabrefacta ut luter desuper possit inponi habens celaturas suas et scalpturas varias ex semet ipso

110 7 36 scalpsit quoque in tabulatis illis quae erant ex aere et in angulis cherubin et leones et palmas quasi in similitudinem stantis hominis ut non celata sed adposita per circuitum viderentur

110 7 37 in hunc modum fecit decem bases fusura una et mensura scalpturaque consimili

110 7 38 fecit quoque decem luteris aereos quadraginta batos capiebat luter unus

eratque quattuor cubitorum singulosque luteris per singulas id est decem bases posuit
110 7 39 et constituit decem bases quinque ad dexteram partem templi et quinque ad
sinistram mare autem posuit ad dexteram partem templi contra orientem ad meridiem
110 7 40 fecit ergo Hiram lebetas et scutras et amulas et perfecit omne opus regis
Salomonis in templo Domini
110 7 41 columnas duas et funiculos capitulorum super capitella columnarum duos et
retiacula duo ut operirent duos funiculos qui erant super capita columnarum
110 7 42 et malogranata quadringenta in duobus retiaculis duos versus malogranatorum
in retiaculis singulis ad operiendos funiculos capitellorum qui erant super capita columnarum
110 7 43 et bases decem et luteris decem super bases
110 7 44 et mare unum et boves duodecim subter mare
110 7 45 et lebetas et scutras et amulas omnia vasa quae fecit Hiram regi Salomoni in
domo Domini de aurichalco erant
110 7 46 in campestri regione Iordanis fudit ea rex in argillosa terra inter Socchoth et
Sarthan
110 7 47 et posuit Salomon omnia vasa propter multitudinem autem nimiam non erat
pondus aeris
110 7 48 fecitque Salomon omnia vasa in domo Domini altare aureum et mensam
super quam ponerentur panes propositionis auream
110 7 49 et candelabra aurea quinque ad dexteram et quinque ad sinistram contra
oraculum ex auro primo et quasi lilii flores et lucernas desuper aureas et forcipes aureos
110 7 50 et hydrias et fuscinulas et fialas et mortariola et turibula de auro purissimo et
cardines ostiorum domus interioris sancti sanctorum et ostiorum domus templi ex auro erant
110 7 51 et perfecit omne opus quod faciebat Salomon in domo Domini et intulit quae
sanctificaverat David pater suus argentum et aurum et vasa reposuitque in thesauris domus Domini
110 8 1 tunc congregavit omnes maiores natu Israhel cum principibus tribuum et
duces familiarum filiorum Israhel ad regem Salomonem in Hierusalem ut deferrent arcam foederis
Domini de civitate David id est de Sion
110 8 2 convenitque ad regem Salomonem universus Israhel in mense hethanim in
sollemni die ipse est mensis septimus
110 8 3 veneruntque cuncti senes ex Israhel et tulerunt sacerdotes arcam
110 8 4 et portaverunt arcam Domini et tabernaculum foederis et omnia vasa
sanctuarii quae erant in tabernaculo et ferebant ea sacerdotes et Levitae
110 8 5 rex autem Salomon et omnis multitudo Israhel quae convenerat ad eum
gradiebatur cum illo ante arcam et immolabant oves et boves absque aestimatione et numero
110 8 6 et intulerunt sacerdotes arcam foederis Domini in locum suum in oraculum
templi in sanctum sanctorum subter alas cherubin
110 8 7 siquidem cherubin expandebant alas super locum arcae et protegebant arcam
et vectes eius desuper
110 8 8 cumque eminenter vectes et apparerent summitates eorum foris sanctuarium
ante oraculum non apparebant ultra extrinsecus qui et fuerunt ibi usque in praesentem diem
110 8 9 in arca autem non est aliud nisi duae tabulae lapideae quas posuerat in ea
Moses in Horeb quando pepigit foedus Dominus cum filiis Israhel cum egrederentur de terra
Aegypti
110 8 10 factum est autem cum exissent sacerdotes de sanctuario nebula implevit
domum Domini
110 8 11 et non poterant sacerdotes stare et ministrare propter nebulam impleverat
enim gloria Domini domum Domini
110 8 12 tunc ait Salomon Dominus dixit ut habitaret in nebula
110 8 13 aedificans aedificavi domum in habitaculum tuum firmissimum solium tuum
in sempiternum
110 8 14 convertitque rex faciem suam et benedixit omni ecclesiae Israhel omnis enim

ecclesia Israhel stabat

110 8 15 et ait benedictus Dominus Deus Israhel qui locutus est ore suo ad David patrem meum et in manibus eius perfecit dicens

110 8 16 a die qua eduxi populum meum Israhel de Aegypto non elegi civitatem de universis tribubus Israhel ut aedificaretur domus et esset nomen meum ibi sed elegi David ut esset super populum meum Israhel

110 8 17 voluitque David pater meus aedificare domum nomini Domini Dei Israhel

110 8 18 et ait Dominus ad David patrem meum quod cogitasti in corde tuo aedificare domum nomini meo bene fecisti hoc ipsum mente tractans

110 8 19 verumtamen tu non aedificabis domum sed filius tuus qui egredietur de renibus tuis ipse aedificabit domum nomini meo

110 8 20 confirmavit Dominus sermonem suum quem locutus est steti pro David patre meo et sedi super thronum Israhel sicut locutus est Dominus et aedificavi domum nomini Domini Dei Israhel

110 8 21 et constitui ibi locum arcae in qua foedus est Domini quod percussit cum patribus nostris quando egressi sunt de terra Aegypti

110 8 22 stetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu ecclesiae Israhel et expandit manus suas in caelum

110 8 23 et ait Domine Deus Israhel non est similis tui Deus in caelo desuper et super terra deorsum qui custodis pactum et misericordiam servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo

110 8 24 qui custodisti servo tuo David patri meo quae locutus es ei ore locutus es et manibus perfecisti ut et haec dies probat

110 8 25 nunc igitur Domine Deus Israhel conserva famulo tuo David patri meo quae locutus es ei dicens non auferetur de te vir coram me qui sedeat super thronum Israhel ita tamen si custodierint filii tui viam suam ut ambulent coram me sicut tu ambulasti in conspectu meo

110 8 26 et nunc Deus Israhel firmentur verba tua quae locutus es servo tuo David patri meo

110 8 27 ergone putandum est quod vere Deus habitet super terram si enim caelum et caeli caelorum te capere non possunt quanto magis domus haec quam aedificavi

110 8 28 sed respice ad orationem servi tui et ad preces eius Domine Deus meus audi hymnum et orationem quam servus tuus orat coram te hodie

110 8 29 ut sint oculi tui aperti super domum hanc nocte et die super domum de qua dixisti erit nomen meum ibi ut exaudias orationem qua orat te servus tuus in loco isto

110 8 30 ut exaudias deprecationem servi tui et populi tui Israhel quodcumque oraverint in loco isto et exaudies in loco habitaculi tui in caelo et cum exaudieris propitius eris

110 8 31 si peccaverit homo in proximum suum et habuerit aliquod iuramentum quo teneatur adstrictus et venerit propter iuramentum coram altari tuo in domum tuam

110 8 32 tu exaudies in caelo et facies et iudicabis servos tuos condemnans impium et reddens viam suam super caput eius iustificansque iustum et retribuens ei secundum iustitiam suam

110 8 33 si fugerit populus tuus Israhel inimicos suos quia peccaturus est tibi et agentes paenitentiam et confitentes nomini tuo venerint et oraverint et deprecati te fuerint in domo hac

110 8 34 exaudi in caelo et dimitte peccatum populi tui Israhel et reduces eos in terram quam dedisti patribus eorum

110 8 35 si clausum fuerit caelum et non pluerit propter peccata eorum et orantes in loco isto paenitentiam egerint nomini tuo et a peccatis suis conversi fuerint propter adflictionem suam

110 8 36 exaudi eos in caelo et dimitte peccata servorum tuorum et populi tui Israhel et ostende eis viam bonam per quam ambulent et da pluviam super terram tuam quam dedisti populo tuo in possessionem

110 8 37 famas si oborta fuerit in terra aut pestilentia aut corruptus aer aurugo lucusta rubigo et adflixerit eum et inimicus eius portas obsidens omnis plaga universa infirmitas

110 8 38 cuncta devotatio et inprecatio quae acciderit omni homini de populo tuo
Israhel si quis cognoverit plagam cordis sui et expanderit manus suas in domo hac
110 8 39 tu audies in caelo in loco habitationis tuae et repropitiaberis et facies ut des
unicuique secundum omnes vias suas sicut videris cor eius quia tu nosti solus cor omnium filiorum
hominum
110 8 40 ut timeant te cunctis diebus quibus vivunt super faciem terrae quam dedisti
patribus nostris
110 8 41 insuper et alienigena qui non est de populo tuo Israhel cum venerit de terra
longinqua propter nomen tuum audietur enim nomen tuum magnum et manus tua fortis et brachium
tuum
110 8 42 extentum ubique cum venerit ergo et oraverit in loco hoc
110 8 43 tu exaudies in caelo in firmamento habitaculi tui et facies omnia pro quibus
invocaverit te alienigena ut discant universi populi terrarum nomen tuum timere sicut populus tuus
Israhel et probent quia nomen tuum invocatum est super domum hanc quam aedificavi
110 8 44 si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra inimicos suos per viam
quocumque miseris eos orabunt te contra viam civitatis quam elegisti et contra domum quam
aedificavi nomini tuo
110 8 45 et exaudies in caelo orationem eorum et preces eorum et facies iudicium
eorum
110 8 46 quod si peccaverint tibi non est enim homo qui non peccet et iratus tradideris
eos inimicis suis et capti ducti fuerint in terram inimicorum longe vel prope
110 8 47 et egerint paenitentiam in corde suo in loco captivitatis et conversi deprecati
te fuerint in captivitate sua dicentes peccavimus inique egimus impie gessimus
110 8 48 et reversi fuerint ad te in universo corde suo et tota anima sua in terra
inimicorum suorum ad quam captivi ducti sunt et oraverint te contra viam terrae suae quam dedisti
patribus eorum et civitatis quam elegisti et templi quod aedificavi nomini tuo
110 8 49 exaudies in caelo in firmamento solii tui orationem eorum et preces et facies
iudicium eorum
110 8 50 et propitiaberis populo tuo qui peccavit tibi et omnibus iniquitatibus eorum
quibus praevaricati sunt in te et dabis misericordiam coram eis qui eos captivos habuerint ut
misereantur eis
110 8 51 populus enim tuus est et hereditas tua quos eduxisti de terra Aegypti de medio
fornacis ferreae
110 8 52 ut sint oculi tui aperti ad deprecationem servi tui et populi tui Israhel et
exaudias eos in universis pro quibus invocaverint te
110 8 53 tu enim separasti eos tibi in hereditatem de universis populis terrae sicut
locutus es per Moysen servum tuum quando eduxisti patres nostros de Aegypto Domine Deus
110 8 54 factum est autem cum conplesset Salomon orans Dominum omnem
orationem et deprecationem hanc surrexit de conspectu altaris Domini utrumque enim genu in
terram fixerat et manus expanderat ad caelum
110 8 55 stetit ergo et benedixit omni ecclesiae Israhel voce magna dicens
110 8 56 benedictus Dominus qui dedit requiem populo suo Israhel iuxta omnia quae
locutus est non cecidit ne unus quidem sermo ex omnibus bonis quae locutus est per Moysen servum
suum
110 8 57 sit Dominus Deus noster nobiscum sicut fuit cum patribus nostris non
derelinquens nos neque proiciens
110 8 58 sed inclinet corda nostra ad se ut ambulemus in universis viis eius et
custodiamus mandata eius et caerimonias et iudicia quaecumque mandavit patribus nostris
110 8 59 et sint sermones mei isti quibus deprecatus sum coram Domino
adpropinquantes Domino Deo nostro die et nocte ut faciat iudicium servo suo et populo suo Israhel
per singulos dies
110 8 60 et sciant omnes populi terrae quia Dominus ipse est Deus et non est ultra

absque eo

110 8 61 sit quoque cor nostrum perfectum cum Domino Deo nostro ut ambulemus in decretis eius et custodiamus mandata eius sicut et hodie

110 8 62 igitur rex et omnis Israhel cum eo immolabant victimas coram Domino

110 8 63 mactavitque Salomon hostias pacificas quas immolavit Domino boum viginti duo milia ovium centum viginti milia et dedicaverunt templum Domini rex et filii Israhel

110 8 64 in die illa sanctificavit rex medium atrii quod erat ante domum Domini fecit quippe ibi holocaustum et sacrificium et adipem pacificorum quia altare aereum quod erat coram Domino minus erat et capere non poterat holocausta et sacrificium et adipem pacificorum

110 8 65 fecit ergo Salomon in tempore illo festivitatem celebrem et omnis Israhel cum eo multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum Aegypti coram Domino Deo nostro septem diebus et septem diebus id est quattuordecim diebus

110 8 66 et in die octava dimisit populos qui benedicentes regi profecti sunt in tabernacula sua laetantes et alacri corde super omnibus bonis quae fecerat Dominus David servo suo et Israhel populo suo

110 9 1 factum est autem cum perfecisset Salomon aedificium domus Domini et aedificium regis et omne quod optaverat et voluerat facere

110 9 2 apparuit Dominus ei secundo sicut apparuerat ei in Gabaon

110 9 3 dixitque Dominus ad eum exaudivi orationem tuam et deprecationem tuam qua deprecatus es coram me sanctificavi domum hanc quam aedificasti ut ponerem nomen meum ibi in sempiternum et erunt oculi mei et cor meum ibi cunctis diebus

110 9 4 tu quoque si ambulaveris coram me sicut ambulavit pater tuus in simplicitate cordis et in aequitate et feceris omnia quae praecepi tibi et legitima mea et iudicia mea servaveris

110 9 5 ponam thronum regni tui super Israhel in sempiternum sicut locutus sum David patri tuo dicens non auferetur de genere tuo vir de solio Israhel

110 9 6 si autem aversione aversi fueritis vos et filii vestri non sequentes me nec custodientes mandata mea et caerimonias quas proposui vobis sed abieritis et colueritis deos alienos et adoraveritis eos

110 9 7 auferam Israhel de superficie terrae quam dedi eis et templum quod sanctificavi nomini meo proiciam a conspectu meo eritque Israhel in proverbium et in fabulam cunctis populis

110 9 8 et domus haec erit in exemplum omnis qui transierit per eam stupebit et sibilabit et dicet quare fecit Dominus sic terrae huic et domui huic

110 9 9 et respondebunt quia dereliquerunt Dominum Deum suum qui eduxit patres eorum de terra Aegypti et secuti sunt deos alienos et adoraverunt eos et coluerunt idcirco induxit Dominus super eos omne malum hoc

110 9 10 expletis autem annis viginti postquam aedificaverat Salomon duas domos id est domum Domini et domum regis

110 9 11 Hiram rege Tyri praebente Salomoni ligna cedrina et abiegna et aurum iuxta omne quod opus habuerat tunc dedit Salomon Hiram viginti oppida in terra Galileae

110 9 12 egressusque est Hiram de Tyro ut videret oppida quae dederat ei Salomon et non placuerunt ei

110 9 13 et ait haecine sunt civitates quas dedisti mihi frater et appellavit eas terram Chabul usque in diem hanc

110 9 14 misit quoque Hiram ad regem centum viginti talenta auri

110 9 15 haec est summa expensarum quam obtulit rex Salomon ad aedificandam domum Domini et domum suam et Mello et murum Hierusalem et Eser et Mageddo et Gazer

110 9 16 Pharaon rex Aegypti ascendit et cepit Gazer succenditque eam igni et Chananeum qui habitabat in civitate interfecit et dedit eam in dote filiae suae uxori Salomonis

110 9 17 aedificavit ergo Salomon Gazer et Bethoron inferiorem

110 9 18 et Baalath et Palmyram in terra solitudinis

110 9 19 et omnes vicos qui ad se pertinebant et erant absque muro munivit et civitates

curruum et civitates equitum et quodcumque ei placuit ut aedificaret in Hierusalem et in Libano et in omni terra potestatis suae
11O 9 20 universum populum qui remanserat de Amorreis et Hettheis et Ferezeis et Eveis et Iebuseis qui non sunt de filiis Israhel
11O 9 21 horum filios qui remanserant in terra quos scilicet non potuerant filii Israhel exterminare fecit Salomon tributarios usque ad diem hanc
11O 9 22 de filiis autem Israhel non constituit Salomon servire quemquam sed erant viri bellatores et ministri eius et principes et duces et praefecti curruum et equorum
11O 9 23 erant autem principes super omnia opera Salomonis praepositi quingenti quinquaginta qui habebant subiectum populum et statutis operibus imperabant
11O 9 24 filia autem Pharaonis ascendit de civitate David in domum suam quam aedificaverat ei tunc aedificavit Mello
11O 9 25 offerebat quoque Salomon tribus vicibus per annos singulos holocausta et pacificas victimas super altare quod aedificaverat Domino et adolebat thymiana coram Domino perfectumque est templum
11O 9 26 classem quoque fecit rex Salomon in Asiongaber quae est iuxta Ahilam in litore maris Rubri in terra Idumea
11O 9 27 misitque Hiram in classe illa servos suos viros nauticos et gnaros maris cum servis Salomonis
11O 9 28 qui cum venissent in Ophir sumptum inde aurum quadringentorum viginti talentorum detulerunt ad regem Salomonem
11O 10 1 sed et regina Saba audita fama Salomonis in nomine Domini venit temptare eum in enigmatibus
11O 10 2 et ingressa Hierusalem multo comitatu et divitiis camelis portantibus aromata et aurum infinitum nimis et gemmas pretiosas venit ad Salomonem et locuta est ei universa quae habebat in corde suo
11O 10 3 et docuit eam Salomon omnia verba quae proposuerat non fuit sermo qui regem posset latere et non responderet ei
11O 10 4 videns autem regina Saba omnem sapientiam Salomonis et domum quam aedificaverat
11O 10 5 et cibos mensae eius et habitacula servorum et ordinem ministrantium vestesque eorum et pincernas et holocausta quae offerebat in domo Domini non habebat ultra spiritum
11O 10 6 dixitque ad regem verus est sermo quem audivi in terra mea
11O 10 7 super sermonibus tuis et super sapientia tua et non credebam narrantibus mihi donec ipsa veni et vidi oculis meis et probavi quod media pars mihi nuntiata non fuerit maior est sapientia et opera tua quam rumor quem audivi
11O 10 8 beati viri tui et beati servi tui hii qui stant coram te semper et audiunt sapientiam tuam
11O 10 9 sit Dominus Deus tuus benedictus cui placuisti et posuit te super thronum Israhel eo quod dilexerit Dominus Israhel in sempiternum et constituit te regem ut faceres iudicium et iustitiam
11O 10 10 dedit ergo regi centum viginti talenta auri et aromata multa nimis et gemmas pretiosas non sunt adlata ultra aromata tam multa quam ea quae dedit regina Saba regi Salomoni
11O 10 11 sed et classis Hiram quae portabat aurum de Ophir adtulit ex Ophir ligna thyina multa nimis et gemmas pretiosas
11O 10 12 fecitque rex de lignis thyinis fulchra domus Domini et domus regiae et citharas lyrasque cantoribus non sunt adlata huiuscemodi ligna thyina neque visa usque in praesentem diem
11O 10 13 rex autem Salomon dedit reginae Saba omnia quae voluit et petivit ab eo exceptis his quae ultro obtulerat ei munere regio quae reversa est et abiit in terram suam cum servis suis

110 10 14 erat autem pondus auri quod adferebatur Salomoni per annos singulos
sescentorum sexaginta sex talentorum auri
110 10 15 excepto eo quod offerebant viri qui super vectigalia erant et negotiatores
universique scruta vendentes et omnes reges Arabiae ducesque terrae
110 10 16 fecit quoque rex Salomon ducenta scuta de auro puro sescentos auri siclos
dedit in lamminas scuti unius
110 10 17 et trecentas peltas ex auro probato trecentae minae auri unam peltam
vestiebant posuitque ea rex in domo silvae Libani
110 10 18 fecit etiam rex Salomon thronum de ebore grandem et vestivit eum auro fulvo
nimis
110 10 19 qui habebat sex gradus et summitas throni rotunda erat in parte posteriori et
duae manus hinc atque inde tenentes sedile et duo leones stabant iuxta manus singulas
110 10 20 et duodecim leunculi stantes super sex gradus hinc atque inde non est factum
tale opus in universis regnis
110 10 21 sed et omnia vasa de quibus potabat rex Salomon erant aurea et universa
supellex domus saltus Libani de auro purissimo non erat argentum nec alicuius pretii putabatur in
diebus Salomonis
110 10 22 quia classis regis per mare cum classe Hiram semel per tres annos ibat in
Tharsis deferens inde aurum et argentum dentes elefantorum et simias et pavos
110 10 23 magnificatus est ergo rex Salomon super omnes reges terrae divitiis et
sapientia
110 10 24 et universa terra desiderabat vultum Salomonis ut audiret sapientiam eius
quam dederat Deus in corde eius
110 10 25 et singuli deferebant ei munera vasa argentea et aurea vestes et arma bellica
aromata quoque et equos et mulos per annos singulos
110 10 26 congregavitque Salomon currus et equites et facti sunt ei mille quadringenti
currus et duodecim milia equitum et disposuit eos per civitates munitas et cum rege in Hierusalem
110 10 27 fecitque ut tanta esset abundantia argenti in Hierusalem quanta lapidum et
cedrorum praebuit multitudinem quasi sycomoros quae nascuntur in campestribus
110 10 28 et educebantur equi Salomoni de Aegypto et de Coa negotiatores enim regis
emebant de Coa et statuto pretio perducebant
110 10 29 egrediebatur autem quadriga ex Aegypto sescentis siclis argenti et equus
centum quinquaginta atque in hunc modum cuncti reges Hethaeorum et Syriae equos venundabant
110 11 1 rex autem Salomon amavit mulieres alienigenas multas filiam quoque
Pharaonis et Moabitidas et Ammanitidas Idumeas et Sidonias et Chethaeas
110 11 2 de gentibus super quibus dixit Dominus filiis Israhel non ingrediemini ad eas
neque de illis ingredientur ad vestras certissimo enim avertent corda vestra ut sequamini deos earum
his itaque copulatus est Salomon ardentissimo amore
110 11 3 fueruntque ei uxores quasi reginae septingentae et concubinae trecentae et
averterunt mulieres cor eius
110 11 4 cumque iam esset senex depravatum est per mulieres cor eius ut sequeretur
deos alienos nec erat cor eius perfectum cum Domino Deo suo sicut cor David patris eius
110 11 5 sed colebat Salomon Astharthen deam Sidoniorum et Moloch idolum
Ammanitarum
110 11 6 fecitque Salomon quod non placuerat coram Domino et non adimplevit ut
sequeretur Dominum sicut pater eius
110 11 7 tunc aedificavit Salomon fanum Chamos idolo Moab in monte qui est contra
Hierusalem et Moloch idolo filiorum Ammon
110 11 8 atque in hunc modum fecit universis uxoribus suis alienigenis quae adolebant
tura et immolabant diis suis
110 11 9 igitur iratus est Dominus Salomoni quod aversa esset mens eius a Domino
Deo Israhel qui apparuerat ei secundo

110 11 10 et praeceperat de verbo hoc ne sequeretur deos alienos et non custodivit quae mandavit ei Dominus

110 11 11 dixit itaque Dominus Salomoni quia habuisti hoc apud te et non custodisti pactum meum et praecepta mea quae mandavi tibi dirumpens scindam regnum tuum et dabo illud servo tuo

110 11 12 verumtamen in diebus tuis non faciam propter David patrem tuum de manu filii tui scindam illud

110 11 13 nec totum regnum auferam sed tribum unam dabo filio tuo propter David servum meum et Hierusalem quam elegi

110 11 14 suscitavit autem Dominus adversarium Salomoni Adad Idumeum de semine regio qui erat in Edom

110 11 15 cum enim esset David in Idumea et ascendisset Ioab princeps militiae ad sepeliendos eos qui fuerant interfecti et occidisset omne masculinum in Idumea

110 11 16 sex enim mensibus ibi moratus est Ioab et omnis Israhel donec interimerent omne masculinum in Idumea

110 11 17 fugit Adad ipse et viri idumei de servis patris eius cum eo ut ingrederetur Aegyptum erat autem Adad puer parvulus

110 11 18 cumque surrexissent de Madian venerunt in Pharan tuleruntque secum viros de Pharan et introierunt Aegyptum ad Pharaonem regem Aegypti qui dedit ei domum et cibos constituit et terram delegavit

110 11 19 et invenit Adad gratiam coram Pharaone valde in tantum ut daret ei uxorem sororem uxoris suae germanam Tafnes reginae

110 11 20 genuitque ei soror Tafnes Genebath filium et nutrit eum Tafnes in domo Pharaonis eratque Genebath habitans apud Pharaonem cum filiis eius

110 11 21 cumque audisset Adad in Aegypto dormisse David cum patribus suis et mortuum esse Ioab principem militiae dixit Pharaoni dimitte me ut vadam in terram meam

110 11 22 dixitque ei Pharaonem qua enim re apud me indiges ut quaeras ire ad terram tuam at ille respondit nulla sed obsecro ut dimittas me

110 11 23 suscitavit quoque ei Deus adversarium Razon filium Heliada qui fugerat Adadezer regem Soba dominum suum

110 11 24 et congregavit contra eum viros et factus est princeps latronum cum interficeret eos David abieruntque Damascum et habitaverunt ibi et constituerunt eum regem in Damasco

110 11 25 eratque adversarius Israhel cunctis diebus Salomonis et hoc est malum Adad et odium contra Israhel regnavitque in Syria

110 11 26 Hieroboam quoque filius Nabath Ephraeus de Sareda cuius mater erat nomine Sarva mulier vidua servus Salomonis levavit manum contra regem

110 11 27 et haec causa rebellionis adversus eum quia Salomon aedificavit Mello et coaequavit voraginem civitatis David patris sui

110 11 28 erat autem Hieroboam vir fortis et potens vidensque Salomon adolescentem bonae indolis et industrium constituerat eum praefectum super tributa universae domus Ioseph

110 11 29 factum est igitur in tempore illo ut Hieroboam egrederetur de Hierusalem et inveniret eum Ahias Silonites propheta in via opertus pallio novo erant autem duo tantum in agro

110 11 30 adprehendensque Ahia pallium suum novum quo opertus erat scidit in duodecim partes

110 11 31 et ait ad Hieroboam tolle tibi decem scissuras haec enim dicit Dominus Deus Israhel ecce ego scindam regnum de manu Salomonis et dabo tibi decem tribus

110 11 32 porro una tribus remanebit ei propter servum meum David et Hierusalem civitatem quam elegi ex omnibus tribubus Israhel

110 11 33 eo quod dereliquerint me et adoraverint Astharoth deam Sidoniorum et Chamos deum Moab et Melchom deum filiorum Ammon et non ambulaverint in viis meis ut facerent iustitiam coram me et praecepta mea et iudicia sicut David pater eius

110 11 34 nec auferam omne regnum de manu eius sed ducem ponam eum cunctis diebus vitae suae propter David servum meum quem elegi qui custodivit mandata mea et praecepta mea

110 11 35 auferam autem regnum de manu filii eius et dabo tibi decem tribus

110 11 36 filio autem eius dabo tribum unam ut remaneat lucerna David servo meo cunctis diebus coram me in Hierusalem civitatem quam elegi ut esset nomen meum ibi

110 11 37 te autem adsumam et regnabis super omnia quae desiderat anima tua erisque rex super Israhel

110 11 38 si igitur audieris omnia quae praecepero tibi et ambulaveris in viis meis et feceris quod rectum est coram me custodiens mandata mea et praecepta mea sicut fecit David servus meus ero tecum et aedificabo tibi domum fidelem quomodo aedificavi David et tradam tibi Israhel

110 11 39 et adfligam semen David super hoc verumtamen non cunctis diebus

110 11 40 voluit ergo Salomon interficere Hieroboam qui surrexit et aufugit in Aegyptum ad Susac regem Aegypti et fuit in Aegypto usque ad mortem Salomonis

110 11 41 reliquum autem verborum Salomonis et omnia quae fecit et sapientia eius ecce universa scripta sunt in libro verborum Salomonis

110 11 42 dies autem quos regnavit Salomon in Hierusalem super omnem Israhel quadraginta anni sunt

110 11 43 dormivitque Salomon cum patribus suis et sepultus est in civitate David patris sui regnavitque Roboam filius eius pro eo

110 12 1 venit autem Roboam in Sychem illuc enim congregatus erat omnis Israhel ad constituendum eum regem

110 12 2 at Hieroboam filius Nabath cum adhuc esset in Aegypto profugus a facie regis Salomonis audita morte eius reversus est de Aegypto

110 12 3 miseruntque et vocaverunt eum venit ergo Hieroboam et omnis multitudo Israhel et locuti sunt ad Roboam dicentes

110 12 4 pater tuus durissimum iugum inposuit nobis tu itaque nunc inminue paululum de imperio patris tui durissimo et de iugo gravissimo quod inposuit nobis et serviemus tibi

110 12 5 qui ait eis ite usque ad tertium diem et revertimini ad me cumque abisset populus

110 12 6 iniit consilium rex Roboam cum senibus qui adsistebant coram Salomone patre eius dum adviveret et ait quod mihi datis consilium ut respondeam populo

110 12 7 qui dixerunt ei si hodie oboedieris populo huic et servieris et petitioni eorum cesseris locutusque fueris ad eos verba lenia erunt tibi servi cunctis diebus

110 12 8 qui dereliquit consilium senum quod dederant ei et adhibuit adulescentes qui nutriti fuerant cum eo et adsistebant illi

110 12 9 dixitque ad eos quod mihi datis consilium ut respondeam populo huic qui dixerunt mihi levius fac iugum quod inposuit pater tuus super nos

110 12 10 et dixerunt ei iuvenes qui nutriti fuerant cum eo sic loquere populo huic qui locuti sunt ad te dicentes pater tuus adgravavit iugum nostrum tu releva nos sic loqueris ad eos minimus digitus meus grossior est dorso patris mei

110 12 11 et nunc pater meus posuit super vos iugum grave ego autem addam super iugum vestrum pater meus cecidit vos flagellis ego autem caedam scorpionibus

110 12 12 venit ergo Hieroboam et omnis populus ad Roboam die tertia sicut locutus fuerat rex dicens revertimini ad me die tertia

110 12 13 responditque rex populo dura derelicto consilio seniorum quod ei dederant

110 12 14 et locutus est eis secundum consilium iuvenum dicens pater meus adgravavit iugum vestrum ego autem addam iugo vestro pater meus cecidit vos flagellis et ego caedam scorpionibus

110 12 15 et non adquievit rex populo quoniam aversatus eum fuerat Dominus ut suscicaret verbum suum quod locutus fuerat in manu Ahiae Silonitae ad Hieroboam filium Nabath

110 12 16 videns itaque populus quod nolisset eos audire rex respondit ei dicens quae nobis pars in David vel quae hereditas in filio Isai in tabernacula tua Israhel nunc vide domum tuam David et abiit Israhel in tabernacula sua

110 12 17 super filios autem Israhel quicumque habitabant in civitatibus Iuda regnavit Roboam

110 12 18 misit igitur rex Roboam Aduram qui erat super tributum et lapidavit eum omnis Israhel et mortuus est porro rex Roboam festinus ascendit currum et fugit in Hierusalem

110 12 19 recessitque Israhel a domo David usque in praesentem diem

110 12 20 factum est autem cum audisset omnis Israhel quod reversus esset Hieroboam miserunt et vocaverunt eum congregato coetu et constituerunt regem super omnem Israhel nec secutus est quisquam domum David praeter tribum Iuda solam

110 12 21 venit autem Roboam Hierusalem et congregavit universam domum Iuda et tribum Benjamin centum octoginta milia electorum virorum et bellatorum ut pugnaret contra domum Israhel et reduceret regnum Roboam filio Salomonis

110 12 22 factus est vero sermo Domini ad Semeiam virum Dei dicens

110 12 23 loquere ad Roboam filium Salomonis regem Iuda et ad omnem domum Iuda et Benjamin et reliquos de populo dicens

110 12 24 haec dicit Dominus non ascendetis nec bellabitis contra fratres vestros filios Israhel revertatur vir in domum suam a me enim factum est verbum hoc audierunt sermonem Domini et reversi sunt de itinere sicut eis praeceperat Dominus

110 12 25 aedificavit autem Hieroboam Sychem in monte Ephraim et habitavit ibi et egressus inde aedificavit Phanuhel

110 12 26 dixitque Hieroboam in corde suo nunc revertetur regnum ad domum David

110 12 27 si ascenderit populus iste ut faciat sacrificia in domo Domini in Hierusalem et convertetur cor populi huius ad dominum suum Roboam regem Iuda interficientque me et revertentur ad eum

110 12 28 et excogitato consilio fecit duos vitulos aureos et dixit eis nolite ultra ascendere Hierusalem ecce dii tui Israhel qui eduxerunt te de terra Aegypti

110 12 29 posuitque unum in Bethel et alterum in Dan

110 12 30 et factum est verbum hoc in peccatum ibat enim populus ad adorandum vitulum usque in Dan

110 12 31 et fecit fana in excelsis et sacerdotes de extremis populi qui non erant de filiis Levi

110 12 32 constituitque diem sollemnem in mense octavo quintadecima die mensis in similitudinem sollemnitatis quae celebratur in Iuda et ascendens altare similiter fecit in Bethel ut immolaret vitulis quos fabricatus erat constituitque in Bethel sacerdotes excelsorum quae fecerat

110 12 33 et ascendit super altare quod extruxerat in Bethel quintadecima die mensis octavi quem finxerat de corde suo et fecit sollemnitatem filiis Israhel et ascendit super altare ut adoleret incensum

110 13 1 et ecce vir Dei venit de Iuda in sermone Domini in Bethel Hieroboam stante super altare et tus iacente

110 13 2 et exclamavit contra altare in sermone Domini et ait altare altare haec dicit Dominus ecce filius nascetur domui David Iosias nomine et immolabit super te sacerdotes excelsorum qui nunc in te tura succendunt et ossa hominum incendet super te

110 13 3 deditque in die illa signum dicens hoc erit signum quod locutus est Dominus ecce altare scinditur et effunditur cinis qui in eo est

110 13 4 cumque audisset rex sermonem hominis Dei quem inclamaverat contra altare in Bethel extendit manum suam de altari dicens adprehendite eum et exaruit manus eius quam extenderat contra eum nec valuit retrahere eam ad se

110 13 5 altare quoque scissum est et effusus cinis de altari iuxta signum quod praedixerat vir Dei in sermone Domini

110 13 6 et ait rex ad virum Dei deprecare faciem Domini Dei tui et ora pro me ut

restituatur manus mea mihi oravit vir Dei faciem Domini et reversa est manus regis ad eum et facta est sicut prius fuerat

110 13 7 locutus est autem rex ad virum Dei veni mecum domum ut prandeas et dabo tibi munera

110 13 8 responditque vir Dei ad regem si dederis mihi mediam partem domus tuae non veniam tecum nec comedam panem neque bibam aquam in loco isto

110 13 9 sic enim mandatum est mihi in sermone Domini praecipientis non comedes panem neque bibes aquam nec reverteris per viam qua venisti

110 13 10 abiit ergo per aliam viam et non est reversus per iter quo venerat in Bethel

110 13 11 propheta autem quidam senex habitabat in Bethel ad quem venit filius suus et narravit ei omnia opera quae fecerat vir Dei illa die in Bethel et verba quae locutus fuerat ad regem et narraverunt patri suo

110 13 12 et dixit eis pater eorum per quam viam abiit ostenderunt ei filii sui viam per quam abierat vir Dei qui venerat de Iuda

110 13 13 et ait filiis suis sternite mihi asinum qui cum stravissent ascendit

110 13 14 et abiit post virum Dei et invenit eum sedentem subtus terebinthum et ait illi tune es vir Dei qui venisti de Iuda respondit ille ego sum

110 13 15 dixit ad eum veni mecum domum ut comedas panem

110 13 16 qui ait non possum reverti neque venire tecum nec comedam panem nec bibam aquam in loco isto

110 13 17 quia locutus est Dominus ad me in sermone Domini dicens non comedes panem et non bibes ibi aquam nec reverteris per viam qua ieris

110 13 18 qui ait illi et ego propheta sum similis tui et angelus locutus est mihi in sermone Domini dicens reduc eum tecum in domum tuam et comedat panem et bibat aquam fefellit eum

110 13 19 et reduxit secum comedit ergo panem in domo eius et bibit aquam

110 13 20 cumque sederent ad mensam factus est sermo Domini ad prophetam qui reduxerat eum

110 13 21 et exclamavit ad virum Dei qui venerat de Iuda dicens haec dicit Dominus quia inoboediens fuisti ori Domini et non custodisti mandatum quod praecepit tibi Dominus Deus tuus

110 13 22 et reversus es et comedisti panem et bibisti aquam in loco in quo praecepit tibi ne comederes panem neque biberes aquam non inferetur cadaver tuum in sepulchrum patrum tuorum

110 13 23 cumque comedisset et bibisset stravit asinum prophetae quem reduxerat

110 13 24 qui cum abisset invenit eum leo in via et occidit et erat cadaver eius proiectum in itinere asinus autem stabat iuxta illum et leo stabat iuxta cadaver

110 13 25 et ecce viri transeuntes viderunt cadaver proiectum in via et leonem stantem iuxta cadaver et venerunt et divulgaverunt in civitate in qua propheta senex ille habitabat

110 13 26 quod cum audisset propheta ille qui reduxerat eum de via ait vir Dei est qui inoboediens fuit ori Domini et tradidit eum Dominus leoni et confregit eum et occidit iuxta verbum Domini quod locutus est ei

110 13 27 dixitque ad filios suos sternite mihi asinum qui cum stravissent

110 13 28 et ille abisset invenit cadaver eius proiectum in via et asinum et leonem stantes iuxta cadaver non comedit leo de cadavere nec laesit asinum

110 13 29 tulit ergo propheta cadaver viri Dei et posuit illud super asinum et reversus intulit in civitatem prophetae senis ut plangerent eum

110 13 30 et posuit cadaver eius in sepulchro suo et planxerunt eum heu frater

110 13 31 cumque planxissent eum dixit ad filios suos cum mortuus fuero sepelite me in sepulchro in quo vir Dei sepultus est iuxta ossa eius ponite ossa mea

110 13 32 profecto enim veniet sermo quem praedixit in sermone Domini contra altare quod est in Bethel et contra omnia fana excelsorum quae sunt in urbibus Samariae

110 13 33 post verba haec non est reversus Hieroboam de via sua pessima sed e contrario fecit de novissimis populi sacerdotes excelsorum quicumque volebat implebat manum suam et fiebat sacerdos excelsorum

110 13 34 et propter hanc causam peccavit domus Hieroboam et eversa est et deleta de superficie terrae

110 14 1 in tempore illo aegrotavit Abia filius Hieroboam

110 14 2 dixitque Hieroboam uxori suae surge et commuta habitum ne cognoscaris quod sis uxor Hieroboam et vade in Silo ubi est Ahia propheta qui locutus est mihi quod regnaturus essem super populum hunc

110 14 3 tolle quoque in manu tua decem panes et crustula et vas mellis et vade ad illum ipse indicabit tibi quid eventurum sit huic puero

110 14 4 fecit ut dixerat uxor Hieroboam et consurgens abiit in Silo et venit in domum Ahia at ille non poterat videre quia caligaverant oculi eius prae senectute

110 14 5 dixit autem Dominus ad Ahiam ecce uxor Hieroboam ingreditur ut consulat te super filio suo qui aegrotat haec et haec loqueris ei cum ergo illa intraret et dissimularet se esse quae erat

110 14 6 audivit Ahias sonitum pedum eius introeuntis per ostium et ait ingredere uxor Hieroboam quare aliam esse te simulas ego autem missus sum ad te durus nuntius

110 14 7 vade et dic Hieroboam haec dicit Dominus Deus Israhel quia exaltavi te de medio populi et dedi te ducem super populum meum Israhel

110 14 8 et scidi regnum domus David et dedi illud tibi et non fuisti sicut servus meus David qui custodivit mandata mea et secutus est me in toto corde suo faciens quod placitum esset in conspectu meo

110 14 9 sed operatus es male super omnes qui fuerunt ante te et fecisti tibi deos alienos et conflatiles ut me ad iracundiam provocares me autem proiecisti post corpus tuum

110 14 10 idcirco ecce ego inducam mala super domum Hieroboam et percutiam de Hieroboam mingentem ad parietem et clausum et novissimum in Israhel et mundabo reliquias domus Hieroboam sicut mundari solet fimus usque ad purum

110 14 11 qui mortui fuerint de Hieroboam in civitate comedent eos canes qui autem mortui fuerint in agro vorabunt eos aves caeli quia Dominus locutus est

110 14 12 tu igitur surge et vade in domum tuam et in ipso introitu pedum tuorum in urbem morietur puer

110 14 13 et planget eum omnis Israhel et sepeliet iste enim solus infertur de Hieroboam in sepulchrum quia inventus est super eo sermo bonus ad Dominum Deum Israhel in domo Hieroboam

110 14 14 constituet autem sibi Dominus regem super Israhel qui percutiat domum Hieroboam in hac die et in hoc tempore

110 14 15 et percutiet Dominus Israhel sicut moveri solet harundo in aqua et evellet Israhel de terra bona hac quam dedit patribus eorum et ventilabit eos trans Flumen quia fecerunt sibi lucos ut inritarent Dominum

110 14 16 et tradet Dominus Israhel propter peccata Hieroboam qui peccavit et peccare fecit Israhel

110 14 17 surrexit itaque uxor Hieroboam et abiit et venit in Thersa cumque illa ingrederetur limen domus puer mortuus est

110 14 18 et sepelierunt eum et planxit illum omnis Israhel iuxta sermonem Domini quem locutus est in manu servi sui Ahiae prophetae

110 14 19 reliqua autem verborum Hieroboam quomodo pugnaverit et quomodo regnaverit ecce scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel

110 14 20 dies autem quibus regnavit Hieroboam viginti duo anni sunt et dormivit cum patribus suis regnavitque Nadab filius eius pro eo

110 14 21 porro Roboam filius Salomonis regnavit in Iuda quadraginta et unius anni erat Roboam cum regnare coepisset et decem et septem annis regnavit in Hierusalem civitatem quam

elegit Dominus ut poneret nomen suum ibi ex omnibus tribubus Israhel nomen autem matris eius
 Naama Ammanites
 110 14 22 et fecit Iudas malum coram Domino et inritaverunt eum super omnibus quae
 fecerant patres eorum in peccatis suis quae peccaverant
 110 14 23 aedificaverunt enim et ipsi sibi aras et statuas et lucos super omnem collem
 excelsum et subter omnem arborem frondosam
 110 14 24 sed et effeminati fuerunt in terra feceruntque omnes abominationes gentium
 quas adtrivit Dominus ante faciem filiorum Israhel
 110 14 25 in quinto autem anno regni Roboam ascendit Sesac rex Aegypti in
 Hierusalem
 110 14 26 et tulit thesauros domus Domini et thesauros regios et universa diripuit scuta
 quoque aurea quae fecerat Salomon
 110 14 27 pro quibus fecit rex Roboam scuta aerea et tradidit ea in manu ducum
 scutariorum et eorum qui excubabant ante ostium domus regis
 110 14 28 cumque ingrederetur rex in domum Domini portabant ea qui praeundi
 habebant officium et postea reportabant ad armamentarium scutariorum
 110 14 29 reliqua autem sermonum Roboam et omnium quae fecit ecce scripta sunt in
 libro verborum dierum regum Iuda
 110 14 30 fuitque bellum inter Roboam et Hieroboam cunctis diebus
 110 14 31 dormivit itaque Roboam cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate
 David nomen autem matris eius Naama Ammanites et regnavit Abiam filius eius pro eo
 110 15 1 igitur in octavodecimo anno regni Hieroboam filii Nabath regnavit Abiam
 super Iudam
 110 15 2 tribus annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Maacha filia Absalom
 110 15 3 ambulavitque in omnibus peccatis patris sui quae fecerat ante eum nec erat
 cor eius perfectum cum Domino Deo suo sicut cor David patris eius
 110 15 4 sed propter David dedit ei Dominus Deus suus lucernam in Hierusalem ut
 suscicaret filium eius post eum et staret Hierusalem
 110 15 5 eo quod fecisset David rectum in oculis Domini et non declinasset ab
 omnibus quae praeceperat ei cunctis diebus vitae suae excepto sermone Uriae Hetthei
 110 15 6 attamen bellum fuit inter Roboam et inter Hieroboam omni tempore vitae eius
 110 15 7 reliqua autem sermonum Abiam et omnia quae fecit nonne haec scripta sunt
 in libro verborum dierum regum Iuda fuitque proelium inter Abiam et inter Hieroboam
 110 15 8 et dormivit Abiam cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate David
 regnavitque Asa filius eius pro eo
 110 15 9 in anno ergo vicesimo Hieroboam regis Israhel regnavit Asa rex Iuda
 110 15 10 et quadraginta uno anno regnavit in Hierusalem nomen matris eius Maacha
 filia Absalom
 110 15 11 et fecit Asa rectum ante conspectum Domini sicut David pater eius
 110 15 12 et abstulit effeminatos de terra purgavitque universas sordes idolorum quae
 fecerant patres eius
 110 15 13 insuper et Maacham matrem suam amovit ne esset princeps in sacris Priapi et
 in luco eius quem consecraverat subvertitque specum eius et confregit simulacrum turpissimum et
 conbusit in torrente Cedron
 110 15 14 excelsa autem non abstulit verumtamen cor Asa perfectum erat cum Deo
 cunctis diebus suis
 110 15 15 et intulit ea quae sanctificaverat pater suus et voverat in domum Domini
 argentum et aurum et vasa
 110 15 16 bellum autem erat inter Asa et Baasa regem Israhel cunctis diebus eorum
 110 15 17 ascendit quoque Baasa rex Israhel in Iudam et aedificavit Rama ut non possit
 quispiam egredi vel ingredi de parte Asa regis Iudae
 110 15 18 tollens itaque Asa omne argentum et aurum quod remanserat in thesauris

domus Domini et in thesauris domus regiae dedit illud in manu servorum suorum et misit ad Benadad filium Tabremmon filii Ezion regem Syriae qui habitabat in Damasco dicens
110 15 19 foedus est inter me et te et inter patrem meum et patrem tuum ideo misi tibi munera argentum et aurum et peto ut venias et irritum facias foedus quod habes cum Baasa rege Israhel et recedat a me
110 15 20 adquiescens Benadad regi Asa misit principes exercitus sui in civitates Israhel et percusserunt Ahion et Dan et Abel domum Maacha et universam Cenneroth omnem scilicet terram Nephthalim
110 15 21 quod cum audisset Baasa intermisit aedificare Rama et reversus est in Thersa
110 15 22 rex autem Asa nuntium misit in omnem Iudam nemo sit excusatus et tulerunt lapides Rama et ligna eius quibus aedificaverat Baasa et extruxit de eis rex Asa Gaba Benjamin et Maspha
110 15 23 reliqua autem omnium sermonum Asa et universae fortitudines eius et cuncta quae fecit et civitates quas extruxit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda verumtamen in tempore senectutis suae doluit pedes
110 15 24 et dormivit cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate David patris sui regnavitque Iosaphat filius eius pro eo
110 15 25 Nadab vero filius Hieroboam regnavit super Israhel anno secundo Asa regis Iuda regnavitque super Israhel duobus annis
110 15 26 et fecit quod malum est in conspectu Domini et ambulavit in viis patris sui et in peccatis eius quibus peccare fecit Israhel
110 15 27 insidiatus est autem ei Baasa filius Ahia de domo Isachar et percussit eum in Gebbethon quae est urbs Philisthinorum siquidem Nadab et omnis Israhel obsidebant Gebbethon
110 15 28 interfecit igitur illum Baasa in anno tertio Asa regis Iuda et regnavit pro eo
110 15 29 cumque regnasset percussit omnem domum Hieroboam non dimisit ne unam quidem animam de semine eius donec deleret eum iuxta verbum Domini quod locutus fuerat in manu servi sui Ahiae Silonitis
110 15 30 propter peccata Hieroboam quae peccaverat et quibus peccare fecerat Israhel et propter delictum quo inritaverat Dominum Deum Israhel
110 15 31 reliqua autem sermonum Nadab et omnia quae operatus est nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel
110 15 32 fuitque bellum inter Asa et Baasa regem Israhel cunctis diebus eorum
110 15 33 anno tertio Asa regis Iuda regnavit Baasa filius Ahia super omnem Israhel in Thersa viginti quattuor annis
110 15 34 et fecit malum coram Domino ambulavitque in via Hieroboam et in peccatis eius quibus peccare fecit Israhel
110 16 1 factus est autem sermo Domini ad Hieu filium Anani contra Baasa dicens
110 16 2 pro eo quod exaltavi te de pulvere et posui ducem super populum meum Israhel tu autem ambulasti in via Hieroboam et peccare fecisti populum meum Israhel ut me inritares in peccatis eorum
110 16 3 ecce ego demetam posteriora Baasa et posteriora domus eius et faciam domum tuam sicut domum Hieroboam filii Nabath
110 16 4 qui mortuus fuerit de Baasa in civitate comedent eum canes et qui mortuus fuerit ex eo in regione comedent eum volucres caeli
110 16 5 reliqua autem sermonum Baasa et quaecumque fecit et proelia eius nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel
110 16 6 dormivit ergo Baasa cum patribus suis sepultusque est in Thersa et regnavit Hela filius eius pro eo
110 16 7 cum autem in manu Hieu filii Anani prophetae verbum Domini factum esset contra Baasa et contra domum eius et contra omne malum quod fecerat coram Domino ad inritandum eum in operibus manuum suarum ut fieret sicut domus Hieroboam ob hanc causam occidit eum

110 16 8 anno vicesimo sexto Asa regis Iuda regnavit Hela filius Baasa super Israhel in Thersa duobus annis
110 16 9 et rebellavit contra eum servus suus Zamri dux mediae partis equitum erat autem Hela in Thersa bibens et temulentus in domo Arsa praefecti Thersa
110 16 10 inruens ergo Zamri percussit et occidit eum anno vicesimo septimo Asa regis Iuda et regnavit pro eo
110 16 11 cumque regnasset et sedisset super solium eius percussit omnem domum Baasa et non dereliquit ex eo mingentem ad parietem et propinquos et amicos eius
110 16 12 delevitque Zamri omnem domum Baasa iuxta verbum Domini quod locutus fuerat ad Baasa in manu Hieu prophetae
110 16 13 propter universa peccata Baasa et peccata Hela filii eius qui peccaverunt et peccare fecerunt Israhel provocantes Dominum Deum Israhel in vanitatibus suis
110 16 14 reliqua autem sermonum Hela et omnia quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel
110 16 15 anno vicesimo et septimo Asa regis Iuda regnavit Zamri septem diebus in Thersa porro exercitus obsidebat Gebbethon urbem Philisthinorum
110 16 16 cumque audisset rebellasse Zamri et occidisse regem fecit sibi regem omnis Israhel Amri qui erat princeps militiae super Israhel in die illa in castris
110 16 17 ascendit ergo Amri et omnis Israhel cum eo de Gebbethon et obsidebant Thersa
110 16 18 videns autem Zamri quod expugnanda esset civitas ingressus est palatium et succendit secum domum regiam et mortuus est
110 16 19 in peccatis suis quae peccaverat faciens malum coram Domino et ambulans in via Hieroboam et in peccato eius quo fecit peccare Israhel
110 16 20 reliqua autem sermonum Zamri et insidiarum eius et tyrannidis nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel
110 16 21 tunc divisus est populus Israhel in duas partes media pars populi sequebatur Thebni filium Gineth ut constitueret eum regem et media pars Amri
110 16 22 praevaluit autem populus qui erat cum Amri populo qui sequebatur Thebni filium Gineth mortuusque est Thebni et regnavit Amri
110 16 23 anno tricesimo primo Asa regis Iuda regnavit Amri super Israhel duodecim annis in Thersa regnavit sex annis
110 16 24 emitque montem Samariae a Somer duobus talentis argenti et aedificavit eam et vocavit nomen civitatis quam extruxerat nomine Somer domini montis Samariae
110 16 25 fecit autem Amri malum in conspectu Domini et operatus est nequiter super omnes qui fuerant ante eum
110 16 26 ambulavitque in omni via Hieroboam filii Nabath et in peccatis eius quibus peccare fecerat Israhel ut iniret Dominum Deum Israhel in vanitatibus suis
110 16 27 reliqua autem sermonum Amri et proelia eius quae gessit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel
110 16 28 et dormivit Amri cum patribus suis et sepultus est in Samaria regnavitque Ahab filius eius pro eo
110 16 29 Ahab vero filius Amri regnavit super Israhel anno tricesimo octavo Asa regis Iuda et regnavit Ahab filius Amri super Israhel in Samaria viginti et duobus annis
110 16 30 et fecit Ahab filius Amri malum in conspectu Domini super omnes qui fuerunt ante eum
110 16 31 nec suffecit ei ut ambularet in peccatis Hieroboam filii Nabath insuper duxit uxorem Hiezabel filiam Ethbaal regis Sidoniorum et abiit et servivit Baal et adoravit eum
110 16 32 et posuit aram Baal in templo Baal quod aedificaverat in Samaria
110 16 33 et plantavit lucum et addidit Ahab in opere suo inritans Dominum Deum Israhel super omnes reges Israhel qui fuerant ante eum
110 16 34 in diebus eius aedificavit Ahiel de Bethel Hiericho in Abiram primitivo suo

fundavit eam et in Segub novissimo suo posuit portas eius iuxta verbum Domini quod locutus fuerat
 in manu Iosue filii Nun
 110 17 1 et dixit Helias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Ahab vivit Dominus Deus
 Israhel in cuius conspectu sto si erit annis his ros et pluvia nisi iuxta oris mei verba
 110 17 2 et factum est verbum Domini ad eum dicens
 110 17 3 recede hinc et vade contra orientem et abscondere in torrente Charith qui est
 contra Iordanem
 110 17 4 et ibi de torrente bibes corvisque praecepi ut pascant te ibi
 110 17 5 abiit ergo et fecit iuxta verbum Domini cumque abisset sedit in torrente
 Charith qui est contra Iordanem
 110 17 6 corvi quoque deferebant panem et carnes mane similiter panem et carnes
 vesperi et bibebat de torrente
 110 17 7 post dies autem siccatus est torrens non enim pluerat super terram
 110 17 8 factus est igitur sermo Domini ad eum dicens
 110 17 9 surge et vade in Sareptha Sidoniorum et manebis ibi praecepi enim ibi mulieri
 viduae ut pascat te
 110 17 10 surrexit et abiit Sareptham cumque venisset ad portam civitatis apparuit ei
 mulier vidua colligans ligna et vocavit eam dixitque da mihi paululum aquae in vase ut bibam
 110 17 11 cumque illa pergeret ut adferret clamavit post tergum eius dicens adfer mihi
 obsecro et buccellam panis in manu tua
 110 17 12 quae respondit vivit Dominus Deus tuus quia non habeo panem nisi quantum
 pugillus capere potest farinae in hydria et paululum olei in lecytho en colligo duo ligna ut ingrediar
 et faciam illud mihi et filio meo ut comedamus et moriamur
 110 17 13 ad quam Helias ait noli timere sed vade et fac sicut dixisti verumtamen mihi
 primum fac de ipsa farinula subcinericium panem parvulum et adfer ad me tibi autem et filio tuo
 facies postea
 110 17 14 haec autem dicit Dominus Deus Israhel hydria farinae non deficiet nec
 lecythus olei minuetur usque ad diem in qua daturus est Dominus pluviam super faciem terrae
 110 17 15 quae abiit et fecit iuxta verbum Heliae et comedit ipse et illa et domus eius et
 ex illa die
 110 17 16 hydria farinae non defecit et lecythus olei non est inminutus iuxta verbum
 Domini quod locutus fuerat in manu Heliae
 110 17 17 factum est autem post verba haec aegrotavit filius mulieris matris familiae et
 erat languor fortis nimis ita ut non remaneret in eo halitus
 110 17 18 dixit ergo ad Heliam quid mihi et tibi vir Dei ingressus es ad me ut
 rememorarentur iniquitates meae et interficeres filium meum
 110 17 19 et ait ad eam da mihi filium tuum tulitque eum de sinu illius et portavit in
 cenaculum ubi ipse manebat et posuit super lectulum suum
 110 17 20 et clamavit ad Dominum et dixit Domine Deus meus etiamne viduam apud
 quam ego utcumque sustentor adflixisti ut interficeres filium eius
 110 17 21 et expandit se atque mensus est super puerum tribus vicibus clamavitque ad
 Dominum et ait Domine Deus meus revertatur oro anima pueri huius in viscera eius
 110 17 22 exaudivit Dominus vocem Heliae et reversa est anima pueri intra eum et
 revixit
 110 17 23 tulitque Helias puerum et deposuit eum de cenaculo in inferiorem domum et
 tradidit matri suae et ait illi en vivit filius tuus
 110 17 24 dixitque mulier ad Heliam nunc in isto cognovi quoniam vir Dei es tu et
 verbum Domini in ore tuo verum est
 110 18 1 post dies multos verbum Domini factum est ad Heliam in anno tertio dicens
 vade et ostende te Ahab ut dem pluviam super faciem terrae
 110 18 2 ivit ergo Helias ut ostenderet se Ahab erat autem fames vehemens in Samaria
 110 18 3 vocavitque Ahab Abdiam dispensatorem domus suae Abdias autem timebat

Dominum valde

11O 18 4 nam cum interficeret Hiezabel prophetas Domini tulit ille centum prophetas et abscondit eos quinquagenos in speluncis et pavit eos pane et aqua

11O 18 5 dixit ergo Ahab ad Abdiam vade in terram ad universos fontes aquarum et in cunctas valles si forte invenire possimus herbam et salvare equos et mulos et non penitus iumenta intereant

11O 18 6 diviseruntque sibi regiones ut circuirent eas Ahab ibat per viam unam et Abdias per viam alteram seorsum

11O 18 7 cumque esset Abdias in via Helias occurrit ei qui cum cognovisset eum cecidit super faciem suam et ait num tu es domine mi Helias

11O 18 8 cui ille respondit ego vade dic domino tuo adest Helias

11O 18 9 et ille quid peccavi inquit quoniam trades me servum tuum in manu Ahab ut interficiat me

11O 18 10 vivit Dominus Deus tuus non est gens aut regnum quo non miserit dominus meus te requirens et respondentibus cunctis non est hic adiuravit regna singula et gentes eo quod minime repperireris

11O 18 11 et nunc dicis mihi vade et dic domino tuo adest Helias

11O 18 12 cumque recessero a te spiritus Domini asportabit te in locum quem ego ignoro ingressus nuntiabo Ahab et non inveniet te et interficiet me servus autem tuus timet Dominum ab infantia sua

11O 18 13 numquid non indicatum est tibi domino meo quid fecerim cum interficeret Hiezabel prophetas Domini quod absconderim de prophetis Domini centum viros quinquagenos et quinquagenos in speluncis et paverim eos pane et aqua

11O 18 14 et nunc tu dicis vade et dic domino tuo adest Helias ut interficiat me

11O 18 15 dixit Helias vivit Dominus exercituum ante cuius vultum sto quia hodie apparebo ei

11O 18 16 abiit ergo Abdias in occursum Ahab et indicavit ei venitque Ahab in occursum Heliae

11O 18 17 et cum vidisset eum ait tune es ille qui conturbas Israhel

11O 18 18 et ille ait non turbavi Israhel sed tu et domus patris tui qui dereliquistis mandata Domini et secuti estis Baalim

11O 18 19 verumtamen nunc mitte et congrega ad me universum Israhel in monte Carmeli et prophetas Baal quadringentos quinquaginta prophetasque lucorum quadringentos qui comedunt de mensa Hiezabel

11O 18 20 misit Ahab ad omnes filios Israhel et congregavit prophetas in monte Carmeli

11O 18 21 accedens autem Helias ad omnem populum ait usquequo claudicatis in duas partes si Dominus est Deus sequimini eum si autem Baal sequimini illum et non respondit ei populus verbum

11O 18 22 et ait rursum Helias ad populum ego remansi propheta Domini solus prophetae autem Baal quadringenti et quinquaginta viri sunt

11O 18 23 dentur nobis duo boves et illi eligant bovem unum et in frusta caedentes ponant super ligna ignem autem non subponant et ego faciam bovem alterum et inponam super ligna ignemque non subponam

11O 18 24 invocate nomina deorum vestrorum et ego invocabo nomen Domini et deus qui exaudierit per ignem ipse sit Deus respondens omnis populus ait optima propositio

11O 18 25 dixit ergo Helias prophetis Baal eligite vobis bovem unum et facite primi quia vos plures estis et invocate nomina deorum vestrorum ignemque non subponatis

11O 18 26 qui cum tulissent bovem quem dederat eis fecerunt et invocabant nomen Baal de mane usque ad meridiem dicentes Baal exaudi nos et non erat vox nec qui responderet transiliebantque altare quod fecerant

11O 18 27 cumque esset iam meridies includebat eis Helias dicens clamate voce maiore deus enim est et forsitan loquitur aut in diversorio est aut in itinere aut certe dormit ut excitetur

110 18 28 clamabant ergo voce magna et incidebant se iuxta ritum suum cultris et lanceolis donec perfunderentur sanguine
110 18 29 postquam autem transiit meridies et illis prophetantibus venerat tempus quo sacrificium offerri solet nec audiebatur vox neque aliquis respondebat nec attendebat orantes
110 18 30 dixit Helias omni populo venite ad me et accedente ad se populo curavit altare Domini quod destructum fuerat
110 18 31 et tulit duodecim lapides iuxta numerum tribuum filiorum Iacob ad quem factus est sermo Domini dicens Israhel erit nomen tuum
110 18 32 et aedificavit lapidibus altare in nomine Domini fecitque aquaeductum quasi per duas aratiunculas in circuitu altaris
110 18 33 et conposuit ligna divisitque per membra bovem et posuit super ligna
110 18 34 et ait implete quattuor hydrias aqua et fundite super holocaustum et super ligna rursumque dixit etiam secundo hoc facite qui cum fecissent et secundo ait etiam tertio id ipsum facite feceruntque et tertio
110 18 35 et currebant aquae circa altare et fossa aquaeductus repleta est
110 18 36 cumque iam tempus esset ut offerretur holocaustum accedens Helias propheta ait Domine Deus Abraham Isaac et Israhel hodie ostende quia tu es Deus Israhel et ego servus tuus et iuxta praeceptum tuum feci omnia verba haec
110 18 37 exaudi me Domine exaudi me ut discat populus iste quia tu es Dominus Deus et tu convertisti cor eorum iterum
110 18 38 cecidit autem ignis Domini et voravit holocaustum et ligna et lapides pulverem quoque et aquam quae erat in aquaeductu lambens
110 18 39 quod cum vidisset omnis populus cecidit in faciem suam et ait Dominus ipse est Deus Dominus ipse est Deus
110 18 40 dixitque Helias ad eos adprehendite prophetas Baal et ne unus quidem fugiat ex eis quos cum comprehendissent duxit eos Helias ad torrentem Cison et interfecit eos ibi
110 18 41 et ait Helias ad Ahab ascende comede et bibe quia sonus multae pluviae est
110 18 42 ascendit Ahab ut comederet et biberet Helias autem ascendit in vertice Carmeli et pronus in terram posuit faciem inter genua sua
110 18 43 et dixit ad puerum suum ascende et prospice contra mare qui cum ascendisset et contemplatus esset ait non est quicquam et rursum ait illi revertere septem vicibus
110 18 44 in septima autem vice ecce nubicula parva quasi vestigium hominis ascendebat de mari qui ait ascende et dic Ahab iunge et descende ne occupet te pluvia
110 18 45 cumque se verterent huc atque illuc ecce caeli contenebrati sunt et nubes et ventus et facta est pluvia grandis ascendens itaque Ahab abiit in Hiezrahel
110 18 46 et manus Domini facta est super Heliam accinctisque lumbis currebat ante Ahab donec veniret in Hiezrahel
110 19 1 nuntiavit autem Ahab Hiezabel omnia quae fecerat Helias et quomodo occidisset universos prophetas gladio
110 19 2 misitque Hiezabel nuntium ad Heliam dicens haec mihi faciant dii et haec addant nisi hac hora cras posuero animam tuam sicut animam unius ex illis
110 19 3 timuit ergo Helias et surgens abiit quocumque eum ferebat voluntas venitque in Bersabee Iuda et dimisit ibi puerum suum
110 19 4 et perrexit in desertum via unius diei cumque venisset et sederet subter unam iuniperum petivit animae suae ut moreretur et ait sufficit mihi Domine tolle animam meam neque enim melior sum quam patres mei
110 19 5 proiecitque se et obdormivit in umbra iuniperi et ecce angelus tetigit eum et dixit illi surge comede
110 19 6 respexit et ecce ad caput suum subcinericius panis et vas aquae comedit ergo et bibit et rursum obdormivit
110 19 7 reversusque est angelus Domini secundo et tetigit eum dixitque illi surge comede grandis enim tibi restat via

110 19 8 qui cum surrexisset comedit et bibit et ambulavit in fortitudine cibi illius
quadraginta diebus et quadraginta noctibus usque ad montem Dei Horeb
110 19 9 cumque venisset illuc mansit in spelunca et ecce sermo Domini ad eum
dixitque illi quid hic agis Helia
110 19 10 at ille respondit zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum quia
dereliquerunt pactum Domini filii Israhel altaria tua destruxerunt et prophetas tuos occiderunt
gladio et derelictus sum ego solus et quaerunt animam meam ut auferant eam
110 19 11 et ait ei egredere et sta in monte coram Domino et ecce Dominus transit et
spiritus grandis et fortis subvertens montes et conterens petras ante Dominum non in spiritu
Dominus et post spiritum commotio non in commotione Dominus
110 19 12 et post commotionem ignis non in igne Dominus et post ignem sibilus aurae
tenuis
110 19 13 quod cum audisset Helias operuit vultum suum pallio et egressus stetit in
ostio speluncae et ecce vox ad eum dicens quid agis hic Helia
110 19 14 et ille respondit zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum quia
dereliquerunt pactum tuum filii Israhel altaria tua destruxerunt et prophetas tuos occiderunt gladio
et derelictus sum ego solus et quaerunt animam meam ut auferant eam
110 19 15 et ait Dominus ad eum vade et revertere in viam tuam per desertum in
Damascum cumque perveneris ungues Azahel regem super Syriam
110 19 16 et Hieu filium Namsi ungues regem super Israhel Heliseum autem filium
Saphat qui est de Abelmaula ungues prophetam pro te
110 19 17 et erit quicumque fugerit gladium Azahel occidet eum Hieu et qui fugerit
gladium Hieu interficiet eum Heliseus
110 19 18 et derelinquam mihi in Israhel septem milia universorum genua quae non sunt
incurvata Baal et omne os quod non adoravit eum osculans manum
110 19 19 profectus ergo inde repperit Heliseum filium Saphat arantem duodecim iugis
boum et ipse in duodecim arantibus unus erat cumque venisset Helias ad eum misit pallium suum
super illum
110 19 20 qui statim relictis bubus cucurrit post Heliam et ait osculer oro te patrem
meum et matrem meam et sic sequar te dixitque ei vade et revertere quod enim meum erat feci tibi
110 19 21 reversus autem ab eo tulit par boum et mactavit illud et in aratro boum coxit
carnes et dedit populo et comederunt consurgensque abiit et secutus est Heliam et ministrabat ei
110 20 1 porro Benadad rex Syriae congregavit omnem exercitum suum et triginta et
duos reges secum et equos et currus et ascendens pugnabat contra Samariam et obsidebat eam
110 20 2 mittensque nuntios ad Ahab regem Israhel in civitatem
110 20 3 ait haec dicit Benadad argentum tuum et aurum tuum meum est et uxores tuae
et filii tui optimi mei sunt
110 20 4 responditque rex Israhel iuxta verbum tuum domine mi rex tuus sum ego et
omnia mea
110 20 5 revertentesque nuntii dixerunt haec dicit Benadad qui misit nos ad te
argentum tuum et aurum tuum et uxores tuas et filios tuos dabis mihi
110 20 6 cras igitur hac eadem hora mittam servos meos ad te et scrutabuntur domum
tuam et domum servorum tuorum et omne quod eis placuerit ponent in manibus suis et auferent
110 20 7 vocavit autem rex Israhel omnes seniores terrae et ait animadvertite et videte
quoniam insidietur nobis misit enim ad me pro uxoribus meis et filiis et pro argento et auro et non
abnui
110 20 8 dixeruntque omnes maiores natu et universus populus ad eum non audias
neque acquiescas illi
110 20 9 respondit itaque nuntiis Benadad dicite domino meo regi omnia propter quae
misisti ad me servum tuum initio faciam hanc autem rem facere non possum
110 20 10 reversisque nuntii rettulerunt ei qui remisit et ait haec faciant mihi dii et haec
addant si suffecerit pulvis Samariae pugillis omnis populi qui sequitur me

110 20 11 et respondens rex Israhel ait dicite ei ne gloriatur accinctus aequae ut
discinctus
110 20 12 factum est autem cum audisset verbum istud bibebat ipse et reges in
umbraculis et ait servis suis circumdate civitatem et circumdederunt eam
110 20 13 et ecce propheta unus accedens ad Ahab regem Israhel ait haec dicit Dominus
certe vidisti omnem multitudinem hanc nimiam ecce ego tradam eam in manu tua hodie ut scias
quia ego sum Dominus
110 20 14 et ait Ahab per quem dixitque ei haec dicit Dominus per pedisequos
principum provinciarum et ait quis incipiet proeliari et ille dixit tu
110 20 15 recensuit ergo pueros principum provinciarum et repperit numerum
ducentorum triginta duum et post eos recensuit populum omnes filios Israhel septem milia
110 20 16 et egressi sunt meridie Benadad autem bibebat temulentus in umbraculo suo
et reges triginta duo cum eo qui ad auxilium eius venerant
110 20 17 egressi sunt autem pueri principum provinciarum in prima fronte misit itaque
Benadad qui nuntiaverunt ei dicentes viri egressi sunt de Samaria
110 20 18 at ille sive ait pro pace veniunt adprehendite eos vivos sive ut proelientur
vivos eos capite
110 20 19 egressi sunt ergo pueri principum provinciarum ac reliquus exercitus
sequebatur
110 20 20 et percussit unusquisque virum qui contra se venerat fugeruntque Syri et
persecutus est eos Israhel fugit quoque Benadad rex Syriae in equo cum equitibus
110 20 21 necnon et egressus rex Israhel percussit equos et currus et percussit Syriam
plaga magna
110 20 22 accedens autem propheta ad regem Israhel dixit ei vade et confortare et scito
et vide quid facias sequenti enim anno rex Syriae ascendet contra te
110 20 23 servi vero regis Syriae dixerunt ei dii montium sunt dii eorum ideo
superaverunt nos sed melius est ut pugnemus contra eos in campestribus et obtinebimus eos
110 20 24 tu ergo verbum hoc fac amove reges singulos ab exercitu suo et pone
principes pro eis
110 20 25 et instaure numerum militum qui ceciderunt de tuis et equos secundum equos
pristinorum et currus secundum currus quos ante habuisti et pugnabimus contra eos in campestribus et
videbis quod obtinebimus eos credidit consilio eorum et fecit ita
110 20 26 igitur postquam annus transierat recensuit Benadad Syros et ascendit in Afec
ut pugnaret contra Israhel
110 20 27 porro filii Israhel recensiti sunt et acceptis cibariis profecti ex adverso
castraque metati contra eos quasi duo parvi greges caprarum Syri autem repleverunt terram
110 20 28 et accedens unus vir Dei dixit ad regem Israhel haec dicit Dominus quia
dixerunt Syri deus montium est Dominus et non est deus vallium dabo omnem multitudinem
grandem hanc in manu tua et scietis quia ego Dominus
110 20 29 dirigebant septem diebus ex adverso hii atque illi acies septima autem die
commissum est bellum percusseruntque filii Israhel de Syris centum milia peditum in die una
110 20 30 fugerunt autem qui remanserant in Afec in civitatem et cecidit murus super
viginti septem milia hominum qui remanserant porro Benadad fugiens ingressus est civitatem in
cubiculum quod erat intra cubiculum
110 20 31 dixeruntque ei servi sui ecce audivimus quod reges domus Israhel clementes
sint ponamus itaque saccos in lumbis nostris et funiculos in capitibus nostris et egrediamur ad
regem Israhel forsitan salvabit animas nostras
110 20 32 accinxerunt saccis lumbos suos et posuerunt funes in capitibus veneruntque
ad regem Israhel et dixerunt servus tuus Benadad dicit vivat oro te anima mea et ille ait si adhuc
vivit frater meus est
110 20 33 quod acceperunt viri pro omine et festinantes rapuerunt verbum ex ore eius
atque dixerunt frater tuus Benadad et dixit eis ite et adducite eum egressus est ergo ad eum Benadad

et levavit eum in currum suum

110 20 34 qui dixit ei civitates quas tulit pater meus a patre tuo reddam et plateas fac tibi in Damasco sicut fecit pater meus in Samaria et ego foederatus recedam a te pepigit ergo foedus et dimisit eum

110 20 35 tunc vir quidam de filiis prophetarum dixit ad socium suum in sermone Domini percutite me at ille noluit percutere

110 20 36 cui ait quia noluisti audire vocem Domini ecce recedes a me et percutiet te leo cumque paululum recessisset ab eo invenit eum leo atque percussit

110 20 37 sed et alterum conveniens virum dixit ad eum percutite me qui percussit eum et vulneravit

110 20 38 abiit ergo propheta et occurrit regi in via et mutavit aspersione pulveris os et oculos suos

110 20 39 cumque rex transiret clamavit ad regem et ait servus tuus egressus est ad proeliandum comminus cumque fugisset vir unus adduxit eum quidam ad me et ait custodi virum istum qui si lapsus fuerit erit anima tua pro anima eius aut talentum argenti adpendes

110 20 40 dum autem ego turbatus huc illucque me verterem subito non conparuit et ait rex Israhel ad eum hoc est iudicium tuum quod ipse decrevistis

110 20 41 at ille statim absternit pulverem de facie sua et cognovit eum rex Israhel quod esset de prophetis

110 20 42 qui ait ad eum haec dicit Dominus quia dimisisti virum dignum morte de manu tua erit anima tua pro anima eius et populus tuus pro populo eius

110 20 43 reversus est igitur rex Israhel in domum suam audire contemnens et furibundus venit Samariam

110 21 1 post verba autem haec vinea erat Naboth Hiezrahelitae qui erat in Hiezrahel iuxta palatium Ahab regis Samariae

110 21 2 locutus est ergo Ahab ad Naboth dicens da mihi vineam tuam ut faciam mihi hortum holerum quia vicina est et prope domum meam daboque tibi pro ea vineam meliorem aut si tibi commodius putas argenti pretium quanto digna est

110 21 3 cui respondit Naboth propitius mihi sit Dominus ne dem hereditatem patrum meorum tibi

110 21 4 venit ergo Ahab in domum suam indignans et frendens super verbo quod locutus fuerat ad eum Naboth Hiezrahelites dicens non do tibi hereditatem patrum meorum et proiciens se in lectulum suum avertit faciem ad parietem et non comedit panem

110 21 5 ingressa est autem ad eum Hiezabel uxor sua dixitque ei quid est hoc unde anima tua contristata est et quare non comedis panem

110 21 6 qui respondit ei locutus sum Naboth Hiezrahelitae et dixi ei da mihi vineam tuam accepta pecunia aut si tibi placet dabo tibi vineam pro ea et ille ait non do tibi vineam meam

110 21 7 dixit ergo ad eum Hiezabel uxor eius grandis auctoritatis es et bene regis regnum Israhel surge et comede panem et aequo esto animo ego dabo tibi vineam Naboth Hiezrahelitae

110 21 8 scripsit itaque litteras ex nomine Ahab et signavit eas anulo eius et misit ad maiores natu et ad optimates qui erant in civitate eius et habitabant cum Naboth

110 21 9 litterarum autem erat ista sententia praedicate ieiunium et sedere facite Naboth inter primos populi

110 21 10 et submitte duos viros filios Belial contra eum et falsum testimonium dicant benedixit Deum et regem et educite eum et lapidate sicque moriatur

110 21 11 fecerunt ergo cives eius maiores natu et optimates qui habitabant cum eo in urbe sicut praeceperat eis Hiezabel et sicut scriptum erat in litteris quas miserat ad eos

110 21 12 praedicaverunt ieiunium et sedere fecerunt Naboth inter primos populi

110 21 13 et adductis duobus viris filiis diaboli fecerunt eos sedere contra eum at illi scilicet ut viri diabolici dixerunt contra eum testimonium coram multitudine benedixit Naboth Deo et regi quam ob rem eduxerunt eum extra civitatem et lapidibus interfecerunt

110 21 14 miseruntque ad Hiezabel dicentes lapidatus est Naboth et mortuus est
110 21 15 factum est autem cum audisset Hiezabel lapidatum Naboth et mortuum locuta
est ad Ahab surge posside vineam Naboth Hiezrahelitae qui noluit tibi adquiescere et dare eam
accepta pecunia non enim vivit Naboth sed mortuus est
110 21 16 quod cum audisset Ahab mortuum videlicet Naboth surrexit et descendebat in
vineam Naboth Hiezrahelitae ut possideret eam
110 21 17 factus est igitur sermo Domini ad Heliam Thesbitem dicens
110 21 18 surge et descende in occursum Ahab regis Israhel qui est in Samaria ecce ad
vineam Naboth descendit ut possideat eam
110 21 19 et loqueris ad eum dicens haec dicit Dominus occidisti insuper et possedisti et
post haec addes haec dicit Dominus in loco hoc in quo linxerunt canes sanguinem Naboth lambent
tuum quoque sanguinem
110 21 20 et ait Ahab ad Heliam num invenisti me inimice mee qui dixit inveni eo quod
venundatus sis ut faceres malum in conspectu Domini
110 21 21 ecce ego inducam super te malum et demetam posteriora tua et interficiam de
Ahab mingentem ad parietem et clausum et ultimum in Israhel
110 21 22 et dabo domum tuam sicut domum Hieroboam filii Nabath et sicut domum
Baasa filii Ahia quia egisti ut me ad iracundiam provocares et peccare fecisti Israhel
110 21 23 sed et de Hiezabel locutus est Dominus dicens canes comedent Hiezabel in
agro Hiezrahel
110 21 24 si mortuus fuerit Ahab in civitate comedent eum canes si autem mortuus
fuerit in agro comedent eum volucres caeli
110 21 25 igitur non fuit alter talis ut Ahab qui venundatus est ut faceret malum in
conspectu Domini concitavit enim eum Hiezabel uxor sua
110 21 26 et abominabilis effectus est in tantum ut sequeretur idola quae fecerant
Amorrei quos consumpsit Dominus a facie filiorum Israhel
110 21 27 itaque cum audisset Ahab sermones istos scidit vestem suam et operuit cilicio
carnem suam ieiunavitque et dormivit in sacco et ambulabat dimisso capite
110 21 28 factus est autem sermo Domini ad Heliam Thesbitem dicens
110 21 29 nonne vidisti humiliatum Ahab coram me quia igitur humiliatus est mei causa
non inducam malum in diebus eius sed in diebus filii sui inferam malum domui eius
110 22 1 transierunt igitur tres anni absque bello inter Syriam et Israhel
110 22 2 in anno autem tertio descendit Iosaphat rex Iuda ad regem Israhel
110 22 3 dixitque rex Israhel ad servos suos ignoratis quod nostra sit Ramoth Galaad et
neglegimus tollere eam de manu regis Syriae
110 22 4 et ait ad Iosaphat veniesne mecum ad proeliandum in Ramoth Galaad
110 22 5 dixitque Iosaphat ad regem Israhel sicut ego sum ita et tu populus meus et
populus tuus unum sunt et equites mei et equites tui dixitque Iosaphat ad regem Israhel quaere oro
te hodie sermonem Domini
110 22 6 congregavit ergo rex Israhel prophetas quadringentos circiter viros et ait ad
eos ire debeo in Ramoth Galaad ad bellandum an quiescere qui responderunt ascende et dabit
Dominus in manu regis
110 22 7 dixit autem Iosaphat non est hic propheta Domini quispiam ut interrogemus
per eum
110 22 8 et ait rex Israhel ad Iosaphat remansit vir unus per quem possimus interrogare
Dominum sed ego odi eum quia non prophetat mihi bonum sed malum Micheas filius Hiemla cui
Iosaphat ait ne loquaris ita rex
110 22 9 vocavit ergo rex Israhel eunuchum quendam et dixit ei festina adducere
Micheam filium Hiemla
110 22 10 rex autem Israhel et Iosaphat rex Iuda sedebat unusquisque in solio suo vestiti
cultu regio in area iuxta ostium portae Samariae et universi prophetae prophetabant in conspectu
eorum

110 22 11 fecit quoque sibi Sedecias filius Chanaan cornua ferrea et ait haec dicit Dominus his ventilabis Syriam donec deleas eam

110 22 12 omnesque prophetae similiter prophetabant dicentes ascende in Ramoth Galaad et vade prospere et tradet Dominus in manu regis

110 22 13 nuntius vero qui ierat ut vocaret Micheam locutus est ad eum dicens ecce sermones prophetarum ore uno bona regi praedicant sit ergo et sermo tuus similis eorum et loquere bona

110 22 14 cui Micheas ait vivit Dominus quia quodcumque dixerit mihi Dominus hoc loquar

110 22 15 venit itaque ad regem et ait illi rex Michea ire debemus in Ramoth Galaad ad proeliandum an cessare cui ille respondit ascende et vade prospere et tradet Dominus in manu regis

110 22 16 dixit autem rex ad eum iterum atque iterum adiuro te ut non loquaris mihi nisi quod verum est in nomine Domini

110 22 17 et ille ait vidi cunctum Israhel dispersum in montibus quasi oves non habentes pastorem et ait Dominus non habent dominum isti revertatur unusquisque in domum suam in pace

110 22 18 dixit ergo rex Israhel ad Iosaphat numquid non dixi tibi quia non prophetat mihi bonum sed semper malum

110 22 19 ille vero addens ait propterea audi sermonem Domini vidi Dominum sedentem super solium suum et omnem exercitum caeli adsistentem ei a dextris et a sinistris

110 22 20 et ait Dominus quis decipiet Ahab regem Israhel ut ascendat et cadat in Ramoth Galaad et dixit unus verba huiusmodi et alius aliter

110 22 21 egressus est autem spiritus et stetit coram Domino et ait ego decipiam illum cui locutus est Dominus in quo

110 22 22 et ille ait egrediar et ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius et dixit Dominus decipies et praevalebis egredere et fac ita

110 22 23 nunc igitur ecce dedit Dominus spiritum mendacii in ore omnium prophetarum tuorum qui hic sunt et Dominus locutus est contra te malum

110 22 24 accessit autem Sedecias filius Chanaan et percussit Micheam in maxillam et dixit mene ergo dimisit spiritus Domini et locutus est tibi

110 22 25 et ait Micheas visurus es in die illa quando ingredieris cubiculum intra cubiculum ut abscondaris

110 22 26 et ait rex Israhel tollite Micheam et maneat apud Amon principem civitatis et apud Ioas filium Ammelech

110 22 27 et dicite eis haec dicit rex mittite virum istum in carcerem et sustentate eum pane tribulationis et aqua angustiae donec revertar in pace

110 22 28 dixitque Micheas si reversus fueris in pace non est locutus Dominus in me et ait audite populi omnes

110 22 29 ascendit itaque rex Israhel et Iosaphat rex Iuda in Ramoth Galaad

110 22 30 dixitque rex Israhel ad Iosaphat sume arma et ingredere proelium et induere vestibus tuis porro rex Israhel mutavit habitum et ingressus est bellum

110 22 31 rex autem Syriae praeceperat principibus curruum triginta duobus dicens non pugnabitis contra minorem et maiorem quempiam nisi contra regem Israhel solum

110 22 32 cum ergo vidissent principes curruum Iosaphat suspicati sunt quod ipse esset rex Israhel et impetu facto pugnabant contra eum et exclamavit Iosaphat

110 22 33 intellexeruntque principes curruum quod non esset rex Israhel et cessaverunt ab eo

110 22 34 unus autem quidam tetendit arcum in incertum sagittam dirigens et casu percussit regem Israhel inter pulmonem et stomachum at ille dixit aurigae suo verte manum tuam et eice me de exercitu quia graviter vulneratus sum

110 22 35 commissum est ergo proelium in die illa et rex Israhel stabat in curru suo contra Syros et mortuus est vesperi fluebat autem sanguis plagae in sinum currus

110 22 36 et praeco personuit in universo exercitu antequam sol occumberet dicens

unusquisque revertatur in civitatem et in terram suam

110 22 37 mortuus est autem rex et perlatuſ est Samariam ſepelieruntque regem in Samaria

110 22 38 et laverunt currum in piscina Samariae et linxerunt canes ſanguinem eius et habenas laverunt iuxta verbum Domini quod locutus fuerat

110 22 39 reliqua vero ſermonum Ahab et univerſa quae fecit et domus eburneae quam aedificavit cunctarumque urbium quas extruxit nonne ſcripta ſunt haec in libro verborum dierum regum Iſrahel

110 22 40 dormivit ergo Ahab cum patribus ſuis et regnavit Ohoſias filius eius pro eo

110 22 41 Iosaphat filius Aſa regnare coeperat ſuper Iudam anno quarto Ahab regis Iſrahel

110 22 42 triginta quinque annorum erat cum regnare coepiſſet et viginti et quinque annos regnavit in Hieruſalem nomen matris eius Azuba filia Salai

110 22 43 et ambulavit in omni via Aſa patris ſui et non declinavit ex ea fecitque quod rectum eſt in conſpectu Domini

110 22 44 verumtamen excelsa non abſtulit adhuc enim populus ſacrificabat et adolebat incenſum in excelsis

110 22 45 pacemque habuit Iosaphat cum rege Iſrahel

110 22 46 reliqua autem verborum Iosaphat et opera eius quae geſſit et proelia nonne haec ſcripta ſunt in libro verborum dierum regum Iuda

110 22 47 ſed et reliquias effeminatorum qui remaſerant in diebus Aſa patris eius abſtulit de terra

110 22 48 nec erat tunc rex conſtitutus in Edom

110 22 49 rex vero Iosaphat fecerat claſſes in mari quae navigarent in Ophir propter aurum et ire non potuerunt quia conſractae ſunt in Aſiongaber

110 22 50 tunc ait Ohoſias filius Ahab ad Iosaphat vadant ſervi mei cum ſervis tuis in navibus et noluit Iosaphat

110 22 51 dormivitque cum patribus ſuis et ſepultus eſt cum eis in civitate David patris ſui regnavitque Ioram filius eius pro eo

110 22 52 Ohoſias autem filius Ahab regnare coeperat ſuper Iſrahel in Samaria anno ſeptimodecimo Iosaphat regis Iuda regnavitque ſuper Iſrahel duobus annis

110 22 53 et fecit malum in conſpectu Domini et ambulavit in via patris ſui et matris ſuae et in via Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Iſrahel

120 1 1 praevaricatus eſt autem Moab in Iſrahel poſtquam mortuus eſt Ahab

120 1 2 ceciditque Ohoſias per cancellos cenaculi ſui quod habebat in Samaria et aegrotavit miſitque nuntios dicens ad eos ite conſulite Beelzebub deum Accaron utrum vivere queam de infirmitate mea hac

120 1 3 angelus autem Domini locutus eſt ad Heliam Theſbitem surge ascende in occurſum nuntiorum regis Samariae et dices ad eos numquid non eſt Deus in Iſrahel ut eatis ad conſulendum Beelzebub deum Accaron

120 1 4 quam ob rem haec dicit Dominus de lectulo ſuper quem ascendiſti non descendes ſed morte morieris et abiit Helias

120 1 5 reversique ſunt nuntii ad Ohoſiam qui dixit eis quare reversi eſtis

120 1 6 at illi reſponderunt ei vir occurrit nobis et dixit ad nos ite revertimini ad regem qui miſit vos et dicetis ei haec dicit Dominus numquid quia non erat Deus in Iſrahel mittis ut conſulatur Beelzebub deus Accaron idcirco de lectulo ſuper quem ascendiſti non descendes ſed morte morieris

120 1 7 qui dixit eis cuius figurae et habitu eſt vir qui occurrit vobis et locutus eſt verba haec

120 1 8 at illi dixerunt vir piloſus et zona pellicia accinctis renibus qui ait Helias Theſbites eſt

120 1 9 miſitque ad eum quinquagenarium principem et quinquaginta qui erant ſub eo

qui ascendit ad eum sedentique in vertice montis ait homo Dei rex praecepit ut descendas
120 1 10 respondens Helias dixit quinquagenario si homo Dei sum descendat ignis
e caelo et devoret te et quinquaginta tuos descendit itaque ignis e caelo et devoravit eum et
quinquaginta qui erant cum eo
120 1 11 rursum misit ad eum principem quinquagenarium alterum et quinquaginta
cum eo qui locutus est illi homo Dei haec dicit rex festina descende
120 1 12 respondens Helias ait si homo Dei ego sum descendat ignis e caelo et devoret
te et quinquaginta tuos descendit ergo ignis Dei e caelo et devoravit illum et quinquaginta eius
120 1 13 iterum misit principem quinquagenarium tertium et quinquaginta qui erant
cum eo qui cum venisset curvavit genua contra Heliam et precatus est eum et ait homo Dei noli
despicere animam meam et animam servorum tuorum qui mecum sunt
120 1 14 ecce descendit ignis de caelo et devoravit duos principes quinquagenarios
primos et quinquagenos qui cum eis erant sed nunc obsecro ut miserearis animae meae
120 1 15 locutus est autem angelus Domini ad Heliam dicens descende cum eo ne
timeas surrexit igitur et descendit cum eo ad regem
120 1 16 et locutus est ei haec dicit Dominus quia misisti nuntios ad consulendum
Beelzebub deum Accaron quasi non esset Deus in Israhel a quo possis interrogare sermonem ideo
de lectulo super quem ascendisti non descendes sed morte morieris
120 1 17 mortuus est ergo iuxta sermonem Domini quem locutus est Helias et regnavit
Ioram frater eius pro eo anno secundo Ioram filii Iosaphat regis Iudae non enim habebat filium
120 1 18 reliqua autem verborum Ohoziae quae operatus est nonne haec scripta sunt in
libro sermonum dierum regum Israhel
120 2 1 factum est autem cum levare vellet Dominus Heliam per turbinem in caelum
ibant Helias et Heliseus de Galgalis
120 2 2 dixitque Helias ad Heliseum sede hic quia Dominus misit me usque Bethel
cui ait Heliseus vivit Dominus et vivit anima tua quia non derelinquam te cumque descendissent
Bethel
120 2 3 egressi sunt filii prophetarum qui erant Bethel ad Heliseum et dixerunt ei
numquid nosti quia hodie Dominus tollat dominum tuum a te qui respondit et ego novi silete
120 2 4 dixit autem Helias ad Heliseum sede hic quia Dominus misit me in Hiericho
et ille ait vivit Dominus et vivit anima tua quia non derelinquam te cumque venissent Hierichum
120 2 5 accesserunt filii prophetarum qui erant in Hiericho ad Heliseum et dixerunt ei
numquid nosti quia hodie Dominus tollet dominum tuum a te et ait et ego novi silete
120 2 6 dixit autem ei Helias sede hic quia Dominus misit me ad Iordanem qui ait
vivit Dominus et vivit anima tua quia non derelinquam te ierunt igitur ambo pariter
120 2 7 et quinquaginta viri de filiis prophetarum secuti sunt qui et steterunt e contra
longe illi autem ambo stabant super Iordanem
120 2 8 tulitque Helias pallium suum et involvit illud et percussit aquas quae divisae
sunt in utramque partem et transierunt ambo per siccum
120 2 9 cumque transissent Helias dixit ad Heliseum postula quod vis ut faciam tibi
antequam tollar a te dixitque Heliseus obsecro ut fiat duplex spiritus tuus in me
120 2 10 qui respondit rem difficilem postulasti attamen si videris me quando tollor a
te erit quod petisti si autem non videris non erit
120 2 11 cumque pergerent et incedentes sermocinarentur ecce currus igneus et equi
ignei dividerunt utrumque et ascendit Helias per turbinem in caelum
120 2 12 Heliseus autem videbat et clamabat pater mi pater mi currus Israhel et auriga
eius et non vidit eum amplius adprehenditque vestimenta sua et scidit illa in duas partes
120 2 13 et levavit pallium Heliae quod ceciderat ei reversusque stetit super ripam
Iordanis
120 2 14 et pallio Heliae quod ceciderat ei percussit aquas et dixit ubi est Deus Heliae
etiam nunc percussitque aquas et divisae sunt huc atque illuc et transiit Heliseus
120 2 15 videntes autem filii prophetarum qui erant in Hiericho de contra dixerunt

requievit spiritus Heliae super Heliseum et venientes in occursum eius adoraverunt eum proni in
 terram
 120 2 16 dixeruntque illi ecce cum servis tuis sunt quinquaginta viri fortes qui possint
 ire et quaerere dominum tuum ne forte tulerit eum spiritus Domini et proiecerit in uno montium aut
 in una vallium qui ait nolite mittere
 120 2 17 coegeruntque eum donec adquiesceret et diceret mittite et miserunt
 quinquaginta viros qui cum quaesissent tribus diebus non invenerunt
 120 2 18 et reversi sunt ad eum at ille habitabat in Hiericho dixitque eis numquid non
 dixi vobis nolite ire
 120 2 19 dixerunt quoque viri civitatis ad Heliseum ecce habitatio civitatis huius
 optima est sicut tu ipse domine perspicias sed aquae pessimae sunt et terra sterilis
 120 2 20 at ille ait adferte mihi vas novum et mittite in illud sal qui cum adtulissent
 120 2 21 egressus ad fontem aquarum misit in eum sal et ait haec dicit Dominus sanavi
 aquas has et non erit ultra in eis mors neque sterilitas
 120 2 22 sanatae sunt ergo aquae usque ad diem hanc iuxta verbum Helisei quod
 locutus est
 120 2 23 ascendit autem inde Bethel cumque ascenderet per viam pueri parvi egressi
 sunt de civitate et includebant ei dicentes ascende calve ascende calve
 120 2 24 qui cum se respexisset vidit eos et maledixit eis in nomine Domini egressique
 sunt duo ursi de saltu et laceraverunt ex eis quadraginta duos pueros
 120 2 25 abiit autem inde in montem Carmeli et inde reversus est Samariam
 120 3 1 Ioram vero filius Ahab regnavit super Israhel in Samaria anno octavodecimo
 Iosaphat regis Iudae regnavitque duodecim annis
 120 3 2 et fecit malum coram Domino sed non sicut pater suus et mater tulit enim
 statuas Baal quas fecerat pater eius
 120 3 3 verumtamen in peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel
 adhesit nec recessit ab eis
 120 3 4 porro Mesa rex Moab nutriebat pecora multa et solvebat regi Israhel centum
 milia agnorum et centum milia arietum cum velleribus suis
 120 3 5 cumque mortuus fuisset Ahab praevaricatus est foedus quod habebat cum
 rege Israhel
 120 3 6 egressus est igitur rex Ioram in die illa de Samaria et recensuit universum
 Israhel
 120 3 7 misitque ad Iosaphat regem Iuda dicens rex Moab recessit a me veni mecum
 contra Moab ad proelium qui respondit ascendam qui meus est tuus est populus meus populus tuus
 equi mei equi tui
 120 3 8 dixitque per quam viam ascendemus at ille respondit per desertum Idumeae
 120 3 9 perrexerunt igitur rex Israhel et rex Iuda et rex Edom et circumierunt per
 viam septem dierum nec erat aqua exercitui et iumentis quae sequebantur eos
 120 3 10 dixitque rex Israhel eheu eheu eheu congregavit nos Dominus tres reges ut
 traderet in manu Moab
 120 3 11 et ait Iosaphat estne hic propheta Domini ut deprecemur Dominum per eum et
 respondit unus de servis regis Israhel est hic Heliseus filius Saphat qui fundebat aquam super manus
 Heliae
 120 3 12 et ait Iosaphat est apud eum sermo Domini descenditque ad eum rex Israhel et
 Iosaphat et rex Edom
 120 3 13 dixit autem Heliseus ad regem Israhel quid mihi et tibi est vade ad prophetas
 patris tui et matris tuae et ait illi rex Israhel quare congregavit Dominus tres reges hos ut traderet
 eos in manu Moab
 120 3 14 dixit autem Heliseus vivit Dominus exercituum in cuius conspectu sto quod si
 non vultum Iosaphat regis Iudae erubescerem ne adtendissem quidem te nec respexissem
 120 3 15 nunc autem adducite mihi psalten cumque caneret psaltes facta est super eum

manus Domini et ait

120 3 16 haec dicit Dominus facite alveum torrentis huius fossas et fossas

120 3 17 haec enim dicit Dominus non videbitis ventum neque pluviam et alveus iste replebitur aquis et bibetis vos et familiae vestrae et iumenta vestra

120 3 18 parumque hoc est in conspectu Domini insuper tradet etiam Moab in manu vestra

120 3 19 et percutietis omnem civitatem munitam et omnem urbem electam et universum lignum fructiferum succidatis cunctosque fontes aquarum obturabitis et omnem agrum egregium operietis lapidibus

120 3 20 factum est igitur mane quando sacrificium offerri solet et ecce aquae veniebant per viam Edom et repleta est terra aquis

120 3 21 universi autem Moabitae audientes quod ascendissent reges ut pugnarent adversum eos convocaverunt omnes qui accincti erant balteo desuper et steterunt in terminis

120 3 22 primoque mane surgentes et orto iam sole ex adverso aquarum viderunt Moabitae contra aquas rubras quasi sanguinem

120 3 23 dixeruntque sanguis est gladii pugnaverunt reges contra se et caesi sunt mutuo nunc perge ad praedam Moab

120 3 24 perrexeruntque in castra Israhel porro consurgens Israhel percussit Moab at illi fugerunt coram eis venerunt igitur qui vicerant et percusserunt Moab

120 3 25 et civitates destruxerunt et omnem agrum optimum mittentes singuli lapides repleverunt et universos fontes aquarum obturaverunt et omnia ligna fructifera succiderunt ita ut muri tantum fictiles remanerent et circumdata est civitas a fundibulariis et magna ex parte percussa

120 3 26 quod cum vidisset rex Moab praevaluisse scilicet hostes tulit secum septingentos viros educentes gladium ut inrumperet ad regem Edom et non potuerunt

120 3 27 arripiensque filium suum primogenitum qui regnaturus erat pro eo obtulit holocaustum super murum et facta est indignatio magna in Israhel statimque recesserunt ab eo et reversi sunt in terram suam

120 4 1 mulier autem quaedam de uxoribus prophetarum clamabat ad Heliseum dicens servus tuus vir meus mortuus est et tu nosti quia servus tuus fuit timens Dominum et ecce creditor venit ut tollat duos filios meos ad serviendum sibi

120 4 2 cui dixit Heliseus quid vis ut faciam tibi dic mihi quid habes in domo tua at illa respondit non habeo ancilla tua quicquam in domo mea nisi parum olei quo unguear

120 4 3 cui ait vade pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca

120 4 4 et ingredere et claude ostium cum intrinsecus fueris tu et filii tui et mitte inde in omnia vasa haec et cum plena fuerint tolles

120 4 5 ivit itaque mulier et clusit ostium super se et super filios suos illi offerebant vasa et illa infundebat

120 4 6 cumque plena fuissent vasa dixit ad filium suum adfer mihi adhuc vas et ille respondit non habeo stetitque oleum

120 4 7 venit autem illa et indicavit homini Dei et ille vade inquit vende oleum et redde creditori tuo tu autem et filii tui vivite de reliquo

120 4 8 facta est autem quaedam dies et transiebat Heliseus per Sunam erat autem ibi mulier magna quae tenuit eum ut comederet panem cumque frequenter inde transiret devertebat ad eam ut comederet panem

120 4 9 quae dixit ad virum suum animadverto quod vir Dei sanctus est iste qui transit per nos frequenter

120 4 10 faciamus ergo cenaculum parvum et ponamus ei in eo lectulum et mensam et sellam et candelabrum ut cum venerit ad nos maneat ibi

120 4 11 facta est igitur dies quaedam et veniens devertit in cenaculum et requievit ibi

120 4 12 dixitque ad Giezi puerum suum voca Sunamitin istam qui cum vocasset eam et illa stetisset coram eo

120 4 13 dixit ad puerum loquere ad eam ecce sedule in omnibus ministrasti nobis quid

vis ut faciam tibi numquid habes negotium et vis ut loquar regi sive principi militiae quae respondit
in medio populi mei habito
12O 4 14 et ait quid ergo vult ut faciam ei dixitque Giezi ne quaeras filium enim non
habet et vir eius senex est
12O 4 15 praecepit itaque ut vocaret eam quae cum vocata fuisset et stetisset ad ostium
12O 4 16 dixit ad eam in tempore isto et in hac eadem hora si vita comes fuerit habebis
in utero filium at illa respondit noli quaeso domine mi vir Dei noli mentiri ancillae tuae
12O 4 17 et concepit mulier et peperit filium in tempore et in hora eadem quam dixerat
Heliseus
12O 4 18 crevit autem puer et cum esset quaedam dies et egressus isset ad patrem suum
ad messorum
12O 4 19 ait patri suo caput meum caput meum at ille dixit puero tolle et duc eum ad
matrem suam
12O 4 20 qui cum tulisset et adduxisset eum ad matrem suam posuit eum illa super
genua sua usque ad meridiem et mortuus est
12O 4 21 ascendit autem et conlocavit eum super lectulum hominis Dei et clusit ostium
et egressa
12O 4 22 vocavit virum suum et ait mitte mecum obsecro unum de pueris et asinam ut
excurram usque ad hominem Dei et revertar
12O 4 23 qui ait illi quam ob causam vadis ad eum hodie non sunt kalendae neque
sabbatum quae respondit vale
12O 4 24 stravitque asinam et praecepit puero mina et propera ne mihi moram facias in
eundo et hoc age quod praecipio tibi
12O 4 25 profecta est igitur et venit ad virum Dei in montem Carmeli cumque vidisset
eam vir Dei de contra ait ad Giezi puerum suum ecce Sunamitis illa
12O 4 26 vade ergo in occursum eius et dic ei rectene agitur circa te et circa virum
tuum et circa filium tuum quae respondit recte
12O 4 27 cumque venisset ad virum Dei in monte adprehendit pedes eius et accessit
Giezi ut amoveret eam et ait homo Dei dimitte illam anima enim eius in amaritudine est et Dominus
celavit me et non indicavit mihi
12O 4 28 quae dixit illi numquid petivi filium a domino meo numquid non dixi tibi ne
inludas me
12O 4 29 et ille ait ad Giezi accinge lumbos tuos et tolle baculum meum in manu tua et
vade si occurrerit tibi homo non salutes eum et si salutaverit te quispiam non respondeas illi et
pones baculum meum super faciem pueri
12O 4 30 porro mater pueri ait vivit Dominus et vivit anima tua non dimittam te
surrexit ergo et secutus est eam
12O 4 31 Giezi autem praecesserat eos et posuerat baculum super faciem pueri et non
erat vox neque sensus reversusque est in occursum eius et nuntiavit ei dicens non surrexit puer
12O 4 32 ingressus est ergo Heliseus domum et ecce puer mortuus iacebat in lectulo
eius
12O 4 33 ingressusque clusit ostium super se et puerum et oravit ad Dominum
12O 4 34 et ascendit et incubuit super puerum posuitque os suum super os eius et
oculos suos super oculos eius et manus suas super manus eius et incurvavit se super eum et
calefacta est caro pueri
12O 4 35 at ille reversus deambulavit in domo semel huc et illuc et ascendit et incubuit
super eum et oscitavit puer septies aperuitque oculos
12O 4 36 et ille vocavit Giezi et dixit ei voca Sunamitin hanc quae vocata ingressa est
ad eum qui ait tolle filium tuum
12O 4 37 venit illa et corruit ad pedes eius et adoravit super terram tulitque filium suum
et egressa est
12O 4 38 et Heliseus reversus est in Galgala erat autem fames in terra et filii

prophetarum habitabant coram eo dixitque uni de pueris suis pone ollam grandem et coque pulmentum filiis prophetarum
120 4 39 et egressus est unus in agrum ut colligeret herbas agrestes invenitque quasi vitem silvestrem et collegit ex ea colocyntidas agri et implevit pallium suum et reversus concidit in ollam pulmenti nesciebat enim quid esset
120 4 40 infuderunt ergo sociis ut comederent cumque gustassent de coctione exclamaverunt dicentes mors in olla vir Dei et non potuerunt comedere
120 4 41 at ille adferte inquit farinam et misit in ollam et ait infunde turbae et comedat et non fuit amplius quicquam amaritudinis in olla
120 4 42 vir autem quidam venit de Balsalisa deferens viro Dei panes primitiarum et viginti panes hordiacios et frumentum novum in pera sua at ille dixit da populo ut comedat
120 4 43 responditque ei minister eius quantum est hoc ut adponam coram centum viris rursum ille da ait populo ut comedat haec enim dicit Dominus comedent et supererit
120 4 44 posuit itaque coram eis qui comederunt et superfuit iuxta verbum Domini
120 5 1 Naaman princeps militiae regis Syriae erat vir magnus apud dominum suum et honoratus per illum enim dedit Dominus salutem Syriae erat autem vir fortis et dives sed leprosus
120 5 2 porro de Syria egressi fuerant latrunculi et captivam duxerant de terra Israhel puellam parvulam quae erat in obsequio uxoris Naaman
120 5 3 quae ait ad dominam suam utinam fuisset dominus meus ad prophetam qui est in Samaria profecto curasset eum a lepra quam habet
120 5 4 ingressus est itaque Naaman ad dominum suum et nuntiavit ei dicens sic et sic locuta est puella de terra Israhel
120 5 5 dixitque ei rex Syriae vade et mittam litteras ad regem Israhel qui cum profectus esset et tulisset secum decem talenta argenti et sex milia aureos et decem mutatoria vestimentorum
120 5 6 detulit litteras ad regem Israhel in haec verba cum acceperis epistulam hanc scito quod miserim ad te Naaman servum meum ut cures eum a lepra sua
120 5 7 cumque legisset rex Israhel litteras scidit vestimenta sua et ait numquid Deus sum ut occidere possim et vivificare quia iste misit ad me ut cures hominem a lepra sua animadvertite et videte quod occasiones quaerat adversum me
120 5 8 quod cum audisset Heliseus vir Dei scidisse videlicet regem Israhel vestimenta sua misit ad eum dicens quare scidisti vestimenta tua veniat ad me et sciat esse prophetam in Israhel
120 5 9 venit ergo Naaman cum equis et curribus et stetit ad ostium domus Helisei
120 5 10 misitque ad eum Heliseus nuntium dicens vade et lavare septies in Iordane et recipiet sanitatem caro tua atque mundaberis
120 5 11 iratus Naaman recedebat dicens putabam quod egrederetur ad me et stans invocaret nomen Domini Dei sui et tangeret manu sua locum leprae et curaret me
120 5 12 numquid non meliores sunt Abana et Pharphar fluvii Damasci omnibus aquis Israhel ut laver in eis et munder cum ergo vertisset se et abiret indignans
120 5 13 accesserunt ad eum servi sui et locuti sunt ei pater si rem grandem dixisset tibi propheta certe facere debueras quanto magis quia nunc dixit tibi lavare et mundaberis
120 5 14 descendit et lavit in Iordane septies iuxta sermonem viri Dei et restituta est caro eius sicut caro pueri parvuli et mundatus est
120 5 15 reversusque ad virum Dei cum universo comitatu suo venit et stetit coram eo et ait vere scio quod non sit Deus in universa terra nisi tantum in Israhel obsecro itaque ut accipias benedictionem a servo tuo
120 5 16 at ille respondit vivit Dominus ante quem sto quia non accipiam cumque vim faceret penitus non adquivit
120 5 17 dixitque Naaman ut vis sed obsecro concede mihi servo tuo ut tollam onus duorum burdonum de terra non enim faciet ultra servus tuus holocaustum aut victimam diis alienis nisi Domino

120 5 18 hoc autem solum est de quo depreceris Dominum pro servo tuo quando
ingreditur dominus meus templum Remmon ut adoret et illo innitente super manum meam si
adoravero in templo Remmon adorante me in eodem loco ut ignoscat mihi Dominus servo tuo pro
hac re
120 5 19 qui dixit ei vade in pace abiit ergo ab eo electo terrae tempore
120 5 20 dixitque Giezi puer viri Dei pepercit dominus meus Naaman Syro isti ut non
acciperet ab eo quae adtulit vivit Dominus quia curram post eum et accipiam ab eo aliquid
120 5 21 et secutus est Giezi post tergum Naaman quem cum vidisset ille currentem ad
se desilivit de curru in occursum eius et ait rectene sunt omnia
120 5 22 et ille ait recte dominus meus misit me dicens modo venerunt ad me duo
adulescentes de monte Ephraim ex filiis prophetarum da eis talentum argenti et vestes mutatorias
duplices
120 5 23 dixitque Naaman melius est ut accipias duo talenta et coegit eum ligavitque
duo talenta argenti in duobus saccis et duplicia vestimenta et inposuit duobus pueris suis qui et
portaverunt coram eo
120 5 24 cumque venisset iam vesperi tulit de manu eorum et reposuit in domo
dimisitque viros et abierunt
120 5 25 ipse autem ingressus stetit coram domino suo et dixit Heliseus unde venis
Giezi qui respondit non ivit servus tuus quoquam
120 5 26 at ille nonne ait cor meum in praesenti erat quando reversus est homo de
curru suo in occursum tui nunc igitur accepisti argentum et accepisti vestes ut emas oliveta et vineta
et oves et boves et servos et ancillas
120 5 27 sed et lepra Naaman adhaerebit tibi et semini tuo in sempiternum et egressus
est ab eo leprosus quasi nix
120 6 1 dixerunt autem filii prophetarum ad Heliseum ecce locus in quo habitamus
coram te angustus est nobis
120 6 2 eamus usque ad Iordanem et tollant singuli de silva materias singulas ut
aedificemus nobis ibi locum ad habitandum qui dixit ite
120 6 3 et ait unus ex illis veni ergo et tu cum servis tuis respondit ego veniam
120 6 4 et abiit cum eis cumque venissent ad Iordanem caedebant ligna
120 6 5 accidit autem ut cum unus materiem succidisset caderet ferrum securis in
aquam exclamavitque ille et ait eheu eheu eheu domine mi et hoc ipsum mutuo acceperam
120 6 6 dixit autem homo Dei ubi cecidit at ille monstravit ei locum praecidit ergo
lignum et misit illuc natavitque ferrum
120 6 7 et ait tolle qui extendit manum et tulit illud
120 6 8 rex autem Syriae pugnabat contra Israhel consiliumque iniit cum servis suis
dicens in loco illo et illo ponamus insidias
120 6 9 misit itaque vir Dei ad regem Israhel dicens cave ne transeas in loco illo quia
ibi Syri in insidiis sunt
120 6 10 misit rex Israhel ad locum quem dixerat ei vir Dei et praeoccupavit eum et
observavit se ibi non semel neque bis
120 6 11 conturbatumque est cor regis Syriae pro hac re et convocatis servis suis ait
quare non indicastis mihi quis proditor mei sit apud regem Israhel
120 6 12 dixitque unus servorum eius nequaquam domine mi rex sed Heliseus propheta
qui est in Israhel indicat regi Israhel omnia verba quaecumque locutus fueris in conclavi tuo
120 6 13 dixit eis ite et videte ubi sit ut mittam et capiam eum adnuntiaveruntque ei
dicentes ecce in Dothan
120 6 14 misit ergo illuc equos et currus et robur exercitus qui cum venissent nocte
circumdederunt civitatem
120 6 15 consurgens autem diluculo minister viri Dei egressus est viditque exercitum
in circuitu civitatis et equos et currus nuntiavitque ei dicens eheu eheu domine mi quid faciemus
120 6 16 at ille respondit noli timere plures enim nobiscum sunt quam cum illis

120 6 17 cumque orasset Heliseus ait Domine aperi oculos huius ut videat et aperuit Dominus oculos pueri et vidit et ecce mons plenus equorum et curruum igneorum in circuitu Helisei
120 6 18 hostes vero descenderunt ad eum porro Heliseus oravit Dominum dicens percutite obsecro gentem hanc caecitate percussitque eos Dominus ne viderent iuxta verbum Helisei
120 6 19 dixit autem ad eos Heliseus non est haec via nec ista est civitas sequimini me et ostendam vobis virum quem quaeritis duxit ergo eos in Samariam
120 6 20 cumque ingressi fuissent in Samaria dixit Heliseus Domine aperi oculos istorum ut videant aperuitque Dominus oculos eorum et viderunt esse se in medio Samariae
120 6 21 dixitque rex Israhel ad Heliseum cum vidisset eos numquid percutiam eos pater mi
120 6 22 at ille ait non percuties neque enim cepisti eos gladio et arcu tuo ut percutias pone panem et aquam coram eis ut comedant et bibant et vadant ad dominum suum
120 6 23 adpositaque est eis ciborum magna praeparatio et comederunt et biberunt et dimisit eos abieruntque ad dominum suum et ultra non venerunt latrones Syriae in terram Israhel
120 6 24 factum est autem post haec congregavit Benadad rex Syriae universum exercitum suum et ascendit et obsidebat Samariam
120 6 25 factaque est fames magna in Samaria et tamdiu obsessa est donec venundaretur caput asini octoginta argenteis et quarta pars cibi stercoris columbarum quinque argenteis
120 6 26 cumque rex Israhel transiret per murum mulier exclamavit ad eum dicens salva me domine mi rex
120 6 27 qui ait non te salvet Dominus unde salvare te possum de area an de torculari dixitque ad eam rex quid tibi vis quae respondit
120 6 28 mulier ista dixit mihi da filium tuum ut comedamus eum hodie et filium meum comedemus cras
120 6 29 coximus ergo filium meum et comedimus dixique ei die altera da filium tuum ut comedamus eum quae abscondit filium suum
120 6 30 quod cum audisset rex scidit vestimenta sua et transiebat super murum viditque omnis populus cilicium quo vestitus erat ad carnem intrinsecus
120 6 31 et ait haec mihi faciat Deus et haec addat si steterit caput Helisei filii Saphat super eum hodie
120 6 32 Heliseus autem sedebat in domo sua et senes sedebant cum eo praemisit itaque virum et antequam veniret nuntius ille dixit ad senes numquid scitis quod miserit filius homicidae hic ut praecidatur caput meum videte ergo cum venerit nuntius cludite ostium et non sinatis eum introire ecce enim sonitus pedum domini eius post eum est
120 6 33 et adhuc illo loquente eis apparuit nuntius qui veniebat ad eum et ait ecce tantum malum a Domino est quid amplius expectabo a Domino
120 7 1 dixit autem Heliseus audite verbum Domini haec dicit Dominus in tempore hoc cras modius similiae uno statere erit et duo modii hordei statere uno in porta Samariae
120 7 2 respondens unus de ducibus super cuius manum rex incumbere homini Dei ait si Dominus fecerit etiam cataractas in caelo numquid poterit esse quod loqueris qui ait videbis oculis tuis et inde non comedes
120 7 3 quattuor ergo viri erant leprosi iuxta introitum portae qui dixerunt ad invicem quid hic esse volumus donec moriamur
120 7 4 sive ingredi voluerimus civitatem fame moriemur sive manserimus hic moriendum nobis est venite igitur et transfugiamus ad castra Syriae si pepercerint nobis vivemus si autem occidere voluerint nihilominus moriemur
120 7 5 surrexerunt igitur vesperi ut venirent ad castra Syriae cumque venissent ad principium castrorum Syriae nullum ibidem reppererunt
120 7 6 siquidem Dominus sonitum audiri fecerat in castris Syriae currum et equorum et exercitus plurimi dixeruntque ad invicem ecce mercede conduxit adversum nos rex Israhel reges Hethaeorum et Aegyptiorum et venerunt super nos

120 7 7 surrexerunt ergo et fugerunt in tenebris et dereliquerunt tentoria sua et equos et asinos in castris fugeruntque animas tantum suas salvare cupientes

120 7 8 igitur cum venissent leprosi illi ad principium castrorum ingressi sunt unum tabernaculum et comederunt et biberunt tuleruntque inde argentum et aurum et vestes et abierunt et absconderunt et rursus reversi sunt ad aliud tabernaculum et inde similiter auferentes absconderunt

120 7 9 dixeruntque ad invicem non recte facimus haec enim dies boni nuntii est si tacuerimus et noluerimus nuntiare usque mane sceleris arguemur venite eamus et nuntiemus in aula regis

120 7 10 cumque venissent ad portam civitatis narraverunt eis dicentes ivimus ad castra Syriae et nullum ibidem repperimus hominum nisi equos et asinos alligatos et fixa tentoria

120 7 11 ierunt ergo portarii et nuntiaverunt in palatio regis intrinsecus

120 7 12 qui surrexit nocte et ait ad servos suos dico vobis quid fecerint nobis Syri sciunt quia fame laboramus et idcirco egressi sunt de castris et latitant in agris dicentes cum egressi fuerint de civitate capiemus eos viventes et tunc civitatem ingredi poterimus

120 7 13 respondit autem unus servorum eius tollamus quinque equos qui remanserunt in urbe quia ipsi tantum sunt in universa multitudine Israhel alii enim consumpti sunt et mittentes explorare poterimus

120 7 14 adduxerunt ergo duos equos misitque rex ad castra Syrorum dicens ite videte

120 7 15 qui abierunt post eos usque ad Iordanem ecce autem omnis via plena erat vestibus et vasis quae proiecerant Syri cum turbarentur reversique nuntii indicaverunt regi

120 7 16 et egressus populus diripuit castra Syriae factusque est modius similae statere uno et duo modii hordei statere uno iuxta verbum Domini

120 7 17 porro rex ducem illum in cuius manu incubuerat constituit ad portam quem conculcavit turba in introitu et mortuus est iuxta quod locutus fuerat vir Dei quando descenderat rex ad eum

120 7 18 factumque est secundum sermonem viri Dei quem dixerat regi quando ait duo modii hordei statere uno erunt et modius similae statere uno hoc eodem tempore cras in porta Samariae

120 7 19 quando responderat dux ille viro Dei et dixerat etiam si Dominus fecerit cataractas in caelo numquid fieri poterit quod loqueris et dixit ei videbis oculis tuis et inde non comedes

120 7 20 evenit ergo ei sicut praedictum erat et conculcavit eum populus in porta et mortuus est

120 8 1 Heliseus autem locutus est ad mulierem cuius vivere fecerat filium dicens surge vade tu et domus tua et peregrinare ubicumque reppereris vocavit enim Dominus famem et veniet super terram septem annis

120 8 2 quae surrexit et fecit iuxta verbum hominis Dei et vadens cum domo sua peregrinata est in terra Philisthim diebus multis

120 8 3 cumque finiti essent anni septem reversa est mulier de terra Philisthim et egressa est ut interpelleret regem pro domo sua et agris suis

120 8 4 rex autem loquebatur cum Giezi puero viri Dei dicens narra mihi omnia magnalia quae fecit Heliseus

120 8 5 cumque ille narraret regi quomodo mortuum suscitasset apparuit mulier cuius vivificaverat filium clamans ad regem pro domo sua et pro agris suis dixitque Giezi domine mi rex haec est mulier et hic filius eius quem suscitavit Heliseus

120 8 6 et interrogavit rex mulierem quae narravit ei deditque ei rex eunuchum unum dicens restitue ei omnia quae sua sunt et universos redditus agrorum a die qua reliquit terram usque ad praesens

120 8 7 venit quoque Heliseus Damascum et Benadad rex Syriae aegrotabat nuntiaveruntque ei dicentes venit vir Dei huc

120 8 8 et ait rex ad Azahel tolle tecum munera et vade in occursum viri Dei et consule Dominum per eum dicens si evadere potero de infirmitate mea hac

12O 8 9 ivit igitur Azahel in occursum eius habens secum munera et omnia bona
Damasci onera quadraginta camelorum cumque stetisset coram eo ait filius tuus Benadad rex Syriae
misit me ad te dicens si sanari potero de infirmitate mea hac
12O 8 10 dixitque ei Heliseus vade dic ei sanaberis porro ostendit mihi Dominus quia
morte morietur
12O 8 11 stetitque cum eo et conturbatus est usque ad suffusionem vultus flevitque vir
Dei
12O 8 12 cui Azahel ait quare dominus meus flet at ille respondit quia scio quae
facturus sis filiis Israhel mala civitates eorum munitas igne succendes et iuvenes eorum interficies
gladio et parvulos eorum elides et praegnantas divides
12O 8 13 dixitque Azahel quid enim sum servus tuus canis ut faciam rem istam
magnam et ait Heliseus ostendit mihi Dominus te regem Syriae fore
12O 8 14 qui cum recessisset ab Heliseo venit ad dominum suum qui ait ei quid tibi
dixit Heliseus at ille respondit dixit mihi recipiet sanitatem
12O 8 15 cumque venisset dies altera tulit sagulum et infudit aqua et expandit super
faciem eius quo mortuo regnavit Azahel pro eo
12O 8 16 anno quinto Ioram filii Ahab regis Israhel et Iosaphat regis Iuda regnavit
Ioram filius Iosaphat rex Iuda
12O 8 17 triginta duorum erat annorum cum regnare coepisset et octo annis regnavit in
Hierusalem
12O 8 18 ambulavitque in viis regum Israhel sicut ambulaverat domus Ahab filia enim
Ahab erat uxor eius et fecit quod malum est coram Domino
12O 8 19 noluit autem Dominus disperdere Iudam propter David servum suum sicut
promiserat ei ut daret illi lucernam et filiis eius cunctis diebus
12O 8 20 in diebus eius recessit Edom ne esset sub Iuda et constituit sibi regem
12O 8 21 venitque Ioram Seira et omnis currus cum eo et surrexit nocte percussitque
Idumeos qui eum circumdederant et principes curruum populus autem fugit in tabernacula sua
12O 8 22 recessit ergo Edom ne esset sub Iuda usque ad diem hanc tunc recessit et
Lobna in tempore illo
12O 8 23 reliqua autem sermonum Ioram et universa quae fecit nonne haec scripta sunt
in libro verborum dierum regum Iuda
12O 8 24 et dormivit Ioram cum patribus suis sepultusque est cum eis in civitate David
et regnavit Ahazias filius eius pro eo
12O 8 25 anno duodecimo Ioram filii Ahab regis Israhel regnavit Ahazias filius Ioram
regis Iudae
12O 8 26 viginti duorum annorum erat Ahazias cum regnare coepisset et uno anno
regnavit in Hierusalem nomen matris eius Athalia filia Amri regis Israhel
12O 8 27 et ambulavit in viis domus Ahab et fecit quod malum est coram Domino sicut
domus Ahab gener enim domus Ahab fuit
12O 8 28 abiit quoque cum Ioram filio Ahab ad proeliandum contra Azahel regem
Syriae in Ramoth Galaad et vulneraverunt Syri Ioram
12O 8 29 qui reversus est ut curaretur in Hiezrahel quia vulneraverant eum Syri in
Rama proeliantem contra Azahel regem Syriae porro Ahazias filius Ioram rex Iuda descendit
invisere Ioram filium Ahab in Hiezrahel quia aegrotabat
12O 9 1 Heliseus autem propheta vocavit unum de filiis prophetarum et ait illi
accinge lumbos tuos et tolle lenticulam olei hanc in manu tua et vade in Ramoth Galaad
12O 9 2 cumque veneris illuc videbis Hieu filium Iosaphat filii Namsi et ingressus
suscitabis eum de medio fratrum suorum et introduces interius cubiculum
12O 9 3 tenensque lenticulam olei fundes super caput eius et dices haec dicit Dominus
unxi te regem super Israhel aperiesque ostium et fugies et non ibi subsistes
12O 9 4 abiit ergo adulescens puer prophetae Ramoth Galaad
12O 9 5 et ingressus est ecce autem principes exercitus sedebant et ait verbum mihi ad

te princeps dixitque Hieu ad quem ex omnibus nobis at ille dixit ad te o princeps
120 9 6 et surrexit et ingressus est cubiculum at ille fudit oleum super caput eius et ait
haec dicit Dominus Deus Israhel unxi te regem super populum Domini Israhel
120 9 7 et percuties domum Ahab domini tui ut ulciscar sanguinem servorum meorum
prophetarum et sanguinem omnium servorum Domini de manu Hiezabel
120 9 8 perdamque omnem domum Ahab et interficiam de Ahab mingentem ad
parietem et clausum et novissimum in Israhel
120 9 9 et dabo domum Ahab sicut domum Hieroboam filii Nabath et sicut domum
Baasa filii Ahia
120 9 10 Hiezabel quoque comedent canes in agro Hiezrahel nec erit qui sepeliat eam
aperuitque ostium et fugit
120 9 11 Hieu autem egressus est ad servos domini sui qui dixerunt ei rectene sunt
omnia quid venit insanus iste ad te qui ait eis nostis hominem et quid locutus sit
120 9 12 at illi responderunt falsum est sed magis narra nobis qui ait eis haec et haec
locutus est mihi et ait haec dicit Dominus unxi te regem super Israhel
120 9 13 festinaverunt itaque et unusquisque tollens pallium suum posuerunt sub
pedibus eius in similitudinem tribunalis et cecinerunt tuba atque dixerunt regnavit Hieu
120 9 14 coniuravit ergo Hieu filius Iosaphat filii Namsi contra Ioram porro Ioram
obsederat Ramoth Galaad ipse et omnis Israhel contra Azahel regem Syriae
120 9 15 et reversus fuerat ut curaretur in Hiezrahel propter vulnera quia percusserant
eum Syri proeliantem contra Azahel regem Syriae dixitque Hieu si placet vobis nemo egrediatur
profugus de civitate ne vadat et nuntiet in Hiezrahel
120 9 16 et ascendit et profectus est in Hiezrahel Ioram enim aegrotabat ibi et Ahazia
rex Iuda descenderat ad visitandum Ioram
120 9 17 igitur speculator qui stabat super turrem Hiezrahel vidit globum Hieu
venientis et ait video ego globum dixitque Ioram tolle currum et mitte in occursum eorum et dicat
vadens rectene sunt omnia
120 9 18 abiit igitur qui ascenderat currum in occursum eius et ait haec dicit rex pacata
sunt omnia dixitque ei Hieu quid tibi et paci transi et sequere me nuntiavit quoque speculator dicens
venit nuntius ad eos et non revertitur
120 9 19 misit etiam currum equorum secundum venitque ad eos et ait haec dicit rex
num pax est et ait Hieu quid tibi et paci transi et sequere me
120 9 20 nuntiavit autem speculator dicens venit usque ad eos et non revertitur est
autem incessus quasi incessus Hieu filii Namsi praeceps enim graditur
120 9 21 et ait Ioram iunge currum iunxeruntque currum eius et egressus est Ioram rex
Israhel et Ahazias rex Iuda singuli in curribus suis egressique sunt in occursum Hieu et invenerunt
eum in agro Naboth Hiezrahelitis
120 9 22 cumque vidisset Ioram Hieu dixit pax est Hieu at ille respondit quae pax
adhuc fornicationes Hiezabel matris tuae et veneficia eius multa vigent
120 9 23 convertit autem Ioram manum suam et fugiens ait ad Ahaziam insidiae
Ahazia
120 9 24 porro Hieu tetendit arcum manu et percussit Ioram inter scapulas et egressa
est sagitta per cor eius statimque corruit in curru suo
120 9 25 dixitque Hieu ad Baddacer ducem tolle proice eum in agro Naboth
Hiezrahelitae memini enim quando ego et tu sedentes in curru sequebamur Ahab patrem huius quod
Dominus onus hoc levaverit super eum dicens
120 9 26 si non pro sanguine Naboth et pro sanguine filiorum eius quem vidi heri ait
Dominus reddam tibi in agro isto dicit Dominus nunc igitur tolle proice eum in agro iuxta verbum
Domini
120 9 27 Ahazias autem rex Iuda videns hoc fugit per viam domus horti persecutusque
est eum Hieu et ait etiam hunc percutite in curru suo in ascensu Gaber qui est iuxta Iebllaam qui
fugit in Mageddo et mortuus est ibi

120 9 28 et inposuerunt eum servi eius super currum suum et tulerunt Hierusalem
sepelieruntque in sepulchro cum patribus suis in civitate David
120 9 29 anno undecimo Ioram filii Ahab rege Ahazia super Iudam
120 9 30 venit Hieu Hiezrahel porro Hiezabel introitu eius audito depinxit oculos suos
stibio et ornavit caput suum et respexit per fenestram
120 9 31 ingredientem Hieu per portam et ait numquid pax esse potest Zamri qui
interfecit dominum suum
120 9 32 levavitque Hieu faciem suam ad fenestram et ait quae est ista et inclinaverunt
se ad eum duo vel tres eunuchi
120 9 33 at ille dixit eis praecipitate eam deorsum et praecipitaverunt eam aspersusque
est sanguine paries et equorum ungulae qui conculcaverunt eam
120 9 34 cumque ingressus esset et comederet bibissetque ait ite videte maledictam
illam et sepelite eam quia filia regis est
120 9 35 cumque issent ut sepelirent eam non invenerunt nisi calvariam et pedes et
summas manus
120 9 36 reversique nuntiaverunt ei et ait Hieu sermo Domini est quem locutus est per
servum suum Heliam Thesbitem dicens in agro Hiezrahel comedent canes carnes Hiezabel
120 9 37 et erunt carnes Hiezabel sicut stercus super faciem terrae in agro Hiezrahel ita
ut praetereuntes dicant haecine est illa Hiezabel
120 10 1 erant autem Ahab septuaginta filii in Samaria scripsit ergo Hieu litteras et
misit in Samariam ad optimates civitatis et ad maiores natu et ad nutricios Ahab dicens
120 10 2 statim ut acceperitis litteras has qui habetis filios domini vestri et currus et
equos et civitates firmas et arma
120 10 3 eligite meliorem et eum qui vobis placuerit de filiis domini vestri et ponite
eum super solium patris sui et pugnate pro domo domini vestri
120 10 4 timuerunt illi vehementer et dixerunt ecce duo reges non potuerunt stare
coram eo et quomodo nos valebimus resistere
120 10 5 miserunt ergo praepositus domus et praefectus civitatis et maiores natu et
nutricii ad Hieu dicentes servi tui sumus quaecumque iusseris faciemus nec constituemus regem
quodcumque tibi placet fac
120 10 6 rescripsit autem eis litteras secundo dicens si mei estis et oboeditis mihi tollite
capita filiorum domini vestri et venite ad me hac eadem hora cras in Hiezrahel porro filii regis
septuaginta viri apud optimates civitatis nutriebantur
120 10 7 cumque venissent litterae ad eos tulerunt filios regis et occiderunt septuaginta
viros et posuerunt capita eorum in cofinis et miserunt ad eum in Hiezrahel
120 10 8 venit autem nuntius et indicavit ei dicens adtulerunt capita filiorum regis qui
respondit ponite ea duos acervos iuxta introitum portae usque mane
120 10 9 cumque diluxisset egressus est et stans dixit ad omnem populum iusti estis si
ego coniuravi contra dominum meum et interfeci eum quis percussit omnes hos
120 10 10 videte ergo nunc quoniam non cecidit de sermonibus Domini in terram quos
locutus est Dominus super domum Ahab et Dominus fecit quod locutus est in manu servi sui Heliae
120 10 11 percussit igitur Hieu omnes qui reliqui erant de domo Ahab in Hiezrahel et
universos optimates eius et notos et sacerdotes donec non remanerent ex eo reliquiae
120 10 12 et surrexit et venit in Samariam cumque venisset ad Camaram pastorum in via
120 10 13 invenit fratres Ahaziae regis Iuda dixitque ad eos quinam estis vos at illi
responderunt fratres Ahaziae sumus et descendimus ad salutandos filios regis et filios reginae
120 10 14 qui ait comprehendite eos vivos quos cum comprehendissent vivos
iugulaverunt eos in cisterna iuxta Camaram quadraginta duos viros et non reliquit ex eis quemquam
120 10 15 cumque abisset inde invenit Ionadab filium Rechab in occursum sibi et
benedixit ei et ait ad eum numquid est cor tuum rectum sicut cor meum cum corde tuo et ait
Ionadab est si est inquit da manum tuam qui dedit manum suam at ille levavit eum ad se in curru
120 10 16 dixitque ad eum veni mecum et vide zelum meum pro Domino et inpositum

curru suo
120 10 17 duxit in Samariam et percussit omnes qui reliqui fuerant de Ahab in Samaria
usque ad unum iuxta verbum Domini quod locutus est per Heliam
120 10 18 congregavit ergo Hieu omnem populum et dixit ad eos Ahab coluit Baal
parum ego autem colam eum amplius
120 10 19 nunc igitur omnes prophetas Baal et universos servos eius et cunctos
sacerdotes ipsius vocate ad me nullus sit qui non veniat sacrificium enim grande est mihi Baal
quicumque defuerit non vivet porro Hieu faciebat hoc insidiose ut disperderet cultores Baal
120 10 20 dixit sanctificate diem sollemnem Baal vocavitque
120 10 21 et misit in universos terminos Israhel et venerunt cuncti servi Baal non fuit
residuus ne unus quidem qui non veniret et ingressi sunt templum Baal et repleta est domus Baal a
summo usque ad summum
120 10 22 dixitque his qui erant super vestes proferte vestimenta universis servis Baal et
protulerunt eis vestes
120 10 23 ingressusque Hieu et Ionadab filius Rechab templum Baal et ait cultoribus
Baal perquirite et videte ne quis forte vobiscum sit de servis Domini sed ut sint soli servi Baal
120 10 24 ingressi sunt igitur ut facerent victimas et holocausta Hieu autem
praeparaverat sibi foris octoginta viros et dixerat eis quicumque fugerit de hominibus his quos ego
adduxero in manus vestras anima eius erit pro anima illius
120 10 25 factum est ergo cum completum esset holocaustum praecepit Hieu militibus et
ducibus suis ingredimini et percutite eos nullus evadat percusseruntque eos ore gladii et proiecerunt
milites et duces et ierunt in civitatem templi Baal
120 10 26 et protulerunt statuam de fano Baal et conbuserunt
120 10 27 et comminuerunt eam destruxerunt quoque aedem Baal et fecerunt pro ea
latrinas usque ad diem hanc
120 10 28 delevit itaque Hieu Baal de Israhel
120 10 29 verumtamen a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecerat Israhel non
recessit nec dereliquit vitulos aureos qui erant in Bethel et in Dan
120 10 30 dixit autem Dominus ad Hieu quia studiose fecisti quod rectum erat et
placebat in oculis meis et omnia quae erant in corde meo fecisti contra domum Ahab filii tui usque
ad quartam generationem sedebunt super thronum Israhel
120 10 31 porro Hieu non custodivit ut ambularet in lege Domini Dei Israhel in toto
corde suo non enim recessit a peccatis Hieroboam qui peccare fecerat Israhel
120 10 32 in diebus illis coepit Dominus taedere super Israhel percussitque eos Azahel
in universis finibus Israhel
120 10 33 a Iordane contra orientalem plagam omnem terram Galaad et Gad et Ruben et
Manasse ab Aroer quae est super torrentem Arnon et Galaad et Basan
120 10 34 reliqua autem verborum Hieu et universa quae fecit et fortitudo eius nonne
haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel
120 10 35 et dormivit Hieu cum patribus suis sepelieruntque eum in Samaria et regnavit
Ioachaz filius eius pro eo
120 10 36 dies autem quos regnavit Hieu super Israhel viginti et octo anni sunt in
Samaria
120 11 1 Athalia vero mater Ahaziae videns mortuum filium suum surrexit et interfecit
omne semen regium
120 11 2 tollens autem Iosaba filia regis Ioram soror Ahaziae Ioas filium Ahaziae
furata est eum de medio filiorum regis qui interficiebantur et nutricem eius de triclinio et abscondit
eum a facie Athaliae ut non interficeretur
120 11 3 eratque cum ea in domo Domini clam sex annis porro Athalia regnavit super
terram
120 11 4 anno autem septimo misit Ioiada et adsumens centuriones et milites introduxit
ad se in templum Domini pepigitque cum eis foedus et adiurans eos in domo Domini ostendit eis

filium regis

12O 11 5 et praecepit illis dicens iste sermo quem facere debetis

12O 11 6 tertia pars vestrum introeat sabbato et observet excubitu domus regis tertia autem pars sit ad portam Sir et tertia pars ad portam quae est post habitaculum scutariorum et custodietis excubitu domus Messa

12O 11 7 duae vero partes e vobis omnes egredientes sabbato custodiant excubias domus Domini circum regem

12O 11 8 et vallabitis eum habentes arma in manibus vestris si quis autem ingressus fuerit septu templi interficiatur erisque cum rege introeunte et egrediente

12O 11 9 et fecerunt centuriones iuxta omnia quae praeceperat eis Ioiada sacerdos et adsumentes singuli viros suos qui ingrediebantur sabbatu cum his qui egrediebantur e sabbato venerunt ad Ioiada sacerdotem

12O 11 10 qui dedit eis hastas et arma regis David quae erant in domo Domini

12O 11 11 et steterunt singuli habentes arma in manu sua a parte templi dextra usque ad partem sinistram altaris et aedis circum regem

12O 11 12 produxitque filium regis et posuit super eum diadema et testimonium feceruntque eum regem et unxerunt et plaudentes manu dixerunt vivat rex

12O 11 13 audivit Athalia vocem currentis populi et ingressa ad turbas in templum Domini

12O 11 14 vidit regem stantem super tribunal iuxta morem et cantores et tubas propter eum omnemque populum terrae laetantem et canentem tubis et scidit vestimenta sua clamavitque coniuratio coniuratio

12O 11 15 praecepit autem Ioiada centurionibus qui erant super exercitu et ait eis educite eam extra consepta templi et quicumque secutus eam fuerit feriatu gladio dixerat enim sacerdos non occidatur in templo Domini

12O 11 16 inposueruntque ei manus et inpegerunt eam per viam introitus equorum iuxta palatium et interfecta est ibi

12O 11 17 pepigit igitur Ioiada foedus inter Dominu et inter regem et inter populu ut esset populu Domini et inter regem et populu

12O 11 18 ingressusque est omnis populu terrae templu Baal et destruxerunt aras eius et imagines contriverunt valide Matthan quoque sacerdotem Baal occiderunt coram altari et posuit sacerdos custodias in domo Domini

12O 11 19 tulitque centuriones et Cherethi et Felethi legiones et omnem populu terrae deduxeruntque regem de domo Domini et venerunt per viam portae scutariorum in palatium et sedit super thronu regu

12O 11 20 laetatusque est omnis populu terrae et civitas conquievit Athalia autem occisa est gladio in domo regis

12O 11 21 septemque annorum erat Ioas cum regnare coepisset

12O 12 1 anno septimo Hieu regnavit Ioas quadraginta annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Sebia de Bersabee

12O 12 2 fecitque Ioas rectu coram Domino cunctis diebus quibus docuit eum Ioiada sacerdos

12O 12 3 verumtamen excelsa non abstulit adhuc populu immolabat et adolebat in excelsis incensu

12O 12 4 dixitque Ioas ad sacerdotes omnem pecuniam sanctoru quae inlata fuerit in templu Domini a praetereuntibus quae offertur pro pretio animae et quam sponte et arbitrio cordis sui inferunt in templu Domini

12O 12 5 accipiant illam sacerdotes iuxta ordinem suu et instaurent sarta tecta domus si quid necessarium viderint instauratione

12O 12 6 igitur usque ad vicesimu tertiu annu regis Ioas non instauraverunt sacerdotes sarta tecta templi

12O 12 7 vocavitque rex Ioas Ioiada pontificem et sacerdotes dicens eis quare sarta

tecta non instaurastis templi nolite ergo amplius accipere pecuniam iuxta ordinem vestrum sed ad
instaurationem templi reddite eam
12O 12 8 prohibitiveque sunt sacerdotes ultra accipere pecuniam a populo et instaurare
sarta tecta domus
12O 12 9 et tulit Ioiada pontifex gazofilacium unum aperuitque foramen desuper et
posuit illud iuxta altare ad dexteram ingredientium domum Domini mittebantque in eo sacerdotes
qui custodiebant ostia omnem pecuniam quae deferebatur ad templum Domini
12O 12 10 cumque viderent nimiam pecuniam esse in gazofilacio ascendebat scriba regis
et pontifex effundebantque et numerabant pecuniam quae inveniebatur in domo Domini
12O 12 11 et dabant eam iuxta numerum atque mensuram in manu eorum qui praeerant
cementariis domus Domini qui inpendebant eam in fabris lignorum et in cementariis his qui
operabantur in domo Domini
12O 12 12 et sarta tecta faciebant et in his qui caedebant saxa et ut emerent ligna et
lapides qui excidebantur ita ut impleretur instauratio domus Domini in universis quae indigebant
expensa ad muniendam domum
12O 12 13 verumtamen non fiebant ex eadem pecunia hydriae templi Domini et
fusiculae et turibula et tubae omne vas aureum et argenteum de pecunia quae inferebatur in
templum Domini
12O 12 14 his enim qui faciebant opus dabatur ut instauraretur templum Domini
12O 12 15 et non fiebat ratio his hominibus qui accipiebant pecuniam ut distribuerent
eam artificibus sed in fide tractabant eam
12O 12 16 pecuniam vero pro delicto et pecuniam pro peccatis non inferebant in
templum Domini quia sacerdotum erat
12O 12 17 tunc ascendit Azahel rex Syriae et pugnabat contra Geth cepitque eam et
direxit faciem suam ut ascenderet in Hierusalem
12O 12 18 quam ob rem tulit Ioas rex Iuda omnia sanctificata quae consecraverant
Iosaphat et Ioram et Ahazia patres eius reges Iuda et quae ipse obtulerat et universum argentum
quod inveniri potuit in thesauris templi Domini et in palatio regis misitque Azaheli regi Syriae et
recessit ab Hierusalem
12O 12 19 reliqua autem sermonum Ioas et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in
libro verborum dierum regum Iuda
12O 12 20 surrexerunt autem servi eius et coniuraverunt inter se percusseruntque Ioas in
domo Mello in descensu Sela
12O 12 21 Iozachar namque filius Semath et Iozabad filius Somer servi eius
percusserunt eum et mortuus est et sepelierunt eum cum patribus suis in civitate David regnavitque
Amasias filius eius pro eo
12O 13 1 anno vicesimo tertio Ioas filii Ahaziae regis Iudae regnavit Ioachaz filius
Hieu super Israhel in Samaria decem et septem annis
12O 13 2 et fecit malum coram Domino secutusque est peccata Hieroboam filii Nabath
qui peccare fecit Israhel non declinavit ab eis
12O 13 3 iratusque est furor Domini contra Israhel et tradidit eos in manu Azahelis
regis Syriae et in manu Benadad filii Azahel cunctis diebus
12O 13 4 deprecatus est autem Ioachaz faciem Domini et audivit eum Dominus vidit
enim angustiam Israhel qua adtriverat eos rex Syriae
12O 13 5 et dedit Dominus Israheli salvatorem et liberatus est de manu Syriae
habitaveruntque filii Israhel in tabernaculis suis sicut heri et nudius tertius
12O 13 6 verumtamen non recesserunt a peccatis domus Hieroboam qui peccare fecit
Israhel in ipsis ambulaverunt siquidem et lucus permansit in Samaria
12O 13 7 et non sunt derelicti Ioachaz de populo nisi quinquaginta equites et decem
currus et decem milia peditum interfecerat enim eos rex Syriae et redegerat quasi pulverem in
tritura areae
12O 13 8 reliqua autem sermonum Ioachaz et universa quae fecit sed et fortitudo eius

nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel

12O 13 9 dormivitque Ioachaz cum patribus suis et sepelierunt eum in Samaria regnavitque Ioas filius eius pro eo

12O 13 10 anno tricesimo septimo Ioas regis Iuda regnavit Ioas filius Ioachaz super Israhel in Samaria sedecim annis

12O 13 11 et fecit quod malum est in conspectu Domini non declinavit ab omnibus peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel in ipsis ambulavit

12O 13 12 reliqua autem sermonum Ioas et universa quae fecit sed et fortitudo eius quomodo pugnaverit contra Amasiam regem Iuda nonne haec scripta sunt in libro sermonum regum Israhel

12O 13 13 et dormivit Ioas cum patribus suis Hieroboam autem sedit super solium eius porro Ioas sepultus est in Samaria cum regibus Israhel

12O 13 14 Heliseus autem aegrotabat infirmitate qua et mortuus est descenditque ad eum Ioas rex Israhel et flebat coram eo dicebatque pater mi pater mi currus Israhel et auriga eius

12O 13 15 et ait illi Heliseus adfer arcum et sagittas cumque adtulisset ad eum arcum et sagittas

12O 13 16 dixit ad regem Israhel pone manum tuam super arcum et cum posuisset ille manum suam superposuit Heliseus manus suas manibus regis

12O 13 17 et ait aperi fenestram orientalem cumque aperuisset dixit Heliseus iace sagittam et iecit et ait Heliseus sagitta salutis Domini et sagitta salutis contra Syriam percutiesque Syriam in Afec donec consumas eam

12O 13 18 et ait tolle sagittas qui cum tulisset rursum dixit ei percute iaculo terram et cum percussisset tribus vicibus et stetit

12O 13 19 iratus est contra eum vir Dei et ait si percussisses quinquies aut sexies sive septies percussisses Syriam usque ad consummationem nunc autem tribus vicibus percuties eam

12O 13 20 mortuus est ergo Heliseus et sepelierunt eum latrunculi quoque de Moab venerunt in terra in ipso anno

12O 13 21 quidam autem sepelientes hominem viderunt latrunculos et proiecerunt cadaver in sepulchro Helisei quod ambulavit et tetigit ossa Helisei et revixit homo et stetit super pedes suos

12O 13 22 igitur Azahel rex Syriae adflixit Israhel cunctis diebus Ioachaz

12O 13 23 et misertus est Dominus eorum et reversus est ad eos propter pactum suum quod habebat cum Abraham Isaac et Iacob et noluit disperdere eos neque proicere penitus usque in praesens tempus

12O 13 24 mortuus est autem Azahel rex Syriae et regnavit Benadad filius eius pro eo

12O 13 25 porro Ioas filius Ioachaz tulit urbes de manu Benadad filii Azahel quas tulerat de manu Ioachaz patris sui iure proelii tribus vicibus percussit eum Ioas et reddidit civitates Israheli

12O 14 1 anno secundo Ioas filii Ioachaz regis Israhel regnavit Amasias filius Ioas regis Iuda

12O 14 2 viginti quinque annorum erat cum regnare coepisset viginti autem et novem annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Ioaden de Hierusalem

12O 14 3 et fecit rectum coram Domino verumtamen non ut David pater eius iuxta omnia quae fecit Ioas pater suus fecit

12O 14 4 nisi hoc tantum quod excelsa non abstulit adhuc enim populus immolabat et adolebat in excelsis

12O 14 5 cumque obtinuisset regnum percussit servos suos qui interfecerant regem patrem suum

12O 14 6 filios autem eorum qui occiderant non occidit iuxta quod scriptum est in libro legis Mosi sicut praecepit Dominus dicens non morientur patres pro filiis neque filii morientur pro patribus sed unusquisque in peccato suo morietur

12O 14 7 ipse percussit Edom in valle Salinarum decem milia et adprehendit Petram in proelio vocavitque nomen eius Iecethel usque in praesentem diem

120 14 8 tunc misit Amasias nuntios ad Ioas filium Ioachaz filii Hieu regis Israhel
dicens veni et videamus nos

120 14 9 remisitque Ioas rex Israhel ad Amasiam regem Iuda dicens carduus Libani
misit ad cedrum quae est in Libano dicens da filiam tuam filio meo uxorem transieruntque bestiae
saltus quae sunt in Libano et conculcaverunt carduum

120 14 10 percutiens invaluisti super Edom et sublevavit te cor tuum contentus esto
gloria et sede in domo tua quare provocas malum ut cadas tu et Iuda tecum

120 14 11 et non adquevit Amasias ascenditque Ioas rex Israhel et viderunt se ipse et
Amasias rex Iuda in Bethsames oppido Iudae

120 14 12 percussusque est Iuda coram Israhel et fugerunt unusquisque in tabernacula
sua

120 14 13 Amasiam vero regem Iuda filium Ioas filii Ahaziae cepit Ioas rex Israhel in
Bethsames et adduxit eum in Hierusalem et interrupit murum Hierusalem a porta Ephraim usque ad
portam Anguli quadringentis cubitis

120 14 14 tulitque omne aurum et argentum et universa vasa quae inventa sunt in domo
Domini et in thesauris regis et obsides et reversus est Samariam

120 14 15 reliqua autem verborum Ioas quae fecit et fortitudo eius qua pugnavit contra
Amasiam regem Iuda nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel

120 14 16 dormivitque Ioas cum patribus suis et sepultus est in Samaria cum regibus
Israhel et regnavit Hieroboam filius eius pro eo

120 14 17 vixit autem Amasias filius Ioas rex Iuda postquam mortuus est Ioas filius
Ioachaz regis Israhel viginti quinque annis

120 14 18 reliqua autem sermonum Amasiae nonne haec scripta sunt in libro sermonum
dierum regum Iuda

120 14 19 factaque est contra eum coniuratio in Hierusalem at ille fugit in Lachis
miseruntque post eum in Lachis et interfecerunt eum ibi

120 14 20 et asportaverunt in equis sepultusque est in Hierusalem cum patribus suis in
civitate David

120 14 21 tulit autem universus populus Iudae Azariam annos natum sedecim et
constituerunt eum regem pro patre eius Amasia

120 14 22 ipse aedificavit Ahilam et restituit eam Iudae postquam dormivit rex cum
patribus suis

120 14 23 anno quintodecimo Amasiae filii Ioas regis Iuda regnavit Hieroboam filius
Ioas regis Israhel in Samaria quadraginta et uno anno

120 14 24 et fecit quod malum est coram Domino non recessit ab omnibus peccatis
Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel

120 14 25 ipse restituit terminos Israhel ab introitu Emath usque ad mare Solitudinis
iuxta sermonem Domini Dei Israhel quem locutus est per servum suum Ionam filium Amathi
prophetam qui erat de Geth quae est in Opher

120 14 26 vidit enim Dominus adflictionem Israhel amaram nimis et quod consumpti
essent usque ad clausos carcere et extremos et non esset qui auxiliaretur Israhel

120 14 27 nec locutus est Dominus ut deleret nomen Israhel sub caelo sed salvavit eos
in manu Hieroboam filii Ioas

120 14 28 reliqua autem sermonum Hieroboam et universa quae fecit et fortitudo eius
qua proeliatu est et quomodo restituit Damascum et Emath Iudae in Israhel nonne haec scripta sunt
in libro sermonum dierum regum Israhel

120 14 29 dormivitque Hieroboam cum patribus suis regibus Israhel et regnavit
Zaccharias filius eius pro eo

120 15 1 anno vicesimo septimo Hieroboam regis Israhel regnavit Azarias filius
Amasiae regis Iudae

120 15 2 sedecim annorum erat cum regnare coepisset et quinquaginta duobus annis
regnavit in Hierusalem nomen matris eius Iecelia de Hierusalem

120 15 3 fecitque quod erat placitum coram Domino iuxta omnia quae fecit Amasias pater eius
 120 15 4 verumtamen excelsa non est demolitus adhuc populus sacrificabat et adolebat incensum in excelsis
 120 15 5 percussit autem Dominus regem et fuit leprosus usque in diem mortis suae et habitabat in domo libera seorsum Ioatham vero filius regis gubernabat palatium et iudicabat populum terrae
 120 15 6 reliqua autem sermonum Azariae et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda
 120 15 7 et dormivit Azarias cum patribus suis sepelieruntque eum cum maioribus suis in civitate David et regnavit Ioatham filius eius pro eo
 120 15 8 anno tricesimo octavo Azariae regis Iudae regnavit Zaccharias filius Hieroboam super Israhel in Samaria sex mensibus
 120 15 9 et fecit quod malum est coram Domino sicut fecerant patres eius non recessit a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel
 120 15 10 coniuravit autem contra eum Sellum filius Iabes percussitque eum palam et interfecit regnavitque pro eo
 120 15 11 reliqua autem verborum Zacchariae nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel
 120 15 12 ipse est sermo Domini quem locutus est ad Hieu dicens filii usque ad quartam generationem sedebunt de te super thronum Israhel factumque est ita
 120 15 13 Sellum filius Iabes regnavit tricesimo nono anno Azariae regis Iudae regnavit autem uno mense in Samaria
 120 15 14 et ascendit Manahem filius Gaddi de Thersa venitque Samariam et percussit Sellum filium Iabes in Samaria et interfecit eum regnavitque pro eo
 120 15 15 reliqua autem verborum Sellum et coniuratio eius per quam tetendit insidias nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel
 120 15 16 tunc percussit Manahem Thapsam et omnes qui erant in ea et terminos eius de Thersa noluerant enim aperire ei et interfecit omnes praegnantes eius et scidit eas
 120 15 17 anno tricesimo nono Azariae regis Iuda regnavit Manahem filius Gaddi super Israhel decem annis in Samaria
 120 15 18 fecitque quod erat malum coram Domino non recessit a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel cunctis diebus eius
 120 15 19 veniebat Phul rex Assyriorum in terram et dabat Manahem Phul mille talenta argenti ut esset ei in auxilio et firmaret regnum eius
 120 15 20 indixitque Manahem argentum super Israhel cunctis potentibus et divitibus ut daret regi Assyriorum quinquaginta siclos argenti per singulos reversusque est rex Assyriorum et non est moratus in terra
 120 15 21 reliqua autem sermonum Manahem et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel
 120 15 22 et dormivit Manahem cum patribus suis regnavitque Phaceia filius eius pro eo
 120 15 23 anno quinquagesimo Azariae regis Iudae regnavit Phaceia filius Manahem super Israhel in Samaria biennio
 120 15 24 et fecit quod erat malum coram Domino non recessit a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel
 120 15 25 coniuravit autem adversum eum Phacee filius Romeliae dux eius et percussit eum in Samaria in turre domus regiae iuxta Argob et iuxta Ari et cum eo quinquaginta viros de filiis Galaaditarum et interfecit eum regnavitque pro eo
 120 15 26 reliqua autem sermonum Phaceia et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel
 120 15 27 anno quinquagesimo secundo Azariae regis Iudae regnavit Phacee filius Romeliae super Israhel in Samaria viginti annis

120 15 28 et fecit quod malum erat coram Domino non recessit a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel

120 15 29 in diebus Phacee regis Israhel venit Theglathfalassar rex Assur et cepit Aiom et Abel domum Maacha et Ianoe et Cedec et Asor et Galaad et Galileam universam terram Nephtalim et transtulit eos in Assyrios

120 15 30 coniuravit autem et tetendit insidias Osee filius Hela contra Phacee filium Romeliae et percussit eum et interfecit regnavitque pro eo vicesimo anno Ioatham filii Oziae

120 15 31 reliqua autem sermonum Phacee et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel

120 15 32 anno secundo Phacee filii Romeliae regis Israhel regnavit Ioatham filius Oziae regis Iuda

120 15 33 viginti quinque annorum erat cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Hierusa filia Sadoc

120 15 34 fecitque quod erat placitum coram Domino iuxta omnia quae fecerat Ozias pater suus operatus est

120 15 35 verumtamen excelsa non abstulit adhuc populus immolabat et adolebat incensum in excelsis ipse aedificavit portam domus Domini sublimissimam

120 15 36 reliqua autem sermonum Ioatham et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda

120 15 37 in diebus illis coepit Dominus mittere in Iudam Rasin regem Syriae et Phacee filium Romeliae

120 15 38 et dormivit Ioatham cum patribus suis sepultusque est cum eis in civitate David patris sui et regnavit Ahaz filius eius pro eo

120 16 1 anno septimodecimo Phacee filii Romeliae regnavit Ahaz filius Ioatham regis Iuda

120 16 2 viginti annorum erat Ahaz cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem non fecit quod erat placitum in conspectu Domini Dei sui sicut David pater eius

120 16 3 sed ambulavit in via regum Israhel insuper et filium suum consecravit transferens per ignem secundum idola gentium quae dissipavit Dominus coram filiis Israhel

120 16 4 immolabat quoque victimas et adolebat incensum in excelsis et in collibus et sub omni ligno frondoso

120 16 5 tunc ascendit Rasin rex Syriae et Phacee filius Romeliae rex Israhel in Hierusalem ad proeliandum cumque obsiderent Ahaz non valuerunt superare eum

120 16 6 in tempore illo restituit Rasin rex Syriae Ahilam Syriae et eiecit Iudaeos de Ahilam et Idumei venerunt in Ahilam et habitaverunt ibi usque in diem hanc

120 16 7 misit autem Ahaz nuntios ad Theglathfalassar regem Assyriorum dicens servus tuus et filius tuus ego sum ascende et salvum me fac de manu regis Syriae et de manu regis Israhel qui consurrexerunt adversum me

120 16 8 et cum collegisset argentum et aurum quod invenire potuit in domo Domini et in thesauris regis misit regi Assyriorum munera

120 16 9 qui et acquievit voluntati eius ascendit enim rex Assyriorum in Damascum et vastavit eam et transtulit habitatores eius Cyrenen Rasin autem interfecit

120 16 10 perrexitque rex Ahaz in occursum Theglathfalassar regis Assyriorum in Damascum cumque vidisset altare Damasci misit rex Ahaz ad Uriam sacerdotem exemplar eius et similitudinem iuxta omne opus eius

120 16 11 extruxitque Urias sacerdos altare iuxta omnia quae praeceperat rex Ahaz de Damasco ita fecit Urias sacerdos donec veniret rex Ahaz de Damasco

120 16 12 cumque venisset rex de Damasco vidit altare et veneratus est illud ascenditque et immolavit holocausta et sacrificium suum

120 16 13 et libavit libamina et fudit sanguinem pacificorum quae obtulerat super altare

120 16 14 porro altare aeneum quod erat coram Domino transtulit de facie templi et de loco altaris et de loco templi Domini posuitque illud ex latere altaris ad aquilonem

120 16 15 praecepit quoque rex Ahaz Uriae sacerdoti dicens super altare maius offer
 holocaustum matutinum et sacrificium vespertinum et holocaustum regis et sacrificium eius et
 holocaustum universi populi terrae et sacrificia eorum et libamina eorum et omnem sanguinem
 holocausti et universum sanguinem victimae super illud effundes altare vero aeneum erit paratum
 ad voluntatem meam
 120 16 16 fecit igitur Urias sacerdos iuxta omnia quae praeceperat rex Ahaz
 120 16 17 tulit autem rex Ahaz celatas bases et luterem qui erat desuper et mare deposuit
 de bubus aeneis qui sustentabant illud et posuit super pavimentum stratum lapide
 120 16 18 Musach quoque sabbati quod aedificaverat in templo et ingressum regis
 exterius convertit in templo Domini propter regem Assyriorum
 120 16 19 reliqua autem verborum Ahaz quae fecit nonne haec scripta sunt in libro
 sermonum dierum regum Iuda
 120 16 20 dormivitque Ahaz cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate David
 et regnavit Ezechias filius eius pro eo
 120 17 1 anno duodecimo Ahaz regis Iuda regnavit Osee filius Hela in Samaria super
 Israhel novem annis
 120 17 2 fecitque malum coram Domino sed non sicut reges Israhel qui ante eum
 fuerant
 120 17 3 contra hunc ascendit Salmanassar rex Assyriorum et factus est ei Osee servus
 reddebatque illi tributa
 120 17 4 cumqueprehendisset rex Assyriorum Osee quod rebellare nitens misisset
 nuntios ad Sua regem Aegypti ne praestaret tributa regi Assyriorum sicut singulis annis solitus erat
 obsedit eum et vinctum misit in carcerem
 120 17 5 pervagatusque est omnem terram et ascendens Samariam obsedit eam tribus
 annis
 120 17 6 anno autem nono Osee cepit rex Assyriorum Samariam et transtulit Israhel in
 Assyrios posuitque eos in Ala et in Habor iuxta fluvium Gozan in civitatibus Medorum
 120 17 7 factum est enim cum peccassent filii Israhel Domino Deo suo qui eduxerat
 eos de terra Aegypti de manu Pharaonis regis Aegypti coluerunt deos alienos
 120 17 8 et ambulaverunt iuxta ritum gentium quas consumpserat Dominus in
 conspectu filiorum Israhel et regum Israhel quia similiter fecerant
 120 17 9 et operuerunt filii Israhel verbis non rectis Dominum Deum suum et
 aedificaverunt sibi excelsa in cunctis urbibus suis a turre custodum usque ad civitatem munitam
 120 17 10 feceruntque sibi statuas et lucos in omni colle sublimi et subter omne lignum
 nemorosum
 120 17 11 et adolebant ibi incensum super aras in more gentium quas transtulerat
 Dominus a facie eorum feceruntque verba pessima inirritantes Dominum
 120 17 12 et coluerunt inmunditias de quibus praecepit Dominus eis ne facerent verbum
 hoc
 120 17 13 et testificatus est Dominus in Israhel et in Iuda per manum omnium
 prophetarum et videntum dicens revertimini a viis vestris pessimis et custodite praecepta mea et
 caerimonias iuxta omnem legem quam praecepi patribus vestris et sicut misi ad vos in manu
 servorum meorum prophetarum
 120 17 14 qui non audierunt sed induraverunt cervicem suam iuxta cervicem patrum
 suorum qui noluerunt oboedire Domino Deo suo
 120 17 15 et abiecerunt legitima eius et pactum quod pepigit cum patribus eorum et
 testificationes quibus contestatus est eos secutique sunt vanitates et vane egerunt et secuti sunt
 gentes quae erant per circuitum eorum super quibus praeceperat Dominus eis ut non facerent sicut
 et illae faciebant
 120 17 16 et dereliquerunt omnia praecepta Domini Dei sui feceruntque sibi conflatiles
 duos vitulos et lucos et adoraverunt universam militiam caeli servieruntque Baal
 120 17 17 et consecrabant ei filios suos et filias suas per ignem et divinationibus

inserviebant et auguriis et tradiderunt se ut facerent malum coram Domino et irritarent eum
12O 17 18 iratusque est Dominus vehementer Israhel et abstulit eos de conspectu suo et non remansit nisi tribus Iuda tantummodo
12O 17 19 sed nec ipse Iuda custodivit mandata Domini Dei sui verum ambulavit in erroribus Israhel quos operatus fuerat
12O 17 20 proiecitque Dominus omne semen Israhel et adflixit eos et tradidit in manu diripientium donec proiceret eos a facie sua
12O 17 21 ex eo iam tempore quo scissus est Israhel a domo David et constituerunt sibi regem Hieroboam filium Nabath separavit enim Hieroboam Israhel a Domino et peccare eos fecit peccatum magnum
12O 17 22 et ambulaverunt filii Israhel in universis peccatis Hieroboam quae fecerat non recesserunt ab eis
12O 17 23 usquequo auferret Dominus Israhel a facie sua sicut locutus fuerat in manu omnium servorum suorum prophetarum translatusque est Israhel de terra sua in Assyrios usque in diem hanc
12O 17 24 adduxit autem rex Assyriorum de Babylone et de Chutha et de Haiath et de Emath et de Sepharvaim et conlocavit eos in civitatibus Samariae pro filiis Israhel qui possederunt Samariam et habitaverunt in urbibus eius
12O 17 25 cumque ibi habitare coepissent non timebant Dominum et inmisit eis Dominus leones qui interficiebant eos
12O 17 26 nuntiatumque est regi Assyriorum et dictum gentes quas transtulisti et habitare fecisti in civitatibus Samariae ignorant legitima Dei terrae et inmisit in eos Dominus leones et ecce interficiunt eos eo quod ignorent ritum Dei terrae
12O 17 27 praecepit autem rex Assyriorum dicens ducite illuc unum de sacerdotibus quos inde captivos adduxistis et vadat et habitet cum eis et doceat eos legitima Dei terrae
12O 17 28 igitur cum venisset unus de sacerdotibus his qui captivi ducti fuerant de Samaria habitavit in Bethel et docebat eos quomodo colerent Dominum
12O 17 29 et unaquaeque gens fabricata est deum suum posueruntque eos in fanis excelsis quae fecerant Samaritae gens et gens in urbibus suis in quibus habitabant
12O 17 30 viri enim babylonii fecerunt Socchothbenoth viri autem chutheni fecerunt Nergel et viri de Emath fecerunt Asima
12O 17 31 porro Evei fecerunt Nebaaz et Tharthac hii autem qui erant de Sepharvaim conburebant filios suos igni Adramelech et Anamelech diis Sepharvaim
12O 17 32 et nihilominus colebant Dominum fecerunt autem sibi de novissimis sacerdotes excelsorum et ponebant eos in fanis sublimibus
12O 17 33 et cum Dominum colerent diis quoque suis serviebant iuxta consuetudinem gentium de quibus translati fuerant Samariam
12O 17 34 usque in praesentem diem morem sequuntur antiquum non timent Dominum neque custodiunt caerimonias eius et iudicia et legem et mandatum quod praeceperat Dominus filiis Iacob quem cognominavit Israhel
12O 17 35 et percusserat cum eis pactum et mandaverat eis dicens nolite timere deos alienos et non adoretis eos neque colatis et non immoletis eis
12O 17 36 sed Dominum Deum vestrum qui eduxit vos de terra Aegypti in fortitudine magna et in brachio extento ipsum timete illum adorare et ipsi immolate
12O 17 37 caerimonias quoque et iudicia et legem et mandatum quod scripsit vobis custodite ut faciatis cunctis diebus et non timeatis deos alienos
12O 17 38 et pactum quod percussi vobiscum nolite oblivisci nec colatis deos alienos
12O 17 39 sed Dominum Deum vestrum timete et ipse eruet vos de manu omnium inimicorum vestrorum
12O 17 40 illi vero non audierunt sed iuxta consuetudinem suam pristinam perpetrabant
12O 17 41 fuerunt igitur gentes istae timentes quidem Dominum sed nihilominus et idolis suis servientes nam et filii eorum et nepotes sicut fecerunt parentes sui ita faciunt usque in

praesentem diem

120 18 1 anno tertio Osee filii Hela regis Israhel regnavit Ezechias filius Ahaz regis Iuda

120 18 2 viginti quinque annorum erat cum regnare coepisset et viginti et novem annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Abi filia Zacchariae

120 18 3 fecitque quod erat bonum coram Domino iuxta omnia quae fecerat David pater suus

120 18 4 ipse dissipavit excelsa et contrivit statuas et succidit lucos confregitque serpentem aeneum quem fecerat Moses siquidem usque ad illud tempus filii Israhel adolebant ei incensum vocavitque eum Naasthan

120 18 5 in Domino Deo Israhel speravit itaque post eum non fuit similis ei de cunctis regibus Iuda sed neque in his qui ante eum fuerunt

120 18 6 et adhesit Domino et non recessit a vestigiis eius fecitque mandata eius quae praeceperat Dominus Mosi

120 18 7 unde et erat Dominus cum eo et in cunctis ad quae procedebat sapienter se agebat rebellavit quoque contra regem Assyriorum et non servivit ei

120 18 8 ipse percussit Philistheos usque Gazam et omnes terminos eorum a turre custodum usque ad civitatem muratam

120 18 9 anno quarto regis Ezechiae qui erat annus septimus Osee filii Hela regis Israhel ascendit Salmanassar rex Assyriorum Samariam et obpugnavit eam

120 18 10 et cepit nam post annos tres anno sexto Ezechiae id est nono anno Osee regis Israhel capta est Samaria

120 18 11 et transtulit rex Assyriorum Israhel in Assyrios conlocavitque eos in Ala et in Habor fluviis Gozan in civitatibus Medorum

120 18 12 quia non audierunt vocem Domini Dei sui sed praetergressi sunt pactum eius omnia quae praeceperat Moses servus Domini non audierunt neque fecerunt

120 18 13 anno quartodecimo regis Ezechiae ascendit Sennacherib rex Assyriorum ad universas civitates Iuda munitas et cepit eas

120 18 14 tunc misit Ezechias rex Iuda nuntios ad regem Assyriorum Lachis dicens peccavi recede a me et omne quod inposueris mihi feram indixit itaque rex Assyriorum Ezechiae regi Iudae trecenta talenta argenti et triginta talenta auri

120 18 15 deditque Ezechias omne argentum quod reppertum fuerat in domo Domini et in thesauris regis

120 18 16 in tempore illo confregit Ezechias valvas templi Domini et lamminas auri quas ipse adfixerat et dedit eas regi Assyriorum

120 18 17 misit autem rex Assyriorum Tharthan et Rabsaris et Rabsacen de Lachis ad regem Ezechiam cum manu valida Hierusalem qui cum ascendissent venerunt in Hierusalem et steterunt iuxta aquaeductum piscinae superioris quae est in via agri Fullonis

120 18 18 vocaveruntque regem egressus est autem ad eos Eliachim filius Helciae praepositus domus et Sobna scriba et Ioahel filius Asaph a commentariis

120 18 19 dixitque ad eos Rabsaces loquimini Ezechiae haec dicit rex magnus rex Assyriorum quae est ista fiducia qua niteris

120 18 20 forsitan inisti consilium ut praepares te ad proelium in quo confidis ut audeas rebellare

120 18 21 an speras in baculo harundineo atque confracto Aegypto super quem si incubuerit homo comminutus ingreditur manum eius et perforabit eam sic est Pharaon rex Aegypti omnibus qui confidunt in se

120 18 22 quod si dixeritis mihi in Domino Deo nostro habemus fiduciam nonne iste est cuius abstulit Ezechias excelsa et altaria et praecepit Iudae et Hierusalem ante altare hoc adorabitis in Hierusalem

120 18 23 nunc igitur transite ad dominum meum regem Assyriorum et dabo vobis duo milia equorum et videte an habere valeatis ascensores eorum

120 18 24 et quomodo potestis resistere ante unum satrapam de servis domini mei
minimis an fiduciam habes in Aegypto propter currus et equites
120 18 25 numquid sine Domini voluntate ascendi ad locum istum ut demolirer eum
Dominus dixit mihi ascende ad terram hanc et demolire eam
120 18 26 dixerunt autem Eliachim filius Helciae et Sobna et Ioahе Rabsaci precamur ut
loquaris nobis servis tuis syriace siquidem intellegimus hanc linguam et non loquaris nobis iudaice
audiente populo qui est super murum
120 18 27 responditque eis Rabsaces numquid ad dominum tuum et ad te misit me
dominus meus ut loquerer sermones hos et non ad viros qui sedent super murum ut comedant
stercora sua et bibant urinam suam vobiscum
120 18 28 stetit itaque Rabsaces et clamavit voce magna iudaice et ait audite verba regis
magni regis Assyriorum
120 18 29 haec dicit rex non vos seducat Ezechias non enim poterit eruere vos de manu
mea
120 18 30 neque fiduciam vobis tribuat super Domino dicens eruens liberabit nos
Dominus et non tradetur civitas haec in manu regis Assyriorum
120 18 31 nolite audire Ezechiam haec enim dicit rex Assyriorum facite mecum quod
vobis est utile et egredimini ad me et comedet unusquisque de vinea sua et de ficu sua et bibetis
aquas de cisternis vestris
120 18 32 donec veniam et transferam vos in terram quae similis terrae vestrae est in
terram fructiferam et fertilem vini terram panis et vinearum terram olivarum et olei ac mellis et
vivetis et non moriemini nolite audire Ezechiam qui vos decipit dicens Dominus liberabit nos
120 18 33 numquid liberaverunt dii gentium terram suam de manu regis Assyriorum
120 18 34 ubi est deus Emath et Arfad ubi est deus Sepharvaim Ana et Ava numquid
liberaverunt Samariam de manu mea
120 18 35 quinam illi sunt in universis diis terrarum qui eruerunt regionem suam de
manu mea ut possit eruere Dominus Hierusalem de manu mea
120 18 36 tacuit itaque populus et non respondit ei quicquam siquidem praeceptum regis
acceperant ut non responderent ei
120 18 37 venitque Eliachim filius Helciae praepositus domus et Sobna scriba et Ioahе
filius Asaph a commentariis ad Ezechiam scissis vestibus et nuntiaverunt ei verba Rabsacis
120 19 1 quae cum audisset rex Ezechias scidit vestimenta sua et opertus est sacco
ingressusque est domum Domini
120 19 2 et misit Eliachim praepositum domus et Sobnam scribam et senes de
sacerdotibus opertos saccis ad Esaiam prophetam filium Amos
120 19 3 qui dixerunt haec dicit Ezechias dies tribulationis et increpationis et
blasphemiae dies iste venerunt filii usque ad partum et vires non habet parturiens
120 19 4 si forte audiat Dominus Deus tuus universa verba Rabsacis quem misit rex
Assyriorum dominus suus ut exprobraret Deum viventem et argueret verbis quae audivit Dominus
Deus tuus et fac orationem pro reliquiis quae reppertae sunt
120 19 5 venerunt ergo servi regis Ezechiae ad Esaiam
120 19 6 dixitque eis Esaias haec dicetis domino vestro haec dicit Dominus noli timere
a facie sermonum quos audisti quibus blasphemaverunt pueri regis Assyriorum me
120 19 7 ecce ego inmittam ei spiritum et audiet nuntium et revertetur in terram suam
et deiciam eum gladio in terra sua
120 19 8 reversus est igitur Rabsaces et invenit regem Assyriorum expugnantem
Lobnam audierat enim quod recessisset de Lachis
120 19 9 cumque audisset de Tharaca rege Aethiopiae dicentes ecce egressus est ut
pugnet adversum te et iret contra eum misit nuntios ad Ezechiam dicens
120 19 10 haec dicite Ezechiae regi Iudae non te seducat Deus tuus in quo habes
fiduciam neque dicas non tradetur Hierusalem in manu regis Assyriorum
120 19 11 tu enim ipse audisti quae fecerint reges Assyriorum universis terris quomodo

vastaverint eas num ergo solus poteris liberari

120 19 12 numquid liberaverunt dii gentium singulos quos vastaverunt patres mei
Gozan videlicet et Aran et Reseph et filios Eden qui erant in Thelassar

120 19 13 ubi est rex Emath et rex Arfad et rex civitatis Sepharvaim Ana et Ava

120 19 14 itaque cum accepisset Ezechias litteras de manu nuntiorum et legisset eas
ascendit in domum Domini et expandit eas coram Domino

120 19 15 et oravit in conspectu eius dicens Domine Deus Israhel qui sedes super
cherubin tu es Deus solus regum omnium terrae tu fecisti caelum et terram

120 19 16 inclina aurem tuam et audi aperi Domine oculos tuos et vide et audi omnia
verba Sennacherib qui misit ut exprobraret nobis Deum viventem

120 19 17 vere Domine dissipaverunt reges Assyriorum gentes et terras omnium

120 19 18 et miserunt deos eorum in ignem non enim erant dii sed opera manuum
hominum e ligno et lapide et perdidit eos

120 19 19 nunc igitur Domine Deus noster salvos nos fac de manu eius ut sciant omnia
regna terrae quia tu es Dominus Deus solus

120 19 20 misit autem Esaias filius Amos ad Ezechiam dicens haec dicit Dominus Deus
Israhel quae deprecatus es me super Sennacherib rege Assyriorum audivi

120 19 21 iste est sermo quem locutus est Dominus de eo sprevit te et subsannavit virgo
filia Sion post tergum tuum caput movit filia Hierusalem

120 19 22 cui exprobrasti et quem blasphemasti contra quem exaltasti vocem et elevasti
in excelsum oculos tuos contra Sanctum Israhel

120 19 23 per manum servorum tuorum exprobrasti Domino et dixisti in multitudine
curruum meorum ascendi excelsa montium in summitate Libani et succidi sublimes cedros eius
electas abietes eius et ingressus sum usque ad terminos eius saltum Carmeli eius

120 19 24 ego succidi et bibi aquas alienas et siccavi vestigiis pedum meorum omnes
aquas clausas

120 19 25 numquid non audisti quid ab initio fecerim ex diebus antiquis plasmavi illud
et nunc adduxi eruntque in ruinam collium pugnantium civitates munitae

120 19 26 et qui sedent in eis humiles manu contremuerunt et confusi sunt facti sunt
quasi faenum agri et virens herba tectorum quae arefacta est antequam veniret ad maturitatem

120 19 27 habitaculum tuum et egressum tuum et viam tuam ego praescivi et furorem
tuum contra me

120 19 28 insanisti in me et superbia tua ascendit in aures meas ponam itaque circulum
in naribus tuis et camum in labris tuis et reducam te in viam per quam venisti

120 19 29 tibi autem Ezechia hoc erit signum comede hoc anno quod reppereris in
secundo autem anno quae sponte nascuntur porro in anno tertio seminate et metite plantate vineas et
comedite fructum earum

120 19 30 et quodcumque reliquum fuerit de domo Iuda mittet radicem deorsum et
faciet fructum sursum

120 19 31 de Hierusalem quippe egredientur reliquiae et quod salvetur de monte Sion
zelus Domini exercituum faciet hoc

120 19 32 quam ob rem haec dicit Dominus de rege Assyriorum non ingredietur urbem
hanc nec mittet in eam sagittam nec occupabit eam clypeus nec circumdabit eam munitio

120 19 33 per viam qua venit revertetur et civitatem hanc non ingredietur dicit Dominus

120 19 34 protegamque urbem hanc et salvabo eam propter me et propter David servum
meum

120 19 35 factum est igitur in nocte illa venit angelus Domini et percussit castra
Assyriorum centum octoginta quinque milia cumque diluculo surrexisset vidit omnia corpora
mortuorum et recedens abiit

120 19 36 et reversus est Sennacherib rex Assyriorum et mansit in Nineve

120 19 37 cumque adoraret in templo Nesarach deum suum Adramelech et Sarasar filii
eius percusserunt eum gladio fugeruntque in terram Armeniorum et regnavit Eseraddon filius eius

pro eo

120 20 1 in diebus illis aegrotavit Ezechias usque ad mortem et venit ad eum Esaias filius Amos propheta dicitque ei haec dicit Dominus Deus praecipe domui tuae morieris enim et non vives

120 20 2 qui convertit faciem suam ad parietem et oravit Dominum dicens

120 20 3 obsecro Domine memento quomodo ambulaverim coram te in veritate et in corde perfecto et quod placitum est coram te fecerim flevit itaque Ezechias fletu magno

120 20 4 et antequam egrederetur Esaias mediam partem atrii factus est sermo Domini ad eum dicens

120 20 5 revertere et dic Ezechiae duci populi mei haec dicit Dominus Deus David patris tui audivi orationem tuam vidi lacrimam tuam et ecce sanavi te die tertio ascendes templum Domini

120 20 6 et addam diebus tuis quindecim annos sed et de manu regis Assyriorum liberabo te et civitatem hanc et protegam urbem istam propter me et propter David servum meum

120 20 7 dicitque Esaias adferte massam ficorum quam cum adtulissent et posuissent super ulcus eius curatus est

120 20 8 dixerat autem Ezechias ad Esaiam quod erit signum quia Dominus me sanabit et quia ascensurus sum die tertio templum Domini

120 20 9 cui ait Esaias hoc erit signum a Domino quod facturus sit Dominus sermonem quem locutus est vis ut accedat umbra decem lineis an ut revertatur totidem gradibus

120 20 10 et ait Ezechias facile est umbram crescere decem lineis nec hoc volo ut fiat sed ut revertatur retrorsum decem gradibus

120 20 11 invocavit itaque Esaias propheta Dominum et reduxit umbram per lineas quibus iam descenderat in horologio Ahaz retrorsum decem gradibus

120 20 12 in tempore illo misit Berodach Baladan filius Baladan rex Babyloniorum litteras et munera ad Ezechiam audierat enim quod aegrotasset Ezechias

120 20 13 laetatus est autem in adventum eorum Ezechias et ostendit eis domum aromatum et aurum et argentum et pigmenta varia unguenta quoque et domum vasorum suorum et omnia quae habere potuerat in thesauris suis non fuit quod non monstraret eis Ezechias in domo sua et in omni potestate sua

120 20 14 venit autem Esaias propheta ad regem Ezechiam dicitque ei quid dixerunt viri isti aut unde venerunt ad te cui ait Ezechias de terra longinqua venerunt de Babylone

120 20 15 at ille respondit quid viderunt in domo tua ait Ezechias omnia quae sunt in domo mea viderunt nihil est quod non monstraverim eis in thesauris meis

120 20 16 dicit itaque Esaias Ezechiae audi sermonem Domini

120 20 17 ecce dies venient et auferentur omnia quae sunt in domo tua et quae condiderunt patres tui usque in diem hanc in Babylone non remanebit quicquam ait Dominus

120 20 18 sed et de filiis tuis qui egredientur ex te quos generabis tollentur et erunt eunuchi in palatio regis Babylonis

120 20 19 dicit Ezechias ad Esaiam bonus sermo Domini quem locutus est sit pax et veritas in diebus meis

120 20 20 reliqua autem sermonum Ezechiae et omnis fortitudo eius et quomodo fecerit piscinam et aquaeductum et introduxerit aquas in civitatem nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda

120 20 21 dormivitque Ezechias cum patribus suis et regnavit Manasses filius eius pro eo

120 21 1 duodecim annorum erat Manasses cum regnare coepisset et quinquaginta quinque annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Apsiba

120 21 2 fecitque malum in conspectu Domini iuxta idola gentium quas delevit Dominus a facie filiorum Israhel

120 21 3 conversusque est et aedificavit excelsa quae dissipaverat Ezechias pater eius et erexit aras Baal et fecit lucos sicut fecerat Ahab rex Israhel et adoravit omnem militiam caeli et

coluit eam

120 21 4 extruxitque aras in domo Domini de qua dixit Dominus in Hierusalem ponam nomen meum

120 21 5 et extruxit altaria universae militiae caeli in duobus atriis templi Domini

120 21 6 et transduxit filium suum per ignem et ariolatus est et observavit auguria et fecit pythones et aruspices multiplicavit ut faceret malum coram Domino et irritaret eum

120 21 7 posuit quoque idolum luci quem fecerat in templo Domini super quo locutus est Dominus ad David et ad Salomonem filium eius in templo hoc et in Hierusalem quam elegi de cunctis tribubus Israhel ponam nomen meum in sempiternum

120 21 8 et ultra non faciam commoveri pedem Israhel de terra quam dedi patribus eorum sic tamen si custodierint opere omnia quae praecepi eis et universam legem quam mandavit eis servus meus Moses

120 21 9 illi vero non audierunt sed seducti sunt a Manasse ut facerent malum super gentes quas contrivit Dominus a facie filiorum Israhel

120 21 10 locutusque est Dominus in manu servorum suorum prophetarum dicens

120 21 11 quia fecit Manasses rex Iuda abominationes istas pessimas super omnia quae fecerunt Amorrei ante eum et peccare fecit etiam Iudam in inmunditiis suis

120 21 12 propterea haec dicit Dominus Deus Israhel ecce ego inducam mala super Hierusalem et Iudam ut quicumque audierit tinniant ambae aures eius

120 21 13 et extendam super Hierusalem funiculum Samariae et pondus domus Ahab et delebo Hierusalem sicut deleri solent tabulae delens vertam et ducam crebrius stilum super faciem eius

120 21 14 dimittam vero reliquias hereditatis meae et tradam eas in manu inimicorum eius eruntque in vastitate et rapina cunctis adversariis suis

120 21 15 eo quod fecerint malum coram me et perseveraverint irritantes me ex die qua egressi sunt patres eorum ex Aegypto usque ad diem hanc

120 21 16 insuper et sanguinem innoxium fudit Manasses multum nimis donec impleret Hierusalem usque ad os absque peccatis suis quibus peccare fecit Iudam ut faceret malum coram Domino

120 21 17 reliqua autem sermonum Manasse et universa quae fecit et peccatum eius quod peccavit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda

120 21 18 dormivitque Manasses cum patribus suis et sepultus est in horto domus suae in horto Aza et regnavit Amon filius eius pro eo

120 21 19 viginti et duo annorum erat Amon cum regnare coepisset duobusque annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Mesallemeth filia Arus de Iethba

120 21 20 fecitque malum in conspectu Domini sicut fecerat Manasses pater eius

120 21 21 et ambulavit in omni via per quam ambulaverat pater eius servivitque inmunditiis quibus servierat pater suus et adoravit eas

120 21 22 et dereliquit Dominum Deum patrum suorum et non ambulavit in via Domini

120 21 23 tetenderuntque ei insidias servi sui et interfecerunt regem in domo sua

120 21 24 percussit autem populus terrae omnes qui coniuraverant contra regem Amon et constituerunt sibi regem Iosiam filium eius pro eo

120 21 25 reliqua autem sermonum Amon quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda

120 21 26 sepelieruntque eum in sepulchro suo in horto Aza et regnavit Iosias filius eius pro eo

120 22 1 octo annorum erat Iosias cum regnare coepisset et triginta uno anno regnavit in Hierusalem nomen matris eius Idida filia Phadaia de Besecath

120 22 2 fecitque quod placitum erat coram Domino et ambulavit per omnes vias David patris sui non declinavit ad dextram sive ad sinistram

120 22 3 anno autem octavodecimo regis Iosiae misit rex Saphan filium Aslia filii Mesullam scribam templi Domini dicens ei

120 22 4 vade ad Helciam sacerdotem magnum ut conflatur pecunia quae inlata est in templum Domini quam collegerunt ianitores a populo

120 22 5 deturque fabris per praepositos in domo Domini qui et distribuent eam his qui operantur in templo Domini ad instauranda sarta tecta templi

120 22 6 tignariis videlicet et cementariis et his qui interrupta componunt et ut emantur ligna et lapides de lapidicinis ad instaurandum templum

120 22 7 verumtamen non supputetur eis argentum quod accipiunt sed in potestate habeant et in fide

120 22 8 dixit autem Helcias pontifex ad Saphan scribam librum legis repperi in domo Domini deditque Helcias volumen Saphan qui et legit illud

120 22 9 venit quoque Saphan scriba ad regem et renuntiavit ei quod praeceperat et ait conflaverunt servi tui pecuniam quae repperta est in domo Domini et dederunt ut distribueretur fabris a praefectis operum templi Domini

120 22 10 narravitque Saphan scriba regi dicens librum dedit mihi Helcias sacerdos quem cum legisset Saphan coram rege

120 22 11 et audisset rex verba libri legis Domini scidit vestimenta sua

120 22 12 et praecepit Helciae sacerdoti et Ahicham filio Saphan et Achobor filio Micha et Saphan scribae et Asaiae servo regis dicens

120 22 13 ite et consulite Dominum super me et super populo et super omni Iuda de verbis voluminis istius quod inventum est magna enim ira Domini succensa est contra nos quia non audierunt patres nostri verba libri huius ut facerent omne quod scriptum est nobis

120 22 14 ierunt itaque Helcias sacerdos et Ahicham et Achobor et Saphan et Asaia ad Oldam propheten uxorem Sellum filii Thecue filii Araas custodis vestium quae habitabat in Hierusalem in secunda locutique sunt ad eam

120 22 15 et illa respondit eis haec dicit Dominus Deus Israhel dicite viro qui misit vos ad me

120 22 16 haec dicit Dominus ecce ego adducam mala super locum hunc et super habitatores eius omnia verba legis quae legit rex Iuda

120 22 17 quia dereliquerunt me et sacrificaverunt diis alienis iritantes me in cunctis operibus manuum suarum et succendetur indignatio mea in loco hoc et non extinguetur

120 22 18 regi autem Iuda qui misit vos ut consuleretis Dominum sic dicetis haec dicit Dominus Deus Israhel pro eo quod audisti verba voluminis

120 22 19 et perterritum est cor tuum et humiliatus es coram Domino auditis sermonibus contra locum istum et habitatores eius quo videlicet fierent in stuporem et in maledictum et scidisti vestimenta tua et flevisti coram me et ego audivi ait Dominus

120 22 20 idcirco colligam te ad patres tuos et colligeris ad sepulchrum tuum in pace ut non videant oculi tui omnia mala quae inducturus sum super locum istum

120 23 1 et renuntiaverunt regi quod dixerat qui misit et congregati sunt ad eum omnes senes Iuda et Hierusalem

120 23 2 ascenditque rex templum Domini et omnes viri Iuda universique qui habitant in Hierusalem cum eo sacerdotes et prophetae et omnis populus a parvo usque ad magnum legitque cunctis audientibus omnia verba libri foederis qui inventus est in domo Domini

120 23 3 stetitque rex super gradum et percussit foedus coram Domino ut ambularent post Dominum et custodirent praecepta eius et testimonia et caerimonias in omni corde et in tota anima et suscitarent verba foederis huius quae scripta erant in libro illo adquevitque populus pacto

120 23 4 et praecepit rex Helciae pontifici et sacerdotibus secundi ordinis et ianitoribus ut proicerent de templo Domini omnia vasa quae facta fuerant Baal et in luco et universae militiae caeli et conbusit ea foris Hierusalem in convalle Cedron et tulit pulverem eorum in Bethel

120 23 5 et delevit aruspices quos posuerant reges Iuda ad sacrificandum in excelsis per civitates Iuda et in circuitu Hierusalem et eos qui adolebant incensum Baal et soli et lunae et duodecim signis et omni militiae caeli

120 23 6 et efferri fecit lucum de domo Domini foras Hierusalem in convalle Cedron et

conbusit eum ibi et redegit in pulverem et proiecit super sepulchrum vulgi
12O 23 7 destruxit quoque aediculas effeminatorum quae erant in domo Domini pro
quibus mulieres texebant quasi domunculas luci
12O 23 8 congregavitque omnes sacerdotes de civitatibus Iuda et contaminavit excelsa
ubi sacrificabant sacerdotes de Gabaa usque Bersabee et destruxit aras portarum in introitu ostii
Iosue principis civitatis quod erat ad sinistram portae civitatis
12O 23 9 verumtamen non ascendebant sacerdotes excelsorum ad altare Domini in
Hierusalem sed tantum comedebant azyma in medio fratrum suorum
12O 23 10 contaminavit quoque Thafeth quod est in convalle filii Ennom ut nemo
consecraret filium suum aut filiam per ignem Moloch
12O 23 11 abstulit quoque equos quos dederant reges Iudae soli in introitu templi
Domini iuxta exedram Nathanmelech eunuchi qui erat in Farurim currus autem solis conbusit igni
12O 23 12 altaria quoque quae erant super tecta cenaculi Ahaz quae fecerant reges Iuda
et altaria quae fecerat Manasses in duobus atris templi Domini destruxit rex et cucurrit inde et
dispersit cinerem eorum in torrentem Cedron
12O 23 13 excelsa quoque quae erant in Hierusalem ad dexteram partem montis
Offensionis quae aedificaverat Salomon rex Israhel Astharoth idolo Sidoniorum et Chamos
offensioni Moab et Melchom abominationi filiorum Ammon polluit rex
12O 23 14 et contrivit statuas et succidit lucos replevitque loca eorum ossibus
mortuorum
12O 23 15 insuper et altare quod erat in Bethel excelsum quod fecerat Hieroboam filius
Nabath qui peccare fecit Israhel et altare illud et excelsum destruxit atque conbusit et comminuit in
pulverem succenditque etiam lucum
12O 23 16 et conversus Iosias vidit ibi sepulchra quae erant in monte misitque et tulit
ossa de sepulchris et conbusit ea super altare et polluit illud iuxta verbum Domini quod locutus est
vir Dei qui praedixerat verba haec
12O 23 17 et ait quis est titulus ille quem video responderuntque ei cives illius urbis
sepulchrum est hominis Dei qui venit de Iuda et praedixit verba haec quae fecisti super altare Bethel
12O 23 18 et ait dimittite eum nemo commoveat ossa eius et intacta manserunt ossa
illius cum ossibus prophetae qui venerat de Samaria
12O 23 19 insuper et omnia fana excelsorum quae erant in civitatibus Samariae quae
fecerant reges Israhel ad inritandum Dominum abstulit Iosias et fecit eis secundum omnia opera
quae fecerat in Bethel
12O 23 20 et occidit universos sacerdotes excelsorum qui erant ibi super altaria et
conbusit ossa humana super ea reversusque est Hierusalem
12O 23 21 et praecepit omni populo dicens facite phase Domino Deo vestro secundum
quod scriptum est in libro foederis huius
12O 23 22 nec enim factum est phase tale a diebus iudicum qui iudicaverunt Israhel et
omnium dierum regum Israhel et regum Iuda
12O 23 23 sicut in octavodecimo anno regis Iosiae factum est phase istud Domino in
Hierusalem
12O 23 24 sed et pythones et ariolos et figuras idolorum et immunditias
abominationesque quae fuerant in terra Iuda et in Hierusalem abstulit Iosias ut statueret verba legis
quae scripta sunt in libro quem invenit Helcias sacerdos in templo Domini
12O 23 25 similis illi non fuit ante eum rex qui reverteretur ad Dominum in omni corde
suo et in tota anima sua et in universa virtute sua iuxta omnem legem Mosi neque post eum surrexit
similis illi
12O 23 26 verumtamen non est aversus Dominus ab ira furoris sui magni quo iratus est
furor eius contra Iudam propter inritationes quibus provocaverat eum Manasses
12O 23 27 dixit itaque Dominus etiam Iudam auferam a facie mea sicut abstuli Israhel et
proiciam civitatem hanc quam elegi Hierusalem et domum de qua dixi erit nomen meum ibi
12O 23 28 reliqua autem verba Iosiae et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in

libro verborum dierum regum Iuda

- 12O 23 29 in diebus eius ascendit Pharaon Necho rex Aegypti contra regem Assyriorum ad flumen Eufraten et abiit Iosias rex in occursum eius et occisus est in Mageddo cum vidisset eum
- 12O 23 30 et portaverunt eum servi sui mortuum de Mageddo et pertulerunt in Hierusalem et sepelierunt eum in sepulchro suo tulitque populus terrae Ioahaz filium Iosiae et unxerunt eum et constituerunt eum regem pro patre suo
- 12O 23 31 viginti trium annorum erat Ioahaz cum regnare coepisset et tribus mensibus regnavit in Hierusalem nomen matris eius Amithal filia Hieremiae de Lobna
- 12O 23 32 et fecit malum coram Domino iuxta omnia quae fecerant patres eius
- 12O 23 33 vinxitque eum Pharaon Necho in Rebla quae est in terra Emath ne regnaret in Hierusalem et inposuit multam terrae centum talentis argenti et talento auri
- 12O 23 34 regemque constituit Pharaon Necho Eliachim filium Iosiae pro Iosia patre eius vertitque nomen eius Ioiachim porro Ioahaz tulit et duxit in Aegyptum
- 12O 23 35 argentum autem et aurum dedit Ioiachim Pharaoni cum indixisset terrae per singulos ut conferretur iuxta praeceptum Pharaonis et unumquemque secundum vires suas exegit tam argentum quam aurum de populo terrae ut daret Pharaoni Necho
- 12O 23 36 viginti quinque annorum erat Ioiachim cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Zebida filia Phadaia de Ruma
- 12O 23 37 et fecit malum coram Domino iuxta omnia quae fecerant patres eius
- 12O 24 1 in diebus eius ascendit Nabuchodonosor rex Babylonis et factus est ei Ioiachim servus tribus annis et rursus rebellavit contra eum
- 12O 24 2 inmisitque ei Dominus latrunculos Chaldeorum et latrunculos Syriae latrunculos Moab et latrunculos filiorum Ammon et inmisit eos in Iudam ut disperderent eum iuxta verbum Domini quod locutus erat per servos suos prophetas
- 12O 24 3 factum est autem hoc per verbum Domini contra Iudam ut auferret eum coram se propter peccata Manasse universa quae fecit
- 12O 24 4 et propter sanguinem innoxium quem effudit et implevit Hierusalem cruore innocentium et ob hanc rem noluit Dominus propitiari
- 12O 24 5 reliqua autem sermonum Ioiachim et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda et dormivit Ioiachim cum patribus suis
- 12O 24 6 regnavitque Ioiachin filius eius pro eo
- 12O 24 7 et ultra non addidit rex Aegypti ut egrederetur de terra sua tulerat enim rex Babylonis a rivo Aegypti usque ad fluvium Eufraten omnia quae fuerant regis Aegypti
- 12O 24 8 decem et octo annorum erat Ioiachin cum regnare coepisset et tribus mensibus regnavit in Hierusalem nomen matris eius Naestha filia Helnathan de Hierusalem
- 12O 24 9 et fecit malum coram Domino iuxta omnia quae fecerat pater eius
- 12O 24 10 in tempore illo ascenderunt servi Nabuchodonosor regis Babylonis in Hierusalem et circumdata est urbs munitioibus
- 12O 24 11 venitque Nabuchodonosor rex Babylonis ad civitatem cum servi eius obpugnarent eam
- 12O 24 12 egressusque est Ioiachin rex Iuda ad regem Babylonis ipse et mater eius et servi eius et principes eius et eunuchi eius et suscepit eum rex Babylonis anno octavo regni sui
- 12O 24 13 et protulit inde omnes thesauros domus Domini et thesauros domus regiae et concidit universa vasa aurea quae fecerat Salomon rex Israhel in templo Domini iuxta verbum Domini
- 12O 24 14 et transtulit omnem Hierusalem et universos principes et omnes fortes exercitus decem milia in captivitatem et omnem artificem et clusorem nihilque relictum est exceptis pauperibus populi terrae
- 12O 24 15 transtulit quoque Ioiachin in Babylonem et matrem regis et uxores regis et eunuchos eius et iudices terrae duxit in captivitatem de Hierusalem in Babylonem
- 12O 24 16 et omnes viros robustos septem milia et artifices et clusores mille omnes viros fortes et bellatores duxitque eos rex Babylonis captivos in Babylonem

12O 24 17 et constituit Matthianiam patrum eius pro eo inposuitque nomen ei Sedeciam
 12O 24 18 vicesimum et primum annum aetatis habebat Sedecias cum regnare coepisset
 et undecim annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius erat Amithal filia Hieremiae de Lobna
 12O 24 19 et fecit malum coram Domino iuxta omnia quae fecerat Ioiachim
 12O 24 20 irascebatur enim Dominus contra Hierusalem et contra Iudam donec proiceret
 eos a facie sua recessitque Sedecias a rege Babylonis
 12O 25 1 factum est autem anno nono regni eius mense decimo decima die mensis
 venit Nabuchodonosor rex Babylonis ipse et omnis exercitus eius in Hierusalem et circumdederunt
 eam et extruxerunt in circuitu eius munitiones
 12O 25 2 et clausa est civitas atque vallata usque ad undecimum annum regis Sedeciae
 12O 25 3 nona die mensis praevaluitque fames in civitate nec erat panis populo terrae
 12O 25 4 et interrupta est civitas et omnes viri bellatores nocte fugerunt per viam portae
 quae est inter duplicem murum ad hortum regis porro Chaldei obsidebant in circuitu civitatem fugit
 itaque per viam quae ducit ad campestria solitudinis
 12O 25 5 et persecutus est exercitus Chaldeorum regem comprehenditque eum in
 planitie Hiericho et omnes bellatores qui erant cum eo dispersi sunt et reliquerunt eum
 12O 25 6 adprehensum ergo regem duxerunt ad regem Babylonis in Reblatha qui
 locutus est cum eo iudicium
 12O 25 7 filios autem Sedeciae occidit coram eo et oculos eius effodit vinxitque eum
 catenis et adduxit in Babylonem
 12O 25 8 mense quinto septima die mensis ipse est annus nonusdecimus regis
 Babylonis venit Nabuzardan princeps exercitus servus regis Babylonis Hierusalem
 12O 25 9 et succendit domum Domini et domum regis et domos Hierusalem omnemque
 domum conbusit igni
 12O 25 10 et muros Hierusalem in circuitu destruxit omnis exercitus Chaldeorum qui
 erat cum principe militum
 12O 25 11 reliquam autem populi partem qui remanserat in civitate et perfugas qui
 transfugerant ad regem Babylonis et reliquum vulgus transtulit Nabuzardan princeps militiae
 12O 25 12 et de pauperibus terrae reliquit vinitores et agricolas
 12O 25 13 columnas autem aereas quae erant in templo Domini et bases et mare aereum
 quod erat in domo Domini confregerunt Chaldei et transtulerunt aes omnium in Babylonem
 12O 25 14 ollas quoque aereas et trullas et tridentes et scyphos et omnia vasa aerea in
 quibus ministrabant tulerunt
 12O 25 15 necnon turibula et fialas quae aurea aurea et quae argentea argentea tulit
 princeps militiae
 12O 25 16 id est columnas duas mare unum et bases quas fecerat Salomon in templo
 Domini non erat pondus aeris omnium vasorum
 12O 25 17 decem et octo cubitos altitudinis habebat columna una et capitellum aereum
 super se altitudinis trium cubitorum et reticulum et malogranata super capitellum columnae omnia
 aerea similem et columna secunda habebat ornatum
 12O 25 18 tulit quoque princeps militiae Seraian sacerdotem primum et Sophoniam
 sacerdotem secundum et tres ianitores
 12O 25 19 et de civitate eunuchum unum qui erat praefectus super viros bellatores et
 quinque viros de his qui steterant coram rege quos repperit in civitate et Sopher principem exercitus
 qui probabat tirones de populo terrae et sex viros e vulgo qui inventi fuerant in civitate
 12O 25 20 quos tollens Nabuzardan princeps militum duxit ad regem Babylonis in
 Reblatha
 12O 25 21 percussitque eos rex Babylonis et interfecit in Reblatha in terra Emath et
 translatus est Iuda de terra sua
 12O 25 22 populo autem qui relictus erat in terra Iuda quem dimiserat Nabuchodonosor
 rex Babylonis praefecit Godoliam filium Ahicham filii Saphan
 12O 25 23 quod cum audissent omnes duces militum ipsi et viri qui erant cum eis

videlicet quod constituisset rex Babylonis Godoliam venerunt ad Godoliam in Maspha Ismahel filius Nathaniae et Iohanan filius Caree et Sareia filius Thenaameth Nethophathites et Iezonias filius Maachathi ipsi et socii eorum

120 25 24 iuravitque eis Godolias et sociis eorum dicens nolite timere servire Chaldeis manete in terra et servite regi Babylonis et bene erit vobis

120 25 25 factum est autem in mense septimo venit Ismahel filius Nathaniae filii Elisama de semine regio et decem viri cum eo percusseruntque Godoliam qui mortuus est sed et Iudaeos et Chaldeos qui erant cum eo in Maspha

120 25 26 consurgens autem omnis populus a parvo usque ad magnum et principes militum venerunt in Aegyptum timentes Chaldeos

120 25 27 factum est vero anno tricesimo septimo transmigrationis Ioiachin regis Iudae mense duodecimo vicesima septima die mensis sublevavit Evilmerodach rex Babylonis anno quo regnare coeperat caput Ioiachin regis Iuda de carcere

120 25 28 et locutus est ei benigna et posuit thronum eius super thronum regum qui erant cum eo in Babylone

120 25 29 et mutavit vestes eius quas habuerat in carcere et comedebat panem semper in conspectu eius cunctis diebus vitae suae

130 1 1 Adam Seth Enos

130 1 2 Cainan Malelehel Jared

130 1 3 Enoch Matusale Lamech

130 1 4 Noe Sem Ham et Iafeth

130 1 5 filii Iafeth Gomer Magog Madai et Iavan Thubal Mosoch Thiras

130 1 6 porro filii Gomer Aschenez et Rifath et Thogorma

130 1 7 filii autem Iavan Elisa et Tharsis Cetthim et Dodanim

130 1 8 filii Ham Chus et Mesraim Phut et Chanaan

130 1 9 filii autem Chus Saba et Evila Sabatha et Rechma et Sabathaca porro filii

Rechma Saba et Dadan

130 1 10 Chus autem genuit Nemrod iste coepit esse potens in terra

130 1 11 Mesraim vero genuit Ludim et Anamim et Laabim et Nepthuim

130 1 12 Phethrosim quoque et Chasluim de quibus egressi sunt Philisthim et

Capthurim

130 1 13 Chanaan vero genuit Sidonem primogenitum et Heth

130 1 14 Iebuseum quoque et Amorreum et Gergeseum

130 1 15 Evheumque et Aruceum et Asineum

130 1 16 Aradium quoque et Samareum et Ematheum

130 1 17 filii Sem Aelam et Assur et Arfaxad et Lud et Aram et Us et Hul et Gothor et

Mosoch

130 1 18 Arfaxad autem genuit Sala qui et ipse genuit Heber

130 1 19 porro Heber nati sunt duo filii nomen uni Phaleg quia in diebus eius divisa est terra et nomen fratris eius Iectan

130 1 20 Iectan autem genuit Helmodad et Saleph et Asermoth et Iare

130 1 21 Aduram quoque et Uzal et Decla

130 1 22 Ebal etiam et Abimahel et Saba necnon

130 1 23 et Ophir et Evila et Iobab omnes isti filii Iectan

130 1 24 Sem Arfaxad Sale

130 1 25 Heber Phaleg Raau

130 1 26 Serug Nahor Thare

130 1 27 Abram iste est Abraham

130 1 28 filii autem Abraham Isaac et Ismahel

130 1 29 et hae generationes eorum primogenitus Ismahelis Nabaioth et Cedar et

Adbeel et Mabsam

130 1 30 Masma et Duma Massa Adad et Thema

130 1 31 Iathur Naphis Cedma hii sunt filii Ismahelis
 130 1 32 filii autem Cetthurae concubinae Abraham quos genuit Zamram Iecsan
 Madan Madian Iesboc Sue porro filii Iecsan Saba et Dadan
 130 1 33 filii autem Madian Epha et Apher et Enoch et Abida et Eldaa omnes hii filii
 Cetthurae
 130 1 34 generavit autem Abraham Isaac cuius fuerunt filii Esau et Israhel
 130 1 35 filii Esau Eliphaz Rauhel Iaus Ialam Core
 130 1 36 filii Eliphaz Theman Omer Sepphu Gethem Cenez Thamna Amalech
 130 1 37 filii Rauhel Naath Zara Samma Maza
 130 1 38 filii Seir Lothan Sobal Sebeon Ana Dison Eser Dison
 130 1 39 filii Lothan Horri Humam soror autem Lothan fuit Thamna
 130 1 40 filii Sobal Alian et Manaath et Ebal et Sepphi et Onam filii Sebeon Aia et Ana
 filii Ana Dison
 130 1 41 filii Dison Amaran et Eseban et Iethran et Charan
 130 1 42 filii Eser Balaan et Zaban et Iacan filii Dison Us et Aran
 130 1 43 isti sunt reges qui imperaverunt in terra Edom antequam esset rex super filios
 Israhel Bale filius Beor et nomen civitatis eius Denaba
 130 1 44 mortuus est autem Bale et regnavit pro eo Iobab filius Zare de Bosra
 130 1 45 cumque et Iobab fuisset mortuus regnavit pro eo Husam de terra
 Themanorum
 130 1 46 obiit quoque et Husam et regnavit pro eo Adad filius Badad qui percussit
 Madian in terra Moab et nomen civitatis eius Avith
 130 1 47 cumque et Adad fuisset mortuus regnavit pro eo Semla de Masreca
 130 1 48 sed et Semla mortuus est et regnavit pro eo Saul de Rooboth quae iuxta
 amnem sita est
 130 1 49 mortuo quoque Saul regnavit pro eo Baalanan filius Achobor
 130 1 50 sed et hic mortuus est et regnavit pro eo Adad cuius urbis fuit nomen Phou et
 appellata est uxor eius Mehetabel filia Matred filiae Mezaab
 130 1 51 Adad autem mortuo duces pro regibus in Edom esse coeperunt dux Thamna
 dux Alva dux Ietheth
 130 1 52 dux Oolibama dux Hela dux Phinon
 130 1 53 dux Cenez dux Theman dux Mabsar
 130 1 54 dux Magdihel dux Iram hii duces Edom
 130 2 1 filii autem Israhel Ruben Symeon Levi Iuda Isachar et Zabulon
 130 2 2 Dan Ioseph Benjamin Nepthali Gad Aser
 130 2 3 filii Iuda Her Aunan Sela tres nati sunt ei de filia Sue Chananitidis fuit autem
 Her primogenitus Iuda malus coram Domino et occidit eum
 130 2 4 Thamar autem nurus eius peperit ei Phares et Zara omnes ergo filii Iuda
 quinque
 130 2 5 filii autem Phares Esrom et Hamul
 130 2 6 filii quoque Zarae Zamri et Ethan et Eman Chalchal quoque et Darda simul
 quinque
 130 2 7 filii Carmi Achar qui turbavit Israhel et peccavit in furto anathematis
 130 2 8 filii Ethan Azarias
 130 2 9 filii autem Esrom qui nati sunt ei Ieremahel et Ram et Chalubi
 130 2 10 porro Ram genuit Aminadab Aminadab autem genuit Naasson principem
 filiorum Iuda
 130 2 11 Naasson quoque genuit Salma de quo ortus est Boez
 130 2 12 Boez vero genuit Obed qui et ipse genuit Isai
 130 2 13 Isai autem genuit primogenitum Heliab secundum Abinadab tertium Samaa
 130 2 14 quartum Nathanahel quintum Raddai
 130 2 15 sextum Asom septimum David

130 2 16 quorum sorores fuerunt Sarvia et Abigail filii Sarviae Abisai Ioab et Asahel
 tres
 130 2 17 Abigail autem genuit Amasa cuius pater fuit Iether Ismahelites
 130 2 18 Chaleb vero filius Esrom accepit uxorem nomine Azuba de qua genuit Ierioth
 fueruntque filii eius Iesar et Sobab et Ardon
 130 2 19 cumque mortua fuisset Azuba accepit uxorem Chaleb Ephrath quae peperit ei
 Ur
 130 2 20 porro Ur genuit Uri et Uri genuit Beselehel
 130 2 21 post haec ingressus est Esrom ad filiam Machir patris Galaad et accepit eam
 cum esset annorum sexaginta quae peperit ei Segub
 130 2 22 sed et Segub genuit Iair et possedit viginti tres civitates in terra Galaad
 130 2 23 cepitque Gessur et Aram oppida Iair et Canath et viculos eius sexaginta
 civitatum omnes isti filii Machir patris Galaad
 130 2 24 cum autem mortuus esset Esrom ingressus est Chaleb ad Ephrata habuit
 quoque Esrom uxorem Abia quae peperit ei Assur patrem Thecue
 130 2 25 nati sunt autem filii Hieramehel primogeniti Esrom Ram primogenitus eius et
 Buna et Aran et Asom et Ahia
 130 2 26 duxit quoque uxorem alteram Hieramehel nomine Atara quae fuit mater
 Onam
 130 2 27 sed et filii Ram primogeniti Hieramehel fuerunt Moos et Iamin et Achar
 130 2 28 Onam autem habuit filios Semmei et Iada filii autem Semmei Nadab et
 Abisur
 130 2 29 nomen vero uxoris Abisur Abiail quae peperit Ahobban et Molid
 130 2 30 filii autem Nadab fuerunt Saled et Apphaim mortuus est autem Saled absque
 liberis
 130 2 31 filius vero Apphaim Iesi qui Iesi genuit Sesan porro Sesan genuit Oholi
 130 2 32 filii autem Iada fratris Semmei Iether et Ionathan sed et Iether mortuus est
 absque liberis
 130 2 33 porro Ionathan genuit Phaleth et Ziza isti fuerunt filii Hieramehel
 130 2 34 Sesan autem non habuit filios sed filias et servum aegyptium nomine Ieraa
 130 2 35 deditque ei filiam suam uxorem quae peperit ei Eththei
 130 2 36 Eththei autem genuit Nathan et Nathan genuit Zabad
 130 2 37 Zabad quoque genuit Ophlal et Ophlal genuit Obed
 130 2 38 Obed genuit Ieu Ieu genuit Azariam
 130 2 39 Azarias genuit Helles Helles genuit Elasa
 130 2 40 Elasa genuit Sisamoi Sisamoi genuit Sellum
 130 2 41 Sellum genuit Icamian Icamian genuit Elisama
 130 2 42 filii autem Chaleb fratris Hieramehel Mosa primogenitus eius ipse est pater
 Ziph et filii Maresa patris Hebron
 130 2 43 porro filii Hebron Core et Thapphu et Recem et Samma
 130 2 44 Samma autem genuit Raam patrem Iercaam et Recem genuit Semmei
 130 2 45 filius Semmei Maon et Maon pater Bethsur
 130 2 46 Epha autem concubina Chaleb peperit Arran et Musa et Gezez porro Arran
 genuit Gezez
 130 2 47 filii Iadai Regom et Iotham et Gesum et Phaleth et Epha et Saaph
 130 2 48 concubina Chaleb Maacha peperit Saber et Tharana
 130 2 49 genuit autem Saaph pater Madmena Sue patrem Machbena et patrem Gabaa
 filia vero Chaleb fuit Achsa
 130 2 50 hii erant filii Chaleb filii Ur primogeniti Ephrata Sobal pater Cariathiarim
 130 2 51 Salma pater Bethleem Ariph pater Bethgader
 130 2 52 fuerunt autem filii Sobal patris Cariathiarim qui videbat dimidium
 requietionum

130 2 53 et de cognatione Cariathiarim Iethrei et Apphutei et Sematheï et Maserei ex
 his egressi sunt Saraitae et Esthaolitae
 130 2 54 filii Salma Bethleem et Netophathi coronae domus Ioab et dimidium
 requietionis Sarai
 130 2 55 cognationes quoque scribarum habitantium in Iabis canentes atque resonantes
 et in tabernaculis commorantes hii sunt Cinei qui venerunt de calore patris domus Rechab
 130 3 1 David vero hos habuit filios qui ei nati sunt in Hebron primogenitum Amnon
 ex Achinaam Iezrahelitide secundum Danihel de Abigail Carmelitide
 130 3 2 tertium Absalom filium Maacha filiae Tholmei regis Gessur quartum
 Adoniam filium Aggith
 130 3 3 quintum Saphatiam ex Abital sextum Iethraam de Egla uxore sua
 130 3 4 sex ergo nati sunt ei in Hebron ubi regnavit septem annis et sex mensibus
 triginta autem et tribus annis regnavit in Hierusalem
 130 3 5 porro in Hierusalem nati sunt ei filii Samaa et Sobab et Nathan et Salomon
 quattuor de Bethsabee filia Amihel
 130 3 6 Iebaar quoque et Elisama
 130 3 7 et Eliphalet et Noge et Napheg et Iaphie
 130 3 8 necnon Elisama et Heliade et Eliphalet novem
 130 3 9 omnes hii filii David absque filiis concubinarum habuerunt sororem Thamar
 130 3 10 filius autem Salomonis Roboam cuius Abia filius genuit Asa de hoc quoque
 natus est Iosaphat
 130 3 11 pater Ioram qui Ioram genuit Ohoziam ex quo ortus est Ioas
 130 3 12 et huius Amasias filius genuit Azariam porro Azariae filius Ioatham
 130 3 13 procreavit Achaz patrem Ezechiae de quo natus est Manasses
 130 3 14 sed et Manasses genuit Amon patrem Iosiae
 130 3 15 filii autem Iosiae fuerunt primogenitus Iohanan secundus Ioacim tertius
 Sedecias quartus Sellum
 130 3 16 de Ioacim natus est Iechonias et Sedecias
 130 3 17 filii Iechoniae fuerunt Asir Salathihel
 130 3 18 Melchiram Phadaia Sennaser et Iecemia Sama et Nadabia
 130 3 19 de Phadaia orti sunt Zorobabel et Semei Zorobabel genuit Mosollam Ananiam
 et Salomith sororem eorum
 130 3 20 Asabamque et Ohol et Barachiam et Asadum Iosabesed quinque
 130 3 21 filius autem Ananiae Phaltias pater Ieseiae cuius filius Raphaia huius quoque
 filius Arnam de quo natus est Obdia cuius filius fuit Sechenia
 130 3 22 filius Secheniae Semeia cuius filii Attus et Iegal et Baria et Naaria et Saphat
 sex numero
 130 3 23 filius Naariae Helioenai et Ezechias et Ezricam tres
 130 3 24 filii Helioenai Oduia et Heliasub et Pheleia et Accub et Iohanan et Dalaia et
 Anani septem
 130 4 1 filii Iuda Phares Esrom et Carmi et Ur et Subal
 130 4 2 Reaia vero filius Subal genuit Ieth de quo nati sunt Ahimai et Laed hae
 cognationes Sarathi
 130 4 3 ista quoque stirps Hetam Iezrahel et Iesema et Iedebos nomenque sororis
 eorum Asalephuni
 130 4 4 Phunihel autem pater Gedor et Ezer pater Osa isti sunt filii Ur primogeniti
 Ephrata patris Bethleem
 130 4 5 Asur vero patris Thecue erant duae uxores Halaa et Naara
 130 4 6 peperit autem ei Naara Oozam et Epher et Themani et Asthari isti sunt filii
 Naara
 130 4 7 porro filii Halaa Sereth Isaar et Ethnan
 130 4 8 Cos autem genuit Anob et Sobaba et cognationem Aral filii Arum

130 4 9 fuit autem Iabes inclitus prae fratribus suis et mater eius vocavit nomen illius Iabes dicens quia peperit eum in dolore
130 4 10 invocavit vero Iabes Deum Israhel dicens si benedicens benedixeris mihi et dilataveris terminos meos et fuerit manus tua mecum et feceris me a malitia non opprimi et praestitit Deus quae precatus est
130 4 11 Chaleb autem frater Suaa genuit Machir qui fuit pater Esthon
130 4 12 porro Esthon genuit Bethrapha et Phesse et Thena patrem urbis Naas hii sunt viri Recha
130 4 13 filii autem Cenez Othonihel et Saraia porro filii Othonihel Athath
130 4 14 et Maonathi genuit Ophra Saraia autem genuit Ioab patrem vallis Artificum ibi quippe artifices erant
130 4 15 filii vero Chaleb filii Iephone Hir et Hela et Nahem filiique Hela et Cenez
130 4 16 filii quoque Iallelel Ziph et Zipha Thiria et Asrahel
130 4 17 et filii Ezra Iether et Mered et Epher et Ialon genuitque Mariam et Sammai et Iesba patrem Esthamo
130 4 18 uxor quoque eius Iudaia peperit Iared patrem Gedor et Heber patrem Soccho et Hicuthihel patrem Zano hii autem filii Beththiae filiae Pharaonis quam accepit Mered
130 4 19 et filii uxoris Odaiae sororis Naham patris Ceila Garmi et Esthamo qui fuit de Machathi
130 4 20 filii quoque Simon Amnon et Rena filius Anan et Thilon et filii Iesi Zoeth et Benzoeth
130 4 21 filii Sela filii Iuda Her pater Lecha et Laada pater Maresa et cognationes Domus operantium byssum in domo Iuramenti
130 4 22 et Qui stare fecit solem virique Mendacii et Securus et Incendens qui principes fuerunt in Moab et qui reversi sunt in Leem haec autem verba vetera
130 4 23 hii sunt figuli habitantes in plantationibus et in praesepibus apud regem in operibus eius commoratique sunt ibi
130 4 24 filii Symeon Namuhel et Iamin Iarib Zara Saul
130 4 25 Sellum filius eius Mabsam filius eius Masma filius eius
130 4 26 filii Masma Amuhel filius eius Zacchur filius eius Semei filius eius
130 4 27 filii Semei sedecim et filiae sex fratres autem eius non habuerunt filios multos et universa cognatio non potuit adaequare summam filiorum Iuda
130 4 28 habitaverunt autem in Bersabee et Molada et Asarsual
130 4 29 et in Ballaa et in Asom et in Tholad
130 4 30 et in Bathuhel et in Orma et in Siceleg
130 4 31 et in Bethmarchaboth et in Asarsusim et in Bethberai et in Saarim hae civitates eorum usque ad regem David
130 4 32 villae quoque eorum Etham et Aen et Remmon et Thochen et Asan civitates quinque
130 4 33 et universi viculi eorum per circuitum civitatum istarum usque ad Baal haec est habitatio eorum et sedum distributio
130 4 34 Masobab quoque et Iemlech et Iosa filius Amasiae
130 4 35 et Iohel et Ieu filius Iosabiae filii Saraiae filii Asihel
130 4 36 et Helioenai et Iacoba et Isuaia et Asaia et Adihel et Isimihel et Banaia
130 4 37 Ziza quoque filius Sephei filii Allon filii Idaia filii Semri filii Samaia
130 4 38 isti sunt nominati principes in cognationibus suis et in domo adfinitatum suarum multiplicati sunt vehementer
130 4 39 et profecti sunt ut ingrederentur in Gador usque ad orientem vallis et ut quaerent pascua gregibus suis
130 4 40 inveneruntque pascuas uberes et valde bonas et terram latissimam et quietam et fertilem in qua ante habitaverunt de stirpe Ham
130 4 41 hii ergo venerunt quos supra descripsimus nominatim in diebus Ezechiae

regis Iuda et percusserunt tabernacula eorum et habitatores qui inventi fuerant ibi et deleverunt eos
 usque in praesentem diem habitaveruntque pro eis quoniam uberrimas ibidem pascuas reppererunt
 130 4 42 de filiis quoque Symeon abierunt in montem Seir viri quingenti habentes
 principes Phaltiam et Nahariam et Raphaia et Ozihel filios Iesi
 130 4 43 et percusserunt reliquias quae evadere potuerant Amalechitarum et
 habitaverunt ibi pro eis usque ad diem hanc
 130 5 1 filii quoque Ruben primogeniti Israhel ipse quippe fuit primogenitus eius sed
 cum violasset torum patris sui data sunt primogenita eius filiis Ioseph filii Israhel et non est ille
 reputatus in primogenitum
 130 5 2 porro Iudas qui erat fortissimus inter fratres suos de stirpe eius principes
 germinati sunt primogenita autem reputata sunt Ioseph
 130 5 3 filii ergo Ruben primogeniti Israhel Enoch et Phallu Esrom et Charmi
 130 5 4 filii Iohel Samaia filius eius Gog filius eius Semei filius eius
 130 5 5 Micha filius eius Reeia filius eius Baal filius eius
 130 5 6 Beera filius eius quem captivum duxit Theglathphalnasar rex Assyriorum et
 fuit princeps in tribu Ruben
 130 5 7 fratres autem eius et universa cognatio quando numerabantur per familias
 suas habuerunt principes Ieihel et Zacchariam
 130 5 8 porro Bala filius Azaz filii Samma filii Iohel ipse habitavit in Aroer usque ad
 Nebo et Beelmeon
 130 5 9 contra orientalem quoque plagam habitavit usque ad introitum heremi et
 flumen Eufraten multum quippe iumentorum numerum possidebat in terra Galaad
 130 5 10 in diebus autem Saul proeliati sunt contra Agareos et interfecerunt illos
 habitaveruntque pro eis in tabernaculis eorum in omni plaga quae respicit ad orientem Galaad
 130 5 11 filii vero Gad e regione eorum habitaverunt in terra Basan usque Selcha
 130 5 12 Iohel in capite et Saphan secundus Ianai autem et Saphat in Basan
 130 5 13 fratres vero eorum secundum domos cognationum suarum Michahel et
 Mosollam et Sebe et Iori et Iachan et Zie et Heber septem
 130 5 14 hii filii Abiahil filii Uri filii Iaro filii Galaad filii Michahel filii Iesesi filii
 Ieddo filii Buz
 130 5 15 fratres quoque filii Abdihel filii Guni princeps domus in familiis suis
 130 5 16 et habitaverunt in Galaad et in Basan et in viculis eius et in cunctis suburbanis
 Saron usque ad terminos
 130 5 17 omnes hii numerati sunt in diebus Ioatham regis Iuda et in diebus Hieroboam
 regis Israhel
 130 5 18 filii Ruben et Gad et dimidia tribus Manasse viri bellatores scuta portantes et
 gladios et tendentes arcum eruditique ad proelia quadraginta quattuor milia et septingenti sexaginta
 procedentes ad pugnam
 130 5 19 dimicaverunt contra Agarenos Iturei vero et Naphei et Nodab
 130 5 20 prae buerunt eis auxilium traditique sunt in manus eorum Agareni et universi
 qui fuerant cum eis quia Deum invocaverunt cum proeliarentur et exaudivit eos eo quod
 credidissent in eum
 130 5 21 ceperuntque omnia quae possederant camelorum quinquaginta milia et ovium
 ducenta quinquaginta milia asinos duo milia et animas hominum centum milia
 130 5 22 vulnerati autem multi corruerunt fuit enim bellum Domini habitaveruntque
 pro eis usque ad transmigrationem
 130 5 23 filii quoque dimidia tribus Manasse possederunt terram a finibus Basan
 usque Baalhermon et Sanir et montem Hermon ingens quippe numerus erat
 130 5 24 et hii fuerunt principes domus cognationis eorum Epher et Iesi et Helihel
 Ezrihel et Hieremia et Odoia et Iedihel viri fortissimi et potentes et nominati duces in familiis suis
 130 5 25 reliquerunt autem Deum patrum suorum et fornicati sunt post deos populorum
 terrae quos abstulit Dominus coram eis

130 5 26 et suscitavit Deus Israhel spiritum Ful regis Assyriorum et spiritum
 Theglathphalnasar regis Assur et transtulit Ruben et Gad et dimidium tribus Manasse et adduxit eos
 in Alae et Abor et Ara et fluvium Gozan usque ad diem hanc
 130 6 1 filii Levi Gersom Caath Merari
 130 6 2 filii Caath Amram Isaar Hebron et Ozihel
 130 6 3 filii Amram Aaron Moses et Maria filii Aaron Nadab et Abiu Eleazar et
 Ithamar
 130 6 4 Eleazar genuit Finees et Finees genuit Abisue
 130 6 5 Abisue vero genuit Bocci et Bocci genuit Ozi
 130 6 6 Ozi genuit Zariaam et Zariaas genuit Meraioth
 130 6 7 porro Meraioth genuit Amariam et Amarias genuit Ahitob
 130 6 8 Ahitob genuit Sadoc Sadoc genuit Achimaas
 130 6 9 Achimaas genuit Azariam Azarias genuit Iohanan
 130 6 10 Iohanan genuit Azariam ipse est qui sacerdotio functus est in domo quam
 aedificavit Salomon in Hierusalem
 130 6 11 genuit autem Azarias Amariam et Amarias genuit Ahitob
 130 6 12 Ahitob genuit Sadoc et Sadoc genuit Sellum
 130 6 13 Sellum genuit Helciam et Helcias genuit Azariam
 130 6 14 Azarias genuit Saraiaam et Saraiaas genuit Iosedec
 130 6 15 porro Iosedec egressus est quando transtulit Dominus Iudam et Hierusalem
 per manus Nabuchodonosor
 130 6 16 filii ergo Levi Gersom Caath et Merari
 130 6 17 et haec nomina filiorum Gersom Lobeni et Semei
 130 6 18 filii Caath Amram et Isaar et Hebron et Ozihel
 130 6 19 filii Merari Mooli et Musi hae autem cognationes Levi secundum familias
 eorum
 130 6 20 Gersom Lobeni filius eius Iaath filius eius Zamma filius eius
 130 6 21 Ioaa filius eius Addo filius eius Zara filius eius Iethrai filius eius
 130 6 22 filii Caath Aminadab filius eius Core filius eius Asir filius eius
 130 6 23 Helcana filius eius Abiasaph filius eius Asir filius eius
 130 6 24 Thaath filius eius Urihel filius eius Ozias filius eius Saul filius eius
 130 6 25 filii Helcana Amasai et Ahimoth
 130 6 26 Helcana filii Helcana Sophai filius eius Naath filius eius
 130 6 27 Heliab filius eius Hieroam filius eius Helcana filius eius
 130 6 28 filii Samuhel primogenitus Vasseni et Abia
 130 6 29 filii autem Merari Mooli Lobeni filius eius Semei filius eius Oza filius eius
 130 6 30 Samaa filius eius Aggia filius eius Asaia filius eius
 130 6 31 isti sunt quos constituit David super cantores domus Domini ex quo conlocata
 est arca
 130 6 32 et ministrabant coram tabernaculo testimonii canentes donec aedificaret
 Salomon domum Domini in Hierusalem stabant autem iuxta ordinem suum in ministerio
 130 6 33 hii vero sunt qui adsistebant cum filiis suis de filiis Caath Heman cantor filius
 Iohel filii Samuhel
 130 6 34 filii Helcana filii Hieroam filii Helihel filii Thou
 130 6 35 filii Suph filii Helcana filii Maath filii Amasai
 130 6 36 filii Helcana filii Iohel filii Azariae filii Sophoniae
 130 6 37 filii Thaath filii Asir filii Abiasaph filii Core
 130 6 38 filii Isaar filii Caath filii Levi filii Israhel
 130 6 39 et fratres eius Asaph qui stabat a dextris eius Asaph filius Barachiae filii
 Samaa
 130 6 40 filii Michahel filii Basiae filii Melchiae
 130 6 41 filii Athnai filii Zara filii Adaia

130 6 42 filii Ethan filii Zamma filii Semei
130 6 43 filii Ieth filii Gersom filii Levi
130 6 44 filii autem Merari fratres eorum ad sinistram Ethan filius Cusi filii Abdi filii
Maloch
130 6 45 filii Asabiae filii Amasiae filii Helciae
130 6 46 filii Amasai filii Bonni filii Somer
130 6 47 filii Mooli filii Musi filii Merari filii Levi
130 6 48 fratres quoque eorum Levitae qui ordinati sunt in cunctum ministerium
tabernaculi domus Domini
130 6 49 Aaron vero et filii eius adolebant incensum super altare holocausti et super
altare thymiamatis in omne opus sancti sanctorum et ut precarentur pro Israhel iuxta omnia quae
praecepit Moses servus Dei
130 6 50 hii sunt autem filii Aaron Eleazar filius eius Finees filius eius Abisue filius
eius
130 6 51 Bocci filius eius Ozi filius eius Zaraia filius eius
130 6 52 Meraioth filius eius Amaria filius eius Ahitob filius eius
130 6 53 Sadoc filius eius Achimaas filius eius
130 6 54 et haec habitacula eorum per vicus atque confinia filiorum scilicet Aaron
iuxta cognationes Caathitarum ipsis enim sorte contigerat
130 6 55 dederunt igitur eis Hebron in terra Iuda et suburbana eius per circuitum
130 6 56 agros autem civitatis et villas Chaleb filio Iephonne
130 6 57 porro filiis Aaron dederunt civitates ad confugiendum Hebron et Lobna et
suburbana eius
130 6 58 Iether quoque et Esthmo cum suburbanis suis sed et Helon et Dabir cum
suburbanis suis
130 6 59 Asan quoque et Bethsemes et suburbana eorum
130 6 60 de tribu autem Benjamin Gabee et suburbana eius et Almath cum suburbanis
suis Anathoth quoque cum suburbanis suis omnes civitates tredecim per cognationes suas
130 6 61 filiis autem Caath residuis de cognatione sua dederunt ex dimidia tribu
Manasse in possessionem urbes decem
130 6 62 porro filiis Gersom per cognationes suas de tribu Isachar et de tribu Aser et de
tribu Nepthali et de tribu Manasse in Basan urbes tredecim
130 6 63 filiis autem Merari per cognationes suas de tribu Ruben et de tribu Gad et de
tribu Zabulon dederunt sorte civitates duodecim
130 6 64 dederunt quoque filii Israhel Levitis civitates et suburbana earum
130 6 65 dederuntque per sortem ex tribu filiorum Iuda et ex tribu filiorum Symeon et
ex tribu filiorum Benjamin urbes has quas vocaverunt nominibus suis
130 6 66 et his qui erant ex cognatione filiorum Caath fueruntque civitates in terminis
eorum de tribu Ephraim
130 6 67 dederunt ergo eis urbes ad confugiendum Sychem cum suburbanis suis in
monte Ephraim et Gazer cum suburbanis suis
130 6 68 Hicmaam quoque cum suburbanis suis et Bethoron similiter
130 6 69 necnon et Helon cum suburbanis suis et Gethremmon in eundem modum
130 6 70 porro ex dimidia tribu Manasse Aner et suburbana eius Balaam et suburbana
eius his videlicet qui de cognatione filiorum Caath reliqui erant
130 6 71 filiis autem Gersom de cognatione dimidia tribus Manasse Gaulon in Basan
et suburbana eius et Astharoth cum suburbanis suis
130 6 72 de tribu Isachar Cedes et suburbana eius et Dabereth cum suburbanis suis
130 6 73 Ramoth quoque et suburbana illius et Anem cum suburbanis suis
130 6 74 de tribu vero Aser Masal cum suburbanis suis et Abdon similiter
130 6 75 Acac quoque et suburbana eius et Roob cum suburbanis suis
130 6 76 porro de tribu Nepthali Cedes in Galilea et suburbana eius Amon cum

suburbanis suis et Cariathaim et suburbana eius

130 6 77 filiis autem Merari residuis de tribu Zabulon Remmono et suburbana eius et Thabor cum suburbanis suis

130 6 78 trans Iordanem quoque ex adverso Hiericho contra orientem Iordanis de tribu Ruben Bosor in solitudine cum suburbanis suis et Iasa cum suburbanis suis

130 6 79 Cademoth quoque et suburbana eius et Miphaath cum suburbanis suis

130 6 80 necnon de tribu Gad Ramoth in Galaad et suburbana eius et Manaim cum suburbanis suis

130 6 81 sed et Esbon cum suburbanis eius et Iezer cum suburbanis suis

130 7 1 porro filii Isachar Thola et Phua Iasub et Samaron quattuor

130 7 2 filii Thola Ozi et Raphaia et Ierihel et Iemai et Iebsem et Samuhel principes per domos cognationum suarum de stirpe Thola viri fortissimi numerati sunt in diebus David viginti duo milia sescenti

130 7 3 filii Ozi Iezraia de quo nati sunt Michahel et Obadia et Iohel et Iesia quinque omnes principes

130 7 4 cumque eis per familias et populos suos accincti ad proelium viri fortissimi triginta sex milia multas enim habuere uxores et filios

130 7 5 fratresque eorum per omnem cognationem Isachar robustissimi ad pugnandum octoginta septem milia numerati sunt

130 7 6 Benjamin Bale et Bochor et Iadihel tres

130 7 7 filii Bale Esbon et Ozi et Ozihel et Ierimoth et Urai quinque principes familiarum et ad pugnandum robustissimi numerus autem eorum viginti duo milia et triginta quattuor

130 7 8 porro filii Bochor Zamira et Ioas et Eliezer et Helioenai et Amri et Ierimoth et Abia et Anathoth et Almathan omnes hii filii Bochor

130 7 9 numerati sunt autem per familias suas principes cognationum ad bella fortissimi viginti milia et ducenti

130 7 10 porro filii Iadihel Balan filii autem Balan Hieus et Benjamin et Ahoth et Chanana et Iothan et Tharsis et Haisaar

130 7 11 omnes hii filii Iadihel principes cognationum suarum viri fortissimi decem et septem milia et ducenti ad proelium procedentes

130 7 12 Sephan quoque et Aphas filii Hir et Asim filii Aer

130 7 13 filii autem Nephthali Iasihel et Guni et Asar et Sellum filii Balaa

130 7 14 porro filius Manasse Esrihel concubinaque eius syra peperit Machir patrem Galaad

130 7 15 Machir autem accepit uxores filiis suis Hapthim et Sepham et habuit sororem nomine Maacha nomen autem secundi Salphaad nataeque sunt Salphaad filiae

130 7 16 et peperit Maacha uxor Machir filium vocavitque nomen eius Phares porro nomen fratris eius Sares et filii eius Ulam et Recem

130 7 17 filius autem Ulam Badan hii sunt filii Galaad filii Machir filii Manasse

130 7 18 soror autem eius Regina peperit virum Decorum et Abiezer et Moola

130 7 19 erant autem filii Semida Ahin et Sechem et Leci et Aniam

130 7 20 filii autem Ephraim Suthala Bareth filius eius Thaath filius eius Elada filius eius Thaath filius eius et huius filius Zabab

130 7 21 et huius filius Suthala et huius filius Ezer et Elad occiderunt autem eos viri Geth indigenae quia descenderant ut invaderent possessiones eorum

130 7 22 luxit igitur Ephraim pater eorum multis diebus et venerunt fratres eius ut consolarentur eum

130 7 23 ingressusque est ad uxorem suam quae concepit et peperit filium et vocavit nomen eius Beria eo quod in malis domus eius ortus esset

130 7 24 filia autem eius fuit Sara quae aedificavit Bethoron inferiorem et superiorem et Ozensara

130 7 25 porro filius eius Rapha et Reseph et Thale de quo natus est Thaan
 130 7 26 qui genuit Laadan huius quoque filius Ammiud genuit Elisama
 130 7 27 de quo ortus est Nun qui habuit filium Iosue
 130 7 28 possessio autem eorum et habitatio Bethel cum filiabus suis et contra
 orientem Noran ad occidentalem plagam Gazer et filiae eius Sychem quoque cum filiabus suis
 usque Aza et filias eius
 130 7 29 iuxta filios quoque Manasse Bethsan et filias eius Thanach et filias eius
 Mageddo et filias eius Dor et filias eius in his habitaverunt filii Ioseph filii Israhel
 130 7 30 filii Aser Iomna et Iesua et Isui et Baria et Sara soror eorum
 130 7 31 filii autem Baria Heber et Melchihel ipse est pater Barzaith
 130 7 32 Heber autem genuit Iephlat et Somer et Otham et Suaa sororem eorum
 130 7 33 filii Iephlat Phosech et Chamaal et Asoth hii filii Iephlat
 130 7 34 porro filii Somer Ahi et Roaga et Iaba et Aram
 130 7 35 filii autem Helem fratris eius Supha et Iemna et Selles et Amal
 130 7 36 filii Supha Sue Arnaphed et Sual et Beri et Iamra
 130 7 37 Bosor et Od et Samma et Salusa et Iethran et Bera
 130 7 38 filii Iether Iephonne et Phaspha et Ara
 130 7 39 filii autem Olla Aree et Anihel et Resia
 130 7 40 omnes hii filii Aser principes cognationum electi atque fortissimi duces
 ducum numerus autem eorum aetatis quae apta esset ad bellum viginti sex milia
 130 8 1 Benjamin autem genuit Bale primogenitum suum Asbal secundum Ohora
 tertium
 130 8 2 Nuaha quartum et Rapha quintum
 130 8 3 fueruntque filii Bale Addaor et Gera et Abiud
 130 8 4 Abisue quoque et Neman et Ahoe
 130 8 5 sed et Gera et Sephuphan et Uram
 130 8 6 hii sunt filii Aod principes cognationum habitantium in Gabaa qui translati
 sunt in Manath
 130 8 7 Nooman autem et Achia et Gera ipse transtulit eos et genuit Oza et Ahiud
 130 8 8 porro Saarim genuit in regione Moab postquam dimisit Usim et Bara uxores
 suas
 130 8 9 genuit autem de Edes uxore sua Iobab et Sebia et Mosa et Molchom
 130 8 10 Iehus quoque et Sechia et Marma hii sunt filii eius principes in familiis suis
 130 8 11 Meusim vero genuit Abitob et Elphaal
 130 8 12 porro filii Elphaal Heber et Misaam et Samad hic aedificavit Ono et Lod et
 filias eius
 130 8 13 Bara autem et Samma principes cognationum habitantium in Aialon hii
 fugaverunt habitatores Geth
 130 8 14 et Haio et Sesac et Ierimoth
 130 8 15 et Zabadia et Arod et Eder
 130 8 16 Michahel quoque et Iespha et Ioaa filii Baria
 130 8 17 et Zabadia et Mosollam et Ezeci et Heber
 130 8 18 et Iesamari et Iezlia et Iobab filii Elphaal
 130 8 19 et Iacim et Zechri et Zabdi
 130 8 20 et Helioenai et Selethai et Helihel
 130 8 21 et Adaia et Baraia et Samarath filii Semei
 130 8 22 et Iesphan et Heber et Helihel
 130 8 23 et Abdon et Zechri et Hanan
 130 8 24 et Anania et Ailam et Anathothia
 130 8 25 et Iephdaia et Phanuhel filii Sesac
 130 8 26 et Samsari et Sooria et Otholia
 130 8 27 et Iersia et Helia et Zechri filii Ieroam

130 8 28 hii patriarchae et cognationum principes qui habitaverunt in Hierusalem
130 8 29 in Gabaon autem habitaverunt Abigabaon et nomen uxoris eius Maacha
130 8 30 filiusque eius primogenitus Abdon et Sur et Cis et Baal et Nadab
130 8 31 Gedor quoque et Ahio et Zacher
130 8 32 et Macelloth genuit Samaa habitaveruntque ex adverso fratrum suorum in
Hierusalem cum fratribus suis
130 8 33 Ner autem genuit Cis et Cis genuit Saul porro Saul genuit Ionathan et
Melchisuae et Abinadab et Esbaal
130 8 34 filius autem Ionathan Meribbaal et Meribbaal genuit Micha
130 8 35 filii Micha Phithon et Melech et Thara et Ahaz
130 8 36 et Ahaz genuit Ioadam et Ioadam genuit Almoth et Azmoth et Zamari porro
Zamari genuit Mosa
130 8 37 et Mosa genuit Baana cuius filius fuit Rapha de quo ortus est Elasa qui genuit
Asel
130 8 38 porro Asel sex filii fuere his nominibus Ezricam Bochrus Ismahel Saria Abadia
Anan omnes hii filii Asel
130 8 39 filii autem Esec fratris eius Ulam primogenitus et Us secundus et Eliphalet
tertius
130 8 40 fueruntque filii Ulam viri robustissimi et magno robore tendentes arcum et
multos habentes filios ac nepotes usque ad centum quinquaginta omnes hii filii Benjamin
130 9 1 universus ergo Israhel dinumeratus est et summa eorum scripta est in libro
regum Israhel et Iuda translatae sunt in Babylonem propter delictum suum
130 9 2 qui autem habitaverunt primi in possessionibus et in urbibus suis Israhel et
sacerdotes Levitae et Nathinnei
130 9 3 commorati sunt in Hierusalem de filiis Iuda et de filiis Benjamin de filiis
quoque Ephraim et Manasse
130 9 4 Othei filius Amiud filius Emri filii Omrai filii Bonni de filiis Phares filii Iuda
130 9 5 et de Siloni Asaia primogenitus et filii eius
130 9 6 de filiis autem Zara Ieuhel et fratres eorum sescenti nonaginta
130 9 7 porro de filiis Benjamin Salo filius Mosollam filii Oduia filii Asana
130 9 8 et Iobania filius Hieroam et Hela filius Ozi filii Mochori et Mosollam filius
Saphatae filii Rahuhel filii Iebaniae
130 9 9 et fratres eorum per familias suas nongenti quinquaginta sex omnes hii
principes cognationum per domos patrum suorum
130 9 10 de sacerdotibus autem Iedaia Ioarib et Iachin
130 9 11 Azarias quoque filius Helciae filii Mosollam filii Sadoc filii Maraioth filii
Ahitob pontifex domus Dei
130 9 12 porro Adaias filius Hieroam filii Phasor filii Melchia et Masaia filius Adihel
filii Iezra filii Mosollam filii Mosollamoth filii Emmer
130 9 13 fratres quoque eorum principes per familias suas mille septingenti sexaginta
fortissimi robore ad faciendum opus ministerii in domo Dei
130 9 14 de Levitis autem Semeia filius Assub filii Ezricam filii Asebiu de filiis Merari
130 9 15 Bacbacar quoque carpentarius et Galal et Mathania filius Micha filii Zechri
filii Asaph
130 9 16 et Obdia filius Semeiae filii Galal filii Idithun et Barachia filius Asa filii
Helcana qui habitavit in atriis Netophathi
130 9 17 ianitores autem Sellum et Acub et Telmon et Ahiman et frater eorum Sellum
princeps
130 9 18 usque ad illud tempus in porta Regis ad orientem observabant per vices suas
de filiis Levi
130 9 19 Sellum vero filius Core filii Abiasaph filii Core cum fratribus suis et domo
patris sui hii sunt Coritae super opera ministerii custodes vestibulorum tabernaculi et familiae

eorum per vices castrorum Domini custodientes introitum

130 9 20 Finees autem filius Eleazar erat dux eorum coram Domino

130 9 21 porro Zaccharias filius Mosollamia ianitor portae tabernaculi testimonii

130 9 22 omnes hii electi in ostiarios per portas ducenti duodecim et descripti in villis propriis quos constituerunt David et Samuhel videns in fide sua

130 9 23 tam ipsos quam filios eorum in ostiis domus Domini et in tabernaculo vicibus suis

130 9 24 per quattuor ventos erant ostiarii id est ad orientem et ad occidentem ad aquilonem et ad austrum

130 9 25 fratres autem eorum in viculis morabantur et veniebant in sabbatis suis de tempore usque ad tempus

130 9 26 his quattuor Levitis creditus erat omnis numerus ianitorum et erant super exedras et thesauros domus Domini

130 9 27 per gyrum quoque templi Domini morabantur in custodiis suis ut cum tempus fuisset ipsi mane aperirent fores

130 9 28 de horum grege erant et super vasa ministerii ad numerum enim et inferebantur vasa et efferebantur

130 9 29 de ipsis et qui credita habebant utensilia sanctuarii praeerant similiae et vino et oleo et turi et aromatibus

130 9 30 filii autem sacerdotum unguenta ex aromatibus conficiebant

130 9 31 et Matthathias Levites primogenitus Sellum Coritae praefectus erat eorum quae in sartagine frigebantur

130 9 32 porro de filiis Caath fratribus eorum super panes erant propositionis ut semper novos per singula sabbata praepararent

130 9 33 hii sunt principes cantorum per familias Levitarum qui in exedris morabantur ita ut die et nocte iugiter suo ministerio deservirent

130 9 34 capita Levitarum per familias suas principes manserunt in Hierusalem

130 9 35 in Gabaon autem commorati sunt pater Gabaon Iaihel et nomen uxoris eius Maacha

130 9 36 filius primogenitus eius Abdon et Sur et Cis et Baal et Ner et Nadab

130 9 37 Gedor quoque et Ahio et Zaccharias et Macelloth

130 9 38 porro Macelloth genuit Semmaam isti habitaverunt e regione fratrum suorum in Hierusalem cum fratribus suis

130 9 39 Ner autem genuit Cis et Cis genuit Saul et Saul genuit Ionathan et Melchisuae et Abinadab et Esbaal

130 9 40 filius autem Ionathan Meribbaal et Meribbaal genuit Micha

130 9 41 porro filii Micha Phiton et Malech et Thara

130 9 42 Ahaz autem genuit Iara et Iara genuit Alamath et Azmoth et Zamri et Zamri genuit Mosa

130 9 43 Mosa vero genuit Baana cuius filius Raphaia genuit Elasa de quo ortus est Esel

130 9 44 porro Esel sex filios habuit his nominibus Ezricam Bochrus Ismahel Saria Obdia Anan hii filii Esel

130 10 1 Philisthim autem pugnabant contra Israhel fugeruntque viri Israhel Palestinos et ceciderunt vulnerati in monte Gelboe

130 10 2 cumque adpropinquassent Philisthei persequentes Saul et filios eius percusserunt Ionathan et Abinadab et Melchisuae filios Saul

130 10 3 et adgravatum est proelium contra Saul inveneruntque eum sagittarii et vulneraverunt iaculis

130 10 4 et dixit Saul ad armigerum suum evagina gladium tuum et interfice me ne forte veniant incircumcisi isti et inludant mihi noluit autem armiger eius hoc facere timore perterritus arripuit igitur Saul ense et inruit in eum

130 10 5 quod cum vidisset armiger eius videlicet mortuum esse Saul inruit etiam ipse
in gladium suum et mortuus est

130 10 6 interiit ergo Saul et tres filii eius et omnis domus illius pariter concidit

130 10 7 quod cum vidissent viri Israhel qui habitabant in campestribus fugerunt et
Saul ac filiis eius mortuis dereliquerunt urbes suas et huc illucque dispersi sunt veneruntque
Philisthim et habitaverunt in eis

130 10 8 die igitur altero detrahentes Philisthim spolia caesorum invenerunt Saul et
filios eius iacentes in monte Gelboe

130 10 9 cumque spoliassent eum et amputassent caput armisque nudassent miserunt in
terram suam ut circumferretur et ostenderetur idolorum templis et populis

130 10 10 arma autem eius consecraverunt in fano dei sui et caput adfixerunt in templo
Dagon

130 10 11 hoc cum audissent viri Iabesgalaad omnia scilicet quae Philisthim fecerunt
super Saul

130 10 12 consurrexerunt singuli virorum fortium et tulerunt cadavera Saul et filiorum
eius adtuleruntque ea in Iabes et sepelierunt ossa eorum subter quercum quae erat in Iabes et
ieiunaverunt septem diebus

130 10 13 mortuus est ergo Saul propter iniquitates suas eo quod praevaricatus sit
mandatum Domini quod praeceperat et non custodierit illud sed insuper etiam pythonissam
consuluerit

130 10 14 nec speraverit in Domino propter quod et interfecit eum et transtulit regnum
eius ad David filium Isai

130 11 1 congregatus est igitur omnis Israhel ad David in Hebron dicens os tuum
sumus et caro tua

130 11 2 heri quoque et nudius tertius cum adhuc regnaret Saul tu eras qui educebas et
introducebas Israhel tibi enim dixit Dominus Deus tuus tu pasces populum meum Israhel et tu eris
princeps super eum

130 11 3 venerunt ergo omnes maiores natu Israhel ad regem in Hebron et iniit David
cum eis foedus coram Domino unxeruntque eum regem super Israhel iuxta sermonem Domini quem
locutus est in manu Samuhel

130 11 4 abiit quoque David et omnis Israhel in Hierusalem haec est Iebus ubi erant
Iebusei habitatores terrae

130 11 5 dixeruntque qui habitabant in Iebus ad David non ingredieris huc porro David
cepit arcem Sion quae est civitas David

130 11 6 dixitque omnis qui percusserit Iebuseum in primis erit princeps et dux
ascendit igitur primus Ioab filius Sarviae et factus est princeps

130 11 7 habitavit autem David in arce et idcirco appellata est civitas David

130 11 8 aedificavitque urbem in circuitu a Mello usque ad gyrum Ioab autem reliqua
urbis extruxit

130 11 9 proficiebatque David vadens et crescens et Dominus exercituum erat cum eo

130 11 10 hii principes virorum fortium David qui adiuverunt eum ut rex fieret super
omnem Israhel iuxta verbum Domini quod locutus est ad Israhel

130 11 11 et iste numerus robustorum David Iesbaam filius Achamoni princeps inter
triginta iste levavit hastam suam super trecentos vulneratos una vice

130 11 12 et post eum Eleazar filius patruis eius Ahoites qui erat inter tres potentes

130 11 13 iste fuit cum David in Aphesdommim quando Philisthim congregati sunt ad
locum illum in proelium et erat ager regionis illius plenus hordeo fugeratque populus a facie
Philisthinorum

130 11 14 hic stetit in medio agri et defendit eum cumque percussisset Philistheos dedit
Dominus salutem magnam populo suo

130 11 15 descenderunt autem tres de triginta principibus ad petram in qua erat David
ad speluncam Odollam quando Philisthim fuerant castrametati in valle Raphaim

130 11 16 porro David erat in praesidio et statio Philisthinorum in Bethleem
 130 11 17 desideravit igitur David et dixit o si quis daret mihi aquam de cisterna
 Bethleem quae est in porta
 130 11 18 tres ergo isti per media castra Philisthinorum perrexerunt et hauserunt aquam
 de cisterna Bethleem quae erat in porta et adtulerunt ad David ut biberet qui noluit sed magis libavit
 illam Domino
 130 11 19 dicens absit ut in conspectu Dei mei hoc faciam et sanguinem virorum
 istorum bibam quia in periculo animarum suarum adtulerunt mihi aquam et ob hanc causam noluit
 bibere haec fecerunt tres robustissimi
 130 11 20 Abisai quoque frater Ioab ipse erat princeps trium et ipse levavit hastam suam
 contra trecentos vulneratos et ipse erat inter tres nominatissimus
 130 11 21 inter tres secundos inclitus et princeps eorum verumtamen usque ad tres
 primos non pervenerat
 130 11 22 Banaia filius Ioiadae viri robustissimi qui multa opera perpetrarat de Capsehel
 ipse percussit duos Arihel Moab et ipse descendit et interfecit leonem in media cisterna tempore
 nivis
 130 11 23 et ipse percussit virum aegyptium cuius statura erat quinque cubitorum et
 habebat lanceam ut liciatorium textentium descendit ergo ad eum cum virga et rapuit hastam quam
 tenebat manu et interfecit eum hasta sua
 130 11 24 haec fecit Banaia filius Ioiada qui erat inter tres robustos nominatissimus
 130 11 25 inter triginta primus verumtamen ad tres usque non pervenerat posuit autem
 eum David ad auriculam suam
 130 11 26 porro fortissimi in exercitu Asahel frater Ioab et Eleanan filius patru eius de
 Bethleem
 130 11 27 Semmoth Arorites Helles Phallonites
 130 11 28 Iras filius Acces Thecuites Abiezer Anathothites
 130 11 29 Sobbochai Asothites Ilai Ahoites
 130 11 30 Marai Netophathites Heled filius Baana Netophathites
 130 11 31 Ethai filius Ribai de Gabaath filiorum Benjamin Banaia Pharathonites
 130 11 32 Uri de torrente Gaas Abial Arabathites Azmoth Bauramites Eliaba Salabonites
 130 11 33 filii Asom Gezonites Jonathan filius Sega Ararites
 130 11 34 Ahiam filius Sachar Ararites
 130 11 35 Eliphai filius Ur
 130 11 36 Apher Mechurathites Ahia Phellonites
 130 11 37 Asrai Carmelites Noorai filius Azbi
 130 11 38 Iohel frater Nathan Mabar filius Agarai
 130 11 39 Sellec Ammonites Noorai Berothites armiger Ioab filii Sarviae
 130 11 40 Iras Iethreus Gareb Iethreus
 130 11 41 Urias Ettheus Zabad filius Ooli
 130 11 42 Adina filius Seza Rubenites princeps Rubenitarum et cum eo triginta
 130 11 43 Hanan filius Maacha et Iosaphat Mathanites
 130 11 44 Ozias Astharothites Semma et Iaihel filii Hotam Aroerites
 130 11 45 Iedihele filius Samri et Ioha frater eius Thosaites
 130 11 46 Elihel Maumites et Ieribai et Iosaia filii Elnaem et Iethma Moabites Elihel et
 Obed et Iasihel de Masobia
 130 12 1 hii quoque venerunt ad David in Siceleg cum adhuc fugeret Saul filium Cis
 qui erant fortissimi et egregii pugnatores
 130 12 2 tendentes arcum et utraque manu fundis saxa iacientes et dirigentes sagittas
 de fratribus Saul ex Benjamin
 130 12 3 princeps Ahiezer et Ioas filii Sammaa Gabathites et Iazihel et Phallet filii
 Azmoth et Baracha et Ieu Anathothites
 130 12 4 Samaias quoque Gabaonites fortissimus inter triginta et super triginta

Hieremias et Iezihel et Iohanen et Iezbad Gaderothites

130 12 5 Eluzai et Ierimuth et Baalia et Samaria et Saphatia Aruphites

130 12 6 Helcana et Iesia et Azrahel et Ioezer et Iesbaam de Careim

130 12 7 Ioeela quoque et Zabadia filii Ieroam de Gedor

130 12 8 sed et de Gaddi transfugerunt ad David cum lateret in deserto viri robustissimi et pugnatores optimi tenentes clypeum et hastam facies eorum quasi facies leonis et veloces quasi capreae in montibus

130 12 9 Ezer princeps Obdias secundus Eliab tertius

130 12 10 Masmana quartus Hieremias quintus

130 12 11 Hetthi sextus Helihel septimus

130 12 12 Iohanen octavus Helzebad nonus

130 12 13 Hieremias decimus Bachannai undecimus

130 12 14 hii de filiis Gad principes exercitus novissimus centum militibus praeerat et maximus mille

130 12 15 isti sunt qui transierunt Iordanem mense primo quando inundare consuevit super ripas suas et omnes fugaverunt qui morabantur in vallibus ad orientalem plagam et occidentalem

130 12 16 venerunt autem et de Benjamin et de Iuda ad praesidium in quo morabatur David

130 12 17 egressusque est David obviam eis et ait si pacifice venistis ad me ut auxiliemini mihi cor meum iungatur vobis si autem insidiamini mihi pro adversariis meis cum ego iniquitatem in manibus non habeam videat Deus patrum nostrorum et iudicet

130 12 18 spiritus vero induit Amessai principem inter triginta et ait tui sumus o David et tecum fili Isai pax pax tibi et pax adiutoribus tuis te enim adiuvat Deus tuus suscepit ergo eos David et constituit principes turmae

130 12 19 porro de Manasse transfugerunt ad David quando veniebat cum Philisthim adversum Saul ut pugnaret et non dimicavit cum eis quia inuito consilio remiserunt eum principes Philisthinorum dicentes periculo capitis nostri revertetur ad dominum suum Saul

130 12 20 quando igitur reversus est in Siceleg transfugerunt ad eum de Manasse Ednas et Iozabad et Iedihel et Michahel et Iozabad et Heliu et Salathi principes milium in Manasse

130 12 21 hii praebuerunt auxilium David adversum latrunculos omnes enim erant viri fortissimi et facti sunt principes in exercitu

130 12 22 sed et per singulos dies veniebant ad David ad auxiliandum ei usque dum fieret grandis numerus quasi exercitus Dei

130 12 23 iste quoque est numerus principum exercitus qui venerunt ad David cum esset in Hebron ut transferrent regnum Saul ad eum iuxta verbum Domini

130 12 24 filii Iuda portantes clypeum et hastam sex milia octingenti expediti ad proelium

130 12 25 de filiis Symeon virorum fortissimorum ad pugnandum septem milia centum

130 12 26 de filiis Levi quattuor milia sescenti

130 12 27 Ioiada quoque princeps de stirpe Aaron et cum eo tria milia septingenti

130 12 28 Sadoc etiam puer egregiae indolis et domus patris eius principes viginti duo

130 12 29 de filiis autem Benjamin fratribus Saul tria milia magna enim pars eorum adhuc sequebatur domum Saul

130 12 30 porro de filiis Ephraim viginti milia octingenti fortissimi robore viri nominati in cognationibus suis

130 12 31 et ex dimidia parte tribus Manasse decem et octo milia singuli per nomina sua venerunt ut constituerent regem David

130 12 32 de filiis quoque Isachar viri eruditi qui norant singula tempora ad praecipendum quid facere deberet Israhel principes ducenti omnis autem reliqua tribus eorum consilium sequebatur

130 12 33 porro de Zabulon qui egrediebantur ad proelium et stabant in acie instructi

armis bellicis quinquaginta milia venerunt in auxilium non in corde duplici
 13O 12 34 et de Nepthali principes mille et cum eis instructa clypeo et hasta triginta
 septem milia
 13O 12 35 de Dan etiam praeparata ad proelium viginti octo milia sescentorum
 13O 12 36 et de Aser egredientes ad pugnam et in acie provocantes quadraginta milia
 13O 12 37 trans Iordanem autem de filiis Ruben et Gad et dimidia parte tribus Manasse
 instructa armis bellicis centum viginti milia
 13O 12 38 omnes isti viri bellatores et expediti ad pugnandum corde perfecto venerunt in
 Hebron ut constituerent regem David super universum Israhel sed et omnes reliqui ex Israhel uno
 corde erant ut rex fieret David
 13O 12 39 fueruntque ibi apud David tribus diebus comedentes et bibentes
 praeparaverunt enim eis fratres sui
 13O 12 40 sed et qui iuxta eos erant usque ad Isachar et Zabulon et Nepthalim
 adferebant panes in asinis et camelis et mulis et bubus ad vescendum farinam palatas uvam passam
 vinum oleum boves arietes ad omnem copiam gaudium quippe erat in Israhel
 13O 13 1 iniit autem consilium David cum tribunis et centurionibus et universis
 principibus
 13O 13 2 et ait ad omnem coetum Israhel si placet vobis et a Domino Deo nostro
 egreditur sermo quem loquor mittamus ad fratres nostros reliquos in universas regiones Israhel et ad
 sacerdotes et Levitas qui habitant in suburbanis urbium ut congregentur ad nos
 13O 13 3 et reducamus arcam Dei nostri ad nos non enim requisivimus eam in diebus
 Saul
 13O 13 4 et respondit universa multitudo ut ita fieret placuerat enim sermo omni
 populo
 13O 13 5 congregavit ergo David cunctum Israhel a Sior Aegypti usque dum ingrediariis
 Emath ut adduceret arcam Dei de Cariathiarim
 13O 13 6 et ascendit David et omnis vir Israhel ad collem Cariathiarim quae est in Iuda
 ut adferrent inde arcam Dei Domini sedentis super cherubin ubi invocatum est nomen eius
 13O 13 7 inposueruntque arcam Dei super plastrum novum de domo Aminadab Oza
 autem et fratres eius minabant plastrum
 13O 13 8 porro David et universus Israhel ludebant coram Deo omni virtute in canticis
 et in citharis et psalteriis et tympanis et cymbalis et tubis
 13O 13 9 cum autem pervenissent ad aream Chidon tetendit Oza manum suam ut
 sustentaret arcam bos quippe lasciviens paululum inclinaverat eam
 13O 13 10 iratus est itaque Dominus contra Ozam et percussit eum eo quod contigisset
 arcam et mortuus est ibi coram Deo
 13O 13 11 contristatusque David eo quod divisisset Dominus Ozam vocavit locum illum
 Divisio Oza usque in praesentem diem
 13O 13 12 et timuit Deum tunc temporis dicens quomodo possum ad me introducere
 arcam Dei
 13O 13 13 et ob hanc causam non eam adduxit ad se hoc est in civitatem David sed
 avertit in domum Obededom Getthei
 13O 13 14 mansit ergo arca Dei in domo Obededom tribus mensibus et benedixit
 Dominus domui eius et omnibus quae habebat
 13O 14 1 misit quoque Hiram rex Tyri nuntios ad David et ligna cedrina et artifices
 parietum lignorumque ut aedificarent ei domum
 13O 14 2 cognovitque David eo quod confirmasset eum Dominus in regem super
 Israhel et sublevatum esset regnum suum super populum eius Israhel
 13O 14 3 accepit quoque David alias uxores in Hierusalem genuitque filios et filias
 13O 14 4 et haec nomina eorum qui nati sunt ei in Hierusalem Sammu et Sobab Nathan
 et Salomon
 13O 14 5 Iebar et Helisu et Eliphaleth

130 14 6 Noga quoque et Napheg et Iaphiae
130 14 7 Elisama et Baliada et Eliphaleth
130 14 8 audientes autem Philisthim eo quod unctus esset David in regem super
universum Israhel ascenderunt omnes ut quaererent eum quod cum audisset David egressus est
obviam eis
130 14 9 porro Philisthim venientes diffusi sunt in valle Raphaim
130 14 10 consuluitque David Deum dicens si ascendam ad Philistheos si trades eos in
manu mea et dixit ei Dominus ascende et tradam eos in manu tua
130 14 11 cumque illi ascendissent in Baalpharasim percussit eos ibi David et dixit
divisit Deus inimicos meos per manum meam sicuti dividuntur aquae et idcirco vocatum est nomen
loci illius Baalpharasim
130 14 12 dereliqueruntque ibi deos suos quos David iussit exuri
130 14 13 alia etiam vice Philisthim inruerunt et diffusi sunt in valle
130 14 14 consuluitque rursum David Deum et dixit ei Deus non ascendas post eos
recede ab eis et venies contra illos ex adverso pirorum
130 14 15 cumque audieris sonitum gradientis in cacumine pirorum tunc egredieris ad
bellum egressus est enim Deus ante te ut percutiat castra Philisthim
130 14 16 fecit ergo David sicut praeceperat ei Deus et percussit castra Philisthinorum
de Gabaon usque Gazera
130 14 17 divulgatumque est nomen David in universis regionibus et Dominus dedit
pavorem eius super omnes gentes
130 15 1 fecit quoque sibi domos in civitate David et aedificavit locum arcae Dei
tetenditque ei tabernaculum
130 15 2 tunc dixit David inlicitum est ut a quocumque portetur arca Dei nisi a Levitis
quos elegit Dominus ad portandum eam et ad ministrandum sibi usque in aeternum
130 15 3 congregavitque universum Israhel in Hierusalem ut adferretur arca Dei in
locum suum quem praeparaverat ei
130 15 4 necnon et filios Aaron et Levitas
130 15 5 de filiis Caath Urihel princeps fuit et fratres eius centum viginti
130 15 6 de filiis Merari Asaia princeps et fratres eius ducenti viginti
130 15 7 de filiis Gersom Iohel princeps et fratres eius centum triginta
130 15 8 de filiis Elisaphan Semeias princeps et fratres eius ducenti
130 15 9 de filiis Hebron Elihel princeps et fratres eius octoginta
130 15 10 de filiis Ozihel Aminadab princeps et fratres eius centum duodecim
130 15 11 vocavitque David Sadoc et Abiathar sacerdotes et Levitas Urihel Asaiam
Iohel Semeiam Elihel et Aminadab
130 15 12 et dixit ad eos vos qui estis principes familiarum leviticarum sanctificamini
cum fratribus vestris et adferte arcam Domini Dei Israhel ad locum qui ei praeparatus est
130 15 13 ne ut a principio quia non eratis praesentes percussit nos Dominus sic et nunc
fiat inlicitum quid nobis agentibus
130 15 14 sanctificati sunt ergo sacerdotes et Levitae ut portarent arcam Domini Dei
Israhel
130 15 15 et tulerunt filii Levi arcam Dei sicut praeceperat Moses iuxta verbum Domini
umeris suis in vectibus
130 15 16 dixit quoque David principibus Levitarum ut constituerent de fratribus suis
cantores in organis musicorum nablis videlicet et lyris et cymbalis ut resonaret in excelsum sonitus
laetitiae
130 15 17 constitueruntque Levitas Heman filium Iohel et de fratribus eius Asaph filium
Barachiae de filiis vero Merari fratribus eorum Ethan filium Casaiae
130 15 18 et cum eis fratres eorum in secundo ordine Zacchariam et Ben et Iazihel et
Semiramoth et Iahihel et Ani Eliab et Banaiam et Maasiam et Matthathiam et Eliphalu et
Macheniam et Obedom et Ieihel ianitores

130 15 19 porro cantores Heman Asaph et Ethan in cymbalis aeneis concrepantes
 130 15 20 Zaccharias autem et Ozihel et Semiramoth et Iahihel et Ani et Eliab et
 Maasias et Banaias in nablis arcana cantabant
 130 15 21 porro Matthathias et Eliphalu et Machenias et Obededom et Ieihel et Ozaziu
 in citharis pro octava canebant epinikion
 130 15 22 Chonenias autem princeps Levitarum prophetiae praeerat ad praecinendam
 melodiam erat quippe valde sapiens
 130 15 23 et Barachias et Helcana ianitores arcae
 130 15 24 porro Sebenias et Iosaphat et Nathanahel et Amasai et Zaccharias et Banaias
 et Eliezer sacerdotes clangebant tubis coram arca Dei et Obededom et Ahias erant ianitores arcae
 130 15 25 igitur David et maiores natu Israhel et tribuni ierunt ad deportandam arcam
 foederis Domini de domo Obededom cum laetitia
 130 15 26 cumque adiuvisset Deus Levitas qui portabant arcam foederis Domini
 immolabantur septem tauri et septem arietes
 130 15 27 porro David erat indutus stola byssina et universi Levitae qui portabant arcam
 cantoresque et Chonenias princeps prophetiae inter cantores David autem indutus erat etiam ephod
 lineo
 130 15 28 universusque Israhel deducebant arcam foederis Domini in iubilo et sonitu
 bucinæ et tubis et cymbalis et nablis et citharis concrepantes
 130 15 29 cumque pervenisset arca foederis Domini usque ad civitatem David Michol
 filia Saul prospiciens per fenestram vidit regem David saltantem atque ludentem et despexit eum in
 corde suo
 130 16 1 adtulerunt igitur arcam Dei et constituerunt eam in medio tabernaculi quod
 tetenderat ei David et obtulerunt holocausta et pacifica coram Deo
 130 16 2 cumque conplesset David offerens holocausta et pacifica benedixit populo in
 nomine Domini
 130 16 3 et divisit universis per singulos a viro usque ad mulierem tortam panis et
 partem assae carnis bubulae et frixam oleo similam
 130 16 4 constituitque coram arca Domini de Levitis qui ministrarent et recordarentur
 operum eius et glorificarent atque laudarent Dominum Deum Israhel
 130 16 5 Asaph principem et secundum eius Zacchariam porro Iahihel et Semiramoth
 et Ieihel et Matthathiam et Eliab et Banaiam et Obededom et Ieihel super organa psalterii et lyras
 Asaph autem ut cymbalis personaret
 130 16 6 Banaiam vero et Azihel sacerdotes canere tuba iugiter coram arca foederis
 Domini
 130 16 7 in illo die fecit David principem ad confitendum Domino Asaph et fratres eius
 130 16 8 confitemini Domino invocate nomen eius notas facite in populis
 adinventiones illius
 130 16 9 canite ei et psallite et narrate omnia mirabilia eius
 130 16 10 laudate nomen sanctum eius laetetur cor quaerentium Dominum
 130 16 11 quaerite Dominum et virtutem eius quaerite faciem eius semper
 130 16 12 recordamini mirabilium eius quae fecit signorum illius et iudiciorum oris eius
 130 16 13 semen Israhel servi eius filii Iacob electi illius
 130 16 14 ipse Dominus Deus noster in universa terra iudicia eius
 130 16 15 recordamini in sempiternum pacti eius sermonis quem praecepit in mille
 generationes
 130 16 16 quem pepigit cum Abraham et iuramenti illius cum Isaac
 130 16 17 et constituit illud Iacob in praeceptum et Israhel in pactum sempiternum
 130 16 18 dicens tibi dabo terram Chanaan funiculum hereditatis vestrae
 130 16 19 cum essent pauci numero parvi et coloni eius
 130 16 20 et transierunt de gente in gentem et de regno ad populum alterum
 130 16 21 non dimisit quemquam calumniari eos sed increpuit pro eis reges

130 16 22 nolite tangere christos meos et in prophetis meis nolite malignari
130 16 23 canite Domino omnis terra adnuntiate ex die in diem salutare eius
130 16 24 narrate in gentibus gloriam eius in cunctis populis mirabilia illius
130 16 25 quia magnus Dominus et laudabilis nimis et horribilis super omnes deos
130 16 26 omnes enim dii populorum idola Dominus autem caelos fecit
130 16 27 confessio et magnificentia coram eo fortitudo et gaudium in loco eius
130 16 28 adferte Domino familiae populorum adferte Domino gloriam et imperium
130 16 29 date Domino gloriam nomini eius levate sacrificium et venite in conspectu
eius et adorare Dominum in decore sancto
130 16 30 commoveatur a facie illius omnis terra ipse enim fundavit orbem immobilem
130 16 31 laetentur caeli et exultet terra et dicant in nationibus Dominus regnavit
130 16 32 tonet mare et plenitudo eius exultent agri et omnia quae in eis sunt
130 16 33 tunc laudabunt ligna saltus coram Domino quia venit iudicare terram
130 16 34 confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius
130 16 35 et dicite salva nos Deus salvator noster et congrega nos et erue de gentibus ut
confiteamur nomini sancto tuo et exultemus in carminibus tuis
130 16 36 benedictus Dominus Deus Israhel ab aeterno usque in aeternum et dicat
omnis populus amen et hymnus Domino
130 16 37 dereliquit itaque ibi coram arca foederis Domini Asaph et fratres eius ut
ministrarent in conspectu arcae iugiter per singulos dies et vices suas
130 16 38 porro Obededom et fratres eius sexaginta octo et Obededom filium Idithun et
Osa constituit ianitores
130 16 39 Sadoc autem sacerdotem et fratres illius sacerdotes coram tabernaculo
Domini in excelso quod erat in Gabaon
130 16 40 ut offerrent holocausta Domino super altare holocaustomatis iugiter mane et
vespere iuxta omnia quae scripta sunt in lege Domini quam praecepit Israheli
130 16 41 et post eum Heman et Idithun et reliquos electos unumquemque vocabulo suo
ad confitendum Domino quoniam in aeternum misericordia eius
130 16 42 Heman quoque et Idithun canentes tuba et quatientes cymbala et omnia
musicorum organa ad canendum Deo filios autem Idithun fecit esse portarios
130 16 43 reversusque est omnis populus in domum suam et David ut benediceret etiam
domui suae
130 17 1 cum autem habitaret David in domo sua dixit ad Nathan prophetam ecce ego
habito in domo cedrina arca autem foederis Domini sub pellibus est
130 17 2 et ait Nathan ad David omnia quae in corde tuo sunt fac Deus enim tecum est
130 17 3 igitur nocte illa factus est sermo Dei ad Nathan dicens
130 17 4 vade et loquere David servo meo haec dicit Dominus non aedificabis tu mihi
domum ad habitandum
130 17 5 neque enim mansi in domo ex eo tempore quo eduxi Israhel usque ad hanc
diem sed fui semper mutans loca tabernaculi et in tentorio
130 17 6 manens cum omni Israhel numquid locutus sum saltim uni iudicum Israhel
quibus praeceperam ut pascerent populum meum et dixi quare non aedificastis mihi domum
cedrinam
130 17 7 nunc itaque sic loqueris ad servum meum David haec dicit Dominus
exercituum ego tuli te cum in pascuis sequeris gregem ut esses dux populi mei Israhel
130 17 8 et fui tecum quocumque perrexisti et interfeci omnes inimicos tuos coram te
fecique tibi nomen quasi unius magnorum qui celebrantur in terra
130 17 9 et dedi locum populo meo Israhel plantabitur et habitabit in eo et ultra non
commovebitur nec filii iniquitatis adterent eos sicut a principio
130 17 10 ex diebus quibus dedi iudices populo meo Israhel et humiliavi universos
inimicos tuos adnuntio ergo tibi quod aedificaturus sit domum tibi Dominus
130 17 11 cumque impleveris dies tuos ut vadas ad patres tuos suscitabo semen tuum

post te quod erit de filiis tuis et stabiliam regnum eius

13O 17 12 ipse aedificabit mihi domum et firmabo solium eius usque in aeternum

13O 17 13 ego ero ei in patrem et ipse erit mihi in filium et misericordiam meam non auferam ab eo sicut abstuli ab eo qui ante te fuit

13O 17 14 et statuam eum in domo mea et in regno meo usque in sempiternum et thronus eius erit firmissimus in perpetuum

13O 17 15 iuxta omnia verba haec et iuxta universam visionem istam sic locutus est

Nathan ad David

13O 17 16 cumque venisset rex David et sedisset coram Domino dixit quis ego sum Domine Deus et quae domus mea ut praestares mihi talia

13O 17 17 sed et hoc parum visum est in conspectu tuo ideoque locutus es super domum servi tui etiam in futurum et fecisti me spectabilem super omnes homines Domine Deus meus

13O 17 18 quid ultra addere potest David cum ita glorificaveris servum tuum et cognoveris eum

13O 17 19 Domine propter famulum tuum iuxta cor tuum fecisti omnem magnificentiam hanc et nota esse voluisti universa magnalia

13O 17 20 Domine non est similis tui et non est alius deus absque te ex omnibus quos audivimus auribus nostris

13O 17 21 quis autem est alius ut populus tuus Israhel gens una in terra ad quam perrexit Deus ut liberaret et faceret populum sibi et magnitudine sua atque terroribus eiceret nationes a facie eius quem de Aegypto liberarat

13O 17 22 et posuisti populum tuum Israhel tibi in populum usque in aeternum et tu Domine factus es Deus eius

13O 17 23 nunc igitur Domine sermo quem locutus es famulo tuo et super domum eius confirmetur in perpetuum et fac sicut locutus es

13O 17 24 permaneatque et magnificetur nomen tuum usque in sempiternum et dicatur Dominus exercituum Deus Israhel et domus David servi eius permanens coram eo

13O 17 25 tu enim Domine Deus meus revelasti auriculam servi tui ut aedificares ei domum et idcirco invenit servus tuus fiduciam ut oret coram te

13O 17 26 nunc ergo Domine tu es Deus et locutus es ad servum tuum tanta beneficia

13O 17 27 et coepisti benedicere domui servi tui ut sit semper coram te te enim Domine benedicente benedicta erit in perpetuum

13O 18 1 factum est autem post haec ut percuteret David Philisthim et humiliaret eos et tolleretur Geth et filias eius de manu Philisthim

13O 18 2 percuteretque Moab et fierent Moabitae servi David offerentes ei munera

13O 18 3 eo tempore percussit David etiam Adadezer regem Suba regionis Emath quando perrexit ut dilataret imperium suum usque ad flumen Eufraten

13O 18 4 cepit ergo David mille quadrigas eius et septem milia equites ac viginti milia virorum peditum subnervavitque omnes equos curruum exceptis centum quadrigis quas reservavit sibi

13O 18 5 supervenit autem et Syrus damascenus ut auxilium praeberet Adadezer regi Suba sed et huius percussit David viginti duo milia virorum

13O 18 6 et posuit milites in Damasco ut Syria quoque serviret sibi et offerret munera adiuvitque eum Dominus in cunctis ad quae perrexerat

13O 18 7 tulit quoque David faretas aureas quas habuerant servi Adadezer et adtulit eas in Hierusalem

13O 18 8 necnon de Thebath et Chun urbibus Adadezer aeris plurimum de quo fecit Salomon mare aeneum et columnas et vasa aenea

13O 18 9 quod cum audisset Thou rex Emath percussisse videlicet David omnem exercitum Adadezer regis Suba

13O 18 10 misit Aduram filium suum ad regem David ut postularet ab eo pacem et congratularetur ei eo quod expugnasset et percussisset Adadezer adversarius quippe Thou erat

Adadezer

13O 18 11 sed et omnia vasa aurea et argentea et aenea consecravit rex David Domino cum argento et auro quod tulerat ex universis gentibus tam de Idumea et Moab et filiis Ammon quam de Philisthim et Amalech

13O 18 12 Abisai vero filius Sarviae percussit Edom in valle Salinarum decem et octo milia

13O 18 13 et constituit in Edom praesidium ut serviret Idumea David salvavitque Dominus David in cunctis ad quae perrexerat

13O 18 14 regnavit ergo David super universum Israhel et faciebat iudicium atque iustitiam cuncto populo suo

13O 18 15 porro Ioab filius Sarviae erat super exercitum et Iosaphat filius Ahilud a commentariis

13O 18 16 Sadoc autem filius Ahitob et Ahimelech filius Abiathar sacerdotes et Susa scriba

13O 18 17 Banaias vero filius Ioiada super legiones Cherethi et Felethi porro filii David primi ad manum regis

13O 19 1 accidit autem ut moreretur Naas rex filiorum Ammon et regnaret filius eius pro eo

13O 19 2 dixitque David faciam misericordiam cum Hanon filio Naas praestitit enim pater eius mihi gratiam misitque David nuntios ad consolandum eum super morte patris sui qui cum pervenissent in terram filiorum Ammon ut consolarentur Hanon

13O 19 3 dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon tu forsitan putas quod David honoris causa in patrem tuum miserit qui consolentur te nec animadvertis quod ut explorent et investigent et scrutentur terram tuam venerint ad te servi eius

13O 19 4 igitur Hanon pueros David decalvavit et rasit et praecidit tunicas eorum a natibus usque ad pedes et dimisit eos

13O 19 5 qui cum abissent et hoc mandassent David misit in occursum eorum grandem enim contumeliam sustinuerant et praecepit ut manerent in Hiericho donec cresceret barba eorum et tunc reverterentur

13O 19 6 videntes autem filii Ammon quod iniuriam fecissent David tam Hanon quam reliquus populus miserunt mille talenta argenti ut conducerent sibi de Mesopotamia et de Syria Macha et de Suba currus et equites

13O 19 7 conduxeruntque triginta duo milia curruum et regem Macha cum populo eius qui cum venissent castrametati sunt e regione Medaba filii quoque Ammon congregati de urbibus suis venerunt ad bellum

13O 19 8 quod cum audisset David misit Ioab et omnem exercitum virorum fortium

13O 19 9 egressique filii Ammon direxerunt aciem iuxta portam civitatis reges autem qui ad auxilium venerant separatim in agro steterunt

13O 19 10 igitur Ioab intellegens bellum et ex adverso et post tergum contra se fieri elegit viros fortissimos de universo Israhel et perrexit contra Syrum

13O 19 11 reliquam autem partem populi dedit sub manu Abisai fratris sui et perrexerunt contra filios Ammon

13O 19 12 dixitque si vicerit me Syrus auxilio eris mihi sin autem superaverint te filii Ammon ero tibi in praesidium

13O 19 13 confortare et agamus viriliter pro populo nostro et pro urbibus Dei nostri Dominus autem quod in conspectu suo bonum est faciet

13O 19 14 perrexit ergo Ioab et populus qui cum eo erat contra Syrum ad proelium et fugavit eos

13O 19 15 porro filii Ammon videntes quod fugisset Syrus ipsi quoque fugerunt Abisai fratrem eius et ingressi sunt civitatem reversusque est etiam Ioab in Hierusalem

13O 19 16 videns autem Syrus quod cecidisset coram Israhel misit nuntios et adduxit Syrum qui erat trans Fluvium Sophach autem princeps militiae Adadezer erat dux eorum

13O 19 17 quod cum nuntiatum esset David congregavit universum Israhel et transivit Iordanem inruitque in eos et direxit ex adverso aciem illis contra pugnantibus

13O 19 18 fugit autem Syrus Israhel et interfecit David de Syris septem milia curruum et quadraginta milia peditum et Sophach exercitus principem

13O 19 19 videntes autem servi Adadezer se ab Israhel esse superatos transfugerunt ad David et servierunt ei noluitque ultra Syria auxilium praebere filiis Ammon

13O 20 1 factum est autem post anni circulum eo tempore quo solent reges ad bella procedere congregavit Ioab exercitum et robur militiae et vastavit terram filiorum Ammon perrexitque et obsedit Rabba porro David manebat in Hierusalem quando Ioab percussit Rabba et destruxit eam

13O 20 2 tulit autem David coronam Melchom de capite eius et invenit in ea auri pondo talentum et pretiosissimas gemmas fecitque sibi inde diadema manubias quoque urbis plurimas tulit

13O 20 3 populum autem qui erat in ea eduxit et fecit super eos tribulas et trahas et ferrata carpenta transire ita ut dissicarentur et contererentur sic fecit David cunctis urbibus filiorum Ammon et reversus est cum omni populo suo in Hierusalem

13O 20 4 post haec initum est bellum in Gazer adversus Philistheos in quo percussit Sobbochai Usathites Saphai de genere Raphaim et humiliavit eos

13O 20 5 aliud quoque bellum gestum est adversum Philistheos in quo percussit Adeodatus filius Saltus Lehemites fratrem Goliath Getthei cuius hastae lignum erat quasi liciatorium texentium

13O 20 6 sed et aliud bellum accidit in Geth in quo fuit homo longissimus habens digitos senos id est simul viginti quattuor qui et ipse de Rapha fuerat stirpe generatus

13O 20 7 hic blasphemavit Israhel et percussit eum Ionathan filius Sammaa fratris David hii sunt filii Rapha in Geth qui ceciderunt in manu David et servorum eius

13O 21 1 consurrexit autem Satan contra Israhel et incitavit David ut numeraret Israhel

13O 21 2 dixitque David ad Ioab et ad principes populi ite et numerate Israhel a Bersabee usque Dan et adferte mihi numerum ut sciam

13O 21 3 responditque Ioab augeat Dominus populum suum centuplum quam sunt nonne domine mi rex omnes servi tui sunt quare hoc quaerit dominus meus quod in peccatum reputetur Israheli

13O 21 4 sed sermo regis magis praevaluit egressusque est Ioab et circumivit universum Israhel et reversus est Hierusalem

13O 21 5 deditque David numerum eorum quos circumierat et inventus est omnis Israhel numerus mille milia et centum milia virorum educentium gladium de Iuda autem trecenta septuaginta milia bellatorum

13O 21 6 nam Levi et Benjamin non numeravit eo quod invitus exsequeretur regis imperium

13O 21 7 displicuit autem Deo quod iussum erat et percussit Israhel

13O 21 8 dixitque David ad Deum peccavi nimis ut hoc facerem obsecro aufer iniquitatem servi tui quia insipienter egi

13O 21 9 et locutus est Dominus ad Gad videntem David dicens

13O 21 10 vade et loquere ad David et dic haec dicit Dominus trium tibi optionem do unum quod volueris elige et faciam tibi

13O 21 11 cumque venisset Gad ad David dixit ei haec dicit Dominus elige quod volueris

13O 21 12 aut tribus annis pestilentiam aut tribus mensibus fugere te hostes tuos et gladium eorum non posse evadere aut tribus diebus gladium Domini et mortem versari in terra et angelum Domini interficere in universis finibus Israhel nunc igitur vide quid respondeam ei qui misit me

13O 21 13 et dixit David ad Gad ex omni parte me angustiae premunt sed melius mihi est ut incidam in manus Domini quia multae sunt miserationes eius quam in manus hominum

13O 21 14 misit ergo Dominus pestilentiam in Israhel et ceciderunt de Israhel

septuaginta milia virorum

130 21 15 misit quoque angelum in Hierusalem ut percuteret eam cumque percuteretur vidit Dominus et misertus est super magnitudinem mali et imperavit angelo qui percutiebat sufficit iam cesset manus tua porro angelus Domini stabat iuxta aream Ornan Iebusei

130 21 16 levansque David oculos suos vidit angelum Domini stantem inter terram et caelum et evaginatum gladium in manu eius et versum contra Hierusalem et ceciderunt tam ipse quam maiores natu vestiti ciliciis et proni in terram

130 21 17 dixitque David ad Deum nonne ego sum qui iussi ut numeraretur populus ego qui peccavi ego qui malum feci iste grex quid commeruit Domine Deus meus vertatur obsecro manus tua in me et in domum patris mei populus autem tuus non percutiatur

130 21 18 angelus autem Domini praecepit Gad ut diceret David et ascenderet extrueretque altare Domino Deo in area Ornan Iebusei

130 21 19 ascendit ergo David iuxta sermonem Gad quem locutus fuerat ex nomine Domini

130 21 20 porro Ornan cum suspexisset et vidisset angelum quattuorque filii eius cum eo absconderunt se nam eo tempore terebat in area triticum

130 21 21 igitur cum venisset David ad Ornan conspexit eum Ornan et processit ei obviam de area et adoravit illum pronus in terram

130 21 22 dixitque ei David da mihi locum areae tuae ut aedificem in ea altare Domini ita ut quantum valet argenti accipias et cesset plaga a populo

130 21 23 dixit autem Ornan ad David tolle et faciat dominus meus rex quodcumque ei placet sed et boves do in holocaustum et tribulas in ligna et triticum in sacrificium omnia libens praebeo

130 21 24 dixitque ei rex David nequaquam ita fiet sed argentum dabo quantum valet neque enim tibi auferre debeo et sic offerre Domino holocausta gratuita

130 21 25 dedit ergo David Ornan pro loco siclos auri iustissimi ponderis sescentos

130 21 26 et aedificavit ibi altare Domino obtulitque holocausta et pacifica et invocavit Dominum et exaudivit eum in igne de caelo super altare holocausti

130 21 27 praecepitque Dominus angelo et convertit gladium suum in vaginam

130 21 28 protinus ergo David videns quod exaudivisset eum Dominus in area Ornan Iebusei immolavit ibi victimas

130 21 29 tabernaculum autem Domini quod fecerat Moses in deserto et altare holocaustorum ea tempestate erat in excelso Gabaon

130 21 30 et non praevaluit David ire ad altare ut ibi obsecraret Deum nimio enim fuerat timore perterritus videns gladium angeli Domini

130 22 1 dixitque David haec est domus Dei et hoc altare in holocaustum Israhel

130 22 2 et praecepit ut congregarentur omnes proselyti de terra Israhel et constituit ex eis latomos ad caedendos lapides et poliendos ut aedificaretur domus Dei

130 22 3 ferrum quoque plurimum ad clavos ianuarum et ad commissuras atque iuncturas praeparavit David et aeris pondus innumerabile

130 22 4 ligna quoque cedrina non poterant aestimari quae Sidonii et Tyrii deportaverant ad David

130 22 5 et dixit David Salomon filius meus puer parvulus est et delicatus domus autem quam aedificari volo Domino talis esse debet ut in cunctis regionibus nominetur praeparabo ergo ei necessaria et ob hanc causam ante mortem suam omnes paravit impensas

130 22 6 vocavitque Salomonem filium suum et praecepit ei ut aedificaret domum Domino Deo Israhel

130 22 7 dixitque David ad Salomonem fili mi voluntatis meae fuit ut aedificarem domum nomini Domini Dei mei

130 22 8 sed factus est ad me sermo Domini dicens multum sanguinem effudisti et plurima bella bellasti non poteris aedificare domum nomini meo tanto effuso sanguine coram me

130 22 9 filius qui nascetur tibi et erit vir quietissimus faciam enim eum requiescere ab

omnibus inimicis suis per circuitum et ob hanc causam pacificus vocabitur et pacem et otium dabo
in Israhel cunctis diebus eius

13O 22 10 ipse aedificabit domum nomini meo et ipse erit mihi in filium et ego ero ei in
patrem firmaboque solium regni eius super Israhel in aeternum

13O 22 11 nunc ergo fili mi sit Dominus tecum et prosperare et aedifica domum Domino
Deo tuo sicut locutus est de te

13O 22 12 det quoque tibi Dominus prudentiam et sensum ut regere possis Israhel et
custodire legem Domini Dei tui

13O 22 13 tunc enim proficere poteris si custodieris mandata et iudicia quae praecepit
Dominus Mosi ut doceret Israhel confortare viriliter age ne timeas neque paveas

13O 22 14 ecce ego in paupertatula mea praeparavi inpensas domus Domini auri talenta
centum milia et argenti mille milia talentorum aeris vero et ferri non est pondus vincitur enim
numerus magnitudine ligna et lapides praeparavi ad universa inpendia

13O 22 15 habes quoque plurimos artifices latomos et cementarios artificesque lignorum
et omnium artium ad faciendum opus prudentissimos

13O 22 16 in auro et argento aere et ferro cuius non est numerus surge igitur et fac et erit
Dominus tecum

13O 22 17 praecepit quoque David cunctis principibus Israhel ut adiuverent Salomonem
filium suum

13O 22 18 cernitis inquit quod Dominus Deus vester vobiscum sit et dederit vobis
requiem per circuitum et tradiderit omnes inimicos in manu vestra et subiecta sit terra coram
Domino et coram populo eius

13O 22 19 praebete igitur corda vestra et animas vestras ut quaeratis Dominum Deum
vestrum et consurgite et aedificate sanctuarium Domino Deo ut introducatur arca foederis Domini et
vasa Domino consecrata in domum quae aedificatur nomini Domini

13O 23 1 igitur David senex et plenus dierum regem constituit Salomonem filium suum
super Israhel

13O 23 2 et congregavit omnes principes Israhel et sacerdotes atque Levitas

13O 23 3 numeratique sunt Levitae a triginta annis et supra et inventa sunt triginta octo
milia virorum

13O 23 4 ex his electi sunt et distributi in ministerium domus Domini viginti quattuor
milia praepositorum autem et iudicum sex milia

13O 23 5 porro quattuor milia ianitores et totidem psaltae canentes Domino in organis
quae fecerat ad canendum

13O 23 6 et distribuit eos David per vices filiorum Levi Gersom videlicet et Caath et
Merari

13O 23 7 Gersom Leedan et Semei

13O 23 8 filii Leedan princeps Ieihel et Zetham et Iohel tres

13O 23 9 filii Semei Salomith et Ozihel et Aran tres isti principes familiarum Leedan

13O 23 10 porro filii Semei Ieeth et Ziza et Iaus et Baria isti filii Semei quattuor

13O 23 11 erat autem Ieeth prior Ziza secundus porro Iaus et Baria non habuerunt
plurimos filios et idcirco in una familia unaque domo computati sunt

13O 23 12 filii Caath Amram et Isaar Hebron et Ozihel quattuor

13O 23 13 filii Amram Aaron et Moses separatusque est Aaron ut ministraret in sancto
sanctorum ipse et filii eius in sempiternum et adoleret incensum Domino secundum ritum suum ac
benediceret nomini eius in perpetuum

13O 23 14 Mosi quoque hominis Dei filii adnumerati sunt in tribu Levi

13O 23 15 filii Mosi Gersom et Eliezer

13O 23 16 filii Gersom Subuhel primus

13O 23 17 fuerunt autem filii Eliezer Roobia primus et non erant Eliezer filii alii porro
filii Roobia multiplicati sunt nimis

13O 23 18 filii Isaar Salumith primus

130 23 19 filii Hebron Ieriau primus Amarias secundus Iazihel tertius Iecmaam quartus
 130 23 20 filii Ozihel Micha primus Iesia secundus
 130 23 21 filii Merari Mooli et Musi filii Mooli Eleazar et Cis
 130 23 22 mortuus est autem Eleazar et non habuit filios sed filias acceperuntque eas
 filii Cis fratres earum
 130 23 23 filii Musi Mooli et Eder et Ierimuth tres
 130 23 24 hii filii Levi in cognationibus et familiis suis principes per vices et numerum
 capitum singulorum qui faciebant opera ministerii domus Domini a viginti annis et supra
 130 23 25 dixit enim David requiem dedit Dominus Deus Israhel populo suo et
 habitationem Hierusalem usque in aeternum
 130 23 26 nec erit officii Levitarum ut ultra portent tabernaculum et omnia vasa eius ad
 ministrandum
 130 23 27 iuxta praecepta quoque David novissima supputabitur numerus filiorum Levi
 a viginti annis et supra
 130 23 28 et erunt sub manu filiorum Aaron in cultum domus Domini in vestibulis et in
 exedris et in loco purificationis et in sanctuario et in universis operibus ministerii templi Domini
 130 23 29 sacerdotes autem super panes propositionis et ad similiae sacrificium et ad
 lagana et azyma et sartaginem et ad ferventem similam et super omne pondus atque mensuram
 130 23 30 Levitae vero ut stent mane ad confitendum et canendum Domino similiterque
 ad vesperam
 130 23 31 tam in oblatione holocaustorum Domini quam in sabbatis et kalendis et
 sollemnitatibus reliquis iuxta numerum et caerimonias uniuscuiusque rei iugiter coram Domino
 130 23 32 et custodiant observationes tabernaculi foederis et ritum sanctuarii et
 observationem filiorum Aaron fratrum suorum ut ministrent in domo Domini
 130 24 1 porro filiis Aaron hae partitiones erunt filii Aaron Nadab et Abiu et Eleazar et
 Ithamar
 130 24 2 mortui sunt autem Nadab et Abiu ante patrem suum absque liberis
 sacerdotioque functus est Eleazar et Ithamar
 130 24 3 et divisit eos David id est Sadoc de filiis Eleazar et Ahimelech de filiis
 Ithamar secundum vices suas et ministerium
 130 24 4 inventique sunt multo plures filii Eleazar in principibus viris quam filii
 Ithamar divisit autem eis hoc est filiis Eleazar principes per familias sedecim et filiis Ithamar per
 familias et domos suas octo
 130 24 5 porro divisit utrasque inter se familias sortibus erant enim principes sanctuarii
 et principes Dei tam de filiis Eleazar quam de filiis Ithamar
 130 24 6 descripsitque eos Semeias filius Nathanahel scriba Levites coram rege et
 principibus et Sadoc sacerdote et Ahimelech filio Abiathar principibus quoque familiarum
 sacerdotalium et leviticarum unam domum quae ceteris praerat Eleazar et alteram domum quae
 sub se habebat ceteros Ithamar
 130 24 7 exivit autem sors prima Ioiarib secunda Iedeiae
 130 24 8 tertia Arim quarta Seorim
 130 24 9 quinta Melchia sexta Maiman
 130 24 10 septima Accos octava Abia
 130 24 11 nona Hiesu decima Sechenia
 130 24 12 undecima Eliasib duodecima Iacim
 130 24 13 tertiadecima Oppa quartadecima Isbaal
 130 24 14 quintadecima Belga sextadecima Emmer
 130 24 15 septimadecima Ezir octavadecima Hapses
 130 24 16 nonadecima Phetheia vicesima Iezecel
 130 24 17 vicesima prima Iachin vicesima secunda Gamul
 130 24 18 vicesima tertia Dalaiou vicesima quarta Mazziau
 130 24 19 hae vices eorum secundum ministeria sua ut ingrediantur domum Domini et

iuxta ritum suum sub manu Aaron patris eorum sicut praecepit Dominus Deus Israhel
130 24 20 porro filiorum Levi qui reliqui fuerant de filiis Amram erat Subahel et filiis
Subahel Iedeia
130 24 21 de filiis quoque Roobiae princeps Iesias
130 24 22 Isaaris vero Salemoth filiusque Salemoth Iaath
130 24 23 filiusque eius Ieriahu Amarias secundus Iazihel tertius Iecmaam quartus
130 24 24 filius Ozihel Micha filius Micha Samir
130 24 25 frater Micha Iesia filiusque Iesiae Zaccharias
130 24 26 filii Merari Mooli et Musi filius Ioziau Benno
130 24 27 filius quoque Merari Oziau et Soem et Zacchur et Hebri
130 24 28 porro Mooli filius Eleazar qui non habebat liberos
130 24 29 filius vero Cis Ierahemel
130 24 30 filii Musi Mooli Eder et Ierimoth isti filii Levi secundum domos familiarum
suarum
130 24 31 miseruntque et ipsi sortes contra fratres suos filios Aaron coram David rege et
Sadoc et Ahimelech et principibus familiarum sacerdotalium et leviticarum tam maiores quam
minores omnes sors aequaliter dividebat
130 25 1 igitur David et magistratus exercitus secreverunt in ministerium filios Asaph
et Heman et Idithun qui prophetarent in citharis et psalteriis et cymbalis secundum numerum suum
dedicato sibi officio servientes
130 25 2 de filiis Asaph Zacchur et Ioseph et Nathania et Asarela filii Asaph sub manu
Asaph prophetantis iuxta regem
130 25 3 porro Idithun filii Idithun Godolias Sori Iesaias et Sabias et Matthathias sex
sub manu patris sui Idithun qui in cithara prophetabat super confitentes et laudantes Dominum
130 25 4 Heman quoque filii Heman Bocciau Matthaniau Ozihel Subuhel et Ierimoth
Ananias Anani Elietha Geddelthi et Romemthiezer et Iesbacasa Mellothi Othir Mazioth
130 25 5 omnes isti filii Heman videntis regis in sermonibus Dei ut exaltaret cornu
deditque Deus Heman filios quattuordecim et filias tres
130 25 6 universi sub manu patris sui ad cantandum in templo Domini distributi erant
in cymbalis et psalteriis et citharis in ministeria domus Domini iuxta regem Asaph videlicet et
Idithun et Heman
130 25 7 fuit autem numerus eorum cum fratribus suis qui erudiebant canticum Domini
cuncti doctores ducenti octoginta octo
130 25 8 miseruntque sortes per vices suas ex aequo tam maior quam minor doctus
pariter et indoctus
130 25 9 egressaque est sors prima Ioseph qui erat de Asaph secunda Godoliae ipsi et
filiis eius et fratribus duodecim
130 25 10 tertia Zacchur filiis et fratribus eius duodecim
130 25 11 quarta Isari filiis et fratribus eius duodecim
130 25 12 quinta Nathaniae filiis et fratribus eius duodecim
130 25 13 sexta Bocciau filiis et fratribus eius duodecim
130 25 14 septima Israhela filiis et fratribus eius duodecim
130 25 15 octava Isaiae filiis et fratribus eius duodecim
130 25 16 nona Matthaniae filiis et fratribus eius duodecim
130 25 17 decima Semeiae filiis et fratribus eius duodecim
130 25 18 undecima Ezrahel filiis et fratribus eius duodecim
130 25 19 duodecima Asabiae filiis et fratribus eius duodecim
130 25 20 tertiadecima Subahel filiis et fratribus eius duodecim
130 25 21 quartadecima Matthathiae filiis et fratribus eius duodecim
130 25 22 quintadecima Ierimoth filiis et fratribus eius duodecim
130 25 23 sextadecima Ananiae filiis et fratribus eius duodecim
130 25 24 septimadecima Iesbocasae filiis et fratribus eius duodecim

130 25 25 octavdecima Anani filiis et fratribus eius duodecim
130 25 26 nonadecima Mellothi filiis et fratribus eius duodecim
130 25 27 vicesima Eliatha filiis et fratribus eius duodecim
130 25 28 vicesima prima Othir filiis et fratribus eius duodecim
130 25 29 vicesima secunda Godollathi filiis et fratribus eius duodecim
130 25 30 vicesima tertia Maziuth filiis et fratribus eius duodecim
130 25 31 vicesima quarta Romanthiezer filiis et fratribus eius duodecim
130 26 1 divisiones autem ianitorum de Coritis Mesellemia filius Core de filiis Asaph
130 26 2 filii Mesellemie Zaccharias primogenitus Iadihel secundus Zabadias tertius
Iathanahel quartus
130 26 3 Ahilam quintus Iohanan sextus Helioenai septimus
130 26 4 filii autem Obededom Semeias primogenitus Iozabad secundus Iohaa tertius
Sachar quartus Nathanahel quintus
130 26 5 Amihel sextus Isachar septimus Phollathi octavus quia benedixit illi Dominus
130 26 6 Semeiae autem filio eius nati sunt filii praefecti familiarum suarum erant
enim viri fortissimi
130 26 7 filii ergo Semeiae Othni et Raphahel et Obedihel Zabad fratres eius viri
fortissimi Helio quoque et Samachias
130 26 8 omnes hii de filiis Obededom ipsi et filii et fratres eorum fortissimi ad
ministrandum sexaginta duo de Obededom
130 26 9 porro Mesellamiae filii et fratres robustissimi decem et octo
130 26 10 de Hosa autem id est de filiis Merari Semri princeps non enim habuerat
primogenitum et idcirco posuerat eum pater eius in principem
130 26 11 Helchias secundus Tabelias tertius Zaccharias quartus omnes hii filii et fratres
Hosa tredecim
130 26 12 hii divisi sunt in ianitores ut semper principes custodiarum sicut et fratres
eorum ministrarent in domo Domini
130 26 13 missae sunt autem sortes ex aequo et parvis et magnis per familias suas in
unamquamque portarum
130 26 14 cecidit igitur sors orientalis Selemiae porro Zacchariae filio eius viro
prudentissimo et erudito sortito obtigit plaga septentrionalis
130 26 15 Obededom vero et filiis eius ad austrum in qua parte domus erat seniorum
concilium
130 26 16 Sepphima et Hosa ad occidentem iuxta portam quae ducit ad viam
ascensionis custodia contra custodiam
130 26 17 ad orientem vero Levitae sex et ad aquilonem quattuor per diem atque ad
meridiem similiter in die quattuor et ubi erat concilium bini et bini
130 26 18 in cellulis quoque ianitorum ad occidentem quattuor in via binique per
cellulas
130 26 19 hae sunt divisiones ianitorum filiorum Core et Merari
130 26 20 porro Achias erat super thesauros domus Dei ac vasa sanctorum
130 26 21 filii Ledan filii Gersonni de Ledan principes familiarum Ledan et Gersonni
Ieiheli
130 26 22 filii Ieiheli Zathan et Iohel frater eius super thesauros domus Domini
130 26 23 Amramitis et Isaaritis et Hebronitis et Ozihelitibus
130 26 24 Subahel autem filius Gersom filii Mosi praepositus thesauris
130 26 25 fratres quoque eius Eliezer cuius filius Raabia et huius filius Isaias et huius
filius Ioram huius quoque filius Zechri sed et huius filius Selemith
130 26 26 ipse Selemith et fratres eius super thesauros sanctorum quae sanctificavit
David rex et principes familiarum et tribuni et centuriones et duces exercitus
130 26 27 de bellis et manubiis proeliorum quae consecraverant ad instaurationem et
supellectilem templi Domini

130 26 28 haec autem universa sanctificavit Samuhel videns et Saul filius Cis et Abner
 filius Ner et Ioab filius Sarviae omnes qui sanctificaverunt ea per manum Salemith et fratrum eius
 130 26 29 Saaritit vero praeerat Chonenias et filii eius ad opera forinsecus super Israhel
 ad docendum et ad iudicandum eos
 130 26 30 porro de Hebronitis Asabias et fratres eius viri fortissimi mille septingenti
 praeerant Israheli trans Iordanem contra occidentem in cunctis operibus Domini et in ministerium
 regis
 130 26 31 Hebronitarum autem princeps fuit Hieria secundum familias et cognationes
 eorum quadragesimo anno regni David recensiti sunt et inventi viri fortissimi in Iazer Galaad
 130 26 32 fratresque eius robustioris aetatis duo milia septingenti principes familiarum
 praeosuit autem eos David rex Rubenitis et Gadditis et dimidio tribus Manasse in omne
 ministerium Dei et regis
 130 27 1 filii autem Israhel secundum numerum suum principes familiarum tribuni et
 centuriones et praefecti qui ministrabant regi iuxta turmas suas ingredientes et egredientes per
 singulos menses in anno viginti quattuor milibus singuli praeerant
 130 27 2 primae turmae in primo mense Isboam praeerat filius Zabdihel et sub eo
 viginti quattuor milia
 130 27 3 de filiis Phares princeps cunctorum principum in exercitu mense primo
 130 27 4 secundi mensis habebat turmam Dudi Ahohites et post se alterum nomine
 Macelloth qui regebat partem exercitus viginti quattuor milium
 130 27 5 dux quoque turmae tertiae in mense tertio erat Banaias filius Ioiadae sacerdos
 et in divisione sua viginti quattuor milia
 130 27 6 ipse est Banaias fortissimus inter triginta et super triginta praeerat autem
 turmae ipsius Amizabad filius eius
 130 27 7 quartus mense quarto Asahel frater Ioab et Zabadias filius eius post eum et in
 turma eius viginti quattuor milia
 130 27 8 quintus mense quinto princeps Samaoth Iezarites et in turma eius viginti
 quattuor milia
 130 27 9 sextus mense sexto Hira filius Acces Thecuites et in turma eius viginti
 quattuor milia
 130 27 10 septimus mense septimo Helles Phallonites de filiis Ephraim et in turma eius
 viginti quattuor milia
 130 27 11 octavus mense octavo Sobochai Asothites de stirpe Zarai et in turma eius
 viginti quattuor milia
 130 27 12 nonus mense nono Abiezer Anathothites de filiis Iemini et in turma eius
 viginti quattuor milia
 130 27 13 decimus mense decimo Marai et ipse Netophathites de stirpe Zarai et in turma
 eius viginti quattuor milia
 130 27 14 undecimus mense undecimo Banaias Pharathonites de filiis Ephraim et in
 turma eius viginti quattuor milia
 130 27 15 duodecimus mense duodecimo Holdai Netophathites de stirpe Gothonihel et
 in turma eius viginti quattuor milia
 130 27 16 porro tribubus praeerant Israhel Rubenitis dux Eliezer filius Zechri
 Symeonitis dux Saphatias filius Macha
 130 27 17 Levitis Asabias filius Camuhel Aaronitis Sadoc
 130 27 18 Iuda Heliu frater David Isachar Amri filius Michahel
 130 27 19 Zabulonitis Iesmaias filius Abdiae Nephthalitibus Ierimoth filius Ozihel
 130 27 20 filii Ephraim Osee filius Ozaziu dimidio tribus Manasse Iohel filius Phadiae
 130 27 21 et dimidio tribus Manasse in Galaad Iaddo filius Zacchariae Benjamin autem
 Iasihel filius Abner
 130 27 22 Dan vero Ezrihel filius Hieroam hii principes filiorum Israhel
 130 27 23 noluit autem David numerare eos a viginti annis inferius quia dixerat

Dominus ut multiplicaret Israhel quasi stellas caeli

13O 27 24 Ioab filius Sarviae coeperat numerare nec conplevit quia super hoc ira inruerat in Israhel et idcirco numerus eorum qui fuerant recensiti non est relatus in fastos regis David

13O 27 25 super thesauros autem regis fuit Azmoth filius Adihel his autem thesauris qui erant in urbibus et in vicis et in turribus praesidebat Ionathan filius Oziae

13O 27 26 operi autem rustico et agricolis qui exercebant terram praerat Ezri filius Chelub

13O 27 27 vinearumque cultoribus Semeias Ramathites cellis autem vinariis Zabdias Aphonites

13O 27 28 nam super oliveta et ficeta quae erant in campestribus Balanan Gaderites super apothecas autem olei Ioas

13O 27 29 porro armentis quae pascebantur in Sarona praepositus fuit Setrai Saronites et super boves in vallibus Saphat filius Adli

13O 27 30 super camelos vero Ubil Ismahelites et super asinos Iadias Meronathites

13O 27 31 super oves quoque Iaziz Agarenes omnes hii principes substantiae regis

David

13O 27 32 Ionathan autem patruus David consiliarius vir prudens et litteratus ipse et Iaihel filius Achamoni erant cum filiis regis

13O 27 33 Ahitophel etiam consiliarius regis et Husi Arachites amicus regis

13O 27 34 post Ahitophel fuit Ioiada filius Banaiae et Abiathar princeps autem exercitus regis erat Ioab

13O 28 1 convocavit igitur David omnes principes Israhel duces tribuum et praepositos turmarum qui ministrabant regi tribunos quoque et centuriones et qui praerant substantiae et possessionibus regis filiosque suos cum eunuchis et potentes et robustissimos quosque in exercitu Hierusalem

13O 28 2 cumque surrexisset rex et stetisset ait audite me fratres mei et populus meus cogitavi ut aedificarem domum in qua requiesceret arca foederis Domini et scabillum pedum Dei nostri et ad aedificandum omnia praeparavi

13O 28 3 Deus autem dixit mihi non aedificabis domum nomini meo eo quod sis vir bellator et sanguinem fuderis

13O 28 4 sed elegit Dominus Deus Israhel me de universa domo patris mei ut essem rex super Israhel in sempiternum de Iuda enim elegit principes porro de domo Iuda domum patris mei et de filiis patris mei placuit ei ut me eligeret regem super cunctum Israhel

13O 28 5 sed et de filiis meis filios enim multos dedit mihi Dominus elegit Salomonem filium meum ut sederet in throno regni Domini super Israhel

13O 28 6 dixitque mihi Salomon filius tuus aedificabit domum meam et atria mea ipsum enim elegi mihi in filium et ego ero ei in patrem

13O 28 7 et firmabo regnum eius usque in aeternum si perseveraverit facere praecepta mea et iudicia sicut et hodie

13O 28 8 nunc igitur coram universo coetu Israhel audiente Deo nostro custodite et perquirite cuncta mandata Domini Dei nostri ut possideatis terram bonam et relinquatis eam filiis vestris post vos usque in sempiternum

13O 28 9 tu autem Salomon fili mi scito Deum patris tui et servi ei corde perfecto et animo voluntario omnia enim corda scrutatur Dominus et universas mentium cogitationes intellegit si quaesieris eum invenies si autem dereliqueris illum proiciet te in aeternum

13O 28 10 nunc ergo quia elegit te Dominus ut aedificares domum sanctuarii confortare et perfice

13O 28 11 dedit autem David Salomoni filio suo descriptionem porticus et templi et cellariorum et cenaculi et cubiculorum in adytis et domus propitiationis

13O 28 12 necnon et omnium quae cogitaverat atriorum et exedarum per circuitum in thesauros domus Domini et in thesauros sanctorum

130 28 13 divisionumque sacerdotalium et leviticarum in omnia opera domus Domini et in universa vasa ministerii templi Domini

130 28 14 aurum in pondere per singula vasa ministerii argenti quoque pondus pro vasorum ad opera diversitate

130 28 15 sed et ad candelabra aurea et ad lucernas eorum aurum pro mensura uniuscuiusque candelabri et lucernarum similiter et in candelabris argenteis et in lucernis eorum pro diversitate mensurae pondus argenti tradidit

130 28 16 aurum quoque dedit in mensas propositionis pro diversitate mensarum similiter et argentum in alias mensas argenteas

130 28 17 ad fuscinulas quoque et fialas et turibula ex auro purissimo et leunculos aureos pro qualitate mensurae pondus distribuit in leunculum et leunculum similiter et in leones argenteos diversum argenti pondus separavit

130 28 18 altari autem in quo adoletur incensum aurum purissimum dedit ut ex ipso fieret similitudo quadrigae cherubin extendentium alas et velantium arcam foederis Domini

130 28 19 omnia inquit venerunt scripta manu Domini ad me ut intellegerem universa opera exemplaris

130 28 20 dixit quoque David Salomoni filio suo viriliter age et confortare et fac ne timeas et ne paveas Dominus enim Deus meus tecum erit et non dimittet te nec derelinquet donec perficias omne opus ministerii domus Domini

130 28 21 ecce divisiones sacerdotum et Levitarum in omne ministerium domus Domini adsistunt tibi et parati sunt et noverunt tam principes quam populus facere omnia praecepta tua

130 29 1 locutusque est David rex ad omnem ecclesiam Salomonem filium meum unum elegit Deus adhuc puerum et tenellum opus autem grande est neque enim homini praeparatur habitatio sed Deo

130 29 2 ego autem totis viribus meis praeparavi inpensas domus Dei mei aurum ad vasa aurea et argentum in argentea aes in aenea ferrum in ferrea lignum ad lignea lapides onychinos et quasi stibinos et diversorum colorum omnem pretiosum lapidem et marmor parium abundantissime

130 29 3 et super haec quae obtuli in domum Dei mei de peculio meo aurum et argentum do in templum Dei mei exceptis his quae paravi in aedem sanctam

130 29 4 tria milia talenta auri de auro Ophir et septem milia talentorum argenti probatissimi ad deaurandos parietes templi

130 29 5 ut ubicumque opus est aurum de auro et ubicumque opus est argentum argenti opera fiant per manus artificum et si quis sponte offert impleat manum suam hodie et offerat quod voluerit Domino

130 29 6 polliciti sunt itaque principes familiarum et proceres tribuum Israhel tribuni quoque et centuriones et principes possessionum regis

130 29 7 dederuntque in opera domus Dei auri talenta quinque milia et solidos decem milia argenti talenta decem milia et aeris talenta decem et octo milia ferri quoque centum milia talentorum

130 29 8 et apud quemcumque inventi sunt lapides dederunt in thesaurum domus Domini per manum Ieihel Gersonitis

130 29 9 laetatusque est populus cum vota sponte promitterent quia corde toto offerebant ea Domino sed et David rex laetatus est gaudio magno

130 29 10 et benedixit Domino coram universa multitudine et ait benedictus es Domine Deus Israhel patris nostri ab aeterno in aeternum

130 29 11 tua est Domine magnificentia et potentia et gloria atque victoria et tibi laus cuncta enim quae in caelo sunt et in terra tua sunt tuum Domine regnum et tu es super omnes principes

130 29 12 tuae divitiae et tua est gloria tu dominaris omnium in manu tua virtus et potentia in manu tua magnitudo et imperium omnium

130 29 13 nunc igitur Deus noster confitemur tibi et laudamus nomen tuum inclitum

130 29 14 quis ego et quis populus meus ut possimus haec tibi universa promittere tua sunt omnia et quae de manu tua accepimus dedimus tibi

130 29 15 peregrini enim sumus coram te et advenae sicut omnes patres nostri dies nostri quasi umbra super terram et nulla est mora

130 29 16 Domine Deus noster omnis haec copia quam paravimus ut aedificaretur domus nomini sancto tuo de manu tua est et tua sunt omnia

130 29 17 scio Deus meus quod probes corda et simplicitatem diligas unde et ego in simplicitate cordis mei laetus obtuli universa haec et populum tuum qui hic reppertus est vidi cum ingenti gaudio tibi offerre donaria

130 29 18 Domine Deus Abraham et Isaac et Israhel patrum nostrorum custodi in aeternum hanc voluntatem cordis eorum et semper in venerationem tui mens ista permaneat

130 29 19 Salomoni quoque filio meo da cor perfectum ut custodiat mandata tua testimonia tua caerimonias tuas et faciat universa et aedificet aedem cuius inpensas paravi

130 29 20 praecepit autem David universae ecclesiae benedicite Domino Deo nostro et benedixit omnis ecclesia Domino Deo patrum suorum et inclinaverunt se et adoraverunt Deum et deinde regem

130 29 21 immolaveruntque victimas Domino et obtulerunt holocausta die sequenti tauros mille arietes mille agnos mille cum libaminibus suis et universo ritu abundantissime in omnem Israhel

130 29 22 et comederunt et biberunt coram Domino in die illo cum grandi laetitia et unxerunt secundo Salomonem filium David unxerunt autem Domino in principem et Sadoc in pontificem

130 29 23 seditque Salomon super solium Domini in regem pro David patre suo et cunctis placuit et paruit illi omnis Israhel

130 29 24 sed et universi principes et potentes et cuncti filii regis David dederunt manum et subiecti fuerunt Salomoni regi

130 29 25 magnificavit ergo Dominus Salomonem super omnem Israhel et dedit illi gloriam regni qualem nullus habuit ante eum rex Israhel

130 29 26 igitur David filius Isai regnavit super universum Israhel

130 29 27 et dies quibus regnavit super Israhel fuerunt quadraginta anni in Hebron regnavit septem annis et in Hierusalem triginta tribus

130 29 28 et mortuus est in senectute bona plenus dierum et divitiis et gloria regnavitque Salomon filius eius pro eo

130 29 29 gesta autem David regis priora et novissima scripta sunt in libro Samuhel videntis et in libro Nathan prophetae atque in volumine Gad videntis

140 1 1 confortatus est ergo Salomon filius David in regno suo et Dominus erat cum eo et magnificavit eum in excelsum

140 1 2 praecepitque Salomon universo Israheli tribunis et centurionibus et ducibus et iudicibus omnis Israhel et principibus familiarum

140 1 3 et abiit cum universa multitudine in excelsum Gabaon ubi erat tabernaculum foederis Dei quod fecit Moses famulus Dei in solitudine

140 1 4 arcam autem Dei adduxerat David de Cariathiarim in locum quem paraverat ei et ubi fixerat illi tabernaculum hoc est in Hierusalem

140 1 5 altare quoque aeneum quod fabricatus fuerat Beselehel filius Uri filii Ur ibi erat coram tabernaculo Domini quod et requisivit Salomon et omnis ecclesia

140 1 6 ascenditque Salomon ad altare aeneum coram tabernaculo foederis Domini et obtulit in eo mille hostias

140 1 7 ecce autem in ipsa nocte apparuit ei Deus dicens postula quod vis ut dem tibi

140 1 8 dixitque Salomon Deo tu fecisti cum David patre meo misericordiam magnam et constituisti me regem pro eo

140 1 9 nunc igitur Domine Deus impleatur sermo tuus quem pollicitus es David patri meo tu enim fecisti me regem super populum tuum multum qui tam innumerabilis est quam pulvis

terrae

14O 1 10 da mihi sapientiam et intellegentiam ut egrediar coram populo tuo et ingrediar
quis enim potest hunc populum tuum digne qui tam grandis est iudicare

14O 1 11 dixit autem Deus ad Salomonem quia hoc magis placuit cordi tuo et non
postulasti divitias et substantiam et gloriam neque animas eorum qui te oderunt sed nec dies vitae
plurimos petisti autem sapientiam et scientiam ut iudicare possis populum meum super quem
constitui te regem

14O 1 12 sapientia et scientia data sunt tibi divitias autem et substantiam et gloriam
dabo tibi ita ut nullus in regibus nec ante te nec post te fuerit similis tui

14O 1 13 venit ergo Salomon ab excelso Gabaon in Hierusalem coram tabernaculo
foederis et regnavit super Israhel

14O 1 14 congregavitque sibi currus et equites et facti sunt ei mille quadringenti currus
et duodecim milia equitum et fecit eos esse in urbibus quadrigarum et cum rege in Hierusalem

14O 1 15 praebuitque rex argentum et aurum in Hierusalem quasi lapides et cedros
quasi sycomoros quae nascuntur in campestribus multitudine magna

14O 1 16 adducebantur autem ei et equi de Aegypto et de Coa a negotiatoribus regis qui
ibant et coemebant pretio

14O 1 17 quadrigam equorum sescentis argenteis et equum centum quinquaginta
similiter de universis regnis Cetheorum et a regibus Syriae emptio celebrabatur

14O 2 1 decrevit autem Salomon aedificare domum nomini Domini et palatium sibi
14O 2 2 et numeravit septuaginta milia virorum portantium umeris et octoginta milia

qui caederent lapides in montibus praepositosque eorum tria milia sescentos

14O 2 3 misit quoque ad Hiram regem Tyri dicens sicut egisti cum David patre meo et
misisti ei ligna cedrina ut aedificaret sibi domum in qua et habitavit

14O 2 4 sic fac mecum ut aedificem domum nomini Domini Dei mei et consecrem
eam ad adolendum incensum coram illo et fumiganda aromata et ad propositionem panum
sempiternam et holocaustomata mane et vespere sabbatis quoque et neomeniis et sollempnitatibus
Domini Dei nostri in sempiternum quae mandata sunt Israheli

14O 2 5 domus autem quam aedificare cupio magna est magnus est enim Deus noster
super omnes deos

14O 2 6 quis ergo poterit praevalere ut aedificet ei dignam domum si caelum et caeli
caelorum capere eum non queunt quantus ego sum ut possim ei aedificare domum sed ad hoc
tantum ut adoleatur incensum coram illo

14O 2 7 mitte igitur mihi virum eruditum qui noverit operari in auro et argento aere
ferro purpura coccino et hyacintho et qui sciat scalpere celata cum his artificibus quos mecum
habeo in Iudaea et in Hierusalem quos praeparavit David pater meus

14O 2 8 sed et ligna cedrina mitte mihi et arceuthina et pinea de Libano scio enim
quod servi tui noverint caedere ligna de Libano et erunt servi mei cum servis tuis

14O 2 9 ut parentur mihi ligna plurima domus enim quam cupio aedificare magna est
nimis et inclita

14O 2 10 praeterea operariis qui caesuri sunt ligna servis tuis dabo in cibaria tritici
choros viginti milia et hordei choros totidem olei quoque sata viginti milia

14O 2 11 dixit autem Hiram rex Tyri per litteras quas miserat Salomoni quia dilexit
Dominus populum suum idcirco te regnare fecit super eum

14O 2 12 et addidit dicens benedictus Dominus Deus Israhel qui fecit caelum et terram
qui dedit David regi filium sapientem et eruditum et sensatum atque prudentem ut aedificaret
domum Domino et palatium sibi

14O 2 13 misi ergo tibi virum prudentem et scientissimum Hiram patrem meum

14O 2 14 filium mulieris de filiabus Dan cuius pater Tyrius fuit qui noverit operari in
auro et argento et aere et ferro et marmore et lignis in purpura quoque et hyacintho et bysso et
coccino et qui sciat celare omnem sculpturam et adinvenire prudenter quodcumque in opere
necessarium est cum artificibus tuis et cum artificibus domini mei David patris tui

140 2 15 triticum ergo et hordeum et oleum et vinum quae pollicitus es domine mi
mitte servis tuis

140 2 16 nos autem caedemus ligna de Libano quot necessaria habueris et
adplicabimus ea ratibus per mare in Ioppe tuum erit transferre ea in Hierusalem

140 2 17 numeravit igitur Salomon omnes viros proselytos qui erant in terra Israhel
post dinumerationem quam dinumeravit David pater eius et inventi sunt centum quinquaginta milia
et tria milia sescenti

140 2 18 fecitque ex eis septuaginta milia qui umeris onera portarent et octoginta milia
qui lapides in montibus caederent tria milia autem et sescentos praepositos operum populi

140 3 1 et coepit Salomon aedificare domum Domini in Hierusalem in monte Moria
qui demonstratus fuerat David patri eius in loco quem paraverat David in area Ornan Iebusei

140 3 2 coepit autem aedificare mense secundo anno quarto regni sui

140 3 3 et haec sunt fundamenta quae iecit Salomon ut aedificaret domum Dei
longitudinis cubitos in mensura prima sexaginta latitudinis cubitos viginti

140 3 4 porticum vero ante frontem quae tendebatur in longum iuxta mensuram
latitudinis domus cubitorum viginti porro altitudo centum viginti cubitorum erat et deauravit eam
intrinsicus auro mundissimo

140 3 5 domum quoque maiorem textit tabulis ligneis abiegnis et lamminas auri obrizi
adfixit per totum scalpsitque in ea palmas et quasi catenulas se invicem conplectentes

140 3 6 stravit quoque pavementum templi pretiosissimo marmore decore multo

140 3 7 porro aurum erat probatissimum de cuius lamminis textit domum et trabes eius
et postes et parietes et ostia et celavit cherubin in parietibus

140 3 8 fecit quoque domum sancti sanctorum longitudinem iuxta latitudinem domus
cubitorum viginti et latitudinem similiter viginti cubitorum et lamminis aureis textit eam quasi
talentis sescentis

140 3 9 sed et clavos fecit aureos ita ut singuli clavi siclos quinquagenos adpenderent
cenacula quoque textit auro

140 3 10 fecit etiam in domo sancti sanctorum cherubin duo opere statuario et textit eos
auro

140 3 11 alae cherubin viginti cubitis extendebantur ita ut una ala haberet cubitos
quinque et tangeret parietem domus et altera quinque cubitos habens alam tangeret alterius cherub

140 3 12 similiter cherub alterius ala quinque habebat cubitos et tangebatur parietem et
ala eius altera quinque cubitorum alam cherub alterius contingebatur

140 3 13 igitur alae utriusque cherubin expansae erant et extendebantur per cubitos
viginti ipsi autem stabant erectis pedibus et facies eorum versae erant ad exteriorem domum

140 3 14 fecit quoque velum ex hyacintho purpura coccino et bysso et intexuit ei
cherubin

140 3 15 ante fores etiam templi duas columnas quae triginta et quinque cubitos
habebant altitudinis porro capita earum quinque cubitorum

140 3 16 necnon et quasi catenulas in oraculo et superposuit eas capitibus columnarum
malagranata etiam centum quae catenulis interposuit

140 3 17 ipsas quoque columnas posuit in vestibulo templi unam a dextris et alteram a
sinistris eam quae a dextris erat vocavit Iachin et quae ad levam Booz

140 4 1 fecit quoque altare aeneum viginti cubitorum longitudinis et viginti cubitorum
latitudinis et decem cubitorum altitudinis

140 4 2 mare etiam fusile decem cubitis a labio usque ad labium rotundum per
circuitum quinque cubitos habebat altitudinis et funiculus triginta cubitorum ambiebat gyrum eius

140 4 3 similitudo quoque boum erat subter illud et decem cubitis quaedam
extrinsecus celaturae quasi duobus versibus alvum maris circuibant boves autem erant fusiles

140 4 4 et ipsum mare super duodecim boves inpositum erat quorum tres respiciebant
aquilonem et alii tres occidentem porro tres alii meridiem et tres qui reliqui erant orientem mare
habentes superpositum posteriora autem boum erant intrinsicus sub mari

140 4 5 porro vastitas eius habebat mensuram palmi et labium illius erat quasi labium calicis vel repandi lili capiebatque mensurae tria milia metretas
140 4 6 fecit quoque concas decem et posuit quinque a dextris et quinque a sinistris ut lavarent in eis omnia quae in holocaustum oblaturi erant porro in mari sacerdotes lavabantur
140 4 7 fecit autem et candelabra aurea decem secundum speciem qua iussa erant fieri et posuit ea in templo quinque a dextris et quinque a sinistris
140 4 8 necnon et mensas decem posuitque eas in templo quinque a dextris et quinque a sinistris fialas quoque aureas centum
140 4 9 fecit etiam atrium sacerdotum et basilicam grandem et ostia in basilica quae textit aere
140 4 10 porro mare posuit in latere dextro contra orientem ad meridiem
140 4 11 fecit autem Hiram lebetas quoque et creagras et fialas et conplevit omne opus regis in domo Dei
140 4 12 hoc est columnas duas et epistylia et capita et quasi quaedam retiacula quae capita tegerent super epistylia
140 4 13 malagranata quoque quadringenta et retiacula duo ita ut bini ordines malagranatorum singulis retiaculis iungerentur quae protegerent epistylia et capita columnarum
140 4 14 bases etiam fecit et concas quas superposuit basibus
140 4 15 mare unum bovesque duodecim sub mari
140 4 16 et lebetas et creagras et fialas omnia vasa fecit Salomoni Hiram pater eius in domo Domini ex aere mundissimo
140 4 17 in regione Iordanis fudit ea rex in argillosa terra inter Socchoth et Saredatha
140 4 18 erat autem multitudo vasorum innumerabilis ita ut ignoraretur pondus aeris
140 4 19 fecitque Salomon omnia vasa domus Dei et altare aureum et mensas et super eas panes propositionis
140 4 20 candelabra quoque cum lucernis suis ut lucerent ante oraculum iuxta ritum ex auro purissimo
140 4 21 et florentia quaedam et lucernas et forcipes aureos omnia de auro mundissimo facta sunt
140 4 22 thymiamateria quoque et turibula et fialas et mortariola ex auro purissimo et ostia celavit templi interioris id est in sancto sanctorum et ostia templi forinsecus aurea sicque completum est omne opus quod fecit Salomon in domo Domini
140 5 1 intulit igitur Salomon omnia quae voverat David pater suus argentum et aurum et universa vasa posuit in thesauris domus Dei
140 5 2 post quae congregavit maiores natu Israhel et cunctos principes tribuum et capita familiarum de filiis Israhel in Hierusalem ut adducerent arcam foederis Domini de civitate David quae est Sion
140 5 3 venerunt igitur ad regem omnes viri Israhel in die sollempni mensis septimi
140 5 4 cumque venissent cuncti seniorum Israhel portaverunt Levitae arcam
140 5 5 et intulerunt eam et omnem paraturam tabernaculi porro vasa sanctuarii quae erant in tabernaculo portaverunt sacerdotes cum Levitis
140 5 6 rex autem Salomon et universus coetus Israhel et omnes qui fuerant congregati ante arcam immolabant arietes et boves absque ullo numero tanta enim erat multitudo victimarum
140 5 7 et intulerunt sacerdotes arcam foederis Domini in locum suum id est ad oraculum templi in sancta sanctorum subter alas cherubin
140 5 8 ita ut cherubin expanderent alas suas super locum in quo posita erat arca et ipsam arcam tegerent cum vectibus eius
140 5 9 vectium autem quibus portabatur arca quia paululum longiores erant capita parebant ante oraculum si vero quis paululum fuisset extrinsecus eos videre non poterat fuit itaque arca ibi usque in praesentem diem
140 5 10 nihilque erat aliud in arca nisi duae tabulae quas posuerat Moses in Horeb

quando legem dedit Dominus filiis Israhel egredientibus ex Aegypto

140 5 11 egressis autem sacerdotibus de sanctuario omnes enim sacerdotes qui ibi potuerant inveniri sanctificati sunt nec adhuc illo tempore vices et ministeriorum ordo inter eos divisus erat

140 5 12 tam Levitae quam cantores id est et qui sub Asaph erant et qui sub Heman et qui sub Idithun filii et fratres eorum vestiti byssinis cymbalis et psalteriis et citharis concrepabant stantes ad orientalem plagam altaris cumque eis sacerdotes centum viginti canentes tubis

140 5 13 igitur cunctis pariter et tubis et voce et cymbalis et organis et diversi generis musicorum concinentibus et vocem in sublime tollentibus longe sonitus audiebatur ita ut cum Dominum laudare coepissent et dicere confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius impleretur domus Domini nube

140 5 14 nec possent sacerdotes stare et ministrare propter caliginem compleverat enim gloria Domini domum Dei

140 6 1 tunc Salomon ait Dominus pollicitus est ut habitaret in caligine

140 6 2 ego autem aedificavi domum nomini eius ut habitaret ibi in perpetuum

140 6 3 et convertit faciem suam et benedixit universae multitudini Israhel nam omnis turba stabat intenta et ait

140 6 4 benedictus Dominus Deus Israhel qui quod locutus est David patri meo opere conplevit dicens

140 6 5 a die qua eduxi populum meum de terra Aegypti non elegi civitatem de cunctis tribubus Israhel ut aedificaretur in ea domus nomini meo neque elegi quemquam alium virum ut esset dux in populo meo Israhel

140 6 6 sed elegi Hierusalem ut sit nomen meum in ea et elegi David ut constituerem eum super populum meum Israhel

140 6 7 cumque fuisset voluntatis David patris mei ut aedificaret domum nomini Domini Dei Israhel

140 6 8 dixit Dominus ad eum quia haec fuit voluntas tua ut aedificares domum nomini meo bene quidem fecisti habere huiuscemodi voluntatem

140 6 9 sed non tu aedificabis domum verum filius tuus qui egredietur de lumbis tuis ipse aedificabit domum nomini meo

140 6 10 conplevit ergo Dominus sermonem suum quem locutus fuerat et ego surrexi pro David patre meo et sedi super thronum Israhel sicut locutus est Dominus et aedificavi domum nomini Domini Dei Israhel

140 6 11 et posui in ea arcam in qua est pactum Domini quod pepigit cum filiis Israhel

140 6 12 stetit ergo coram altare Domini ex adverso universae multitudinis Israhel et extendit manus suas

140 6 13 siquidem fecerat Salomon basem aeneam et posuerat eam in medio basilicae habentem quinque cubitos longitudinis et quinque cubitos latitudinis et tres cubitos in altum stetitque super eam et deinceps flexis genibus contra universam multitudinem Israhel et palmis in caelum levatis

140 6 14 ait Domine Deus Israhel non est similis tui Deus in caelo et in terra qui custodis pactum et misericordiam cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo

140 6 15 qui praestitisti servo tuo David patri meo quaecumque locutus fueras ei et quae ore promiseras opere conplesti sicut et praesens tempus probat

140 6 16 nunc ergo Domine Deus Israhel imple servo tuo patri meo David quaecumque locutus es dicens non deficiet ex te vir coram me qui sedeat super thronum Israhel ita tamen si custodierint filii tui vias suas et ambulaverint in lege mea sicut et tu ambulasti coram me

140 6 17 et nunc Domine Deus Israhel firmetur sermo tuus quem locutus es servo tuo David

140 6 18 ergone credibile est ut habitet Deus cum hominibus super terram si caelum et caeli caelorum non te capiunt quanto magis domus ista quam aedificavi

140 6 19 sed ad hoc tantum facta est ut respicias orationem servi tui et obsecrationem

eius Domine Deus meus audias et preces quas fundit famulus tuus coram te
140 6 20 ut aperias oculos tuos super domum istam diebus et noctibus super locum in
quo pollicitus es ut invocaretur nomen tuum
140 6 21 et exaudires orationem quam servus tuus orat in eo exaudi preces famuli tui et
populi tui Israhel quicumque oraverit in loco isto et exaudi de habitaculo tuo id est de caelis et
propitiare
140 6 22 si peccaverit quispiam in proximum suum et iurare contra eum paratus venerit
seque maledicto constrinxerit coram altari in domo ista
140 6 23 tu audies de caelo et facies iudicium servorum tuorum ita ut reddas iniquo
viam suam in caput proprium et ulciscaris iustum retribuens ei secundum iustitiam suam
140 6 24 si superatus fuerit populus tuus Israhel ab inimicis peccabunt enim tibi et
conversi egerint paenitentiam et obsecraverint nomen tuum et fuerint deprecati in loco isto
140 6 25 tu exaudi de caelo et propitiare peccato populi tui Israhel et reduc eos in
terram quam dedisti eis et patribus eorum
140 6 26 si clauso caelo pluvia non fluxerit propter peccata populi et deprecati te
fuerint in loco isto et confessi nomini tuo et conversi a peccatis suis cum eos adflixeris
140 6 27 exaudi de caelo Domine et dimitte peccata servis tuis et populi tui Israhel et
doce eos viam bonam per quam ingrediantur et da pluviam terrae quam dedisti populo tuo ad
possidendum
140 6 28 fames si orta fuerit in terra et pestilentia erugo et aurugo et lucusta et brucus
et hostes vastatis regionibus portas obsederint civitatis omnisque plaga et infirmitas presserit
140 6 29 si quis de populo tuo Israhel fuerit deprecatus cognoscens plagam et
infirmitatem suam et expanderit manus suas in domo hac
140 6 30 tu exaudi de caelo de sublimi scilicet habitaculo tuo et propitiare et redde
unicuique secundum vias suas quas nosti eum habere in corde suo tu enim solus nosti corda
filiorum hominum
140 6 31 ut timeant te et ambulent in viis tuis cunctis diebus quibus vivunt super
faciem terrae quam dedisti patribus nostris
140 6 32 externum quoque qui non est de populo tuo Israhel si venerit de terra
longinqua propter nomen tuum magnum et propter manum tuam robustam et brachium tuum
extentum et adoraverit in loco isto
140 6 33 tu exaudies de caelo firmissimo habitaculo tuo et facies cuncta pro quibus
invocaverit te ille peregrinus ut sciant omnes populi terrae nomen tuum et timeant te sicut populus
tuus Israhel et cognoscant quia nomen tuum invocatum est super domum hanc quam aedificavi
140 6 34 si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra adversarios suos per viam in
qua miseris eos adorabunt te contra viam in qua civitas haec est quam elegisti et domus quam
aedificavi nomini tuo
140 6 35 ut exaudias de caelo preces eorum et obsecrationem et ulciscaris
140 6 36 si autem et peccaverint tibi neque enim est homo qui non peccet et iratus
fueris eis et tradideris hostibus et captivos eos duxerint in terram longinquam vel certe quae iuxta
est
140 6 37 et conversi corde suo in terra ad quam captivi ducti fuerant egerint
paenitentiam et deprecati te fuerint in terra captivitatis suae dicentes peccavimus inique fecimus
iniuste egimus
140 6 38 et reversi fuerint ad te in toto corde suo et in tota anima sua in terra
captivitatis suae ad quam ducti sunt adorabunt te contra viam terrae suae quam dedisti patribus
eorum et urbis quam elegisti et domus quam aedificavi nomini tuo
140 6 39 ut exaudias de caelo hoc est de firmo habitaculo tuo preces eorum et facias
iudicium et dimittas populo tuo quamvis peccatori
140 6 40 tu es enim Deus meus aperiantur quae oculi tui et aures tuae intentae sint ad
orationem quae fit in loco isto
140 6 41 nunc igitur consurge Domine Deus in requiem tuam tu et arca fortitudinis

tuae sacerdotes tui Domine Deus induantur salute et sancti tui laetentur in bonis
14O 6 42 Domine Deus ne averseris faciem christi tui memento misericordiarum David
servi tui
14O 7 1 cumque conplesset Salomon fundens preces ignis descendit de caelo et
devoravit holocausta et victimas et maiestas Domini implevit domum
14O 7 2 nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini eo quod impleret maiestas
Domini templum Domini
14O 7 3 sed et omnes filii Israhel videbant descendentem ignem et gloriam Domini
super domum et corruentes proni in terram super pavementum stratum lapide adoraverunt et
laudaverunt Dominum quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius
14O 7 4 rex autem et omnis populus immolabant victimas coram Domino
14O 7 5 mactavit igitur rex Salomon hostias boum viginti duo milia arietum centum
viginti milia et dedicavit domum Dei rex et universus populus
14O 7 6 sacerdotes autem stabant in officiis suis et Levitae in organis carminum
Domini quae fecit David rex ad laudandum Dominum quoniam in aeternum misericordia eius
hymnos David canentes per manus suas porro sacerdotes canebant tubis ante eos cunctusque Israhel
stabat
14O 7 7 sanctificavit quoque Salomon medium atrii ante templum Domini obtulerat
enim ibi holocausta et adipem pacificorum quia altare aeneum quod fecerat non poterat sustinere
holocausta et sacrificia et adipem
14O 7 8 fecit ergo Salomon sollemnitatem in tempore illo septem diebus et omnis
Israhel cum eo ecclesia magna valde ab introitu Emath usque ad torrentem Aegypti
14O 7 9 fecitque die octavo collectam eo quod dedicasset altare septem diebus et
sollemnitatem celebrasset diebus septem
14O 7 10 igitur in die vicesimo tertio mensis septimi dimisit populos ad tabernacula sua
laetantes atque gaudentes super bono quod fecerat Dominus David et Salomoni et Israhel populo
suo
14O 7 11 conplevitque Salomon domum Domini et domum regis et omnia quae
disposuerat in corde suo ut faceret in domo Domini et in domo sua et prosperatus est
14O 7 12 apparuit autem ei Dominus nocte et ait audivi orationem tuam et elegi locum
istum mihi in domum sacrificii
14O 7 13 si clusero caelum et pluvia non fluxerit et mandavero et praecepero lucustae
ut devoret terram et misero pestilentiam in populum meum
14O 7 14 conversus autem populus meus super quos invocatum est nomen meum
deprecatus me fuerit et exquisierit faciem meam et egerit paenitentiam a viis suis pessimis et ego
exaudiam de caelo et propitius ero peccatis eorum et sanabo terram eorum
14O 7 15 oculi quoque mei erunt aperti et aures meae erectae ad orationem eius qui in
loco isto oraverit
14O 7 16 elegi enim et sanctificavi locum istum ut sit nomen meum ibi in sempiternum
et permaneant oculi mei et cor meum ibi cunctis diebus
14O 7 17 tu quoque si ambulaveris coram me sicut ambulavit David pater tuus et
feceris iuxta omnia quae praecepi tibi et iustitias meas iudiciaque servaveris
14O 7 18 suscitabo thronum regni tui sicut pollicitus sum David patri tuo dicens non
auferetur de stirpe tua vir qui sit princeps in Israhel
14O 7 19 si autem aversi fueritis et dereliqueritis iustitias meas et praecepta mea quae
proposui vobis et abeuntes servieritis diis alienis et adoraveritis eos
14O 7 20 evellam vos de terra mea quam dedi vobis et domum hanc quam sanctificavi
nomini meo proiciam a facie mea et tradam eam in parabolam et in exemplum cunctis populis
14O 7 21 et domus ista erit in proverbium universis transeuntibus et dicent stupentes
quare fecit Dominus sic terrae huic et domui huic
14O 7 22 respondebuntque quia dereliquerunt Dominum Deum patrum suorum qui
eduxit eos de terra Aegypti et adprehenderunt deos alienos et adoraverunt eos atque coluerunt

idcirco venerunt super eos universa haec mala

14O 8 1 expletis autem viginti annis postquam aedificavit Salomon domum Domini et domum suam

14O 8 2 civitates quas dederat Hiram Salomoni aedificavit et habitare ibi fecit filios Israhel

14O 8 3 abiit quoque in Emath Suba et obtinuit eam

14O 8 4 et aedificavit Palmyram in deserto et alias civitates munitissimas aedificavit in Emath

14O 8 5 extruxitque Bethoron superiorem et Bethoron inferiorem civitates muratas habentes portas et vectes et seras

14O 8 6 Baalath etiam et omnes urbes firmissimas quae fuerunt Salomonis cunctasque urbes quadrigarum et urbes equitum omnia quae voluit Salomon atque disposuit aedificavit in Hierusalem et in Libano et in universa terra potestatis suae

14O 8 7 omnem populum qui derelictus fuerat de Hettheis et Amorreis et Ferezeis et Eveis et Iebuseis qui non erant de stirpe Israhel

14O 8 8 de filiis eorum et de posteris quos non interfecerant filii Israhel subiugavit Salomon in tributarios usque in diem hanc

14O 8 9 porro de filiis Israhel non posuit ut servirent operibus regis ipsi enim erant viri bellatores et duces primi et principes quadrigarum et equitum eius

14O 8 10 omnes autem principes exercitus regis Salomonis fuerunt ducenti quinquaginta qui erudiebant populum

14O 8 11 filiam vero Pharaonis transtulit de civitate David in domum quam aedificaverat ei dixit enim non habitabit uxor mea in domo David regis Israhel eo quod sanctificata sit quia ingressa est eam arca Domini

14O 8 12 tunc obtulit Salomon holocausta Domino super altare Domini quod extruxerat ante porticum

14O 8 13 ut per singulos dies offerretur in eo iuxta praeceptum Mosi in sabbatis et in kalendis et in festis diebus ter per annum id est in sollemnitate azymorum et in sollemnitate ebdomadaram et in sollemnitate tabernaculorum

14O 8 14 et constituit iuxta dispositionem David patris sui officia sacerdotum in ministeriis suis et Levitas in ordine suo ut laudarent et ministrarent coram sacerdotibus iuxta ritum uniuscuiusque diei et ianitores in divisionibus suis per portam et portam sic enim praeceperat David homo Dei

14O 8 15 nec praetergressi sunt de mandatis regis tam sacerdotes quam Levitae ex omnibus quae praeceperat et in custodiis thesaurorum

14O 8 16 omnes impensas praeparatas habuit Salomon ex eo die quo fundavit domum Domini usque in diem quo perfecit eam

14O 8 17 tunc abiit Salomon in Hesiongaber et in Ahilath ad oram maris Rubri quae est in terra Edom

14O 8 18 misit autem ei Hiram per manum servorum suorum naves et nautas gnaros maris et abierunt cum servis Salomonis in Ophir tuleruntque inde quadringenta quinquaginta talenta auri et adtulerunt ad regem Salomonem

14O 9 1 regina quoque Saba cum audisset famam Salomonis venit ut temptaret eum enigmatibus in Hierusalem cum magnis opibus et camelis qui portabant aromata et auri plurimum gemmasque pretiosas cumque venisset ad Salomonem locuta est ei quaecumque erant in corde suo

14O 9 2 et exposuit ei Salomon omnia quae proposuerat nec quicquam fuit quod ei non perspicuum fecerit

14O 9 3 quod postquam vidit sapientiam scilicet Salomonis et domum quam aedificaverat

14O 9 4 necnon cibaria mensae eius et habitacula servorum et officia ministrorum eius et vestimenta eorum pincernas quoque et vestes eorum et victimas quas immolabat in domo Domini non erat prae stupore ultra in ea spiritus

140 9 5 dixitque ad regem verus sermo quem audieram in terra mea de virtutibus et sapientia tua

140 9 6 non credebam narrantibus donec ipsa venissem et vidissent oculi mei et probassem vix medietatem mihi sapientiae tuae fuisse narratam vicisti famam virtutibus tuis

140 9 7 beati viri tui et beati servi tui hii qui adsistunt coram te in omni tempore et audiunt sapientiam tuam

140 9 8 sit Dominus Deus tuus benedictus qui voluit te ordinare super thronum suum regem Domini Dei tui quia diligit Deus Israhel et vult servare eum in aeternum idcirco posuit te super eum regem ut facias iudicia atque iustitiam

140 9 9 dedit autem regi centum viginti talenta auri et aromata multa nimis et gemmas pretiosissimas non fuerunt aromata talia ut haec quae dedit regina Saba regi Salomoni

140 9 10 sed et servi Hiram cum servis Salomonis adtulerunt aurum de Ophir et ligna thyina et gemmas pretiosissimas

140 9 11 de quibus fecit rex de lignis scilicet thyinis gradus in domo Domini et in domo regia citharas quoque et psalteria cantoribus numquam visa sunt in terra Iuda ligna talia

140 9 12 rex autem Salomon dedit reginae Saba cuncta quae voluit et quae postulavit multo plura quam adtulerat ad eum quae reversa abiit in terram suam cum servis suis

140 9 13 erat autem pondus auri quod adferebatur Salomoni per annos singulos sescenta sexaginta sex talenta auri

140 9 14 excepta ea summa quam legati diversarum gentium et negotiatores adferre consueverant omnesque reges Arabiae et satrapae terrarum qui conportabant aurum et argentum Salomoni

140 9 15 fecit igitur rex Salomon ducentas hastas aureas de summa sescentorum aureorum qui in hastis singulis expendebantur

140 9 16 trecenta quoque scuta aurea trecentorum aureorum quibus tegebantur scuta singula posuitque ea rex in armamentario quod erat consitum nemore

140 9 17 fecit quoque rex solium eburneum grande et vestivit illud auro mundissimo

140 9 18 sexque gradus quibus ascendebatur ad solium et scabillum aureum et brachiola duo altrinsecus et duos leones stantes iuxta brachiola

140 9 19 sed et alios duodecim leunculos stantes super sex gradus ex utraque parte non fuit tale solium in universis regnis

140 9 20 omnia quoque vasa convivii regis erant aurea et vasa domus saltus Libani ex auro purissimo argentum enim in diebus illis pro nihilo reputabatur

140 9 21 siquidem naves regis ibant in Tharsis cum servis Hiram semel in annis tribus et deferebant inde aurum et argentum et ebur et simias et pavos

140 9 22 magnificatus est igitur Salomon super omnes reges terrae divitiis et gloria

140 9 23 omnesque reges terrarum desiderabant faciem videre Salomonis ut audirent sapientiam quam dederat Deus in corde eius

140 9 24 et deferebant ei munera vasa argentea et aurea et vestes et arma et aromata equos et mulos per singulos annos

140 9 25 habuit quoque Salomon quadraginta milia equorum in stabulis et currum equitumque duodecim milia constituitque eos in urbibus quadrigarum et ubi erat rex in Hierusalem

140 9 26 exercuit etiam potestatem super cunctos reges a fluvio Eufraten usque ad terram Philisthinorum id est usque ad terminos Aegypti

140 9 27 tantamque copiam praebuit argenti in Hierusalem quasi lapidum et cedrorum tantam multitudinem velut sycaminorum quae gignuntur in campestribus

140 9 28 adducebantur autem ei equi de Aegypto cunctisque regionibus

140 9 29 reliqua vero operum Salomonis priorum et novissimorum scripta sunt in verbis Nathan prophetae et in libris Ahiae Silonitis in visione quoque Iaddo videntis contra Hieroboam filium Nabath

140 9 30 regnavit autem Salomon in Hierusalem super omnem Israhel quadraginta annis

14O 9 31 dormivitque cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate David
regnavitque pro eo Roboam filius eius
14O 10 1 profectus est autem Roboam in Sychem illuc enim cunctus Israhel convenerat
ut constituerent eum regem
14O 10 2 quod cum audisset Hieroboam filius Nabath qui erat in Aegypto fugerat
quippe illuc ante Salomonem statim reversus est
14O 10 3 vocaveruntque eum et venit cum universo Israhel et locuti sunt ad Roboam
dicentes
14O 10 4 pater tuus durissimo iugo nos pressit tu leviora impera patre tuo qui nobis
gravem inposuit servitatem et paululum de onere subleva ut serviamus tibi
14O 10 5 qui ait post tres dies revertimini ad me cumque abisset populus
14O 10 6 iniit consilium cum senibus qui steterant coram patre eius Salomone dum
adviveret dicens quid datis consilii ut respondeam populo
14O 10 7 qui dixerunt ei si placueris populo huic et lenieris eos verbis clementibus
servient tibi omni tempore
14O 10 8 at ille reliquit consilium senum et cum iuvenibus tractare coepit qui cum eo
nutriti fuerant et erant in comitatu illius
14O 10 9 dixitque ad eos quid vobis videtur vel respondere quid debeo populo huic qui
dixit mihi subleva iugum quod inposuit nobis pater tuus
14O 10 10 at illi responderunt ut iuvenes et nutriti cum eo in deliciis atque dixerunt sic
loqueris populo qui dixit tibi pater tuus adgravavit iugum nostrum tu subleva et sic respondebis eis
minimus digitus meus grossior est lumbis patris mei
14O 10 11 pater meus inposuit vobis iugum grave et ego maius pondus adponam pater
meus cecidit vos flagellis ego vero caedam scorpionibus
14O 10 12 venit ergo Hieroboam et universus populus ad Roboam die tertio sicut
praeceperat eis
14O 10 13 responditque rex dura derelicto consilio seniorum
14O 10 14 locutusque est iuxta iuvenum voluntatem pater meus grave vobis inposuit
iugum quod ego gravius faciam pater meus cecidit vos flagellis ego vero caedam scorpionibus
14O 10 15 et non adquievit populi precibus erat enim voluntatis Dei ut conpleretur
sermo eius quem locutus fuerat per manum Ahiae Silonitis ad Hieroboam filium Nabath
14O 10 16 populus autem universus rege duriora dicente sic locutus est ad eum non est
nobis pars in David neque hereditas in filio Isai revertere in tabernacula tua Israhel tu autem pasce
domum tuam David et abiit Israhel in tabernacula sua
14O 10 17 super filios autem Israhel qui habitabant in civitatibus Iuda regnavit Roboam
14O 10 18 misitque rex Roboam Aduram qui praeerat tributis et lapidaverunt eum filii
Israhel et mortuus est porro rex Roboam currum festinavit ascendere et fugit in Hierusalem
14O 10 19 recessitque Israhel a domo David usque ad diem hanc
14O 11 1 venit autem Roboam in Hierusalem et convocavit universam domum Iuda et
Beniamin in centum octoginta milibus electorum atque bellantium ut dimicaret contra Israhel et
converteret ad se regnum suum
14O 11 2 factusque est sermo Domini ad Semeiam hominem Dei dicens
14O 11 3 loquere ad Roboam filium Salomonis regem Iuda et ad universum Israhel qui
est in Iuda et Beniamin
14O 11 4 haec dicit Dominus non ascendetis neque pugnabitis contra fratres vestros
revertatur unusquisque in domum suam quia mea hoc gestum est voluntate qui cum audissent
sermonem Domini reversi sunt nec perrexerunt contra Hieroboam
14O 11 5 habitavit autem Roboam in Hierusalem et aedificavit civitates muratas in Iuda
14O 11 6 extruxitque Bethleem et Aetham et Thecue
14O 11 7 Bethsur quoque et Soccho et Odollam
14O 11 8 necnon Geth et Maresa et Ziph
14O 11 9 sed et Aduram et Lachis et Azecha

14O 11 10 Saraa quoque et Ahilon et Hebron quae erant in Iuda et Benjamin civitates
 munitissimas
 14O 11 11 cumque clausisset eas muris posuit in eis principes ciborumque horrea hoc est
 olei et vini
 14O 11 12 sed et in singulis urbibus fecit armamentaria scutorum et hastarum
 firmavitque eas multa diligentia et imperavit super Iudam et Benjamin
 14O 11 13 sacerdotes autem et Levitae qui erant in universo Israhel venerunt ad eum de
 cunctis sedibus suis
 14O 11 14 relinquentes suburbana et possessiones suas et transeuntes ad Iudam et
 Hierusalem eo quod abiecisset eos Hieroboam et posteri eius ne sacerdotio Domini fungerentur
 14O 11 15 qui constituit sibi sacerdotes excelsorum et daemonum vitulorumque quos
 fecerat
 14O 11 16 sed et de cunctis tribubus Israhel quicumque dederant cor suum ut quaerent
 Dominum Deum Israhel venerunt Hierusalem ad immolandas victimas Domino Deo patrum suorum
 14O 11 17 et roboraverunt regnum Iuda et confirmaverunt Roboam filium Salomonis per
 tres annos ambulaverunt enim in viis David et Salomonis annis tantum tribus
 14O 11 18 duxit autem Roboam uxorem Maalath filiam Hierimuth filii David Abia
 quoque filiam Heliab filii Isai
 14O 11 19 quae peperit ei filios Ieus et Somoriam et Zoom
 14O 11 20 post hanc quoque accepit Maacha filiam Absalom quae peperit ei Abia et
 Ethai et Ziza et Salumith
 14O 11 21 amavit autem Roboam Maacha filiam Absalom super omnes uxores suas et
 concubinas nam uxores decem et octo duxerat concubinasque sexaginta et genuit viginti octo filios
 et sexaginta filias
 14O 11 22 constituit vero in capite Abiam filium Maacha ducem super fratres suos
 ipsum enim regem facere cogitabat
 14O 11 23 qui sapientior fuit et potentior super omnes filios eius et in cunctis finibus
 Iuda et Benjamin et in universis civitatibus muratis praebuitque eis escas plurimas et multas petivit
 uxores
 14O 12 1 cumque roboratum fuisset regnum Roboam et confortatum dereliquit legem
 Domini et omnis Israhel cum eo
 14O 12 2 anno autem quinto regni Roboam ascendit Sesac rex Aegypti in Hierusalem
 quia peccaverunt Domino
 14O 12 3 cum mille ducentis curribus et sexaginta milibus equitum nec erat numerus
 vulgi quod venerat cum eo ex Aegypto Lybies scilicet et Trogoditae et Aethiopes
 14O 12 4 cepitque civitates munitissimas in Iuda et venit usque Hierusalem
 14O 12 5 Semeias autem propheta ingressus est ad Roboam et principes Iuda qui
 congregati fuerant in Hierusalem fugientes Sesac dixitque ad eos haec dicit Dominus vos reliquistis
 me et ego reliqui vos in manu Sesac
 14O 12 6 consternatique principes Israhel et rex dixerunt iustus est Dominus
 14O 12 7 cumque vidisset Dominus quod humiliati essent factus est sermo Domini ad
 Semeiam dicens quia humiliati sunt non disperdam eos daboque eis pauxillum auxilii et non stillabit
 furor meus super Hierusalem per manum Sesac
 14O 12 8 verumtamen servient ei ut sciant distantiam servitutis meae et servitutis regni
 terrarum
 14O 12 9 recessit itaque Sesac rex Aegypti ab Hierusalem sublatis thesauris domus
 Domini et domus regis omniaque secum tulit et clypeos aureos quos fecerat Salomon
 14O 12 10 pro quibus fecit rex aeneos et tradidit illos principibus scutariorum qui
 custodiebant vestibulum palatii
 14O 12 11 cumque introiret rex domum Domini veniebant scutarii et tollebant eos
 iterumque referebant ad armamentarium suum
 14O 12 12 verumtamen quia humiliati sunt aversa est ab eis ira Domini nec deleti sunt

penitus siquidem et in Iuda inventa sunt opera bona

14O 12 13 confortatus est igitur rex Roboam in Hierusalem atque regnavit quadraginta autem et unius anni erat cum regnare coepisset et decem septemque annis regnavit in Hierusalem urbe quam elegit Dominus ut confirmaret nomen suum ibi de cunctis tribubus Israhel nomenque matris eius Naama Ammanitis

14O 12 14 fecit autem malum et non praeparavit cor suum ut quaereret Dominum

14O 12 15 opera vero Roboam prima et novissima scripta sunt in libris Semeiae prophetae et Addo videntis et diligenter exposita pugnaueruntque adversum se Roboam et Hieroboam cunctis diebus

14O 12 16 et dormivit Roboam cum patribus suis sepultusque est in civitate David et regnavit Abia filius eius pro eo

14O 13 1 anno octavodecimo regis Hieroboam regnavit Abia super Iudam

14O 13 2 tribus annis regnavit in Hierusalem nomenque matris eius Michaia filia Urihel de Gabaa et erat bellum inter Abia et Hieroboam

14O 13 3 cumque inisset Abia certamen et haberet bellicosissimos viros et electorum quadringenta milia Hieroboam instruxit e contra aciem octingenta milia virorum qui et ipsi electi erant et ad bella fortissimi

14O 13 4 stetit igitur Abia super montem Someron qui erat in Ephraim et ait audi Hieroboam et omnis Israhel

14O 13 5 num ignoratis quod Dominus Deus Israhel dederit regnum David super Israhel in sempiternum ipsi et filiis eius pactum salis

14O 13 6 et surrexit Hieroboam filius Nabath servus Salomonis filii David et rebellavit contra dominum suum

14O 13 7 congregatique sunt ad eum viri vanissimi et filii Belial et praevaluerunt contra Roboam filium Salomonis porro Roboam erat rudis et corde pavido nec potuit resistere eis

14O 13 8 nunc ergo vos dicitis quod resistere possitis regno Domini quod possidet per filios David habetisque grandem populi multitudinem atque vitulos aureos quos fecit vobis Hieroboam in deos

14O 13 9 et eiecistis sacerdotes Domini filios Aaron atque Levitas et fecistis vobis sacerdotes sicut omnes populi terrarum quicumque venerit et initiaverit manum suam in tauro in bubus et in arietibus septem fit sacerdos eorum qui non sunt dii

14O 13 10 noster autem Dominus Deus est quem non relinquimus sacerdotesque ministrant Domino de filiis Aaron et Levitae sunt in ordine suo

14O 13 11 holocausta quoque offerunt Domino per singulos dies mane et vespere et thymiana iuxta legis praecepta confectum et proponuntur panes in mensa mundissima estque apud nos candelabrum aureum et lucernae eius ut accendantur semper ad vesperam nos quippe custodimus praecepta Domini Dei nostri quem vos reliquistis

14O 13 12 ergo in exercitu nostro dux Deus est et sacerdotes eius qui clangunt tubis et resonant contra vos filii Israhel nolite pugnare contra Dominum Deum patrum vestrorum quia non vobis expedit

14O 13 13 haec illo loquente Hieroboam retro moliebatur insidias cumque ex adverso hostium staret ignorantem Iudam suo ambiebat exercitu

14O 13 14 respiciensque Iudas vidit instare bellum ex adverso et post tergum et clamavit ad Dominum ac sacerdotes tubis canere coeperunt

14O 13 15 omnesque viri Iuda vociferati sunt et ecce illis clamantibus perterruit Deus Hieroboam et omnem Israhel qui stabat ex adverso Abia et Iuda

14O 13 16 fugeruntque filii Israhel Iudam et tradidit eos Deus in manu eorum

14O 13 17 percussit ergo eos Abia et populus eius plaga magna et corruerunt vulnerati ex Israhel quingenta milia virorum fortium

14O 13 18 humiliatique sunt filii Israhel in tempore illo et vehementissime confortati filii Iuda eo quod sperassent in Domino Deo patrum suorum

14O 13 19 persecutus est autem Abia fugientem Hieroboam et cepit civitates eius Bethel

et filias eius et Hiesena cum filiabus suis Ephron quoque et filias eius
14O 13 20 nec valuit ultra resistere Hieroboam in diebus Abia quem percussit Dominus
et mortuus est
14O 13 21 igitur Abia confortato imperio suo accepit uxores quattuordecim
procreavitque viginti duos filios et sedecim filias
14O 13 22 reliqua autem sermonum Abia viarumque et operum eius scripta sunt
diligentissime in libro prophetae Addo
14O 14 1 dormivit autem Abia cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate David
regnavitque Asa filius eius pro eo in cuius diebus quievit terra annis decem
14O 14 2 fecit autem Asa quod bonum et placitum erat in conspectu Dei sui et subvertit
altaria peregrini cultus et excelsa
14O 14 3 et confregit statuas lucosque succidit
14O 14 4 ac praecepit Iudae ut quaereret Dominum Deum patrum suorum et faceret
legem et universa mandata
14O 14 5 et abstulit e cunctis urbibus Iuda aras et fana et regnavit in pace
14O 14 6 aedificavit quoque urbes munitas in Iuda quia quietus erat et nulla temporibus
eius bella surrexerant pacem Domino largiente
14O 14 7 dixit autem Iudae aedificemus civitates istas et vallemus muris et roboremus
turribus et portis et seris donec a bellis quietas sunt omnia eo quod quaesierimus Dominum Deum
patrum nostrorum et dederit nobis pacem per gyrum aedificaverunt igitur et nullum in extruendo
impedimentum fuit
14O 14 8 habuit autem Asa in exercitu suo portantium scuta et hastas de Iuda trecenta
milia de Benjamin vero scutariorum et sagittariorum ducenta octoginta milia omnes isti viri
fortissimi
14O 14 9 egressus est autem contra eos Zara Aethiops cum exercitu decies centena
milia et curribus trecentis et venit usque Maresa
14O 14 10 porro Asa perrexit obviam et instruxit aciem ad bellum in valle Sephata quae
est iuxta Maresa
14O 14 11 et invocavit Dominum Deum et ait Domine non est apud te ulla distantia
utrum in paucis auxiliis an in pluribus adiuva nos Domine Deus noster in te enim et in tuo nomine
habentes fiduciam venimus contra hanc multitudinem Domine Deus noster tu es non praevaleat
contra te homo
14O 14 12 exterruit itaque Dominus Aethiops coram Asa et Iuda fugeruntque Aethiopes
14O 14 13 et persecutus est eos Asa et populus qui cum eo erat usque Gerar et ruerunt
Aethiopes usque ad internicionem quia Domino caedente contriti sunt et exercitu illius proeliantem
tulerunt ergo spolia multa
14O 14 14 et percusserunt omnes civitates per circuitum Gerare grandis quippe cunctos
terror invaserat et diripuerunt urbes et multam praedam asportaverunt
14O 14 15 sed et caulas ovium destruentes tulerunt pecorum infinitam multitudinem et
camelorum reversique sunt Hierusalem
14O 15 1 Azarias autem filius Oded factus in se spiritu Dei
14O 15 2 egressus est in occursum Asa et dixit ei audite me Asa et omnis Iuda et
Benjamin Dominus vobiscum quia fuistis cum eo si quaesieritis eum invenietis si autem
dereliqueritis derelinquet vos
14O 15 3 transibunt autem multi dies in Israhel absque Deo vero et absque sacerdote
doctore et absque lege
14O 15 4 cumque reversi fuerint in angustia sua ad Dominum Deum Israhel et
quaesierint eum repperient
14O 15 5 in tempore illo non erit pax egredienti et ingredienti sed terrores undique in
cunctis habitatoribus terrarum
14O 15 6 pugnabit enim gens contra gentem et civitas contra civitatem quia Dominus
conturbabit eos in omni angustia

14O 15 7 vos ergo confortamini et non dissolvantur manus vestrae erit enim merces operi vestro

14O 15 8 quod cum audisset Asa verba scilicet et prophetiam Oded prophetae confortatus est et abstulit idola de omni terra Iuda et Benjamin et ex urbibus quas ceperat montis Ephraim et dedicavit altare Domini quod erat ante porticum Domini

14O 15 9 congregavitque universum Iuda et Benjamin et advenas cum eis de Ephraim et de Manasse et de Symeon plures enim ad eum confugerant ex Israhel videntes quod Dominus Deus illius esset cum eo

14O 15 10 cumque venissent Hierusalem mense tertio anno quintodecimo regni Asa

14O 15 11 immolaverunt Domino in die illa de manubiis et praeda quam adduxerant boves septingentos et arietes septem milia

14O 15 12 et intravit ex more ad corroborandum foedus ut quaerere Dominum Deum patrum suorum in toto corde et in tota anima sua

14O 15 13 si quis autem inquit non quaesierit Dominum Deum Israhel moriatur a minimo usque ad maximum a viro usque ad mulierem

14O 15 14 iuraveruntque Domino voce magna in iubilo et in clangore tubae et in sonitu buccinarum

14O 15 15 omnes qui erant in Iuda cum execratione in omni enim corde suo iuraverunt et in tota voluntate quaesierunt eum et invenerunt praestititque eis Dominus requiem per circuitum

14O 15 16 sed et Maacham matrem Asa regis ex augusto deposuit imperio eo quod fecisset in luco simulacrum Priapi quod omne contrivit et in frustra comminuens combustit in torrente Cedron

14O 15 17 excelsa autem derelicta sunt in Israhel attamen cor Asa erat perfectum cunctis diebus eius

14O 15 18 ea quae voverat pater suus et ipse intulit in domum Domini argentum et aurum vasorumque diversam supellectilem

14O 15 19 bellum vero non fuit usque ad tricesimum quintum annum regni Asa

14O 16 1 anno autem tricesimo sexto regni eius ascendit Baasa rex Israhel in Iudam et muro circumdabat Rama ut nullus tute posset egredi et ingredi de regno Asa

14O 16 2 protulit ergo Asa argentum et aurum de thesauris domus Domini et de thesauris regis misitque ad Benadad regem Syriae qui habitabat in Damasco dicens

14O 16 3 foedus inter me et te est pater quoque meus et pater tuus habuere concordiam quam ob rem misi tibi argentum et aurum ut rupto foedere quod habes cum Baasa rege Israhel facias eum a me recedere

14O 16 4 quo conperto Benadad misit principes exercituum suorum ad urbes Israhel qui percusserunt Ahion et Dan et Abelmaim et universas urbes muratas Nephthalim

14O 16 5 quod cum audisset Baasa desivit aedificare Rama et intermisit opus suum

14O 16 6 porro Asa rex adsumpsit universum Iudam et tulerunt lapides Rama et ligna quae aedificationi praeparaverat Baasa aedificavitque ex eis Gabaa et Maspha

14O 16 7 in tempore illo venit Anani propheta ad Asam regem Iuda et dixit ei quia habuisti fiduciam in rege Syriae et non in Domino Deo tuo idcirco evasit Syriae regis exercitus de manu tua

14O 16 8 nonne Aethiopes et Lybies multo plures erant quadrigis et equitibus et multitudine nimia quos cum Domino credidisses tradidit in manu tua

14O 16 9 oculi enim eius contemplantur universam terram et praebent fortitudinem his qui corde perfecto credunt in eum stulte igitur egisti et propter hoc ex praesenti tempore contra te bella consurgent

14O 16 10 iratusque Asa adversus videntem iussit eum mitti in nervum valde quippe super hoc fuerat indignatus et interfecit de populo in tempore illo plurimos

14O 16 11 opera autem Asa prima et novissima scripta sunt in libro regum Iuda et Israhel

14O 16 12 aegrotavit etiam Asa anno tricesimo nono regni sui dolore pedum

vehementissimo et nec in infirmitate sua quaesivit Dominum sed magis in medicorum arte confisus est

14O 16 13 dormivitque cum patribus suis et mortuus est anno quadragesimo primo regni sui

14O 16 14 et sepelierunt eum in sepulchro suo quod foderat sibi in civitate David posueruntque eum super lectulum suum plenum aromatibus et unguentis meretriciis quae erant pigmentariorum arte confecta et conbuserunt super eum ambitione nimia

14O 17 1 regnavit autem Iosaphat filius eius pro eo et invaluit contra Israhel

14O 17 2 constituitque militum numeros in cunctis urbibus Iudae quae erant vallatae muris praesidiaque disposuit in terra Iuda et in civitatibus Ephraim quas ceperat Asa pater eius

14O 17 3 et fuit Dominus cum Iosaphat quia ambulavit in viis David patris sui primis et non speravit in Baalim

14O 17 4 sed in Deo patris sui et perrexit in praeceptis illius et non iuxta peccata Israhel

14O 17 5 confirmavitque Dominus regnum in manu eius et dedit omnis Iuda munera Iosaphat factaeque sunt ei infinitae divitiae et multa gloria

14O 17 6 cumque sumpsisset cor eius audaciam propter vias Domini etiam excelsa et lucos de Iuda abstulit

14O 17 7 tertio autem anno regni sui misit de principibus suis Benail et Obdiam et Zacchariam et Nathanahel et Micheam ut docerent in civitatibus Iuda

14O 17 8 et cum eis Levitas Semeiam et Nathaniam et Zabadiam Asahel quoque et Semiramoth et Ionathan Adoniam et Tobiam et Tobadoniam Levitas et cum eis Elisama et Ioram sacerdotes

14O 17 9 docebantque in Iuda habentes librum legis Domini et circuibant cunctas urbes Iuda atque erudiebant populum

14O 17 10 itaque factus est pavor Domini super omnia regna terrarum quae erant per gyrum Iuda nec audebant bellare contra Iosaphat

14O 17 11 sed et Philisthei Iosaphat munera deferebant et vectigal argenti Arabes quoque adducebant pecora arietum septem milia septingentos et hircos totidem

14O 17 12 crevit ergo Iosaphat et magnificatus est usque in sublime atque aedificavit in Iuda domos ad instar turrium urbesque muratas

14O 17 13 et multa opera patravit in urbibus Iuda viri quoque bellatores et robusti erant in Hierusalem

14O 17 14 quorum iste numerus per domos atque familias singulorum in Iuda principes exercitus Ednas dux et cum eo robustissimorum trecenta milia

14O 17 15 post hunc Iohanah princeps et cum eo ducenta octoginta milia

14O 17 16 post istum quoque Amasias filius Zechri consecratus Domino et cum eo ducenta milia virorum fortium

14O 17 17 hunc sequebatur robustus ad proelia Heliada et cum eo tenentium arcum et clypeum ducenta milia

14O 17 18 post istum etiam Iozabath et cum eo centum octoginta milia expeditorum militum

14O 17 19 hii omnes erant ad manum regis exceptis aliis quos posuerat in urbibus muratis et in universo Iuda

14O 18 1 fuit ergo Iosaphat dives et inclitus multum et adfinitate coniunctus est Ahab

14O 18 2 descenditque post annos ad eum in Samariam ad cuius adventum mactavit Ahab arietes et boves plurimos et populo qui venerat cum eo persuasitque illi ut ascenderet in Ramoth Galaad

14O 18 3 dixitque Ahab rex Israhel ad Iosaphat regem Iuda veni mecum in Ramoth Galaad cui ille respondit ut ego et tu sicut populus tuus sic et populus meus tecumque erimus in bello

14O 18 4 dixitque Iosaphat ad regem Israhel consule obsecro inpraesentiarum sermonem Domini

140 18 5 congregavitque rex Israhel prophetarum quadringentos viros et dixit ad eos in Ramoth Galaad ad bellandum ire debemus an quiescere at illi ascende inquit et tradet Deus in manu regis

140 18 6 dixitque Iosaphat numquid non est hic propheta Domini ut ab illo etiam requiramus

140 18 7 et ait rex Israhel ad Iosaphat est vir unus a quo possumus quaerere Domini voluntatem sed ego odi eum quia non prophetat mihi bonum sed malum omni tempore est autem Micheas filius Iembla dixitque Iosaphat ne loquaris rex hoc modo

140 18 8 vocavit ergo rex Israhel unum de eunuchis et dixit ei voca cito Micheam filium Iembla

140 18 9 porro rex Israhel et Iosaphat rex Iuda uterque sedebant in solio suo vestiti cultu regio sedebant autem in area iuxta portam Samariae omnesque prophetae vaticinabantur coram eis

140 18 10 Sedecias vero filius Chanana fecit sibi cornua ferrea et ait haec dicit Dominus his ventilabis Syriam donec conteras eam

140 18 11 omnesque prophetae similiter prophetabant atque dicebant ascende in Ramoth Galaad et prosperaberis et tradet eos Dominus in manu regis

140 18 12 nuntius autem qui ierat ad vocandum Micheam ait illi en verba omnium prophetarum uno ore bona regi adnuntiant quaeso ergo te ut et sermo tuus ab eis non dissentiat loquarisque prospera

140 18 13 cui respondit Micheas vivit Dominus quia quodcumque dixerit Deus meus hoc loquar

140 18 14 venit ergo ad regem cui rex ait Michea ire debemus in Ramoth Galaad ad bellandum an quiescere cui ille respondit ascendite cuncta enim prospera evenient et tradentur hostes in manus vestras

140 18 15 dixitque rex iterum atque iterum te adiuro ut non mihi loquaris nisi quod verum est in nomine Domini

140 18 16 at ille ait vidi universum Israhel dispersum in montibus sicut oves absque pastore et dixit Dominus non habent isti dominos revertatur unusquisque ad domum suam in pace

140 18 17 et ait rex Israhel ad Iosaphat nonne dixi tibi quod non prophetaret iste mihi quicquam boni sed ea quae mala sunt

140 18 18 at ille idcirco ait audite verbum Domini vidi Dominum sedentem in solio suo et omnem exercitum caeli adistentem ei a dextris et sinistris

140 18 19 et dixit Dominus quis decipiet Ahab regem Israhel ut ascendat et corruat in Ramoth Galaad cumque diceret unus hoc modo et alter alio

140 18 20 processit spiritus et stetit coram Domino et ait ego decipiam eum cui Dominus in quo inquit decipies

140 18 21 at ille respondit egrediar et ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius dixitque Dominus decipies et praevaleris egredere et fac ita

140 18 22 nunc igitur ecce dedit Dominus spiritum mendacii in ore omnium prophetarum tuorum et Dominus locutus est de te mala

140 18 23 accessit autem Sedecias filius Chanana et percussit Micheae maxillam et ait per quam viam transivit spiritus Domini a me ut loqueretur tibi

140 18 24 dixitque Micheas tu ipse videbis in die illo quando ingressus fueris cubiculum de cubiculo ut abscondaris

140 18 25 praecepit autem rex Israhel dicens tollite Micheam et ducite eum ad Amon principem civitatis et ad Ioas filium Ammelech

140 18 26 et dicetis haec dicit rex mittite hunc in carcerem et date ei panis modicum et aquae paucillum donec revertar in pace

140 18 27 dixitque Micheas si reversus fueris in pace non est locutus Dominus in me et ait audite populi omnes

140 18 28 igitur ascenderunt rex Israhel et Iosaphat rex Iuda in Ramoth Galaad

140 18 29 dixitque rex Israhel ad Iosaphat mutabo habitum et sic ad pugnandum vadam
tu autem induere vestibus tuis mutatoque rex Israhel habitu venit ad bellum

140 18 30 rex autem Syriae praeceperat ducibus equitatus sui dicens ne pugnetis contra
minimum aut contra maximum nisi contra solum regem Israhel

140 18 31 itaque cum vidissent principes equitatus Iosaphat dixerunt rex Israhel iste est
et circumdederunt eum dimicantes at ille clamavit ad Dominum et auxiliatus est ei atque avertit eos
ab illo

140 18 32 cum enim vidissent duces equitatus quod non esset rex Israhel reliquerunt
eum

140 18 33 accidit autem ut unus e populo sagittam in incertum iaceret et percuteret
regem Israhel inter cervicem et scapulas at ille aurigae suo ait converte manum tuam et educ me de
acie quia vulneratus sum

140 18 34 et finita est pugna in die illo porro rex Israhel stabat in curru suo contra Syros
usque ad vesperam et mortuus est occidente sole

140 19 1 reversus est autem Iosaphat rex Iuda domum suam pacifice in Hierusalem

140 19 2 cui occurrit Hieu filius Anani videns et ait ad eum impio praebes auxilium et
his qui oderunt Dominum amicitia iungeris et idcirco iram quidem Domini merebaris

140 19 3 sed bona opera inventa sunt in te eo quod abstuleris lucos de terra Iuda et
praeparaveris cor tuum ut requireres Dominum

140 19 4 habitavit ergo Iosaphat in Hierusalem rursusque egressus est ad populum de
Bersabee usque ad montem Ephraim et revocavit eos ad Dominum Deum patrum suorum

140 19 5 constituitque iudices terrae in cunctis civitatibus Iuda munitis per singula loca

140 19 6 et praecipiens iudicibus videte ait quid faciatis non enim hominis exercetis
iudicium sed Domini et quodcumque iudicaveritis in vos redundabit

140 19 7 sit timor Domini vobiscum et cum diligentia cuncta facite non est enim apud
Dominum Deum nostrum iniquitas nec personarum acceptio nec cupido munerum

140 19 8 in Hierusalem quoque constituit Iosaphat Levitas et sacerdotes et principes
familiarum ex Israhel ut iudicium et causam Domini iudicarent habitatoribus eius

140 19 9 praecepitque eis dicens sic agetis in timore Dei fideliter et corde perfecto

140 19 10 omnem causam quae venerit ad vos fratrum vestrorum qui habitant in urbibus
suis inter cognationem et cognationem ubicumque quaestio est de lege de mandato de caerimoniis
de iustificationibus ostendite eis ut non peccent in Dominum et ne veniat ira super vos et super
fratres vestros sic ergo agetis et non peccabitis

140 19 11 Amarias autem sacerdos et pontifex vester in his quae ad Dominum pertinent
praesidebit porro Zabadias filius Ismahel qui est dux in domo Iuda super ea opera erit quae ad regis
officium pertinent habetisque magistros Levitas coram vobis confortamini et agite diligenter et erit
Dominus cum bonis

140 20 1 post haec congregati sunt filii Moab et filii Ammon et cum eis de Ammanitis
ad Iosaphat ut pugnarent contra eum

140 20 2 veneruntque nuntii et indicaverunt Iosaphat dicentes venit contra te multitudo
magna de his locis quae trans mare sunt et de Syria et ecce consistunt in Asasonthamar quae est
Engaddi

140 20 3 Iosaphat autem timore perterritus totum se contulit ad rogandum Dominum et
praedicavit ieiunium universo Iuda

140 20 4 congregatusque Iudas ad precandum Dominum sed et omnes de urbibus suis
venerunt ad obsecrandum eum

140 20 5 cumque stetisset Iosaphat in medio coetu Iudae et Hierusalem in domo
Domini ante atrium novum

140 20 6 ait Domine Deus patrum nostrorum tu es Deus in caelo et dominaris cunctis
regnis gentium in manu tua est fortitudo et potentia nec quisquam tibi potest resistere

140 20 7 nonne tu Deus noster interfecisti omnes habitatores terrae huius coram populo
tuo Israhel et dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum

140 20 8 habitaveruntque in ea et extruxerunt in illa sanctuarium nomini tuo dicentes
140 20 9 si inruerint super nos mala gladius iudicii pestilentia et fames stabimus coram
domo hac in conspectu tuo in qua invocatum est nomen tuum et clamabimus ad te in tribulationibus
nostris et exaudies salvosque facies
140 20 10 nunc igitur ecce filii Ammon et Moab et mons Seir per quos non concessisti
Israheli ut transirent quando egrediebantur de Aegypto sed declinaverunt ab eis et non interfecerunt
illos
140 20 11 e contrario agunt et nituntur eicere nos de possessione quam tradidisti nobis
140 20 12 Deus noster ergo non iudicabis eos in nobis quidem non tanta est fortitudo ut
possimus huic multitudini resistere quae inruit super nos sed cum ignoremus quid agere debeamus
hoc solum habemus residui ut oculos nostros dirigamus ad te
140 20 13 omnis vero Iuda stabat coram Domino cum parvulis et uxoribus et liberis suis
140 20 14 erat autem Hiazihel filius Zacchariae filii Banaiae filii Hiehihel filii
Mathaniae Levites de filiis Asaph super quem factus est spiritus Domini in medio turbae
140 20 15 et ait adtendite omnis Iuda et qui habitatis Hierusalem et tu rex Iosaphat haec
dicit Dominus vobis nolite timere nec paveatis hanc multitudinem non est enim vestra pugna sed
Dei
140 20 16 cras descendetis contra eos ascensuri enim sunt per clivum nomine Sis et
invenietis illos in summitate torrentis qui est contra solitudinem Hieruhel
140 20 17 non eritis vos qui dimicabitis sed tantummodo confidenter state et videbitis
auxilium Domini super vos o Iuda et Hierusalem nolite timere nec paveatis cras egredimini contra
eos et Dominus erit vobiscum
140 20 18 Iosaphat ergo et Iuda et omnes habitatores Hierusalem ceciderunt proni in
terram coram Domino et adoraverunt eum
140 20 19 porro Levitae de filiis Caath et de filiis Core laudabant Dominum Deum
Israhel voce magna in excelsum
140 20 20 cumque mane surrexissent egressi sunt per desertum Thecuae profectisque eis
stans Iosaphat in medio eorum dixit audite me Iuda et omnes habitatores Hierusalem credite in
Domino Deo vestro et securi eritis credite prophetis eius et cuncta evenient prospera
140 20 21 deditque consilium populo et statuit cantores Domini ut laudarent eum in
turmis suis et antecederent exercitum ac voce consona dicerent confitemini Domino quoniam in
aeternum misericordia eius
140 20 22 cumque coepissent laudes canere vertit Dominus insidias eorum in semet
ipsos filiorum scilicet Ammon et Moab et montis Seir qui egressi fuerant ut pugnarent contra Iudam
et percussi sunt
140 20 23 namque filii Ammon et Moab consurrexerunt adversum habitatores montis
Seir ut interficerent et delerent eos cumque hoc opere perpetrassent etiam in semet ipsos versi
mutuis concidere vulneribus
140 20 24 porro Iudas cum venisset ad speculam quae respicit solitudinem vidit procul
omnem late regionem plenam cadaveribus nec superesse quemquam qui necem potuisset evadere
140 20 25 venit ergo Iosaphat et omnis populus cum eo ad detrahenda spolia mortuorum
inveneruntque inter cadavera variam supellectilem vestes quoque et vasa pretiosissima et
diripuerunt ita ut omnia portare non possent nec per tres dies spolia auferre pro praedae
magnitudine
140 20 26 die autem quarto congregati sunt in valle Benedictionis etenim quoniam ibi
benedixerant Domino vocaverunt locum illum vallis Benedictionis usque in praesentem diem
140 20 27 reversusque est omnis vir Iuda et habitatores Hierusalem et Iosaphat ante eos
in Hierusalem cum laetitia magna eo quod dedisset eis Dominus gaudium de inimicis suis
140 20 28 ingressique sunt Hierusalem cum psalteriis et citharis et tubis in domum
Domini
140 20 29 inruit autem pavor Domini super universa regna terrarum cum audissent quod
pugnasset Dominus contra inimicos Israhel

140 20 30 quievitque regnum Iosaphat et praebuit ei Deus pacem per circuitum
140 20 31 regnavit igitur Iosaphat super Iudam et erat triginta quinque annorum cum
regnare coepisset viginti autem et quinque annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Azuba
filia Selachi
140 20 32 et ambulavit in via patris sui Asa nec declinavit ab ea faciens quae placita
erant coram Domino
140 20 33 verumtamen excelsa non abstulit et adhuc populus non direxerat cor suum ad
Dominum Deum patrum suorum
140 20 34 reliqua autem gestorum Iosaphat priorum et novissimorum scripta sunt in
verbis Hieu filii Anani quae digessit in libro regum Israhel
140 20 35 post haec iniit amicitias Iosaphat rex Iuda cum Ochozia rege Israhel cuius
opera fuerunt impiissima
140 20 36 et particeps fuit ut facerent naves quae irent in Tharsis feceruntque classem in
Asiongaber
140 20 37 prophetavit autem Eliezer filius Dodoau de Maresa ad Iosaphat dicens quia
habuisti foedus cum Ochozia percussit Dominus opera tua contritaeque sunt naves nec potuerunt ire
in Tharsis
140 21 1 dormivit autem Iosaphat cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate
David regnavitque Ioram filius eius pro eo
140 21 2 qui habuit fratres filios Iosaphat Azariam et Hiahihel et Zacchariam et
Azariam et Michahel et Saphatiam omnes hii filii Iosaphat regis Israhel
140 21 3 deditque eis pater suus multa munera argenti et auri et pensitationes cum
civitatibus munitissimis in Iuda regnum autem tradidit Ioram eo quod esset primogenitus
140 21 4 surrexit ergo Ioram super regnum patris sui cumque se confirmasset occidit
omnes fratres suos gladio et quosdam de principibus Israhel
140 21 5 triginta duo annorum erat Ioram cum regnare coepisset et octo annis regnavit
in Hierusalem
140 21 6 ambulavitque in viis regum Israhel sicut egerat domus Ahab filia quippe Ahab
erat uxor eius et fecit malum in conspectu Domini
140 21 7 noluit autem Dominus disperdere domum David propter pactum quod inierat
cum eo et quia promiserat ut daret illi lucernam et filiis eius omni tempore
140 21 8 in diebus illis rebellavit Edom ne esset subditus Iudae et constituit sibi regem
140 21 9 cumque transisset Ioram cum principibus suis et cuncto equitatu qui erat
secum surrexit nocte et percussit Edom qui se circumdederat et omnes duces equitatus eius
140 21 10 attamen rebellavit Edom ne esset sub ditione Iuda usque ad hanc diem eo
tempore et Lobna recessit ne esset sub manu illius dereliquerat enim Dominum Deum patrum
suorum
140 21 11 insuper et excelsa fabricatus est in urbibus Iuda et fornicari fecit habitatores
Hierusalem et praevaricari Iudam
140 21 12 adlatae sunt autem ei litterae ab Helia propheta in quibus scriptum erat haec
dicit Dominus Deus David patris tui quoniam non ambulasti in viis Iosaphat patris tui et in viis Asa
regis Iuda
140 21 13 sed incessisti per iter regum Israhel et fornicari fecisti Iudam et habitatores
Hierusalem imitatus fornicationem domus Ahab insuper et fratres tuos domum patris tui meliores te
occidisti
140 21 14 ecce Dominus percutiet te plaga magna cum populo tuo et filiis et uxoribus
tuis universaque substantia tua
140 21 15 tu autem aegrotabis pessimo languore uteri donec egrediantur vitalia tua
paulatim per dies singulos
140 21 16 suscitavit ergo Dominus contra Ioram spiritum Philisthinorum et Arabum qui
confines sunt Aethiopibus
140 21 17 et ascenderunt in terram Iuda et vastaverunt eam diripueruntque cunctam

substantiam quae inventa est in domo regis insuper et filios eius et uxores nec remansit ei filius nisi Ioachaz qui minimus natu erat

14O 21 18 et super haec omnia percussit eum Dominus alvi languore insanabili

14O 21 19 cumque diei succederet dies et temporum spatia volverentur duorum annorum expletus est circulus et sic longa consumptus tabe ita ut egereret etiam viscera sua languore pariter et vita caruit mortuusque est in infirmitate pessima et non fecit ei populus secundum morem combustionis exequias sicut fecerat maioribus eius

14O 21 20 triginta duum annorum fuit cum regnare coepisset et octo annis regnavit in Hierusalem ambulavitque non recte et sepelierunt eum in civitate David verumtamen non in sepulchro regum

14O 22 1 constituerunt autem habitatores Hierusalem Ochoziam filium eius minimum regem pro eo omnes enim maiores natu qui ante eum fuerant interfecerant latrones Arabum qui intruerant in castra regnavitque Ochozias filius Ioram regis Iuda

14O 22 2 filius quadraginta duo annorum erat Ochozias cum regnare coepisset et uno anno regnavit in Hierusalem nomen matris eius Otholia filia Amri

14O 22 3 sed et ipse ingressus est per vias domus Ahab mater enim eius inpulit eum ut impie ageret

14O 22 4 fecit igitur malum in conspectu Domini sicut domus Ahab ipsi enim fuerunt ei consiliarii post mortem patris sui in interitum eius

14O 22 5 ambulavitque in consiliis eorum et perrexit cum Ioram filio Ahab rege Israhel in bellum contra Azahel regem Syriae in Ramoth Galaad vulneraveruntque Syri Ioram

14O 22 6 qui reversus est ut curaretur in Hiezrahel multas enim plagas acceperat in supradicto certamine igitur Azarias filius Ioram rex Iuda descendit ut inviseret Ioram filium Ahab in Hiezrahel aegrotantem

14O 22 7 voluntatis quippe fuit Dei adversum Ochoziam ut veniret ad Ioram et cum venisset egrederetur cum eo adversum Hieu filium Namsi quem unxit Dominus ut deleret domum Ahab

14O 22 8 cum ergo subverteret Hieu domum Ahab invenit principes Iuda et filios fratrum Ochoziae qui ministrabant ei et interfecit illos

14O 22 9 ipsumque perquirens Ochoziam comprehendit latentem in Samaria adductumque ad se occidit et sepelierunt eum eo quod esset filius Iosaphat qui quaesierat Dominum in toto corde suo nec erat ultra spes aliqua ut de stirpe regnaret Ochoziae

14O 22 10 siquidem Otholia mater eius videns quod mortuus esset filius suus surrexit et interfecit omnem stirpem regiam domus Ioram

14O 22 11 porro Iosabeth filia regis tulit Ioas filium Ochoziae et furata est eum de medio filiorum regis cum interficerentur absconditque cum nutrice sua in cubiculo lectulorum Iosabeth autem quae absconderat eum erat filia regis Ioram uxor Ioiadae pontificis soror Ochoziae et idcirco Otholia non interfecit eum

14O 22 12 fuit ergo cum eis in domo Dei absconditus sex annis quibus regnavit Otholia super terram

14O 23 1 anno autem septimo confortatus Ioiadae adsumpsit centuriones Azariam videlicet filium Hieroam et Ismahel filium Iohanam Azariam quoque filium Oded et Maasiam filium Adasiae et Elisaphat filium Zechri et iniit cum eis foedus

14O 23 2 qui circumeuntes Iudam congregaverunt Levitas de cunctis urbibus Iuda et principes familiarum Israhel veneruntque in Hierusalem

14O 23 3 iniit igitur omnis multitudo pactum in domo Domini cum rege dixitque ad eos Ioiadae ecce filius regis regnabit sicut locutus est Dominus super filios David

14O 23 4 iste est ergo sermo quem facietis

14O 23 5 tertia pars vestrum qui veniunt ad sabbatum sacerdotum et Levitarum et ianitorum erit in portis tertia vero pars ad domum regis et tertia in porta quae appellatur Fundamenti omne vero reliquum vulgus sit in atriis domus Domini

14O 23 6 nec quisquam alius ingrediatur domum Domini nisi sacerdotes et qui

ministrant de Levitis ipsi tantummodo ingrediantur quia sanctificati sunt et omne reliquum vulgus observet custodias Domini

14O 23 7 Levitae autem circumdent regem habentes singuli arma sua et si quis alius ingressus fuerit templum interficiatur sintque cum rege et intrante et egrediente

14O 23 8 fecerunt igitur Levitae et universus Iuda iuxta omnia quae praeceperat Ioiadae pontifex et adsumpserunt singuli viros qui sub se erant et veniebant per ordinem sabbati cum his qui iam impleverant sabbatum et egressuri erant siquidem Ioiadae pontifex non dimiserat abire turmas quae sibi per singulas ebdomadas succedere consueverant

14O 23 9 deditque Ioiadae sacerdos centurionibus lanceas clypeosque et peltas regis David quas consecraverat in domo Domini

14O 23 10 constituitque omnem populum tenentium pugiones a parte templi dextra usque ad partem templi sinistram coram altari et templo per circuitum regis

14O 23 11 et eduxerunt filium regis et inposuerunt ei diadema dederuntque in manu eius tenendam legem et constituerunt eum regem unxit quoque illum Ioiadae pontifex et filii eius inprecaturque sunt atque dixerunt vivat rex

14O 23 12 quod cum audisset Otholia vocem scilicet currentium atque laudantium regem ingressa est ad populum in templum Domini

14O 23 13 cumque vidisset regem stantem super gradum in introitu et principes turmasque circa eum omnem quoque populum terrae gaudentem atque clangentem tubis et diversi generis organis concinentem vocemque laudantium scidit vestimenta sua et ait insidiae insidiae

14O 23 14 egressus autem Ioiadae pontifex ad centuriones et principes exercitus dixit eis educite illam extra septa templi et interficiatur foris gladio praecepitque sacerdos ne occideretur in domo Domini

14O 23 15 et inposuerunt cervicibus eius manus cumque intrasset portam Equorum domus regis interfecerunt eam ibi

14O 23 16 pepigit autem Ioiadae foedus inter se universumque populum et regem ut esset populus Domini

14O 23 17 itaque ingressus est omnis populus domum Baal et destruxerunt eam et altaria ac simulacra illius confregerunt Matthan quoque sacerdotem Baal interfecerunt ante aras

14O 23 18 constituit autem Ioiadae praepositos in domo Domini et sub manibus sacerdotum ac Levitarum quos distribuit David in domo Domini ut offerrent holocausta Domino sicut scriptum est in lege Mosi in gaudio et canticis iuxta dispositionem David

14O 23 19 constituit quoque ianitores in portis domus Domini ut non ingrederetur eam inmundus in omni re

14O 23 20 adsumpsitque centuriones et fortissimos viros ac principes populi et omne vulgus terrae et fecerunt descendere regem de domo Domini et introire per medium portae superioris in domum regis et conlocaverunt eum in solio regali

14O 23 21 laetatusque est omnis populus terrae et urbs quievit porro Otholia interfecta est gladio

14O 24 1 septem annorum erat Ioas cum regnare coepisset et quadraginta annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Sebia de Bersabee

14O 24 2 fecitque quod bonum est coram Domino cunctis diebus Ioiadae sacerdotis

14O 24 3 accepit autem ei Ioiadae uxores duas e quibus genuit filios et filias

14O 24 4 post quae placuit Ioas ut instauraret domum Domini

14O 24 5 congregavitque sacerdotes et Levitas et dixit eis egredimini ad civitates Iuda et colligite de universo Israhel pecuniam ad sarta tecta templi Dei vestri per singulos annos festinatoque hoc facite porro Levitae egere neglegentius

14O 24 6 vocavitque rex Ioiadae principem et dixit ei quare non tibi fuit curae ut cogeres Levitas inferre de Iuda et de Hierusalem pecuniam quae constituta est a Mose servo Domini ut inferret eam omnis multitudo Israhel in tabernaculum testimonii

14O 24 7 Otholia enim impiissima et filii eius destruxerunt domum Domini et de universis quae sanctificata fuerant templo Domini ornaverunt fanum Baalim

140 24 8 praecepit ergo rex et fecerunt arcam posueruntque eam iuxta portam domus Domini forinsecus
140 24 9 et praedicatum est in Iuda et Hierusalem ut deferrent singuli pretium Domino quod constituit Moses servus Dei super omnem Israhel in deserto
140 24 10 laetatique sunt cuncti principes et omnis populus et ingressi contulerunt in arcam Domini atque miserunt ita ut impleretur
140 24 11 cumque tempus esset ut deferrent arcam coram rege per manus Levitarum videbant enim multam pecuniam ingrediebatur scriba regis et quem primus sacerdos constituerat effundebantque pecuniam quae erat in arca porro arcam reportabant ad locum suum sicque faciebant per singulos dies et congregata est infinita pecunia
140 24 12 quam dederunt rex et Ioiada his qui praeerant operibus domus Domini at illi conducebant ex ea caesores lapidum et artifices operum singulorum ut instaurarent domum Domini fabros quoque ferri et aeris ut quod cadere coeperat fulciretur
140 24 13 egeruntque hii qui operabantur industrie et obducebatur parietum cicatrix per manus eorum ac suscitaverunt domum Domini in statum pristinum et firme eam stare fecerunt
140 24 14 cumque complerent omnia opera detulerunt coram rege et Ioiadae reliquam partem pecuniae de qua facta sunt vasa templi in ministerium et ad holocausta fialae quoque et cetera vasa aurea et argentea et offerebantur holocausta in domo Domini iugiter cunctis diebus Ioiadae
140 24 15 seniuit autem Ioiadae plenus dierum et mortuus est cum centum triginta esset annorum
140 24 16 sepelieruntque eum in civitate David cum regibus eo quod fecisset bonum cum Israhel et cum domo eius
140 24 17 postquam autem obiit Ioiada ingressi sunt principes Iuda et adoraverunt regem qui delinitus obsequiis eorum adquevit eis
140 24 18 et dereliquerunt templum Domini Dei patrum suorum servieruntque lucis et sculptilibus et facta est ira contra Iudam et Hierusalem propter hoc peccatum
140 24 19 mittebatque eis prophetas ut reverterentur ad Dominum quos protestantes illi audire nolebant
140 24 20 spiritus itaque Dei induit Zacchariam filium Ioiadae sacerdotem et stetit in conspectu populi et dixit eis haec dicit Dominus quare transgredimini praeceptum Domini quod vobis non proderit et dereliquistis Dominum ut derelinqueret vos
140 24 21 qui congregati adversus eum miserunt lapides iuxta regis imperium in atrio domus Domini
140 24 22 et non est recordatus Ioas rex misericordiae quam fecerat Ioiadae pater illius secum sed interfecit filium eius qui cum moreretur ait videat Dominus et requirat
140 24 23 cumque evolutus esset annus ascendit contra eum exercitus Syriae venitque in Iudam et Hierusalem et interfecit cunctos principes populi atque universam praedam miserunt regi Damascum
140 24 24 et certe cum permodicus venisset numerus Syrorum tradidit Dominus manibus eorum infinitam multitudinem eo quod reliquissent Dominum Deum patrum suorum in Ioas quoque ignominiosa exercere iudicia
140 24 25 et abeuntes dimiserunt eum in languoribus magnis surrexerunt autem contra eum servi sui in ultionem sanguinis filii Ioiadae sacerdotis et occiderunt eum in lectulo suo et mortuus est sepelieruntque eum in civitate David sed non in sepulchris regum
140 24 26 insidiati vero sunt ei Zabath filius Semath Ammanitidis et Iozabath filius Semarith Moabitidis
140 24 27 porro filii eius ac summa pecuniae quae adunata fuerat sub eo et instauratio domus Dei scripta sunt diligentius in libro regum regnavitque Amasias filius eius pro eo
140 25 1 viginti quinque annorum erat Amasias cum regnare coepisset et viginti novem annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Ioaden de Hierusalem
140 25 2 fecitque bonum in conspectu Domini verumtamen non in corde perfecto

140 25 3 cumque roboratum sibi videret imperium iugulavit servos qui occiderant regem patrem suum
140 25 4 sed filios eorum non interfecit sicut scriptum est in libro legis Mosi ubi praecepit Dominus dicens non occidentur patres pro filiis neque filii pro patribus suis sed unusquisque in suo peccato morietur
140 25 5 congregavit igitur Amasias Iudam et constituit eos per familias tribunosque et centuriones in universo Iuda et Benjamin et recensuit a viginti annis sursum invenitque triginta milia iuvenum qui egrederentur ad pugnam et tenerent hastam et clypeum
140 25 6 mercede quoque conduxit de Israhel centum milia robustorum centum talentis argenti
140 25 7 venit autem homo Dei ad illum et ait o rex ne egrediatur tecum exercitus Israhel non est enim Dominus cum Israhel et cunctis filiis Ephraim
140 25 8 quod si putas in robore exercitus bella consistere superari te faciet Deus ab hostibus Dei quippe est et adiuvare et in fugam vertere
140 25 9 dixitque Amasias ad hominem Dei quid ergo fiet de centum talentis quae dedi militibus Israhel et respondit ei homo Dei habet Dominus unde tibi dare possit multo his plura
140 25 10 separavit itaque Amasias exercitum qui venerat ad eum ex Ephraim ut reverteretur in locum suum at illi contra Iudam vehementer irati reversi sunt in regionem suam
140 25 11 porro Amasias confidenter eduxit populum suum et abiit in vallem Salinarum percussitque filios Seir decem milia
140 25 12 et alia decem milia virorum ceperunt filii Iuda et adduxerunt ad praeruptum cuiusdam petrae praecipitaveruntque eos de summo in praecipitaverunt qui universi crepuerunt
140 25 13 at ille exercitus quem remiserat Amasias ne secum iret ad proelium diffusus est in civitatibus Iuda a Samaria usque Bethoron et interfectis tribus milibus diripuit praedam magnam
140 25 14 Amasias vero post caedem Idumeorum et adlatos deos filiorum Seir statuit illos in deos sibi et adorabat eos et illis adolebat incensum
140 25 15 quam ob rem iratus Dominus contra Amasiam misit ad illum prophetam qui diceret ei cur adorasti deos qui non liberaverunt populum suum de manu tua
140 25 16 cumque haec ille loqueretur respondit ei num consiliarius regis es quiesce ne interficiam te discedensque propheta scio inquit quod cogitaverit Dominus occidere te qui et fecisti hoc malum et insuper non adquevisti consilio meo
140 25 17 igitur Amasias rex Iuda inito pessimo consilio misit ad Ioas filium Ioachaz filii Hieu regem Israhel dicens veni videamus nos mutuo
140 25 18 at ille remisit nuntium dicens carduus qui est in Libano misit ad cedrum Libani dicens da filiam tuam filio meo uxorem et ecce bestiae quae erant in silva Libani transierunt et conculcaverunt carduum
140 25 19 dixisti percussi Edom et idcirco erigitur cor tuum in superbiam sede in domo tua cur malum adversum te provocas ut cadas et tu et Iudas tecum
140 25 20 noluit audire Amasias eo quod Domini esset voluntas ut traderetur in manibus hostium propter deos Edom
140 25 21 ascendit igitur Ioas rex Israhel et mutuos sibi praebuere conspectus Amasias autem rex Iuda erat in Bethsames Iudae
140 25 22 corruitque Iudas coram Israhel et fugit in tabernacula sua
140 25 23 porro Amasiam regem Iuda filium Ioas filii Ioachaz cepit Ioas rex Israhel in Bethsames et adduxit in Hierusalem destruxitque murum eius a porta Ephraim usque ad portam Anguli quadringentis cubitis
140 25 24 omne quoque aurum et argentum et universa vasa quae reppererat in domo Dei et apud Obededom in thesauris etiam domus regiae necnon et filios obsidum reduxit Samariam
140 25 25 vixit autem Amasias filius Ioas rex Iuda postquam mortuus est Ioas filius Ioachaz rex Israhel quindecim annis
140 25 26 reliqua vero sermonum Amasiae priorum et novissimorum scripta sunt in

libro regum Iuda et Israhel

140 25 27 qui postquam recessit a Domino tetenderunt ei insidias in Hierusalem cumque fugisset Lachis miserunt et interfecerunt eum ibi

140 25 28 reportantesque super equos sepelierunt eum cum patribus suis in civitate David

140 26 1 omnis autem populus Iuda filium eius Oziam annorum sedecim constituit regem pro patre suo Amasia

140 26 2 ipse aedificavit Ahilath et restituit eam dicioni Iudae postquam dormivit rex cum patribus suis

140 26 3 sedecim annorum erat Ozias cum regnare coepisset et quinquaginta duobus annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Hiechelia de Hierusalem

140 26 4 fecitque quod erat rectum in oculis Domini iuxta omnia quae fecerat Amasias pater eius

140 26 5 et exquisivit Deum in diebus Zacchariae intellegentis et videntis Deum cumque requireret Dominum direxit eum in omnibus

140 26 6 denique egressus est et pugnavit contra Philisthim et destruxit murum Geth et murum Iabniae murumque Azoti aedificavit quoque oppida in Azoto et in Philisthim

140 26 7 et adjuvit eum Deus contra Philisthim et contra Arabas qui habitabant in Gurbaal et contra Ammanitas

140 26 8 pendebantque Ammanitae munera Oziae et divulgatum est nomen eius usque ad introitum Aegypti propter crebras victorias

140 26 9 aedificavitque Ozias turres in Hierusalem super portam Anguli et super portam Vallis et reliquas in eodem muri latere firmavitque eas

140 26 10 extruxit etiam turres in solitudine et fodit cisternas plurimas eo quod haberet multa pecora tam in campestribus quam in heremi vastitate vineas quoque habuit et vitores in montibus et in Carmelo erat quippe homo agriculturae deditus

140 26 11 fuit autem exercitus bellatorum eius qui procedebant ad proelia sub manu Hiehihel scribae Maasiaeque doctoris et sub manu Ananiae qui erat de ducibus regis

140 26 12 omnisque numerus principum per familias virorum fortium duum milium sescentorum

140 26 13 et sub eis universus exercitus trecentorum et septem milium quingentorum qui erant apti ad bella et pro rege contra adversarios dimicabant

140 26 14 praeparavit quoque eis Ozias id est cuncto exercitui clypeos et hastas et galeas et loricas arcusque et fundas ad iaciendos lapides

140 26 15 et fecit in Hierusalem diversi generis machinas quas in turribus conlocavit et in angulis murorum ut mitterent sagittas et saxa grandia egressumque est nomen eius procul eo quod auxiliaretur ei Dominus et corroborasset illum

140 26 16 sed cum roboratus esset elevatum est cor eius in interitum suum et neglexit Dominum Deum suum ingressusque templum Domini adolere voluit incensum super altare thymiamatis

140 26 17 statimque ingressus post eum Azarias sacerdos et cum eo sacerdotes Domini octoginta viri fortissimi

140 26 18 restiterunt regi atque dixerunt non est tui officii Ozia ut adoleas incensum Domino sed sacerdotum hoc est filiorum Aaron qui consecrati sunt ad huiusmodi ministerium egredere de sanctuario ne contempseris quia non reputabitur tibi in gloriam hoc a Domino Deo

140 26 19 iratusque est Ozias et tenens in manu turibulum ut adoleret incensum minabatur sacerdotibus statimque orta est lepra in fronte eius coram sacerdotibus in domo Domini super altare thymiamatis

140 26 20 cumque respexisset eum Azarias pontifex et omnes reliqui sacerdotes viderunt lepram in fronte eius et festinato expulerunt eum sed et ipse perterritus adceleravit egredi eo quod sensisset ilico plagam Domini

140 26 21 fuit igitur Ozias rex leprosus usque ad diem mortis suae et habitavit in domo

separata plenus lepra ob quam et eiectus fuerat de domo Domini porro Ioatham filius eius rexit domum regis et iudicabat populum terrae

140 26 22 reliqua autem sermonum Oziae priorum et novissimorum scripsit Esaias filius Amos propheta

140 26 23 dormivitque Ozias cum patribus suis et sepelierunt eum in agro regalium sepulchrorum eo quod esset leprosus regnavitque Ioatham filius eius pro eo

140 27 1 viginti quinque annorum erat Ioatham cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Hierusa filia Sadoc

140 27 2 fecitque quod rectum erat coram Domino iuxta omnia quae fecerat Ozias pater suus excepto quod non est ingressus templum Domini et adhuc populus delinquebat

140 27 3 ipse aedificavit portam domus Domini Excelsam et in muro Ophel multa construxit

140 27 4 urbes quoque aedificavit in montibus Iuda et in saltibus castella et turre

140 27 5 ipse pugnavit contra regem filiorum Ammon et vicit eos dederuntque ei filii Ammon in tempore illo centum talenta argenti et decem milia choros tritici ac totidem choros hordei haec ei praebuerunt filii Ammon in anno secundo et tertio

140 27 6 corroboratusque est Ioatham eo quod direxisset vias suas coram Domino Deo suo

140 27 7 reliqua autem sermonum Ioatham et omnes pugnae eius et opera scripta sunt in libro regum Israhel et Iuda

140 27 8 viginti quinque annorum erat cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem

140 27 9 dormivitque Ioatham cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate David et regnavit Achaz filius eius pro eo

140 28 1 viginti annorum erat Achaz cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem non fecit rectum in conspectu Domini sicut David pater eius

140 28 2 sed ambulavit in viis regum Israhel insuper et statuas fudit Baalim

140 28 3 ipse est qui adolevit incensum in valle Benennon et lustravit filios suos in igne iuxta ritum gentium quas interfecit Dominus in adventu filiorum Israhel

140 28 4 sacrificabat quoque et thymiama succendebat in excelsis et in collibus et sub omni ligno frondoso

140 28 5 tradiditque eum Dominus Deus eius in manu regis Syriae qui percussit eum magnamque praedam de eius cepit imperio et adduxit in Damascum manibus quoque regis Israhel traditus est et percussus plaga grandi

140 28 6 occiditque Phacee filius Romeliae de Iuda centum viginti milia in die uno omnes viros bellatores eo quod reliquissent Dominum Deum patrum suorum

140 28 7 eodem tempore occidit Zechri vir potens ex Ephraim Masiam filium regis et Ezricam ducem domus eius Helcanam quoque secundum a rege

140 28 8 ceperuntque filii Israhel de fratribus suis ducenta milia mulierum puerorum et puellarum et infinitam praedam pertuleruntque eam in Samariam

140 28 9 ea tempestate erat ibi propheta Domini nomine Oded qui egressus obviam exercitui venientium in Samariam dixit eis ecce iratus Dominus Deus patrum vestrorum contra Iudam tradidit eos manibus vestris et occidistis illos atrociter ita ut caelum pertingeret vestra crudelitas

140 28 10 insuper filios Iuda et Hierusalem vultis vobis subicere in servos et ancillas quod nequaquam factu opus est peccatis enim super hoc Domino Deo vestro

140 28 11 sed audite consilium meum et reducite captivos quos adduxistis de fratribus vestris quia magnus furor Domini inminet vobis

140 28 12 steterunt itaque viri de principibus filiorum Ephraim Azarias filius Iohanen Barachias filius Mosollamoth Hiezechias filius Sellum et Amasa filius Adali contra eos qui veniebant de proelio

140 28 13 et dixerunt eis non introducetis huc captivos ne peccemus Domino quare

vultis adicere super peccata nostra et vetera cumulare delicta grande quippe peccatum est et ira furoris Domini inminet super Israhel

140 28 14 dimiseruntque viri bellatores praedam et universa quae ceperant coram principibus et omni multitudine

140 28 15 steteruntque viri quos supra memoravimus et adprehendentes captivos omnesque qui nudi erant vestierunt de spoliis cumque vestissent eos et calciassent et refecissent cibo ac potu unxissent quoque propter laborem et adhibuissent eis curam quicumque ambulare non poterant et erant inbecillo corpore inposuerunt eos iumentis et adduxerunt Hierichum civitatem Palmarum ad fratres eorum ipsique reversi sunt Samariam

140 28 16 tempore illo misit rex Achaz ad regem Assyriorum auxilium postulans

140 28 17 veneruntque Idumei et percusserunt multos ex Iuda et ceperunt praedam magnam

140 28 18 Philisthim quoque diffusi sunt per urbes campestris et ad meridiem Iuda ceperuntque Bethsames et Ahilon et Gaderoth Soccho quoque et Thamnam et Gamzo cum viculis suis et habitaverunt in eis

140 28 19 humiliaverat enim Dominus Iudam propter Achaz regem Iuda eo quod nudasset eum auxilio et contemptui habuisset Dominum

140 28 20 adduxitque contra eum Thaglathphalnasar regem Assyriorum qui et adflixit eum et nullo resistente vastavit

140 28 21 igitur Achaz spoliata domo Domini et domo regum et principum dedit regi Assyriorum munera et tamen nihil ei profuit

140 28 22 insuper et in tempore angustiae suae auxit contemptum in Dominum ipse per se rex Achaz

140 28 23 immolavit diis Damasci victimas percussoribus suis et dixit dii regum Syriae auxiliantur eis quos ego placabo hostiis et aderunt mihi cum e contrario ipsi fuerint ruina eius et universo Israhel

140 28 24 direptis itaque Achaz omnibus vasis domus Dei atque con fractis clusit ianuas templi Dei et fecit sibi altaria in universis angulis Hierusalem

140 28 25 in omnibus quoque urbibus Iuda extruxit aras ad cremandum tus atque ad iracundiam provocavit Dominum Deum patrum suorum

140 28 26 reliqua autem sermonum eius et omnium operum priorum et novissimorum scripta sunt in libro regum Iuda et Israhel

140 28 27 dormivitque Achaz cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate Hierusalem neque enim receperunt eum in sepulchra regum Israhel regnavitque Ezechias filius eius pro eo

140 29 1 igitur Ezechias regnare coepit cum viginti quinque esset annorum et viginti novem annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Abia filia Zacchariae

140 29 2 fecitque quod erat placitum in conspectu Domini iuxta omnia quae fecerat David pater eius

140 29 3 ipse anno et mense primo regni sui aperuit valvas domus Domini et instauravit eas

140 29 4 adduxitque sacerdotes atque Levitas et congregavit eos in plateam orientalem

140 29 5 dixitque ad eos audite me Levitae et sanctificamini mundate domum Domini Dei patrum vestrorum auferte omnem inmunditiam de sanctuario

140 29 6 peccaverunt patres nostri et fecerunt malum in conspectu Domini Dei nostri derelinquentes eum averterunt facies suas a tabernaculo Domini et praebuerunt dorsum

140 29 7 cluserunt ostia quae erant in porticu et extinxerunt lucernas incensumque non adoleverunt et holocausta non obtulerunt in sanctuario Deo Israhel

140 29 8 concitatus est itaque furor Domini super Iudam et Hierusalem tradiditque eos in commotionem et in interitum et in sibilum sicut ipsi cernitis oculis vestris

140 29 9 en corruerunt patres nostri gladiis filii nostri et filiae nostrae et coniuges captivae ductae sunt propter hoc scelus

140 29 10 nunc igitur placet mihi ut ineamus foedus cum Domino Deo Israhel et avertat a nobis furorem irae suae

140 29 11 filii mi nolite neglegere vos elegit Dominus ut stetis coram eo et ministretis illi colatis eum et cremetis incensum

140 29 12 surrexerunt ergo Levitae Maath filius Amasiae et Iohel filius Azariae de filiis Caath porro de filiis Merari Cis filius Abdai et Azarias filius Iallelel de filiis autem Gersom Ioha filius Zemina et Eden filius Ioaha

140 29 13 at vero de filiis Elisaphan Samri et Iahihel de filiis quoque Asaph Zaccharias et Mathanias

140 29 14 necnon de filiis Heman Iahihel et Semei sed et de filiis Idithun Semeias et Ozihel

140 29 15 congregaveruntque fratres suos et sanctificati sunt et ingressi iuxta mandatum regis et imperium Domini ut expiarent domum Dei

140 29 16 sacerdotes quoque ingressi templum Domini ut sanctificarent illud extulerunt omnem immunditiam quam intro reppererant in vestibulum domus Domini quam tulerunt Levitae et asportaverunt ad torrentem Cedron foras

140 29 17 coeperunt autem prima die mensis primi mundare et in die octava eiusdem mensis ingressi sunt porticum templi Domini expiaveruntque templum diebus octo et in die sextadecima mensis eiusdem quod coeperant impleverunt

140 29 18 ingressi quoque sunt ad Ezechiam regem et dixerunt ei sanctificavimus omnem domum Domini et altare holocaustoseos vasaque eius necnon et mensam propositionis cum omnibus vasis suis

140 29 19 cunctamque templi supellectilem quam polluerat rex Achaz in regno suo postquam praevaricatus est et ecce exposita sunt omnia coram altari Domini

140 29 20 consurgensque diluculo Ezechias rex adunavit omnes principes civitatis et ascendit domum Domini

140 29 21 obtuleruntque simul tauros septem arietes septem agnos septem et hircos septem pro peccato pro regno pro sanctuario pro Iuda dixit quoque sacerdotibus filiis Aaron ut offerrent super altare Domini

140 29 22 mactaverunt igitur tauros et susceperunt sacerdotes sanguinem et fuderunt illud super altare mactaverunt etiam arietes et illorum sanguinem super altare fuderunt immolaverunt agnos et fuderunt super altare sanguinem

140 29 23 adplicaverunt hircos pro peccato coram rege et universa multitudine inposueruntque manus suas super eos

140 29 24 et immolaverunt illos sacerdotes et asperserunt sanguinem eorum altari pro piaculo universi Israhelis pro omni quippe Israhel praeceperat rex ut holocaustum fieret et pro peccato

140 29 25 constituit quoque Levitas in domo Domini cum cymbalis et psalteriis et citharis secundum dispositionem David et Gad videntis regis et Nathan prophetae siquidem Domini praeceptum fuit per manum prophetarum eius

140 29 26 steteruntque Levitae tenentes organa David et sacerdotes tubas

140 29 27 et iussit Ezechias ut offerrent holocaustum super altare cumque offerrentur holocausta coeperunt laudes canere Domino et clangere tubis atque in diversis organis quae David rex Israhel reppererat concrepare

140 29 28 omni autem turba adorante cantores et hii qui tenebant tubas erant in officio suo donec conpleretur holocaustum

140 29 29 cumque finita esset oblatio incurvatus est rex et omnes qui erant cum eo et adoraverunt

140 29 30 praecepitque Ezechias et principes Levitis ut laudarent Dominum sermonibus David et Asaph videntis qui laudaverunt eum magna laetitia et curvato genu adoraverunt

140 29 31 Ezechias autem etiam haec addidit implestis manus vestras Domino accedite et offerte victimas et laudes in domo Domini obtulit ergo universa multitudo hostias et laudes et

holocausta mente devota

140 29 32 porro numerus holocaustorum quae obtulit multitudo hic fuit tauros septuaginta arietes centum agnos ducentos

140 29 33 sanctificaveruntque Domino boves sescentos et oves tria milia

140 29 34 sacerdotes vero pauci erant nec poterant sufficere ut pelles holocaustorum detraherent unde et Levitae fratres eorum adiuverunt eos donec impleretur opus et sanctificarentur antistites Levitae quippe faciliori ritu sanctificantur quam sacerdotes

140 29 35 fuerunt igitur holocausta plurima adipēs pacificorum et libamina holocaustorum et completus est cultus domus Domini

140 29 36 laetatusque est Ezechias et omnis populus eo quod ministerium Domini esset expletum de repente quippe hoc fieri placuerat

140 30 1 misit quoque Ezechias ad omnem Israhel et Iudam scripsitque epistulas ad Ephraim et Manassem ut venirent ad domum Domini in Hierusalem et facerent phase Domino Deo Israhel

140 30 2 inito ergo consilio regis et principum et universi coetus Hierusalem decreverunt ut facerent phase mense secundo

140 30 3 non enim occurrerant facere in tempore suo quia sacerdotes qui possent sufficere sanctificati non fuerant et populus necdum congregatus erat in Hierusalem

140 30 4 placuitque sermo regi et omni multitudini

140 30 5 et decreverunt ut mitterent nuntios in universum Israhel de Bersabee usque Dan ut venirent et facerent phase Domino Deo Israhel in Hierusalem multi enim non fecerant sicut lege praescriptum est

140 30 6 perrexeruntque cursores cum epistulis ex regis imperio et principum eius in universum Israhel et Iudam iuxta quod rex iusserat praedicantes filii Israhel revertimini ad Dominum Deum Abraham et Isaac et Israhel et revertetur ad reliquias quae effugerunt manum regis Assyriorum

140 30 7 nolite fieri sicut patres vestri et fratres qui recesserunt a Domino Deo patrum suorum et tradidit eos in interitum ut ipsi cernitis

140 30 8 nolite indurare cervices vestras sicut patres vestri tradite manus Domino et venite ad sanctuarium eius quod sanctificavit in aeternum servite Domino Deo patrum vestrorum et avertetur a vobis ira furoris eius

140 30 9 si enim vos reversi fueritis ad Dominum fratres vestri et filii habebunt misericordiam coram dominis suis qui illos duxere captivos et revertentur in terram hanc pius enim et clemens est Dominus Deus vester et non avertet faciem suam a vobis si reversi fueritis ad eum

140 30 10 igitur cursores pergebant velociter de civitate in civitatem per terram Ephraim et Manasse usque Zabulon illis inridentibus et subsannantibus eos

140 30 11 attamen quidam viri ex Aser et Manasse et Zabulon adquiescentes consilio venerunt Hierusalem

140 30 12 in Iuda vero facta est manus Domini ut daret eis cor unum et facerent iuxta praeceptum regis et principum verbum Domini

140 30 13 congregatique sunt in Hierusalem populi multi ut facerent sollemnitatem azymorum in mense secundo

140 30 14 et surgentes destruxerunt altaria quae erant in Hierusalem atque universa in quibus idolis adolebatur incensum subvertentes proiecerunt in torrentem Cedron

140 30 15 immolaverunt autem phase quartadecima die mensis secundi sacerdotes quoque atque Levitae tandem sanctificati obtulerunt holocausta in domo Domini

140 30 16 steteruntque in ordine suo iuxta dispositionem et legem Mosi hominis Dei sacerdotes vero suscipiebant effundendum sanguinem de manibus Levitarum

140 30 17 eo quod multa turba sanctificata non esset et idcirco Levitae immolarent phase his qui non occurrerant sanctificari Domino

140 30 18 magna etiam pars populi de Ephraim et Manasse et Isachar et Zabulon quae sanctificata non fuerat comedit phase non iuxta quod scriptum est et oravit pro eis Ezechias dicens

Dominus bonus propitiabitur

14O 30 19 cunctis qui in toto corde requirunt Dominum Deum patrum suorum et non inputabit eis quod minus sanctificati sunt

14O 30 20 quem exaudivit Dominus et placatus est populo

14O 30 21 feceruntque filii Israhel qui inventi sunt in Hierusalem sollemnitatem azymorum septem diebus in laetitia magna laudantes Dominum per singulos dies Levitae quoque et sacerdotes per organa quae suo officio congruebant

14O 30 22 et locutus est Ezechias ad cor omnium Levitarum qui habebant intellegentiam bonam super Domino et comederunt septem diebus sollemnitatis immolantes victimas pacificorum et laudantes Dominum Deum patrum suorum

14O 30 23 placuitque universae multitudini ut celebrarent etiam alios dies septem quod et fecerunt cum ingenti gaudio

14O 30 24 Ezechias enim rex Iuda praebuerat multitudini mille tauros et septem milia ovium principes vero dederant populo tauros mille et oves decem milia sanctificata ergo est sacerdotum plurima multitudo

14O 30 25 et hilaritate perfusa omnis turba Iuda tam sacerdotum et Levitarum quam universae frequentiae quae venerat ex Israhel proselytorum quoque de terra Israhel et habitantium in Iuda

14O 30 26 factaque est grandis celebritas in Hierusalem qualis a diebus Salomonis filii David regis Israhel in ea urbe non fuerat

14O 30 27 surrexerunt autem sacerdotes atque Levitae benedicentes populo et exaudita est vox eorum pervenitque oratio in habitaculum sanctum caeli

14O 31 1 cumque haec fuissent rite celebrata egressus est omnis Israhel qui inventus fuerat in urbibus Iuda et fregerunt simulacra succideruntque lucos demoliti sunt excelsa et altaria destruxerunt non solum de universo Iuda et Benjamin sed de Ephraim quoque et Manasse donec penitus everterent reversique sunt omnes filii Israhel in possessiones et civitates suas

14O 31 2 Ezechias vero constituit turmas sacerdotales et leviticas per divisiones suas unumquemque in officio proprio tam sacerdotum videlicet quam Levitarum ad holocausta et pacifica ut ministrarent et confiterentur canerentque in portis castrorum Domini

14O 31 3 pars autem regis erat ut de propria eius substantia offerretur holocaustum mane semper et vespere sabbatis quoque et kalendis et sollemnitatibus ceteris sicut scriptum est in lege Mosi

14O 31 4 praecepit etiam populo habitantium Hierusalem ut darent partes sacerdotibus et Levitis et possent vacare legi Domini

14O 31 5 quod cum percrebuisset in auribus multitudinis plurimas obtulere primitias filii Israhel frumenti vini et olei mellis quoque et omnium quae gignit humus decimas obtulerunt

14O 31 6 sed et filii Israhel et Iuda qui habitabant in urbibus Iuda obtulerunt decimas boum et ovium decimasque sanctorum quae voverant Domino Deo suo atque universa portantes fecerunt acervos plurimos

14O 31 7 mense tertio coeperunt acervorum iacere fundamenta et mense septimo compleverunt eos

14O 31 8 cumque ingressi fuissent Ezechias et principes eius viderunt acervos et benedixerunt Domino ac populo Israhel

14O 31 9 interrogavitque Ezechias sacerdotes et Levitas cur ita iacerent acervi

14O 31 10 respondit illi Azarias sacerdos primus de stirpe Sadoc dicens ex quo coeperunt offerri primitiae in domo Domini comedimus et saturati sumus remanseruntque plurima eo quod benedixerit Dominus populo suo reliquiarum autem copia est ista quam cernis

14O 31 11 praecepit igitur Ezechias ut praepararent horrea in domo Domini quod cum fecissent

14O 31 12 intulerunt tam primitias quam decimas et quaecumque voverant fideliter fuit autem praefectus eorum Chonenias Levita et Semei frater eius secundus

14O 31 13 post quem Iehel et Azazias et Naath et Asahel et Ierimoth Iozabath quoque et

Helihel et Iesmachias et Maath et Banaias praepositi sub manibus Choneniae et Semei fratris eius ex imperio Ezechiae regis et Azariae pontificis domus Domini ad quos omnia pertinebant
14O 31 14 Core vero filius Iemna Levites et ianitor orientalis portae praepositus erat his quae sponte offerebantur Domino primitiisque et consecratis in sancta sanctorum
14O 31 15 et sub cura eius Eden et Meniamin Hiesue et Sameias Amarias quoque et Sechenias in civitatibus sacerdotum ut fideliter distribuerent fratribus suis partes minoribus atque maioribus
14O 31 16 exceptis maribus ab annis tribus et supra cunctis qui ingrediebantur templum Domini et quicquid per dies singulos conducebat in ministerio atque observationibus iuxta divisiones suas
14O 31 17 sacerdotibus per familias et Levitis a vicesimo anno et supra per ordines et turmas suas
14O 31 18 universaeque multitudini tam uxoribus quam liberis eorum utriusque sexus fideliter cibi de his quae sanctificata fuerant praebebantur
14O 31 19 sed et filiorum Aaron per agros et suburbana urbium singularum dispositi erant viri qui partes distribuerent universo sexui masculino de sacerdotibus et Levitis
14O 31 20 fecit ergo Ezechias universa quae diximus in omni Iuda operatusque est bonum et rectum et verum coram Domino Deo suo
14O 31 21 in universa cultura ministerii domus Domini iuxta legem et caerimonias volens requirere Deum suum in toto corde suo fecitque et prosperatus est
14O 32 1 post quae et huiuscemodi veritatem venit Sennacherib rex Assyriorum et ingressus Iudam obsedit civitates munitas volens eas capere
14O 32 2 quod cum vidisset Ezechias venisse scilicet Sennacherib et totum belli impetum verti contra Hierusalem
14O 32 3 inito cum principibus consilio virisque fortissimis ut obturarent capita fontium quae erant extra urbem et hoc omnium decernente sententia
14O 32 4 congregavit plurimam multitudinem et obturaverunt cunctos fontes et rivum qui fluebat in medio terrae dicentes ne veniant reges Assyriorum et inveniant aquarum abundantiam
14O 32 5 aedificavit quoque agens industrie omnem murum qui fuerat dissipatus et extruxit turres desuper et forinsecus alterum murum instauravitque Mello in civitate David et fecit universi generis armaturam et clypeos
14O 32 6 constituitque principes bellatorum in exercitu et convocavit universos in platea portae civitatis ac locutus est ad cor eorum dicens
14O 32 7 viriliter agite et confortamini nolite timere nec paveatis regem Assyriorum et universam multitudinem quae est cum eo multo enim plures nobiscum sunt quam cum illo
14O 32 8 cum illo est brachium carneum nobiscum Dominus Deus noster qui auxiliator est noster pugnatque pro nobis confortatusque est populus huiuscemodi verbis Ezechiae regis Iuda
14O 32 9 quae postquam gesta sunt misit Sennacherib rex Assyriorum servos suos Hierusalem ipse enim cum universo exercitu obsidebat Lachis ad Ezechiam regem Iuda et ad omnem populum qui erat in urbe dicens
14O 32 10 haec dicit Sennacherib rex Assyriorum in quo habentes fiduciam sedetis obsessi in Hierusalem
14O 32 11 num Ezechias decipit vos ut tradat morti in fame et siti adfirmans quod Dominus Deus vester liberet vos de manu regis Assyriorum
14O 32 12 numquid non iste est Ezechias qui destruxit excelsa illius et altaria et praecepit Iudae et Hierusalem dicens coram altari uno adorabitis et in ipso conburetis incensum
14O 32 13 an ignoratis quae ego fecerim et patres mei cunctis terrarum populis numquid praevaluerunt dii gentium omniumque terrarum liberare regionem suam de manu mea
14O 32 14 quis est de universis diis gentium quas vastaverunt patres mei qui potuerit eruere populum suum de manu mea ut possit etiam Deus vester eruere vos de hac manu
14O 32 15 non vos ergo decipiat Ezechias nec vana persuasione deludat neque credatis ei si enim nullus potuit deus cunctarum gentium atque regnorum liberare populum suum de manu mea

et de manu patrum meorum consequenter nec Deus vester poterit eruere vos de hac manu
14O 32 16 sed et alia multa locuti sunt servi eius contra Dominum Deum et contra
Ezechiam servum eius
14O 32 17 epistulas quoque scripsit plenas blasphemiae in Dominum Deum Israhel et
locutus est adversus eum sicut dii gentium ceterarum non potuerunt liberare populos suos de manu
mea sic et Deus Ezechiae eruere non poterit populum suum de manu ista
14O 32 18 insuper et clamore magno lingua iudaica contra populum qui sedebat in muris
Hierusalem personabat ut terreret eos et caperet civitatem
14O 32 19 locutusque est contra Deum Hierusalem sicut adversum deos populorum
terrae opera manuum hominum
14O 32 20 oraverunt igitur Ezechias rex et Esaias filius Amos prophetae adversum hanc
blasphemiam ac vociferati sunt usque in caelum
14O 32 21 et misit Dominus angelum qui percussit omnem virum robustum et
bellatorem et principem exercitus regis Assyriorum reversusque est cum ignominia in terram suam
cumque ingressus esset domum dei sui filii qui egressi fuerant de utero eius interfecerunt eum
gladio
14O 32 22 salvavitque Dominus Ezechiam et habitatores Hierusalem de manu
Sennacherib regis Assyriorum et de manu omnium et praestitit ei quietem per circuitum
14O 32 23 multi etiam deferebant hostias et sacrificia Domino Hierusalem et munera
Ezechiae regi Iuda qui exaltatus est post haec coram cunctis gentibus
14O 32 24 in diebus illis aegrotavit Ezechias usque ad mortem et oravit Dominum
exaudivitque eum et dedit ei signum
14O 32 25 sed non iuxta beneficia quae acceperat retribuit quia elevatum est cor eius et
facta est contra eum ira et contra Iudam ac Hierusalem
14O 32 26 humiliatusque est postea eo quod exaltatum fuisset cor eius tam ipse quam
habitatores Hierusalem et idcirco non venit super eos ira Domini in diebus Ezechiae
14O 32 27 fuit autem Ezechias dives et inclitus valde et thesauros sibi plurimos
congregavit argenti auri et lapidis pretiosi aromatum et armorum universi generis et vasorum magni
pretii
14O 32 28 apothecas quoque frumenti vini et olei et praesepia omnium iumentorum
caulasque pecoribus
14O 32 29 et urbes exaedificavit habebat quippe greges ovium et armentorum
innumerabiles eo quod dedisset ei Dominus substantiam multam nimis
14O 32 30 ipse est Ezechias qui obturavit superiorem fontem aquarum Gion et avertit
eas subter ad occidentem urbis David in omnibus operibus suis fecit prospere quae voluit
14O 32 31 attamen in legatione principum Babylonis qui missi fuerant ad eum ut
interrogarent de portento quod acciderat super terram dereliquit eum Deus ut temptaretur et nota
fierent omnia quae erant in corde eius
14O 32 32 reliqua autem sermonum Ezechiae et misericordiarum eius scripta sunt in
visione Esiae filii Amos prophetae et in libro regum Iuda et Israhel
14O 32 33 dormivitque Ezechias cum patribus suis et sepelierunt eum supra sepulchra
filiorum David et celebravit eius exequias universus Iuda et omnes habitatores Hierusalem
regnavitque Manasses filius eius pro eo
14O 33 1 duodecim annorum erat Manasses cum regnare coepisset et quinquaginta
quinque annis regnavit in Hierusalem
14O 33 2 fecit autem malum coram Domino iuxta abominationes gentium quas
subvertit Dominus coram filiis Israhel
14O 33 3 et conversus instauravit excelsa quae demolitus fuerat Ezechias pater eius
construxitque aras Baalim et fecit lucos et adoravit omnem militiam caeli et coluit eam
14O 33 4 aedificavit quoque altaria in domo Domini de qua dixerat Dominus in
Hierusalem erit nomen meum in aeternum
14O 33 5 aedificavit autem ea cuncto exercitui caeli in duobus atriis domus Domini

140 33 6 transireque fecit filios suos per ignem in valle Benennon observabat somnia
sectabatur auguria maleficis artibus inserviebat habebat secum magos et incantatores multaque mala
operatus est coram Domino ut iritaret eum

140 33 7 sculptile quoque et conflatile signum posuit in domo Domini de qua locutus
est Dominus ad David et ad Salomonem filium eius dicens in domo hac et in Hierusalem quam
elegi de cunctis tribubus Israhel ponam nomen meum in sempiternum

140 33 8 et movere non faciam pedem Israhel de terra quam tradidi patribus eorum ita
dumtaxat si custodierint facere quae praecepi eis cunctamque legem et caerimonias atque iudicia
per manum Mosi

140 33 9 igitur Manasses seduxit Iudam et habitatores Hierusalem ut facerent malum
super omnes gentes quas subverterat Dominus a facie filiorum Israhel

140 33 10 locutusque est Dominus ad eum et ad populum illius et adtendere noluerunt

140 33 11 idcirco superinduxit eis principes exercitus regis Assyriorum ceperuntque
Manassen et vinctum catenis atque conpedibus duxerunt Babylonem

140 33 12 qui postquam coangustatus est oravit Dominum Deum suum et egit
paenitentiam valde coram Deo patrum suorum

140 33 13 deprecatusque est eum et obsecravit intente et exaudivit orationem eius
reduxitque eum Hierusalem in regnum suum et cognovit Manasses quod Dominus ipse esset Deus

140 33 14 post haec aedificavit murum extra civitatem David ad occidentem Gion in
convalle ab introitu portae Piscium per circuitum usque ad Ophel et exaltavit illum vehementer
constituitque principes exercitus in cunctis civitatibus Iuda munitis

140 33 15 et abstulit deos alienos et simulacrum de domo Domini aras quoque quas
fecerat in monte domus Domini et in Hierusalem et proiecit omnia extra urbem

140 33 16 porro instauravit altare Domini et immolavit super illud victimas et pacifica et
laudem praecepitque Iudae ut serviret Domino Deo Israhel

140 33 17 attamen adhuc populus immolabat in excelsis Domino Deo suo

140 33 18 reliqua autem gestorum Manasse et obsecratio eius ad Deum suum verba
quoque videntium qui loquebantur ad eum in nomine Domini Dei Israhel continentur in sermonibus
regum Israhel

140 33 19 oratio quoque eius et exauditio et cuncta peccata atque contemptus loca etiam
in quibus aedificavit excelsa et fecit lucos et statuas antequam ageret paenitentiam scripta sunt in
sermonibus Ozai

140 33 20 dormivit ergo Manasses cum patribus suis et sepelierunt eum in domo sua
regnavitque pro eo filius eius Amon

140 33 21 viginti duo annorum erat Amon cum regnare coepisset et duobus annis
regnavit in Hierusalem

140 33 22 fecitque malum in conspectu Domini sicut fecerat Manasses pater eius et
cunctis idolis quae Manasses fuerat fabricatus immolavit atque servivit

140 33 23 et non est reveritus faciem Domini sicut reveritus est Manasses pater eius et
multo maiora deliquit

140 33 24 cumque coniurassent adversus eum servi sui interfecerunt eum in domo sua

140 33 25 porro reliqua populi multitudo caesis his qui Amon percusserant constituit
regem Iosiam filium eius pro eo

140 34 1 octo annorum erat Iosias cum regnare coepisset et triginta et uno annis
regnavit in Hierusalem

140 34 2 fecitque quod erat rectum in conspectu Domini et ambulavit in viis David
patris sui non declinavit neque ad dexteram neque ad sinistram

140 34 3 octavo autem anno regni sui cum adhuc esset puer coepit quaerere Deum
patris sui David et duodecimo anno postquam coeperat mundavit Iudam et Hierusalem ab excelsis
et lucis simulacrisque et sculptilibus

140 34 4 destruxeruntque coram eo aras Baalim et simulacra quae superposita fuerant
demoliti sunt lucos etiam et sculptilia succidit atque comminuit et super tumulos eorum qui eis

immolare consueverant fragmenta dispersit

14O 34 5 ossa praeterea sacerdotum conbusit in altaribus idolorum mundavitque Iudam et Hierusalem

14O 34 6 sed et in urbibus Manasse et Ephraim et Symeon usque Nephthalim cuncta subvertit

14O 34 7 cumque altaria dissipasset et lucos et sculptilia contrivisset in frusta cunctaque delubra demolitus esset de universa terra Israhel reversus est Hierusalem

14O 34 8 igitur anno octavodecimo regni sui mundata iam terra et templo Domini misit Saphan filium Eseliae et Maasiam principem civitatis et Ioha filium Ioachaz a commentariis ut instaurarent domum Domini Dei sui

14O 34 9 qui venerunt ad Helciam sacerdotem magnum acceptamque ab eo pecuniam quae inlata fuerat in domum Domini et quam congregaverant Levitae ianitores de Manasse et Ephraim et universis reliquiis Israhel ab omni quoque Iuda et Benjamin et habitatoribus Hierusalem

14O 34 10 tradiderunt in manibus eorum qui praeerant operariis in domo Domini ut instaurarent templum et infirma quaeque sarcirent

14O 34 11 at illi dederunt eam artificibus et cementariis ut emerent lapides de lapidicinis et ligna ad commissuras aedificii et ad contignationem domorum quas destruxerant reges Iuda

14O 34 12 qui fideliter cuncta faciebant erant autem praepositi operantium Iaath et Abdias de filiis Merari Zaccharias et Mosollam de filiis Caath qui urgebant opus omnes Levitae scientes organis canere

14O 34 13 super eos vero qui ad varios usus onera portabant erant scribae et magistri de Levitis ianitores

14O 34 14 cumque efferrent pecuniam quae inlata fuerat in templum Domini repperit Helcias sacerdos librum legis Domini per manum Mosi

14O 34 15 et ait ad Saphan scribam librum legis inveni in domo Domini et tradidit ei

14O 34 16 at ille intulit volumen ad regem et nuntiavit ei dicens omnia quae dedisti in manu servorum tuorum ecce complentur

14O 34 17 argentum quod repperit in domo Domini conflaverunt datumque est praefectis artificum et diversa opera fabricantium

14O 34 18 praeterea tradidit mihi Helcias sacerdos hunc librum quem cum rege praesente recitasset

14O 34 19 audissetque ille verba legis scidit vestimenta sua

14O 34 20 et praecepit Helciae et Ahicam filio Saphan et Abdon filio Micha Saphan quoque scribae et Asaiae servo regis dicens

14O 34 21 ite et orate Dominum pro me et pro reliquiis Israhel et Iuda super universis sermonibus libri istius qui repperit est magnus enim furor Domini stillavit super nos eo quod non custodierint patres nostri verba Domini ut facerent omnia quae scripta sunt in isto volumine

14O 34 22 abiit igitur Helcias et hii qui simul a rege missi fuerant ad Holdan propheten uxorem Sellum filii Thecuath filii Hasra custodis vestium quae habitabat Hierusalem in secunda et locuti sunt ei verba quae supra narravimus

14O 34 23 at illa respondit eis haec dicit Dominus Deus Israhel dicite viro qui misit vos ad me

14O 34 24 haec dicit Dominus ecce ego inducam mala super locum istum et super habitatores eius cunctaque maledicta quae scripta sunt in libro hoc quem legerunt coram rege Iuda

14O 34 25 quia dereliquerunt me et sacrificaverunt diis alienis ut me ad iracundiam provocarent in cunctis operibus manuum suarum idcirco stillavit furor meus super locum istum et non extinguetur

14O 34 26 ad regem autem Iuda qui misit vos pro Domino deprecando sic loquimini haec dicit Dominus Deus Israhel quoniam audisti verba voluminis

14O 34 27 atque emollitum est cor tuum et humiliatus es in conspectu Dei super his quae dicta sunt contra locum hunc et habitatores Hierusalem reveritusque faciem meam scidisti vestimenta tua et flevisti coram me ego quoque exaudivi te dicit Dominus

140 34 28 iam enim colligam te ad patres tuos et infereris in sepulchrum tuum in pace
nec videbunt oculi tui omne malum quod ego inducturus sum super locum istum et super
habitatores eius rettulerunt itaque regi cuncta quae dixerat

140 34 29 at ille convocatis universis maioribus natu Iuda et Hierusalem

140 34 30 ascendit domum Domini unaque omnes viri Iuda et habitatores Hierusalem
sacerdotes et Levitae et cunctus populus a minimo usque ad maximum quibus audientibus in domo
Domini legit rex omnia verba voluminis

140 34 31 et stans in tribunali suo percussit foedus coram Domino ut ambularet post
eum et custodiret praecepta et testimonia et iustificationes eius in toto corde suo et in tota anima sua
faceretque quae scripta sunt in volumine illo quem legerat

140 34 32 adiuravit quoque super hoc omnes qui repperiti fuerant in Hierusalem et
Beniamin et fecerunt habitatores Hierusalem iuxta pactum Domini Dei patrum suorum

140 34 33 abstulit ergo Iosias cunctas abominationes de universis regionibus filiorum
Israhel et fecit omnes qui residui erant in Israhel servire Domino Deo suo cunctis diebus eius non
recesserunt a Domino Deo patrum suorum

140 35 1 fecit autem Iosias in Hierusalem phase Domino quod immolatum est
quartadecima die mensis primi

140 35 2 et constituit sacerdotes in officiis suis hortatusque est eos ut ministrarent in
domo Domini

140 35 3 Levitis quoque ad quorum eruditionem omnis Israhel sanctificabatur Domino
locutus est ponite arcam in sanctuario templi quod aedificavit Salomon filius David rex Israhel
nequaquam enim eam ultra portabitis nunc autem ministrare Domino Deo vestro et populo eius
Israhel

140 35 4 et praeparate vos per domos et cognationes vestras in divisionibus singulorum
sicut praecepit David rex Israhel et descripsit Salomon filius eius

140 35 5 ministrare in sanctuario per familias turmasque leviticis

140 35 6 et sanctificati immolate phase fratres etiam vestros ut possint iuxta verba quae
locutus est Dominus in manu Mosi facere praeparate

140 35 7 dedit praeterea Iosias omni populo qui ibi fuerat inventus in sollemnitate
phase agnos et hedos de gregibus et reliqui pecoris triginta milia boumque tria milia haec de regis
universa substantia

140 35 8 duces quoque eius sponte quod voluerant obtulerunt tam populo quam
sacerdotibus et Levitis porro Helcias et Zaccharias et Iehihel principes domus Domini dederunt
sacerdotibus ad faciendum phase pecora commixtim duo milia sescenta et boves trecentos

140 35 9 Chonenias autem Semeias etiam et Nathanahel fratres eius necnon Asabias et
Iahihel et Iozabath principes Levitarum dederunt ceteris Levitis ad celebrandum phase quinque
milia pecorum et boves quingentos

140 35 10 praeparatumque est ministerium et steterunt sacerdotes in officio suo Levitae
quoque in turmis iuxta regis imperium

140 35 11 et immolatum est phase aspersionemque sacerdotes manu sua sanguinem et
Levitae detraxerunt pelles holocaustorum

140 35 12 et separaverunt ea ut darent per domos et familias singulorum et offerrentur
Domino sicut scriptum est in libro Mosi de bubus quoque fecere similiter

140 35 13 et assaverunt phase super ignem iuxta quod lege praeceptum est pacificas
vero hostias coxerunt in lebetis et caccabis et ollis et festinato distribuerunt universae plebi

140 35 14 sibi autem et sacerdotibus postea paraverunt nam in oblatione holocaustorum
et adipum usque ad noctem sacerdotes fuerant occupati unde Levitae et sibi et sacerdotibus filiis
Aaron paraverunt novissimis

140 35 15 porro cantores filii Asaph stabant in ordine suo iuxta praeceptum David et
Asaph et Heman et Idithun prophetarum regis ianitores vero per portas singulas observabant ita ut
ne puncto quidem discederent a ministerio quam ob rem et fratres eorum Levitae paraverunt eis
cibos

140 35 16 omnis igitur cultura Domini rite completa est in die illa ut facerent phase et offerrent holocausta super altare Domini iuxta praeceptum regis Iosiae
140 35 17 feceruntque filii Israhel qui repperti fuerant ibi phase in tempore illo et sollemnitatem azymorum septem diebus
140 35 18 non fuit phase simile huic in Israhel a diebus Samuhelis prophetae sed nec quisquam de cunctis regibus Israhel fecit phase sicut Iosias sacerdotibus et Levitis et omni Iuda et Israhel qui reppertus fuerat et habitantibus in Hierusalem
140 35 19 octavodecimo anno regni Iosiae hoc phase celebratum est
140 35 20 postquam instauraverat Iosias templum ascendit Nechao rex Aegypti ad pugnandum in Charchamis iuxta Eufraten et processit in occursum eius Iosias
140 35 21 at ille missis ad eum nuntiis ait quid mihi et tibi est rex Iuda non adversum te hodie venio sed contra aliam pugno domum ad quam me Deus festinato ire praecepit desine adversum Deum facere qui mecum est ne interficiat te
140 35 22 noluit Iosias reverti sed praeparavit contra eum bellum nec adquevit sermonibus Nechao ex ore Dei verum perrexit ut dimicaret in campo Mageddo
140 35 23 ibique vulneratus a sagittariis dixit pueris suis educite me de proelio quia oppido vulneratus sum
140 35 24 qui transtulerunt eum de curru in alterum currum qui sequebatur eum more regio et asportaverunt in Hierusalem mortuusque est et sepultus in mausoleo patrum suorum et universus Iuda et Hierusalem luxerunt eum
140 35 25 Hieremias maxime cuius omnes cantores atque cantrices usque in praesentem diem lamentationes super Iosia replicant et quasi lex obtinuit in Israhel ecce scriptum fertur in Lamentationibus
140 35 26 reliqua autem sermonum Iosiae et misericordiarum eius quae lege praecepta sunt Domini
140 35 27 opera quoque illius prima et novissima scripta sunt in libro regum Israhel et Iuda
140 36 1 tulit ergo populus terrae Ioachaz filium Iosiae et constituit regem pro patre suo in Hierusalem
140 36 2 viginti trium annorum erat Ioachaz cum regnare coepisset et tribus mensibus regnavit in Hierusalem
140 36 3 amovit autem eum rex Aegypti cum venisset Hierusalem et condemnavit terram centum talentis argenti et talento auri
140 36 4 constituitque regem pro eo Eliacim fratrem eius super Iudam et Hierusalem et vertit nomen eius Ioacim ipsum vero Ioachaz tulit secum et adduxit in Aegyptum
140 36 5 viginti quinque annorum erat Ioacim cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem fecitque malum coram Domino Deo suo
140 36 6 contra hunc ascendit Nabuchodonosor rex Chaldeorum et vinctum catenis duxit in Babylonem
140 36 7 ad quam et vasa Domini transtulit et posuit ea in templo suo
140 36 8 reliqua autem verborum Ioacim et abominationum eius quas operatus est et quae inventa sunt in eo continentur in libro regum Israhel et Iuda regnavitque Ioachin filius eius pro eo
140 36 9 octo annorum erat Ioachin cum regnare coepisset et tribus mensibus ac decem diebus regnavit in Hierusalem fecitque malum in conspectu Domini
140 36 10 cumque anni circulus volveretur misit Nabuchodonosor rex qui et adduxerunt eum in Babylonem asportatis simul pretiosissimis vasis domus Domini regem vero constituit Sedeciam fratrem eius super Iudam et Hierusalem
140 36 11 viginti et unius anni erat Sedecias cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem
140 36 12 fecitque malum in oculis Domini Dei sui nec erubuit faciem Hieremiae prophetae loquentis ad se ex ore Domini

140 36 13 a rege quoque Nabuchodonosor recessit qui adiuraverat eum per Deum et
induravit cervicem suam et cor ut non reverteretur ad Dominum Deum Israhel
140 36 14 sed et universi principes sacerdotum et populus praevaricati sunt inique iuxta
universas abominationes gentium et polluerunt domum Domini quam sanctificaverat sibi in
Hierusalem
140 36 15 mittebat autem Dominus Deus patrum suorum ad illos per manum nuntiorum
suorum de nocte consurgens et cotidie commonens eo quod parceret populo et habitaculo suo
140 36 16 at illi subsannabant nuntios Dei et parvipendebant sermones eius
inludebantque prophetis donec ascenderet furor Domini in populum eius et esset nulla curatio
140 36 17 adduxit enim super eos regem Chaldeorum et interfecit iuvenes eorum gladio
in domo sanctuarii sui non est misertus adolescentis et virginis et senis nec decrepiti quidem sed
omnes tradidit manibus eius
140 36 18 universaque vasa domus Domini tam maiora quam minora et thesauros templi
et regis et principum transtulit in Babylonem
140 36 19 incenderunt hostes domum Dei destruxerunt murum Hierusalem universas
turres conbuserunt et quicquid pretiosum fuerat demoliti sunt
140 36 20 si quis evaserat gladium ductus in Babylonem servivit regi et filiis eius donec
imperaret rex Persarum
140 36 21 et conpleretur sermo Domini ex ore Hieremiae et celebraret terra sabbata sua
cunctis enim diebus desolationis egit sabbatum usque dum conplerentur septuaginta anni
140 36 22 anno autem primo Cyri regis Persarum ad explendum sermonem Domini
quem locutus fuerat per os Hieremiae suscitavit Dominus spiritum Cyri regis Persarum qui iussit
praedicari in universo regno suo etiam per scripturam dicens
150 1 1 in anno primo Cyri regis Persarum ut conpleretur verbum Domini ex ore
Hieremiae suscitavit Dominus spiritum Cyri regis Persarum et transduxit vocem in universo regno
suo etiam per scripturam dicens
150 1 2 haec dicit Cyrus rex Persarum omnia regna terrae dedit mihi Dominus Deus
caeli et ipse praecepit mihi ut aedificarem ei domum in Hierusalem quae est in Iudaea
150 1 3 quis est in vobis de universo populo eius sit Deus illius cum ipso ascendat
Hierusalem quae est in Iudaea et aedificet domum Domini Dei Israhel ipse est Deus qui est in
Hierusalem
150 1 4 et omnes reliqui in cunctis locis ubicumque habitant adiuvent eum viri de
loco suo argento et auro et substantia et pecoribus excepto quod voluntarie offerunt templo Dei
quod est in Hierusalem
150 1 5 et surrexerunt principes patrum de Iuda et Benjamin et sacerdotes et Levitae
omnis cuius suscitavit Deus spiritum ut ascenderent ad aedificandum templum Domini quod erat in
Hierusalem
150 1 6 universique qui erant in circuitu adiuverunt manus eorum in vasis argenteis et
aureis in substantia in iumentis in supellectili exceptis his quae sponte obtulerunt
150 1 7 rex quoque Cyrus protulit vasa templi Domini quae tulerat Nabuchodonosor
de Hierusalem et posuerat ea in templo dei sui
150 1 8 protulit autem ea Cyrus rex Persarum per manum Mitridatis filii Gazabar et
adnumeravit ea Sasabassar principi Iudae
150 1 9 et hic est numerus eorum fialae aureae triginta fialae argenteae mille cultri
viginti novem scyphi aurei triginta
150 1 10 scyphi argentei secundi quadringenti decem vasa alia mille
150 1 11 omnia vasa aurea et argentea quinque milia quadringenta universa tulit
Sasabassar cum his qui ascendebant de transmigratione Babylonis in Hierusalem
150 2 1 hii sunt autem filii provinciae qui ascenderunt de captivitate quam transtulerat
Nabuchodonosor rex Babylonis in Babylonem et reversi sunt in Hierusalem et Iudam unusquisque
in civitatem suam
150 2 2 qui venerunt cum Zorobabel Hiesua Neemia Saraia Rahelaia Mardochai

Belsan Mesphar Beguai Reum Baana numerus virorum populi Israhel

150	2	3	fili Pharos duo milia centum septuaginta duo
150	2	4	fili Sephetia trecenti septuaginta duo
150	2	5	fili Area septingenti septuaginta quinque
150	2	6	fili Phaethmoab filiorum Iosue Ioab duo milia octingenti duodecim
150	2	7	fili Helam mille ducenti quinquaginta quattuor
150	2	8	fili Zeththua nongenti quadraginta quinque
150	2	9	fili Zacchai septingenti sexaginta
150	2	10	fili Bani sescenti quadraginta duo
150	2	11	fili Bebai sescenti viginti tres
150	2	12	fili Azgad mille ducenti viginti duo
150	2	13	fili Adonicam sescenti sexaginta sex
150	2	14	fili Beguai duo milia quinquaginta sex
150	2	15	fili Adin quadringenti quinquaginta quattuor
150	2	16	fili Ater qui erant ex Hiezechia nonaginta octo
150	2	17	fili Besai trecenti viginti tres
150	2	18	fili Iora centum duodecim
150	2	19	fili Asom ducenti viginti tres
150	2	20	fili Gebbar nonaginta quinque
150	2	21	fili Bethleem centum viginti tres
150	2	22	viri Netupha quinquaginta sex
150	2	23	viri Anathoth centum viginti octo
150	2	24	fili Azmaveth quadraginta duo
150	2	25	fili Cariathiarim Caephira et Beroth septingenti quadraginta tres
150	2	26	fili Arama et Gaba sescenti viginti unus
150	2	27	viri Machmas centum viginti duo
150	2	28	viri Bethel et Gai ducenti viginti tres
150	2	29	fili Nebo quinquaginta duo
150	2	30	fili Megbis centum quinquaginta sex
150	2	31	fili Helam alterius mille ducenti quinquaginta quattuor
150	2	32	fili Arim trecenti viginti
150	2	33	fili Lod Adid et Ono septingenti viginti quinque
150	2	34	fili Hiericho trecenti quadraginta quinque
150	2	35	fili Sennaa tria milia sescenti triginta
150	2	36	sacerdotes filii Idaia in domo Hiesue nongenti septuaginta tres
150	2	37	fili Emmer mille quinquaginta duo
150	2	38	fili Phessur mille ducenti quadraginta septem
150	2	39	fili Arim mille decem et septem
150	2	40	Levitae filii Hiesue et Cedmihel filiorum Odevia septuaginta quattuor
150	2	41	cantores filii Asaph centum viginti octo
150	2	42	fili ianitorum filii Sellum filii Ater filii Telmon filii Accub filii Atita filii

Sobai universi centum triginta novem

150	2	43	Nathinnei filii Sia filii Asupha filii Tebbaoth
150	2	44	fili Ceros filii Siaan filii Phadon
150	2	45	fili Levana filii Agaba filii Accub
150	2	46	fili Agab filii Selmai filii Anan
150	2	47	fili Gaddel filii Gaer filii Rahaia
150	2	48	fili Rasin filii Nechoda filii Gazem
150	2	49	fili Aza filii Phasea filii Besee
150	2	50	fili Asenaa filii Munim filii Nephusim
150	2	51	fili Becbuc filii Acupha filii Arur
150	2	52	fili Besluth filii Maida filii Arsa

150 2 53 filii Bercos filii Sisara filii Thema
150 2 54 filii Nasia filii Atupha
150 2 55 filii servorum Salomonis filii Sotei filii Suphereth filii Pharuda
150 2 56 filii Iala filii Dercon filii Gedel
150 2 57 filii Saphatia filii Athil filii Phocereth qui erant de Asebaim filii Ammi
150 2 58 omnes Nathinnei et filii servorum Salomonis trecenti nonaginta duo
150 2 59 et hii qui ascenderunt de Thelmela Thelarsa Cherub et Don et Mer et non
potuerunt indicare domum patrum suorum et semen suum utrum ex Israhel essent
150 2 60 filii Delaia filii Tobia filii Necoda sescenti quinquaginta duo
150 2 61 et de filiis sacerdotum filii Obia filii Accos filii Berzellai qui accepit de
filiabus Berzellai Galaditis uxorem et vocatus est nomine eorum
150 2 62 hii quaesierunt scripturam genealogiae suae et non invenerunt et eiecti sunt de
sacerdotio
150 2 63 et dixit Athersatha eis ut non comederent de sancto sanctorum donec surgeret
sacerdos doctus atque perfectus
150 2 64 omnis multitudo quasi unus quadraginta duo milia trecenti sexaginta
150 2 65 exceptis servis eorum et ancillis qui erant septem milia trecenti triginta
septem et in ipsis cantores atque cantrices ducentae
150 2 66 equi eorum septingenti triginta sex muli eorum ducenti quadraginta quinque
150 2 67 cameli eorum quadringenti triginta quinque asini eorum sex milia septingenti
viginti
150 2 68 et de principibus patrum cum ingrederentur templum Domini quod est in
Hierusalem sponte obtulerunt in domum Dei ad extruendam eam in loco suo
150 2 69 secundum vires suas dederunt in inpensas operis auri solidos sexaginta milia
et mille argenti minas quinque milia et vestes sacerdotales centum
150 2 70 habitaverunt ergo sacerdotes et Levitae et de populo et cantores et ianitores et
Nathinnei in urbibus suis universusque Israhel in civitatibus suis
150 3 1 iamque venerat mensis septimus et erant filii Israhel in civitatibus suis
congregatus est ergo populus quasi vir unus in Hierusalem
150 3 2 et surrexit Iosue filius Iosedech et fratres eius sacerdotes et Zorobabel filius
Salathihel et fratres eius et aedificaverunt altare Dei Israhel ut offerrent in eo holocaustomata sicut
scriptum est in lege Mosi viri Dei
150 3 3 conlocaverunt autem altare super bases suas deterrentibus eos per circuitum
populis terrarum et obtulerunt super illud holocaustum Domino mane et vespere
150 3 4 feceruntque sollemnitatem tabernaculorum sicut scriptum est et holocaustum
diebus singulis per ordinem secundum praeceptum opus diei in die suo
150 3 5 et post haec holocaustum iuge tam in kalendis quam in universis
sollemnitatibus Domini quae erant consecratae et in omnibus in quibus ultro offerebatur munus Deo
150 3 6 a primo die mensis septimi coeperunt offerre holocaustum Domino porro
templum Dei fundatum necdum erat
150 3 7 dederunt autem pecunias latomis et cementariis cibum quoque et potum et
oleum Sidoniis Tyriisque ut deferrent ligna cedrina de Libano ad mare Ioppes iuxta quod
praeceperat Cyrus rex Persarum eis
150 3 8 anno autem secundo adventus eorum ad templum Dei in Hierusalem mense
secundo coeperunt Zorobabel filius Salathihel et Iosue filius Iosedech et reliqui de fratribus eorum
sacerdotes et Levitae et omnes qui venerant de captivitate in Hierusalem et constituerunt Levitas a
viginti annis et supra ut urguerent opus Domini
150 3 9 stetitque Iosue filii eius et fratres eius Cedmihel et filii eius et filii Iuda quasi
unus ut instarent super eos qui faciebant opus in templo Dei filii Enadad filii eorum et fratres eorum
Levitae
150 3 10 fundato igitur a cementariis templo Domini steterunt sacerdotes in ornatu suo
cum tubis et Levitae filii Asaph in cymbalis ut laudarent Deum per manus David regis Israhel

150 3 11 et concinebant in hymnis et confessione Domino quoniam bonus quoniam in
aeternum misericordia eius super Israhel omnis quoque populus vociferabatur clamore magno in
laudando Dominum eo quod fundatum esset templum Domini

150 3 12 plurimi etiam de sacerdotibus et Levitis et principes patrum seniores qui
viderant templum prius cum fundatum esset et hoc templum in oculis eorum flebant voce magna et
multi vociferantes in laetitia elevabant vocem

150 3 13 nec poterat quisquam agnoscere vocem clamoris laetantium et vocem fletus
populi commixtim enim populus vociferabatur clamore magno et vox audiebatur procul

150 4 1 audierunt autem hostes Iudae et Benjamin quia filii captivitatis aedificarent
templum Domino Deo Israhel

150 4 2 et accedentes ad Zorobabel et ad principes patrum dixerunt eis aedificemus
vobiscum quia ita ut vos quaerimus Deum vestrum ecce nos immolamus victimas ex diebus
Asoraddan regis Assur qui adduxit nos huc

150 4 3 et dixit eis Zorobabel et Iosue et reliqui principes patrum Israhel non est vobis
et nobis ut aedificemus domum Deo nostro sed nos ipsi soli aedificabimus Domino Deo nostro sicut
praecepit nobis rex Cyrus rex Persarum

150 4 4 factum est igitur ut populus terrae inpediret manus populi Iudae et turbaret
eos in aedificando

150 4 5 conduxerunt quoque adversum eos consiliatores ut destruerent consilium
eorum omnibus diebus Cyri regis Persarum et usque ad regnum Darii regis Persarum

150 4 6 in regno autem Asueri principio regni eius scripserunt accusationem
adversum habitatores Iudae et Hierusalem

150 4 7 et in diebus Artaxersis scripsit Beselam Mitridatis et Tabel et reliqui qui erant
in consilio eorum ad Artaxersen regem Persarum epistula autem accusationis scripta erat syriace et
legebatur sermone syro

150 4 8 Reum Beelteem et Samsai scriba scripserunt epistulam unam de Hierusalem
Artaxersi regi huiuscemodi

150 4 9 Reum Beelteem et Samsai scriba et reliqui consiliatores eorum Dinei et
Apharsatheï Terphalei Apharsei Erchuei Babylonii Susannechei Deaei Aelamitae

150 4 10 et ceteri de gentibus quas transtulit Asennaphar magnus et gloriosus et
habitare eas fecit in civitatibus Samariae et in reliquis regionibus trans Flumen in pace

150 4 11 hoc est exemplar epistulae quam miserunt ad eum Artaxersi regi servi tui viri
qui sunt trans Fluvium salutem dicunt

150 4 12 notum sit regi quia Iudaei qui ascenderunt a te ad nos venerunt in Hierusalem
civitatem rebellem et pessimam quam aedificant extruentes muros eius et parietes componentes

150 4 13 nunc igitur notum sit regi quia si civitas illa aedificata fuerit et muri eius
instaurati tributum et vectigal et annuos redditus non dabunt et usque ad reges haec noxa perveniet

150 4 14 nos ergo memores salis quod in palatio comedimus et quia laesiones regis
videre nefas ducimus idcirco misimus et nuntiavimus regi

150 4 15 ut recenseas in libris historiarum patrum tuorum et invenies scriptum in
commentariis et scies quoniam urbs illa urbs rebellis est et nocens regibus et provinciis et bella
conciunt in ea ex diebus antiquis quam ob rem et civitas ipsa destructa est

150 4 16 nuntiamus nos regi quoniam si civitas illa aedificata fuerit et muri ipsius
instaurati possessionem trans Fluvium non habebis

150 4 17 verbum misit rex ad Reum Beelteem et Samsai scribam et ad reliquos qui
erant in consilio eorum habitatores Samariae et ceteris trans Fluvium salutem dicens et pacem

150 4 18 accusationem quam misistis ad nos manifeste lecta est coram me

150 4 19 et a me praeceptum est et recensuerunt inveneruntque quoniam civitas illa a
diebus antiquis adversum reges rebellat et seditones et proelia concitantur in ea

150 4 20 nam et reges fortissimi fuerunt in Hierusalem qui et dominati sunt omni
regioni quae trans Fluvium est tributum quoque et vectigal et redditus accipiebant

150 4 21 nunc ergo audite sententiam ut prohibeatis viros illos et urbs illa non

aedificetur donec si forte a me iussum fuerit

150 4 22 videte ne neglegenter hoc impleatis et paulatim crescat malum contra reges
150 4 23 itaque exemplum edicti Artarxersis regis lectum est coram Reum et Samsai
scriba et consiliariis eorum et abierunt festini in Hierusalem ad Iudaeos et prohibuerunt eos in
brachio et robore

150 4 24 tunc intermissum est opus domus Dei in Hierusalem et non fiebat usque ad
annum secundum regni Darii regis Persarum

150 5 1 prophetaverunt autem Aggeus propheta et Zaccharias filius Addo
prophetantes ad Iudaeos qui erant in Iudaea et Hierusalem in nomine Dei Israhel

150 5 2 tunc surrexerunt Zorobabel filius Salathihel et Iosue filius Iosedech et
coeperunt aedificare templum Dei in Hierusalem et cum eis prophetae Dei adiuvantes eos

150 5 3 in ipso tempore venit ad eos Tatannai qui erat dux trans Flumen et
Starbuzannai et consiliarii eorum sicque dixerunt eis quis dedit vobis consilium ut domum hanc
aedificaretis et muros hos instauraretis

150 5 4 ad quod respondimus eis quae essent nomina hominum auctorum illius
aedificationis

150 5 5 oculus autem Dei eorum factus est super senes Iudaeorum et non potuerunt
inhibere eos placuitque ut res ad Darium referretur et tunc satisfacerent adversus accusationem
illam

150 5 6 exemplar epistulae quam misit Tatannai dux regionis trans Flumen et
Starbuzannai et consiliatores eius Apharsacei qui erant trans Flumen ad Darium regem

150 5 7 sermo quem miserant ei sic scriptus erat Dario regi pax omnis

150 5 8 notum sit regi isse nos ad Iudaeam provinciam ad domum Dei magni quae
aedificatur lapide inpolito et ligna ponuntur in parietibus opusque illud diligenter extruitur et crescit
in manibus eorum

150 5 9 interrogavimus ergo senes illos et ita diximus eis quis dedit vobis potestatem
ut domum hanc aedificaretis et muros instauraretis

150 5 10 sed et nomina eorum quaesivimus ab eis ut nuntiaremus tibi quae scripsimus
nomina virorum qui sunt principes in eis

150 5 11 huiuscemodi autem sermonem responderunt nobis dicentes nos sumus servi
Dei caeli et terrae et aedificamus templum quod erat extractum ante hos annos multos quodque rex
Israhel magnus aedificaverat et extruxerat

150 5 12 postquam autem ad iracundiam provocaverunt patres nostri Deum caeli et
tradidit eos in manu Nabuchodonosor regis Babylonis Chaldei domum quoque hanc destruxit et
populum eius transtulit in Babylonem

150 5 13 anno autem primo Cyri regis Babylonis Cyrus rex proposuit edictum ut
domus Dei aedificaretur

150 5 14 nam et vasa templi Dei aurea et argentea quae Nabuchodonosor tulerat de
templo quod erat in Hierusalem et asportaverat ea in templum Babylonis protulit Cyrus rex de
templo Babylonis et data sunt Sasabassar vocabulo quem et principem constituit

150 5 15 dixitque ei haec vasa tolle et vade et pone ea in templo quod est in
Hierusalem et domus Dei aedificetur in loco suo

150 5 16 tunc itaque Sasabassar ille venit et posuit fundamenta templi Dei in
Hierusalem et ex eo tempore usque nunc aedificatur et necdum completum est

150 5 17 nunc ergo si videtur regi bonum recenseat in bibliotheca regis quae est in
Babylone utrumnam a Cyro rege iussum sit ut aedificaretur domus Dei in Hierusalem et voluntatem
regis super hac re mittat ad nos

150 6 1 tunc Darius rex praecepit et recensuerunt in bibliotheca librorum qui erant
repositi in Babylone

150 6 2 et inventum est in Ecbathanis quod est castrum in Madena provincia volumen
unum talisque scriptus erat in eo commentarius

150 6 3 anno primo Cyri regis Cyrus rex decrevit ut domus Dei quae est in

Hierusalem aedificaretur in loco ubi immolent hostias et ut ponant fundamenta subportantia
altitudinem cubitorum sexaginta et latitudinem cubitorum sexaginta
150 6 4 ordines de lapidibus in politis tres et sic ordines de lignis novis sumptus autem
de domo regis dabuntur
150 6 5 sed et vasa templi Dei aurea et argentea quae Nabuchodonosor tulerat de
templo Hierusalem et adtulerat ea in Babylonem reddantur et referantur in templo Hierusalem in
locum suum quae et posita sunt in templo Dei
150 6 6 nunc ergo Tatannai dux regionis quae est trans Flumen Starbuzannai et
consiliarii vestri Apharsacei qui estis trans Flumen procul recedite ab illis
150 6 7 et dimittite fieri templum Dei illud a duce Iudaeorum et a senioribus eorum
domum Dei illam aedificent in loco suo
150 6 8 sed et a me praeceptum est quid oporteat fieri a presbyteris Iudaeorum illis ut
aedificetur domus Dei scilicet ut de arca regis id est de tributis quae dantur de regione trans Flumen
studiose sumptus dentur viris illis ne impediatur opus
150 6 9 quod si necesse fuerit et vitulos et agnos et hedos in holocaustum Deo caeli
frumentum sal vinum et oleum secundum ritum sacerdotum qui sunt in Hierusalem detur eis per
dies singulos ne sit in aliquo querimonia
150 6 10 et offerant oblationes Deo caeli orentque pro vita regis et filiorum eius
150 6 11 a me ergo positum est decretum ut omnis homo qui hanc mutaverit iussionem
tollatur lignum de domo ipsius et erigatur et configatur in eo domus autem eius publicetur
150 6 12 Deus autem qui habitare fecit nomen suum ibi dissipet omnia regna et
populum qui extenderit manum suam ut repugnet et dissipet domum Dei illam quae est in
Hierusalem ego Darius statui decretum quod studiose impleri volo
150 6 13 igitur Tatannai dux regionis trans Flumen et Starbuzannai et consiliarii eius
secundum quod praeceperat Darius rex sic diligenter exsecuti sunt
150 6 14 seniores autem Iudaeorum aedificabant et prosperabantur iuxta prophetiam
Aggei prophetae et Zacchariae filii Addo et aedificaverunt et construxerunt iubente Deo Israhel et
iubente Cyro et Dario et Artaxerse regibus Persarum
150 6 15 et conpleverunt domum Dei istam usque ad diem tertium mensis adar qui est
annus sextus regni Darii regis
150 6 16 fecerunt autem filii Israhel sacerdotes et Levitae et reliqui filiorum
transmigrationis dedicationem domus Dei in gaudio
150 6 17 et obtulerunt in dedicationem domus Dei vitulos centum arietes ducentos
agnos quadringentos hircos caprarum pro peccato totius Israhel duodecim iuxta numerum tribuum
Israhel
150 6 18 et statuerunt sacerdotes in ordinibus suis et Levitae in vicibus suis super opera
Dei in Hierusalem sicut scriptum est in libro Mosi
150 6 19 fecerunt autem filii transmigrationis pascha quartadecima die mensis primi
150 6 20 purificati enim fuerant sacerdotes et Levitae quasi unus omnes mundi ad
immolandum pascha universis filiis transmigrationis et fratribus suis sacerdotibus et sibi
150 6 21 et comederunt filii Israhel qui reversi fuerant de transmigratione et omnis qui
se separaverat a coinquinatione gentium terrae ad eos ut quaerent Dominum Deum Israhel
150 6 22 et fecerunt sollemnitatem azymorum septem diebus in laetitia quoniam
laetificaverat eos Dominus et converterat cor regis Assur ad eos ut adjuvaret manus eorum in opere
domus Domini Dei Israhel
150 7 1 post haec autem verba in regno Artaxersis regis Persarum Ezras filius
Saraiae filii Azariae filii Helciae
150 7 2 filii Sellum filii Sadoc filii Achitob
150 7 3 filii Amariae filii Azariae filii Maraioth
150 7 4 filii Zariae filii Ozi filii Bocci
150 7 5 filii Abisue filii Finees filii Eleazar filii Aaron sacerdotis ab initio
150 7 6 ipse Ezras ascendit de Babylone et ipse scriba velox in lege Mosi quam dedit

Dominus Deus Israhel et dedit ei rex secundum manum Domini Dei eius super eum omnem petitionem eius

150 7 7 et ascenderunt de filiis Israhel et de filiis sacerdotum et de filiis Levitarum et de cantoribus et de ianitoribus et de Nathinneis in Hierusalem anno septimo Artaxersis regis

150 7 8 et venerunt in Hierusalem mense quinto ipse est annus septimus regis

150 7 9 quia in primo die mensis primi coepit ascendere de Babylone et in primo mensis quinti venit in Hierusalem iuxta manum Dei sui bonam super se

150 7 10 Ezras enim paravit cor suum ut investigaret legem Domini et faceret et doceret in Israhel praeceptum et iudicium

150 7 11 hoc est autem exemplar epistulae edicti quod dedit rex Artaxersis Ezrae sacerdoti scribae erudito in sermonibus et praeceptis Domini et caerimoniis eius in Israhel

150 7 12 Artaxersis rex regum Ezrae sacerdoti scribae legis Dei caeli doctissimo salutem

150 7 13 a me decretum est ut cuicumque placuerit in regno meo de populo Israhel et de sacerdotibus eius et de Levitis ire in Hierusalem tecum vadat

150 7 14 a facie enim regis et septem consiliatorum eius missus es ut visites Iudaeam et Hierusalem in lege Dei tui quae est in manu tua

150 7 15 et ut feras argentum et aurum quod rex et consiliatores eius sponte obtulerunt Deo Israhel cuius in Hierusalem tabernaculum est

150 7 16 et omne argentum et aurum quodcumque inveneris in universa provincia Babylonis et populus offerre voluerit et de sacerdotibus qui sponte obtulerint domui Dei sui quae est in Hierusalem

150 7 17 libere accipe et studiose eme de hac pecunia vitulos arietes agnos et sacrificia et libamina eorum et offer ea super altare templi Dei vestri quod est in Hierusalem

150 7 18 sed et si quid tibi et fratribus tuis placuerit de reliquo argento et auro ut faciatis iuxta voluntatem Dei vestri facite

150 7 19 vasa quoque quae dantur tibi in ministerium domus Dei tui trade in conspectu Dei Hierusalem

150 7 20 sed et cetera quibus opus fuerit in domo Dei tui quantumcumque necesse est ut expendas dabis de thesauro et de fisco regis

150 7 21 et a me ego Artaxersis rex statui atque decrevi omnibus custodibus arcae publicae qui sunt trans Flumen ut quodcumque petierit a vobis Ezras sacerdos scriba legis Dei caeli absque mora detis

150 7 22 usque ad argenti talenta centum et usque ad frumenti choros centum et usque ad vini batos centum et usque ad batos olei centum sal vero absque mensura

150 7 23 omne quod ad ritum Dei caeli pertinet tribuatur diligenter in domo Dei caeli ne forte irascatur contra regnum regis et filiorum eius

150 7 24 vobisque notum facimus de universis sacerdotibus et Levitis cantoribus ianitoribus Nathinneis et ministris domus Dei huius ut vectigal et tributum et annonas non habeatis potestatem inponendi super eos

150 7 25 tu autem Ezras secundum sapientiam Dei tui quae est in manu tua constitue iudices et praesides ut iudicent omni populo qui est trans Flumen his videlicet qui noverunt legem Dei tui sed et inperitos docete libere

150 7 26 et omnis qui non fecerit legem Dei tui et legem regis diligenter iudicium erit de eo sive in mortem sive in exilium sive in condemnationem substantiae eius vel certe in carcerem

150 7 27 benedictus Dominus Deus patrum nostrorum qui dedit hoc in corde regis ut glorificaret domum Domini quae est in Hierusalem

150 7 28 et in me inclinavit misericordiam coram rege et consiliatoribus eius et universis principibus regis potentibus et ego confortatus manu Domini Dei mei quae erat in me congregavi de Israhel principes qui ascenderent mecum

150 8 1 hii sunt ergo principes familiarum et genealogia eorum qui ascenderunt mecum in regno Artaxersis regis de Babylone

150 8 2 de filiis Finees Gersom de filiis Ithamar Danihel de filiis David Attus
150 8 3 de filiis Secheniae et de filiis Pharos Zaccharias et cum eo numerati sunt viri
centum quinquaginta
150 8 4 de filiis Phaethmoab Helioenai filius Zareae et cum eo ducenti viri
150 8 5 de filiis Secheniae filius Hiezihel et cum eo trecenti viri
150 8 6 de filiis Adden Abeth filius Ionathan et cum eo quinquaginta viri
150 8 7 de filiis Helam Isaias filius Athaliae et cum eo septuaginta viri
150 8 8 de filiis Saphatae Zebedia filius Michahel et cum eo octoginta viri
150 8 9 de filiis Ioab Obedia filius Iehihel et cum eo ducenti decem et octo viri
150 8 10 de filiis Selomith filius Iosphiae et cum eo centum sexaginta viri
150 8 11 de filiis Bebai Zaccharias filius Bebai et cum eo viginti octo viri
150 8 12 de filiis Ezgad Iohanan filius Ecetan et cum eo centum decem viri
150 8 13 de filiis Adonicam qui erant novissimi et haec nomina eorum Helifeleth et
Heihel et Samaias et cum eis sexaginta viri
150 8 14 de filiis Beggui Uthai et Zacchur et cum eo septuaginta viri
150 8 15 congregavi autem eos ad fluvium qui decurrit ad Ahavva et mansimus ibi
diebus tribus quaesivique in populo et in sacerdotibus de filiis Levi et non inveni ibi
150 8 16 itaque misi Heliezer et Arihel et Semeam et Helnathan et Iarib et alterum
Helnathan et Nathan et Zacchariam et Mesolam principes et Ioarib et Helnathan sapientes
150 8 17 et misi eos ad Heddo qui est primus in Casphiae loco et posui in ore eorum
verba quae loquerentur ad Addom et ad fratres eius Nathinneos in loco Casphiae ut adducerent
nobis ministros domus Dei nostri
150 8 18 et adduxerunt nobis per manum Dei nostri bonam super nos virum
doctissimum de filiis Moolli filii Levi filii Israhel et Sarabiam et filios eius et fratres eius decem et
octo
150 8 19 et Asabiam et cum eo Isaiam de filiis Merari fratres eius et filios eius viginti
150 8 20 et de Nathinneis quos dederat David et principes ad ministeria Levitarum
Nathinneos ducentos viginti omnes hii suis nominibus vocabantur
150 8 21 et praedicavi ibi ieiunium iuxta fluvium Ahavva ut adfligeremur coram
Domino Deo nostro et peteremus ab eo viam rectam nobis et filiis nostris universaeque substantiae
nostrae
150 8 22 erubui enim petere regem auxilium et equites qui defenderent nos ab inimico
in via quia dixeramus regi manus Dei nostri est super omnes qui quaerunt eum in bonitate et
imperium eius et fortitudo eius et furor super omnes qui derelinquunt eum
150 8 23 ieiunavimus autem et rogavimus Deum nostrum pro hoc et evenit nobis
prosperere
150 8 24 et separavi de principibus sacerdotum duodecim Sarabian Asabian et cum eis
de fratribus eorum decem
150 8 25 adpendique eis argentum et aurum et vasa consecrata domus Dei nostri quae
obtulerat rex et consiliatores eius et principes eius universusque Israhel eorum qui inventi fuerant
150 8 26 et adpendi in manibus eorum argenti talenta sescenta quinquaginta et vasa
argentea centum auri centum talenta
150 8 27 et crateras aureos viginti qui habebant solidos millenos et vasa aeris fulgentis
optimi duo pulchra ut aurum
150 8 28 et dixi eis vos sancti Domini et vasa sancta et argentum et aurum quod sponte
oblatum est Domino Deo patrum vestrorum
150 8 29 vigilate et custodite donec adpendatis coram principibus sacerdotum et
Levitarum et ducibus familiarum Israhel in Hierusalem et thesaurum domus Domini
150 8 30 susceperunt autem sacerdotes et Levitae pondus argenti et auri et vasorum ut
deferrent in Hierusalem in domum Dei nostri
150 8 31 promovimus ergo a flumine Ahavva duodecimo die mensis primi ut
pergeremus Hierusalem et manus Dei nostri fuit super nos et liberavit nos de manu inimici et

insidiatoris in via

150 8 32 et venimus Hierusalem et mansimus ibi diebus tribus

150 8 33 die autem quarta adpensum est argentum et aurum et vasa in domo Dei nostri per manum Meremoth filii Uriae sacerdotis et cum eo Eleazar filius Finees cumque eis Iozaded filius Iosue et Noadaia filius Bennoi Levitae

150 8 34 iuxta numerum et pondus omnium descriptumque est omne pondus in tempore illo

150 8 35 sed et qui venerant de captivitate filii transmigrationis obtulerunt holocaustomata Deo Israhel vitulos duodecim pro omni Israhel arietes nonaginta sex agnos septuaginta septem hircos pro peccato duodecim omnia in holocaustum Domino

150 8 36 dederunt autem edicta regis satrapis qui erant de conspectu regis et ducibus trans Flumen et elevaverunt populum et domum Dei

150 9 1 postquam autem haec completa sunt accesserunt ad me principes dicentes non est separatus populus Israhel et sacerdotes et Levitae a populis terrarum et de abominationibus eorum Chananei videlicet et Hetthei et Ferezei et Iebusei et Ammanitarum et Moabitarum et Aegyptiorum et Amorreorum

150 9 2 tulerunt enim de filiabus eorum sibi et filiis suis et commiscuerunt semen sanctum cum populis terrarum manus etiam principum et magistratum fuit in transgressione hac prima

150 9 3 cumque audissem sermonem istum scidi pallium meum et tunicam et evelli capillos capitis mei et barbae et sedi maerens

150 9 4 convenerunt autem ad me omnes qui timebant verbum Dei Israhel pro transgressione eorum qui de captivitate venerant et ego sedebam tristis usque ad sacrificium vespertinum

150 9 5 et in sacrificio vespertino surrexi de afflictione mea et scisso pallio et tunica curvavi genua mea et expandi manus meas ad Dominum Deum meum

150 9 6 et dixi Deus meus confundor et erubesco levare Deus meus faciem meam ad te quoniam iniquitates nostrae multiplicatae sunt super caput et delicta nostra creverunt usque in caelum

150 9 7 a diebus patrum nostrorum sed et nos ipsi peccavimus granditer usque ad diem hanc et in iniquitatibus nostris traditi sumus ipsi et reges nostri et sacerdotes nostri in manum regum terrarum in gladium in captivitatem in rapinam et in confusionem vultus sicut et die hac

150 9 8 et nunc quasi parum et ad momentum facta est deprecatio nostra apud Dominum Deum nostrum ut dimitterentur nobis reliquiae et daretur paxillus in loco sancto eius et inluminaret oculos nostros Deus noster et daret nobis vitam modicam in servitute nostra

150 9 9 quia servi sumus et in servitute nostra non dereliquit nos Deus noster et inclinavit super nos misericordiam coram rege Persarum ut daret nobis vitam et sublimaret domum Dei nostri et extrueret solitudines eius et daret nobis sepem in Iuda et in Hierusalem

150 9 10 et nunc quid dicemus Deus noster post haec quia dereliquimus mandata tua

150 9 11 quae praecepisti in manu servorum tuorum prophetarum dicens terram ad quam vos ingredimini ut possideatis eam terra immunda est iuxta immunditiam populorum ceterarumque terrarum abominationibus eorum qui repleverunt eam ab ore usque ad os in coinquinatione sua

150 9 12 nunc ergo filias vestras ne detis filiis eorum et filias eorum non accipiatis filiis vestris et non quaeratis pacem eorum et prosperitatem eorum usque in aeternum ut confortemini et comedatis quae bona sunt terrae et heredes habeatis filios vestros usque in saeculum

150 9 13 et post omnia quae venerunt super nos in operibus nostris pessimis et in delicto nostro magno quia tu Deus noster liberasti nos de iniquitate nostra et dedisti nobis salutem sicut est hodie

150 9 14 ut non converteremur et irrita faceremus mandata tua neque matrimonia iungeremus cum populis abominationum istarum numquid iratus es nobis usque ad consummationem ne dimitteres nobis reliquias et salutem

150 9 15 Domine Deus Israhel iustus tu quoniam derelicti sumus qui salvemur sicut
die hac ecce coram te sumus in delicto nostro non enim stari potest coram te super hoc
150 10 1 sic ergo orante Ezra et inplorante eo et flente et iacente ante templum Dei
collectus est ad eum de Israhel coetus grandis nimis virorum et mulierum puerorumque et flevit
populus multo fletu
150 10 2 et respondit Sechenia filius Iehihel de filiis Helam et dixit Ezrae nos
praevaricati sumus in Deum nostrum et duximus uxores alienigenas de populis terrae et nunc si est
paenitentia Israhel super hoc
150 10 3 percutiamus foedus cum Deo nostro ut proiciamus universas uxores et eos qui
de his nati sunt iuxta voluntatem Domini et eorum qui timent praeceptum Dei nostri secundum
legem fiat
150 10 4 surge tuum est decernere nosque erimus tecum confortare et fac
150 10 5 surrexit ergo Ezras et adiuravit principes sacerdotum Levitarum et omnem
Israhel ut facerent secundum verbum hoc et iuraverunt
150 10 6 et surrexit Ezras ante domum Dei et abiit ad cubiculum Iohanan filii Eliasib et
ingressus est illuc panem non comedit et aquam non bibit lugebat enim in transgressione eorum qui
de captivitate venerant
150 10 7 et missa est vox in Iuda et in Hierusalem omnibus filiis transmigrationis ut
congregarentur in Hierusalem
150 10 8 et omnis qui non venerit in tribus diebus iuxta consilium principum et
seniorum auferetur universa substantia eius et ipse abicietur de coetu transmigrationis
150 10 9 convenerunt igitur omnes viri Iuda et Benjamin in Hierusalem tribus diebus
ipse est mensis nonus vicesimo die mensis et sedit omnis populus in platea domus Dei trementes
pro peccato et pluviis
150 10 10 et surrexit Ezras sacerdos et dixit ad eos vos transgressi estis et duxistis
uxores alienigenas ut adderetis super delictum Israhel
150 10 11 et nunc date confessionem Domino Deo patrum vestrorum et facite placitum
eius et separamini a populis terrae et ab uxoribus alienigenis
150 10 12 et respondit universa multitudo dixitque voce magna iuxta verbum tuum ad
nos sic fiat
150 10 13 verumtamen quia populus multus est et tempus pluviae et non sustinemus
stare foris et opus non est diei unius vel duorum vehementer quippe peccavimus in sermone isto
150 10 14 constituentur principes in universa multitudine et omnes in civitatibus nostris
qui duxerunt uxores alienigenas veniant in temporibus statutis et cum his seniores per civitatem et
civitatem et iudices eius donec avertatur ira Dei nostri a nobis super peccato hoc
150 10 15 igitur Jonathan filius Asahel et Iaaizia filius Thecuae steterunt super hoc et
Mesollam et Sebethai Levites adiuverunt eos
150 10 16 feceruntque sic filii transmigrationis et abierunt Ezras sacerdos et viri
principes familiarum in domum patrum suorum et omnes per nomina sua et sederunt in die primo
mensis decimi ut quaererent rem
150 10 17 et consummati sunt omnes viri qui duxerant uxores alienigenas usque ad diem
primam mensis primi
150 10 18 et inventi sunt de filiis sacerdotum qui duxerant uxores alienigenas de filiis
Iosue filii Iosedech et fratres eius Maasia et Eliezer et Iarib et Godolia
150 10 19 et dederunt manus suas ut eicerent uxores suas et pro delicto suo arietem de
ovibus offerrent
150 10 20 et de filiis Emmer Anani et Zebedia
150 10 21 et de filiis Erim Masia et Helia et Semeia et Hiehihel et Ozias
150 10 22 et de filiis Phessur Helioenai Maasia Ismahel Nathanahel Iozabeth et Elasa
150 10 23 et de filiis Levitarum Iozabeth et Semei et Celaia ipse est Calita Phataia Iuda
et Eliezer
150 10 24 et de cantoribus Eliasub et de ianitoribus Sellum et Telem et Uri

150 10 25 et ex Israhel de filiis Pharos Remia et Ezia et Melchia et Miamin et Eliezer et
 Melchia et Banea
 150 10 26 et de filiis Helam Mathania Zaccharias et Hiehil et Abdi et Irimoth et Helia
 150 10 27 et de filiis Zethua Helioenai Eliasib Mathania et Ierimuth et Zabeth et Aziza
 150 10 28 et de filiis Bebai Iohanan Anania Zabbaï Athalai
 150 10 29 et de filiis Bani Mosollam et Melluch et Adaia Iasub et Saal et Ramoth
 150 10 30 et de filiis Phaethmoab Edna et Chalal Banaïas Maasias Mathanias Beselehel
 et Bennui et Manasse
 150 10 31 et de filiis Erem Eliezer Iesue Melchias Semeias Symeon
 150 10 32 Benjamin Maloch Samarias
 150 10 33 de filiis Asom Matthanai Matthetha Zabed Elipheleth Iermai Manasse Semei
 150 10 34 de filiis Bani Maaddi Amram et Huhel
 150 10 35 Baneas et Badaïas Cheiliau
 150 10 36 Vannia Marimuth et Eliasib
 150 10 37 Matthanias Mathanai et Iasi
 150 10 38 et Bani et Bennui Semei
 150 10 39 et Salmias et Nathan et Adaias
 150 10 40 Mechnedabai Sisai Sarai
 150 10 41 Ezrel et Selemau Semeria
 150 10 42 Sellum Amaria Ioseph
 150 10 43 de filiis Nebu Iaihel Matthathias Zabed Zabina Ieddu et Iohel Banaïa
 160 1 1 verba Neemiae filii Echliae et factum est in mense casleu anno vicesimo et
 ego eram in Susis castro
 160 1 2 et venit Anani unus de fratribus meis ipse et viri ex Iuda et interrogavi eos de
 Iudaeis qui remanserant et supererant de captivitate et de Hierusalem
 160 1 3 et dixerunt mihi qui remanserunt et derelicti sunt de captivitate ibi in
 provincia in afflictione magna sunt et in obprobrio et murus Hierusalem dissipatus est et portae eius
 combustae sunt igni
 160 1 4 cumque audissem verba huiuscemodi sedi et flevi et luxi diebus et ieiunabam
 et orabam ante faciem Dei caeli
 160 1 5 et dixi quaeso Domine Deus caeli fortis magne atque terribilis qui custodis
 pactum et misericordiam cum his qui te diligunt et custodiunt mandata tua
 160 1 6 fiat auris tua auscultans et oculi tui aperti ut audias orationem servi tui quam
 ego oro coram te hodie nocte et die pro filiis Israhel servis tuis et confiteor pro peccatis filiorum
 Israhel quibus peccaverunt tibi et ego et domus patris mei peccavimus
 160 1 7 vanitate seducti sumus et non custodivimus mandatum et caerimonias et
 iudicia quae praecepisti Mosi servo tuo
 160 1 8 memento verbi quod mandasti Mosi famulo tuo dicens cum transgressi
 fueritis ego dispergam vos in populos
 160 1 9 et si revertamini ad me et custodiatis mandata mea et faciatis ea etiam si
 abducti fueritis ad extrema caeli inde congregabo vos et inducam in locum quem elegi ut habitaret
 nomen meum ibi
 160 1 10 et ipsi servi tui et populus tuus quos redemisti in fortitudine tua magna et in
 manu tua valida
 160 1 11 obsecro Domine sit auris tua adtendens ad orationem servi tui et ad orationem
 servorum tuorum qui volunt timere nomen tuum et dirige servum tuum hodie et da ei misericordiam
 ante virum hunc ego enim eram pincerna regis
 160 2 1 factum est autem in mense nisan anno vicesimo Artaxersis regis et vinum
 erat ante eum et levavi vinum et dedi regi et non eram quasi languidus ante faciem eius
 160 2 2 dixitque mihi rex quare vultus tuus tristis cum te aegrotum non videam non
 est hoc frustra sed malum nescio quid in corde tuo est et timui valde ac nimis
 160 2 3 et dixi regi rex in aeternum vive quare non maereat vultus meus quia civitas

domus sepulchrorum patris mei deserta est et portae eius combustae sunt igni
 16O 2 4 et ait mihi rex pro qua re postulas et oravi Deum caeli
 16O 2 5 et dixi ad regem si videtur regi bonum et si placet servus tuus ante faciem
 tuam ut mittas me in Iudaeam ad civitatem sepulchri patris mei et aedificabo eam
 16O 2 6 dixitque mihi rex et regina quae sedebat iuxta eum usque ad quod tempus erit
 iter tuum et quando reverteris et placuit ante vultum regis et misit me et constitui ei tempus
 16O 2 7 et dixi regi si regi videtur bonum epistulas det mihi ad duces regionis trans
 Flumen ut transducant me donec veniam in Iudaeam
 16O 2 8 et epistulam ad Asaph custodem saltus regis ut det mihi ligna et tegere possim
 portas turris domus et muri civitatis et domum quam ingressus fuero et dedit mihi rex iuxta manum
 Dei mei bonam mecum
 16O 2 9 et veni ad duces regionis trans Flumen dedique eis epistulas regis miserat
 autem mecum rex principes militum et equites
 16O 2 10 et audierunt Sanaballat Horonites et Tobias servus ammanites et contristati
 sunt adflictione magna quod venisset homo qui quaereret prosperitatem filiorum Israhel
 16O 2 11 et veni Hierusalem et eram ibi diebus tribus
 16O 2 12 et surrexi nocte ego et viri pauci mecum et non indicavi cuiquam quid Deus
 dedisset in corde meo ut facerem in Hierusalem et iumentum non erat mecum nisi animal cui
 sedebam
 16O 2 13 et egressus sum per portam Vallis nocte et ante fontem Draconis et ad portam
 Stercoris et considerabam murum Hierusalem dissipatum et portas eius consumptas igni
 16O 2 14 et transivi ad portam Fontis et ad aquaeductum Regis et non erat locus
 iumento cui sedebam ut transiret
 16O 2 15 et ascendi per torrentem nocte et considerabam murum et reversus veni ad
 portam Vallis et redii
 16O 2 16 magistratus autem nesciebant quo abissem aut quid ego facerem sed et
 Iudaeis et sacerdotibus et optimatibus et magistratibus et reliquis qui faciebant opus usque ad id
 locorum nihil indicaveram
 16O 2 17 et dixi eis vos nostis adflictionem in qua sumus quia Hierusalem deserta est et
 portae eius consumptae sunt igni venite et aedificemus muros Hierusalem et non simus ultra
 obprobrium
 16O 2 18 et indicavi eis manum Dei mei quod esset bona mecum et verba regis quae
 locutus est mihi et aio surgamus et aedificemus et confortatae sunt manus eorum in bono
 16O 2 19 audierunt autem Sanaballat Horonites et Tobias servus ammanites et Gosem
 Arabs et subsannaverunt nos et despexerunt dixeruntque quae est haec res quam facitis numquid
 contra regem vos rebellatis
 16O 2 20 et reddidi eis sermonem dixique ad eos Deus caeli ipse nos iuvat et nos servi
 eius sumus surgamus et aedificemus vobis autem non est pars et iustitia et memoria in Hierusalem
 16O 3 1 et surrexit Eliasib sacerdos magnus et fratres eius sacerdotes et aedificaverunt
 portam Gregis ipsi sanctificaverunt eam et statuerunt valvas eius et usque ad turrem centum
 cubitorum sanctificaverunt eam usque ad turrem Ananehel
 16O 3 2 et iuxta eum aedificaverunt viri Hiericho et iuxta eum aedificavit Zecchur
 filius Amri
 16O 3 3 portam autem Piscium aedificaverunt filii Asanaa ipsi texerunt eam et
 statuerunt valvas eius et seras et vectes et iuxta eos aedificavit Marimuth filius Uriae filii Accus
 16O 3 4 et iuxta eos aedificavit Mosollam filius Barachiae filii Mesezebel et iuxta eos
 aedificavit Sadoc filius Baana
 16O 3 5 et iuxta eos aedificaverunt Thecueni optimates autem eorum non
 subposuerunt colla sua in opere Domini sui
 16O 3 6 et portam Veterem aedificaverunt Ioiada filius Fasea et Mosollam filius
 Besodia ipsi texerunt eam et statuerunt valvas eius et seras et vectes
 16O 3 7 et iuxta eos aedificavit Meletias Gabaonites et Iadon Meronathites viri de

Gabaon et Maspha pro duce qui erat in regione trans Flumen

16O 3 8 et iuxta eum aedificavit Ezihel filius Araia aurifex et iuxta eum aedificavit Anania filius pigmentarii et dimiserunt Hierusalem usque ad murum plateae latoris

16O 3 9 et iuxta eum aedificavit Rafaia filius Ahur princeps vici Hierusalem

16O 3 10 et iuxta eos aedificavit Ieiada filius Aromath contra domum suam et iuxta eum aedificavit Attus filius Asebeniae

16O 3 11 mediam partem vici aedificavit Melchias filius Erem et Asub filius Phaethmoab et turrem Furnorum

16O 3 12 iuxta eum aedificavit Sellum filius Alloes princeps mediae partis vici Hierusalem ipse et filiae eius

16O 3 13 et portam Vallis aedificavit Anun et habitatores Zanoë ipsi aedificaverunt eam et statuerunt valvas eius et seras et vectes et mille cubitos in muro usque ad portam Sterquilinii

16O 3 14 et portam Sterquilinii aedificavit Melchias filius Rechab princeps vici Bethaccharem ipse aedificavit eam et statuit valvas eius et seras et vectes

16O 3 15 et portam Fontis aedificavit Sellum filius Choloozai princeps pagi Maspha ipse aedificavit eam et texit et statuit valvas eius et seras et vectes et muros piscinae Siloae in hortum regis et usque ad gradus qui descendunt de civitate David

16O 3 16 post eum aedificavit Neemias filius Azboc princeps dimidiae partis vici Bethsur usque contra sepulchra David et usque ad piscinam quae grandi opere constructa est et usque ad domum Fortium

16O 3 17 post eum aedificaverunt Levitae Reum filius Benni post eum aedificavit Asebias princeps dimidiae partis vici Ceilae in vico suo

16O 3 18 post eum aedificaverunt fratres eorum Behui filius Enadad princeps dimidiae partis Ceila

16O 3 19 et aedificavit iuxta eum Azer filius Iosue princeps Maspha mensuram secundam contra ascensum firmissimi anguli

16O 3 20 post eum in monte aedificavit Baruch filius Zacchai mensuram secundam ab angulo usque ad portam domus Eliasib sacerdotis magni

16O 3 21 post eum aedificavit Meremuth filius Uriae filii Accus mensuram secundam a porta domus Eliasib donec extenderetur domus Eliasib

16O 3 22 et post eum aedificaverunt sacerdotes viri de campestribus Iordanis

16O 3 23 post eum aedificavit Benjamin et Asub contra domum suam et post eum aedificavit Azarias filius Maasiae filii Ananiae contra domum suam

16O 3 24 post eum aedificavit Bennui filius Enadda mensuram secundam a domo Azariae usque ad flexuram et usque ad angulum

16O 3 25 Falel filius Ozi contra flexuram et turrem quae eminent de domo regis excelsa id est in atrio carceris post eum Phadaia filius Pheros

16O 3 26 Nathinnei autem habitabant in Ofel usque contra portam Aquarum ad orientem et turrem quae prominebat

16O 3 27 post eum aedificaverunt Thecueni mensuram secundam e regione a turre magna et eminenti usque ad murum templi

16O 3 28 sursum autem a porta Equorum aedificaverunt sacerdotes unusquisque contra domum suam

16O 3 29 post eos aedificavit Seddo filius Emmer contra domum suam et post eum aedificavit Semeia filius Secheniae custos portae orientalis

16O 3 30 post eum aedificavit Anania filius Selemiae et Anon filius Selo sextus mensuram secundam post eum aedificavit Mosollam filius Barachiae contra gazofilacium suum post eum aedificavit Melchias filius aurificis usque ad domum Nathinneorum et scruta vendentium contra portam Iudicalem et usque ad cenaculum Anguli

16O 3 31 et inter cenaculum Anguli in porta Gregis aedificaverunt artifices et negotiatores

16O 4 1 factum est autem cum audisset Sanaballat quod aedificaremus murum iratus

est valde et motus nimis subsannavit Iudaeos

16O 4 2 et dixit coram fratribus suis et frequentia Samaritanorum quid Iudaei inbecilli faciunt num dimittent eos gentes num sacrificabunt et conplebunt in una die numquid aedificare poterunt lapides de acervis pulveris qui combusti sunt

16O 4 3 sed et Tobias Ammanites proximus eius ait aedificent si ascenderit vulpis transiliet murum eorum lapideum

16O 4 4 audi Deus noster quia facti sumus despectio converte obprobrium super caput eorum et da eos in despectionem in terra captivitatis

16O 4 5 ne operias iniquitatem eorum et peccatum eorum coram facie tua non deleatur quia inriserunt aedificantes

16O 4 6 itaque aedificavimus murum et coniunximus totum usque ad partem dimidiam et provocatum est cor populi ad operandum

16O 4 7 factum est autem cum audisset Sanaballat et Tobias et Arabes et Ammanitae et Azotii quod obducta esset cicatrix muri Hierusalem et quod coepissent interrupta concludi irati sunt nimis

16O 4 8 et congregati omnes pariter ut venirent et pugnarent contra Hierusalem et molirentur insidias

16O 4 9 et oravimus Deum nostrum et posuimus custodes super murum die et nocte contra eos

16O 4 10 dixit autem Iudas debilitata est fortitudo portantis et humus nimia est et nos non poterimus aedificare murum

16O 4 11 et dixerunt hostes nostri nesciant et ignorent donec veniamus in medio eorum et interficiamus eos et cessare faciamus opus

16O 4 12 factum est autem venientibus Iudaeis qui habitabant iuxta eos et dicentibus nobis per decem vices ex omnibus locis quibus venerant ad nos

16O 4 13 statui in loco post murum per circuitum populum in ordine cum gladiis suis et lanceis et arcis

16O 4 14 perspexi atque surrexi et aio ad optimates et ad magistratus et ad reliquam partem vulgi nolite timere a facie eorum Domini magni et terribilis mementote et pugnate pro fratribus vestris filiis vestris et filiabus vestris uxoribus vestris et domibus

16O 4 15 factum est autem cum audissent inimici nostri nuntiatum esse nobis dissipavit Deus consilium eorum et reversi sumus omnes ad muros unusquisque ad opus suum

16O 4 16 et factum est a die illa media pars iuvenum eorum faciebant opus et media parata erat ad bellum et lanceae et scuta et arcus et loricae et principes post eos in omni domo Iuda

16O 4 17 aedificantium in muro et portantium onera et inponentium una manu sua faciebat opus et altera tenebat gladium

16O 4 18 aedificantium enim unusquisque gladio erat accinctus renes et aedificabant et clangebant bucina iuxta me

16O 4 19 et dixi ad optimates et ad magistratus et ad reliquam partem vulgi opus grande est et latum et nos separati sumus in muro procul alter ab altero

16O 4 20 in loco quocumque audieritis clangorem tubae illuc concurrite ad nos Deus noster pugnabit pro nobis

16O 4 21 et nos ipsi faciamus opus et media pars nostrum teneat lanceas ab ascensu aurorae donec egrediantur astra

16O 4 22 in tempore quoque illo dixi populo unusquisque cum puero suo maneat in medio Hierusalem et sint vobis vices per noctem et diem ad operandum

16O 4 23 ego autem et fratres mei et pueri mei et custodes qui erant post me non deponebamus vestimenta nostra unusquisque tantum nudabatur ad baptismum

16O 5 1 et factus est clamor populi et uxorum eius magnus adversus fratres suos iudaeos

16O 5 2 et erant qui dicerent filii nostri et filiae nostrae multae sunt nimis accipiamus pro pretio eorum frumentum et comedamus et vivamus

160 5 3 et erant qui dicerent agros nostros et vineas et domos nostras opponamus et accipiamus frumentum in fame

160 5 4 et alii dicebant mutuo sumamus pecunias in tributa regis demusque agros nostros et vineas

160 5 5 et nunc sicut carnes fratrum nostrorum sic carnes nostrae sunt sicut filii eorum ita filii nostri ecce nos subiugamus filios nostros et filias nostras in servitutem et de filiabus nostris sunt famulae nec habemus unde possint redimi et agros nostros et vineas alii possident

160 5 6 et iratus sum nimis cum audissem clamorem eorum secundum verba haec

160 5 7 cogitavitque cor meum mecum et increpui optimates et magistratus et dixi eis usurasne singuli a fratribus vestris exigatis et congregavi adversus eos contionem magnam

160 5 8 et dixi eis nos ut scitis redemimus fratres nostros iudaeos qui venditi fuerant gentibus secundum possibilitatem nostram et vos igitur vendite fratres vestros et emimus eos et siluerunt nec invenerunt quid responderent

160 5 9 dixique ad eos non est bona res quam facitis quare non in timore Dei nostri ambulatis ne exprobretur nobis a gentibus inimicis nostris

160 5 10 et ego et fratres mei et pueri mei commodavimus plurimis pecuniam et frumentum non repetamus in commune istud aes alienum concedamus quod debetur nobis

160 5 11 reddite eis hodie agros suos vineas suas oliveta sua et domos suas quin potius et centesimam pecuniae frumenti vini et olei quam exigere soletis ab eis date pro illis

160 5 12 et dixerunt reddimus et ab eis nihil quaerimus sicque faciemus ut loqueris et vocavi sacerdotes et adiuravi eos ut facerent iuxta quod dixeram

160 5 13 insuper et sinum meum excussi et dixi sic excutiat Deus omnem virum qui non conpleverit verbum istud de domo sua et de laboribus suis sic excutiatur et vacuus fiat et dixit universa multitudo amen et laudaverunt Deum fecit ergo populus sicut dictum erat

160 5 14 a die autem illa qua praeceperat mihi ut essem dux in terra Iuda ab anno vicesimo usque ad annum tricesimum secundum Artarxersis regis per annos duodecim ego et fratres mei annonas quae ducibus debebantur non comedimus

160 5 15 duces autem primi qui fuerant ante me gravaverunt populum et acceperunt ab eis in pane vino et pecunia cotidie siclos quadraginta sed et ministri eorum depresserant populum ego autem non feci ita propter timorem Dei

160 5 16 quin potius in opere muri aedificavi et agrum non emi et omnes pueri mei congregati ad opus erant

160 5 17 Iudaei quoque et magistratus centum quinquaginta viri et qui veniebant ad nos de gentibus quae in circuitu nostro sunt in mensa mea erant

160 5 18 parabatur autem mihi per dies singulos bos unus arietes sex electi exceptis volatilibus et inter dies decem vina diversa et alia multa tribuebam insuper et annonas ducatus mei non quaesivi valde enim erat adtenuatus populus

160 5 19 memento mei Deus meus in bonum secundum omnia quae feci populo huic

160 6 1 factum est autem cum audisset Sanaballat et Tobia et Gosem Arabs et ceteri inimici nostri quod aedificassem ego murum et non esset in ipso residua interruptio usque ad tempus autem illud valvas non posueram in portis

160 6 2 miserunt Sanaballat et Gosem ad me dicentes veni et percutiamus foedus pariter in viculis in campo Ono ipsi autem cogitabant ut facerent mihi malum

160 6 3 misi ergo ad eos nuntios dicens opus grande ego facio et non possum descendere ne forte neglegatur cum venero et descendero ad vos

160 6 4 miserunt autem ad me secundum verbum hoc per quattuor vices et respondi eis iuxta sermonem priorem

160 6 5 et misit ad me Sanaballat iuxta verbum prius quinta vice puerum suum et epistulam habebat in manu scriptam hoc modo

160 6 6 in gentibus auditum est et Gosem dixit quod tu et Iudaei cogitetis rebellare et propterea aedifices murum et levare te velis super eos regem propter quam causam

160 6 7 et prophetas posueris qui praedicient de te in Hierusalem dicentes rex in

Iudaea est auditurus est rex verba haec idcirco nunc veni ut ineamus consilium pariter
 16O 6 8 et misi ad eos dicens non est factum secundum verba haec quae tu loqueris de
 corde enim tuo tu conponis haec
 16O 6 9 omnes autem hii terrebant nos cogitantes quod cessarent manus nostrae ab
 opere et quiesceremus quam ob causam magis confortavi manus meas
 16O 6 10 et ingressus sum domum Samaiae filii Dalaiiae filii Metabehel secreto qui ait
 tractemus nobiscum in domo Dei in medio templi et claudamus portas aedis quia venturi sunt ut
 interficiant te et nocte venturi sunt ad occidendum te
 16O 6 11 et dixi num quisquam similis mei fugit et quis ut ego ingredietur templum et
 vivet non ingrediar
 16O 6 12 et intellexi quod Deus non misisset eum sed quasi vaticinans locutus esset ad
 me et Tobia et Sanaballat conduxissent eum
 16O 6 13 acceperat enim pretium ut territus facerem et peccarem et haberent malum
 quod exprobrarent mihi
 16O 6 14 memento Domine mei pro Tobia et Sanaballat iuxta opera eorum talia sed et
 Noadae prophetae et ceterorum prophetarum qui terrebant me
 16O 6 15 completus est autem murus vicesimo quinto die mensis elul quinquaginta
 duobus diebus
 16O 6 16 factum est ergo cum audissent omnes inimici nostri ut timerent universae
 gentes quae erant in circuitu nostro et conciderent intra semet ipsos et scirent quod a Deo factum
 esset opus hoc
 16O 6 17 sed et in diebus illis multae optimatum Iudaeorum epistulae mittebantur ad
 Tobiam et a Tobia veniebant ad eos
 16O 6 18 multi enim erant in Iudaea habentes iuramentum eius quia gener erat
 Secheniae filii Orei et Iohanani filius eius acceperat filiam Mosollam filii Barachiae
 16O 6 19 sed et laudabant eum coram me et verba mea nuntiabant ei et Tobias mittebat
 epistulas ut terreret me
 16O 7 1 postquam autem aedificatus est murus et posui valvas et recensui ianitores et
 cantores et Levitas
 16O 7 2 praecepi Aneni fratri meo et Ananiae principi domus de Hierusalem ipse enim
 quasi vir verax et timens Deum plus ceteris videbatur
 16O 7 3 et dixi eis non aperiantur portae Hierusalem usque ad calorem solis cumque
 adhuc adsisterent clausae portae sunt et oppilatae et posui custodes de habitatoribus Hierusalem
 singulos per vices suas et unumquemque contra domum suam
 16O 7 4 civitas autem erat lata nimis et grandis et populus parvus in medio eius et non
 erant domus aedificatae
 16O 7 5 dedit autem Deus in corde meo et congregavi optimates et magistratus et
 vulgum ut recenserem eos et inveni librum census eorum qui ascenderant primum et inventum est
 scriptum in eo
 16O 7 6 isti filii provinciae qui ascenderunt de captivitate migrantium quos
 transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis et reversi sunt in Hierusalem et in Iudaeam unusquisque
 in civitatem suam
 16O 7 7 qui venerunt cum Zorobabel Hiesuae Neemias Azarias Raamias Naamni
 Mardocheus Belsar Mespharath Beggoai Naum Baana numerus virorum populi Israhel
 16O 7 8 filii Pharos duo milia centum septuaginta duo
 16O 7 9 filii Saphatae trecenti septuaginta duo
 16O 7 10 filii Area sescenti quinquaginta duo
 16O 7 11 filii Phaethmoab filiorum Hiesuae et Ioab duo milia octingenti decem et octo
 16O 7 12 filii Helam mille octingenti quinquaginta quattuor
 16O 7 13 filii Zethua octingenti quadraginta quinque
 16O 7 14 filii Zacchai septingenti sexaginta
 16O 7 15 filii Bennui sescenti quadraginta octo

160	7	16	fili Bebai sescenti viginti octo
160	7	17	fili Azgad duo milia trecenti viginti duo
160	7	18	fili Adonicam sescenti sexaginta septem
160	7	19	fili Baggoaim duo milia sexaginta septem
160	7	20	fili Adin sescenti quinquaginta quinque
160	7	21	fili Ater filii Ezechiae nonaginta octo
160	7	22	fili Asem trecenti viginti octo
160	7	23	fili Besai trecenti viginti quattuor
160	7	24	fili Areph centum duodecim
160	7	25	fili Gabaon nonaginta quinque
160	7	26	vir Bethleem et Netupha centum octoginta octo
160	7	27	vir Anathoth centum viginti octo
160	7	28	vir Bethamoth quadraginta duo
160	7	29	vir Cariathiarim Cephira et Beroth septingenti quadraginta tres
160	7	30	vir Rama et Geba sescenti viginti unus
160	7	31	vir Machmas centum viginti duo
160	7	32	vir Bethel et Hai centum viginti tres
160	7	33	vir Nebo alterius quinquaginta duo
160	7	34	vir Helam alterius mille ducenti quinquaginta quattuor
160	7	35	fili Arem trecenti viginti
160	7	36	fili Hiericho trecenti quadraginta quinque
160	7	37	fili Lod Adid et Ono septingenti viginti unus
160	7	38	fili Senaa tria milia nongenti triginta
160	7	39	sacerdotes filii Idaia in domo Iosua nongenti septuaginta tres
160	7	40	fili Emmer mille quinquaginta duo
160	7	41	fili Phassur mille ducenti quadraginta septem
160	7	42	fili Arem mille decem et septem Levitae
160	7	43	fili Iosue et Cadmihel filiorum
160	7	44	Oduia septuaginta quattuor cantores
160	7	45	fili Asaph centum quadraginta octo
160	7	46	ianitores filii Sellum filii Ater filii Telmon filii Accub filii Atita filii Sobai centum triginta octo
160	7	47	Nathinnei filii Soa filii Asfa filii Tebaoth
160	7	48	fili Ceros filii Siaa filii Fado filii Lebana filii Agaba filii Selmon
160	7	49	fili Anan filii Geddel filii Gaer
160	7	50	fili Raaia filii Rasim filii Necoda
160	7	51	fili Gezem filii Aza filii Fasea
160	7	52	fili Besai filii Munim filii Nephusim
160	7	53	fili Becbuc filii Acupha filii Arur
160	7	54	fili Besloth filii Meida filii Arsa
160	7	55	fili Bercos filii Sisara filii Thema
160	7	56	fili Nesia filii Atipha
160	7	57	fili servorum Salomonis filii Sotai filii Sophereth filii Pherida
160	7	58	fili Iahala filii Dercon filii Geddel
160	7	59	fili Saphatia filii Athil filii Phocereth qui erat ortus ex Sabaim filio Amon
160	7	60	omnes Nathinnei et filii servorum Salomonis trecenti nonaginta duo
160	7	61	hii sunt autem qui ascenderunt de Thelmella Thelarsa Cherub Addon et Emmer et non potuerunt indicare domum patrum suorum et semen suum utrum ex Israhel essent
160	7	62	fili Dalaia filii Tobia filii Necoda sescenti quadraginta duo
160	7	63	et de sacerdotibus filii Abia filii Accos filii Berzellai qui accepit de filiabus Berzellai Galaditis uxorem et vocatus est nomine eorum
160	7	64	hii quaesierunt scripturam suam in censu et non invenerunt et eiecti sunt de

sacerdotio

160 7 65 dixitque Athersatha eis ut non manducarent de sanctis sanctorum donec staret
sacerdos doctus et eruditus

160 7 66 omnis multitudo quasi unus quadraginta duo milia sescenti sexaginta

160 7 67 absque servis et ancillis eorum qui erant septem milia trecenti triginta et
septem et inter eos cantores et cantrices ducentae quadraginta quinque

160 7 68 []

160 7 69 cameli quadringenti triginta quinque asini sex milia septingenti viginti

160 7 70 nonnulli autem de principibus familiarum dederunt in opus Athersatha dedit
in thesaurum auri dragmas mille fialas quinquaginta tunicas sacerdotales quingentas triginta

160 7 71 et de principibus familiarum dederunt in thesaurum operis auri dragmas
viginti milia et argenti minas duo milia ducentas

160 7 72 et quod dedit reliquus populus auri dragmas viginti milia et argenti minas duo
milia et tunicas sacerdotales sexaginta septem

160 7 73 habitaverunt autem sacerdotes et Levitae et ianitores et cantores et reliquum
vulgus et Nathinnei et omnis Israhel in civitatibus suis

160 8 1 et venerat mensis septimus filii autem Israhel erant in civitatibus suis
congregatusque est omnis populus quasi vir unus ad plateam quae est ante portam Aquarum et
dixerunt Ezrae scribe ut adferret librum legis Mosi quam praecepit Dominus Israheli

160 8 2 adtulit ergo Ezras sacerdos legem coram multitudine virorum et mulierum
cunctisque qui poterant intellegere in die prima mensis septimi

160 8 3 et legit in eo aperte in platea quae erat ante portam Aquarum de mane usque
ad mediam diem in conspectu virorum et mulierum et sapientium et aures omnis populi erant
erectae ad librum

160 8 4 stetit autem Ezras scribe super gradum ligneum quem fecerat ad loquendum
et steterunt iuxta eum Matthathia et Sema et Ania et Uria et Helcia et Maasia ad dextram eius et ad
sinistram Phadaia Misahel et Melchia et Asum et Asephdana Zaccharia et Mosollam

160 8 5 et aperuit Ezras librum coram omni populo super universum quippe populum
eminebat et cum aperuisset eum stetit omnis populus

160 8 6 et benedixit Ezras Domino Deo magno et respondit omnis populus amen
amen elevans manus suas et incurvati sunt et adoraverunt Deum proni in terram

160 8 7 porro Hiesue et Baani et Serebia Iamin Accub Septhai Odia Maasia Celita
Azarias Iozabed Anam Phalaia Levitae silentium faciebant in populo ad audiendam legem populus
autem stabat in gradu suo

160 8 8 et legerunt in libro legis Dei distincte et adposite ad intellegendum et
intellexerunt cum legeretur

160 8 9 dixit autem Neemias ipse est Athersatha et Ezras sacerdos scribe et Levitae
interpretantes universo populo dies sanctificatus est Domino Deo nostro nolite lugere et nolite flere
flebat enim omnis populus cum audiret verba legis

160 8 10 et dixit eis ite comedite pingua et bibite mulsum et mittite partes ei qui non
praeparavit sibi quia sanctus dies Domini est et nolite contristari gaudium enim Domini est fortitudo
nostra

160 8 11 Levitae autem silentium faciebant in omni populo dicentes tacete quia dies
sanctus est et nolite dolere

160 8 12 abiit itaque omnis populus ut comederet et biberet et mitteret partes et faceret
laetitiam magnam quia intellexerant verba quae docuerat eos

160 8 13 et in die secundo congregati sunt principes familiarum universi populi
sacerdotes et Levitae ad Ezram scribam ut interpretaretur eis verba legis

160 8 14 et invenerunt scriptum in lege praecepisse Dominum in manu Mosi ut
habitent filii Israhel in tabernaculis in die sollemni mense septimo

160 8 15 et ut praedicent et divulgent vocem in universis urbibus suis et in Hierusalem
dicentes egredimini in montem et adferte frondes olivae et frondes ligni pulcherrimi frondes myrti

et ramos palmarum et frondes ligni nemorosi ut fiant tabernacula sicut scriptum est
16O 8 16 et egressus est populus et adtulerunt feceruntque sibi tabernacula unusquisque
in domate suo et in atriis suis et in atriis domus Dei et in platea portae Aquarum et in platea portae
Ephraim
16O 8 17 fecit ergo universa ecclesia eorum qui redierant de captivitate tabernacula et
habitaverunt in tabernaculis non enim fecerant a diebus Iosue filii Nun taliter filii Israhel usque ad
diem illum et fuit laetitia magna nimis
16O 8 18 legit autem in libro legis Dei per dies singulos a die primo usque ad diem
novissimum et fecerunt sollemnitatem septem diebus et in die octavo collectum iuxta ritum
16O 9 1 in die autem vicesimo quarto mensis huius convenerunt filii Israhel in ieiunio
et in saccis et humus super eos
16O 9 2 et separatum est semen filiorum Israhel ab omni filio alienigena et steterunt et
confitebantur peccata sua et iniquitates patrum suorum
16O 9 3 et consurrexerunt ad standum et legerunt in volumine legis Domini Dei sui
quater in die et quater confitebantur et adorabant Dominum Deum suum
16O 9 4 surrexit autem super gradum Levitarum Iosue et Bani Cedmihel Sebnia Bani
Sarebias Bani Chanani et inclamaverunt voce magna Dominum Deum suum
16O 9 5 et dixerunt Levitae Iosue et Cedmihel Bonni Asebia Serebia Odoia Sebna
Fataia surgite benedicite Domino Deo vestro ab aeterno usque in aeternum et benedicant nomini
gloriae tuae excelso in omni benedictione et laude
16O 9 6 tu ipse Domine solus tu fecisti caelum caelum caelorum et omnem exercitum
eorum terram et universa quae in ea sunt maria et omnia quae in eis sunt et tu vivificas omnia haec
et exercitus caeli te adorat
16O 9 7 tu ipse Domine Deus qui elegisti Abram et eduxisti eum de igne Chaldeorum
et posuisti nomen eius Abraham
16O 9 8 et invenisti cor eius fidele coram te et percussisti cum eo foedus ut dares ei
terram Chananei Chetthei Amorrei et Ferezei et Iebusei et Gergesei ut dares semini eius et implesti
verba tua quoniam iustus es
16O 9 9 et vidisti adflictionem patrum nostrorum in Aegypto clamoremque eorum
audisti super mare Rubrum
16O 9 10 et dedisti signa et portenta in Pharao et in universis servis eius et in omni
populo terrae illius cognovisti enim quia superbe egerant contra eos et fecisti tibi nomen sicut et in
hac die
16O 9 11 et mare divisisti ante eos et transierunt per medium maris in sicca
persecutores autem eorum proiecisti in profundum quasi lapidem in aquas validas
16O 9 12 et in columna nubis ductor eorum fuisti per diem et in columna ignis per
noctem ut appareret eis via per quam ingrediebantur
16O 9 13 ad montem quoque Sinai descendisti et locutus es cum eis de caelo et dedisti
eis iudicia recta et legem veritatis caerimonias et praecepta bona
16O 9 14 et sabbatum sanctificatum tuum ostendisti eis et mandata et caerimonias et
legem praecepisti eis in manu Mosi servi tui
16O 9 15 panem quoque de caelo dedisti eis in fame eorum et aquam de petra eduxisti
eis sitientibus et dixisti eis ut ingrederentur et possiderent terram super quam levasti manum tuam ut
traderes eis
16O 9 16 ipsi vero et patres nostri superbe egerunt et induraverunt cervices suas et non
audierunt mandata tua
16O 9 17 et noluerunt audire et non sunt recordati mirabilium tuorum quae feceras eis
et induraverunt cervices suas et dederunt caput ut converterentur ad servitutem suam quasi per
contentionem tu autem Deus propitius clemens et misericors longanimis et multae miserationis non
dereliquisti eos
16O 9 18 et quidem cum fecissent sibi vitulum conflatilem et dixissent iste est Deus
tuus qui eduxit te de Aegypto feceruntque blasphemias magnas

160 9 19 tu autem in misericordiis tuis multis non dimisisti eos in deserto columna nubis non recessit ab eis per diem ut duceret eos in via et columna ignis in nocte ut ostenderet eis iter per quod ingrederentur

160 9 20 et spiritum tuum bonum dedisti qui doceret eos et manna tuum non prohibuisti ab ore eorum et aquam dedisti eis in siti

160 9 21 quadraginta annis pavisti eos in deserto nihilque eis defuit vestimenta eorum non inveteraverunt et pedes eorum non sunt adtriti

160 9 22 et dedisti eis regna et populos et partitus es eis sortes et possederunt terram Seon et terram regis Esebon et terram Og regis Basan

160 9 23 et filios eorum multiplicasti sicut stellas caeli et adduxisti eos ad terram de qua dixeras patribus eorum ut ingrederentur et possiderent

160 9 24 et venerunt filii et possederunt terram et humiliasti coram eis habitatores terrae Chananeos et dedisti eos in manu eorum et reges eorum et populos terrae ut facerent eis sicut placebat illis

160 9 25 ceperunt itaque urbes munitas et humum pinguem et possederunt domos plenas cunctis bonis cisternas ab aliis fabricatas vineas et oliveta et ligna pomifera multa et comederunt et saturati sunt et inpinguati sunt et abundavere deliciis in bonitate tua magna

160 9 26 provocaverunt autem te ad iracundiam et recesserunt a te et proiecerunt legem tuam post terga sua et prophetas tuos occiderunt qui contestabantur eos ut reverterentur ad te feceruntque blasphemias grandes

160 9 27 et dedisti eos in manu hostium suorum et adflixerunt eos et in tempore tribulationis suae clamaverunt ad te et tu de caelo audisti et secundum miserationes tuas multas dedisti eis salvatores qui salvaverunt eos de manu hostium suorum

160 9 28 cumque requievissent reversi sunt ut facerent malum in conspectu tuo et dereliquisti eos in manu inimicorum suorum et possederunt eos conversique sunt et clamaverunt ad te tu autem de caelo audisti et liberasti eos in misericordiis tuis multis temporibus

160 9 29 et contestatus es eos ut reverterentur ad legem tuam ipsi vero superbe egerunt et non audierunt mandata tua et in iudiciis tuis peccaverunt quae faciet homo et vivet in eis et dederunt umerum recedentem et cervicem suam induraverunt nec audierunt

160 9 30 et protraxisti super eos annos multos et contestatus es eos in spiritu tuo per manum prophetarum tuorum et non audierunt et tradidisti eos in manu populorum terrarum

160 9 31 in misericordiis autem tuis plurimis non fecisti eos in consumptione nec dereliquisti eos quoniam Deus miserationum et clemens tu es

160 9 32 nunc itaque Deus noster Deus magne fortis et terribilis custodiens pactum et misericordiam ne avertas a facie tua omnem laborem qui invenit nos reges nostros principes nostros et sacerdotes nostros prophetas nostros et patres nostros et omnem populum tuum a diebus regis Assur usque in diem hanc

160 9 33 et tu iustus in omnibus quae venerunt super nos quia veritatem fecisti nos autem impie egimus

160 9 34 reges nostri principes nostri sacerdotes nostri et patres nostri non fecerunt legem tuam et non adtenderunt mandata tua et testimonia tua quae testificatus es in eis

160 9 35 et ipsi in regnis suis bonis et in bonitate tua multa quam dederas eis et in terra latissima et pingui quam tradideras in conspectu eorum non servierunt tibi nec reversi sunt ab studiis suis pessimis

160 9 36 ecce nos ipsi hodie servi sumus et terram quam dedisti patribus nostris ut comederent panem eius et quae bona sunt eius et nos ipsi servi sumus in ea

160 9 37 et fruges eius multiplicantur regibus quos posuisti super nos propter peccata nostra et in corporibus nostris dominantur et in iumentis nostris secundum voluntatem suam et in tribulatione magna sumus

160 9 38 super omnibus ergo his nos ipsi percutimus foedus et scribimus et signant principes nostri Levitae nostri et sacerdotes nostri

160 10 1 signatores autem fuerunt Neemias Athersatha filius Achelai et Sedecias

160 10 2 Saraias Azarias Hieremias
160 10 3 Phessur Amaria Melchia
160 10 4 Attus Sebenia Melluc
160 10 5 Arem Mermuth Obdias
160 10 6 Danihel Genton Baruch
160 10 7 Mosollam Abia Miamin
160 10 8 Mazia Belga Semaia hii sacerdotes
160 10 9 porro Levitae Iosue filius Azaniae Bennui de filiis Enadad Cedmihel
160 10 10 et fratres eorum Sechenia Odevia Celita Phalaia Anan
160 10 11 Micha Roob Asebia
160 10 12 Zacchur Serebia Sabania
160 10 13 Odia Bani Baninu
160 10 14 capita populi Pheros Phaethmoab Helam Zethu Bani
160 10 15 Bonni Azgad Bebai
160 10 16 Adonia Beggoai Adin
160 10 17 Ater Ezechia Azur
160 10 18 Odevia Asum Besai
160 10 19 Ares Anathoth Nebai
160 10 20 Mecphia Mosollam Azir
160 10 21 Mesizabel Sadoc Ieddua
160 10 22 Felthia Anan Ania
160 10 23 Osee Anania Asub
160 10 24 Aloes Phaleam Sobec
160 10 25 Reum Asebna Madsia
160 10 26 et Haia Hanam Anan
160 10 27 Melluc Arem Baana
160 10 28 et reliqui de populo sacerdotes Levitae ianitores et cantores Nathinnei et omnes qui se separaverunt de populis terrarum ad legem Dei uxores eorum filii eorum et filiae eorum
160 10 29 omnis qui poterat sapere spondentes pro fratribus suis optimates eorum et qui veniebant ad pollicendum et iurandum ut ambularent in lege Dei quam dederat in manu Mosi servi Dei ut facerent et custodirent universa mandata Domini Dei nostri et iudicia eius et caerimonias eius
160 10 30 et ut non daremus filias nostras populo terrae et filias eorum non acciperemus filiis nostris
160 10 31 populi quoque terrae qui inportant venalia et omnia ad usum per diem sabbati ut vendant non accipiemus ab eis in sabbato et in die sanctificata et dimittemus annum septimum et exactionem universae manus
160 10 32 et statuemus super nos praecepta ut demus tertiam partem sicli per annum ad opus domus Dei nostri
160 10 33 ad panes propositionis et ad sacrificium sempiternum et in holocaustum sempiternum in sabbatis in kalendis in sollemnitatibus et in sanctificatis et pro peccato ut exoretur pro Israhel et in omnem usum domus Dei nostri
160 10 34 sortes ergo misimus super oblatione lignorum inter sacerdotes et Levitas et populos ut inferrentur in domum Dei nostri per domos patrum nostrorum per tempora a temporibus anni usque ad annum ut arderent super altare Domini Dei nostri sicut scriptum est in lege Mosi
160 10 35 et ut adferremus primogenita terrae nostrae et primitiva universi fructus omnis ligni ab anno in annum in domo Domini
160 10 36 et primitiva filiorum nostrorum et pecorum nostrorum sicut scriptum est in lege et primitiva boum nostrorum et ovium nostrarum ut offerrentur in domo Dei nostri sacerdotibus qui ministrant in domo Dei nostri
160 10 37 et primitias ciborum nostrorum et libaminum nostrorum et poma omnis ligni vindemiae quoque et olei adferemus sacerdotibus ad gazofilacium Dei nostri et decimam partem

terrae nostrae Levitis ipsi Levitae decimas accipient ex omnibus civitatibus operum nostrorum
 16O 10 38 erit autem sacerdos filius Aaron cum Levitis in decimis Levitarum et Levitae
 offerent decimam partem decimae suae in domum Dei nostri ad gazofilacium in domo thesauri
 16O 10 39 ad gazofilacium enim deportabunt filii Israhel et filii Levi primitias frumenti
 vini et olei et ibi erunt vasa sanctificata et sacerdotes et cantores et ianitores et ministri et non
 dimitemus domum Dei nostri
 16O 11 1 habitaverunt autem principes populi in Hierusalem reliqua vero plebs misit
 sortem ut tollerent unam partem de decem qui habitaturi essent in Hierusalem in civitate sancta
 novem vero partes in civitatibus
 16O 11 2 benedixit autem populus omnibus viris qui se sponte obtulerunt ut habitarent
 in Hierusalem
 16O 11 3 hii sunt itaque principes provinciae qui habitaverunt in Hierusalem et in
 civitatibus Iuda habitavit unusquisque in possessione sua in urbibus suis Israhel sacerdotes Levitae
 Nathinnei et filii servorum Salomonis
 16O 11 4 et in Hierusalem habitaverunt de filiis Iuda et de filiis Beniamin de filiis Iuda
 Athaias filius Aziam filii Zacchariae filii Amariae filii Saphatia filii Malelehel de filiis Phares
 16O 11 5 Imaasia filius Baruch filius Coloza filius Azia filius Adaia filius Ioarib filius
 Zacchariae filius Silonites
 16O 11 6 omnes filii Phares qui habitaverunt in Hierusalem quadringenti sexaginta octo
 viri fortes
 16O 11 7 hii sunt autem filii Beniamin Sellum filius Mosollam filius Ioed filius Phadaia
 filius Colaia filius Masia filius Ethehel filius Isaia
 16O 11 8 et post eum Gabbai Sellai nongenti viginti octo
 16O 11 9 et Iohel filius Zechri praepositus eorum et Iuda filius Sennua super civitatem
 secundus
 16O 11 10 et de sacerdotibus Idaia filius Ioarib Iachin
 16O 11 11 Saraia filius Elcia filius Mesollam filius Sadoc filius Meraioth filius Ahitub
 princeps domus Dei
 16O 11 12 et fratres eorum facientes opera templi octingenti viginti duo et Adaia filius
 Ieroam filius Felelia filius Amsi filius Zacchariae filius Phessur filius Melchiaie
 16O 11 13 et fratres eius principes patrum ducenti quadraginta duo et Amassai filius
 Azrihel filius Aazi filius Mosollamoth filius Emmer
 16O 11 14 et fratres eorum potentes nimis centum viginti octo et praepositus eorum
 Zabdihel filius potentium
 16O 11 15 et de Levitis Sebenia filius Asob filius Azaricam filius Asabia filius Boni
 16O 11 16 et Sabathai et Iozabed super opera quae erant forinsecus in domo Dei a
 principibus Levitarum
 16O 11 17 et Mathania filius Micha filius Zebdae filius Asaph princeps ad laudandum et
 confitendum in oratione et Becbecia secundus de fratribus eius et Abda filius Sammua filius Galal
 filius Idithun
 16O 11 18 omnes Levitae in civitate sancta ducenti octoginta quattuor
 16O 11 19 et ianitores Accob Telmon et fratres eorum qui custodiebant ostia centum
 septuaginta duo
 16O 11 20 et reliqui ex Israhel sacerdotes et Levitae in universis civitatibus Iuda
 unusquisque in possessione sua
 16O 11 21 et Nathinnei qui habitabant in Ofel et Siaha et Gaspha de Nathinneis
 16O 11 22 et episcopus Levitarum in Hierusalem Azzi filius Bani filius Asabiae filius
 Matthaniae filius Michae de filiis Asaph cantores in ministerio domus Dei
 16O 11 23 praeceptum quippe regis super eos erat et ordo in cantoribus per dies singulos
 16O 11 24 et Fataia filius Mesezebel de filiis Zera filii Iuda in manu regis iuxta omne
 verbum populi
 16O 11 25 et in domibus per omnes regiones eorum de filiis Iuda habitaverunt in

Cariatharbe et in filiabus eius et in Dibon et in filiabus eius et in Capsel et in viculis eius
 160 11 26 et in Iesue et in Molada et in Bethfaeth
 160 11 27 et in Asersual et in Bersabee et in filiabus eius
 160 11 28 et in Siceleg et in Mochona et in filiabus eius
 160 11 29 et in Ainremmon et in Sara et in Irimuth
 160 11 30 Zanoa Odollam et villis earum Lachis et regionibus eius Azeca et filiabus eius
 et manserunt in Bersabee usque ad vallem Ennom
 160 11 31 filii autem Benjamin a Geba Mechmas et Aia et Bethel et filiabus eius
 160 11 32 Anathoth Nob Anania
 160 11 33 Asor Rama Getthaim
 160 11 34 Adid Seboim Neballa Loth
 160 11 35 et Ono valle Artificum
 160 11 36 et de Levitis partitiones Iuda et Benjamin
 160 12 1 hii autem sacerdotes et Levitae qui ascenderunt cum Zorobabel filio
 Salathiel et Iosue Saraia Hieremias Ezra
 160 12 2 Amaria Melluch Attus
 160 12 3 Sechenia Reum Meremuth
 160 12 4 Addo Genthon Abia
 160 12 5 Miamin Madia Belga
 160 12 6 Semaia et Ioarib Idaia Sellum Amoc Elceia
 160 12 7 Idaia isti principes sacerdotum et fratres eorum in diebus Iosue
 160 12 8 porro Levitae Iesua Bennui Cedmihel Sarabia Iuda Mathanias super hymnos
 ipsi et fratres eorum
 160 12 9 et Becbecia atque et Hanni fratres eorum unusquisque in officio suo
 160 12 10 Hiesue autem genuit Ioachim et Ioachim genuit Eliasib et Eliasib genuit
 Ioiada
 160 12 11 et Ioiada genuit Ionathan et Ionathan genuit Ieddoa
 160 12 12 in diebus autem Ioachim erant sacerdotes principes familiarum Saraiae
 Amaria Hieremiae Anania
 160 12 13 Ezrae Mosollam Amariae Iohanen
 160 12 14 Milico Ionathan Sebeniae Ioseph
 160 12 15 Arem Edna Maraioth Elci
 160 12 16 Addaiae Zaccharia Genthon Mosollam
 160 12 17 Abiae Zecheri Miamin et Moadiae Felti
 160 12 18 Belgae Sammua Semaiae Ionathan
 160 12 19 Ioarib Matthanai Iadaiae Azzi
 160 12 20 Sellaiae Celai Amoc Eber
 160 12 21 Elciae Asebia Idaiae Nathanahel
 160 12 22 Levitae in diebus Eliasib et Ioiada et Ionan et Ieddoa scripti principes
 familiarum et sacerdotes in regno Darii Persae
 160 12 23 filii Levi principes familiarum scripti in libro verborum dierum et usque ad
 dies Ionathan filii Eliasib
 160 12 24 et principes Levitarum Asebia Serebia et Iesue filius Cedmihel et fratres
 eorum per vices suas ut laudarent et confiterentur iuxta praeceptum David viri Dei et observarent
 aequae per ordinem
 160 12 25 Matthania et Becbecia Obedia Mosollam Thelmon Accub custodes portarum
 et vestibulorum ante portas
 160 12 26 hii in diebus Ioachim filii Iesue filii Iosedech et in diebus Neemiae ducis et
 Ezrae sacerdotis scribaeque
 160 12 27 in dedicatione autem muri Hierusalem requisierunt Levitas de omnibus locis
 suis ut adducerent eos in Hierusalem et facerent dedicationem et laetitiam in actione gratiarum et in
 cantico in cymbalis psalteriis et citharis

16O 12 28 congregati sunt ergo filii cantorum et de campestribus circa Hierusalem et de villis Netuphati
 16O 12 29 et de domo Galgal et de regionibus Geba et Azmaveth quoniam villas aedificaverunt sibi cantores in circuitu Hierusalem
 16O 12 30 et mundati sunt sacerdotes et Levitae et mundaverunt populum et portas et murum
 16O 12 31 ascendere autem feci principes Iuda super murum et statui duos choros laudantium magnos et ierunt ad dexteram super murum ad portam Sterquilinii
 16O 12 32 et ivit post eos Osaias et media pars principum Iuda
 16O 12 33 et Azarias Ezras et Mosollam Iuda et Benjamin et Semeia et Hieremia
 16O 12 34 et de filiis sacerdotum in tubis Zaccharias filius Ionathan filius Semeiae filius Mathaniae filius Michaiiae filius Zecchur filius Asaph
 16O 12 35 et fratres eius Semeia et Azarel Malalai Galalai Maai Nathanel et Iuda et Anani in vasis cantici David viri Dei et Ezras scribe ante eos in porta Fontis
 16O 12 36 et contra eos ascenderunt in gradibus civitatis David in ascensu muri super domum David et usque ad portam Aquarum ad orientem
 16O 12 37 et chorus secundus gratias referentium ibat ex adverso et ego post eum et media pars populi super murum et super turrem Furnorum et usque ad murum latissimum
 16O 12 38 et super portam Ephraim et super portam Antiquam et super portam Piscium et turrem Ananel et turrem Ema et usque ad portam Gregis et steterunt in porta Custodiae
 16O 12 39 steteruntque duo chori laudantium in domo Dei et ego et dimidia pars magistratuum mecum
 16O 12 40 et sacerdotes Eliachim Maasia Miniamin Michea Elioenai Zaccharia Anania in tubis
 16O 12 41 et Maasia et Semea et Eleazar et Azi et Iohanan et Melchia et Elam et Ezer et clare cecinerunt cantores et Iezraia praepositus
 16O 12 42 et immolaverunt in die illa victimas magnas et laetati sunt Deus enim laetificaverat eos laetitia magna sed et uxores eorum et liberi gavisi sunt et audita est laetitia Hierusalem procul
 16O 12 43 recensuerunt quoque in die illa viros super gazofilacia thesauri ad libamina et ad primitias et ad decimas ut introferrent per eos principes civitatis in decore gratiarum actionis sacerdotes et Levitas quia laetatus est Iuda in sacerdotibus et Levitis adstantibus
 16O 12 44 et custodierunt observationem Dei sui et observationem expiationis et cantores et ianitores iuxta praeceptum David et Salomonis filii eius
 16O 12 45 quia in diebus David et Asaph ab exordio erant principes constituti cantorum in carmine laudantium et confitentium Deo
 16O 12 46 et omnis Israhel in diebus Zorobabel et in diebus Neemiae dabat partes cantoribus et ianitoribus per dies singulos et sanctificabant Levitas et Levitae sanctificabant filios Aaron
 16O 13 1 in die autem illo lectum est in volumine Mosi audiente populo et inventum est scriptum in eo quod non debeat introire Ammanites et Moabites in ecclesiam Dei usque in aeternum
 16O 13 2 eo quod non occurrerint filiis Israhel cum pane et aqua et conduxerint adversum eum Balaam ad maledicendum ei et convertit Deus noster maledictionem in benedictionem
 16O 13 3 factum est autem cum audissent legem separaverunt omnem alienigenam ab Israhel
 16O 13 4 et super hoc erat Eliasib sacerdos qui fuerat positus in gazofilacio domus Dei nostri et proximus Tobiae
 16O 13 5 fecit ergo sibi gazofilacium grande et ibi erant ante eum reponentes munera et tus et vasa et decimam frumenti et vini et olei partes Levitarum et cantorum et ianitorum et primitias sacerdotales
 16O 13 6 in omnibus autem his non fui in Hierusalem quia in anno tricesimo secundo

Artaxersis regis Babylonis veni ad regem et in fine dierum rogavi regem
16O 13 7 et veni in Hierusalem et intellexi malum quod fecerat Eliasib Tobiae ut faceret
ei thesaurum in vestibulis domus Dei
16O 13 8 et malum mihi visum est valde et proieci vasa domus Tobiae foras de
gazofilacio
16O 13 9 praecepique et mundaverunt gazofilacia et rettuli ibi vasa domus Dei
sacrificium et tus
16O 13 10 et cognovi quoniam partes Levitarum non fuissent datae et fugisset
unusquisque in regionem suam de Levitis et de cantoribus et de his qui ministrabant
16O 13 11 et egi causam adversus magistratus et dixi quare dereliquimus domum Dei et
congregavi eos et feci stare in stationibus suis
16O 13 12 et omnis Iuda adportabat decimam frumenti et vini et olei in horrea
16O 13 13 et constituimus super horrea Selemiam sacerdotem et Sadoc scribam et
Phadaiam de Levitis et iuxta eos Anan filium Zacchur filium Matthaniae quoniam fideles
conprobatum sunt et ipsis creditae sunt partes fratrum suorum
16O 13 14 memento mei Deus meus pro hoc et ne deleas miserationes meas quas feci in
domo Dei mei et in caerimoniis eius
16O 13 15 in diebus illis vidi in Iuda calcabant torcularia in sabbato portantes acervos et
onerantes super asinos vinum et uvas et ficus et omne onus et inferentes Hierusalem in die sabbati
et contestatus sum ut in die qua vendere liceret venderent
16O 13 16 et Tyrii habitaverunt in ea inferentes pisces et omnia venalia et vendebant in
sabbatis filiis Iuda et in Hierusalem
16O 13 17 et obiurgavi optimates Iuda et dixi eis quae est res haec mala quam vos facitis
et profanatis diem sabbati
16O 13 18 numquid non haec fecerunt patres nostri et adduxit Deus noster super nos
omne malum hoc et super civitatem hanc et vos additis iracundiam super Israhel violando sabbatum
16O 13 19 factum est itaque cum quievissent portae Hierusalem die sabbati dixi et
cluserunt ianuas et praecepi ut non aperirent eas usque post sabbatum et de pueris meis constitui
super portas ut nullus inferret onus in die sabbati
16O 13 20 et manserunt negotiatores et vendentes universa venalia foris Hierusalem
semel et bis
16O 13 21 et contestatus sum eos et dixi eis quare manetis ex adverso muri si secundo
hoc feceritis manum mittam in vos itaque ex tempore illo non venerunt in sabbato
16O 13 22 dixi quoque Levitis ut mundarentur et venirent ad custodiendas portas et
sanctificandum diem sabbati et pro hoc ergo memento mei Deus meus et parce mihi secundum
multitudinem miserationum tuarum
16O 13 23 sed et in diebus illis vidi Iudaeos ducentes uxores azotias ammanitidas et
moabitidas
16O 13 24 et filii eorum ex media parte loquebantur azotice et nesciebant loqui iudaice
et loquebantur iuxta linguam populi et populi
16O 13 25 et obiurgavi eos et maledixi et cecidi ex ipsis viros et decalvavi eos et
adiuravi in Deo ut non darent filias suas filiis eorum et non acciperent de filiabus eorum filiis suis et
sibimet ipsis dicens
16O 13 26 numquid non in huiusmodi re peccavit Salomon rex Israhel et certe in
gentibus multis non erat rex similis ei et dilectus Deo suo erat et posuit eum Deus regem super
omnem Israhel et ipsum ergo ad peccatum duxerunt mulieres alienigenae
16O 13 27 numquid et nos inoboedientes faciemus omne malum grande hoc ut
praevaricemur in Deo nostro et ducamus uxores peregrinas
16O 13 28 de filiis autem Ioiada filii Eliasib sacerdotis magni gener erat Sanaballat
Horonitis quem fugavi a me
16O 13 29 recordare Domine Deus meus adversum eos qui polluunt sacerdotium iusque
sacerdotale et leviticum

160 13 30 igitur mundavi eos ab omnibus alienigenis et constitui ordines sacerdotum et
 Levitarum unumquemque in ministerio suo
 170 1 1 in diebus Asueri qui regnavit ab India usque Aethiopiam super centum viginti
 septem provincias
 170 1 2 quando sedit in solio regni sui Susa civitas regni eius exordium fuit
 170 1 3 tertio igitur anno imperii sui fecit grande convivium cunctis principibus et
 pueris suis fortissimis Persarum et Medorum inclitis et praefectis provinciarum coram se
 170 1 4 ut ostenderet divitias gloriae regni sui ac magnitudinem atque iactantiam
 potentiae suae multo tempore centum videlicet et octoginta diebus
 170 1 5 cumque implerentur dies convivii invitavit omnem populum qui inventus est
 Susis a maximo usque ad minimum et septem diebus iussit convivium praeparari in vestibulo horti
 et nemoris quod regio cultu et manu consitum erat
 170 1 6 et pendebant ex omni parte tentoria aeri coloris et carpasini et hyacinthini
 sustentata funibus byssinis atque purpureis qui eburneis circulis inserti erant et columnis marmoreis
 fulciebantur lectuli quoque aurei et argentei super pavimentum zmaragdino et pario stratum lapide
 dispositi erant quod mira varietate pictura decorabat
 170 1 7 bibebant autem qui invitati erant aureis poculis et aliis atque aliis vasis cibi
 inferebantur vinum quoque ut magnificentia regia dignum erat abundans et praecipuum ponebatur
 170 1 8 nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum sed sic rex statuerat praepone
 mensis singulos de principibus suis ut sumeret unusquisque quod vellet
 170 1 9 Vasthi quoque regina fecit convivium feminarum in palatio ubi rex Asuerus
 manere consueverat
 170 1 10 itaque die septimo cum rex esset hilarior et post nimiam potionem incaluisset
 mero praecepit Mauman et Bazatha et Arbona et Bagatha et Abgatha et Zarath et Charchas septem
 eunuchis qui in conspectu eius ministrabant
 170 1 11 ut introducerent reginam Vasthi coram rege posito super caput eius diademate
 et ostenderet cunctis populis et principibus illius pulchritudinem erat enim pulchra valde
 170 1 12 quae rennuit et ad regis imperium quod per eunuchos mandaverat venire
 contempsit unde iratus rex et nimio furore succensus
 170 1 13 interrogavit sapientes qui ex more regio semper ei aderant et illorum faciebat
 cuncta consilio scientium leges ac iura maiorum
 170 1 14 erant autem primi et proximi Charsena et Sethar et Admatha et Tharsis et
 Mares et Marsana et Mamucha septem duces Persarum atque Medorum qui videbant faciem regis et
 primi post eum residere soliti erant
 170 1 15 cui sententiae Vasthi regina subiaceret quae Asueri regis imperium quod per
 eunuchos mandaverat facere nolisset
 170 1 16 responditque Mamuchan audiente rege atque principibus non solum regem
 laesit regina Vasthi sed omnes principes et populos qui sunt in cunctis provinciis regis Asueri
 170 1 17 egredietur enim sermo reginae ad omnes mulieres ut contemnunt viros suos et
 dicant rex Asuerus iussit ut regina Vasthi intraret ad eum et illa noluit
 170 1 18 atque hoc exemplo omnes principum coniuges Persarum atque Medorum
 parvipendent imperia maritorum unde regis iusta est indignatio
 170 1 19 et si tibi placet egrediatu edictum a facie tua et scribatur iuxta legem
 Persarum atque Medorum quam praeteriri inlicitum est ut nequaquam ultra Vasthi ingrediatur ad
 regem sed regnum illius altera quae melior illa est accipiat
 170 1 20 et hoc in omne quod latissimum est provinciarum tuarum divulgetur
 imperium et cunctae uxores tam maiorum quam minorum deferant maritis suis
 170 1 21 placuit consilium eius regi et principibus fecitque rex iuxta consultum
 Mamuchan
 170 1 22 et misit epistulas ad universas provincias regni sui ut quaeque gens audire et
 legere poterat diversis linguis et litteris esse viros principes ac maiores in domibus suis et hoc per
 cunctos populos divulgari

170 2 1 his itaque gestis postquam regis Asueri deferbuerat indignatio recordatus est
Vasthi et quae fecisset vel quae passa esset
170 2 2 dixeruntque pueri regis ac ministri eius quaerantur regi puellae virgines ac
speciosae
170 2 3 et mittantur qui considerent per universas provincias puellas speciosas et
virgines et adducant eas ad civitatem Susan et tradant in domum feminarum sub manu Aegaei
eunuchi qui est praepositus et custos mulierum regiarum et accipiant mundum muliebrem et cetera
ad usus necessaria
170 2 4 et quaecumque inter omnes oculis regis placuerit ipsa regnet pro Vasthi
placuit sermo regi et ita ut suggesserant iussit fieri
170 2 5 erat vir iudaeus in Susis civitate vocabulo Mardocheus filius Iair filii Semei
filii Cis de stirpe Iemini
170 2 6 qui translatus fuerat de Hierusalem eo tempore quo Iechoniam regem Iuda
Nabuchodonosor rex Babylonis transtulerat
170 2 7 qui fuit nutricius filiae fratris sui Edessae quae altero nomine Hester
vocabatur et utrumque parentem amiserat pulchra nimis et decora facie mortuisque patre eius ac
matre Mardocheus sibi eam adoptavit in filiam
170 2 8 cumque percrebuisset regis imperium et iuxta mandata illius multae virgines
pulchrae adducerentur Susan et Aegaeo traderentur eunucho Hester quoque inter ceteras puellas ei
tradita est ut servaretur in numero feminarum
170 2 9 quae placuit ei et invenit gratiam in conspectu illius ut adceleraret mundum
muliebrem et traderet ei partes suas et septem puellas speciosissimas de domo regis et tam ipsam
quam pedisequas eius ornaret atque excoleret
170 2 10 quae noluit indicare ei populum et patriam suam Mardocheus enim
praeceperat ut de hac re omnino reticeret
170 2 11 qui deambulabat cotidie ante vestibulum domus in qua electae virgines
servabantur curam agens salutis Hester et scire volens quid ei accideret
170 2 12 cum autem venisset tempus singularum per ordinem puellarum ut intrarent ad
regem expletis omnibus quae ad cultum muliebrem pertinebant mensis duodecimus vertebatur ita
dumtaxat ut sex menses oleo unguerentur myrtino et aliis sex quibusdam pigmentis et aromatibus
uterentur
170 2 13 ingredientesque ad regem quicquid postulassent ad ornatum pertinens
accipiebant et ut eis placuerat conpositae de triclinio feminarum ad regis cubiculum transiebant
170 2 14 et quae intraverat vespere egrediebatur mane atque inde in secundas aedes
deducebatur quae sub manu Sasagazi eunuchi erant qui concubinis regis praesidebat nec habebat
potestatem ad regem ultra redeundi nisi voluisset rex et eam venire iussisset ex nomine
170 2 15 evoluto autem tempore per ordinem instabat dies quo Hester filia Abiahil
fratris Mardochei quam sibi adoptaverat in filiam intrare deberet ad regem quae non quaesivit
muliebrem cultum sed quaecumque voluit Aegaeus eunuchus custos virginum haec ei ad ornatum
dedit erat enim formosa valde et incredibili pulchritudine omnium oculis gratiosa et amabilis
videbatur
170 2 16 ducta est itaque ad cubiculum regis Asueri mense decimo qui vocatur tebeth
septimo anno regni eius
170 2 17 et amavit eam rex plus quam omnes mulieres habuitque gratiam et
misericordiam coram eo super omnes mulieres et posuit diadema regni in capite eius fecitque eam
regnare in loco Vasthi
170 2 18 et iussit convivium praeparari permagnificum cunctis principibus et servis
suis pro coniunctione et nuptiis Hester et dedit requiem in universis provinciis ac dona largitus est
iuxta magnificentiam principalem
170 2 19 cumque et secundo quaerentur virgines et congregarentur Mardocheus
manebat ad regis ianuam
170 2 20 necdumque prodiderat Hester patriam et populum suum iuxta mandatum eius

quicquid enim ille praecipiebat observabat Hester et ita cuncta faciebat ut eo tempore solita erat quo eam parvulam nutriebat

170 2 21 eo igitur tempore quo Mardocheus ad regis ianuam morabatur irati sunt Bagathan et Thares duo eunuchi regis qui ianitores erant et in primo palatii limine praesidebant volueruntque insurgere in regem et occidere eum

170 2 22 quod Mardocheum non latuit statimque nuntiavit reginae Hester et illa regi ex nomine Mardochei qui ad se rem detulerat

170 2 23 quaesitum est et inventum et adpensus uterque eorum in patibulo mandatumque historiis et annalibus traditum coram rege

170 3 1 post haec rex Asuerus exaltavit Aman filium Amadathi qui erat de stirpe Agag et posuit solium eius super omnes principes quos habebat

170 3 2 cunctique servi regis qui in foribus palatii versabantur flectebant genu et adorabant Aman sic enim eis praeceperat imperator solus Mardocheus non flectebat genu neque adorabat eum

170 3 3 cui dixerunt regis pueri qui ad fores palatii praesidebant cur praeter ceteros non observas mandata regis

170 3 4 cumque hoc crebrius dicerent et ille nollet audire nuntiaverunt Aman scire cupientes utrum perseveraret in sententia dixerat enim eis se esse Iudaeum

170 3 5 quod cum audisset Aman et experimento probasset quod Mardocheus non sibi flecteret genu nec se adoraret iratus est valde

170 3 6 et pro nihilo duxit in unum Mardocheum mittere manus suas audierat enim quod esset gentis iudaeae magisque voluit omnem Iudaeorum qui erant in regno Asueri perdere nationem

170 3 7 mense primo cuius vocabulum est nisan anno duodecimo regni Asueri missa est sors in urnam quae hebraice dicitur phur coram Aman quo die et quo mense gens Iudaeorum deberet interfici et exivit mensis duodecimus qui vocatur adar

170 3 8 dixitque Aman regi Asuero est populus per omnes provincias regni tui dispersus et a se mutuo separatus novis utens legibus et caerimoniis insuper et regis scita contemnens et optime nosti quod non expediat regno tuo ut insolescat per licentiam

170 3 9 si tibi placet decerne ut pereat et decem milia talentorum adpendam arcariis gazae tuae

170 3 10 tulit ergo rex anulum quo utebatur de manu sua et dedit eum Aman filio Amadathi de progenie Agag hosti Iudaeorum

170 3 11 dixitque ad eum argentum quod polliceris tuum sit de populo age quod tibi placet

170 3 12 vocatique sunt scribae regis mense primo nisan tertiadecima die eius et scriptum est ut iusserat Aman ad omnes satrapas regis et iudices provinciarum diversarumque gentium ut quaeque gens legere poterat et audire pro varietate linguarum ex nomine regis Asueri et litterae ipsius signatae anulo

170 3 13 missae sunt per cursores regis ad universas provincias ut occiderent atque delerent omnes Iudaeos a puero usque ad senem parvulos et mulieres uno die hoc est tertiodecimo mensis duodecimi qui vocatur adar et bona eorum diriperent

170 3 14 summa autem epistularum haec fuit ut omnes provinciae scirent et pararent se ad praedictam diem

170 3 15 festinabant cursores qui missi erant explere regis imperium statimque in Susis pependit edictum rege et Aman celebrante convivium et cunctis qui in urbe erant flentibus

170 4 1 quae cum audisset Mardocheus scidit vestimenta sua et indutus est sacco spargens cinerem capiti et in platea mediae civitatis voce magna clamabat ostendens amaritudinem animi sui

170 4 2 et hoc heulatu usque ad fores palatii gradiens non enim erat licitum indutum sacco aulam regis intrare

170 4 3 in omnibus quoque provinciis oppidis ac locis ad quae crudele regis dogma

pervenerat planctus ingens erat apud Iudaeos ieiunium ululatus et fletus sacco et cinere multis prostrato utentibus

17O 4 4 ingressae sunt autem puellae Hester et eunuchi nuntiaveruntque ei quod audiens consternata est et misit vestem ut ablato sacco induerent eum quam accipere noluit

17O 4 5 accitoque Athac eunucho quem rex ministrum ei dederat praecepit ut iret ad Mardocheum et disceret ab eo cur hoc faceret

17O 4 6 egressusque Athac ivit ad Mardocheum stantem in platea civitatis ante ostium palatii

17O 4 7 qui indicavit ei omnia quae acciderant quomodo Aman promisisset ut in thesauros regis pro Iudaeorum nece inferret argentum

17O 4 8 exemplarque edicti quod pendebat in Susis dedit ei ut reginae ostenderet et moneret eam ut intraret ad regem et deprecaretur eum pro populo suo

17O 4 9 regressus Athac nuntiavit Hester omnia quae Mardocheus dixerat

17O 4 10 quae respondit ei et iussit ut diceret Mardocheo

17O 4 11 omnes servi regis et cunctae quae sub ditione eius sunt norunt provinciae quod sive vir sive mulier invocatus interius atrium regis intraverit absque ulla cunctatione statim interficiatur nisi forte rex auream virgam ad eum tetenderit pro signo clementiae atque ita possit vivere ego igitur quomodo ad regem intrare potero quae triginta iam diebus non sum vocata ad eum

17O 4 12 quod cum audisset Mardocheus

17O 4 13 rursum mandavit Hester dicens ne putes quod animam tuam tantum liberes quia in domo regis es prae cunctis Iudaeis

17O 4 14 si enim nunc silueris per aliam occasionem liberabuntur Iudaei et tu et domus patris tui peribitis et quis novit utrum idcirco ad regnum veneris ut in tali tempore parareris

17O 4 15 rursumque Hester haec Mardocheo verba mandavit

17O 4 16 vade et congrega omnes Iudaeos quos in Susis reppereris et orate pro me non comedatis et non bibatis tribus diebus ac noctibus et ego cum ancillis meis similiter ieiunabo et tunc ingrediar ad regem contra legem faciens invocata tradensque me morti et periculo

17O 4 17 ivit itaque Mardocheus et fecit omnia quae ei Hester praeceperat

17O 5 1 die autem tertio induta est Hester regalibus vestimentis et stetit in atrio domus regiae quod erat interius contra basilicam regis at ille sedebat super solium in consistorio palatii contra ostium domus

17O 5 2 cumque vidisset Hester reginam stantem placuit oculis eius et extendit contra eam virgam auream quam tenebat manu quae accedens osculata est summitatem virgae eius

17O 5 3 dixitque ad eam rex quid vis Hester regina quae est petitio tua etiam si dimidiam regni partem petieris dabitur tibi

17O 5 4 at illa respondit si regi placet obsecro ut venias ad me hodie et Aman tecum ad convivium quod paravi

17O 5 5 statimque rex vocare inquit cito Aman ut Hester oboediat voluntati venerunt itaque rex et Aman ad convivium quod eis regina paraverat

17O 5 6 dixitque ei rex postquam vinum biberat abundanter quid petis ut detur tibi et pro qua re postulas etiam si dimidiam partem regni mei petieris inpetrabis

17O 5 7 cui respondit Hester petitio mea et preces istae sunt

17O 5 8 si inveni gratiam in conspectu regis et si regi placet ut det mihi quod postulo et meam impleat petitionem veniat rex et Aman ad convivium quod paravi eis et cras regi aperiam voluntatem meam

17O 5 9 egressus est itaque illo die Aman laetus et alacer cumque vidisset Mardocheum sedentem ante fores palatii et non solum non adsurrexisse sibi sed nec motum quidem de loco sessionis suae indignatus est valde

17O 5 10 et dissimulata ira reversus in domum suam convocavit ad se amicos et Zares uxorem suam

17O 5 11 et exposuit illis magnitudinem divitiarum suarum filiorumque turbam et quanta eum gloria super omnes principes et servos suos rex elevasset

170 5 12 et post haec ait regina quoque Hester nullum alium vocavit cum rege ad
 convivium praeter me apud quam etiam cras cum rege pransurus sum
 170 5 13 et cum haec omnia habeam nihil me habere puto quamdiu videro
 Mardocheum Iudaeum sedentem ante fores regias
 170 5 14 responderuntque ei Zares uxor eius et ceteri amici iube parari excelsam
 trabem habentem altitudinem quinquaginta cubitos et dic mane regi ut adpendatur super eam
 Mardocheus et sic ibis cum rege laetus ad convivium placuit ei consilium et iussit excelsam parari
 crucem
 170 6 1 noctem illam rex duxit insomnem iussitque adferri sibi historias et annales
 priorum temporum qui cum illo praesente legerentur
 170 6 2 ventum est ad eum locum ubi scriptum erat quomodo nuntiasset Mardocheus
 insidias Bagathan et Thares eunuchorum regem Asuerum iugulare cupientium
 170 6 3 quod cum rex audisset ait quid pro hac fide honoris ac praemii Mardocheus
 consecutus est dixeruntque ei servi illius ac ministri nihil omnino mercedis accepit
 170 6 4 statimque rex quis est inquit in atrio Aman quippe interius atrium domus
 regiae intraverat ut suggereret regi et iuberet Mardocheum adfigi patibulo quod ei fuerat
 praeparatum
 170 6 5 responderunt pueri Aman stat in atrio dixitque rex ingrediatur
 170 6 6 cumque esset ingressus ait illi quid debet fieri viro quem rex honorare
 desiderat cogitans Aman in corde suo et reputans quod nullum alium rex nisi se vellet honorare
 170 6 7 respondit homo quem rex honorare cupit
 170 6 8 debet indui vestibus regis et inponi super equum qui de sella regis est et
 accipere regium diadema super caput suum
 170 6 9 et primus de regis principibus ac tyrannis teneat equum eius et per plateam
 civitatis incedens clamet ac dicat sic honorabitur quemcumque rex voluerit honorare
 170 6 10 dixitque ei rex festina et sumpta stola et equo fac ita ut locutus es Mardocheo
 Iudaeo qui sedet ante fores palatii cave ne quicquam de his quae locutus es praetermittas
 170 6 11 tulit itaque Aman stolam et equum indutumque Mardocheum in platea
 civitatis et inpositum equo praecedebat atque clamabat hoc honore condignus est quemcumque rex
 voluerit honorare
 170 6 12 reversus est Mardocheus ad ianuam palatii et Aman festinavit ire in domum
 suam lugens et operto capite
 170 6 13 narravitque Zares uxori suae et amicis omnia quae evenissent sibi cui
 responderunt sapientes quos habebat in consilio et uxor eius si de semine Iudaeorum est
 Mardocheus ante quem cadere coepisti non poteris ei resistere sed cades in conspectu eius
 170 6 14 adhuc illis loquentibus venerunt eunuchi regis et cito eum ad convivium quod
 regina paraverat pergere compulerunt
 170 7 1 intravit itaque rex et Aman ut biberent cum regina
 170 7 2 dixitque ei rex etiam in secundo die postquam vino incaluerat quae est petitio
 tua Hester ut detur tibi et quid vis fieri etiam si dimidiam regni mei partem petieris inpetrabis
 170 7 3 ad quem illa respondit si inveni gratiam in oculis tuis o rex et si tibi placet
 dona mihi animam meam pro qua rogo et populum meum pro quo obsecro
 170 7 4 traditi enim sumus ego et populus meus ut conteramur iugulemur et pereamus
 atque utinam in servos et famulas venderemur esset tolerabile malum et gemens tacerem nunc
 autem hostis noster est cuius crudelitas redundat in regem
 170 7 5 respondensque rex Asuerus ait quis est iste et cuius potentiae ut haec audeat
 facere
 170 7 6 dixit Hester hostis et inimicus noster pessimus iste est Aman quod ille audiens
 ilico obstipuit vultum regis ac reginae ferre non sustinens
 170 7 7 rex autem surrexit iratus et de loco convivii intravit in hortum arboribus
 consitum Aman quoque surrexit ut rogaret Hester reginam pro anima sua intellexit enim a rege sibi
 paratum malum

170 7 8 qui cum reversus esset de horto nemoribus consito et intrasset convivii locum
repperit Aman super lectulum corruisse in quo iacebat Hester et ait etiam reginam vult opprimere
me praesente in domo mea necdum verbum de ore regis exierat et statim operuerunt faciem eius
170 7 9 dixitque Arbona unus de eunuchis qui stabant in ministerio regis en lignum
quod paraverat Mardocheo qui locutus est pro rege stat in domo Aman habens altitudinis
quinquaginta cubitos cui dixit rex adpendite eum in eo
170 7 10 suspensus est itaque Aman in patibulo quod paraverat Mardocheo et regis ira
quievit
170 8 1 die illo dedit rex Asuerus Hester reginae domum Aman adversarii Iudaeorum
et Mardocheus ingressus est ante faciem regis confessa est enim ei Hester quod esset patruus suus
170 8 2 tulitque rex anulum quem ab Aman recipi iusserat et tradidit Mardocheo
Hester autem constituit Mardocheum super domum suam
170 8 3 nec his contenta procidit ad pedes regis flevitque et locuta ad eum oravit ut
malitiam Aman Agagitae et machinationes eius pessimas quas excogitaverat contra Iudaeos iuberet
irritas fieri
170 8 4 at ille ex more sceptrum aureum protendit manu quo signum clementiae
monstrabatur illaque consurgens stetit ante eum
170 8 5 et ait si placet regi et inveni gratiam coram oculis eius et deprecatio mea non
ei videtur esse contraria obsecro ut novis epistulis veteres Aman litterae insidiatoris et hostis
Iudaeorum quibus eos in cunctis regis provinciis perire praeceperat corrigantur
170 8 6 quomodo enim potero sustinere necem et interfectionem populi mei
170 8 7 responditque rex Asuerus Hester reginae et Mardocheo Iudaeo domum Aman
concessi Hester et ipsum iussi adfigi cruci qui ausus est manum in Iudaeos mittere
170 8 8 scribite ergo Iudaeis sicut vobis placet ex regis nomine signantes litteras
anulo meo haec enim consuetudo erat ut epistulis quae ex regis nomine mittebantur et illius anulo
signatae erant nemo auderet contradicere
170 8 9 accitisque scribis et librariis regis erat autem tempus tertii mensis qui
appellatur siban vicesima et tertia illius die scriptae sunt epistulae ut Mardocheus voluerat ad
Iudaeos et ad principes procuratoresque et iudices qui centum viginti septem provinciis ab India
usque Aethiopiam praesidebant provinciae atque provinciae populo et populo iuxta linguas et
litteras suas et Iudaeis ut legere poterant et audire
170 8 10 ipsaeque epistulae quae ex regis nomine mittebantur anulo illius obsignatae
sunt et missae per veredarios qui per omnes provincias discurrentes veteres litteras novis nuntiis
praevenirent
170 8 11 quibus imperavit rex ut convenirent Iudaeos per singulas civitates et in unum
praeciperent congregari ut starent pro animabus suis et omnes inimicos suos cum coniugibus ac
liberis et universis domibus interficerent atque delerent
170 8 12 et constituta est per omnes provincias una ultionis dies id est tertiadecima
mensis duodecimi adar
170 8 13 summaque epistulae fuit ut in omnibus terris ac populis qui regis Asueri
imperio subiacebant notum fieret paratos esse Iudaeos ad capiendam vindictam de hostibus suis
170 8 14 egressique sunt veredarii celeres nuntios perferentes et edictum regis pependit
in Susis
170 8 15 Mardocheus autem de palatio et de conspectu regis egrediens fulgebat
vestibus regiis hyacinthinis videlicet et aerinis coronam auream portans capite et amictus pallio
serico atque purpureo omnisque civitas exultavit atque laetata est
170 8 16 Iudaeis autem nova lux oriri visa est gaudium honor et tripudium
170 8 17 apud omnes populos urbes atque provincias quocumque regis iussa veniebant
mira exultatio epulae atque convivia et festus dies in tantum ut plures alterius gentis et sectae eorum
religioni et caerimoniis iungerentur grandis enim cunctos iudaici nominis terror invaserat
170 9 1 igitur duodecimi mensis quem adar vocari ante iam diximus tertiadecima die
quando cunctis Iudaeis interfectio parabatur et hostes eorum inhiabant sanguini versa vice Iudaei

superiores esse coeperunt et se de adversariis vindicare
170 9 2 congregatique sunt per singulas civitates oppida et loca ut extenderent manum
contra inimicos et persecutores suos nullusque ausus est resistere eo quod omnes populos
magnitudinis eorum formido penetrarat
170 9 3 nam et provinciarum iudices duces et procuratores omnisque dignitas quae
singulis locis et operibus praeerat extollebant Iudaeos timore Mardochei
170 9 4 quem principem esse palatii et plurimum posse cognoverant fama quoque
nominis eius crescebat cotidie et per cunctorum ora volitabat
170 9 5 itaque percusserunt Iudaei inimicos suos plaga magna et occiderunt eos
reddentes eis quod sibi paraverant facere
170 9 6 in tantum ut etiam in Susis quingentos viros interficerent et decem extra filios
Aman Agagitae hostis Iudaeorum quorum ista sunt nomina
170 9 7 Pharsandatha et Delphon et Esphata
170 9 8 et Phorata et Adalia et Aridatha
170 9 9 et Epherresta et Arisai et Aridai et Vaizatha
170 9 10 quos cum occidissent praedas de substantiis eorum agere noluerunt
170 9 11 statimque numerus eorum qui occisi erant in Susis ad regem relatus est
170 9 12 qui dixit reginae in urbe Susis interfecere Iudaei quingentos viros et alios
decem filios Aman quantam putas eos exercere caedem in universis provinciis quid ultra postulas et
quid vis ut fieri iubeam
170 9 13 cui illa respondit si regi placet detur potestas Iudaeis ut sicut hodie fecerunt in
Susis sic et cras faciant et decem filii Aman in patibulis suspendantur
170 9 14 praecepitque rex ut ita fieret statimque in Susis pependit edictum et decem
Aman filii suspensi sunt
170 9 15 congregatis Iudaeis quartadecima adar mensis die interfecti sunt in Susis
trecenti viri nec eorum ab illis direpta substantia est
170 9 16 sed et per omnes provincias quae ditioni regis subiacebant pro animabus suis
stetere Iudaei interfectis hostibus ac persecutoribus suis in tantum ut septuaginta quinque milia
occisorum impleverentur et nullus de substantiis eorum quicquam contingeret
170 9 17 dies autem tertiusdecimus mensis adar unus apud omnes interfectionis fuit et
quartodecimo die caedere desierunt quem constituerunt esse sollemnem ut in eo omni deinceps
tempore vacarent epulis gaudio atque convivii
170 9 18 at hii qui in urbe Susis caedem exercuerant tertio decimo et quartodecimo
eiusdem mensis die in caede versati sunt quintodecimo autem die percutere desierunt et idcirco
eandem diem constituere sollemnem epularum atque laetitiae
170 9 19 hii vero Iudaei qui in oppidis non muratis ac villis morabantur
quartumdecimum diem mensis adar conviviorum et gaudii decreverunt ita ut exultent in eo et
mittant sibi mutuo partes epularum et ciborum
170 9 20 scripsit itaque Mardocheus omnia haec et litteris comprehensa misit ad
Iudaeos qui in omnibus regis provinciis morabantur tam in vicino positos quam procul
170 9 21 ut quartadecimam et quintadecimam diem mensis adar pro festis
susciperent et revertente semper anno sollemni honore celebrarent
170 9 22 quia in ipsis diebus se ulti sunt Iudaei de inimicis suis et luctus atque tristitia
in hilaritatem gaudiumque conversa sint essentque istae dies epularum atque laetitiae et mitterent
sibi invicem ciborum partes et pauperibus munuscula largirentur
170 9 23 susceperuntque Iudaei in sollemnem ritum cuncta quae eo tempore facere
coeperant et quae Mardocheus litteris facienda mandaverat
170 9 24 Aman enim filius Amadathi stirpis Agag hostis et adversarius Iudaeorum
cogitavit contra eos malum ut occideret illos atque deleret et misit phur quod nostra lingua vertitur
in sortem
170 9 25 et postea ingressa est Hester ad regem obsecrans ut conatus eius litteris regis
irriti fierent et malum quod contra Iudaeos cogitaverat reverteretur in caput eius denique et ipsum et

filios eius adfixerunt cruci

17O 9 26 atque ex illo tempore dies isti appellati sunt Phurim id est Sortium eo quod phur id est sors in urnam missa fuerit et cuncta quae gesta sunt epistulae id est libri huius volumine continentur

17O 9 27 quaeque sustinuerint et quae deinceps inmutata sint suscepere Iudaei super se et semen suum et super cunctos qui religioni eorum voluerint copulari ut nulli liceat duos hos dies absque sollemnitate transigere quam scriptura testatur et certa expetunt tempora annis sibi iugiter succedentibus

17O 9 28 isti sunt dies quos nulla umquam delebit oblivio et per singulas generationes cunctae in toto orbe provinciae celebrabunt nec est ulla civitas in qua dies Phurim id est Sortium non observentur a Iudaeis et ab eorum progenie quae his caerimoniis obligata est

17O 9 29 scripseruntque Hester regina filia Abiahil et Mardocheus Iudaeus etiam secundam epistulam ut omni studio dies ista sollemnis sanciretur in posterum

17O 9 30 et miserunt ad omnes Iudaeos qui in centum viginti septem regis Asueri provinciis versabantur ut haberent pacem et susciperent veritatem

17O 9 31 observantes dies Sortium et suo tempore cum gaudio celebrarent sicut constituerat Mardocheus et Hester et illi observanda susceperant a se et a semine suo ieiunia atque clamores et Sortium dies

17O 9 32 et omnia quae libri huius qui vocatur Hester historia continentur

17O 10 1 rex vero Asuerus omnem terram et cunctas maris insulas fecit tributarias

17O 10 2 cuius fortitudo et imperium et dignitas atque sublimitas qua exaltavit

Mardocheum scripta sunt in libris Medorum atque Persarum

18O 1 1 vir erat in terra Hus nomine Iob et erat vir ille simplex et rectus ac timens Deum et recedens a malo

18O 1 2 natique sunt ei septem filii et tres filiae

18O 1 3 et fuit possessio eius septem milia ovium et tria milia camelorum quingenta quoque iuga boum et quingentae asinae ac familia multa nimis eratque vir ille magnus inter omnes Orientales

18O 1 4 et ibant filii eius et faciebant convivium per domos unusquisque in die suo et mittentes vocabant tres sorores suas ut comederent et biberent cum eis

18O 1 5 cumque in orbem transissent dies convivii mittebat ad eos Iob et sanctificabat illos consurgensque diluculo offerebat holocausta per singulos dicebat enim ne forte peccaverint filii mei et benedixerint Deo in cordibus suis sic faciebat Iob cunctis diebus

18O 1 6 quadam autem die cum venissent filii Dei ut adsisterent coram Domino adfuit inter eos etiam Satan

18O 1 7 cui dixit Dominus unde venis qui respondens ait circuivi terram et perambulavi eam

18O 1 8 dixitque Dominus ad eum numquid considerasti servum meum Iob quod non sit ei similis in terra homo simplex et rectus et timens Deum ac recedens a malo

18O 1 9 cui respondens Satan ait numquid frustra timet Iob Deum

18O 1 10 nonne tu vallasti eum ac domum eius universamque substantiam per circuitum operibus manuum eius benedixisti et possessio illius crevit in terra

18O 1 11 sed extende paululum manum tuam et tange cuncta quae possidet nisi in facie tua benedixerit tibi

18O 1 12 dixit ergo Dominus ad Satan ecce universa quae habet in manu tua sunt tantum in eum ne extendas manum tuam egressusque est Satan a facie Domini

18O 1 13 cum autem quadam die filii et filiae eius comederent et biberent vinum in domo fratris sui primogeniti

18O 1 14 nuntius venit ad Iob qui diceret boves arabant et asinae pascebantur iuxta eos

18O 1 15 et intruerunt Sabei tuleruntque omnia et pueros percusserunt gladio et evasi ego solus ut nuntiarem tibi

18O 1 16 cumque adhuc ille loqueretur venit alter et dixit ignis Dei cecidit e caelo et

tactas oves puerosque consumpsit et effugi ego solus ut nuntiarem tibi
18O 1 17 sed et illo adhuc loquente venit alius et dixit Chaldei fecerunt tres turmas et
invaserunt camelos et tulerunt eos necnon et pueros percusserunt gladio et ego fugi solus ut
nuntiarem tibi
18O 1 18 loquebatur ille et ecce alius intravit et dixit filiis tuis et filiabus vescentibus et
bibentibus vinum in domo fratris sui primogeniti
18O 1 19 repente ventus vehemens inruit a regione deserti et concussit quattuor angulos
domus quae corruens oppressit liberos tuos et mortui sunt et effugi ego solus ut nuntiarem tibi
18O 1 20 tunc surrexit Iob et scidit tunicam suam et tonso capite corruens in terram
adoravit
18O 1 21 et dixit nudus egressus sum de utero matris meae et nudus revertar illuc
Dominus dedit Dominus abstulit sit nomen Domini benedictum
18O 1 22 in omnibus his non peccavit Iob neque stultum quid contra Deum locutus est
18O 2 1 factum est autem cum quadam die venissent filii Dei et starent coram Domino
venisset quoque Satan inter eos et staret in conspectu eius
18O 2 2 ut diceret Dominus ad Satan unde venis qui respondens ait circuivi terram et
perambulavi eam
18O 2 3 et dixit Dominus ad Satan numquid considerasti servum meum Iob quod non
sit ei similis in terra vir simplex et rectus timens Deum ac recedens a malo et adhuc retinens
innocentiam tu autem commovisti me adversus eum ut adfligerem illum frustra
18O 2 4 cui respondens Satan ait pellem pro pelle et cuncta quae habet homo dabit pro
anima sua
18O 2 5 alioquin mitte manum tuam et tange os eius et carnem et tunc videbis quod in
facie benedicat tibi
18O 2 6 dixit ergo Dominus ad Satan ecce in manu tua est verumtamen animam illius
serva
18O 2 7 egressus igitur Satan a facie Domini percussit Iob ulcere pessimo a planta
pedis usque ad verticem eius
18O 2 8 qui testa saniem deradebat sedens in sterquilinio
18O 2 9 dixit autem illi uxor sua adhuc tu permanes in simplicitate tua benedic Deo et
morere
18O 2 10 qui ait ad illam quasi una de stultis locuta es si bona suscepimus de manu
Domini quare mala non suscipiamus in omnibus his non peccavit Iob labiis suis
18O 2 11 igitur audientes tres amici Iob omne malum quod accidisset ei venerunt
singuli de loco suo Eliphaz Themanites et Baldad Suites et Sophar Naamathites condixerant enim ut
pariter venientes visitarent eum et consolarentur
18O 2 12 cumque levassent procul oculos suos non cognoverunt eum et exclamantes
ploraverunt scissisque vestibis sparserunt pulverem super caput suum in caelum
18O 2 13 et sederunt cum eo in terram septem diebus et septem noctibus et nemo
loquebatur ei verbum videbant enim dolorem esse vehementem
18O 3 1 post haec aperuit Iob os suum et maledixit diei suo
18O 3 2 et locutus est
18O 3 3 pereat dies in qua natus sum et nox in qua dictum est conceptus est homo
18O 3 4 dies ille vertatur in tenebras non requirat eum Deus desuper et non inlustret
lumine
18O 3 5 obscurent eum tenebrae et umbra mortis occupet eum caligo et involvatur
amaritudine
18O 3 6 noctem illam tenebrosus turbo possideat non computetur in diebus anni nec
numeretur in mensibus
18O 3 7 sit nox illa solitaria nec laude digna
18O 3 8 maledicant ei qui maledicunt diei qui parati sunt suscitare Leviathan
18O 3 9 obtenebrentur stellae caligine eius expectet lucem et non videat nec ortum

surgentis aurorae			
180	3	10	quia non conclusit ostia ventris qui portavit me nec abstulit mala ab oculis
meis			
180	3	11	quare non in vulva mortuus sum egressus ex utero non statim perii
180	3	12	quare exceptus genibus cur lactatus uberibus
180	3	13	nunc enim dormiens silerem et somno meo requiescerem
180	3	14	cum regibus et consulibus terrae qui aedificant sibi solitudines
180	3	15	aut cum principibus qui possident aurum et replent domos suas argento
180	3	16	aut sicut abortivum absconditum non subsisterem vel qui concepti non
viderunt lucem			
180	3	17	ibi impii cessaverunt a tumultu et ibi requieverunt fessi robore
180	3	18	et quondam vincti pariter sine molestia non audierunt vocem exactoris
180	3	19	parvus et magnus ibi sunt et servus liber a domino suo
180	3	20	quare data est misero lux et vita his qui in amaritudine animae sunt
180	3	21	qui expectant mortem et non venit quasi effodientes thesaurum
180	3	22	gaudentque vehementer cum invenerint sepulchrum
180	3	23	viro cuius abscondita est via et circumdedit eum Deus tenebris
180	3	24	antequam comedam suspiro et quasi inundantes aquae sic rugitus meus
180	3	25	quia timor quem timebam evenit mihi et quod verebar accidit
180	3	26	nonne dissimulavi nonne silui nonne quievi et venit super me indignatio
180	4	1	respondens autem Eliphaz Themanites dixit
180	4	2	si coeperimus loqui tibi forsitan moleste accipias sed conceptum sermonem
tenere quis possit			
180	4	3	ecce docuisti multos et manus lassas roborasti
180	4	4	vacillantes confirmaverunt sermones tui et genua trementia confortasti
180	4	5	nunc autem venit super te plaga et defecisti tetigit te et conturbatus es
180	4	6	timor tuus fortitudo tua patientia tua et perfectio viarum tuarum
180	4	7	recordare obsecro te quis umquam innocens perierit aut quando recti deleti
sint			
180	4	8	quin potius vidi eos qui operantur iniquitatem et seminant dolores et metunt
eos			
180	4	9	flante Deo perisse et spiritu irae eius esse consumptos
180	4	10	rugitus leonis et vox leaenae et dentes catulorum leonum contriti sunt
180	4	11	tigris periit eo quod non haberet praedam et catuli leonis dissipati sunt
180	4	12	porro ad me dictum est verbum absconditum et quasi furtive suscepit auris
mea venas susurri eius			
180	4	13	in horrore visionis nocturnae quando solet sopor occupare homines
180	4	14	pavor tenuit me et tremor et omnia ossa mea perterrita sunt
180	4	15	et cum spiritus me praesente transiret inhorruerunt pili carnis meae
180	4	16	stetit quidam cuius non agnoscebam vultum imago coram oculis meis et
vocem quasi aurae lenis audivi			
180	4	17	numquid homo Dei conparatione iustificabitur aut factore suo purior erit vir
180	4	18	ecce qui serviunt ei non sunt stabiles et in angelis suis repperit pravitatem
180	4	19	quanto magis hii qui habitant domos luteas qui terrenum habent fundamentum
consumentur velut a tineas			
180	4	20	de mane usque ad vesperum succidentur et quia nullus intellegit in aeternum
peribunt			
180	4	21	qui autem reliqui fuerint auferentur ex eis morientur et non in sapientia
180	5	1	voca ergo si est qui tibi respondeat et ad aliquem sanctorum convertere
180	5	2	vere stultum interficit iracundia et parvulum occidit invidia
180	5	3	ego vidi stultum firma radice et maledixi pulchritudini eius statim
180	5	4	longe fient filii eius a salute et conterentur in porta et non erit qui eruat

180	5	5	cuius messem famelicus comedet et ipsum rapiet armatus et ebibent sitientes
divitias eius			
180	5	6	nihil in terra sine causa fit et de humo non orietur dolor
180	5	7	homo ad laborem nascitur et avis ad volatum
180	5	8	quam ob rem ego deprecabor Dominum et ad Deum ponam eloquium meum
180	5	9	qui facit magna et inscrutabilia et mirabilia absque numero
180	5	10	qui dat pluviam super faciem terrae et inrigat aquis universa
180	5	11	qui ponit humiles in sublimi et maerentes erigit sospitate
180	5	12	qui dissipat cogitationes malignorum ne possint implere manus eorum quod
coeperant			
180	5	13	qui adprehendit sapientes in astutia eorum et consilium pravorum dissipat
180	5	14	per diem incurrent tenebras et quasi in nocte sic palpabunt in meridie
180	5	15	porro salvum faciet a gladio oris eorum et de manu violenti pauperem
180	5	16	et erit egeno spes iniquitas autem contrahet os suum
180	5	17	beatus homo qui corripitur a Domino increpationem ergo Domini ne reprobos
180	5	18	quia ipse vulnerat et medetur percutit et manus eius sanabunt
180	5	19	in sex tribulationibus liberabit te et in septima non tanget te malum
180	5	20	in fame eruet te de morte et in bello de manu gladii
180	5	21	a flagello linguae absconderis et non timebis calamitatem cum venerit
180	5	22	in vastitate et fame ridebis et bestiam terrae non formidabis
180	5	23	sed cum lapidibus regionum pactum tuum et bestiae terrae pacificae erunt tibi
180	5	24	et scies quod pacem habeat tabernaculum tuum et visitans speciem tuam non
peccabis			
180	5	25	scies quoque quoniam multiplex erit semen tuum et progenies tua quasi herba
terrae			
180	5	26	ingredieris in abundantia sepulchrum sicut infertur acervus in tempore suo
180	5	27	ecce hoc ut investigavimus ita est quod auditum mente pertracta
180	6	1	respondens autem Iob dixit
180	6	2	utinam adpenderentur peccata mea quibus iram merui et calamitas quam
patior in statera			
180	6	3	quasi harena maris haec gravior appareret unde et verba mea dolore sunt
plena			
180	6	4	quia sagittae Domini in me sunt quarum indignatio ebibit spiritum meum et
terrores Domini militant contra me			
180	6	5	numquid rugiet onager cum habuerit herbam aut mugiet bos cum ante
praesepe plenum steterit			
180	6	6	aut poterit comedi insulsum quod non est sale conditum aut potest aliquis
gustare quod gustatum adfert mortem			
180	6	7	quae prius tangere nolebat anima mea nunc prae angustia cibi mei sunt
180	6	8	quis det ut veniat petitio mea et quod expecto tribuat mihi Deus
180	6	9	et qui coepit ipse me conterat solvat manum suam et succidat me
180	6	10	et haec mihi sit consolatio ut adfligens me dolore non parcat nec contradicam
sermonibus Sancti			
180	6	11	quae est enim fortitudo mea ut sustineam aut quis finis meus ut patienter
agam			
180	6	12	nec fortitudo lapidum fortitudo mea nec caro mea aerea est
180	6	13	ecce non est auxilium mihi in me et necessarii quoque mei recesserunt a me
180	6	14	qui tollit ab amico suo misericordiam timorem Domini derelinquit
180	6	15	fratres mei praeterierunt me sicut torrens qui raptim transit in convallibus
180	6	16	qui timent pruina inruet super eos nix
180	6	17	tempore quo fuerint dissipati peribunt et ut incaluerit solventur de loco suo
180	6	18	involutae sunt semitae gressuum eorum ambulabunt in vacuum et peribunt

180 6 19 considerate semitas Theman itinera Saba et expectate paulisper
 180 6 20 confusi sunt quia speravi venerunt quoque usque ad me et pudore cooperti
 sunt
 180 6 21 nunc venistis et modo videntes plagam meam timetis
 180 6 22 numquid dixi adferte mihi et de substantia vestra donate mihi
 180 6 23 vel liberate me de manu hostis et de manu robustorum eruite me
 180 6 24 docete me et ego tacebo et si quid forte ignoravi instruite me
 180 6 25 quare detraxistis sermonibus veritatis cum e vobis nullus sit qui possit arguere
 180 6 26 ad increpandum tantum eloquia concinnatis et in ventum verba profertis
 180 6 27 super pupillum inruitis et subvertere nitimini amicum vestrum
 180 6 28 verumtamen quod coepistis explete praebete aurem et videte an mentiar
 180 6 29 respondete obsecro absque contentione et loquentes id quod iustum est
 iudicate
 180 6 30 et non invenietis in lingua mea iniquitatem nec in faucibus meis stultitia
 personabit
 180 7 1 militia est vita hominis super terram et sicut dies mercennarii dies eius
 180 7 2 sicut servus desiderat umbram et sicut mercennarius praestolatur finem operis
 sui
 180 7 3 sic et ego habui menses vacuos et noctes laboriosas enumeravi mihi
 180 7 4 si dormiero dico quando consurgam et rursus expectabo vesperam et
 replebor doloribus usque ad tenebras
 180 7 5 induta est caro mea putredine et sordibus pulveris cutis mea aruit et contracta
 est
 180 7 6 dies mei velocius transierunt quam a texente tela succiditur et consumpti sunt
 absque ulla spe
 180 7 7 memento quia ventus est vita mea et non revertetur oculus meus ut videat
 bona
 180 7 8 nec aspiciet me visus hominis oculi tui in me et non subsistam
 180 7 9 sicut consumitur nubes et pertransit sic qui descenderit ad inferos non
 ascendet
 180 7 10 nec revertetur ultra in domum suam neque cognoscet eum amplius locus eius
 180 7 11 quapropter et ego non parcam ori meo loquar in tribulatione spiritus mei
 confabulabor cum amaritudine animae meae
 180 7 12 numquid mare sum ego aut cetus quia circumdedisti me carcere
 180 7 13 si dixero consolabitur me lectulus meus et relevabor loquens mecum in strato
 meo
 180 7 14 terrebis me per somnia et per visiones horrore concuties
 180 7 15 quam ob rem elegit suspendium anima mea et mortem ossa mea
 180 7 16 desperavi nequaquam ultra iam vivam parce mihi nihil enim sunt dies mei
 180 7 17 quid est homo quia magnificas eum aut quia ponis erga eum cor tuum
 180 7 18 visitas eum diluculo et subito probas illum
 180 7 19 usquequo non parces mihi nec dimittis me ut gluttiam salivam meam
 180 7 20 peccavi quid faciam tibi o custos hominum quare posuisti me contrarium tibi
 et factus sum mihimet ipsi gravis
 180 7 21 cur non tolles peccatum meum et quare non auferes iniquitatem meam ecce
 nunc in pulvere dormiam et si mane me quaesieris non subsistam
 180 8 1 respondens autem Baldad Suites dixit
 180 8 2 usquequo loqueris talia et spiritus multiplex sermones oris tui
 180 8 3 numquid Deus subplantat iudicium et Omnipotens subvertit quod iustum est
 180 8 4 etiam si filii tui peccaverunt ei et dimisit eos in manu iniquitatis suae
 180 8 5 tu tamen si diluculo consurrexeris ad Deum et Omnipotentem fueris
 deprecatus

180 8 6 si mundus et rectus incesseris statim evigilabit ad te et pacatum reddet
 habitaculum iustitiae tuae
 180 8 7 in tantum ut priora tua fuerint parva et novissima tua multiplicentur nimis
 180 8 8 interroga enim generationem pristinam et diligenter investiga patrum
 memoriam
 180 8 9 hesterni quippe sumus et ignoramus quoniam sicut umbra dies nostri sunt
 super terram
 180 8 10 et ipsi docebunt te loquentur tibi et de corde suo proferent eloquia
 180 8 11 numquid vivere potest scirpus absque humore aut crescet carectum sine aqua
 180 8 12 cum adhuc sit in flore nec carpatur manu ante omnes herbas arescit
 180 8 13 sic viae omnium qui obliviscuntur Deum et spes hypocritae peribit
 180 8 14 non ei placebit vecordia sua et sicut tela aranearum fiducia eius
 180 8 15 innitetur super domum suam et non stabit fulciet eam et non consurget
 180 8 16 humectus videtur antequam veniat sol et in horto suo germen eius egreditur
 180 8 17 super acervum petrarum radices eius densabuntur et inter lapides
 commorabitur
 180 8 18 si absorbuerit eum de loco suo negabit eum et dicet non novi te
 180 8 19 haec est enim laetitia viae eius ut rursus de terra alii germinentur
 180 8 20 Deus non proiciet simplicem nec porriget manum malignis
 180 8 21 donec impleatur risu os tuum et labia tua iubilo
 180 8 22 qui oderunt te induentur confusione et tabernaculum impiorum non subsistet
 180 9 1 et respondens Iob ait
 180 9 2 vere scio quod ita sit et quod non iustificetur homo compositus Deo
 180 9 3 si voluerit contendere cum eo non poterit ei respondere unum pro mille
 180 9 4 sapiens corde est et fortis robore quis restitit ei et pacem habuit
 180 9 5 qui transtulit montes et nescierunt hii quos subvertit in furore suo
 180 9 6 qui commovet terram de loco suo et columnae eius concutiuntur
 180 9 7 qui praecipit soli et non oritur et stellas claudit quasi sub signaculo
 180 9 8 qui extendit caelos solus et graditur super fluctus maris
 180 9 9 qui facit Arcturum et Oriona et Hyadas et interiora austri
 180 9 10 qui facit magna et inconprehensibilia et mirabilia quorum non est numerus
 180 9 11 si venerit ad me non videbo si abierit non intellegam eum
 180 9 12 si repente interroget quis respondebit ei vel quis dicere potest cur facis
 180 9 13 Deus cuius resistere irae nemo potest et sub quo curvantur qui portant orbem
 180 9 14 quantus ergo sum ego qui respondeam ei et loquar verbis meis cum eo
 180 9 15 qui etiam si habuero quippiam iustum non respondebo sed meum iudicem
 deprecabor
 180 9 16 et cum invocantem exaudierit me non credo quod audierit vocem meam
 180 9 17 in turbine enim conteret me et multiplicabit vulnera mea etiam sine causa
 180 9 18 non concedit requiescere spiritum meum et implet me amaritudinibus
 180 9 19 si fortitudo quaeritur robustissimus est si aequitas iudicii nemo pro me audet
 testimonium dicere
 180 9 20 si iustificare me voluero os meum condemnabit me si innocentem ostendere
 pravum me conprobat
 180 9 21 etiam si simplex fuero hoc ipsum ignorabit anima mea et taedebit me vitae
 meae
 180 9 22 unum est quod locutus sum et innocentem et impium ipse consumit
 180 9 23 si flagellat occidat semel et non de poenis innocentem rideat
 180 9 24 terra data est in manu impii vultum iudicum eius operit quod si non ille est
 quis ergo est
 180 9 25 dies mei velociores fuerunt cursore fugerunt et non viderunt bonum
 180 9 26 pertransierunt quasi naves poma portantes sicut aquila volans ad escam

180 9 27 cum dixerō nequaquam ita loquar commuto faciem meam et dolore torqueor
 180 9 28 verebar omnia opera mea sciens quod non parceres delinquenti
 180 9 29 si autem et sic impius sum quare frustra laboravi
 180 9 30 si lotus fuero quasi aquis nivis et fulserint velut mundissimae manus meae
 180 9 31 tamen sordibus intingues me et abominabuntur me vestimenta mea
 180 9 32 neque enim viro qui similis mei est respondebo nec qui mecum in iudicio ex
 aequo possit audiri
 180 9 33 non est qui utrumque valeat arguere et ponere manum suam in ambobus
 180 9 34 auferat a me virgam suam et pavor eius non me terreat
 180 9 35 loquar et non timebo eum neque enim possum metuens respondere
 180 10 1 taedet animam meam vitae meae dimittam adversum me eloquium meum
 loquar in amaritudine animae meae
 180 10 2 dicam Deo noli me condemnare indica mihi cur me ita iudices
 180 10 3 numquid bonum tibi videtur si calumnieris et opprimas me opus manuum
 tuarum et consilium impiorum adiuves
 180 10 4 numquid oculi carnei tibi sunt aut sicut videt homo et tu videbis
 180 10 5 numquid sicut dies hominis dies tui et anni tui sicut humana sunt tempora
 180 10 6 ut quaeras iniquitatem meam et peccatum meum scruteris
 180 10 7 et scias quia nihil impium fecerim cum sit nemo qui de manu tua possit eruere
 180 10 8 manus tuae plasmaverunt me et fecerunt me totum in circuitu et sic repente
 praecipitas me
 180 10 9 memento quaeso quod sicut lutum feceris me et in pulverem reduces me
 180 10 10 nonne sicut lac mulsisti me et sicut caseum me coagulasti
 180 10 11 pelle et carnibus vestisti me et ossibus et nervis conpegisti me
 180 10 12 vitam et misericordiam tribuisti mihi et visitatio tua custodivit spiritum meum
 180 10 13 licet haec celes in corde tuo tamen scio quia universorum memineras
 180 10 14 si peccavi et ad horam pepercisti mihi cur ab iniquitate mea mundum me esse
 non pateris
 180 10 15 et si impius fuero vae mihi est et si iustus non levabo caput saturatus
 afflictione et miseria
 180 10 16 et propter superbiam quasi leaenam capies me reversusque mirabiliter me
 crucias
 180 10 17 instauras testes tuos contra me et multiplicas iram tuam adversum me et
 poenae militant in me
 180 10 18 quare de vulva eduxisti me qui utinam consumptus essem ne oculus me
 videret
 180 10 19 fuissem quasi qui non essem de utero translatus ad tumulum
 180 10 20 numquid non paucitas dierum meorum finietur brevi dimitte ergo me ut
 plangam paululum dolorem meum
 180 10 21 antequam vadam et non revertar ad terram tenebrosam et opertam mortis
 caligine
 180 10 22 terram miseriae et tenebrarum ubi umbra mortis et nullus ordo et sempiternus
 horror inhabitans
 180 11 1 respondens autem Sophar Naamathites dixit
 180 11 2 numquid qui multa loquitur non et audiet aut vir verbosus iustificabitur
 180 11 3 tibi soli tacebunt homines et cum ceteros inriseris a nullo confutaberis
 180 11 4 dixisti enim purus est sermo meus et mundus sum in conspectu tuo
 180 11 5 atque utinam Deus loqueretur tecum et aperiret labia sua tibi
 180 11 6 ut ostenderet tibi secreta sapientiae et quod multiplex esset lex eius et
 intellegeres quod multo minora exigaris a Deo quam meretur iniquitas tua
 180 11 7 forsitan vestigia Dei comprehendes et usque ad perfectum Omnipotentem
 repperies

180 11 8 excelsior caelo est et quid facies profundior inferno et unde cognosces
 180 11 9 longior terrae mensura eius et latior mari
 180 11 10 si subverterit omnia vel in unum coartaverit quis contradicet ei
 180 11 11 ipse enim novit hominum vanitatem et videns iniquitatem nonne considerat
 180 11 12 vir vanus in superbiam erigitur et tamquam pullum onagri se liberum natum
 putat
 180 11 13 tu autem firmasti cor tuum et expandisti ad eum manus tuas
 180 11 14 si iniquitatem quod est in manu tua abstuleris a te et non manserit in
 tabernaculo tuo iniustitia
 180 11 15 tum levare poteris faciem tuam absque macula et eris stabilis et non timebis
 180 11 16 miseriae quoque oblivisceris et quasi aquarum quae praeterierint recordaberis
 180 11 17 et quasi meridianus fulgor consurget tibi ad vesperam et cum te consumptum
 putaveris orieris ut lucifer
 180 11 18 et habebis fiduciam proposita tibi spe et defossus securus dormies
 180 11 19 requiesces et non erit qui te exterreat et deprecabuntur faciem tuam plurimi
 180 11 20 oculi autem impiorum deficient et effugium peribit ab eis et spes eorum
 abominatio animae
 180 12 1 respondens autem Iob dixit
 180 12 2 ergo vos estis soli homines et vobiscum morietur sapientia
 180 12 3 et mihi est cor sicut et vobis nec inferior vestri sum quis enim haec quae
 nostis ignorat
 180 12 4 qui deridetur ab amico suo sicut ego invocabit Deum et exaudiet eum
 deridetur enim iusti simplicitas
 180 12 5 lampas contempta apud cogitationes divitum parata ad tempus statutum
 180 12 6 abundant tabernacula praedonum et audacter provocant Deum cum ipse
 dederit omnia in manibus eorum
 180 12 7 nimirum interroga iumenta et docebunt te et volatilia caeli et indicabunt tibi
 180 12 8 loquere terrae et respondebit tibi et narrabunt pisces maris
 180 12 9 quis ignorat quod omnia haec manus Domini fecerit
 180 12 10 in cuius manu anima omnis viventis et spiritus universae carnis hominis
 180 12 11 nonne auris verba diiudicat et fauces comedentis saporem
 180 12 12 in antiquis est sapientia et in multo tempore prudentia
 180 12 13 apud ipsum est sapientia et fortitudo ipse habet consilium et intelligentiam
 180 12 14 si destruxerit nemo est qui aedificet et si incluserit hominem nullus est qui
 aperiat
 180 12 15 si continuerit aquas omnia siccabuntur et si emisit eas subvertent terram
 180 12 16 apud ipsum est fortitudo et sapientia ipse novit et decipientem et eum qui
 decipitur
 180 12 17 adducit consiliarios in stultum finem et iudices in stuporem
 180 12 18 balteum regum dissolvit et praecingit fune renes eorum
 180 12 19 ducit sacerdotes inglorios et optimates subplantat
 180 12 20 commutans labium veracium et doctrinam senum auferens
 180 12 21 effundit despectionem super principes et eos qui oppressi fuerant relevans
 180 12 22 qui revelat profunda de tenebris et producit in lucem umbram mortis
 180 12 23 qui multiplicat gentes et perdet eas et subversas in integrum restituet
 180 12 24 qui inmutat cor principum populi terrae et decipit eos ut frustra incedant per
 invium
 180 12 25 palpabunt quasi in tenebris et non in luce et errare eos faciet quasi ebrios
 180 13 1 ecce omnia et vidit oculus meus et audivit auris mea et intellexi singula
 180 13 2 secundum scientiam vestram et ego novi nec inferior vestri sum
 180 13 3 sed tamen ad Omnipotentem loquar et disputare cum Deo cupio
 180 13 4 prius vos ostendens fabricatores mendacii et cultores perversorum dogmatum

180	13	5	atque utinam taceretis ut putaremini esse sapientes
180	13	6	audite ergo correptiones meas et iudicium labiorum meorum attendite
180	13	7	numquid Deus indiget vestro mendacio ut pro illo loquamini dolos
180	13	8	numquid faciem eius accipitis et pro Deo iudicare nitimini
180	13	9	aut placebit ei quem celare nihil potest aut decipietur ut homo vestris fraudentiis
180	13	10	ipse vos arguet quoniam in abscondito faciem eius accipitis
180	13	11	statim ut se commoverit turbabit vos et terror eius inruet super vos
180	13	12	memoria vestra comparabitur cineri et redigentur in lutum cervices vestrae
180	13	13	tacete paulisper ut loquar quodcumque mihi mens suggesserit
180	13	14	quare lacero carnes meas dentibus meis et animam meam porto in manibus meis
180	13	15	etiam si occiderit me in ipso sperabo verumtamen vias meas in conspectu eius arguam
180	13	16	et ipse erit salvator meus non enim veniet in conspectu eius omnis hypocrita
180	13	17	audite sermonem meum et enigmata percipite auribus vestris
180	13	18	si fuero iudicatus scio quod iustus inveniar
180	13	19	quis est qui iudicetur mecum veniat quare tacens consumo
180	13	20	duo tantum ne facias mihi et tunc a facie tua non abscondar
180	13	21	manum tuam longe fac a me et formido tua non me terreat
180	13	22	et voca me et respondebo tibi aut certe loquar et tu responde mihi
180	13	23	quantas habeo iniquitates et peccata scelera mea et delicta ostende mihi
180	13	24	cur faciem tuam abscondis et arbitraris me inimicum tuum
180	13	25	contra folium quod vento rapitur ostendis potentiam tuam et stipulam siccam persequeris
180	13	26	scribis enim contra me amaritudines et consumere me vis peccatis adulescentiae meae
180	13	27	posuisti in nervo pedem meum et observasti omnes semitas meas et vestigia pedum meorum considerasti
180	13	28	qui quasi putredo consumendus sum et quasi vestimentum quod comeditur a tinea
180	14	1	homo natus de muliere brevi vivens tempore repletus multis miseriis
180	14	2	quasi flos egreditur et conteritur et fugit velut umbra et numquam in eodem statu permanet
180	14	3	et dignum ducis super huiusmodi aperire oculos tuos et adducere eum tecum in iudicium
180	14	4	quis potest facere mundum de inmundo conceptum semine nonne tu qui solus es
180	14	5	breves dies hominis sunt numerus mensuum eius apud te est constituisti terminos eius qui praeterire non poterunt
180	14	6	recede paululum ab eo ut quiescat donec optata veniat sicut mercennarii dies eius
180	14	7	lignum habet spem si praecisum fuerit rursum virescit et rami eius pullulant
180	14	8	si senuerit in terra radix eius et in pulvere emortuus fuerit truncus illius
180	14	9	ad odorem aquae germinabit et faciet comam quasi cum primum plantatum est
180	14	10	homo vero cum mortuus fuerit et nudatus atque consumptus ubi quaeso est
180	14	11	quomodo si recedant aquae de mari et fluvius vacuefactus arescat
180	14	12	sic homo cum dormierit non resurget donec adteratur caelum non evigilabit nec consurget de somno suo
180	14	13	quis mihi hoc tribuat ut in inferno protegas me ut abscondas me donec pertranseat furor tuus et constituas mihi tempus in quo recorderis mei

180 14 14 putasne mortuus homo rursus vivet cunctis diebus quibus nunc milito
 expecto donec veniat inmutatio mea
 180 14 15 vocabis et ego respondebo tibi operi manuum tuarum porriges dexteram
 180 14 16 tu quidem gressus meos dinumerasti sed parces peccatis meis
 180 14 17 signasti quasi in sacco delicta mea sed curasti iniquitatem meam
 180 14 18 mons cadens defluet et saxum transfertur de loco suo
 180 14 19 lapides excavant aquae et adluvione paulatim terra consumitur et homines
 ergo similiter perdes
 180 14 20 roborasti eum paululum ut in perpetuum pertransiret inmutabis faciem eius et
 emittes eum
 180 14 21 sive nobiles fuerint filii eius sive ignobiles non intelleget
 180 14 22 attamen caro eius dum vivet dolebit et anima illius super semet ipso lugebit
 180 15 1 respondens autem Eliphaz Themanites dixit
 180 15 2 numquid sapiens respondebit quasi in ventum loquens et implebit ardore
 stomachum suum
 180 15 3 arguis verbis eum qui non est aequalis tui et loqueris quod tibi non expedit
 180 15 4 quantum in te est evacuasti timorem et tulisti preces coram Deo
 180 15 5 docuit enim iniquitas tua os tuum et imitaris linguam blasphemantium
 180 15 6 condemnabit te os tuum et non ego et labia tua respondebunt tibi
 180 15 7 numquid primus homo tu natus es et ante colles formatus
 180 15 8 numquid consilium Dei audisti et inferior te erit eius sapientia
 180 15 9 quid nosti quod ignoremus quid intellegis quod nesciamus
 180 15 10 et senes et antiqui sunt in nobis multo vetustiores quam patres tui
 180 15 11 numquid grande est ut consoletur te Deus sed verba tua prava hoc prohibent
 180 15 12 quid te elevat cor tuum et quasi magna cogitans adtonitos habes oculos
 180 15 13 quid tumet contra Deum spiritus tuus ut proferas de ore huiusmodi
 sermones
 180 15 14 quid est homo ut immaculatus sit et ut iustus appareat natus de muliere
 180 15 15 ecce inter sanctos eius nemo inmutabilis et caeli non sunt mundi in conspectu
 eius
 180 15 16 quanto magis abominabilis et inutilis homo qui bibit quasi aquas iniquitatem
 180 15 17 ostendam tibi audi me quod vidi narrabo tibi
 180 15 18 sapientes confitentur et non abscondunt patres suos
 180 15 19 quibus solis data est terra et non transibit alienus per eos
 180 15 20 cunctis diebus suis impius superbit et numerus annorum incertus est
 tyrannidis eius
 180 15 21 sonitus terroris semper in auribus illius et cum pax sit ille insidias suspicatur
 180 15 22 non credit quod reverti possit de tenebris circumspectans undique gladium
 180 15 23 cum se moverit ad quaerendum panem novit quod paratus sit in manu eius
 tenebrarum dies
 180 15 24 terrebit eum tribulatio et angustia vallabit eum sicut regem qui praeparatur ad
 proelium
 180 15 25 tetendit enim adversus Deum manum suam et contra Omnipotentem
 roboratus est
 180 15 26 cucurrit adversus eum erecto collo et pingui cervice armatus est
 180 15 27 operuit faciem eius crassitudo et de lateribus eius arvina dependet
 180 15 28 habitavit in civitatibus desolatis et in domibus desertis quae in tumultos sunt
 redactae
 180 15 29 non ditabitur nec perseverabit substantia eius nec mittet in terra radicem suam
 180 15 30 non recedet de tenebris ramos eius arefaciet flamma et auferetur spiritu oris
 sui
 180 15 31 non credat frustra errore deceptus quod aliquo pretio redimendus sit

180 15 32 antequam dies eius impleantur peribit et manus eius arescet
 180 15 33 laedetur quasi vinea in primo flore botrus eius et quasi oliva proiciens florem suum
 180 15 34 congregatio enim hypocritae sterilis et ignis devorabit tabernacula eorum qui munera libenter accipiunt
 180 15 35 concepit dolorem et peperit iniquitatem et uterus eius praeparat dolos
 180 16 1 respondens autem Iob dixit
 180 16 2 audivi frequenter talia consolatores onerosi omnes vos estis
 180 16 3 numquid habebunt finem verba ventosa aut aliquid tibi molestum est si loquaris
 180 16 4 poteram et ego similia vestri loqui atque utinam esset anima vestra pro anima mea
 180 16 5 consolarer et ego vos sermonibus et moverem caput meum super vos
 180 16 6 roborarem vos ore meo et moverem labia quasi parcens vobis
 180 16 7 sed quid agam si locutus fuero non quiescet dolor meus et si tacuero non recedet a me
 180 16 8 nunc autem oppressit me dolor meus et in nihili redacti sunt omnes artus mei
 180 16 9 rugae meae testimonium dicunt contra me et suscitatur falsiloquus adversus faciem meam contradicens mihi
 180 16 10 collegit furorem suum in me et comminans mihi infremuit contra me dentibus suis hostis meus terribilibus oculis me intuitus est
 180 16 11 aperuerunt super me ora sua exprobrantes percusserunt maxillam meam satiati sunt poenis meis
 180 16 12 conclusit me Deus apud iniquum et manibus impiorum me tradidit
 180 16 13 ego ille quondam opulentus repente contritus sum tenuit cervicem meam confregit me et posuit sibi quasi in signum
 180 16 14 circumdedit me lanceis suis convulneravit lumbos meos non pepercit et effudit in terra viscera mea
 180 16 15 concidit me vulnere super vulnus inruit in me quasi gigans
 180 16 16 saccum consui super cutem meam et operui cinere cornu meum
 180 16 17 facies mea intumuit a fletu et palpebrae meae caligaverunt
 180 16 18 haec passus sum absque iniquitate manus meae cum haberem mundas ad Deum preces
 180 16 19 terra ne operias sanguinem meum neque inveniat locum in te latendi clamor meus
 180 16 20 ecce enim in caelo testis meus et conscius meus in excelsis
 180 16 21 verbosi mei amici mei ad Deum stillat oculus meus
 180 16 22 atque utinam sic iudicaretur vir cum Deo quomodo iudicatur filius hominis cum collega suo
 180 16 23 ecce enim breves anni transeunt et semitam per quam non revertar ambulo
 180 17 1 spiritus meus adtenuabitur dies mei breviabuntur et solum mihi superest sepulchrum
 180 17 2 non peccavi et in amaritudinibus moratur oculus meus
 180 17 3 libera me et pone iuxta te et cuiusvis manus pugnet contra me
 180 17 4 cor eorum longe fecisti a disciplina et propterea non exaltabuntur
 180 17 5 praedam pollicetur sociis et oculi filiorum eius deficient
 180 17 6 posuit me quasi in proverbium vulgi et exemplum sum coram eis
 180 17 7 caligavit ab indignatione oculus meus et membra mea quasi in nihili redacta sunt
 180 17 8 stupebunt iusti super hoc et innocens contra hypocritam suscitabitur
 180 17 9 et tenebit iustus viam suam et mundis manibus addet fortitudinem
 180 17 10 igitur vos omnes convertimini et venite et non inveniam in vobis ullum

sapientem

180 17 11 dies mei transierunt cogitationes meae dissipatae sunt torquentes cor meum
180 17 12 noctem verterunt in diem et rursum post tenebras spero lucem
180 17 13 si sustinero infernus domus mea est in tenebris stravi lectulum meum
180 17 14 putredini dixi pater meus es mater mea et soror mea vermibus
180 17 15 ubi est ergo nunc praestolatio mea et patientiam meam quis considerat
180 17 16 in profundissimum infernum descendent omnia mea putasne saltim ibi erit

requies mihi

180 18 1 respondens autem Baldad Suites dixit
180 18 2 usque ad quem finem verba iactabitis intellegite prius et sic loquamur
180 18 3 quare reputati sumus ut iumenta et sorduimus coram vobis
180 18 4 qui perdis animam tuam in furore tuo numquid propter te derelinquetur terra

et transferentur rupes de loco suo

180 18 5 nonne lux impii extinguetur nec splendet flamma ignis eius
180 18 6 lux obtenebrescet in tabernaculo illius et lucerna quae super eum est

extinguetur

180 18 7 artabuntur gressus virtutis eius et praecipitabit eum consilium suum
180 18 8 inmisit enim in rete pedes suos et in maculis eius ambulat
180 18 9 tenebitur planta illius laqueo et exardescet contra eum sitis
180 18 10 abscondita est in terra pedica eius et decipula illius super semitam
180 18 11 undique terrebunt eum formidines et involvent pedes eius
180 18 12 adtenuetur fame robur eius et inedia invadat costas illius
180 18 13 devoret pulchritudinem cutis eius consumat brachia illius primogenita mors
180 18 14 avellatur de tabernaculo suo fiducia eius et calcet super eum quasi rex

interitus

180 18 15 habitent in tabernaculo illius socii eius qui non est aspergatur in tabernaculo
eius sulphur

180 18 16 deorsum radices eius siccentur sursum autem adteratur messis eius
180 18 17 memoria illius pereat de terra et non celebretur nomen eius in plateis
180 18 18 expellet eum de luce in tenebras et de orbe transferet eum
180 18 19 non erit semen eius neque progenies in populo suo nec ullae reliquiae in

regionibus eius

180 18 20 in die eius stupebunt novissimi et primos invadet horror
180 18 21 haec sunt ergo tabernacula iniqui et iste locus eius qui ignorat Deum
180 19 1 respondens autem Iob dixit
180 19 2 usquequo adfligitis animam meam et adteritis me sermonibus
180 19 3 en decies confunditis me et non erubescitis opprimentes me
180 19 4 nempe et si ignoravi mecum erit ignorantia mea
180 19 5 at vos contra me erigimini et arguitis me obprobriis meis
180 19 6 saltim nunc intellegite quia Deus non aequo iudicio adflixerit me et flagellis

suis me cinxerit

180 19 7 ecce clamabo vim patiens et nemo audiet vociferabor et non est qui iudicet
180 19 8 semitam meam circumsepsit et transire non possum et in calle meo tenebras

posuit

180 19 9 spoliavit me gloria mea et abstulit coronam de capite meo
180 19 10 destruxit me undique et pereo et quasi evulsae arbori abstulit spem meam
180 19 11 iratus est contra me furor eius et sic me habuit quasi hostem suum
180 19 12 simul venerunt latrones eius et fecerunt sibi viam per me et obsederunt in

gyro tabernaculum meum

180 19 13 fratres meos longe fecit a me et noti mei quasi alieni recesserunt a me
180 19 14 dereliquerunt me propinqui mei et qui me noverant obliti sunt mei
180 19 15 inquilini domus meae et ancillae meae sicut alienum habuerunt me et quasi

peregrinus fui in oculis eorum

180 19 16 servum meum vocavi et non respondit ore proprio deprecabar illum

180 19 17 halitum meum exhorruit uxor mea et orabam filios uteri mei

180 19 18 stulti quoque despiciebant me et cum ab eis recessissem detrahebant mihi

180 19 19 abominati sunt me quondam consiliarii mei et quem maxime diligebam

aversatus est me

180 19 20 pelli meae consumptis carnibus adhesit os meum et derelicta sunt

tantummodo labia circa dentes meos

180 19 21 miseremini mei miseremini mei saltem vos amici mei quia manus Domini

tetigit me

180 19 22 quare persequimini me sicut Deus et carnibus meis saturamini

180 19 23 quis mihi tribuat ut scribantur sermones mei quis mihi det ut exarentur in

libro

180 19 24 stilo ferreo et plumbi lammina vel certe sculpantur in silice

180 19 25 scio enim quod redemptor meus vivat et in novissimo de terra surrecturus sim

180 19 26 et rursum circumdabor pelle mea et in carne mea videbo Deum

180 19 27 quem visurus sum ego ipse et oculi mei conspecturi sunt et non alius reposita

est haec spes mea in sinu meo

180 19 28 quare ergo nunc dicitis persequamur eum et radicem verbi inveniamus contra eum

180 19 29 fugite ergo a facie gladii quoniam ultor iniquitatum gladius est et scitote esse iudicium

180 20 1 respondens autem Sophar Naamathites dixit

180 20 2 idcirco cogitationes meae variae succedunt sibi et mens in diversa rapitur

180 20 3 doctrinam qua me arguis audiam et spiritus intelligentiae meae respondebit

mihi

180 20 4 hoc scio a principio ex quo positus est homo super terram

180 20 5 quod laus impiorum brevis sit et gaudium hypocritae ad instar puncti

180 20 6 si ascenderit usque ad caelum superbia eius et caput eius nubes tetigerit

180 20 7 quasi sterquilinum in fine perdetur et qui eum viderant dicent ubi est

180 20 8 velut somnium avolans non invenietur transiet sicut visio nocturna

180 20 9 oculus qui eum viderat non videbit neque ultra intuebitur eum locus suus

180 20 10 filii eius adterentur egestate et manus illius reddent ei dolorem suum

180 20 11 ossa eius implebuntur vitiis adolescentiae eius et cum eo in pulverem

dormient

180 20 12 cum enim dulce fuerit in ore eius malum abscondet illud sub lingua sua

180 20 13 parcat illi et non derelinquet illud et celabit in gutture suo

180 20 14 panis eius in utero illius vertetur in fel aspidum intrinsecus

180 20 15 divitias quas devoravit evomet et de ventre illius extrahet eas Deus

180 20 16 caput aspidum suget occidet eum lingua viperarum

180 20 17 non videat rivulos fluminis torrentes mellis et butyri

180 20 18 luet quae fecit omnia nec tamen consumetur iuxta multitudinem

ad inventionum suarum sic et sustinebit

180 20 19 quoniam confringens nudavit pauperes domum rapuit et non aedificavit eam

180 20 20 nec est satiatus venter eius et cum habuerit quae cupierat possidere non

poterit

180 20 21 non remansit de cibo eius et propterea nihil permanebit de bonis eius

180 20 22 cum satiatus fuerit artabitur aestuabit et omnis dolor inruet in eum

180 20 23 utinam impleatur venter eius ut emittat in eum iram furoris sui et pluat super

illum bellum suum

180 20 24 fugiet arma ferrea et inruet in arcum aereum

180 20 25 eductus et egrediens de vagina sua et fulgurans in amaritudine sua vadent et

venient super eum horribiles

180 20 26 omnes tenebrae absconditae sunt in occultis eius devorabit eum ignis qui non succenditur adfligetur relictus in tabernaculo suo

180 20 27 revelabunt caeli iniquitatem eius et terra consurget adversus eum

180 20 28 apertum erit germen domus illius detrahetur in die furoris Dei

180 20 29 haec est pars hominis impii a Deo et hereditas verborum eius a Domino

180 21 1 respondens autem Iob dixit

180 21 2 audite quaeso sermones meos et agetis paenitentiam

180 21 3 sustinete me ut et ego loquar et post mea si videbitur verba ridete

180 21 4 numquid contra hominem disputatio mea est ut merito non debeam contristari

180 21 5 adtendite me et obstupescite et superponite digitum ori vestro

180 21 6 et ego quando recordatus fuero pertimesco et concutit carnem meam tremor

180 21 7 quare ergo impii vivunt sublevati sunt confortatique divitiis

180 21 8 semen eorum permanet coram eis propinquorum turba et nepotum in

conspectu eorum

180 21 9 domus eorum securae sunt et pacatae et non est virga Dei super illos

180 21 10 bos eorum concepit et non abortit vacca peperit et non est privata fetu suo

180 21 11 egrediuntur quasi greges parvuli eorum et infantes eorum exultant lusibus

180 21 12 tenent tympanum et citharam et gaudent ad sonitum organi

180 21 13 ducunt in bonis dies suos et in puncto ad inferna descendunt

180 21 14 qui dixerunt Deo recede a nobis et scientiam viarum tuarum nolumus

180 21 15 quid est Omnipotens ut serviamus ei et quid nobis prodest si oraverimus illum

180 21 16 verumtamen quia non sunt in manu eorum bona sua consilium impiorum

longe sit a me

180 21 17 quotiens lucerna impiorum extinguetur et superveniet eis inundatio et dolores

dividet furoris sui

180 21 18 erunt sicut paleae ante faciem venti et sicut favilla quam turbo dispergit

180 21 19 Deus servabit filiis illius dolorem patris et cum reddiderit tunc sciet

180 21 20 videbunt oculi eius interfectionem suam et de furore Omnipotentis bibet

180 21 21 quid enim ad eum pertinet de domo sua post se et si numerus mensuum eius

dimidietur

180 21 22 numquid Deum quispiam docebit scientiam qui excelsos iudicat

180 21 23 iste moritur robustus et sanus dives et felix

180 21 24 viscera eius plena sunt adipe et medullis ossa illius inrigantur

180 21 25 alius vero moritur in amaritudine animae absque ullis opibus

180 21 26 et tamen simul in pulverem dormient et vermes operient eos

180 21 27 certe novi cogitationes vestras et sententias contra me iniquas

180 21 28 dicitis enim ubi est domus principis et ubi tabernacula impiorum

180 21 29 interrogate quemlibet de viatoribus et haec eadem eum intellegere cognoscetis

180 21 30 quia in diem perditionis servabitur malus et ad diem furoris ducitur

180 21 31 quis arguet coram eo viam eius et quae fecit quis reddet illi

180 21 32 ipse ad sepulchra ducetur et in congerie mortuorum vigilabit

180 21 33 dulcis fuit glareis Cocyti et post se omnem hominem trahet et ante se

innumerabiles

180 21 34 quomodo igitur consolamini me frustra cum responsio vestra repugnare

ostensa sit veritati

180 22 1 respondens autem Eliphaz Themanites dixit

180 22 2 numquid Deo comparari potest homo etiam cum perfectae fuerit scientiae

180 22 3 quid prodest Deo si iustus fueris aut quid ei confers si immaculata fuerit via

tua

180 22 4 numquid timens arguet te et veniet tecum in iudicium

180 22 5 et non propter malitiam tuam plurimam et infinitas iniquitates tuas

180	22	6	abstulisti enim pignus fratrum tuorum sine causa et nudos spoliasti vestibus
180	22	7	aquam lasso non dedisti et esurienti subtraxisti panem
180	22	8	in fortitudine brachii tui possidebas terram et potentissimus obtinebas eam
180	22	9	viduas dimisisti vacuas et lacertos pupillorum comminuisti
180	22	10	propterea circumdatus es laqueis et conturbat te formido subita
180	22	11	et putabas te tenebras non visurum et impetu aquarum inundantium non
oppressurum			
180	22	12	an cogitas quod Deus excelsior caelo et super stellarum vertices sublimetur
180	22	13	et dicis quid enim novit Deus et quasi per caliginem iudicat
180	22	14	nubes latibulum eius nec nostra considerat et circa cardines caeli perambulat
180	22	15	numquid semitam saeculorum custodire cupis quam calcaverunt viri iniqui
180	22	16	qui sublati sunt ante tempus suum et fluvius subvertit fundamentum eorum
180	22	17	qui dicebant Deo recede a nobis et quasi nihil possit facere Omnipotens
aestimabant eum			
180	22	18	cum ille implesset domos eorum bonis quorum sententia procul sit a me
180	22	19	videbunt iusti et laetabuntur et innocens subsannabit eos
180	22	20	nonne succisa est erectio eorum et reliquias eorum devoravit ignis
180	22	21	adquiesce igitur ei et habeto pacem et per haec habebis fructus optimos
180	22	22	suscipe ex ore illius legem et pone sermones eius in corde tuo
180	22	23	si reversus fueris ad Omnipotentem aedificaberis et longe facies iniquitatem a
tabernaculo tuo			
180	22	24	dabit pro terra silicem et pro silice torrentes aureos
180	22	25	eritque Omnipotens contra hostes tuos et argentum coacervabitur tibi
180	22	26	tunc super Omnipotentem deliciis afflues et elevabis ad Deum faciem tuam
180	22	27	rogabis eum et exaudiet te et vota tua reddes
180	22	28	decernes rem et veniet tibi et in viis tuis splendeat lumen
180	22	29	qui enim humiliatus fuerit erit in gloria et qui inclinaverit oculos suos ipse
salvabitur			
180	22	30	salvabitur innocens salvabitur autem munditia manuum suarum
180	23	1	respondens autem Iob dixit
180	23	2	nunc quoque in amaritudine est sermo meus et manus plagae meae adgravata
est super gemitum meum			
180	23	3	quis mihi tribuat ut cognoscam et inveniam illum et veniam usque ad solium
eius			
180	23	4	ponam coram eo iudicium et os meum replebo increpationibus
180	23	5	ut sciam verba quae mihi respondeat et intellegam quid loquatur mihi
180	23	6	nolo multa fortitudine contendat mecum nec magnitudinis suae mole me
premat			
180	23	7	proponat aequitatem contra me et perveniat ad victoriam iudicium meum
180	23	8	si ad orientem iero non apparet si ad occidentem non intellegam eum
180	23	9	si ad sinistram quid agat non adprehendam eum si me vertam ad dextram non
videbo illum			
180	23	10	ipse vero scit viam meam et probavit me quasi aurum quod per ignem transit
180	23	11	vestigia eius secutus est pes meus viam eius custodivi et non declinavi ex ea
180	23	12	a mandatis labiorum eius non recessi et in sinu meo abscondi verba oris eius
180	23	13	ipse enim solus est et nemo avertere potest cogitationem eius et anima eius
quodcumque voluerit hoc facit			
180	23	14	cum expleverit in me voluntatem suam et alia multa similia praesto sunt ei
180	23	15	et idcirco a facie eius turbatus sum et considerans eum timore sollicitor
180	23	16	Deus mollivit cor meum et Omnipotens conturbavit me
180	23	17	non enim perii propter imminentes tenebras nec faciem meam operuit caligo
180	24	1	ab Omnipotente non sunt abscondita tempora qui autem noverunt eum

ignorant dies illius

180 24 2 alii terminos transtulerunt diripuerunt greges et paverunt eos

180 24 3 asinum pupillorum abigerunt et abstulerunt pro pignore bovem viduae

180 24 4 subverterunt pauperum viam et oppresserunt pariter mansuetos terrae

180 24 5 alii quasi onagri in deserto egrediuntur ad opus suum vigilantesque ad

praedam praeperant panem liberis

180 24 6 agrum non suum demetunt et vineam eius quem vi oppresserunt vindemiant

180 24 7 nudos dimittunt homines indumenta tollentes quibus non est operimentum in frigore

180 24 8 quos imbres montium rigant et non habentes velamen amplexantur lapides

180 24 9 vim fecerunt depraedantes pupillos et vulgum pauperem spoliaverunt

180 24 10 nudis et incedentibus absque vestitu et esurientibus tulerunt spicas

180 24 11 inter acervos eorum meridiati sunt qui calcatis torcularibus sitiunt

180 24 12 de civitatibus fecerunt viros gemere et anima vulneratorum clamavit et Deus

inultum abire non patitur

180 24 13 ipsi fuerunt rebelles luminis nescierunt vias eius nec reversi sunt per semitas illius

180 24 14 mane primo consurgit homicida interficit egenum et pauperem per noctem

vero erit quasi fur

180 24 15 oculus adulteri observat caliginem dicens non me videbit oculus et operiet

vultum suum

180 24 16 perfodit in tenebris domos sicut in die condixerant sibi et ignoraverunt lucem

180 24 17 si subito apparuerit aurora arbitrantur umbram mortis et sic in tenebris quasi

in luce ambulant

180 24 18 levis est super faciem aquae maledicta sit pars eius in terra nec ambulet per

viam vinearum

180 24 19 ad nimium calorem transeat ab aquis nivium et usque ad inferos peccatum

illius

180 24 20 obliviscatur eius misericordia dulcedo illius vermes non sit in recordatione

sed conteratur quasi lignum infructuosum

180 24 21 pavit enim sterilem et quae non parit et viduae bene non fecit

180 24 22 detraxit fortes in fortitudine sua et cum steterit non credet vitae suae

180 24 23 dedit ei Deus locum paenitentiae et ille abutitur eo in superbiam oculi autem

eius sunt in viis illius

180 24 24 elevati sunt ad modicum et non subsistent et humiliabuntur sicut omnia et

aufferentur et sicut summitates spicarum conterentur

180 24 25 quod si non est ita quis me potest arguere esse mentitum et ponere ante Deum

verba mea

180 25 1 respondens autem Baldad Suites dixit

180 25 2 potestas et terror apud eum est qui facit concordiam in sublimibus suis

180 25 3 numquid est numerus militum eius et super quem non surget lumen illius

180 25 4 numquid iustificari potest homo comparatus Deo aut apparere mundus natus

de muliere

180 25 5 ecce etiam luna non splendet et stellae non sunt mundaе in conspectu eius

180 25 6 quanto magis homo putredo et filius hominis vermis

180 26 1 respondens autem Iob dixit

180 26 2 cuius adiutor es numquid inbecilli et sustentas brachium eius qui non est

fortis

180 26 3 cui dedisti consilium forsitan illi qui non habet sapientiam et prudentiam

tuam ostendisti plurimam

180 26 4 quem docere voluisti nonne eum qui fecit spiramen tuum

180 26 5 ecce gigantes gemunt sub aquis et qui habitant cum eis

180 26 6 nudus est inferus coram illo et nullum est operimentum perditioni
180 26 7 qui extendit aquilonem super vacuum et adpendit terram super nihili
180 26 8 qui ligat aquas in nubibus suis ut non erumpant pariter deorsum
180 26 9 qui tenet vultum solii sui et expandit super illud nebulam suam
180 26 10 terminum circumdedit aquis usque dum finiantur lux et tenebrae
180 26 11 columnae caeli contremescunt et pavent ad nutum eius
180 26 12 in fortitudine illius repente maria congregata sunt et prudentia eius percussit
superbum
180 26 13 spiritus eius ornavit caelos et obsetricante manu eius eductus est coluber
tortuosus
180 26 14 ecce haec ex parte dicta sunt viarum eius et cum vix parvam stillam sermonis
eius audierimus quis poterit tonitruum magnitudinis illius intueri
180 27 1 addidit quoque Iob adsumens parabolam suam et dixit
180 27 2 vivit Deus qui abstulit iudicium meum et Omnipotens qui ad amaritudinem
adduxit animam meam
180 27 3 quia donec superest halitus in me et spiritus Dei in naribus meis
180 27 4 non loquentur labia mea iniquitatem nec lingua mea meditabitur mendacium
180 27 5 absit a me ut iustos vos esse iudicem donec deficiam non recedam ab
innocentia mea
180 27 6 iustificationem meam quam coepi tenere non deseram nec enim reprehendit
me cor meum in omni vita mea
180 27 7 sit ut impius inimicus meus et adversarius meus quasi iniquus
180 27 8 quae enim spes est hypocritae si avare rapiat et non liberet Deus animam eius
180 27 9 numquid clamorem eius Deus audiet cum venerit super illum angustia
180 27 10 aut poterit in Omnipotente delectari et invocare Deum in omni tempore
180 27 11 docebo vos per manum Dei quae Omnipotens habeat nec abscondam
180 27 12 ecce vos omnes nostis et quid sine causa vana loquimini
180 27 13 haec est pars hominis impii apud Deum et hereditas violentorum quam ab
Omnipotente suscipient
180 27 14 si multiplicati fuerint filii eius in gladio erunt et nepotes eius non saturabuntur
pane
180 27 15 qui reliqui fuerint ex eo sepelientur in interitu et viduae illius non plorabunt
180 27 16 si conportaverit quasi terram argentum et sicut lutum praeparaverit vestimenta
180 27 17 praeparabit quidem sed iustus vestietur illis et argentum innocens dividet
180 27 18 aedificavit sicut tinea domum suam et sicut custos fecit umbraculum
180 27 19 dives cum dormierit nihil secum auferet aperit oculos suos et nihil inveniet
180 27 20 adprehendit eum quasi aqua inopia nocte opprimet eum tempestas
180 27 21 tollet eum ventus urens et auferet et velut turbo rapiet eum de loco suo
180 27 22 et mittet super eum et non parcat de manu eius fugiens fugiet
180 27 23 stringet super eum manus suas et sibilabit super illum intuens locum eius
180 28 1 habet argentum venarum suarum principia et auro locus est in quo conflatur
180 28 2 ferrum de terra tollitur et lapis solutus calore in aes vertitur
180 28 3 tempus posuit tenebris et universorum finem ipse considerat lapidem quoque
caliginis et umbram mortis
180 28 4 dividit torrens a populo peregrinante eos quos oblitus est pes egentis
hominum et invios
180 28 5 terra de qua oriebatur panis in loco suo igne subversa est
180 28 6 locus saphyri lapides eius et glebae illius aurum
180 28 7 semitam ignoravit avis nec intuitus est oculus vulturis
180 28 8 non calcaverunt eam filii institorum nec pertransivit per eam leaena
180 28 9 ad silicem extendit manum suam subvertit a radicibus montes
180 28 10 in petris rivos excidit et omne pretiosum vidit oculus eius

180	28	11	profunda quoque fluviorum scrutatus est et abscondita produxit in lucem
180	28	12	sapientia vero ubi invenitur et quis est locus intellegentiae
180	28	13	nescit homo pretium eius nec invenitur in terra suaviter viventium
180	28	14	abyssus dicit non est in me et mare loquitur non est mecum
180	28	15	non dabitur aurum obrizum pro ea nec adpendetur argentum in commutatione
eius			
180	28	16	non conferetur tinctis Indiae coloribus nec lapidi sardonico pretiosissimo vel
sapphyro			
180	28	17	non adaequabitur ei aurum vel vitrum nec commutabuntur pro ea vasa auri
180	28	18	excelsa et eminentia non memorabuntur comparatione eius trahitur autem
sapientia de occultis			
180	28	19	non adaequabitur ei topazium de Aethiopia nec tincturae mundissimae
conponetur			
180	28	20	unde ergo sapientia veniet et quis est locus intellegentiae
180	28	21	abscondita est ab oculis omnium viventium volucres quoque caeli latet
180	28	22	perditio et mors dixerunt auribus nostris audivimus famam eius
180	28	23	Deus intellegit viam eius et ipse novit locum illius
180	28	24	ipse enim fines mundi intuetur et omnia quae sub caelo sunt respicit
180	28	25	qui fecit ventis pondus et aquas adpendit mensura
180	28	26	quando ponebat pluviis legem et viam procellis sonantibus
180	28	27	tunc vidit illam et enarravit et praeparavit et investigavit
180	28	28	et dixit homini ecce timor Domini ipsa est sapientia et recedere a malo
intellegentia			
180	29	1	addidit quoque Iob adsumens parabolam suam et dixit
180	29	2	quis mihi tribuat ut sim iuxta menses pristinos secundum dies quibus Deus
custodiebat me			
180	29	3	quando splendebat lucerna eius super caput meum et ad lumen eius
ambulabam in tenebris			
180	29	4	sicut fui in diebus adolescentiae meae quando secreto Deus erat in
tabernaculo meo			
180	29	5	quando erat Omnipotens mecum et in circuitu meo pueri mei
180	29	6	quando lavabam pedes meos butyro et petra fundebat mihi rivos olei
180	29	7	quando procedebam ad portam civitatis et in platea parabant cathedram mihi
180	29	8	videbant me iuvenes et abscondebantur et senes adsurgentes stabant
180	29	9	principes cessabant loqui et digitum superponebant ori suo
180	29	10	vocem suam cohibebant duces et lingua eorum gutturi suo adherebat
180	29	11	auris audiens beatificabat me et oculus videns testimonium reddebat mihi
180	29	12	quod liberassem pauperem vociferantem et pupillum cui non esset adiutor
180	29	13	benedictio perituri super me veniebat et cor viduae consolatus sum
180	29	14	iustitia indutus sum et vestivit me sicut vestimento et diademate iudicio meo
180	29	15	oculus fui caeco et pes claudo
180	29	16	pater eram pauperum et causam quam nesciebam diligentissime investigabam
180	29	17	conterebam molas iniqui et de dentibus illius auferebam praedam
180	29	18	dicebamque in nidulo meo moriar et sicut palma multiplicabo dies
180	29	19	radix mea aperta est secus aquas et ros morabitur in messione mea
180	29	20	gloria mea semper innovabitur et arcus meus in manu mea instaurabitur
180	29	21	qui me audiebant expectabant sententiam et intenti tacebant ad consilium
meum			
180	29	22	verbis meis addere nihil audebant et super illos stillabat eloquium meum
180	29	23	expectabant me sicut pluviam et os suum aperiebant quasi ad imbrem
serotinum			
180	29	24	si quando ridebam ad eos non credebant et lux vultus mei non cadebat in

terram
 180 29 25 si voluissem ire ad eos sedebam primus cumque sederem quasi rex
 circumstante exercitu eram tamen maerentium consolator
 180 30 1 nunc autem derident me iuniores tempore quorum non dignabar patres ponere
 cum canibus gregis mei
 180 30 2 quorum virtus manuum erat mihi pro nihilo et vita ipsa putabantur indigni
 180 30 3 egestate et fame steriles qui rodebant in solitudine squalentes calamitate et
 miseria
 180 30 4 et mandebant herbas et arborum cortices et radix iuniperorum erat cibus
 eorum
 180 30 5 qui de convallibus ista rapientes cum singula repperissent ad ea cum clamore
 currebant
 180 30 6 in desertis habitabant torrentium et in cavernis terrae vel super glaream
 180 30 7 qui inter huiusmodi laetabantur et esse sub sentibus delicias computabant
 180 30 8 filii stultorum et ignobilium et in terra penitus non parentes
 180 30 9 nunc in eorum canticum versus sum et factus sum eis proverbium
 180 30 10 abominantur me et longe fugiunt a me et faciem meam conspuere non
 verentur
 180 30 11 faretram enim suam aperuit et adflixit me et frenum posuit in os meum
 180 30 12 ad dexteram orientis calamitatis meae ilico surrexerunt pedes meos
 subverterunt et oppresserunt quasi fluctibus semitis suis
 180 30 13 dissipaverunt itinera mea insidiati sunt mihi et praevaluerunt et non fuit qui
 ferret auxilium
 180 30 14 quasi rupto muro et aperta ianua inruerunt super me et ad meas miserias
 devoluti sunt
 180 30 15 redactus sum in nihili abstulisti quasi ventus desiderium meum et velut nubes
 pertransiit salus mea
 180 30 16 nunc autem in memet ipso marcescit anima mea et possident me dies
 afflictionis
 180 30 17 nocte os meum perforatur doloribus et qui me comedunt non dormiunt
 180 30 18 in multitudine eorum consumitur vestimentum meum et quasi capitis tunicae
 sic cinxerunt me
 180 30 19 comparatus sum luto et adsimilatus favillae et cineri
 180 30 20 clamo ad te et non exaudis me sto et non respicis me
 180 30 21 mutatus es mihi in crudelem et in duritia manus tuae adversaris mihi
 180 30 22 elevasti me et quasi super ventum ponens elisisti me valide
 180 30 23 scio quia morti tradas me ubi constituta domus est omni viventi
 180 30 24 verumtamen non ad consumptionem eorum emittis manum tuam et si
 corruerint ipse salvabis
 180 30 25 flebam quondam super eum qui adflictus erat et conpatiebatur anima mea
 pauperi
 180 30 26 expectabam bona et venerunt mihi mala praestolabar lucem et eruperunt
 tenebrae
 180 30 27 interiora mea efferbuerunt absque ulla requie praevenerunt me dies
 afflictionis
 180 30 28 maerens incedebam sine furore consurgens in turba clamavi
 180 30 29 frater fui draconum et socius strutionum
 180 30 30 cutis mea denigrata est super me et ossa mea aruerunt prae caumate
 180 30 31 versa est in luctum cithara mea et organum meum in vocem flentium
 180 31 1 pepigi foedus cum oculis meis ut ne cogitarem quidem de virgine
 180 31 2 quam enim partem haberet Deus in me desuper et hereditatem Omnipotens de
 excelsis

180	31	3	numquid non perditio est iniquo et alienatio operantibus iniustitiam
180	31	4	nonne ipse considerat vias meas et cunctos gressus meos dinumerat
180	31	5	si ambulavi in vanitate et festinavit in dolo pes meus
180	31	6	adpendat me in statera iusta et sciat Deus simplicitatem meam
180	31	7	si declinavit gressus meus de via et si secutum est oculos meos cor meum et in manibus meis adhesit macula
180	31	8	seram et alius comedat et progenies mea eradicetur
180	31	9	si deceptum est cor meum super mulierem et si ad ostium amici mei insidiatus sum
180	31	10	scortum sit alteri uxor mea et super illam incurventur alii
180	31	11	hoc enim nefas est et iniquitas maxima
180	31	12	ignis est usque ad perditionem devorans et omnia eradicans genimina
180	31	13	si contempsi subire iudicium cum servo meo et ancillae meae cum disceptarent adversum me
180	31	14	quid enim faciam cum surrexerit ad iudicandum Deus et cum quaesierit quid respondebo illi
180	31	15	numquid non in utero fecit me qui et illum operatus est et formavit in vulva unus
180	31	16	si negavi quod volebant pauperibus et oculos viduae expectare feci
180	31	17	si comedi buccellam meam solus et non comedit pupillus ex ea
180	31	18	quia ab infantia mea crevit mecum miseratio et de utero matris meae egressa est mecum
180	31	19	si despexi pereuntem eo quod non habuerit indumentum et absque operimento pauperem
180	31	20	si non benedixerunt mihi latera eius et de velleribus ovium mearum calefactus est
180	31	21	si levavi super pupillum manum meam etiam cum viderem me in porta superiorem
180	31	22	umerus meus a iunctura sua cadat et brachium meum cum suis ossibus confringatur
180	31	23	semper enim quasi tumentes super me fluctus timui Deum et pondus eius ferre non potui
180	31	24	si putavi aurum robur meum et obrizae dixi fiducia mea
180	31	25	si laetatus sum super multis divitiis meis et quia plurima repperit manus mea
180	31	26	si vidi solem cum fulgeret et lunam incedentem clare
180	31	27	et lactatum est in abscondito cor meum et osculatus sum manum meam ore meo
180	31	28	quae est iniquitas maxima et negatio contra Deum altissimum
180	31	29	si gavisus sum ad ruinam eius qui me oderat et exultavi quod invenisset eum malum
180	31	30	non enim dedi ad peccandum guttur meum ut expeterem maledicens animam eius
180	31	31	si non dixerunt viri tabernaculi mei quis det de carnibus eius ut saturemur
180	31	32	foris non mansit peregrinus ostium meum viatori patuit
180	31	33	si abscondi quasi homo peccatum meum et celavi in sinu meo iniquitatem meam
180	31	34	si expavi ad multitudinem nimiam et despectio propinquorum terruit me et non magis tacui nec egressus sum ostium
180	31	35	quis mihi tribuat auditorem ut desiderium meum Omnipotens audiat et librum scribat ipse qui iudicat
180	31	36	ut in umero meo portem illum et circumdem illum quasi coronam mihi
180	31	37	per singulos gradus meos pronuntiabo illum et quasi principi offeram eum

180 31 38 si adversum me terra mea clamat et cum ipsa sulci eius deflent
 180 31 39 si fructus eius comedi absque pecunia et animam agricolarum eius adflixit
 180 31 40 pro frumento orietur mihi tribulus et pro hordeo spina finita sunt verba Iob
 180 32 1 omiserunt autem tres viri isti respondere Iob eo quod iustus sibi videretur
 180 32 2 et iratus indignatusque Heliu filius Barachel Buzites de cognatione Ram
 iratus est autem adversus Iob eo quod iustum se esse diceret coram Deo
 180 32 3 porro adversus amicos eius indignatus est eo quod non invenissent
 responsionem rationabilem sed tantummodo condemnassent Iob
 180 32 4 igitur Heliu expectavit Iob loquentem eo quod seniores se essent qui
 loquebantur
 180 32 5 cum autem vidisset quod tres respondere non potuissent iratus est vehementer
 180 32 6 respondensque Heliu filius Barachel Buzites dixit iunior sum tempore vos
 autem antiquiores idcirco dimisso capite veritus sum indicare vobis meam sententiam
 180 32 7 sperabam enim quod aetas prolixior loqueretur et annorum multitudo doceret
 sapientiam
 180 32 8 sed ut video spiritus est in hominibus et inspiratio Omnipotentis dat
 intellegentiam
 180 32 9 non sunt longevi sapientes nec senes intellegunt iudicium
 180 32 10 ideo dicam audite me ostendam vobis etiam ego meam scientiam
 180 32 11 expectavi enim sermones vestros audivi prudentiam vestram donec
 disceptaremini sermonibus
 180 32 12 et donec putabam vos aliquid dicere considerabam sed ut video non est qui
 arguere possit Iob et respondere ex vobis sermonibus eius
 180 32 13 ne forte dicatis invenimus sapientiam Deus proiecit eum non homo
 180 32 14 nihil locutus est mihi et ego non secundum vestros sermones respondebo illi
 180 32 15 extimuerunt non responderunt ultra abstuleruntque a se eloquia
 180 32 16 quoniam igitur expectavi et non sunt locuti steterunt nec responderunt ultra
 180 32 17 respondebo et ego partem meam et ostendam scientiam meam
 180 32 18 plenus sum enim sermonibus et coartat me spiritus uteri mei
 180 32 19 en venter meus quasi mustum absque spiraculo quod lagunculas novas
 dirumpit
 180 32 20 loquar et respirabo paululum aperiam labia mea et respondebo
 180 32 21 non accipiam personam viri et Deum homini non aequabo
 180 32 22 nescio enim quamdiu subsistam et si post modicum tollat me factor meus
 180 33 1 audi igitur Iob eloquia mea et omnes sermones meos ausculta
 180 33 2 ecce aperui os meum loquatur lingua mea in faucibus meis
 180 33 3 simplici corde meo sermones mei et sententiam labia mea puram loquentur
 180 33 4 spiritus Dei fecit me et spiraculum Omnipotentis vivificavit me
 180 33 5 si potes responde mihi et adversus faciem meam consiste
 180 33 6 ecce et me sicut et te fecit Deus et de eodem luto ego quoque formatus sum
 180 33 7 verumtamen miraculum meum non te terreat et eloquentia mea non sit tibi
 gravis
 180 33 8 dixisti ergo in auribus meis et vocem verborum audivi
 180 33 9 mundus sum ego absque delicto immaculatus et non est iniquitas in me
 180 33 10 quia querellas in me repperit ideo arbitratus est me inimicum sibi
 180 33 11 posuit in nervo pedes meos custodivit omnes semitas meas
 180 33 12 hoc est ergo in quo non es iustificatus respondebo tibi quia maior sit Deus
 homine
 180 33 13 adversum eum contendis quod non ad omnia verba responderit tibi
 180 33 14 semel loquitur Deus et secundo id ipsum non repetit
 180 33 15 per somnium in visione nocturna quando inruit sopor super homines et
 dormiunt in lectulo

180 33 16 tunc aperit aures virorum et erudiens eos instruit disciplinam
180 33 17 ut avertat hominem ab his quae facit et liberet eum de superbia
180 33 18 eruens animam eius a corruptione et vitam illius ut non transeat in gladium
180 33 19 increpat quoque per dolorem in lectulo et omnia ossa eius marcescere facit
180 33 20 abominabilis ei fit in vita sua panis et animae illius cibus ante desiderabilis
180 33 21 tabescet caro eius et ossa quae tecta fuerant nudabuntur
180 33 22 adpropinquabit corruptioni anima eius et vita illius mortiferis
180 33 23 si fuerit pro eo angelus loquens unum de milibus ut adnuntiet hominis
aequitatem
180 33 24 miserebitur eius et dicet libera eum et non descendat in corruptionem inveni
in quo ei propitier
180 33 25 consumpta est caro eius a suppliciis revertatur ad dies adolescentiae suae
180 33 26 deprecabitur Deum et placabilis ei erit et videbit faciem eius in iubilo et
reddet homini iustitiam suam
180 33 27 respiciet homines et dicet peccavi et vere deliqui et ut eram dignus non recepi
180 33 28 liberavit animam suam ne pergeret in interitum sed vivens lucem videret
180 33 29 ecce haec omnia operatur Deus tribus vicibus per singulos
180 33 30 ut revocet animas eorum a corruptione et inluminet luce viventium
180 33 31 adtende Iob et audi me et tace dum ego loquar
180 33 32 si autem habes quod loquaris responde mihi loquere volo enim te apparere
iustum
180 33 33 quod si non habes audi me tace et docebo te sapientiam
180 34 1 pronuntians itaque Heliu etiam haec locutus est
180 34 2 audite sapientes verba mea et eruditi auscultate me
180 34 3 auris enim verba probat et guttur escas gustu diiudicat
180 34 4 iudicium eligamus nobis et inter nos videamus quid sit melius
180 34 5 quia dixit Iob iustus sum et Deus subvertit iudicium meum
180 34 6 in iudicando enim me mendacium est violenta sagitta mea absque ullo
peccato
180 34 7 quis est vir ut est Iob qui bibit subsannationem quasi aquam
180 34 8 qui graditur cum operantibus iniquitatem et ambulat cum viris impiis
180 34 9 dixit enim non placebit vir Deo etiam si cucurrerit cum eo
180 34 10 ideo viri cordati audite me absit a Deo impietas et ab Omnipotente iniquitas
180 34 11 opus enim hominis reddet ei et iuxta vias singulorum restituet
180 34 12 vere enim Deus non condemnabit frustra nec Omnipotens subvertet iudicium
180 34 13 quem constituit alium super terram aut quem posuit super orbem quem
fabricatus est
180 34 14 si direxerit ad eum cor suum spiritum illius et flatum ad se trahet
180 34 15 deficiet omnis caro simul et homo in cinerem revertetur
180 34 16 si habes ergo intellectum audi quod dicitur et auscultata vocem eloquii mei
180 34 17 numquid qui non amat iudicium sanare potest et quomodo tu eum qui iustus
est in tantum condemnas
180 34 18 qui dicit regi apostata qui vocat duces impios
180 34 19 qui non accipit personas principum nec cognovit tyrannum cum disceptaret
contra pauperem opus enim manuum eius sunt universi
180 34 20 subito morientur et in media nocte turbabuntur populi et pertransibunt et
auferent violentum absque manu
180 34 21 oculi enim eius super vias hominum et omnes gressus eorum considerat
180 34 22 non sunt tenebrae et non est umbra mortis ut abscondantur ibi qui operantur
iniquitatem
180 34 23 neque enim ultra in hominis potestate est ut veniat ad Deum in iudicium
180 34 24 conteret multos innumerabiles et stare faciet alios pro eis

180 34 25 novit enim opera eorum et idcirco inducet noctem et conterentur
180 34 26 quasi impios percussit eos in loco videntium
180 34 27 qui quasi de industria recesserunt ab eo et omnes vias eius intellegere
noluerunt
180 34 28 ut pervenire facerent ad eum clamorem egeni et audiret vocem pauperum
180 34 29 ipso enim concedente pacem quis est qui condemnet ex quo absconderit
vultum quis est qui contempletur eum et super gentem et super omnes homines
180 34 30 qui regnare facit hominem hypocritam propter peccata populi
180 34 31 quia ergo ego locutus sum ad Deum te quoque non prohibeo
180 34 32 si erravi tu doce me si iniquitatem locutus sum ultra non addam
180 34 33 numquid a te Deus expetit eam quia displicuit tibi tu enim coepisti loqui et
non ego quod si quid nosti melius loquere
180 34 34 viri intellegentes loquantur mihi et vir sapiens audiat me
180 34 35 Iob autem stulte locutus est et verba illius non sonant disciplinam
180 34 36 pater mi probetur Iob usque ad finem ne desinas in hominibus iniquitatis
180 34 37 quia addit super peccata sua blasphemiam inter nos interim constringatur et
tunc ad iudicium provocet sermonibus suis Deum
180 35 1 igitur Heliu haec rursus locutus est
180 35 2 numquid aequa tibi videtur tua cogitatio ut diceres iustior Deo sum
180 35 3 dixisti enim non tibi placet quod rectum est vel quid tibi proderit si ego
peccavero
180 35 4 itaque ego respondebo sermonibus tuis et amicis tuis tecum
180 35 5 suspice caelum et intuere et contemplare aethera quod altior te sit
180 35 6 si peccaveris quid ei nocebis et si multiplicatae fuerint iniquitates tuae quid
facies contra eum
180 35 7 porro si iuste egeris quid donabis ei aut quid de manu tua accipiet
180 35 8 homini qui similis tui est nocebit impietas tua et filium hominis adiuvabit
iustitia tua
180 35 9 propter multitudinem calumniatorum clamabunt et heulabunt propter vim
brachii tyrannorum
180 35 10 et non dixit ubi est Deus qui fecit me qui dedit carmina in nocte
180 35 11 qui docet nos super iumenta terrae et super volucres caeli erudit nos
180 35 12 ibi clamabunt et non exaudiet propter superbiam malorum
180 35 13 non ergo frustra audiet Deus et Omnipotens singulorum causas intuebitur
180 35 14 etiam cum dixeris non considerat iudicare coram eo et expecta eum
180 35 15 nunc enim non infert furorem suum nec ulciscitur scelus valde
180 35 16 ergo Iob frustra aperit os suum et absque scientia verba multiplicat
180 36 1 addens quoque Heliu haec locutus est
180 36 2 sustine me paululum et indicabo tibi adhuc enim habeo quod pro Deo loquar
180 36 3 repetam scientiam meam a principio et operatorem meum probabo iustum
180 36 4 vere enim absque mendacio sermones mei et perfecta scientia probabitur tibi
180 36 5 Deus potentes non abicit cum et ipse sit potens
180 36 6 sed non salvat impios et iudicium pauperibus tribuit
180 36 7 non aufert a iusto oculos suos et reges in solio conlocat in perpetuum et illi
eriguntur
180 36 8 et si fuerint in catenis et vinciantur funibus paupertatis
180 36 9 indicabit eis opera eorum et scelera eorum quia violenti fuerint
180 36 10 revelabit quoque aurem eorum ut corripiat et loquetur ut revertantur ab
iniquitate
180 36 11 si audierint et observaverint complebunt dies suos in bono et annos suos in
gloria
180 36 12 si autem non audierint transibunt per gladium et consumentur in stultitia

180 36 13 simulatores et callidi provocant iram Dei neque clamabunt cum vincti fuerint
 180 36 14 morietur in tempestate anima eorum et vita eorum inter effeminatos
 180 36 15 eripiet pauperem de angustia sua et revelabit in tribulatione aurem eius
 180 36 16 igitur salvabit te de ore angusto latissime et non habentis fundamentum subter
 se requies autem mensae tuae erit plena pinguedine
 180 36 17 causa tua quasi impii iudicata est causam iudiciumque recipies
 180 36 18 non te ergo superet ira ut aliquem opprimas nec multitudo donorum inclinet te
 180 36 19 depone magnitudinem tuam absque tribulatione et omnes robustos fortitudine
 180 36 20 ne protrahas noctem ut ascendant populi pro eis
 180 36 21 cave ne declines ad iniquitatem hanc enim coepisti sequi post miseriam
 180 36 22 ecce Deus excelsus in fortitudine sua et nullus ei similis in legislatoribus
 180 36 23 quis poterit scrutari vias eius aut quis ei dicere operatus es iniquitatem
 180 36 24 memento quod ignores opus eius de quo cecinerunt viri
 180 36 25 omnes homines vident eum unusquisque intuetur procul
 180 36 26 ecce Deus magnus vincens scientiam nostram numerus annorum eius
 inaestimabilis
 180 36 27 qui aufert stillas pluviae et effundit imbres ad instar gurgitum
 180 36 28 qui de nubibus fluunt quae praetexunt cuncta desuper
 180 36 29 si voluerit extendere nubes quasi tentorium suum
 180 36 30 et fulgurare lumine suo desuper cardines quoque maris operiet
 180 36 31 per haec enim iudicat populos et dat escas multis mortalibus
 180 36 32 in manibus abscondit lucem et praecipit ei ut rursus adveniat
 180 36 33 adnuntiat de ea amico suo quod possessio eius sit et ad eam possit ascendere
 180 37 1 super hoc expavit cor meum et emotum est de loco suo
 180 37 2 audite auditionem in terrore vocis eius et sonum de ore illius procedentem
 180 37 3 subter omnes caelos ipse considerat et lumen illius super terminos terrae
 180 37 4 post eum rugiet sonitus tonabit voce magnitudinis suae et non investigabitur
 cum audita fuerit vox eius
 180 37 5 tonabit Deus in voce sua mirabiliter qui facit magna et inscrutabilia
 180 37 6 qui praecipit nivi ut descendat in terram et hiemis pluviis et imbri fortitudinis
 suae
 180 37 7 qui in manu omnium hominum signat ut noverint singuli opera sua
 180 37 8 ingrediatur bestia latibulum et in antro suo morabitur
 180 37 9 ab interioribus egreditur tempestas et ab Arcturo frigus
 180 37 10 flante Deo concrevit gelu et rursus latissimae funduntur aquae
 180 37 11 frumentum desiderat nubes et nubes spargunt lumen suum
 180 37 12 quae lustrant per circuitum quocumque eas voluntas gubernantis duxerit ad
 omne quod praeceperit illis super faciem orbis terrarum
 180 37 13 sive in una tribu sive in terra sua sive in quocumque loco misericordiae suae
 eas iusserit inveniri
 180 37 14 ausculta haec Iob sta et considera miracula Dei
 180 37 15 numquid scis quando praeceperit Deus pluviis ut ostenderent lucem nubium
 eius
 180 37 16 numquid nosti semitas nubium magnas et perfectas scientias
 180 37 17 nonne vestimenta tua calida sunt cum perflata fuerit terra austro
 180 37 18 tu forsitan cum eo fabricatus es caelos qui solidissimi quasi aere fusi sunt
 180 37 19 ostende nobis quid dicamus illi nos quippe involvimur tenebris
 180 37 20 quis narrabit ei quae loquor etiam si locutus fuerit homo devorabitur
 180 37 21 at nunc non vident lucem subito aer cogitur in nubes et ventus transiens
 fugabit eas
 180 37 22 ab aquilone aurum venit et ad Deum formidolosa laudatio
 180 37 23 digne eum invenire non possumus magnus fortitudine et iudicio et iustitia et

enarrari non potest			
180	37	24	ideo timebunt eum viri et non adebunt contemplari omnes qui sibi videntur
esse sapientes			
180	38	1	respondens autem Dominus Iob de turbine dixit
180	38	2	quis est iste involvens sententias sermonibus inperitis
180	38	3	accinge sicut vir lumbos tuos interrogabo te et responde mihi
180	38	4	ubi eras quando ponebam fundamenta terrae indica mihi si habes
intellegentiam			
180	38	5	quis posuit mensuras eius si nosti vel quis tetendit super eam lineam
180	38	6	super quo bases illius solidatae sunt aut quis dimisit lapidem angularem eius
180	38	7	cum me laudarent simul astra matutina et iubilarent omnes filii Dei
180	38	8	quis conclusit ostiis mare quando erumpebat quasi de vulva procedens
180	38	9	cum ponerem nubem vestimentum eius et caligine illud quasi pannis infantiae
obvolverem			
180	38	10	circumdedi illud terminis meis et posui vectem et ostia
180	38	11	et dixi usque huc venies et non procedes amplius et hic confringes tumentes
fluctus tuos			
180	38	12	numquid post ortum tuum praecepisti diluculo et ostendisti aurorae locum
suum			
180	38	13	et tenuisti concutiens extrema terrae et excussisti impios ex ea
180	38	14	restituetur ut lutum signaculum et stabit sicut vestimentum
180	38	15	auferetur ab impiis lux sua et brachium excelsum confringetur
180	38	16	numquid ingressus es profunda maris et in novissimis abyssis deambulasti
180	38	17	numquid apertae tibi sunt portae mortis et ostia tenebrosa vidisti
180	38	18	numquid considerasti latitudines terrae indica mihi si nosti omnia
180	38	19	in qua via habitet lux et tenebrarum quis locus sit
180	38	20	ut ducas unumquodque ad terminos suos et intellegas semitas domus eius
180	38	21	sciebas tunc quod nasciturus esses et numerum dierum tuorum noveras
180	38	22	numquid ingressus es thesauros nivis aut thesauros grandinis aspexisti
180	38	23	quae praeparavi in tempus hostis in diem pugnae et belli
180	38	24	per quam viam spargitur lux dividitur aestus super terram
180	38	25	quis dedit vehementissimo imbri cursum et viam sonantis tonitru
180	38	26	ut plueret super terram absque homine in deserto ubi nullus mortalium
commoratur			
180	38	27	ut impleret inviam et desolatam et produceret herbas virentes
180	38	28	quis est pluviae pater vel quis genuit stillas roris
180	38	29	de cuius utero egressa est glacies et gelu de caelo quis genuit
180	38	30	in similitudinem lapidis aquae durantur et superficies abyssi constringitur
180	38	31	numquid coniungere valebis micantes stellas Pliadis aut gyrum Arcturi poteris
dissipare			
180	38	32	numquid producis luciferum in tempore suo et vesperum super filios terrae
consurgere facis			
180	38	33	numquid nosti ordinem caeli et pones rationem eius in terra
180	38	34	numquid elevabis in nebula vocem tuam et impetus aquarum operiet te
180	38	35	numquid mittes fulgura et ibunt et revertentia dicent tibi adsumus
180	38	36	quis posuit in visceribus hominis sapientiam vel quis dedit gallo
intellegentiam			
180	38	37	quis enarravit caelorum rationem et concentum caeli quis dormire faciet
180	38	38	quando fundebatur pulvis in terram et glebae conpingebantur
180	38	39	numquid capies leaenae praedam et animam catulorum eius implebis
180	38	40	quando cubant in antris et in specubus insidiantur
180	38	41	quis praeparat corvo escam suam quando pulli eius ad Deum clamant

vagantes eo quod non habeant cibos

180 39 1 numquid nosti tempus partus hibicum in petris vel parturientes cervas observasti

180 39 2 dinumerasti menses conceptus earum et scisti tempus partus earum

180 39 3 incurvantur ad fetum et pariunt et rugitus emittunt

180 39 4 separantur filii earum pergunt ad pastum egrediuntur et non revertuntur ad eas

180 39 5 quis dimisit onagrum liberum et vincula eius quis solvit

180 39 6 cui dedi in solitudine domum et tabernacula eius in terra salsuginis

180 39 7 contemnit multitudinem civitatis clamorem exactoris non audit

180 39 8 circumspicit montes pascuae suae et virentia quaeque perquiri

180 39 9 numquid volet rinoceros servire tibi aut morabitur ad praesepe tuum

180 39 10 numquid alligabis rinocerota ad arandum loro tuo aut confringet glebas

vallium post te

180 39 11 numquid fiduciam habebis in magna fortitudine eius et derelinques ei labores tuos

180 39 12 numquid credes ei quoniam reddat sementem tibi et aream tuam congreget

180 39 13 pinna strutionum similis est pinnis herodii et accipitris

180 39 14 quando derelinquit in terra ova sua tu forsitan in pulvere calefacis ea

180 39 15 obliviscitur quod pes conculcet ea aut bestiae agri conterant

180 39 16 duratur ad filios suos quasi non sint sui frustra laboravit nullo timore cogente

180 39 17 privavit enim eam Deus sapientia nec dedit illi intellegentiam

180 39 18 cum tempus fuerit in altum alas erigit deridet equitem et ascensorem eius

180 39 19 numquid praebebis equo fortitudinem aut circumdabis collo eius hinnitum

180 39 20 numquid suscitabis eum quasi lucustas gloria narium eius terror

180 39 21 terram ungula fodit exultat audacter in occursum pergit armatis

180 39 22 contemnit pavorem nec cedit gladio

180 39 23 super ipsum sonabit faretra vibrabit hasta et clypeus

180 39 24 fervens et fremens sorbet terram nec reputat tubae sonare clangorem

180 39 25 ubi audierit bucinam dicet va procul odoratur bellum exhortationem ducum et

ululatum exercitus

180 39 26 numquid per sapientiam tuam plumescit accipiter expandens alas suas ad austrum

180 39 27 aut ad praeceptum tuum elevabitur aquila et in arduis ponet nidum suum

180 39 28 in petris manet et in praeceptis silicibus commoratur atque inaccessis rupibus

180 39 29 inde contemplatur escam et de longe oculi eius prospiciunt

180 39 30 pulli eius lambent sanguinem et ubicumque cadaver fuerit statim adest

180 39 31 et adiecit Dominus et locutus est ad Iob

180 39 32 numquid qui contendit cum Deo tam facile conquiescit utique qui arguit

Deum debet respondere ei

180 39 33 respondens autem Iob Domino dixit

180 39 34 qui leviter locutus sum respondere quid possum manum meam ponam super

os meum

180 39 35 unum locutus sum quod utinam non dixissem et alterum quibus ultra non addam

180 40 1 respondens autem Dominus Iob de turbine ait

180 40 2 accinge sicut vir lumbos tuos interrogabo te et indica mihi

180 40 3 numquid irritum facies iudicium meum et condemnabis me ut tu iustificeris

180 40 4 et si habes brachium sicut Deus et si voce simili tonas

180 40 5 circumda tibi decorem et in sublime erigere et esto gloriosus et speciosus

induere vestibus

180 40 6 disperge superbos furore tuo et respiciens omnem arrogantem humilia

180 40 7 respice cunctos superbos et confunde eos et contere impios in loco suo

180	40	8	absconde eos in pulvere simul et facies eorum demerge in foveam
180	40	9	et ego confitebor quod salvare te possit dextera tua
180	40	10	ecce Behemoth quem feci tecum faenum quasi bos comedet
180	40	11	fortitudo eius in lumbis eius et virtus illius in umbilicis ventris eius
180	40	12	constringit caudam suam quasi cedrum nervi testicularum eius perplexi sunt
180	40	13	ossa eius velut fistulae aeris cartilago illius quasi laminae ferreae
180	40	14	ipse principium est viarum Dei qui fecit eum adplicabit gladium eius
180	40	15	huic montes herbas ferunt omnes bestiae agri ludent ibi
180	40	16	sub umbra dormit in secreto calami et locis humentibus
180	40	17	protegent umbrae umbram eius circumdabunt eum salices torrentis
180	40	18	ecce absorbebit fluvium et non mirabitur habet fiduciam quod influat Iordanis
in os eius			
180	40	19	in oculis eius quasi hamo capiet eum et in sudibus perforabit nares eius
180	40	20	an extrahere poteris Leviathan hamo et fune ligabis linguam eius
180	40	21	numquid pones circulum in naribus eius et armilla perforabis maxillam eius
180	40	22	numquid multiplicabit ad te preces aut loquetur tibi mollia
180	40	23	numquid feriet tecum pactum et accipies eum servum sempiternum
180	40	24	numquid includes ei quasi avi aut ligabis illum ancillis tuis
180	40	25	concident eum amici dividunt illum negotiatores
180	40	26	numquid implebis sagenas pelle eius et gurgustium piscium capite illius
180	40	27	pone super eum manum tuam memento belli nec ultra addas loqui
180	40	28	ecce spes eius frustrabitur eum et videntibus cunctis praecipitabitur
180	41	1	non quasi crudelis suscitabo eum quis enim resistere potest vultui meo
180	41	2	quis ante dedit mihi ut reddam ei omnia quae sub caelo sunt mea sunt
180	41	3	non parcam ei et verbis potentibus et ad deprecandum conpositis
180	41	4	quis revelavit faciem indumenti eius et in medium oris eius quis intrabit
180	41	5	portas vultus eius quis aperiet per gyrum dentium eius formido
180	41	6	corpus illius quasi scuta fusilia et compactum squamis se prementibus
180	41	7	una uni coniungitur et ne spiraculum quidem incedit per eas
180	41	8	una alteri adherebunt et tenentes se nequaquam separabuntur
180	41	9	sternutatio eius splendor ignis et oculi eius ut palpebrae diluculi
180	41	10	de ore eius lampades procedunt sicut taedae ignis accensae
180	41	11	de naribus eius procedit fumes sicut ollae succensae atque ferventis
180	41	12	halitus eius prunas ardere facit et flamma de ore eius egreditur
180	41	13	in collo eius morabitur fortitudo et faciem eius praecedet egestas
180	41	14	membra carniarum eius coherentia sibi mittet contra eum fulmina et ad locum
alium non ferentur			
180	41	15	cor eius indurabitur quasi lapis et stringetur quasi malleatoris incus
180	41	16	cum sublatus fuerit timebunt angeli et territi purgabuntur
180	41	17	cum adprehenderit eum gladius subsistere non poterit neque hasta neque torax
180	41	18	reputabit enim quasi paleas ferrum et quasi lignum putridum aes
180	41	19	non fugabit eum vir sagittarius in stipulam versi sunt ei lapides fundae
180	41	20	quasi stipulam aestimabit malleum et deridebit vibrantem hastam
180	41	21	sub ipso erunt radii solis sternit sibi aurum quasi lutum
180	41	22	fervescere faciet quasi ollam profundum mare ponet quasi cum unguenta
bulliunt			
180	41	23	post eum lucebit semita aestimabit abyssum quasi senescentem
180	41	24	non est super terram potestas quae conparetur ei qui factus est ut nullum
timeret			
180	41	25	omne sublime videt ipse est rex super universos filios superbiae
180	42	1	respondens autem Iob Domino dixit
180	42	2	scio quia omnia potes et nulla te latet cogitatio

180 42 3 quis est iste qui celat consilium absque scientia ideo insipienter locutus sum
 et quae ultra modum excederent scientiam meam
 180 42 4 audi et ego loquar interrogabo et ostende mihi
 180 42 5 auditu auris audivi te nunc autem oculus meus videt te
 180 42 6 idcirco ipse me reprehendo et ago paenitentiam in favilla et cinere
 180 42 7 postquam autem locutus est Dominus verba haec ad Iob dixit ad Eliphaz
 Themaniten iratus est furor meus in te et in duos amicos tuos quoniam non estis locuti coram me
 rectum sicut servus meus Iob
 180 42 8 sumite igitur vobis septem tauros et septem arietes et ite ad servum meum Iob
 et offerte holocaustum pro vobis Iob autem servus meus orabit pro vobis faciem eius suscipiam ut
 non vobis inputetur stultitia neque enim locuti estis ad me recta sicut servus meus Iob
 180 42 9 abierunt ergo Eliphaz Themanites et Baldad Suites et Sophar Naamathites et
 fecerunt sicut locutus fuerat ad eos Dominus et suscepit Dominus faciem Iob
 180 42 10 Dominus quoque conversus est ad paenitentiam Iob cum oraret ille pro amicis
 suis et addidit Dominus omnia quaecumque fuerant Iob duplicia
 180 42 11 venerunt autem ad eum omnes fratres sui et universae sorores suae et cuncti
 qui noverant eum prius et comederunt cum eo panem in domo eius et moverunt super eum caput et
 consolati sunt eum super omni malo quod intulerat Dominus super eum et dederunt ei unusquisque
 ovem unam et inaurem auream unam
 180 42 12 Dominus autem benedixit novissimis Iob magis quam principio eius et facta
 sunt ei quattuordecim milia ovium et sex milia camelorum et mille iuga boum et mille asinae
 180 42 13 et fuerunt ei septem filii et filiae tres
 180 42 14 et vocavit nomen unius Diem et nomen secundae Cassia et nomen tertiae
 Cornu stibii
 180 42 15 non sunt autem inventae mulieres speciosae sicut filiae Iob in universa terra
 deditque eis pater suus hereditatem inter fratres earum
 190 1 1 beatus vir qui non abiit in consilio impiorum et in via peccatorum non stetit et
 in cathedra pestilentiae non sedit
 190 1 2 sed in lege Domini voluntas eius et in lege eius meditabitur die ac nocte
 190 1 3 et erit tamquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum quod
 fructum suum dabit in tempore suo et folium eius non defluet et omnia quaecumque faciet
 prosperabuntur
 190 1 4 non sic impii %non sic; sed tamquam pulvis quem proicit ventus %a facie
 terrae;
 190 1 5 ideo non resurgent impii in iudicio neque peccatores in consilio iustorum
 190 1 6 quoniam novit Dominus viam iustorum et iter impiorum peribit
 190 2 1 psalmus David quare fremuerunt gentes et populi meditati sunt inania
 190 2 2 adstiterunt reges terrae et principes convenerunt in unum adversus Dominum
 et adversus christum eius diapsalma
 190 2 3 disrumpamus vincula eorum et proiciamus a nobis iugum ipsorum
 190 2 4 qui habitat in caelis inridebit eos et Dominus subsannabit eos
 190 2 5 tunc loquetur ad eos in ira sua et in furore suo conturbabit eos
 190 2 6 ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum eius
 praedicans praeceptum eius
 190 2 7 Dominus dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te
 190 2 8 postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam
 terminos terrae
 190 2 9 reges eos in virga ferrea tamquam vas figuli confringes eos
 190 2 10 et nunc reges intellegite erudimini qui iudicatis terram
 190 2 11 servite Domino in timore et exultate ei in tremore
 190 2 12 adprehendite disciplinam nequando irascatur Dominus et pereatis de via iusta
 190 2 13 cum exarserit in brevi ira eius beati omnes qui confidunt in eo

190 3 1 psalmus David cum fugeret a facie Abessalon filii sui
 190 3 2 Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me multi insurgunt adversum me
 190 3 3 multi dicunt animae meae non est salus ipsi in Deo %eius; diapsalma
 190 3 4 tu autem Domine susceptor meus es gloria mea et exaltans caput meum
 190 3 5 voce mea ad Dominum clamavi et exaudivit me de monte sancto suo
 diapsalma
 190 3 6 ego dormivi et soporatus sum exsurrexi quia Dominus suscipiet me
 190 3 7 non timebo milia populi circumdantis me exsurge Domine salvum me fac
 Deus meus
 190 3 8 quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa dentes peccatorum
 contrivisti
 190 3 9 Domini est salus et super populum tuum benedictio tua
 190 4 1 in finem in carminibus psalmus David
 190 4 2 cum invocarem exaudivit me Deus iustitiae meae in tribulatione dilatasti mihi
 miserere mei et exaudi orationem meam
 190 4 3 filii hominum usquequo gravi corde ut quid diligitis vanitatem et quaeritis
 mendacium diapsalma
 190 4 4 et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum Dominus exaudiet me
 cum clamavero ad eum
 190 4 5 irascimini et nolite peccare quae dicitis in cordibus vestris in cubilibus vestris
 conpungimini diapsalma
 190 4 6 sacrificate sacrificium iustitiae et sperate in Domino multi dicunt quis
 ostendet nobis bona
 190 4 7 signatum est super nos lumen vultus tui Domine dedisti laetitiam in corde
 meo
 190 4 8 a fructu frumenti et vini et olei sui multiplicati sunt
 190 4 9 in pace in id ipsum dormiam et requiescam
 190 4 10 quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti me
 190 5 1 in finem pro ea quae hereditatem consequitur psalmus David
 190 5 2 verba mea auribus percipe Domine intellege clamorem meum
 190 5 3 intende voci orationis meae rex meus et Deus meus
 190 5 4 quoniam ad te orabo Domine mane exaudies vocem meam
 190 5 5 mane adstabo tibi et videbo quoniam non deus volens iniquitatem tu es
 190 5 6 neque habitabit iuxta te malignus neque permanebunt iniusti ante oculos tuos
 190 5 7 odisti omnes qui operantur iniquitatem perdes %omnes; qui loquuntur
 mendacium virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus
 190 5 8 ego autem in multitudine misericordiae tuae introibo in domum tuam adorabo
 ad templum sanctum tuum in timore tuo
 190 5 9 Domine deduc me in iustitia tua propter inimicos meos dirige in conspectu
 meo viam tuam
 190 5 10 quoniam non est in ore eorum veritas cor eorum vanum est
 190 5 11 sepulchrum patens est guttur eorum linguis suis dolose agebant iudica illos
 Deus decidant a cogitationibus suis secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos quoniam
 inritaverunt te Domine
 190 5 12 et laentur omnes qui sperant in te in aeternum exultabunt et habitabis in eis
 et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum
 190 5 13 quoniam tu benedices iusto Domine ut scuto bonae voluntatis coronasti nos
 190 6 1 in finem in carminibus pro octava psalmus David
 190 6 2 Domine ne in furore tuo arguas me neque in ira tua corripas me
 190 6 3 miserere mei Domine quoniam infirmus sum sana me Domine quoniam
 conturbata sunt ossa mea
 190 6 4 et anima mea turbata est valde et tu Domine usquequo

190 6 5 convertere Domine eripe animam meam salvum me fac propter
 misericordiam tuam
 190 6 6 quoniam non est in morte qui memor sit tui in inferno autem quis confitebitur
 tibi
 190 6 7 laboravi in gemitu meo lavabo per singulas noctes lectum meum in lacrimis
 meis stratum meum rigabo
 190 6 8 turbatus est a furore oculus meus inveteravi inter omnes inimicos meos
 190 6 9 discedite a me omnes qui operamini iniquitatem quoniam exaudivit Dominus
 vocem fletus mei
 190 6 10 exaudivit Dominus deprecationem meam Dominus orationem meam suscepit
 190 6 11 erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei convertantur et
 erubescant valde velociter
 190 7 1 psalmus David quem cantavit Domino pro verbis Chusi filii Iemini
 190 7 2 Domine Deus meus in te speravi salvum me fac ex omnibus persequentibus
 me et libera me
 190 7 3 nequando rapiat ut leo animam meam dum non est qui redimat neque qui
 salvum faciat
 190 7 4 Domine Deus meus si feci istud si est iniquitas in manibus meis
 190 7 5 si reddidi retribuendis mihi mala decidam merito ab inimicis meis inanis
 190 7 6 persequatur inimicus animam meam et comprehendat et conculcet in terra
 vitam meam et gloriam meam in pulverem deducat diapsalma
 190 7 7 exsurge Domine in ira tua exaltare in finibus inimicorum meorum et exsurge
 Domine Deus meus in praecepto quod mandasti
 190 7 8 et synagoga populorum circumdabit te et propter hanc in altum regredere
 190 7 9 Dominus iudicat populos iudica me Domine secundum iustitiam meam et
 secundum innocentiam meam super me
 190 7 10 consummetur nequitia peccatorum et diriges iustum et scrutans corda et renes
 Deus
 190 7 11 iustum adiutorium meum a Deo qui salvos facit rectos corde
 190 7 12 Deus iudex iustus et fortis et patiens numquid irascitur per singulos dies
 190 7 13 nisi conversi fueritis gladium suum vibrabit arcum suum tetendit et paravit
 illum
 190 7 14 et in eo paravit vasa mortis sagittas suas ardentibus effecit
 190 7 15 ecce parturiit iniustitiam *et; concepit dolorem et peperit iniquitatem
 190 7 16 lacum aperuit et effodit eum et incidet in foveam quam fecit
 190 7 17 convertetur dolor eius in caput eius et in verticem ipsius iniquitas eius
 descendet
 190 7 18 confitebor Domino secundum iustitiam eius et psallam nomini Domini
 altissimi
 190 8 1 in finem pro torcularibus psalmus David
 190 8 2 Domine Dominus noster quam admirabile est nomen tuum in universa terra
 quoniam elevata est magnificentia tua super caelos
 190 8 3 ex ore infantium et lactantium perfecisti laudem propter inimicos tuos ut
 destruas inimicum et ultorem
 190 8 4 quoniam videbo caelos * tuos; opera digitorum tuorum lunam et stellas quae
 tu fundasti
 190 8 5 quid est homo quod memor es eius aut filius hominis quoniam visitas eum
 190 8 6 minuisti eum paulo minus ab angelis gloria et honore coronasti eum
 190 8 7 et constituisti eum super opera manuum tuarum
 190 8 8 omnia subiecisti sub pedibus eius oves et boves universas insuper et pecora
 campi
 190 8 9 volucres caeli et pisces maris qui perambulant semitas maris

190	8	10	Domine Dominus noster quam admirabile est nomen tuum in universa terra
190	9	1	in finem pro occultis filii psalmus David
190	9	2	confitebor tibi Domine in toto corde meo narrabo omnia mirabilia tua
190	9	3	laetabor et exultabo in te psallam nomini tuo Altissime
190	9	4	in convertendo inimicum meum retrorsum infirmabuntur et peribunt a facie
			tua
190	9	5	quoniam fecisti iudicium meum et causam meam sedisti super thronum qui
			iudicas iustitiam
190	9	6	increpasti gentes %et; periit impius nomen eorum delisti in aeternum et in
			saeculum %saeculi;
190	9	7	inimici defecerunt frameae in finem et civitates destruxisti periit memoria
			eorum cum sonitu
190	9	8	et Dominus in aeternum permanet paravit in iudicio thronum suum
190	9	9	et ipse iudicabit orbem terrae in aequitate iudicabit populos in iustitia
190	9	10	et factus est Dominus refugium pauperi adiutor in oportunitatibus in
			tribulatione
190	9	11	et sperent in te qui noverunt nomen tuum quoniam non dereliquisti quaerentes
			te Domine
190	9	12	psallite Domino qui habitat in Sion adnuntiate inter gentes studia eius
190	9	13	quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est non est oblitus clamorem
			pauperum
190	9	14	miserere mei Domine vide humilitatem meam de inimicis meis
190	9	15	qui exaltas me de portis mortis ut adnuntiem omnes laudationes tuas in portis
			filiae Sion
190	9	16	exultabo in salutari tuo infixae sunt gentes in interitu quem fecerunt in laqueo
			isto quem absconderunt comprehensus est pes eorum
190	9	17	cognoscitur Dominus iudicia faciens in operibus manuum suarum
			comprehensus est peccator canticum diapsalmatis
190	9	18	convertantur peccatores in infernum omnes gentes quae obliviscuntur Deum
190	9	19	quoniam non in finem oblivio erit pauperis patientia pauperum non peribit in
			finem
190	9	20	exsurge Domine non confortetur homo iudicentur gentes in conspectu tuo
190	9	21	constitue Domine legislatorem super eos sciant gentes quoniam homines sunt
			diapsalma
190	9	22	ut quid Domine recessisti longe dispicis in oportunitatibus in tribulatione
190	9	23	dum superbit impius incenditur pauper comprehenduntur in consiliis quibus
			cogitant
190	9	24	quoniam laudatur peccator in desideriis animae suae et iniquus benedicitur
190	9	25	exacerbavit Dominum peccator secundum multitudinem irae suae non quaeret
190	9	26	non est Deus in conspectu eius inquinatae sunt viae illius in omni tempore
			auferuntur iudicia tua a facie eius omnium inimicorum suorum dominabitur
190	9	27	dixit enim in corde suo non movebor a generatione in generationem sine malo
190	9	28	cuius maledictione os plenum est et amaritudine et dolo sub lingua eius labor
			et dolor
190	9	29	sedet in insidiis cum divitibus in occultis ut interficiat innocentem
190	9	30	oculi eius in pauperem respiciunt insidiatur in abscondito quasi leo in
			spelunca sua insidiatur ut rapiat pauperem rapere pauperem dum adtrahit eum
190	9	31	in laqueo suo humiliabit eum inclinabit se et cadet cum dominatus fuerit
			pauperum
190	9	32	dixit enim in corde suo oblitus est Deus avertit faciem suam ne videat in
			finem
190	9	33	exsurge Domine Deus exaltetur manus tua ne obliviscaris pauperum

190 9 34 propter quid inritavit impius Deum dixit enim in corde suo non requiret
 190 9 35 vides quoniam tu laborem et dolorem consideras ut tradas eos in manus tuas
 tibi derelictus est pauper orfano tu eras adiutor
 190 9 36 contere brachium peccatoris et maligni quaeretur peccatum illius et non
 inveniatur
 190 9 37 Dominus regnabit in aeternum et in saeculum %saeculi; peribitis gentes de
 terra illius
 190 9 38 desiderium pauperum exaudivit Dominus praeparationem cordis eorum
 audivit auris tua
 190 9 39 iudicare pupillo et humili ut non adponat ultra magnificare se homo super
 terram
 190 10 1 in finem psalmus David
 190 10 2 in Domino confido quomodo dicitis animae meae transmigra in montes sicut
 passer
 190 10 3 quoniam ecce peccatores intenderunt arcum paraverunt sagittas suas in faretra
 ut sagittent in obscuro rectos corde
 190 10 4 quoniam quae perfecisti destruxerunt iustus %autem; quid fecit
 190 10 5 Dominus in templo sancto suo Dominus in caelo sedis eius oculi eius %in
 pauperem; respiciunt palpebrae eius interrogant filios hominum
 190 10 6 Dominus interrogat iustum et impium qui autem diligit iniquitatem odit
 animam suam
 190 10 7 pluet super peccatores laqueos ignis et sulphur et spiritus procellarum pars
 calicis eorum
 190 10 8 quoniam iustus Dominus %et; iustitias dilexit aequitatem vidit vultus eius
 190 11 1 in finem pro octava psalmus David
 190 11 2 salvum me fac Domine quoniam defecit sanctus quoniam deminutae sunt
 veritates a filiis hominum
 190 11 3 vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum labia dolosa in corde et
 corde locuti sunt
 190 11 4 disperdat Dominus universa labia dolosa linguam magniloquam
 190 11 5 qui dixerunt linguam nostram magnificabimus labia nostra a nobis sunt quis
 noster dominus est
 190 11 6 propter miseriam inopum et gemitum pauperum nunc exurgam dicit
 Dominus ponam in salutari fiducialiter agam in eo
 190 11 7 eloquia Domini eloquia casta argentum igne examinatum probatum terrae
 purgatum septuplum
 190 11 8 tu Domine servabis nos et custodies nos a generatione hac et in aeternum
 190 11 9 in circuitu impii ambulat secundum altitudinem tuam multiplicasti filios
 hominum
 190 12 1 in finem psalmus David usquequo Domine oblivisceris me in finem usquequo
 avertis faciem tuam a me
 190 12 2 quamdiu ponam consilia in anima mea dolorem in corde meo per diem
 190 12 3 usquequo exaltabitur inimicus meus super me
 190 12 4 respice exaudi me Domine Deus meus inlumina oculos meos ne umquam
 obdormiam in mortem
 190 12 5 nequando dicat inimicus meus praevalui adversus eum qui tribulant me
 exultabunt si motus fuero
 190 12 6 ego autem in misericordia tua speravi exultabit cor meum in salutari tuo
 cantabo Domino qui bona tribuit mihi et psallam nomini Domini altissimi
 190 13 1 in finem psalmus David dixit insipiens in corde suo non est Deus corrupti
 sunt et abominabiles facti sunt in studiis %suis; non est qui faciat bonum %non est usque ad unum;
 190 13 2 Dominus de caelo prospexit super filios hominum ut videat si est intellegens

%aut; requirens Deum

190 13 3 omnes declinaverunt simul inutiles facti sunt non est qui faciat bonum non est usque ad unum = sepulchrum patens est guttur eorum = linguis suis dolose agebant = venenum aspidum sub labiis eorum = quorum os maledictione et amaritudine plenum est = veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem = contritio et infelicitas in viis eorum = et viam pacis non cognoverunt % non est timor Dei ante oculos eorum;

190 13 4 nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem qui devorant plebem meam sicut escam panis

190 13 5 Dominum non invocaverunt illic trepidaverunt timore %ubi non erat timor;

190 13 6 quoniam Deus in generatione iusta consilium inopis confudistis quoniam Dominus spes eius est

190 13 7 quis dabit ex Sion salutare Israhel cum averterit Dominus captivitatem plebis suae exultabit Iacob et laetabitur Israhel

190 14 1 psalmus David Domine quis habitabit in tabernaculo tuo aut quis requiescet in monte sancto tuo

190 14 2 qui ingreditur sine macula et operatur iustitiam

190 14 3 qui loquitur veritatem in corde suo qui non egit dolum in lingua sua nec fecit proximo suo malum et obprobrium non accepit adversus proximos suos

190 14 4 ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus timentes autem Dominum glorificat qui iurat proximo suo et non decipit

190 14 5 qui pecuniam suam non dedit ad usuram et munera super innocentes non accepit qui facit haec non movebitur in aeternum

190 15 1 tituli inscriptio ipsi David conserva me Domine quoniam in te speravi

190 15 2 dixi Domino Dominus meus es tu quoniam bonorum meorum non eges

190 15 3 sanctis qui sunt in terra eius mirificavit *mihi; omnes voluntates meas in eis

190 15 4 multiplicatae sunt infirmitates eorum postea adceleraverunt non congregabo conventicula eorum de sanguinibus nec memor ero nominum eorum per labia mea

190 15 5 Dominus pars hereditatis meae et calicis mei tu es qui restitues hereditatem meam mihi

190 15 6 funes ceciderunt mihi in praeclaris etenim hereditas mea praeclara est mihi

190 15 7 benedicam Domino qui tribuit mihi intellectum insuper et usque ad noctem increpaverunt me renes mei

190 15 8 providebam Dominum in conspectu meo semper quoniam a dextris est mihi ne commovear

190 15 9 propter hoc laetatum est cor meum et exultavit lingua mea insuper et caro mea requiescet in spe

190 15 10 quoniam non derelinques animam meam in inferno non dabis sanctum tuum videre corruptionem notas mihi fecisti vias vitae adimplebis me laetitia cum vultu tuo delectatio in dextera tua usque in finem

190 16 1 oratio David exaudi Domine iustitiam meam intende deprecationem meam auribus percipe orationem meam non in labiis dolosis

190 16 2 de vultu tuo iudicium meum prodeat oculi tui videant aequitates

190 16 3 probasti cor meum visitasti nocte igne me examinasti et non est inventa in me iniquitas

190 16 4 ut non loquatur os meum opera hominum propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras

190 16 5 perforce gressus meos in semitis tuis ut non moveantur vestigia mea

190 16 6 ego clamavi quoniam exaudisti me Deus inclina aurem tuam mihi et exaudi verba mea

190 16 7 mirifica misericordias tuas qui salvos facis sperantes in te

190 16 8 a resistentibus dexterae tuae custodi me ut pupillam oculi sub umbra alarum tuarum proteges me

190 16 9 a facie impiorum qui me adflixerunt inimici mei animam meam
 circumdederunt *super me;
 190 16 10 adipem suum concluserunt os eorum locutum est superbia
 190 16 11 proicientes me nunc circumdederunt me oculos suos statuerunt declinare in
 terram
 190 16 12 susceperunt me sicut leo paratus ad praedam et sicut catulus leonis habitans in
 abditis
 190 16 13 exsurge Domine praeveni eum et subplanta eum eripe animam meam ab
 impio frameam tuam
 190 16 14 ab inimicis manus tuae Domine a paucis de terra divide eos in vita eorum de
 absconditis tuis adimpletus est venter eorum saturati sunt filiis et dimiserunt reliquias suas parvulis
 suis
 190 16 15 ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo satiabor cum apparuerit gloria
 tua
 190 17 1 in finem puero Domini David quae locutus est Domino verba cantici huius in
 die qua eripuit eum Dominus de manu omnium inimicorum eius et de manu Saul et dixit
 190 17 2 diligam te Domine fortitudo mea
 190 17 3 Dominus firmamentum meum et refugium meum et liberator meus Deus
 meus adiutor meus et sperabo in eum protector meus et cornu salutis meae et susceptor meus
 190 17 4 laudans invocabo Dominum et ab inimicis meis salvus ero
 190 17 5 circumdederunt me dolores mortis et torrentes iniquitatis conturbaverunt me
 190 17 6 dolores inferni circumdederunt me praeoccupaverunt me laquei mortis
 190 17 7 cum tribularer invocavi Dominum et ad Deum meum clamavi exaudivit de
 templo %sancto; suo vocem meam et clamor meus in conspectu eius introibit in aures eius
 190 17 8 et commota est et contremuit terra et fundamenta montium conturbata sunt et
 commota sunt quoniam iratus est eis
 190 17 9 ascendit fumus in ira eius et ignis a facie eius exarsit carbones succensi sunt
 ab eo
 190 17 10 inclinavit caelos et descendit et caligo sub pedibus eius
 190 17 11 et ascendit super cherubin et volavit volavit super pinnas ventorum
 190 17 12 et posuit tenebras latibulum suum in circuitu eius tabernaculum eius
 tenebrosa aqua in nubibus aeris
 190 17 13 prae fulgore in conspectu eius nubes * eius; transierunt grando et carbones
 ignis
 190 17 14 et intonuit de caelo Dominus et Altissimus dedit vocem suam *grando et
 carbones ignis;
 190 17 15 et misit sagittas et dissipavit eos et fulgora multiplicavit et conturbavit eos
 190 17 16 et apparuerunt fontes aquarum et revelata sunt fundamenta orbis terrarum ab
 increpatione tua Domine ab inspiratione spiritus irae tuae
 190 17 17 misit de summo et accepit me adsumpsit me de aquis multis
 190 17 18 eripiet me de inimicis meis fortissimis et ab his qui oderunt me quoniam
 confirmati sunt super me
 190 17 19 praevenerunt me in die afflictionis meae et factus est Dominus protector
 meus
 190 17 20 et eduxit me in latitudinem salvum me faciet quoniam voluit me
 190 17 21 %et; retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam %et; secundum
 puritatem manuum mearum retribuet mihi
 190 17 22 quia custodivi vias Domini nec impie gessi a Deo meo
 190 17 23 quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo sunt et iustitias eius non reppuli
 a me
 190 17 24 et ero immaculatus cum eo et observabo ab iniquitate mea
 190 17 25 et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam et secundum puritatem

manuum mearum in conspectu oculorum eius

190 17 26 cum sancto sanctus eris et cum viro innocente innocens eris

190 17 27 et cum electo electus eris et cum perverso perverteris

190 17 28 quoniam tu populum humilem salvum facies et oculos superborum humiliabis

190 17 29 quoniam tu inluminas lucernam meam Domine Deus meus inluminas

tenebras meas

190 17 30 quoniam in te eripiar a temptatione et in Deo meo transgrediar murum

190 17 31 Deus meus inpolluta via eius eloquia Domini igne examinata protector est

omnium sperantium in eum

190 17 32 quoniam quis deus praeter Dominum et quis deus praeter Deum nostrum

190 17 33 Deus qui praecingit me virtute et posuit immaculatam viam meam

190 17 34 qui perfecit pedes meos tamquam cervorum et super excelsa statuens me

190 17 35 qui doces manus meas in proelium et posuisti arcum aereum brachia mea

190 17 36 et dedisti mihi protectionem salutis tuae et dextera tua suscepit me et

disciplina tua correxit me in finem et disciplina tua ipsa me docebit

190 17 37 dilatasti gressus meos subtus me et non sunt infirmata vestigia mea

190 17 38 persequar inimicos meos et comprehendam illos et non convertar donec

deficiant

190 17 39 confringam illos nec poterunt stare cadent subtus pedes meos

190 17 40 et praecinxisti me virtute ad bellum subplantasti insurgentes in me subtus me

190 17 41 et inimicos meos dedisti mihi dorsum et odientes me disperdisti

190 17 42 clamaverunt nec erat qui salvos faceret ad Dominum nec exaudivit eos

190 17 43 et comminam illos ut pulverem ante faciem venti ut lutum platearum delebo

eos

190 17 44 eripe me de contradictionibus populi constitues me in caput gentium

190 17 45 populus quem non cognovi servivit mihi in auditu auris oboedivit mihi

190 17 46 filii alieni mentiti sunt mihi filii alieni inveterati sunt et claudicaverunt a

semitis suis

190 17 47 vivit Dominus et benedictus Deus meus et exaltetur Deus salutis meae

190 17 48 Deus qui dat vindictas mihi et subdidit populos sub me liberator meus de

gentibus iracundis

190 17 49 et ab insurgentibus in me exaltabis me a viro iniquo eripies me

190 17 50 propterea confitebor tibi in nationibus Domine et psalmum dicam nomini tuo

190 17 51 magnificans salutes regis eius et faciens misericordiam christo suo David et

semini eius usque in saeculum

190 18 1 in finem psalmus David

190 18 2 caeli enarrant gloriam Dei et opera manuum eius annuntiat firmamentum

190 18 3 dies diei eructat verbum et nox nocti indicat scientiam

190 18 4 non sunt loquellae neque sermones quorum non audiantur voces eorum

190 18 5 in omnem terram exivit sonus eorum et in fines orbis terrae verba eorum

190 18 6 in sole posuit tabernaculum suum et ipse tamquam sponsus procedens de

thalamo suo exultavit ut gigans ad currendam viam %suam;

190 18 7 a summo caeli egressio eius et occursus eius usque ad summum eius nec est

qui se abscondat a calore eius

190 18 8 lex Domini immaculata convertens animas testimonium Domini fidele

sapientiam praestans parvulis

190 18 9 iustitiae Domini rectae laetificantes corda praeceptum Domini lucidum

inluminans oculos

190 18 10 timor Domini sanctus permanens in saeculum saeculi iudicia Domini vera

iustificata in semet ipsa

190 18 11 desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum et dulciora super mel

et favum

190 18 12 etenim servus tuus custodit ea in custodiendis illis retributio multa
 190 18 13 delicta quis intellegit ab occultis meis munda me
 190 18 14 et ab alienis parce servo tuo si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero
 et emundabor a delicto maximo
 190 18 15 et erunt ut conplaceant eloquia oris mei et meditatio cordis mei in conspectu
 tuo semper Domine adiutor meus et redemptor meus
 190 19 1 in finem psalmus David
 190 19 2 exaudiat te Dominus in die tribulationis protegat te nomen Dei Iacob
 190 19 3 mittat tibi auxilium de sancto et de Sion tueatur te
 190 19 4 memor sit omnis sacrificii tui et holocaustum tuum pingue fiat diapsalma
 190 19 5 tribuat tibi secundum cor tuum et omne consilium tuum confirmet
 190 19 6 laetabimur in salutari tuo et in nomine Dei nostri magnificabimur
 190 19 7 impleat Dominus omnes petitiones tuas nunc cognovi quoniam salvum fecit
 Dominus christum suum exaudiet illum de caelo sancto suo in potentatibus salus dexteræ eius
 190 19 8 hii in curribus et hii in equis nos autem in nomine Domini Dei nostri
 invocabimus
 190 19 9 ipsi obligati sunt et ceciderunt nos vero surreximus et erecti sumus
 190 19 10 Domine salvum fac regem et exaudi nos in die qua invocaverimus te
 190 20 1 in finem psalmus David
 190 20 2 Domine in virtute tua laetabitur rex et super salutare tuum exultabit
 vehementer
 190 20 3 desiderium animæ eius tribuisti ei et voluntate labiorum eius non fraudasti
 eum diapsalma
 190 20 4 quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis posuisti in capite eius
 coronam de lapide pretioso
 190 20 5 vitam petiit a te et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum et in
 saeculum saeculi
 190 20 6 magna gloria eius in salutari tuo gloriam et magnum decorem inpones super
 eum
 190 20 7 quoniam dabis eum benedictionem in saeculum saeculi laeticabis eum in
 gaudio cum vultu tuo
 190 20 8 quoniam rex sperat in Domino et in misericordia Altissimi non commovebitur
 190 20 9 inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis dextera tua inveniatur %omnes; qui
 te oderunt
 190 20 10 pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui Dominus in ira sua
 conturbabit eos et devorabit eos ignis
 190 20 11 fructum eorum de terra perdes et semen eorum a filiis hominum
 190 20 12 quoniam declinaverunt in te mala cogitaverunt consilia quae non potuerunt
 %stabilire;
 190 20 13 quoniam pones eos dorsum in reliquis tuis praeparabis vultum eorum
 190 20 14 exaltare Domine in virtute tua cantabimus et psallemus virtutes tuas
 190 21 1 in finem pro adsumptione matutina psalmus David
 190 21 2 Deus Deus meus %respice me; quare me dereliquisti longe a salute mea verba
 delictorum meorum
 190 21 3 Deus meus clamabo per diem et non exaudies et nocte et non ad insipientiam
 mihi
 190 21 4 tu autem in sancto habitas Laus Israhel
 190 21 5 in te speraverunt patres nostri speraverunt et liberasti eos
 190 21 6 ad te clamaverunt et salvi facti sunt in te speraverunt et non sunt confusi
 190 21 7 ego autem sum vermis et non homo obprobrium hominum et abiectio plebis
 190 21 8 omnes videntes me deriserunt me locuti sunt labiis moverunt caput
 190 21 9 speravit in Domino eripiat eum salvum faciat eum quoniam vult eum

190 21 10 quoniam tu es qui extraxisti me de ventre spes mea ab uberibus matris meae
 190 21 11 in te proiectus sum ex utero de ventre matris meae Deus meus es tu
 190 21 12 ne discesseris a me quoniam tribulatio proxima est quoniam non est qui
 adiuvet
 190 21 13 circumdederunt me vituli multi tauri pingues obsederunt me
 190 21 14 aperuerunt super me os suum sicut leo rapiens et rugiens
 190 21 15 sicut aqua effusus sum et dispersa sunt universa ossa mea factum est cor
 meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei
 190 21 16 aruit tamquam testa virtus mea et lingua mea adhesit faucibus meis et in
 limum mortis deduxisti me
 190 21 17 quoniam circumdederunt me canes multi concilium malignantium obsedit me
 foderunt manus meas et pedes meos
 190 21 18 dinumeraverunt omnia ossa mea ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me
 190 21 19 diviserunt sibi vestimenta mea et super vestem meam miserunt sortem
 190 21 20 tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum ad defensionem meam
 conspice
 190 21 21 erue a framea animam meam et de manu canis unicum meam
 190 21 22 salva me ex ore leonis et a cornibus unicornium humilitatem meam
 190 21 23 narrabo nomen tuum fratribus meis in media ecclesia laudabo te
 190 21 24 qui timetis Dominum laudate eum universum semen Iacob magnificate eum
 190 21 25 timeat eum omne semen Israhel quoniam non sprexit neque dispexit
 deprecationem pauperis nec avertit faciem suam a me et cum clamarem ad eum exaudivit %me;
 190 21 26 apud te laus mea in ecclesia magna vota mea reddam in conspectu timentium
 eum
 190 21 27 edent pauperes et saturabuntur et laudabunt Dominum qui requirunt eum
 vivent corda eorum in saeculum saeculi
 190 21 28 reminiscantur et convertentur ad Dominum universi fines terrae et adorabunt
 in conspectu eius universae familiae gentium
 190 21 29 quoniam Dei est regnum et %ipse; dominabitur gentium
 190 21 30 manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terrae in conspectu eius cadent
 omnes qui descendunt in terram
 190 21 31 et anima mea illi vivet et semen meum serviet ipsi
 190 21 32 adnuntiabitur Domino generatio ventura et adnuntiabunt iustitiam eius populo
 qui nascetur quem fecit %Dominus;
 190 22 1 psalmus David Dominus reget me et nihil mihi deerit
 190 22 2 in loco pascuae %ibi; me conlocavit super aquam refectiois educavit me
 190 22 3 animam meam convertit deduxit me super semitas iustitiae propter nomen
 suum
 190 22 4 nam et si ambulavero in medio umbrae mortis non timebo mala quoniam tu
 mecum es virga tua et baculus tuus ipsa me consolata sunt
 190 22 5 parasti in conspectu meo mensam adversus eos qui tribulant me inpinguasti in
 oleo caput meum et calix meus inebrians quam praeclarus est
 190 22 6 et misericordia tua subsequitur me omnibus diebus vitae meae et ut inhabitem
 in domo Domini in longitudinem dierum
 190 23 1 psalmus David prima sabbati Domini est terra et plenitudo eius orbis terrarum
 et %universi; qui habitant in eo
 190 23 2 *quia; ipse super maria fundavit eum et super flumina praeparavit eum
 190 23 3 quis ascendit in montem Domini aut quis stabit in loco sancto eius
 190 23 4 innocens manibus et mundo corde qui non accepit in vano animam suam nec
 iuravit in dolo proximo suo
 190 23 5 hic accipiet benedictionem a Domino et misericordiam a Deo salvatore suo
 190 23 6 haec est generatio quaerentium eum quaerentium faciem Dei Iacob diapsalma

190 23 7 ad tollite portas principes vestras et elevamini portae aeternales et introibit rex gloriae
 190 23 8 quis est iste rex gloriae Dominus fortis et potens Dominus potens in proelio
 190 23 9 ad tollite portas principes vestras et elevamini portae aeternales et introibit rex gloriae
 190 23 10 quis est iste rex gloriae Dominus virtutum ipse est rex gloriae diapsalma
 190 24 1 psalmus David ad te Domine levavi animam meam
 190 24 2 Deus meus in te confido non erubescam
 190 24 3 neque inrideant me inimici mei etenim universi qui sustinent te non confundentur
 190 24 4 confundantur omnes; iniqua agentes supervacue vias tuas Domine demonstra mihi et; semitas tuas doce me
 190 24 5 dirige me in veritatem tuam et doce me quoniam tu es Deus salvator meus et te sustinui tota die
 190 24 6 reminiscere miserationum tuarum Domine et misericordiarum tuarum quia a saeculo sunt
 190 24 7 delicta iuventutis meae et ignorantias meas ne memineris secundum misericordiam tuam memento mei * tu; propter bonitatem tuam Domine
 190 24 8 dulcis et rectus Dominus propter hoc legem dabit delinquentibus in via
 190 24 9 diriget mansuetos in iudicio docebit mites vias suas
 190 24 10 universae viae Domini misericordia et veritas requirentibus testamentum eius et testimonia eius
 190 24 11 propter nomen tuum Domine et propitiaberis peccato meo multum est enim
 190 24 12 quis est homo qui timet Dominum legem statuet ei in via quam elegit
 190 24 13 anima eius in bonis demorabitur et semen ipsius hereditabit terram
 190 24 14 firmamentum est Dominus timentibus eum et testamentum ipsius ut manifestetur illis
 190 24 15 oculi mei semper ad Dominum quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos
 190 24 16 respice in me et miserere mei quia unicus et pauper sum ego
 190 24 17 tribulationes cordis mei multiplicatae sunt de necessitatibus meis erue me
 190 24 18 vide humilitatem meam et laborem meum et dimitte universa delicta mea
 190 24 19 respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt et odio iniquo oderunt me
 190 24 20 custodi animam meam et erue me non erubescam quoniam speravi in te
 190 24 21 innocentes et recti adhererunt mihi quia sustinui te
 190 24 22 libera Deus Israhel ex omnibus tribulationibus suis
 190 25 1 psalmus David iudica me Domine quoniam ego in innocentia mea ingressus sum et in Domino sperans non infirmabor
 190 25 2 proba me Domine et tempta me ure renes meos et cor meum
 190 25 3 quoniam misericordia tua ante oculos meos est et conplacui in veritate tua
 190 25 4 non sedi cum concilio vanitatis et cum iniqua gerentibus non introibo
 190 25 5 odivi ecclesiam malignantium et cum impiis non sedebo
 190 25 6 lavabo inter innocentes manus meas et circumdabo altare tuum Domine
 190 25 7 ut audiam vocem laudis et enarrem universa mirabilia tua
 190 25 8 Domine dilexi decorem domus tuae et locum habitationis gloriae tuae
 190 25 9 ne perdas cum impiis animam meam et cum viris sanguinum vitam meam
 190 25 10 in quorum manibus iniquitates sunt dextera eorum repleta est muneribus
 190 25 11 ego autem in innocentia mea ingressus sum redime me et miserere mei
 190 25 12 pes meus stetit in directo in ecclesiis benedicam te; Domine
 190 26 1 David priusquam liniretur Dominus inluminatio mea et salus mea quem timebo Dominus protector vitae meae a quo trepidabo
 190 26 2 dum adpropiant super me nocentes ut edant carnes meas qui tribulant me et inimici mei ipsi infirmati sunt et ceciderunt

190 26 3 si consistent adversus me castra non timebit cor meum si exurgat adversus
 me proelium in hoc ego sperabo
 190 26 4 unam petii a Domino hanc requiram ut inhabitem in domo Domini omnes
 dies vitae meae ut videam voluntatem Domini et visitem templum eius
 190 26 5 quoniam abscondit me in tabernaculo in die malorum protexit me in
 abscondito tabernaculi sui
 190 26 6 in petra exaltavit me et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos
 circuivi et immolavi in tabernaculo eius hostiam vociferationis cantabo et psalmum dicam Domino
 190 26 7 exaudi Domine vocem meam qua clamavi miserere mei et exaudi me
 190 26 8 tibi dixit cor meum exquisivit facies mea faciem tuam Domine requiram
 190 26 9 ne avertas faciem tuam a me ne declines in ira a servo tuo adiutor meus esto
 ne derelinquas me neque dispicias me Deus salvator meus
 190 26 10 quoniam pater meus et mater mea dereliquerunt me Dominus autem
 adsumpsit me
 190 26 11 legem pone mihi Domine in via tua et dirige me in semita recta propter
 inimicos meos
 190 26 12 ne tradideris me in animas tribulantium me quoniam insurrexerunt in me
 testes iniqui et mentita est iniquitas sibi
 190 26 13 credo videre bona Domini in terra viventium
 190 26 14 expecta Dominum viriliter age et confortetur cor tuum et sustine Dominum
 190 27 1 huic David ad te Domine clamabo Deus meus ne sileas a me nequando taceas
 a me et adsimilabor descendentibus in lacum
 190 27 2 exaudi vocem deprecationis meae dum oro ad te dum extollo manus meas ad
 templum sanctum tuum
 190 27 3 ne simul tradas me cum peccatoribus et cum operantibus iniquitatem %ne
 perdidideris me; qui loquuntur pacem cum proximo suo mala autem sunt in cordibus eorum
 190 27 4 da illis secundum opera ipsorum et secundum nequitiam adinventionum
 ipsorum secundum opera manuum eorum tribue illis redde retributionem eorum ipsis
 190 27 5 quoniam non intellexerunt opera Domini et in opera manuum eius destrues
 illos et non aedificabis eos
 190 27 6 benedictus Dominus quoniam exaudivit vocem deprecationis meae
 190 27 7 Dominus adiutor meus et protector meus in ipso speravit cor meum et adius
 sum et refloruit caro mea et ex voluntate mea confitebor ei
 190 27 8 Dominus fortitudo plebis suae et protector salvationum christi sui est
 190 27 9 salvam fac plebem tuam et benedic hereditati tuae et rege eos et extolle eos
 usque in aeternum
 190 28 1 psalmus David in consummatione tabernaculi adferte Domino filii Dei adferte
 Domino filios arietum
 190 28 2 adferte Domino gloriam et honorem adferte Domino gloriam nomini eius
 adorate Dominum in atrio sancto eius
 190 28 3 vox Domini super aquas Deus maiestatis intonuit Dominus super aquas
 multas
 190 28 4 vox Domini in virtute vox Domini in magnificentia
 190 28 5 vox Domini confringentis cedros et confringet Dominus cedros Libani
 190 28 6 et comminuet eas tamquam vitulum Libani et dilectus quemadmodum filius
 unicornium
 190 28 7 vox Domini intercidentis flammam ignis
 190 28 8 vox Domini concutientis desertum et commovebit Dominus desertum Cades
 190 28 9 vox Domini preparantis cervos et revelabit condensa et in templo eius omnis
 dicet gloriam
 190 28 10 Dominus diluvium inhabitare facit et sedebit Dominus rex in aeternum
 190 28 11 Dominus virtutem populo suo dabit Dominus benedicet populo suo in pace

190 29 1 psalmus cantici in dedicatione domus David
 190 29 2 exaltabo te Domine quoniam suscepisti me nec delectasti inimicos meos
 super me
 190 29 3 Domine Deus meus clamavi ad te et sanasti me
 190 29 4 Domine eduxisti ab inferno animam meam salvasti me a descendentibus in
 lacum
 190 29 5 psallite Domino sancti eius et confitemini memoriae sanctitatis eius
 190 29 6 quoniam ira in indignatione eius et vita in voluntate eius ad vesperum
 demorabitur fletus et ad matutinum laetitia
 190 29 7 ego autem dixi in abundantia mea non movebor in aeternum
 190 29 8 Domine in voluntate tua praestitisti decori meo virtutem avertisti faciem tuam
 et factus sum conturbatus
 190 29 9 ad te Domine clamabo et ad Deum meum deprecabor
 190 29 10 quae utilitas in sanguine meo dum descendo in corruptionem numquid
 confitebitur tibi pulvis aut adnuntiabit veritatem tuam
 190 29 11 audivit Dominus et misertus est mei Dominus factus est adiutor meus
 190 29 12 convertisti planctum meum in gaudium mihi conscidisti saccum meum et
 circumdedisti me laetitia
 190 29 13 ut cantet tibi gloria mea et non compungar Domine Deus meus in aeternum
 confitebor tibi
 190 30 1 in finem psalmus David
 190 30 2 in te Domine speravi non confundar in aeternum in iustitia tua libera me
 190 30 3 inclina ad me aurem tuam accelera ut eruas me esto mihi in Deum
 protectorem et in domum refugii ut salvum me facias
 190 30 4 quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu et propter nomen tuum
 deduces me et enutries me
 190 30 5 educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi quoniam tu es protector
 meus
 190 30 6 in manus tuas commendabo spiritum meum redemisti me Domine Deus
 veritatis
 190 30 7 odisti observantes vanitates supervacuae ego autem in Domino speravi
 190 30 8 exultabo et laetabor in misericordia tua quoniam respexisti humilitatem meam
 salvasti de necessitatibus animam meam
 190 30 9 nec conclusisti me in manibus inimici statuisti in loco spatioso pedes meos
 190 30 10 miserere mei Domine quoniam tribulor conturbatus est in ira oculus meus
 anima mea et venter meus
 190 30 11 quoniam defecit in dolore vita mea et anni mei in gemitibus infirmata est in
 paupertate virtus mea et ossa mea conturbata sunt
 190 30 12 super omnes inimicos meos factus sum obprobrium et vicinis meis valde et
 timor notis meis qui videbant me foras fugerunt a me
 190 30 13 oblivioni datus sum tamquam mortuus a corde factus sum tamquam vas
 perditum
 190 30 14 quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu in eo
 dum convenirent simul adversus me accipere animam meam consiliati sunt
 190 30 15 ego autem in te speravi Domine dixi Deus meus es tu
 190 30 16 in manibus tuis sortes meae eripe me de manu inimicorum meorum et a
 persequentibus me
 190 30 17 inlustra faciem tuam super servum tuum salvum me fac in misericordia tua
 190 30 18 Domine ne confundar quoniam invocavi te erubescant impii et deducantur in
 infernum
 190 30 19 muta fiant labia dolosa quae loquuntur adversus iustum iniquitatem in
 superbia et in abusione

190 30 20 quam magna multitudo dulcedinis tuae %Domine; quam abscondisti
 timentibus te perfecisti eis qui sperant in te in conspectu filiorum hominum
 190 30 21 abscondes eos in abdito faciei tuae a conturbatione hominum proteges eos in
 tabernaculo a contradictione linguarum
 190 30 22 benedictus Dominus quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate
 munita
 190 30 23 ego autem dixi in excessu mentis meae proiectus sum a facie oculorum
 tuorum ideo exaudisti vocem orationis meae dum clamarem ad te
 190 30 24 diligite Dominum omnes sancti eius %quoniam; veritates requirit Dominus et
 retribuit abundanter facientibus superbiam
 190 30 25 viriliter agite et confortetur cor vestrum omnes qui speratis in Domino
 190 31 1 huic David intellectus beati quorum remissae sunt iniquitates et quorum tecta
 sunt peccata
 190 31 2 beatus vir cui non inputabit Dominus peccatum nec est in spiritu eius dolus
 190 31 3 quoniam tacui inveteraverunt ossa mea dum clamarem tota die
 190 31 4 quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua conversus sum in
 aerumna *mea; dum configitur %mihi; spina diapsalma
 190 31 5 delictum meum cognitum *tibi; feci et iniustitiam meam non abscondi dixi
 confitebor adversus me iniustitiam meam Domino et tu remisisti impietatem peccati mei diapsalma
 190 31 6 pro hac orabit ad te omnis sanctus in tempore oportuno verumtamen in
 diluvio aquarum multarum ad eum non adproximabunt
 190 31 7 tu es refugium meum a tribulatione quae circumdedit me exultatio mea erue
 me a circumdantibus me diapsalma
 190 31 8 intellectum tibi dabo et instruam te in via hac qua gradieris firmabo super te
 oculos meos
 190 31 9 nolite fieri sicut equus et mulus quibus non est intellectus in campo et freno
 maxillas eorum constringe qui non adproximant ad te
 190 31 10 multa flagella peccatoris sperantem autem in Domino misericordia
 circumdabit
 190 31 11 laetamini in Domino et exultate iusti et gloriamini omnes recti corde
 190 32 1 psalmus David exultate iusti in Domino rectos decet laudatio
 190 32 2 confitemini Domino in cithara in psalterio decem cordarum psallite illi
 190 32 3 cantate ei canticum novum bene psallite in vociferatione
 190 32 4 quia rectum est verbum Domini et omnia opera eius in fide
 190 32 5 diligit misericordiam et iudicium misericordia Domini plena est terra
 190 32 6 verbo Domini caeli firmati sunt et spiritu oris eius omnis virtus eorum
 190 32 7 congregans sicut in utre aquas maris ponens in thesauris abyssos
 190 32 8 timeat Dominum omnis terra ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes
 orbem
 190 32 9 quoniam ipse dixit et facta sunt ipse mandavit et creata sunt
 190 32 10 Dominus dissipat consilia gentium reprobatur autem cogitationes populorum
 %et reprobatur consilia principum;
 190 32 11 consilium autem Domini in aeternum manet cogitationes cordis eius in
 generatione et generationem
 190 32 12 beata gens cuius est Dominus Deus eius populus quem elegit in hereditatem
 sibi
 190 32 13 de caelo respexit Dominus vidit omnes filios hominum
 190 32 14 de praeparato habitaculo suo respexit super omnes qui habitant terram
 190 32 15 qui finxit singillatim corda eorum qui intellegit omnia opera illorum
 190 32 16 non salvatur rex per multam virtutem et gigans non salvabitur in multitudine
 virtutis suae
 190 32 17 fallax equus ad salutem in abundantia autem virtutis suae non salvabitur

190 32 18 ecce oculi Domini super metuentes eum qui sperant super misericordia eius
 190 32 19 ut eruat a morte animas eorum et alat eos in fame
 190 32 20 anima nostra sustinet Dominum quoniam adiutor et protector noster est
 190 32 21 quia in eo laetabitur cor nostrum et in nomine sancto eius speravimus
 190 32 22 fiat misericordia tua Domine super nos quemadmodum speravimus in te
 190 33 1 David cum inmutavit vultum suum coram Abimelech et dimisit eum et abiit
 190 33 2 benedicam Dominum in omni tempore semper laus eius in ore meo
 190 33 3 in Domino laudabitur anima mea audiant mansueti et laetentur
 190 33 4 magnificate Dominum mecum et exaltemus nomen eius in id ipsum
 190 33 5 exquisivi Dominum et exaudivit me et ex omnibus tribulationibus meis
 eripuit me
 190 33 6 accedite ad eum et inluminamini et facies vestrae non confundentur
 190 33 7 iste pauper clamavit et Dominus exaudivit %eum; et de omnibus
 tribulationibus eius salvavit eum
 190 33 8 vallabit angelus Domini in circuitu timentium eum et eripiet eos
 190 33 9 gustate et videte quoniam suavis est Dominus beatus vir qui sperat in eo
 190 33 10 timete Dominum %omnes; sancti eius quoniam non est inopia timentibus eum
 190 33 11 divites eguerunt et esurierunt inquirentes autem Dominum non minuentur
 omni bono diapsalma
 190 33 12 venite filii audite me timorem Domini docebo vos
 190 33 13 quis est homo qui vult vitam cupit videre dies bonos
 190 33 14 prohibe linguam tuam a malo et labia tua ne loquantur dolum
 190 33 15 deverte a malo et fac bonum inquire pacem et perseguere eam
 190 33 16 oculi Domini super iustos et aures eius in precem eorum
 190 33 17 facies Domini super facientes mala ut perdat de terra memoriam eorum
 190 33 18 clamaverunt iusti et Dominus exaudivit et ex omnibus tribulationibus eorum
 liberavit eos
 190 33 19 iuxta est Dominus his qui tribulato sunt corde et humiles spiritu salvabit
 190 33 20 multae tribulationes iustorum et de omnibus his liberavit eos
 190 33 21 Dominus custodit omnia ossa eorum unum ex his non conteretur
 190 33 22 mors peccatorum pessima et qui oderunt iustum delinquent
 190 33 23 redimet Dominus animas servorum suorum et non delinquent omnes qui
 sperant in eum
 190 34 1 huic David iudica Domine nocentes me expugna expugnantes me
 190 34 2 adprehende arma et scutum et exsurge in adiutorium mihi
 190 34 3 effunde frameam et conclude adversus eos qui persequuntur me dic animae
 meae salus tua ego sum
 190 34 4 confundantur et reveantur quaerentes animam meam avertantur retrorsum et
 confundantur cogitantes mihi mala
 190 34 5 fiant tamquam pulvis ante faciem venti et angelus Domini coartans eos
 190 34 6 fiat via illorum tenebrae et lubricum et angelus Domini persequens eos
 190 34 7 quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui supervacue
 exprobraverunt animam meam
 190 34 8 veniat illi laqueus quem ignorat et captio quam abscondit comprehendat eum
 et in laqueo cadat in ipso
 190 34 9 anima autem mea exultabit in Domino delectabitur super salutari suo
 190 34 10 omnia ossa mea dicent Domine quis similis tui eripiens inopem de manu
 fortiorum eius egenum et pauperem a diripientibus eum
 190 34 11 surgentes testes iniqui quae ignorabam interrogabant me
 190 34 12 retribuebant mihi mala pro bonis sterilitatem animae meae
 190 34 13 ego autem cum mihi molesti essent induebar cilicio humiliabam in ieiunio
 animam meam et oratio mea in sinum meum convertetur

190 34 14 quasi proximum quasi fratrem nostrum sic conplacebam quasi lugens et
 contristatus sic humiliabar
 190 34 15 et adversum me laetati sunt et convenerunt congregata sunt super me flagella
 et ignoravi
 190 34 16 dissipati sunt nec conpuncti temptaverunt me subsannaverunt me
 subsannatione frenderunt super me dentibus suis
 190 34 17 Domine quando respicies restitue animam meam a malignitate eorum a
 leonibus unicam meam
 190 34 18 confitebor tibi in ecclesia magna in populo gravi laudabo te
 190 34 19 non supergaudeant mihi qui adversantur mihi inique qui oderunt me gratis et
 annuunt oculis
 190 34 20 quoniam mihi quidem pacifice loquebantur et in iracundia * terrae loquentes;
 dolos cogitabant
 190 34 21 et dilataverunt super me os suum dixerunt euge euge viderunt oculi nostri
 190 34 22 vidisti Domine ne sileas Domine ne discedas a me
 190 34 23 exsurge et intende iudicio meo Deus meus et Dominus meus in causam meam
 190 34 24 iudica me secundum iustitiam tuam Domine Deus meus et non supergaudeant
 mihi
 190 34 25 non dicant in cordibus suis euge euge animae nostrae nec dicant devoravimus
 eum
 190 34 26 erubescant et revereantur simul qui gratulantur malis meis induantur
 confusione et reverentia qui magna loquuntur super me
 190 34 27 exultent et laentur qui volunt iustitiam meam et dicant semper magnificetur
 Dominus qui volunt pacem servi eius
 190 34 28 et lingua mea meditabitur iustitiam tuam tota die laudem tuam
 190 35 1 in finem servo Domini David
 190 35 2 dixit iniustus ut delinquat in semet ipso non est timor Dei ante oculos eius
 190 35 3 quoniam dolose egit in conspectu eius ut inveniatur iniquitas eius ad odium
 190 35 4 verba oris eius iniquitas et dolus noluit intellegere ut bene ageret
 190 35 5 iniquitatem meditatus est in cubili suo adstetit omni viae non bonae malitiam
 autem non odivit
 190 35 6 Domine in caelo misericordia tua et veritas tua usque ad nubes
 190 35 7 iustitia tua sicut montes Dei iudicia tua abyssus multa homines et iumenta
 salvabis Domine
 190 35 8 quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus filii autem hominum
 in tegmine alarum tuarum sperabunt
 190 35 9 inebriabuntur ab ubertate domus tuae et torrente voluntatis tuae potabis eos
 190 35 10 quoniam apud te fons vitae in lumine tuo videbimus lumen
 190 35 11 praetende misericordiam tuam scientibus te et iustitiam tuam his qui recto
 sunt corde
 190 35 12 non veniat mihi pes superbiae et manus peccatoris non moveat me
 190 35 13 ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem expulsi sunt nec potuerunt stare
 190 36 1 ipsi David noli aemulari in malignantibus neque zelaveris facientes
 iniquitatem
 190 36 2 quoniam tamquam faenum velociter arescent et quemadmodum holera
 herbarum cito decident
 190 36 3 spera in Domino et fac bonitatem et inhabita terram et pascaris in divitiis eius
 190 36 4 delectare in Domino et dabit tibi petitiones cordis tui
 190 36 5 revela Domino viam tuam et spera in eum et ipse faciet
 190 36 6 et educet quasi lumen iustitiam tuam et iudicium tuum tamquam meridiem
 190 36 7 subditus esto Domino et ora eum noli aemulari in eo qui prosperatur in via
 sua in homine faciente iniustitias

190 36 8 desine ab ira et derelinque furorem noli aemulari ut maligneris
 190 36 9 quoniam qui malignantur exterminabuntur sustinentes autem Dominum ipsi
 hereditabunt terram
 190 36 10 et adhuc pusillum et non erit peccator et quaeres locum eius et non inuenies
 190 36 11 mansueti autem hereditabunt terram et delectabuntur in multitudine pacis
 190 36 12 observabit peccator iustum et stridebit super eum dentibus suis
 190 36 13 Dominus autem inridebit eum quia prospicit quoniam veniet dies eius
 190 36 14 gladium evaginaverunt peccatores intenderunt arcum suum ut decipiant
 pauperem et inopem ut trucident rectos corde
 190 36 15 gladius eorum intret in corda ipsorum et arcus ipsorum confringatur
 190 36 16 melius est modicum iusto super divitias peccatorum multas
 190 36 17 quoniam brachia peccatorum conterentur confirmat autem iustos Dominus
 190 36 18 novit Dominus dies immaculorum et hereditas eorum in aeternum erit
 190 36 19 non confundentur in tempore malo et in diebus famis saturabuntur
 190 36 20 quia peccatores peribunt inimici vero Domini mox honorificati fuerint et
 exaltati deficientes quemadmodum fumes defecerunt
 190 36 21 mutuabitur peccator et non solvet iustus autem miseretur et tribuet
 190 36 22 quia benedicentes ei hereditabunt terram maledicentes autem ei disperibunt
 190 36 23 apud Dominum gressus hominis dirigentur et viam eius volet
 190 36 24 cum ceciderit non conlidetur quia Dominus subponit manum suam
 190 36 25 iunior fui et senui et non vidi iustum derelictum nec semen eius quaerens
 panes
 190 36 26 tota die miseretur et commodat et semen illius in benedictione erit
 190 36 27 declina a malo et fac bonum et inhabita in saeculum saeculi
 190 36 28 quia Dominus amat iudicium et non derelinquet sanctos suos in aeternum
 conservabuntur iniusti punientur et semen impiorum peribit
 190 36 29 iusti autem hereditabunt terram et inhabitabunt in saeculum %saeculi; super
 eam
 190 36 30 os iusti meditabitur sapientiam et lingua eius loquetur iudicium
 190 36 31 lex Dei eius in corde ipsius et non subplantabuntur gressus eius
 190 36 32 considerat peccator iustum et quaerit mortificare eum
 190 36 33 Dominus autem non derelinquet eum in manus eius nec damnabit eum cum
 iudicabitur illi
 190 36 34 expecta Dominum et custodi viam eius et exaltabit te ut hereditate capias
 terram cum perierint peccatores videbis
 190 36 35 vidi impium superexaltatum et elevatum sicut cedros Libani
 190 36 36 et transivi et ecce non erat et quaesivi eum et non est inventus locus eius
 190 36 37 custodi innocentiam et vide aequitatem quoniam sunt reliquiae homini
 pacifico
 190 36 38 iniusti autem disperibunt simul reliquiae impiorum peribunt
 190 36 39 salus autem iustorum a Domino et protector eorum in tempore tribulationis
 190 36 40 et adiuvabit eos Dominus et liberabit eos et eruet eos a peccatoribus et
 salvabit eos quia speraverunt in eo
 190 37 1 psalmus David in rememorationem de sabbato
 190 37 2 Domine ne in furore tuo arguas me neque in ira tua corripas me
 190 37 3 quoniam sagittae tuae infixae sunt mihi et confirmasti super me manum tuam
 190 37 4 non est sanitas carni meae a facie irae tuae non est pax ossibus meis a facie
 peccatorum meorum
 190 37 5 quoniam iniquitates meae supergressae sunt caput meum sicut onus grave
 gravatae sunt super me
 190 37 6 putruerunt et corruptae sunt cicatrices meae a facie insipientiae meae
 190 37 7 miser factus sum et curvatus sum usque ad finem tota die contristatus

ingrediebar

190 37 8 quoniam lumbi mei impleti sunt inlusionibus et non est sanitas in carne mea

190 37 9 adflictus sum et humiliatus sum nimis rugiebam a gemitu cordis mei

190 37 10 Domine ante te omne desiderium meum et gemitus meus a te non est

absconditus

190 37 11 cor meum conturbatum est dereliquit me virtus mea et lumen oculorum meorum et ipsum non est mecum

190 37 12 amici mei et proximi mei adversus me adpropinquaverunt et steterunt et qui iuxta me erant de longe steterunt

190 37 13 et vim faciebant qui quaerebant animam meam et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitates et dolos tota die meditabantur

190 37 14 ego autem tamquam surdus non audiebam et sicut mutus non aperiens os suum

190 37 15 et factus sum sicut homo non audiens et non habens in ore suo redargutiones

190 37 16 quoniam in te Domine speravi tu exaudies Domine Deus meus

190 37 17 quia dixi nequando supergaudeant mihi inimici mei et dum commoventur pedes mei super me magna locuti sunt

190 37 18 quoniam ego in flagella paratus et dolor meus in conspectu meo semper

190 37 19 quoniam iniquitatem meam adnuntiabo %et; cogitabo pro peccato meo

190 37 20 inimici autem mei vivent et firmati sunt super me et multiplicati sunt qui oderunt me inique

190 37 21 qui retribuunt mala pro bonis detrahebant mihi quoniam sequebar bonitatem

190 37 22 non derelinquas me Domine Deus meus ne discesseris a me

190 37 23 intende in adiutorium meum Domine salutis meae

190 38 1 in finem Idithun canticum David

190 38 2 dixi custodiam vias meas ut non delinquam in lingua mea posui ori meo custodiam cum consisteret peccator adversum me

190 38 3 obmutui et humiliatus sum et silui a bonis et dolor meus renovatus est

190 38 4 concaluit cor meum intra me et in meditatione mea exardescet ignis

190 38 5 locutus sum in lingua mea notum fac mihi Domine finem meum et numerum dierum meorum quis est ut sciam quid desit mihi

190 38 6 ecce mensurabiles posuisti dies meos et substantia mea tamquam nihilum ante te verumtamen universa vanitas omnis homo vivens diapsalma

190 38 7 verumtamen in imagine pertransit homo sed et frustra conturbatur thesaurizat et ignorat cui congregabit ea

190 38 8 et nunc quae est expectatio mea nonne Dominus et substantia mea apud te est

190 38 9 ab omnibus iniquitatibus meis erue me obprobrium insipienti dedisti me

190 38 10 obmutui %et; non aperui os meum quoniam tu fecisti

190 38 11 amove a me plagas tuas

190 38 12 a fortitudine manus tuae ego defeci in increpationibus propter iniquitatem corripuisti hominem et tabescere fecisti sicut araneam animam eius verumtamen vane

%conturbatur; omnis homo diapsalma

190 38 13 exaudi orationem meam Domine et deprecationem meam auribus percipe lacrimas meas ne sileas quoniam advena sum apud te et peregrinus sicut omnes patres mei

190 38 14 remitte mihi ut refrigerer priusquam abeam et amplius non ero

190 39 1 in finem David psalmus

190 39 2 expectans expectavi Dominum et intendit mihi

190 39 3 et exaudivit preces meas et eduxit me de lacu miseriae et de luto fecis et statuit super petram pedes meos et direxit gressus meos

190 39 4 et inmisit in os meum canticum novum carmen Deo nostro videbunt multi et timebunt et sperabunt in Domino

190 39 5 beatus vir cuius est nomen Domini spes ipsius et non respexit in vanitates et

insanias falsas

- 190 39 6 multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi adnuntiavi et locutus sum multiplicati sunt super numerum
- 190 39 7 sacrificium et oblationem noluisti aures autem perfecisti mihi holocaustum et pro peccato non postulasti
- 190 39 8 tunc dixi ecce venio in capite libri scriptum est de me
- 190 39 9 ut facerem voluntatem tuam Deus meus volui et legem tuam in medio cordis mei
- 190 39 10 adnuntiavi iustitiam in ecclesia magna ecce labia mea non prohibebo Domine tu scisti
- 190 39 11 iustitiam tuam non abscondi in corde meo veritatem tuam et salutare tuum dixi non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam a concilio multo
- 190 39 12 tu autem Domine ne longe facias miserationes tuas a me misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me
- 190 39 13 quoniam circumdederunt me mala quorum non est numerus comprehenderunt me iniquitates meae et non potui ut viderem multiplicatae sunt super capillos capitis mei et cor meum dereliquit me
- 190 39 14 conplaceat tibi Domine ut eruas me Domine ad adiuvandum me respice
- 190 39 15 confundantur et revereantur simul qui quaerunt animam meam ut auferant eam convertantur retrorsum et revereantur qui volunt mihi mala
- 190 39 16 ferant confestim confusionem suam qui dicunt mihi euge euge
- 190 39 17 exultent et laetentur super te omnes quaerentes te et dicant semper magnificetur Dominus qui diligunt salutare tuum
- 190 39 18 ego autem mendicus sum et pauper Dominus sollicitus est mei adiutor meus et protector meus tu es Deus meus ne tardaveris
- 190 40 1 in finem psalmus David
- 190 40 2 beatus qui intellegit super egenum et pauperem in die mala liberabit eum Dominus
- 190 40 3 Dominus conservet eum et vivificet eum et beatum faciat eum in terra et non tradat eum in animam inimicorum eius
- 190 40 4 Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius universum stratum eius versasti in infirmitate eius
- 190 40 5 ego dixi Domine miserere mei sana animam meam quoniam peccavi tibi
- 190 40 6 inimici mei dixerunt mala mihi quando morietur et peribit nomen eius
- 190 40 7 et si ingrediebatur ut videret vane loquebatur cor eius congregavit iniquitatem sibi egrediebatur foras et loquebatur
- 190 40 8 in id ipsum adversum me susurrabant omnes inimici mei adversus me cogitabant mala mihi
- 190 40 9 verbum iniquum constituerunt adversus me numquid qui dormit non adiciet ut resurgat
- 190 40 10 etenim homo pacis meae in quo speravi qui edebat panes meos magnificavit super me subplantationem
- 190 40 11 tu autem Domine miserere mei et resuscita me et retribuam eis
- 190 40 12 in hoc cognovi quoniam voluisti me quoniam non gaudebit inimicus meus super me
- 190 40 13 me autem propter innocentiam suscepisti et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum
- 190 40 14 benedictus Dominus Deus Israhel a saeculo et in saeculum fiat fiat
- 190 41 1 in finem in intellectum filiis Core
- 190 41 2 quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum ita desiderat anima mea ad te Deus
- 190 41 3 sitivit anima mea ad Deum *fortem; vivum quando veniam et parebo ante

faciem Dei

190 41 4 fuerunt mihi lacrimae meae panis die ac nocte dum dicitur mihi cotidie ubi est

Deus tuus

190 41 5 haec recordatus sum et effudi in me animam meam quoniam transibo in loco
tabernaculi admirabilis usque ad domum Dei in voce exultationis et confessionis sonus epulantis

190 41 6 quare tristis es anima mea et quare conturbas me spera in Deo quoniam
confitebor illi salutare vultus mei

190 41 7 Deus meus ad me ipsum anima mea conturbata est propterea memor ero tui
de terra Iordanis et Hermoniim a monte modico

190 41 8 abyssus *ad; abyssum invocat in voce cataractarum tuarum omnia excelsa tua
et fluctus tui super me transierunt

190 41 9 in die mandavit Dominus misericordiam suam et nocte canticum eius apud
me oratio Deo vitae meae

190 41 10 dicam Deo susceptor meus es quare oblitus es mei quare contristatus incedo
dum adfligit me inimicus

190 41 11 dum confringuntur ossa mea exprobraverunt mihi qui tribulant me dum dicunt
mihi per singulos dies ubi est Deus tuus

190 41 12 quare tristis es anima mea et quare conturbas me spera in Deum quoniam
*adhuc; confitebor illi salutare vultus mei *et; Deus meus

190 42 1 psalmus David iudica me Deus et discerne causam meam de gente non sancta
ab homine iniquo et doloso erue me

190 42 2 quia tu es Deus fortitudo mea quare me reppulisti quare tristis incedo dum
adfligit me inimicus

190 42 3 emitte lucem tuam et veritatem tuam ipsa me deduxerunt et adduxerunt in
montem sanctum tuum et in tabernacula tua

190 42 4 et introibo ad altare Dei ad Deum qui laetificat iuventutem meam confitebor
tibi in cithara Deus Deus meus

190 42 5 quare tristis es anima mea et quare conturbas me spera in Deum quoniam
*adhuc; confitebor illi salutare vultus mei *et; Deus meus

190 43 1 in finem filiis Core ad intellectum

190 43 2 Deus auribus nostris audivimus patres nostri adnuntiaverunt nobis opus quod
operatus es in diebus eorum in diebus antiquis

190 43 3 manus tua gentes disperdit et plantasti eos adflixisti populos et expulisti eos

190 43 4 nec enim in gladio suo possederunt terram et brachium eorum non salvavit
eos sed dextera tua et brachium tuum et inluminatio faciei tuae quoniam conplacuisti in eis

190 43 5 tu es ipse rex meus et Deus meus qui mandas salutes Iacob

190 43 6 in te inimicos nostros ventilabimus cornu et in nomine tuo spernemus
insurgentes in nobis

190 43 7 non enim in arcu meo sperabo et gladius meus non salvabit me

190 43 8 salvasti enim nos de adfligentibus nos et odientes nos confudisti

190 43 9 in Deo laudabimur tota die et in nomine tuo confitebimur in saeculum

diapsalma

190 43 10 nunc autem reppulisti et confudisti nos et non egredieris in virtutibus nostris

190 43 11 avertisti nos retrorsum post inimicos nostros et qui oderunt nos diripiebant
sibi

190 43 12 dedisti nos tamquam oves escarum et in gentibus dispersisti nos

190 43 13 vendidisti populum tuum sine pretio et non fuit multitudo in commutationibus
nostris

190 43 14 posuisti nos obprobrium vicinis nostris subsannationem et derisum his qui in
circuitu nostro

190 43 15 posuisti nos in similitudinem gentibus commotionem capitis in populis

190 43 16 tota die verecundia mea contra me est et confusio faciei meae cooperuit me

190 43 17 a voce exprobrantis et obloquentis a facie inimici et persequentis
 190 43 18 haec omnia venerunt super nos nec obliti sumus te et inique non egimus in
 testamento tuo
 190 43 19 et non recessit retrorsum cor nostrum et declinasti semitas nostras a via tua
 190 43 20 quoniam humiliasti nos in loco afflictionis et cooperuit nos umbra mortis
 190 43 21 si obliti sumus nomen Dei nostri et %si; expandimus manus nostras ad deum
 alienum
 190 43 22 nonne Deus requiret ista ipse enim novit abscondita cordis quoniam propter te
 mortificamur omni die aestimati sumus sicut oves occisionis
 190 43 23 exsurge quare dormis Domine exsurge %et; ne repellas in finem
 190 43 24 quare faciem tuam avertis oblivisceris inopiae nostrae et tribulationis nostrae
 190 43 25 quoniam humiliata est in pulvere anima nostra conglutinus est in terra
 venter noster
 190 43 26 exsurge adiuva nos et redime nos propter nomen tuum
 190 44 1 in finem pro his qui commutabuntur filiis Core ad intellectum canticum pro
 dilecto
 190 44 2 eructavit cor meum verbum bonum dico ego opera mea regi lingua mea
 calamus scribae velociter scribentis
 190 44 3 speciosus forma prae filiis hominum diffusa est gratia in labiis tuis propterea
 benedixit te Deus in aeternum
 190 44 4 accingere gladio tuo super femur tuum potentissime
 190 44 5 specie tua et pulchritudine tua et intende prospere procede et regna propter
 veritatem et mansuetudinem et iustitiam et deducet te mirabiliter dextera tua
 190 44 6 sagittae tuae acutae populi sub te cadent in corde inimicorum regis
 190 44 7 sedis tua Deus in saeculum saeculi virga directionis virga regni tui
 190 44 8 dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem propterea unxit te Deus Deus tuus oleo
 laetitiae prae consortibus tuis
 190 44 9 murra et gutta et cassia a vestimentis tuis a domibus eburneis ex quibus
 delectaverunt te
 190 44 10 filiae regum in honore tuo adstetit regina a dextris tuis in vestitu deaurato
 circumdata varietate
 190 44 11 audi filia et vide et inclina aurem tuam et obliviscere populum tuum et
 domum patris tui
 190 44 12 et concupiscet rex decorem tuum quoniam ipse est dominus tuus et adorabunt
 eum
 190 44 13 *et; filiae Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur divites plebis
 190 44 14 omnis gloria eius filiae regis ab intus in fimbriis aureis
 190 44 15 circumamicta varietatibus adducentur regi virgines post eam proximae eius
 adferentur tibi
 190 44 16 adferentur in laetitia et exultatione adducentur in templum regis
 190 44 17 pro patribus tuis nati sunt tibi filii constitues eos principes super omnem
 terram
 190 44 18 memor ero nominis tui in omni generatione et generatione propterea populi
 confitebuntur tibi in aeternum et in saeculum saeculi
 190 45 1 in finem pro filiis Core pro arcanis psalmus
 190 45 2 Deus noster refugium et virtus adiutor in tribulationibus quae invenerunt nos
 nimis
 190 45 3 propterea non timebimus dum turbabitur terra et transferentur montes in cor
 maris
 190 45 4 sonaverunt et turbatae sunt aquae eorum conturbati sunt montes in fortitudine
 eius diapsalma
 190 45 5 fluminis impetus laetificat civitatem Dei sanctificavit tabernaculum suum

Altissimus

190	45	6	Deus in medio eius non commovebitur adiuvabit eam Deus mane diluculo
190	45	7	conturbatae sunt gentes inclinata sunt regna dedit vocem suam mota est terra
190	45	8	Dominus virtutum nobiscum susceptor noster Deus Iacob diapsalma
190	45	9	venite et videte opera Domini quae posuit prodigia super terram
190	45	10	auferens bella usque ad finem terrae arcum conteret et confringet arma et scuta conburet in igne
190	45	11	vacate et videte quoniam ego sum Deus exaltabor in gentibus exaltabor in terra
190	45	12	Dominus virtutum nobiscum susceptor noster Deus Iacob
190	46	1	in finem pro filiis Core psalmus
190	46	2	omnes gentes plaudite manibus iubilate Deo in voce exultationis
190	46	3	quoniam Dominus excelsus terribilis rex magnus super omnem terram
190	46	4	subiecit populos nobis et gentes sub pedibus nostris
190	46	5	elegit nobis hereditatem suam speciem Iacob quam dilexit diapsalma
190	46	6	ascendit Deus in iubilo Dominus in voce tubae
190	46	7	psallite Deo nostro psallite psallite regi nostro psallite
190	46	8	quoniam rex omnis terrae Deus psallite sapienter
190	46	9	regnavit Deus super gentes Deus sedit super sedem sanctam suam
190	46	10	principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham quoniam Dei fortes terrae vehementer elevati sunt
190	47	1	canticum psalmi filiis Core secunda sabbati
190	47	2	magnus Dominus et laudabilis nimis in civitate Dei nostri in monte sancto eius
190	47	3	fundatur exultatione universae terrae montes Sion latera aquilonis civitas regis magni
190	47	4	Deus in domibus eius cognoscitur cum suscipiet eam
190	47	5	quoniam ecce reges congregati sunt convenerunt in unum
190	47	6	ipsi videntes sic admirati sunt conturbati sunt commoti sunt
190	47	7	tremor adprehendit eos ibi dolores ut parturientis
190	47	8	in spiritu vehementi conteres naves Tharsis
190	47	9	sicut audivimus sic vidimus in civitate Domini virtutum in civitate Dei nostri Deus fundavit eam in aeternum diapsalma
190	47	10	suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui
190	47	11	secundum nomen tuum Deus sic et laus tua in fines terrae iustitia plena est dextera tua
190	47	12	laetetur mons Sion exultent filiae Iudaeae propter iudicia tua %Domine;
190	47	13	circumdate Sion et complectimini eam narrate in turribus eius
190	47	14	ponite corda vestra in virtute eius et distribuite domus eius ut enarretis in progeniem alteram
190	47	15	quoniam hic est Deus Deus noster in aeternum et in saeculum saeculi ipse reget nos in saecula
190	48	1	in finem filiis Core psalmus
190	48	2	audite haec omnes gentes auribus percipite omnes qui habitatis orbem
190	48	3	quique terrigenae et filii hominum in unum dives et pauper
190	48	4	os meum loquetur sapientiam et meditatio cordis mei prudentiam
190	48	5	inclinabo in parabolam aurem meam aperiam in psalterio propositionem meam
190	48	6	cur timebo in die malo iniquitas calcanei mei circumdabit me
190	48	7	qui confidunt in virtute sua et in multitudine divitiarum suarum gloriantur
190	48	8	frater non redimit redimet homo non dabit Deo placationem suam
190	48	9	et pretium redemptionis animae suae et laboravit in aeternum

190 48 10 et vivet * adhuc; in finem
 190 48 11 non videbit interitum cum viderit sapientes morientes simul insipiens et
 stultus peribunt et relinquent alienis divitias suas
 190 48 12 %et; sepulchra eorum domus illorum in aeternum tabernacula eorum in
 progeniem et progeniem vocaverunt nomina sua in terris suis
 190 48 13 et homo cum in honore esset non intellexit comparatus est iumentis
 insipientibus et similis factus est illis
 190 48 14 haec via illorum scandalum ipsis et postea in ore suo conplacerebunt diapsalma
 190 48 15 sicut oves in inferno positi sunt mors depascet eos et dominabuntur eorum
 iusti in matutino et auxilium eorum veterescet in inferno a gloria eorum
 190 48 16 verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi cum acceperit me
 diapsalma
 190 48 17 ne timueris cum dives factus fuerit homo et cum multiplicata fuerit gloria
 domus eius
 190 48 18 quoniam cum interierit non sumet omnia neque descendet cum eo *pone;
 gloria eius
 190 48 19 quia anima eius in vita ipsius benedicetur confitebitur tibi cum benefeceris ei
 190 48 20 introibit usque in progenies patrum suorum usque in aeternum non videbit
 lumen
 190 48 21 homo in honore cum esset non intellexit comparatus est iumentis
 %insipientibus; et similis factus est illis
 190 49 1 psalmus Asaph Deus deorum Dominus locutus est et vocavit terram a solis
 ortu usque ad occasum
 190 49 2 ex Sion species decoris eius
 190 49 3 Deus manifeste veniet Deus noster et non silebit ignis in conspectu eius
 exardescet et in circuitu eius tempestas valida
 190 49 4 advocabit caelum desursum et terram discernere populum suum
 190 49 5 congregate illi sanctos eius qui ordinant testamentum eius super sacrificia
 190 49 6 et adnuntiabunt caeli iustitiam eius quoniam Deus iudex est diapsalma
 190 49 7 audi populus meus et loquar tibi Israhel et testificabor tibi Deus Deus tuus
 ego sum
 190 49 8 non in sacrificiis tuis arguam te holocausta autem tua in conspectu meo sunt
 semper
 190 49 9 non accipiam de domo tua vitulos neque de gregibus tuis hircos
 190 49 10 quoniam meae sunt omnes ferae silvarum iumenta in montibus et boves
 190 49 11 cognovi omnia volatilia caeli et pulchritudo agri mecum est
 190 49 12 si esuriero non dicam tibi meus est enim orbis terrae et plenitudo eius
 190 49 13 numquid manducabo carnes taurorum aut sanguinem hircorum potabo
 190 49 14 immola Deo sacrificium laudis et redde Altissimo vota tua
 190 49 15 et invoca me in die tribulationis et eruam te et honorificabis me diapsalma
 190 49 16 peccatori autem dixit Deus quare tu enarras iustitias meas et adsumis
 testamentum meum per os tuum
 190 49 17 tu vero odisti disciplinam et proiecisti sermones meos retrorsum
 190 49 18 si videbas furem currebas cum eo et cum adulteris portionem tuam ponebas
 190 49 19 os tuum abundavit malitia et lingua tua concinnabat dolos
 190 49 20 sedens adversus fratrem tuum loquebaris et adversus filium matris tuae
 ponebas scandalum
 190 49 21 haec fecisti et tacui existimasti inique quod ero tui similis arguam te et
 statuam contra faciem tuam
 190 49 22 intellegite nunc haec qui obliviscimini Deum nequando rapiat et non sit qui
 eripiat
 190 49 23 sacrificium laudis honorificabit me et illic iter quod ostendam illi salutare Dei

190 50 1 in finem psalmus David
 190 50 2 cum venit ad eum Nathan propheta quando intravit ad Bethsabee
 190 50 3 miserere mei Deus secundum %magnam; misericordiam tuam %et; secundum
 multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam
 190 50 4 amplius lava me ab iniquitate mea et a peccato meo munda me
 190 50 5 quoniam iniquitatem meam ego cognosco et peccatum meum contra me est
 semper
 190 50 6 tibi soli peccavi et malum coram te feci ut iustificeris in sermonibus tuis et
 vincas cum iudicaris
 190 50 7 ecce enim in iniquitatibus conceptus sum et in peccatis concepit me mater
 mea
 190 50 8 ecce enim veritatem dilexisti incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti
 mihi
 190 50 9 asparges me hysopo et mundabor lavabis me et super nivem dealbabor
 190 50 10 auditui meo dabis gaudium et laetitiam exultabunt ossa humiliata
 190 50 11 averte faciem tuam a peccatis meis et omnes iniquitates meas dele
 190 50 12 cor mundum crea in me Deus et spiritum rectum innova in visceribus meis
 190 50 13 ne proicias me a facie tua et spiritum sanctum tuum ne auferas a me
 190 50 14 redde mihi laetitiam salutaris tui et spiritu principali confirma me
 190 50 15 docebo iniquos vias tuas et impii ad te convertentur
 190 50 16 libera me de sanguinibus Deus Deus salutis meae exultabit lingua mea
 iustitiam tuam
 190 50 17 Domine labia mea aperies et os meum adnuntiabit laudem tuam
 190 50 18 quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique holocaustis non
 delectaberis
 190 50 19 sacrificium Deo spiritus contribulatus cor contritum et humiliatum Deus non
 spernet
 190 50 20 benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion et aedificentur muri
 Hierusalem
 190 50 21 tunc acceptabis sacrificium iustitiae oblationes et holocausta tunc inponent
 super altare tuum vitulos
 190 51 1 in finem intellectus David
 190 51 2 cum venit Doec Idumeus et adnuntiavit Saul et dixit venit David in domo
 Achimelech
 190 51 3 quid gloriatur in malitia qui potens est iniquitate
 190 51 4 tota die iniustitiam cogitavit lingua tua sicut novacula acuta fecisti dolum
 190 51 5 dilexisti malitiam super benignitatem iniquitatem magis quam loqui
 aequitatem diapsalma
 190 51 6 dilexisti omnia verba praecipitationis linguam dolosam
 190 51 7 propterea Deus destruet te in finem evellet te et emigrabit te de tabernaculo et
 radicem tuam de terra viventium diapsalma
 190 51 8 videbunt iusti et timebunt et super eum ridebunt et dicent
 190 51 9 ecce homo qui non posuit Deum adiutorem suum sed speravit in multitudine
 divitiarum suarum et praevaluit in vanitate sua
 190 51 10 ego autem sicut oliva fructifera in domo Dei speravi in misericordia Dei in
 aeternum et in saeculum saeculi
 190 51 11 confitebor tibi in saeculum quia fecisti et expectabo nomen tuum quoniam
 bonum in conspectu sanctorum tuorum
 190 52 1 in finem pro Melech intelligentiae David dixit insipiens in corde suo non est
 Deus
 190 52 2 corrupti sunt et abominabiles facti sunt in iniquitatibus non est qui faciat
 bonum

190 52 3 Deus de caelo prospexit in filios hominum ut videat si est intellegens %aut;
 requirens Deum
 190 52 4 omnes declinaverunt simul inutiles facti sunt non est qui faciat bonum non est
 usque ad unum
 190 52 5 nonne scient %omnes; qui operantur iniquitatem qui devorant plebem meam
 ut cibum panis
 190 52 6 Deum non invocaverunt illic trepidabunt timore ubi non fuit timor quoniam
 Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent confusi sunt quoniam Deus sprevit eos
 190 52 7 quis dabit ex Sion salutare Israhel dum convertit Deus captivitatem plebis
 suae exultabit Iacob et laetabitur Israhel
 190 53 1 in finem in carminibus intellectus David
 190 53 2 cum venissent Ziphei et dixissent ad Saul nonne David absconditus est apud
 nos
 190 53 3 Deus in nomine tuo salvum me fac et in virtute tua iudica me
 190 53 4 Deus exaudi orationem meam auribus percipe verba oris mei
 190 53 5 quoniam alieni insurrexerunt adversum me et fortes quaesierunt animam
 meam non proposuerunt Deum ante conspectum suum diapsalma
 190 53 6 ecce enim Deus adiuvat me Dominus susceptor animae meae
 190 53 7 avertet mala inimicis meis in veritate tua disperde illos
 190 53 8 voluntarie sacrificabo tibi confitebor nomini tuo Domine quoniam bonum
 190 53 9 quoniam ex omni tribulatione eripuisti me et super inimicos meos despexit
 oculus meus
 190 54 1 in finem in carminibus intellectus David
 190 54 2 exaudi Deus orationem meam et ne despexeris deprecationem meam
 190 54 3 intende mihi et exaudi me contristatus sum in exercitatione mea et
 conturbatus sum
 190 54 4 a voce inimici et a tribulatione peccatoris quoniam declinaverunt in me
 iniquitatem et in ira molesti erant mihi
 190 54 5 cor meum conturbatum est in me et formido mortis cecidit super me
 190 54 6 timor et tremor venit super me et contexit me tenebra
 190 54 7 et dixi quis dabit mihi pinnas sicut columbae et volabo et requiescam
 190 54 8 ecce elongavi fugiens et mansi in solitudine diapsalma
 190 54 9 expectabam eum qui salvum me fecit a pusillanimitate spiritus et a tempestate
 190 54 10 praecipita Domine divide linguas eorum quoniam vidi iniquitatem et
 contradictionem in civitate
 190 54 11 die et nocte circumdabit eam super muros eius et iniquitas et labor in medio
 eius
 190 54 12 et iniustitia et non defecit de plateis eius usura et dolus
 190 54 13 quoniam si inimicus maledixisset mihi sustinuissem utique et si is qui oderat
 me super me magna locutus fuisset abscondissem me forsitan ab eo
 190 54 14 tu vero homo unianimis dux meus et notus meus
 190 54 15 qui simul mecum dulces capiebas cibos in domo Dei ambulavimus cum
 consensu
 190 54 16 veniat mors super illos et descendant in infernum viventes quoniam nequitiae
 in habitaculis eorum in medio eorum
 190 54 17 ego %autem; ad Deum clamavi et Dominus salvabit me
 190 54 18 vespere et mane et meridie narrabo et adnuntiabo et exaudiet vocem meam
 190 54 19 redimet in pace animam meam ab his qui adpropinquant mihi quoniam inter
 multos erant mecum
 190 54 20 exaudiet Deus et humiliabit illos qui est ante saecula diapsalma non enim est
 illis commutatio et non timuerunt Deum
 190 54 21 extendit manum suam in retribuendo contaminaverunt testamentum eius

190 54 22 divisi sunt ab ira vultus eius et adpropinquavit cor illius molliti sunt sermones
 eius super oleum et ipsi sunt iacula
 190 54 23 iacta super Dominum curam tuam et ipse te enutriet non dabit in aeternum
 fluctuationem iusto
 190 54 24 tu vero Deus deduces eos in puteum interitus viri sanguinum et doli non
 dimidiabunt dies suos ego autem sperabo in te Domine
 190 55 1 in finem pro populo qui a sanctis longe factus est David in tituli inscriptione
 cum tenuerunt eum Allophili in Geth
 190 55 2 miserere mei Deus quoniam conculcavit me homo tota die inpugnans
 tribulavit me
 190 55 3 conculcaverunt me inimici mei tota die quoniam multi bellantes adversum me
 190 55 4 ab altitudine diei timebo ego vero in te sperabo
 190 55 5 in Deo laudabo sermones meos in Deo speravi non timebo quid faciat mihi
 caro
 190 55 6 tota die verba mea execrabantur adversum me omnia consilia eorum in
 malum
 190 55 7 inhabitabunt et abscondent ipsi calcaneum meum observabunt sicut
 sustinuerunt animam meam
 190 55 8 pro nihilo salvos facies illos in ira populos confringes Deus
 190 55 9 vitam meam adnuntiavi tibi posuisti lacrimas meas in conspectu tuo sicut et in
 promissione tua
 190 55 10 tunc convertentur inimici mei retrorsum in quacumque die invocavero te ecce
 cognovi quoniam Deus meus es
 190 55 11 in Deo laudabo verbum in Domino laudabo sermonem in Deo speravi non
 timebo quid faciat mihi homo
 190 55 12 in me sunt Deus vota *tua; % quae; reddam laudationes tibi
 190 55 13 quoniam eripuisti animam meam de morte et pedes meos de lapsu ut placeam
 coram Deo in lumine viventium
 190 56 1 in finem ne disperdas David in tituli inscriptione cum fugeret a facie Saul in
 spelunca
 190 56 2 miserere mei Deus miserere mei quoniam in te confidit anima mea et in
 umbra alarum tuarum sperabo donec transeat iniquitas
 190 56 3 clamabo ad Deum altissimum Deum qui benefecit mihi
 190 56 4 misit de caelo et liberavit me dedit in obprobrium conculcantes me diapsalma
 misit Deus misericordiam suam et veritatem suam
 190 56 5 et eripuit animam meam de medio catulorum leonum dormivi conturbatus filii
 hominum dentes eorum arma et sagittae et lingua eorum gladius acutus
 190 56 6 exaltare super caelos Deus et in omnem terram gloria tua
 190 56 7 laqueum paraverunt pedibus meis et incurvaverunt animam meam foderunt
 ante faciem meam foveam et inciderunt in eam diapsalma
 190 56 8 paratum cor meum Deus paratum cor meum cantabo et psalmum dicam
 190 56 9 exsurge gloria mea exsurge psalterium et cithara exurgam diluculo
 190 56 10 confitebor tibi in populis Domine psalmum dicam tibi in gentibus
 190 56 11 quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia tua et usque ad nubes
 veritas tua
 190 56 12 exaltare super caelos Deus et super omnem terram gloria tua
 190 57 1 in finem ne disperdas David in tituli inscriptione
 190 57 2 si vere utique iustitiam loquimini recta iudicate filii hominum
 190 57 3 etenim in corde iniquitates operamini in terra iniustitiam manus vestrae
 concinnant
 190 57 4 alienati sunt peccatores a vulva erraverunt ab utero locuti sunt falsa
 190 57 5 furor illis secundum similitudinem serpentis sicut aspidis surdae et obturantis

aures suas
 190 57 6 quae non exaudiet vocem incantantium et venefici incantantis sapienter
 190 57 7 Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum molas leonum confringet
 Dominus
 190 57 8 ad nihilum devenient tamquam aqua decurrens intendit arcum suum donec
 infirmentur
 190 57 9 sicut cera quae fluit auferentur supercecidit ignis et non viderunt solem
 190 57 10 priusquam intellexerent spinae vestrae ramnum sicut viventes sicut in ira
 absorbet vos
 190 57 11 laetabitur iustus cum viderit vindictam manus suas lavabit in sanguine
 peccatoris
 190 57 12 et dicet homo si utique est fructus iusto utique est Deus iudicans eos in terra
 190 58 1 in finem ne disperdas David in tituli inscriptione quando misit Saul et
 custodivit domum eius ut interficeret eum
 190 58 2 eripe me de inimicis meis Deus et ab insurgentibus in me libera me
 190 58 3 eripe me de operantibus iniquitatem et de viris sanguinum salva me
 190 58 4 quia ecce ceperunt animam meam inruerunt in me fortes
 190 58 5 neque iniquitas mea neque peccatum meum Domine sine iniquitate cucurri et
 direxi
 190 58 6 exsurge in occursum meum et vide et tu Domine Deus virtutum Deus Israhel
 intende ad visitandas omnes gentes non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem diapsalma
 190 58 7 convertentur ad vesperam et famem patientur ut canes et circuibunt civitatem
 190 58 8 ecce loquentur in ore suo et gladius in labiis eorum quoniam quis audivit
 190 58 9 et tu Domine deridebis eos ad nihilum deduces omnes gentes
 190 58 10 fortitudinem meam ad te custodiam quia Deus susceptor meus
 190 58 11 Deus meus voluntas eius praeveniet me
 190 58 12 Deus ostendet mihi super inimicos meos ne occidas eos nequando
 obliviscantur populi mei disperge illos in virtute tua et depone eos protector meus Domine
 190 58 13 delictum oris eorum sermonem labiorum ipsorum et comprehendantur in
 superbia sua et de execratione et mendacio adnuntiabuntur
 190 58 14 in consummatione in ira consummationis et non erunt et scient quia Deus
 dominatur Iacob finium terrae diapsalma
 190 58 15 convertentur ad vesperam et famem patientur ut canes et circuibunt civitatem
 190 58 16 ipsi dispergentur ad manducandum si vero non fuerint saturati et
 murmurabunt
 190 58 17 ego autem cantabo fortitudinem tuam et exultabo mane misericordiam tuam
 quia factus es susceptor meus et refugium meum in die tribulationis meae
 190 58 18 adiutor meus tibi psallam quia Deus susceptor meus es Deus meus
 misericordia mea
 190 59 1 in finem his qui inmutabuntur in tituli inscriptione David in doctrina
 190 59 2 cum succendit Syriam Mesopotamiam et Syriam Soba et convertit Ioab et
 percussit vallem Salinarum duodecim milia
 190 59 3 Deus reppulisti nos et destruxisti nos iratus es et misertus es nobis
 190 59 4 commovisti terram et turbasti eam sana contritiones eius quia commota est
 190 59 5 ostendisti populo tuo dura potasti nos vino conpunctionis
 190 59 6 dedisti metuentibus te significationem ut fugiant a facie arcus diapsalma ut
 liberentur dilecti tui
 190 59 7 salvum fac dextera tua et exaudi me
 190 59 8 Deus locutus est in sancto suo laetabor et partibor Sicima et convallem
 tabernaculorum metibor
 190 59 9 meus est Galaad et meus %est; Manasses et Efraim fortitudo capitis mei Iuda
 rex meus

190 59 10 Moab olla spei meae in Idumeam extendam calciamentum meum mihi
 alienigenae subditi sunt
 190 59 11 quis deducet me in civitatem munitam quis deducet me usque in Idumeam
 190 59 12 nonne tu Deus qui reppulisti nos et non egredieris Deus in virtutibus nostris
 190 59 13 da nobis auxilium de tribulatione et vana salus hominis
 190 59 14 in Deo faciemus virtutem et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos
 190 60 1 in finem in hymnis David
 190 60 2 exaudi Deus deprecationem meam intende orationi meae
 190 60 3 a finibus terrae ad te clamavi dum anxietur cor meum in petra exaltasti me
 deduxisti me
 190 60 4 quia factus es spes mea turris fortitudinis a facie inimici
 190 60 5 inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula protegar in velamento alarum tuarum
 diapsalma
 190 60 6 quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam dedisti hereditatem
 timentibus nomen tuum
 190 60 7 dies super dies regis adicies annos eius usque in diem generationis et
 generationis
 190 60 8 permanet in aeternum in conspectu Dei misericordiam et veritatem quis
 requiret eius
 190 60 9 sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi ut reddam vota mea de die
 in diem
 190 61 1 in finem pro Idithun psalmus David
 190 61 2 nonne Deo subiecta erit anima mea ab ipso enim salutare meum
 190 61 3 nam et ipse Deus meus et salutaris meus susceptor meus non movebor
 amplius
 190 61 4 quousque inruitis in hominem interficitis universi vos tamquam parieti
 inclinato et maceriae depulsae
 190 61 5 verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere cucurri in siti ore suo
 benedicebant et corde suo maledicebant diapsalma
 190 61 6 verumtamen Deo subiecta esto anima mea quoniam ab ipso patientia mea
 190 61 7 quia ipse Deus meus et salvator meus adiutor meus non emigrabo
 190 61 8 in Deo salutare meum et gloria mea Deus auxilii mei et spes mea in Deo est
 190 61 9 sperate in eo omnis congregatio populi effundite coram illo corda vestra Deus
 adiutor noster in aeternum
 190 61 10 verumtamen vani filii hominum mendaces filii hominum in stateris ut
 decipiant ipsi de vanitate in id ipsum
 190 61 11 nolite sperare in iniquitate et rapinas nolite concupiscere divitiae si affluent
 nolite cor adponere
 190 61 12 semel locutus est Deus duo haec audivi quia potestas Dei
 190 61 13 et tibi Domine misericordia quia tu reddes unicuique iuxta opera sua
 190 62 1 psalmus David cum esset in deserto Iudaeae
 190 62 2 Deus Deus meus ad te de luce vigilo sitivit in te anima mea quam
 multipliciter tibi caro mea
 190 62 3 in terra deserta et invia et inaquosa sic in sancto apparui tibi ut viderem
 virtutem tuam et gloriam tuam
 190 62 4 quoniam melior est misericordia tua super vitas labia mea laudabunt te
 190 62 5 sic benedicam te in vita mea in nomine tuo levabo manus meas
 190 62 6 sicut adipe et pinguidine repleatur anima mea et labia exultationis laudabit os
 meum
 190 62 7 si memor fui tui super stratum meum in matutinis meditabar in te
 190 62 8 quia fuisti adiutor meus et in velamento alarum tuarum exultabo
 190 62 9 adhesit anima mea post te me suscepit dextera tua

190 62 10 ipsi vero in vanum quaesierunt animam meam introibunt in inferiora terrae
 190 62 11 tradentur in manus gladii partes vulpium erunt
 190 62 12 rex vero laetabitur in Deo laudabitur omnis qui iurat in eo quia obstructum est
 os loquentium iniqua
 190 63 1 in finem psalmus David
 190 63 2 exaudi Deus orationem meam cum deprecor a timore inimici eripe animam
 meam
 190 63 3 protexisti me a conventu malignantium a multitudine operantium iniquitatem
 190 63 4 quia exacerunt ut gladium linguas suas intenderunt arcum rem amaram
 190 63 5 ut sagittent in occultis immaculatum
 190 63 6 subito sagittabunt eum et non timebunt firmaverunt sibi sermonem nequam
 narraverunt ut absconderent laqueos dixerunt quis videbit eos
 190 63 7 scrutati sunt iniquitates defecerunt scrutantes scrutinio accedet homo et cor
 altum
 190 63 8 et exaltabitur Deus sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum
 190 63 9 et infirmatae sunt contra eos linguae eorum conturbati sunt omnes qui
 videbant eos
 190 63 10 et timuit omnis homo et adnuntiaverunt opera Dei et facta eius intellexerunt
 190 63 11 laetabitur iustus in Domino et sperabit in eo et laudabuntur omnes recti corde
 190 64 1 in finem psalmus David *canticum; Hieremiae et Aggei de verbo
 peregrinationis quando incipiebant proficisci
 190 64 2 te decet hymnus Deus in Sion et tibi reddetur votum in Hierusalem
 190 64 3 exaudi orationem ad te omnis caro veniet
 190 64 4 verba iniquorum praevaluerunt super nos et impietatibus nostris tu
 propitiaberis
 190 64 5 beatus quem elegisti et adsumpsisti inhabitabit in atriis tuis replebimur in
 bonis domus tuae sanctum est templum tuum
 190 64 6 mirabile in aequitate exaudi nos Deus salutaris noster spes omnium finium
 terrae et in mari longe
 190 64 7 praeparans montes in virtute tua accinctus potentia
 190 64 8 qui conturbas profundum maris sonum fluctuum eius turbabuntur gentes
 190 64 9 et timebunt qui inhabitant terminos a signis tuis exitus matutini et vespere
 delectabis
 190 64 10 visitasti terram et inebriasti eam multiplicasti locupletare eam flumen Dei
 repletum est aquis parasti cibum illorum quoniam ita est praeparatio eius
 190 64 11 rivus eius inebria multiplica genimina eius in stillicidiis eius laetabitur
 germinans
 190 64 12 benedices coronae anni benignitatis tuae et campi tui replebuntur ubertate
 190 64 13 pinguescent speciosa deserti et exultatione colles accingentur
 190 64 14 induti sunt arietes ovium et valles abundabunt frumento clamabunt etenim
 hymnum dicent
 190 65 1 in finem canticum psalmi resurrectionis iubilate Deo omnis terra
 190 65 2 psalmum dicite nomini eius date gloriam laudi eius
 190 65 3 dicite Deo quam terribilia sunt opera tua Domine in multitudine virtutis tuae
 mentientur tibi inimici tui
 190 65 4 omnis terra adorent te et psallant tibi psalmum dicant nomini tuo diapsalma
 190 65 5 venite et videte opera Dei terribilis in consiliis super filios hominum
 190 65 6 qui convertit mare in aridam in flumine pertransibunt pede ibi laetabimur in
 ipso
 190 65 7 qui dominatur in virtute sua in aeternum oculi eius super gentes respiciunt qui
 exasperant non exaltentur in semet ipsis diapsalma
 190 65 8 benedicite gentes Deum nostrum et auditam facite vocem laudis eius

190 65 9 qui posuit animam meam ad vitam et non dedit in commotionem pedes meos
 190 65 10 quoniam probasti nos Deus igne nos examinasti sicut examinatur argentum
 190 65 11 induxisti nos in laqueum posuisti tribulationes in dorso nostro
 190 65 12 inposuisti homines super capita nostra transivimus per ignem et aquam et
 eduxisti nos in refrigerium
 190 65 13 introibo in domum tuam in holocaustis reddam tibi vota mea
 190 65 14 quae distinxerunt labia mea et locutum est os meum in tribulatione mea
 190 65 15 holocausta medullata offeram tibi cum incensu arietum offeram tibi boves
 cum hircis diapsalma
 190 65 16 venite audite et narrabo omnes qui timetis Deum quanta fecit animae meae
 190 65 17 ad ipsum ore meo clamavi et exaltavi sub lingua mea
 190 65 18 iniquitatem si aspexi in corde meo non exaudiat Dominus
 190 65 19 propterea exaudivit Deus attendit voci deprecationis meae
 190 65 20 benedictus Deus qui non amovit orationem meam et misericordiam suam a
 me
 190 66 1 in finem in hymnis psalmus cantici
 190 66 2 Deus misereatur nostri et benedicat nobis inluminet vultum suum super nos et
 misereatur nostri diapsalma
 190 66 3 ut cognoscamus in terra viam tuam in omnibus gentibus salutare tuum
 190 66 4 confiteantur tibi populi Deus confiteantur tibi populi omnes
 190 66 5 laentur et exultent gentes quoniam iudicas populos in aequitate et gentes in
 terra diriges diapsalma
 190 66 6 confiteantur tibi populi Deus confiteantur tibi populi omnes
 190 66 7 terra dedit fructum suum benedicat nos Deus Deus noster
 190 66 8 benedicat nos Deus et metuant eum omnes fines terrae
 190 67 1 in finem David psalmus cantici
 190 67 2 exurgat Deus et dissipentur inimici eius et fugiant qui oderunt eum a facie
 eius
 190 67 3 sicut deficit fumes deficient sicut fluit cera a facie ignis sic pereant peccatores
 a facie Dei
 190 67 4 et iusti epulentur exultent in conspectu Dei delectentur in laetitia
 190 67 5 cantate Deo psalmum dicite nomini eius iter facite ei qui ascendit super
 occasum Dominus nomen illi et exultate in conspectu eius turbabuntur a facie eius
 190 67 6 patris orfanorum et iudicis viduarum Deus in loco sancto suo
 190 67 7 Deus inhabitare facit unius moris in domo qui educit vinctos in fortitudine
 similiter eos qui exasperant qui habitant in sepulchris
 190 67 8 Deus cum egredereris in conspectu populi tui cum pertransieris in deserto
 diapsalma
 190 67 9 terra mota est etenim caeli distillaverunt a facie Dei Sinai a facie Dei Israhel
 190 67 10 pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuae et infirmata est tu vero
 perfecisti eam
 190 67 11 animalia tua habitant in ea parasti in dulcedine tua pauperi Deus
 190 67 12 Dominus dabit verbum evangelizantibus virtute multa
 190 67 13 rex virtutum dilecti *dilecti; et speciei domus dividere spolia
 190 67 14 si dormiatis inter medios clerics pinnae columbae deargentatae et posteriora
 dorsi eius in pallore auri
 190 67 15 dum discernit Caelestis reges super eam nive dealbabuntur in Selmon
 190 67 16 mons Dei mons pinguis mons coagulatus mons pinguis
 190 67 17 ut quid suspicamini montes coagulatos mons in quo beneplacitum est Deo
 habitare in eo etenim Dominus habitabit in finem
 190 67 18 currus Dei decem milibus multiplex milia laetantium Dominus in eis in Sina
 in sancto

190 67 19 ascendisti in altum cepisti captivitatem accepisti dona in hominibus etenim
 non credentes inhabitare Dominum Deus
 190 67 20 benedictus Dominus die cotidie prosperum iter faciet nobis Deus salutarium
 nostrorum diapsalma
 190 67 21 Deus noster Deus salvos faciendi et Domini Domini exitus mortis
 190 67 22 verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum verticem capilli
 perambulantium in delictis suis
 190 67 23 dixit Dominus ex Basan convertam convertam in profundis maris
 190 67 24 ut intinguatur pes tuus in sanguine lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso
 190 67 25 viderunt ingressus tui Deus ingressus Dei mei regis mei qui est in sancto
 190 67 26 praevenierunt principes coniuncti psallentibus in medio iuvenularum
 tympanistriarum
 190 67 27 in ecclesiis benedicite Deum Dominum de fontibus Israhel
 190 67 28 ibi Benjamin adulescentulus in mentis excessu principes Iuda duces eorum
 principes Zabulon principes Nephthali
 190 67 29 manda Deus virtutem tuam confirma Deus hoc quod operatus es nobis
 190 67 30 a templo tuo in Hierusalem tibi adferent reges munera
 190 67 31 increpa feras harundinis congregatio taurorum in vaccis populorum ut
 excludant eos qui probati sunt argento dissipa gentes quae bella volunt
 190 67 32 venient legati ex Aegypto Aethiopia praeveniet manus eius Deo
 190 67 33 regna terrae cantate Deo psallite Domino diapsalma %psallite Deo;
 190 67 34 qui ascendit super caelum caeli ad orientem ecce dabit voci suae vocem
 virtutis
 190 67 35 date gloriam Deo super Israhel magnificentia eius et virtus eius in nubibus
 190 67 36 mirabilis Deus in sanctis suis Deus Israhel ipse dabit virtutem et fortitudinem
 plebi suae benedictus Deus
 190 68 1 in finem pro his qui commutabuntur David
 190 68 2 salvum me fac Deus quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam
 190 68 3 infixus sum in limum profundi et non est substantia veni in altitudines maris
 et tempestas demersit me
 190 68 4 laboravi clamans raucae factae sunt fauces meae defecerunt oculi mei dum
 spero in Deum meum
 190 68 5 multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis confortati
 sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste quae non rapui tunc exsolvebam
 190 68 6 Deus tu scis insipientiam meam et delicta mea a te non sunt abscondita
 190 68 7 non erubescant in me qui expectant te Domine Domine virtutum non
 confundantur super me qui quaerunt te Deus Israhel
 190 68 8 quoniam propter te sustinui obprobrium operuit confusio faciem meam
 190 68 9 extraneus factus sum fratribus meis et peregrinus filiis matris meae
 190 68 10 quoniam zelus domus tuae comedit me et obprobria exprobrantium tibi
 ceciderunt super me
 190 68 11 et operui in ieiunio animam meam et factum est in obprobrium mihi
 190 68 12 et posui vestimentum meum cilicium et factus sum illis in parabolam
 190 68 13 adversum me exercebantur qui sedebant in porta et in me psallebant qui
 bibebant vinum
 190 68 14 ego vero orationem meam ad te Domine tempus beneplaciti Deus in
 multitudine misericordiae tuae exaudi me in veritate salutis tuae
 190 68 15 eripe me de luto ut non infigar liberer ab his qui oderunt me et de profundis
 aquarum
 190 68 16 non me demergat tempestas aquae neque absorbeat me profundum neque
 urgeat super me puteus os suum
 190 68 17 exaudi me Domine quoniam benigna est misericordia tua secundum

multitudinem miserationum tuarum respice me

190 68 18 et ne avertas faciem tuam a puero tuo quoniam tribulor velociter exaudi me

190 68 19 intende animae meae et libera eam propter inimicos meos eripe me

190 68 20 tu scis inproperium meum et confusionem et reverentiam meam

190 68 21 in conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me inproperium expectavit cor meum et miseriam et sustinui qui simul contristaretur et non fuit et qui consolaretur et non inveni

190 68 22 et dederunt in escam meam fel et in siti mea potaverunt me aceto

190 68 23 fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum et in retributiones et in scandalum

190 68 24 obscurantur oculi eorum ne videant et dorsum eorum semper incurva

190 68 25 effunde super eos iram tuam et furor irae tuae comprehendat eos

190 68 26 fiat habitatio eorum deserta et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet

190 68 27 quoniam quem tu percussisti persecuti sunt et super dolorem vulnerum

meorum addiderunt

190 68 28 adpone iniquitatem super iniquitatem eorum et non intrent in iustitia tua

190 68 29 deleantur de libro viventium et cum iustis non scribantur

190 68 30 ego sum pauper et dolens salus tua Deus suscepit me

190 68 31 laudabo nomen Dei cum cantico magnificabo eum in laude

190 68 32 et placebit Deo super vitulum novellum cornua producentem et ungulas

190 68 33 videant pauperes et laetentur quaerite Deum et vivet anima vestra

190 68 34 quoniam exaudivit pauperes Dominus et victos suos non despexit

190 68 35 laudent illum caeli et terra mare et omnia reptilia in eis

190 68 36 quoniam Deus salvam faciet Sion et aedificabuntur civitates Iudaeae et

inhabitabunt ibi et hereditate adquirent eam

190 68 37 et semen servorum eius possidebunt eam et qui diligunt nomen eius

habitabunt in ea

190 69 1 in finem David in rememoratione eo quod salvum me fecit Dominus

190 69 2 Deus in adiutorium meum intende * Domine ad adjuvandum me festina;

190 69 3 confundantur et revereantur qui quaerunt animam meam

190 69 4 avertantur retrorsum et erubescant qui volunt mihi mala avertantur statim

erubescences qui dicunt %mihi; euge euge

190 69 5 exultent et laetentur in te omnes qui quaerunt te et dicant semper magnificetur

Deus qui diligunt salutare tuum

190 69 6 ego vero egenus et pauper Deus adiuva me adiutor meus et liberator meus es

tu Domine ne moreris

190 70 1 David psalmus filiorum Ionadab et priorum captivorum in te Domine speravi

non confundar in aeternum

190 70 2 in iustitia tua libera me et eripe me inclina ad me aurem tuam et salva me

190 70 3 esto mihi in Deum protectorem et in locum munitum ut salvum me facias

quoniam firmamentum meum et refugium meum es tu

190 70 4 Deus meus eripe me de manu peccatoris de manu contra legem agentis et

iniqui

190 70 5 quoniam tu es patientia mea Domine Domine spes mea a iuventute mea

190 70 6 in te confirmatus sum ex utero de ventre matris meae tu es protector meus in

te cantatio mea semper

190 70 7 tamquam prodigium factus sum multis et tu adiutor fortis

190 70 8 repleatur os meum laude ut cantem gloriam tuam tota die magnitudinem tuam

190 70 9 non proicias me in tempore senectutis cum deficiet virtus mea ne derelinquas

me

190 70 10 quia dixerunt inimici mei mihi et qui custodiebant animam meam consilium

fecerunt in unum

190 70 11 dicentes Deus dereliquit eum persequimini et comprehendite eum quia non est

qui eripiat

190 70 12 Deus ne elongeris a me Deus meus in adiutorium meum respice
 190 70 13 confundantur et deficiant detrahentes animae meae operiantur confusione et
 pudore qui quaerunt mala mihi
 190 70 14 ego autem semper sperabo et adiciam super omnem laudem tuam
 190 70 15 os meum adnuntiabit iustitiam tuam tota die salutem tuam quoniam non
 cognovi litteraturam
 190 70 16 introibo in potentiam Domini Domine memorabor iustitiae tuae solius
 190 70 17 Deus docuisti me ex iuventute mea et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua
 190 70 18 et usque in senectam et senium Deus ne derelinquas me donec adnuntiem
 brachium tuum generationi omni quae ventura est potentiam tuam
 190 70 19 et iustitiam tuam Deus usque in altissima quae fecisti magnalia Deus quis
 similis tibi
 190 70 20 quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas et conversus vivificasti
 me et de abyssis terrae iterum reduxisti me
 190 70 21 multiplicasti magnificentiam tuam et conversus consolatus es me
 190 70 22 nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam Deus psallam tibi in
 cithara Sanctus Israhel
 190 70 23 exultabunt labia mea cum cantavero tibi et anima mea quam redemisti
 190 70 24 sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam cum confusi et reveriti
 fuerint qui quaerunt mala mihi
 190 71 1 in Salomonem
 190 71 2 Deus iudicium tuum regi da et iustitiam tuam filio regis iudicare populum
 tuum in iustitia et pauperes tuos in iudicio
 190 71 3 suscipiant montes pacem populo et colles iustitiam
 190 71 4 iudicabit pauperes populi et salvos faciet filios pauperum et humiliabit
 calumniatorem
 190 71 5 et permanebit cum sole et ante lunam generationes generationum
 190 71 6 descendet sicut pluvia in vellus et sicut stillicidia stillantia super terram
 190 71 7 orietur in diebus eius iustitia et abundantia pacis donec auferatur luna
 190 71 8 et dominabitur a mari usque ad mare et a flumine usque ad terminos orbis
 terrarum
 190 71 9 coram illo procident Aethiopes et inimici eius terram lingent
 190 71 10 reges Tharsis et insulae munera offerent reges Arabum et Saba dona adducent
 190 71 11 et adorabunt eum omnes reges omnes gentes servient ei
 190 71 12 quia liberavit pauperem a potente et pauperem cui non erat adiutor
 190 71 13 parcat pauperi et inopi et animas pauperum salvas faciet
 190 71 14 ex usuris et iniquitate redimet animas eorum et honorabile nomen eorum
 coram illo
 190 71 15 et vivet et dabitur ei de auro Arabiae et orabunt de ipso semper tota die
 benedicent ei
 190 71 16 erit firmamentum in terra in summis montium superextolletur super Libanum
 fructus eius et florebut de civitate sicut faenum terrae
 190 71 17 sit nomen eius benedictum in saecula ante solem permanet nomen eius et
 benedicentur in ipso omnes tribus terrae omnes gentes beatificabunt eum
 190 71 18 benedictus Dominus Deus Deus Israhel qui facit mirabilia solus
 190 71 19 et benedictum nomen maiestatis eius in aeternum et replebitur maiestate eius
 omnis terra fiat fiat
 190 71 20 defecerunt laudes David filii Iesse
 190 72 1 psalmus Asaph quam bonus Israhel Deus his qui recto sunt corde
 190 72 2 mei autem paene moti sunt pedes paene effusi sunt gressus mei
 190 72 3 quia zelavi super iniquis pacem peccatorum videns
 190 72 4 quia non est respectus morti eorum et firmamentum in plaga eorum

190	72	5	in labore hominum non sunt et cum hominibus non flagellabuntur
190	72	6	ideo tenuit eos superbia aperti sunt iniquitate et impietate sua
190	72	7	prodiēt quasi ex adipe iniquitas eorum transierunt in affectum cordis
190	72	8	cogitaverunt et locuti sunt in nequitia iniquitatem in excelso locuti sunt
190	72	9	posuerunt in caelum os suum et lingua eorum transivit in terra
190	72	10	ideo convertetur populus meus hic et dies pleni invenientur in eis
190	72	11	et dixerunt quomodo scit Deus et si est scientia in Excelso
190	72	12	ecce ipsi peccatores et abundantes in saeculo obtinuerunt divitias
190	72	13	%et dixi; ergo sine causa iustificavi cor meum et lavi inter innocentes manus meas
190	72	14	et fui flagellatus tota die et castigatio mea in matutino
190	72	15	si dicebam narrabo sic ecce nationem filiorum tuorum reprobavi
190	72	16	et existimabam cognoscere hoc labor est ante me
190	72	17	donec intrem in sanctuarium Dei intellegam in novissimis eorum
190	72	18	verumtamen propter dolos posuisti eis deiecisti eos dum adlevarentur
190	72	19	quomodo facti sunt in desolationem subito defecerunt perierunt propter iniquitatem suam
190	72	20	velut somnium surgentium Domine in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges
190	72	21	quia inflammatum est cor meum et renes mei commutati sunt
190	72	22	et ego ad nihilum redactus sum et nescivi
190	72	23	ut iumentum factus sum apud te et ego semper tecum
190	72	24	tenuisti manum dexteram meam et in voluntate tua deduxisti me et cum gloria suscepisti me
190	72	25	quid enim mihi est in caelo et a te quid volui super terram
190	72	26	defecit caro mea et cor meum Deus cordis mei et pars mea Deus in aeternum
190	72	27	quia ecce qui elongant se a te peribunt perdidisti omnem qui fornicatur abs te
190	72	28	mihi autem adherere Deo bonum est ponere in Domino Deo spem meam ut adnuntiem omnes praedicationes tuas % in portis filiae Sion;
190	73	1	intellectus Asaph ut quid Deus reppulisti in finem iratus est furor tuus super oves pascuae tuae
190	73	2	memor esto congregationis tuae quam possedisti ab initio redemisti virgam hereditatis tuae mons Sion in quo habitasti in eo
190	73	3	leva manus tuas in superbias eorum in finem quanta malignatus est inimicus in sancto
190	73	4	et gloriati sunt qui oderunt te in medio sollemnitatis tuae posuerunt signa sua signa
190	73	5	et non cognoverunt sicut in exitu super summum quasi in silva lignorum securibus
190	73	6	exciderunt ianuas eius in id ipsum in securi et ascia deiecerunt %eam;
190	73	7	incenderunt igni sanctuarium tuum in terra polluerunt tabernaculum nominis tui
190	73	8	dixerunt in corde suo cognatio eorum simul quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra
190	73	9	signa nostra non vidimus iam non est propheta et nos non cognoscat amplius
190	73	10	usquequo Deus inproperabit inimicus inritat adversarius nomen tuum in finem
190	73	11	ut quid avertis manum tuam et dexteram tuam de medio sinu tuo in finem
190	73	12	Deus autem rex noster ante saeculum operatus est salutes in medio terrae
190	73	13	tu confirmasti in virtute tua mare contribulasti capita draconum in aquis
190	73	14	tu confregisti capita draconis dedisti eum escam populis Aethiopum
190	73	15	tu disruptisti fontem et torrentes * tu siccasti fluvios Aetham;

190 73 16 tuus est dies et tua est nox tu fabricatus es auroram et solem
 190 73 17 tu fecisti omnes terminos terrae aestatem et ver tu plasmasti ea
 190 73 18 memor esto huius inimicus inproperavit Dominum et populus insipiens
 incitavit nomen tuum
 190 73 19 ne tradas bestiis animam confitentem tibi animas pauperum tuorum ne
 obliviscaris in finem
 190 73 20 respice in testamentum tuum quia repleti sunt qui obscurati sunt terrae
 domibus iniquitatum
 190 73 21 ne avertatur humilis factus confusus pauper et inops laudabunt nomen tuum
 190 73 22 exsurge Deus iudica causam tuam memor esto inproperiorum tuorum eorum
 qui ab insipiente sunt tota die
 190 73 23 ne obliviscaris voces inimicorum tuorum superbia eorum qui te oderunt
 ascendit semper
 190 74 1 in finem ne corrumpas psalmus Asaph cantici
 190 74 2 confitebimur tibi Deus confitebimur et invocabimus nomen tuum narrabimus
 mirabilia tua
 190 74 3 cum accepero tempus ego iustitias iudicabo
 190 74 4 liquefacta est terra et omnes qui habitant in ea ego confirmavi columnas eius
 diapsalma
 190 74 5 dixi iniquis nolite inique facere et delinquentibus nolite exaltare cornu
 190 74 6 nolite extollere in altum cornu vestrum nolite loqui adversus Deum
 iniquitatem
 190 74 7 quia neque ab oriente neque ab occidente neque a desertis montibus
 190 74 8 quoniam Deus iudex est hunc humiliat et hunc exaltat
 190 74 9 quia calix in manu Domini vini meri plenus mixto et inclinavit ex hoc in hoc
 verum fex eius non est exinanita bibent omnes peccatores terrae
 190 74 10 ego autem adnuntiabo in saeculum cantabo Deo Iacob
 190 74 11 et omnia cornua peccatorum confringam et exaltabuntur cornua iusti
 190 75 1 in finem in laudibus psalmus Asaph canticum ad Assyrium
 190 75 2 notus in Iudaea Deus in Israhel magnum nomen eius
 190 75 3 et factus est in pace locus eius et habitatio eius in Sion
 190 75 4 ibi confregit potentias arcuum scutum et gladium et bellum diapsalma
 190 75 5 inluminas tu mirabiliter de montibus aeternis
 190 75 6 turbati sunt omnes insipientes corde dormierunt somnum suum et nihil
 invenerunt omnes viri divitiarum manibus suis
 190 75 7 ab increpatione tua Deus Iacob dormitaverunt qui ascenderunt equos
 190 75 8 tu terribilis es et quis resistet tibi ex tunc ira tua
 190 75 9 de caelo auditum fecisti iudicium terra timuit et quievit
 190 75 10 cum exurgeret in iudicium Deus ut salvos faceret omnes mansuetos terrae
 diapsalma
 190 75 11 quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi et reliquiae cogitationis diem
 festum agent tibi
 190 75 12 vovete et reddite Domino Deo vestro omnes qui in circuitu eius adferent
 munera terribili
 190 75 13 et ei qui aufert spiritus principum terribili apud reges terrae
 190 76 1 in finem pro Idithun psalmus Asaph
 190 76 2 voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad Deum et intendit me
 190 76 3 in die tribulationis meae Deum exquisivi manibus meis nocte contra eum et
 non sum deceptus rennuit consolari anima mea
 190 76 4 memor fui Dei et delectatus sum exercitatus sum et defecit spiritus meus
 diapsalma
 190 76 5 anticipaverunt vigilias oculi mei turbatus sum et non sum locutus

190 76 6 cogitavi dies antiquos et annos aeternos in mente habui
 190 76 7 et meditatus sum nocte cum corde meo exercitabar et scobebam spiritum
 meum
 190 76 8 numquid in aeternum proiciet Deus et non adponet ut conplacitior sit adhuc
 190 76 9 aut in finem misericordiam suam abscidet a generatione in generationem
 190 76 10 aut obliviscetur misereri Deus aut continebit in ira sua misericordias suas
 diapsalma
 190 76 11 et dixi nunc coepi haec mutatio dexterarum Excelsi
 190 76 12 memor fui operum Domini quia memor ero ab initio mirabilium tuorum
 190 76 13 et meditabor in omnibus operibus tuis et in adinventionibus tuis exercebor
 190 76 14 Deus in sancto via tua quis deus magnus sicut Deus noster
 190 76 15 tu es Deus qui facis mirabilia notam fecisti in populis virtutem tuam
 190 76 16 redemisti in brachio tuo populum tuum filios Iacob et Ioseph diapsalma
 190 76 17 viderunt te aquae Deus viderunt te aquae et timuerunt et turbatae sunt abyssi
 190 76 18 multitudo sonitus aquarum vocem dederunt nubes etenim sagittae tuae
 transeunt
 190 76 19 vox tonitruum tuum in rota inlaxerunt coruscationes tuae orbi terrae commota est
 et contremuit terra
 190 76 20 in mari via tua et semitae tuae in aquis multis et vestigia tua non cognoscentur
 190 76 21 deduxisti sicut oves populum tuum in manu Mosi et Aaron
 190 77 1 intellectus Asaph attendite populus meus legem meam inclinate aurem
 vestram in verba oris mei
 190 77 2 aperiam in parabola os meum eloquar propositiones ab initio
 190 77 3 quanta audivimus et cognovimus ea et patres nostri narraverunt nobis
 190 77 4 non sunt occultata a filiis eorum in generationem alteram narrantes laudes
 Domini et virtutes eius et mirabilia eius quae fecit
 190 77 5 et suscitavit testimonium in Iacob et legem posuit in Israhel quanta mandavit
 patribus nostris nota facere ea filiis suis
 190 77 6 ut cognoscat generatio altera filii qui nascentur et exsurgent et narrabunt filiis
 suis
 190 77 7 ut ponant in Deo spem suam et non obliviscantur opera Dei et mandata eius
 exquirant
 190 77 8 ne fiant sicut patres eorum generatio prava et exasperans generatio quae non
 direxit cor suum et non est creditus cum Deo spiritus eius
 190 77 9 filii Effrem intendentes et mittentes arcus conversi sunt in die belli
 190 77 10 non custodierunt testamentum Dei et in lege eius noluerunt ambulare
 190 77 11 et oblitii sunt benefactorum eius et mirabilium eius quae ostendit eis
 190 77 12 coram patribus eorum quae fecit mirabilia in terra Aegypti in campo Taneos
 190 77 13 interrupit mare et perduxit eos statuit aquas quasi utrem
 190 77 14 et deduxit eos in nube diei et tota nocte in inluminatione ignis
 190 77 15 interrupit petram in heremo et adaquavit eos velut in abyssu multa
 190 77 16 et eduxit aquam de petra et deduxit tamquam flumina aquas
 190 77 17 et adposuerunt adhuc peccare ei in ira excitaverunt Excelsum in inaquoso
 190 77 18 et temptaverunt Deum in cordibus suis ut peterent escas animabus suis
 190 77 19 et male locuti sunt de Deo dixerunt numquid poterit Deus parare mensam in
 deserto
 190 77 20 quoniam percussit petram et fluxerunt aquae et torrentes inundaverunt
 numquid et panem potest dare aut parare mensam populo suo
 190 77 21 ideo audivit Dominus et distulit et ignis accensus est in Iacob et ira ascendit
 in Israhel
 190 77 22 quia non crediderunt in Deo nec speraverunt in salutare eius
 190 77 23 et mandavit nubibus desuper et ianuas caeli aperuit

190 77 24 et pluit illis manna ad manducandum et panem caeli dedit eis
 190 77 25 panem angelorum manducavit homo cibaria misit eis in abundantiam
 190 77 26 transtulit austrum de caelo et induxit in virtute sua africum
 190 77 27 et pluit super eos sicut pulverem carnes et sicut harenam maris volatilia
 pinnata
 190 77 28 et ceciderunt in medio castrorum eorum circa tabernacula eorum
 190 77 29 et manducaverunt et saturati sunt nimis et desiderium eorum adtulit eis
 190 77 30 non sunt fraudati a desiderio suo adhuc escae eorum erant in ore ipsorum
 190 77 31 et ira Dei ascendit in eos et occidit pingues eorum et electos Israhel inpedivit
 190 77 32 in omnibus his peccaverunt adhuc et non crediderunt mirabilibus eius
 190 77 33 et defecerunt in vanitate dies eorum et anni eorum cum festinatione
 190 77 34 cum occideret eos quaerebant eum et revertebantur et diluculo veniebant ad
 Deum
 190 77 35 et rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum et Deus excelsus redemptor
 eorum est
 190 77 36 et dilexerunt eum in ore suo et lingua sua mentiti sunt ei
 190 77 37 cor autem ipsorum non erat rectum cum eo nec fideles habitati sunt in
 testamento eius
 190 77 38 ipse autem est misericors et propitius fiet peccatis eorum et non perdet eos et
 abundabit ut avertat iram suam et non accendet omnem iram suam
 190 77 39 et recordatus est quia caro sunt spiritus vadens et non rediens
 190 77 40 quotiens exacerbaverunt eum in deserto in ira concitaverunt eum in inaquoso
 190 77 41 et conversi sunt et temptaverunt Deum et Sanctum Israhel exacerbaverunt
 190 77 42 non sunt recordati manus eius die qua redemit eos de manu tribulantis
 190 77 43 sicut posuit in Aegypto signa sua et prodigia sua in campo Taneos
 190 77 44 et convertit in sanguine flumina eorum et imbres eorum ne biberent
 190 77 45 misit in eos cynomiam et comedit eos et ranam et disperdit eos
 190 77 46 et dedit erugini fructus eorum et labores eorum lucustae
 190 77 47 et occidit in grandine vineam eorum et moros eorum in pruina
 190 77 48 et tradidit grandini iumenta eorum et possessionem eorum igni
 190 77 49 misit in eos iram indignationis suae indignationem et iram et tribulationem
 inmissionem per angelos malos
 190 77 50 viam fecit semitae irae suae non pepercit a morte animarum eorum et iumenta
 eorum in morte conclusit
 190 77 51 et percussit omne primitivum in terra Aegypti primitias laborum eorum in
 tabernaculis Cham
 190 77 52 et abstulit sicut oves populum suum et perduxit eos tamquam gregem in
 deserto
 190 77 53 et deduxit eos in spe et non timuerunt et inimicos eorum operuit mare
 190 77 54 et induxit eos in montem sanctificationis suae montem quem adquisivit
 dextera eius et eiecit a facie eorum gentes et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis
 190 77 55 et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israhel
 190 77 56 et temptaverunt et exacerbaverunt Deum excelsum et testimonia eius non
 custodierunt
 190 77 57 et averterunt se et non servaverunt pactum quemadmodum patres eorum
 conversi sunt in arcum pravum
 190 77 58 et in ira concitaverunt eum in collibus suis et in sculptilibus suis ad
 aemulationem eum provocaverunt
 190 77 59 audivit Deus et sprexit et ad nihilum redegit valde Israhel
 190 77 60 et reppulit tabernaculum Selo tabernaculum suum ubi habitavit in hominibus
 190 77 61 et tradidit in captivitatem virtutem eorum et pulchritudinem eorum in manus
 inimici

190 77 62 et conclusit in gladio populum suum et hereditatem suam spreuit
 190 77 63 iuvenes eorum comedit ignis et virgines eorum non sunt lamentatae
 190 77 64 sacerdotes eorum in gladio ceciderunt et viduae eorum non plorabuntur
 190 77 65 et excitatus est tamquam dormiens Dominus tamquam potens crapulatus a
 vino
 190 77 66 et percussit inimicos suos in posteriora obprobrium sempiternum dedit illis
 190 77 67 et reppulit tabernaculum Ioseph et tribum Effrem non elegit
 190 77 68 et elegit tribum Iuda montem Sion quem dilexit
 190 77 69 et aedificavit sicut unicornium sacrificium suum in terra quam fundavit in
 saecula
 190 77 70 et elegit David servum suum et sustulit eum de gregibus ovium de post
 fetantes accepit eum
 190 77 71 pascere Iacob servum suum et Israhel hereditatem suam
 190 77 72 et pavit eos in innocentia cordis sui et in intellectibus manuum suarum
 deduxit eos
 190 78 1 psalmus Asaph Deus venerunt gentes in hereditatem tuam polluerunt
 templum sanctum tuum posuerunt Hierusalem in pomorum custodiam
 190 78 2 posuerunt morticina servorum tuorum escas volatilibus caeli carnes
 sanctorum tuorum bestiis terrae
 190 78 3 effuderunt sanguinem ipsorum tamquam aquam in circuitu Hierusalem et non
 erat qui sepeliret
 190 78 4 facti sumus obprobrium vicinis nostris subsannatio et inclusio his qui circum
 nos sunt
 190 78 5 usquequo Domine irasceris in finem accendetur velut ignis zelus tuus
 190 78 6 effunde iram tuam in gentes quae te non noverunt et in regna quae nomen
 tuum non invocaverunt
 190 78 7 quia comederunt Iacob et locum eius desolaverunt
 190 78 8 ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum cito anticipent nos
 misericordiae tuae quia pauperes facti sumus nimis
 190 78 9 adiuva nos Deus salutaris noster propter gloriam nominis tui Domine libera
 nos et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum
 190 78 10 ne forte dicant in gentibus ubi est Deus eorum et innotescat in nationibus
 coram oculis nostris ultio sanguinis servorum tuorum qui effusus est
 190 78 11 introeat in conspectu tuo gemitus conpeditorum secundum magnitudinem
 brachii tui posside filios mortificatorum
 190 78 12 et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum inproperium ipsorum quod
 exprobraverunt tibi Domine
 190 78 13 nos autem populus tuus et oves pascuae tuae confitebimur tibi in saeculum in
 generationem et generationem adnuntiabimus laudem tuam
 190 79 1 in finem pro his qui commutabuntur testimonium Asaph psalmus
 190 79 2 qui regis Israhel intende qui deducis tamquam oves Ioseph qui sedes super
 cherubin manifestare
 190 79 3 coram Effraim et Benjamin et Manasse excita potentiam tuam et veni ut
 salvos facias nos
 190 79 4 Deus converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus
 190 79 5 Domine Deus virtutum quousque irasceris super orationem servi tui
 190 79 6 cibabis nos pane lacrimarum et potum dabis nobis in lacrimis in mensura
 190 79 7 posuisti nos in contradictionem vicinis nostris et inimici nostri
 subsannaverunt nos
 190 79 8 Deus virtutum converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus
 190 79 9 vineam de Aegypto transtulisti eiecisti gentes et plantasti eam
 190 79 10 dux itineris fuisti in conspectu eius et plantasti radices eius et implevit terram

190 79 11 operuit montes umbra eius et arbusta eius cedros Dei
 190 79 12 extendit palmites suos usque ad mare et usque ad Flumen propagines eius
 190 79 13 ut quid destruxisti maceriam eius et vindemiant eam omnes qui
 praetergrediuntur viam
 190 79 14 exterminavit eam aper de silva et singularis ferus depastus est eam
 190 79 15 Deus virtutum convertere respice de caelo et vide et visita vineam istam
 190 79 16 et perforce eam quam plantavit dextera tua et super filium quem confirmasti
 tibi
 190 79 17 incensa igni et suffossa ab increpatione vultus tui peribunt
 190 79 18 fiat manus tua super virum dexterarum tuarum et super filium hominis quem
 confirmasti tibi
 190 79 19 et non discedimus a te vivificabis nos et nomen tuum invocabimus
 190 79 20 Domine Deus virtutum converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus
 190 80 1 in finem pro torcularibus Asaph
 190 80 2 exultate Deo adiutori nostro iubilate Deo Iacob
 190 80 3 sumite psalmum et date tympanum psalterium iucundum cum cithara
 190 80 4 buciate in neomenia tuba in insigni die sollemnitatis nostrae
 190 80 5 quia praeceptum Israhel est et iudicium Dei Iacob
 190 80 6 testimonium in Ioseph posuit illud cum exiret de terra Aegypti linguam quam
 non noverat audivit
 190 80 7 devertit ab oneribus dorsum eius manus eius in cofino servierunt
 190 80 8 in tribulatione invocasti me et liberavi te exaudivi te in abscondito tempestatis
 probavi te apud aquam Contradictionis diapsalma
 190 80 9 audi populus meus et contestabor te Israhel si audias me
 190 80 10 non erit in te deus recens nec adorabis deum alienum
 190 80 11 ego enim sum Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti dilata os
 tuum et implebo illud
 190 80 12 et non audivit populus meus vocem meam et Israhel non intendit mihi
 190 80 13 et dimisi illos secundum desideria cordis eorum ibunt in adinventionibus suis
 190 80 14 si populus meus audisset me Israhel si in viis meis ambulasset
 190 80 15 pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem et super tribulantes eos
 misissem manum meam
 190 80 16 inimici Domini mentiti sunt ei et erit tempus eorum in saeculo
 190 80 17 et cibavit illos ex adipe frumenti et de petra melle saturavit illos
 190 81 1 psalmus Asaph Deus stetit in synagoga deorum in medio autem Deus
 deiudicat
 190 81 2 usquequo iudicatis iniquitatem et facies peccatorum sumitis diapsalma
 190 81 3 iudicate egenum et pupillum humilem et pauperem iustificate
 190 81 4 eripite pauperem et egenum de manu peccatoris liberate
 190 81 5 nescierunt neque intellexerunt in tenebris ambulant movebuntur omnia
 fundamenta terrae
 190 81 6 ego dixi dii estis et filii Excelsi omnes
 190 81 7 vos autem sicut homines moriemini et sicut unus de principibus cadetis
 190 81 8 surge Deus iudica terram quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus
 190 82 1 canticum psalmi Asaph
 190 82 2 Deus quis similis erit tibi ne taceas neque conpescaris Deus
 190 82 3 quoniam ecce inimici tui sonaverunt et qui oderunt te extulerunt caput
 190 82 4 super populum tuum malignaverunt consilium et cogitaverunt adversus
 sanctos tuos
 190 82 5 dixerunt venite et disperdamus eos de gente et non memoretur nomen Israhel
 ultra
 190 82 6 quoniam cogitaverunt unianimiter simul adversum te testamentum

disposuerunt

- 190 82 7 tabernacula Idumeorum et Ismahelitae Moab et Aggareni
190 82 8 Gebal et Ammon et Amalech alienigenae cum habitantibus Tyrum
190 82 9 etenim Assur venit cum illis facti sunt in adiutorium filiis Loth diapsalma
190 82 10 fac illis sicut Madiam et Sisarae sicut Iabin in torrente Cison
190 82 11 disperierunt in Endor facti sunt ut stercus terrae
190 82 12 pone principes eorum sicut Oreb et Zeb et Zebee et Salmana omnes principes
eorum
190 82 13 qui dixerunt hereditate possideamus sanctuarium Dei
190 82 14 Deus meus pone illos ut rotam sicut stipulam ante faciem venti
190 82 15 sicut ignis qui conburit silvam sicut flamma conburens montes
190 82 16 ita persequeris illos in tempestate tua et in ira tua turbabis eos
190 82 17 imple facies illorum ignominia et quaerent nomen tuum Domine
190 82 18 erubescant et conturbentur in saeculum saeculi et confundantur et pereant
190 82 19 et cognoscant quia nomen tibi Dominus tu solus Altissimus in omni terra
190 83 1 in finem pro torcularibus filiis Core psalmus
190 83 2 quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum
190 83 3 concupiscit et defecit anima mea in atria Domini cor meum et caro mea
exultavit in Deum vivum
190 83 4 etenim passer invenit %sibi; domum et turtur nidum sibi ubi ponat pullos suos
altaria tua Domine virtutum rex meus et Deus meus
190 83 5 beati qui habitant in domo tua in saecula saeculorum laudabunt te diapsalma
190 83 6 beatus vir cui est auxilium abs te ascensiones in corde suo disposuit
190 83 7 in valle lacrimarum in loco quem posuit
190 83 8 etenim benedictiones dabit legis dator ibunt de virtute in virtutem videbitur
Deus deorum in Sion
190 83 9 Domine Deus virtutum exaudi orationem meam auribus percipe Deus Iacob
diapsalma
190 83 10 protector noster aspice Deus et respice in faciem christi tui
190 83 11 quia melior est dies una in atriis tuis super milia elegi abiectus esse in domo
Dei mei magis quam habitare in tabernaculis peccatorum
190 83 12 quia misericordiam et veritatem %diligit; Deus gratiam et gloriam dabit
Dominus
190 83 13 non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia Domine virtutum beatus vir
qui sperat in te
190 84 1 in finem filiis Core psalmus
190 84 2 benedixisti Domine terram tuam avertisti captivitatem Iacob
190 84 3 remisisti iniquitates plebis tuae operuisti omnia peccata eorum diapsalma
190 84 4 mitigasti omnem iram tuam avertisti ab ira indignationis tuae
190 84 5 converte nos Deus salutem nostrarum et averte iram tuam a nobis
190 84 6 numquid in aeternum irasceris nobis aut extends iram tuam a generatione in
generationem
190 84 7 Deus tu conversus vivificabis nos et plebs tua laetabitur in te
190 84 8 ostende nobis Domine misericordiam tuam et salutare tuum da nobis
190 84 9 audiam quid loquatur % in me; Dominus Deus quoniam loquetur pacem in
plebem suam et super sanctos suos et in eos qui convertuntur ad cor
190 84 10 verumtamen prope timentes eum salutare ipsius ut inhabitet gloria in terra
nostra
190 84 11 misericordia et veritas obviaverunt % sibi; iustitia et pax osculatae sunt
190 84 12 veritas de terra orta est et iustitia de caelo prospexit
190 84 13 etenim Dominus dabit benignitatem et terra nostra dabit fructum suum
190 84 14 iustitia ante eum ambulabit et ponet in via gressus suos

190 85 1 oratio ipsi David inclina Domine aurem tuam %et; exaudi me quoniam inops
 et pauper sum ego
 190 85 2 custodi animam meam quoniam sanctus sum salvum fac servum tuum Deus
 meus sperantem in te
 190 85 3 miserere mei Domine quoniam ad te clamabo tota die
 190 85 4 laetifica animam servi tui quoniam ad te Domine animam meam levavi
 190 85 5 quoniam tu Domine suavis et mitis et multae misericordiae omnibus
 invocantibus te
 190 85 6 auribus percipe Domine orationem meam et intende voci orationis meae
 190 85 7 in die tribulationis meae clamavi ad te quia exaudisti me
 190 85 8 non est similis tui in diis Domine et non est secundum opera tua
 190 85 9 omnes gentes quascumque fecisti venient et adorabunt coram te Domine et
 glorificabunt nomen tuum
 190 85 10 quoniam magnus es tu et faciens mirabilia tu es Deus solus
 190 85 11 deduc me Domine in via tua et ingrediar in veritate tua laetetur cor meum ut
 timeat nomen tuum
 190 85 12 confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo et glorificabo nomen
 tuum in aeternum
 190 85 13 quia misericordia tua magna est super me et eruisti animam meam ex inferno
 inferiori
 190 85 14 Deus iniqui insurrexerunt super me et synagoga potentium quaesierunt
 animam meam et non proposuerunt te in conspectu suo
 190 85 15 et tu Domine Deus miserator et misericors patiens et multae misericordiae et
 verax
 190 85 16 respice in me et miserere mei da imperium tuum puero tuo et salvum fac
 filium ancillae tuae
 190 85 17 fac mecum signum in bono et videant qui oderunt me et confundantur
 quoniam tu Domine adiuvastis me et consolatus es me
 190 86 1 filiis Core psalmus cantici fundamenta eius in montibus sanctis
 190 86 2 diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob
 190 86 3 gloriosa dicta sunt de te civitas Dei diapsalma
 190 86 4 memor ero Raab et Babylonis scientibus me ecce alienigenae et Tyrus et
 populus Aethiopum hii fuerunt illic
 190 86 5 numquid Sion dicet homo et homo natus est in ea et ipse fundavit eam
 Altissimus
 190 86 6 Dominus narrabit in scriptura populorum et principum horum qui fuerunt in
 ea diapsalma
 190 86 7 sicut laetantium omnium habitatio in te
 190 87 1 canticum psalmi filiis Core in finem pro Maeleth ad respondendum intellectus
 Eman Ezraitae
 190 87 2 Domine Deus salutis meae die clamavi et nocte coram te
 190 87 3 intret in conspectu tuo oratio mea inclina aurem tuam ad precem meam
 190 87 4 quia repleta est malis anima mea et vita mea in inferno adpropinquavit
 190 87 5 aestimatus sum cum descendentibus in lacum factus sum sicut homo sine
 adiutorio
 190 87 6 inter mortuos liber sicut vulnerati dormientes in sepulchris quorum non es
 memor amplius et ipsi de manu tua repulsi sunt
 190 87 7 posuerunt me in lacu inferiori in tenebrosis et in umbra mortis
 190 87 8 super me confirmatus est furor tuus et omnes fluctus tuos induxisti super me
 diapsalma
 190 87 9 longe fecisti notos meos a me posuerunt me abominationem sibi traditus sum
 et non egrediebar

190 87 10 oculi mei languerunt prae inopia clamavi ad te Domine tota die expandi ad te
 manus meas
 190 87 11 numquid mortuis facies mirabilia aut medici suscitabunt et confitebuntur tibi
 diapsalma
 190 87 12 numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam et veritatem tuam
 in perditione
 190 87 13 numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua et iustitia tua in terra
 oblivionis
 190 87 14 et ego ad te Domine clamavi et mane oratio mea praeveniet te
 190 87 15 ut quid Domine repellis orationem meam avertis faciem tuam a me
 190 87 16 pauper sum ego et in laboribus a iuventute mea exaltatus autem humiliatus
 sum et conturbatus
 190 87 17 in me transierunt irae tuae et terrores tui conturbaverunt me
 190 87 18 circuierunt me sicut aqua tota die circumdederunt me simul
 190 87 19 elongasti a me amicum et proximum et notos meos a miseria
 190 88 1 intellectus Aethan Ezraitae
 190 88 2 misericordias Domini in aeternum cantabo in generationem et generationem
 adnuntiabo veritatem tuam in ore meo
 190 88 3 quoniam dixisti in aeternum misericordia aedificabitur in caelis praeparabitur
 veritas tua *in eis;
 190 88 4 disposui testamentum electis meis iuravi David servo meo
 190 88 5 usque in aeternum praeparabo semen tuum et aedificabo in generationem et
 generationem sedem tuam diapsalma
 190 88 6 confitebuntur caeli mirabilia tua Domine etenim veritatem tuam in ecclesia
 sanctorum
 190 88 7 quoniam quis in nubibus aequabitur Domino similis erit Domino in filiis Dei
 190 88 8 Deus qui glorificatur in consilio sanctorum magnus et horrendus super omnes
 qui in circuitu eius sunt
 190 88 9 Domine Deus virtutum quis similis tibi potens es Domine et veritas tua in
 circuitu tuo
 190 88 10 tu dominaris potestatis maris motum autem fluctuum eius tu mitigas
 190 88 11 tu humiliasti sicut vulneratum superbum in brachio virtutis tuae dispersisti
 inimicos tuos
 190 88 12 tui sunt caeli et tua est terra orbem terrae et plenitudinem eius tu fundasti
 190 88 13 aquilonem et mare tu creasti Thabor et Hermon in nomine tuo exultabunt
 190 88 14 tuum brachium cum potentia firmetur manus tua et exaltetur dextera tua
 190 88 15 iustitia et iudicium praeparatio sedis tuae misericordia et veritas praecedent
 faciem tuam
 190 88 16 beatus populus qui scit iubilationem Domine in lumine vultus tui ambulabunt
 190 88 17 et in nomine tuo exultabunt tota die et in iustitia tua exaltabuntur
 190 88 18 quoniam gloria virtutis eorum tu es et in beneplacito tuo exaltabitur cornu
 nostrum
 190 88 19 quia Domini est adsumptio *nostra; et Sancti Israhel regis nostri
 190 88 20 tunc locutus es in visione sanctis tuis et dixisti posui adiutorium in potentem
 exaltavi electum de plebe mea
 190 88 21 inveni David servum meum in oleo sancto meo linui eum
 190 88 22 manus enim mea auxiliabitur ei et brachium meum confirmabit eum
 190 88 23 nihil proficiet inimicus in eo et filius iniquitatis non adponet nocere eum
 190 88 24 et concidam a facie ipsius inimicos eius et odientes eum in fugam convertam
 190 88 25 et veritas mea et misericordia mea cum ipso et in nomine meo exaltabitur
 cornu eius
 190 88 26 et ponam in mari manum eius et in fluminibus dexteram eius

190 88 27 ipse invocabit me pater meus es tu Deus meus et susceptor salutis meae
 190 88 28 et ego primogenitum ponam illum excelsum prae regibus terrae
 190 88 29 in aeternum servabo illi misericordiam meam et testamentum meum fidele
 ipsi
 190 88 30 et ponam in saeculum saeculi semen eius et thronum eius sicut dies caeli
 190 88 31 si dereliquerint filii eius legem meam et in iudiciis meis non ambulaverint
 190 88 32 si iustitias meas profanaverint et mandata mea non custodierint
 190 88 33 visitabo in virga iniquitates eorum et in verberibus peccata eorum
 190 88 34 misericordiam autem meam non dispergam ab eo neque nocebo in veritate
 mea
 190 88 35 neque profanabo testamentum meum et quae procedunt de labiis meis non
 faciam irrita
 190 88 36 semel iuravi in sancto meo si David mentiar
 190 88 37 semen eius in aeternum manebit
 190 88 38 et thronus eius sicut sol in conspectu meo et sicut luna perfecta in aeternum et
 testis in caelo fidelis diapsalma
 190 88 39 tu vero reppulisti et despexisti distulisti christum tuum
 190 88 40 evertisti testamentum servi tui profanasti in terram sanctuarium eius
 190 88 41 destruxisti omnes sepes eius posuisti firmamenta eius formidinem
 190 88 42 diripuerunt eum omnes transeuntes viam factus est obprobrium vicinis suis
 190 88 43 exaltasti dexteram deprimentium eum laetificasti omnes inimicos eius
 190 88 44 avertisti adiutorium gladii eius et non es auxiliatus ei in bello
 190 88 45 destruxisti eum a mundatione sedem eius in terram conlisisti
 190 88 46 minorasti dies temporis eius perfudisti eum confusione diapsalma
 190 88 47 usquequo Domine avertis in finem exardescet sicut ignis ira tua
 190 88 48 memorare quae mea substantia numquid enim vane constituisti omnes filios
 hominum
 190 88 49 quis est homo qui vivet et non videbit mortem eruet animam suam de manu
 inferi diapsalma
 190 88 50 ubi sunt misericordiae tuae antiquae Domine sicut iurasti David in veritate tua
 190 88 51 memor esto Domine obprobrii servorum tuorum quod continui in sinu meo
 multarum gentium
 190 88 52 quod exprobraverunt inimici tui Domine quod exprobraverunt
 commutationem christi tui
 190 88 53 benedictus Dominus in aeternum fiat fiat
 190 89 1 oratio Mosi hominis Dei Domine refugium tu factus es nobis in generatione et
 generatione
 190 89 2 priusquam montes fierent et formaretur terra et orbis a saeculo usque in
 saeculum tu es Deus
 190 89 3 ne avertas hominem in humilitatem et dixisti convertimini filii hominum
 190 89 4 quoniam mille anni ante oculos tuos tamquam dies hesternae quae praeteriit et
 custodia in nocte
 190 89 5 quae pro nihilo habentur eorum anni erunt
 190 89 6 mane sicut herba transeat mane floreat et transeat vespere decidat induret et
 arescat
 190 89 7 quia defecimus in ira tua et in furore tuo turbati sumus
 190 89 8 posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo saeculum nostrum in
 inluminatione vultus tui
 190 89 9 quoniam omnes dies nostri defecerunt in ira tua defecimus anni nostri sicut
 aranea meditabantur
 190 89 10 dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni si autem in potentatibus
 octoginta anni et amplius eorum labor et dolor quoniam supervenit mansuetudo et corripiemur

190 89 11 quis novit potestatem irae tuae et prae timore tuo iram tuam
 190 89 12 dinumerare dexteram tuam sic notam fac et conpeditos corde in sapientia
 190 89 13 convertere Domine usquequo et deprecabilis esto super servos tuos
 190 89 14 repleti sumus mane misericordia tua et exultavimus et delectati sumus in
 omnibus diebus nostris
 190 89 15 laetati sumus pro diebus quibus nos humiliasti annis quibus vidimus mala
 190 89 16 et respice in servos tuos et in opera tua et dirige filios eorum
 190 89 17 et sit splendor Domini Dei nostri super nos et opera manuum nostrarum dirige
 super nos * et opus manuum nostrarum dirige;
 190 90 1 laus cantici David qui habitat in adiutorio Altissimi in protectione Dei caeli
 commorabitur
 190 90 2 dicet Domino susceptor meus es tu et refugium meum Deus meus sperabo in
 eum
 190 90 3 quoniam ipse liberabit me de laqueo venantium et a verbo aspero
 190 90 4 in scapulis suis obumbrabit te et sub pinnis eius sperabis
 190 90 5 scuto circumdabit te veritas eius non timebis a timore nocturno
 190 90 6 a sagitta volante in die a negotio perambulante in tenebris ab incursu et
 daemonio meridiano
 190 90 7 cadent a latere tuo mille et decem milia a dextris tuis ad te autem non
 adpropinquabit
 190 90 8 verumtamen oculis tuis considerabis et retributionem peccatorum videbis
 190 90 9 quoniam tu Domine spes mea Altissimum posuisti refugium tuum
 190 90 10 non accedent ad te mala et flagellum non adpropinquabit tabernaculo tuo
 190 90 11 quoniam angelis suis mandabit de te ut custodiant te in omnibus viis tuis
 190 90 12 in manibus portabunt te ne forte offendas ad lapidem pedem tuum
 190 90 13 super aspidem et basiliscum ambulabis %et; conculcabis leonem et draconem
 190 90 14 quoniam in me speravit et liberabo eum protegam eum quia cognovit nomen
 meum
 190 90 15 clamabit ad me et exaudiam eum cum ipso sum in tribulatione eripiam eum et
 clarificabo eum
 190 90 16 longitudine dierum replebo eum et ostendam illi salutare meum
 190 91 1 psalmus cantici in die sabbati
 190 91 2 bonum est confiteri Domino et psallere nomini tuo Altissime
 190 91 3 ad adnuntiandum mane misericordiam tuam et veritatem tuam per noctem
 190 91 4 in decacordo psalterio cum cantico in cithara
 190 91 5 quia delectasti me Domine in factura tua et in operibus manuum tuarum
 exultabo
 190 91 6 quam magnificata sunt opera tua Domine nimis profundae factae sunt
 cogitationes tuae
 190 91 7 vir insipiens non cognoscet et stultus non intellet haec
 190 91 8 cum exorti fuerint peccatores sicut faenum et apparuerint omnes qui
 operantur iniquitatem ut intereant in saeculum %saeculi;
 190 91 9 tu autem Altissimus in aeternum Domine
 190 91 10 *quoniam ecce inimici tui Domine; quoniam ecce inimici tui peribunt et
 dispergentur omnes qui operantur iniquitatem
 190 91 11 et exaltabitur sicut unicornis cornu meum et senectus mea in misericordia
 uberi
 190 91 12 et despexit oculus meus inimicis meis et insurgentibus in me malignantibus
 audiet auris mea
 190 91 13 iustus ut palma florebit ut cedrus Libani multiplicabitur
 190 91 14 plantati in domo Domini in atriis Dei nostri florebut
 190 91 15 adhuc multiplicabuntur in senecta uberi et bene patientes erunt

190 91 16 ut adnuntient quoniam rectus Dominus Deus noster et non est iniquitas in eo
 190 92 1 laus cantici David in die ante sabbatum quando inhabitata est terra Dominus
 regnavit decore indutus est indutus est Dominus fortitudine et praecinxit se etenim firmavit orbem
 terrae qui non commovebitur
 190 92 2 parata sedis tua ex tunc a saeculo tu es
 190 92 3 elevaverunt flumina Domine elevaverunt flumina vocem suam *elevabunt
 flumina fluctus suos;
 190 92 4 a vocibus aquarum multarum mirabiles elationes maris mirabilis in altis
 Dominus
 190 92 5 testimonia tua credibilia facta sunt nimis domum tuam decet sanctitudo
 Domine in longitudine dierum
 190 93 1 psalmus David quarta sabbati Deus ultionum Dominus Deus ultionum libere
 egit
 190 93 2 exaltare qui iudicas terram redde retributionem superbis
 190 93 3 usquequo peccatores Domine usquequo peccatores gloriabuntur
 190 93 4 effabuntur et loquentur iniquitatem loquentur omnes qui operantur iniustitiam
 190 93 5 populum tuum Domine humiliaverunt et hereditatem tuam vexaverunt
 190 93 6 viduam et advenam interfecerunt et pupillos occiderunt
 190 93 7 et dixerunt non videbit Dominus nec intellet Deus Iacob
 190 93 8 intellegite qui insipientes estis in populo et stulti aliquando sapite
 190 93 9 qui plantavit aurem non audiet aut qui finxit oculum non considerat
 190 93 10 qui corripit gentes non arguet qui docet hominem scientiam
 190 93 11 Dominus scit cogitationes hominum quoniam vanae sunt
 190 93 12 beatus homo quem tu erudieris Domine et de lege tua docueris eum
 190 93 13 ut mitiges ei a diebus malis donec fodiatur peccatori fovea
 190 93 14 quia non repellet Dominus plebem suam et hereditatem suam non derelinquet
 190 93 15 quoadusque iustitia convertatur in iudicium et qui iuxta illam omnes qui recto
 sunt corde diapsalma
 190 93 16 quis consurget mihi adversus malignantes aut quis stabit mecum adversus
 operantes iniquitatem
 190 93 17 nisi quia Dominus adiuvit me paulo minus habitavit in inferno anima mea
 190 93 18 si dicebam motus est pes meus misericordia tua Domine adiuvabat me
 190 93 19 secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo consolationes tuae
 laetificaverunt animam meam
 190 93 20 numquid aderit tibi sedis iniquitatis qui fingis dolorem in praecepto
 190 93 21 captabunt in animam iusti et sanguinem innocentem condemnabunt
 190 93 22 et factus est Dominus mihi in refugium et Deus meus in adiutorem spei meae
 190 93 23 et reddet illis iniquitatem ipsorum et in malitia eorum disperdet eos disperdet
 illos Dominus Deus noster
 190 94 1 laus cantici David venite exultemus Domino iubilemus Deo salutari nostro
 190 94 2 praeoccupemus faciem eius in confessione et in psalmis iubilemus ei
 190 94 3 quoniam Deus magnus Dominus et rex magnus super omnes deos
 190 94 4 quia in manu eius fines terrae et altitudines montium ipsius sunt
 190 94 5 quoniam ipsius est mare et ipse fecit illud et siccam manus eius formaverunt
 190 94 6 venite adoremus et procidamus et ploremus ante Dominum qui fecit nos
 190 94 7 quia ipse est Deus noster et nos populus pascuae eius et oves manus eius
 190 94 8 hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra
 190 94 9 sicut in iritatione secundum diem temptationis in deserto ubi temptaverunt
 me patres vestri probaverunt *me; et viderunt opera mea
 190 94 10 quadraginta annis offensus fui generationi illi et dixi semper errant corde
 190 94 11 et isti non cognoverunt vias meas ut iuravi in ira mea si intrabunt in requiem
 meam

190 95 1 quando domus aedificabatur post captivitatem canticum huic David cantate
 Domino canticum novum cantate Domino omnis terra
 190 95 2 cantate Domino benedicite nomini eius adnuntiate diem de die salutare eius
 190 95 3 adnuntiate inter gentes gloriam eius in omnibus populis mirabilia eius
 190 95 4 quoniam magnus Dominus et laudabilis valde terribilis est super omnes deos
 190 95 5 quoniam omnes dii gentium daemonia at vero Dominus caelos fecit
 190 95 6 confessio et pulchritudo in conspectu eius sanctimonia et magnificentia in
 sanctificatione eius
 190 95 7 adferte Domino patriae gentium adferte Domino gloriam et honorem
 190 95 8 adferte Domino gloriam nomini eius tollite hostias et introite in atria eius
 190 95 9 adorete Dominum in atrio sancto eius commoveatur a facie eius universa terra
 190 95 10 dicite in gentibus quia Dominus regnavit etenim correxit orbem qui non
 movebitur iudicabit populos in aequitate
 190 95 11 laetentur caeli et exultet terra commoveatur mare et plenitudo eius
 190 95 12 gaudebunt campi et omnia quae in eis sunt tunc exultabunt omnia ligna
 silvarum
 190 95 13 a facie Domini quia venit quoniam venit iudicare terram iudicabit orbem
 terrae in aequitate et populos in veritate sua
 190 96 1 huic David quando terra eius restituta est Dominus regnavit exultet terra
 laetentur insulae multae
 190 96 2 nubes et caligo in circuitu eius iustitia et iudicium correctio sedis eius
 190 96 3 ignis ante ipsum praecedet et inflammabit in circuitu inimicos eius
 190 96 4 adluxerunt fulgora eius orbi terrae vidit et commota est terra
 190 96 5 montes sicut cera fluxerunt *a facie Domini; a facie Domini omnis terrae
 190 96 6 adnuntiaverunt caeli iustitiam eius et viderunt omnes populi gloriam eius
 190 96 7 confundantur omnes qui adorant sculptilia qui gloriantur in simulacris suis
 adorete eum omnes angeli eius
 190 96 8 audivit et laetata est Sion et exultaverunt filiae Iudaeae propter iudicia tua
 Domine
 190 96 9 quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram nimis superexaltatus es
 super omnes deos
 190 96 10 qui diligitis Dominum odite malum custodit animas sanctorum suorum de
 manu peccatoris liberabit eos
 190 96 11 lux orta est iusto et rectis corde laetitia
 190 96 12 laetamini iusti in Domino et confitemini memoriae sanctificationis eius
 190 97 1 psalmus David cantate Domino canticum novum quoniam mirabilia fecit
 salvavit sibi dextera eius et brachium sanctum eius
 190 97 2 notum fecit Dominus salutare suum in conspectu gentium revelavit iustitiam
 suam
 190 97 3 recordatus est misericordiae suae et veritatem suam domui Israhel viderunt
 omnes termini terrae salutare Dei nostri
 190 97 4 iubilate Domino omnis terra cantate et exultate et psallite
 190 97 5 psallite Domino in cithara in cithara et voce psalmi
 190 97 6 in tubis ductilibus et voce tubae corneae iubilate in conspectu regis Domini
 190 97 7 moveatur mare et plenitudo eius orbis terrarum et qui habitant in eo
 190 97 8 flumina plaudent manu simul montes exultabunt
 190 97 9 a conspectu Domini quoniam venit iudicare terram iudicabit orbem terrarum
 in iustitia et populos in aequitate
 190 98 1 psalmus David Dominus regnavit irascantur populi qui sedet super cherubin
 moveatur terra
 190 98 2 Dominus in Sion magnus et excelsus est super omnes populos
 190 98 3 confiteantur nomini tuo magno quoniam terribile et sanctum est

190 98 4 et honor regis iudicium diligit tu parasti directiones iudicium et iustitiam in
 Iacob tu fecisti
 190 98 5 exaltate Dominum Deum nostrum et adorate scabillum pedum eius quoniam
 sanctum est
 190 98 6 Moses et Aaron in sacerdotibus eius et Samuhel inter eos qui invocant nomen
 eius invocabant Dominum et ipse exaudiebat illos
 190 98 7 in columna nubis loquebatur ad eos custodiebant testimonia eius et
 praeceptum quod dedit illis
 190 98 8 Domine Deus noster tu exaudiebas illos Deus tu propitius fuisti eis et
 ulciscens in omnes adinventiones eorum
 190 98 9 exaltate Dominum Deum nostrum et adorate in monte sancto eius quoniam
 sanctus Dominus Deus noster
 190 99 1 psalmus in confessione
 190 99 2 iubilate Domino omnis terra servite Domino in laetitia introite in conspectu
 eius in exultatione
 190 99 3 scitote quoniam Dominus ipse est Deus ipse fecit nos et non ipsi nos populus
 eius et oves pascuae eius
 190 99 4 introite portas eius in confessione atria eius in hymnis confitemini illi laudate
 nomen eius
 190 99 5 quoniam suavis Dominus in aeternum misericordia eius et usque in
 generationem et generationem veritas eius
 190 100 1 David psalmus misericordiam et iudicium cantabo tibi Domine psallam
 190 100 2 et intellegam in via immaculata quando venies ad me perambulabam in
 innocentia cordis mei in medio domus meae
 190 100 3 non proponebam ante oculos meos rem iniustam facientes praevaricationes
 odivi non adhesit mihi
 190 100 4 cor pravum declinante a me maligno non cognoscebam
 190 100 5 detrahentem secreto proximo suo hunc persequebar superbo oculo et
 insatiabili corde cum hoc non edebam
 190 100 6 oculi mei ad fideles terrae ut sederent mecum ambulans in via immaculata hic
 mihi ministrabat
 190 100 7 non habitabat in medio domus meae qui facit superbiam qui loquitur iniqua
 non direxit in conspectu oculorum meorum
 190 100 8 in matutino interficiebam omnes peccatores terrae ut disperderem de civitate
 Domini omnes operantes iniquitatem
 190 101 1 oratio pauperis cum anxius fuerit et coram Domino effuderit precem suam
 190 101 2 Domine exaudi orationem meam et clamor meus ad te veniat
 190 101 3 non avertas faciem tuam a me in quacumque die tribulor inclina ad me aurem
 tuam in quacumque die invocavero te velociter exaudi me
 190 101 4 quia defecerunt sicut fumus dies mei et ossa mea sicut gremium aruerunt
 190 101 5 percussus est ut faenum et aruit cor meum quia oblitus sum comedere panem
 meum
 190 101 6 a voce gemitus mei adhesit os meum carni meae
 190 101 7 similis factus sum pelicano solitudinis factus sum sicut nycticorax in
 domicilio
 190 101 8 vigilavi et factus sum sicut passer solitarius in tecto
 190 101 9 tota die exprobrabant mihi inimici mei et qui laudabant me adversus me
 iurabant
 190 101 10 quia cinerem tamquam panem manducavi et poculum meum cum fletu
 miscebam
 190 101 11 a facie irae et indignationis tuae quia elevans adlisisisti me
 190 101 12 dies mei sicut umbra declinaverunt et ego sicut faenum arui

190 101 13 tu autem Domine in aeternum permanes et memoriale tuum in generationem
 et generationem
 190 101 14 tu exurgens misereberis Sion quia tempus miserendi eius quia venit tempus
 190 101 15 quoniam placuerunt servis tuis lapides eius et terrae eius miserebuntur
 190 101 16 et timebunt gentes nomen Domini et omnes reges terrae gloriam tuam
 190 101 17 quia aedificabit Dominus Sion et videbitur in gloria sua
 190 101 18 respexit in orationem humilium et non sprexit precem eorum
 190 101 19 scribantur haec in generationem alteram et populus qui creabitur laudabit
 Dominum
 190 101 20 quia prospexit de excelso sancto suo Dominus de caelo in terram aspexit
 190 101 21 ut audiret gemitum conpeditorum ut solvat filios interemptorum
 190 101 22 ut adnuntiet in Sion nomen Domini et laudem suam in Hierusalem
 190 101 23 in conveniendo populos in unum et reges ut serviant Domino
 190 101 24 respondit ei in via virtutis suae paucitatem dierum meorum nuntia mihi
 190 101 25 ne revoces me in dimidio dierum meorum in generationem et generationem
 anni tui
 190 101 26 initio tu Domine terram fundasti et opera manuum tuarum sunt caeli
 190 101 27 ipsi peribunt tu autem permanes et omnes sicut vestimentum veterescent et
 sicut opertorium mutabis eos et mutabuntur
 190 101 28 tu autem idem ipse es et anni tui non deficient
 190 101 29 filii servorum tuorum habitabunt et semen eorum in saeculum dirigetur
 190 102 1 ipsi David benedic anima mea Domino et omnia quae intra me sunt nomini
 sancto eius
 190 102 2 benedic anima mea Domino et noli oblivisci omnes retributiones eius
 190 102 3 qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis qui sanat omnes infirmitates tuas
 190 102 4 qui redimit de interitu vitam tuam qui coronat te in misericordia et
 miserationibus
 190 102 5 qui replet in bonis desiderium tuum renovabitur ut aquilae iuventus tua
 190 102 6 faciens misericordias Dominus et iudicium omnibus iniuriam patientibus
 190 102 7 notas fecit vias suas Mosi filiis Israhel voluntates suas
 190 102 8 miserator et misericors Dominus longanimis et multum misericors
 190 102 9 non in perpetuum irascetur neque in aeternum comminabitur
 190 102 10 non secundum peccata nostra fecit nobis nec secundum iniustitias nostras
 retribuit nobis
 190 102 11 quoniam secundum altitudinem caeli a terra corroboravit misericordiam suam
 super timentes se
 190 102 12 quantum distat ortus ab occidente longe fecit a nobis iniquitates nostras
 190 102 13 quomodo miseretur pater filiorum misertus est Dominus timentibus se
 190 102 14 quoniam ipse cognovit figmentum nostrum recordatus est quoniam pulvis
 sumus
 190 102 15 homo sicut faenum dies eius tamquam flos agri sic effloreat
 190 102 16 quoniam spiritus pertransivit in illo et non subsistet et non cognoscet amplius
 locum suum
 190 102 17 misericordia autem Domini ab aeterno et usque in aeternum super timentes
 eum et iustitia illius in filios filiorum
 190 102 18 his qui servant testamentum eius et memores sunt mandatorum ipsius ad
 faciendum ea
 190 102 19 Dominus in caelo paravit sedem suam et regnum ipsius omnibus dominabitur
 190 102 20 benedicite Domino angeli eius potentes virtute facientes verbum illius ad
 audiendam vocem sermonum eius
 190 102 21 benedicite Domino omnes virtutes eius ministri eius qui facitis voluntatem
 eius

190 102 22 benedicite Domino omnia opera eius in omni loco dominationis ipsius
 benedic anima mea Domino
 190 103 1 ipsi David benedic anima mea Domino Domine Deus meus magnificatus es
 vehementer confessionem et decorem induisti
 190 103 2 amictus lumine sicut vestimento extendens caelum sicut pellem
 190 103 3 qui tegis in aquis superiora eius qui ponis nubem ascensum tuum qui ambulat
 super pinnas ventorum
 190 103 4 qui facis angelos tuos spiritus et ministros tuos ignem urentem
 190 103 5 qui fundasti terram super stabilitatem suam non inclinabitur in saeculum
 saeculi
 190 103 6 abyssus sicut vestimentum amictus eius super montes stabunt aquae
 190 103 7 ab increpatione tua fugient a voce tonitruum tui formidabunt
 190 103 8 ascendunt montes et descendunt campi in locum quem fundasti eis
 190 103 9 terminum posuisti quem non transgredientur neque convertentur operire
 terram
 190 103 10 qui emittis fontes in convallibus inter medium montium pertransibunt aquae
 190 103 11 potabunt omnes bestiae agri expectabunt onagri in siti sua
 190 103 12 super ea volucres caeli habitabunt de medio petrarum dabunt vocem
 190 103 13 rigans montes de superioribus suis de fructu operum tuorum satiabitur terra
 190 103 14 producat faenum iumentis et herbam servituti hominum ut educas panem de
 terra
 190 103 15 et vinum laetificat cor hominis ut exhilaret faciem in oleo et panis cor
 hominis confirmat
 190 103 16 saturabuntur ligna campi et cedri Libani quas plantavit
 190 103 17 illic passeris nidificabunt erodii domus dux est eorum
 190 103 18 montes excelsi cervis petra refugium erinacis
 190 103 19 fecit lunam in tempora sol cognovit occasum suum
 190 103 20 posuisti tenebras et facta est nox in ipsa pertransibunt omnes bestiae silvae
 190 103 21 catuli leonum rugientes ut rapiant et quaerant a Deo escam sibi
 190 103 22 ortus est sol et congregati sunt et in cubilibus suis conlocabuntur
 190 103 23 exhibit homo ad opus suum et ad operationem suam usque ad vesperum
 190 103 24 quam magnificata sunt opera tua Domine omnia in sapientia fecisti impleta
 est terra possessione tua
 190 103 25 hoc mare magnum et spatiosum *manibus; illic reptilia quorum non est
 numerus animalia pusilla cum magnis
 190 103 26 illic naves pertransibunt draco iste quem formasti ad includendum ei
 190 103 27 omnia a te expectant ut des illis escam in tempore
 190 103 28 dante te illis colligent aperiente te manum tuam omnia implebuntur bonitate
 190 103 29 avertente autem te faciem turbabuntur auferes spiritum eorum et deficient et
 in pulverem suum revertentur
 190 103 30 emittes spiritum tuum et creabuntur et renovabis faciem terrae
 190 103 31 sit gloria Domini in saeculum laetabitur Dominus in operibus suis
 190 103 32 qui respicit terram et facit eam tremere qui tangit montes et fumigant
 190 103 33 cantabo Domino in vita mea psallam Deo meo quamdiu sum
 190 103 34 iucundum sit ei eloquium meum ego vero delectabor in Domino
 190 103 35 deficient peccatores a terra et iniqui ita ut non sint benedic anima mea
 Domino
 190 104 1 alleluia confitemini Domino et invocate nomen eius adnuntiate inter gentes
 opera eius
 190 104 2 cantate ei et psallite ei narrate omnia mirabilia eius
 190 104 3 laudamini in nomine sancto eius laetetur cor quaerentium Dominum
 190 104 4 quaerite Dominum et confirmamini quaerite faciem eius semper

190	104	5	mementote mirabilium eius quae fecit prodigia eius et iudicia oris eius
190	104	6	semen Abraham servi eius filii Iacob electi eius
190	104	7	ipse Dominus Deus noster in universa terra iudicia eius
190	104	8	memor fuit in saeculum testamenti sui verbi quod mandavit in mille
generationes			
190	104	9	quod disposuit ad Abraham et iuramenti sui ad Isaac
190	104	10	et statuit illud Iacob in praeceptum et Israhel in testamentum aeternum
190	104	11	dicens tibi dabo terram Chanaan funiculum hereditatis vestrae
190	104	12	cum essent numero breves paucissimos et incolas eius
190	104	13	et pertransierunt de gente in gentem et de regno ad populum alterum
190	104	14	non reliquit hominem nocere eis et corripuit pro eis reges
190	104	15	nolite tangere christos meos et in prophetis meis nolite malignari
190	104	16	et vocavit famem super terram omne firmamentum panis contrivit
190	104	17	misit ante eos virum in servum venundatus est Ioseph
190	104	18	humiliaverunt in conpedibus pedes eius ferrum pertransiit anima eius
190	104	19	donec veniret verbum eius eloquium Domini inflammavit eum
190	104	20	misit rex et solvit eum princeps populorum et dimisit eum
190	104	21	constituit eum dominum domus suae et principem omnis possessionis suae
190	104	22	ut erudiret principes eius sicut semet ipsum et senes eius prudentiam doceret
190	104	23	et intravit Israhel in Aegyptum et Iacob accola fuit in terra Cham
190	104	24	et auxit populum eius vehementer et firmavit eum super inimicos eius
190	104	25	convertit cor eorum ut odirent populum eius ut dolum facerent in servos eius
190	104	26	misit Mosen servum suum Aaron quem elegit ipsum
190	104	27	posuit in eis verba signorum suorum et prodigiorum in terra Cham
190	104	28	misit tenebras et obscuravit et non exacerbavit sermones suos
190	104	29	convertit aquas eorum in sanguinem et occidit pisces eorum
190	104	30	dedit terra eorum ranas in penetrabilibus regum ipsorum
190	104	31	dixit et venit cynomia et scinifes in omnibus finibus eorum
190	104	32	posuit pluvias eorum grandinem ignem conburentem in terra ipsorum
190	104	33	et percussit vineas eorum et ficulneas eorum et contrivit lignum finium eorum
190	104	34	dixit et venit lucusta et bruchus cuius non erat numerus
190	104	35	et comedit omne faenum in terra eorum et comedit omnem fructum terrae
eorum			
190	104	36	et percussit omne primogenitum in terra eorum primitias omnis laboris eorum
190	104	37	et eduxit eos in argento et auro et non erat in tribubus eorum infirmus
190	104	38	laetata est Aegyptus in profectione eorum quia incubuit timor eorum super
eos			
190	104	39	expandit nubem in protectionem eorum et ignem ut luceret eis per noctem
190	104	40	petierunt et venit coturnix et panem caeli saturavit eos
190	104	41	disrupit petram et fluxerunt aquae abierunt in sicco flumina
190	104	42	quoniam memor fuit verbi sancti sui quod habuit ad Abraham puerum suum
190	104	43	et eduxit populum suum in exultatione %et; electos suos in laetitia
190	104	44	et dedit illis regiones gentium et labores populorum possederunt
190	104	45	ut custodiant iustificationes eius et legem eius requirant
190	105	1	alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum
misericordia eius			
190	105	2	quis loquetur potentias Domini auditas faciet omnes laudes eius
190	105	3	beati qui custodiunt iudicium et faciunt iustitiam in omni tempore
190	105	4	memento nostri Domine in beneplacito populi tui visita nos in salutari tuo
190	105	5	ad videndum in bonitate electorum tuorum ad laetandum in laetitia gentis tuae
et lauderis cum hereditate tua			
190	105	6	peccavimus cum patribus nostris iniuste egimus iniquitatem fecimus

190 105 7 patres nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua non fuerunt memores
 multitudinis misericordiae tuae et inritaverunt ascendentes in mare * mare; Rubrum
 190 105 8 et salvavit eos propter nomen suum ut notam faceret potentiam suam
 190 105 9 et increpuit mare Rubrum et exsiccatum est et deduxit eos in abyssis sicut in
 deserto
 190 105 10 et salvavit eos de manu odientium et redemit eos de manu inimici
 190 105 11 et operuit aqua tribulantes eos unus ex eis non remansit
 190 105 12 et crediderunt in verbis eius et laudaverunt laudem eius
 190 105 13 cito fecerunt obliti sunt operum eius non sustinuerunt consilium eius
 190 105 14 et concupierunt concupiscentiam in deserto et temptaverunt Deum in
 inaquoso
 190 105 15 et dedit eis petitionem ipsorum et misit saturitatem in anima eorum
 190 105 16 et inritaverunt Mosen in castris Aaron sanctum Domini
 190 105 17 aperta est terra et deglutivit Dathan et operuit super congregationem Abiron
 190 105 18 et exarsit ignis in synagoga eorum flamma combusit peccatores
 190 105 19 et fecerunt vitulum in Choreb et adoraverunt sculptile
 190 105 20 et mutaverunt gloriam suam in similitudine vituli comedentis faenum
 190 105 21 obliti sunt Deum qui salvavit eos qui fecit magnalia in Aegypto
 190 105 22 mirabilia in terra Cham terribilia in mari Rubro
 190 105 23 et dixit ut disperderet eos si non Moses electus eius stetisset in confractione in
 conspectu eius ut averteret iram eius ne disperderet eos
 190 105 24 et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem non crediderunt verbo eius
 190 105 25 et murmurabant in tabernaculis suis non exaudierunt vocem Domini
 190 105 26 et elevavit manum suam super eos ut prosterneret eos in deserto
 190 105 27 et ut deiceret semen eorum in nationibus et dispergeret eos in regionibus
 190 105 28 et initiati sunt Beelphegor et comederunt sacrificia mortuorum
 190 105 29 et inritaverunt eum in adinventionibus suis et multiplicata est in eis ruina
 190 105 30 et stetit Finees et placavit et cessavit quassatio
 190 105 31 et reputatum est ei in iustitiam in generatione et generationem usque in
 sempiternum
 190 105 32 et inritaverunt ad aquam Contradictionis et vexatus est Moses propter eos
 190 105 33 quia exacerbaverunt spiritum eius et distinxit in labiis suis
 190 105 34 non disperdiderunt gentes quas dixit Dominus illis
 190 105 35 et commixti sunt inter gentes et didicerunt opera eorum
 190 105 36 et servierunt sculptilibus eorum et factum est illis in scandalum
 190 105 37 et immolaverunt filios suos et filias suas daemioniis
 190 105 38 et effuderunt sanguinem innocentem sanguinem filiorum suorum et filiarum
 *suarum; quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan et interfecta est terra in sanguinibus
 190 105 39 et contaminata est in operibus eorum et fornicati sunt in adinventionibus suis
 190 105 40 et iratus est furore Dominus in populo suo et abominatus est hereditatem
 suam
 190 105 41 et tradidit eos in manus gentium et dominati sunt eorum qui oderant eos
 190 105 42 et tribulaverunt eos inimici eorum et humiliati sunt sub manibus eorum
 190 105 43 saepe liberavit eos ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo et humiliati
 sunt in iniquitatibus suis
 190 105 44 et vidit cum tribularentur et audiret orationem eorum
 190 105 45 et memor fuit testamenti sui et paenituit eum secundum multitudinem
 misericordiae suae
 190 105 46 et dedit eos in misericordias in conspectu omnium qui ceperant eos
 190 105 47 salvos fac nos Domine Deus noster et congrega nos de nationibus ut
 confiteamur nomini tuo sancto et gloriemur in laude tua
 190 105 48 benedictus Dominus Deus Israhel a saeculo et usque in saeculum et dicet

omnis populus fiat fiat

190 106 1 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum
misericordia eius

190 106 2 dicant qui redempti sunt a Domino quos redemit de manu inimici de
regionibus congregavit eos

190 106 3 a solis ortu et occasu et ab aquilone et mari

190 106 4 erraverunt in solitudine in inaquoso viam civitatis habitaculi non invenerunt

190 106 5 esurientes et sitientes anima eorum in ipsis defecit

190 106 6 et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur et de necessitatibus eorum
eripuit eos

190 106 7 et deduxit eos in viam rectam ut irent in civitatem habitationis

190 106 8 confiteantur Domino misericordiae eius et mirabilia eius filiis hominum

190 106 9 quia satiavit animam inanem et animam esurientem satiavit bonis

190 106 10 sedentes in tenebris et umbra mortis vinctos in mendicitate et ferro

190 106 11 quia exacerbaverunt eloquia Dei et consilium Altissimi irritaverunt

190 106 12 et humiliatum est in laboribus cor eorum infirmati sunt nec fuit qui adiuveret

190 106 13 et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur et de necessitatibus eorum

liberavit eos

190 106 14 et eduxit eos de tenebris et umbra mortis et vincula eorum dirupit

190 106 15 confiteantur Domino misericordiae eius et mirabilia eius filiis hominum

190 106 16 quia contrivit portas aereas et vectes ferreos confregit

190 106 17 suscepit eos de via iniquitatis eorum propter iniustitias enim suas humiliati
sunt

190 106 18 omnem escam abominata est anima eorum et adpropinquaverunt usque ad
portas mortis

190 106 19 et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur et de necessitatibus eorum
liberavit eos

190 106 20 misit verbum suum et sanavit eos et eripuit eos de interitionibus eorum

190 106 21 confiteantur Domino misericordiae eius et mirabilia eius filiis hominum

190 106 22 et sacrificent sacrificium laudis et adnuntient opera eius in exultatione

190 106 23 qui descendunt mare in navibus facientes operationem in aquis multis

190 106 24 ipsi viderunt opera Domini et mirabilia eius in profundo

190 106 25 dixit et stetit spiritus procellae et exaltati sunt fluctus eius

190 106 26 ascendunt usque ad caelos et descendunt usque ad abyssos anima eorum in

malis tabescebat

190 106 27 turbati sunt et moti sunt sicut ebrius et omnis sapientia eorum devorata est

190 106 28 et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur et de necessitatibus eorum

eduxit eos

190 106 29 et statuit procellam %eius; in auram et siluerunt fluctus eius

190 106 30 et laetati sunt quia siluerunt et deduxit eos in portum voluntatis eorum

190 106 31 confiteantur Domino misericordiae eius et mirabilia eius filiis hominum

190 106 32 exaltent eum in ecclesia plebis et in cathedra seniorum laudent eum

190 106 33 posuit flumina in desertum et exitus aquarum in sitim

190 106 34 terram fructiferam in salsuginem a malitia inhabitantium in ea

190 106 35 posuit desertum in stagna aquarum et terram sine aqua in exitus aquarum

190 106 36 et conlocavit illic esurientes et constituerunt civitatem habitationis

190 106 37 et seminaverunt agros et plantaverunt vineas et fecerunt fructum nativitatis

190 106 38 et benedixit eis et multiplicati sunt nimis et iumenta eorum non minoravit

190 106 39 et pauci facti sunt et vexati sunt a tribulatione malorum et dolore

190 106 40 effusa est contemptio super principes et errare fecit eos in invio et non in via

190 106 41 et adjuvit pauperem de inopia et posuit sicut oves familias

190 106 42 videbunt recti et laetabuntur et omnis iniquitas oppilabit os suum

190 106 43 quis sapiens et custodiet haec et intellegent misericordias Domini
 190 107 1 canticum psalmi David
 190 107 2 paratum cor meum Deus paratum cor meum cantabo et psallam in gloria mea
 190 107 3 exsurge psalterium et cithara exurgam diluculo
 190 107 4 confitebor tibi in populis Domine et psallam tibi in nationibus
 190 107 5 quia magna super caelos misericordia tua et usque ad nubes veritas tua
 190 107 6 exaltare super caelos Deus et super omnem terram gloria tua
 190 107 7 ut liberentur dilecti tui salvum fac dextera tua et exaudi me
 190 107 8 Deus locutus est in sancto suo exaltabor et dividam Sicima et convallem
 tabernaculorum dimetiar
 190 107 9 meus est Galaad et meus est Manasse et Efraim susceptio capitis mei Iuda
 rex meus
 190 107 10 Moab lebes spei meae in Idumeam extendam calciamentum meum mihi
 alienigenae amici facti sunt
 190 107 11 quis deducet me in civitatem munitam quis deducet me usque in Idumeam
 190 107 12 nonne tu Deus qui reppulisti nos et non exhibis Deus in virtutibus nostris
 190 107 13 da nobis auxilium de tribulatione quia vana salus hominis
 190 107 14 in Deo faciemus virtutem et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros
 190 108 1 in finem David psalmus
 190 108 2 Deus laudem meam ne tacueris quia os peccatoris et os dolosi super me
 apertum est
 190 108 3 locuti sunt adversum me lingua dolosa et sermonibus odii circuierunt me et
 expugnaverunt me gratis
 190 108 4 pro eo ut me diligerent detrahebant mihi ego autem orabam
 190 108 5 et posuerunt adversum me mala pro bonis et odium pro dilectione mea
 190 108 6 constitue super eum peccatorem et diabolus stet a dextris eius
 190 108 7 cum iudicatur exeat condemnatus et oratio eius fiat in peccatum
 190 108 8 fiant dies eius pauci et episcopatum eius accipiat alter
 190 108 9 fiant filii eius orfani et uxor eius vidua
 190 108 10 nutantes transferantur filii eius et mendicent eiciantur de habitationibus suis
 190 108 11 scrutetur fenerator omnem substantiam eius et diripiant alieni labores eius
 190 108 12 non sit illi adiutor nec sit qui misereatur pupillis eius
 190 108 13 fiant nati eius in interitum in generatione una deleatur nomen eius
 190 108 14 in memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu Domini et peccatum
 matris eius non deleatur
 190 108 15 fiant contra Dominum semper et dispereat de terra memoria eorum
 190 108 16 pro eo quod non est recordatus facere misericordiam
 190 108 17 et persecutus est hominem inopem et mendicum et conpunctum corde
 mortificare
 190 108 18 et dilexit maledictionem et veniet ei et noluit benedictionem et elongabitur ab
 eo et induit maledictionem sicut vestimentum et intravit sicut aqua in interiora eius et sicut oleum in
 ossibus eius
 190 108 19 fiat ei sicut vestimentum quo operitur et sicut zona qua semper praecingitur
 190 108 20 hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud Dominum et qui loquuntur mala
 adversus animam meam
 190 108 21 et tu Domine Domine fac mecum propter nomen tuum quia suavis
 misericordia tua libera me
 190 108 22 quia egenus et pauper ego sum et cor meum turbatum est intra me
 190 108 23 sicut umbra cum declinat ablatus sum excussus sum sicut lucustae
 190 108 24 genua mea infirmata sunt a ieiunio et caro mea inmutata est propter oleum
 190 108 25 et ego factus sum obprobrium illis viderunt me moverunt capita sua
 190 108 26 adiuva me Domine Deus meus salvum fac me secundum misericordiam tuam

190 108 27 et sciant quia manus tua haec tu Domine fecisti eam
 190 108 28 maledicent illi et tu benedices qui insurgunt in me confundantur servus autem
 tuus laetabitur
 190 108 29 induantur qui detrahunt mihi pudore et operiantur sicut deploide confusione
 sua
 190 108 30 confitebor Domino nimis in ore meo et in medio multorum laudabo eum
 190 108 31 quia adstetit a dextris pauperis ut salvam faceret a persequentibus animam
 meam
 190 109 1 David psalmus dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam
 inimicos tuos scabillum pedum tuorum
 190 109 2 virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion dominare in medio inimicorum
 tuorum
 190 109 3 tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum ex utero ante
 luciferum genui te
 190 109 4 iuravit Dominus et non paenitebit eum tu es sacerdos in aeternum secundum
 ordinem Melchisedech
 190 109 5 Dominus a dextris tuis confregit in die irae suae reges
 190 109 6 iudicabit in nationibus implebit cadavera conquassabit capita in terra
 multorum
 190 109 7 de torrente in via bibit propterea exaltabit caput
 190 110 1 alleluia reversionis Aggei et Zacchariae confitebor tibi Domine in toto corde
 meo in consilio iustorum et congregatione
 190 110 2 magna opera Domini exquisita in omnes voluntates eius
 190 110 3 confessio et magnificentia opus eius et iustitia eius manet in saeculum saeculi
 190 110 4 memoriam fecit mirabilium suorum misericors et miserator Dominus
 190 110 5 escam dedit timentibus se memor erit in saeculum testamenti sui
 190 110 6 virtutem operum suorum adnuntiabit populo suo
 190 110 7 ut det illis hereditatem gentium opera manuum eius veritas et iudicium
 190 110 8 fidelia omnia mandata eius confirmata in saeculum saeculi facta in veritate et
 aequitate
 190 110 9 redemptionem misit populo suo mandavit in aeternum testamentum suum
 sanctum et terribile nomen eius
 190 110 10 initium sapientiae timor Domini intellectus bonus omnibus facientibus eum
 laudatio eius manet in saeculum %saeculi;
 190 111 1 alleluia reversionis Aggei et Zacchariae beatus vir qui timet Dominum in
 mandatis eius volet nimis
 190 111 2 potens in terra erit semen eius generatio rectorum benedicetur
 190 111 3 gloria et divitiae in domo eius et iustitia eius manet in saeculum saeculi
 190 111 4 exortum est in tenebris lumen rectis misericors et miserator et iustus
 190 111 5 iucundus homo qui miseretur et commodat disponet sermones suos in iudicio
 190 111 6 quia in aeternum non commovebitur
 190 111 7 in memoria aeterna erit iustus ab auditione mala non timebit paratum cor eius
 sperare in Domino
 190 111 8 confirmatum est cor eius non commovebitur donec dispiciat inimicos suos
 190 111 9 dispersit dedit pauperibus iustitia eius manet in saeculum saeculi cornu eius
 exaltabitur in gloria
 190 111 10 peccator videbit et irascetur dentibus suis fremet et tabescet desiderium
 peccatorum peribit
 190 112 1 alleluia laudate pueri Dominum laudate nomen Domini
 190 112 2 sit nomen Domini benedictum ex hoc nunc et usque in saeculum
 190 112 3 a solis ortu usque ad occasum laudabile nomen Domini
 190 112 4 excelsus super omnes gentes Dominus super caelos gloria eius

190 112 5 quis sicut Dominus Deus noster qui in altis habitat
 190 112 6 et humilia respicit in caelo et in terra
 190 112 7 suscitans a terra inopem et de stercore erigens pauperem
 190 112 8 ut conlocet eum cum principibus cum principibus populi sui
 190 112 9 qui habitare facit sterilem in domo matrem filiorum laetantem
 190 113 1 alleluia in exitu Israhel de Aegypto domus Iacob de populo barbaro
 190 113 2 facta est Iudaea sanctificatio eius Israhel potestas eius
 190 113 3 mare vidit et fugit Iordanis conversus est retrorsum
 190 113 4 montes exultaverunt ut arietes colles sicut agni ovium
 190 113 5 quid est tibi mare quod fugisti et tu Iordanis quia conversus es retrorsum
 190 113 6 montes exultastis sicut arietes et colles sicut agni ovium
 190 113 7 a facie Domini mota est terra a facie Dei Iacob
 190 113 8 qui convertit petram in stagna aquarum et rupem in fontes aquarum
 190 113 9 non nobis Domine non nobis sed nomini tuo da gloriam
 190 113 10 super misericordia tua et veritate tua nequando dicant gentes ubi est Deus
 eorum
 190 113 11 Deus autem noster in caelo omnia quaecumque voluit fecit
 190 113 12 simulacra gentium argentum et aurum opera manuum hominum
 190 113 13 os habent et non loquentur oculos habent et non videbunt
 190 113 14 aures habent et non audient nares habent et non odorabuntur
 190 113 15 manus habent et non palpabunt pedes habent et non ambulabunt non
 clamabunt in gutture suo
 190 113 16 similes illis fiant qui faciunt ea et omnes qui confidunt in eis
 190 113 17 domus Israhel speravit in Domino adiutor eorum et protector eorum est
 190 113 18 domus Aaron speravit in Domino adiutor eorum et protector eorum est
 190 113 19 qui timent Dominum speraverunt in Domino adiutor eorum et protector
 eorum est
 190 113 20 Dominus memor fuit nostri et benedixit nobis benedixit domui Israhel
 benedixit domui Aaron
 190 113 21 benedixit omnibus qui timent Dominum pusillis cum maioribus
 190 113 22 adiciat Dominus super vos super vos et super filios vestros
 190 113 23 benedicti vos Domino qui fecit caelum et terram
 190 113 24 caelum caeli Domino terram autem dedit filiis hominum
 190 113 25 non mortui laudabunt te Domine neque omnes qui descendunt in infernum
 190 113 26 sed nos qui vivimus benedicimus Domino ex hoc nunc et usque in saeculum
 190 114 1 alleluia dilexi quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meae
 190 114 2 quia inclinavit aurem suam mihi et in diebus meis invocabo te
 190 114 3 circumdederunt me dolores mortis pericula inferni invenerunt me
 tribulationem et dolorem inveni
 190 114 4 et nomen Domini invocavi o Domine libera animam meam
 190 114 5 misericors Dominus et iustus et Deus noster miseretur
 190 114 6 custodiens parvulos Dominus humiliatus sum et liberavit me
 190 114 7 convertere anima mea in requiem tuam quia Dominus benefecit tibi
 190 114 8 quia eripuit animam meam de morte oculos meos a lacrimis pedes meos a
 lapsu
 190 114 9 placebo Domino in regione vivorum
 190 115 10 alleluia credidi propter quod locutus sum ego autem humiliatus sum nimis
 190 115 11 ego dixi in excessu meo omnis homo mendax
 190 115 12 quid retribuam Domino pro omnibus quae retribuit mihi
 190 115 13 calicem salutaris accipiam et nomen Domini invocabo
 190 115 14 vota mea Domino reddam coram omni populo eius
 190 115 15 pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius

190 115 16 o Domine quia ego servus tuus ego servus tuus et filius ancillae tuae
 disruptisti vincula mea
 190 115 17 tibi sacrificabo hostiam laudis et in nomine Domini invocabo
 190 115 18 vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius
 190 115 19 in atriis domus Domini in medio tui Hierusalem
 190 116 1 alleluia laudate Dominum omnes gentes laudate eum omnes populi
 190 116 2 quoniam confirmata est super nos misericordia eius et veritas Domini manet
 in saeculum
 190 117 1 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum
 misericordia eius
 190 117 2 dicat nunc Israhel quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius
 190 117 3 dicat nunc domus Aaron quoniam in saeculum misericordia eius
 190 117 4 dicant nunc qui timent Dominum quoniam in saeculum misericordia eius
 190 117 5 de tribulatione invocavi Dominum et exaudivit me in latitudinem Dominus
 190 117 6 Dominus mihi adiutor non timebo quid faciat mihi homo
 190 117 7 Dominus mihi adiutor et ego despiciam inimicos meos
 190 117 8 bonum est confidere in Domino quam confidere in homine
 190 117 9 bonum est sperare in Domino quam sperare in principibus
 190 117 10 omnes gentes circumierunt me et in nomine Domini *quia; ultus sum in eos
 190 117 11 circumdantes circumdederunt me in nomine autem Domini * quia; ultus sum
 in eos
 190 117 12 circumdederunt me sicut apes et exarserunt sicut ignis in spinis et in nomine
 Domini * quia; ultus sum in eos
 190 117 13 impulsus eversus sum ut caderem et Dominus suscepit me
 190 117 14 fortitudo mea et laudatio mea Dominus et factus est mihi in salutem
 190 117 15 vox exultationis et salutis in tabernaculis iustorum
 190 117 16 dextera Domini fecit virtutem dextera Domini exaltavit me dextera Domini
 fecit virtutem
 190 117 17 non moriar sed vivam et narrabo opera Domini
 190 117 18 castigans castigavit me Dominus et morti non tradidit me
 190 117 19 aperite mihi portas iustitiae ingressus in eas confitebor Domino
 190 117 20 haec porta Domini iusti intrabunt in eam
 190 117 21 confitebor tibi quoniam exaudisti me et factus es mihi in salutem
 190 117 22 lapidem quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli
 190 117 23 a Domino factum est istud hoc est mirabile in oculis nostris
 190 117 24 haec est dies quam fecit Dominus exultemus et laetemur in ea
 190 117 25 o Domine salvum fac o Domine prosperare
 190 117 26 benedictus qui venturus est in nomine Domini benediximus vobis de domo
 Domini
 190 117 27 Deus Dominus et inluxit nobis constituite diem sollempnem in condensis
 usque ad cornua altaris
 190 117 28 Deus meus es tu et confitebor tibi Deus meus % es tu; et exaltabo te
 confitebor tibi quoniam exaudisti me et factus es mihi in salutem
 190 117 29 confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius
 190 118 1 alleluia aleph beati immaculati in via qui ambulant in lege Domini
 190 118 2 beati qui scrutantur testimonia eius in toto corde exquirent eum
 190 118 3 non enim qui operantur iniquitatem in viis eius ambulaverunt
 190 118 4 tu mandasti mandata tua custodire nimis
 190 118 5 utinam dirigantur viae meae ad custodiendas iustificationes tuas
 190 118 6 tunc non confundar cum perspexero in omnibus mandatis tuis
 190 118 7 confitebor tibi in directione cordis in eo quod didici iudicia iustitiae tuae
 190 118 8 iustificationes tuas custodiam non me derelinquas usquequaque

190 118 9 beth in quo corrigit adulescentior viam suam in custodiendo sermones tuos
 190 118 10 in toto corde meo exquisivi te non repellas me a mandatis tuis
 190 118 11 in corde meo abscondi eloquia tua ut non peccem tibi
 190 118 12 benedictus es Domine doce me iustificationes tuas
 190 118 13 in labiis meis pronuntiavi omnia iudicia oris tui
 190 118 14 in via testimoniorum tuorum delectatus sum sicut in omnibus divitiis
 190 118 15 in mandatis tuis exercebor et considerabo vias tuas
 190 118 16 in iustificationibus tuis meditabor non obliviscar sermones tuos
 190 118 17 gimel retribue servo tuo vivifica me et custodiam sermones tuos
 190 118 18 revela oculos meos et considerabo mirabilia de lege tua
 190 118 19 incola ego sum in terra non abscondas a me mandata tua
 190 118 20 concupivit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore
 190 118 21 increpasti superbos maledicti qui declinant a mandatis tuis
 190 118 22 aufer a me obprobrium et contemptum quia testimonia tua exquisivi
 190 118 23 etenim sederunt principes et adversum me loquebantur servus autem tuus
 exercebatur in iustificationibus tuis
 190 118 24 nam et testimonia tua meditatio mea et consilium meum iustificationes tuae
 190 118 25 delectatus adhesit pavimento anima mea vivifica me secundum verbum tuum
 190 118 26 vias meas enuntiavi et exaudisti me doce me iustificationes tuas
 190 118 27 viam iustificationum tuarum instrue me et exercebor in mirabilibus tuis
 190 118 28 dormitavit anima mea prae taedio confirma me in verbis tuis
 190 118 29 viam iniquitatis amove a me et lege tua miserere mei
 190 118 30 viam veritatis elegi iudicia tua non sum oblitus
 190 118 31 adhesi testimoniis tuis Domine noli me confundere
 190 118 32 viam mandatorum tuorum cucurri cum dilatasti cor meum
 190 118 33 he legem pone mihi Domine viam iustificationum tuarum et exquiram eam
 semper
 190 118 34 da mihi intellectum et scrutabor legem tuam et custodiam illam in toto corde
 meo
 190 118 35 deduc me in semita mandatorum tuorum quia ipsam volui
 190 118 36 inclina cor meum in testimonia tua et non in avaritiam
 190 118 37 averte oculos meos ne videant vanitatem in via tua vivifica me
 190 118 38 statue servo tuo eloquium tuum in timore tuo
 190 118 39 amputa obprobrium meum quod suspicatus sum quia iudicia tua iucunda
 190 118 40 ecce concupivi mandata tua in aequitate tua vivifica me
 190 118 41 vav et veniat super me misericordia tua Domine salutare tuum secundum
 eloquium tuum
 190 118 42 et respondebo exprobrantibus mihi verbum quia speravi in sermonibus tuis
 190 118 43 et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque quia in iudiciis tuis
 supersperavi
 190 118 44 et custodiam legem tuam semper in saeculum et in saeculum saeculi
 190 118 45 et ambulabam in latitudine quia mandata tua exquisivi
 190 118 46 et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum et non confundebar
 190 118 47 et meditabar in mandatis tuis quae dilexi
 190 118 48 et levavi manus meas ad mandata quae dilexi et exercebar in iustificationibus
 tuis
 190 118 49 zai memor esto verbi tui servo tuo in quo mihi spem dedisti
 190 118 50 haec me consolata est in humilitate mea quia eloquium tuum vivificavit me
 190 118 51 superbi inique agebant usquequaque a lege autem tua non declinavi
 190 118 52 memor fui iudiciorum tuorum a saeculo Domine et consolatus sum
 190 118 53 defectio tenuit me prae peccatoribus derelinquentibus legem tuam
 190 118 54 cantabiles mihi erant iustificationes tuae in loco peregrinationis meae

190 118 55 memor fui in nocte nominis tui Domine et custodivi legem tuam
190 118 56 haec facta est mihi quia iustificationes tuas exquisivi
190 118 57 heth portio mea Dominus dixi custodire legem tuam
190 118 58 deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo miserere mei secundum
eloquium tuum
190 118 59 cogitavi vias meas et avertisti pedes meos in testimonia tua
190 118 60 paratus sum et non sum turbatus ut custodiam mandata tua
190 118 61 funes peccatorum circumplexi sunt me et legem tuam non sum oblitus
190 118 62 media nocte surgebam ad confitendum tibi super iudicia iustificationis tuae
190 118 63 particeps ego sum omnium timentium te et custodientium mandata tua
190 118 64 misericordia Domini plena est terra iustificationes tuas doce me
190 118 65 teth bonitatem fecisti cum servo tuo Domine secundum verbum tuum
190 118 66 bonitatem et disciplinam et scientiam doce me quia mandatis tuis credidi
190 118 67 priusquam humiliarer ego deliqui propterea eloquium tuum custodivi
190 118 68 bonus es tu et in bonitate tua doce me iustificationes tuas
190 118 69 multiplicata est super me iniquitas superbiorum ego autem in toto corde
scrutabor mandata tua
190 118 70 coagulatum est sicut lac cor eorum ego vero legem tuam meditatus sum
190 118 71 bonum mihi quia humiliasti me ut discam iustificationes tuas
190 118 72 bonum mihi lex oris tui super milia auri et argenti
190 118 73 ioth manus tuae fecerunt me et plasmaverunt me da mihi intellectum et
discam mandata tua
190 118 74 qui timent te videbunt me et laetabuntur quia in verba tua supersperavi
190 118 75 cognovi Domine quia aequitas iudicia tua et veritate humiliasti me
190 118 76 fiat misericordia tua ut consoletur me secundum eloquium tuum servo tuo
190 118 77 veniant mihi miserationes tuae et vivam quia lex tua meditatio mea est
190 118 78 confundantur superbi quia iniuste iniquitatem fecerunt in me ego autem
exercebor in mandatis tuis
190 118 79 convertantur mihi timentes te et qui noverunt testimonia tua
190 118 80 fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis ut non confundar
190 118 81 caf defecit in salutare tuum anima mea in verbum tuum supersperavi
190 118 82 defecerunt oculi mei in eloquium tuum dicentes quando consolaberis me
190 118 83 quia factus sum sicut uter in pruina iustificationes tuas non sum oblitus
190 118 84 quot sunt dies servo tuo quando facies de persequentibus me iudicium
190 118 85 narraverunt mihi iniqui fabulationes sed non ut lex tua
190 118 86 omnia mandata tua veritas inique persecuti sunt me adiuva me
190 118 87 paulo minus consummaverunt me in terra ego autem non dereliqui mandata
tua
190 118 88 secundum misericordiam tuam vivifica me et custodiam testimonia oris tui
190 118 89 lamed in aeternum Domine verbum tuum permanet in caelo
190 118 90 in generationem et generationem veritas tua fundasti terram et permanet
190 118 91 ordinatione tua perseverat dies quoniam omnia serviunt tibi
190 118 92 nisi quod lex tua meditatio mea est tunc forte perissem in humilitate mea
190 118 93 in aeternum non obliviscar iustificationes tuas quia in ipsis vivificasti me
190 118 94 tuus sum ego salvum me fac quoniam iustificationes tuas exquisivi
190 118 95 me expectaverunt peccatores ut perderent me testimonia tua intellexi
190 118 96 omni consummationi vidi finem latum mandatum tuum nimis
190 118 97 mem quomodo dilexi legem tuam tota die meditatio mea est
190 118 98 super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo quia in aeternum mihi
est
190 118 99 super omnes docentes me intellexi quia testimonia tua meditatio mea est
190 118 100 super senes intellexi quia mandata tua quaesivi

190	118	101	ab omni via mala prohibui pedes meos ut custodiam verba tua
190	118	102	a iudiciis tuis non declinavi quia tu legem posuisti mihi
190	118	103	quam dulcia faucibus meis eloquia tua super mel ori meo
190	118	104	a mandatis tuis intellexi propterea odivi omnem viam iniquitatis
190	118	105	nun lucerna pedibus meis verbum tuum et lumen semitis meis
190	118	106	iuravi et statui custodire iudicia iustitiae tuae
190	118	107	humiliatus sum usquequaque Domine vivifica me secundum verbum tuum
190	118	108	voluntaria oris mei beneplacita fac Domine et iudicia tua doce me
190	118	109	anima mea in manibus meis semper et legem tuam non sum oblitus
190	118	110	posuerunt peccatores laqueum mihi et de mandatis tuis non erravi
190	118	111	hereditate adquisivi testimonia tua in aeternum quia exultatio cordis mei sunt
190	118	112	inclinavi cor meum ad faciendas iustificationes tuas in aeternum propter
retributionem			
190	118	113	samech iniquos odio habui et legem tuam dilexi
190	118	114	adiutor meus et susceptor meus es tu in verbum tuum supersperavi
190	118	115	declinate a me maligni et scrutabor mandata Dei mei
190	118	116	suscipe me secundum eloquium tuum et vivam et non confundas me ab
expectatione mea			
190	118	117	adiuva me et salvus ero et meditabor in iustificationibus tuis semper
190	118	118	sprevisti omnes discedentes a iustitiis tuis quia iniusta cogitatio eorum
190	118	119	praevaricantes reputavi omnes peccatores terrae ideo dilexi testimonia tua
190	118	120	confige timore tuo carnes meas a iudiciis %enim; tuis timui
190	118	121	ain feci iudicium et iustitiam non tradas me calumniantibus me
190	118	122	suscipe servum tuum in bonum non calumnientur me superbi
190	118	123	oculi mei defecerunt in salutare tuum et in eloquium iustitiae tuae
190	118	124	fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam et iustificationes tuas doce
me			
190	118	125	servus tuus sum ego da mihi intellectum et sciam testimonia tua
190	118	126	tempus faciendi Domino dissipaverunt legem tuam
190	118	127	ideo dilexi mandata tua super aurum et topazion
190	118	128	propterea ad omnia mandata tua dirigebar omnem viam iniquam odio habui
190	118	129	fe mirabilia testimonia tua ideo scrutata est ea anima mea
190	118	130	declaratio sermonum tuorum inluminat et intellectum dat parvulis
190	118	131	os meum aperui et adtraxi spiritum quia mandata tua desiderabam
190	118	132	aspice in me et miserere mei secundum iudicium diligentium nomen tuum
190	118	133	gressus meos dirige secundum eloquium tuum et non dominetur mei omnis
iniustitia			
190	118	134	redime me a calumniis hominum et custodiam mandata tua
190	118	135	faciem tuam inlumina super servum tuum et doce me iustificationes tuas
190	118	136	exitus aquarum deduxerunt oculi mei quia non custodierunt legem tuam
190	118	137	sade iustus es Domine et rectum iudicium tuum
190	118	138	mandasti iustitiam testimonia tua et veritatem tuam nimis
190	118	139	tabescere me fecit zelus meus quia obliti sunt verba tua inimici mei
190	118	140	ignitum eloquium tuum vehementer et servus tuus dilexit illud
190	118	141	adulescentulus sum ego et contemptus iustificationes tuas non sum oblitus
190	118	142	iustitia tua iustitia in aeternum et lex tua veritas
190	118	143	tribulatio et angustia invenerunt me mandata tua meditatio mea
190	118	144	aequitas testimonia tua in aeternum intellectum da mihi et vivam
190	118	145	cof clamavi in toto corde exaudi me Domine iustificationes tuas requiram
190	118	146	clamavi te salvum me fac et custodiam mandata tua
190	118	147	praeveni in maturitate et clamavi in verba tua supersperavi
190	118	148	praevenierunt oculi mei ad diluculum ut meditarer eloquia tua

190 118 149 vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine secundum
 iudicium tuum vivifica me
 190 118 150 adpropinquaverunt persequentes me iniquitate a lege autem tua longe facti
 sunt
 190 118 151 prope es tu Domine et omnes viae tuae veritas
 190 118 152 initio cognovi de testimoniis tuis quia in aeternum fundasti ea
 190 118 153 res vide humilitatem meam et eripe me quia legem tuam non sum oblitus
 190 118 154 iudica iudicium meum et redime me propter eloquium tuum vivifica me
 190 118 155 longe a peccatoribus salus quia iustificationes tuas non exquisierunt
 190 118 156 misericordiae tuae multae Domine secundum iudicia tua vivifica me
 190 118 157 multi qui persequuntur me et tribulant me a testimoniis tuis non declinavi
 190 118 158 vidi praevaricantes et tabescebam quia eloquia tua non custodierunt
 190 118 159 vide quoniam mandata tua dilexi Domine in misericordia tua vivifica me
 190 118 160 principium verborum tuorum veritas et in aeternum omnia iudicia iustitiae
 tuae
 190 118 161 sen principes persecuti sunt me gratis et a verbis tuis formidavit cor meum
 190 118 162 laetabor ego super eloquia tua sicut qui invenit spolia multa
 190 118 163 iniquitatem odio habui et abominatus sum legem autem tuam dilexi
 190 118 164 septies in die laudem dixi tibi super iudicia iustitiae tuae
 190 118 165 pax multa diligentibus legem tuam et non est illis scandalum
 190 118 166 expectabam salutare tuum Domine et mandata tua dilexi
 190 118 167 custodivit anima mea testimonia tua et dilexi ea vehementer
 190 118 168 servavi mandata tua et testimonia tua quia omnes viae meae in conspectu tuo
 190 118 169 thau adpropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine iuxta eloquium
 tuum da mihi intellectum
 190 118 170 intret postulatio mea in conspectu tuo secundum eloquium tuum eripe me
 190 118 171 eructabunt labia mea hymnum cum docueris me iustificationes tuas
 190 118 172 pronuntiabit lingua mea eloquium tuum quia omnia mandata tua aequitas
 190 118 173 fiat manus tua ut salvet me quoniam mandata tua elegi
 190 118 174 concupivi salutare tuum Domine et lex tua meditatio mea
 190 118 175 vivet anima mea et laudabit te et iudicia tua adiuvabunt me
 190 118 176 erravi sicut ovis quae periit quaere servum tuum quia mandata tua non sum
 oblitus
 190 119 1 canticum graduum ad Dominum cum tribularer clamavi et exaudivit me
 190 119 2 Domine libera animam meam a labiis iniquis a lingua dolosa
 190 119 3 quid detur tibi et quid adponatur tibi ad linguam dolosam
 190 119 4 sagittae potentis acutae cum carbonibus desolatoriis
 190 119 5 heu mihi quia incolatus meus prolongatus est habitavi cum habitationibus
 Cedar
 190 119 6 multum incola fuit anima mea
 190 119 7 cum his qui oderant pacem eram pacificus cum loquebar illis inpugnabant me
 gratis
 190 120 1 canticum graduum levavi oculos meos in montes unde veniet auxilium mihi
 190 120 2 auxilium meum a Domino qui fecit caelum et terram
 190 120 3 non det in commotionem pedem tuum neque dormitet qui custodit te
 190 120 4 ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israhel
 190 120 5 Dominus custodit te Dominus protectio tua super manum dexteram tuam
 190 120 6 per diem sol non uret te neque luna per noctem
 190 120 7 Dominus custodit te ab omni malo custodiat animam tuam Dominus
 190 120 8 Dominus custodiat introitum tuum et exitum tuum ex hoc nunc et usque in
 saeculum
 190 121 1 canticum graduum huic David laetatus sum in his quae dicta sunt mihi in

domum Domini ibimus

- 190 121 2 stantes erant pedes nostri in atriis tuis Hierusalem
190 121 3 Hierusalem quae aedificatur ut civitas cuius participatio eius in id ipsum
190 121 4 illic enim ascenderunt tribus tribus Domini testimonium Israhel ad
confitendum nomini Domini
190 121 5 quia illic sederunt sedes in iudicium sedes super domum David
190 121 6 rogate quae ad pacem sunt Hierusalem et abundantia diligentibus te
190 121 7 fiat pax in virtute tua et abundantia in turribus tuis
190 121 8 propter fratres meos et proximos meos loquebar pacem de te
190 121 9 propter domum Domini Dei nostri quaesivi bona tibi
190 122 1 canticum graduum ad te levavi oculos meos qui habitas in caelo
190 122 2 ecce sicut oculi servorum in manibus dominorum suorum sicut oculi ancillae
in manibus dominae eius ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nostri
190 122 3 miserere nostri Domine miserere nostri quia multum repleti sumus
despectione
190 122 4 quia multum repleta est anima nostra obprobrium abundantibus et despectio
superbis
190 123 1 canticum graduum huic David nisi quia Dominus erat in nobis dicat nunc
Israhel
190 123 2 nisi quia Dominus erat in nobis cum exurgerent in nos homines
190 123 3 forte vivos deglutissent nos cum irasceretur furor eorum in nos
190 123 4 forsitan aqua absorbuisset nos
190 123 5 torrentem pertransivit anima nostra forsitan pertransisset anima nostra aquam
intolerabilem
190 123 6 benedictus Dominus qui non dedit nos in captionem dentibus eorum
190 123 7 anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium laqueus contritus est
et nos liberati sumus
190 123 8 adiutorium nostrum in nomine Domini qui fecit caelum et terram
190 124 1 canticum graduum qui confidunt in Domino sicut mons Sion non
commovebitur in aeternum qui habitat
190 124 2 in Hierusalem montes in circuitu eius et Dominus in circuitu populi sui ex
hoc nunc et usque in saeculum
190 124 3 quia non relinquet virgam peccatorum super sortem iustorum ut non
extendant iusti ad iniquitatem manus suas
190 124 4 benefac Domine bonis et rectis corde
190 124 5 declinantes autem in obligationes adducet Dominus cum operantibus
iniquitatem pax super Israhel
190 125 1 canticum graduum in convertendo Dominum captivitatem Sion facti sumus
sicut consolati
190 125 2 tunc repletum est gaudio os nostrum et lingua nostra exultatione tunc dicent
inter gentes magnificavit Dominus facere cum eis
190 125 3 magnificavit Dominus facere nobiscum facti sumus laetantes
190 125 4 converte Domine captivitatem nostram sicut torrens in austro
190 125 5 qui seminant in lacrimis in exultatione metent
190 125 6 euntes ibant et flebant portantes semina sua venientes autem venient in
exultatione portantes manipulos suos
190 126 1 canticum graduum Salomonis nisi Dominus aedificaverit domum in vanum
laboraverunt qui aedificant eam nisi Dominus custodierit civitatem frustra vigilavit qui custodit
190 126 2 vanum est vobis ante lucem surgere surgere postquam sederitis qui
manducatis panem doloris cum dederit dilectis suis somnum
190 126 3 ecce hereditas Domini filii mercis fructus ventris
190 126 4 sicut sagittae in manu potentis ita filii excussorum

190 126 5 beatus vir qui implebit desiderium suum ex ipsis non confundentur cum
 loquentur inimicis suis in porta
 190 127 1 canticum graduum beati omnes qui timent Dominum qui ambulant in viis eius
 190 127 2 labores manuum tuarum *quia; manducabis beatus es et bene tibi erit
 190 127 3 uxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuae filii tui sicut novella
 olivarum in circuitu mensae tuae
 190 127 4 ecce sic benedicetur homo qui timet Dominum
 190 127 5 benedicat te Dominus ex Sion et videas bona Hierusalem omnibus diebus
 vitae tuae
 190 127 6 et videas filios filiorum tuorum pax super Israhel
 190 128 1 canticum graduum saepe expugnaverunt me a iuventute mea dicat nunc
 Israhel
 190 128 2 saepe expugnaverunt me a iuventute mea etenim non potuerunt mihi
 190 128 3 supra dorsum meum fabricabantur peccatores prolongaverunt iniquitatem
 suam
 190 128 4 Dominus iustus concidet cervices peccatorum
 190 128 5 confundantur et convertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion
 190 128 6 fiant sicut faenum tectorum quod priusquam evellatur exaruit
 190 128 7 de quo non implevit manum suam qui metit et sinum suum qui manipulos
 colligit
 190 128 8 et non dixerunt qui praeteribant benedictio Domini super vos benediximus
 vobis in nomine Domini
 190 129 1 canticum graduum de profundis clamavi ad te Domine
 190 129 2 Domine exaudi vocem meam fiant aures tuae intendentes in vocem
 deprecationis meae
 190 129 3 si iniquitates observabis Domine Domine quis sustinebit
 190 129 4 quia apud te propitiatio est propter legem tuam sustinui te Domine sustinuit
 anima mea in verbum eius
 190 129 5 speravit anima mea in Domino
 190 129 6 a custodia matutina usque ad noctem speret Israhel in Domino
 190 129 7 quia apud Dominum misericordia et copiosa apud eum redemptio
 190 129 8 et ipse redimet Israhel ex omnibus iniquitatibus eius
 190 130 1 canticum graduum David Domine non est exaltatum cor meum neque elati
 sunt oculi mei neque ambulavi in magnis neque in mirabilibus super me
 190 130 2 si non humiliter sentiebam sed exaltavi animam meam sicut ablactatum super
 matrem suam ita retributio in anima mea
 190 130 3 speret Israhel in Domino ex hoc nunc et usque in saeculum
 190 131 1 canticum graduum memento Domine David et omnis mansuetudinis eius
 190 131 2 sicut iuravit Domino votum vovit Deo Iacob
 190 131 3 si introiero in tabernaculum domus meae si ascendero in lectum strati mei
 190 131 4 si dederam somnum oculis meis et palpebris meis dormitationem
 190 131 5 et requiem temporibus meis donec inveniam locum Domino tabernaculum
 Deo Iacob
 190 131 6 ecce audivimus eam in Efrata invenimus eam in campis silvae
 190 131 7 introibimus in tabernacula eius adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius
 190 131 8 surge Domine in requiem tuam tu et arca sanctificationis tuae
 190 131 9 sacerdotes tui induentur iustitia et sancti tui exultabunt
 190 131 10 propter David servum tuum non avertas faciem christi tui
 190 131 11 iuravit Dominus David veritatem et non frustrabit eum de fructu ventris tui
 ponam super sedem tuam
 190 131 12 si custodierint filii tui testamentum meum et testimonia mea haec quae
 docebo eos et filii eorum usque in saeculum sedebunt super sedem tuam

190 131 13 quoniam elegit Dominus Sion elegit eam in habitationem sibi
 190 131 14 haec requies mea in saeculum saeculi hic habitabo quoniam elegi eam
 190 131 15 viduam eius benedicens benedicam pauperes eius saturabo panibus
 190 131 16 sacerdotes eius induam salutari et sancti eius exultatione exultabunt
 190 131 17 illic producam cornu David paravi lucernam christo meo
 190 131 18 inimicos eius induam confusione super ipsum autem effloreat sanctificatio
 mea
 190 132 1 canticum graduum David ecce quam bonum et quam iucundum habitare
 fratres in unum
 190 132 2 sicut unguentum in capite quod descendit in barbam barbam Aaron quod
 descendit in ora vestimenti eius
 190 132 3 sicut ros Hermon qui descendit in montes Sion quoniam illic mandavit
 Dominus benedictionem et vitam usque in saeculum
 190 133 1 canticum graduum ecce nunc benedicite Dominum omnes servi Domini qui
 statis in domo Domini %in atriis domus Dei nostri;
 190 133 2 in noctibus extollite manus vestras in sancta et benedicite Domino
 190 133 3 benedicat te Dominus ex Sion qui fecit caelum et terram
 190 134 1 alleluia laudate nomen Domini laudate servi Dominum
 190 134 2 qui statis in domo Domini in atriis domus Dei nostri
 190 134 3 laudate Dominum quia bonus Dominus psallite nomini eius quoniam suave
 190 134 4 quoniam Iacob elegit sibi Dominus Israhel in possessionem sibi
 190 134 5 quia ego cognovi quod magnus est Dominus et Deus noster prae omnibus diis
 190 134 6 omnia quae voluit Dominus fecit in caelo et in terra in mare et in omnibus
 abyssis
 190 134 7 educens nubes ab extremo terrae fulgora in pluviam fecit qui producit ventos
 de thesauris suis
 190 134 8 qui percussit primogenita Aegypti ab homine usque ad pecus
 190 134 9 emisit signa et prodigia in medio tui Aegypte in Pharaonem et in omnes
 servos eius
 190 134 10 qui percussit gentes multas et occidit reges fortes
 190 134 11 Seon regem Amorreorum et Og regem Basan et omnia regna Chanaan
 190 134 12 et dedit terram eorum hereditatem hereditatem Israhel populo suo
 190 134 13 Domine nomen tuum in aeternum Domine memoriale tuum in generationem
 et generationem
 190 134 14 quia iudicabit Dominus populum suum et in servis suis deprecabitur
 190 134 15 simulacra gentium argentum et aurum opera manuum hominum
 190 134 16 os habent et non loquentur oculos habent et non videbunt
 190 134 17 aures habent et non audient neque enim est spiritus in ore eorum
 190 134 18 similes illis fiant qui faciunt ea et omnes qui sperant in eis
 190 134 19 domus Israhel benedicite Domino domus Aaron benedicite Domino
 190 134 20 domus Levi benedicite Domino qui timetis Dominum benedicite Domino
 190 134 21 benedictus Dominus ex Sion qui habitat in Hierusalem
 190 135 1 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum
 misericordia eius
 190 135 2 confitemini Deo deorum quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 3 confitemini Domino dominorum quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 4 qui facit mirabilia magna solus quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 5 qui fecit caelos in intellectu quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 6 qui firmavit terram super aquas quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 7 qui fecit luminaria magna quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 8 solem in potestatem diei quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 9 lunam et stellas in potestatem noctis quoniam in aeternum misericordia eius

190 135 10 qui percussit Aegyptum cum primogenitis eorum quoniam in aeternum
 misericordia eius
 190 135 11 qui eduxit Israhel de medio eorum quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 12 in manu potenti et brachio excelso quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 13 qui divisit Rubrum mare in divisiones quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 14 et duxit Israhel per medium eius quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 15 et excussit Pharaonem et virtutem eius in mari Rubro quoniam in aeternum
 misericordia eius
 190 135 16 qui transduxit populum suum in deserto quoniam in aeternum misericordia
 eius
 190 135 17 qui percussit reges magnos quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 18 et occidit reges fortes quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 19 Seon regem Amorreorum quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 20 et Og regem Basan quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 21 et dedit terram eorum hereditatem quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 22 hereditatem Israhel servo suo quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 23 quia in humilitate nostra memor fuit nostri quoniam in aeternum misericordia
 eius
 190 135 24 et redemit nos ab inimicis nostris quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 25 qui dat escam omni carni quoniam in aeternum misericordia eius
 190 135 26 confitemini Deo caeli quoniam in aeternum misericordia eius confitemini
 Domino dominorum quoniam in aeternum misericordia eius
 190 136 1 David Hieremiae super flumina Babylonis illic sedimus et flevimus cum
 recordaremur Sion
 190 136 2 in salicibus in medio eius suspendimus organa nostra
 190 136 3 quia illic interrogaverunt nos qui captivos duxerunt nos verba cantionum et
 qui abduxerunt nos hymnum cantate nobis de canticis Sion
 190 136 4 quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena
 190 136 5 si oblitus fuero tui Hierusalem oblivioni detur dextera mea
 190 136 6 adhereat lingua mea faucibus meis si non meminero tui si non praeosuero
 Hierusalem in principio laetitiae meae
 190 136 7 memor esto Domine filiorum Edom diem Hierusalem qui dicunt exinanite
 exinanite usque ad fundamentum in ea
 190 136 8 filia Babylonis misera beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam
 retribuisti nobis
 190 136 9 beatus qui tenebit et adlidet parvulos tuos ad petram
 190 137 1 ipsi David confitebor tibi Domine in toto corde meo quoniam audisti verba
 oris mei in conspectu angelorum psallam tibi
 190 137 2 adorabo ad templum sanctum tuum et confitebor nomini tuo super
 misericordia tua et veritate tua quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum
 190 137 3 in quacumque die invocavero te exaudi me multiplicabis me in anima mea
 virtute
 190 137 4 confiteantur tibi Domine omnes reges terrae quia audierunt omnia verba oris
 tui
 190 137 5 et cantent in viis Domini quoniam magna gloria Domini
 190 137 6 quoniam excelsus Dominus et humilia respicit et alta a longe cognoscit
 190 137 7 si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me super iram inimicorum
 meorum extendisti manum tuam et salvum me fecit dextera tua
 190 137 8 Dominus retribuet propter me Domine misericordia tua in saeculum opera
 manuum tuarum ne dispicias
 190 138 1 in finem David psalmus
 190 138 2 Domine probasti me et cognovisti me tu cognovisti sessionem meam et

surrectionem meam

190 138 3 intellexisti cogitationes meas de longe semitam meam et funiculum meum investigasti

190 138 4 et omnes vias meas praevidisti quia non est sermo in lingua mea

190 138 5 ecce Domine tu cognovisti omnia novissima et antiqua tu formasti me et posuisti super me manum tuam

190 138 6 mirabilis facta est scientia tua ex me confortata est non potero ad eam

190 138 7 quo ibo ab spiritu tuo et quo a facie tua fugiam

190 138 8 si ascendero in caelum tu illic es si descendero ad infernum ades

190 138 9 si sumpsero pinnas meas diluculo et habitavero in extremis maris

190 138 10 etenim illuc manus tua deducet me et tenebit me dextera tua

190 138 11 et dixi forsitan tenebrae conculcabunt me et nox inluminatio in deliciis meis

190 138 12 quia tenebrae non obscurabuntur a te et nox sicut dies inluminabitur sicut tenebrae eius ita et lumen eius

190 138 13 quia tu possedisti renes meos suscepisti me de utero matris meae

190 138 14 confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es mirabilia opera tua et anima mea cognoscit nimis

190 138 15 non est occultatum os meum a te quod fecisti in occulto et substantia mea in inferioribus terrae

190 138 16 imperfectum meum viderunt oculi tui et in libro tuo omnes scribentur die formabuntur et nemo in eis

190 138 17 mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus nimis confirmati sunt principatus eorum

190 138 18 dinumerabo eos et super harenam multiplicabuntur exsurrexi et adhuc sum tecum

190 138 19 si occideris Deus peccatores et viri sanguinum declinate a me

190 138 20 quia dices in cogitatione accipient in vanitate civitates tuas

190 138 21 nonne qui oderunt te Domine oderam et super inimicos tuos tabescebam

190 138 22 perfecto odio oderam illos inimici facti sunt mihi

190 138 23 proba me Deus et scito cor meum interroga me et cognosce semitas meas

190 138 24 et vide si via iniquitatis in me est et deduc me in via aeterna

190 139 1 in finem psalmus David

190 139 2 eripe me Domine ab homine malo a viro iniquo eripe me

190 139 3 qui cogitaverunt iniquitates in corde tota die constituebant proelia

190 139 4 acuerunt linguam suam sicut serpentis venenum aspidum sub labiis eorum

diapsalma

190 139 5 custodi me Domine de manu peccatoris ab hominibus iniquis eripe me qui cogitaverunt subplantare gressus meos

190 139 6 absconderunt superbi laqueum mihi et funes extenderunt in laqueum iuxta iter scandalum posuerunt mihi diapsalma

190 139 7 dixi Domino Deus meus es tu exaudi Domine vocem deprecationis meae

190 139 8 Domine Domine virtus salutis meae obumbrasti super caput meum in die belli

190 139 9 non tradas Domine desiderio meo peccatori cogitaverunt contra me ne

derelinquas me ne forte exaltentur diapsalma

190 139 10 caput circuitus eorum labor labiorum ipsorum operiet eos

190 139 11 cadent super eos carbones in igne deicies eos in miseriis non subsistent

190 139 12 vir linguosus non dirigetur in terra virum iniustum mala capient in interitu

190 139 13 cognovi quia faciet Dominus iudicium inopis et vindictam pauperum

190 139 14 verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo habitabunt recti cum vultu tuo

190 140 1 psalmus David Domine clamavi ad te exaudi me intende voci meae cum

clamavero ad te

190 140 2 dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo elevatio manuum

mearum sacrificium vespertinum

- 190 140 3 pone Domine custodiam ori meo et ostium circumstantiae labiis meis
190 140 4 non declines cor meum in verba malitiae ad excusandas excusationes in
peccatis cum hominibus operantibus iniquitatem et non communicabo cum electis eorum
190 140 5 corripiet me iustus in misericordia et increpabit me oleum %autem; peccatoris
non inpinguet caput meum quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum
190 140 6 absorti sunt iuncti petrae iudices eorum audient verba mea quoniam potuerunt
190 140 7 sicut crassitudo terrae erupta est super terram dissipata sunt ossa nostra secus
infernium
190 140 8 quia ad te Domine Domine oculi mei in te speravi non auferas animam meam
190 140 9 custodi me a laqueo quem statuerunt mihi et ab scandalis operantium
iniquitatem
190 140 10 cadent in retiaculo eius peccatores singulariter sum ego donec transeam
190 141 1 intellectus David cum esset in spelunca oratio
190 141 2 voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad Dominum deprecatus sum
190 141 3 effundo in conspectu eius deprecationem meam tribulationem meam ante
ipsum pronuntio
190 141 4 in deficiendo ex me spiritum meum et tu cognovisti semitas meas in via hac
qua ambulabam absconderunt laqueum mihi
190 141 5 considerabam ad dexteram et videbam et non erat qui cognosceret me perii
fuga a me et non est qui requirit animam meam
190 141 6 clamavi ad te Domine dixi tu es spes mea portio mea in terra viventium
190 141 7 intende ad deprecationem meam quia humiliatus sum nimis libera me a
persequentibus me quia confortati sunt super me
190 141 8 educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo me expectant
iusti donec retribuas mihi
190 142 1 psalmus David quando filius eum persequabatur Domine exaudi orationem
meam auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua exaudi me in tua iustitia
190 142 2 et non intres in iudicio cum servo tuo quia non iustificabitur in conspectu tuo
omnis vivens
190 142 3 quia persecutus est inimicus animam meam humiliavit in terra vitam meam
conlocavit me in obscuris sicut mortuos saeculi
190 142 4 et anxius est super me spiritus meus in me turbatum est cor meum
190 142 5 memor fui dierum antiquorum meditatus sum in omnibus operibus tuis in
factis manuum tuarum meditabar
190 142 6 expandi manus meas ad te anima mea sicut terra sine aqua tibi diapsalma
190 142 7 velociter exaudi me Domine defecit spiritus meus non avertas faciem tuam a
me et similis ero descendentibus in lacum
190 142 8 auditam mihi fac mane misericordiam tuam quia in te speravi notam fac mihi
viam in qua ambulem quia ad te levavi animam meam
190 142 9 eripe me de inimicis meis Domine ad te confugi
190 142 10 doce me facere voluntatem tuam quia Deus meus es tu spiritus tuus bonus
deducet me in terra recta
190 142 11 propter nomen tuum Domine vivificabis me in aequitate tua educes de
tribulatione animam meam
190 142 12 et in misericordia tua disperdes inimicos meos et perdes omnes qui tribulant
animam meam quoniam ego servus tuus sum
190 143 1 David adversus Goliath benedictus Dominus Deus meus qui docet manus
meas ad proelium digitos meos ad bellum
190 143 2 misericordia mea et refugium meum susceptor meus et liberator meus
protector meus et in eo speravi qui subdis populum meum sub me
190 143 3 Domine quid est homo quia innotuisti ei aut filius hominis quia reputas eum

190 143 4 homo vanitati similis factus est dies eius sicut umbra praetereunt
 190 143 5 Domine inclina caelos tuos et descende tange montes et fumigabunt
 190 143 6 fulgora coruscationem et dissipabis eos emitte sagittas tuas et conturbabis eos
 190 143 7 emitte manum tuam de alto eripe me et libera me de aquis multis de manu
 filiorum alienorum
 190 143 8 quorum os locutum est vanitatem et dextera eorum dextera iniquitatis
 190 143 9 Deus canticum novum cantabo tibi in psalterio decacordo psallam tibi
 190 143 10 qui das salutem regibus qui redimit David servum suum de gladio maligno
 190 143 11 eripe me et eripe me de manu filiorum alienigenarum quorum os locutum est
 vanitatem et dextera eorum dextera iniquitatis
 190 143 12 quorum filii sicut novella plantationis in iuventute sua filiae eorum compositae
 circumornatae ut similitudo templi
 190 143 13 promptuaria eorum plena eructantia ex hoc in illud oves eorum fetosae
 abundantes in egressibus suis
 190 143 14 boves eorum crassi non est ruina maceriae neque transitus neque clamor in
 plateis eorum
 190 143 15 beatum dixerunt populum cui haec sunt beatus populus cuius Dominus Deus
 eius
 190 144 1 laudatio David exaltabo te Deus meus rex et benedicam nomini tuo in
 saeculum et in saeculum saeculi
 190 144 2 per singulos dies benedicam tibi et laudabo nomen tuum in saeculum et in
 saeculum saeculi
 190 144 3 magnus Dominus et laudabilis nimis et magnitudinis eius non est finis
 190 144 4 generatio et generatio laudabit opera tua et potentiam tuam pronuntiabunt
 190 144 5 magnificentiam gloriae sanctitatis tuae loquentur et mirabilia tua narrabunt
 190 144 6 et virtutem terribilium tuorum dicent et magnitudinem tuam narrabunt
 190 144 7 memoriam abundantiae suavitatis tuae eructabunt et iustitia tua exultabunt
 190 144 8 miserator et misericors Dominus patiens et multum misericors
 190 144 9 suavis Dominus universis et miserationes eius super omnia opera eius
 190 144 10 confiteantur tibi Domine omnia opera tua et sancti tui confiteantur tibi
 190 144 11 gloriam regni tui dicent et potentiam tuam loquentur
 190 144 12 ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam et gloriam magnificentiae
 regni tui
 190 144 13 regnum tuum regnum omnium saeculorum et dominatio tua in omni
 generatione et progenie fidelis Dominus in omnibus verbis suis et sanctus in omnibus operibus suis
 190 144 14 adlevat Dominus omnes qui corruunt et erigit omnes elisos
 190 144 15 oculi omnium in te sperant et tu das escam illorum in tempore oportuno
 190 144 16 aperis tu manum tuam et imples omne animal benedictione
 190 144 17 iustus Dominus in omnibus viis suis et sanctus in omnibus operibus suis
 190 144 18 prope est Dominus omnibus invocantibus eum omnibus invocantibus eum in
 veritate
 190 144 19 voluntatem timentium se faciet et deprecationem eorum exaudiet et salvos
 faciet eos
 190 144 20 custodit Dominus omnes diligentes se et omnes peccatores disperdet
 190 144 21 laudationem Domini loquetur os meum et benedicat omnis caro nomini
 sancto eius in saeculum et in saeculum saeculi
 190 145 1 alleluia Aggei et Zacchariae
 190 145 2 lauda anima mea Dominum laudabo Dominum in vita mea psallam Deo meo
 quamdiu fuero nolite confidere in principibus
 190 145 3 in filiis hominum quibus non est salus
 190 145 4 exhibit spiritus eius et revertetur in terram suam in illa die peribunt omnes
 cogitationes eorum

190 145 5 beatus cuius Deus Iacob adiutor eius spes eius in Domino Deo ipsius
 190 145 6 qui fecit caelum et terram mare et omnia quae in eis
 190 145 7 qui custodit veritatem in saeculum facit iudicium iniuriis patientibus dat
 escam esurientibus Dominus solvit conpeditos
 190 145 8 Dominus inluminat caecos Dominus erigit adlisos Dominus diligit iustos
 190 145 9 Dominus custodit advenas pupillum et viduam suscipiet et viam peccatorum
 disperdet
 190 145 10 regnabit Dominus in saecula Deus tuus Sion in generationem et generationem
 190 146 1 alleluia Aggei et Zacchariae laudate Dominum quoniam bonum psalmus Deo
 nostro sit iucunda * decoraque; laudatio
 190 146 2 aedificans Hierusalem Dominus dispersiones Israhel congregabit
 190 146 3 qui sanat contritos corde et alligat contritiones illorum
 190 146 4 qui numerat multitudinem stellarum et omnibus eis nomina vocans
 190 146 5 magnus Dominus noster et magna virtus eius et sapientiae eius non est
 numerus
 190 146 6 suscipiens mansuetos Dominus humilians autem peccatores usque ad terram
 190 146 7 praecinite Domino in confessione psallite Deo nostro in cithara
 190 146 8 qui operit caelum nubibus et parat terrae pluviam qui producit in montibus
 faenum et herbam servituti hominum
 190 146 9 et dat iumentis escam ipsorum et pullis corvorum invocantibus eum
 190 146 10 non in fortitudine equi voluntatem habebit nec in tibiis viri beneplacitum erit
 ei
 190 146 11 beneplacitum est Domino super timentes eum et in eis qui sperant super
 misericordia eius
 190 147 12 alleluia lauda Hierusalem Dominum lauda Deum tuum Sion
 190 147 13 quoniam confortavit seras portarum tuarum benedixit filiis tuis in te
 190 147 14 qui posuit fines tuos pacem et adipe frumenti satiat te
 190 147 15 qui emittit eloquium suum terrae velociter currit sermo eius
 190 147 16 qui dat nivem sicut lanam nebulam sicut cinerem spargit
 190 147 17 mittit cristallum suum sicut buccellas ante faciem frigoris eius quis sustinebit
 190 147 18 emittet verbum suum et liquefaciet ea flabit spiritus eius et fluent aquae
 190 147 19 qui adnuntiat verbum suum Iacob iustitias et iudicia sua Israhel
 190 147 20 non fecit taliter omni nationi et iudicia sua non manifestavit eis
 190 148 1 alleluia laudate Dominum de caelis laudate eum in excelsis
 190 148 2 laudate eum omnes angeli eius laudate eum omnes virtutes eius
 190 148 3 laudate eum sol et luna laudate eum omnes stellae et lumen
 190 148 4 laudate eum caeli caelorum et aqua quae super caelum est
 190 148 5 laudent nomen Domini quia ipse dixit et facta sunt ipse mandavit et creata
 sunt
 190 148 6 statuit ea in saeculum et in saeculum saeculi praeceptum posuit et non
 praeteribit
 190 148 7 laudate Dominum de terra dracones et omnes abyssi
 190 148 8 ignis grando nix glacies spiritus procellarum quae faciunt verbum eius
 190 148 9 montes et omnes colles ligna fructifera et omnes cedri
 190 148 10 bestiae et universa pecora serpentes et volucres pinnatae
 190 148 11 reges terrae et omnes populi principes et omnes iudices terrae
 190 148 12 iuvenes et virgines senes cum iunioribus laudent nomen Domini
 190 148 13 quia exaltatum est nomen eius solius
 190 148 14 confessio eius super caelum et terram et exaltabit cornu populi sui hymnus
 omnibus sanctis eius filii Israhel populo adpropinquanti sibi
 190 149 1 alleluia cantate Domino canticum novum laus eius in ecclesia sanctorum
 190 149 2 laetetur Israhel in eo qui fecit eum et filii Sion exultent in rege suo

190	149	3	laudent nomen eius in choro in tympano et psalterio psallant ei
190	149	4	quia beneplacitum est Domino in populo suo et exaltabit mansuetos in salute
190	149	5	exultabunt sancti in gloria laetabuntur in cubilibus suis
190	149	6	exaltationes Dei in gutture eorum et gladii ancipites in manibus eorum
190	149	7	ad faciendam vindictam in nationibus increpationes in populis
190	149	8	ad alligandos reges eorum in conpedibus et nobiles eorum in manicis ferreis
190	149	9	ut faciant in eis iudicium conscriptum gloria haec est omnibus sanctis eius
190	150	1	alleluia laudate Dominum in sanctis eius laudate eum in firmamento virtutis eius
190	150	2	laudate eum in virtutibus eius laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius
190	150	3	laudate eum in sono tubae laudate eum in psalterio et cithara
190	150	4	laudate eum in tympano et choro laudate eum in cordis et organo
190	150	5	laudate eum in cymbalis bene sonantibus laudate eum in cymbalis iubilationis
1902	1	1	beatus vir qui non abiit in consilio impiorum et in via peccatorum non stetit in cathedra derisorum non sedit
1902	1	2	sed in lege Domini voluntas eius et in lege eius meditabitur die ac nocte
1902	1	3	et erit tamquam lignum transplantatum iuxta rivulos aquarum quod fructum suum dabit in tempore suo et folium eius non defluet et omne quod fecerit prosperabitur
1902	1	4	non sic impii sed tamquam pulvis quem proicit ventus
1902	1	5	propterea non resurgent impii in iudicio neque peccatores in congregatione iustorum
1902	1	6	quoniam novit Dominus viam iustorum et iter impiorum peribit
1902	2	1	quare turbabuntur gentes et tribus meditabuntur inania
1902	2	2	consurgent reges terrae et principes tractabunt pariter adversum Dominum et adversum christum eius
1902	2	3	disrumpamus vincula eorum et proiciamus a nobis laqueos eorum
1902	2	4	habitor caeli ridebit Dominus subsannabit eos
1902	2	5	tunc loquetur ad eos in ira sua et in furore suo conturbabit eos
1902	2	6	ego autem orditus sum regem meum super Sion montem sanctum suum adnuntiabo Dei praeceptum
1902	2	7	Dominus dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te
1902	2	8	postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam terminos terrae
1902	2	9	pasces eos in virga ferrea ut vas figuli conteres eos
1902	2	10	nunc ergo reges intellegite erudimini iudices terrae
1902	2	11	servite Domino in timore et exultate in tremore
1902	2	12	adorate pure ne forte irascatur et pereatis de via
1902	2	13	cum exarserit post paululum furor eius beati omnes qui sperant in eum
1902	3	1	canticum David cum fugeret a facie Abessalon filii sui
1902	3	2	Domine quare multiplicati sunt hostes mei multi consurgunt adversus me
1902	3	3	multi dicunt animae meae non est salus huic in Deo semper
1902	3	4	tu autem Domine clipeus circa me gloria mea et exaltans caput meum
1902	3	5	voce mea ad Dominum clamabo et exaudiet me de monte sancto suo semper
1902	3	6	ego dormivi et soporatus sum evigilavi quia Dominus sustentavit me
1902	3	7	non timebo milia populi quae circumdederunt me surge Domine salvum me fac Deus meus
1902	3	8	quia percussisti omnium inimicorum meorum maxillam dentes impiorum confregisti
1902	3	9	Domini est salus super populum tuum benedictio tua semper
1902	4	1	victori in psalmis canticum David
1902	4	2	invocante me exaudi me Deus iustitiae meae in tribulatione dilatasti mihi

miserere mei et exaudi orationem meam
 1902 4 3 filii viri usquequo incliti mei ignominiose diligitis vanitatem quaerentes
 mendacium semper
 1902 4 4 et cognoscite quoniam mirabilem reddidit Dominus sanctum suum Dominus
 exaudiet cum clamavero ad eum
 1902 4 5 irascimini et nolite peccare loquimini in cordibus vestris super cubilia vestra
 et tacete semper
 1902 4 6 sacrificate sacrificium iustitiae et fidite in Domino multi dicunt quis ostendit
 nobis bonum
 1902 4 7 leva super nos lucem vultus tui Domine dedisti laetitiam in corde meo
 1902 4 8 in tempore frumentum et vinum eorum multiplicata sunt
 1902 4 9 in pace simul requiescam et dormiam
 1902 4 10 quia tu Domine specialiter securum habitare fecisti me
 1902 5 1 victori pro hereditatibus canticum David
 1902 5 2 verba mea audi Domine intellege murmur meum
 1902 5 3 rex meus et Deus meus
 1902 5 4 quia te deprecor Domine mane audies vocem meam
 1902 5 5 mane praeparabor ad te et contemplantur quoniam non es deus volens
 iniquitatem tu
 1902 5 6 nec habitabit iuxta te malignus non stabunt iniqui in conspectu oculorum
 tuorum
 1902 5 7 odisti omnes operantes iniquitatem perdes loquentes mendacium virum
 sanguinum et dolosum abominabitur Dominus
 1902 5 8 ego autem in multitudine misericordiae tuae introibo in domum tuam adorabo
 in templo sancto tuo in timore tuo
 1902 5 9 Domine deduc me in iustitia tua propter insidiatores meos dirige ante faciem
 meam viam tuam
 1902 5 10 non est enim in ore eorum rectum interiora eorum insidiae
 1902 5 11 sepulchrum patens guttur eorum linguam suam levificant condemna eos Deus
 decidant a consiliis suis iuxta multitudinem scelerum eorum expelle eos quoniam provocaverunt te
 1902 5 12 et laentur omnes qui sperant in te in perpetuum laudabunt et proteges eos et
 laetabuntur in te qui diligunt nomen tuum
 1902 5 13 quia tu benedices iusto Domine ut scuto placabilitatis coronabis eum
 1902 6 1 victori in psalmis super octava canticum David
 1902 6 2 Domine ne in furore tuo arguas me neque in ira tua corripas me
 1902 6 3 miserere mei Domine quoniam infirmus sum sana me Domine quoniam
 conturbata sunt ossa mea
 1902 6 4 et anima mea turbata est valde et tu Domine usquequo
 1902 6 5 revertere Domine erue animam meam salva me propter misericordiam tuam
 1902 6 6 quoniam non est in morte recordatio tui in inferno quis confitebitur tibi
 1902 6 7 laboravi in gemitu meo natate faciam tota nocte lectulum meum lacrimis meis
 stratum meum rigabo
 1902 6 8 caligavit prae amaritudine oculus meus consumptus sum ab universis hostibus
 meis
 1902 6 9 recedite a me omnes qui operamini iniquitatem quia audivit Dominus vocem
 fletus mei
 1902 6 10 audivit Dominus deprecationem meam Dominus orationem meam suscipiet
 1902 6 11 confundantur et conturbentur vehementer omnes inimici mei revertantur et
 confundantur subito
 1902 7 1 pro ignoratione David quod cecinit Domino super verbis Aethiopsis filii Iemini
 1902 7 2 Domine Deus meus in te speravi salva me ab omnibus persequentibus me et
 libera me

1902 7 3 ne forte capiat ut leo animam meam laceret et non sit qui eruat
 1902 7 4 Domine Deus meus si feci istud si est iniquitas in manibus meis
 1902 7 5 si reddidi retribuētibus mihi malum et dimisi hostes meos vacuos
 1902 7 6 persequatur inimicus animam meam et adprehendat et conculcet in terra
 vitam meam et gloriam meam in pulverem conlocet semper
 1902 7 7 surge Domine in furore tuo elevare indignans super hostes meos et consurge
 ad me iudicio quod mandasti
 1902 7 8 et congregatio tribuum circumdet te et pro hac in altum revertere
 1902 7 9 Dominus iudicabit populos iudica me Domine secundum iustitiam meam et
 secundum simplicitatem meam quae est in me
 1902 7 10 consumatur malum iniquorum et confirmetur iustitia probator cordis et renum
 Deus iustus
 1902 7 11 clipeus meus in Deo qui salvat rectos corde
 1902 7 12 Deus iudex iustus et fortis comminans tota die
 1902 7 13 non convertenti gladium suum acuet arcum suum tetendit et paravit illum
 1902 7 14 et in ipso praeparavit vasa mortis sagittas suas ad conburendum operatus est
 1902 7 15 ecce parturit iniquitatem et concepto dolore peperit mendacium
 1902 7 16 lacum aperuit et effodit eum et incidet in interitum quem operatus est
 1902 7 17 revertetur dolor suus in caput eius et super verticem eius iniquitas sua
 descendet
 1902 7 18 confitebor Domino secundum iustitiam eius et cantabo nomini Domini
 altissimi
 1902 8 1 victori pro torcularibus canticum David
 1902 8 2 Domine Dominator noster quam grande est nomen tuum in universa terra qui
 posuisti gloriam tuam super caelos
 1902 8 3 ex ore infantium et lactantium perfecisti laudem propter adversarios meos ut
 quiescat inimicus et ultor
 1902 8 4 videbo enim caelos tuos opera digitorum tuorum lunam et stellas quae
 fundasti
 1902 8 5 quid est homo quoniam recordaris eius vel filius hominis quoniam visitas
 eum
 1902 8 6 minues eum paulo minus a Deo gloria et decore coronabis eum
 1902 8 7 dabis ei potestatem super opera manuum tuarum
 1902 8 8 cuncta posuisti sub pedibus eius oves et armenta omnia insuper et animalia
 agri
 1902 8 9 aves caeli et pisces maris qui pertranseunt semitas ponti
 1902 8 10 Domine Dominator noster quam grande est nomen tuum in universa terra
 1902 9 1 victori pro morte filii canticum David
 1902 9 2 confitebor Domino in toto corde meo narrabo omnia mirabilia tua
 1902 9 3 laetabor et gaudebo in te canam nomini tuo Altissimi
 1902 9 4 cum ceciderint inimici mei retrorsum et corruerint et perierint a facie tua
 1902 9 5 fecisti enim iudicium meum et causam meam sedisti super solium iudex
 iustitiae
 1902 9 6 increpuisti gentes periit impius nomen eorum delisti in sempiternum et iugiter
 1902 9 7 conpletae sunt solitudines in finem et civitates subvertisti periit memoria
 eorum cum ipsis
 1902 9 8 Dominus autem in sempiternum sedebit stabilivit ad iudicandum solium suum
 1902 9 9 et ipse iudicat orbem in iustitia iudicat populos in aequitatibus
 1902 9 10 et erit Dominus elevatio oppresso elevatio oportuna in angustia
 1902 9 11 et confident in te qui noverunt nomen tuum quoniam non dereliquisti
 quaerentes te Domine
 1902 9 12 cantate Domino habitatori Sion adnuntiate in populis commutationes eius

1902 9 13 quoniam quaerens sanguinem eorum recordatus est nec oblitus est clamoris
 pauperum
 1902 9 14 misertus est mei Dominus vidit adflictionem meam ex inimicis meis
 1902 9 15 qui exaltat me de portis mortis ut narrem omnes laudes tuas in portis filiae
 Sion
 1902 9 16 exultabo in salutari tuo demersae sunt gentes in interitu quem fecerunt in rete
 quod absconderant captus est pes eorum
 1902 9 17 agnitus est Dominus iudicium faciens in opere manuum suarum corrui
 impius sonitu sempiterno
 1902 9 18 convertantur impii in infernum omnes gentes quae oblitae sunt Deum
 1902 9 19 quoniam non in aeternum oblivioni erit pauper expectatio pauperum non
 peribit in perpetuum
 1902 9 20 surge Domine non confortetur homo iudicentur gentes ante faciem tuam
 1902 9 21 pone Domine terrorem eis sciant gentes homines se esse semper
 1902 9 22 quare Domine stas a longe dispicis in temporibus angustiae
 1902 9 23 in superbia impii ardet pauper capiantur in sceleribus quae cogitaverunt
 1902 9 24 quia laudavit impius desiderium animae suae et avarus adplaudens sibi
 1902 9 25 blasphemavit Dominum impius secundum altitudinem furoris sui non requiret
 1902 9 26 nec est Deus in omnibus cogitationibus eius parturiunt viae eius in omni
 tempore longe sunt iudicia tua a facie eius omnes inimicos suos dispicit
 1902 9 27 loquitur in corde suo non movebor in generatione et generatione ero sine
 malo
 1902 9 28 maledictione os eius plenum est et dolis et avaritia sub lingua eius dolor et
 iniquitas
 1902 9 29 sedet insidians iuxta vestibula in absconditis ut interficiat innocentem
 1902 9 30 oculi eius robustos tuos circumspiciunt insidiatur in abscondito quasi leo in
 cubili insidiatur ut rapiat pauperem rapiet pauperem cum adtraxerit eum ad rete suum
 1902 9 31 et confractum subiciet et inruet viribus suis valenter
 1902 9 32 dixit in corde suo oblitus est Deus abscondit faciem suam non respiciet in
 perpetuum
 1902 9 33 surge Domine Deus leva manum tuam noli oblivisci pauperum
 1902 9 34 quare blasphemavit impius Deum dicens in corde suo quod non requirat
 1902 9 35 vides quia tu laborem et furorem respicis ut detur in manu tua tibi
 relinquuntur fortes tui pupillo tu es factus adiutor
 1902 9 36 contere brachium impii et maligni quaeres impietatem eius et non invenies
 1902 9 37 Dominus rex saeculi et aeternitatis perierunt gentes de terra eius
 1902 9 38 desiderium pauperum audit Dominus praeparasti ut cor eorum audiat auris tua
 1902 9 39 ut iudices pupillum et oppressum et nequaquam ultra superbiat homo de terra
 1902 10 1 victori David
 1902 10 2 in Domino speravi quomodo dicitis animae meae transvola in montem ut avis
 1902 10 3 quia ecce impii tetenderunt arcum posuerunt sagittam suam super nervum ut
 sagittent in abscondito rectos corde
 1902 10 4 quia leges dissipatae sunt iustus quid operatus est
 1902 10 5 Dominus in templo sancto suo Dominus in caelo thronus eius oculi eius
 vident palpebrae eius probant filios hominum
 1902 10 6 Dominus iustum probat impium autem et diligentem iniquitatem odit anima
 eius
 1902 10 7 pluet super peccatores laqueos ignis et sulphur et spiritus tempestatum pars
 calicis eorum
 1902 10 8 quoniam iustus Dominus iustitias dilexit rectum videbunt facies eorum
 1902 11 1 victori pro octava canticum David
 1902 11 2 salva Domine quoniam defecit sanctus quoniam inminuti sunt fideles a filiis

hominum
 1902 11 3 frustra loquuntur unusquisque proximo suo labium subdolum in corde et
 corde locuti sunt
 1902 11 4 disperdat Dominus omnia labia dolosa linguam magniloquam
 1902 11 5 qui dixerunt linguam nostram roboremus labia nostra nobiscum sunt quis
 dominus noster est
 1902 11 6 propter vastitatem inopum et gemitum pauperum nunc consurgam dicit
 Dominus ponam in salutari auxilium eorum
 1902 11 7 eloquia Domini eloquia munda argentum igne probatum separatum a terra
 colatum septuplum
 1902 11 8 tu Domine custodies ea servabis nos a generatione hac in aeternum
 1902 11 9 in circuitu impii ambulabunt cum exaltati fuerint vilissimi filiorum hominum
 1902 12 1 victori canticum David usquequo Domine oblivisceris mei penitus usquequo
 abscondes faciem tuam a me
 1902 12 2 usquequo ponam consilia in anima mea dolorem in corde meo per diem
 1902 12 3 usquequo exaltabitur inimicus meus super me
 1902 12 4 convertere exaudi me Domine Deus meus inlumina oculos meos ne umquam
 obdormiam in mortem
 1902 12 5 nequando dicat inimicus meus praevalui adversus eum hostes mei exultabunt
 cum motus fuero
 1902 12 6 ego autem in misericordia tua confido exultabit cor meum in salutari tuo
 cantabo Domino quia reddidit mihi
 1902 13 1 victori David dixit stultus in corde suo non est Deus corrupti sunt et
 abominabiles facti sunt studiose non est qui faciat bonum
 1902 13 2 Dominus de caelo prospexit super filios hominum ut videret si esset
 intellegens requires Deum
 1902 13 3 omnes recesserunt simul conglutinati sunt non est qui faciat bonum non est
 usque ad unum
 1902 13 4 nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem qui devorant populum
 meum ut cibum panis
 1902 13 5 Dominum non invocaverunt ibi timebunt formidine
 1902 13 6 quoniam Deus in generatione iusta est consilium pauperum confudistis
 quoniam Dominus spes eius est
 1902 13 7 quis dabit de Sion salutem Israhel quando reduxerit Dominus captivitatem
 populi sui exultabit Iacob et laetabitur Israhel
 1902 14 1 canticum David Domine quis peregrinabitur in tentorio tuo et quis habitabit in
 monte sancto tuo
 1902 14 2 qui ingreditur sine macula et operatur iustitiam
 1902 14 3 loquiturque veritatem in corde suo qui non est facilis in lingua sua neque fecit
 amico suo malum et obprobrium non sustinuit super vicino suo
 1902 14 4 dispicitur oculis eius improbus timentes autem Dominum glorificat iurat ut se
 adfligat et non mutat
 1902 14 5 pecuniam suam non dedit ad usuram et munera adversum innocium non
 accepit qui facit haec non movebitur in aeternum
 1902 15 1 humilis et simplicis David custodi me Deus quoniam speravi in te
 1902 15 2 dicens Deo Dominus meus es tu bene mihi non est sine te
 1902 15 3 sanctis qui in terra sunt et magnificis omnis voluntas mea in eis
 1902 15 4 multiplicabuntur idola eorum post tergum sequentium non litabo libamina
 eorum de sanguine neque adsumam nomina eorum in labiis meis
 1902 15 5 Dominus pars hereditatis meae et calicis mei tu possessor sortis meae
 1902 15 6 lineae ceciderunt mihi in pulcherrimis et hereditas speciosissima mea est
 1902 15 7 benedicam Domino qui dedit consilium mihi insuper et noctibus erudierunt

me renes mei
 1902 15 8 proponebam in conspectu meo semper quia a dextris meis est ne commovear
 1902 15 9 propterea laetatum est cor meum et exultavit gloria mea et caro mea habitavit
 confidenter
 1902 15 10 non enim derelinques animam meam in inferno nec dabis sanctum tuum
 videre corruptionem ostendes mihi semitam vitae plenitudinem laetitiarum ante vultum tuum
 decores in dextera tua aeternos
 1902 16 1 oratio David audi Deus iustum intende deprecationem meam auribus percipe
 orationem meam absque labiis mendacii
 1902 16 2 de vultu tuo iudicium meum prodeat oculi tui videant aequitates
 1902 16 3 probasti cor meum visitasti nocte conflasti me et non invenisti
 1902 16 4 cogitationes meas transire os meum in opere hominum propter verbum
 labiorum tuorum ego observavi vias latronis
 1902 16 5 sustenta gressus meos in callibus tuis et non labentur vestigia mea
 1902 16 6 ego invocavi te quia exaudies me Deus inclina aurem tuam mihi audi
 eloquium meum
 1902 16 7 mirabilem fac misericordiam tuam salvator sperantium
 1902 16 8 a resistentibus dexteræ tuæ custodi me quasi pupillam intus in oculo in
 umbra alarum tuarum protege me
 1902 16 9 a facie impiorum vastantium me inimici mei animam meam circumdederunt
 1902 16 10 adipe suo concluderunt et ore locuti sunt superbe
 1902 16 11 incedentes adversum me nunc circumdederunt me oculos suos posuerunt
 declinare in terram
 1902 16 12 similitudo eius quasi leonis desiderantis prædam et quasi catuli leonis
 sedentis in absconditis
 1902 16 13 surge Domine præveni faciem eius incurva eum salva animam meam ab
 impio qui est gladius tuus
 1902 16 14 a viris manus tuæ Domine qui mortui sunt in profundo quorum pars in vita et
 quorum de absconditis tuis replesti ventrem qui satiabuntur filiis et dimittent reliquias suas parvulis
 eorum
 1902 16 15 ego in iustitia videbo faciem tuam implebor cum evigilavero similitudine tua
 1902 17 1 victori servo Domini David quæ locutus est Domino verba canticum huius in
 die qua liberavit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum et de manu Saul et ait
 1902 17 2 diligam te Domine fortitudo mea
 1902 17 3 Domine petra mea et robur meum et salvator meus Deus meus fortis meus
 sperabo in eo scutum meum et cornu salutis meæ susceptor meus
 1902 17 4 laudatum invocabo Dominum et ab inimicis meis salvus ero
 1902 17 5 circumdederunt me funes mortis et torrentes diabuli terruerunt me
 1902 17 6 funes inferi circumdederunt me prævenerunt me laquei mortis
 1902 17 7 in tribulatione mea invocabo Dominum et ad Deum meum clamabo exaudiet
 de templo suo vocem meam et clamor meus ante faciem eius veniet in aures eius
 1902 17 8 commota est et contremuit terra et fundamenta montium concussa sunt et
 conquassata quoniam iratus est
 1902 17 9 ascendit fumus de furore eius et ignis ex ore eius devorans carbonem incensi
 sunt ab eo
 1902 17 10 inclinavit caelos et descendit et caligo sub pedibus eius
 1902 17 11 et ascendit super cherub et volavit super pinnas venti
 1902 17 12 posuit tenebras latibulum suum in circuitu eius tabernaculum eius tenebrosas
 aquas in nubibus aetheris
 1902 17 13 præ fulgore in conspectu eius nubes transierunt grando et carbonem ignis
 1902 17 14 et intonuit de caelo Dominus et Altissimus dedit vocem suam grandinem et
 carbonem ignis

1902 17 15 et emisit sagittas suas et dissipavit eos fulgora multiplicavit et conturbavit illos
 1902 17 16 et apparuerunt effusiones aquarum et revelata sunt fundamenta orbis ab increpatione tua Domine ab inspiratione spiritus furoris tui
 1902 17 17 misit de alto et accepit me extraxit me de aquis multis
 1902 17 18 liberavit me de inimicis meis potentissimis et de his qui oderant me quoniam robustiores me erant
 1902 17 19 praevenierunt me in die afflictionis meae et factus est Dominus firmamentum meum
 1902 17 20 et eduxit me in latitudinem liberavit me quia placuit ei
 1902 17 21 retribuit mihi Dominus secundum iustitiam meam et secundum munditiam manuum mearum reddidit mihi
 1902 17 22 quia custodivi vias Domini et non egi impie a Deo meo
 1902 17 23 omnia enim iudicia eius in conspectu meo et praecepta eius non amovi a me
 1902 17 24 et fui immaculatus cum eo et custodivi me ab iniquitate mea
 1902 17 25 et restituit Dominus mihi secundum iustitiam meam et secundum munditiam manuum mearum in conspectu oculorum eius
 1902 17 26 cum sancto sanctus eris cum viro innocente innocenter ages
 1902 17 27 cum electo electus eris et cum perverso pervertes
 1902 17 28 quia tu populum pauperem salvabis et oculos excelsos humiliabis
 1902 17 29 quia tu inluminabis lucernam meam Domine Deus meus inlustrabis tenebras meas
 1902 17 30 in te enim curram accinctus et in Deo meo transiliam murum
 1902 17 31 Deus immaculata via eius eloquium Domini igne examinatum scutum est omnium sperantium in se
 1902 17 32 quis est deus praeter Dominum et quis fortis praeter Deum nostrum
 1902 17 33 Deus qui accingit me fortitudine et posuit immaculatam viam meam
 1902 17 34 coaequans pedes meos cervis et super excelsa statuens me
 1902 17 35 docens manus meas ad proelium et componens quasi arcum aereum brachia mea
 1902 17 36 dedisti mihi clipeum salutis tuae et dextera tua confortavit me et mansuetudo tua multiplicavit me
 1902 17 37 dilatabis gressus meos subtus me et non deficient tali mei
 1902 17 38 persequar inimicos meos et adprehendam et non revertar donec consumam eos
 1902 17 39 caedam eos et non poterunt surgere cadent sub pedibus meis
 1902 17 40 accinxisti me fortitudine ad proelium incurvabis resistentes mihi sub me
 1902 17 41 inimicorum meorum dedisti mihi dorsum et odientes me disperdidisti
 1902 17 42 clamabunt et non erit qui salvet ad Dominum et non exaudiet eos
 1902 17 43 delebo eos ut pulverem ante faciem venti ut lutum platearum proiciam eos
 1902 17 44 salvabis me a contradictionibus populi pones me in caput gentium
 1902 17 45 populus quem ignoravi serviet mihi auditione auris oboediet mihi
 1902 17 46 filii alieni mentientur mihi filii alieni defluent et contrahentur in angustiis suis
 1902 17 47 vivit Dominus et benedictus Deus meus et exaltabitur Deus salutis meae
 1902 17 48 Deus qui das vindictas mihi et congregas populos sub me qui servas me ab inimicis meis
 1902 17 49 et a resistentibus mihi elevas me a viro iniquo libera me
 1902 17 50 propterea confitebor tibi in gentibus Domine et nomini tuo cantabo
 1902 17 51 magnificenti salutes regis sui et facienti misericordiam christo suo David et semini eius usque in aeternum
 1902 18 1 victori canticum David
 1902 18 2 caeli enarrant gloriam Dei et opus manus eius adnuntiat firmamentum

1902 18 3 dies diei eructat verbum et nox nocti indicat scientiam
 1902 18 4 non est sermo et non sunt verba quibus non audiatur vox eorum
 1902 18 5 in universam terram exivit sonus eorum et in finibus orbis verba eorum
 1902 18 6 soli posuit tabernaculum in eis et ipse quasi sponsus procedens de thalamo
 suo exultavit ut fortis ad currendam viam
 1902 18 7 a summitate caeli egressus eius et cursus eius usque ad summitatem illius nec
 est qui se abscondat a calore eius
 1902 18 8 lex Domini immaculata convertens animam testimonium Domini fidele
 sapientiam praestans parvulis
 1902 18 9 praecepta Domini recta laetificantia cor mandatum Domini lucidum
 inluminans oculos
 1902 18 10 timor Domini mundus perseverans in saecula iudicia Domini vera iustificata
 in semet ipsis
 1902 18 11 desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum et dulciora super mel
 et favum redundantem
 1902 18 12 unde et servus tuus docebit ea in custodiendis eis fructus multus
 1902 18 13 errores quis intellet ab occultis munda me
 1902 18 14 a superbis quoque libera servum tuum si non fuerint dominati mei tunc
 immaculatus ero et mundabor a delicto maximo
 1902 18 15 sint placentes sermones oris mei meditatio cordis mei in conspectu tuo
 Domine fortitudo mea et redemptor meus
 1902 19 1 victori canticum David
 1902 19 2 exaudiat te Dominus in die tribulationis protegat te nomen Dei Iacob
 1902 19 3 mittat tibi auxilium de sancto et de Sion roboret te
 1902 19 4 memor sit omnis sacrificii tui et holocaustum tuum pingue fiat semper
 1902 19 5 det tibi secundum cor tuum et omnem voluntatem tuam impleat
 1902 19 6 laudabimus in salutari tuo et in nomine Dei nostri ducemus choros
 1902 19 7 impleat Dominus omnes petitiones tuas nunc scio quoniam salvabit Dominus
 christum suum exaudiet eum de caelo sancto suo in fortitudine salutis dexterarum suarum
 1902 19 8 hii in curribus et hii in equis nos autem nominis Domini Dei nostri
 recordabimur
 1902 19 9 ipsi incurvati sunt et ceciderunt nos autem resurreximus et erecti sumus
 1902 19 10 Domine salva rex exaudiet nos in die qua invocaverimus
 1902 20 1 victori canticum David
 1902 20 2 Domine in fortitudine tua laetabitur rex et in salutari tuo exultabit vehementer
 1902 20 3 desiderium cordis eius dedisti ei et voluntate labiorum eius non fraudasti eum
 semper
 1902 20 4 quoniam praevenies eum benedictionibus bonitatis pones in capite eius
 coronam de lapide pretioso
 1902 20 5 vitam petivit te et dedisti ei longitudinem dierum in saeculum et in aeternum
 1902 20 6 magna gloria eius in salutari tuo gloriam et decorem pones super eum
 1902 20 7 pones enim eum benedictionem sempiternam et hilarabis eum laetitia apud
 vultum tuum
 1902 20 8 quia rex confidet in Domino et in misericordia Excelsi non decipietur
 1902 20 9 inveniet manus tua omnes inimicos tuos dextera tua inveniet odientes te
 1902 20 10 pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui Dominus in furore suo
 praecipitabit eos et devorabit eos ignis
 1902 20 11 fructum eorum de terra perdes et semen eorum de filiis hominum
 1902 20 12 quoniam inclinaverunt super te malum cogitaverunt scelus quod non
 potuerunt
 1902 20 13 quia pones eos umerum funes tuos firmabis contra facies eorum
 1902 20 14 exaltare Domine in fortitudine tua cantabimus et psallemus fortitudines tuas

1902 21 1 victori pro cervo matutino canticum
 1902 21 2 Deus Deus meus quare dereliquisti me longe a salute mea verba rugitus mei
 1902 21 3 Deus meus clamabo per diem et non exaudies et nocte nec est silentium mihi
 1902 21 4 et tu sancte habitator Laus Israhel
 1902 21 5 in te confisi sunt patres nostri confisi sunt et salvasti eos
 1902 21 6 ad te clamaverunt et salvati sunt in te confisi sunt et non sunt confusi
 1902 21 7 ego autem sum vermis et non homo obprobrium hominum et dispectio plebis
 1902 21 8 omnes videntes me subsannant me dimittunt labium movent caput
 1902 21 9 confugit ad Dominum salvet eum liberet eum quoniam vult eum
 1902 21 10 tu autem propugnator meus ex utero fiducia mea ab uberibus matris meae
 1902 21 11 in te proiectus sum ex vulva de ventre matris meae Deus meus es tu
 1902 21 12 ne longe fias a me quoniam tribulatio proxima est quoniam non est adiutor
 1902 21 13 circumdederunt me vituli multi tauri pingues vallaverunt me
 1902 21 14 aperuerunt super me os suum quasi leo capiens et rugiens
 1902 21 15 sicut aqua effusus sum et separata sunt omnia ossa mea factum est cor meum
 sicut cera liquefacta in medio ventris mei
 1902 21 16 aruit velut testa fortitudo mea et lingua mea adhesit palato meo et in pulverem
 mortis detraxisti me
 1902 21 17 circumdederunt me venatores concilium pessimorum vallavit me vinxerunt
 manus meas et pedes meos
 1902 21 18 numeravi omnia ossa mea quae ipsi respicientes viderunt in me
 1902 21 19 diviserunt vestimenta mea sibi et super vestimentum meum miserunt sortem
 1902 21 20 tu autem Domine ne longe fias fortitudo mea in auxilium meum festina
 1902 21 21 erue a gladio animam meam de manu canis solitariam meam
 1902 21 22 salva me ex ore leonis et de cornibus unicornium exaudi me
 1902 21 23 narrabo nomen tuum fratribus meis in medio ecclesiae laudabo te
 1902 21 24 qui timetis Dominum laudate eum omne semen Iacob glorificate eum
 1902 21 25 et metuite eum universum semen Israhel quoniam non dispexit neque
 contempsit modestiam pauperis et non abscondit faciem suam ab eo et cum clamaret ad eum audivit
 1902 21 26 apud te laus mea in ecclesia multa vota mea reddam in conspectu timentium
 eum
 1902 21 27 comedent mites et saturabuntur laudabunt Dominum quaerentes eum vivet
 cor vestrum in sempiternum
 1902 21 28 recordabuntur et convertentur ad Dominum omnes fines terrae et adorabunt
 coram eo universae cognationes gentium
 1902 21 29 quia Domini est regnum et dominabitur gentibus
 1902 21 30 comederunt et adoraverunt omnes pingues terrae ante faciem eius curvabunt
 genu universi qui descendunt in pulverem
 1902 21 31 et anima eius ipsi vivet semen serviet ei
 1902 21 32 narrabitur Domino in generatione venient et adnuntiabunt iustitias eius
 populo qui nascetur quas fecit
 1902 22 1 canticum David Dominus pascit me nihil mihi deerit
 1902 22 2 in pascuis herbarum adclinavit me super aquas refectionis enutrivit me
 1902 22 3 animam meam refecit duxit me per semitas iustitiae propter nomen suum
 1902 22 4 sed et si ambulavero in valle mortis non timebo malum quoniam tu mecum es
 virga tua et baculus tuus ipsa consolabuntur me
 1902 22 5 pones coram me mensam ex adverso hostium meorum inpinguasti oleo caput
 meum calix meus inebrians
 1902 22 6 sed et benignitas et misericordia subsequetur me omnibus diebus vitae meae
 et habitabo in domo Domini in longitudine dierum
 1902 23 1 David canticum Domini est terra et plenitudo eius orbis et habitatores eius
 1902 23 2 quia ipse super maria fundavit eum et super flumina stabilivit illum

1902	23	3	quis ascendet in montem Domini et quis stabit in loco sancto eius
1902	23	4	innocens manibus et mundo corde qui non exaltavit frustra animam suam et non iuravit dolose
1902	23	5	accipiet benedictionem a Domino et iustitiam a Deo salutari suo
1902	23	6	haec generatio quaerentium eum quaerentium faciem tuam Iacob semper
1902	23	7	levate portae capita vestra et elevamini ianuae sempiternae et ingrediatur rex gloriae
1902	23	8	quis est iste rex gloriae Dominus fortis et potens Dominus fortis in proelio
1902	23	9	levate portae capita vestra et erigite ianuae sempiternae et ingrediatur rex gloriae
1902	23	10	quis est iste rex gloriae Dominus exercituum ipse est rex gloriae semper
1902	24	1	David ad te Domine animam meam levabo
1902	24	2	Deus meus in te confisus sum ne confundar
1902	24	3	ne laetentur inimici mei sed et universi qui sperant in te non confundantur
1902	24	4	confundantur qui iniqua gerunt frustra vias tuas Domine ostende mihi semitas tuas doce me
1902	24	5	deduc me in veritate tua et doce me quia tu Deus salvator meus te expectavi tota die
1902	24	6	recordare miserationum tuarum Domine et misericordiarum tuarum quia ex sempiterno sunt
1902	24	7	peccatorum adolescentiae meae et scelerum meorum ne memineris secundum misericordiam tuam recordare mei propter bonitatem tuam Domine
1902	24	8	bonus et rectus Dominus propterea docebit peccatores in via
1902	24	9	deducet mansuetos in iudicio et docebit modestos viam suam
1902	24	10	omnes semitae Domini misericordia et veritas his qui custodiunt pactum eius et testificationem eius
1902	24	11	propter nomen tuum propitiare iniquitati meae quoniam grandis est
1902	24	12	quis est iste vir timens Dominum quem docebit in via quam elegerit
1902	24	13	anima eius in bono commorabitur et semen eius hereditabit terram
1902	24	14	secretum Domini timentibus eum et pactum suum ostendet eis
1902	24	15	oculi mei semper ad Dominum quia ipse educet de rete pedes meos
1902	24	16	respice in me et miserere mei quoniam solus et pauper sum ego
1902	24	17	tribulationes cordis mei multiplicatae sunt de angustiis meis educ me
1902	24	18	vide afflictionem meam et laborem meum et porta omnia peccata mea
1902	24	19	vide inimicos meos quia multiplicati sunt et odio iniquo oderunt me
1902	24	20	custodi animam meam et libera me non confundar quia speravi in te
1902	24	21	simplicitas et aequitas servabunt me quia expectavi te
1902	24	22	redime Deus Israhelem ex omnibus angustiis suis
1902	25	1	David iudica me Deus quoniam ego in simplicitate mea ambulavi et in Domino confidens non deficiam
1902	25	2	proba me Domine et tempta me ure renes meos et cor meum
1902	25	3	quia misericordia tua in conspectu oculorum meorum est et ambulabo in veritate tua
1902	25	4	non sedi cum viris vanitatis et cum superbis non ingrediar
1902	25	5	odivi ecclesiam pessimorum et cum iniquis non sedebo
1902	25	6	lavabo in innocentia manus meas et circuibo altare tuum Domine
1902	25	7	ut clara voce praedicem laudem et narrem omnia mirabilia tua
1902	25	8	Domine dilexi habitaculum domus tuae et locum tabernaculi gloriae tuae
1902	25	9	ne auferas cum peccatoribus animam meam cum viris sanguinum vitam meam
1902	25	10	in quorum manibus scelus est et dextera eorum repleta est muneribus
1902	25	11	ego autem in simplicitate mea gradiar redime me et miserere mei

1902 25 12 pes meus stetit in recto in ecclesiis benedicam Domino
 1902 26 1 David Dominus lux mea et salutare meum quem timebo Dominus fortitudo
 vitae meae quem formidabo
 1902 26 2 cum adpropinquarent mihi maligni ut comederent carnem meam hostes mei et
 inimici mei ipsi inpigerunt et ceciderunt
 1902 26 3 si steterint adversus me castra non timebit cor meum si surrexerit contra me
 bellum in hoc ego confidam
 1902 26 4 unum petivi a Domino hoc requiram ut habitem in domo Domini omnibus
 diebus vitae meae ut videam pulchritudinem Domini et adtemplum eius
 1902 26 5 abscondet enim me in umbra sua in die pessima abscondet me in secreto
 tabernaculi sui
 1902 26 6 in petra exaltabit me nunc quoque exaltabit caput meum super inimicos meos
 qui sunt in circuitu meo et immolabo in tabernaculo eius hostias iubili cantabo et psallam Domino
 1902 26 7 audi Domine vocem meam invocantis miserere mei et exaudi me
 1902 26 8 tibi dixit cor meum quaesivit vultus meus faciem tuam Domine et requiram
 1902 26 9 ne abscondas faciem tuam a me ne declines in furore tuo a servo tuo auxilium
 meum fuisti ne derelinquas me et ne dimittas me Deus salvator meus
 1902 26 10 pater enim meus et mater mea dereliquerunt me Dominus autem collegit me
 1902 26 11 ostende mihi Domine viam tuam et deduc me in semita recta propter
 insidiatores meos
 1902 26 12 ne tradas me Domine animae tribulantium me quoniam surrexerunt contra me
 testes falsi et apertum mendacium
 1902 26 13 ego autem credo quod videam bona Domini in terra viventium
 1902 26 14 expecta Dominum confortare et roboretur cor tuum et sustine Dominum
 1902 27 1 David ad te Domine clamabo Fortis meus ne obsurdescas mihi ne forte
 tacente te mihi conparer his qui descendunt in lacum
 1902 27 2 audi Domine deprecationem meam cum clamavero ad te cum levavero manus
 meas ad oraculum sanctum tuum
 1902 27 3 ne trahas me cum impiis et cum operantibus iniquitatem qui loquuntur pacem
 cum amicis suis et est malum in corde eorum
 1902 27 4 da eis secundum opus suum et secundum malum adinventionum suarum iuxta
 opus manuum suarum da eis redde retributionem suam illis
 1902 27 5 quoniam non intellegunt opera Domini et opus manuum eius destrues eos et
 non aedificabis
 1902 27 6 benedictus Dominus qui audivit vocem deprecationis meae
 1902 27 7 Dominus fortitudo mea et scutum meum in ipso confisum est cor meum et
 habui adiutorium gavisum est cor meum et in cantico meo confitebor illi
 1902 27 8 Dominus fortitudo mea et robur salutarium christi sui est
 1902 27 9 salva populum tuum et benedic hereditati tuae et pasce eos et subleva eos
 usque in sempiternum
 1902 28 1 canticum David adferte Domino filios arietum
 1902 28 2 adferte Domino gloriam et imperium adferte Domino gloriam nomini eius
 adorate Dominum in decore sancto
 1902 28 3 vox Domini super aquas Deus gloriae intonuit Dominus super aquas multas
 1902 28 4 vox Domini in fortitudine vox Domini in decore
 1902 28 5 vox Domini confringentis cedros et confringet Dominus cedros Libani
 1902 28 6 et disperget eas quasi vitulus Libani et Sarion quasi filius rinocerotis
 1902 28 7 vox Domini dividens flammam ignis
 1902 28 8 vox Domini parturire faciens desertum Cades
 1902 28 9 vox Domini obsetricans cervis et revelans saltus et in templo eius omnis
 loquetur gloriam
 1902 28 10 Dominus diluvium inhabitat et sedebit Dominus rex in aeternum

1902 28 11 Dominus fortitudinem populo suo dabit Dominus benedicet populo suo in
 pace
 1902 29 1 psalmus cantici pro dedicatione domus David
 1902 29 2 exaltabo te Domine quoniam salvasti me et non delectasti inimicos meos
 super me
 1902 29 3 Domine Deus meus clamavi ad te et sanasti me
 1902 29 4 Domine eduxisti de inferno animam meam vivificasti me ne descenderem in
 lacum
 1902 29 5 cantate Domino sancti eius et confitemini memoriae sanctitatis eius
 1902 29 6 quoniam ad momentum est ira eius et vita in repropitiatione eius ad vesperum
 commorabitur fletus et in matutino laus
 1902 29 7 ego autem dixi in abundantia mea non commovebor in sempiternum
 1902 29 8 Domine in voluntate tua posuisti monti meo fortitudinem abscondisti faciem
 tuam et factus sum conturbatus
 1902 29 9 ad Dominum clamabo et Dominum deprecabor
 1902 29 10 quae est utilitas in sanguine meo cum descendero in corruptionem numquid
 confitebitur tibi pulvis aut adnuntiabit veritatem tuam
 1902 29 11 audi Domine et miserere mei Domine esto adiutor
 1902 29 12 convertisti planctum meum in chorum mihi solvisti saccum meum et
 accinxisti me laetitia
 1902 29 13 ut laudet te gloria et non taceat Domine Deus meus in sempiternum
 confitebor tibi
 1902 30 1 victori canticum David
 1902 30 2 in te Domine speravi non confundar in aeternum in iustitia tua salva me
 1902 30 3 inclina ad me aurem tuam velociter libera me esto mihi in lapidem
 fortissimum et in domum munitam ut salves me
 1902 30 4 quia petra mea et munitio mea tu es et propter nomen tuum dux meus eris et
 enutries me
 1902 30 5 educes me de rete quod absconderunt mihi quia tu fortitudo mea es
 1902 30 6 in manu tua commendabo spiritum meum redemisti me Domine Deus
 veritatis
 1902 30 7 odisti custodientes vanitates frustra ego autem in Domino confisus sum
 1902 30 8 exultabo et laetabor in misericordia tua quia vidisti afflictionem meam
 cognovisti tribulationes animae meae
 1902 30 9 et non conclusisti me in manibus inimici posuisti in latitudine pedes meos
 1902 30 10 miserere mei Domine quoniam tribulor caligavit in furore oculus meus anima
 mea et venter meus
 1902 30 11 quia consumptae sunt in maerore vitae meae et anni mei in gemitu infirmata
 est in iniquitate fortitudo mea et ossa mea contabuerunt
 1902 30 12 apud omnes hostes meos factus sum obprobrium et vicinis meis nimis et
 timor notis meis qui videbant me in plateis fugiebant me
 1902 30 13 oblivioni traditus sum quasi mortuus a corde factus sum quasi vas perditum
 1902 30 14 audivi enim obprobrium multorum congregationem in circuitu cum inirent
 consilium adversum me et ut auferrent animam meam cogitarent
 1902 30 15 ego autem in te speravi Domine dixi Deus meus es tu
 1902 30 16 in manu tua tempora mea libera me de manu inimicorum meorum et
 persequentium me
 1902 30 17 ostende faciem tuam super servum tuum salva me in misericordia tua
 1902 30 18 Domine ne confundar quia invocavi te confundantur impii taceant in inferno
 1902 30 19 muta fiant labia mendacii quae loquuntur contra iustum vetera in superbia et
 despectione
 1902 30 20 quam multa est bonitas tua quam abscondisti timentibus te operatus es

sperantibus in te in conspectu filiorum hominum

1902 30 21 abscondes eos in protectione vultus tui a duritia viri abscondes eos in umbra a contradictione linguarum

1902 30 22 benedictus Dominus qui mirabilem fecit misericordiam suam mihi in civitate munita

1902 30 23 ego autem dixi in stupore meo proiectus sum de conspectu oculorum eius ergone audisti vocem deprecationis meae cum clamarem ad te

1902 30 24 diligite Dominum omnes sancti eius fideles servat Dominus et retribuet his qui satis operantur superbiam

1902 30 25 confortamini et roboretur cor vestrum omnes qui expectatis Dominum

1902 31 1 David eruditi beatus cui dimissa est iniquitas et absconditum est peccatum

1902 31 2 beatus homo cui non inputabit Dominus iniquitatem nec est in spiritu eius dolus

1902 31 3 quia tacui adtrita sunt ossa mea in rugitu meo tota die

1902 31 4 die enim et nocte gravatur super me manus tua versatus sum in miseria mea cum exardesceret messis iugiter

1902 31 5 peccatum meum notum facio tibi et iniquitatem meam non abscondo dixi confitebor scelus meum Domino et tu dimisisti iniquitatem peccati mei semper

1902 31 6 pro hoc orat omnis sanctus ad te tempus inveniens ut cum inundaverint aquae multae ad illum non accedant

1902 31 7 tu es protectio mea ab hoste custodies me laus mea salvans circumdabis me semper

1902 31 8 doceam te et monstrabo tibi viam per quam ambules cogitabo de te oculo meo

1902 31 9 nolite fieri sicut equus et mulus quibus non est intellegentia in camo et freno maxillas eorum constringe qui non accedunt ad te

1902 31 10 multi dolores impii confidentem autem in Domino misericordia circumdabit

1902 31 11 laetamini in Domino et exultate iusti et laudate omnes recti corde

1902 32 1 laudate iusti Dominum rectos decet laudatio

1902 32 2 confitemini Domino in cithara in psalterio decacordo cantate ei

1902 32 3 cantate ei canticum novum diligenter psallite in iubilo

1902 32 4 quia rectum est verbum Domini et omne opus eius in fide

1902 32 5 diligit iustitiam et iudicium misericordia Domini plena est terra

1902 32 6 verbo Domini caeli facti sunt et spiritu oris eius omnis ornatus eorum

1902 32 7 congregans quasi in utre aquas maris ponens in thesauris abyssos

1902 32 8 timeat Dominum omnis terra ipsum formident universi habitatores orbis

1902 32 9 quia ipse mandavit et factus est ipso praecipiente stetit

1902 32 10 Dominus dissolvit consilium gentium irritas fecit cogitationes populorum

1902 32 11 consilium Domini in aeternum stabit cogitationes cordis eius in generatione et generatione

1902 32 12 beata gens cuius Dominus Deus eius populus quem elegit in hereditatem sibi

1902 32 13 de caelo respexit Dominus vidit omnes filios Adam

1902 32 14 de firmissimo solio suo prospexit ad universos habitatores terrae

1902 32 15 fingens pariter cor eorum intellegens omnia opera eorum

1902 32 16 non salvatur rex in multitudine exercitus nec fortis liberabitur in

multiplicatione virtutis

1902 32 17 fallax equus ad salutem et in multitudine roboris sui non salvabit

1902 32 18 ecce oculus Domini super timentes eum et expectantes misericordiam eius

1902 32 19 ut eruat de morte animam eorum et vivificet eos in fame

1902 32 20 anima nostra expectavit Dominum auxilium nostrum et clipeus noster est

1902 32 21 in ipso enim laetabitur cor nostrum quia in nomine sancto eius speravimus

1902 32 22 sit misericordia tua Domine super nos sicut expectavimus te

1902 33 1 David quando commutavit os suum coram Abimelech et eiecit eum et abiit

1902 33 2 benedicam Domino in omni tempore semper laus eius in ore meo
 1902 33 3 in Domino laetabitur anima mea audiant mites et laetentur
 1902 33 4 magnificate Dominum mecum et exaltemus nomen eius pariter
 1902 33 5 quaesivi Dominum et exaudivit me et de omnibus angustiis meis liberavit me
 1902 33 6 respicite ad eum et confluite et vultus vestri non confundentur
 1902 33 7 hic pauper clamavit et Dominus exaudivit de omnibus tribulationibus salvabit
 eum
 1902 33 8 circumdat angelus Domini in gyro timentes eum et eruet eos
 1902 33 9 gustate et videte quoniam bonus Dominus beatus vir qui sperat in eo
 1902 33 10 timete Dominum sancti eius quoniam non est inopia timentibus eum
 1902 33 11 leones indiguerunt et esurierunt quaerentibus autem Dominum non deerit
 omne bonum
 1902 33 12 venite filii audite me timorem Domini docebo vos
 1902 33 13 quis est vir qui velit vitam diligens dies videre bonos
 1902 33 14 custodi linguam tuam a malo et labia tua ne loquantur dolum
 1902 33 15 recede a malo et fac bonum quaere pacem et persequere eam
 1902 33 16 oculi Domini ad iustos et aures eius ad clamorem eorum
 1902 33 17 vultus Domini super facientes malum ut perdat de terra memoriam eorum
 1902 33 18 clamaverunt et Dominus exaudivit et ex omnibus tribulationibus eorum
 liberavit eos
 1902 33 19 iuxta est Dominus contritis corde et confractos spiritu salvabit
 1902 33 20 multae tribulationes iusti et ex omnibus illis liberabit eum Dominus
 1902 33 21 custodit omnia ossa eius unum ex eis non confringetur
 1902 33 22 interficiet impium malitia et odientes iustum superabuntur
 1902 33 23 redimet Dominus animam servorum suorum et non peccabunt omnes
 sperantes in eo
 1902 34 1 David iudica Domine adversarios meos pugna contra pugnantes me
 1902 34 2 adprehende scutum et hastam et consurge in auxilium meum
 1902 34 3 evagina gladium et praeoccupa ex adverso persequentem me dic animae meae
 salus tua ego sum
 1902 34 4 confundantur et revereantur qui quaerunt animam meam convertantur
 retrorsum et confundantur qui cogitant malum mihi
 1902 34 5 fiant sicut pulvis ante faciem venti et angelus Domini inpellat
 1902 34 6 sit via eorum tenebrae et lubricum et angelus Domini persequatur eos
 1902 34 7 quia frustra absconderunt mihi insidias retis sui sine causa foderunt animae
 meae
 1902 34 8 veniat ei calamitas quam ignorat et rete suum quod abscondit comprehendat
 eum et cadat in laqueum
 1902 34 9 anima autem mea exultabit in Domino et laetabitur in salute sua
 1902 34 10 omnia ossa mea dicent Domine quis similis tui eruens inopem a validiore et
 pauperem et mendicum a violento
 1902 34 11 surgentes testes iniqui quae nesciebam interrogabant me
 1902 34 12 reddebant mihi mala pro bono sterilitatem animae meae
 1902 34 13 ego autem cum infirmarer ab eis induebar cilicio humiliabam in ieiunio
 animam meam et oratio mea ad sinum meum revertetur
 1902 34 14 quasi ad amicum quasi ad fratrem meum sic ambulabam quasi lugens mater
 tristis incurvabar
 1902 34 15 et in infirmitate mea laetabantur et congregabantur collecti sunt adversum me
 percutientes et nesciebam
 1902 34 16 scindentes et non tacentes in simulatione verborum fictorum fredebant
 contra me dentibus suis
 1902 34 17 Domine quanta aspicias converte animam meam a calamitatibus suis a

leonibus solitariam meam

1902 34 18 confitebor tibi in ecclesia grandi in populo forti laudabo te
1902 34 19 non laetentur super me inimici mei mendaces odientes me frustra coniventes

oculo

1902 34 20 non enim pacem loquuntur sed in rapina terrae verba fraudulenta concinnant
1902 34 21 et dilataverunt super me os suum dixerunt va va vidit oculus noster
1902 34 22 vidisti Domine ne taceas Domine ne elongeris a me
1902 34 23 consurge et evigila in iudicium meum Deus meus et Domine in causam meam
1902 34 24 iudica me secundum iustitiam meam Domine Deus meus et ne insultent mihi
1902 34 25 ne dicant in corde suo va va va animae nostrae ne dicant absorbuimus eum
1902 34 26 confundantur et reveantur pariter qui laetantur in afflictione mea induantur
confusione et verecundia qui magnificantur super me

1902 34 27 laudent et laetentur qui volunt iustitiam meam et dicant semper magnificetur
Dominus qui vult pacem servi sui

1902 34 28 et lingua mea meditabitur iustitiam tuam tota die laudem tuam

1902 35 1 pro victoria servi Domini David

1902 35 2 dixit scelus impii in medio cordis eius non esse timorem Dei ante oculos eius

1902 35 3 quia dolose egit adversum eum in oculis suis ut inveniret iniquitatem eius ad
odiendum

1902 35 4 verba oris eius iniquitas et dolus cessavit cogitare benefacere

1902 35 5 iniquitatem cogitat in cubili suo stabit in via non bona malum non abiciet

1902 35 6 Domine in caelo misericordia tua fides tua usque ad nubes

1902 35 7 iustitia tua quasi montes Domine iudicium tuum abyssus multa homines et

umenta salvos facies Domine

1902 35 8 quam pretiosa est misericordia tua Domine et filii Adam in umbra alarum
tuarum sperabunt

1902 35 9 inebriabuntur de pinguidine domus tuae et torrente deliciarum tuarum potabis
eos

1902 35 10 quoniam tecum est fons vitae in lumine tuo videbimus lumen

1902 35 11 adtrahe misericordiam tuam scientibus te et iustitiam tuam rectis corde

1902 35 12 ne veniat mihi pes superbiae et manus impiorum non me commoveat

1902 35 13 ibi ceciderunt operantes iniquitatem expulsi sunt et non potuerunt surgere

1902 36 1 David aleph noli contendere cum malignis neque aemuleris facientes

iniquitatem

1902 36 2 quoniam sicut herba velociter conterentur et sicut holus viride arescent

1902 36 3 beth spera in Domino et fac bonum peregrinare in terra et pascere fide

1902 36 4 et delectare in Domino et dabit tibi petitiones cordis tui

1902 36 5 gimel volve super Dominum viam tuam et confide in eo et ipse faciet

1902 36 6 et educet sicut lumen iustitiam tuam et iudicium tuum sicut meridiem

1902 36 7 deleth tace Domino et expecta eum noli contendere adversum eum qui

proficit in via sua adversum virum qui facit quae cogitat

1902 36 8 he dimitte iram et relinque furorem noli contendere ut malefacias

1902 36 9 quoniam qui malefaciunt interibunt expectantes autem Dominum ipsi

hereditabunt terram

1902 36 10 vav adhuc enim modicum et non erit impius et cogitabis de loco eius et non
subsistet

1902 36 11 mites autem hereditabunt terram et delectabuntur in multitudine pacis

1902 36 12 zai cogitat impius de iusto et frendet adversum eum dentibus suis

1902 36 13 Dominus deridebit eum videns quod venit dies eius

1902 36 14 heth gladium evaginaverunt impii tetenderunt arcum suum ut percutiant

egenum et pauperem et interficiant rectos in via

1902 36 15 gladius eorum ingrediatur in cor eorum et arcus eorum confringantur

1902 36 16 teth melius est parum iusto quam divitiae impiorum multae
 1902 36 17 quia brachia impiorum confringentur sublevat autem iustos Dominus
 1902 36 18 ioth novit Dominus diem immaculatorum et hereditas eorum aeterna erit
 1902 36 19 non confundentur in tempore malo et in diebus famis saturabuntur
 1902 36 20 caph quia impii peribunt et inimici Domini gloriantes ut monocerotes
 consumentur sicut fumus consumitur
 1902 36 21 lameth fenus accipit impius et non reddit iustus autem donat et tribuit
 1902 36 22 quia qui benedicti fuerint ab eo hereditabunt terram et qui maledicti interibunt
 1902 36 23 mem a Domino gressus viri firmantur et viam eius volet
 1902 36 24 cum ceciderit non adlidetur quia Dominus sustentat manum eius
 1902 36 25 nun puer fui siquidem senui et non vidi iustum derelictum neque semen eius
 quaerens panem
 1902 36 26 tota die donat et commodat et semen eius in benedictione
 1902 36 27 samech recede a malo et fac bonum et habita in sempiterno
 1902 36 28 quia Dominus diligit iudicium et non derelinquet sanctos suos ain in aeternum
 custoditi sunt et semen impiorum periit
 1902 36 29 iusti hereditabunt terram et habitabunt in saeculum super eam
 1902 36 30 fe os iusti meditabitur sapientiam et lingua eius loquetur iudicium
 1902 36 31 lex Dei eius in corde eius non deficient gressus eius
 1902 36 32 sade considerat impius iustum et quaerit ut occidat eum
 1902 36 33 Dominus non derelinquet eum in manu eius et non condemnabit eum cum
 iudicatur
 1902 36 34 coph expecta Dominum et custodi viam eius et exaltabit te ut possideas
 terram cum interibunt impii videbis
 1902 36 35 res vidi impium robustum et fortissimum sicut indigenam virentem
 1902 36 36 et transivi et ecce non erat et quaesivi eum et non est inventus
 1902 36 37 sen custodi simplicitatem et vide rectum quia erit ad extremum viro pax
 1902 36 38 iniqui autem delebuntur pariter et novissimum impiorum peribit
 1902 36 39 thau salus iustorum a Domino fortitudo eorum in tempore tribulationis
 1902 36 40 et auxiliabitur eis Dominus et salvabit eos ab impiis quia speraverunt in eo
 1902 37 1 canticum David in commemoratione
 1902 37 2 Domine ne in ira tua arguas me neque in furore tuo corripas me
 1902 37 3 quia sagittae tuae infixae sunt mihi et tetigit me manus tua
 1902 37 4 non est sanitas in carne mea a facie indignationis tuae non est pax ossibus
 meis a facie peccati mei
 1902 37 5 quia iniquitates meae transierunt caput meum quasi onus grave adgravatae
 sunt super me
 1902 37 6 conputruerunt et tabuerunt cicatrices meae a facie insipientiae meae
 1902 37 7 adflictus sum et incurvatus nimis tota die maerens ambulabam
 1902 37 8 quia lumbi mei repleti sunt ignominia et non est sanitas in carne mea
 1902 37 9 evigilavi et adflictus sum nimis rugiebam a gemitu cordis mei
 1902 37 10 Domine in conspectu tuo omne desiderium meum et gemitus meus a te non
 est absconditus
 1902 37 11 cor meum fluctuabat dereliquit me fortitudo mea et lux oculorum meorum
 etiam ipsa non est mecum
 1902 37 12 cari mei et amici mei quasi contra lepram meam steterunt et vicini mei longe
 steterunt
 1902 37 13 et inruebant quaerentes animam meam et investigantes mala mihi loquebantur
 insidias et dolos tota die meditabantur
 1902 37 14 ego autem quasi surdus non audiebam et quasi mutus non aperiebam os
 meum
 1902 37 15 et eram quasi homo non audiens nec habens in ore suo redargutiones

1902 37 16 te enim Domine expectabam tu exaudies Domine Deus meus
 1902 37 17 quia dixi ne forte insultent mihi et cum vacillaverint pedes mei super me
 magnificentur
 1902 37 18 quia ego ad plagas paratus et dolor meus contra me est semper
 1902 37 19 quia iniquitatem meam adnuntio sollicitus ero pro peccato meo
 1902 37 20 inimici autem mei viventes confortati sunt et multiplicati sunt odientes me
 mendaciter
 1902 37 21 et qui reddunt malum pro bono adversabantur mihi quia sequebar bonum
 1902 37 22 ne derelinquas me Domine Deus meus ne elongeris a me
 1902 37 23 festina in auxilium meum Domine salutis meae
 1902 38 1 pro victoria Idithun canticum David
 1902 38 2 dixi custodiam vias meas ne peccem in lingua mea custodiam os meum
 silentio donec est impius contra me
 1902 38 3 obmutui silentio tacui de bono et dolor meus conturbatus est
 1902 38 4 incaluit cor meum in medio mei in meditatione mea incensus sum igni
 1902 38 5 locutus sum lingua mea ostende mihi Domine finem meum et mensuram
 dierum meorum quae sit ut sciam quid mihi desit
 1902 38 6 ecce breves posuisti dies meos et vita mea quasi non sit in conspectu tuo
 omnia enim vanitas omnis homo stans semper
 1902 38 7 tantum in imagine ambulat homo tantum frustra turbatur congregat et ignorat
 cui dimittat ea
 1902 38 8 nunc ergo quid expecto Domine praestolatio mea tu es
 1902 38 9 ab omnibus iniquitatibus meis libera me obprobrium stulto ne ponas me
 1902 38 10 obmutui non aperiā os meum quia tu fecisti
 1902 38 11 tolle a me plagas tuas
 1902 38 12 a contentione manus tuae ego consumptus sum in increpationibus pro
 iniquitate corripuisti virum et posuisti quasi tineam desiderabilia eius verumtamen vanitas omnis
 homo semper
 1902 38 13 audi orationem meam Domine et clamorem meum exaudi ad lacrimam meam
 ne obsurdescas quia advena ego sum apud te et peregrinus sicut omnes patres mei
 1902 38 14 parce mihi ut rideam antequam vadam et non subsistam
 1902 39 1 pro victoria David canticum
 1902 39 2 expectans expectavi Dominum et inclinatus est ad me
 1902 39 3 et audivit clamorem meum et eduxit me de lacu famoso de luto caeni et statuit
 super petram pedes meos stabilivit gressus meos
 1902 39 4 et dedit in ore meo canticum novum laudem Deo nostro videbunt multi et
 timebunt et sperabunt in Domino
 1902 39 5 beatus vir qui posuit Dominum confidentiam suam et non est aversus ad
 superbias pompasque mendacii
 1902 39 6 multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua et cogitationes tuas pro
 nobis non invenio ordinem coram te si narrare voluero et numerare plura sunt quam ut narrari
 queant
 1902 39 7 victima et oblatione non indiges aures fodisti mihi holocaustum et pro
 peccato non petisti
 1902 39 8 tunc dixi ecce venio in volumine libri scriptum est de me
 1902 39 9 ut facerem placitum tibi Deus meus volui et legem tuam in medio ventris mei
 1902 39 10 adnuntiavi iustum in ecclesia multa ecce labia mea non prohibebo Domine tu
 nosti
 1902 39 11 iustitiam tuam non abscondi in medio cordis mei fidem tuam et salutare tuum
 dixi non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam in ecclesia multa
 1902 39 12 tu Domine non prohibebis misericordias tuas a me misericordia tua et veritas
 iugiter servabunt me

1902 39 13 circumdederunt enim me mala quorum non est numerus comprehenderunt me
 iniquitates meae et non potui videre plures factae sunt quam capilli capitis mei et cor meum
 dereliquit me
 1902 39 14 placeat tibi Domine ut liberes me Domine ad adiuvandum me festina
 1902 39 15 confundantur et revereantur simul quaerentes animam meam ut auferant eam
 convertantur retrorsum et confundantur qui volunt mala mihi
 1902 39 16 pereant post confusionem suam qui dicunt mihi va va
 1902 39 17 gaudeant et laetentur in te qui quaerunt te dicant iugiter magnificetur
 Dominus qui diligunt salutare tuum
 1902 39 18 ego autem sum egens et pauper Dominus sollicitus erit pro me auxilium
 meum et salutare meum tu Deus meus ne moreris
 1902 40 1 pro victoria canticum David
 1902 40 2 beatus qui cogitat de paupere in die mala salvabit eum Dominus
 1902 40 3 Dominus custodiet eum et vivificabit eum et beatus erit in terra et non tradet
 eum animae inimicorum suorum
 1902 40 4 Dominus confortabit eum in lecto infirmitatis totum stratum eius vertisti in
 aegrotatione sua
 1902 40 5 ego dixi Domine miserere mei sana animam meam quoniam peccavi tibi
 1902 40 6 inimici mei loquentur malum mihi quando morietur et periet nomen eius
 1902 40 7 et si venerit ut visitet vana loquetur cor eius congregabit iniquitatem sibi et
 egrediens foras detrahet
 1902 40 8 simul adversum me murmurabant omnes odientes me contra cogitabant
 malum mihi
 1902 40 9 verbum diabuli infundebant sibi qui dormivit non addet ut resurgat
 1902 40 10 sed et homo pacificus meus in quo habui fiduciam qui manducabat panem
 meum levavit contra me plantam
 1902 40 11 tu autem Domine miserere mei et leva me ut reddam eis
 1902 40 12 in hoc cognovi quod velis me quia non insultavit inimicus meus mihi
 1902 40 13 ego autem in simplicitate mea adiutus sum a te et statues me ante faciem tuam
 in perpetuum
 1902 40 14 benedictus Dominus Deus Israhel a saeculo et usque in saeculum amen amen
 1902 41 1 pro victoria doctissimi filiorum Core
 1902 41 2 sicut areola praeparata ad inrigationes aquarum sic anima mea praeparata est
 ad te Deus
 1902 41 3 sitivit anima mea Deum fortem viventem quando veniam et parebo ante
 faciem tuam
 1902 41 4 fuerunt mihi lacrimae meae panis per diem ac noctem cum diceretur mihi tota
 die ubi est Deus tuus
 1902 41 5 horum recordatus sum et effudi in me animam meam quia veniam ad
 umbraculum tacebo usque ad domum Dei in voce laudis et confessionis multitudinis festa
 celebrantis
 1902 41 6 quare incurvaris anima mea et conturbas me expecta Dominum quia adhuc
 confitebor ei salutaribus vultus eius
 1902 41 7 Deus meus in memet ipso anima mea incurvatur propterea recordabor tui de
 terra Iordanis et Hermoniim de monte minimo
 1902 41 8 abyssus abyssum vocat in voce cataractarum tuarum omnes gurgites tui et
 fluctus tui super me transierunt
 1902 41 9 per diem mandavit Dominus misericordiam suam et in nocte canticum eius
 mecum oratio Deo vitae meae
 1902 41 10 dicam Deo petra mea quare oblitus es mei quare tristis incedo adfligente
 inimico
 1902 41 11 cum me interficerent in ossibus meis exprobraverunt mihi hostes mei dicentes

tota die ubi est Deus tuus

1902 41 12 quare incurvaris anima mea et conturbas me expecta Dominum quoniam
adhuc confitebor ei salutibus vultus mei et Deo meo

1902 42 1 iudica me Deus et discerne causam meam a gente non sancta a viro doloso et
iniquo salva me

1902 42 2 tu enim Deus fortitudo mea quare proiecisti me quare tristis incedo adfligente
inimico

1902 42 3 mitte lucem tuam et veritatem tuam ipsae ducent me et introducent ad
montem sanctum tuum et ad tabernaculum tuum

1902 42 4 et introibo ad altare tuum ad Deum laetitiae et exultationis meae et confitebor
tibi in cithara Deus Deus meus

1902 42 5 quare incurvaris anima mea et quare conturbas me expecta Dominum
quoniam adhuc confitebor ei salutibus vultus mei et Deo meo

1902 43 1 pro victoria filiorum Core eruditionis

1902 43 2 Deus auribus nostris audivimus patres nostri narraverunt nobis opus quod
operatus es in diebus eorum in diebus antiquis

1902 43 3 tu manu tua gentes delisti et plantasti eos adflixisti populos et emisisti eos

1902 43 4 non enim in gladio suo possederunt terram neque brachium eorum salvavit
eos sed dextera tua et brachium tuum et lux vultus tui quia conplacuisti tibi

1902 43 5 tu es rex meus Deus praecipe pro salutibus Iacob

1902 43 6 in te hostes nostros ventilabimus in nomine tuo conculcabitur adversarios
nostros

1902 43 7 non enim in arcu meo confidam neque gladius meus salvabit me

1902 43 8 quia salvasti nos de hostibus nostris et eos qui oderant nos confudisti

1902 43 9 in Domino gaudebimus tota die et in nomine tuo in aeternum confitebimur
semper

1902 43 10 verum tu proiecisti et confudisti nos et non egredieris in exercitibus nostris

1902 43 11 vertisti terga nostra hosti et qui oderant nos diripuerunt nos

1902 43 12 dedisti nos quasi gregem ad vorandum et in gentibus dispersisti nos

1902 43 13 vendidisti populum tuum sine pretio nec grandis fuit commutatio eorum

1902 43 14 posuisti nos obprobrium vicinis nostris subsannationem et inrisum his qui
erant in circuitu nostro

1902 43 15 posuisti nos similitudinem in gentibus commotionem capitis in tribubus

1902 43 16 tota die confusio mea contra me et ignominia faciei meae cooperuit me

1902 43 17 a voce exprobrantis et blasphemantis a facie inimici et ultoris

1902 43 18 omnia haec venerunt super nos et non sumus obliti tui nec mentiti fuimus in
pacto tuo

1902 43 19 non est conversum retro cor nostrum nec declinaverunt gressus nostri a
semita tua

1902 43 20 quoniam deiecisti nos in loco draconum et operuisti nos umbra mortis

1902 43 21 si obliti sumus nominis Dei nostri et expandimus manus nostras ad deum
alienum

1902 43 22 numquid non Deus investigabit istud ipse enim novit cogitationes cordis
quoniam propter te mortificati sumus tota die reputati sumus ut grex occisionis

1902 43 23 consurge quare dormitas Domine evigila quare proicis nos in sempiternum

1902 43 24 quare faciem tuam abscondis oblivisceris adflictiones et angustias nostras

1902 43 25 quoniam incurvata est in pulvere anima nostra adhesit terrae venter noster

1902 43 26 surge auxiliare nobis et redime nos propter misericordiam tuam

1902 44 1 victori pro liliis filiorum Core eruditionis canticum amantissimi

1902 44 2 eructavit cor meum verbum bonum dico ego opera mea regi lingua mea stilus
scribae velocis

1902 44 3 decore pulchrior es filiis hominum effusa est gratia in labiis tuis propterea

benedixit tibi Deus in aeternum

1902 44 4 accingere gladio tuo super femur fortissime

1902 44 5 gloria tua et decore tuo decore tuo prospere ascende propter veritatem et mansuetudinem iustitiae et docebit te terribilia dextera tua

1902 44 6 sagittae tuae acutae populi sub te cadent in corde inimicorum regis

1902 44 7 thronus tuus Deus in saeculum et in aeternum sceptrum aequitatis sceptrum regni tui

1902 44 8 dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem propterea unxit te Deus Deus tuus oleo exultationis prae participibus tuis

1902 44 9 zmyrna et stacte et cassia in cunctis vestimentis tuis de domibus eburneis quibus laetificaverunt te

1902 44 10 filiae regum in honore tuo stetit coniux in dextera tua in diademate aureo

1902 44 11 audi filia et vide et inclina aurem tuam et obliviscere populi tui et domus patris tui

1902 44 12 et concupiscet rex decorem tuum quia ipse est dominus tuus et adora eum

1902 44 13 et o filia fortissimi in muneribus faciem tuam deprecabuntur divites populi

1902 44 14 omnis gloria filiae regis intrinsecus fasceis aureis vestita est

1902 44 15 in scutulatis ducetur ad regem virgines sequentur eam amicae eius ducentur illuc

1902 44 16 ducentur in laetitiis et exultatione ingredientur thalamum regis

1902 44 17 pro patribus tuis erunt filii tibi pones eos principes in universa terra

1902 44 18 recordabor nominis tui in omni generatione et generatione propterea populi confitebuntur tibi in saeculum et in aeternum

1902 45 1 victori filiorum Core pro iuventutibus canticum

1902 45 2 Deus nostra spes et fortitudo auxilium in tribulationibus inventus es validum

1902 45 3 ideo non timebimus cum fuerit translata terra et concussi montes in corde maris

1902 45 4 sonantibus et intumescantibus gurgitibus eius et agitatibus montibus in potentia eius semper

1902 45 5 fluminis divisiones laetificant civitatem Dei sanctum tabernaculum Altissimi

1902 45 6 Dominus in medio eius non commovebitur auxiliabitur ei Deus in ipso ortu matutino

1902 45 7 conturbatae sunt gentes concussa sunt regna dedit vocem suam prostrata est terra

1902 45 8 Dominus exercituum nobiscum protector noster Deus Iacob semper

1902 45 9 venite et videte opera Domini quantas posuerit solitudines in terra

1902 45 10 conpescuit bella usque ad extremum terrae arcum confringet et concidet hastam plaustra comburet igni

1902 45 11 cessate et cognoscite quoniam ego sum Deus exaltabor in gentibus exaltabor in terra

1902 45 12 Dominus exercituum nobiscum fortitudo nostra Deus Iacob semper

1902 46 1 victori filiorum Core canticum

1902 46 2 omnes populi plaudite manibus iubilate Deo in voce laudis

1902 46 3 quoniam Dominus altissimus terribilis rex magnus super omnem terram

1902 46 4 congregavit populos subter nos et tribus sub pedibus nostris

1902 46 5 elegit nobis hereditatem nostram gloriam Iacob quam dilexit semper

1902 46 6 ascendit Deus in iubilo Deus in voce buciniae

1902 46 7 canite Deo canite canite regi nostro canite

1902 46 8 quia rex universae terrae Deus canite erudite

1902 46 9 regnavit Deus super gentes Deus sedet super thronum sanctum suum

1902 46 10 principes populorum congregati sunt populus Dei Abraham quoniam Dei scuta terrae vehementer elevata sunt

1902 47 1 canticum psalmi filiorum Core
 1902 47 2 magnus Dominus et laudabilis nimis in civitate Dei nostri in monte sancto suo
 1902 47 3 specioso germine gaudio universae terrae monti Sion lateribus aquilonis
 civitatulae regis magni
 1902 47 4 Deus in domibus eius agnitus est in auxiliando
 1902 47 5 quia ecce reges congregati sunt venerunt simul
 1902 47 6 ipsi videntes sic obstipuerunt conturbati sunt admirati sunt
 1902 47 7 horror possedit eos ibi dolor quasi parturientis
 1902 47 8 in vento uredinis confringes naves maris
 1902 47 9 sicut audivimus ita vidimus in civitate Dei exercituum in civitate Dei nostri
 Deus fundavit eam usque in aeternum semper
 1902 47 10 aestimavimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui
 1902 47 11 secundum nomen tuum Deus sic laus tua usque ad extremum terrae iustitia
 repleta est dextera tua
 1902 47 12 laetetur mons Sion exultent filiae Iudae propter iudicia tua
 1902 47 13 circumdate Sion et circummite eam numerate turres eius
 1902 47 14 ponite cor vestrum in moenibus separate palatia eius ut narretis in generatione
 novissima
 1902 47 15 quia ipse Deus Deus noster in saeculum et in perpetuum ipse erit dux noster
 in morte
 1902 48 1 victori filiorum Core canticum
 1902 48 2 audite hoc omnes populi auribus percipite universi habitatores occidentis
 1902 48 3 tam filii Adam quam filii singulorum simul dives et pauper
 1902 48 4 os meum loquitur sapientias et meditatio cordis mei prudentias
 1902 48 5 inclino ad parabolam aurem meam aperiam in cithara enigma meum
 1902 48 6 quare timebo in diebus mali iniquitas calcanei mei circumdabit me
 1902 48 7 qui fiduciam habent in fortitudine sua et in multitudine divitiarum suarum
 superbiunt
 1902 48 8 fratrem redimens non redimet vir nec dabit Deo propitiationem pro eo
 1902 48 9 neque pretium redemptionis animae eorum sed quiescet in saeculo
 1902 48 10 et vivet ultra in sempiternum
 1902 48 11 et non videbit interitum cum viderit sapientes morientes simul insipiens et
 indoctus peribunt et derelinquent alienis divitias suas
 1902 48 12 interiora sua domus suas in saeculo tabernacula sua in generatione et
 generatione vocaverunt nominibus suis terras suas
 1902 48 13 et homo in honore non commorabitur adsimilatus est iumentis et exaequatus
 est
 1902 48 14 haec est via insipientiae eorum et post eos iuxta os eorum current semper
 1902 48 15 quasi grex in inferno positi sunt mors pascet eos et subicient eos recti in
 matutino et figura eorum conteretur in inferno post habitaculum suum
 1902 48 16 verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi cum adsumpserit
 me semper
 1902 48 17 noli timere cum ditatus fuerit vir cum multiplicata fuerit gloria domus eius
 1902 48 18 neque enim moriens tollet omnia nec descendet post eum gloria eius
 1902 48 19 quia animae suae in vita sua benedicet laudabunt inquit te cum benefeceris
 tibi
 1902 48 20 intrabit usque ad generationes patrum suorum usque ad finem non videbunt
 lucem
 1902 48 21 homo cum in honore esset non intellexit comparavit se iumentis et silebitur
 1902 49 1 canticum Asaph fortis Deus Dominus locutus est et vocavit terram ab ortu
 solis usque ad occasum eius
 1902 49 2 de Sion perfecta decore Deus apparuit

1902 49 3 veniet Deus noster et non tacebit ignis coram eo vorabit et in circuitu eius
 tempestas valida
 1902 49 4 vocabit caelum desursum et terram ut iudicet populum suum
 1902 49 5 congregate mihi sanctos meos qui feriunt pactum meum in sacrificio
 1902 49 6 et adnuntiabunt caeli iustitiam eius quia Deus iudex est semper
 1902 49 7 audi popule meus et loquar Israhel et contestabor te Deus Deus tuus ego sum
 1902 49 8 non propter victimas tuas arguam te et holocaustomata tua coram me sunt
 semper
 1902 49 9 non accipiam de domo tua vitulum neque de gregibus tuis hircos
 1902 49 10 mea sunt enim omnia animalia silvarum pecudes in montibus milium
 1902 49 11 scio omnes aves montium et universitas agri mecum est
 1902 49 12 si esuriero non dicam tibi meus est enim orbis et plenitudo eius
 1902 49 13 numquid comedam carnem taurorum aut sanguinem hircorum bibam
 1902 49 14 immola Deo laudem et redde Altissimo vota tua
 1902 49 15 et invoca me in die tribulationis liberabo te et glorificabis me
 1902 49 16 impio autem dixit Deus quid tibi est cum narratione praeceptorum meorum et
 ut adsumas pactum meum in ore tuo
 1902 49 17 qui odisti disciplinam et proiecisti verba mea post te
 1902 49 18 si videbas furem consentiebas ei et cum adulteris erat pars tua
 1902 49 19 os tuum dimisisti ad malitiam et lingua tua concinnavit dolum
 1902 49 20 sedens adversum fratrem tuum loquebaris et adversum filium matris tuae
 fabricabaris obprobrium
 1902 49 21 haec fecisti et tacui existimasti futurum me similem tui arguam te et
 proponam te ante oculos tuos
 1902 49 22 intellegite hoc qui obliviscimini Deum ne forte capiam et non sit qui liberet
 1902 49 23 qui immolat confessionem glorificat me et qui ordinate ambulat ostendam ei
 salutare Dei
 1902 50 1 victori canticum David
 1902 50 2 cum venisset ad eum Nathan propheta quando ingressus est ad Bethsabee
 1902 50 3 miserere mei Deus secundum misericordiam tuam iuxta multitudinem
 miserationum tuarum dele iniquitates meas
 1902 50 4 multum lava me ab iniquitate mea et a peccato meo munda me
 1902 50 5 quoniam iniquitates meas ego novi et peccatum meum contra me est semper
 1902 50 6 tibi soli peccavi et malum coram te feci ut iustificeris in sermonibus tuis et
 vincas cum iudicaveris
 1902 50 7 ecce in iniquitate conceptus sum et in peccato peperit me mater mea
 1902 50 8 ecce enim veritatem diligis absconditum et arcanum sapientiae manifestasti
 mihi
 1902 50 9 asparges me hysopo et mundabor lavabis me et super nivem dealbabor
 1902 50 10 auditum mihi facies gaudium et laetitiam ut exultent ossa quae confregisti
 1902 50 11 absconde faciem tuam a peccatis meis et omnes iniquitates meas dele
 1902 50 12 cor mundum crea mihi Deus et spiritum stabilem renova in visceribus meis
 1902 50 13 ne proicias me a facie tua et spiritum sanctum tuum ne auferas a me
 1902 50 14 redde mihi laetitiam Iesu tui et spiritu potenti confirma me
 1902 50 15 docebo iniquos vias tuas et peccatores ad te revertentur
 1902 50 16 libera me de sanguinibus Deus Deus salutis meae laudabit lingua mea
 iustitiam tuam
 1902 50 17 Domine labia mea aperies et os meum adnuntiabit laudem tuam
 1902 50 18 non enim vis ut victimam feriam nec holocaustum tibi placet
 1902 50 19 sacrificium Dei spiritus contribulatus cor contritum et humiliatum Deus non
 dispicies
 1902 50 20 benefac Domine in voluntate tua Sion et aedificentur muri Hierusalem

1902 50 21 tunc suscipies sacrificium iustitiae oblationes et holocausta tunc inponent
 super altare tuum vitulos
 1902 51 1 victori ab erudito David
 1902 51 2 cum venisset Doec Idumeus et adnuntiasset Saul dicens ei venit David in
 domum Achimelech
 1902 51 3 quid gloriaris in malitia potens misericordia Dei tota est die
 1902 51 4 insidias cogitat lingua tua quasi novacula acuta faciens dolum
 1902 51 5 dilexisti malum magis quam bonum mendacium magis quam loqui iustitiam
 semper
 1902 51 6 dilexisti omnia verba ad devorandum lingua dolosa
 1902 51 7 sed Deus destruet te in sempiternum terrebit et evellet te de tabernaculo et
 eradicabit te de terra viventium semper
 1902 51 8 videbunt iusti et timebunt et super eum ridebunt
 1902 51 9 ecce vir qui non posuit Deum fortitudinem suam sed speravit in multitudine
 divitiarum suarum confortatus est in insidiis suis
 1902 51 10 ego sicut oliva virens in domo Dei speravi in misericordia Dei in saeculum
 sempiternum
 1902 51 11 confitebor tibi in saeculo quoniam fecisti et expectabo nomen tuum quoniam
 bonum in conspectu sanctorum tuorum
 1902 52 1 victori per chorum eruditi David dixit stultus in corde suo non est Deus
 1902 52 2 corrupti sunt et abominabiles facti sunt in iniquitate non est qui faciat bonum
 1902 52 3 Deus de caelo prospexit super filios hominum ut videret si esset intellegens
 requirens Deum
 1902 52 4 omnes aversi sunt pariter adhererunt non est qui faciat bonum non est usque
 ad unum
 1902 52 5 numquid non cognoverunt qui operantur iniquitatem qui comedunt populum
 meum ut cibum panis
 1902 52 6 Deum non invocaverunt ibi timuerunt timore ubi non est timor quoniam Deus
 dispersit ossa circumdantium te confunderis quia Deus proiecit eos
 1902 52 7 quis dabit ex Sion salutare Israhel cum reduxerit Deus captivitatem populi sui
 exultabit Iacob laetabitur Israhel
 1902 53 1 victori in psalmis eruditi David
 1902 53 2 quando venerunt Ziphei et dixerunt Saul nonne David absconditus est apud
 nos
 1902 53 3 Deus in nomine tuo salva me et in fortitudine tua ulciscere me
 1902 53 4 Deus exaudi orationem meam auribus percipe verba oris mei
 1902 53 5 quia alieni insurrexerunt adversus me et fortes quaesierunt animam meam et
 non posuerunt Deum in conspectu suo semper
 1902 53 6 ecce Deus auxiliatur mihi Dominus sustentans animam meam
 1902 53 7 reddet malum insidiatoribus meis in veritate tua disperde eos
 1902 53 8 voluntarie sacrificabo tibi confitebor nomini tuo Domine quoniam bonum est
 1902 53 9 quoniam ex omni tribulatione liberavit me et inimicos meos dispexit oculus
 meus
 1902 54 1 victori in psalmis eruditi David
 1902 54 2 exaudi Deus orationem meam et ne dispicias deprecationem meam
 1902 54 3 adtende mihi et exaudi me humiliatus sum in meditatione mea et conturbatus
 1902 54 4 a voce inimici a facie persequentis impii quoniam proiecerunt super me
 iniquitatem et in furore adversabantur mihi
 1902 54 5 cor meum doluit in vitalibus meis et terrores mortis ceciderunt super me
 1902 54 6 timor et tremor venit super me et operuit me caligo
 1902 54 7 et dixi quis dabit mihi pinnas columbae ut volem et requiescam
 1902 54 8 ut procul abeam et commorer in deserto semper

1902 54 9 festinabo ut salver ab spiritu tempestatis et turbinis
 1902 54 10 praecipita Domine divide linguas eorum quoniam vidi iniquitatem et
 contradictionem in civitate
 1902 54 11 die et nocte circumeuntes muros eius scelus et dolorem in medio eius
 1902 54 12 insidiae in vitalibus eius et non recedet de plateis eius damnum et fraudulentia
 1902 54 13 non enim inimicus exprobravit mihi ut sustineam neque is qui me oderat
 super me magnificatus est ut abscondar ab eo
 1902 54 14 sed tu homo unianimis meus dux meus et notus meus
 1902 54 15 qui simul habuimus dulce secretum in domo Dei ambulavimus in terrore
 1902 54 16 veniat mors super eos descendant in infernum viventes quia nequitiae in
 congregatione eorum et in medio eorum
 1902 54 17 ego ad Deum clamabo et Dominus salvabit me
 1902 54 18 vespere et mane et meridie eloquar et resonabo et exaudiet vocem meam
 1902 54 19 redimet in pace animam meam ab adpropinquantibus mihi multi enim fuerunt
 adversum me
 1902 54 20 exaudiet Deus et humiliabit eos qui iudex est ab initio semper non enim
 mutantur neque timent Deum
 1902 54 21 extendit manum suam ad pacifica sua contaminabit pactum suum
 1902 54 22 nitidius butyro os eius pugnat autem cor illius molliores sermones eius oleo
 cum sint lanceae
 1902 54 23 proice super Dominum caritatem tuam et ipse enutriet te non dabit in
 aeternum fluctuationem iusto
 1902 54 24 tu autem Deus deduces eos in puteum interitus viri sanguinum et dolosi non
 dimidiabunt dies suos ego autem fiduciam habeo tui
 1902 55 1 victori pro columba muta eo quod procul abierit David humilis et simplex
 quando tenuerunt eum Palestini in Geth
 1902 55 2 miserere mei Deus quoniam conculcavit me homo tota die pugnans tribulavit
 me
 1902 55 3 conculcaverunt me insidiatores mei tota die multi enim qui pugnant contra me
 Altissime
 1902 55 4 quacumque die territus fuero ego in te confidam
 1902 55 5 in Deo laudavi verbum in Deo speravi non timebo quid faciat caro mihi
 1902 55 6 tota die sermonibus me adfligebant contra me omnes cogitationes eorum in
 malum
 1902 55 7 congregabuntur abscondite plantas meas observabunt expectantes animam
 meam
 1902 55 8 quia nullus est salvus in eis in furore populos detrahet Deus
 1902 55 9 secretiora mea numerasti pone lacrimam meam in conspectu tuo sed non in
 narratione tua
 1902 55 10 tunc convertentur inimici mei retrorsum in quacumque die invocavero hoc
 scio quia Deus meus es
 1902 55 11 in Deo laudabo verbum in Domino praedicabo sermonem in Deo speravi non
 timebo quid faciat homo mihi
 1902 55 12 in me sunt Deus vota tua reddam gratiarum actiones tibi
 1902 55 13 quia liberasti animam meam de morte et pedes meos de lapsu ut ambulem
 coram Deo in luce viventium
 1902 56 1 pro victoria ut non disperdas David humilem et simplicem quando fugit a
 facie Saul in spelunca
 1902 56 2 miserere mei Deus miserere mei quoniam in te sperat anima mea in umbra
 alarum tuarum sperabo donec transeant insidiae
 1902 56 3 invocabo Deum altissimum Deum ultorem meum
 1902 56 4 mittet de caelo et salvabit me exprobrabit conculcantibus me semper mittet

Deus misericordiam suam et veritatem suam

1902 56 5 anima mea in medio leonum dormivit ferocientium filii hominum dentes eorum lancea et sagittae et lingua eorum gladius acutus

1902 56 6 exaltare super caelos Deus in omni terra gloria tua

1902 56 7 rete paraverunt gressibus meis ad incurvandam animam meam foderunt ante me foveam ceciderunt in medium eius semper

1902 56 8 paratum cor meum Deus paratum cor meum cantabo et psallam

1902 56 9 surge gloria mea surge psalterium et cithara surgam mane

1902 56 10 confitebor tibi in populis Domine cantabo tibi in gentibus

1902 56 11 quia magna usque ad caelos misericordia tua et usque ad nubes veritas tua

1902 56 12 exaltare super caelos Deus in omni terra gloria tua

1902 57 1 victori ut non disperdas David humilem et simplicem

1902 57 2 si vere utique iustitiam loquimini recta iudicate filii hominum

1902 57 3 etenim in corde iniquitates operamini in terra iniquitatis manus vestras

adpendite

1902 57 4 alienati sunt peccatores a vulva erraverunt ab utero loquentes mendacium

1902 57 5 furor eorum sicut furor serpentis sicut reguli surdi obturantis aurem suam

1902 57 6 ut non audiat vocem murmurantium nec incantatoris incantationes callidas

1902 57 7 Deus excute dentes eorum ex ore eorum molares leonum confringe Domine

1902 57 8 dissolvantur quasi aquae quae defluent intendet arcum suum donec

conterantur

1902 57 9 quasi vermis tabefactus pertranseant quasi abortivum mulieris quod non vidit solem

1902 57 10 antequam crescant spinae vestrae in ramnum quasi viventes quasi in ira

tempestas rapiet eas

1902 57 11 laetabitur iustus cum viderit ultionem pedes suos lavabit in sanguinem impii

1902 57 12 et dicet homo vere fructus est iusto vere est Deus iudicans in terra

1902 58 1 victori ut non disperdas David humilem et simplicem quando misit Saul et custodierunt domum ut occiderent eum

1902 58 2 erue me de inimicis meis Deus meus et a resistentibus mihi protege me

1902 58 3 libera me ab operariis iniquitatis et a viris sanguinum salva me

1902 58 4 quia ecce insidiati sunt animae meae congregantur adversum me fortissimi

1902 58 5 absque iniquitate mea et absque peccato meo Domine non egi inique et illi

currunt et praeparantur

1902 58 6 surge ex adverso pro me et respice et tu Domine Deus exercituum Deus

Israhel evigila ut visites omnes gentes non miserearis universis qui operantur iniquitatem semper

1902 58 7 revertantur ad vesperam et latrent ut canis et circumeant civitatem

1902 58 8 ecce loquuntur in ore suo gladii in labiis eorum quasi nemo audiat

1902 58 9 tu autem Domine deridebis eos subsannabis omnes gentes

1902 58 10 fortitudinem meam ad te servabo quoniam tu Deus elevatus meus

1902 58 11 Dei mei misericordia praeveniet me

1902 58 12 Deus ostendit mihi in insidiatoribus meis ne occidas eos ne forte obliviscantur populi mei disperse eos in fortitudine tua et destrue eos protector noster Domine

1902 58 13 in peccato oris sui in sermone labiorum suorum et capiantur in superbia sua maledictionem et mendacium narrantes

1902 58 14 consume in furore consume ut non subsistant et sciant quoniam Deus dominatur Iacob in finibus terrae semper

1902 58 15 et convertantur ad vesperam et latrent ut canis et circumeant civitatem

1902 58 16 ipsi vagabuntur ut comedant et cum saturati non fuerint murmurabunt

1902 58 17 ego autem cantabo imperium tuum et laudabo mane misericordiam tuam

quoniam factus es fortitudo mea et refugium in die tribulationis meae

1902 58 18 tibi cantabo quoniam Deus adiutor meus fortitudo mea Deus misericordia

mea
 1902 59 1 victori pro liliis testimonium humilis et perfecti David ad docendum
 1902 59 2 quando pugnavit adversum Syriam Mesopotamiae et adversum Syriam Suba
 et reversus est Ioab et percussit Edom in valle Salinarum duodecim milia
 1902 59 3 Deus proiecisti nos et scidisti iratus convertisti nos
 1902 59 4 commovisti terram et disruptisti eam sana contritiones eius quoniam commota
 est
 1902 59 5 ostendisti populo tuo duritiam potasti nos vino consopiente
 1902 59 6 dedisti timentibus te signum ut fugerent a facie arcus semper ut liberentur
 amici tui
 1902 59 7 salva dextera tua et exaudi me
 1902 59 8 Deus locutus est in sanctuario suo laetabor dividam Sicimam et vallem
 Soccoth dimetiar
 1902 59 9 meus est Galaad et meus Manasse et Efraim fortitudo capitis mei Iudas legifer
 meus
 1902 59 10 Moab olla lavacri mei super Idumeam incedam calciamento meo mihi
 Palestina foederata est
 1902 59 11 quis deducet me ad civitatem munitam quis deducet me usque ad Idumeam
 1902 59 12 nonne tu Deus qui proiecisti nos et non egredieris Deus in exercitibus nostris
 1902 59 13 da nobis auxilium in tribulatione vana est enim salus ab homine
 1902 59 14 in Deo faciemus virtutem et ipse conculcabit tribulantes nos
 1902 60 1 victori in psalmis David
 1902 60 2 exaudi Deus laudationem meam intende orationi meae
 1902 60 3 de novissimo terrae ad te clamabo cum triste fuerit cor meum cum fortis
 elevabitur adversum me tu eris ductor meus
 1902 60 4 fuisti spes mea turris munitissima a facie inimici
 1902 60 5 habitabo in tabernaculo tuo iugiter sperabo in protectione alarum tuarum
 semper
 1902 60 6 tu enim Deus exaudisti orationem meam dedisti hereditatem timentibus
 nomen tuum
 1902 60 7 dies super dies regis adicies annos eius donec est generatio et generatio
 1902 60 8 sedebit semper ante faciem Dei misericordia et veritas servabunt eum
 1902 60 9 sic canam nomini tuo iugiter reddens vota mea per singulos dies
 1902 61 1 victori per Idithun canticum David
 1902 61 2 attamen apud Deum silebit anima mea ex eo salus mea
 1902 61 3 attamen ipse est scutum meum et salus mea fortitudo mea non commovebor
 amplius
 1902 61 4 usquequo insidiamini contra virum interficitis omnes quasi murus inclinus et
 maceria corruens
 1902 61 5 partem enim eius cogitaverunt expellere placuerunt sibi in mendacio ore suo
 singuli benedicunt et corde suo maledicunt semper
 1902 61 6 verumtamen Deo retice anima mea ab ipso enim praestolatio mea
 1902 61 7 ipse est fortitudo mea et salus mea susceptor meus non timebo
 1902 61 8 in Deo salutare meum et gloria mea robur fortitudinis meae salus mea in Deo
 1902 61 9 sperate in eo omni tempore populi effundite coram eo cor vestrum Deus spes
 nostra est semper
 1902 61 10 verumtamen vanitas filii Adam mendacium filii viri in stateris dolosis
 fraudulententer agunt simul
 1902 61 11 nolite confidere in calumnia et in rapina ne frustremini divitiae si fluxerint ne
 adponatis cor
 1902 61 12 unum locutus est Deus duo haec audivi quia imperium Dei est
 1902 61 13 et tibi Domine misericordia quia tu reddes unicuique secundum opus suum

1902 62 1 canticum David cum esset in deserto Iuda
 1902 62 2 Deus fortitudo mea tu es de luce consurgam ad te sitivit te anima mea
 desideravit te caro mea
 1902 62 3 in terra invia et conficiente ac sine aqua sic in sancto apparui tibi ut videam
 fortitudinem tuam et gloriam tuam
 1902 62 4 melior est enim misericordia tua quam vitae labia mea laudabunt te
 1902 62 5 sic benedicam tibi in vita mea in nomine tuo levabo manus meas
 1902 62 6 quasi adipe et pinguidine implebitur anima mea et labiis laudantibus canet os
 meum
 1902 62 7 recordans tui in cubili meo per singulas vigilias meditabor tibi
 1902 62 8 quia fuisti auxilium meum in umbra alarum tuarum laudabo
 1902 62 9 adhesit anima mea post te me suscepit dextera tua
 1902 62 10 ipsi vero interficere quaerunt animam meam ingrediantur in extrema terrae
 1902 62 11 congregentur in manus gladii pars vulpium erunt
 1902 62 12 rex autem laetabitur in Deo laudabitur omnis qui iurat in eo quia obstruetur os
 loquentium mendacium
 1902 63 1 victori canticum David
 1902 63 2 audi Deus vocem meam loquentis a timore inimici conserva vitam meam
 1902 63 3 absconde me a consilio malignorum a tumultu operantium iniquitatem
 1902 63 4 qui exacerunt quasi gladium linguam suam tetenderunt sagittam suam
 verbum amarissimum
 1902 63 5 ut sagittarent in absconditis simplicem
 1902 63 6 subito sagittabunt eum et non timebunt confortaverunt sibi sermonem
 pessimum narraverunt ut absconderent laqueos dixerunt quis videbit nos
 1902 63 7 scrutati sunt iniquitates defecerunt scrutantes scrutinio cogitationibus
 singulorum et corde profundo
 1902 63 8 sagittabit ergo eos Deus iaculo repentino inferentur plagae eorum
 1902 63 9 et corruent in semet ipsos linguis suis fugient omnes qui viderint eos
 1902 63 10 et timebunt omnes homines et adnuntiabunt opus Dei et opera eius intellegent
 1902 63 11 laetabitur iustus in Domino et sperabit in eo et exultabunt omnes recti corde
 1902 64 1 victori carmen David cantici
 1902 64 2 tibi silens laus Deus in Sion et tibi reddetur votum
 1902 64 3 exaudi orationem donec ad te omnis caro veniat
 1902 64 4 verba iniquitatum praevaluerunt adversum me sceleribus nostris tu
 propitiaberis
 1902 64 5 beatus quem elegeris et susceperis habitabit enim in atriis tuis replebimur
 bonis domus tuae sanctificatione templi tui
 1902 64 6 terribilis in iustitia exaudi nos Deus salvator noster confidentia omnium
 finium terrae et maris longinqui
 1902 64 7 praeparans montes in virtute tua accinctus fortitudine
 1902 64 8 conpescens sonitum maris fremitum fluctuum eius et multitudinem gentium
 1902 64 9 et timebunt qui habitant in extremis a signis tuis egressus matutinos et
 vespere laudantes facies
 1902 64 10 visita terram et inriga eam ubertate dita eam rivus Dei plenus aqua
 praeparabis frumentum eorum quia sic fundasti eam
 1902 64 11 sulcos eius inebria multiplica fruges eius pluviis inriga eam et germini eius
 benedic
 1902 64 12 volvetur annus in bonitate tua et vestigia tua rorabunt pinguidine
 1902 64 13 pinguescent pascua deserti et exultatione colles accingentur
 1902 64 14 vestientur agnis greges et valles plenae erunt frumento coaequabuntur et
 canent
 1902 65 1 victori canticum psalmi iubilate Deo omnis terra

1902 65 2 cantate gloriam nomini eius date gloriam laudi eius
 1902 65 3 dicite Deo quam terribile opus tuum in multitudine fortitudinis tuae
 mentientur tibi inimici tui
 1902 65 4 omnis terra adoret te et cantet tibi cantet nomini tuo semper
 1902 65 5 venite et videte opera Dei terribilia consilia super filiis hominum
 1902 65 6 convertit mare in aridam in flumine pertransibunt pede ibi laetabimur in eo
 1902 65 7 qui dominatur in fortitudine sua saeculo oculi eius gentes aspiciunt qui
 increduli sunt non exaltentur in semet ipsis semper
 1902 65 8 benedicite populi Deo nostro et auditam facite vocem laudis eius
 1902 65 9 qui posuit animam nostram in vitam et non dedit in commotione pedes
 nostros
 1902 65 10 probasti enim nos Deus igne nos conflasti sicut conflatur argentum
 1902 65 11 introduxisti nos in obsidione posuisti stridorem in dorso nostro
 1902 65 12 inposuisti homines super caput nostrum transivimus per ignem et aquam et
 eduxisti nos in refrigerium
 1902 65 13 ingrediar domum tuam in holocaustis reddam tibi vota mea
 1902 65 14 quae promiserunt tibi labia mea et locutum est os meum cum tribularer
 1902 65 15 holocausta medullata offeram tibi cum incensu arietum faciam boves cum
 hircis semper
 1902 65 16 venite audite et narrabo omnes qui timetis Deum quanta fecerit animae meae
 1902 65 17 ipsum ore meo invocavi et exaltavi in lingua mea
 1902 65 18 iniquitatem si vidi in corde meo non exaudiat Dominus
 1902 65 19 ideo exaudivit Deus et attendit vocem deprecationis meae
 1902 65 20 benedictus Deus qui non abstulit orationem meam et misericordiam suam a
 me
 1902 66 1 victori in psalmis canticum carminis
 1902 66 2 Deus misereatur nostri et benedicat nobis inlustret faciem suam super nos
 semper
 1902 66 3 ut nota fiat in terra via tua in universis gentibus salus tua
 1902 66 4 confiteantur tibi populi Deus confiteantur tibi populi omnes
 1902 66 5 laentur et laudent gentes quoniam iudicas populos in aequitate et gentium
 quae in terra sunt ductor es sempiternus
 1902 66 6 confiteantur tibi populi Deus confiteantur tibi populi omnes
 1902 66 7 terra dedit germen suum benedicat nobis Deus Deus noster
 1902 66 8 benedicat nobis Deus et timeant eum omnes fines terrae
 1902 67 1 victori David psalmus cantici
 1902 67 2 exurgat Deus et dissipentur inimici eius et fugiant qui oderunt eum a facie
 eius
 1902 67 3 sicut deficit fumus deficiant sicut tabescit cera a facie ignis pereant impii a
 facie Dei
 1902 67 4 iusti autem laentur exultent in conspectu Dei et gaudeant in laetitia
 1902 67 5 cantate Deo canite nomini eius praeparate viam ascendenti per deserta in
 Domino nomen eius et exultate coram eo
 1902 67 6 patri pupillorum et defensori viduarum Deus in habitaculo sancto suo
 1902 67 7 Deus habitare facit solitarios in domo educit vinctos in fortitudine increduli
 autem habitaverunt in siccitatibus
 1902 67 8 Deus cum egredereris ante populum tuum et ambulares per desertum semper
 1902 67 9 terra commota est et caeli stillaverunt a facie tua Deus hoc est in Sinai a facie
 Dei Dei Israhel
 1902 67 10 pluviam voluntariam elevasti Deus hereditatem tuam laborantem tu
 confortasti
 1902 67 11 animalia tua habitaverunt in ea praeparasti in bonitate tua pauperi Deus

1902 67 12 Domine dabis sermonem adnuntiatricibus fortitudinis plurimae
 1902 67 13 reges exercituum foederabuntur foederabuntur et pulchritudo domus dividet
 spolia
 1902 67 14 si dormieritis inter medios terminos pinnae columbae deargentatae et
 posteriora eius in virore auri
 1902 67 15 cum divideret Robustissimus reges in ea nive dealbata est in Selmon
 1902 67 16 mons Dei mons pinguis mons excelsus mons pinguis
 1902 67 17 quare contenditis montes excelsi adversum montem quem dilexit Deus ut
 habitaret in eo siquidem Dominus habitabit semper
 1902 67 18 currus Dei innumerabilis milia abundantium Dominus in eis in Sina in sancto
 1902 67 19 ascendisti in excelsum captivam duxisti captivitatem accepisti dona in
 hominibus insuper et non credentes habitare Dominum Deum
 1902 67 20 benedictus Dominus per singulos dies portabit nos Deus salutis nostrae
 semper
 1902 67 21 Deus noster Deus salutis et Domini Dei mortis egressus
 1902 67 22 verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum verticem crinis
 ambulantis in delictis suis
 1902 67 23 dixit Dominus de Basan convertam convertam de profundis maris
 1902 67 24 ut calcet pes tuus in sanguine lingua canum tuorum ex inimicis a temet ipso
 1902 67 25 viderunt itinera tua Deus itinera Dei mei regis mei in sancto
 1902 67 26 praecesserunt cantores eos qui post tergum psallebant in medio puellarum
 tympanistriarum
 1902 67 27 in ecclesiis benedicite Deo Domino de fontibus Israhel
 1902 67 28 ibi Benjamin parvulus continens eos principes Iuda in purpura sua principes
 Zabulon principes Nepthali
 1902 67 29 praecepit Deus tuus de fortitudine tua conforta Deus hoc quod operatus es
 nobis
 1902 67 30 de templo tuo quod est in Hierusalem tibi offerent reges munera
 1902 67 31 increpa bestiam calami congregatio fortium in vitulis populorum
 calcitrantium contra rotas argenteas disperge populos qui bella volunt
 1902 67 32 offerant velociter ex Aegypto Aethiopia festinet dare manus Deo
 1902 67 33 regna terrae cantate Deo canite Domino semper
 1902 67 34 qui ascendit super caelum caeli a principio ecce dabit voci suae vocem
 fortitudinis
 1902 67 35 date gloriam Deo super Israhel magnificentia eius et fortitudo eius in caelis
 1902 67 36 terribilis Deus de sanctuario suo Deus Israhel ipse dabit fortitudinem et robur
 populo benedictus Deus
 1902 68 1 victori pro liliis David
 1902 68 2 salva me Deus quoniam venerunt aquae usque ad animam
 1902 68 3 infixus sum in limo profundi et non possum consistere veni in profundum
 aquarum et flumen operuit me
 1902 68 4 laboravi clamans exasperatum est guttur meum defecerunt oculi mei
 expectantes Deum meum
 1902 68 5 multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis confortati
 sunt qui persequebantur me inimici mei iniuste quae non rapueram tunc reddebam
 1902 68 6 Deus tu scis stultitiam meam et peccata mea a te non sunt abscondita
 1902 68 7 non confundantur in me qui expectant te Domine Deus exercituum non
 confundantur in me qui quaerunt te Deus Israhel
 1902 68 8 quia propter te portavi obprobrium operuit confusio faciem meam
 1902 68 9 alienus factus sum fratribus meis et peregrinus filiis matris meae
 1902 68 10 quia zelus domus tuae comedit me et obprobrium exprobrantium tibi cecidit
 super me

1902 68 11 et flevi in ieiunio animam meam et factum est in obprobria mihi
 1902 68 12 et posui vestimentum meum saccum et factus sum eis in parabolam
 1902 68 13 contra me loquebantur qui sedebant in porta et cantabant bibentes vinum
 1902 68 14 mea autem oratio ad te Domine tempus reconciliationis est Deus in
 multitudine misericordiae tuae exaudi me in veritate salutaris tui
 1902 68 15 erue me de luto ut non infigar libera me ab his qui oderunt me et de profundis
 aquis
 1902 68 16 ne operiat me fluvius aquae et ne absorbeat me profundum et non coronet
 super me puteus os suum
 1902 68 17 exaudi me Domine quoniam bona est misericordia tua secundum
 multitudinem miserationum tuarum respice ad me
 1902 68 18 et ne abscondas faciem tuam a servo tuo quoniam tribulor cito exaudi me
 1902 68 19 accede ad animam meam redime eam propter inimicos meos libera me
 1902 68 20 tu scis obprobrium meum et confusionem meam et ignominiam meam
 1902 68 21 coram te sunt omnes hostes mei obprobrio contritum est cor meum et
 desperatus sum et expectavi qui contristaretur et non fuit et qui consolaretur et non inveni
 1902 68 22 et dederunt in esca mea fel et in siti mea potaverunt me aceto
 1902 68 23 sit mensa eorum coram eis in laqueum et in retributiones ad corruendum
 1902 68 24 contenebrentur oculi eorum ne videant et dorsum eorum semper incurva
 1902 68 25 effunde super eos indignationem tuam et ira furoris tui comprehendat eos
 1902 68 26 fiat commoratio eorum deserta in tabernaculis eorum non sit qui habitet
 1902 68 27 quoniam quem tu percussisti persecuti sunt et ut adfligerent vulneratos tuos
 narrabant
 1902 68 28 da iniquitatem super iniquitatem eorum et non veniant in iustitia tua
 1902 68 29 deleantur de libro viventium et cum iustis non scribantur
 1902 68 30 ego autem pauper et dolens salus tua Deus suscipiet me
 1902 68 31 laudabo nomen Dei in cantico et magnificabo eum in confessione
 1902 68 32 et placebit Domino super vitulum novellum cornua efferentem et ungulas
 1902 68 33 videntes mansueti laetabuntur qui quaeritis Deum vivet anima vestra
 1902 68 34 quoniam exaudivit pauperes Dominus et vinctos suos non dispexit
 1902 68 35 laudent eum caeli et terra maria et omne quod movetur in eis
 1902 68 36 quia Deus salvabit Sion et aedificabit civitates Iuda et habitabunt ibi et
 possidebunt eam
 1902 68 37 et semen servorum eius possidebit eam et qui diligunt nomen eius habitabunt
 in ea
 1902 69 1 victori David ad recordandum
 1902 69 2 Deus ut liberes me Domine ut auxiliieris mihi festina
 1902 69 3 confundantur et erubescant qui quaerunt animam meam
 1902 69 4 convertantur retrorsum et erubescant qui volunt malum mihi revertantur ad
 vestigium confusionis suae qui dicunt va va
 1902 69 5 gaudeant et laetentur in te omnes qui quaerunt te et dicant semper
 magnificetur Deus qui diligunt salutare tuum
 1902 69 6 ego autem egenus et pauper Deus festina pro me auxilium meum et salvator
 meus tu Domine ne moreris
 1902 70 1 in te Domine speravi ne confundar in aeternum
 1902 70 2 iustitia tua erue me et libera inclina ad me aurem tuam et salva me
 1902 70 3 esto mihi robustum habitaculum ut ingrediar iugiter praecepisti ut salvares me
 quia petra mea et fortitudo mea es tu
 1902 70 4 Deus meus salva me de manu impii de manu iniqui et nocentis
 1902 70 5 quia tu es expectatio mea Deus Domine fiducia mea ab adolescentia mea
 1902 70 6 a te sustentatus sum ex utero de ventre matris meae tu es protector meus in te
 laus mea semper

1902 70 7 quasi portentum factus sum multis et tu spes mea fortissima
 1902 70 8 impleatur os meum laude tua tota die magnitudine tua
 1902 70 9 ne proicias me in tempore senectutis cum defecerit fortitudo mea ne
 derelinquas me
 1902 70 10 quia dixerunt inimici mei mihi et qui observabant animam meam inierunt
 consilium pariter
 1902 70 11 dicentes Deus dereliquit eum persequimini et comprehendite eum quia non est
 qui eruat
 1902 70 12 Deus ne elongeris a me Deus meus ad auxiliandum mihi festina
 1902 70 13 confundantur et consumantur adversarii animae meae operiantur obprobrio et
 confusione qui quaerunt malum mihi
 1902 70 14 ego autem iugiter expectabo et adiciam super omnes laudationes tuas
 1902 70 15 os meum narrabit iustitiam tuam tota die salutare tuum quia non cognovi
 litteraturas
 1902 70 16 ingrediar in fortitudine Domini Dei recordabor iustitiae tuae solius
 1902 70 17 Deus docuisti me ab adolescentia mea et usque nunc adnuntiabo mirabilia tua
 1902 70 18 insuper et usque ad senectutem et canos Deus ne derelinquas me donec
 adnuntiem brachium tuum generationi cunctisque qui venturi sunt fortitudines tuas
 1902 70 19 et iustitiam tuam Deus usque in excelsum quanta fecisti magna Deus quis
 similis tibi
 1902 70 20 qui ostendisti mihi tribulationes plurimas et afflictiones conversus vivificabis
 nos et de abyssis terrae rursum educes nos
 1902 70 21 multiplicabis magnitudinem meam et conversus consolaberis me
 1902 70 22 ego autem confitebor tibi in vasis psalterii veritatem tuam Deus meus cantabo
 tibi in cithara Sancte Israhel
 1902 70 23 laudabunt labia mea cum cantavero tibi et anima mea quam redemisti
 1902 70 24 insuper et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam quia confusi sunt et
 dehonestati quaerentes malum mihi
 1902 71 1 Salomonis
 1902 71 2 Deus iudicium regi da et iustitiam tuam filio regis iudicabit populum tuum in
 iustitia et pauperes tuos in iudicio
 1902 71 3 adsumunt montes pacem populo et colles iustitiam
 1902 71 4 iudicabit pauperes populi salvabit filios pauperis et confringet calumniatorem
 1902 71 5 et timebunt te quamdiu erit sol et ultra lunam in generatione generationum
 1902 71 6 descendet ut pluvia super vellus ut stillae inrorantes terram
 1902 71 7 germinabit in diebus eius iustitia et multitudo pacis donec non sit luna
 1902 71 8 et dominabitur a mari usque ad mare et a flumine usque ad terminos terrae
 1902 71 9 ante eum procident Aethiopes et inimici eius pulverem lingent
 1902 71 10 reges Tharsis et insulae munera offerent reges Arabiae et Saba tributum
 conferent
 1902 71 11 et adorabunt eum omnes reges universae nationes servient ei
 1902 71 12 quia eruet pauperem a potente et inopem cui non est adiutor
 1902 71 13 parcat inopi et pauperi et animas pauperum salvabit
 1902 71 14 ab usura et iniquitate redimet animam eorum et pretiosus erit sanguis eorum
 coram oculis eius
 1902 71 15 et vivet et dabitur ei de auro Saba et orabunt de eo iugiter tota die benedicent
 ei
 1902 71 16 erit memorabile triticum in terra in capite montium elevabitur sicut Libani
 fructus eius et florebunt de civitate sicut faenum terrae
 1902 71 17 erit nomen eius in aeternum ultra solem perseverabit nomen eius et
 benedicentur in eo omnes gentes et beatificabunt eum
 1902 71 18 benedictus Dominus Deus Deus Israhel qui facit mirabilia solus

1902 71 19 et benedictum nomen gloriae eius in sempiternum et implebitur gloria eius
 universa terra amen amen
 1902 71 20 completae sunt orationes David filii Iesse
 1902 72 1 canticum Asaph attamen bonus est Israhel Deus his qui mundo sunt corde
 1902 72 2 mei autem paene vacillaverunt pedes paene effusi sunt gressus mei
 1902 72 3 quia aemulatus sum contra iniquos pacem impiorum videns
 1902 72 4 quod non recogitaverint de morte sua et firma sint vestibula eorum
 1902 72 5 in labore hominum non sunt et cum hominibus non flagellabuntur
 1902 72 6 ideo nutriti sunt ad superbiam circumdederunt iniquitatem sibi
 1902 72 7 processerunt a pinguidine oculi eorum transierunt cogitationes cordis
 1902 72 8 inriserunt et locuti sunt in malitia calumniam de excelso loquentes
 1902 72 9 posuerunt in caelo os suum et lingua eorum deambulavit in terra
 1902 72 10 propterea convertetur populus eius hic et quis plenus invenietur in eis
 1902 72 11 et dixerunt quomodo novit Deus et si est scientia in Excelso
 1902 72 12 ecce isti impii et abundantes in saeculo multiplicaverunt divitias
 1902 72 13 ergone frustra mundavi cor meum et lavi in innocentia manus meas
 1902 72 14 et fui flagellatus tota die et increpatio mea in matutinis
 1902 72 15 dixi si narravero sic ecce generationem filiorum tuorum reliqui
 1902 72 16 et cogitavi ut intellegerem istud labor est in oculis meis
 1902 72 17 donec veniam ad sanctuaria Dei intellegam in novissimo eorum
 1902 72 18 verumtamen in lubrico posuisti eos deiecisti eos ad interitum
 1902 72 19 quomodo vastati sunt subito defecerunt consumpti sunt quasi non sint
 1902 72 20 quasi somnium evigilantis Domine in civitate tua imaginem eorum ad nihilum
 rediges
 1902 72 21 quia contractum est cor meum et lumbi mei velut ignis fumigans
 1902 72 22 et ego insipiens et nescius
 1902 72 23 quasi iumentum factus sum apud te et eram semper tecum
 1902 72 24 et tenebas manum dexteram meam in consilium tuum deduces me et postea in
 gloria suscipies me
 1902 72 25 quid mihi est in caelo et tecum nolui in terra
 1902 72 26 consumpta est caro mea et cor meum robur cordis mei et pars mea Deus in
 aeternum
 1902 72 27 quia ecce qui elongant se a te peribunt perdidisti omnem fornicantem a te
 1902 72 28 mihi autem adpropinquare Deo bonum est posui in Domino Deo spem meam
 ut narrem omnes adnuntiationes tuas
 1902 73 1 eruditionis Asaph ut quid Deus reppulisti in finem fumavit furor tuus in
 gregem pascuae tuae
 1902 73 2 recordare congregationis tuae quam possedisti ab initio et redemisti virgam
 hereditatis tuae montis Sion in quo habitasti
 1902 73 3 sublimitas pedum tuorum dissipata est usque ad finem omnia mala egit
 inimicus in sanctuario
 1902 73 4 fremuerunt hostes tui in medio pacti tui posuerunt signa sua in tropeum
 1902 73 5 manifesta in introitu desuper in saltu lignorum secures
 1902 73 6 et nunc scalpturas eius pariter bipinne et dolatoriis deraserunt
 1902 73 7 miserunt ignem in sanctuarium tuum in terram contaminaverunt habitaculum
 nominis tui
 1902 73 8 dixerunt in cordibus suis posterii eorum simul incenderunt omnes
 sollemnitates Dei in terra
 1902 73 9 signa nostra non vidimus non est ultra propheta et non est nobiscum qui sciat
 usquequo
 1902 73 10 usquequo Deus exprobrabit adversarius blasphemabit inimicus nomen tuum
 in finem

1902 73 11 quare convertis manum tuam et dexteram tuam ad medium sinum tuum
 consume
 1902 73 12 Deus autem rex meus ab initio operatur salutes in medio terrae
 1902 73 13 tu dissipasti in fortitudine tua mare contrivisti capita draconum in aquis
 1902 73 14 tu confregisti capita Leviathan dedisti eum in escam populo Aethiopum
 1902 73 15 tu disruptisti fontem et torrentem tu exsiccasti flumina fortia
 1902 73 16 tua est dies et tua est nox tu ordinasti luminaria et solem
 1902 73 17 tu statuisti omnes terminos terrae aestatem et hiemem tu plasmasti
 1902 73 18 memento huius inimicus exprobravit Domino et populus insipiens
 blasphemavit nomen tuum
 1902 73 19 ne tradas bestiis animam eruditam lege tua vitae pauperum tuorum ne
 obliviscaris in perpetuum
 1902 73 20 respice ad pactum quia repletae sunt tenebris terrae habitationes iniquae
 subrutae
 1902 73 21 ne revertatur confractus et confusus egenus et pauper laudabunt nomen tuum
 1902 73 22 surge Deus iudica causam tuam memento obprobrii tui ab insipiente tota die
 1902 73 23 ne obliviscaris vocis hostium tuorum sonitus adversariorum tuorum ascendit
 iugiter
 1902 74 1 victori ut non disperdas psalmus Asaph canticum
 1902 74 2 confitebimur tibi Deus confitebimur et iuxta nomen tuum narrabunt mirabilia
 tua
 1902 74 3 cum accepero tempus ego iustitias iudicabo
 1902 74 4 dissolvetur terra cum omnibus habitatoribus suis ego adpendi columnas eius
 semper
 1902 74 5 dixi inique agentibus nolite inique agere et impiis nolite exaltare cornu
 1902 74 6 nolite exaltare in excelsum cornu vestrum loquentes in cervice veteri
 1902 74 7 quia nec ab oriente neque ab occidente neque a solitudine montium
 1902 74 8 sed Deus iudex hunc humiliabit et hunc exaltabit
 1902 74 9 quia calix in manu Domini est et vino meraco usque ad plenum mixtus et
 propinabit ex eo verumtamen feces eius epotabunt bibentes omnes impii terrae
 1902 74 10 ego autem adnuntiabo in sempiternum cantabo Deo Iacob
 1902 74 11 et omnia cornua impiorum confringam exaltabuntur cornua iusti
 1902 75 1 victori in psalmis canticum Asaph carminis
 1902 75 2 cognoscetur in Iudaea Deus in Israhel magnum nomen eius
 1902 75 3 et erit in Salem tabernaculum eius et habitatio eius in Sion
 1902 75 4 ibi confringet volatilia arcus scutum et gladium et bellum semper
 1902 75 5 lumen tu es Magnifice a montibus captivitatis
 1902 75 6 spoliati sunt superbi corde dormitaverunt somnum suum et non invenerunt
 omnes viri exercitus manus suas
 1902 75 7 ab increpatione tua Deus Iacob consopitus est et currus et equus
 1902 75 8 tu terribilis es et quis stabit adversum te ex tunc ira tua
 1902 75 9 de caelo adnuntiabis iudicium terra timens tacebit
 1902 75 10 cum surrexerit ad iudicandum Deus ut salvos faciat omnes mites terrae
 semper
 1902 75 11 quia ira hominis confitebitur tibi reliquiis irae accingeris
 1902 75 12 vovete et reddite Domino Deo vestro omnes qui in circuitu eius sunt offerent
 dona terribili
 1902 75 13 auferenti spiritum ducum terribili regibus terrae
 1902 76 1 victori per Idithun psalmus Asaph
 1902 76 2 voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad Dominum et exaudivit me
 1902 76 3 in die tribulationis meae Dominum requisivi manus mea nocte extenditur et
 non quiescit noluit consolari anima mea

1902 76 4 recordans Dei conturbabar loquebar in memet ipso et deficiebat spiritus meus
 semper
 1902 76 5 prohibebam suspectum oculorum meorum stupebam et non loquebar
 1902 76 6 recogitabam dies antiquos annos pristinos
 1902 76 7 recordabar psalmodiarum meorum in nocte cum corde meo loquebar et
 scobebar spiritum meum
 1902 76 8 ergone in aeternum proiciet Dominus et non repropitiabitur ultra
 1902 76 9 ergone conplebit usque in finem misericordiam suam consummabit verbum
 de generatione et generatione
 1902 76 10 numquid oblitus est misereri Deus aut conplebit in furore misericordias suas
 semper
 1902 76 11 et dixi inbecillitas mea est haec commutatio dexterarum Excelsi
 1902 76 12 recordabor cogitationum Domini reminiscens antiqua mirabilia tua
 1902 76 13 et meditabor in omni opere tuo et adinventiones tuas loquar
 1902 76 14 Deus in sanctuario via tua quis deus magnus ut Deus
 1902 76 15 tu es Deus faciens mirabilia ostendens in populis potentiam tuam
 1902 76 16 redemisti in brachio populum tuum filios Iacob et Ioseph semper
 1902 76 17 videntes te aquae Deus videntes te aquae parturierunt et commotae sunt
 abyssi
 1902 76 18 excusserunt aquas nubila vocem dederunt nubes et sagittae tuae discurrebant
 1902 76 19 vox tonitruum tuum in rota apparuerunt fulgora tua orbi concussa est et commota
 est terra
 1902 76 20 in mari via tua et semitae tuae in aquis multis et vestigia tua non sunt agnita
 1902 76 21 deduxisti quasi gregem populum tuum in manu Mosi et Aaron
 1902 77 1 eruditionis Asaph ausculta populus meus legem meam inclinate aurem
 vestram ad verba oris mei
 1902 77 2 aperiam in parabula os meum loquar enigmata antiqua
 1902 77 3 quae audivimus et cognovimus et patres nostri narraverunt nobis
 1902 77 4 non sunt abscondita a filiis eorum a generatione sequenti narrante laudes
 Domini et potentiam eius et mirabilia eius quae fecit
 1902 77 5 statuit contestationem Iacob et legem posuit in Israhel quae mandavit patribus
 nostris ut docerent filios suos
 1902 77 6 ut cognosceret generatio subsequens filii nascituri surgent et narrabunt filiis
 suis
 1902 77 7 ut ponant in Deo spem suam et non obliviscantur cogitationum eius et
 mandata eius custodiant
 1902 77 8 ut non sint sicut patres eorum generatio declinans et provocans generatio quae
 non praeparavit cor suum et non credidit Deo spiritus eius
 1902 77 9 filii Efraim intendentes et mittentes arcum terga verterunt in die belli
 1902 77 10 non custodierunt pactum Dei sui et in lege eius noluerunt ingredi
 1902 77 11 et oblitus est commutationum eius et mirabilium eius quae ostendit eis
 1902 77 12 coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Aegypti in regione Taneos
 1902 77 13 divisit mare et transduxit eos et stare fecit aquas quasi acervum
 1902 77 14 et duxit eos in nube per diem et tota nocte in lumine ignis
 1902 77 15 scidit petram in deserto et potum dedit quasi de abyssis magnis
 1902 77 16 et eduxit rivulos de petra et elicuit quasi flumina aquas
 1902 77 17 et addiderunt ultra peccare ei ut provocarent Excelsum in invio
 1902 77 18 et temptaverunt Deum in cordibus suis petentes cibum animae suae
 1902 77 19 et loquentes contra Deum dicebant numquid poterit Deus ponere mensam in
 solitudine
 1902 77 20 ecce percussit petram et fluxerunt aquae et torrentes inundaverunt numquid et
 panem poterit dare aut praeparare carnem populo suo

1902 77 21 ideo audivit Dominus et non distulit et ignis accensus est in Iacob et furor
 ascendit in Israhel
 1902 77 22 quia non crediderunt Deo nec habuerunt fiduciam in salutari eius
 1902 77 23 et praecepit nubibus desuper et portas caeli aperuit
 1902 77 24 et pluit super eos man ut comederent et triticum caeli dedit eis
 1902 77 25 panem fortium comedit vir cibaria misit eis in saturitatem
 1902 77 26 abstulit eorum de caelo et induxit in fortitudine sua africam
 1902 77 27 et pluit super eos quasi pulverem carnes et quasi harenam maris volatilia
 pinnata
 1902 77 28 et ceciderunt in medio castrorum eius in circuitu tabernaculorum eius
 1902 77 29 et comederunt et saturati sunt nimis et desiderium eorum adtulit eis
 1902 77 30 non indiguerunt de cupiditate sua cum adhuc cibus esset in ore eorum
 1902 77 31 furor ergo Dei ascendit super eos et occidit pingues eorum et electos Israhel
 incurvavit
 1902 77 32 in omnibus his peccaverunt ultra et non crediderunt mirabilibus eius
 1902 77 33 et consumpsit in vanitate dies eorum et annos eorum velociter
 1902 77 34 si occidebat eos tunc requirebant eum et convertebantur et diluculo
 consurgebant ad Deum
 1902 77 35 et recordabantur quia Deus fortitudo eorum et Deus excelsus redemptor
 eorum
 1902 77 36 et lactaverunt eum in ore suo et lingua sua mentiti sunt ei
 1902 77 37 cor autem eorum non erat firmum cum eo nec permanserunt in pacto eius
 1902 77 38 ipse vero misericors propitiabitur iniquitati et non disperdet multumque
 avertit iram suam et non suscitavit totum furorem suum
 1902 77 39 sed recordatus est quia caro essent spiritus vadens et non revertens
 1902 77 40 quotiens provocaverunt eum in deserto adflixerunt eum in solitudine
 1902 77 41 et conversi sunt et temptaverunt Deum et Sanctum Israhel concitaverunt
 1902 77 42 non sunt recordati manus eius diei qua redemit eos a tribulante
 1902 77 43 qui fecit in Aegypto signa sua et ostenta sua in regione Taneos
 1902 77 44 qui convertit in sanguine fluvios eorum et rivos eorum ut non biberent
 1902 77 45 qui inmisit eis genus omne muscarum ut comederent eos et ranas ut
 disperderent eos
 1902 77 46 qui dedit brucho germen eorum et laborem eorum lucustae
 1902 77 47 qui occidit in grandine vineas eorum et sycomoros eorum in frigore
 1902 77 48 qui tradidit grandini pascua eorum et iumenta eorum volucris
 1902 77 49 qui misit in eos iram furoris sui indignationem et comminationem et
 angustiam inmissionem angelorum malorum
 1902 77 50 munivit semitam furori suo non pepercit morti animae eorum et animantia
 eorum pesti tradidit
 1902 77 51 et percussit omne primogenitum in Aegypto principium partus in tabernaculis
 Cham
 1902 77 52 et tulit veluti oves populum suum et minavit eos sicut gregem in deserto
 1902 77 53 et duxit eos cum fiducia et absque timore inimicos autem eorum operuit mare
 1902 77 54 et adduxit eos ad terminum sanctificatum suum montem istum quem possedit
 dextera eius et eiecit a facie eorum gentes et possidere eos fecit in funiculo hereditatem
 1902 77 55 et conlocavit in tabernaculis eorum tribus Israhel
 1902 77 56 et temptaverunt et provocaverunt Deum excelsum et testimonia eius non
 custodierunt
 1902 77 57 et aversi sunt et praevaricati sunt ut patres eorum incurvati sunt quasi arcus
 inutilis
 1902 77 58 et provocaverunt eum in excelsis suis et in sculptilibus suis ad aemulandum
 concitaverunt

1902 77 59 audivit Deus et non distulit et proiecit vehementer Israhel
 1902 77 60 et reliquit tabernaculum Selo tentorium quod conlocavit inter homines
 1902 77 61 tradidit in captivitatem gloriam suam et decorem suum in manu hostis
 1902 77 62 et conclusit in gladio populum suum et in hereditate sua non distulit
 1902 77 63 iuvenes eius devoravit ignis et virgines eius nemo luxit
 1902 77 64 sacerdotes eius gladio ceciderunt et viduae eius non sunt fletae
 1902 77 65 et evigilavit quasi dormiens Dominus quasi fortis post crapulam vini
 1902 77 66 et percussit hostes suos retrorsum obprobrium sempiternum dedit eos
 1902 77 67 et proiecit tabernaculum Ioseph et tribum Efraim non elegit
 1902 77 68 sed elegit tribum Iuda montem Sion quem dilexit
 1902 77 69 et aedificavit in similitudinem monoceroton sanctuarium suum quasi terram
 fundavit illud in saeculum
 1902 77 70 et elegit David servum suum et tulit eum de gregibus ovium sequentem fetas
 adduxit eum
 1902 77 71 ut pasceret Iacob populum eius et Israhel hereditatem eius
 1902 77 72 qui pavit eos in simplicitate cordis sui et in prudentia manuum suarum dux
 eorum fuit
 1902 78 1 canticum Asaph Deus venerunt gentes in hereditatem tuam polluerunt
 templum sanctum tuum posuerunt Hierusalem in acervis lapidum
 1902 78 2 dederunt cadavera servorum tuorum escam volatilibus caeli carnes sanctorum
 tuorum bestiis terrae
 1902 78 3 effuderunt sanguinem eorum quasi aquam in circuitu Hierusalem et non erat
 qui sepeliret
 1902 78 4 facti sumus obprobrium vicinis nostris subsannatio et derisio his qui in
 circuitu nostro sunt
 1902 78 5 usquequo Domine irasceris in finem ardebit quasi ignis zelus tuus
 1902 78 6 effunde furorem tuum super gentes quae non cognoverunt te et super regna
 quae nomen tuum non invocaverunt
 1902 78 7 quia comederunt Iacob et decorem eius desolaverunt
 1902 78 8 ne recorderis iniquitatumstrarum veterum cito occupent nos misericordiae
 tuae quia adtenuati sumus nimis
 1902 78 9 auxiliare nobis Deus Iesus noster propter gloriam nominis tui et libera nos et
 propitiare peccatis nostris propter nomen tuum
 1902 78 10 quare dicunt gentes ubi est Deus eorum nota fiat in gentibus ante oculos
 nostros ultio sanguinis servorum tuorum qui effusus est
 1902 78 11 ingrediatur coram te gemitus vincitorum in magnitudine brachii tui relinque
 filios interitus
 1902 78 12 et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum obprobrium suum quo
 exprobraverunt tibi Domine
 1902 78 13 nos enim populus tuus et grex pascuae tuae confitebimur tibi in sempiternum
 in generatione et generatione narrabimus laudes tuas
 1902 79 1 victori pro liliis testimonii Asaph canticum
 1902 79 2 qui pascis Israhel ausculta qui ducis quasi gregem Ioseph qui sedes super
 cherubin ostendere
 1902 79 3 ante Efraim et Benjamin et Manasse suscita fortitudinem tuam et veni ut
 salvos facias nos
 1902 79 4 Deus converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus
 1902 79 5 Domine Deus exercituum usquequo fumabis ad orationem populi tui
 1902 79 6 cibasti nos pane flebili et potasti nos in lacrimis tripliciter
 1902 79 7 posuisti nos contentionem vicinis nostris et inimici nostri subsannaverunt nos
 1902 79 8 Deus exercituum converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus
 1902 79 9 vineam de Aegypto tulisti eiecisti gentes et plantasti eam

1902	79	10	praeparasti ante faciem eius et stabilisti radices eius et implevit terram
1902	79	11	operti sunt montes umbra eius et ramis illius cedri Dei
1902	79	12	expandit comas suas usque ad mare et usque ad Flumen germina sua
1902	79	13	quare dissipasti maceriam eius et vindemiaverunt eam omnes qui transeunt per viam
1902	79	14	vastavit eam aper de silva et omnes bestiae agri depastae sunt eam
1902	79	15	Deus exercituum revertere obsecro respice de caelo et vide et visita vineam hanc
1902	79	16	et radicem quam plantavit dextera tua et filium quem confirmasti tibi
1902	79	17	succensam igni et deramatam ab increpatione faciei tuae pereant
1902	79	18	fiat manus tua super virum dexterarum tuarum et super filium hominis quem confirmasti tibi
1902	79	19	et non recedemus a te vivificabis nos et nomine tuo vocabimur
1902	79	20	Domine Deus exercituum converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus
1902	80	1	victori in torcularibus Asaph
1902	80	2	laudate Deum fortitudinem nostram iubilate Deo Iacob
1902	80	3	adsumite carmen et date tympanum citharam decoram cum psalterio
1902	80	4	clangite in neomenia bucina et in medio mense die sollemnitatis nostrae
1902	80	5	quia legitimum Israhel est et iudicium Dei Iacob
1902	80	6	testimonium in Ioseph posuit cum egrederetur terra Aegypti labium quod nesciebam audivi
1902	80	7	amovi ab onere umerum eius manus eius a cofino recesserunt
1902	80	8	in tribulatione invocasti et erui te exaudivi te in abscondito tonitruum probavi te super aquam Contradictionis semper
1902	80	9	audi populus meus et contestor te Israhel si audieris me
1902	80	10	non sit in te deus alienus et non adores deum peregrinum
1902	80	11	ego sum Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti dilata os tuum et implebo illud
1902	80	12	et non audivit populus meus vocem meam et Israhel non credidit mihi
1902	80	13	et dimisi eum in pravitate cordis sui ambulabunt in consiliis suis
1902	80	14	utinam populus meus audisset me Israhel in viis meis ambulasset
1902	80	15	quasi nihilum inimicos eius humiliassem et super hostes eorum vertissem manum meam
1902	80	16	qui oderunt Dominum negabunt eum et erit tempus eorum in saeculo
1902	80	17	et cibavit eos de adipem frumenti et de petra mellis saturavit eos
1902	81	1	canticum Asaph Deus stetit in coetu Dei in medio Deus iudicat
1902	81	2	usquequo iudicatis iniquitatem et facies impiorum suscipitis semper
1902	81	3	iudicate pauperi et pupillo egeno et inopi iuste facite
1902	81	4	salvate inopem et pauperem de manu impiorum liberate
1902	81	5	non cognoscunt nec intellegunt in tenebris ambulantes movebuntur omnia fundamenta terrae
1902	81	6	ego dixi dii estis et filii Excelsi omnes vos
1902	81	7	ergo quasi Adam moriemini et quasi unus de principibus cadetis
1902	81	8	surge Domine iudica terram quoniam hereditabis omnes gentes
1902	82	1	canticum psalmi Asaph
1902	82	2	Deus ne taceas ne sileas et non quiescas Deus
1902	82	3	quia ecce inimici tui tumultuati sunt et qui oderunt te levaverunt caput
1902	82	4	contra populum tuum nequiter tractaverunt et inierunt consilium adversum arcanum tuum
1902	82	5	dixerunt venite et conteramus eos de gente et non sit memoria nominis Israhel ultra
1902	82	6	quoniam tractaverunt pariter contra te foedus pepigerunt

1902 82 7 tabernacula Idumeae et Ismahelitarum Moab et Aggareni
 1902 82 8 Gebal et Ammon et Amalech Palestina cum habitatoribus Tyri
 1902 82 9 sed et Assur venit cum eis facti sunt brachium filiorum Loth semper
 1902 82 10 fac illis sicut Madian et Sisarae sicut Iabin in torrente Cison
 1902 82 11 contriti sunt in Aendor fuerunt quasi sterquilinum terrae
 1902 82 12 pone duces eorum sicut Oreb et Zeb et Zebee et Salmana omnes principes
 eorum
 1902 82 13 qui dixerunt possideamus nobis pulchritudinem Dei
 1902 82 14 Deus meus pone eos ut rotam quasi stipulam ante faciem venti
 1902 82 15 quomodo ignis conburit silvam et sicut flamma devorat montes
 1902 82 16 sic persequere eos in tempestate tua et in turbine tuo conturba eos
 1902 82 17 imple facies eorum ignominia et quaerent nomen tuum Domine
 1902 82 18 confundantur et conturbentur usque in saeculum et erubescant et pereant
 1902 82 19 et sciant quia nomen tuum est Dominus solus tu Excelsus super omnem
 terram
 1902 83 1 victori pro torculari filiorum Core canticum
 1902 83 2 quam dilecta tabernacula tua Domine exercituum
 1902 83 3 desiderat et defecit anima mea in atria Domini cor meum et caro mea
 laudabunt Deum viventem
 1902 83 4 siquidem avis invenit domum et passer nidum sibi ubi ponat pullos suos
 altaria tua Domine exercituum rex meus et Deus meus
 1902 83 5 beati qui habitant in domo tua adhuc laudabunt te semper
 1902 83 6 beatus homo cuius fortitudo est in te semitae in corde eius
 1902 83 7 transeuntes in valle fletus fontem ponent eam
 1902 83 8 benedictione quoque amicietur doctor ibunt de fortitudine in fortitudinem
 parebunt apud Deum in Sion
 1902 83 9 Domine Deus exercituum exaudi orationem meam ausculta Deus Iacob
 semper
 1902 83 10 clipeus noster vide Deus et adtende faciem christi tui
 1902 83 11 quoniam melior est dies in atriis tuis super milia elegi abiectus esse in domo
 Dei mei magis quam habitare in tabernaculis impietatis
 1902 83 12 quia sol et scutum Dominus Deus gratiam et gloriam dabit Dominus
 1902 83 13 nec prohibebit bonum ab his qui ambulant in perfectione Domine exercituum
 beatus homo qui confidet in te
 1902 84 1 victori filiorum Core canticum
 1902 84 2 placatus es Domine terrae tuae reduxisti captivitatem Iacob
 1902 84 3 dimisisti iniquitatem populo tuo operuisti omnes iniquitates eorum semper
 1902 84 4 continuisti omnem indignationem tuam conversus es ab ira furoris tui
 1902 84 5 converte nos Deus Iesus noster et solve iram tuam adversum nos
 1902 84 6 noli in aeternum irasci nobis extendens iram tuam in generationem et
 generationem
 1902 84 7 nonne tu revertens vivificabis nos et populus tuus laetabitur in te
 1902 84 8 ostende nobis Domine misericordiam tuam et salutare tuum da nobis
 1902 84 9 audiam quid loquatur Dominus Deus loquetur enim pacem ad populum suum
 et ad sanctos suos ut non convertantur ad stultitiam
 1902 84 10 verumtamen prope est his qui timent eum salutare eius ut habitet gloria in
 terra nostra
 1902 84 11 misericordia et veritas occurrerunt iustitia et pax deosculatae sunt
 1902 84 12 veritas de terra orta est et iustitia de caelo prospexit
 1902 84 13 sed et Dominus dabit bonum et terra nostra dabit germen suum
 1902 84 14 iustitia ante eum ibit et ponet in via gressus suos
 1902 85 1 oratio David inclina Domine aurem tuam exaudi me quia egenus et pauper

ego sum
1902 85 2 custodi animam meam quia sanctus sum salva servum tuum tu Deus meus qui
confidit in te
1902 85 3 miserere mei Domine quoniam ad te clamabo tota die
1902 85 4 laetifica animam servi tui quia ad te animam meam levo
1902 85 5 tu enim es Domine bonus et propitiabilis et multus misericordia omnibus qui
invocant te
1902 85 6 exaudi Domine orationem meam et ausculta vocem deprecationum mearum
1902 85 7 in die tribulationis meae invocabo te quia exaudies me
1902 85 8 non est similis tui in diis Domine non est iuxta opera tua
1902 85 9 omnes gentes quas fecisti venient et adorabunt coram te Domine et
glorificabunt nomen tuum
1902 85 10 quia magnus tu et faciens mirabilia tu Deus solus
1902 85 11 doce me Domine viam tuam ut ambulem in veritate tua unicum fac cor meum
ut timeat nomen tuum
1902 85 12 confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo et glorificabo nomen
tuum in sempiternum
1902 85 13 quia misericordia tua magna super me et eruisti animam meam de inferno
extremo
1902 85 14 Deus superbi surrexerunt adversus me et coetus robustorum quaesivit animam
meam et non posuerunt te in conspectu suo
1902 85 15 tu autem Domine Deus misericors et clemens patiens et multae misericordiae
et verus
1902 85 16 respice ad me et miserere mei da fortitudinem tuam servo tuo et salva filium
ancillae tuae
1902 85 17 fac mecum signum in bonitate et videant qui oderunt me et confundantur quia
tu Domine auxiliatus es mihi et consolatus es me
1902 86 1 filiorum Core psalmus canticum fundamentum eius in montibus sanctuarii
1902 86 2 diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob
1902 86 3 gloriosa dicta sunt in te civitas Dei semper
1902 86 4 commemorabo superbiae et Babylonis scientes me ecce Palestina et Tyrus
cum Aethiopia iste natus est ibi
1902 86 5 ad Sion autem dicetur vir et vir natus est in ea et ipse fundavit eam Excelsus
1902 86 6 Dominus numerabit scribens populos ipse natus est in ea semper
1902 86 7 et cantabunt quasi in choris omnes fontes mei in te
1902 87 1 canticum carminis filiorum Core victori per chorum ad praecinendum
eruditionis Eman Ezraitae
1902 87 2 Domine Deus salutis meae per diem clamavi in nocte coram te
1902 87 3 ingrediatur ante te oratio mea inclina aurem tuam ad laudationem meam
1902 87 4 quia repleta est malis anima mea et vita mea ad infernum descendit
1902 87 5 reputatus sum cum descendentibus lacum factus sum quasi homo invalidus
1902 87 6 inter mortuos liber sicut interfecti et dormientes in sepulchro quorum non
recordaris amplius et qui a manu tua abscisi sunt
1902 87 7 posuisti me in lacu novissimo in tenebris in profundis
1902 87 8 super me confirmatus est furor tuus et cunctis fluctibus tuis adflixisti me
semper
1902 87 9 longe fecisti notos meos a me posuisti me abominationem eis clausum et non
prodeuntem
1902 87 10 oculus meus infirmatus est ab afflictione invocavi te Domine tota die expandi
ad te palmas meas
1902 87 11 numquid mortuis facies mirabilia aut gigantes surgent et confitebuntur tibi
semper

1902 87 12 numquid narrabitur in sepulchro misericordia tua et veritas tua in perditione
 1902 87 13 numquid noscentur in tenebris mirabilia tua et iustitia tua in terra quae
 oblivioni tradita est
 1902 87 14 ego autem ad te Domine clamavi et mane oratio mea praeveniet te
 1902 87 15 quare Domine abicis animam meam abscondis faciem tuam a me
 1902 87 16 pauper ego et aerumnosus ab adulescentia portavi furorem tuum et
 conturbatus sum
 1902 87 17 per me transierunt irae tuae terrores tui oppresserunt me
 1902 87 18 circumdederunt me quasi aquae tota die vallaverunt me pariter
 1902 87 19 longe fecisti a me amicum et sodalem notos meos abstulisti
 1902 88 1 eruditionis Aethan Ezraitae
 1902 88 2 misericordias Domini in aeternum cantabo in generatione et generatione
 adnuntiabo veritatem tuam in ore meo
 1902 88 3 quia dixisti sempiterna misericordia aedificabitur caelos fundabis et veritas
 tua in eis
 1902 88 4 percussi foedus cum electo meo iuravi David servo meo
 1902 88 5 usque in aeternum stabiliam semen tuum et aedificabo in generationem et
 generationem thronum tuum semper
 1902 88 6 confitebuntur caeli mirabilia tua Domine et veritatem tuam in ecclesia
 sanctorum
 1902 88 7 quis enim in nubibus adaequabitur Domino adsimilabitur Domino de filiis
 Dei
 1902 88 8 Deus inclitus in arcano sanctorum nimio et terribilis in cunctis qui circum
 eum sunt
 1902 88 9 Domine Deus exercituum quis similis tui fortissime Domine et veritas tua in
 circuitu tuo
 1902 88 10 tu dominaris superbiae maris et elationes gurgitum eius tu conprimis
 1902 88 11 tu confregisti quasi vulneratum superbum in brachio forti tuo dispersisti
 inimicos tuos
 1902 88 12 tui sunt caeli et tua est terra orbem et plenitudinem eius tu fundasti
 1902 88 13 aquilonem et dexteram tu creasti Thabor et Hermon nomen tuum laudabunt
 1902 88 14 tuum brachium cum fortitudine roboretur manus tua exaltetur dextera tua
 1902 88 15 iustitia et iudicium firmamentum throni tui misericordia et veritas praecedent
 faciem tuam
 1902 88 16 beatus populus qui novit iubilum Domine in lumine vultus tui ambulabunt
 1902 88 17 in nomine tuo exultabunt tota die et in iustitia tua exaltabuntur
 1902 88 18 quia gloria fortitudinis eorum tu es et in misericordia tua elevabis cornu
 nostrum
 1902 88 19 quia a Domino est protectio nostra et a Sancto Israhel rege nostro
 1902 88 20 tunc locutus es per visionem sanctis tuis et dixisti posui adiutorium super
 robustum exaltavi electum de populo
 1902 88 21 inveni David servum meum oleo sancto meo unxi eum
 1902 88 22 cum quo manus mea firma erit et brachium meum roborabit eum
 1902 88 23 non decipiet inimicus eum et filius iniquitatis non adfliget eum
 1902 88 24 sed concidam ante faciem eius hostes illius et qui eum oderunt percutiam
 1902 88 25 veritas autem mea et misericordia mea erit cum eo et in nomine meo
 exaltabitur cornu eius
 1902 88 26 et ponam in mari manum eius et in fluminibus dexteram eius
 1902 88 27 ipse vocabit me pater meus es tu Deus meus et fortitudo salutis meae
 1902 88 28 ego autem primogenitum ponam eum excelsum regibus terrae
 1902 88 29 in aeternum custodiam ei misericordiam meam et pactum meum fidele ei erit
 1902 88 30 et ponam perpetuum semen eius et thronum eius sicut dies caeli

1902 88 31 si autem dereliquerint filii eius legem meam et in iudiciis meis non
 ambulaverint
 1902 88 32 si caerimonias meas profanaverint et praecepta mea non custodierint
 1902 88 33 visitabo in virga scelera eorum et in plagis iniquitatem eorum
 1902 88 34 misericordiam autem meam non auferam ab eo nec mentiar in veritate mea
 1902 88 35 non violabo pactum meum et quod egressum est de labiis meis non mutabo
 1902 88 36 semel iuravi in sancto meo ne David mentiar
 1902 88 37 semen eius in sempiternum erit
 1902 88 38 et thronus eius sicut sol in conspectu meo sicut luna stabilietur in
 sempiternum et testis in caelo fidelis semper
 1902 88 39 tu autem reppulisti et proiecisti iratus es adversum christum tuum
 1902 88 40 adtenuasti pactum servi tui profanasti in terra diadema eius
 1902 88 41 dissipasti omnes macerias eius posuisti munitiones eius pavorem
 1902 88 42 diripuerunt eum omnes qui transeunt per viam factus est obprobrium vicinis
 suis
 1902 88 43 elevasti dexteram hostium eius laetificasti omnes inimicos illius
 1902 88 44 avertisti robur gladii eius et non sublevasti eum in proelio
 1902 88 45 quiescere fecisti munditiam eius et thronum illius in terram detraxisti
 1902 88 46 abbreviasti dies adulescentiae eius operuisti eum ignominia sempiterna
 1902 88 47 usquequo Domine absconderis in finem succendetur quasi ignis indignatio tua
 1902 88 48 memento mei de profundo alioquin quare frustra creasti filios hominum
 1902 88 49 quis est vir qui vivat et non videat mortem salvans animam suam de manu
 inferi semper
 1902 88 50 ubi sunt misericordiae tuae antiquae Domine quas iurasti David in veritate tua
 1902 88 51 recordare Domine obprobrii servorum tuorum quia portavi in sinu meo omnes
 iniquitates populorum
 1902 88 52 quas exprobraverunt inimici tui Domine quibus exprobraverunt vestigia
 christi tui
 1902 88 53 benedictus Dominus in sempiternum amen et amen
 1902 89 1 oratio Mosi viri Dei Domine habitaculum tu factus es nobis in generatione et
 generatione
 1902 89 2 antequam montes nascerentur et parturiretur terra et orbis a saeculo et usque
 in saeculum tu es
 1902 89 3 convertes hominem usque ad contritionem et dices revertimini filii Adam
 1902 89 4 quia mille anni in oculis tuis sicut dies hesternae quae pertransiit et vigilia
 nocturna
 1902 89 5 percutiente te eos somnium erunt
 1902 89 6 mane quasi herba pertransiens mane floruit et abiit ad vesperam conteretur
 atque siccabitur
 1902 89 7 consumpti enim sumus in furore tuo et in indignatione tua conturbati sumus
 1902 89 8 posuisti iniquitates nostras coram te negligentias nostras in luce vultus tui
 1902 89 9 omnes enim dies nostri transierunt in furore tuo consumpsimus annos nostros
 quasi sermonem loquens
 1902 89 10 dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni si autem multum octoginta
 anni et quod amplius est labor et dolor quoniam transivimus cito et avolvimus
 1902 89 11 quis novit fortitudinem irae tuae et secundum timorem tuum indignationem
 tuam
 1902 89 12 ut numerentur dies nostri sic ostende et veniemus corde sapienti
 1902 89 13 revertere Domine usquequo et exorabilis esto super servis tuis
 1902 89 14 imple nos matutina misericordia tua et laudabimus et laetabimur in cunctis
 diebus nostris
 1902 89 15 laetifica nos pro diebus quibus afflixisti nos et annis in quibus vidimus mala

1902 89 16 appareat apud servos tuos opus tuum et gloria tua super filios eorum
 1902 89 17 et sit decor Domini Dei nostri super nos et opus manuum nostrarum fac
 stabile super nos opus manuum nostrarum confirma
 1902 90 1 qui habitat in abscondito Excelsi in umbraculo Domini commorabitur
 1902 90 2 dicens Domino spes mea et fortitudo mea Deus meus confidam in eum
 1902 90 3 quia ipse liberabit te de laqueo venantium de morte insidiarum
 1902 90 4 in scapulis suis obumbrabit tibi et sub alis eius sperabis
 1902 90 5 scutum et protectio veritas eius non timebis a timore nocturno
 1902 90 6 a sagitta volante per diem a peste in tenebris ambulante a morsu insanientis
 meridie
 1902 90 7 cadent a latere tuo mille et decem milia a dextris tuis ad te autem non
 adpropinquabit
 1902 90 8 verumtamen oculis tuis videbis et ultionem impiorum cernes
 1902 90 9 tu enim es Domine spes mea Excelsum posuisti habitaculum tuum
 1902 90 10 non accedet ad te malum et lepra non adpropinquabit tabernaculo tuo
 1902 90 11 quia angelis suis mandabit de te ut custodiant te in omnibus viis tuis
 1902 90 12 in manibus portabunt te ne forte offendat ad lapidem pes tuus
 1902 90 13 super aspidem et basiliscum calcabis conculcabis leonem et draconem
 1902 90 14 quoniam mihi adhesit et liberabo eum exaltabo eum quoniam cognovit nomen
 meum
 1902 90 15 invocabit me et exaudiam eum cum ipso ero in tribulatione eruam eum et
 glorificabo
 1902 90 16 longitudine dierum implebo illum et ostendam ei salutare meum
 1902 91 1 psalmus cantici in die sabbati
 1902 91 2 bonum est confiteri Domino et psallere nomini tuo Altissime
 1902 91 3 ad adnuntiandam mane misericordiam tuam et fidem tuam in nocte
 1902 91 4 in decacordo et in psalterio in cantico in cithara
 1902 91 5 quoniam laetificasti me Domine in opere tuo in facturis manuum tuarum
 laudabo
 1902 91 6 quam magnificata sunt opera tua Domine satis profundae factae sunt
 cogitationes tuae
 1902 91 7 vir insipiens non cognoscet et stultus non intellet istud
 1902 91 8 germinaverunt impii quasi faenum et floruerunt omnes qui operantur
 iniquitatem ut contererentur usque in sempiternum
 1902 91 9 tu autem Excelsus in aeternum Domine
 1902 91 10 ecce enim inimici tui Domine ecce inimici tui peribunt et dissipabuntur
 omnes qui operantur iniquitatem
 1902 91 11 et exaltabitur quasi monocerotis cornu meum et senecta mea in oleo uberi
 1902 91 12 et dispiciet oculus meus eos qui insidiantur mihi de his qui consurgunt
 adversum me malignantibus audit auris mea
 1902 91 13 iustus ut palma florebit ut cedrus in Libano multiplicabitur
 1902 91 14 transplantati in domo Domini in atriis Dei nostri germinabunt
 1902 91 15 adhuc fructificabunt in senectute pingues et frondentes erunt
 1902 91 16 adnuntiantes quia rectus Dominus fortitudo mea et non est iniquitas in eo
 1902 92 1 Dominus regnavit gloria indutus est indutus est Dominus fortitudine et
 accinctus est insuper adpendit orbem qui non commovebitur
 1902 92 2 firmum solium tuum ex tunc ab aeterno tu es
 1902 92 3 levaverunt flumina Domine levaverunt flumina voces suas levaverunt flumina
 gurgites suos
 1902 92 4 a vocibus aquarum multarum grandes fluctus maris grandis in excelso
 Dominus
 1902 92 5 testimonia tua fidelia facta sunt nimis domum tuam decet sanctitas Domine in

longitudine dierum

1902	93	1	Deus ultionum Domine Deus ultionum ostendere
1902	93	2	elevare qui iudicas terram redde vicissitudinem superbis
1902	93	3	usquequo impii Domine usquequo impii exultabunt
1902	93	4	fluent loquentes antiquum garrient omnes qui operantur iniquitatem
1902	93	5	populum tuum Domine conterent et hereditatem tuam adfligent
1902	93	6	viduam et advenam interficient et pupillos occident
1902	93	7	et dixerunt non videbit Dominus et non intellet Deus Iacob
1902	93	8	intellegite stulti in populo et insipientes aliquando discite
1902	93	9	qui plantavit aurem non audiet aut qui finxit oculum non videbit
1902	93	10	qui erudit gentes non arguet qui docet hominem scientiam
1902	93	11	Dominus novit cogitationes hominum quia vanae sunt
1902	93	12	beatus vir quem erudieris Domine et de lege tua docueris eum
1902	93	13	ut quiescat a diebus afflictionis donec fodiatur impio interitus
1902	93	14	non enim derelinquet Dominus populum suum et hereditatem suam non deseret
1902	93	15	quoniam ad iustitiam revertetur iudicium et sequentur illud omnes recti corde
1902	93	16	quis stabit pro me adversum malos quis stabit pro me adversum operarios iniquitatis
1902	93	17	nisi quia Dominus auxiliator meus paulo minus habitasset in inferno anima mea
1902	93	18	si dicebam commotus est pes meus misericordia tua Domine sustentabat me
1902	93	19	in multitudine cogitationum mearum quae sunt in me intrinsecus consolationes tuae delectabunt animam meam
1902	93	20	numquid particeps erit tui thronus insidiarum fingens laborem in praecepto
1902	93	21	copulabuntur adversus animam iusti et sanguinem innocentem condemnabunt
1902	93	22	erit autem Dominus mihi in refugium et Deus meus quasi petra spei meae
1902	93	23	et restitues super eos iniquitatem suam et in malitia sua perdes eos perdet eos
Dominus Deus noster			
1902	94	1	venite laudemus Dominum iubilemus petrae Iesu nostro
1902	94	2	praeoccupemus vultum eius in actione gratiarum in canticis iubilemus ei
1902	94	3	quoniam fortis et magnus Dominus et rex magnus super omnes deos
1902	94	4	in cuius manu fundamenta terrae et excelsa montium ipsius sunt
1902	94	5	cuius est mare ipse enim fecit illud et siccam manus eius plasmaverunt
1902	94	6	venite adoremus et curvemur flectamus genua ante faciem Domini factoris nostri
1902	94	7	quia ipse est Deus noster et nos populus pascuae eius et grex manus eius
1902	94	8	hodie si vocem eius audieritis nolite indurare corda vestra
1902	94	9	sicut in contradictione sicut in die temptationis in deserto ubi temptaverunt me patres vestri probaverunt me et viderunt opus meum
1902	94	10	quadraginta annis displicuit mihi generatio illa et dixi populus errans corde est
1902	94	11	et non cognoscens vias meas et iuravi in furore meo ut non introirent in requiem meam
1902	95	1	canite Domino canticum novum canite Domino omnis terra
1902	95	2	canite Domino benedicite nomini eius adnuntiate de die in diem salutare eius
1902	95	3	narrate in gentibus gloriam eius in universis populis mirabilia eius
1902	95	4	quia magnus Dominus et laudabilis nimis terribilis est super omnes deos
1902	95	5	omnes enim dii populorum sculptilia Dominus autem caelos fecit
1902	95	6	gloria et decor ante vultum eius fortitudo et exultatio in sanctuario eius
1902	95	7	adferte Domino familiae populorum adferte Domino gloriam et fortitudinem
1902	95	8	adferte Domino gloriam nomini eius levate munera et introite in atria eius

1902 95 9 adorete Dominum in decore sanctuarii paveat a facie eius omnis terra
 1902 95 10 dicite in gentibus Dominus regnavit siquidem adpendit orbem immobilem
 iudicabit populos in aequitate
 1902 95 11 laetamini caeli et exultet terra tonet mare et plenitudo eius
 1902 95 12 gaudeat ager et omnia quae in eo sunt tunc laudabunt universa ligna saltus
 1902 95 13 ante faciem Domini quoniam venit quoniam venit iudicare terram iudicabit
 orbem in iusto et populos in fide sua
 1902 96 1 Dominus regnavit exultabit terra laetabuntur insulae multae
 1902 96 2 nubes et caligo in circuitu eius iustitia et iudicium firmamentum solii eius
 1902 96 3 ignis ante faciem eius ibit et exuret per circuitum hostes eius
 1902 96 4 apparuerunt fulgora eius orbi vidit et contremuit terra
 1902 96 5 montes sicut cera tabefacti sunt a facie Domini a facie dominatoris omnis
 terrae
 1902 96 6 adnuntiaverunt caeli iustitiam eius et viderunt omnes populi gloriam eius
 1902 96 7 confundantur universi qui serviunt sculptili qui gloriantur in idolis adorete
 eum omnes dii
 1902 96 8 audivit et laetata est Sion et exultaverunt filiae Iudae propter iudicia tua
 Domine
 1902 96 9 tu enim Dominus Excelsus super omnem terram vehementer elevatus es super
 universos deos
 1902 96 10 qui diligitis Dominum odite malum custodit animas sanctorum suorum de
 manu impiorum eruet eos
 1902 96 11 lux orta est iusto et rectis corde laetitia
 1902 96 12 laetamini iusti in Domino et confitemini memoriae sanctae eius
 1902 97 1 canticum cantate Domino canticum novum quia mirabilia fecit salvavit sibi
 dextera eius et brachium sanctum eius
 1902 97 2 notum fecit Dominus salutare suum in conspectu gentium revelavit iustitiam
 suam
 1902 97 3 recordatus est misericordiae suae et veritatis suae domui Iacob viderunt
 omnes fines terrae salutare Dei nostri
 1902 97 4 iubilate Domino omnis terra vociferamini et laudate et canite
 1902 97 5 cantate Domino in cithara in cithara et voce carminis
 1902 97 6 in tubis et clangore bucinæ iubilate coram rege Domino
 1902 97 7 tonet mare et plenitudo eius orbis et habitatores eius
 1902 97 8 flumina plaudent manu simul montes laudabunt
 1902 97 9 ante Dominum quia venit iudicare terram iudicabit orbem in iustitia et
 populos in aequitatibus
 1902 98 1 Dominus regnavit commoveantur populi sessor cherubin concutiatur terra
 1902 98 2 Dominus in Sion magnus et excelsus est super omnes populos
 1902 98 3 confiteantur nomini tuo magno et terribili sanctoque
 1902 98 4 imperium regis iudicium diligit tu fundasti aequitates iudicium et iustitiam in
 Iacob tu fecisti
 1902 98 5 exaltate Dominum Deum nostrum et adorete scabillum pedum eius quia
 sanctus est
 1902 98 6 Moses et Aaron in sacerdotibus eius et Samuhel in his qui invocant nomen
 eius invocabant Dominum et ipse exaudivit eos
 1902 98 7 in columna nubis loquebatur ad eos custodierunt testimonia eius et
 praeceptum dedit eis
 1902 98 8 Domine Deus noster tu exaudisti eos Domine propitius fuisti eis et ultor super
 commutationibus eorum
 1902 98 9 exaltate Dominum Deum nostrum et adorete in monte sancto eius quia
 sanctus Dominus Deus noster

1902 99 1 canticum in gratiarum actione
 1902 99 2 iubilate Domino omnis terra servite Domino in laetitia ingredimini coram eo
 in laude
 1902 99 3 scitote quoniam Dominus ipse est Deus ipse fecit nos et ipsius sumus populus
 eius et grex pascuae eius
 1902 99 4 ingredimini portas eius in gratiarum actione atria eius in laude confitemini ei
 benedicite nomini eius
 1902 99 5 quia bonus Dominus in sempiternum misericordia eius et usque ad
 generationem et generationem fides eius
 1902 100 1 David canticum misericordiam et iudicium cantabo tibi Domine psallam
 1902 100 2 erudiar in via perfecta quando venies ad me ambulabo in simplicitate cordis
 mei in medio domus meae
 1902 100 3 non ponam coram oculis meis verbum Belial facientem declinationes odivi
 nec adhesit mihi
 1902 100 4 cor pravum recedet a me malum nesciam
 1902 100 5 loquentem in abscondito contra proximum suum hunc interficiam superbum
 oculis et altum corde cum hoc esse non potero
 1902 100 6 oculi mei ad fideles terrae ut habitent mecum ambulans in via simpliciter hic
 ministrabit mihi
 1902 100 7 non habitabit in medio domus meae faciens dolum loquens mendacium non
 placebit in conspectu oculorum meorum
 1902 100 8 mane perdam omnes impios terrae ut interficiam de civitate Domini universos
 qui operantur iniquitatem
 1902 101 1 oratio pauperis quando sollicitus fuerit et coram Domino fuderit eloquium
 suum
 1902 101 2 Domine audi orationem meam et clamor meus ad te veniat
 1902 101 3 ne abscondas faciem tuam a me in die tribulationis meae inclina ad me aurem
 tuam in quacumque die invocavero velociter exaudi me
 1902 101 4 quoniam consumpti sunt sicut fumus dies mei et ossa mea quasi frixa
 contabuerunt
 1902 101 5 percussus est quasi faenum et arefactum est cor meum quia oblitus sum
 comedere panem meum
 1902 101 6 a voce gemitus mei adhesit os meum carni meae
 1902 101 7 adsimilatus sum pelicano deserti factus sum quasi bubo solitudinum
 1902 101 8 vigilavi et fui sicut avis solitaria super tectum
 1902 101 9 tota die exprobrabant mihi inimici mei exultantes per me iurabant
 1902 101 10 quia cinerem sicut panem comedi et potum meum cum fletu miscui
 1902 101 11 a facie indignationis et irae tuae quia elevasti me et adlisisisti me
 1902 101 12 dies mei quasi umbra inclinati sunt et ego quasi faenum arui
 1902 101 13 tu autem Domine in aeternum permanes memoriale tuum in generatione et
 generatione
 1902 101 14 tu suscitans misereberis Sion quia tempus est ut miserearis eius quoniam
 venit tempus quoniam venit pactum
 1902 101 15 quoniam placitos fecerunt servi tui lapides eius et pulverem eius miserabilem
 1902 101 16 et timebunt gentes nomen Domini et universi reges terrae gloriam tuam
 1902 101 17 quia aedificavit Dominus Sion apparuit in gloria sua
 1902 101 18 respexit ad orationem vacui et non dispexit orationem eorum
 1902 101 19 scribatur hoc in generatione novissima et populus qui creabitur laudabit
 Dominum
 1902 101 20 quoniam prospexit de excelso sanctuario suo Dominus de caelo terram
 contemplatus est
 1902 101 21 ut audiret gemitum vincti ut solveret filios mortis

1902 101 22 ut narretur in Sion nomen Domini et laudatio eius in Hierusalem
 1902 101 23 cum congregati fuerint populi simul et regna ut serviant Domino
 1902 101 24 adflixit in via fortitudinem meam abbreviavit dies meos
 1902 101 25 dicam Deus meus ne rapias me in dimidio dierum meorum in generatione
 generationum anni tui
 1902 101 26 a principio terram fundasti et opus manuum tuarum caeli
 1902 101 27 ipsi peribunt tu autem stabis et omnes quasi vestimentum adterentur et quasi
 pallium mutabis illos et mutabuntur
 1902 101 28 tu autem ipse es et anni tui non deficient
 1902 101 29 filii servorum tuorum habitabunt et semen eorum ante faciem eorum
 perseverabit
 1902 102 1 David benedic anima mea Domino et omnia viscera mea nomini sancto eius
 1902 102 2 benedic anima mea Domino et noli oblivisci omnium retributionum eius
 1902 102 3 qui propitiatur cunctis iniquitatibus tuis et sanat omnes infirmitates tuas
 1902 102 4 qui redimit de corruptione vitam tuam et coronat te misericordia et
 miserationibus
 1902 102 5 qui replet bonis ornamentum tuum innovabitur sicut aquilae iuventus tua
 1902 102 6 faciens iustitias Dominus et iudicia cunctis qui calumniam sustinent
 1902 102 7 notas fecit vias suas Mosi filiis Israhel cogitationes suas
 1902 102 8 misericors et clemens Dominus patiens et multae miserationis
 1902 102 9 non in sempiternum iudicabit neque in aeternum irascetur
 1902 102 10 non secundum peccata nostra fecit nobis neque secundum iniquitates nostras
 retribuit nobis
 1902 102 11 quantum enim excelsius est caelum terra tantum confortata est misericordia
 eius super timentes eum
 1902 102 12 quantum longe est oriens ab occidente tantum longe fecit a nobis scelera
 nostra
 1902 102 13 sicut miseretur pater filiorum misertus est Dominus timentibus se
 1902 102 14 ipse enim novit plasmationem nostram recordatus est quia pulvis sumus
 1902 102 15 homo quasi herba dies eius sicut flos agri sic floreat
 1902 102 16 quia spiritus pertransiit eum et non subsistet et non cognoscet eum ultra locus
 eius
 1902 102 17 misericordia autem Domini ab aeterno et usque in aeternum super timentes
 eum et iustitia eius in filios filiorum
 1902 102 18 his qui custodiunt pactum eius et recordantur praeceptorum eius ad facienda
 ea
 1902 102 19 Dominus in caelo stabilivit thronum suum et regnum illius omnium
 dominatur
 1902 102 20 benedicite Domino angeli eius fortes robore facientes verbum eius
 oboedientes voci sermonis eius
 1902 102 21 benedicite Domino omnes exercitus eius ministri eius qui facitis placitum
 illius
 1902 102 22 benedicite Domino universa opera eius in omnibus locis potestatis eius
 benedic anima mea Domino
 1902 103 1 benedic anima mea Domino Domine Deus meus magnificatus es nimis gloria
 et decore indutus es
 1902 103 2 amictus luce quasi vestimento extendens caelos ut pellem
 1902 103 3 qui tegis aquis cenacula eius qui ponis nubes currum tuum qui ambulat super
 pinnas venti
 1902 103 4 qui facis angelos tuos spiritus ministros tuos ignem urentem
 1902 103 5 qui fundasti terram super basem suam non commovebitur in saeculum et in
 saeculum

1902	103	6	abyssos quasi vestimento operuisti eam super montes stabunt aquae
1902	103	7	ab increpatione tua fugient a voce tonitrui tui formidabunt
1902	103	8	ascendent montes et descendent campi ad locum quem fundasti eis
1902	103	9	terminum posuisti quem non pertransibunt nec revertentur ut operiant terram
1902	103	10	qui emittis fontes in convallibus ut inter medios montes fluant
1902	103	11	ut bibant omnia animalia regionum et reficiat onager sitim suam
1902	103	12	super ea volucres caeli morabuntur de medio nemorum dabunt vocem
1902	103	13	qui inrigas montes de cenaculis tuis de fructu operum tuorum implebitur terra
1902	103	14	germinans herbam iumentis et faenum servituti hominum ut educat panem de terra
1902	103	15	et vinum laetificat cor hominis ad exhilarandam faciem oleo panis autem cor hominis roborat
1902	103	16	saturabuntur ligna Domini cedri Libani quas plantasti
1902	103	17	ibi aves nidificabunt milvo abies domus eius
1902	103	18	montes excelsi cervis petra refugium ericiis
1902	103	19	fecit lunam per tempora sol cognovit occubitum suum
1902	103	20	posuisti tenebras et facta est nox in ipsa moventur omnes bestiae silvae
1902	103	21	leones rugientes ad praedam et quaerentes a Deo escam sibi
1902	103	22	oriens sole recedent et in speluncis suis cubabunt
1902	103	23	egreditur homo ad opus suum et ad servitutem suam usque ad vesperam
1902	103	24	quam multa sunt opera tua Domine omnia in sapientia fecisti impleta est terra possessione tua
1902	103	25	hoc mare magnum et latum manibus ibi reptilia innumerabilia animalia parva cum grandibus
1902	103	26	ibi naves pertranseunt Leviathan istum plasmasti ut inluderet ei
1902	103	27	omnia in te sperant ut des cibum eis in tempore suo
1902	103	28	dante te illis colligent aperiente manum tuam replebuntur bono
1902	103	29	abscondes vultum tuum et turbabuntur auferes spiritum eorum et deficient et in pulverem suum revertentur
1902	103	30	emittes spiritum tuum et creabuntur et instaurabis faciem terrae
1902	103	31	sit gloria Domini in sempiternum laetabitur Dominus in operibus suis
1902	103	32	qui respicit terram et tremet tangit montes et fumabunt
1902	103	33	cantabo Domino in vita mea psallam Deo quamdiu sum
1902	103	34	placeat ei eloquium meum ego autem laetabor in Domino
1902	103	35	deficiant peccatores de terra et impii ultra non sint benedic anima mea Domino
1902	104	1	alleluia confitemini Domino invocate nomen eius notas facite populis cogitationes eius
1902	104	2	canite ei et psallite illi loquimini in universis mirabilibus eius
1902	104	3	exultate in nomine sancto eius laetetur cor quaerentium Dominum
1902	104	4	quaerite Dominum et virtutem eius quaerite faciem eius iugiter
1902	104	5	recordamini mirabilia eius quae fecit signorum et iudiciorum oris eius
1902	104	6	semen Abraham servi eius filii Iacob electi eius
1902	104	7	ipse Dominus Deus noster in universa terra iudicia eius
1902	104	8	recordatus est in aeternum pacti sui verbi quod praecepit in mille generationes
1902	104	9	quod pepigit cum Abraham et iuramenti sui cum Isaac
1902	104	10	et firmavit illud cum Iacob in lege cum Israhel pactum sempiternum
1902	104	11	dicens tibi dabo terram Chanaan funiculum hereditatis vestrae
1902	104	12	cum essent viri pauci modici et advenae in ea
1902	104	13	et transierunt de gente in gentem de regno ad populum alterum
1902	104	14	non dimisit hominem ut noceret eis et corripuit pro eis reges
1902	104	15	nolite tangere christos meos et prophetas meos nolite adfligere

1902	104	16	et vocavit famem super terram omnem virgam panis contrivit
1902	104	17	misit ante faciem eorum virum in servum venundatus est Ioseph
1902	104	18	adflikerunt in conpede pedes eius in ferrum venit anima eius
1902	104	19	usque ad tempus donec veniret sermo eius eloquium Domini probavit eum
1902	104	20	misit rex et solvit eum princeps populorum et dimisit illum
1902	104	21	posuit eum dominum domus suae et principem in omni possessione sua
1902	104	22	ut erudiret principes eius secundum voluntatem suam et senes eius sapientiam
doceret			
1902	104	23	et ingressus est Israhel Aegyptum et Iacob advena fuit in terra Ham
1902	104	24	et crescere fecit populum suum nimis et roboravit eum super hostes eius
1902	104	25	convertit cor eorum ut odio haberent populum eius ut dolose agerent contra
servos illius			
1902	104	26	misit Mosen servum suum Aaron quem elegit sibi
1902	104	27	posuit in eis verba signorum suorum et portentorum in terra Ham
1902	104	28	misit tenebras et contenebravit et non fuerunt increduli verbis eius
1902	104	29	commutavit aquas eorum in sanguinem et occidit pisces eorum
1902	104	30	ebullivit terra eorum ranas in cubiculis regum eorum
1902	104	31	dixit et venit musca omnimoda scinifes in universis terminis eorum
1902	104	32	dedit pluvias eorum grandinem ignem flammantem in terra eorum
1902	104	33	et percussit vineam eorum et ficum eorum et confregit lignum finium eorum
1902	104	34	dixit et venit lucusta et bruchus cuius non erat numerus
1902	104	35	et comedit omne faenum terrae eorum et devoravit fructum terrae eorum
1902	104	36	et percussit omne primogenitum in terra eorum primitias universi partus
eorum			
1902	104	37	et eduxit eos cum argento et auro et non erat in tribubus eorum infirmus
1902	104	38	laetata est Aegyptus cum egrederentur quoniam inruerat terror eorum super
eos			
1902	104	39	expandit nubem in tentorium et ignem ut luceret nocte
1902	104	40	petierunt et adduxit ortygometran et pane caelesti saturavit eos
1902	104	41	aperuit petram et fluxerunt aquae cucurrerunt in aridis flumina
1902	104	42	quia recordatus est verbi sancti sui cum Abraham servo suo
1902	104	43	et eduxit populum suum in laetitia laudantes electos suos
1902	104	44	et dedit eis terras gentium et laborem tribuum possederunt
1902	104	45	ut custodirent caerimonias eius et leges eius servarent alleluia
1902	105	1	alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum
misericordia eius			
1902	105	2	quis loquetur fortitudines Domini auditas faciet omnes laudes eius
1902	105	3	beati qui custodiunt iudicium et faciunt iustitiam in omni tempore
1902	105	4	recordare mei Domine in repropitiatione populi tui visita me in salutari tuo
1902	105	5	ut videam bona electorum tuorum et laeter in laetitia gentis tuae et exultem
cum hereditate tua			
1902	105	6	peccavimus cum patribus nostris inique fecimus impie egimus
1902	105	7	patres nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua non sunt recordati
multitudinis misericordiae tuae et ad iracundiam provocaverunt super mare in mari Rubro			
1902	105	8	salvavit autem eos propter nomen suum ut ostenderet fortitudinem suam
1902	105	9	et comminatus est mari Rubro et aruit et transduxit eos per abyssos quasi in
deserto			
1902	105	10	et salvavit eos de manu odientis et redemit eos de manu inimici
1902	105	11	et operuit aqua hostes eorum unus de ipsis non superfuit
1902	105	12	et crediderunt verbis eius cecineruntque laudem eius
1902	105	13	cito obliti sunt operum illius nec expectaverunt voluntatem eius
1902	105	14	et desideraverunt desiderium in deserto et temptaverunt Deum in solitudine

1902 105 15 dedit ergo eis petitionem eorum et misit tenuitatem in animam eorum
 1902 105 16 et zelati sunt Mosen in castris Aaron sanctum Domini
 1902 105 17 aperta est terra et devoravit Dathan et operuit synagogam Abiram
 1902 105 18 et succensus est ignis in synagoga eorum flamma exusit impios
 1902 105 19 fecerunt vitulum in Horeb et adoraverunt conflatile
 1902 105 20 et mutaverunt gloriam suam in similitudine bovis comedentis faenum
 1902 105 21 obliti sunt Dei salvatoris sui qui fecit magnalia in Aegypto
 1902 105 22 mirabilia in terra Ham terribilia super mare Rubrum
 1902 105 23 dixit ergo ut contereret eos nisi Moses electus eius stetisset medius contra
 faciem illius ut converteret indignationem eius et non interficeret
 1902 105 24 et dispexerunt terram desiderabilem nec crediderunt sermoni eius
 1902 105 25 et murmuraverunt in tabernaculis suis non audierunt vocem Domini
 1902 105 26 et levavit manum suam super eos ut deiceret eos in deserto
 1902 105 27 et ut deiceret semen eorum in gentibus et dispergeret eos in terris
 1902 105 28 et consecrati sunt Beelphegor et comederunt victimas mortuorum
 1902 105 29 et concitaverunt eum in studiis suis et percussit eos plaga
 1902 105 30 stetit autem Finees et deiudicavit et est retenta percussio
 1902 105 31 et reputatum est ei in iustitia in generatione et generatione usque in aeternum
 1902 105 32 et provocaverunt super aquam Contradictionis et adflactus est Moses propter
 eos
 1902 105 33 quia provocaverunt spiritum eius et praecepit labiis suis
 1902 105 34 non exterminaverunt populos quos dixit Dominus eis
 1902 105 35 et commixti sunt gentibus et didicerunt opera eorum
 1902 105 36 et servierunt sculptilibus eorum et factum est eis in scandalum
 1902 105 37 et immolaverunt filios suos et filias suas daemonibus
 1902 105 38 et effuderunt sanguinem innocentem sanguinem filiorum suorum et filiarum
 suarum quos immolaverunt sculptilibus Chanaan et polluta est terra sanguinibus
 1902 105 39 et coinquinati sunt in operibus suis et fornicati sunt in studiis suis
 1902 105 40 iratus est itaque furor Domini in populum suum et abominatus est hereditatem
 suam
 1902 105 41 et dedit eos in manu gentium et dominati sunt eorum qui oderant eos
 1902 105 42 et adflixerunt eos inimici sui et humiliati sunt sub manu eorum
 1902 105 43 multis vicibus liberavit eos ipsi vero provocabant in consiliis suis et humiliati
 sunt propter iniquitates suas
 1902 105 44 et vidit tribulationem eorum cum audiret eos rogantes
 1902 105 45 et recordatus est pacti sui cum eis et paenituit eum secundum multitudinem
 misericordiae suae
 1902 105 46 et dedit eos miserabiles coram omnibus qui ceperant eos
 1902 105 47 salva nos Domine Deus noster et congrega nos de gentibus ut confiteamur
 nomini sancto tuo et canamus laudantes te
 1902 105 48 benedictus Dominus Deus Israhel ab aeterno et usque in aeternum et dicet
 omnis populus amen alleluia
 1902 106 1 confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius
 1902 106 2 dicant qui redempti sunt a Domino quos redemit de manu hostis et de terris
 congregavit eos
 1902 106 3 ab oriente et ab occidente ab aquilone et mari
 1902 106 4 erraverunt in solitudine in deserta via civitatem quae habitaretur non
 reppererunt
 1902 106 5 esurientes et sitientes anima eorum in ipsis deficiebat
 1902 106 6 et clamaverunt ad Dominum in tribulatione sua de afflictione eorum eripuit
 eos
 1902 106 7 et duxit illos per viam rectam ut venirent in civitatem habitabilem

1902	106	8	confiteantur Domino misericordiam eius et mirabilia eius in filios hominum
1902	106	9	quia saturavit animam vacuum et animam esurientem implevit bonis
1902	106	10	habitantes in tenebris et umbra mortis alligatos inopia et ferro
1902	106	11	quia provocaverunt sermones Dei et consilium Excelsi blasphemaverunt
1902	106	12	et humiliavit in labore cor eorum ceciderunt et non erat qui adiuveret
1902	106	13	et clamaverunt ad Dominum in tribulatione sua et de angustiis eorum salvavit
eos			
1902	106	14	et eduxit eos de tenebris et umbra mortis et vincula eorum dirupit
1902	106	15	confiteantur Domino misericordiam eius et mirabilia eius in filios hominum
1902	106	16	quia contrivit portas aereas et vectes ferreos confregit
1902	106	17	stultos propter viam sceleris eorum et propter iniquitates adflictos
1902	106	18	omnem cibum abominata est anima eorum et accesserunt ad portas mortis
1902	106	19	et clamaverunt ad Dominum in tribulatione sua de angustiis eorum salvavit
eos			
1902	106	20	misit verbum suum et sanavit eos et salvavit de interitu
1902	106	21	confiteantur Domino misericordiam eius et mirabilia eius in filios hominum
1902	106	22	et immolent hostias gratiarum et narrent opera eius in laude
1902	106	23	qui descendunt in mare navibus facientes opus in aquis multis
1902	106	24	ipsi viderunt opera Domini et mirabilia eius in profundo
1902	106	25	dixit et surrexit ventus tempestatis et elevavit gurgites eius
1902	106	26	ascendunt in caelum et descendunt in abyssos anima eorum in adflictione
consumitur			
1902	106	27	obstupuerunt et intremuerunt quasi ebrius et universa sapientia eorum absorta
est			
1902	106	28	clamabunt autem ad Dominum in tribulatione sua et de angustia educet eos
1902	106	29	statuet turbinem in tranquillitatem et silebunt fluctus eius
1902	106	30	laetabuntur quoniam quieverunt et deducet eos ad portum quem voluerunt
1902	106	31	confiteantur Domino misericordiam eius et mirabilia eius in filios hominum
1902	106	32	et exaltem eum in ecclesia populi et in cathedra seniorum laudent eum
1902	106	33	ponet flumina in desertum et fontes aquarum in sitim
1902	106	34	terram fructiferam in salsuginem prae malitia habitatorum eius
1902	106	35	ponet desertum in paludes aquarum et terram inviam in fontes aquarum
1902	106	36	et conlocabit ibi esurientes et fundabunt urbem ad habitandum
1902	106	37	et serent agros et plantabunt vineas et facient fruges genimina
1902	106	38	et benedicet eis et multiplicabuntur nimis et pecora eorum non inminuet
1902	106	39	inminuta sunt autem et adflicta propter angustiam mali et doloris
1902	106	40	et effundet despectionem super principes et errare eos faciet in solitudine
devia			
1902	106	41	et sublevabit pauperem de inopia et ponet quasi gregem familias
1902	106	42	videbunt recti et laetabuntur et omnis iniquitas contrahet os suum
1902	106	43	quis sapiens et custodiet haec et intellegent misericordias Domini
1902	107	1	canticum psalmi David
1902	107	2	paratum cor meum Deus cantabo et psallam sed et gloria mea
1902	107	3	consurge psalterium et cithara consurgam mane
1902	107	4	confitebor tibi in populis Domine et cantabo te in nationibus
1902	107	5	quoniam magna super caelos misericordia tua et usque ad aethera veritas tua
1902	107	6	exaltare super caelos Deus et super omnem terram gloria tua
1902	107	7	ut liberentur dilecti tui salva dextera tua et exaudi me
1902	107	8	Deus locutus est in sanctuario suo gaudebo dividam Sychem et vallem
Socchoth dimetiar			
1902	107	9	meus est Galaad et meus est Manasse et Efraim hereditas capitis mei Iuda dux
meus			

1902 107 10 Moab lebes pelvis meae super Idumeam proiciam calciamentum meum cum
 Philisthim foederabor
 1902 107 11 quis deducet me in civitatem munitam quis deducet me usque in Idumeam
 1902 107 12 nonne tu Deus qui proieceras nos et non exieras Deus in exercitibus nostris
 1902 107 13 da nobis auxilium in tribulatione vana est enim salus ab homine
 1902 107 14 in Deo erimus fortes et ipse conculcabit hostes nostros
 1902 108 1 pro victoria David canticum
 1902 108 2 Deus laudabilis mihi ne taceas quia os impii et os dolosi contra me apertum
 est
 1902 108 3 locuti sunt de me lingua mendacii verbis odii circumdederunt me et
 expugnaverunt me frustra
 1902 108 4 pro eo quod eos diligebam adversabantur mihi ego autem orabam
 1902 108 5 et posuerunt contra me malum pro bono et odium pro dilectione mea
 1902 108 6 constitue super eum impium et Satan astet a dextris eius
 1902 108 7 cum fuerit iudicatus exeat condemnatus et oratio eius sit in peccatum
 1902 108 8 fiant dies eius parvi episcopatum eius accipiat alter
 1902 108 9 sint filii eius pupilli et uxor eius vidua
 1902 108 10 instabiles vagentur liberi eius et mendicent et quaerantur in parietinis suis
 1902 108 11 scrutetur exactor universa quae habet et diripiant alieni laborem eius
 1902 108 12 non sit qui eius misereatur nec qui clemens sit in pupillos eius
 1902 108 13 fiat novissimum eius interitus in generatione altera deleatur nomen eius
 1902 108 14 redeat in memoria iniquitas patrum eius apud Deum et iniquitas matris eius ne
 deleatur
 1902 108 15 sit contra Dominum semper et intereat de terra memoria eorum
 1902 108 16 eo quod non est recordatus facere misericordiam
 1902 108 17 et persecutus est virum inopem et pauperem et conpunctum corde ut
 interficeret
 1902 108 18 et dilexit maledictionem quae veniet ei et noluit benedictionem quae
 elongabitur ab eo et indutus est maledictione quasi vestimento suo et ingredietur quasi aqua in
 viscera eius et quasi oleum in ossa eius
 1902 108 19 sit ei quasi pallium quo circumdatur et quasi cingulum quo semper accingitur
 1902 108 20 haec est retributio his qui adversantur mihi a Domino et qui loquuntur malum
 contra animam meam
 1902 108 21 tu autem Deus Domine fac mecum propter nomen tuum quoniam bona est
 misericordia tua libera me
 1902 108 22 quoniam egenus et pauper sum et cor meum vulneratum est intrinsecus
 1902 108 23 quasi umbra cum inclinatur abductus sum et excussus quasi lucusta
 1902 108 24 genua mea vacillaverunt a ieiunio et caro mea mutata est absque oleo
 1902 108 25 et ego factus sum obprobrium eis videntes me moverunt caput suum
 1902 108 26 adiuva me Domine Deus meus salva me secundum misericordiam tuam
 1902 108 27 et sciant quoniam manus tua haec tu Domine fecisti eam
 1902 108 28 maledicent illi et tu benedices restiterunt et confundentur servus autem tuus
 laetabitur
 1902 108 29 induantur adversarii mei confusione et operiantur quasi indumento confusione
 sua
 1902 108 30 confitebor Domino vehementer in ore meo et in medio populorum laudabo
 eum
 1902 108 31 quoniam stabit a dextris pauperis ut salvet a iudicibus animam eius
 1902 109 1 David canticum dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec
 ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum
 1902 109 2 virgam fortitudinis tuae emittet Dominus ex Sion dominare in medio
 inimicorum tuorum

1902 109 3 populi tui spontanei erunt in die fortitudinis tuae in montibus sanctis quasi de
 vulva orietur tibi ros adulescentiae tuae
 1902 109 4 iuravit Dominus et non paenitebit eum tu es sacerdos in aeternum secundum
 ordinem Melchisedech
 1902 109 5 Dominus ad dexteram tuam percussit in die furoris sui reges
 1902 109 6 iudicabit in gentibus implebit valles percutiet caput in terra multa
 1902 109 7 de torrente in via bibit propterea exaltabit caput
 1902 110 1 alleluia aleph confitebor Domino in toto corde beth in consilio iustorum et
 congregatione
 1902 110 2 gimel magna opera Domini delectabilia exquirenda in cunctis voluntatibus suis
 1902 110 3 he gloria et decor opus eius vav et iustitia eius perseverans semper
 1902 110 4 zai memoriam fecit mirabilium suorum heth clemens et misericors Dominus
 1902 110 5 teth escam dedit timentibus se ioth memor erit in sempiternum pacti sui
 1902 110 6 caph fortitudinem operum suorum adnuntiabit populo suo
 1902 110 7 lameth ut det eis hereditatem gentium mem opus manuum eius veritas et
 iudicium
 1902 110 8 nun fidelia omnia praecepta eius samech firmata in sempiternum iugiter ain
 facta in veritate et aequitate
 1902 110 9 fe redemptionem misit populo suo sade mandavit in aeternum pactum suum
 coph sanctum et terribile nomen eius
 1902 110 10 res principium sapientiae timor Domini sen doctrina bona cunctis qui faciunt
 ea thau laus eius perseverans iugiter alleluia
 1902 111 1 aleph beatus vir qui timet Dominum beth in mandatis eius volet nimis
 1902 111 2 gimel potens in terra erit semen eius delectabilia generatio iustorum benedicetur
 1902 111 3 he substantia et divitiae in domo eius vav et iustitia eius perseverans semper
 1902 111 4 zai ortum est in tenebris lumen iustis heth clemens et misericors et iustus
 1902 111 5 teth bonus vir clemens et fenerans ioth dispensabit verba sua in iudicio
 1902 111 6 caph quia in aeternum non commovebitur
 1902 111 7 lameth in memoria sempiterna erit iustus mem ab auditu malo non timebit
 nun paratum cor eius confidens in Domino
 1902 111 8 samech firmum cor eius non timebit ain donec aspiciat hostibus suis
 1902 111 9 phe dispersit dedit pauperibus sade iustitia eius permanet in aeternum coph
 cornu eius exaltabitur in gloria
 1902 111 10 res impius videbit et irascetur sen dentibus suis frendet et tabescet thau
 desiderium impiorum peribit
 1902 112 1 alleluia laudate servi Dominum laudate nomen Domini
 1902 112 2 sit nomen Domini benedictum amodo et usque in aeternum
 1902 112 3 ab ortu solis usque ad occasum eius laudabile nomen Domini
 1902 112 4 excelsus super omnes gentes Dominus super caelum gloria eius
 1902 112 5 quis ut Dominus Deus noster qui in excelsis habitans
 1902 112 6 humilia respicit in caelo et in terra
 1902 112 7 suscitans de terra inopem et de stercore elevat pauperem
 1902 112 8 ut eum sedere faciat cum principibus cum principibus populi sui
 1902 112 9 qui conlocat sterilem in domo matrem filiorum laetantem alleluia
 1902 113 1 cum egrederetur Israhel de Aegypto domus Iacob de populo barbaro
 1902 113 2 factus est Iudas in sanctificatione eius Israhel potestas eius
 1902 113 3 mare vidit et fugit Iordanis conversus est retrorsum
 1902 113 4 montes subsilierunt quasi arietes colles quasi filii gregis
 1902 113 5 quid tibi est mare quia fugisti Iordanis quia conversus es retrorsum
 1902 113 6 montes sussultastis quasi arietes colles quasi filii gregis
 1902 113 7 a facie Domini contremesce terra a facie Dei Iacob
 1902 113 8 qui convertit petram in paludes aquarum silicem in fontes aquarum

1902 113 9 non nobis Domine non nobis sed nomini tuo da gloriam
 1902 113 10 propter misericordiam tuam et veritatem tuam ne dicant gentes ubi est Deus
 eorum
 1902 113 11 Deus autem noster in caelo universa quae voluit fecit
 1902 113 12 idola gentium argentum et aurum opus manuum hominum
 1902 113 13 os habent et non loquentur oculos habent et non videbunt
 1902 113 14 aures habent et non audient nasum habent et non odorabuntur
 1902 113 15 manus habent et non palpabunt pedes habent et non ambulabunt nec sonabunt
 in gutture suo
 1902 113 16 similes illis fiant qui faciunt ea omnis qui confidit in eis
 1902 113 17 Israhel confidet in Domino auxiliator et protector eorum est
 1902 113 18 domus Aaron confidet in Domino auxiliator et protector eorum est
 1902 113 19 timentes Dominum confident in Domino auxiliator et protector eorum est
 1902 113 20 Dominus recordatus nostri benedicet benedicet domui Israhel benedicet
 domui Aaron
 1902 113 21 benedicet timentibus Dominum parvis et magnis
 1902 113 22 addat Dominus super vos super vos et super filios vestros
 1902 113 23 benedicti vos Domino qui fecit caelos et terram
 1902 113 24 caelum caelorum Domino terram autem dedit filiis hominum
 1902 113 25 non mortui laudabunt Dominum nec omnes qui descendunt in silentium
 1902 113 26 sed nos benedicimus Domino amodo et usque in aeternum alleluia
 1902 114 1 dilexi quoniam audies Domine vocem deprecationis meae
 1902 114 2 inclinavit aurem suam mihi et in diebus meis invocabo
 1902 114 3 circumdederunt me funes mortis et munitiones inferni invenerunt me
 angustiam et dolorem reperi
 1902 114 4 et nomen Domini invocavi obsecro Domine salva animam meam
 1902 114 5 clemens Dominus et iustus et Deus noster misericors
 1902 114 6 custodit parvulos Dominus adtenuatus sum et salvavit me
 1902 114 7 revertere anima mea in requiem tuam quia Dominus reddet tibi
 1902 114 8 quia eruit animam meam de morte oculos meos a lacrimis pedes meos ab
 offensa
 1902 114 9 deambulabo coram Domino in terris viventium
 1902 115 10 credidi propter quod locutus sum ego adflictus sum nimis
 1902 115 11 ego dixi in stupore meo omnis homo mendacium
 1902 115 12 quid reddam Domino pro omnibus quae tribuit mihi
 1902 115 13 calicem salutis accipiam et nomen Domini invocabo
 1902 115 14 vota mea Domino reddam coram omni populo eius
 1902 115 15 gloriosa in conspectu Domini mors sanctorum eius
 1902 115 16 obsecro Domine quia ego servus tuus ego servus tuus filius ancillae tuae
 dissolvisti vincula mea
 1902 115 17 tibi immolabo hostiam laudis et in nomine Domini invocabo
 1902 115 18 vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius
 1902 115 19 in atriis domus Domini in medio tui Hierusalem alleluia
 1902 116 1 laudate Dominum omnes gentes conlaudate eum universi populi
 1902 116 2 quia confortata est super nos misericordia eius et veritas Domini in aeternum
 alleluia
 1902 117 1 confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius
 1902 117 2 dicat nunc Israhel quoniam in aeternum misericordia eius
 1902 117 3 dicat domus Aaron quoniam in aeternum misericordia eius
 1902 117 4 dicant qui timent Dominum quoniam in aeternum misericordia eius
 1902 117 5 cum tribularer invocavi Dominum et exaudivit me in latitudine Dominus
 1902 117 6 Dominus meus es non timebo quid faciat mihi homo

1902 117 7 Dominus mihi auxiliator et ego despiciam odientes me
 1902 117 8 melius est sperare in Domino quam sperare in homine
 1902 117 9 melius est sperare in Domino quam sperare in principibus
 1902 117 10 omnes gentes circumdederunt me et in nomine Domini ultus sum eas
 1902 117 11 circumdederunt me et obsederunt me sed in nomine Domini ultus sum eas
 1902 117 12 circumdederunt me quasi apes extinctae sunt quasi ignis spinarum in nomine
 Domini quia ultus sum eas
 1902 117 13 impulsus pellebar ut caderem et Dominus sustentavit me
 1902 117 14 fortitudo mea et laus mea Dominus et factus est mihi in salutem
 1902 117 15 vox laudis et salutis in tabernaculis iustorum
 1902 117 16 dextera Domini fecit fortitudinem dextera Domini excelsa dextera Domini
 fecit fortitudinem
 1902 117 17 non moriar sed vivam et narrabo opera Domini
 1902 117 18 corripiens arguit me Dominus et morti non tradidit me
 1902 117 19 aperite mihi portas iustitiae ingressus eas confitebor Domino
 1902 117 20 haec est porta Domini iusti intrabunt in eam
 1902 117 21 confitebor tibi quoniam exaudisti me et factus es mihi in salutem
 1902 117 22 lapis quem reprobaverunt aedificantes factus est in caput anguli
 1902 117 23 a Domino factum est istud et hoc mirabile in oculis nostris
 1902 117 24 haec est dies quam fecit Dominus exultemus et laetemur in ea
 1902 117 25 obsecro Domine salva obsecro obsecro Domine prosperare obsecro
 1902 117 26 benedictus qui venit in nomine Domini benediximus vobis de domo Domini
 1902 117 27 Deus Dominus et apparuit nobis frequentate sollemnitatem in frondosis usque
 ad cornua altaris
 1902 117 28 Deus meus es tu et confitebor tibi Deus meus es tu exaltabo te
 1902 117 29 confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius
 1902 118 1 aleph beati immaculati in via qui ambulant in lege Domini
 1902 118 2 beati qui custodiunt testimonia eius in toto corde requirunt eum
 1902 118 3 nec enim qui operantur iniquitatem in viis eius ambulaverunt
 1902 118 4 tu mandasti praecepta tua custodire nimis
 1902 118 5 utinam dirigantur viae meae ad custodienda praecepta tua
 1902 118 6 tunc non confundar cum respexero ad omnia mandata tua
 1902 118 7 confitebor tibi in directione cordis cum didicero iudicia iustitiae tuae
 1902 118 8 praecepta tua custodiam ne derelinquas me nimis
 1902 118 9 beth in quo corrigit iuvenis semitam suam cum custodierit verba tua
 1902 118 10 in toto corde meo exquisivi te ne errare me facias a mandatis tuis
 1902 118 11 in corde meo abscondi eloquium tuum ut non peccem tibi
 1902 118 12 benedictus tu Domine doce me praecepta tua
 1902 118 13 in labiis meis narraui omnes iustitias oris tui
 1902 118 14 in via testimoniorum tuorum laetatus sum quasi in omnibus divitiis
 1902 118 15 in praeceptis tuis meditabor et contemplabor semitas tuas
 1902 118 16 iustitiis tuis delectabor non obliviscar verba tua
 1902 118 17 gimel tribue servo tuo vivam et custodiam verba tua
 1902 118 18 revela oculos meos et videbo mirabilia in lege tua
 1902 118 19 advena ego sum in terra ne abscondas a me mandata tua
 1902 118 20 desideravit anima mea desiderare iudicia tua in omni tempore
 1902 118 21 increpasti superbos maledicti qui recedunt a mandatis tuis
 1902 118 22 aufer a me obprobrium et contemptum quoniam testimonia tua custodivi
 1902 118 23 etenim sedentes principes adversum me loquebantur servus autem tuus
 meditabatur praecepta tua
 1902 118 24 sed et testimonia tua voluntas mea quasi viri amicissimi mei
 1902 118 25 de leth adhesit pulveri anima mea vivifica me iuxta verbum tuum

1902	118	26	vias meas exposui et exaudisti doce me iustitiam tuam
1902	118	27	viam praeceptorum tuorum fac me intellegere et loquar in mirabilibus tuis
1902	118	28	destillavit anima mea prae stultitia conserva me iuxta eloquium tuum
1902	118	29	viam mendacii aufer a me et legem tuam dona mihi
1902	118	30	viam fidei elegi iudicia tua proponebam
1902	118	31	adhesi testimoniis tuis Domine ne confundas me
1902	118	32	viam mandatorum tuorum curram quoniam dilatasti cor meum
1902	118	33	he ostende mihi Domine viam praeceptorum tuorum et custodiam eam per vestigium
1902	118	34	doce me et observabo legem tuam et custodiam eam in toto corde
1902	118	35	deduc me in semita mandatorum tuorum quia ipsam volui
1902	118	36	inclina cor meum ad testimonia tua et non ad avaritiam
1902	118	37	averte oculos meos ne videant vanitatem in via tua vivifica me
1902	118	38	suscita servo tuo eloquium tuum in timorem tuum
1902	118	39	averte obprobrium meum quod reveritus sum iudicia tua bona
1902	118	40	ecce desideravi praecepta tua iustitia tua vivifica me
1902	118	41	vav et veniant mihi misericordiae tuae Domine et salus tua iuxta eloquium tuum
1902	118	42	et respondebo exprobranti mihi sermonem quia speravi in sermone tuo
1902	118	43	et ne auferas de ore meo verbum veritatis usque nimis quoniam iudicia tua expectavi
1902	118	44	et custodiam legem tuam iugiter in sempiternum et ultra
1902	118	45	et ambulabo in spatioso quia praecepta tua quaesivi
1902	118	46	et loquar in testimoniis tuis coram regibus et non confundar
1902	118	47	et delectabor in mandatis tuis quae dilexi
1902	118	48	et levabo manus meas ad mandata tua quae dilexi et loquar in praeceptis tuis
1902	118	49	zai memento sermonis servo tuo quem me sperare fecisti
1902	118	50	haec est consolatio mea in afflictione mea quia eloquium tuum vivificavit me
1902	118	51	superbi deridebant me nimis a lege tua non declinavi
1902	118	52	recordatus sum iudiciorum tuorum a saeculo Domine et consolatus sum
1902	118	53	horror obtinuit me ab impiis qui dereliquerunt legem tuam
1902	118	54	carmina erant mihi praecepta tua in domo peregrinationis meae
1902	118	55	recordatus sum in nocte nominis tui Domine et custodivi legem tuam
1902	118	56	hoc factum est mihi quia praecepta tua custodivi
1902	118	57	heth pars mea Domine dixi ut custodiam verbum tuum
1902	118	58	deprecatus sum vultum tuum in toto corde miserere mei secundum eloquium tuum
1902	118	59	recogitavi vias meas et converti pedes meos ad testimonia tua
1902	118	60	festinavi et non neglexi custodire mandata tua
1902	118	61	funes impiorum implicaverunt me legem tuam non sum oblitus
1902	118	62	medio noctis surgam ad confitendum tibi super iudicia iustificationis tuae
1902	118	63	particeps ego sum omnium timentium te et custodientium praecepta tua
1902	118	64	miserecordia tua completa est terra praecepta tua doce me
1902	118	65	teth benefecisti servo tuo Domine secundum verbum tuum
1902	118	66	bonum sermonem et scientiam doce me quia mandatis tuis credidi
1902	118	67	antequam audirem ego ignoravi nunc autem eloquium tuum custodivi
1902	118	68	bonus tu et beneficus doce me praecepta tua
1902	118	69	adplicabant mihi mendacium superbi ego autem in toto corde servabam praecepta tua
1902	118	70	incrassatum est velut adeps cor eorum et ego in lege tua delectabar
1902	118	71	bonum mihi quia afflictus sum ut discerem praecepta tua
1902	118	72	melior mihi est lex oris tui super milia auri et argenti

1902	118	73	ioth manus tuae fecerunt me et firmaverunt me doce me et discam mandata tua
1902	118	74	qui timent te videbunt me et laetabuntur quia sermonem tuum expectavi
1902	118	75	scio Domine quia iustum iudicium tuum et vere adflixisti me
1902	118	76	sit obsecro misericordia tua in consolatione mea sicut locutus es servo tuo
1902	118	77	veniant mihi misericordiae tuae et vivam quia lex tua delectatio mea
1902	118	78	confundantur superbi quoniam inique contriverunt me ego autem loquar in praeceptis tuis
1902	118	79	revertantur ad me qui timent te et qui sciunt testimonium tuum
1902	118	80	fiat cor meum perfectum in praeceptis tuis ut non confundar
1902	118	81	caph defecit in salutare tuum anima mea verbum tuum expectavi
1902	118	82	consumpti sunt oculi mei in verbum tuum dicentes quando consolaberis me
1902	118	83	et cum essem quasi uter in pruina praecepta tua non sum oblitus
1902	118	84	quot sunt dies servi tui quando facies in persequentibus me iudicium
1902	118	85	foderunt mihi superbi foveas quae non erant iuxta legem tuam
1902	118	86	omnia mandata tua vera falso persecuti sunt me auxiliare mihi
1902	118	87	paulo minus consumpserunt me in terra ego autem non dimisi praecepta tua
1902	118	88	secundum misericordiam tuam vivifica me et custodiam testimonium oris tui
1902	118	89	lameth in aeternum Domine verbum tuum perstat in caelo
1902	118	90	in generatione et generatione fides tua fundasti terram et stat
1902	118	91	iudicio tuo stant usque hodie quia omnia serviunt tibi
1902	118	92	nisi quod lex tua delectatio mea forte perissem in pressura mea
1902	118	93	in sempiternum non obliviscar praeceptorum tuorum quia per ipsa vivificasti me
1902	118	94	tuus ego sum salva me quoniam praecepta tua quaesivi
1902	118	95	me expectaverunt impii ut perderent me testimonium tuum considerabo
1902	118	96	omni consummationi vidi finem latum mandatum tuum nimis
1902	118	97	mem quam dilexi legem tuam tota die haec meditatio mea
1902	118	98	super inimicos meos instruis me mandata tua quia in sempiternum hoc est mihi
1902	118	99	super omnes qui docebant me eruditus sum quia testimonia tua meditatio mea
1902	118	100	super senes intellexi quia praecepta tua servavi
1902	118	101	ab omni semita mala prohibui pedes meos ut custodirem verba tua
1902	118	102	a iudiciis tuis non recessi quia tu inluminasti me
1902	118	103	quam dulce gutturi meo eloquium tuum super mel ori meo
1902	118	104	praecepta tua considerabam propterea odivi omnem semitam mendacii
1902	118	105	nun lucerna pedi meo verbum tuum et lux semitae meae
1902	118	106	iuravi et perseverabo ut custodiam iudicia iustitiae tuae
1902	118	107	adflactus sum usque nimis Domine vivifica me iuxta verbum tuum
1902	118	108	voluntaria oris mei conplaceant tibi Domine et secundum iudicia tua doce me
1902	118	109	anima mea in manu mea semper et legis tuae non sum oblitus
1902	118	110	posuerunt impii laqueum mihi et a praeceptis tuis non aberravi
1902	118	111	hereditas mea testimonia tua in sempiternum quia gaudium cordis mei sunt
1902	118	112	inclinavi cor meum ut facerem iustitias tuas propter aeternam retributionem
1902	118	113	samech tumultuosos odivi et legem tuam dilexi
1902	118	114	protectio mea et scutum meum tu es verbum tuum expectavi
1902	118	115	recedite a me maligni et custodiam mandata Dei mei
1902	118	116	confirma me secundum verbum tuum et vivam et noli me confundere ab expectatione mea
1902	118	117	auxiliare mihi et salvus ero et delectabor in praeceptis tuis iugiter
1902	118	118	abiecisti omnes qui adversantur praecepta tua quia mendax cogitatio eorum
1902	118	119	quasi scoriam computasti omnes impios terrae propterea dilexi testimonia tua

1902	118	120	horripilavit a timore tuo caro mea et iudicia tua timui
1902	118	121	ain feci iudicium et iustitiam ne derelinquas me his qui calumniantur me
1902	118	122	sponde pro servo tuo in bonum ne calumnientur me superbi
1902	118	123	oculi mei defecerunt in salutare tuum et in eloquium iustitiae tuae
1902	118	124	fac cum servo tuo iuxta misericordiam tuam et praecepta tua doce me
1902	118	125	servus tuus ego instrue me et cognoscam testimonia tua
1902	118	126	tempus est ut facias Domine praevaricati sunt legem tuam
1902	118	127	propterea dilexi mandata tua super aurum et topazium
1902	118	128	propterea in universa praecepta direxi omnem semitam mendacii odio habui
1902	118	129	fe mirabilia testimonia tua idcirco custodivit ea anima mea
1902	118	130	ostium sermonum tuorum lucidum doce parvulos
1902	118	131	os meum aperui et respiravi quia mandata tua desiderabam
1902	118	132	respice ad me et miserere mei iuxta iudicium diligentium nomen tuum
1902	118	133	gressus meos firma in sermone tuo et non des potestatem in me universae iniquitati
1902	118	134	redime me a calumnia hominis et custodiam praecepta tua
1902	118	135	vultum tuum ostende servo tuo et doce me praecepta tua
1902	118	136	rivi aquarum fluebant de oculis meis quia non custodierunt legem tuam
1902	118	137	sade iustus es Domine et rectum iudicium tuum
1902	118	138	praecipisti iustitiam testimonii tui et veritatem nimis
1902	118	139	consumpsit me zelus meus quia obliti sunt verborum tuorum hostes mei
1902	118	140	probatus sermo tuus nimis et servus tuus dilexit illum
1902	118	141	parvulus ego sum et contemptibilis sed praecepta tua non sum oblitus
1902	118	142	iustitia tua iustitia sempiterna et lex tua veritas
1902	118	143	tribulatio et angustia invenerunt me mandata tua voluntas mea
1902	118	144	iusta testimonia tua semper doce me et vivam
1902	118	145	coph clamavi in toto corde exaudi me Domine praecepta tua custodiam
1902	118	146	invocavi te salvum me fac et custodiam testimonia tua
1902	118	147	surgebam adhuc in tenebris et clamabam verbum tuum expectans
1902	118	148	praeveniebant oculi mei vigilias ut meditarer in sermonibus tuis
1902	118	149	vocem meam audi iuxta misericordiam tuam Domine secundum iudicium tuum vivifica me
1902	118	150	adpropinquaverunt persecutores mei sceleri et a lege tua procul facti sunt
1902	118	151	prope es tu Domine et omnia mandata tua veritas
1902	118	152	a principio novi de testimoniis tuis quod in aeternum fundaveris ea
1902	118	153	res vide adflictionem meam et eripe me quia legis tuae non sum oblitus
1902	118	154	iudica causam meam et redime me sermone tuo vivifica me
1902	118	155	longe ab impiis salus quia praecepta tua non quaesierunt
1902	118	156	misericaediae tuae multae Domine iuxta iudicia tua vivifica me
1902	118	157	multi qui persequuntur me et adfligunt me a testimoniis tuis non declinavi
1902	118	158	vidi praevaricatores tuos et maerebam qui verbum tuum non custodierunt
1902	118	159	vide quoniam praecepta tua dilexi Domine iuxta misericordiam tuam vivifica me
1902	118	160	caput verborum tuorum veritas et sempiternum omne iudicium iustitiae tuae
1902	118	161	sen principes persecuti sunt me sine causa verba autem tua timuit cor meum
1902	118	162	gaudens ego sum in eloquio tuo sicut qui invenit spolia multa
1902	118	163	mendacium odio habui et detestatus sum legem autem tuam dilexi
1902	118	164	septies in die laudavi te super iudiciis iustitiae tuae
1902	118	165	pax multa diligentibus legem tuam et non est illis scandalum
1902	118	166	expectavi salutare tuum Domine et mandata tua feci
1902	118	167	custodivit anima mea testimonia tua et dilexi ea nimis
1902	118	168	custodivi praecepta tua et testimonia tua quia omnes viae meae in conspectu

tuo			
1902	118	169	thau ingrediatur laus mea coram te Domine secundum verbum tuum doce me
1902	118	170	veniat deprecatio mea ante vultum tuum secundum eloquium tuum libera me
1902	118	171	fundant labia mea hymnum docebis enim me praecepta tua
1902	118	172	loquetur lingua mea sermonem tuum quia omnia mandata tua iusta
1902	118	173	sit manus tua auxiliatrix mea quia praecepta tua elegi
1902	118	174	desideravi salutare tuum Domine et lex tua voluntas mea
1902	118	175	vivet anima mea et laudabit te et iudicia tua auxiliabuntur mihi
1902	118	176	erravi quasi ovis perdita quaere servum tuum quia mandatorum tuorum non
sum oblitus			
1902	119	1	canticum graduum ad Dominum in tribulatione mea clamavi et exaudivit me
1902	119	2	Domine libera animam meam a labio mendacii a lingua dolosa
1902	119	3	quid detur tibi aut quid adponatur tibi ad linguam dolosam
1902	119	4	sagittae potentis acutae cum carbonibus iuniperorum
1902	119	5	heu mihi quia peregrinatio mea prolongata est habitavi cum tabernaculis
Cedar			
1902	119	6	multum peregrinata est anima mea
1902	119	7	cum odientibus pacem ego pacifica loquebar et illi bellantia
1902	120	1	canticum graduum levavi oculos meos in montes unde veniet auxilium meum
1902	120	2	auxilium meum a Domino factore caeli et terrae
1902	120	3	non det in commotionem pedem tuum nec dormitet qui custodit te
1902	120	4	ecce non dormitabit neque dormiet qui custodiet Israhel
1902	120	5	Dominus custodiet te Dominus protectio tua super manum dexteram tuam
1902	120	6	per diem sol non percutiet te neque luna per noctem
1902	120	7	Dominus custodiet te ab omni malo custodiat animam tuam
1902	120	8	Dominus custodiat exitum tuum et introitum tuum amodo et usque in
aeternum			
1902	121	1	canticum graduum David laetatus sum eo quod dixerint mihi in domum
Domini ibimus			
1902	121	2	stantes erant pedes nostri in portis tuis Hierusalem
1902	121	3	Hierusalem quae aedificaris ut civitas cuius participatio eius simul
1902	121	4	quia ibi ascenderunt tribus tribus Domini testimonium Israhel ad confitendum
nomini Domini			
1902	121	5	quia ibi sederunt sedes in iudicio sedes domui David
1902	121	6	rogate pacem Hierusalem sit bene his qui diligunt te
1902	121	7	sit pax in muris tuis abundantia in domibus tuis
1902	121	8	propter fratres meos et amicos meos loquar pacem tibi
1902	121	9	propter domum Domini Dei nostri quaeram bona tibi
1902	122	1	canticum graduum ad te levavi oculos meos qui habitas in caelis
1902	122	2	ecce sicut oculi servorum ad manum dominorum suorum sicut oculi ancillae
ad manum dominae suae sic oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nostri			
1902	122	3	miserere nostri Domine miserere nostri quoniam multum repleti sumus
despectione			
1902	122	4	multum repleta est anima nostra obprobrii abundantium et despectionis
superborum			
1902	123	1	canticum graduum David nisi Dominus fuisset in nobis dicat nunc Israhel
1902	123	2	nisi Dominus fuisset in nobis cum exurgerent super nos homines
1902	123	3	forsitan vivos absorbuissent nos cum irasceretur furor eorum super nos
1902	123	4	forsitan aquae circumdedissent nos
1902	123	5	torrens transisset super animam nostram forsitan transissent super animam
nostram aquae superbae			
1902	123	6	benedictus Dominus qui non dedit nos in praedam dentibus eorum

1902 123 7 anima nostra quasi avis erepta est de laqueo venantium laqueus contritus est
 et nos liberati sumus
 1902 123 8 auxilium nostrum in nomine Domini qui fecit caelum et terram
 1902 124 1 canticum graduum qui confidunt in Domino quasi mons Sion immobilis in
 aeternum habitabilis
 1902 124 2 Hierusalem montes in circuitu eius et Dominus in circuitu populi sui amodo
 et usque in aeternum
 1902 124 3 quia non requiescet virga impietatis super sortem iustorum ut non mittant iusti
 in iniquitatem manus suas
 1902 124 4 benefac Domine bonis et rectis corde
 1902 124 5 qui autem declinant ad pravitates suas deducet eos Dominus cum his qui
 operantur iniquitatem pax super Israhel
 1902 125 1 canticum graduum cum converteret Dominus captivitatem Sion facti sumus
 quasi somniantes
 1902 125 2 tunc implebitur risu os nostrum et lingua nostra laude tunc dicent in gentibus
 magnificavit Dominus facere cum istis
 1902 125 3 magnificavit Dominus facere nobiscum facti sumus laetantes
 1902 125 4 converte Domine captivitatem nostram sicut rivum in austro
 1902 125 5 qui seminant in lacrimis in exultatione metent
 1902 125 6 qui ambulans ibat et flebat portans ad seminandum sementem veniens veniet
 in exultatione portans manipulos suos
 1902 126 1 canticum graduum Salomonis nisi Dominus aedificaverit domum in vanum
 laboraverunt qui aedificant eam nisi Dominus custodierit civitatem frustra vigilat qui custodit eam
 1902 126 2 frustra vobis est de mane consurgere postquam sederitis qui manducatis
 panem idolorum sic dabit diligentibus se somnum
 1902 126 3 ecce hereditas Domini filii mercis fructus ventris
 1902 126 4 sicut sagittae in manu potentis ita filii iuventutis
 1902 126 5 beatus vir qui implevit faretram suam ex ipsis non confundentur cum
 loquentur inimicis in porta
 1902 127 1 canticum graduum beatus omnis qui timet Dominum qui ambulat in viis eius
 1902 127 2 laborem manuum tuarum cum comederis beatus tu et bene tibi erit
 1902 127 3 uxor tua sicut vitis fructifera in penetrabilibus domus tuae filii tui sicut
 germina olivarum in circuitu mensae tuae
 1902 127 4 ecce sic benedicetur viro qui timet Dominum
 1902 127 5 benedicat tibi Dominus ex Sion et videas bona Hierusalem omnibus diebus
 vitae tuae
 1902 127 6 et videas filios filiorum tuorum pacem super Israhel
 1902 128 1 canticum graduum saepe expugnaverunt me ab adolescentia mea dicat nunc
 Israhel
 1902 128 2 saepe expugnaverunt me ab adolescentia mea sed non potuerunt mihi
 1902 128 3 super cervicem meam arabant arantes prolongaverunt sulcum suum
 1902 128 4 Dominus iustus concidet laqueos impiorum
 1902 128 5 confundantur et revertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion
 1902 128 6 fiant sicut faenum tectorum quod statim ut viruerit arescet
 1902 128 7 de quo non implebit manum suam messor et sinum suum manipulos faciens
 1902 128 8 de quo non dixerunt transeuntes benedictio Domini super vos benediximus
 vobis in nomine Domini
 1902 129 1 canticum graduum de profundis clamavi ad te Domine
 1902 129 2 Domine exaudi vocem meam fiant aures tuae intendentes ad vocem
 deprecationis meae
 1902 129 3 si iniquitates observabis Domine Domine quis sustinebit
 1902 129 4 quia tecum est propitiatio cum terribilis sis sustinui Dominum sustinuit anima

mea et verbum eius expectavi

1902 129 5 anima mea ad Dominum

1902 129 6 a vigilia matutina usque ad vigiliam matutinam expectet Israhel Dominum

1902 129 7 quia apud Dominum misericordia et multa apud eum redemptio

1902 129 8 et ipse redimet Israhel ex omnibus iniquitatibus eius

1902 130 1 canticum graduum Domine non est exaltatum cor meum neque elati sunt

oculi mei et non ambulavi in magnis et in mirabilibus super me

1902 130 2 si non proposui et silere feci animam meam sicut ablactatus ad matrem suam

ita ablactata ad me anima mea

1902 130 3 expecta Israhel Dominum amodo et usque in aeternum

1902 131 1 canticum graduum memento Domine David et omnis adfflictionis eius

1902 131 2 qui iuravit Domino votum vovit Deo Iacob

1902 131 3 si intravero in tabernaculum domus meae si adsedero super lectum straminis

mei

1902 131 4 si dederò somnum oculis meis et palpebris dormitationem

1902 131 5 donec inveniam locum Domino tabernacula Deo Iacob

1902 131 6 ecce audivimus illum in Ephrata invenimus illum in regione saltus

1902 131 7 intremus in tabernacula eius adoremus scabillum pedum eius

1902 131 8 surge Domine in requiem tuam tu et arca fortitudinis tuae

1902 131 9 sacerdotes tui induantur iustitia et sancti tui laudent

1902 131 10 propter David servum tuum ne avertas faciem christi tui

1902 131 11 iuravit Dominus David veritatem non avertetur ab ea de fructu ventris tui

ponam super sedem tuam

1902 131 12 si custodierint filii tui pactum meum et testificationem meam quam docuero

eos et filii eorum usque in aeternum sedebunt super thronum tuum

1902 131 13 quia elegit Dominus Sion desideravit eam in habitaculum suum

1902 131 14 haec est requies mea in sempiternum hic habitabo quia desideravi eam

1902 131 15 venationem eius benedicens benedicam pauperes eius saturabo pane

1902 131 16 sacerdotes eius induam salutari et sancti eius laude laudabunt

1902 131 17 ibi oriri faciam cornu David paravi lucernam christo meo

1902 131 18 inimicos eius induam confusione super ipsum autem florebit sanctificatio eius

1902 132 1 canticum graduum David ecce quam bonum et quam decorum habitare fratres

in uno

1902 132 2 sicut unguentum optimum in capite quod descendit in barbam barbam Aaron

quod descendit super oram vestimentorum eius

1902 132 3 sicut ros Hermon qui descendit super montana Sion quoniam ibi mandavit

Dominus benedictionem vitam usque in aeternum

1902 133 1 canticum graduum ecce benedicite Domino omnes servi Domini qui statis in

domo Domini

1902 133 2 in noctibus levate manus vestras ad sanctum et benedicite Domino

1902 133 3 benedicat tibi Dominus ex Sion factor caeli et terrae

1902 134 1 alleluia laudate nomen Domini laudate servi Dominum

1902 134 2 qui statis in domo Domini in atriis domus Dei nostri

1902 134 3 laudate Dominum quoniam bonus Dominus cantate nomini eius quoniam

decens

1902 134 4 quia Iacob elegit sibi Dominus Israhel in peculium suum

1902 134 5 quia ego scio quod magnus Dominus et Dominus noster prae omnibus diis

1902 134 6 omnia quae voluit Dominus fecit in caelo et in terra in mari et in cunctis

abyssis

1902 134 7 levans nubes de summitatibus terrae fulgura in pluviam fecit educens ventos

de thesauris suis

1902 134 8 qui percussit primitiva Aegypti ab homine usque ad pecus

1902	134	9	misit signa et portenta in medio tui Aegypte in Pharao et in cunctos servos eius
1902	134	10	qui percussit gentes multas et occidit reges fortes
1902	134	11	Seon regem Amorreorum et Og regem Basan et omnia regna Chanaan
1902	134	12	et dedit terram eorum hereditatem hereditatem Israhel populo suo
1902	134	13	Domine nomen tuum in aeternum Domine memoriale tuum in generatione et generatione
1902	134	14	quia iudicabit Dominus populum suum et in servos suos erit placabilis
1902	134	15	idola gentium argentum et aurum opera manuum hominum
1902	134	16	os habent et non loquentur oculos habent et non videbunt
1902	134	17	aures habent et non audient sed nec spiritus in ore eorum
1902	134	18	similes illis fiant qui faciunt ea omnis qui confidit in eis
1902	134	19	domus Israhel benedicite Domino domus Aaron benedicite Domino
1902	134	20	domus Levi benedicite Domino timentes Dominum benedicite Domino
1902	134	21	benedictus Dominus ex Sion qui habitat in Hierusalem alleluia
1902	135	1	confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	2	confitemini Deo deorum quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	3	confitemini Domino dominorum quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	4	qui facit mirabilia magna solus quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	5	qui fecit caelos in sapientia quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	6	qui firmavit terram super aquas quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	7	qui fecit luminaria magna quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	8	solem in potestatem diei quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	9	lunam et stellas in potestatem noctis quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	10	qui percussit Aegyptum cum primitivis suis quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	11	et eduxit Israhel de medio eorum quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	12	in manu valida et in brachio extento quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	13	qui divisit mare Rubrum in divisiones quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	14	et eduxit Israhel in medio eius quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	15	et convolvit Pharao et exercitum eius in mari Rubro quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	16	qui duxit populum suum per desertum quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	17	qui percussit reges magnos quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	18	et occidit reges magnificos quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	19	Seon regem Amorreorum quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	20	et Og regem Basan quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	21	et dedit terram eorum in hereditatem quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	22	hereditatem Israhel servo suo quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	23	quia in humilitate nostra memor fuit nostri quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	24	et redemit nos de hostibus nostris quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	25	qui dat panem omni carni quoniam in aeternum misericordia eius
1902	135	26	confitemini Deo caeli quoniam in aeternum misericordia eius
1902	136	1	super flumina Babylonis ibi sedimus et flevimus cum recordaremur Sion
1902	136	2	super salices in medio eius suspendimus citharas nostras
1902	136	3	quoniam ibi interrogaverunt nos qui captivos duxerunt nos verba carminis et qui adfligebant nos laeti canite nobis de canticis Sion
1902	136	4	quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena
1902	136	5	si oblitus fuero tui Hierusalem in oblivione sit dextera mea
1902	136	6	adhereat lingua mea gutturi meo si non recordatus fuero tui si non praeposero Hierusalem in principio laetitiae meae

1902 136 7 memento Domine filiorum Edom in diem Hierusalem dicentium evacuate
 evacuate usque ad fundamentum eius
 1902 136 8 filia Babylon vastata beatus qui retribuet tibi vicissitudinem tuam quam
 retribuisti nobis
 1902 136 9 beatus qui tenebit et adlidet parvulos tuos ad petram
 1902 137 1 David confitebor tibi in toto corde meo in conspectu deorum cantabo tibi
 1902 137 2 adorabo in templo sancto tuo et confitebor nomini tuo super misericordia tua
 et super veritate tua quia magnificasti super omne nomen tuum eloquium tuum
 1902 137 3 in die invocabo et exaudies me dilatabis animae meae fortitudinem
 1902 137 4 confiteantur tibi Domine omnes reges terrae quoniam audierunt eloquia oris
 tui
 1902 137 5 et cantent in viis Domini quoniam magna gloria Domini
 1902 137 6 quoniam excelsus Dominus et humilem respicit et excelsa de longe cognoscit
 1902 137 7 si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me super furorem inimicorum
 meorum mittes manum tuam et salvabit me dextera tua
 1902 137 8 Dominus operabitur pro me Domine misericordia tua in aeternum opera
 manuum tuarum ne dimittas
 1902 138 1 pro victoria David canticum Domine investigasti me et cognovisti
 1902 138 2 tu cognovisti sessionem meam et surrectionem meam
 1902 138 3 intellexisti malum meum de longe semitam meam et accubitionem meam
 eventilasti
 1902 138 4 et omnes vias meas intellexisti quia non est eloquium in lingua mea
 1902 138 5 ecce Domine nosti omnia retrorsum et ante formasti me et posuisti super me
 manum tuam
 1902 138 6 super me est scientia et excelsior est non potero ad eam
 1902 138 7 quo ibo ab spiritu tuo et quo a facie tua fugiam
 1902 138 8 si ascendero in caelum ibi es tu si iacuero in inferno ades
 1902 138 9 si sumpsero pinnas diluculo habitavero in novissimo maris
 1902 138 10 etiam ibi manus tua deducet me et tenebit me dextera tua
 1902 138 11 si dixero forte tenebrae operient me nox quoque lux erit circa me
 1902 138 12 nec tenebrae habent tenebras apud te et nox quasi dies lucet similes sunt
 tenebrae et lux
 1902 138 13 quoniam tu possedisti renes meos orsusque es me in utero matris meae
 1902 138 14 confitebor tibi quoniam terribiliter magnificasti me mirabilia opera tua et
 anima mea novit nimis
 1902 138 15 non sunt operta ossa mea a te quibus factus sum in abscondito imaginatus
 sum in novissimis terrae
 1902 138 16 informem adhuc me viderunt oculi tui et in libro tuo omnes scribentur dies
 formatae sunt et non est una in eis
 1902 138 17 mihi autem quam honorabiles facti sunt amici tui Deus quam fortes pauperes
 eorum
 1902 138 18 dinumerabo eos et harena plures erunt evigilavi et adhuc sum tecum
 1902 138 19 si occideris Deus impium viri sanguinum declinate a me
 1902 138 20 qui contradicent tibi scelerate elati sunt frustra adversarii tui
 1902 138 21 nonne odientes te Domine odivi et contra adversarios tuos distabui
 1902 138 22 perfecto odio oderam illos inimici facti sunt mihi
 1902 138 23 scrutare me Deus et cognosce cor meum proba me et scito cogitationes meas
 1902 138 24 et vide si via idoli in me est et deduc me in via aeterna
 1902 139 1 pro victoria canticum David
 1902 139 2 erue me Domine ab homine malo a viris iniquis conserva me
 1902 139 3 qui cogitaverunt malitias in corde tota die versati sunt in proeliis
 1902 139 4 exacerunt linguam suam quasi serpens venenum aspidis sub labiis eorum

semper

- 1902 139 5 custodi me Domine de manu impii a viro iniquitatum conserva me qui cogitaverunt subplantare gressus meos
- 1902 139 6 absconderunt superbi laqueum mihi et funibus extenderunt rete iuxta semitam offendiculum posuerunt mihi semper
- 1902 139 7 dixi Domino Deus meus tu audi Domine vocem deprecationis meae
- 1902 139 8 Domine Deus fortitudo salutis meae protexisti caput meum in die belli
- 1902 139 9 ne des Domine desideria impii scelera eius ne effundantur et eleventur semper
- 1902 139 10 amaritudo convivarum meorum labor labiorum eorum operiat eos
- 1902 139 11 cadent super eos carbones ignis deicies eos in foveas ut non consurgant
- 1902 139 12 vir linguosus non dirigetur in terra virum iniquum mala capient in interitu
- 1902 139 13 scio quod faciet Dominus causam inopis iudicia pauperum
- 1902 139 14 attamen iusti confitebuntur nomini tuo habitabunt recti cum vultu tuo
- 1902 140 1 canticum David Domine clamavi ad te festina mihi exaudi vocem meam clamantis ad te
- 1902 140 2 dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum
- 1902 140 3 pone Domine custodem ori meo conserva paupertatem labiorum meorum
- 1902 140 4 ne declines cor meum in verbum malum volvere cogitationes impias cum viris operantibus iniquitatem neque comedere in deliciis eorum
- 1902 140 5 corripiat me iustus in misericordia et arguat me oleum amaritudinis non inpinguet caput meum quia adhuc et oratio mea pro malitiis eorum
- 1902 140 6 sublatis sunt iuxta petram iudices eorum et audient verba mea quoniam decora sunt
- 1902 140 7 sicut agricola cum scindit terram sic dissipata sunt ossa nostra in ore inferi
- 1902 140 8 quia ad te Domine Deus oculi mei in te speravi ne evacues animam meam
- 1902 140 9 custodi me de manibus laquei quod posuerunt mihi et de offendiculis operantium iniquitatem
- 1902 140 10 incident in rete eius impii simul ego autem transibo
- 1902 141 1 eruditio David cum esset in spelunca oratio
- 1902 141 2 voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad Dominum deprecatus sum
- 1902 141 3 effundam in conspectu eius eloquium meum tribulationem meam coram illo adnuntiabo
- 1902 141 4 cum anxius in me fuerit spiritus meus tu enim nosti semitam meam in via hac qua ambulabo absconderunt laqueum mihi
- 1902 141 5 respice ad dexteram et vide quia non sit qui cognoscat me perii fuga a me non est qui quaerat animam meam
- 1902 141 6 clamavi ad te Domine dixi tu spes mea pars mea in terra viventium
- 1902 141 7 ausculta deprecationem meam quoniam infirmatus sum nimis libera me a persecutoribus quoniam confortati sunt super me
- 1902 141 8 educ de carcere animam meam ut confiteatur nomini tuo me expectant iusti cum retribuieris mihi
- 1902 142 1 canticum David Domine exaudi orationem meam ausculta deprecationem meam in veritate tua exaudi me in iustitia tua
- 1902 142 2 et non venias ad iudicandum cum servo tuo quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens
- 1902 142 3 persecutus est enim inimicus animam meam confregit in terra vitam meam posuit me in tenebris quasi mortuos antiquos
- 1902 142 4 et anxius fuit in me spiritus meus in medio mei sollicitum fuit cor meum
- 1902 142 5 recordabar dierum antiquorum meditabar omnia opera tua facta manuum tuarum loquebar
- 1902 142 6 expandi manus meas ad te anima mea quasi terra sitiens ad te semper

1902 142 7 cito exaudi me Domine defecit spiritus meus ne abscondas faciem tuam a me
 et conparabor descendentibus in lacum
 1902 142 8 fac me audire mane misericordiam tuam quoniam in te confido notam fac
 mihi viam in qua ambulo quoniam ad te levavi animam meam
 1902 142 9 libera me de inimicis meis Domine a te protectus sum
 1902 142 10 doce me ut faciam voluntatem tuam quia tu Deus meus spiritus tuus bonus
 deducet me in terra recta
 1902 142 11 propter nomen tuum Domine vivificabis me in iustitia tua educes de angustia
 animam meam
 1902 142 12 et in misericordia tua dissipabis inimicos meos et perdes omnes ligantes
 animam meam ego enim sum servus tuus
 1902 143 1 David benedictus Dominus fortis meus qui docet manus meas ad proelium
 digitos meos ad bellum
 1902 143 2 misericordia mea et fortitudo mea auxiliator meus et salvator meus scutum
 meum et in ipso speravi qui subiecit populos mihi
 1902 143 3 Domine quid est homo quia cognoscis eum filius hominis quia computas eum
 1902 143 4 homo vanitati adsimilatus est dies eius quasi umbra pertransiens
 1902 143 5 Domine inclina caelos tuos et descende tange montes et fumigabunt
 1902 143 6 mica fulmine et dissipa eos mitte sagittam tuam et interfice illos
 1902 143 7 extende manum tuam de excelso libera me et erue me de aquis multis de
 manu filiorum alienorum
 1902 143 8 quorum os locutum est vanitatem et dextera eorum dextera mendacii
 1902 143 9 Deus canticum novum cantabo tibi in psalterio decacordo psallam tibi
 1902 143 10 qui dat salutem regibus qui eruit David servum suum de gladio pessimo
 1902 143 11 libera me et erue me de manu filiorum alienorum quorum os locutum est
 vanitatem et dextera eorum dextera mendacii
 1902 143 12 ut sint filii nostri quasi plantatio crescens in adulescentia sua filiae nostrae
 quasi anguli ornati ad similitudinem templi
 1902 143 13 promptuaria nostra plena et supereffluentia ex hoc in illud pecora nostra in
 milibus et innumerabilia in conpitis nostris
 1902 143 14 tauri nostri pingues non est interruptio et non est egressus et non est ululatus
 in plateis nostris
 1902 143 15 beatus populus cuius talia sunt beatus populus cuius Dominus Deus suus
 1902 144 1 hymnus David aleph exaltabo te Deus meus rex et benedicam nomini tuo in
 aeternum et ultra
 1902 144 2 beth in omni die benedicam tibi et laudabo nomen tuum in sempiternum
 iugiter
 1902 144 3 gimel magnus Deus et laudabilis nimis et magnificentiae eius non est inventio
 1902 144 4 de leth generatio ad generationem laudabit opera tua et fortitudines tuas
 adnuntiabunt
 1902 144 5 he decorem gloriae magnitudinis tuae et verba mirabilium tuorum loquar
 1902 144 6 vav et fortitudinem horribilium tuorum loquentur et magnitudines tuas
 narrabo
 1902 144 7 zai memoriam multae bonitatis tuae loquentur et iustitias tuas laudabunt
 1902 144 8 heth clemens et misericors Dominus patiens et multae miserationis
 1902 144 9 teth bonus Dominus omnibus et misericordiae eius in universa opera eius
 1902 144 10 ioth confiteantur tibi Domine omnia opera tua et sancti tui benedicant tibi
 1902 144 11 caph gloriam regni tui dicent et fortitudines tuas loquentur
 1902 144 12 lameth ut ostendant filiis hominum fortitudines eius et gloriam decoris regni
 eius
 1902 144 13 mem regnum tuum regnum omnium saeculorum et potestas tua in omni
 generatione et generatione

1902 144 14 samech sustentat Dominus omnes corruentes et erigit universos iacentes
 1902 144 15 ain oculi eorum in te sperant et tu das eis escam suam in tempore suo
 1902 144 16 fe aperis manus tuas et imples omne animal refectione
 1902 144 17 sade iustus Dominus in omnibus viis suis et sanctus in omnibus operibus suis
 1902 144 18 coph iuxta est Dominus omnibus qui invocant eum omnibus qui invocant eum
 in veritate
 1902 144 19 res placitum timentium se faciet et clamorem eorum audiet et salvabit eos
 1902 144 20 sen custodit Dominus omnes diligentes se et universos impios conteret
 1902 144 21 thau laudem Domini loquetur os meum et benedicet omnis caro nomini
 sancto eius in aeternum et iugiter
 1902 145 1 alleluia
 1902 145 2 lauda anima mea Dominum laudabo Dominum in vita mea cantabo Deo meo
 quamdiu sum nolite confidere in principibus
 1902 145 3 in filio hominis cui non est salus
 1902 145 4 egredietur spiritus eius et revertetur in humum suam in die illa peribunt
 cogitationes eius
 1902 145 5 beatus cuius Deus Iacob auxiliator eius spes eius in Domino Deo suo
 1902 145 6 qui fecit caelos et terram mare et omnia quae in eis sunt
 1902 145 7 et custodit veritatem in sempiternum qui facit iudicium calumniam
 sustinentibus et dat panem esurientibus Dominus solvit victos
 1902 145 8 Dominus inluminat caecos Dominus erigit adlisos Dominus diligit iustos
 1902 145 9 Dominus custodit advenas pupillum et viduam suscipiet et viam impiorum
 conteret
 1902 145 10 regnabit Dominus in aeternum Deus tuus Sion in generationem et
 generationem
 1902 146 1 alleluia laudate Dominum quoniam bonum est canticum Dei nostri quoniam
 decorum est pulchra laudatio
 1902 146 2 aedificabit Hierusalem Dominus eiectos Israhel congregabit
 1902 146 3 qui sanat contritos corde et alligat plagas eorum
 1902 146 4 qui numerat multitudinem stellarum et omnes nomine suo vocat
 1902 146 5 magnus Dominus noster et multus fortitudine prudentiae eius non est numerus
 1902 146 6 suscipiens mansuetos Dominus humilians impios usque ad terram
 1902 146 7 canite Domino in confessione canite Deo nostro in cithara
 1902 146 8 qui operit caelos nubibus et praebet terrae pluviam et oriri facit in montibus
 germen
 1902 146 9 qui dat iumentis panem suum filiis corvi clamantibus
 1902 146 10 non est in fortitudine equi voluntas eius neque in tibiis viri placetur ei
 1902 146 11 placetur Domino in his qui timent eum et expectant misericordiam eius
 1902 147 12 lauda Hierusalem Dominum cane Deum tuum Sion
 1902 147 13 quia confortavit vectes portarum tuarum benedixit filiis tuis in medio tui
 1902 147 14 qui posuit terminum tuum pacem adipe frumenti saturavit te
 1902 147 15 qui emittit eloquium suum terrae velociter curret verbum eius
 1902 147 16 qui dat nivem quasi lanam pruinas quasi cinerem spargit
 1902 147 17 proicit glaciem suam quasi buccellas ante faciem frigoris eius quis stabit
 1902 147 18 mittet verbum suum et solvet illa spirabit spiritu suo et fluent aquae
 1902 147 19 qui adnuntiat verbum suum Iacob praecepta sua et iudicia sua Israhel
 1902 147 20 non fecit similiter omni genti et iudicia eius non cognoscent alleluia
 1902 148 1 alleluia laudate Dominum de caelis laudate eum in excelsis
 1902 148 2 laudate eum omnes angeli eius laudate eum omnes exercitus eius
 1902 148 3 laudate eum sol et luna laudate eum omnes stellae luminis
 1902 148 4 laudate eum caeli caelorum et aquae quae super caelos sunt
 1902 148 5 laudent nomen Domini quoniam ipse mandavit et creata sunt

1902	148	6	et statuit ea in saeculum et in saeculum praeceptum dedit et non praeteribit
1902	148	7	laudate Dominum de terra dracones et omnes abyssi
1902	148	8	ignis et grando nix et glacies ventus turbo quae facitis sermonem eius
1902	148	9	montes et omnes colles lignum fructiferum et universae cedri
1902	148	10	bestiae et omnia iumenta reptilia et aves volantes
1902	148	11	reges terrae et omnes populi principes et universi iudices terrae
1902	148	12	iuvenes et virgines senes cum pueris laudent nomen Domini
1902	148	13	quoniam sublime nomen eius solius
1902	148	14	gloria eius in caelo et in terra et exaltavit cornu populi sui laus omnibus
sanctis eius filiis Israhel populo adpropinquanti sibi alleluia			
1902	149	1	alleluia cantate Domino canticum novum laus eius in congregatione
sanctorum			
1902	149	2	laetetur Israhel in factore suo filii Sion exultent in rege suo
1902	149	3	laudent nomen eius in choro in tympano et cithara cantent ei
1902	149	4	quia conplacet sibi Dominus in populo suo exaltabit mansuetos in Iesu
1902	149	5	exultabunt sancti in gloria laudabunt in cubilibus suis
1902	149	6	exaltationes Dei in gutture eorum et gladii ancipites in manibus eorum
1902	149	7	ad faciendam vindictam in gentibus increpationes in populis
1902	149	8	ut alligent reges eorum catenis et inclitos eorum conpedibus ferreis
1902	149	9	ut faciant in eis iudicium scriptum decor est omnium sanctorum eius alleluia
1902	150	1	alleluia laudate Deum in sancto eius laudate eum in fortitudine potentiae eius
1902	150	2	laudate eum in fortitudinibus eius laudate eum iuxta multitudinem
magnificentiae suae			
1902	150	3	laudate eum in clangore bucinae laudate eum in psalterio et cithara
1902	150	4	laudate eum in tympano et choro laudate eum in cordis et organo
1902	150	5	laudate eum in cymbalis sonantibus laudate eum in cymbalis tinnientibus
200	1	1	parabola Salomonis filii David regis Israhel
200	1	2	ad sciendam sapientiam et disciplinam
200	1	3	ad intellegenda verba prudentiae et suscipiendam eruditionem doctrinae
iustitiam et iudicium et aequitatem			
200	1	4	ut detur parvulis astutia adulescenti scientia et intellectus
200	1	5	audiens sapiens sapientior erit et intellegens gubernacula possidebit
200	1	6	animadvertet parabolam et interpretationem verba sapientium et enigmata
eorum			
200	1	7	timor Domini principium scientiae sapientiam atque doctrinam stulti
despiciunt			
200	1	8	audi fili mi disciplinam patris tui et ne dimittas legem matris tuae
200	1	9	ut addatur gratia capiti tuo et torques collo tuo
200	1	10	fili mi si te lactaverint peccatores ne adquiescas
200	1	11	si dixerint veni nobiscum insidiamur sanguini abscondamus tendiculas contra
insontem frustra			
200	1	12	degluttiamus eum sicut infernus viventem et integrum quasi descendentem in
lacum			
200	1	13	omnem pretiosam substantiam repperiemus implebimus domos nostras spoliis
200	1	14	sortem mitte nobiscum marsupium unum sit omnium nostrum
200	1	15	fili mi ne ambules cum eis prohibe pedem tuum a semitis eorum
200	1	16	pedes enim illorum ad malum currunt et festinant ut effundant sanguinem
200	1	17	frustra autem iacitur rete ante oculos pinnatorum
200	1	18	ipsique contra sanguinem suum insidiantur et moliuntur fraudes contra
animas suas			
200	1	19	sic semitae omnis avari animas possidentium rapiunt
200	1	20	sapientia foris praedicat in plateis dat vocem suam

200	1	21	in capite turbarum clamitat in foribus portarum urbis profert verba sua dicens
200	1	22	usquequo parvuli diligitis infantiam et stulti ea quae sibi sunt noxia cupiunt et imprudentes odibunt scientiam
200	1	23	convertimini ad correptionem meam en proferam vobis spiritum meum et ostendam verba mea
200	1	24	quia vocavi et rennuistis extendi manum meam et non fuit qui aspiceret
200	1	25	despexistis omne consilium meum et increpationes meas neglexistis
200	1	26	ego quoque in interitu vestro ridebo et subsannabo cum vobis quod timebatis advenerit
200	1	27	cum inruerit repentina calamitas et interitus quasi tempestas ingruerit quando venerit super vos tribulatio et angustia
200	1	28	tunc invocabunt me et non exaudiam mane consurgent et non invenient me
200	1	29	eo quod exosam habuerint disciplinam et timorem Domini non susceperint
200	1	30	nec adquieverint consilio meo et detraxerint universae correptioni meae
200	1	31	comedent igitur fructus viae suae suisque consiliis saturabuntur
200	1	32	aversio parvulorum interficiet eos et prosperitas stultorum perdet illos
200	1	33	qui autem me audierit absque terrore requiescet et abundantia perfruetur malorum timore sublato
200	2	1	fili mi si susceperis sermones meos et mandata mea absconderis penes te
200	2	2	ut audiat sapientiam auris tua inclina cor tuum ad noscendam prudentiam
200	2	3	si enim sapientiam invocaveris et inclinaveris cor tuum prudentiae
200	2	4	si quaesieris eam quasi pecuniam et sicut thesauros effoderis illam
200	2	5	tunc intelleges timorem Domini et scientiam Dei invenies
200	2	6	quia Dominus dat sapientiam et ex ore eius scientia et prudentia
200	2	7	custodiet rectorum salutem et proteget gradientes simpliciter
200	2	8	servans semitas iustitiae et vias sanctorum custodiens
200	2	9	tunc intelleges iustitiam et iudicium et aequitatem et omnem semitam bonam
200	2	10	si intraverit sapientia cor tuum et scientia animae tuae placuerit
200	2	11	consilium custodiet te prudentia servabit te
200	2	12	ut eruaris de via mala ab homine qui perversa loquitur
200	2	13	qui relinquunt iter rectum et ambulant per vias tenebrosas
200	2	14	qui laetantur cum malefecerint et exultant in rebus pessimis
200	2	15	quorum viae perversae et infames gressus eorum
200	2	16	ut eruaris a muliere aliena et ab extranea quae mollit sermones suos
200	2	17	et relinquit ducem pubertatis suae
200	2	18	et pacti Dei sui oblita est inclinata est enim ad mortem domus eius et ad impios semitae ipsius
200	2	19	omnes qui ingrediuntur ad eam non revertentur nec adprehendent semitas vitae
200	2	20	ut ambules in via bona et calles iustorum custodias
200	2	21	qui enim recti sunt habitabunt in terra et simplices permanebunt in ea
200	2	22	impii vero de terra perdentur et qui inique agunt auferentur ex ea
200	3	1	fili mi ne obliviscaris legis meae et praecepta mea custodiat cor tuum
200	3	2	longitudinem enim dierum et annos vitae et pacem adponent tibi
200	3	3	misericordia et veritas non te deserant circumda eas gutturi tuo et describe in tabulis cordis tui
200	3	4	et invenies gratiam et disciplinam bonam coram Deo et hominibus
200	3	5	habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo et ne innitaris prudentiae tuae
200	3	6	in omnibus viis tuis cogita illum et ipse diriget gressus tuos
200	3	7	ne sis sapiens apud temet ipsum time Dominum et recede a malo
200	3	8	sanitas quippe erit umbilico tuo et inrigatio ossuum tuorum
200	3	9	honora Dominum de tua substantia et de primitiis omnium frugum tuarum

200	3	10	et implebuntur horrea tua saturitate et vino torcularia redundabunt
200	3	11	disciplinam Domini fili mi ne abicias nec deficias cum ab eo corriperis
200	3	12	quem enim diligit Dominus corripit et quasi pater in filio conplacet sibi
200	3	13	beatus homo qui invenit sapientiam et qui affluit prudentia
200	3	14	melior est adquisitio eius negotiatione argenti et auro primo fructus eius
200	3	15	pretiosior est cunctis opibus et omnia quae desiderantur huic non valent
comparari			
200	3	16	longitudo dierum in dextera eius in sinistra illius divitiae et gloria
200	3	17	viae eius viae pulchrae et omnes semitae illius pacificae
200	3	18	lignum vitae est his qui adprehenderint eam et qui tenuerit eam beatus
200	3	19	Dominus sapientia fundavit terram stabilivit caelos prudentia
200	3	20	sapientia illius eruperunt abyssi et nubes rore concresecunt
200	3	21	fili mi ne effluant haec ab oculis tuis custodi legem atque consilium
200	3	22	et erit vita animae tuae et gratia faucibus tuis
200	3	23	tunc ambulabis fiducialiter in via tua et pes tuus non inpinget
200	3	24	si dormieris non timebis quiesces et suavis erit somnus tuus
200	3	25	ne paveas repentino terrore et inruentes tibi potentias impiorum
200	3	26	Dominus enim erit in latere tuo et custodiet pedem tuum ne capiaris
200	3	27	noli prohibere benefacere eum qui potest si vales et ipse benefac
200	3	28	ne dicas amico tuo vade et revertere et cras dabo tibi cum statim possis dare
200	3	29	ne moliaris amico tuo malum cum ille in te habeat fiduciam
200	3	30	ne contendas adversus hominem frustra cum ipse tibi nihil mali fecerit
200	3	31	ne aemuleris hominem iniustum nec imiteris vias eius
200	3	32	quia abominatio Domini est omnis inlusor et cum simplicibus sermocinatio
eius			
200	3	33	egestas a Domino in domo impii habitacula autem iustorum benedicentur
200	3	34	inlusores ipse deludet et mansuetis dabit gratiam
200	3	35	gloriam sapientes possidebunt stultorum exaltatio ignominia
200	4	1	audite filii disciplinam patris et attendite ut sciatis prudentiam
200	4	2	donum bonum tribuam vobis legem meam ne derelinquatis
200	4	3	nam et ego filius fui patris mei tenellus et unigenitus coram matre mea
200	4	4	et docebat me atque dicebat suscipiat verba mea cor tuum custodi praecepta
mea et vives			
200	4	5	posside sapientiam posside prudentiam ne obliviscaris neque declines a verbis
oris mei			
200	4	6	ne dimittas eam et custodiet te dilige eam et servabit te
200	4	7	principium sapientiae posside sapientiam et in omni possessione tua acquire
prudentiam			
200	4	8	arripe illam et exaltabit te glorificaberis ab ea cum eam fueris amplexatus
200	4	9	dabit capiti tuo augmenta gratiarum et corona inclita proteget te
200	4	10	audi fili mi et suscipe verba mea ut multiplicentur tibi anni vitae
200	4	11	viam sapientiae monstravi tibi duxi te per semitas aequitatis
200	4	12	quas cum ingressus fueris non artabuntur gressus tui et currens non habebis
offendiculum			
200	4	13	tene disciplinam ne dimittas eam custodi illam quia ipsa est vita tua
200	4	14	ne delecteris semitis impiorum nec tibi placeat malorum via
200	4	15	fuge ab ea ne transeas per illam declina et desere eam
200	4	16	non enim dormiunt nisi malefecerint et rapitur somnus ab eis nisi
subplantaverint			
200	4	17	comedunt panem impietatis et vinum iniquitatis bibunt
200	4	18	iustorum autem semita quasi lux splendens procedit et crescit usque ad
perfectam diem			

200	4	19	via impiorum tenebrosa nesciunt ubi corruant
200	4	20	fili mi ausculta sermones meos et ad eloquia mea inclina aurem tuam
200	4	21	ne recedant ab oculis tuis custodi ea in medio cordis tui
200	4	22	vita enim sunt invenientibus ea et universae carni sanitas
200	4	23	omni custodia serva cor tuum quia ex ipso vita procedit
200	4	24	remove a te os pravum et detrahentia labia sint procul a te
200	4	25	oculi tui recta videant et palpebrae tuae praecedant gressus tuos
200	4	26	dirige semitam pedibus tuis et omnes viae tuae stabilientur
200	4	27	ne declines ad dexteram et ad sinistram averte pedem tuum a malo
200	5	1	fili mi adtende sapientiam meam et prudentiae meae inclina aurem tuam
200	5	2	ut custodias cogitationes et disciplinam labia tua conservent
200	5	3	favus enim stillans labia meretricis et nitidius oleo guttur eius
200	5	4	novissima autem illius amara quasi absinthium et acuta quasi gladius biceps
200	5	5	pedes eius descendunt in mortem et ad inferos gressus illius penetrant
200	5	6	per semitam vitae non ambulat vagi sunt gressus eius et investigabiles
200	5	7	nunc ergo fili audi me et ne recedas a verbis oris mei
200	5	8	longe fac ab ea viam tuam et ne adpropinques foribus domus eius
200	5	9	ne des alienis honorem tuum et annos tuos crudeli
200	5	10	ne forte impleantur extranei viribus tuis et labores tui sint in domo aliena
200	5	11	et gemas in novissimis quando consumpseris carnes et corpus tuum et dicas
200	5	12	cur detestatus sum disciplinam et increpationibus non adquievit cor meum
200	5	13	nec audivi vocem docentium me et magistris non inclinavi aurem meam
200	5	14	paene fui in omni malo in medio ecclesiae et synagogae
200	5	15	bibe aquam de cisterna tua et fluenta putei tui
200	5	16	deriventur fontes tui foras et in plateis aquas tuas divide
200	5	17	habeto eas solus nec sint alieni participes tui
200	5	18	sit vena tua benedicta et laetare cum muliere adolescentiae tuae
200	5	19	cerva carissima et gratissimus hinulus ubera eius inebrient te omni tempore in
amore illius delectare iugiter			
200	5	20	quare seduceris fili mi ab aliena et foveris sinu alterius
200	5	21	respicit Dominus vias hominis et omnes gressus illius considerat
200	5	22	iniquitates suae capiunt impium et funibus peccatorum suorum constringitur
200	5	23	ipse morietur quia non habuit disciplinam et multitudine stultitiae suae
decipietur			
200	6	1	fili mi si sponderis pro amico tuo defixisti apud extraneum manum tuam
200	6	2	inlaqueatus es verbis oris tui et captus propriis sermonibus
200	6	3	fac ergo quod dico fili mi et temet ipsum libera quia incidisti in manu proximi
tui discurre festina suscita amicum tuum			
200	6	4	ne dederis somnum oculis tuis nec dormitent palpebrae tuae
200	6	5	eruere quasi dammula de manu et quasi avis de insidiis aucupis
200	6	6	vade ad fornicam o piger et considera vias eius et disce sapientiam
200	6	7	quae cum non habeat ducem nec praeceptorem nec principem
200	6	8	parat aestate cibum sibi et congregat in messe quod comedat
200	6	9	usquequo piger dormis quando consurges ex somno tuo
200	6	10	paululum dormies paululum dormitabis paululum conseres manus ut dormias
200	6	11	et veniet tibi quasi viator egestas et pauperies quasi vir armatus
200	6	12	homo apostata vir inutilis graditur ore perverso
200	6	13	annuit oculis terit pede digito loquitur
200	6	14	pravo corde machinatur malum et in omni tempore iurgia seminat
200	6	15	huic extemplo veniet perditio sua et subito conteretur nec habebit ultra
medicinam			
200	6	16	sex sunt quae odit Dominus et septimum detestatur anima eius

200	6	17	oculos sublimes linguam mendacem manus effundentes innoxium sanguinem
200	6	18	cor machinans cogitationes pessimas pedes veloces ad currendum in malum
200	6	19	proferentem mendacia testem fallacem et eum qui seminat inter fratres
discordias			
200	6	20	conserva fili mi praecepta patris tui et ne dimittas legem matris tuae
200	6	21	liga ea in corde tuo iugiter et circumda gutturi tuo
200	6	22	cum ambulaveris gradientur tecum cum dormieris custodiant te et evigilans
loquere cum eis			
200	6	23	quia mandatum lucerna est et lex lux et via vitae increpatio disciplinae
200	6	24	ut custodiant te a muliere mala et a blanda lingua extraneae
200	6	25	non concupiscat pulchritudinem eius cor tuum nec capiaris nutibus illius
200	6	26	pretium enim scorti vix unius est panis mulier autem viri pretiosam animam
capit			
200	6	27	numquid abscondere potest homo ignem in sinu suo ut vestimenta illius non
ardeant			
200	6	28	aut ambulare super prunas et non comburentur plantae eius
200	6	29	sic qui ingreditur ad mulierem proximi sui non erit mundus cum tetigerit eam
200	6	30	non grandis est culpa cum quis furatus fuerit furatur enim ut esurientem
impleat animam			
200	6	31	deprehensus quoque reddet septuplum et omnem substantiam domus suae
tradet			
200	6	32	qui autem adulter est propter cordis inopiam perdet animam suam
200	6	33	turpitudinem et ignominiam congregat sibi et obprobrium illius non delebitur
200	6	34	quia zelus et furor viri non parcat in die vindictae
200	6	35	nec adquiescet cuiusquam precibus nec suscipiet pro redemptione dona
plurima			
200	7	1	fili mi custodi sermones meos et praecepta mea reconde tibi
200	7	2	serva mandata mea et vives et legem meam quasi pupillam oculi tui
200	7	3	liga eam in digitis tuis scribe illam in tabulis cordis tui
200	7	4	dic sapientiae soror mea es et prudentiam voca amicam tuam
200	7	5	ut custodiat te a muliere extranea et ab aliena quae verba sua dulcia facit
200	7	6	de fenestra enim domus meae per cancellos prospexi
200	7	7	et video parvulos considero vecordem iuvenem
200	7	8	qui transit in platea iuxta angulum et propter viam domus illius graditur
200	7	9	in obscuro advesperascente die in noctis tenebris et caligine
200	7	10	et ecce mulier occurrit illi ornata meretricio praeparata ad capiendas animas
garrula et vaga			
200	7	11	quietis inpatiens nec valens in domo consistere pedibus suis
200	7	12	nunc foris nunc in plateis nunc iuxta angulos insidians
200	7	13	adprehensumque deosculatur iuvenem et procaci vultu blanditur dicens
200	7	14	victimas pro salute debui hodie reddidi vota mea
200	7	15	idcirco egressa sum in occursum tuum desiderans te videre et repperi
200	7	16	intexui funibus lectum meum stravi tapetibus pictis ex Aegypto
200	7	17	aspersi cubile meum murra et aloe et cinnamomo
200	7	18	veni inebriemur uberibus donec inlucescat dies et fruamur cupitis amplexibus
200	7	19	non est enim vir in domo sua abiit via longissima
200	7	20	sacculum pecuniae secum tulit in die plenae lunae reversurus est domum
suam			
200	7	21	inretivit eum multis sermonibus et blanditiis labiorum protraxit illum
200	7	22	statim eam sequitur quasi bos ductus ad victimam et quasi agnus lascivians et
ignorans quod ad vincula stultus trahatur			
200	7	23	donec transfigat sagitta iecur eius velut si avis festinet ad laqueum et nescit

quia de periculo animae illius agitur

200	7	24	nunc ergo fili audi me et adtende verba oris mei
200	7	25	ne abstrahatur in viis illius mens tua neque decipiaris semitis eius
200	7	26	multos enim vulneratos deiecit et fortissimi quique interfecti sunt ab ea
200	7	27	viae inferi domus eius penetrantes interiora mortis
200	8	1	numquid non sapientia clamitat et prudentia dat vocem suam
200	8	2	in summis excelsisque verticibus super viam in mediis semitis stans
200	8	3	iuxta portas civitatis in ipsis foribus loquitur dicens
200	8	4	o viri ad vos clamito et vox mea ad filios hominum
200	8	5	intellegite parvuli astutiam et insipientes animadvertite
200	8	6	audite quoniam de rebus magnis locutura sum et aperientur labia mea ut recta
praedicent			
200	8	7	veritatem meditabitur guttur meum et labia mea detestabuntur impium
200	8	8	iusti sunt omnes sermones mei non est in eis pravum quid neque perversum
200	8	9	recti sunt intellegentibus et aequi invenientibus scientiam
200	8	10	accipite disciplinam meam et non pecuniam doctrinam magis quam aurum
eligite			
200	8	11	melior est enim sapientia cunctis pretiosissimis et omne desiderabile ei non
potest comparari			
200	8	12	ego sapientia habito in consilio et eruditis intersum cogitationibus
200	8	13	timor Domini odit malum arrogantiam et superbiam et viam pravam et os
bilingue detestor			
200	8	14	meum est consilium et aequitas mea prudentia mea est fortitudo
200	8	15	per me reges regnant et legum conditores iusta decernunt
200	8	16	per me principes imperant et potentes decernunt iustitiam
200	8	17	ego diligentes me diligo et qui mane vigilant ad me invenient me
200	8	18	mecum sunt divitiae et gloria opes superbae et iustitia
200	8	19	melior est fructus meus auro et pretioso lapide et gemina mea argento electo
200	8	20	in viis iustitiae ambulo in medio semitarum iudicii
200	8	21	ut ditem diligentes me et thesauros eorum repleam
200	8	22	Dominus possedit me initium viarum suarum antequam quicquam faceret a
principio			
200	8	23	ab aeterno ordita sum et ex antiquis antequam terra fieret
200	8	24	necdum erant abyssi et ego iam concepta eram necdum fontes aquarum
eruperant			
200	8	25	necdum montes gravi mole constiterant ante colles ego parturiebar
200	8	26	adhuc terram non fecerat et flumina et cardines orbis terrae
200	8	27	quando praeparabat caelos aderam quando certa lege et gyro vallabat abyssos
200	8	28	quando aethera firmabat sursum et librabat fontes aquarum
200	8	29	quando circumdabat mari terminum suum et legem ponebat aquis ne
transirent fines suos quando adpendebat fundamenta terrae			
200	8	30	cum eo eram cuncta componens et delectabar per singulos dies ludens coram
eo omni tempore			
200	8	31	ludens in orbe terrarum et deliciae meae esse cum filiis hominum
200	8	32	nunc ergo filii audite me beati qui custodiunt vias meas
200	8	33	audite disciplinam et estote sapientes et nolite abicere eam
200	8	34	beatus homo qui audit me qui vigilat ad fores meas cotidie et observat ad
postes ostii mei			
200	8	35	qui me invenerit inveniet vitam et hauriet salutem a Domino
200	8	36	qui autem in me peccaverit laedet animam suam omnes qui me oderunt
diligunt mortem			
200	9	1	sapientia aedificavit sibi domum excidit columnas septem

200	9	2	immolavit victimas suas miscuit vinum et proposuit mensam suam
200	9	3	misit ancillas suas ut vocarent ad arcem et ad moenia civitatis
200	9	4	si quis est parvulus veniat ad me et insipientibus locuta est
200	9	5	venite comedite panem meum et bibite vinum quod miscui vobis
200	9	6	relinquite infantiam et vivite et ambulate per vias prudentiae
200	9	7	qui erudit derisorem ipse sibi facit iniuriam et qui arguit impium generat
maculam sibi			
200	9	8	noli arguere derisorem ne oderit te argue sapientem et diligit te
200	9	9	da sapienti et addetur ei sapientia doce iustum et festinabit accipere
200	9	10	principium sapientiae timor Domini et scientia sanctorum prudentia
200	9	11	per me enim multiplicabuntur dies tui et addentur tibi anni vitae
200	9	12	si sapiens fueris tibimet ipsi eris si inlusor solus portabis malum
200	9	13	mulier stulta et clamosa plenaque inlecebris et nihil omnino sciens
200	9	14	sedit in foribus domus suae super sellam in excelso urbis loco
200	9	15	ut vocaret transeuntes viam et pergentes itinere suo
200	9	16	quis est parvulus declinet ad me et vecordi locuta est
200	9	17	aquae furtivae dulciores sunt et panis absconditus suavior
200	9	18	et ignoravit quod gigantes ibi sint et in profundis inferni convivae eius
200	10	1	parabolae Salomonis filius sapiens laetificat patrem filius vero stultus
maestitia est matris suae			
200	10	2	non proderunt thesauri impietatis iustitia vero liberabit a morte
200	10	3	non adfliget Dominus fame animam iusti et insidias impiorum subvertet
200	10	4	egestatem operata est manus remissa manus autem fortium divitias parat
200	10	5	qui congregat in messe filius sapiens est qui autem stertit aestate filius
confusionis			
200	10	6	benedictio super caput iusti os autem impiorum operit iniquitatem
200	10	7	memoria iusti cum laudibus et nomen impiorum putrescet
200	10	8	sapiens corde praecepta suscipiet stultus caeditur labiis
200	10	9	qui ambulat simpliciter ambulat confidenter qui autem depravat vias suas
manifestus erit			
200	10	10	qui annuit oculo dabit dolorem stultus labiis verberabitur
200	10	11	vena vitae os iusti et os impiorum operiet iniquitatem
200	10	12	odium suscitatur rixas et universa delicta operiet caritas
200	10	13	in labiis sapientis invenietur sapientia et virga in dorso eius qui indiget corde
200	10	14	sapientes abscondunt scientiam os autem stulti confusioni proximum est
200	10	15	substantia divitis urbs fortitudinis eius pavor pauperum egestas eorum
200	10	16	opus iusti ad vitam fructus impii ad peccatum
200	10	17	via vitae custodienti disciplinam qui autem increpationes relinquit errat
200	10	18	abscondunt odium labia mendacia qui profert contumeliam insipiens est
200	10	19	in multiloquio peccatum non deerit qui autem moderatur labia sua
prudentissimus est			
200	10	20	argentum electum lingua iusti cor impiorum pro nihilo
200	10	21	labia iusti erudiunt plurimos qui autem indocti sunt in cordis egestate
morientur			
200	10	22	benedictio Domini divites facit nec sociabitur ei adflictio
200	10	23	quasi per risum stultus operatur scelus sapientia autem est viro prudentia
200	10	24	quod timet impius veniet super eum desiderium suum iustis dabitur
200	10	25	quasi tempestas transiens non erit impius iustus autem quasi fundamentum
sempiternum			
200	10	26	sicut acetum dentibus et fumes oculis sic piger his qui miserunt eum
200	10	27	timor Domini adponet dies et anni impiorum breviabuntur
200	10	28	expectatio iustorum laetitia spes autem impiorum peribit

200	10	29	fortitudo simplicis via Domini et pavor his qui operantur malum
200	10	30	iustus in aeternum non commovebitur impii autem non habitabunt in terram
200	10	31	os iusti parturiet sapientiam lingua pravorum peribit
200	10	32	labia iusti considerant placita et os impiorum perversa
200	11	1	statera dolosa abominatio apud Dominum et pondus aequum voluntas eius
200	11	2	ubi fuerit superbia ibi erit et contumelia ubi autem humilitas ibi et sapientia
200	11	3	simplicitas iustorum diriget eos et subplantatio perversorum vastabit illos
200	11	4	non proderunt divitiae in die ultionis iustitia autem liberabit a morte
200	11	5	iustitia simplicis diriget viam eius et in impietate sua corruet impius
200	11	6	iustitia rectorum liberabit eos et in insidiis suis capientur iniqui
200	11	7	mortuo homine impio nulla erit ultra spes et expectatio sollicitorum peribit
200	11	8	iustus de angustia liberatus est et tradetur impius pro eo
200	11	9	simulator ore decipit amicum suum iusti autem liberabuntur scientia
200	11	10	in bonis iustorum exultabit civitas et in perditione impiorum erit laudatio
200	11	11	benedictione iustorum exaltabitur civitas et ore impiorum subvertetur
200	11	12	qui despicit amicum suum indigens corde est vir autem prudens tacebit
200	11	13	qui ambulat fraudulenter revelat arcana qui autem fidelis est animi celat
commissum			
200	11	14	ubi non est gubernator populus corruet salus autem ubi multa consilia
200	11	15	adfligetur malo qui fidem facit pro extraneo qui autem cavet laqueos securus
erit			
200	11	16	mulier gratiosa inveniet gloriam et robusti habebunt divitias
200	11	17	benefacit animae suae vir misericors qui autem crudelis est et propinquos
abicit			
200	11	18	impius facit opus instabile seminanti autem iustitiam merces fidelis
200	11	19	clementia praeparat vitam et sectatio malorum mortem
200	11	20	abominabile Domino pravum cor et voluntas eius in his qui simpliciter
ambulant			
200	11	21	manus in manu non erit innocens malus semen autem iustorum salvabitur
200	11	22	circulus aureus in naribus suis mulier pulchra et fatua
200	11	23	desiderium iustorum omne bonum est praestolatio impiorum furor
200	11	24	alii dividunt propria et ditiores fiunt alii rapiunt non sua et semper in egestate
sunt			
200	11	25	anima quae benedicit inpinguabitur et qui inebriat ipse quoque inebriabitur
200	11	26	qui abscondit frumenta maledicetur in populis benedictio autem super caput
vendendum			
200	11	27	bene consurgit diluculo qui quaerit bona qui autem investigator malorum est
opprimetur ab eis			
200	11	28	qui confidet in divitiis suis corruet iusti autem quasi virens folium
germinabunt			
200	11	29	qui conturbat domum suam possidebit ventos et qui stultus est serviet sapienti
200	11	30	fructus iusti lignum vitae et qui suscipit animas sapiens est
200	11	31	si iustus in terra recipit quanto magis impius et peccator
200	12	1	qui diligit disciplinam diligit scientiam qui autem odit increpationes insipiens
est			
200	12	2	qui bonus est hauriet a Domino gratiam qui autem confidet cogitationibus suis
impie agit			
200	12	3	non roborabitur homo ex impietate et radix iustorum non commovebitur
200	12	4	mulier diligens corona viro suo et putredo in ossibus eius quae confusione res
dignas gerit			
200	12	5	cogitationes iustorum iudicia et consilia impiorum fraudulentia
200	12	6	verba impiorum insidiantur sanguini os iustorum liberabit eos

200	12	7	verte impios et non erunt domus autem iustorum permanebit
200	12	8	doctrina sua noscetur vir qui autem vanus et excors est patebit contemptui
200	12	9	melior est pauper et sufficiens sibi quam gloriosus et indigens pane
200	12	10	novit iustus animas iumentorum suorum viscera autem impiorum crudelia
200	12	11	qui operatur terram suam saturabitur panibus qui autem sectatur otium
stultissimus est			
200	12	12	desiderium impii munimentum est pessimorum radix autem iustorum
proficiet			
200	12	13	propter peccata labiorum ruina proximat malo effugiet autem iustus de
angustia			
200	12	14	de fructu oris sui unusquisque replebitur bonis et iuxta opera manuum suarum
retribuatur ei			
200	12	15	via stulti recta in oculis eius qui autem sapiens est audit consilia
200	12	16	fatuus statim indicat iram suam qui autem dissimulat iniuriam callidus est
200	12	17	qui quod novit loquitur index iustitiae est qui autem mentitur testis est
fraudentus			
200	12	18	est qui promittit et quasi gladio pungitur conscientiae lingua autem
sapientium sanitas est			
200	12	19	labium veritatis firmum erit in perpetuum qui autem testis est repentinus
concinnat linguam mendacii			
200	12	20	dolus in corde cogitantium mala qui autem ineunt pacis consilia sequitur eos
gaudium			
200	12	21	non contristabit iustum quicquid ei acciderit impii autem replebuntur malo
200	12	22	abominatio Domino labia mendacia qui autem fideliter agunt placent ei
200	12	23	homo versutus celat scientiam et cor insipientium provocabit stultitiam
200	12	24	manus fortium dominabitur quae autem remissa est tributis serviet
200	12	25	maior in corde viri humiliabit illud et sermone bono laetificabitur
200	12	26	qui negligit damnum propter amicum iustus est iter autem impiorum decipiet
eos			
200	12	27	non inveniet fraudulentus lucrum et substantia hominis erit auri pretium
200	12	28	in semita iustitiae vita iter autem devium ducit ad mortem
200	13	1	filius sapiens doctrina patris qui autem inlusor est non audit cum arguitur
200	13	2	de fructu oris homo saturabitur bonis anima autem praevaricatorum iniqua
200	13	3	qui custodit os suum custodit animam suam qui autem inconsideratus est ad
loquendum sentiet mala			
200	13	4	vult et non vult piger anima autem operantium inpinguabitur
200	13	5	verbum mendax iustus detestabitur impius confundit et confundetur
200	13	6	iustitia custodit innocentis viam impietas vero peccato subplantat
200	13	7	est quasi dives cum nihil habeat et est quasi pauper cum in multis divitiis sit
200	13	8	redemptio animae viri divitiae suae qui autem pauper est increpationem non
sustinet			
200	13	9	lux iustorum laetificat lucerna autem impiorum extinguetur
200	13	10	inter superbos semper iurgia sunt qui autem agunt cuncta consilio reguntur
sapientia			
200	13	11	substantia festinata minuetur quae autem paulatim colligitur manu
multiplicabitur			
200	13	12	spes quae differtur adfligit animam lignum vitae desiderium veniens
200	13	13	qui detrahit alicui rei ipse se in futurum obligat qui autem timet praeceptum
in pace versabitur			
200	13	14	lex sapientis fons vitae ut declinet a ruina mortis
200	13	15	doctrina bona dabit gratiam in itinere contemptorum vorago
200	13	16	astutus omnia agit cum consilio qui autem fatuus est aperit stultitiam

200	13	17	nuntius impii cadet in malum legatus fidelis sanitas
200	13	18	egestas et ignominia ei qui deserit disciplinam qui autem adquiescit arguenti
glorificabitur			
200	13	19	desiderium si conpleatur delectat animam detestantur stulti eos qui fugiunt
mala			
200	13	20	qui cum sapientibus graditur sapiens erit amicus stultorum efficietur similis
200	13	21	peccatores persequetur malum et iustis retribuentur bona
200	13	22	bonus relinquet heredes filios et nepotes et custoditur iusto substantia
peccatoris			
200	13	23	multi cibi in novalibus patrum et alii congregantur absque iudicio
200	13	24	qui parcit virgae suae odit filium suum qui autem diligit illum instanter erudit
200	13	25	iustus comedit et replet animam suam venter autem impiorum insaturabilis
200	14	1	sapiens mulier aedificavit domum suam insipiens instructam quoque destruet
manibus			
200	14	2	ambulans recto itinere et timens Deum despicitur ab eo qui infami graditur
via			
200	14	3	in ore stulti virga superbiae labia sapientium custodiunt eos
200	14	4	ubi non sunt boves praesepe vacuum est ubi autem plurimae segetes ibi
manifesta fortitudo bovis			
200	14	5	testis fidelis non mentietur profert mendacium testis dolosus
200	14	6	quaerit derisor sapientiam et non inveniet doctrina prudentium facilis
200	14	7	vade contra virum stultum et nescito labia prudentiae
200	14	8	sapientia callidi est intellegere viam suam et imprudentia stultorum errans
200	14	9	stultis inludet peccatum inter iustos morabitur gratia
200	14	10	cor quod novit amaritudinem animae suae in gaudio eius non miscebitur
extraneus			
200	14	11	domus impiorum delebitur tabernacula iustorum germinabunt
200	14	12	est via quae videtur homini iusta novissima autem eius deducunt ad mortem
200	14	13	risus dolore miscebitur et extrema gaudii luctus occupat
200	14	14	viis suis replebitur stultus et super eum erit vir bonus
200	14	15	innocens credit omni verbo astutus considerat gressus suos
200	14	16	sapiens timet et declinat malum stultus transilit et confidit
200	14	17	inpatiens operabitur stultitiam et vir versutus odiosus est
200	14	18	possidebunt parvuli stultitiam et astuti expectabunt scientiam
200	14	19	iacebunt mali ante bonos et impii ante portas iustorum
200	14	20	etiam proximo suo pauper odiosus erit amici vero divitum multi
200	14	21	qui despicit proximum suum peccat qui autem miseretur pauperi beatus erit
200	14	22	errant qui operantur malum misericordia et veritas praeparant bona
200	14	23	in omni opere erit abundantia ubi autem verba sunt plurima frequenter egestas
200	14	24	corona sapientium divitiae eorum fatuitas stultorum imprudentia
200	14	25	liberat animas testis fidelis et profert mendacia versipellis
200	14	26	in timore Domini fiducia fortitudinis et filiis eius erit spes
200	14	27	timor Domini fons vitae ut declinet a ruina mortis
200	14	28	in multitudine populi dignitas regis et in paucitate plebis ignominia principis
200	14	29	qui patiens est multa gubernatur prudentia qui autem inpatiens exaltat
stultitiam suam			
200	14	30	vita carniū sanitas cordis putredo ossuum invidia
200	14	31	qui calumniatur egentem exprobrat factori eius honorat autem eum qui
miseretur pauperis			
200	14	32	in malitia sua expelletur impius sperat autem iustus in morte sua
200	14	33	in corde prudentis requiescit sapientia et indoctos quoque erudiet
200	14	34	iustitia elevat gentem miseros facit populos peccatum

200	14	35	acceptus est regi minister intellegens iracundiam eius inutilis sustinebit
200	15	1	responsio mollis frangit iram sermo durus suscitatur furorem
200	15	2	lingua sapientium ornat scientiam os fatuorum ebullit stultitiam
200	15	3	in omni loco oculi Domini contemplantur malos et bonos
200	15	4	lingua placabilis lignum vitae quae inmoderata est conteret spiritum
200	15	5	stultus irridet disciplinam patris sui qui autem custodit increpationes astutior fiet
200	15	6	domus iusti plurima fortitudo et in fructibus impii conturbatur
200	15	7	labia sapientium disseminabunt scientiam cor stultorum dissimile erit
200	15	8	victimae impiorum abominabiles Domino vota iustorum placabilia
200	15	9	abominatio est Domino via impii qui sequitur iustitiam diligetur ab eo
200	15	10	doctrina mala deserenti viam qui increpationes odit morietur
200	15	11	infernus et perditio coram Domino quanto magis corda filiorum hominum
200	15	12	non amat pestilens eum qui se corripit nec ad sapientes graditur
200	15	13	cor gaudens exhilarat faciem in maerore animi deicitur spiritus
200	15	14	cor sapientis quaerit doctrinam et os stultorum pascetur inperitia
200	15	15	omnes dies pauperis mali secunda mens quasi iuge convivium
200	15	16	melius est parum cum timore Domini quam thesauri magni et insatiabiles
200	15	17	melius est vocare ad holera cum caritate quam ad vitulum saginatum cum odio
200	15	18	vir iracundus provocat rixas qui patiens est mitigat suscitatas
200	15	19	iter pigrorum quasi sepes spinarum via iustorum absque offendiculo
200	15	20	filii sapientis laetificat patrem et stultus homo despicit matrem suam
200	15	21	stultitia gaudium stulto et vir prudens dirigit gressus
200	15	22	dissipantur cogitationes ubi non est consilium ubi vero plures sunt consilii confirmantur
200	15	23	laetatur homo in sententia oris sui et sermo oportunus est optimus
200	15	24	semita vitae super eruditum ut declinet de inferno novissimo
200	15	25	domum superbiorum demolietur Dominus et firmos facit terminos viduae
200	15	26	abominatio Domini cogitationes malae et purus sermo pulcherrimus
200	15	27	conturbat domum suam qui sectatur avaritiam qui autem odit munera vivet
200	15	28	mens iusti meditat oboedientiam os impiorum redundat malis
200	15	29	longe est Dominus ab impiis et orationes iustorum exaudiet
200	15	30	lux oculorum laetificat animam fama bona inpinguat ossa
200	15	31	auris quae audit increpationes vitae in medio sapientium commorabitur
200	15	32	qui abicit disciplinam despicit animam suam qui adquiescit increpationibus possessor est cordis
200	15	33	timor Domini disciplina sapientiae et gloriam praecedat humilitas
200	16	1	hominis est animum praeparare et Dei gubernare linguam
200	16	2	omnes viae hominum patent oculis eius spirituum ponderator est Dominus
200	16	3	revela Domino opera tua et dirigentur cogitationes tuae
200	16	4	universa propter semet ipsum operatus est Dominus impium quoque ad diem malum
200	16	5	abominatio Domini omnis arrogans etiam si manus ad manum fuerit non erit innocens
200	16	6	misericordia et veritate redimitur iniquitas et in timore Domini declinat a malo
200	16	7	cum placuerint Domino viae hominis inimicos quoque eius convertet ad pacem
200	16	8	melius est parum cum iustitia quam multi fructus cum iniquitate
200	16	9	cor hominis disponet viam suam sed Domini est dirigere gressus eius
200	16	10	divinatio in labiis regis in iudicio non errabit os eius

200	16	11	pondus et statera iudicia Domini sunt et opera eius omnes lapides sacculi
200	16	12	abominabiles regi qui agunt impie quoniam iustitia firmatur solium
200	16	13	voluntas regum labia iusta qui recta loquitur diligetur
200	16	14	indignatio regis nuntii mortis et vir sapiens placabit eam
200	16	15	in hilaritate vultus regis vita et clementia eius quasi imber serotinus
200	16	16	posside sapientiam quia auro melior est et adquire prudentiam quia pretiosior
est argento			
200	16	17	semita iustorum declinat mala custos animae suae servat viam suam
200	16	18	contritionem praecedat superbia et ante ruinam exaltatur spiritus
200	16	19	melius est humiliari cum mitibus quam dividere spolia cum superbis
200	16	20	eruditus in verbo reperiet bona et qui in Domino sperat beatus est
200	16	21	qui sapiens corde est appellabitur prudens et qui dulcis eloquio maiora
percipiet			
200	16	22	fons vitae eruditio possidentis doctrina stultorum fatuitas
200	16	23	cor sapientis erudiet os eius et labiis illius addet gratiam
200	16	24	favus mellis verba composita dulcedo animae et sanitas ossuum
200	16	25	est via quae videtur homini recta et novissimum eius ducit ad mortem
200	16	26	anima laborantis laborat sibi quia compulit eum os suum
200	16	27	vir impius fodit malum et in labiis eius ignis ardescit
200	16	28	homo perversus suscitatur lites et verbosus separat principes
200	16	29	vir iniquus lactat amicum suum et ducit eum per viam non bonam
200	16	30	qui adtonitis oculis cogitat prava mordens labia sua perficit malum
200	16	31	corona dignitatis senectus in viis iustitiae reperietur
200	16	32	melior est patiens viro forte et qui dominatur animo suo expugnatore urbium
200	16	33	sortes mittuntur in sinu sed a Domino temperantur
200	17	1	melior est buccella sicca cum gaudio quam domus plena victimis cum iurgio
200	17	2	servus sapiens dominabitur filiis stultis et inter fratres hereditatem dividet
200	17	3	sicut igne probatur argentum et aurum camino ita corda probat Dominus
200	17	4	malus oboedit linguae iniquae et fallax obtemperat labiis mendacibus
200	17	5	qui despicit pauperem exprobrat factori eius et qui in ruina laetatur alterius
non erit inpunitus			
200	17	6	corona senum filii filiorum et gloria filiorum patres sui
200	17	7	non decent stultum verba composita nec principem labium mentiens
200	17	8	gemma gratissima expectatio praestolantis quocumque se verterit prudenter
intellegit			
200	17	9	qui celat delictum quaerit amicitias qui altero sermone repetit separat
foederatos			
200	17	10	plus proficit correptio apud prudentem quam centum plagae apud stultum
200	17	11	semper iurgia quaerit malus angelus autem crudelis mittetur contra eum
200	17	12	expedit magis ursae occurrere raptis fetibus quam fatuo confidenti sibi in
stultitia sua			
200	17	13	qui reddit mala pro bonis non recedet malum de domo eius
200	17	14	qui dimittit aquam caput est iurgiorum et antequam patiatur contumeliam
iudicium deserit			
200	17	15	et qui iustificat impium et qui condemnat iustum abominabilis est uterque
apud Dominum			
200	17	16	quid prodest habere divitias stultum cum sapientiam emere non possit
200	17	17	omni tempore diligit qui amicus est et frater in angustiis conprobatur
200	17	18	homo stultus plaudet manibus cum sponderit pro amico suo
200	17	19	qui meditatur discordiam diligit rixas et qui exultat ostium quaerit ruinam
200	17	20	qui perversi cordis est non inveniet bonum et qui vertit linguam incidet in
malum			

200	17	21	natus est stultus in ignominiam suam sed nec pater in fatuo laetabitur
200	17	22	animus gaudens aetatem floridam facit spiritus tristis exsiccat ossa
200	17	23	munera de sinu impius accipit ut pervertat semitas iudicii
200	17	24	in facie prudentis lucet sapientia oculi stultorum in finibus terrae
200	17	25	ira patris filius stultus et dolor matris quae genuit eum
200	17	26	non est bonum damnum inferre iusto nec percutere principem qui recta iudicat
200	17	27	qui moderatur sermones suos doctus et prudens est et pretiosi spiritus vir eruditus
200	17	28	stultus quoque si tacuerit sapiens putabitur et si conpresserit labia sua intellegens
200	18	1	occasiones quaerit qui vult recedere ab amico omni tempore erit exprobrabilis
200	18	2	non recipit stultus verba prudentiae nisi ea dixeris quae versantur in corde eius
200	18	3	impius cum in profundum venerit peccatorum contemnit sed sequitur eum ignominia et obprobrium
200	18	4	aqua profunda verba ex ore viri et torrens redundans fons sapientiae
200	18	5	accipere personam impii non est bonum ut declines a veritate iudicii
200	18	6	labia stulti inmiscunt se rixis et os eius iurgia provocat
200	18	7	os stulti contritio eius et labia illius ruina animae eius
200	18	8	verba bilinguis quasi simplicia et ipsa perveniunt usque ad interiora ventris
200	18	9	qui mollis et dissolutus est in opere suo frater est sua opera dissipantis
200	18	10	turris fortissima nomen Domini ad ipsum currit iustus et exaltabitur
200	18	11	substantia divitis urbs roboris eius et quasi murus validus circumdans eum
200	18	12	antequam conteratur exaltatur cor hominis et antequam glorificetur humiliatur
200	18	13	qui prius respondit quam audiat stultum se esse demonstrat et confusione dignum
200	18	14	spiritus viri sustentat inbecillitatem suam spiritum vero ad irascendum facilem quis poterit sustinere
200	18	15	cor prudens possidebit scientiam et auris sapientium quaerit doctrinam
200	18	16	donum hominis dilatat viam eius et ante principes spatium ei facit
200	18	17	iustus prior est accusator sui venit amicus eius et investigavit eum
200	18	18	contradictiones conprimit sors et inter potentes quoque diiudicat
200	18	19	frater qui adiuvatur a fratre quasi civitas firma et iudicia quasi vectes urbium
200	18	20	de fructu oris viri replebitur venter eius et genimina labiorum illius saturabunt eum
200	18	21	mors et vita in manu linguae qui diligunt eam comedent fructus eius
200	18	22	qui invenit mulierem invenit bonum et hauriet iucunditatem a Domino
200	18	23	cum obsecrationibus loquetur pauper et dives effabatur rigide
200	18	24	vir amicalis ad societatem magis amicus erit quam frater
200	19	1	melior est pauper qui ambulat in simplicitate sua quam torquens labia insipiens
200	19	2	ubi non est scientia animae non est bonum et qui festinus est pedibus offendit
200	19	3	stultitia hominis subplantat gressus eius et contra Deum fervet animo suo
200	19	4	divitiae addunt amicos plurimos a paupere autem et hii quos habuit separantur
200	19	5	testis falsus non erit inpunitus et qui mendacia loquitur non effugiet
200	19	6	multi colunt personam potentis et amici sunt dona tribuenti
200	19	7	fratres hominis pauperis oderunt eum insuper et amici procul recesserunt ab eo qui tantum verba sectatur nihil habebit
200	19	8	qui autem possessor est mentis diligit animam suam et custos prudentiae inveniet bona
200	19	9	testis falsus non erit inpunitus et qui loquitur mendacia peribit

200	19	10	non decent stultum deliciae nec servum dominari principibus
200	19	11	doctrina viri per patientiam noscitur et gloria eius est iniqua praetergredi
200	19	12	sicut fremitus leonis ita et regis ira et sicut ros super herbam ita hilaritas eius
200	19	13	dolor patris filius stultus et tecta iugiter perstillantia litigiosa mulier
200	19	14	domus et divitiae dantur a patribus a Domino autem proprie uxor prudens
200	19	15	pigredo inmittit soporem et anima dissoluta esuriet
200	19	16	qui custodit mandatum custodit animam suam qui autem negligit vias suas
mortificabitur			
200	19	17	feneratur Domino qui miseretur pauperis et vicissitudinem suam reddet ei
200	19	18	erudi filium tuum ne desperes ad interfectionem autem eius ne ponas animam
tuam			
200	19	19	qui inpatiens est sustinebit damnum et cum rapuerit aliud adponet
200	19	20	audi consilium et suscipe disciplinam ut sis sapiens in novissimis tuis
200	19	21	multae cogitationes in corde viri voluntas autem Domini permanebit
200	19	22	homo indigens misericors est et melior pauper quam vir mendax
200	19	23	timor Domini ad vitam et in plenitudine commorabitur absque visitatione
pessimi			
200	19	24	abscondit piger manum suam sub ascella nec ad os suum applicat eam
200	19	25	pestilente flagellato stultus sapientior erit sin autem corripueris sapientem
intellegeat disciplinam			
200	19	26	qui adfligit patrem et fugat matrem ignominiosus est et infelix
200	19	27	non cesses fili audire doctrinam nec ignores sermones scientiae
200	19	28	testis iniquus deridet iudicium et os impiorum devorat iniquitatem
200	19	29	parata sunt derisoribus iudicia et mallei percutientes stultorum corporibus
200	20	1	luxuriosa res vinum et tumultuosa ebrietas quicumque his delectatur non erit
sapiens			
200	20	2	sicut rugitus leonis ita terror regis qui provocat eum peccat in animam suam
200	20	3	honor est homini qui separat se a contentionibus omnes autem stulti
miscentur contumeliis			
200	20	4	propter frigus piger arare noluit mendicabit ergo aestate et non dabitur ei
200	20	5	sicut aqua profunda sic consilium in corde viri sed homo sapiens exhauriet
illud			
200	20	6	multi homines misericordes vocantur virum autem fidelem quis inveniet
200	20	7	iustus qui ambulat in simplicitate sua beatos post se filios derelinquet
200	20	8	rex qui sedet in solio iudicii dissipat omne malum intuitu suo
200	20	9	quis potest dicere mundum est cor meum purus sum a peccato
200	20	10	pondus et pondus mensura et mensura utrumque abominabile est apud Deum
200	20	11	ex studiis suis intellegitur puer si munda et si recta sint opera eius
200	20	12	aurem audientem et oculum videntem Dominus fecit utrumque
200	20	13	noli diligere somnum ne te egestas opprimat aperi oculos tuos et saturare
panibus			
200	20	14	malum est malum est dicit omnis emptor et cum recesserit tunc gloriabitur
200	20	15	est aurum et multitudo gemmarum vas autem pretiosum labia scientiae
200	20	16	tolle vestimentum eius qui fideiussor extitit alieni et pro extraneis aufer
pignus ab eo			
200	20	17	suavis est homini panis mendacii et postea implebitur os eius calculo
200	20	18	cogitationes consiliis roborantur et gubernaculis tractanda sunt bella
200	20	19	ei qui revelat mysteria et ambulat fraudulenter et dilatat labia sua ne
commiscearis			
200	20	20	qui maledicit patri suo et matri extinguetur lucerna eius in mediis tenebris
200	20	21	hereditas ad quam festinatur in principio in novissimo benedictione carebit
200	20	22	ne dicas reddam malum expecta Dominum et liberabit te

200	20	23	abominatio est apud Deum pondus et pondus statera dolosa non est bona
200	20	24	a Domino diriguntur gressus viri quis autem hominum intellegere potest viam suam
200	20	25	ruina est hominis devorare sanctos et post vota tractare
200	20	26	dissipat impios rex sapiens et curvat super eos fornicem
200	20	27	lucerna Domini spiraculum hominis quae investigat omnia secreta ventris
200	20	28	misericordia et veritas custodiunt regem et roboratur clementia thronus eius
200	20	29	exultatio iuvenum fortitudo eorum et dignitas senum canities
200	20	30	livor vulneris absterget mala et plagae in secretioribus ventris
200	21	1	sicut divisiones aquarum ita cor regis in manu Domini quocumque voluerit inclinabit illud
200	21	2	omnis via viri recta sibi videtur adpendit autem corda Dominus
200	21	3	facere misericordiam et iudicium magis placent Domino quam victimae
200	21	4	exaltatio oculorum et dilatatio cordis lucerna impiorum peccatum
200	21	5	cogitationes robusti semper in abundantia omnis autem piger semper in egestate
200	21	6	qui congregat thesauros lingua mendacii vanus est et inpingetur ad laqueos mortis
200	21	7	rapinae impiorum detrahent eos quia noluerunt facere iudicium
200	21	8	perversa via viri aliena est qui autem mundus est rectum opus eius
200	21	9	melius est sedere in angulo domatis quam cum muliere litigiosa et in domo communi
200	21	10	anima impii desiderat malum non miserebitur proximo suo
200	21	11	multato pestilente sapientior erit parvulus et si sectetur sapientem sumet scientiam
200	21	12	excogitat iustus de domo impii ut detrahat impios in malum
200	21	13	qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis et ipse clamabit et non exaudietur
200	21	14	munus absconditum extinguet iras et donum in sinu indignationem maximam
200	21	15	gaudium iusto est facere iudicium et pavor operantibus iniquitatem
200	21	16	vir qui erraverit a via doctrinae in coetu gigantum commorabitur
200	21	17	qui diligit epulas in egestate erit qui amat vinum et pingua non ditabitur
200	21	18	pro iusto datur impius et pro rectis iniquus
200	21	19	melius est habitare in terra deserta quam cum muliere rixosa et iracunda
200	21	20	thesaurus desiderabilis et oleum in habitaculo iusti et inprudens homo dissipabit illud
200	21	21	qui sequitur iustitiam et misericordiam inveniet vitam et iustitiam et gloriam
200	21	22	civitatem fortium ascendit sapiens et destruxit robur fiduciae eius
200	21	23	qui custodit os suum et linguam suam custodit ab angustiis animam suam
200	21	24	superbus et arrogans vocatur indoctus qui in ira operatur superbiam
200	21	25	desideria occidunt pigrum noluerunt enim quicquam manus eius operari
200	21	26	tota die concupiscit et desiderat qui autem iustus est tribuet et non cessabit
200	21	27	hostiae impiorum abominabiles quia offeruntur ex scelere
200	21	28	testis mendax peribit vir oboediens loquitur victoriam
200	21	29	vir impius procaciter obfirmat vultum suum qui autem rectus est corrigit viam suam
200	21	30	non est sapientia non est prudentia non est consilium contra Dominum
200	21	31	equus paratur ad diem belli Dominus autem salutem tribuet
200	22	1	melius est nomen bonum quam divitiae multae super argentum et aurum gratia bona
200	22	2	dives et pauper obviaverunt sibi utriusque operator est Dominus
200	22	3	callidus vidit malum et abscondit se innocens pertransiit et adflictus est

damno			
200	22	4	finis modestiae timor Domini divitiae et gloria et vita
200	22	5	arma et gladii in via perversi custos animae suae longe recedit ab eis
200	22	6	proverbium est adulescens iuxta viam suam etiam cum senuerit non recedet
ab ea			
200	22	7	dives pauperibus imperat et qui accipit mutuuum servus est fenerantis
200	22	8	qui seminat iniquitatem metet mala et virga irae suae consummabitur
200	22	9	qui pronus est ad misericordiam benedicetur de panibus enim suis dedit
pauperi			
200	22	10	eice derisorem et exhibit cum eo iurgium cessabuntque causae et contumeliae
200	22	11	qui diligit cordis munditiam propter gratiam labiorum suorum habebit
amicum regem			
200	22	12	oculi Domini custodiunt scientiam et subplantantur verba iniqui
200	22	13	dicit piger leo foris in medio platearum occidendus sum
200	22	14	fovea profunda os alienae cui iratus est Dominus incidet in eam
200	22	15	stultitia conligata est in corde pueri et virga disciplinae fugabit eam
200	22	16	qui calumniatur pauperem ut augeat divitias suas dabit ipse ditiori et egebit
200	22	17	inclina aurem tuam et audi verba sapientium adpone autem cor ad doctrinam
meam			
200	22	18	quae pulchra erit tibi cum servaveris eam in ventre tuo et redundabit in labiis
tuis			
200	22	19	ut sit in Domino fiducia tua unde et ostendi eam tibi hodie
200	22	20	ecce descripsi eam tibi tripliciter in cogitationibus et scientia
200	22	21	ut ostenderem tibi firmitatem et eloquia veritatis respondere ex his illi qui
misit te			
200	22	22	non facias violentiam pauperi quia pauper est neque conteras egenum in porta
200	22	23	quia Dominus iudicabit causam eius et configet eos qui confixerint animam
eius			
200	22	24	noli esse amicus homini iracundo neque ambules cum viro furioso
200	22	25	ne forte discas semitas eius et sumas scandalum animae tuae
200	22	26	noli esse cum his qui defigunt manus suas et qui vades se offerunt pro debitis
200	22	27	si enim non habes unde restituas quid causae est ut tollat operimentum de
cubili tuo			
200	22	28	ne transgrediaris terminos antiquos quos posuerunt patres tui
200	22	29	vidisti virum velocem in opere suo coram regibus stabit nec erit ante
ignobiles			
200	23	1	quando sederis ut comedas cum principe diligenter adtende quae posita sunt
ante faciem tuam			
200	23	2	et statue cultrum in gutture tuo si tamen habes in potestate animam tuam
200	23	3	ne desideres de cibis eius in quo est panis mendacii
200	23	4	noli laborare ut diteris sed prudentiae tuae pone modum
200	23	5	ne erigas oculos tuos ad opes quas habere non potes quia facient sibi pinnas
quasi aquilae et avolabunt in caelum			
200	23	6	ne comedas cum homine invidio et ne desideres cibos eius
200	23	7	quoniam in similitudinem arioli et conectoris aestimat quod ignorat comede
et bibe dicet tibi et mens eius non est tecum			
200	23	8	cibos quos comederas evomes et perdes pulchros sermones tuos
200	23	9	in auribus insipientium ne loquaris quia despicient doctrinam eloquii tui
200	23	10	ne adtingas terminos parvulorum et agrum pupillorum ne introeas
200	23	11	propinquus enim eorum Fortis est et ipse iudicabit contra te causam illorum
200	23	12	ingrediatur ad doctrinam cor tuum et aures tuae ad verba scientiae
200	23	13	noli subtrahere a puero disciplinam si enim percusseris eum virga non

moriatur

200 23 14 tu virga percuties eum et animam eius de inferno liberabis
200 23 15 fili mi si sapiens fuerit animus tuus gaudebit tecum cor meum
200 23 16 et exultabunt renes mei cum locuta fuerint rectum labia tua
200 23 17 non aemuletur cor tuum peccatores sed in timore Domini esto tota die
200 23 18 quia habebis spem in novissimo et praestolatio tua non auferetur
200 23 19 audi fili mi et esto sapiens et dirige in via animum tuum
200 23 20 noli esse in conviviis potatorum nec in comensationibus eorum qui carnes ad

vescendum conferunt

200 23 21 quia vacantes potibus et dantes symbola consumentur et vestietur pannis

dormitatio

200 23 22 audi patrem tuum qui genuit te et ne contempnas cum senuerit mater tua
200 23 23 veritatem eme et noli vendere sapientiam et doctrinam et intellegentiam
200 23 24 exultat gaudio pater iusti qui sapientem genuit laetabitur in eo
200 23 25 gaudeat pater tuus et mater tua et exultet quae genuit te
200 23 26 praebe fili mi cor tuum mihi et oculi tui vias meas custodiant
200 23 27 fovea enim profunda est meretrix et puteus angustus aliena
200 23 28 insidiatur in via quasi latro et quos incautos viderit interficit
200 23 29 cui vae cuius patri vae cui rixae cui foveae cui sine causa vulnera cui suffusio

oculorum

200 23 30 nonne his qui morantur in vino et student calicibus epotandis
200 23 31 ne intuearis vinum quando flavescit cum splenduerit in vitro color eius

ingreditur blande

200 23 32 sed in novissimo mordebit ut coluber et sicut regulus venena diffundet
200 23 33 oculi tui videbunt extraneas et cor tuum loquetur perversa
200 23 34 et eris sicut dormiens in medio mari et quasi sopitus gubernator amisso clavo
200 23 35 et dices verberaverunt me sed non dolui traxerunt me et ego non sensi quando

evigilabo et rursus vina repperiam

200 24 1 ne aemuleris viros malos nec desideres esse cum eis
200 24 2 quia rapinas meditatur mens eorum et fraudes labia eorum loquuntur
200 24 3 sapientia aedificabitur domus et prudentia roborabitur
200 24 4 in doctrina replebuntur cellaria universa substantia pretiosa et pulcherrima
200 24 5 vir sapiens et fortis est et vir doctus robustus et validus
200 24 6 quia cum dispositione initur bellum et erit salus ubi multa consilia sunt
200 24 7 excelsa stulto sapientia in porta non aperiet os suum
200 24 8 qui cogitat malefacere stultus vocabitur
200 24 9 cogitatio stulti peccatum est et abominatio hominum detractor
200 24 10 si desperaveris lassus in die angustiae inminuetur fortitudo tua
200 24 11 erue eos qui ducuntur ad mortem et qui trahuntur ad interitum liberare ne

cesses

200 24 12 si dixeris vires non suppetunt qui inspector est cordis ipse intellegit et
servatorem animae tuae nihil fallit reddetque homini iuxta opera sua

200 24 13 comede fili mi mel quia bonum est et favum dulcissimum gutturi tuo

200 24 14 sic et doctrina sapientiae animae tuae quam cum inveneris habebis in
novissimis et spes tua non peribit

200 24 15 ne insidieris et quaeras impietatem in domo iusti neque vastes requiem eius

200 24 16 septies enim cadet iustus et resurget impii autem corrueant in malum

200 24 17 cum ceciderit inimicus tuus ne gaudeas et in ruina eius ne exultet cor tuum

200 24 18 ne forte videat Dominus et displiceat ei et auferat ab eo iram suam

200 24 19 ne contendas cum pessimis nec aemuleris impios

200 24 20 quoniam non habent futurorum spem mali et lucerna impiorum extinguetur

200 24 21 time Dominum fili mi et regem et cum detractoribus non commiscearis

200	24	22	quoniam repente consurget perditio eorum et ruinam utriusque quis novit
200	24	23	haec quoque sapientibus cognoscere personam in iudicio non est bonum
200	24	24	qui dicit impio iustus es maledicent ei populi et detestabuntur eum tribus
200	24	25	qui arguunt laudabuntur et super ipsos veniet benedictio
200	24	26	labia deosculabitur qui recta verba respondet
200	24	27	praepara foris opus tuum et diligenter exerce agrum tuum ut postea aedifices domum tuam
200	24	28	ne sis testis frustra contra proximum tuum nec lactes quemquam labiis tuis
200	24	29	ne dicas quomodo fecit mihi sic faciam ei reddam unicuique secundum opus suum
200	24	30	per agrum hominis pigri transivi et per vineam viri stulti
200	24	31	et ecce totum repleverant urticae operuerant superficiem eius spinae et maceria lapidum destructa erat
200	24	32	quod cum vidissem posui in corde meo et exemplo didici disciplinam
200	24	33	parum inquam dormies modicum dormitabis pauxillum manus conseres ut quiescas
200	24	34	et veniet quasi cursor egestas tua et mendicitas quasi vir armatus
200	25	1	haec quoque parabolae Salomonis quas transtulerunt viri Ezechiae regis Iuda
200	25	2	gloria Dei celare verbum et gloria regum investigare sermonem
200	25	3	caelum sursum et terra deorsum et cor regum inscrutabile
200	25	4	aufer robiginem de argento et egredietur vas purissimum
200	25	5	aufer impietatem de vultu regis et firmabitur iustitia thronus eius
200	25	6	ne gloriosus appareas coram rege et in loco magnorum ne steteris
200	25	7	melius est enim ut dicatur tibi ascende huc quam ut humiliaris coram principe
200	25	8	quae viderunt oculi tui ne proferas in iurgio cito ne postea emendare non possis cum dehonestaveris amicum tuum
200	25	9	causam tuam tracta cum amico tuo et secretum extraneo non reveles
200	25	10	ne forte insultet tibi cum audierit et exprobrare non cesset
200	25	11	mala aurea in lectis argenteis qui loquitur verbum in tempore suo
200	25	12	inauris aurea et margaritum fulgens qui arguit sapientem et aurem oboedientem
200	25	13	sicut frigus nivis in die messis ita legatus fidelis ei qui misit eum animam illius requiescere facit
200	25	14	nubes et ventus et pluviae non sequentes vir gloriosus et promissa non conplens
200	25	15	patientia lenietur princeps et lingua mollis confringet duritiam
200	25	16	mel invenisti comede quod sufficit tibi ne forte saturatus evomas illud
200	25	17	subtrahe pedem tuum de domo proximi tui nequando satiatus oderit te
200	25	18	iaculum et gladius et sagitta acuta homo qui loquitur contra proximum suum testimonium falsum
200	25	19	dens putridus et pes lapsus qui sperat super infideli in die angustiae
200	25	20	et amittit pallium in die frigoris acetum in nitro et qui cantat carmina cordi pessimo
200	25	21	si esurierit inimicus tuus ciba illum et si sitierit da ei aquam bibere
200	25	22	prunam enim congregabis super caput eius et Dominus reddet tibi
200	25	23	ventus aquilo dissipat pluvias et facies tristis linguam detrahentem
200	25	24	melius est sedere in angulo domatis quam cum muliere litigiosa et in domo communi
200	25	25	aqua frigida animae sitiendi et nuntius bonus de terra longinqua
200	25	26	fons turbatus pede et vena corrupta iustus cadens coram impio
200	25	27	sicut qui mel multum comedit non est ei bonum sic qui scrutator est maiestatis opprimitur gloria

200	25	28	sicut urbs patens et absque murorum ambitu ita vir qui non potest in loquendo cohibere spiritum suum
200	26	1	quomodo nix aestate et pluvia in messe sic indecens est stulto gloria
200	26	2	sicut avis ad alia transvolans et passer quolibet vadens sic maledictum frustra prolatum in quempiam superveniet
200	26	3	flagellum equo et camus asino et virga dorso imprudentium
200	26	4	ne respondeas stulto iuxta stultitiam suam ne efficiaris ei similis
200	26	5	responde stulto iuxta stultitiam suam ne sibi sapiens esse videatur
200	26	6	claudus pedibus et iniquitatem bibens qui mittit verba per nuntium stultum
200	26	7	quomodo pulchras frustra habet claudus tibias sic indecens est in ore stultorum parabola
200	26	8	sicut qui mittit lapidem in acervum Mercurii ita qui tribuit insipienti honorem
200	26	9	quomodo si spina nascatur in manu temulenti sic parabola in ore stultorum
200	26	10	iudicium determinat causas et qui inponit stulto silentium iras mitigat
200	26	11	sicut canis qui revertitur ad vomitum suum sic imprudens qui iterat stultitiam suam
200	26	12	vidisti hominem sapientem sibi videri magis illo spem habebit stultus
200	26	13	dicit piger leaena in via leo in itineribus
200	26	14	sicut ostium vertitur in cardine suo ita piger in lectulo suo
200	26	15	abscondit piger manus sub ascellas suas et laborat si ad os suum eas converterit
200	26	16	sapientior sibi piger videtur septem viris loquentibus sententias
200	26	17	sicut qui adprehendit auribus canem sic qui transit et inpatiens commiscetur rixae alterius
200	26	18	sicut noxius est qui mittit lanceas et sagittas et mortem
200	26	19	sic vir qui fraudulententer nocet amico suo et cum fuerit deprehensus dicit ludens feci
200	26	20	cum defecerint ligna extinguetur ignis et susurrone subtracto iurgia conquiescunt
200	26	21	sicut carbones ad prunam et ligna ad ignem sic homo iracundus suscitatur rixas
200	26	22	verba susurronis quasi simplicia et ipsa perveniunt ad intima ventris
200	26	23	quomodo si argento sordido ornare velis vas fictile sic labia tumentia cum pessimo corde sociata
200	26	24	labiis suis intellegitur inimicus cum in corde tractaverit dolos
200	26	25	quando submiserit vocem suam ne credideris ei quoniam septem nequitiae sunt in corde illius
200	26	26	qui operit odium fraudulententer revelabitur malitia eius in concilio
200	26	27	qui fodit foveam incidet in eam et qui volvit lapidem revertetur ad eum
200	26	28	lingua fallax non amat veritatem et os lubricum operatur ruinas
200	27	1	ne glorieris in crastinum ignorans quid superventura pariat dies
200	27	2	laudet te alienus et non os tuum extraneus et non labia tua
200	27	3	grave est saxum et onerosa harena sed ira stulti utroque gravior
200	27	4	ira non habet misericordiam nec erumpens furor et impetum concitati ferre quis poterit
200	27	5	melior est manifesta correptio quam amor absconditus
200	27	6	meliora sunt vulnera diligentis quam fraudulenta odientis oscula
200	27	7	anima saturata calcabit favum anima esuriens et amarum pro dulce sumet
200	27	8	sicut avis transmigrans de nido suo sic vir qui relinquit locum suum
200	27	9	unguento et variis odoribus delectatur cor et bonis amici consiliis anima dulcoratur
200	27	10	amicum tuum et amicum patris tui ne dimiseris et domum fratris tui ne ingrediaris in die afflictionis tuae melior est vicinus iuxta quam frater procul

200	27	11	stude sapientiae fili mi et laetifica cor meum ut possim exprobranti respondere sermonem
200	27	12	astutus videns malum absconditus est parvuli transeuntes sustinere dispendia
200	27	13	tolle vestimentum eius qui spondit pro extraneo et pro alienis auferto pignus
200	27	14	qui benedicit proximo suo voce grandi de nocte consurgens maledicenti similis erit
200	27	15	tecta perstillantia in die frigoris et litigiosa mulier comparantur
200	27	16	qui retinet eam quasi qui ventum teneat et oleum dexteræ suæ vocabit
200	27	17	ferrum ferro acuitur et homo exacuit faciem amici sui
200	27	18	qui servat ficum comedet fructus eius et qui custos est domini sui glorificabitur
200	27	19	quomodo in aquis resplendent vultus prospicientium sic corda hominum manifesta sunt prudentibus
200	27	20	infernus et perditio non replentur similiter et oculi hominum insatiabiles
200	27	21	quomodo probatur in conflatorio argentum et in fornace aurum sic probatur homo ore laudantis
200	27	22	si contuderis stultum in pila quasi tisanas feriente desuper pilo non auferetur ab eo stultitia eius
200	27	23	diligenter agnosce vultum pecoris tui tuosque greges considera
200	27	24	non enim habebis iugiter potestatem sed corona tribuetur in generatione generationum
200	27	25	aperta sunt prata et apparuerunt herbae virentes et collecta sunt faena de montibus
200	27	26	agni ad vestimentum tuum et hedi agri pretium
200	27	27	sufficiat tibi lac caprarum in cibos tuos in necessaria domus tuæ et ad victum ancillis tuis
200	28	1	fugit impius nemine persequente iustus autem quasi leo confidens absque terrore erit
200	28	2	propter peccata terræ multi principes eius et propter hominis sapientiam et horum scientiam quæ dicuntur vita ducis longior erit
200	28	3	vir pauper calumnians pauperes similis imbri vehementi in quo paratur fames
200	28	4	qui derelinquunt legem laudant impium qui custodiunt succenduntur contra eum
200	28	5	viri mali non cogitant iudicium qui autem requirunt Dominum animadvertunt omnia
200	28	6	melior est pauper ambulans in simplicitate sua quam dives pravis itineribus
200	28	7	qui custodit legem filius sapiens est qui pascit comesatores confundit patrem suum
200	28	8	qui coacervat divitias usuris et fenore liberali in pauperes congregat eas
200	28	9	qui declinat aurem suam ne audiat legem oratio eius erit execrabilis
200	28	10	qui decipit iustos in via mala in interitu suo corruet et simplices possidebunt bona
200	28	11	sapiens sibi videtur vir dives pauper autem prudens scrutabitur eum
200	28	12	in exultatione iustorum multa gloria regnantibus impiis ruinae hominum
200	28	13	qui abscondit scelera sua non dirigitur qui confessus fuerit et reliquerit ea misericordiam consequetur
200	28	14	beatus homo qui semper est pavidus qui vero mentis est duræ corruet in malum
200	28	15	leo rugiens et ursus esuriens princeps impius super populum pauperem
200	28	16	dux indigens prudentia multos opprimet per calumniam qui autem odit avaritiam longi fient dies eius

200	28	17	hominem qui calumniatur animae sanguinem si usque ad lacum fugerit nemo sustentet
200	28	18	qui ambulat simpliciter salvus erit qui perversis ingreditur viis concidet semel
200	28	19	qui operatur terram suam saturabitur panibus qui sectatur otium replebitur egestate
200	28	20	vir fidelis multum laudabitur qui autem festinat ditari non erit innocens
200	28	21	qui cognoscit in iudicio faciem non facit bene iste et pro buccella panis deserit veritatem
200	28	22	vir qui festinat ditari et aliis invidet ignorat quod egestas superveniat ei
200	28	23	qui corripit hominem gratiam postea inveniet apud eum magis quam ille qui per linguae blandimenta decipit
200	28	24	qui subtrahit aliquid a patre suo et matre et dicit hoc non est peccatum particeps homicidae est
200	28	25	qui se iactat et dilatat iurgia concitat qui sperat in Domino saginabitur
200	28	26	qui confidit in corde suo stultus est qui autem graditur sapienter iste salvabitur
200	28	27	qui dat pauperi non indigebit qui despicit deprecantem sustinebit penuriam
200	28	28	cum surrexerint impii abscondentur homines cum illi perierint multiplicabuntur iusti
200	29	1	viro qui corripientem dura cervice contemnit repentinus superveniet interitus et eum sanitas non sequitur
200	29	2	in multiplicatione iustorum laetabitur vulgus cum impii sumpserint principatum gemet populus
200	29	3	vir qui amat sapientiam laetificat patrem suum qui autem nutrit scorta perdet substantiam
200	29	4	rex iustus erigit terram vir avarus destruet eam
200	29	5	homo qui blandis fictisque sermonibus loquitur amico suo rete expandit gressibus eius
200	29	6	peccantem virum iniquum involvet laqueus et iustus laudabit atque gaudebit
200	29	7	novit iustus causam pauperum impius ignorat scientiam
200	29	8	homines pestilentes dissipant civitatem sapientes avertunt furorem
200	29	9	vir sapiens si cum stulto contenderit sive irascatur sive rideat non inveniet requiem
200	29	10	viri sanguinum oderunt simplicem iusti quaerunt animam eius
200	29	11	totum spiritum suum profert stultus sapiens differt et reservat in posterum
200	29	12	princeps qui libenter audit verba mendacii omnes ministros habebit impios
200	29	13	pauper et creditor obviam fuerunt sibi utriusque inluminator est Dominus
200	29	14	rex qui iudicat in veritate pauperes thronus eius in aeternum firmabitur
200	29	15	virga atque correptio tribuet sapientiam puer autem qui dimittitur voluntati suae confundet matrem suam
200	29	16	in multiplicatione impiorum multiplicabuntur scelera et iusti ruinas eorum videbunt
200	29	17	erudi filium tuum et refrigerabit te et dabit delicias animae tuae
200	29	18	cum prophetia defecerit dissipabitur populus qui custodit legem beatus est
200	29	19	servus verbis non potest erudiri quia quod dicis intellegit et respondere contemnit
200	29	20	vidisti hominem velocem ad loquendum stulti magis speranda est quam illius correptio
200	29	21	qui delicate a pueritia nutrit servum suum postea illum sentiet contumacem
200	29	22	vir iracundus provocat rixas et qui ad indignandum facilis est erit ad peccata proclivior
200	29	23	superbum sequitur humilitas et humilem spiritu suscipiet gloria

200 29 24 qui cum fure partitur odit animam suam adiurantem audit et non indicat
 200 29 25 qui timet hominem cito corruet qui sperat in Domino sublevabitur
 200 29 26 multi requirunt faciem principis et a Domino iudicium egreditur singulorum
 200 29 27 abominantur iusti virum impium et abominantur impii eos qui in recta sunt
 via
 200 30 1 verba Congregantis filii Vomantis visio quam locutus est vir cum quo est
 Deus et qui Deo secum morante confortatus ait
 200 30 2 stultissimus sum virorum et sapientia hominum non est mecum
 200 30 3 non didici sapientiam et non novi sanctorum scientiam
 200 30 4 quis ascendit in caelum atque descendit quis continuit spiritum manibus suis
 quis conligavit aquas quasi in vestimento quis suscitavit omnes terminos terrae quod nomen eius et
 quod nomen filii eius si nosti
 200 30 5 omnis sermo Dei ignitus clypeus est sperantibus in se
 200 30 6 ne addas quicquam verbis illius et arguaris inveniariisque mendax
 200 30 7 duo rogavi te ne deneges mihi antequam moriar
 200 30 8 vanitatem et verba mendacia longe fac a me mendicitatem et divitias ne
 dederis mihi tribue tantum victui meo necessaria
 200 30 9 ne forte saturatus inliciar ad negandum et dicam quis est Dominus et egestate
 compulsus furer et peierem nomen Dei mei
 200 30 10 ne accuses servum ad dominum suum ne forte maledicat tibi et corruas
 200 30 11 generatio quae patri suo maledicit et quae non benedicit matri suae
 200 30 12 generatio quae sibi munda videtur et tamen non est lota a sordibus suis
 200 30 13 generatio cuius excelsi sunt oculi et palpebrae eius in alta subrectae
 200 30 14 generatio quae pro dentibus gladios habet et commandit molaribus suis ut
 comedat inopes de terra et pauperes ex hominibus
 200 30 15 sanguisugae duae sunt filiae dicentes adfer adfer tria sunt insaturabilia et
 quartum quod numquam dicit sufficit
 200 30 16 infernus et os vulvae et terra quae non satiatur aqua ignis vero numquam dicit
 sufficit
 200 30 17 oculum qui subsannat patrem et qui despicit partum matris suae effodiant
 corvi de torrentibus et comedant illum filii aquilae
 200 30 18 tria sunt difficilia mihi et quartum penitus ignoro
 200 30 19 viam aquilae in caelo viam colubri super petram viam navis in medio mari et
 viam viri in adolescentula
 200 30 20 talis est via mulieris adulterae quae comedit et tergens os suum dicit non sum
 operata malum
 200 30 21 per tria movetur terra et quartum non potest sustinere
 200 30 22 per servum cum regnaverit per stultum cum saturatus fuerit cibo
 200 30 23 per odiosam mulierem cum in matrimonio fuerit adsumpta et per ancillam
 cum heres fuerit dominae suae
 200 30 24 quattuor sunt minima terrae et ipsa sunt sapientiora sapientibus
 200 30 25 formicae populus infirmus quae praeparant in messe cibum sibi
 200 30 26 lepusculus plebs invalida quae conlocat in petra cubile suum
 200 30 27 regem lucusta non habet et egreditur universa per turmas
 200 30 28 stilio manibus nititur et moratur in aedibus regis
 200 30 29 tria sunt quae bene gradiuntur et quartum quod incedit feliciter
 200 30 30 leo fortissimus bestiarum ad nullius pavebit occursum
 200 30 31 gallus succinctus lumbos et aries nec est rex qui resistat ei
 200 30 32 et qui stultus apparuit postquam elatus est in sublime si enim intellexisset ori
 inposuisset manum
 200 30 33 qui autem fortiter premit ubera ad eliciendum lac exprimit butyrum et qui
 vehementer emungitur elicit sanguinem et qui provocat iras producit discordias

200	31	1	verba Lamuhel regis visio qua erudivit eum mater sua
200	31	2	quid dilecte mi quid dilecte uteri mei quid dilecte votorum meorum
200	31	3	ne dederis mulieribus substantiam tuam et vias tuas ad delendos reges
200	31	4	noli regibus o Lamuhel noli regibus dare vinum quia nullum secretum est ubi regnat ebrietas
200	31	5	ne forte bibat et obliviscatur iudiciorum et mutet causam filiorum pauperis
200	31	6	date siceram maerentibus et vinum his qui amaro sunt animo
200	31	7	bibant ut obliviscantur egestatis suae et doloris non recordentur amplius
200	31	8	aperi os tuum muto et causis omnium filiorum qui pertranseunt
200	31	9	aperi os tuum decerne quod iustum est et iudica inopem et pauperem
200	31	10	aleph mulierem fortem quis inveniet procul et de ultimis finibus pretium eius
200	31	11	beth confidit in ea cor viri sui et spoliis non indigebit
200	31	12	gimel reddet ei bonum et non malum omnibus diebus vitae suae
200	31	13	deleth quaesivit lanam et linum et operata est consilio manuum suarum
200	31	14	he facta est quasi navis institoris de longe portat panem suum
200	31	15	vav et de nocte surrexit deditque praedam domesticis suis et cibaria ancillis suis
200	31	16	zai consideravit agrum et emit eum de fructu manuum suarum plantavit vineam
200	31	17	heth accinxit fortitudine lumbos suos et roboravit brachium suum
200	31	18	teth gustavit quia bona est negotiatio eius non extinguetur in nocte lucerna illius
200	31	19	ioth manum suam misit ad fortia et digiti eius adprehenderunt fusum
200	31	20	caph manum suam aperuit inopi et palmas suas extendit ad pauperem
200	31	21	lameth non timebit domui suae a frigoribus nivis omnes enim domestici eius vestiti duplicibus
200	31	22	mem stragulam vestem fecit sibi byssus et purpura indumentum eius
200	31	23	nun nobilis in portis vir eius quando sederit cum senatoribus terrae
200	31	24	samech sindonem fecit et vendidit et cingulum tradidit Chananeo
200	31	25	ain fortitudo et decor indumentum eius et ridebit in die novissimo
200	31	26	phe os suum aperuit sapientiae et lex clementiae in lingua eius
200	31	27	sade considerat semitas domus suae et panem otiosa non comedet
200	31	28	coph surrexerunt filii eius et beatissimam praedicaverunt vir eius et laudavit eam
200	31	29	res multae filiae congregaverunt divitias tu supergressa es universas
200	31	30	sin fallax gratia et vana est pulchritudo mulier timens Dominum ipsa laudabitur
210	1	1	verba Ecclesiastes filii David regis Hierusalem
210	1	2	vanitas vanitatum dixit Ecclesiastes vanitas vanitatum omnia vanitas
210	1	3	quid habet amplius homo de universo labore suo quod laborat sub sole
210	1	4	generatio praeterit et generatio advenit terra vero in aeternum stat
210	1	5	oritur sol et occidit et ad locum suum revertitur ibique renascens
210	1	6	gyrat per meridiem et flectitur ad aquilonem lustrans universa circuitu pergit spiritus et in circulos suos regreditur
210	1	7	omnia flumina intrant mare et mare non redundat ad locum unde exeunt flumina revertuntur ut iterum fluant
210	1	8	cunctae res difficiles non potest eas homo explicare sermone non saturatur oculus visu nec auris impletur auditu
210	1	9	quid est quod fuit ipsum quod futurum est quid est quod factum est ipsum quod fiendum est
210	1	10	nihil sub sole novum nec valet quisquam dicere ecce hoc recens est iam enim praecessit in saeculis quae fuerunt ante nos

210 1 11 non est priorum memoria sed nec eorum quidem quae postea futura sunt erit recordatio apud eos qui futuri sunt in novissimo

210 1 12 ego Ecclesiastes fui rex Israhel in Hierusalem

210 1 13 et proposui in animo meo quaerere et investigare sapienter de omnibus quae fiunt sub sole hanc occupationem pessimam dedit Deus filiis hominum ut occuparentur in ea

210 1 14 vidi quae fiunt cuncta sub sole et ecce universa vanitas et adflictio spiritus

210 1 15 perversi difficile corriguntur et stultorum infinitus est numerus

210 1 16 locutus sum in corde meo dicens ecce magnus effectus sum et praecessi sapientia omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem et mens mea contemplata est multa sapienter et didicit

210 1 17 dedique cor meum ut scirem prudentiam atque doctrinam erroresque et stultitiam et agnovi quod in his quoque esset labor et adflictio spiritus

210 1 18 eo quod in multa sapientia multa sit indignatio et qui addit scientiam addat et laborem

210 2 1 dixi ego in corde meo vadam et affluam deliciis et fruar bonis et vidi quod hoc quoque esset vanitas

210 2 2 risum reputavi errorem et gaudio dixi quid frustra deciperis

210 2 3 cogitavi in corde meo abstrahere a vino carnem meam ut animum meum transferrem ad sapientiam devitaremque stultitiam donec viderem quid esset utile filiis hominum quod facto opus est sub sole numero dierum vitae suae

210 2 4 magnificavi opera mea aedificavi mihi domos plantavi vineas

210 2 5 feci hortos et pomeria et consevi ea cuncti generis arboribus

210 2 6 extruxi mihi piscinas aquarum ut inrigarem silvam lignorum germinantium

210 2 7 possedi servos et ancillas multamque familiam habui armenta quoque et magnos ovium greges ultra omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem

210 2 8 coacervavi mihi argentum et aurum et substantias regum ac provinciarum feci mihi cantores et cantrices et delicias filiorum hominum scyphos et urceos in ministerio ad vina fundenda

210 2 9 et supergressus sum opibus omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem sapientia quoque perseveravit mecum

210 2 10 et omnia quae desideraverunt oculi mei non negavi eis nec prohibui cor quin omni voluptate frueretur et oblectaret se in his quae paraveram et hanc ratus sum partem meam si uterer labore meo

210 2 11 cumque me convertissem ad universa opera quae fecerant manus meae et ad labores in quibus frustra sudaveram vidi in omnibus vanitatem et adflictionem animi et nihil permanere sub sole

210 2 12 transivi ad contemplandam sapientiam erroresque et stultitiam quid est inquam homo ut sequi possit regem factorem suum

210 2 13 et vidi quia tantum praecederet sapientia stultitiam quantum differt lux tenebris

210 2 14 sapientis oculi in capite eius stultus in tenebris ambulat et didici quod unus utriusque esset interitus

210 2 15 et dixi in corde meo si unus et stulti et meus occasus erit quid mihi prodest quod maiorem sapientiae dedi operam locutusque cum mente mea animadverti quod hoc quoque esset vanitas

210 2 16 non enim erit memoria sapientis similiter ut stulti in perpetuum et futura tempora oblivione cuncta pariter obruent moritur doctus similiter et indoctus

210 2 17 et idcirco taeduit me vitae meae videntem mala esse universa sub sole et cuncta vanitatem atque adflictionem spiritus

210 2 18 rursum detestatus sum omnem industriam meam quae sub sole studiosissime laboravi habiturus heredem post me

210 2 19 quem ignoro utrum sapiens an stultus futurus sit et dominabitur in laboribus

meis quibus desudavi et sollicitus fui et est quicquam tam vanum
 210 2 20 unde cessavi renuntiavitque cor meum ultra laborare sub sole
 210 2 21 nam cum alius laboret in sapientia et doctrina et sollicitudine homini otioso
 quaesita dimittit et hoc ergo vanitas et magnum malum
 210 2 22 quid enim proderit homini de universo labore suo et adflictione spiritus qua
 sub sole cruciatus est
 210 2 23 cuncti dies eius doloribus et aerumnis pleni sunt nec per noctem mente
 requiescit et haec non vanitas est
 210 2 24 nonne melius est comedere et bibere et ostendere animae suae bona de
 laboribus suis et hoc de manu Dei est
 210 2 25 quis ita vorabit et deliciis affluet ut ego
 210 2 26 homini bono in conspectu suo dedit Deus sapientiam et scientiam et laetitiam
 peccatori autem dedit adflictionem et curam superfluum ut addat et congreget et tradat ei qui placuit
 Deo sed et hoc vanitas et cassa sollicitudo mentis
 210 3 1 omnia tempus habent et suis spatiis transeunt universa sub caelo
 210 3 2 tempus nascendi et tempus moriendi tempus plantandi et tempus evellendi
 quod plantatum est
 210 3 3 tempus occidendi et tempus sanandi tempus destruendi et tempus aedificandi
 210 3 4 tempus flendi et tempus ridendi tempus plangendi et tempus saltandi
 210 3 5 tempus spargendi lapides et tempus colligendi tempus amplexandi et tempus
 longe fieri a complexibus
 210 3 6 tempus acquirendi et tempus perdendi tempus custodiendi et tempus
 abiciendi
 210 3 7 tempus scindendi et tempus consuendi tempus tacendi et tempus loquendi
 210 3 8 tempus dilectionis et tempus odii tempus belli et tempus pacis
 210 3 9 quid habet amplius homo de labore suo
 210 3 10 vidi adflictionem quam dedit Deus filiis hominum ut distendantur in ea
 210 3 11 cuncta fecit bona in tempore suo et mundum tradidit disputationi eorum ut
 non inveniatur homo opus quod operatus est Deus ab initio usque ad finem
 210 3 12 et cognovi quod non esset melius nisi laetari et facere bene in vita sua
 210 3 13 omnis enim homo qui comedit et bibit et videt bonum de labore suo hoc
 donum Dei est
 210 3 14 didici quod omnia opera quae fecit Deus perseverent in perpetuum non
 possumus eis quicquam addere nec auferre quae fecit Deus ut timeatur
 210 3 15 quod factum est ipsum permanet quae futura sunt iam fuerunt et Deus
 instaurat quod abiit
 210 3 16 vidi sub sole in loco iudicii impietatem et in loco iustitiae iniquitatem
 210 3 17 et dixi in corde meo iustum et impium iudicabit Deus et tempus omni rei tunc
 erit
 210 3 18 dixi in corde meo de filiis hominum ut probaret eos Deus et ostenderet
 similes esse bestiis
 210 3 19 idcirco unus interitus est hominis et iumentorum et aequa utriusque condicio
 sicut moritur homo sic et illa moriuntur similiter spirant omnia et nihil habet homo iumento amplius
 cuncta subiacent vanitati
 210 3 20 et omnia pergunt ad unum locum de terra facta sunt et in terram pariter
 revertentur
 210 3 21 quis novit si spiritus filiorum Adam ascendat sursum et si spiritus
 iumentorum descendat deorsum
 210 3 22 et deprehendi nihil esse melius quam laetari hominem in opere suo et hanc
 esse partem illius quis enim eum adducet ut post se futura cognoscat
 210 4 1 verti me ad alia et vidi calumnias quae sub sole geruntur et lacrimas
 innocentum et consolatorem neminem nec posse resistere eorum violentiae cunctorum auxilio

destitutos
 21O 4 2 et laudavi magis mortuos quam viventes
 21O 4 3 et feliciorum utroque iudicavi qui necdum natus est nec vidit mala quae sub
 sole fiunt
 21O 4 4 rursum contemplatus omnes labores hominum et industrias animadverti
 patere invidiae proximi et in hoc ergo vanitas et cura superflua est
 21O 4 5 stultus complicat manus suas et comedit carnes suas dicens
 21O 4 6 melior est pugillus cum requie quam plena utraque manus cum labore et
 afflictione animi
 21O 4 7 considerans repperi et aliam vanitatem sub sole
 21O 4 8 unus est et secundum non habet non filium non fratrem et tamen laborare non
 cessat nec satiantur oculi eius divitiis nec recogitat dicens cui laboro et fraudo animam meam bonis
 in hoc quoque vanitas est et afflictio pessima
 21O 4 9 melius ergo est duos simul esse quam unum habent enim emolumentum
 societatis suae
 21O 4 10 si unus ceciderit ab altero fulcietur vae soli quia cum ruerit non habet
 sublevantem
 21O 4 11 et si dormierint duo fovebuntur mutuo unus quomodo calefiet
 21O 4 12 et si quispiam praevaluerit contra unum duo resistent ei funiculus triplex
 difficile rumpitur
 21O 4 13 melior est puer pauper et sapiens rege sene et stulto qui nescit providere in
 posterum
 21O 4 14 quod et de carcere catenisque interdum quis egrediatur ad regnum et alius
 natus in regno inopia consumatur
 21O 4 15 vidi cunctos viventes qui ambulant sub sole cum adolescente secundo qui
 consurgit pro eo
 21O 4 16 infinitus numerus est populi omnium qui fuerunt ante eum et qui postea futuri
 sunt non laetabuntur in eo sed et hoc vanitas et afflictio spiritus
 21O 4 17 custodi pedem tuum ingrediens domum Dei multo enim melior est
 oboedientia quam stultorum victimae qui nesciunt quid faciant mali
 21O 5 1 ne temere quid loquaris neque cor tuum sit velox ad proferendum sermonem
 coram Deo Deus enim in caelo et tu super terram idcirco sint pauci sermones tui
 21O 5 2 multas curas sequuntur somnia et in multis sermonibus invenitur stultitia
 21O 5 3 si quid vovisti Deo ne moreris reddere displicet enim ei infidelis et stulta
 promissio sed quodcumque voveris redde
 21O 5 4 multoque melius est non vovere quam post votum promissa non complere
 21O 5 5 ne dederis os tuum ut peccare faciat carnem tuam neque dicas coram angelo
 non est providentia ne forte iratus Deus super sermone tuo dissipet cuncta opera manuum tuarum
 21O 5 6 ubi multa sunt somnia plurimae vanitates et sermones innumeri tu vero Deum
 time
 21O 5 7 si videris calumnias egenorum et violenta iudicia et subverti iustitiam in
 provincia non mireris super hoc negotio quia excelso alius excelsior est et super hos quoque
 eminentiores sunt alii
 21O 5 8 et insuper universae terrae rex imperat servienti
 21O 5 9 avarus non implebitur pecunia et qui amat divitias fructus non capiet ex eis et
 hoc ergo vanitas
 21O 5 10 ubi multae sunt opes multi et qui comedant eas et quid prodest possessori nisi
 quod cernit divitias oculis suis
 21O 5 11 dulcis est somnus operanti sive parum sive multum comedat saturitas autem
 divitis non sinit dormire eum
 21O 5 12 est et alia infirmitas pessima quam vidi sub sole divitiae conservatae in
 malum domini sui

210 5 13 pereunt enim in afflictione pessima generavit filium qui in summa egestate erit
 210 5 14 sicut egressus est nudus de utero matris suae sic revertetur et nihil auferet secum de labore suo
 210 5 15 miserabilis prorsus infirmitas quomodo venit sic revertetur quid ergo prodest ei quod laboravit in ventum
 210 5 16 cunctis diebus vitae suae comedit in tenebris et in curis multis et in aerumna atque tristitia
 210 5 17 hoc itaque mihi visum est bonum ut comedat quis et bibat et fruatur laetitia ex labore suo quod laboravit ipse sub sole numerum dierum vitae suae quos dedit ei Deus et haec est pars illius
 210 5 18 et omni homini cui dedit Deus divitias atque substantiam potestatemque ei tribuit ut comedat ex eis et fruatur parte sua et laetetur de labore suo hoc est donum Dei
 210 5 19 non enim satis recordabitur dierum vitae suae eo quod Deus occupet deliciis cor eius
 210 6 1 est et aliud malum quod vidi sub sole et quidem frequens apud homines
 210 6 2 vir cui dedit Deus divitias et substantiam et honorem et nihil deest animae eius ex omnibus quae desiderat nec tribuit ei potestatem Deus ut comedat ex eo sed homo extraneus vorabit illud hoc vanitas et magna miseria est
 210 6 3 si genuerit quispiam centum et vixerit multos annos et plures dies aetatis habuerit et anima illius non utatur bonis substantiae suae sepulturaque careat de hoc ego pronuntio quod melior illo sit abortivus
 210 6 4 frustra enim venit et pergit ad tenebras et oblivione delebitur nomen eius
 210 6 5 non vidit solem neque cognovit distantiam boni et mali
 210 6 6 etiam si duobus milibus annis vixerit et non fuerit perfruitus bonis nonne ad unum locum properant omnia
 210 6 7 omnis labor hominis in ore eius sed anima illius non impletur
 210 6 8 quid habet amplius sapiens ab stulto et quid pauper nisi ut pergat illuc ubi est vita
 210 6 9 melius est videre quod cupias quam desiderare quod nescias sed et hoc vanitas est et praesumptio spiritus
 210 6 10 qui futurus est iam vocatum est nomen eius et scitur quod homo sit et non possit contra fortiorem se in iudicio contendere
 210 6 11 verba sunt plurima multa in disputando habentia vanitatem
 210 7 1 quid necesse est homini maiora se quaerere cum ignoret quid conducat sibi in vita sua numero dierum peregrinationis suae et tempore quo velut umbra praeterit aut quis ei poterit indicare quid post eum futurum sub sole sit
 210 7 2 melius est nomen bonum quam unguenta pretiosa et dies mortis die nativitatis
 210 7 3 melius est ire ad domum luctus quam ad domum convivii in illa enim finis cunctorum admonetur hominum et vivens cogitat quid futurum sit
 210 7 4 melior est ira risu quia per tristitiam vultus corrigitur animus delinquentis
 210 7 5 cor sapientium ubi tristitia est et cor stultorum ubi laetitia
 210 7 6 melius est a sapiente corripiri quam stultorum adulatione decipi
 210 7 7 quia sicut sonitus spinarum ardentium sub olla sic risus stulti sed et hoc vanitas
 210 7 8 calumnia conturbat sapientem et perdet robur cordis illius
 210 7 9 melior est finis orationis quam principium melior est patiens arrogante
 210 7 10 ne velox sis ad irascendum quia ira in sinu stulti requiescit
 210 7 11 ne dicas quid putas causae est quod priora tempora meliora fuere quam nunc sunt stulta est enim huiusmodi interrogatio
 210 7 12 utilior est sapientia cum divitiis et magis prodest videntibus solem
 210 7 13 sicut enim protegit sapientia sic protegit pecunia hoc autem plus habet

eruditio et sapientia quod vitam tribuunt possessori suo

21O 7 14 considera opera Dei quod nemo possit corrigere quem ille despexerit

21O 7 15 in die bona fruire bonis et malam diem praecave sicut enim hanc sic et illam fecit Deus ut non inveniatur homo contra eum iustas querimonias

21O 7 16 haec quoque vidi in diebus vanitatis meae iustus perit in iustitia sua et impius multo vivit tempore in malitia sua

21O 7 17 noli esse iustus multum neque plus sapias quam necesse est ne obstupescas

21O 7 18 ne impie agas multum et noli esse stultus ne moriaris in tempore non tuo

21O 7 19 bonum est te sustentare iustum sed et ab illo ne subtrahas manum tuam quia qui Deum timet nihil negligit

21O 7 20 sapientia confortabit sapientem super decem principes civitatis

21O 7 21 non est enim homo iustus in terra qui faciat bonum et non peccet

21O 7 22 sed et cunctis sermonibus qui dicuntur ne accommodes cor tuum ne forte audias servum tuum maledicentem tibi

21O 7 23 scit enim tua conscientia quia et tu crebro maledixisti aliis

21O 7 24 cuncta temptavi in sapientia dixi sapiens efficiar et ipsa longius recessit a me

21O 7 25 multo magis quam erat et alta profunditas quis inveniet eam

21O 7 26 lustravi universa animo meo ut scirem et considerarem et quaererem

sapientiam et rationem et ut cognoscerem impietatem stulti et errorem imprudentium

21O 7 27 et inveni amariorem morte mulierem quae laqueus venatorum est et sagena cor eius vincula sunt manus illius qui placet Deo effugiet eam qui autem peccator est capietur ab illa

21O 7 28 ecce hoc inveni dicit Ecclesiastes unum et alterum ut invenirem rationem

21O 7 29 quam adhuc quaerit anima mea et non inveni virum de mille unum repperi mulierem ex omnibus non inveni

21O 7 30 solummodo hoc inveni quod fecerit Deus hominem rectum et ipse se infinitis miscuerit quaestionibus quis talis ut sapiens est et quis cognovit solutionem verbi

21O 8 1 sapientia hominis lucet in vultu eius et potentissimus faciem illius commutavit

21O 8 2 ego os regis observo et praecepta iuramenti Dei

21O 8 3 ne festines recedere a facie eius neque permanes in opere malo quia omne quod voluerit faciet

21O 8 4 et sermo illius potestate plenus est nec dicere ei quisquam potest quare ita facis

21O 8 5 qui custodit praeceptum non experietur quicquam mali tempus et responsonem cor sapientis intellegit

21O 8 6 omni negotio tempus est et oportunitas et multa hominis adflictio

21O 8 7 quia ignorat praeterita et ventura nullo scire potest nuntio

21O 8 8 non est in hominis ditione prohibere spiritum nec habet potestatem in die mortis nec sinitur quiescere ingruente bello neque salvabit impietas impium

21O 8 9 omnia haec consideravi et dedi cor meum in cunctis operibus quae fiunt sub sole interdum dominatur homo homini in malum suum

21O 8 10 vidi impios sepultos qui etiam cum adviverent in loco sancto erant et laudabantur in civitate quasi iustorum operum sed et hoc vanitas est

21O 8 11 etenim quia non profertur cito contra malos sententia absque ullo timore filii hominum perpetrant mala

21O 8 12 attamen ex eo quod peccator centies facit malum et per patientiam sustentatur ego cognovi quod erit bonum timentibus Deum qui verentur faciem eius

21O 8 13 non sit bonum impio nec prolongentur dies eius sed quasi umbra transeant qui non timent faciem Dei

21O 8 14 est et alia vanitas quae fit super terram sunt iusti quibus multa proveniunt quasi opera egerint impiorum et sunt impii qui ita securi sunt quasi iustorum facta habeant sed et hoc vanissimum iudico

210 8 15 laudavi igitur laetitiam quod non esset homini bonum sub sole nisi quod comederet et biberet atque gauderet et hoc solum secum auferret de labore suo in diebus vitae quos dedit ei Deus sub sole

210 8 16 et adposui cor meum ut scirem sapientiam et intellegerem distentionem quae versatur in terra est homo qui diebus ac noctibus somnum oculis non capit

210 8 17 et intellexi quod omnium operum Dei nullam possit homo invenire rationem eorum quae fiunt sub sole et quanto plus laboraverit ad quaerendum tanto minus inveniat etiam si dixerit sapiens se nosse non poterit repperire

210 9 1 omnia haec tractavi in corde meo ut curiose intellegerem sunt iusti atque sapientes et opera eorum in manu Dei et tamen nescit homo utrum amore an odio dignus sit

210 9 2 sed omnia in futuro servantur incerta eo quod universa aequae eveniant iusto et impio bono et malo mundo et inmundo immolanti victimas et sacrificia contemnti sicut bonus sic et peccator ut periurus ita et ille qui verum deierat

210 9 3 hoc est pessimum inter omnia quae sub sole fiunt quia eadem cunctis eveniunt unde et corda filiorum hominum implentur malitia et contemptu in vita sua et post haec ad inferos deducentur

210 9 4 nemo est qui semper vivat et qui huius rei habeat fiduciam melior est canis vivens leone mortuo

210 9 5 viventes enim sciunt se esse morituros mortui vero nihil noverunt amplius nec habent ultra mercedem quia oblivioni tradita est memoria eorum

210 9 6 amor quoque et odium et invidia simul perierunt nec habent partem in hoc saeculo et in opere quod sub sole geritur

210 9 7 vade ergo et comede in laetitia panem tuum et bibe cum gaudio vinum tuum quia Deo placent opera tua

210 9 8 omni tempore sint vestimenta tua candida et oleum de capite tuo non deficiat

210 9 9 perfruere vita cum uxore quam diligis cunctis diebus vitae instabilitatis tuae qui dati sunt tibi sub sole omni tempore vanitatis tuae haec est enim pars in vita et in labore tuo quod laboras sub sole

210 9 10 quodcumque potest manus tua facere instanter operare quia nec opus nec ratio nec scientia nec sapientia erunt apud inferos quo tu properas

210 9 11 verti me alio vidi que sub sole nec velocium esse cursum nec fortium bellum nec sapientium panem nec doctorum divitias nec artificum gratiam sed tempus casumque in omnibus

210 9 12 nescit homo finem suum sed sicut pisces capiuntur hamo et sicut aves comprehenduntur laqueo sic capiuntur homines tempore malo cum eis extemplo supervenerit

210 9 13 hanc quoque vidi sub sole sapientiam et probavi maximam

210 9 14 civitas parva et pauci in ea viri venit contra eam rex magnus et vallavit eam extruxitque munitiones per gyrum et perfecta est obsidio

210 9 15 inventusque in ea vir pauper et sapiens liberavit urbem per sapientiam suam et nullus deinceps recordatus est hominis illius pauperis

210 9 16 et dicebam ego meliorem esse sapientiam fortitudine quomodo ergo sapientia pauperis contempta est et verba eius non sunt audita

210 9 17 verba sapientium audiuntur in silentio plus quam clamor principis inter stultos

210 9 18 melior est sapientia quam arma bellica et qui in uno peccaverit multa bona perdet

210 10 1 muscae morientes perdunt suavitatem unguenti pretiosior est sapientia et gloria parva ad tempus stultitia

210 10 2 cor sapientis in dextera eius et cor stulti in sinistra illius

210 10 3 sed et in via stultus ambulans cum ipse insipiens sit omnes stultos aestimat

210 10 4 si spiritus potestatem habentis ascenderit super te locum tuum ne dimiseris quia curatio cessare faciet peccata maxima

210 10 5 est malum quod vidi sub sole quasi per errorem egrediens a facie principis

210 10 6 positum stultum in dignitate sublimi et divites sedere deorsum
 210 10 7 vidi servos in equis et principes ambulantes quasi servos super terram
 210 10 8 qui fodit foveam incidet in eam et qui dissipat sepem mordebit eum coluber
 210 10 9 qui transfert lapides adfligetur in eis et qui scindit ligna vulnerabitur ab eis
 210 10 10 si retunsum fuerit ferrum et hoc non ut prius sed hebetatum erit multo labore
 exacuatur et post industriam sequitur sapientia
 210 10 11 si mordeat serpens in silentio nihil eo minus habet qui occulte detrahit
 210 10 12 verba oris sapientis gratia et labia insipientis praecipitabunt eum
 210 10 13 initium verborum eius stultitia et novissimum oris illius error pessimus
 210 10 14 stultus verba multiplicat ignorat homo quid ante se fuerit et quod post
 futurum est quis illi poterit indicare
 210 10 15 labor stultorum adfliget eos qui nesciunt in urbem pergere
 210 10 16 vae tibi terra cuius rex est puer et cuius principes mane comedunt
 210 10 17 beata terra cuius rex nobilis est et cuius principes vescuntur in tempore suo ad
 reficiendum et non ad luxuriam
 210 10 18 in pigritiis humiliabitur contignatio et in infirmitate manuum perstillabit
 domus
 210 10 19 in risu faciunt panem ac vinum ut epulentur viventes et pecuniae oboedient
 omnia
 210 10 20 in cogitatione tua regi ne detrahas et in secreto cubiculi tui ne maledixeris
 diviti quia avis caeli portabit vocem tuam et qui habet pinnas adnuntiabit sententiam
 210 11 1 mitte panem tuum super transeuntes aquas quia post multa tempora invenies
 illum
 210 11 2 da partem septem necnon et octo quia ignoras quid futurum sit mali super
 terram
 210 11 3 si repletae fuerint nubes imbrem super terram effundent si ceciderit lignum ad
 austrum aut ad aquilonem in quocumque loco ceciderit ibi erit
 210 11 4 qui observat ventum non seminat et qui considerat nubes numquam metet
 210 11 5 quomodo ignoras quae sit via spiritus et qua ratione conpingantur ossa in
 ventre praegnatis sic nescis opera Dei qui fabricator est omnium
 210 11 6 mane semina sementem tuam et vespere ne cesset manus tua quia nescis quid
 magis oriatur hoc an illud et si utrumque simul melius erit
 210 11 7 dulce lumen et delectabile est oculis videre solem
 210 11 8 si annis multis vixerit homo et in omnibus his laetatus fuerit meminisse debet
 tenebrosi temporis et dierum multorum qui cum venerint vanitatis arguentur praeterita
 210 11 9 laetare ergo iuvenis in adolescentia tua et in bono sit cor tuum in diebus
 iuventutis tuae et ambula in viis cordis tui et in intuitu oculorum tuorum et scito quod pro omnibus
 his adducet te Deus in iudicium
 210 11 10 aufer iram a corde tuo et amove malitiam a carne tua adolescentia enim et
 voluptas vana sunt
 210 12 1 memento creatoris tui in diebus iuventutis tuae antequam veniat tempus
 afflictionis et adpropinquent anni de quibus dicas non mihi placent
 210 12 2 antequam tenebrescat sol et lumen et luna et stellae et revertantur nubes post
 pluviam
 210 12 3 quando commovebuntur custodes domus et nutabuntur viri fortissimi et
 otiosae erunt molentes inminuto numero et tenebrescent videntes per foramina
 210 12 4 et claudent ostia in platea in humilitate vocis molentis et consurgent ad vocem
 volucris et obsurdescent omnes filiae carminis
 210 12 5 excelsa quoque timebunt et formidabunt in via florebit amigdalum
 inpinguabitur lucusta et dissipabitur capparitis quoniam ibit homo in domum aeternitatis suae et
 circumibunt in platea plangentes
 210 12 6 antequam rumpatur funis argenteus et recurrat vitta aurea et conteratur hydria

super fontem et confringatur rota super cisternam
 21O 12 7 et revertatur pulvis in terram suam unde erat et spiritus redeat ad Deum qui
 dedit illum
 21O 12 8 vanitas vanitatum dixit Ecclesiastes omnia vanitas
 21O 12 9 cumque esset sapientissimus Ecclesiastes docuit populum et enarravit quae
 fecerit et investigans composuit parabolas multas
 21O 12 10 quaesivit verba utilia et conscripsit sermones rectissimos ac veritate plenos
 21O 12 11 verba sapientium sicut stimuli et quasi clavi in altum defixi quae per
 magistrorum concilium data sunt a pastore uno
 21O 12 12 his amplius fili mi ne requiras faciendi plures libros nullus est finis
 frequensque meditatio carnis adflictio est
 21O 12 13 finem loquendi omnes pariter audiamus Deum time et mandata eius observa
 hoc est enim omnis homo
 22O 1 1 osculetur me osculo oris sui quia meliora sunt ubera tua vino
 22O 1 2 fragrantia unguentis optimis oleum effusum nomen tuum ideo adulescentulae
 dilexerunt te
 22O 1 3 trahe me post te curremus introduxit me rex in cellaria sua exultabimus et
 laetabimur in te memores uberum tuorum super vinum recti diligunt te
 22O 1 4 nigra sum sed formosa filiae Hierusalem sicut tabernacula Cedar sicut pelles
 Salomonis
 22O 1 5 nolite me considerare quod fusca sim quia decoloravit me sol filii matris
 meae pugnaverunt contra me posuerunt me custodem in vineis vineam meam non custodivi
 22O 1 6 indica mihi quem diligit anima mea ubi pascas ubi cubes in meridie ne vagari
 incipiam per greges sodalium tuorum
 22O 1 7 si ignoras te o pulchra inter mulieres egredere et abi post vestigia gregum et
 pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastorum
 22O 1 8 equitavi meo in curribus Pharaonis adsimilavi te amica mea
 22O 1 9 pulchrae sunt genae tuae sicut turturis collum tuum sicut monilia
 22O 1 10 murenulas aureas faciemus tibi vermiculatas argento
 22O 1 11 dum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suum
 22O 1 12 fasciculus murrae dilectus meus mihi inter ubera mea commorabitur
 22O 1 13 botrus cypri dilectus meus mihi in vineis Engaddi
 22O 1 14 ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui columbarum
 22O 1 15 ecce tu pulcher es dilecte mi et decorus lectulus noster floridus
 22O 1 16 tigna domorum nostrarum cedrina laquearia nostra cypressina
 22O 2 1 ego flos campi et lilium convallium
 22O 2 2 sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias
 22O 2 3 sicut malum inter ligna silvarum sic dilectus meus inter filios sub umbra illius
 quam desideraveram sedi et fructus eius dulcis gutturi meo
 22O 2 4 introduxit me in cellam vinariam ordinavit in me caritatem
 22O 2 5 fulcite me floribus stipate me malis quia amore langueo
 22O 2 6 leva eius sub capite meo et dextera illius amplexabitur me
 22O 2 7 adiuro vos filiae Hierusalem per capreas cervosque camporum ne suscitatis
 neque evigilare faciatis dilectam quoadusque ipsa velit
 22O 2 8 vox dilecti mei ecce iste venit saliens in montibus transiliens colles
 22O 2 9 similis est dilectus meus capreae hinc illoque cervorum en ipse stat post
 parietem nostrum despiciens per fenestras prospiciens per cancellos
 22O 2 10 et dilectus meus loquitur mihi surge propera amica mea formosa mea et veni
 22O 2 11 iam enim hiemps transiit imber abiit et recessit
 22O 2 12 flores apparuerunt in terra tempus putationis advenit vox turturis audita est in
 terra nostra
 22O 2 13 ficus protulit grossos suos vineae florent dederunt odorem surge amica mea

speciosa mea et veni

- 22O 2 14 columba mea in foraminibus petrae in caverna maceriae ostende mihi faciem
tuam sonet vox tua in auribus meis vox enim tua dulcis et facies tua decora
- 22O 2 15 capite nobis vulpes vulpes parvulas quae demoliuntur vineas nam vinea
nostra floruit
- 22O 2 16 dilectus meus mihi et ego illi qui pascitur inter lilia
- 22O 2 17 donec adspiret dies et inclinentur umbrae revertere similis esto dilecte mi
capreae aut hinulo cervorum super montes Bether
- 22O 3 1 in lectulo meo per noctes quaesivi quem diligit anima mea quaesivi illum et
non inveni
- 22O 3 2 surgam et circuibo civitatem per vicos et plateas quaeram quem diligit anima
mea quaesivi illum et non inveni
- 22O 3 3 invenerunt me vigiles qui custodiunt civitatem num quem dilexit anima mea
vidistis
- 22O 3 4 paululum cum pertransissem eos inveni quem diligit anima mea tenui eum
nec dimittam donec introducam illum in domum matris meae et in cubiculum genetricis meae
- 22O 3 5 adiuro vos filiae Hierusalem per capreas cervosque camporum ne suscitetis
neque evigilare faciatis dilectam donec ipsa velit
- 22O 3 6 quae est ista quae ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus
murrae et turis et universi pulveris pigmentarii
- 22O 3 7 en lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis Israhel
- 22O 3 8 omnes tenentes gladios et ad bella doctissimi uniuscuiusque ensis super femur
suum propter timores nocturnos
- 22O 3 9 ferculum fecit sibi rex Salomon de lignis Libani
- 22O 3 10 columnas eius fecit argenteas reclinatorium aureum ascensum purpureum
media caritate constravit propter filias Hierusalem
- 22O 3 11 egredimini et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate quo
coronavit eum mater sua in die disponsionis illius et in die laetitiae cordis eius
- 22O 4 1 quam pulchra es amica mea quam pulchra es oculi tui columbarum absque eo
quod intrinsecus latet capilli tui sicut greges caprarum quae ascenderunt de monte Galaad
- 22O 4 2 dentes tui sicut greges tonsarum quae ascenderunt de lavacro omnes gemellis
fetibus et sterilis non est inter eas
- 22O 4 3 sicut vitta coccinea labia tua et eloquium tuum dulce sicut fragmen mali
punici ita genae tuae absque eo quod intrinsecus latet
- 22O 4 4 sicut turris David collum tuum quae aedificata est cum propugnaculis mille
clypei pendent ex ea omnis armatura fortium
- 22O 4 5 duo ubera tua sicut duo hinuli capreae gemelli qui pascuntur in liliis
- 22O 4 6 donec adspiret dies et inclinentur umbrae vadam ad montem murrae et ad
collem turis
- 22O 4 7 tota pulchra es amica mea et macula non est in te
- 22O 4 8 veni de Libano sponsa veni de Libano veni coronaberis de capite Amana de
vertice Sanir et Hermon de cubilibus leonum de montibus pardorum
- 22O 4 9 vulnerasti cor meum soror mea sponsa vulnerasti cor meum in uno oculorum
tuorum et in uno crine colli tui
- 22O 4 10 quam pulchrae sunt mammae tuae soror mea sponsa pulchriora ubera tua vino
et odor unguentorum tuorum super omnia aromata
- 22O 4 11 favus distillans labia tua sponsa mel et lac sub lingua tua et odor
vestimentorum tuorum sicut odor turis
- 22O 4 12 hortus conclusus soror mea sponsa hortus conclusus fons signatus
- 22O 4 13 emissiones tuae paradus malorum punicorum cum pomorum fructibus cypri
cum nardo
- 22O 4 14 nardus et crocus fistula et cinnamomum cum universis lignis Libani murra et

aloe cum omnibus primis unguentis

- 22O 4 15 fons hortorum puteus aquarum viventium quae fluunt impetu de Libano
22O 4 16 surge aquilo et veni auster perfla hortum meum et fluant aromata illius
22O 5 1 veniat dilectus meus in hortum suum et comedat fructum pomorum suorum
veni in hortum meum soror mea sponsa messui murram meam cum aromatibus meis comedi favum
cum melle meo bibi vinum meum cum lacte meo comedite amici bibite et inebriamini carissimi
22O 5 2 ego dormio et cor meum vigilat vox dilecti mei pulsantis aperi mihi soror mea
amica mea columba mea immaculata mea quia caput meum plenum est rore et cincinni mei guttis
noctium
22O 5 3 expoliavi me tunica mea quomodo induar illa lavi pedes meos quomodo
inquinabo illos
22O 5 4 dilectus meus misit manum suam per foramen et venter meus intremuit ad
tactum eius
22O 5 5 surrexi ut aperirem dilecto meo manus meae stillaverunt murra digiti mei
pleni murra probatissima
22O 5 6 pessulum ostii aperui dilecto meo at ille declinaverat atque transierat anima
mea liquefacta est ut locutus est quaesivi et non inveni illum vocavi et non respondit mihi
22O 5 7 invenerunt me custodes qui circumeunt civitatem percusserunt me
vulneraverunt me tulerunt pallium meum mihi custodes murorum
22O 5 8 adiuro vos filiae Hierusalem si inveneritis dilectum meum ut nuntietis ei quia
amore langueo
22O 5 9 qualis est dilectus tuus ex dilecto o pulcherrima mulierum qualis est dilectus
tuus ex dilecto quia sic adiurasti nos
22O 5 10 dilectus meus candidus et rubicundus electus ex milibus
22O 5 11 caput eius aurum optimum comae eius sicut elatae palmarum nigrae quasi
corvus
22O 5 12 oculi eius sicut columbae super rivulos aquarum quae lacte sunt lotae et
resident iuxta fluentia plenissima
22O 5 13 genae illius sicut areolae aromatum consitae a pigmentariis labia eius lilia
distillantia murram primam
22O 5 14 manus illius tornatiles aureae plenae hyacinthis venter eius eburneus
distinctus saphyris
22O 5 15 crura illius columnae marmoreae quae fundatae sunt super bases aureas
species eius ut Libani electus ut cedri
22O 5 16 guttur illius suavissimum et totus desiderabilis talis est dilectus meus et iste
est amicus meus filiae Hierusalem
22O 5 17 quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum quo declinavit dilectus tuus et
quaeremus eum tecum
22O 6 1 dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam aromatis ut pascatur in
hortis et lilia colligat
22O 6 2 ego dilecto meo et dilectus meus mihi qui pascitur inter lilia
22O 6 3 pulchra es amica mea suavis et decora sicut Hierusalem terribilis ut castrorum
acies ordinata
22O 6 4 averte oculos tuos a me quia ipsi me avolare fecerunt capilli tui sicut grex
caprarum quae apparuerunt de Galaad
22O 6 5 dentes tui sicut grex ovium quae ascenderunt de lavacro omnes gemellis
fetibus et sterilis non est in eis
22O 6 6 sicut cortex mali punici genae tuae absque occultis tuis
22O 6 7 sexaginta sunt reginae et octoginta concubinae et adulescentularum non est
numerus
22O 6 8 una est columba mea perfecta mea una est matris suae electa generatrici suae
viderunt illam filiae et beatissimam praedicaverunt reginae et concubinae et laudaverunt eam

22O 6 9 quae est ista quae progreditur quasi aurora consurgens pulchra ut luna electa
 ut sol terribilis ut acies ordinata
 22O 6 10 descendi ad hortum nucum ut viderem poma convallis ut inspicerem si
 florisset vinea et germinassent mala punica
 22O 6 11 nescivi anima mea conturbavit me propter quadrigas Aminadab
 22O 6 12 revertere revertere Sulamitis revertere revertere ut intueamur te
 22O 7 1 quid videbis in Sulamiten nisi choros castrorum quam pulchri sunt gressus tui
 in calciamentis filia principis iunctura feminum tuorum sicut monilia quae fabricata sunt manu
 artificis
 22O 7 2 umbilicus tuus crater tornatilis numquam indigens poculis venter tuus sicut
 acervus tritici vallatus liliis
 22O 7 3 duo ubera tua sicut duo hinuli gemelli capreae
 22O 7 4 collum tuum sicut turris eburnea oculi tui sicut piscinae in Esebon quae sunt
 in porta filiae multitudinis nasus tuus sicut turris Libani quae respicit contra Damascum
 22O 7 5 caput tuum ut Carmelus et comae capitis tui sicut purpura regis vincta
 canalibus
 22O 7 6 quam pulchra es et quam decora carissima in deliciis
 22O 7 7 statura tua adsimilata est palmae et ubera tua botris
 22O 7 8 dixi ascendam in palmam adprehendam fructus eius et erunt ubera tua sicut
 botri vineae et odor oris tui sicut malorum
 22O 7 9 guttur tuum sicut vinum optimum dignum dilecto meo ad potandum labiisque
 et dentibus illius ruminandum
 22O 7 10 ego dilecto meo et ad me conversio eius
 22O 7 11 veni dilecte mi egrediamur in agrum commoremur in villis
 22O 7 12 mane surgamus ad vineas videamus si floruit vinea si flores fructus parturiunt
 si floruerunt mala punica ibi dabo tibi ubera mea
 22O 7 13 mandragorae dederunt odorem in portis nostris omnia poma nova et vetera
 dilecte mi servavi tibi
 22O 8 1 quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meae ut inveniam te
 foris et deosculer et iam me nemo despiciat
 22O 8 2 adprehendam te et ducam in domum matris meae ibi me docebis et dabo tibi
 poculum ex vino condito et mustum malorum granatorum meorum
 22O 8 3 leva eius sub capite meo et dextera illius amplexabitur me
 22O 8 4 adiuro vos filiae Hierusalem ne suscitatis et evigilare faciatis dilectam donec
 ipsa velit
 22O 8 5 quae est ista quae ascendit de deserto deliciis affluens et nixa super dilectum
 suum sub arbore malo suscitavi te ibi corrupta est mater tua ibi violata est genetrix tua
 22O 8 6 pone me ut signaculum super cor tuum ut signaculum super brachium tuum
 quia fortis est ut mors dilectio dura sicut inferus aemulatio lampades eius lampades ignis atque
 flammaram
 22O 8 7 aquae multae non poterunt extinguere caritatem nec flumina obruent illam si
 dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione quasi nihil despicient eum
 22O 8 8 soror nostra parva et ubera non habet quid faciemus sorori nostrae in die
 quando adloquenda est
 22O 8 9 si murus est aedificemus super eum propugnacula argentea si ostium est
 conpingamus illud tabulis cedrinis
 22O 8 10 ego murus et ubera mea sicut turris ex quo facta sum coram eo quasi pacem
 repperiens
 22O 8 11 vinea fuit Pacifico in ea quae habet populos tradidit eam custodibus vir adfert
 pro fructu eius mille argenteos
 22O 8 12 vinea mea coram me est mille tui Pacifice et ducenti his qui custodiunt
 fructus eius

22O 8 13 quae habitas in hortis amici auscultant fac me audire vocem tuam
 23O 1 1 visio Isaiiae filii Amos quam vidit super Iudam et Hierusalem in diebus Oziae
 Ioatham Ahaz Ezechieae regum Iuda
 23O 1 2 audite caeli et auribus percipe terra quoniam Dominus locutus est filios
 enutrivi et exaltavi ipsi autem spreverunt me
 23O 1 3 cognovit bos possessorem suum et asinus praesepe domini sui Israhel non
 cognovit populus meus non intellexit
 23O 1 4 vae genti peccatrici populo gravi iniquitate semini nequam filiiis sceleratis
 dereliquerunt Dominum blasphemaverunt Sanctum Israhel abalienati sunt retrorsum
 23O 1 5 super quo percutiam vos ultra addentes praevaricationem omne caput
 languidum et omne cor maerens
 23O 1 6 a planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas vulnus et livor et plaga
 tumens non est circumligata nec curata medicamine neque fota oleo
 23O 1 7 terra vestra deserta civitates vestrae succensae igni regionem vestram coram
 vobis alieni devorant et desolabitur sicut in vastitate hostili
 23O 1 8 et derelinquetur filia Sion ut umbraculum in vinea et sicut tugurium in
 cucumerario sicut civitas quae vastatur
 23O 1 9 nisi Dominus exercituum reliquisset nobis semen quasi Sodoma fuisset et
 quasi Gomorra similes essemus
 23O 1 10 audite verbum Domini principes Sodomorum percipite auribus legem Dei
 nostri populus Gomorrae
 23O 1 11 quo mihi multitudinem victimarum vestrarum dicit Dominus plenus sum
 holocausta arietum et adipem pinguum et sanguinem vitulorum et agnorum et hircorum nolui
 23O 1 12 cum veneritis ante conspectum meum quis quaesivit haec de manibus vestris
 ut ambularetis in atriis meis
 23O 1 13 ne adferatis ultra sacrificium frustra incensum abominatio est mihi
 neomeniam et sabbatum et festivitates alias non feram iniqui sunt coetus vestri
 23O 1 14 kalendas vestras et sollemnitates vestras odovit anima mea facta sunt mihi
 molesta laboravi sustinens
 23O 1 15 et cum extenderitis manus vestras avertam oculos meos a vobis et cum
 multiplicaveritis orationem non audiam manus vestrae sanguine plenae sunt
 23O 1 16 lavamini mundi estote auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis
 quiescite agere perverse
 23O 1 17 discite benefacere quaerite iudicium subvenite oppresso iudicate pupillo
 defendite viduam
 23O 1 18 et venite et arguite me dicit Dominus si fuerint peccata vestra ut coccinum
 quasi nix dealbabuntur et si fuerint rubra quasi vermiculus velut lana erunt
 23O 1 19 si volueritis et audieritis bona terrae comedetis
 23O 1 20 quod si nolueritis et me provocaveritis ad iracundiam gladius devorabit vos
 quia os Domini locutum est
 23O 1 21 quomodo facta est meretrix civitas fidelis plena iudicii iustitia habitavit in ea
 nunc autem homicidae
 23O 1 22 argentum tuum versum est in scoriam vinum tuum mixtum est aqua
 23O 1 23 principes tui infideles socii furum omnes diligunt munera sequuntur
 retributiones pupillo non iudicant et causa viduae non ingreditur ad eos
 23O 1 24 propter hoc ait Dominus exercituum Fortis Israhel heu consolabor super
 hostibus meis et vindicabor de inimicis meis
 23O 1 25 et convertam manum meam ad te et excoquam ad purum scoriam tuam et
 auferam omne stagnum tuum
 23O 1 26 et restituam iudices tuos ut fuerunt prius et consiliarios tuos sicut antiquitus
 post haec vocaberis civitas iusti urbs fidelis
 23O 1 27 Sion in iudicio redimetur et reducent eam in iustitia

23O 1 28 et conteret scelestos et peccatores simul et qui dereliquerunt Dominum
 consumentur
 23O 1 29 confundentur enim ab idolis quibus sacrificaverunt et erubescetis super hortis
 quos elegeratis
 23O 1 30 cum fueritis velut quercus defluentibus foliis et velut hortus absque aqua
 23O 1 31 et erit fortitudo vestra ut favilla stuppae et opus vestrum quasi scintilla et
 succendetur utrumque simul et non erit qui extinguat
 23O 2 1 verbum quod vidit Isaias filius Amos super Iudam et Hierusalem
 23O 2 2 et erit in novissimis diebus praeparatus mons domus Domini in vertice
 montium et elevabitur super colles et fluent ad eum omnes gentes
 23O 2 3 et ibunt populi multi et dicent venite et ascendamus ad montem Domini et ad
 domum Dei Iacob et docebit nos vias suas et ambulabimus in semitis eius quia de Sion exhibit lex et
 verbum Domini de Hierusalem
 23O 2 4 et iudicabit gentes et arguet populos multos et conflabunt gladios suos in
 vomeres et lanceas suas in falces non levabit gens contra gentem gladium nec exercebuntur ultra ad
 proelium
 23O 2 5 domus Iacob venite et ambulemus in lumine Domini
 23O 2 6 proiecasti enim populum tuum domum Iacob quia repleti sunt ut olim et
 augures habuerunt ut Philisthim et pueris alienis adhererunt
 23O 2 7 repleta est terra argento et auro et non est finis thesaurorum eius
 23O 2 8 et repleta est terra eius equis et innumerabiles quadrigae eius et repleta est
 terra eius idolis opus manuum suarum adoraverunt quod fecerunt digiti eorum
 23O 2 9 et incurvavit se homo et humiliatus est vir ne ergo dimittas eis
 23O 2 10 ingredi in petram abscondere fossa humo a facie timoris Domini et a gloria
 maiestatis eius
 23O 2 11 oculi sublimis hominis humiliati sunt et incurvabitur altitudo virorum
 exaltabitur autem Dominus solus in die illa
 23O 2 12 quia dies Domini exercituum super omnem superbum et excelsum et super
 omnem arrogantem et humiliabitur
 23O 2 13 et super omnes cedros Libani sublimes et erectas et super omnes quercus
 Basan
 23O 2 14 et super omnes montes excelsos et super omnes colles elevatos
 23O 2 15 et super omnem turrem excelsam et super omnem murum munitum
 23O 2 16 et super omnes naves Tharsis et super omne quod visu pulchrum est
 23O 2 17 et incurvabitur sublimitas hominum et humiliabitur altitudo virorum et
 elevabitur Dominus solus in die illa
 23O 2 18 et idola penitus conterentur
 23O 2 19 et introibunt in speluncas petrarum et in voragines terrae a facie formidinis
 Domini et a gloria maiestatis eius cum surrexerit percutere terram
 23O 2 20 in die illa proiciet homo idola argenti sui et simulacra auri sui quae fecerat
 sibi ut adoraret talpas et vespertiliones
 23O 2 21 et ingrediatur fissuras petrarum et cavernas saxorum a facie formidinis
 Domini et a gloria maiestatis eius cum surrexerit percutere terram
 23O 2 22 quiescite ergo ab homine cuius spiritus in naribus eius quia excelsus reputatus
 est ipse
 23O 3 1 ecce enim Dominator Deus exercituum auferet ab Hierusalem et ab Iuda
 validum et fortem omne robur panis et omne robur aquae
 23O 3 2 fortem et virum bellatorem iudicem et prophetam et ariolum et senem
 23O 3 3 principem super quinquaginta et honorabilem vultu et consiliarium sapientem
 de architectis et prudentem eloquii mystici
 23O 3 4 et dabo pueros principes eorum et effeminati dominabuntur eis
 23O 3 5 et inruet populus vir ad virum unusquisque ad proximum suum tumultuabitur

puer contra senem et ignobilis contra nobilem

23O 3 6 adprehendet enim vir fratrem suum domesticum patris sui vestimentum tibi est princeps esto noster ruina autem haec sub manu tua

23O 3 7 respondebit in die illa dicens non sum medicus et in domo mea non est panis neque vestimentum nolite constituere me principem populi

23O 3 8 ruit enim Hierusalem et Iudas concidit quia lingua eorum et adinventiones eorum contra Dominum ut provocarent oculos maiestatis eius

23O 3 9 agnitio vultus eorum respondit eis et peccatum suum quasi Sodomae praedicaverunt nec absconderunt vae animae eorum quoniam reddita sunt eis mala

23O 3 10 dicite iusto quoniam bene quoniam fructum adinventionum suarum comedet

23O 3 11 vae impio in malum retributio enim manuum eius fiet ei

23O 3 12 populum meum exactores sui spoliaverunt et mulieres dominatae sunt eius popule meus qui beatum te dicunt ipsi te decipiunt et viam gressuum tuorum dissipant

23O 3 13 stat ad iudicandum Dominus et stat ad iudicandos populos

23O 3 14 Dominus ad iudicium veniet cum senibus populi sui et principibus eius vos enim depasti estis vineam meam et rapina pauperis in domo vestra

23O 3 15 quare adteritis populum meum et facies pauperum commolitis dicit Dominus Deus exercituum

23O 3 16 et dixit Dominus pro eo quod elevatae sunt filiae Sion et ambulaverunt extento collo et nutibus oculorum ibant et plaudebant ambulabant et in pedibus suis composito gradu incedebant

23O 3 17 decalvabit Dominus verticem filiarum Sion et Dominus crinem earum nudabit

23O 3 18 in die illa auferet Dominus ornatum calciamentorum et lunulas

23O 3 19 et torques et monilia et armillas et mitras

23O 3 20 discriminalia et periscelidas et murenulas et olfactoriola et inaures

23O 3 21 et anulos et gemmas in fronte pendentes

23O 3 22 et mutatoria et pallia et lintheamina et acus

23O 3 23 et specula et sindones et vittas et theristra

23O 3 24 et erit pro suavi odore fetor et pro zona funiculus et pro crispanti crine calvitium et pro fascia pectorali cilicium

23O 3 25 pulcherrimi quoque viri tui gladio cadent et fortes tui in proelio

23O 3 26 et maerebunt atque lugebunt portae eius et desolata in terra sedebit

23O 4 1 et adprehendent septem mulieres virum unum in die illa dicentes panem nostrum comedemus et vestimentis nostris operiemur tantummodo vocetur nomen tuum super nos aufer obprobrium nostrum

23O 4 2 in die illa erit germen Domini in magnificentia et in gloria et fructus terrae sublimis et exultatio his qui salvati fuerint de Israhel

23O 4 3 et erit omnis qui relictus fuerit in Sion et residuus in Hierusalem sanctus vocabitur omnis qui scriptus est in vita in Hierusalem

23O 4 4 si abluerit Dominus sordem filiarum Sion et sanguinem Hierusalem laverit de medio eius spiritu iudicii et spiritu ardoris

23O 4 5 et creabit Dominus super omnem locum montis Sion et ubi invocatus est nubem per diem et fumum et splendorem ignis flammantis in nocte super omnem enim gloriam protectio

23O 4 6 et tabernaculum erit in umbraculum diei ab aestu et in securitatem et absconsionem a turbine et a pluvia

23O 5 1 cantabo dilecto meo canticum patruelis mei vineae suae vinea facta est dilecto meo in cornu filio olei

23O 5 2 et sepivit eam et lapides elegit ex illa et plantavit eam electam et aedificavit turrem in medio eius et torcular extruxit in ea et expectavit ut faceret uvas et fecit labruscas

23O 5 3 nunc ergo habitator Hierusalem et vir Iuda iudicate inter me et inter vineam meam

23O 5 4 quid est quod debui ultra facere vineae meae et non feci ei an quod expectavi
 ut faceret uvas et fecit labruscas
 23O 5 5 et nunc ostendam vobis quid ego faciam vineae meae auferam sepem eius et
 erit in direptionem diruam maceriam eius et erit in conculcationem
 23O 5 6 et ponam eam desertam non putabitur et non fodietur et ascendent vepres et
 spinae et nubibus mandabo ne pluant super eam imbrem
 23O 5 7 vinea enim Domini exercituum domus Israhel et vir Iuda germen delectabile
 eius et expectavi ut faceret iudicium et ecce iniquitas et iustitiam et ecce clamor
 23O 5 8 vae qui coniungitis domum ad domum et agrum agro copulatis usque ad
 terminum loci numquid habitabitis soli vos in medio terrae
 23O 5 9 in auribus meis sunt haec Domini exercituum nisi domus multae desertae
 fuerint grandes et pulchrae absque habitatore
 23O 5 10 decem enim iuga vinearum facient lagunculam unam et triginta modii
 sementis facient modios tres
 23O 5 11 vae qui consurgitis mane ad ebrietatem sectandam et potandum usque ad
 vesperam ut vino aestuetis
 23O 5 12 cithara et lyra et tympanum et tibia et vinum in conviviis vestris et opus
 Domini non respicitis nec opera manuum eius consideratis
 23O 5 13 propterea captivus ductus est populus meus quia non habuit scientiam et
 nobiles eius interierunt fame et multitudo eius siti exaruit
 23O 5 14 propterea dilatavit infernus animam suam et aperuit os suum absque ullo
 termino et descendent fortes eius et populus eius et sublimes gloriosique eius ad eum
 23O 5 15 et incurvabitur homo et humiliabitur vir et oculi sublimium deprimentur
 23O 5 16 et exaltabitur Dominus exercituum in iudicio et Deus sanctus sanctificabitur
 in iustitia
 23O 5 17 et pascentur agni iuxta ordinem suum et deserta in ubertatem versa advenae
 comedent
 23O 5 18 vae qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis et quasi vinculum plaustrum
 peccatum
 23O 5 19 qui dicitis festinet et cito veniat opus eius ut videamus et adpropriet et veniat
 consilium Sancti Israhel et sciemus illud
 23O 5 20 vae qui dicitis malum bonum et bonum malum ponentes tenebras lucem et
 lucem tenebras ponentes amarum in dulce et dulce in amarum
 23O 5 21 vae qui sapientes estis in oculis vestris et coram vobismet ipsis prudentes
 23O 5 22 vae qui potentes estis ad bibendum vinum et viri fortes ad miscendam
 ebrietatem
 23O 5 23 qui iustificatis impium pro muneribus et iustitiam iusti aufertis ab eo
 23O 5 24 propter hoc sicut devorat stipulam lingua ignis et calor flammae exurit sic
 radix eorum quasi favilla erit et germen eorum ut pulvis ascendet abiecerunt enim legem Domini
 exercituum et eloquium Sancti Israhel blasphemaverunt
 23O 5 25 ideo iratus est furor Domini in populo suo et extendit manum suam super eum
 et percussit eum et conturbati sunt montes et facta sunt morticina eorum quasi stercus in medio
 platearum in omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta
 23O 5 26 et levabit signum nationibus procul et sibilabit ad eum de finibus terrae et
 ecce festinus velociter veniet
 23O 5 27 non est deficiens neque laborans in eo non dormitabit neque dormiet neque
 solvetur cingulum renum eius nec rumpetur corrigia calciamenti eius
 23O 5 28 sagittae eius acutae et omnes arcus eius extenti ungulae equorum eius ut silex
 et rotae eius quasi impetus tempestatis
 23O 5 29 rugitus eius ut leonis rugiet ut catuli leonum et frendet et tenebit praedam et
 amplexabitur et non erit qui eruat
 23O 5 30 et sonabit super eum in die illa sicut sonitus maris aspiciemus in terram et

ecce tenebrae tribulationis et lux obtenebrata est in caligine eius
 23O 6 1 in anno quo mortuus est rex Ozias vidi Dominum sedentem super solium
 excelsum et elevatum et ea quae sub eo erant implebant templum
 23O 6 2 seraphin stabant super illum sex alae uni et sex alae alteri duabus velabant
 faciem eius et duabus velabant pedes eius et duabus volabant
 23O 6 3 et clamabant alter ad alterum et dicebant sanctus sanctus sanctus Dominus
 exercituum plena est omnis terra gloria eius
 23O 6 4 et commota sunt superliminaria cardinum a voce clamantis et domus impleta
 est fumo
 23O 6 5 et dixi vae mihi quia tacui quia vir pollutus labiis ego sum et in medio populi
 polluta labia habentis ego habito et Regem Dominum exercituum vidi oculis meis
 23O 6 6 et volavit ad me unus de seraphin et in manu eius calculus quem forcipe
 tulerat de altari
 23O 6 7 et tetigit os meum et dixit ecce tetigit hoc labia tua et auferetur iniquitas tua et
 peccatum tuum mundabitur
 23O 6 8 et audivi vocem Domini dicentis quem mittam et quis ibit nobis et dixi ecce
 ego sum mitte me
 23O 6 9 et dixit vade et dices populo huic audite audientes et nolite intellegere et
 videte visionem et nolite cognoscere
 23O 6 10 excaeca cor populi huius et aures eius adgrava et oculos eius claude ne forte
 videat oculis suis et auribus suis audiat et corde suo intellegat et convertatur et sanem eum
 23O 6 11 et dixi usquequo Domine et dixit donec desolentur civitates absque habitatore
 et domus sine homine et terra relinquetur deserta
 23O 6 12 et longe faciet Dominus homines et multiplicabitur quae derelicta fuerat in
 medio terrae
 23O 6 13 et adhuc in ea decimatio et convertetur et erit in ostensionem sicut terebinthus
 et sicuti quercus quae expandit ramos suos semen sanctum erit id quod steterit in ea
 23O 7 1 et factum est in diebus Ahaz filii Ioatham filii Oziae regis Iuda ascendit Rasin
 rex Syriae et Phacee filius Romeliae rex Israhel in Hierusalem ad proeliandum contra eam et non
 potuerunt debellare eam
 23O 7 2 et nuntiaverunt domui David dicentes requievit Syria super Ephraim et
 commotum est cor eius et cor populi eius sicut moventur ligna silvarum a facie venti
 23O 7 3 et dixit Dominus ad Isaiam egredere in occursum Ahaz tu et qui derelictus est
 Iasub filius tuus ad extremum aquaeductus piscinae superioris in via agri Fullonis
 23O 7 4 et dices ad eum vide ut sileas noli timere et cor tuum ne formidet a duobus
 caudis titionum fumigantium istorum in ira furoris Rasin et Syriae et filii Romeliae
 23O 7 5 eo quod consilium inierit contra te Syria malum Ephraim et filius Romeliae
 dicentes
 23O 7 6 ascendamus ad Iudam et suscitemus eum et avellamus eum ad nos et
 ponamus regem in medio eius filium Tabeel
 23O 7 7 haec dicit Dominus Deus non stabit et non erit istud
 23O 7 8 sed caput Syriae Damascus et caput Damasci Rasin et adhuc sexaginta et
 quinque anni et desinet Ephraim esse populus
 23O 7 9 et caput Ephraim Samaria et caput Samariae filius Romeliae si non
 credideritis non permanebitis
 23O 7 10 et adiecit Dominus loqui ad Ahaz dicens
 23O 7 11 pete tibi signum a Domino Deo tuo in profundum inferni sive in excelsum
 supra
 23O 7 12 et dixit Ahaz non petam et non temptabo Dominum
 23O 7 13 et dixit audite ergo domus David numquid parum vobis est molestos esse
 hominibus quia molesti estis et Deo meo
 23O 7 14 propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum ecce virgo concipiet et pariet

filium et vocabitis nomen eius Emmanuhel

23O 7 15 butyrum et mel comedet ut sciat reprobare malum et eligere bonum

23O 7 16 quia antequam sciat puer reprobare malum et eligere bonum derelinquetur terra quam tu detestaris a facie duum regum suorum

23O 7 17 adducet Dominus super te et super populum tuum et super domum patris tui dies qui non venerunt a diebus separationis Ephraim a Iuda cum rege Assyriorum

23O 7 18 et erit in die illa sibilabit Dominus muscae quae est in extremo fluminum Aegypti et api quae est in terra Assur

23O 7 19 et venient et requiescent omnes in torrentibus vallium et cavernis petrarum et in omnibus frutectis et in universis foraminibus

23O 7 20 in die illa radet Dominus in novacula conducta in his qui trans Flumen sunt in rege Assyriorum caput et pilos pedum et barbam universam

23O 7 21 et erit in die illa nutriet homo vaccam boum et duas oves

23O 7 22 et prae ubertate lactis comedet butyrum butyrum enim et mel manducabit omnis qui relictus fuerit in medio terrae

23O 7 23 et erit in die illa omnis locus ubi fuerint mille vites mille argenteis et in spinas et in vepres erunt

23O 7 24 cum sagittis et arcu ingredientur illuc vepres enim et spinae erunt in universa terra

23O 7 25 et omnes montes qui in sarculo sarientur non veniet illuc terror spinarum et veprium et erit in pascua bovis et in conculcationem pecoris

23O 8 1 et dixit Dominus ad me sume tibi librum grandem et scribe in eo stilo hominis Velociter spolia detrahe Cito praedare

23O 8 2 et adhibui mihi testes fideles Uriam sacerdotem et Zacchariam filium Barachiae

23O 8 3 et accessi ad prophetissam et concepit et peperit filium et dixit Dominus ad me voca nomen eius Adcelera spolia detrahere Festina praedari

23O 8 4 quia antequam sciat puer vocare patrem suum et matrem suam auferetur fortitudo Damasci et spolia Samariae coram rege Assyriorum

23O 8 5 et adiecit Dominus loqui ad me adhuc dicens

23O 8 6 pro eo quod abiecit populus iste aquas Siloae quae vadunt cum silentio et adsumpsit magis Rasin et filium Romeliae

23O 8 7 propter hoc ecce Dominus adducet super eos aquas Fluminis fortes et multas regem Assyriorum et omnem gloriam eius et ascendet super omnes rivos eius et fluet super universas ripas eius

23O 8 8 et ibit per Iudam inundans et transiens usque ad collum veniet et erit extensio alarum eius implens latitudinem terrae tuae o Emmanuhel

23O 8 9 congregamini populi et vincimini et audite universae procul terrae confortamini et vincimini accingite vos et vincimini

23O 8 10 inite consilium et dissipabitur loquimini verbum et non fiet quia nobiscum Deus

23O 8 11 haec enim ait Dominus ad me sicut in forti manu erudivit me ne irem in via populi huius dicens

23O 8 12 non dicatis coniuratio omnia enim quae loquitur populus iste coniuratio est et timorem eius ne timeatis neque paveatis

23O 8 13 Dominum exercituum ipsum sanctificate ipse pavor vester et ipse terror vester

23O 8 14 et erit vobis in sanctificationem in lapidem autem offensionis et in petram scandali duabus domibus Israhel in laqueum et in ruinam habitantibus Hierusalem

23O 8 15 et offendent ex eis plurimi et cadent et conterentur et inretientur et capientur

23O 8 16 liga testimonium signa legem in discipulis meis

23O 8 17 et expectabo Dominum qui abscondit faciem suam a domo Iacob et praestolabor eum

23O 8 18 ecce ego et pueri quos mihi dedit Dominus in signum et in portentum
 Israhelis a Domino exercituum qui habitat in monte Sion
 23O 8 19 et cum dixerint ad vos quaerite a pythonibus et a divinis qui stridunt in
 incantationibus suis numquid non populus a Deo suo requirit pro vivis a mortuis
 23O 8 20 ad legem magis et ad testimonium quod si non dixerint iuxta verbum hoc non
 erit eis matutina lux
 23O 8 21 et transibit per eam corruet et esuriet et cum esurierit irascetur et maledicet
 regi suo et Deo suo et suspiciet sursum
 23O 8 22 et ad terram intuebitur et ecce tribulatio et tenebrae dissolutio angustia et
 caligo persequens et non poterit avolare de angustia sua
 23O 9 1 primo tempore adleviata est terra Zabulon et terra Nephthalim et novissimo
 adgravata est via maris trans Iordanem Galileae gentium
 23O 9 2 populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnam habitantibus in
 regione umbrae mortis lux orta est eis
 23O 9 3 multiplicasti gentem non magnificasti laetitiam laetabuntur coram te sicut
 laetantur in messe sicut exultant quando dividunt spolia
 23O 9 4 iugum enim oneris eius et virgam umeri eius et sceptrum exactoris eius
 superasti sicut in die Madian
 23O 9 5 quia omnis violenta praedatio cum tumultu et vestimentum mixtum sanguine
 erit in combustionem et cibus ignis
 23O 9 6 parvulus enim natus est nobis filius datus est nobis et factus est principatus
 super umerum eius et vocabitur nomen eius Admirabilis consiliarius Deus fortis Pater futuri saeculi
 Princeps pacis
 23O 9 7 multiplicabitur eius imperium et pacis non erit finis super solium David et
 super regnum eius ut confirmet illud et corroboret in iudicio et iustitia amodo et usque in
 sempiternum zelus Domini exercituum faciet hoc
 23O 9 8 verbum misit Dominus in Iacob et cecidit in Israhel
 23O 9 9 et sciet populus omnis Ephraim et habitantes Samariam in superbia et
 magnitudine cordis dicentes
 23O 9 10 lateres ceciderunt sed quadris lapidibus aedificabimus sycomoros succiderunt
 sed cedros inmutabimus
 23O 9 11 et elevabit Dominus hostes Rasin super eum et inimicos eius in tumultum
 vertet
 23O 9 12 Syriam ab oriente et Philisthim ab occidente et devorabunt Israhel toto ore in
 omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta
 23O 9 13 et populus non est reversus ad percutientem se et Dominum exercituum non
 inquisierunt
 23O 9 14 et disperdet Dominus ab Israhel caput et caudam incurvantem et refrenantem
 die una
 23O 9 15 longevus et honorabilis ipse est caput et propheta docens mendacium ipse
 cauda est
 23O 9 16 et erunt qui beatificant populum istum seducentes et qui beatificantur
 praecipitati
 23O 9 17 propter hoc super adolescentulis eius non laetabitur Dominus et pupillorum
 eius et viduarum non miserebitur quia omnis hypocrita est et nequam et universum os locutum est
 stultitiam in omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta
 23O 9 18 succensa est enim quasi ignis impietas veprem et spinam vorabit et
 succendetur in densitate saltus et convolvetur superbia fumi
 23O 9 19 in ira Domini exercituum conturbata est terra et erit populus quasi esca ignis
 vir fratri suo non parceret
 23O 9 20 et declinabit ad dexteram et esuriet et comedet ad sinistram et non saturabitur
 unusquisque carnem brachii sui vorabit Manasses Ephraim et Ephraim Manassen simul ipsi contra

Iudam

- 23O 9 21 in omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta
23O 10 1 vae qui condunt leges iniquas et scribentes iniustitiam scripserunt
23O 10 2 ut opprimerent in iudicio pauperes et vim facerent causae humilium populi
mei ut essent viduae praeda eorum et pupillos diriperent
23O 10 3 quid facietis in die visitationis et calamitatis de longe venientis ad cuius
fugietis auxilium et ubi derelinquetis gloriam vestram
23O 10 4 ne incurvemini sub vinculo et cum interfectis cadatis super omnibus his non
est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta
23O 10 5 vae Assur virga furoris mei et baculus ipse in manu eorum indignatio mea
23O 10 6 ad gentem fallacem mittam eum et contra populum furoris mei mandabo illi
ut auferat spolia et diripiat praedam et ponat illum in conculcationem quasi lutum platearum
23O 10 7 ipse autem non sic arbitrabitur et cor eius non ita aestimabit sed ad
conterendum erit cor eius et ad internicionem gentium non paucarum
23O 10 8 dicet enim
23O 10 9 numquid non principes mei simul reges sunt numquid non ut Charchamis sic
Chalanno et ut Arfad sic Emath numquid non ut Damascus sic Samaria
23O 10 10 quomodo invenit manus mea regna idoli sic et simulacra eorum de
Hierusalem et de Samaria
23O 10 11 numquid non sicut feci Samariae et idolis eius sic faciam Hierusalem et
simulacris eius
23O 10 12 et erit cum impleverit Dominus cuncta opera sua in monte Sion et in
Hierusalem visitabo super fructum magnifici cordis regis Assur et super gloriam altitudinis
oculorum eius
23O 10 13 dixit enim in fortitudine manus meae feci et in sapientia mea intellexi et
abstuli terminos populorum et principes eorum depraedatus sum et detraxi quasi potens in sublime
residentes
23O 10 14 et invenit quasi nidum manus mea fortitudinem populorum et sicut
colliguntur ova quae derelicta sunt sic universam terram ego congregavi et non fuit qui moveret
pinnam et aperiret os et ganniret
23O 10 15 numquid gloriabitur securis contra eum qui secat in ea aut exaltabitur serra
contra eum a quo trahitur quomodo si elevetur virga contra levantem se et exaltetur baculus qui
utique lignum est
23O 10 16 propter hoc mittet Dominator Deus exercituum in pinguibus eius tenuitatem
et subtus gloriam eius succensa ardebit quasi combustio ignis
23O 10 17 et erit lumen Israhel in igne et Sanctus eius in flamma et succendetur et
devorabitur spina eius et vepres in die una
23O 10 18 et gloria saltus eius et Carmeli eius ab anima usque ad carnem consumetur et
erit terrore profugus
23O 10 19 et reliquiae ligni saltus eius pro paucitate numerabuntur et puer scribet eos
23O 10 20 et erit in die illa non adiciet residuum Israhel et hii qui fugerint de domo
Iacob inniti super eo qui percutit eos sed innitetur super Dominum Sanctum Israhel in veritate
23O 10 21 reliquiae convertentur reliquiae inquam Iacob ad Deum fortem
23O 10 22 si enim fuerit populus tuus Israhel quasi harena maris reliquiae convertentur
ex eo consummatio abbreviata inundabit iustitiam
23O 10 23 consummationem enim et abbreviationem Dominus Deus exercituum faciet in
medio omnis terrae
23O 10 24 propter hoc haec dicit Dominus Deus exercituum noli timere populus meus
habitor Sion ab Assur in virga percutiet te et baculum suum levabit super te in via Aegypti
23O 10 25 adhuc enim paululum modicumque et consummabitur indignatio et furor
meus super scelus eorum
23O 10 26 et suscitabit super eum Dominus exercituum flagellum iuxta plagam Madian

in petra Oreb et virgam suam super mare et levabit eam in via Aegypti
 23O 10 27 et erit in die illa auferetur onus eius de umero tuo et iugum eius de collo tuo
 et computrescet iugum a facie olei
 23O 10 28 veniet in Aiath transibit in Magron apud Machmas commendabit vasa sua
 23O 10 29 transierunt cursim Gabee sedes nostra obstipuit Rama Gabaath Saulis fugit
 23O 10 30 hinni voce tua filia Gallim adtende Laisa paupercula Anathoth
 23O 10 31 migravit Medemena habitatores Gebim confortamini
 23O 10 32 adhuc dies est ut in Nob stetur agitabit manum suam super montem filiae
 Sion collem Hierusalem
 23O 10 33 ecce Dominator Dominus exercituum confringet lagunculam in terrore et
 excelsi statura succidentur et sublimes humiliabuntur
 23O 10 34 et subvertentur condensa saltus ferro et Libanus cum excelsis cadet
 23O 11 1 et egredietur virga de radice Iesse et flos de radice eius ascendet
 23O 11 2 et requiescet super eum spiritus Domini spiritus sapientiae et intellectus
 spiritus consilii et fortitudinis spiritus scientiae et pietatis
 23O 11 3 et replebit eum spiritus timoris Domini non secundum visionem oculorum
 iudicabit neque secundum auditum aurium arguet
 23O 11 4 sed iudicabit in iustitia pauperes et arguet in aequitate pro mansuetis terrae et
 percutiet terram virga oris sui et spiritu labiorum suorum interficiet impium
 23O 11 5 et erit iustitia cingulum lumborum eius et fides cinctorium renis eius
 23O 11 6 habitabit lupus cum agno et pardus cum hedo accubabit vitulus et leo et ovis
 simul morabuntur et puer parvulus minabit eos
 23O 11 7 vitulus et ursus pascentur simul requiescent catuli eorum et leo quasi bos
 comedet paleas
 23O 11 8 et delectabitur infans ab ubere super foramine aspidis et in caverna reguli qui
 ablactatus fuerit manum suam mittet
 23O 11 9 non nocebunt et non occident in universo monte sancto meo quia repleta est
 terra scientia Domini sicut aquae maris operientes
 23O 11 10 in die illa radix Iesse qui stat in signum populorum ipsum gentes
 deprecabuntur et erit sepulchrum eius gloriosum
 23O 11 11 et erit in die illa adiciet Dominus secundo manum suam ad possidendum
 residuum populi sui quod relinquetur ab Assyriis et ab Aegypto et a Fetros et ab Aethiopia et ab
 Aelam et a Sennaar et ab Emath et ab insulis maris
 23O 11 12 et levabit signum in nationes et congregabit profugos Israhel et dispersos Iuda
 colliget a quattuor plagis terrae
 23O 11 13 et auferetur zelus Ephraim et hostes Iuda peribunt Ephraim non aemulabitur
 Iudam et Iudas non pugnabit contra Ephraim
 23O 11 14 et volabunt in umeros Philisthim per mare simul praedabuntur filios orientis
 Idumea et Moab praeceptum manus eorum et filii Ammon oboedientes erunt
 23O 11 15 et desolabit Dominus linguam maris Aegypti et levabit manum suam super
 Flumen in fortitudine spiritus sui et percutiet eum in septem rivis ita ut transeant per eum calciati
 23O 11 16 et erit via residuo populo meo qui relinquetur ab Assyriis sicut fuit Israhel in
 die qua ascendit de terra Aegypti
 23O 12 1 et dices in illa die confitebor tibi Domine quoniam iratus es mihi conversus
 est furor tuus et consolatus es me
 23O 12 2 ecce Deus salvator meus fiducialiter agam et non timebo quia fortitudo mea et
 laus mea Dominus Deus et factus est mihi in salutem
 23O 12 3 haurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris
 23O 12 4 et dicetis in illa die confitemini Domino et invocate nomen eius notas facite
 in populis adinventiones eius mementote quoniam excelsum est nomen eius
 23O 12 5 cantate Domino quoniam magnifice fecit adnuntiate hoc in universa terra
 23O 12 6 exulta et lauda habitatio Sion quia magnus in medio tui Sanctus Israhel

23O 13 1 onus Babylonis quod vidit Isaias filius Amos
 23O 13 2 super montem caligosum levate signum exaltate vocem levate manum et
 ingrediantur portas duces
 23O 13 3 ego mandavi sanctificatis meis et vocavi fortes meos in ira mea exultantes in
 gloria mea
 23O 13 4 vox multitudinis in montibus quasi populorum frequentium vox sonitus
 regum gentium congregatarum Dominus exercituum praecepit militiae belli
 23O 13 5 venientibus de terra procul a summitate caeli Dominus et vasa furoris eius ut
 disperdat omnem terram
 23O 13 6 ululate quia prope est dies Domini quasi vastitas a Domino veniet
 23O 13 7 propter hoc omnes manus dissolventur et omne cor hominis tabescet
 23O 13 8 et conteretur tortiones et dolores tenebunt quasi parturiens dolebunt
 unusquisque ad proximum suum stupebit facies conbustae vultus eorum
 23O 13 9 ecce dies Domini venit crudelis et indignationis plenus et irae furorisque ad
 ponendam terram in solitudine et peccatores eius conterendos de ea
 23O 13 10 quoniam stellae caeli et splendor earum non expandent lumen suum
 obtenebratus est sol in ortu suo et luna non splendet in lumine suo
 23O 13 11 et visitabo super orbis mala et contra impios iniquitatem eorum et quiescere
 faciam superbiam infidelium et arrogantiam fortium humiliabo
 23O 13 12 pretiosior erit vir auro et homo mundo obrizo
 23O 13 13 super hoc caelum turbabo et movebitur terra de loco suo propter
 indignationem Domini exercituum et propter diem irae furoris eius
 23O 13 14 et erit quasi dammula fugiens et quasi ovis et non erit qui congreget
 unusquisque ad populum suum convertetur et singuli ad terram suam fugient
 23O 13 15 omnis qui inventus fuerit occidetur et omnis qui supervenerit cadet in gladio
 23O 13 16 infantes eorum adlident in oculis eorum diripientur domus eorum et uxores
 eorum violabuntur
 23O 13 17 ecce ego suscitabo super eos Medos qui argentum non quaerant nec aurum
 velint
 23O 13 18 sed sagittis parvulos interficiant et lactantibus uteri non misereantur et super
 filios non parcat oculus eorum
 23O 13 19 et erit Babylon illa gloriosa in regnis inclita in superbia Chaldeorum sicut
 subvertit Deus Sodomam et Gomorram
 23O 13 20 non habitabitur usque in finem et non fundabitur usque ad generationem et
 generationem nec ponet ibi tentoria Arabs nec pastores requiescent ibi
 23O 13 21 sed requiescent ibi bestiae et replebuntur domus eorum draconibus et
 habitabunt ibi strutiones et pilosi saltabunt ibi
 23O 13 22 et respondebunt ibi ululae in aedibus eius et sirenae in delubris voluptatis
 23O 14 1 prope est ut veniat tempus eius et dies eius non elongabuntur miserebitur
 enim Dominus Iacob et eliget adhuc de Israhel et requiescere eos faciet super humum suam
 adiungetur advena ad eos et adhaerebit domui Iacob
 23O 14 2 et tenebunt eos populi et adducent eos in locum suum et possidebit eos domus
 Israhel super terram Domini in servos et ancillas et erunt capientes eos qui se ceperant et subicient
 exactores suos
 23O 14 3 et erit in die illa cum requiem dederit tibi Deus a labore tuo et a concussione
 tua et a servitute dura qua ante servisti
 23O 14 4 sumes parabolam istam contra regem Babylonis et dices quomodo cessavit
 exactor quievit tributum
 23O 14 5 contrivit Dominus baculum impiorum virgam dominantium
 23O 14 6 caedentem populos in indignatione plaga insanabili subicientem in furore
 gentes persequentem crudeliter
 23O 14 7 conquevit et siluit omnis terra gavisata est et exultavit

23O 14 8 abietes quoque laetatae sunt super te et cedri Libani ex quo dormisti non
 ascendit qui succidat nos
 23O 14 9 infernus subter conturbatus est in occursum adventus tui suscitavit tibi
 gigantes omnes principes terrae surrexerunt de solis suis omnes principes nationum
 23O 14 10 universi respondebunt et dicent tibi et tu vulneratus es sicut nos nostri similis
 effectus es
 23O 14 11 detracta est ad inferos superbia tua concidit cadaver tuum subter te sternetur
 tinea et operimentum tuum erunt vermes
 23O 14 12 quomodo cecidisti de caelo lucifer qui mane oriebaris corruisti in terram qui
 vulnerabas gentes
 23O 14 13 qui dicebas in corde tuo in caelum conscendam super astra Dei exaltabo
 solium meum sedebo in monte testamenti in lateribus aquilonis
 23O 14 14 ascendam super altitudinem nubium ero similis Altissimo
 23O 14 15 verumtamen ad infernum detraheris in profundum lacu
 23O 14 16 qui te viderint ad te inclinabuntur teque prospicient numquid iste est vir qui
 conturbavit terram qui concussit regna
 23O 14 17 qui posuit orbem desertum et urbes eius destruxit vinculis eius non aperuit
 carcerem
 23O 14 18 omnes reges gentium universi dormierunt in gloria vir in domo sua
 23O 14 19 tu autem proiectus es de sepulchro tuo quasi stirps inutilis pollutus et
 obvolutus qui interfecti sunt gladio et descenderunt ad fundamenta lacu quasi cadaver putridum
 23O 14 20 non habebis consortium neque cum eis in sepultura tu enim terram disperdisti
 tu populum occidisti non vocabitur in aeternum semen pessimorum
 23O 14 21 praeparate filios eius occisioni in iniquitate patrum eorum non consurgent nec
 hereditabunt terram neque implebunt faciem orbis civitatum
 23O 14 22 et consurgam super eos dicit Dominus exercituum et perdam Babylonis
 nomen et reliquias et germen et progeniem ait Dominus
 23O 14 23 et ponam eam in possessionem ericii et in paludes aquarum et scopabo eam in
 scopis terens dicit Dominus exercituum
 23O 14 24 iuravit Dominus exercituum dicens si non ut putavi ita erit et quomodo mente
 tractavi
 23O 14 25 sic eveniet ut conteram Assyrium in terra mea et in montibus meis conculcem
 eum et auferetur ab eis iugum eius et onus illius ab umero eorum tolletur
 23O 14 26 hoc consilium quod cogitavi super omnem terram et haec est manus extenta
 super universas gentes
 23O 14 27 Dominus enim exercituum decrevit et quis poterit infirmare et manus eius
 extenta et quis avertet eam
 23O 14 28 in anno quo mortuus est rex Ahaz factum est onus istud
 23O 14 29 ne laeteris Philisthea omnis tu quoniam comminuta est virga percussoris tui
 de radice enim colubri egredietur regulus et semen eius absorbens volucrem
 23O 14 30 et pascentur primogeniti pauperum et pauperes fiducialiter requiescent et
 interire faciam in fame radicem tuam et reliquias tuas interficiam
 23O 14 31 ulula porta clama civitas prostrata est Philisthea omnis ab aquilone enim
 fumus venit et non est qui effugiat agmen eius
 23O 14 32 et quid respondebitur nuntiis gentis quia Dominus fundavit Sion et in ipsa
 sperabunt pauperes populi eius
 23O 15 1 onus Moab quia nocte vastata est Ar Moab conticuit quia nocte vastatus est
 murus Moab conticuit
 23O 15 2 ascendit domus et Dibon ad excelsa in planctum super Nabo et super Medaba
 Moab ululabit in cunctis capitibus eius calvitium omnis barba radetur
 23O 15 3 in triviis eius accincti sunt sacco super tecta eius et in plateis eius omnis
 ululat descendit in fletum

23O 15 4 clamavit Esebon et Eleale usque Iasa audita est vox eorum super hoc expediti
 Moab ululabunt anima eius ululabit sibi
 23O 15 5 cor meum ad Moab clamabit vectes eius usque ad Segor vitulam
 conternantem per ascensum enim Luith flens ascendet et in via Oronaim clamorem contritionis
 levabunt
 23O 15 6 aquae enim Nemrim desertae erunt quia aruit herba defecit germen viror
 omnis interiit
 23O 15 7 secundum magnitudinem operis et visitatio eorum ad torrentem salicum
 ducent eos
 23O 15 8 quoniam circumiit clamor terminum Moab usque ad Gallim ululatus eius et
 usque ad puteum Helim clamor eius
 23O 15 9 quia aquae Dibon repletae sunt sanguine ponam enim super Dibon
 additamenta his qui fugerint de Moab leonem et reliquiis terrae
 23O 16 1 emitte agnum dominatorem terrae de Petra deserti ad montem filiae Sion
 23O 16 2 et erit sicut avis fugiens et pulli de nido avolantes sic erunt filiae Moab in
 transcensu Arnon
 23O 16 3 ini consilium coge concilium pone quasi noctem umbram tuam in meridie
 absconde fugientes et vagos ne prodas
 23O 16 4 habitabunt apud te profugi mei Moab esto latibulum eorum a facie vastatoris
 finitus est enim pulvis consummatus est miser defecit qui conculcabat terram
 23O 16 5 et praeparabitur in misericordia solium et sedebit super eum in veritate in
 tabernaculo David iudicans et quaerens iudicium et velociter reddens quod iustum est
 23O 16 6 audivimus superbiam Moab superbus est valde superbia eius et arrogantia
 eius et indignatio eius plus quam fortitudo eius
 23O 16 7 idcirco ululabit Moab ad Moab universus ululabit his qui laetantur super
 muro cocti lateris loquimini plagas suas
 23O 16 8 quoniam suburbana Esebon deserta sunt et vinea Sabama domini gentium
 exciderunt flagella eius usque ad Iazer pervenerunt erraverunt in deserto propagines eius relictas
 sunt transierunt mare
 23O 16 9 super hoc plorabo in fletu Iazer vineam Sabama inebriabo te lacrima mea
 Esebon et Eleale quoniam super vindemiam tuam et super messem tuam vox calcantium inruit
 23O 16 10 et auferetur laetitia et exultatio de Carmelo et in vineis non exultabit neque
 iubilabit vinum in torculari non calcabit qui calcare consueverat vocem calcantium abstuli
 23O 16 11 super hoc venter meus ad Moab quasi cithara sonabit et viscera mea ad
 murum cocti lateris
 23O 16 12 et erit cum apparuerit quod laboravit Moab super excelsis suis ingredietur ad
 sancta sua ut obsecret et non valebit
 23O 16 13 hoc verbum quod locutus est Dominus ad Moab ex tunc
 23O 16 14 et nunc locutus est Dominus dicens in tribus annis quasi anni mercennarii
 auferetur gloria Moab super omni populo multo et relinquetur parvus et modicus nequaquam multus
 23O 17 1 onus Damasci ecce Damascus desinet esse civitas et erit sicut acervus
 lapidum in ruina
 23O 17 2 derelictas civitates Aroer gregibus erunt et requiescent ibi et non erit qui
 exterreat
 23O 17 3 et cessabit adiutorium ab Ephraim et regnum a Damasco et reliquiae Syriae
 sicut gloria filiorum Israhel erunt dicit Dominus exercituum
 23O 17 4 et erit in die illa adtenuabitur gloria Iacob et pingue carnis eius marcescet
 23O 17 5 et erit sicut congregans in messe quod restiterit et brachium eius spicas leget
 et erit sicut quaerens spicas in valle Rafaim
 23O 17 6 et relinquetur in eo sicut racemus et sicut excussio oleae duarum aut trium
 olivarum in summitate rami sive quattuor aut quinque in cacuminibus eius fructus eius dicit
 Dominus Deus Israhel

23O 17 7 in die illa inclinabitur homo ad factorem suum et oculi eius ad Sanctum
 Israhel respicient
 23O 17 8 et non inclinabitur ad altaria quae fecerunt manus eius et quae operati sunt
 digiti eius non respiciet lucos et delubra
 23O 17 9 in die illa erunt civitates fortitudinis eius derelictae sicut aratra et segetes quae
 derelictae sunt a facie filiorum Israhel et erit deserta
 23O 17 10 quia oblita es Dei salvatoris tui et Fortis adiutoris tui non es recordata
 propterea plantabis plantationem fidelem et germen alienum seminabis
 23O 17 11 in die plantationis tuae labrusca et mane semen tuum florebit ablata est messis
 in die hereditatis et dolebit graviter
 23O 17 12 vae multitudo populorum multorum ut multitudo maris sonantis et tumultus
 turbarum sicut sonitus aquarum multarum
 23O 17 13 sonabunt populi sicut sonitus aquarum inundantium et increpabit eum et
 fugiet procul et rapietur sicut pulvis montium a facie venti et sicut turbo coram tempestate
 23O 17 14 in tempore vespere et ecce turbatio in matutino et non subsistet haec est pars
 eorum qui vastaverunt nos et sors diripientium nos
 23O 18 1 vae terrae cymbalo alarum quae est trans flumina Aethiopiae
 23O 18 2 qui mittit in mari legatos et in vasis papyri super aquas ite angeli veloces ad
 gentem convulsam et dilaceratam ad populum terribilem post quem non est alius gentem
 expectantem expectantem et conculcatam cuius diripuerunt flumina terram eius
 23O 18 3 omnes habitatores orbis qui moramini in terra cum elevatum fuerit signum in
 montibus videbitis et clangorem tubae audietis
 23O 18 4 quia haec dicit Dominus ad me quiescam et considerabo in loco meo sicut
 meridiana lux clara est et sicut nubes roris in die messis
 23O 18 5 ante messem enim totus effloruit et inmatura perfectio germinabit et
 praecedentur ramusculi eius falcibus et quae derelicta fuerint abscedentur excutientur
 23O 18 6 et relinquentur simul avibus montium et bestiis terrae et aestate perpetua
 erunt super eum volucres et omnes bestiae terrae super illum hiemabunt
 23O 18 7 in tempore illo deferetur munus Domino exercituum a populo divulso et
 dilacerato a populo terribili post quem non fuit alius a gente expectante expectante et conculcata
 cuius diripuerunt flumina terram eius ad locum nominis Domini exercituum montem Sion
 23O 19 1 onus Aegypti ecce Dominus ascendet super nubem levem et ingrediatur
 Aegyptum et movebuntur simulacra Aegypti a facie eius et cor Aegypti tabescet in medio eius
 23O 19 2 et concurrere faciam Aegyptios adversum Aegyptios et pugnabit vir contra
 fratrem suum et vir contra amicum suum civitas adversus civitatem regnum adversus regnum
 23O 19 3 et dirumpetur spiritus Aegypti in visceribus eius et consilium eius
 praecipitabo et interrogabunt simulacra sua et divinos suos et pythones et ariolos
 23O 19 4 et tradam Aegyptum in manu dominorum crudelium et rex fortis dominabitur
 eorum ait Dominus Deus exercituum
 23O 19 5 et arescet aqua de mari et fluviis desolabitur atque siccabitur
 23O 19 6 et deficient flumina adtenuabuntur et siccabuntur rivi aggerum calamus et
 iuncus marcescet
 23O 19 7 nudabitur alveus rivi a fonte suo et omnis sementis inrigua siccabitur arescet
 et non erit
 23O 19 8 et maerebunt piscatores et lugebunt omnes mittentes in flumen hamum et
 expandentes rete super faciem aquae marcescent
 23O 19 9 confundentur qui operabantur linum pectentes et texentes subtilia
 23O 19 10 et erunt inrigua eius flaccientia omnes qui faciebant lacunas ad capiendos
 pisces
 23O 19 11 stulti principes Taneos sapientes consiliarii Pharaonis dederunt consilium
 insipientem quomodo dicetis Pharaoni filius sapientium ego filius regum antiquorum
 23O 19 12 ubi sunt nunc sapientes tui adnuntient tibi et indicent quid cogitaverit

Dominus exercituum super Aegyptum

23O 19 13 stulti facti sunt principes Taneos emarcuerunt principes Mempheos
deceperunt Aegyptum angulum populorum eius

23O 19 14 Dominus miscuit in medio eius spiritum vertiginis et errare fecerunt
Aegyptum in omni opere suo sicut errat ebrius et vomens

23O 19 15 et non erit Aegypto opus quod faciat caput et caudam incurvantem et
refrenantem

23O 19 16 in die illa erit Aegyptus quasi mulieres et stupebunt et timebunt a facie
commotionis manus Domini exercituum quam ipse movebit super eam

23O 19 17 et erit terra Iuda Aegypto in festivitatem omnis qui illius fuerit recordatus
pavebit a facie consilii Domini exercituum quod ipse cogitavit super eam

23O 19 18 in die illa erunt quinque civitates in terra Aegypti loquentes lingua Chanaan et
iurantes per Dominum exercituum civitas Solis vocabitur una

23O 19 19 in die illa erit altare Domini in medio terrae Aegypti et titulus iuxta terminum
eius Domini

23O 19 20 et erit in signum et in testimonium Domino exercituum in terra Aegypti
clamabunt enim ad Dominum a facie tribulantis et mittet eis salvatorem et propugnatorem qui
liberet eos

23O 19 21 et cognoscetur Dominus ab Aegypto et cognoscent Aegyptii Dominum in die
illa et colent eum in hostiis et muneribus et vota vovebunt Domino et solvent

23O 19 22 et percutiet Dominus Aegyptum plaga et sanabit eam et revertentur ad
Dominum et placabitur eis et sanabit eos

23O 19 23 in die illa erit via de Aegypto in Assyrios et intrabit Assyrius Aegyptum et
Aegyptius in Assyrios et servient Aegyptii Assur

23O 19 24 in die illa erit Israhel tertius Aegyptio et Assyrio benedictio in medio terrae

23O 19 25 cui benedixit Dominus exercituum dicens benedictus populus meus Aegypti
et opus manuum mearum Assyrio hereditas autem mea Israhel

23O 20 1 in anno quo ingressus est Tharthan in Azotum cum misisset eum Sargon rex
Assyriorum et pugnasset contra Azotum et cepisset eam

23O 20 2 in tempore illo locutus est Dominus in manu Isaiae filii Amos dicens vade et
solve saccum de lumbis tuis et calciamenta tua tolle de pedibus tuis et fecit sic vadens nudus et
disculciatus

23O 20 3 et dixit Dominus sicut ambulavit servus meus Isaias nudus et disculciatus
trium annorum signum et portentum erit super Aegyptum et super Aethiopiam

23O 20 4 sic minabit rex Assyriorum captivitatem Aegypti et transmigrationem
Aethiopiae iuvenum et senum nudam et disculciatam discopertis natibus ignominiam Aegypti

23O 20 5 et timebunt et confundentur ab Aethiopia spe sua et ab Aegypto gloria sua

23O 20 6 et dicet habitator insulae huius in die illa ecce haec erat spes nostra ad quos
confugimus in auxilium ut liberaret nos a facie regis Assyriorum et quomodo effugere poterimus
nos

23O 21 1 onus deserti maris sicut turbines ab africo veniunt de deserto venit de terra
horribili

23O 21 2 visio dura nuntiata est mihi qui incredulus est infideliter agit et qui
depopulator est vastat ascende Aelam obside Mede omnem gemitum eius cessare feci

23O 21 3 propterea repleti sunt lumbi mei dolore angustia possedit me sicut angustia
parientis corruui cum audirem conturbatus sum cum viderem

23O 21 4 emarcuit cor meum tenebrae stupefecerunt me Babylon dilecta mea posita est
mihi in miraculum

23O 21 5 pone mensam contemplare in specula comedentes bibentes surgite principes
arripite clypeum

23O 21 6 haec enim dixit mihi Dominus vade et pone speculatorem et quodcumque
viderit adnuntiet

23O 21 7 et vidit currum duorum equitum ascensorem asini et ascensorem cameli et
 contemplatus est diligenter multo intuitu
 23O 21 8 et clamavit leo super specula Domini ego sum stans iugiter per diem et super
 custodiam meam ego sum stans totis noctibus
 23O 21 9 ecce iste venit ascensor vir bigae equitum et respondit et dixit cecidit cecidit
 Babylon et omnia sculptilia deorum eius contrita sunt in terram
 23O 21 10 tritura mea et filii areae meae quae audivi a Domino exercituum Deo Israhel
 adnuntiavi vobis
 23O 21 11 onus Duma ad me clamat ex Seir custos quid de nocte custos quid de nocte
 23O 21 12 dixit custos venit mane et nox si quaeritis quaerite convertimini venite
 23O 21 13 onus in Arabia in saltu ad vesperam dormietis in semitis Dodanim
 23O 21 14 occurrentes sitiendi ferte aquam qui habitatis terram austri cum panibus
 occurrite fugienti
 23O 21 15 a facie enim gladiatorum fugerunt a facie gladii imminentis a facie arcus extenti
 a facie gravis proelii
 23O 21 16 quoniam haec dicit Dominus ad me adhuc in uno anno quasi in anno
 mercennarii et auferetur omnis gloria Cedar
 23O 21 17 et reliquiae numeri sagittariorum fortium de filiis Cedar inminuentur
 Dominus enim Deus Israhel locutus est
 23O 22 1 onus vallis Visionis quidnam tibi quoque est quia ascendisti et tu omnis in
 tecta
 23O 22 2 clamoris plena urbs frequens civitas exultans interfecti tui non interfecti
 gladio nec mortui in bello
 23O 22 3 cuncti principes tui fugerunt simul dureque ligati sunt omnes qui inventi sunt
 vincti sunt pariter procul fugerunt
 23O 22 4 propterea dixi recedite a me amare flebo nolite incumbere ut consolemini me
 super vastitate filiae populi mei
 23O 22 5 dies enim interfectionis et conculcationis et fletuum Domino Deo exercituum
 in valle Visionis scrutans murum et magnificus super montem
 23O 22 6 et Aelam sumpsit faretram currum hominis equitis et parietem nudavit
 clypeus
 23O 22 7 et erunt electae valles tuae plenae quadrigarum et equites ponent sedes suas in
 porta
 23O 22 8 et revelabitur operimentum Iudae et videbis in die illa armamentarium domus
 saltus
 23O 22 9 et scissuras civitatis David videbitis quia multiplicatae sunt et congregastis
 aquas piscinae inferioris
 23O 22 10 et domos Hierusalem numerastis et destruxistis domos ad muniendum murum
 23O 22 11 et lacum fecistis inter duos muros et aquam piscinae veteris et non suspexistis
 ad eum qui fecerat eam et operatorem eius de longe non vidistis
 23O 22 12 et vocavit Dominus Deus exercituum in die illa ad fletum et ad planctum ad
 calvitium et ad cingulum sacci
 23O 22 13 et ecce gaudium et laetitia occidere vitulos et iugulare arietes comedere
 carnes et bibere vinum comedamus et bibamus cras enim moriemur
 23O 22 14 et revelata est in auribus meis Domini exercituum si dimittetur iniquitas haec
 vobis donec moriamini dicit Dominus Deus exercituum
 23O 22 15 haec dicit Dominus Deus exercituum vade ingredere ad eum qui habitat in
 tabernaculo ad Sobnam praepositum templi
 23O 22 16 quid tu hic aut quasi quis hic quia excidisti tibi hic sepulchrum excidisti in
 excelso memoriam diligenter in petra tabernaculum tibi
 23O 22 17 ecce Dominus asportari te faciet sicut asportatur gallus gallinacius et quasi
 amictum sic sublevabit te

23O 22 18 coronans coronabit te tribulatione quasi pilam mittet te in terram latam et spatiosam ibi morieris et ibi erit currus gloriae tuae ignominia domus Domini tui
 23O 22 19 et expellam te de statione tua et de ministerio tuo deponam te
 23O 22 20 et erit in die illa vocabo servum meum Eliachim filium Helciae
 23O 22 21 et induam illum tunicam tuam et cingulo tuo confortabo eum et potestatem tuam dabo in manu eius et erit quasi pater habitantibus Hierusalem et domui Iuda
 23O 22 22 et dabo clavem domus David super umerum eius et aperiet et non erit qui claudat et claudet et non erit qui aperiat
 23O 22 23 et figam illum paxillum in loco fideli et erit in solium gloriae domui patris sui
 23O 22 24 et suspendent super eum omnem gloriam domus patris eius vasorum diversa genera omne vas parvulum a vasis craterarum usque ad omne vas musicorum
 23O 22 25 in die illo dicit Dominus exercituum auferetur paxillus qui fixus fuerat in loco fideli et frangetur et cadet et peribit quod pependerit in eo quia Dominus locutus est
 23O 23 1 onus Tyri ululate naves maris quia vastata est domus unde venire consueverant de terra Cetthim revelatum est eis
 23O 23 2 tacete qui habitatis in insula negotiatio Sidonis transfretantes mare repleverunt te
 23O 23 3 in aquis multis semen Nili messis fluminis fruges eius et facta est negotiatio gentium
 23O 23 4 erubescere Sidon ait enim mare fortitudo maris dicens non parturivi et non peperivi et non enutrivivi iuvenes nec ad incrementum perduxivi virgines
 23O 23 5 cum auditum fuerit in Aegypto dolebunt cum audierint de Tyro
 23O 23 6 transite maria ululate qui habitatis in insula
 23O 23 7 numquid non haec vestra est quae gloriabatur a diebus pristinis in antiquitate sua ducent eam pedes sui longe ad peregrinandum
 23O 23 8 quis cogitavit hoc super Tyrum quondam coronatam cuius negotiatores principes institores eius incliti terrae
 23O 23 9 Dominus exercituum cogitavit hoc ut detraheret superbiam omnis gloriae et ad ignominiam deduceret universos inclitos terrae
 23O 23 10 transi terram tuam quasi flumen filia maris non est cingulum ultra tibi
 23O 23 11 manum suam extendit super mare conturbavit regna Dominus mandavit adversum Chanaan ut contereret fortes eius
 23O 23 12 et dixit non adicies ultra ut glorieris calumniam sustinens virgo filia Sidonis in Cetthim consurgens transfreta ibi quoque non erit requies tibi
 23O 23 13 ecce terra Chaldeorum talis populus non fuit Assur fundavit eam in captivitatem transduxerunt robustos eius suffoderunt domos eius posuerunt eam in ruinam
 23O 23 14 ululate naves maris quia devastata est fortitudo vestra
 23O 23 15 et erit in die illa in oblivione eris o Tyre septuaginta annis sicut dies regis unius post septuaginta autem annos erit Tyro quasi canticum meretricis
 23O 23 16 sume citharam circui civitatem meretrix oblivioni tradita bene canere frequenter canticum ut memoria tui sit
 23O 23 17 et erit post septuaginta annos visitabit Dominus Tyrum et reducet eam ad mercedes suas et rursum fornicabitur cum universis regnis terrae super faciem terrae
 23O 23 18 et erunt negotiatio eius et mercedes eius sanctificatae Domino non condentur neque reponentur quia his qui habitaverint coram Domino erit negotiatio eius ut manducent in saturitatem et vestiantur usque ad vetustatem
 23O 24 1 ecce Dominus dissipabit terram et nudabit eam et adfliget faciem eius et disperget habitatores eius
 23O 24 2 et erit sicut populus sic sacerdos et sicut servus sic dominus eius sicut ancilla sic domina eius sicut emens sic ille qui vendit sicut fenerator sic is qui mutuuum accipit sicut qui repetit sic qui debet
 23O 24 3 dissipatione dissipabitur terra et direptione praedabitur Dominus enim locutus

est verbum hoc

23O 24 4 luxit et defluxit terra et infirmata est defluxit orbis infirmata est altitudo
populi terrae

23O 24 5 et terra interfecta est ab habitatoribus suis quia transgressi sunt leges
mutaverunt ius dissipaverunt foedus sempiternum

23O 24 6 propter hoc maledictio vorabit terram et peccabunt habitatores eius ideoque
insanient cultores eius et relinquentur homines pauci

23O 24 7 luxit vindemia infirmata est vitis ingemuerunt omnes qui laetabantur corde

23O 24 8 cessavit gaudium tympanorum quievit sonitus laetantium conticuit dulcedo
citharae

23O 24 9 cum cantico non bibent vinum amara erit potio bibentibus illam

23O 24 10 adtrita est civitas vanitatis clausa est omnis domus nullo introeunte

23O 24 11 clamor erit super vino in plateis deserta est omnis laetitia translatum est
gaudium terrae

23O 24 12 relicta est in urbe solitudo et calamitas opprimet portas

23O 24 13 quia haec erunt in medio terrae in medio populorum quomodo si paucae
olivae quae remanserunt excutiantur ex olea et racemi cum fuerit finita vindemia

23O 24 14 hii levabunt vocem suam atque laudabunt cum glorificatus fuerit Dominus
hinnient de mari

23O 24 15 propter hoc in doctrinis glorificate Dominum in insulis maris nomen Domini
Dei Israhel

23O 24 16 a finibus terrae laudes audivimus gloriam iusti et dixi secretum meum mihi
secretum meum mihi vae mihi praevaricantes praevaricati sunt et praevaricatione transgressorum
praevaricati sunt

23O 24 17 formido et fovea et laqueus super te qui habitator es terrae

23O 24 18 et erit qui fugerit a voce formidinis cadet in foveam et qui se explicuerit de
fovea tenebitur laqueo quia cataractae de excelsis apertae sunt et concutientur fundamenta terrae

23O 24 19 confractione confringetur terra contritione conteretur terra commotione
commovebitur terra

23O 24 20 agitatione agitabitur terra sicut ebrius et auferetur quasi tabernaculum unius
noctis et gravabit eam iniquitas sua et corruet et non adiciet ut resurgat

23O 24 21 et erit in die illa visitabit Dominus super militiam caeli in excelso et super
reges terrae qui sunt super terram

23O 24 22 et congregabuntur in congregationem unius fascis in lacum et cludentur ibi in
carcerem et post multos dies visitabuntur

23O 24 23 et erubescet luna et confundetur sol cum regnaverit Dominus exercituum in
monte Sion et in Hierusalem et in conspectu senum suorum fuerit glorificatus

23O 25 1 Domine Deus meus es tu exaltabo te confitebor nomini tuo quoniam fecisti
mirabilia cogitationes antiquas fideles amen

23O 25 2 quia posuisti civitatem in tumulum urbem fortem in ruinam domum
alienorum ut non sit civitas et in sempiternum non aedificetur

23O 25 3 super hoc laudabit te populus fortis civitas gentium robustarum timebit te

23O 25 4 quia factus es fortitudo pauperi fortitudo egeno in tribulatione sua spes a
turbine umbraculum ab aestu spiritus enim robustorum quasi turbo inpellens parietem

23O 25 5 sicut aestum in siti tumultum alienorum humiliabis et quasi calore sub nube
torrente propaginem fortium marcescere facies

23O 25 6 et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc convivium
pinguium convivium vindemiae pinguium medullatorum vindemiae defecatae

23O 25 7 et praecipitabit in monte isto faciem vinculi conligati super omnes populos et
telam quam orditus est super universas nationes

23O 25 8 praecipitabit mortem in sempiternum et auferet Dominus Deus lacrimam ab
omni facie et obprobrium populi sui auferet de universa terra quia Dominus locutus est

230 25 9 et dicet in die illa ecce Deus noster iste expectavimus eum et salvabit nos iste
 Dominus sustinuimus eum exultabimus et laetabimur in salutari eius
 230 25 10 quia requiescet manus Domini in monte isto et triturbabitur Moab sub eo sicuti
 teruntur paleae in plastro
 230 25 11 et extendet manus suas sub eo sicut extendit natans ad natandum et humiliabit
 gloriam eius cum adlisione manuum eius
 230 25 12 et munimenta sublimium murorum tuorum concident et humiliabuntur et
 detrahentur in terram usque ad pulverem
 230 26 1 in die illa cantabitur canticum istud in terra Iuda urbs fortitudinis nostrae
 salvator ponetur in ea murus et antemurale
 230 26 2 aperite portas et ingrediatur gens iusta custodiens veritatem
 230 26 3 vetus error abiit servabis pacem pacem quia in te speravimus
 230 26 4 sperastis in Domino in saeculis aeternis in Domino Deo forti in perpetuum
 230 26 5 quia incurvabit habitantes in excelso civitatem sublimem humiliabit
 humiliabit eam usque ad terram detrahet eam usque ad pulverem
 230 26 6 conculcabit eam pes pedes pauperis gressus egenorum
 230 26 7 semita iusti recta est rectus callis iusti ad ambulandum
 230 26 8 et in semita iudiciorum tuorum Domine sustinuimus te nomen tuum et
 memoriale tuum in desiderio animae
 230 26 9 anima mea desideravit te in nocte sed et spiritu meo in praecordiis meis de
 mane vigilabo ad te cum feceris iudicia tua in terra iustitiam discent habitatores orbis
 230 26 10 misereamur impio et non discet iustitiam in terra sanctorum inique gessit et
 non videbit gloriam Domini
 230 26 11 Domine exaltetur manus tua et non videant videant et confundantur zelantes
 populi et ignis hostes tuos devoret
 230 26 12 Domine dabis pacem nobis omnia enim opera nostra operatus es nobis
 230 26 13 Domine Deus noster possederunt nos domini absque te tantum in te
 recordemur nominis tui
 230 26 14 morientes non vivant gigantes non resurgant propterea visitasti et contrivisti
 eos et perdidisti omnem memoriam eorum
 230 26 15 indulgisti genti Domine indulgisti genti numquid glorificatus es elongasti
 omnes terminos terrae
 230 26 16 Domine in angustia requisierunt te in tribulatione murmuris doctrina tua eis
 230 26 17 sicut quae concipit cum adpropinquaverit ad partum dolens clamat in
 doloribus suis sic facti sumus a facie tua Domine
 230 26 18 concepimus et quasi parturivimus et peperimus spiritum salutes non fecimus
 in terra ideo non ceciderunt habitatores terrae
 230 26 19 vivent mortui tui interfecti mei resurgent expergiscimini et laudate qui
 habitatis in pulvere quia ros lucis ros tuus et terram gigantum detrahes in ruinam
 230 26 20 vade populus meus intra in cubacula tua claude ostia tua super te abscondere
 modicum ad momentum donec pertranseat indignatio
 230 26 21 ecce enim Dominus egreditur de loco suo ut visitet iniquitatem habitatoris
 terrae contra eum et revelabit terra sanguinem suum et non operiet ultra interfectos suos
 230 27 1 in die illo visitabit Dominus in gladio suo duro et grandi et forti super
 Leviathan serpentem vectem et super Leviathan serpentem tortuosum et occidet cetum qui in mari
 est
 230 27 2 in die illa vinea meri cantabit ei
 230 27 3 ego Dominus qui servo eam repente propinabo ei ne forte visitetur contra eam
 nocte et die servo eam
 230 27 4 indignatio non est mihi quis dabit me spinam et veprem in proelio gradiar
 super eam succendam eam pariter
 230 27 5 an potius tenebit fortitudinem meam faciet pacem mihi pacem faciet mihi

230 27 6 qui egrediuntur impetu ad Iacob florebit et germinabit Israhel et implebunt
 faciem orbis semine
 230 27 7 numquid iuxta plagam percutientis se percussit eum aut sicut occidit
 interfectos eius sic occisus est
 230 27 8 in mensura contra mensuram cum abiecta fuerit iudicabis eam meditata est in
 spiritu suo duro per diem aestus
 230 27 9 idcirco super hoc dimittetur iniquitas domui Iacob et iste omnis fructus ut
 auferatur peccatum eius cum posuerit omnes lapides altaris sicut lapides cineris adlisos non stabunt
 luci et delubra
 230 27 10 civitas enim munita desolata erit speciosa relinquetur et dimittetur quasi
 desertum ibi pascetur vitulus et ibi accubabit et consumet summitates eius
 230 27 11 in siccitate messis illius conterentur mulieres venientes et docentes eam non
 est enim populus sapiens propterea non miserebitur eius qui fecit eum et qui formavit eum non
 parcat ei
 230 27 12 et erit in die illa percutiet Dominus ab alveo Fluminis usque ad torrentem
 Aegypti et vos congregabimini unus et unus filii Israhel
 230 27 13 et erit in die illa clangetur in tuba magna et venient qui perditii fuerant de terra
 Assyriorum et qui eiecti erant in terra Aegypti et adorabunt Dominum in monte sancto in
 Hierusalem
 230 28 1 vae coronae superbiae ebriis Ephraim et flori decidenti gloriae exultationis
 eius qui erant in vertice vallis pinguissimae errantes a vino
 230 28 2 ecce validus et fortis Domini sicut impetus grandinis turbo confringens sicut
 impetus aquarum multarum inundantium et emissarum super terram spatiosam
 230 28 3 pedibus conculcabitur corona superbiae ebriorum Ephraim
 230 28 4 et erit flos decidens gloriae exultationis eius qui est super verticem vallis
 pinguium quasi temporaneum ante maturitatem autumnii quod cum aspexerit videns statim ut manu
 tenuerit devorabit illud
 230 28 5 in die illa erit Dominus exercituum corona gloriae et sertum exultationis
 residuo populi sui
 230 28 6 et spiritus iudicii sedenti super iudicium et fortitudo revertentibus de bello ad
 portam
 230 28 7 verum hii quoque prae vino nescierunt et prae ebrietate erraverunt sacerdos et
 propheta nescierunt prae ebrietate absorti sunt a vino erraverunt in ebrietate nescierunt videntem
 ignoraverunt iudicium
 230 28 8 omnes enim mensae repletae sunt vomitu sordiumque ita ut non esset ultra
 locus
 230 28 9 quem docebit scientiam et quem intellegere faciet auditum ablactatos a lacte
 apulsos ab uberibus
 230 28 10 quia manda remanda manda remanda expecta reexpecta expecta reexpecta
 modicum ibi modicum ibi
 230 28 11 in loquella enim labii et lingua altera loquetur ad populum istum
 230 28 12 cui dixit haec requies reficite lassum et hoc est meum refrigerium et noluerunt
 audire
 230 28 13 et erit eis verbum Domini manda remanda manda remanda expecta reexpecta
 expecta reexpecta modicum ibi modicum ibi ut vadant et cadant retrorsum et conterantur et
 inlaqueentur et capiantur
 230 28 14 propter hoc audite verbum Domini viri inlusores qui dominamini super
 populum meum qui est in Hierusalem
 230 28 15 dixistis enim percussimus foedus cum morte et cum inferno fecimus pactum
 flagellum inundans cum transierit non veniet super nos quia posuimus mendacium spem nostram et
 mendacio protecti sumus
 230 28 16 idcirco haec dicit Dominus Deus ecce ego mittam in fundamentis Sion

lapidem lapidem probatum angularem pretiosum in fundamento fundatum qui crediderit non festinet

23O 28 17 et ponam iudicium in pondere et iustitiam in mensura et subvertet grandio spem mendacii et protectionem aquae inundabunt

23O 28 18 et delebitur foedus vestrum cum morte et pactum vestrum cum inferno non stabit flagellum inundans cum transierit eritis ei in conculcationem

23O 28 19 quodcumque pertransierit tollet vos quoniam mane diluculo pertransibit in die et in nocte et tantummodo sola vexatio intellectum dabit auditui

23O 28 20 coangustatum est enim stratum ita ut alter decidat et pallium breve utrumque operire non potest

23O 28 21 sicut enim in monte Divisionum stabit Dominus sicut in valle quae est in Gabao irascetur ut faciat opus suum alienum opus eius ut operetur opus suum peregrinum est opus ab eo

23O 28 22 et nunc nolite includere ne forte constringantur vincula vestra consummationem enim et abbreviationem audivi a Domino Deo exercituum super universam terram

23O 28 23 auribus percipite et audite vocem meam attendite et audite eloquium meum

23O 28 24 numquid tota die arabit arans ut serat proscindet et sariet humum suam

23O 28 25 nonne cum adaequaverit faciem eius seret gith et cyminum sparget et ponet triticum per ordinem et hordeum et milium et viciam in finibus suis

23O 28 26 et erudiet eum illud in iudicio Deus suus docebit eum illud

23O 28 27 non enim in serris triturabitur gith nec rota plaustrum super cyminum circumiet sed in virga excutietur gith et cyminum in baculo

23O 28 28 panis autem comminuetur verum non in perpetuum triturans triturabit illum neque vexabit eum rota plaustrum nec in unguibus suis comminuet eum

23O 28 29 et hoc a Domino Deo exercituum exivit ut mirabile faceret consilium et magnificaret iustitiam

23O 29 1 vae Arihel Arihel civitas quam circumdedit David additus est annus ad annum sollemnitates evolutae sunt

23O 29 2 et circumvallabo Arihel et erit tristis et maerens et erit mihi quasi Arihel

23O 29 3 et circumdabo quasi spheram in circuitu tuo et iaciam contra te aggerem et munimenta ponam in obsidionem tuam

23O 29 4 humiliaberis de terra loqueris et de humo audietur eloquium tuum et erit quasi pythonis de terra vox tua et de humo eloquium tuum mussitabit

23O 29 5 et erit sicut pulvis tenuis multitudo ventilantium te et sicut favilla pertransiens multitudo eorum qui contra te praevaluerunt

23O 29 6 eritque repente confestim a Domino exercituum visitabitur in tonitru et commotione terrae et voce magna turbinis et tempestatis et flammae ignis devorantis

23O 29 7 et erit sicut somnium visionis nocturnae multitudo omnium gentium quae dimicaverunt contra Arihel et omnes qui militaverunt et obsederunt et praevaluerunt adversus eam

23O 29 8 et sicuti somniat esuriens et comedit cum autem fuerit expertus vacua est anima eius et sicut somniat sitiens et bibit et postquam fuerit expergefactus lassus adhuc sitit et anima eius vacua est sic erit multitudo omnium gentium quae dimicaverunt contra montem Sion

23O 29 9 obstupescite et admiramini fluctuate et vacillate inebriamini et non a vino movemini et non ebrietate

23O 29 10 quoniam miscuit vobis Dominus spiritum soporis claudet oculos vestros prophetas et principes vestros qui vident visiones operiet

23O 29 11 et erit vobis visio omnium sicut verba libri signati quem cum dederint scienti litteras dicent lege istum et respondebit non possum signatus est enim

23O 29 12 et dabitur liber nescienti litteras diceturque ei lege et respondebit nescio litteras

23O 29 13 et dixit Dominus eo quod adpropinquat populus iste ore suo et labiis suis glorificat me cor autem eius longe est a me et timuerunt me mandato hominum et doctrinis

23O 29 14 ideo ecce ego addam ut admirationem faciam populo huic miraculo grandi et stupendo peribit enim sapientia a sapientibus eius et intellectus prudentium eius abscondetur

23O 29 15 vae qui profundi estis corde ut a Domino abscondatis consilium quorum sunt in tenebris opera et dicunt quis videt nos et quis novit nos

23O 29 16 perversa est haec vestra cogitatio quasi lutum contra figulum cogitet et dicat opus factori suo non fecisti me et figmentum dicat fictori suo non intellegis

23O 29 17 nonne adhuc in modico et in brevi convertetur Libanus in Chermel et Chermel in saltum reputabitur

23O 29 18 et audient in die illa surdi verba libri et de tenebris et caligine oculi caecorum videbunt

23O 29 19 et addent mites in Domino laetitiam et pauperes homines in Sancto Israhel exultabunt

23O 29 20 quoniam defecit qui praevalebat consummatus est inlusor et succisi sunt omnes qui vigilabant super iniquitatem

23O 29 21 qui peccare faciebant homines in verbo et arguentem in porta subplantabant et declinaverunt frustra a iusto

23O 29 22 propter hoc haec dicit Dominus ad domum Iacob qui redemit Abraham non modo confundetur Iacob nec modo vultus eius erubescet

23O 29 23 sed cum viderit filios suos opera manuum mearum in medio sui sanctificantes nomen meum et sanctificabunt Sanctum Iacob et Deum Israhel praedicabunt

23O 29 24 et scient errantes spiritu intellectum et mussitatores discent legem

23O 30 1 vae filii desertores dicit Dominus ut faceretis consilium et non ex me et ordiremini telam et non per spiritum meum ut adderetur peccatum super peccatum

23O 30 2 qui ambulatis ut descendatis in Aegyptum et os meum non interrogastis sperantes auxilium in fortitudine Pharaonis et habentes fiduciam in umbra Aegypti

23O 30 3 et erit vobis fortitudo Pharaonis in confusionem et fiducia umbrae Aegypti in ignominiam

23O 30 4 erant enim in Tanis principes tui et nuntii tui usque ad Anes pervenerunt

23O 30 5 omnes confusi sunt super populo qui eis prodesse non potuit non fuerunt in auxilium et in aliquam utilitatem sed in confusionem et obprobrium

23O 30 6 onus iumentorum austri in terra tribulationis et angustiae leaena et leo ex eis vipera et regulus volans portantes super umeros iumentorum divitias suas et super gibbum camelorum thesauros suos ad populum qui eis prodesse non poterit

23O 30 7 Aegyptus enim frustra et vane auxiliabitur ideo clamavi super hoc superbia tantum est quiesce

23O 30 8 nunc ingressus scribe eis super buxum et in libro diligenter exara illud et erit in die novissimo in testimonium usque ad aeternum

23O 30 9 populus enim ad iracundiam provocans est et filii mendaces filii nolentes audire legem Domini

23O 30 10 qui dicunt videntibus nolite videre et aspicientibus nolite aspicere nobis ea quae recta sunt loquimini nobis placentia videte nobis errores

23O 30 11 auferte a me viam declinate a me semitam cesset a facie nostra Sanctus Israhel

23O 30 12 propterea haec dicit Sanctus Israhel pro eo quod reprobastis verbum hoc et sperastis in calumniam et tumultum et innixi estis super eo

23O 30 13 propterea erit vobis iniquitas haec sicut interruptio cadens et requisita in muro excelso quoniam subito dum non speratur veniet contritio eius

23O 30 14 et comminuetur sicut conteritur lagoena figuli contritione pervalida et non invenietur de fragmentis eius testa in qua portetur igniculus de incendio aut hauriatur parum aquae de fovea

23O 30 15 quia haec dicit Dominus Deus Sanctus Israhel si revertamini et quiescatis salvi eritis in silentio et in spe erit fortitudo vestra et nolulistis

23O 30 16 et dixistis nequaquam sed ad equos fugiemus ideo fugietis et super veloces
ascendemus ideo veloces erunt qui persequentur vos

23O 30 17 mille homines a facie terroris unius et a facie terroris quinque fugietis donec
relinquamini quasi malus navis in vertice montis et quasi signum super collem

23O 30 18 propterea expectat Dominus ut misereatur vestri et ideo exaltabitur parcens
vobis quia Deus iudicii Dominus beati omnes qui expectant eum

23O 30 19 populus enim Sion habitabit in Hierusalem plorans nequaquam plorabis
miserans miserebitur tui ad vocem clamoris tui statim ut audierit respondebit tibi

23O 30 20 et dabit vobis Dominus panem artum et aquam brevem et non faciet avolare a
te ultra doctorem tuum et erunt oculi tui videntes praeceptorem tuum

23O 30 21 et aures tuae audient verbum post tergum monentis haec via ambulate in ea
neque ad dexteram neque ad sinistram

23O 30 22 et contaminabis lamminas sculptilium argenti tui et vestimentum conflatilis
auri tui et disperges ea sicut immunditiam menstruatae egredere dices ei

23O 30 23 et dabitur pluvia semini tuo ubicumque seminaveris in terra et panis frugum
terrae erit uberrimus et pinguis pascetur in possessione tua in die illo agnus spatiose

23O 30 24 et tauri tui et pulli asinorum qui operantur terram commixtum migma
comedent sic in area ut ventilatum est

23O 30 25 et erunt super omnem montem excelsum et super omnem collem elevatum
rivi currentium aquarum in die interfectionis multorum cum ceciderint tures

23O 30 26 et erit lux lunae sicut lux solis et lux solis erit septempliciter sicut lux septem
dierum in die qua alligaverit Dominus vulnus populi sui et percussuram plagae eius sanaverit

23O 30 27 ecce nomen Domini venit de longinquo ardens furor eius et gravis ad
portandum labia eius repleta sunt indignatione et lingua eius quasi ignis devorans

23O 30 28 spiritus eius velut torrens inundans usque ad medium colli ad perdendas
gentes in nihilum et frenum erroris quod erat in maxillis populorum

23O 30 29 canticum erit vobis sicut nox sanctificatae sollempnitatis et laetitia cordis sicut
qui pergit cum tibia ut intret in montem Domini ad Fortem Israhel

23O 30 30 et auditam faciet Dominus gloriam vocis suae et terrorem brachii sui ostendet
in comminatione furoris et flamma ignis devorantis adlidet in turbine et in lapide grandinis

23O 30 31 a voce enim Domini pavebit Assur virga percussus

23O 30 32 et erit transitus virgae fundatus quam requiescere faciet Dominus super eum
in tympanis et in citharis et in bellis praecipuis expugnabit eos

23O 30 33 praeparata est enim ab heri Thofeth a rege praeparata profunda et dilatata
nutrimenta eius ignis et ligna multa flatus Domini sicut torrens sulphuris succendens eam

23O 31 1 vae qui descendunt in Aegyptum ad auxilium in equis sperantes et habentes
fiduciam super quadrigis quia multae sunt et super equitibus quia praevalidi nimis et non sunt
confisi super Sanctum Israhel et Dominum non requisierunt

23O 31 2 ipse autem sapiens adduxit malum et verba sua non abstulit et consurget
contra domum pessimorum et contra auxilium operantium iniquitatem

23O 31 3 Aegyptus homo et non deus et equi eorum caro et non spiritus et Dominus
inclinabit manum suam et corruet auxiliator et cadet cui praestatur auxilium simulque omnes
consumentur

23O 31 4 quia haec dicit Dominus ad me quomodo si rugiat leo et catulus leonis super
praedam suam cum occurrerit ei multitudo pastorum a voce eorum non formidabit et a multitudine
eorum non pavebit sic descendet Dominus exercituum ut proelietur super montem Sion et super
collem eius

23O 31 5 sicut aves volantes sic proteget Dominus exercituum Hierusalem protegens et
liberans transiens et salvans

23O 31 6 convertimini sicut in profundum recesseratis filii Israhel

23O 31 7 in die enim illa abiciet vir idola argenti sui et idola auri sui quae fecerunt
vobis manus vestrae in peccatum

23O 31 8 et cadet Assur in gladio non viri et gladius non hominis vorabit eum et fugiet
 non a facie gladii et iuvenes eius vectigales erunt
 23O 31 9 et fortitudo eius a terrore transibit et pavebunt fugientes principes eius dixit
 Dominus cuius ignis est in Sion et caminus eius in Hierusalem
 23O 32 1 ecce in iustitia regnabit rex et principes in iudicio praeerunt
 23O 32 2 et erit vir sicut qui absconditur a vento et celat se a tempestate sicut rivi
 aquarum in siti et umbra petrae prominentis in terra deserta
 23O 32 3 non caligabunt oculi videntium et aures audientium diligenter auscultabunt
 23O 32 4 et cor stultorum intellet scientiam et lingua balborum velociter loquetur et
 plane
 23O 32 5 non vocabitur ultra is qui insipiens est princeps neque fraudulentus
 appellabitur maior
 23O 32 6 stultus enim fatua loquetur et cor eius faciet iniquitatem ut perficiat
 simulationem et loquatur ad Dominum fraudulenter et vacuefaciat animam esurientis et potum
 sitiendi auferat
 23O 32 7 fraudulentum vasa pessima sunt ipse enim cogitationes concinnavit ad
 perdendos mites in sermone mendacii cum loqueretur pauper iudicium
 23O 32 8 princeps vero ea quae digna sunt principe cogitavit et ipse super duces stabit
 23O 32 9 mulieres opulentae surgite et audite vocem meam filiae confidentes percipite
 auribus eloquium meum
 23O 32 10 post dies et annum et vos conturbabimini confidentes consummata est enim
 vindemia collectio ultra non veniet
 23O 32 11 obstupescite opulentae conturbamini confidentes exuite vos et confundimini
 accingite lumbos vestros
 23O 32 12 super ubera plangite super regione desiderabili super vinea fertili
 23O 32 13 super humum populi mei spina et vepres ascendent quanto magis super
 omnes domos gaudii civitatis exultantis
 23O 32 14 domus enim dimissa est multitudo urbis relicta est tenebrae et palpatio factae
 sunt super speluncas usque in aeternum gaudium onagrorum pascua gregum
 23O 32 15 donec effundatur super nos spiritus de excelso et erit desertum in Chermel et
 Chermel in saltum reputabitur
 23O 32 16 et habitabit in solitudine iudicium et iustitia in Chermel sedebit
 23O 32 17 et erit opus iustitiae pax et cultus iustitiae silentium et securitas usque in
 sempiternum
 23O 32 18 et sedebit populus meus in pulchritudine pacis et in tabernaculis fiduciae et in
 requie opulenta
 23O 32 19 grando autem in descensione saltus et humilitate humiliabitur civitas
 23O 32 20 beati qui seminatis super omnes aquas inmittentes pedem bovis et asini
 23O 33 1 vae qui praedaris nonne et ipse praedaberis et qui spernis nonne et ipse
 sperneris cum consummaveris depraedationem depraedaberis cum fatigatus desiveris contemnere
 contemneris
 23O 33 2 Domine miserere nostri te expectavimus esto brachium eorum in mane et
 salus nostra in tempore tribulationis
 23O 33 3 a voce angeli fugerunt populi ab exaltatione tua dispersae sunt gentes
 23O 33 4 et congregabuntur spolia vestra sicut colligitur brucus velut cum fossae
 plenae fuerint de eo
 23O 33 5 magnificatus est Dominus quoniam habitavit in excelso implevit Sion iudicio
 et iustitia
 23O 33 6 et erit fides in temporibus tuis divitiae salutis sapientia et scientia timor
 Domini ipse thesaurus eius
 23O 33 7 ecce videntes clamabunt foris angeli pacis amare flebunt
 23O 33 8 dissipatae sunt viae cessavit transiens per semitam irritum factum est pactum

proiecit civitates non reputavit homines

23O 33 9 luxit et elanguit terra confusus est Libanus et obsorduit et factus est Saron sicut desertum et concussa est Basan et Carmelus

23O 33 10 nunc consurgam dicit Dominus nunc exaltabor nunc sublevabor

23O 33 11 concipietis ardorem parietis stipulam spiritus vester ut ignis vorabit vos

23O 33 12 et erunt populi quasi de incendio cinis spinae congregatae igni comburentur

23O 33 13 audite qui longe estis quae fecerim et cognoscite vicini fortitudinem meam

23O 33 14 conterriti sunt in Sion peccatores possedit tremor hypocritas quis poterit

habitare de vobis cum igne devorante quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis

23O 33 15 qui ambulat in iustitiis et loquitur veritates qui proiecit avaritiam ex calumnia et excutit manus suas ab omni munere qui obturat aures suas ne audiat sanguinem et claudit oculos suos ne videat malum

23O 33 16 iste in excelsis habitabit munimenta saxorum sublimitas eius panis ei datus est aquae eius fideles sunt

23O 33 17 regem in decore suo videbunt oculi eius cernent terram de longe

23O 33 18 cor tuum meditabitur timorem ubi est litteratus ubi legis verba ponderans ubi doctor parvulorum

23O 33 19 populum inpudentem non videbis populum alti sermonis ita ut non possis intellegere disertitudinem linguae eius in quo nulla est sapientia

23O 33 20 respice Sion civitatem sollemnitatis nostrae oculi tui videbunt Hierusalem habitationem opulentam tabernaculum quod nequaquam transferri poterit nec auferentur clavi eius in sempiternum et omnes funiculi eius non rumpentur

23O 33 21 quia solummodo ibi magnificus Dominus noster locus fluviorum rivi latissimi et patentes non transibit per eum navis remigum neque trieris magna transgredietur eum

23O 33 22 Dominus enim iudex noster Dominus legifer noster Dominus rex noster ipse salvabit nos

23O 33 23 laxati sunt funiculi tui sed non praevallebunt sic erit malus tuus ut dilatare signum non queas tunc dividuntur spolia praedarum multarum claudi diripient rapinam

23O 33 24 nec dicet vicinus elangui populus qui habitat in ea auferetur ab eo iniquitas

23O 34 1 accedite gentes et audite et populi attendite audiat terra et plenitudo eius orbis et omne germen eius

23O 34 2 quia indignatio Domini super omnes gentes et furor super universam militiam eorum interfecit eos et dedit eos in occisionem

23O 34 3 interfecti eorum proicientur et de cadaveribus eorum ascendet fetor tabescent montes sanguine eorum

23O 34 4 et tabescet omnis militia caelorum et complicabuntur sicut liber caeli et omnis militia eorum defluet sicut defluit folium de vinea et de ficu

23O 34 5 quoniam inebriatus est in caelo gladius meus ecce super Idumeam descendet et super populum interfectionis meae ad iudicium

23O 34 6 gladius Domini repletus est sanguine incrassatus est adipe de sanguine agnorum et hircorum de sanguine medullatorum arietum victima enim Domini in Bosra et interfectio magna in terra Edom

23O 34 7 et descendent unicornes cum eis et tauri cum potentibus inebriabitur terra eorum sanguine et humus eorum adipe pinguium

23O 34 8 quia dies ultionis Domini annus retributionum iudicii Sion

23O 34 9 et convertentur torrentes eius in picem et humus eius in sulphur et erit terra eius in picem ardentem

23O 34 10 nocte et die non extinguetur in sempiternum ascendet fumes eius a generatione in generationem desolabitur in saeculum saeculorum non erit transiens per eam

23O 34 11 et possidebunt illam onocrotalus et ericius et ibis et corvus habitabunt in ea et extendetur super eam mensura ut redigatur ad nihilum et perpendicularum in desolationem

23O 34 12 nobiles eius non erunt ibi regem potius invocabunt et omnes principes eius

erunt in nihilum

23O 34 13 et orientur in domibus eius spinae et urticae et paliurus in munitionibus eius et erit cubile draconum et pascua strutionum

23O 34 14 et occurrent daemonia onocentauris et pilosus clamabit alter ad alterum ibi cubavit lamia et invenit sibi requiem

23O 34 15 ibi habuit foveam ericius et enutrivit catulos et circumfodit et fovit in umbra eius illuc congregati sunt milvi alter ad alterum

23O 34 16 requirite diligenter in libro Domini et legite unum ex eis non defuit alter ad alterum non quaesivit quia quod ex ore meo procedit ille mandavit et spiritus eius ipse congregavit ea

23O 34 17 et ipse misit eis sortem et manus eius divisit eam illis in mensuram usque in aeternum possidebunt eam in generatione et generatione habitabunt in ea

23O 35 1 laetabitur deserta et invia et exultabit solitudo et florebit quasi lilium

23O 35 2 germinans germinabit et exultabit laetabunda et laudans gloria Libani data est ei decor Carmeli et Saron ipsi videbunt gloriam Domini et decorem Dei nostri

23O 35 3 confortate manus dissolutas et genua debilia roborate

23O 35 4 dicite pusillanimis confortamini nolite timere ecce Deus vester ultionem adducet retributionis Deus ipse veniet et salvabit vos

23O 35 5 tunc aperientur oculi caecorum et aures surdorum patebunt

23O 35 6 tunc saliet sicut cervus claudus et aperta erit lingua mutorum quia scissae sunt in deserto aquae et torrentes in solitudine

23O 35 7 et quae erat arida in stagnum et sitiens in fontes aquarum in cubilibus in quibus prius dracones habitabant orietur viror calami et iunci

23O 35 8 et erit ibi semita et via et via sancta vocabitur non transibit per eam pollutus et haec erit nobis directa via ita ut stulti non errent per eam

23O 35 9 non erit ibi leo et mala bestia non ascendet per eam nec invenietur ibi et ambulabunt qui liberati fuerint

23O 35 10 et redempti a Domino convertentur et venient in Sion cum laude et laetitia sempiterna super caput eorum gaudium et laetitiam obtinebunt et fugiet dolor et gemitus

23O 36 1 et factum est in quartodecimo anno regis Ezechiae ascendit Sennacherib rex Assyriorum super omnes civitates Iuda munitas et cepit eas

23O 36 2 et misit rex Assyriorum Rabsacen de Lachis in Hierusalem ad regem Ezechiam in manu gravi et stetit in aquaeductu piscinae superioris in via agri Fullonis

23O 36 3 et egressus est ad eum Eliachim filius Helciae qui erat super domum et Sobna scriba et Ioae filius Asaph a commentariis

23O 36 4 et dixit ad eos Rabsaces dicite Ezechiae haec dicit rex magnus rex Assyriorum quae est ista fiducia qua confidis

23O 36 5 aut quo consilio vel fortitudine rebellare disponis super quem habes fiduciam quia recessisti a me

23O 36 6 ecce confidis super baculum harundineum confractum istum super Aegyptum cui si innisus fuerit homo intrabit in manu eius et perforabit eam sic Pharaon rex Aegypti omnibus qui confidunt in eo

23O 36 7 quod si responderis mihi in Domino Deo nostro confidimus nonne ipse est cuius abstulit Ezechias excelsa et altaria et dixit Iudae et Hierusalem coram altari isto adorabitis

23O 36 8 et nunc trade te domino meo regi Assyriorum et dabo tibi duo milia equorum nec poteris ex te praeberere ascensores eorum

23O 36 9 et quomodo sustinebis faciem iudicis unius loci ex servis domini mei minoribus quod si confidis in Aegypto in quadriga et in equitibus

23O 36 10 et nunc numquid sine Domino ascendi ad terram istam ut disperderem eam Dominus dixit ad me ascende super terram istam et disperde eam

23O 36 11 et dixit Eliachim et Sobna et Ioae ad Rabsacen loquere ad servos tuos syra lingua intellegimus enim ne loquaris ad nos iudaice in auribus populi qui est super murum

23O 36 12 et dixit ad eos Rabsaces numquid ad dominum tuum et ad te misit me dominus meus ut loquerer omnia verba ista et non potius ad viros qui sedent in muro ut comedant stercora sua et bibant urinam pedum suorum vobiscum
 23O 36 13 et stetit Rabsaces et clamavit voce magna iudaice et dixit audite verba regis magni regis Assyriorum
 23O 36 14 haec dicit rex non seducat vos Ezechias quia non poterit eruere vos
 23O 36 15 et non vobis tribuat fiduciam Ezechias super Domino dicens eruens liberabit nos Dominus non dabitur civitas ista in manu regis Assyriorum
 23O 36 16 nolite audire Ezechiam haec enim dicit rex Assyriorum facite mecum benedictionem et egredimini ad me et comedite unusquisque vineam suam et unusquisque ficum suam et bibite unusquisque aquam cisternae suae
 23O 36 17 donec veniam et tollam vos ad terram quae est ut terra vestra terram frumenti et vini terram panum et vinearum
 23O 36 18 ne conturbet vos Ezechias dicens Dominus liberabit nos numquid liberaverunt dii gentium unusquisque terram suam de manu regis Assyriorum
 23O 36 19 ubi est deus Emath et Arfad ubi est deus Seffarvaim numquid liberaverunt Samariam de manu mea
 23O 36 20 quis est ex omnibus diis terrarum istarum qui eruerit terram suam de manu mea ut eruat Dominus Hierusalem de manu mea
 23O 36 21 et siluerunt et non responderunt ei verbum mandaverat enim rex dicens ne respondeatis ei
 23O 36 22 et ingressus est Eliachim filius Helciae qui erat super domum et Sobna scriba et Ioae filius Asaph a commentariis ad Ezechiam scissis vestibibus et nuntiaverunt ei verba Rabsacis
 23O 37 1 et factum est cum audisset rex Ezechias scidit vestimenta sua et obvolutus est sacco et intravit in domum Domini
 23O 37 2 et misit Eliachim qui erat super domum et Sobnam scribam et seniores de sacerdotibus opertos saccis ad Isaiaem filium Amos prophetam
 23O 37 3 et dixerunt ad eum haec dicit Ezechias dies tribulationis et correptionis et blasphemiae dies haec quia venerunt filii usque ad partum et virtus non est parienti
 23O 37 4 si quo modo audiat Dominus Deus tuus verba Rabsaces quem misit rex Assyriorum dominus suus ad blasphemandum Deum viventem et obprobandum sermonibus quos audivit Dominus Deus tuus leva ergo orationem pro reliquiis quae reppertae sunt
 23O 37 5 et venerunt servi regis Ezechiae ad Isaiaem
 23O 37 6 et dixit ad eos Isaiaem haec dicetis domino vestro haec dicit Dominus ne timeas a facie verborum quae audisti quibus blasphemaverunt pueri regis Assyriorum me
 23O 37 7 ecce ego dabo ei spiritum et audiet nuntium et revertetur ad terram suam et corruere eum faciam gladio in terra sua
 23O 37 8 reversus est autem Rabsaces et invenit regem Assyriorum proeliantem adversus Lobna audierat enim quia profectus esset de Lachis
 23O 37 9 et audivit de Tharaca rege Aethiopiae dicentes egressus est ut pugnet contra te quod cum audisset misit nuntios ad Ezechiam dicens
 23O 37 10 haec dicetis Ezechiae regi Iudae loquentes non te decipiat Deus tuus in quo tu confidis dicens non dabitur Hierusalem in manu regis Assyriorum
 23O 37 11 ecce tu audisti omnia quae fecerunt reges Assyriorum omnibus terris quas subverterunt et tu poteris liberari
 23O 37 12 numquid eruerunt eos dii gentium quos subverterunt patres mei Gozan et Aran et Reseph et filios Eden qui erant in Thalassar
 23O 37 13 ubi est rex Emath et rex Arfad et rex urbis Seffarvaim Anahe et Ava
 23O 37 14 et tulit Ezechias libros de manu nuntiorum et legit eos et ascendit in domum Domini et expandit eos Ezechias coram Domino
 23O 37 15 et oravit Ezechias ad Dominum dicens
 23O 37 16 Domine exercituum Deus Israhel qui sedes super cherubin tu es Deus solus

omnium regnorum terrae tu fecisti caelum et terram

23O 37 17 inclina Domine aurem tuam et audi aperi Domine oculos tuos et vide et audi omnia verba Sennacherib quae misit ad blasphemandum Deum viventem

23O 37 18 vere enim Domine desertas fecerunt reges Assyriorum terras et regiones earum

23O 37 19 et dederunt deos earum igni non enim erant dii sed opera manuum hominum lignum et lapis et comminuerunt eos

23O 37 20 et nunc Domine Deus noster salva nos de manu eius et cognoscant omnia regna terrae quia tu es Dominus solus

23O 37 21 et misit Isaias filius Amos ad Ezechiam dicens haec dicit Dominus Deus Israhel pro quibus rogasti me de Sennacherib rege Assyriorum

23O 37 22 hoc est verbum quod locutus est Dominus super eum despexit te subsannavit te virgo filia Sion post te caput movit filia Hierusalem

23O 37 23 cui exprobrasti et quem blasphemasti et super quem exaltasti vocem et levasti altitudinem oculorum tuorum ad Sanctum Israhel

23O 37 24 in manu servorum tuorum exprobrasti Domino et dixisti in multitudine quadrigarum mearum ego ascendi altitudinem montium iuga Libani et succidam excelsa cedrorum eius electas abietes illius et introibo altitudinem summitatis eius saltum Carmeli eius

23O 37 25 ego fodi et bibi aquam et exsiccavi vestigio pedis mei omnes rivos aggerum

23O 37 26 numquid non audisti quae olim fecerim ei ex diebus antiquis ego plasmavi illud et nunc adduxi et factum est in eradicationem collium conpugnantium et civitatum munitarum

23O 37 27 habitatores earum breviata manu contremuerunt et confusi sunt facti sunt sicut faenum agri et gramen pascae et herba tectorum quae exaruit antequam maturesceret

23O 37 28 habitationem tuam et egressum tuum et introitum tuum cognovi et insaniam tuam contra me

23O 37 29 cum fureres adversum me superbia tua ascendit in aures meas ponam ergo circulum in naribus tuis et frenum in labiis tuis et reducam te in viam per quam venisti

23O 37 30 tibi autem hoc erit signum comede hoc anno quae sponte nascuntur et in anno secundo pomis vescere in anno autem tertio seminate et metite et plantate vineas et comedite fructum earum

23O 37 31 et mittet id quod salvatum fuerit de domo Iuda et quod reliquum est radicem deorsum et faciet fructum sursum

23O 37 32 quia de Hierusalem exhibunt reliquiae et salvatio de monte Sion zelus Domini exercituum faciet istud

23O 37 33 propterea haec dicit Dominus de rege Assyriorum non introibit civitatem hanc et non iaciet ibi sagittam et non occupabit eam clypeus et non mittet in circuitu eius aggerem

23O 37 34 in via qua venit per eam revertetur et civitatem hanc non ingredietur dicit Dominus

23O 37 35 et protegam civitatem istam ut salvem eam propter me et propter David servum meum

23O 37 36 egressus est autem angelus Domini et percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque milia et surrexerunt mane et ecce omnes cadavera mortuorum

23O 37 37 et egressus est et abiit et reversus est Sennacherib rex Assyriorum et habitavit in Nineve

23O 37 38 et factum est cum adoraret in templo Nesrach deum suum Adramelech et Sarasar filii eius percusserunt eum gladio fugeruntque in terram Ararat et regnavit Asoraddon filius eius pro eo

23O 38 1 in diebus illis aegrotavit Ezechias usque ad mortem et introivit ad eum Isaias filius Amos propheta et dixit ei haec dicit Dominus dispone domui tuae quia morieris tu et non vives

23O 38 2 et convertit Ezechias faciem suam ad parietem et oravit ad Dominum

23O 38 3 et dixit obsecro Domine memento quaeso quomodo ambulaverim coram te in

veritate et in corde perfecto et quod bonum est in oculis tuis fecerim et flevit Ezechias fletu magno
23O 38 4 et factum est verbum Domini ad Isaiam dicens
23O 38 5 vade et dic Ezechiae haec dicit Dominus Deus David patris tui audivi
orationem tuam vidi lacrimam tuam ecce ego adiciam super dies tuos quindecim annos
23O 38 6 et de manu regis Assyriorum eruam te et civitatem istam et protegam eam
23O 38 7 hoc autem tibi erit signum a Domino quia faciet Dominus verbum hoc quod
locutus est
23O 38 8 ecce ego reverti faciam umbram linearum per quas descenderat in horologio
Ahaz in sole retrorsum decem lineis et reversus est sol decem lineis per gradus quos descenderat
23O 38 9 scriptura Ezechiae regis Iuda cum aegrotasset et convaluisset de infirmitate
sua
23O 38 10 ego dixi in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi quaesivi residuum
annorum meorum
23O 38 11 dixi non videbo Dominum Dominum in terra viventium non aspiciam
hominem ultra et habitatorem quievit
23O 38 12 generatio mea ablata est et convoluta est a me quasi tabernaculum pastorum
praecisa est velut a texente vita mea dum adhuc ordire succidit me de mane usque ad vesperam
finies me
23O 38 13 sperabam usque ad mane quasi leo sic contrivit omnia ossa mea de mane
usque ad vesperam finies me
23O 38 14 sicut pullus hirundinis sic clamabo meditabor ut columba adtenuati sunt oculi
mei suspicientes in excelsum Domine vim patior sponde pro me
23O 38 15 quid dicam aut quid respondebit mihi cum ipse fecerit recogitabo omnes
annos meos in amaritudine animae meae
23O 38 16 Domine sic vivitur et in talibus vita spiritus mei corripies me et vivificabis me
23O 38 17 ecce in pace amaritudo mea amarissima tu autem eruisti animam meam ut
non periret proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea
23O 38 18 quia non infernus confitebitur tibi neque mors laudabit te non expectabunt qui
descendunt in lacum veritatem tuam
23O 38 19 vivens vivens ipse confitebitur tibi sicut et ego hodie pater filiis notam faciet
veritatem tuam
23O 38 20 Domine salvum me fac et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitae
nostrae in domo Domini
23O 38 21 et iussit Isaias ut tollerent massam de ficis et cataplasmaerent super vulnus et
sanaretur
23O 38 22 et dixit Ezechias quod erit signum quia ascendam in domo Domini
23O 39 1 in tempore illo misit Marodach Baladan filius Baladan rex Babylonis libros et
munera ad Ezechiam audierat enim quod aegrotasset et convaluisset
23O 39 2 laetatus est autem super eis Ezechias et ostendit eis cellam aromatum et
argenti et auri et odoramentorum et unguenti optimi et omnes apothecas supellectilis suae et
universa quae inventa sunt in thesauris eius non fuit verbum quod non ostenderet eis Ezechias in
domo sua et in omni potestate sua
23O 39 3 introiit autem Isaias propheta ad regem Ezechiam et dixit ei quid dixerunt viri
isti et unde venerunt ad te et dixit Ezechias de terra longinqua venerunt ad me de Babylone
23O 39 4 et dixit quid viderunt in domo tua et dixit Ezechias omnia quae in domo mea
sunt viderunt non fuit res quam non ostenderim eis in thesauris meis
23O 39 5 et dixit Isaias ad Ezechiam audi verbum Domini exercituum
23O 39 6 ecce dies venient et auferentur omnia quae in domo tua sunt et quae
thesaurizaverunt patres tui usque ad diem hanc in Babylonem non relinquetur quicquam dicit
Dominus
23O 39 7 et de filiis tuis qui exhibunt de te quos genueris tollent et erunt eunuchi in
palatio regis Babylonis

23O 39 8 et dixit Ezechias ad Isaiam bonum verbum Domini quod locutus est et dixit
 fiat tantum pax et veritas in diebus meis
 23O 40 1 consolamini consolamini populus meus dicit Deus vester
 23O 40 2 loquimini ad cor Hierusalem et avocate eam quoniam completa est malitia
 eius dimissa est iniquitas illius suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis
 23O 40 3 vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas facite in solitudine
 semitas Dei nostri
 23O 40 4 omnis vallis exaltabitur et omnis mons et collis humiliabitur et erunt prava in
 directa et aspera in vias planas
 23O 40 5 et revelabitur gloria Domini et videbit omnis caro pariter quod os Domini
 locutum est
 23O 40 6 vox dicentis clama et dixi quid clamabo omnis caro faenum et omnis gloria
 eius quasi flos agri
 23O 40 7 exsiccatum est faenum et cecidit flos quia spiritus Domini sufflavit in eo vere
 faenum est populus
 23O 40 8 exsiccatum est faenum cecidit flos verbum autem Dei nostri stabit in
 aeternum
 23O 40 9 super montem excelsum ascende tu quae evangelizas Sion exalta in
 fortitudine vocem tuam quae evangelizas Hierusalem exalta noli timere dic civitatibus Iudae ecce
 Deus vester
 23O 40 10 ecce Dominus Deus in fortitudine veniet et brachium eius dominabitur ecce
 merces eius cum eo et opus illius coram eo
 23O 40 11 sicut pastor gregem suum pascet in brachio suo congregabit agnos et in sinu
 suo levabit fetus ipse portabit
 23O 40 12 quis mensus est pugillo aquas et caelos palmo ponderavit quis adpendit tribus
 digitis molem terrae et libravit in pondere montes et colles in statera
 23O 40 13 quis adiuvit spiritum Domini aut quis consiliarius eius fuit et ostendit illi
 23O 40 14 cum quo iniit consilium et instruxit eum et docuit eum semitam iustitiae et
 erudivit eum scientiam et viam prudentiae ostendit illi
 23O 40 15 ecce gentes quasi stilla situlae et quasi momentum staterae reputatae sunt ecce
 insulae quasi pulvis exiguus
 23O 40 16 et Libanus non sufficiet ad succendendum et animalia eius non sufficient ad
 holocaustum
 23O 40 17 omnes gentes quasi non sint sic sunt coram eo et quasi nihilum et inane
 reputatae sunt ei
 23O 40 18 cui ergo similem fecistis Deum aut quam imaginem ponetis ei
 23O 40 19 numquid sculptile conflavit faber aut aurifex auro figuravit illud et lamminis
 argenteis argentarius
 23O 40 20 forte lignum et inputribile elegit artifex sapiens quaerit quomodo statuat
 simulacrum quod non moveatur
 23O 40 21 numquid non scietis numquid non audietis numquid non adnuntiatum est ab
 initio vobis numquid non intellexistis fundamenta terrae
 23O 40 22 qui sedet super gyrum terrae et habitatores eius sunt quasi lucustae qui
 extendit velut nihilum caelos et expandit eos sicut tabernaculum ad inhabitandum
 23O 40 23 qui dat secretorum scrutatores quasi non sint iudices terrae velut inane fecit
 23O 40 24 et quidem neque plantatos neque satos neque radicato in terra trunco eorum
 repente flavit in eos et aruerunt et turbo quasi stipulam auferet eos
 23O 40 25 et cui adsimilastis me et adaequastis dicit Sanctus
 23O 40 26 levate in excelsum oculos vestros et videte quis creavit haec qui educit in
 numero militiam eorum et omnes ex nomine vocat prae multitudine fortitudinis et roboris
 virtutisque eius neque unum reliquum fuit
 23O 40 27 quare dicis Iacob et loqueris Israhel abscondita est via mea a Domino et a

Deo meo iudicium meum transibit

- 23O 40 28 numquid nescis aut non audisti Deus sempiternus Dominus qui creavit terminos terrae non deficiet neque laborabit nec est investigatio sapientiae eius
- 23O 40 29 qui dat lasso virtutem et his qui non sunt fortitudinem et robur multiplicat
- 23O 40 30 deficient pueri et laborabunt et iuvenes in infirmitate cadent
- 23O 40 31 qui autem sperant in Domino mutabunt fortitudinem adsumunt pinnas sicut aquilae current et non laborabunt ambulabunt et non deficiunt
- 23O 41 1 taceant ad me insulae et gentes mutent fortitudinem accedant et tunc loquantur simul ad iudicium propinquemus
- 23O 41 2 quis suscitavit ab oriente iustum vocavit eum ut sequeretur se dabit in conspectu eius gentes et reges obtinebit dabit quasi pulverem gladio eius sicut stipulam vento raptam arcui eius
- 23O 41 3 persequetur eos transibit in pace semita in pedibus eius non apparebit
- 23O 41 4 quis haec operatus est et fecit vocans generationes ab exordio ego Dominus primus et novissimus ego sum
- 23O 41 5 viderunt insulae et timuerunt extrema terrae obstipuerunt adpropinquaverunt et accesserunt
- 23O 41 6 unusquisque proximo suo auxiliatur et fratri suo dicit confortare
- 23O 41 7 confortabit faber aerarius percutiens malleo eum qui cudebat tunc temporis dicens glutino bonum est et confortavit eum in clavis ut non moveatur
- 23O 41 8 et tu Israhel serve meus Iacob quem elegi semen Abraham amici mei
- 23O 41 9 in quo adprehendi te ab extremis terrae et a longinquis eius vocavi te et dixi tibi servus meus es tu elegi te et non abieci te
- 23O 41 10 ne timeas quia tecum sum ego ne declines quia ego Deus tuus confortavi te et auxiliatus sum tui et suscepi te dextera iusti mei
- 23O 41 11 ecce confundentur et erubescunt omnes qui pugnant adversum te erunt quasi non sint et peribunt viri qui contradicunt tibi
- 23O 41 12 quaeres eos et non invenies viros rebelles tuos erunt quasi non sint et veluti consumptio homines bellantes adversum te
- 23O 41 13 quia ego Dominus Deus tuus adprehendens manum tuam dicensque tibi ne timeas ego adiuvi te
- 23O 41 14 noli timere vermis Iacob qui mortui estis ex Israhel ego auxiliatus sum tui dicit Dominus et redemptor tuus Sanctus Israhel
- 23O 41 15 ego posui te quasi plaustrum triturans novum habens rostra serrantia triturabis montes et comminues et colles quasi pulverem pones
- 23O 41 16 ventilabis eos et ventus tollet et turbo disperget eos et tu exultabis in Domino in Sancto Israhel laetaberis
- 23O 41 17 egeni et pauperes quaerunt aquas et non sunt lingua eorum siti aruit ego Dominus exaudiam eos Deus Israhel non derelinquam eos
- 23O 41 18 aperiam in supinis collibus flumina et in medio camporum fontes ponam desertum in stagna aquarum et terram inviam in rivis aquarum
- 23O 41 19 dabo in solitudine cedrum et spinam et myrtum et lignum olivae ponam in deserto abietem ulmum et buxum simul
- 23O 41 20 ut videant et sciant et recogitent et intellegant pariter quia manus Domini fecit hoc et Sanctus Israhel creavit illud
- 23O 41 21 prope facite iudicium vestrum dicit Dominus adferte si quid forte habetis dixit Rex Iacob
- 23O 41 22 accedant et nuntient nobis quaecumque ventura sunt priora quae fuerint nuntiate et ponemus cor nostrum et sciemus novissima eorum et quae ventura sunt indicate nobis
- 23O 41 23 adnuntiate quae ventura sunt in futurum et sciemus quia dii estis vos bene quoque aut male si potestis facite et loquamur et videamus simul
- 23O 41 24 ecce vos estis ex nihilo et opus vestrum ex eo quod non est abominatio est qui

elegit vos

- 23O 41 25 suscitavi ab aquilone et venit ab ortu solis vocabit nomen meum et adducet magistratus quasi lutum et velut plastes conculcans humum
- 23O 41 26 quis adnuntiavit ab exordio ut sciamus et a principio ut dicamus iustus es non est neque adnuntians neque praedicens neque audiens sermones vestros
- 23O 41 27 primus ad Sion dicet ecce adsunt et Hierusalem evangelistam dabo
- 23O 41 28 et vidi et non erat neque ex istis quisquam qui iniret consilium et interrogatus responderet verbum
- 23O 41 29 ecce omnes iniusti et vana opera eorum ventus et inane simulacra eorum
- 23O 42 1 ecce servus meus suscipiam eum electus meus conplacuit sibi in illo anima mea dedi spiritum meum super eum iudicium gentibus proferet
- 23O 42 2 non clamabit neque accipiet personam nec audietur foris vox eius
- 23O 42 3 calamum quassatum non conteret et linum fumigans non extinguet in veritate educet iudicium
- 23O 42 4 non erit tristis neque turbulentus donec ponat in terra iudicium et legem eius insulae expectabunt
- 23O 42 5 haec dicit Dominus Deus creans caelos et extendens eos firmans terram et quae germinant ex ea dans flatum populo qui est super eam et spiritum calcantibus eam
- 23O 42 6 ego Dominus vocavi te in iustitia et adprehendi manum tuam et servavi et dedi te in foedus populi in lucem gentium
- 23O 42 7 ut aperires oculos caecorum et educeres de conclusione vinctum de domo carceris sedentes in tenebris
- 23O 42 8 ego Dominus hoc est nomen meum gloriam meam alteri non dabo et laudem meam sculptilibus
- 23O 42 9 quae prima fuerant ecce venerunt nova quoque ego adnuntio antequam oriantur audita vobis faciam
- 23O 42 10 cantate Domino canticum novum laus eius ab extremis terrae qui descenditis in mare et plenitudo eius insulae et habitatores earum
- 23O 42 11 sublevetur desertum et civitates eius in domibus habitabit Cedar laudate habitatores Petrae de vertice montium clamabunt
- 23O 42 12 ponent Domino gloriam et laudem eius in insulis nuntiabunt
- 23O 42 13 Dominus sicut fortis egredietur sicut vir proelior suscitabit zelum vociferabitur et clamabit super inimicos suos confortabitur
- 23O 42 14 tacui semper silui patiens fui sicut pariens loquar dissipabo et absorbebo simul
- 23O 42 15 desertos faciam montes et colles et omne gramen eorum exsiccabo et ponam flumina in insulas et stagna arefaciam
- 23O 42 16 et ducam caecos in via quam nesciunt in semitis quas ignoraverunt ambulare eos faciam ponam tenebras coram eis in lucem et prava in recta haec verba feci eis et non dereliqui eos
- 23O 42 17 conversi sunt retrorsum confundantur confusione qui confidunt in sculptili qui dicunt conflati vos dii nostri
- 23O 42 18 surdi audite et caeci intuemini ad videndum
- 23O 42 19 quis caecus nisi servus meus et surdus nisi ad quem nuntios meos misi quis caecus nisi qui venundatus est quis caecus nisi servus Domini
- 23O 42 20 qui vides multa nonne custodies qui apertas habes aures nonne audies
- 23O 42 21 et Dominus voluit ut sanctificaret eum et magnificaret legem et extolleret
- 23O 42 22 ipse autem populus direptus et vastatus laqueus iuvenum omnes et in domibus carcerum absconditi sunt facti sunt in rapinam nec est qui eruat in direptionem et non est qui dicat redde
- 23O 42 23 quis est in vobis qui audiat hoc adtendat et auscultet futura
- 23O 42 24 quis dedit in direptionem Iacob et Israhel vastantibus nonne Dominus ipse cui

peccavimus et noluerunt in viis eius ambulare et non audierunt legem eius
 23O 42 25 et effudit super eum indignationem furoris sui et forte bellum et conbusit eum
 in circuitu et non cognovit et succendit eum et non intellexit
 23O 43 1 et nunc haec dicit Dominus creans te Iacob et formans te Israhel noli timere
 quia redemi te et vocavi nomine tuo meus es tu
 23O 43 2 cum transieris per aquas tecum ero et flumina non operient te cum
 ambulaveris in igne non conbureris et flamma non ardebit in te
 23O 43 3 quia ego Dominus Deus tuus Sanctus Israhel salvator tuus dedi
 propitiationem tuam Aegyptum Aethiopiam et Saba pro te
 23O 43 4 ex quo honorabilis factus es in oculis meis et gloriosus ego dilexi te et dabo
 homines pro te et populos pro anima tua
 23O 43 5 noli timere quoniam tecum ego sum ab oriente adducam semen tuum et ab
 occidente congregabo te
 23O 43 6 dicam aquiloni da et austro noli prohibere adfer filios meos de longinquo et
 filias meas ab extremis terrae
 23O 43 7 et omnem qui invocat nomen meum in gloriam meam creavi eum et formavi
 eum et feci eum
 23O 43 8 educ foras populum caecum et oculos habentem surdum et aures ei sunt
 23O 43 9 omnes gentes congregatae sunt simul et collectae sunt tribus quis in vobis
 adnuntiet istud et quae prima sunt audire nos faciat dent testes eorum et iustificentur et audiant et
 dicant vere
 23O 43 10 vos testes mei dicit Dominus et servus meus quem elegi ut sciatis et credatis
 mihi et intellegatis quia ego ipse sum ante me non est formatus deus et post me non erit
 23O 43 11 ego sum ego sum Dominus et non est absque me salvator
 23O 43 12 ego adnuntiavi et salvavi auditum feci et non fuit in vobis alienus vos testes
 mei dicit Dominus et ego Deus
 23O 43 13 et ab initio ego ipse et non est qui de manu mea eruat operabor et quis avertet
 illud
 23O 43 14 haec dicit Dominus redemptor vester Sanctus Israhel propter vos emisi
 Babylonem et detraxi vectes universos et Chaldeos in navibus suis gloriantes
 23O 43 15 ego Dominus Sanctus vester creans Israhel Rex vester
 23O 43 16 haec dicit Dominus qui dedit in mari viam et in aquis torrentibus semitam
 23O 43 17 qui eduxit quadrigam et equum agmen et robustum simul obdormierunt nec
 resurgent contriti sunt quasi linum et extincti sunt
 23O 43 18 ne memineritis priorum et antiqua ne intueamini
 23O 43 19 ecce ego facio nova et nunc orientur utique cognoscetis ea ponam in deserto
 viam et in invio flumina
 23O 43 20 glorificabit me bestia agri dracones et strutiones quia dedi in deserto aquas
 flumina in invio ut darem potum populo meo electo meo
 23O 43 21 populum istum formavi mihi laudem meam narrabit
 23O 43 22 non me invocasti Iacob nec laborasti in me Israhel
 23O 43 23 non obtulisti mihi arietem holocausti tui et victimis tuis non glorificasti me
 non te servire feci in oblatione nec laborem tibi praebui in ture
 23O 43 24 non emisti mihi argento calamum et adipe victimarum tuarum non inebriasti
 me verumtamen servire me fecisti in peccatis tuis praebuisti mihi laborem in iniquitatibus tuis
 23O 43 25 ego sum ego sum ipse qui deleo iniquitates tuas propter me et peccatorum
 tuorum non recordabor
 23O 43 26 reduc me in memoriam et iudicemur simul narra si quid habes ut iustificeris
 23O 43 27 pater tuus primus peccavit et interpretes tui praevaricati sunt in me
 23O 43 28 et contaminavi principes sanctos dedi ad internicionem Iacob et Israhel in
 blasphemiam
 23O 44 1 et nunc audi Iacob serve meus et Israhel quem elegi

230 44 2 haec dicit Dominus faciens et formans te ab utero auxiliator tuus noli timere
serve meus Iacob et Rectissime quem elegi

230 44 3 effundam enim aquas super sitientem et fluenta super aridam effundam
spiritum meum super semen tuum et benedictionem meam super stirpem tuam

230 44 4 et germinabunt inter herbas quasi salices iuxta praeterfluentes aquas

230 44 5 iste dicet Domini ego sum et ille vocabit in nomine Iacob et hic scribet manu
sua Domino et in nomine Israhel adsimilabitur

230 44 6 haec dicit Dominus rex Israhel et redemptor eius Dominus exercituum ego
primus et ego novissimus et absque me non est deus

230 44 7 quis similis mei vocet et adnuntiet et ordinem exponat mihi ex quo constitui
populum antiquum ventura et quae futura sunt adnuntient eis

230 44 8 nolite timere neque conturbemini ex tunc audire te feci et adnuntiavi vos estis
testes mei numquid est deus absque me et formator quem ego non noverim

230 44 9 plastae idoli omnes nihil sunt et amantissima eorum non proderunt eis ipsi
sunt testes eorum quia non vident neque intellegunt ut confundantur

230 44 10 quis formavit deum et sculptile conflavit ad nihil utile

230 44 11 ecce omnes participes eius confundentur fabri enim sunt ex hominibus
convenient omnes stabunt et pavebunt et confundentur simul

230 44 12 faber ferrarius lima operatus est in prunis et in malleis formavit illud et
operatus est in brachio fortitudinis suae esuriet et deficiet non bibit aquam et lassescet

230 44 13 artifex lignarius extendit normam formavit illud in runcina fecit illud in
angularibus et in circino tornavit illud et fecit imaginem viri quasi speciosum hominem habitantem
in domo

230 44 14 succidit cedros tulit ilicem et quercum quae steterat inter ligna saltus plantavit
pinum quam pluvia nutrit

230 44 15 et facta est hominibus in focum sumpsit ex eis et calefactus est et succendit et
coxit panes de reliquo autem operatus est deum et adoravit fecit sculptile et curvatus est ante illud

230 44 16 medium eius conbusit igni et de medio eius carnes comedit coxit pulmentum
et saturatus est et calefactus est et dixit va calefactus sum vidi focum

230 44 17 reliquum autem eius deum fecit sculptile sibi curvatur ante illud et adorat
illud et obsecrat dicens libera me quia deus meus es tu

230 44 18 nescierunt neque intellexerunt lutati enim sunt ne videant oculi eorum et ne
intellegant corde suo

230 44 19 non recogitant in mente sua neque cognoscunt neque sentiunt ut dicant
medietatem eius conbusi igne et coxi super carbones eius panes coxi carnes et comedi et de reliquo
eius idolum faciam ante truncum ligni procidam

230 44 20 pars eius cinis est cor insipiens adoravit illud et non liberabit animam suam
neque dicet forte mendacium est in dextera mea

230 44 21 memento horum Iacob et Israhel quoniam servus meus es tu formavi te servus
meus es tu Israhel non oblivisceris mei

230 44 22 delevi ut nubem iniquitates tuas et quasi nebulam peccata tua revertere ad me
quoniam redemi te

230 44 23 laudate caeli quoniam fecit Dominus iubilate extrema terrae resonate montes
laudationem saltus et omne lignum eius quoniam redemit Dominus Iacob et Israhel gloriabitur

230 44 24 haec dicit Dominus redemptor tuus et formator tuus ex utero ego sum
Dominus faciens omnia extendens caelos solus stabiliens terram et nullus mecum

230 44 25 irrita faciens signa divinorum et ariolos in furorem vertens convertens
sapientes retrorsum et scientiam eorum stultam faciens

230 44 26 suscitans verbum servi sui et consilium nuntiorum suorum complens qui dico
Hierusalem habitaberis et civitatibus Iuda aedificabimini et deserta eius suscitabo

230 44 27 qui dico profundo desolare et flumina tua arefaciam

230 44 28 qui dico Cyro pastor meus es et omnem voluntatem meam complebis qui dico

Hierusalem aedificaberis et templo fundaberis

23O 45 1 haec dicit Dominus christo meo Cyro cuius adprehendi dexteram ut subiciam ante faciem eius gentes et dorsa regum vertam et aperiam coram eo ianuas et portae non cludentur

23O 45 2 ego ante te ibo et gloriosos terrae humiliabo portas aereas conteram et vectes ferreos confringam

23O 45 3 et dabo tibi thesauros absconditos et arcana secretorum ut scias quia ego Dominus qui voco nomen tuum Deus Israhel

23O 45 4 propter servum meum Iacob et Israhel electum meum et vocavi te in nomine tuo adsimilavi te et non cognovisti me

23O 45 5 ego Dominus et non est amplius extra me non est deus accinxi te et non cognovisti me

23O 45 6 ut sciant hii qui ab ortu solis et qui ab occidente quoniam absque me non est ego Dominus et non est alter

23O 45 7 formans lucem et creans tenebras faciens pacem et creans malum ego Dominus faciens omnia haec

23O 45 8 rorate caeli desuper et nubes pluant iustum aperiatur terra et germinet salvatorem et iustitia oriatur simul ego Dominus creavi eum

23O 45 9 vae qui contradicit fitori suo testa de samis terrae numquid dicet lutum figulo suo quid facis et opus tuum absque manibus est

23O 45 10 vae qui dicit patri quid generas et mulieri quid parturis

23O 45 11 haec dicit Dominus Sanctus Israhel plastes eius ventura interrogate me super filios meos et super opus manuum mearum mandastis mihi

23O 45 12 ego feci terram et hominem super eam creavi ego manus meae tetenderunt caelos et omni militiae eorum mandavi

23O 45 13 ego suscitavi eum ad iustitiam et omnes vias eius dirigam ipse aedificabit civitatem meam et captivitatem meam dimittet non in pretio neque in muneribus dicit Dominus Deus exercituum

23O 45 14 haec dicit Dominus labor Aegypti et negotiatio Aethiopiae et Sabaim viri sublimes ad te transibunt et tui erunt post te ambulabunt vincti manicis pergunt et te adorabunt teque deprecabuntur tantum in te est Deus et non est absque te deus

23O 45 15 vere tu es Deus absconditus Deus Israhel salvator

23O 45 16 confusi sunt et erubuerunt omnes simul abierunt in confusione fabricatores errorum

23O 45 17 Israhel salvatus est in Domino salute aeterna non confundemini et non erubescetis usque in saeculum saeculi

23O 45 18 quia haec dicit Dominus creans caelos ipse Deus formans terram et faciens eam ipse plastes eius non in vanum creavit eam ut habitetur formavit eam ego Dominus et non est alius

23O 45 19 non in abscondito locutus sum in loco terrae tenebroso non dixi semini Iacob frustra quaerite me ego Dominus loquens iustitiam adnuntians recta

23O 45 20 congregamini et venite et accedite simul qui salvati estis ex gentibus nescierunt qui levant lignum sculpturae suae et rogant deum non salvantem

23O 45 21 adnuntiate et venite et consiliamini simul quis auditum fecit hoc ab initio ex tunc praedixit illud numquid non ego Dominus et non est ultra Deus absque me Deus iustus et salvans non est praeter me

23O 45 22 convertimini ad me et salvi eritis omnes fines terrae quia ego Deus et non est alius

23O 45 23 in memet ipso iuravi egredietur de ore meo iustitiae verbum et non revertetur quia mihi curvabunt omnia genu et iurabit omnis lingua

23O 45 24 ergo in Domino dicet meae sunt iustitiae et imperium ad eum venient et confundentur omnes qui repugnant ei

23O 45 25 in Domino iustificabitur et laudabitur omne semen Israhel

23O 46 1 conflatus est Bel contritus est Nabo facta sunt simulacra eorum bestiis et
 iumentis onera vestra gravi pondere usque ad lassitudinem
 23O 46 2 contabuerunt et contrita sunt simul non potuerunt salvare portantem et anima
 eorum in captivitatem ibit
 23O 46 3 audite me domus Iacob et omne residuum domus Israhel qui portamini a meo
 utero qui gestamini a mea vulva
 23O 46 4 usque ad senectam ego ipse et usque ad canos ego portabo ego feci et ego
 feram et ego portabo et salvabo
 23O 46 5 cui adsimilastis me et adaequastis et comparastis me et fecistis similem
 23O 46 6 qui confertis aurum de sacco et argentum statera ponderatis conducentes
 aurificem ut faciat deum et procidunt et adorant
 23O 46 7 portant illud in umeris gestantes et ponentes in loco suo et stabit ac de loco
 suo non movebitur sed et cum clamaverint ad eum non audiet de tribulatione non salvabit eos
 23O 46 8 mementote istud et fundamini redite praevaricatores ad cor
 23O 46 9 recordamini prioris saeculi quoniam ego sum Deus et non est ultra Deus nec
 est similis mei
 23O 46 10 adnuntians ab exordio novissimum et ab initio quae necdum facta sunt dicens
 consilium meum stabit et omnis voluntas mea fiet
 23O 46 11 vocans ab oriente avem et de terra longinqua virum voluntatis meae et locutus
 sum et adducam illud creavi et faciam illud
 23O 46 12 audite me duro corde qui longe estis a iustitia
 23O 46 13 prope feci iustitiam meam non elongabitur et salus mea non morabitur dabo
 in Sion salutem et Israheli gloriam meam
 23O 47 1 descende sede in pulverem virgo filia Babylon sede in terra non est solium
 filiae Chaldeorum quia ultra non vocaberis mollis et tenera
 23O 47 2 tolle molam et mole farinam denuda turpitudinem tuam discoperi umerum
 revela crus transi flumina
 23O 47 3 revelabitur ignominia tua et videbitur obprobrium tuum ultionem capiam et
 non resistet mihi homo
 23O 47 4 redemptor noster Dominus exercituum nomen illius Sanctus Israhel
 23O 47 5 sede tace et intra in tenebras filia Chaldeorum quia non vocaberis ultra
 domina regnorum
 23O 47 6 iratus sum super populum meum contaminavi hereditatem meam et dedi eos
 in manu tua non posuisti eis misericordias super senem adgravasti iugum tuum valde
 23O 47 7 et dixisti in sempiternum ero domina non posuisti haec super cor tuum neque
 recordata es novissimi tui
 23O 47 8 et nunc audi haec delicata et habitans confidenter quae dicis in corde tuo ego
 sum et non est praeter me amplius non sedebo vidua et ignorabo sterilitatem
 23O 47 9 venient tibi duo haec subito in die una sterilitas et viduitas universa venerunt
 super te propter multitudinem maleficiorum tuorum et propter duritiam incantatorum tuorum
 vehementem
 23O 47 10 et fiduciam habuisti in malitia tua et dixisti non est qui videat me sapientia tua
 et scientia tua haec decepit te et dixisti in corde tuo ego sum et praeter me non est altera
 23O 47 11 veniet super te malum et nescies ortum eius et inruet super te calamitas quam
 non poteris expiare veniet super te repente miseria quam nescies
 23O 47 12 sta cum incantatoribus tuis et cum multitudine maleficiorum tuorum in quibus
 laborasti ab adulescentia tua si forte quid prosit tibi aut si possis fieri fortior
 23O 47 13 defecisti in multitudine consiliorum tuorum stent et salvent te augures caeli
 qui contemplabantur sidera et supputabant menses ut ex eis adnuntiarent ventura tibi
 23O 47 14 ecce facti sunt quasi stipula ignis conbusit eos non liberabunt animam suam
 de manu flammae non sunt prunae quibus calefiant nec focus ut sedeant ad eum
 23O 47 15 sic facta sunt tibi in quibuscumque laboraveras negotiatores tui ab

adulescentia tua unusquisque in via sua erraverunt non est qui salvet te
23O 48 1 audite hoc domus Iacob qui vocamini nomine Israhel et de aquis Iuda existis
qui iuratis in nomine Domini et Dei Israhel recordamini non in veritate neque in iustitia
23O 48 2 de civitate enim sancta vocati sunt et super Deum Israhel constabiliti sunt
Dominus exercituum nomen eius
23O 48 3 priora ex tunc adnuntiavi et ex ore meo exierunt et audita feci ea repente
operatus sum et venerunt
23O 48 4 scivi enim quia durus es tu et nervus ferreus cervix tua et frons tua aerea
23O 48 5 praedixi tibi ex tunc antequam venirent indicavi tibi ne forte diceres idola
mea fecerunt haec et sculptilia mea et conflatilia mandaverunt ista
23O 48 6 quae audisti vide omnia vos autem non adnuntiastis audita feci tibi nova ex
nunc et conservata quae nescis
23O 48 7 nunc creata sunt et non ex tunc et ante diem et non audisti ea ne forte dicas
ecce cognovi ea
23O 48 8 neque audisti neque cognovisti neque ex tunc aperta est auris tua scio enim
quia praevaricans praevaricabis et transgressorem ex ventre vocavi te
23O 48 9 propter nomen meum longe faciam furorem meum et laude mea infrenabo te
ne intereas
23O 48 10 ecce excoxi te sed non quasi argentum elegi te in camino paupertatis
23O 48 11 propter me propter me faciam ut non blasphemem et gloriam meam alteri non
dabo
23O 48 12 audi me Iacob et Israhel quem ego voco ego ipse ego primus et ego
novissimus
23O 48 13 manus quoque mea fundavit terram et dextera mea mensa est caelos ego
vocabo eos et stabunt simul
23O 48 14 congregamini omnes vos et audite quis de eis adnuntiavit haec Dominus
dilexit eum faciet voluntatem suam in Babylone et brachium suum in Chaldeis
23O 48 15 ego ego locutus sum et vocavi eum adduxi eum et directa est via eius
23O 48 16 accedite ad me et audite hoc non a principio in abscondito locutus sum ex
tempore antequam fieret ibi eram et nunc Dominus Deus misit me et spiritus eius
23O 48 17 haec dicit Dominus redemptor tuus Sanctus Israhel ego Dominus Deus tuus
docens te utilia gubernans te in via qua ambulas
23O 48 18 utinam adtendisses mandata mea facta fuisset sicut flumen pax tua et iustitia
tua sicut gurgites maris
23O 48 19 et fuisset quasi harena semen tuum et stirps uteri tui ut lapilli eius non
intrisset et non fuisset adtritum nomen eius a facie mea
23O 48 20 egredimini de Babylone fugite a Chaldeis in voce exultationis adnuntiate
auditum facite hoc efferte illud usque ad extrema terrae dicite redemit Dominus servum suum Iacob
23O 48 21 non sitierunt in deserto cum educeret eos aquam de petra produxit eis et scidit
petram et fluxerunt aquae
23O 48 22 non est pax dicit Dominus impiis
23O 49 1 audite insulae et adtendite populi de longe Dominus ab utero vocavit me de
ventre matris meae recordatus est nominis mei
23O 49 2 et posuit os meum quasi gladium acutum in umbra manus suae protexit me et
posuit me sicut sagittam electam in faretra sua abscondit me
23O 49 3 et dixit mihi servus meus es tu Israhel quia in te gloriabor
23O 49 4 et ego dixi in vacuum laboravi sine causa et vane fortitudinem meam
consumpsi ergo iudicium meum cum Domino et opus meum cum Deo meo
23O 49 5 et nunc dicit Dominus formans me ex utero servum sibi ut reducam Iacob ad
eum et Israhel non congregabitur et glorificatus sum in oculis Domini et Deus meus factus est
fortitudo mea
23O 49 6 et dixit parum est ut sis mihi servus ad suscitandas tribus Iacob et feces

Israhel convertendas dedi te in lucem gentium ut sis salus mea usque ad extremum terrae
 23O 49 7 haec dicit Dominus redemptor Israhel Sanctus eius ad contemptibilem
 animam ad abominatam gentem ad servum dominorum reges videbunt et consurgent principes et
 adorabunt propter Dominum quia fidelis est et Sanctum Israhel qui elegit te
 23O 49 8 haec dicit Dominus in tempore placito exaudivi te et in die salutis auxiliatus
 sum tui et servavi te et dedi te in foedus populi ut suscitares terram et possideres hereditates
 dissipatas
 23O 49 9 ut diceres his qui vincti sunt exite et his qui in tenebris revelamini super vias
 pascentur et in omnibus planis pascua eorum
 23O 49 10 non esurient neque sitient et non percutiet eos aestus et sol quia miserator
 eorum reget eos et ad fontes aquarum portabit eos
 23O 49 11 et ponam omnes montes meos in viam et semitae meae exaltabuntur
 23O 49 12 ecce isti de longe venient et ecce illi ab aquilone et mari et isti de terra
 australi
 23O 49 13 laudate caeli et exulta terra iubilate montes laudem quia consolatus est
 Dominus populum suum et pauperum suorum miserebitur
 23O 49 14 et dixit Sion dereliquit me Dominus et Dominus oblitus est mei
 23O 49 15 numquid oblivisci potest mulier infantem suum ut non misereatur filio uteri
 sui et si illa oblita fuerit ego tamen non obliviscar tui
 23O 49 16 ecce in manibus meis descripsi te muri tui coram oculis meis semper
 23O 49 17 venerunt structores tui destruentes te et dissipantes a te exibunt
 23O 49 18 leva in circuitu oculos tuos et vide omnes isti congregati sunt venerunt tibi
 vivo ego dicit Dominus quia omnibus his velut ornamento vestieris et circumdabis tibi eos quasi
 sponsa
 23O 49 19 quia deserta tua et solitudines tuae et terra ruinae tuae nunc angusta erunt prae
 habitatoribus et longe fugabuntur qui absorbebant te
 23O 49 20 adhuc dicent in auribus tuis filii sterilitatis tuae angustus mihi est locus fac
 spatium mihi ut habitem
 23O 49 21 et dices in corde tuo quis genuit mihi istos ego sterilis et non pariens
 transmigrata et captiva et istos quis enutrivit ego destituta et sola et isti ubi hic erant
 23O 49 22 haec dicit Dominus Deus ecce levo ad gentes manum meam et ad populos
 exaltabo signum meum et adferent filios tuos in ulnis et filias tuas super umeros portabunt
 23O 49 23 et erunt reges nutricii tui et reginae nutrices tuae vultu in terra dimisso
 adorabunt te et pulverem pedum tuorum lingent et scies quia ego Dominus super quo non
 confundentur qui expectant eum
 23O 49 24 numquid tolletur a forte praeda aut quod captum fuerit a robusto salvum esse
 poterit
 23O 49 25 quia haec dicit Dominus equidem et captivitas a forte tolletur et quod ablatum
 fuerit a robusto salvabitur eos vero qui iudicaverunt te ego iudicabo et filios tuos ego salvabo
 23O 49 26 et cibabo hostes tuos carnibus suis et quasi musto sanguine suo inebriabuntur
 et sciet omnis caro quia ego Dominus salvans te et redemptor tuus Fortis Iacob
 23O 50 1 haec dicit Dominus quis est hic liber repudii matris vestrae quo dimisi eam
 aut quis est creditor meus cui vendidi vos ecce in iniquitatibus vestris venditi estis et in sceleribus
 vestris dimisi matrem vestram
 23O 50 2 quia veni et non erat vir vocavi et non erat qui audiret numquid abbreviata et
 parvula facta est manus mea ut non possim redimere aut non est in me virtus ad liberandum ecce in
 increpatione mea desertum faciam mare ponam flumina in siccum computrescent pisces sine aqua et
 morientur in siti
 23O 50 3 induam caelos tenebris et saccum ponam operimentum eorum
 23O 50 4 Dominus dedit mihi linguam eruditam ut sciam sustentare eum qui lassus est
 verbo erigit mane mane erigit mihi aurem ut audiam quasi magistrum
 23O 50 5 Dominus Deus aperuit mihi aurem ego autem non contradico retrorsum non

abii

23O 50 6 corpus meum dedi percutientibus et genas meas vellentibus faciem meam non averti ab increpantibus et conspuentibus

23O 50 7 Dominus Deus auxiliator meus ideo non sum confusus ideo posui faciem meam ut petram durissimam et scio quoniam non confundar

23O 50 8 iuxta est qui iustificat me quis contradicet mihi stemus simul quis est adversarius meus accedat ad me

23O 50 9 ecce Dominus Deus auxiliator meus quis est qui condemnet me ecce omnes quasi vestimentum conterentur tinea comedet eos

23O 50 10 quis ex vobis timens Dominum audiens vocem servi sui qui ambulavit in tenebris et non est lumen ei speret in nomine Domini et innitatur super Deum suum

23O 50 11 ecce omnes vos accendentes ignem accincti flammis ambulate in lumine ignis vestri et in flammis quas succendistis de manu mea factum est hoc vobis in doloribus dormietis

23O 51 1 audite me qui sequimini quod iustum est et quaeritis Dominum adtendite ad petram unde excisi estis et ad cavernam laci de qua praecisi estis

23O 51 2 adtendite ad Abraham patrem vestrum et ad Sarram quae peperit vos quia unum vocavi eum et benedixi ei et multiplicavi eum

23O 51 3 consolabitur ergo Dominus et Sion consolabitur omnes ruinas eius et ponet desertum eius quasi delicias et solitudinem eius quasi hortum Domini gaudium et laetitia invenietur in ea gratiarum actio et vox laudis

23O 51 4 adtendite ad me populus meus et tribus mea me audite quia lex a me exiet et iudicium meum in lucem populorum requiescet

23O 51 5 prope est iustus meus egressus est salvator meus et brachia mea populos iudicabunt me insulae expectabunt et brachium meum sustinebunt

23O 51 6 levate in caelum oculos vestros et videte sub terra deorsum quia caeli sicut fumus liquescent et terra sicut vestimentum adteretur et habitatores eius sicut haec interibunt salus autem mea in sempiternum erit et iustitia mea non deficiet

23O 51 7 audite me qui scitis iustum populus lex mea in corde eorum nolite timere obprobrium hominum et blasphemias eorum ne metuatis

23O 51 8 sicut enim vestimentum sic comedet eos vermis et sicut lanam sic devorabit eos tinea salus autem mea in sempiternum erit et iustitia mea in generationes generationum

23O 51 9 consurge consurge induere fortitudinem brachium Domini consurge sicut in diebus antiquis in generationibus saeculorum numquid non tu percussisti superbum vulnerasti draconem

23O 51 10 numquid non tu siccasti mare aquam abyssi vehementis qui posuisti profundum maris viam ut transirent liberati

23O 51 11 et nunc qui redempti sunt a Domino revertentur et venient in Sion laudantes et laetitia sempiterna super capita eorum gaudium et laetitiam tenebunt fugiet dolor et gemitus

23O 51 12 ego ego ipse consolabor vos quis tu ut timeres ab homine mortali et a filio hominis qui quasi faenum ita arescet

23O 51 13 et oblitus es Domini factoris tui qui tetendit caelos et fundavit terram et formidasti iugiter tota die a facie furoris eius qui te tribulabat et paraverat ad perdendum ubi nunc est furor tribulantis

23O 51 14 cito veniet gradiens ad aperiendum et non interficiet usque ad internicionem nec deficiet panis eius

23O 51 15 ego autem sum Dominus Deus tuus qui conturbo mare et intumescunt fluctus eius Dominus exercituum nomen meum

23O 51 16 posui verba mea in ore tuo et in umbra manus meae protexi te ut plantes caelos et fundes terram et dicas ad Sion populus meus es tu

23O 51 17 elevare elevare consurge Hierusalem quae bibisti de manu Domini calicem irae eius usque ad fundum calicis soporis bibisti et epotasti usque ad feces

23O 51 18 non est qui sustentet eam ex omnibus filiis quos genuit et non est qui

adprehendat manum eius ex omnibus filiis quos enutrivit
 23O 51 19 duo sunt quae occurrerunt tibi quis contristabitur super te vastitas et contritio
 et fames et gladius quis consolabitur te
 23O 51 20 filii tui proiecti sunt dormierunt in capite omnium viarum sicut bestia
 inlaqueata pleni indignatione Domini increpatione Dei tui
 23O 51 21 idcirco audi hoc paupercula et ebria non a vino
 23O 51 22 haec dicit Dominator tuus Dominus et Deus tuus qui pugnavit pro populo suo
 ecce tuli de manu tua calicem soporis fundum calicis indignationis meae non adicies ut bibas illud
 ultra
 23O 51 23 et ponam illud in manu eorum qui te humiliaverunt et dixerunt animae tuae
 incurvare ut transeamus et posuisti ut terram corpus tuum et quasi viam transeuntibus
 23O 52 1 consurge consurge induere fortitudine tua Sion induere vestimentis gloriae
 tuae Hierusalem civitas sancti quia non adiciet ultra ut pertranseat per te incircumciscus et immundus
 23O 52 2 excutere de pulvere consurge sede Hierusalem solve vincula colli tui captiva
 filia Sion
 23O 52 3 quia haec dicit Dominus gratis venundati estis et sine argento redimemini
 23O 52 4 quia haec dicit Dominus Deus in Aegyptum descendit populus meus in
 principio ut colonus esset ibi et Assur absque ulla causa calumniatus est eum
 23O 52 5 et nunc quid mihi est hic dicit Dominus quoniam ablati sunt populus meus
 gratis dominatores eius inique agunt dicit Dominus et iugiter tota die nomen meum blasphematur
 23O 52 6 propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa quia ego ipse qui
 loquebar ecce adsum
 23O 52 7 quam pulchri super montes pedes adnuntiantis et praedicantis pacem
 adnuntiantis bonum praedicantis salutem dicentis Sion regnavit Deus tuus
 23O 52 8 vox speculatorum tuorum levaverunt vocem simul laudabunt quia oculus ad
 oculus videbunt cum converterit Dominus Sion
 23O 52 9 gaudete et laudate simul deserta Hierusalem quia consolatus est Dominus
 populum suum redemit Hierusalem
 23O 52 10 paravit Dominus brachium sanctum suum in oculis omnium gentium et
 videbunt omnes fines terrae salutare Dei nostri
 23O 52 11 recedite recedite exite inde pollutum nolite tangere exite de medio eius
 mundamini qui fertis vasa Domini
 23O 52 12 quoniam non in tumultu exhibitis nec in fuga properabitis praecedet enim vos
 Dominus et congregabit vos Deus Israhel
 23O 52 13 ecce intellet servus meus exaltabitur et elevabitur et sublimis erit valde
 23O 52 14 sicut obstipuerunt super te multi sic inglorius erit inter viros aspectus eius et
 forma eius inter filios hominum
 23O 52 15 iste asperget gentes multas super ipsum continebunt reges os suum quia
 quibus non est narratum de eo viderunt et qui non audierunt contemplati sunt
 23O 53 1 quis credidit auditui nostro et brachium Domini cui revelatum est
 23O 53 2 et ascendet sicut virgultum coram eo et sicut radix de terra sitiendi non est
 species ei neque decor et vidimus eum et non erat aspectus et desideravimus eum
 23O 53 3 despectum et novissimum virorum virum dolorum et scientem infirmitatem et
 quasi absconditus vultus eius et despectus unde nec reputavimus eum
 23O 53 4 vere languores nostros ipse tulit et dolores nostros ipse portavit et nos
 putavimus eum quasi leprosum et percussum a Deo et humiliatum
 23O 53 5 ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras adtritum est propter
 scelera nostra disciplina pacis nostrae super eum et livore eius sanati sumus
 23O 53 6 omnes nos quasi oves erravimus unusquisque in viam suam declinavit et
 Dominus posuit in eo iniquitatem omnium nostrum
 23O 53 7 oblatus est quia ipse voluit et non aperuit os suum sicut ovis ad occisionem
 ducetur et quasi agnus coram tondente obmutescet et non aperiet os suum

230 53 8 de angustia et de iudicio sublatus est generationem eius quis enarrabit quia
abscisus est de terra viventium propter scelus populi mei percussit eum
230 53 9 et dabit impios pro sepultura et divitem pro morte sua eo quod iniquitatem
non fecerit neque dolus fuerit in ore eius
230 53 10 et Dominus voluit contere eum in infirmitate si posuerit pro peccato
animam suam videbit semen longevum et voluntas Domini in manu eius dirigetur
230 53 11 pro eo quod laboravit anima eius videbit et saturabitur in scientia sua
iustificabit ipse iustus servus meus multos et iniquitates eorum ipse portabit
230 53 12 ideo dispertiam ei plurimos et fortium dividet spolia pro eo quod tradidit in
morte animam suam et cum sceleratis reputatus est et ipse peccatum multorum tulit et pro
transgressoribus rogavit
230 54 1 lauda sterilis quae non parvis decanta laudem et hinni quae non pariebas
quoniam multi filii desertae magis quam eius quae habebat virum dicit Dominus
230 54 2 dilata locum tentorii tui et pelles tabernaculorum tuorum extende ne parcas
longos fac funiculos tuos et clavos tuos consolida
230 54 3 ad dexteram enim et ad levam penetrabis et semen tuum gentes hereditabit et
civitates desertas inhabitabit
230 54 4 noli timere quia non confunderis neque erubescas non enim te pudebit quia
confusionis adulescentiae tuae oblivisceris et obprobrii viduitatis tuae non recordaberis amplius
230 54 5 quia dominabitur tui qui fecit te Dominus exercituum nomen eius et
redemptor tuus Sanctus Israhel Deus omnis terrae vocabitur
230 54 6 quia ut mulierem derelictam et maerentem spiritu vocavit te Dominus et
uxorem ab adulescentia abiectam dixit Deus tuus
230 54 7 ad punctum in modico dereliqui te et in miserationibus magnis congregabo te
230 54 8 in momento indignationis abscondi faciem meam parumper a te et in
misericordia sempiterna misertus sum tui dixit redemptor tuus Dominus
230 54 9 sicut in diebus Noe istud mihi est cui iuravi ne inducerem aquas Noe ultra
super terram sic iuravi ut non irascar tibi et non increpem te
230 54 10 montes enim commovebuntur et colles contremescent misericordia autem
mea non recedet et foedus pacis meae non movebitur dixit miserator tuus Dominus
230 54 11 paupercula tempestate convulsa absque ulla consolatione ecce ego sternam
per ordinem lapides tuos et fundabo te in sapphyris
230 54 12 et ponam iaspidem propugnacula tua et portas tuas in lapides sculptos et
omnes terminos tuos in lapides desiderabiles
230 54 13 universos filios tuos doctos a Domino et multitudinem pacis filiis tuis
230 54 14 et in iustitia fundaberis recede procul a calumnia quia non timebis et a pavore
quia non adpropinquabit tibi
230 54 15 ecce accola veniet qui non erat mecum advena quondam tuus adiungetur tibi
230 54 16 ecce ego creavi fabrum sufflantem in igne prunas et proferentem vas in opus
suum et ego creavi interfectorem ad disperdendum
230 54 17 omne vas quod fictum est contra te non dirigetur et omnem linguam
resistentem tibi in iudicio iudicabis haec hereditas servorum Domini et iustitia eorum apud me dicit
Dominus
230 55 1 o omnes sitientes venite ad aquas et qui non habetis argentum properate emite
et comedite venite emite absque argento et absque ulla commutatione vinum et lac
230 55 2 quare adpenditis argentum non in panibus et laborem vestrum non in
saturitate audite audientes me et comedite bonum et delectabitur in crassitudine anima vestra
230 55 3 inclinate aurem vestram et venite ad me audite et vivet anima vestra et feriam
vobis pactum sempiternum misericordias David fideles
230 55 4 ecce testem populis dedi eum ducem ac praeceptorem gentibus
230 55 5 ecce gentem quam nesciebas vocabis et gentes quae non cognoverunt te ad te
current propter Dominum Deum tuum et Sanctum Israhel quia glorificavit te

230 55 6 quaerite Dominum dum inveniri potest invocate eum dum prope est
 230 55 7 derelinquat impius viam suam et vir iniquus cogitationes suas et revertatur ad
 Dominum et miserebitur eius et ad Deum nostrum quoniam multus est ad ignoscendum
 230 55 8 non enim cogitationes meae cogitationes vestrae neque viae vestrae viae meae
 dicit Dominus
 230 55 9 quia sicut exaltantur caeli a terra sic exaltatae sunt viae meae a viis vestris et
 cogitationes meae a cogitationibus vestris
 230 55 10 et quomodo descendit imber et nix de caelo et illuc ultra non revertitur sed
 inebriat terram et infundit eam et germinare eam facit et dat semen serenti et panem comedenti
 230 55 11 sic erit verbum meum quod egredietur de ore meo non revertetur ad me
 vacuum sed faciet quaecumque volui et prosperabitur in his ad quae misi illud
 230 55 12 quia in laetitia egrediemini et in pace deducemini montes et colles cantabunt
 coram vobis laudem et omnia ligna regionis plaudent manu
 230 55 13 pro saliuca ascendet abies et pro urtica crescet myrtus et erit Dominus
 nominatus in signum aeternum quod non auferetur
 230 56 1 haec dicit Dominus custodite iudicium et facite iustitiam quia iuxta est salus
 mea ut veniat et iustitia mea ut reveletur
 230 56 2 beatus vir qui facit hoc et filius hominis qui adprehendit istud custodiens
 sabbatum ne polluat illud custodiens manus suas ne faciat omne malum
 230 56 3 et non dicat filius advenae qui adheret Domino dicens separatione dividet me
 Dominus a populo suo et non dicat eunuchus ecce ego lignum aridum
 230 56 4 quia haec dicit Dominus eunuchis qui custodierint sabbata mea et elegerint
 quae volui et tenuerint foedus meum
 230 56 5 dabo eis in domo mea et in muris meis locum et nomen melius a filiis et
 filiabus nomen sempiternum dabo eis quod non peribit
 230 56 6 et filios advenae qui adherent Domino ut colant eum et diligant nomen eius ut
 sint ei in servos omnem custodientem sabbatum ne polluat illud et tenentem foedus meum
 230 56 7 adducam eos in montem sanctum meum et laetificabo eos in domo orationis
 meae holocausta eorum et victimae eorum placebunt mihi super altari meo quia domus mea domus
 orationis vocabitur cunctis populis
 230 56 8 ait Dominus Deus qui congregat dispersos Israhel adhuc congregabo ad eum
 congregatos eius
 230 56 9 omnes bestiae agri venite ad devorandum universae bestiae saltus
 230 56 10 speculatores eius caeci omnes nescierunt universi canes muti non valentes
 latrare videntes vana dormientes et amantes somnia
 230 56 11 et canes inpudentissimi nescierunt saturitatem ipsi pastores ignoraverunt
 intellegentiam omnes in viam suam declinaverunt unusquisque ad avaritiam suam a summo usque
 ad novissimum
 230 56 12 venite sumamus vinum et impleamur ebrietate et erit sicut hodie sic et cras et
 multo amplius
 230 57 1 iustus perit et nemo est qui recogitet in corde suo et viri misericordiae
 colliguntur quia non est qui intellegat a facie enim malitiae collectus est iustus
 230 57 2 veniat pax requiescat in cubili suo qui ambulavit in directione sua
 230 57 3 vos autem accedite huc filii auguratricis semen adulteri et fornicariae
 230 57 4 super quem lusistis super quem dilatastis os et eiecistis linguam numquid non
 vos filii scelesti semen mendax
 230 57 5 qui consolamini in diis subter omne lignum frondosum immolantes parvulos
 in torrentibus subter imminentes petras
 230 57 6 in partibus torrentis pars tua haec est sors tua et ipsis effudisti libamen
 obtulisti sacrificium numquid super his non indignabor
 230 57 7 super montem excelsum et sublimem posuisti cubile tuum et illuc ascendisti
 ut immolares hostias

23O 57 8 et post ostium et retro postem posuisti memoriale tuum quia iuxta me
discoperuisti et suscepisti adulterum dilatasti cubile tuum et pepigisti cum eis dilexisti stratum
eorum manu aperta
23O 57 9 et ornasti te regi unguento et multiplicasti pigmenta tua misisti legatos tuos
procul et humiliata es usque ad inferos
23O 57 10 in multitudine viae tuae laborasti non dixisti quiescam vitam manus tuae
invenisti propterea non rogasti
23O 57 11 pro quo sollicita timuisti quia mentita es et mei non es recordata neque
cogitasti in corde tuo quia ego tacens et quasi non videns et mei oblita es
23O 57 12 ego adnuntiabo iustitiam tuam et opera tua non proderunt tibi
23O 57 13 cum clamaveris liberent te congregati tui et omnes eos auferet ventus tollet
aura qui autem fiduciam habet mei hereditabit terram et possidebit montem sanctum meum
23O 57 14 et dicam viam facite praebete iter declinate de semita auferte offendicula de
via populi mei
23O 57 15 quia haec dicit Excelsus et Sublimis habitans aeternitatem et sanctum nomen
eius in excelso et in sancto habitans et cum contrito et humili spiritu ut vivificet spiritum humilium
et vivificet cor contritorum
23O 57 16 non enim in sempiternum litigabo neque usque ad finem irascar quia spiritus
a facie mea egredietur et flatus ego faciam
23O 57 17 propter iniquitatem avaritiae eius iratus sum et percussi eum abscondi et
indignatus sum et abiit vagus in via cordis sui
23O 57 18 vias eius vidi et dimisi eum et reduxi eum et reddidi consolationes ipsi et
lugentibus eius
23O 57 19 creavi fructum labiorum pacem pacem ei qui longe est et qui prope dixit
Dominus et sanavi eum
23O 57 20 impii autem quasi mare fervens quod quiescere non potest et redundant
fluctus eius in conculcationem et lutum
23O 57 21 non est pax dixit Deus meus impiis
23O 58 1 clama ne cesses quasi tuba exalta vocem tuam et adnuntia populo meo scelera
eorum et domui Iacob peccata eorum
23O 58 2 me etenim de die in diem quaerunt et scire vias meas volunt quasi gens quae
iustitiam fecerit et quae iudicium Dei sui non reliquerit rogant me iudicia iustitiae adpropinquare
Deo volunt
23O 58 3 quare ieiunavimus et non aspexisti humiliavimus animam nostram et nescisti
ecce in die ieiunii vestri invenitur voluntas et omnes debitores vestros repetitis
23O 58 4 ecce ad lites et contentiones ieiunatis et percutitis pugno impie nolite ieiunare
sicut usque ad hanc diem ut audiatur in excelso clamor vester
23O 58 5 numquid tale est ieiunium quod elegi per diem adfligere hominem animam
suam numquid contorquere quasi circulum caput suum et saccum et cinerem sternere numquid istud
vocabis ieiunium et diem acceptabilem Domino
23O 58 6 nonne hoc est magis ieiunium quod elegi dissolve conligationes impietatis
solve fasciculos deprimentes dimitte eos qui confracti sunt liberos et omne onus disrumpe
23O 58 7 frange esurienti panem tuum et egenos vagosque induc in domum tuam cum
videris nudum operi eum et carnem tuam ne despexeris
23O 58 8 tunc erumpet quasi mane lumen tuum et sanitas tua citius orietur et anteibit
faciem tuam iustitia tua et gloria Domini colliget te
23O 58 9 tunc invocabis et Dominus exaudiet clamabis et dicet ecce adsum si abstuleris
de medio tui catenam et desieris digitum extendere et loqui quod non prodest
23O 58 10 cum effuderis esurienti animam tuam et animam adflictam repleveris orietur
in tenebris lux tua et tenebrae tuae erunt sicut meridies
23O 58 11 et requiem tibi dabit Dominus semper et implebit splendoribus animam tuam
et ossa tua liberabit et eris quasi hortus inriguus et sicut fons aquarum cuius non deficient aquae

230 58 12 et aedificabuntur in te deserta saeculorum fundamenta generationis et generationis suscitabis et vocaberis aedificator sepium avertens semitas in quietem
230 58 13 si averteris a sabbato pedem tuum facere voluntatem tuam in die sancto meo et vocaveris sabbatum delicatum et sanctum Domini gloriosum et glorificaveris eum dum non facis vias tuas et non invenitur voluntas tua ut loquaris sermonem
230 58 14 tunc delectaberis super Domino et sustollam te super altitudines terrae et cibabo te hereditate Iacob patris tui os enim Domini locutum est
230 59 1 ecce non est abbreviata manus Domini ut salvare nequeat neque adgravata est auris eius ut non exaudiat
230 59 2 sed iniquitates vestrae diviserunt inter vos et Deum vestrum et peccata vestra absconderunt faciem eius a vobis ne exaudiret
230 59 3 manus enim vestrae pollutae sunt sanguine et digiti vestri iniquitate labia vestra locuta sunt mendacium et lingua vestra iniquitatem fatur
230 59 4 non est qui invocet iustitiam neque est qui iudicet vere sed confidunt in nihili et loquuntur vanitates conceperunt laborem et pepererunt iniquitatem
230 59 5 ova aspidum ruperunt et telas aranae texuerunt qui comederit de ovis eorum morietur et quod confotum est erumpet in regulum
230 59 6 telae eorum non erunt in vestimentum neque operientur operibus suis opera eorum opera inutilia et opus iniquitatis in manibus eorum
230 59 7 pedes eorum ad malum currunt et festinant ut effundant sanguinem innocentem cogitationes eorum cogitationes inutiles vastitas et contritio in viis eorum
230 59 8 viam pacis nescierunt et non est iudicium in gressibus eorum semitae eorum incurvatae sunt eis omnis qui calcat in ea ignorat pacem
230 59 9 propter hoc elongatum est iudicium a nobis et non adprehendet nos iustitia expectavimus lucem et ecce tenebrae splendorem et in tenebris ambulavimus
230 59 10 palpavimus sicut caeci parietem et quasi absque oculis adtrectavimus inpegimus meridie quasi in tenebris in caligosis quasi mortui
230 59 11 rugiemus quasi ursi omnes et quasi columbae meditantes gememus expectavimus iudicium et non est salutem et elongata est a nobis
230 59 12 multiplicatae sunt enim iniquitates nostrae coram te et peccata nostra responderunt nobis quia scelera nostra nobiscum et iniquitates nostras cognovimus
230 59 13 peccare et mentiri contra Dominum et aversi sumus ne iremus post tergum Dei nostri ut loqueremur calumniam et transgressionem concepimus et locuti sumus de corde verba mendacii
230 59 14 et conversum est retrorsum iudicium et iustitia longe stetit quia corrui in platea veritas et aequitas non potuit ingredi
230 59 15 et facta est veritas in oblivione et qui recessit a malo praedae patuit et vidit Dominus et malum apparuit in oculis eius quia non est iudicium
230 59 16 et vidit quia non est vir et aporiatus est quia non est qui occurrat et salvavit sibi brachium suum et iustitia eius ipsa confirmavit eum
230 59 17 indutus est iustitia ut lorica et galea salutis in capite eius indutus est vestimentis ultionis et opertus est quasi pallio zeli
230 59 18 sicut ad vindictam quasi ad retributionem indignationis hostibus suis et vicissitudinem inimicis suis insulis vicem reddet
230 59 19 et timebunt qui ab occidente nomen Domini et qui ab ortu solis gloriam eius cum venerit quasi fluvius violentus quem spiritus Domini cogit
230 59 20 et venerit Sion redemptor et eis qui redeunt ab iniquitate in Iacob dicit Dominus
230 59 21 hoc foedus meum cum eis dicit Dominus spiritus meus qui est in te et verba mea quae posui in ore tuo non recedent de ore tuo et de ore seminis tui et de ore seminis seminis tui dixit Dominus amodo et usque in sempiternum
230 60 1 surge inluminare quia venit lumen tuum et gloria Domini super te orta est

23O 60 2 quia ecce tenebrae operient terram et caligo populos super te autem orietur
 Dominus et gloria eius in te videbitur
 23O 60 3 et ambulabunt gentes in lumine tuo et reges in splendore ortus tui
 23O 60 4 leva in circuitu oculos tuos et vide omnes isti congregati sunt venerunt tibi
 filii tui de longe venient et filiae tuae in latere sugent
 23O 60 5 tunc videbis et afflues et mirabitur et dilatabitur cor tuum quando conversa
 fuerit ad te multitudo maris fortitudo gentium venerit tibi
 23O 60 6 inundatio camelorum operiet te dromedariae Madian et Efa omnes de Saba
 venient aurum et tus deferentes et laudem Domino adnuntiantes
 23O 60 7 omne pecus Cedar congregabitur tibi arietes Nabaioth ministrabunt tibi
 offerentur super placabili altari meo et domum maiestatis meae glorificabo
 23O 60 8 qui sunt isti qui ut nubes volant et quasi columbae ad fenestras suas
 23O 60 9 me enim insulae expectant et naves maris in principio ut adducam filios tuos
 de longe argentum eorum et aurum eorum cum eis nomini Domini Dei tui et Sancto Israhel quia
 glorificavit te
 23O 60 10 et aedificabunt filii peregrinorum muros tuos et reges eorum ministrabunt tibi
 in indignatione enim mea percussi te et in reconciliatione mea misertus sum tui
 23O 60 11 et aperientur portae tuae iugiter die et nocte non cludentur ut adferatur ad te
 fortitudo gentium et reges earum adducantur
 23O 60 12 gens enim et regnum quod non servierit tibi peribit et gentes solitudine
 vastabuntur
 23O 60 13 gloria Libani ad te veniet abies et buxus et pinus simul ad ornandum locum
 sanctificationis meae et locum pedum meorum glorificabo
 23O 60 14 et venient ad te curvi filii eorum qui humiliaverunt te et adorabunt vestigia
 pedum tuorum omnes qui detrahebant tibi et vocabunt te civitatem Domini Sion Sancti Israhel
 23O 60 15 pro eo quod fuisti derelicta et odio habita et non erat qui per te transiret
 ponam te in superbiam saeculorum gaudium in generationem et generationem
 23O 60 16 et suges lac gentium et mamilla regum lactaberis et scies quia ego Dominus
 salvans te et redemptor tuus Fortis Iacob
 23O 60 17 pro aere adferam aurum et pro ferro adferam argentum et pro lignis aes et pro
 lapidibus ferrum et ponam visitationem tuam pacem et praepositos tuos iustitiam
 23O 60 18 non audietur ultra iniquitas in terra tua vastitas et contritio in terminis tuis et
 occupabit salus muros tuos et portas tuas laudatio
 23O 60 19 non erit tibi amplius sol ad lucendum per diem nec splendor lunae inluminabit
 te sed erit tibi Dominus in lucem sempiternam et Deus tuus in gloriam tuam
 23O 60 20 non occidet ultra sol tuus et luna tua non minuetur quia Dominus erit in lucem
 sempiternam et complebuntur dies luctus tui
 23O 60 21 populus autem tuus omnes iusti in perpetuum hereditabunt terram germen
 plantationis meae opus manus meae ad glorificandum
 23O 60 22 minimus erit in mille et parvulus in gentem fortissimam ego Dominus in
 tempore eius subito faciam istud
 23O 61 1 spiritus Domini super me eo quod unxerit Dominus me ad adnuntiandum
 mansuetis misit me ut mederer contritis corde et praedicarem captivis indulgentiam et clausis
 apertionem
 23O 61 2 ut praedicarem annum placabilem Domini et diem ultionis Deo nostro ut
 consolarer omnes lugentes
 23O 61 3 ut ponerem lugentibus Sion et darem eis coronam pro cinere oleum gaudii pro
 luctu pallium laudis pro spiritu maeroris et vocabuntur in ea fortes iustitiae plantatio Domini ad
 glorificandum
 23O 61 4 et aedificabunt deserta a saeculo et ruinas antiquas erigent et instaurabunt
 civitates desertas dissipatas in generationem et generationem
 23O 61 5 et stabunt alieni et pascent pecora vestra et filii peregrinorum agricolae et

vinitores vestri erunt

23O 61 6 vos autem sacerdotes Domini vocabimini ministri Dei nostri dicetur vobis fortitudinem gentium comedetis et in gloria earum superbietis

23O 61 7 pro confusione vestra duplici et rubore laudabunt partem eorum propter hoc in terra sua duplicia possidebunt laetitia sempiterna erit eis

23O 61 8 quia ego Dominus diligens iudicium odio habens rapinam in holocausto et dabo opus eorum in veritate et foedus perpetuum feriam eis

23O 61 9 et scietur in gentibus semen eorum et germen eorum in medio populorum omnes qui viderint eos cognoscent eos quia isti sunt semen cui benedixit Dominus

23O 61 10 gaudens gaudebo in Domino et exultabit anima mea in Deo meo quia induit me vestimentis salutis et indumento iustitiae circumdedit me quasi sponsum decoratum corona et quasi sponsam ornatam monilibus suis

23O 61 11 sicut enim terra profert germen suum et sicut hortus semen suum germinat sic Dominus Deus germinabit iustitiam et laudem coram universis gentibus

23O 62 1 propter Sion non tacebo et propter Hierusalem non quiescam donec egrediatur ut splendor iustus eius et salvator eius ut lampas accendatur

23O 62 2 et videbunt gentes iustum tuum et cuncti reges inclitum tuum et vocabitur tibi nomen novum quod os Domini nominabit

23O 62 3 et eris corona gloriae in manu Domini et diadema regni in manu Dei tui

23O 62 4 non vocaberis ultra Derelicta et terra tua non vocabitur amplius Desolata sed vocaberis Voluntas mea in ea et terra tua Inhabitata quia conplacuit Domino in te et terra tua inhabitabitur

23O 62 5 habitabit enim iuvenis cum virgine et habitabunt in te filii tui et gaudebit sponsus super sponsam gaudebit super te Deus tuus

23O 62 6 super muros tuos Hierusalem constitui custodes tota die et tota nocte perpetuo non tacebunt qui reminiscimini Domini ne taceatis

23O 62 7 et ne detis silentium ei donec stabiliat et donec ponat Hierusalem laudem in terra

23O 62 8 iuravit Dominus in dextera sua et in brachio fortitudinis suae si dedero triticum tuum ultra cibum inimicis tuis et si biberint filii alieni vinum tuum in quo laborasti

23O 62 9 quia qui congregabunt illud comedent et laudabunt Dominum et qui conportant illud bibent in atriis sanctis meis

23O 62 10 transite transite per portas praeparate viam populo planum facite iter et eligit lapides elevate signum ad populos

23O 62 11 ecce Dominus auditum fecit in extremis terrae dicite filiae Sion ecce salvator tuus venit ecce merces eius cum eo et opus eius coram illo

23O 62 12 et vocabunt eos Populus sanctus Redempti a Domino tu autem vocaberis Quaesita civitas et non Derelicta

23O 63 1 quis est iste qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra iste formosus in stola sua gradiens in multitudine fortitudinis suae ego qui loquor iustitiam et propugnator sum ad salvandum

23O 63 2 quare ergo rubrum est indumentum tuum et vestimenta tua sicut calcantium in torculari

23O 63 3 torcular calcavi solus et de gentibus non est vir mecum calcavi eos in furore meo et conculcavi eos in ira mea et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea et omnia indumenta mea inquinavi

23O 63 4 dies enim ultionis in corde meo annus redemptionis meae venit

23O 63 5 circumspexi et non erat auxiliator quaesivi et non fuit qui adiuvaret et salvavit mihi brachium meum et indignatio mea ipsa auxiliata est mihi

23O 63 6 et conculcavi populos in furore meo et inebriavi eos in indignatione mea et detraxi in terra virtutem eorum

23O 63 7 miserationum Domini recordabor laudem Domini super omnibus quae

reddidit nobis Dominus et super multitudinem bonorum domui Israhel quae largitus est eis
secundum indulgentiam suam et secundum multitudinem misericordiarum suarum
23O 63 8 et dixit verumtamen populus meus est filii non negantes et factus est eis
salvator
23O 63 9 in omni tribulatione eorum non est tribulatus et angelus faciei eius salvavit
eos in dilectione sua et in indulgentia sua ipse redemit eos et portavit eos et levavit eos cunctis
diebus saeculi
23O 63 10 ipsi autem ad iracundiam provocaverunt et adflixerunt spiritum Sancti eius et
conversus est eis in inimicum et ipse debellavit eos
23O 63 11 et recordatus est dierum saeculi Mosi populi sui ubi est qui eduxit eos de mari
cum pastoribus gregis sui ubi est qui posuit in medio eius spiritum Sancti sui
23O 63 12 qui eduxit ad dexteram Mosen brachio maiestatis suae qui scidit aquas ante
eos ut faceret sibi nomen sempiternum
23O 63 13 qui duxit eos per abyssos quasi equum in deserto non inpingentem
23O 63 14 quasi animal in campo descendens spiritus Domini ductor eius fuit sic
adduxisti populum tuum ut faceres tibi nomen gloriae
23O 63 15 adtende de caelo et vide de habitaculo sancto tuo et gloriae tuae ubi est zelus
tuus et fortitudo tua multitudo viscerum tuorum et miserationum tuarum super me continuerunt se
23O 63 16 tu enim pater noster et Abraham nescivit nos et Israhel ignoravit nos tu
Domine pater noster redemptor noster a saeculo nomen tuum
23O 63 17 quare errare nos fecisti Domine de viis tuis indurasti cor nostrum ne
timeremus te convertere propter servos tuos tribus hereditatis tuae
23O 63 18 quasi nihilum possederunt populum sanctum tuum hostes nostri
conculcaverunt sanctificationem tuam
23O 63 19 facti sumus quasi in principio cum non dominareris nostri neque invocaretur
nomen tuum super nos
23O 64 1 utinam dirumperes caelos et descenderes a facie tua montes defluerent
23O 64 2 sicut exustio ignis tabescerent aquae arderent igni ut notum fieret nomen
tuum inimicis tuis a facie tua gentes turbarentur
23O 64 3 cum feceris mirabilia non sustinebimus descendisti et a facie tua montes
defluerunt
23O 64 4 a saeculo non audierunt neque auribus perceperunt oculus non vidit Deus
absque te quae praeparasti expectantibus te
23O 64 5 occurristi laetanti et facienti iustitiam in viis tuis recordabuntur tui ecce tu
iratus es et peccavimus in ipsis fuimus semper et salvabimur
23O 64 6 et facti sumus ut immundus omnes nos quasi pannus menstruatae universae
iustitiae nostrae et cecidimus quasi folium universi et iniquitates nostrae quasi ventus abstulerunt
nos
23O 64 7 non est qui invocet nomen tuum qui consurgat et teneat te abscondisti faciem
tuam a nobis et adlisti nos in manu iniquitatis nostrae
23O 64 8 et nunc Domine pater noster es tu nos vero lutum et fictor noster et opera
manuum tuarum omnes nos
23O 64 9 ne irascaris Domine satis et ne ultra memineris iniquitatis ecce respice
populus tuus omnes nos
23O 64 10 civitas sancti tui facta est deserta Sion deserta facta est Hierusalem desolata
23O 64 11 domus sanctificationis nostrae et gloriae nostrae ubi laudaverunt te patres
nostri facta est in exustionem ignis et omnia desiderabilia nostra versa sunt in ruinas
23O 64 12 numquid super his continebis te Domine tacebis et adfliges nos vehementer
23O 65 1 quaesierunt me qui ante non interrogabant invenerunt qui non quaesierunt me
dixi ecce ego ecce ego ad gentem quae non vocabat nomen meum
23O 65 2 expandi manus meas tota die ad populum incredulum qui graditur in via non
bona post cogitationes suas

23O 65 3 populus qui ad iracundiam provocat me ante faciem meam semper qui
immolant in hortis et sacrificant super lateres
23O 65 4 qui habitant in sepulchris et in delubris idolorum dormiunt qui comedunt
carnem suillam et ius profanum in vasis eorum
23O 65 5 qui dicunt recede a me non adpropinques mihi quia immundus es isti fumus
erunt in furore meo ignis ardens tota die
23O 65 6 ecce scriptum est coram me non tacebo sed reddam et retribuam in sinu
eorum
23O 65 7 iniquitates vestras et iniquitates patrum vestrorum simul dicit Dominus qui
sacrificaverunt super montes et super colles exprobraverunt mihi et remetiar opus eorum primum in
sinu eorum
23O 65 8 haec dicit Dominus quomodo si inveniatur granum in botro et dicatur ne
dissipes illud quoniam benedictio est sic faciam propter servos meos ut non disperdam totum
23O 65 9 et educam de Iacob semen et de Iuda possidentem montes meos et
hereditabunt eam electi mei et servi mei habitabunt ibi
23O 65 10 et erunt campestria in caulas gregum et vallis Achor in cubile armentorum
populo meo qui requisierunt me
23O 65 11 et vos qui dereliquistis Dominum qui obliti estis montem sanctum meum qui
ponitis Fortunae mensam et libatis super eam
23O 65 12 numerabo vos in gladio et omnes in caede corruetis pro eo quod vocavi et non
respondistis locutus sum et non audistis et faciebatis malum in oculis meis et quae nolui elegistis
23O 65 13 propter hoc haec dicit Dominus Deus ecce servi mei comedent et vos esurietis
ecce servi mei bibent et vos sitietis
23O 65 14 ecce servi mei laetabuntur et vos confundemini ecce servi mei laudabunt prae
exultatione cordis et vos clamabitis prae dolore cordis et prae contritione spiritus ululabitis
23O 65 15 et dimittetis nomen vestrum in iuramentum electis meis et interficiet te
Dominus Deus et servos suos vocabit nomine alio
23O 65 16 in quo qui benedictus est super terram benedicetur in Deo amen et qui iurat in
terra iurabit in Deo amen quia oblivioni traditae sunt angustiae priores et quia absconditae sunt ab
oculis nostris
23O 65 17 ecce enim ego creo caelos novos et terram novam et non erunt in memoria
priora et non ascendent super cor
23O 65 18 sed gaudebitis et exultabitis usque in sempiternum in his quae ego creo quia
ecce ego creo Hierusalem exultationem et populum eius gaudium
23O 65 19 et exultabo in Hierusalem et gaudebo in populo meo et non audietur in eo
ultra vox fletus et vox clamoris
23O 65 20 non erit ibi amplius infans dierum et senex qui non impleat dies suos quoniam
puer centum annorum morietur et peccator centum annorum maledictus erit
23O 65 21 et aedificabunt domos et habitabunt et plantabunt vineas et comedent fructum
earum
23O 65 22 non aedificabunt et alius habitabit non plantabunt et alius comedet secundum
dies enim ligni erunt dies populi mei et opera manuum eorum inveterabunt
23O 65 23 electis meis non laborabunt frustra neque generabunt in conturbatione quia
semen benedictorum Domini est et nepotes eorum cum eis
23O 65 24 eritque antequam clament ego exaudiam adhuc illis loquentibus ego audiam
23O 65 25 lupus et agnus pascentur simul et leo et bos comedent paleas et serpenti
pulvis panis eius non nocebunt neque occident in omni monte sancto meo dicit Dominus
23O 66 1 haec dicit Dominus caelum sedis mea et terra scabillum pedum meorum quae
ista domus quam aedificabitis mihi et quis iste locus quietis meae
23O 66 2 omnia haec manus mea fecit et facta sunt universa ista dicit Dominus ad
quem autem respiciam nisi ad pauperculum et contritum spiritu et tementem sermones meos
23O 66 3 qui immolat bovem quasi qui interficiat virum qui mactat pecus quasi qui

excerebret canem qui offert oblationem quasi qui sanguinem suillum offerat qui recordatur turis quasi qui benedicat idolo haec omnia elegerunt in viis suis et in abominationibus suis anima eorum delectata est

23O 66 4 unde et ego eligam inlusiones eorum et quae timebant adducam eis quia vocavi et non erat qui responderet locutus sum et non audierunt feceruntque malum in oculis meis et quae nolui elegerunt

23O 66 5 audite verbum Domini qui tremetis ad verbum eius dixerunt fratres vestri odientes vos et abicientes propter nomen meum glorificetur Dominus et videbimus in laetitia vestra ipsi autem confundentur

23O 66 6 vox populi de civitate vox de templo vox Domini reddentis retributionem inimicis suis

23O 66 7 antequam parturiret peperit antequam veniret partus eius peperit masculum

23O 66 8 quis audivit umquam tale et quis vidit huic simile numquid parturiet terra in die una aut parietur gens simul quia parturivit et peperit Sion filios suos

23O 66 9 numquid ego qui alios parere facio ipse non pariam dicit Dominus si ego qui generationem ceteris tribuo sterilis ero ait Dominus Deus tuus

23O 66 10 laetamini cum Hierusalem et exultate in ea omnes qui diligitis eam gaudete cum ea gaudio universi qui lugetis super eam

23O 66 11 ut sugatis et repleamini ab ubere consolationis eius ut mulgeatis et deliciis affluatis ab omnimoda gloria eius

23O 66 12 quia haec dicit Dominus ecce ego declinabo super eam quasi fluvium pacis et quasi torrentem inundantem gloriam gentium quam sugetis ad ubera portabimini et super genua blandientur vobis

23O 66 13 quomodo si cui mater blandiatur ita ego consolabor vos et in Hierusalem consolabimini

23O 66 14 videbitis et gaudebit cor vestrum et ossa vestra quasi herba germinabunt et cognoscetur manus Domini servis eius et indignabitur inimicis suis

23O 66 15 quia ecce Dominus in igne veniet et quasi turbo quadrigae eius reddere in indignatione furorem suum et increpationem suam in flamma ignis

23O 66 16 quia in igne Dominus diiudicatur et in gladio suo ad omnem carnem et multiplicabuntur interfecti a Domino

23O 66 17 qui sanctificabantur et mundos se putabant in hortis post unam intrinsecus qui comedebant carnem suillam et abominationem et murem simul consumentur dicit Dominus

23O 66 18 ego autem opera eorum et cogitationes eorum venio ut congregem cum omnibus gentibus et linguis et venient et videbunt gloriam meam

23O 66 19 et ponam in eis signum et mittam ex eis qui salvati fuerint ad gentes in mari in Africa in Lydia tenentes sagittam in Italiam et Graeciam ad insulas longe ad eos qui non audierunt de me et non viderunt gloriam meam et adnuntiabunt gloriam meam gentibus

23O 66 20 et adducent omnes fratres vestros de cunctis gentibus donum Domino in equis et in quadrigis et in lecticis et in mulis et in carrucis ad montem sanctum meum Hierusalem dicit Dominus quomodo si inferant filii Israhel munus in vase mundo in domum Domini

23O 66 21 et adsumam ex eis in sacerdotes et in Levitas dicit Dominus

23O 66 22 quia sicut caeli novi et terra nova quae ego facio stare coram me dicit Dominus sic stabit semen vestrum et nomen vestrum

23O 66 23 et erit mensis ex mense et sabbatum ex sabbato veniet omnis caro ut adoret coram facie mea dicit Dominus

24O 1 1 verba Hieremiae filii Helciae de sacerdotibus qui fuerunt in Anathoth in terra Benjamin

24O 1 2 quod factum est verbum Domini ad eum in diebus Iosiae filii Amon regis Iuda in tertio decimo anno regni eius

24O 1 3 et factum est in diebus Ioachim filii Iosiae regis Iuda usque ad consummationem undecimi anni Sedeciae filii Iosiae regis Iuda usque ad transmigrationem

Hierusalem in mense quinto

24O 1 4 et factum est verbum Domini ad me dicens

24O 1 5 priusquam te formarem in utero novi te et antequam exires de vulva
sanctificavi te prophetam gentibus dedi te

24O 1 6 et dixi a a Domine Deus ecce nescio loqui quia puer ego sum

24O 1 7 et dixit Dominus ad me noli dicere puer sum quoniam ad omnia quae mittam
te ibis et universa quaecumque mandavero tibi loqueris

24O 1 8 ne timeas a facie eorum quia tecum ego sum ut eruam te dicit Dominus

24O 1 9 et misit Dominus manum suam et tetigit os meum et dixit Dominus ad me
ecce dedi verba mea in ore tuo

24O 1 10 ecce constitui te hodie super gentes et super regna ut evellas et destruas et
disperdas et dissipas et aedifices et plantes

24O 1 11 et factum est verbum Domini ad me dicens quid tu vides Hieremia et dixi
virgam vigilantem ego video

24O 1 12 et dixit Dominus ad me bene vidisti quia vigilabo ego super verbo meo ut
faciam illud

24O 1 13 et factum est verbum Domini secundo ad me dicens quid tu vides et dixi
ollam succensam ego video et faciem eius a facie aquilonis

24O 1 14 et dixit Dominus ad me ab aquilone pandetur malum super omnes habitatores
terrae

24O 1 15 quia ecce ego convocabo omnes cognationes regnorum aquilonis ait Dominus
et venient et ponent unusquisque solium suum in introitu portarum Hierusalem et super omnes
muros eius in circuitu et super universas urbes Iuda

24O 1 16 et loquar iudicia mea cum eis super omni malitia eorum qui dereliquerunt me
et libaverunt diis alienis et adoraverunt opus manuum suarum

24O 1 17 tu ergo accinge lumbos tuos et surge et loquere ad eos omnia quae ego
praecipio tibi ne formides a facie eorum nec enim timere te faciam vultum eorum

24O 1 18 ego quippe dedi te hodie in civitatem munitam et in columnam ferream et in
murum aereum super omnem terram regibus Iuda principibus eius et sacerdotibus et populo terrae

24O 1 19 et bellabunt adversum te et non praevalerunt quia tecum ego sum ait
Dominus ut liberem te

24O 2 1 et factum est verbum Domini ad me dicens

24O 2 2 vade et clama in auribus Hierusalem dicens haec dicit Dominus recordatus
sum tui miserans adulescentiam tuam et caritatem dispensationis tuae quando secuta me es in
deserto in terra quae non seminatur

24O 2 3 sanctus Israhel Domino primitiae frugum eius omnes qui devorant eum
delinquunt mala venient super eos dicit Dominus

24O 2 4 audite verbum Domini domus Iacob et omnes cognationes domus Israhel

24O 2 5 haec dicit Dominus quid invenerunt patres vestri in me iniquitatis quia
elongaverunt a me et ambulaverunt post vanitatem et vani facti sunt

24O 2 6 et non dixerunt ubi est Dominus qui ascendere nos fecit de terra Aegypti qui
transduxit nos per desertum per terram inhabitabilem et inviam per terram sitis et imaginem mortis
per terram in qua non ambulavit vir neque habitavit homo

24O 2 7 et induxi vos in terram Carmeli ut comederetis fructum eius et optima illius et
ingressi contaminastis terram meam et hereditatem meam posuistis in abominationem

24O 2 8 sacerdotes non dixerunt ubi est Dominus et tenentes legem nescierunt me et
pastores praevaricati sunt in me et prophetae prophetaverunt in Baal et idola secuti sunt

24O 2 9 propterea adhuc iudicio contendam vobiscum ait Dominus et cum filiis vestris
disceptabo

24O 2 10 transite ad insulas Cetthim et videte et in Cedar mittite et considerate
vehementer et videte si factum est huiusmodi

24O 2 11 si mutavit gens deos et certe ipsi non sunt dii populus vero meus mutavit

Gloriam suam in idolum

24O 2 12 obstupescite caeli super hoc et portae eius desolamini vehementer dicit Dominus

24O 2 13 duo enim mala fecit populus meus me dereliquerunt fontem aquae vivae ut foderent sibi cisternas cisternas dissipatas quae continere non valent aquas

24O 2 14 numquid servus est Israhel aut vernaculus quare ergo est factus in praedam

24O 2 15 super eum rugierunt leones et dederunt vocem suam posuerunt terram eius in solitudinem civitates eius exustae sunt et non est qui habitet in eis

24O 2 16 filii quoque Memfeos et Tafnes constupraverunt te usque ad verticem

24O 2 17 numquid non istud factum est tibi quia dereliquisti Dominum Deum tuum eo tempore quo ducebat te per viam

24O 2 18 et nunc quid tibi vis in via Aegypti ut bibas aquam turbidam et quid tibi cum via Assyriorum ut bibas aquam Fluminis

24O 2 19 arguet te malitia tua et aversio tua increpabit te scito et vide quia malum et amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum et non esse timorem mei apud te dicit Dominus Deus exercituum

24O 2 20 a saeculo confregisti iugum meum rupisti vincula mea et dixisti non serviam in omni enim colle sublimi et sub omni ligno frondoso tu prosternebaris meretrix

24O 2 21 ego autem plantavi te vineam electam omne semen verum quomodo ergo conversa es in pravum vinea aliena

24O 2 22 si laveris te nitro et multiplicaveris tibi herbam borith maculata es in iniquitate tua coram me dicit Dominus Deus

24O 2 23 quomodo dicis non sum polluta post Baalim non ambulavi vide vias tuas in convalle scito quid feceris cursor levis explicans vias tuas

24O 2 24 onager adsuetus in solitudine in desiderio animae suae adtraxit ventum amoris sui nullus avertet eam omnes qui quaerunt eam non deficient in menstruis eius invenient eam

24O 2 25 prohibe pedem tuum a nuditate et guttur tuum a siti et dixisti desperavi nequaquam faciam adamavi quippe alienos et post eos ambulabo

24O 2 26 quomodo confunditur fur quando deprehenditur sic confusi sunt domus Israhel ipsi et reges eorum principes et sacerdotes et prophetae eorum

24O 2 27 dicentes ligno pater meus es tu et lapidi tu me genuisti verterunt ad me tergum et non faciem et in tempore adflictionis suae dicent surge et libera nos

24O 2 28 ubi sunt dii tui quos fecisti tibi surgant et liberent te in tempore adflictionis tuae secundum numerum quippe civitatum tuarum erant dii tui Iuda

24O 2 29 quid vultis mecum iudicio contendere omnes dereliquistis me dicit Dominus

24O 2 30 frustra percussi filios vestros disciplinam non receperunt devoravit gladius vester prophetas vestros quasi leo vastator

24O 2 31 generatio vestra videte verbum Domini numquid solitudo factus sum Israheli aut terra serotina quare ergo dixit populus meus recessimus non veniemus ultra ad te

24O 2 32 numquid obliviscitur virgo ornamenti sui sponsa fasciae pectoralis suae populus vero meus oblitus est mei diebus innumeris

24O 2 33 quid niteris bonam ostendere viam tuam ad quaerendam dilectionem quae insuper et malitias tuas docuisti vias tuas

24O 2 34 et in alis tuis inventus est sanguis animarum pauperum et innocentium non in fossis inveni eos sed in omnibus quae supra memoravi

24O 2 35 et dixisti absque peccato et innocens ego sum et propterea avertatur furor tuus a me ecce ego iudicio contendam tecum eo quod dixeris non peccavi

24O 2 36 quam vilis es facta nimis iterans vias tuas et ab Aegypto confunderis sicut confusa es ab Assur

24O 2 37 nam et ab ista egredieris et manus tuae erunt super caput tuum quoniam obtrivit Dominus confidentiam tuam et nihil habebis prosperum

24O 3 1 vulgo dicitur si dimiserit vir uxorem suam et recedens ab eo duxerit virum

alterum numquid revertetur ad eam ultra numquid non polluta et contaminata erit mulier illa tu autem fornicata es cum amatoribus multis tamen revertere ad me dicit Dominus

240 3 2 leva oculos tuos in directum et vide ubi non prostrata sis in viis sedebas expectans eos quasi latro in solitudine et polluisti terram in fornicationibus tuis et in malitiis tuis

240 3 3 quam ob rem prohibitae sunt stillae pluviarum et serotinus imber non fuit frons mulieris meretricis facta est tibi noluisti erubescere

240 3 4 ergo saltim amodo voca me pater meus dux virginitatis meae tu es

240 3 5 numquid irasceris in perpetuum aut perseverabis in finem ecce locuta es et fecisti mala et potuisti

240 3 6 et dixit Dominus ad me in diebus Iosiae regis numquid vidisti quae fecerit aversatrix Israhel abiit sibimet super omnem montem excelsum et sub omne lignum frondosum et fornicata est ibi

240 3 7 et dixi cum fecisset haec omnia ad me convertere et non est reversa et vidit praevaricatrix soror eius Iuda

240 3 8 quia pro eo quod moechata esset aversatrix Israhel dimissem eam et dedissem ei libellum repudii et non timuit praevaricatrix Iuda soror eius sed abiit et fornicata est etiam ipsa

240 3 9 et facilitate fornicationis suae contaminavit terram et moechata est cum lapide et cum ligno

240 3 10 et in omnibus his non est reversa ad me praevaricatrix soror eius Iuda in toto corde suo sed in mendacio ait Dominus

240 3 11 et dixit Dominus ad me iustificavit animam suam aversatrix Israhel conparatione praevaricatricis Iuda

240 3 12 vade et clama sermones istos contra aquilonem et dices revertere aversatrix Israhel ait Dominus et non avertam faciem meam a vobis quia sanctus ego sum dicit Dominus et non irascar in perpetuum

240 3 13 tamen scito iniquitatem tuam quia in Dominum Deum tuum praevaricata es et dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso et vocem meam non audisti ait Dominus

240 3 14 convertimini filii revertentes dicit Dominus quia ego vir vester et adsumam vos unum de civitate et duos de cognatione et introducam vos in Sion

240 3 15 et dabo vobis pastores iuxta cor meum et pascent vos scientia et doctrina

240 3 16 cumque multiplicati fueritis et creveritis in terra in diebus illis ait Dominus non dicent ultra arca testamenti Domini neque ascendet super cor neque recordabuntur illius nec visitabitur nec fiet ultra

240 3 17 in tempore illo vocabunt Hierusalem solium Domini et congregabuntur ad eam omnes gentes in nomine Domini in Hierusalem et non ambulabunt post pravitatem cordis sui pessimi

240 3 18 in diebus illis ibit domus Iuda ad domum Israhel et venient simul de terra aquilonis ad terram quam dedi patribus vestris

240 3 19 ego autem dixi quomodo ponam te in filiis et tribuam tibi terram desiderabilem hereditatem praeclaram exercituum gentium et dixi patrem vocabis me et post me ingredi non cessabis

240 3 20 sed quomodo si contemnat mulier amatorem suum sic contempsit me domus Israhel dicit Dominus

240 3 21 vox in viis audita est ploratus et ululatus filiorum Israhel quoniam iniquam fecerunt viam suam obliti sunt Domini Dei sui

240 3 22 convertimini filii revertentes et sanabo aversiones vestras ecce nos venimus ad te tu enim es Dominus Deus noster

240 3 23 vere mendaces erant colles multitudo montium vere in Domino Deo nostro salus Israhel

240 3 24 confusio comedit laborem patrum nostrorum ab adolescentia nostra greges eorum et armenta eorum filios eorum et filias eorum

240 3 25 dormiemus in confusione nostra et operiet nos ignominia nostra quoniam
Domino Deo nostro peccavimus nos et patres nostri ab adolescentia nostra usque ad hanc diem et
non audivimus vocem Domini Dei nostri

240 4 1 si converteris Israhel ait Dominus ad me convertere si abstuleris offenticula
tua a facie mea non commoveberis

240 4 2 et iurabis vivit Dominus in veritate et in iudicio et in iustitia et benedicent
eum gentes ipsumque laudabunt

240 4 3 haec enim dicit Dominus viro Iuda et Hierusalem novate vobis novale et
nolite serere super spinas

240 4 4 circumcidimini Domino et auferte praepudia cordium vestrorum vir Iuda et
habitatores Hierusalem ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea et succendatur et non sit qui
extinguat propter malitiam cogitationum vestrarum

240 4 5 adnuntiate in Iuda et in Hierusalem auditum facite loquimini et canite tuba in
terra clamate fortiter dicite congregamini et ingrediamur civitates munitas

240 4 6 levate signum in Sion confortamini nolite stare quia malum ego adduco ab
aquilone et contritionem magnam

240 4 7 ascendit leo de cubili suo et praedo gentium se levavit egressus est de loco
suo ut ponat terram tuam in desolationem civitates tuae vastabuntur remanentes absque habitatore

240 4 8 super hoc accingite vos ciliciis plangite et ululate quia non est aversa ira
furoris Domini a nobis

240 4 9 et erit in die illa dicit Dominus peribit cor regis et cor principum et
obstupescant sacerdotes et prophetae consternabuntur

240 4 10 et dixi heu heu heu Domine Deus ergone decepisti populum istum et
Hierusalem dicens pax erit vobis et ecce pervenit gladius usque ad animam

240 4 11 in tempore illo dicetur populo huic et Hierusalem ventus urens in viis quae
sunt in deserto viae filiae populi mei non ad ventilandum et ad purgandum

240 4 12 spiritus plenus ex his veniet mihi et nunc ego sed loquar iudicia mea cum eis

240 4 13 ecce quasi nubes ascendet et quasi tempestas currus eius velociores aquilis
equi illius vae nobis quoniam vastati sumus

240 4 14 lava a malitia cor tuum Hierusalem ut salva fias usquequo morabuntur in te
cogitationes noxiae

240 4 15 vox enim adnuntiantis a Dan et notum facientis idolum de monte Ephraim

240 4 16 concitate gentes ecce auditum est in Hierusalem custodes venire de terra
longinqua et dare super civitates Iuda vocem suam

240 4 17 quasi custodes agrorum facti sunt super eam in gyro quia me ad iracundiam
provocavit ait Dominus

240 4 18 viae tuae et cogitationes tuae fecerunt haec tibi ista malitia tua quia amara
quia tetigit cor tuum

240 4 19 ventrem meum ventrem meum doleo sensus cordis mei turbati sunt in me non
tacebo quoniam vocem bucinæ audivit anima mea clamorem proelii

240 4 20 contritio super contritionem vocata est et vastata est omnis terra repente
vastata sunt tabernacula mea subito pelles meae

240 4 21 usquequo videbo fugientem audiam vocem bucinæ

240 4 22 quia stultus populus meus me non cognovit filii insipientes sunt et vecordes
sapientes sunt ut faciant mala bene autem facere nescierunt

240 4 23 aspexi terram et ecce vacua erat et nihili et caelos et non erat lux in eis

240 4 24 vidi montes et ecce movebantur et omnes colles conturbati sunt

240 4 25 intuitus sum et non erat homo et omne volatile caeli recessit

240 4 26 aspexi et ecce Carmelus desertus et omnes urbes eius destructae sunt a facie
Domini et a facie irae furoris eius

240 4 27 haec enim dicit Dominus deserta erit omnis terra sed tamen consummationem
non faciam

240 4 28 lugebit terra et maerebunt caeli desuper eo quod locutus sum cogitavi et non
paenituit me nec aversus sum ab eo
240 4 29 a voce equitis et mittentis sagittam fugit omnis civitas ingressi sunt ardua et
ascenderunt rupes universae urbes derelictae sunt et non habitat in eis homo
240 4 30 tu autem vastata quid facies cum vestieris te coccino cum ornata fueris monili
aureo et pinxeris stibio oculos tuos frustra conponeris contempserunt te amatores tui animam tuam
quaerent
240 4 31 vocem enim quasi parturientis audivi angustias ut puerperae vox filiae Sion
intermorientis expandentisque manus suas vae mihi quia defecit anima mea propter interfectos
240 5 1 circuite vias Hierusalem et aspiciate et considerate et quaerite in plateis eius an
inveniat virum facientem iudicium et quaerentem fidem et propitius ero eius
240 5 2 quod si etiam vivit Dominus dixerint et hoc falso iurabunt
240 5 3 Domine oculi tui respiciunt fidem percussisti eos et non doluerunt adtrivisti
eos et rennuerunt accipere disciplinam induraverunt facies suas super petram noluerunt reverti
240 5 4 ego autem dixi forsitan pauperes sunt et stulti ignorantes viam Domini
iudicium Dei sui
240 5 5 ibo igitur ad optimates et loquar eis ipsi enim cognoverunt viam Domini
iudicium Dei sui et ecce magis hii simul confregerunt iugum ruperunt vincula
240 5 6 idcirco percussit eos leo de silva lupus ad vesperam vastavit eos pardus
vigilans super civitates eorum omnis qui egressus fuerit ex eis capietur quia multiplicatae sunt
praevaricationes eorum confortatae sunt aversiones eorum
240 5 7 super quo propitius tibi esse potero filii tui dereliquerunt me et iurant in his
qui non sunt dii saturavi eos et moechati sunt et in domo meretricis luxuriabantur
240 5 8 equi amatores et admissarii facti sunt unusquisque ad uxorem proximi sui
hinniebat
240 5 9 numquid super his non visitabo dicit Dominus et in gente tali non ulciscetur
anima mea
240 5 10 ascendite muros eius et dissipate consummationem autem nolite facere
auferte propagines eius quia non sunt Domini
240 5 11 praevaricatione enim praevaricata est in me domus Israhel et domus Iuda ait
Dominus
240 5 12 negaverunt Dominum et dixerunt non est ipse neque veniet super nos malum
gladium et famem non videbimus
240 5 13 prophetae fuerunt in ventum et responsum non fuit in eis haec ergo evenient
illis
240 5 14 haec dicit Dominus Deus exercituum quia locuti estis verbum istud ecce ego
do verba mea in ore tuo in ignem et populum istum ligna et vorabit eos
240 5 15 ecce ego adducam super vos gentem de longinquo domus Israhel ait Dominus
gentem robustam gentem antiquam gentem cuius ignorabis linguam nec intelleges quid loquatur
240 5 16 faretra eius quasi sepulchrum patens universi fortes
240 5 17 et comedet segetes tuas et panem tuum devorabit filios tuos et filias tuas
comedet gregem tuum et armenta tua comedet vineam tuam et ficum tuam et conteret urbes munitas
tuas in quibus tu habes fiduciam gladio
240 5 18 verumtamen et diebus illis ait Dominus non faciam vos in consummationem
240 5 19 quod si dixeritis quare fecit Dominus Deus noster nobis haec omnia dices ad
eos sicut dereliquistis me et servistis deo alieno in terra vestra sic servietis alienis in terra non vestra
240 5 20 adnuntiate hoc domui Iacob et auditum facite in Iuda dicentes
240 5 21 audi populus stulte qui non habes cor qui habentes oculos non videtis et aures
et non auditis
240 5 22 me ergo non timebitis ait Dominus et a facie mea non dolebitis qui posui
harenam terminum mari praeceptum sempiternum quod non praeteribit et commovebuntur et non
poterunt et intumescent fluctus eius et non transibunt illud

24O 5 23 populo autem huic factum est cor incredulum et exasperans recesserunt et abierunt
 24O 5 24 et non dixerunt in corde suo metuamus Dominum Deum nostrum qui dat nobis pluviam temporaneam et serotinam in tempore suo plenitudinem annuae messis custodientem nobis
 24O 5 25 iniquitates nostrae declinaverunt haec et peccata nostra prohibuerunt bonum a nobis
 24O 5 26 quia inventi sunt in populo meo impii insidiantes quasi aucupes laqueos ponentes et pedicas ad capiendos viros
 24O 5 27 sicut decipula plena avibus sic domus eorum plenae dolo ideo magnificati sunt et ditati
 24O 5 28 incrassati sunt et inpinguati et praeterierunt sermones meos pessime causam non iudicaverunt causam pupilli non direxerunt et iudicium pauperum non iudicaverunt
 24O 5 29 numquid super his non visitabo dicit Dominus aut super gentem huiusmodi non ulciscetur anima mea
 24O 5 30 stupor et mirabilia facta sunt in terra
 24O 5 31 prophetae prophetabant mendacium et sacerdotes adplaudebant manibus suis et populus meus dilexit talia quid igitur fiet in novissimo eius
 24O 6 1 confortamini filii Benjamin in medio Hierusalem et in Thecua clangite bucina et super Bethaccharem levate vexillum quia malum visum est ab aquilone et contritio magna
 24O 6 2 speciosae et delicatae adsimilavi filiam Sion
 24O 6 3 ad eam venient pastores et greges eorum fixerunt in ea tentoria in circuitu pascet unusquisque eos qui sub manu sua sunt
 24O 6 4 sanctificate super eam bellum consurgite et ascendamus in meridie vae nobis quia declinavit dies quia longiores factae sunt umbrae vesperi
 24O 6 5 surgite et ascendamus in nocte et dissipemus domos eius
 24O 6 6 quia haec dicit Dominus exercituum caedite lignum eius et fundite circa Hierusalem aggerem haec est civitas visitationis omnis calumnia in medio eius
 24O 6 7 sicut frigidam facit cisterna aquam suam sic frigidam fecit malitiam suam iniquitas et vastitas audietur in ea coram me semper infirmitas et plaga
 24O 6 8 erudire Hierusalem ne forte recedat anima mea a te ne forte ponam te desertam terram inhabitabilem
 24O 6 9 haec dicit Dominus exercituum usque ad racemum colligent quasi in vinea reliquias Israhel converte manum tuam quasi vindemiator ad cartallum
 24O 6 10 cui loquar et quem contestabor ut audiant ecce incircumcisae aures eorum et audire non possunt ecce verbum Domini factum est eis in obprobrium et non suscipient illud
 24O 6 11 idcirco furore Domini plenus sum laboravi sustinens effunde super parvulum foris et super concilium iuvenum simul vir enim cum muliere capietur senex cum pleno dierum
 24O 6 12 et transibunt domus eorum ad alteros agri et uxores pariter quia extendam manum meam super habitantes terram dicit Dominus
 24O 6 13 a minore quippe usque ad maiorem omnes avaritiae student et a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt dolum
 24O 6 14 et curabant contritionem filiae populi mei cum ignominia dicentes pax pax et non erat pax
 24O 6 15 confusi sunt quia abominationem fecerunt quin potius confusione non sunt confusi et erubescere nescierunt quam ob rem cadent inter ruentes in tempore visitationis suae corruent dicit Dominus
 24O 6 16 haec dicit Dominus state super vias et videte et interrogate de semitis antiquis quae sit via bona et ambulate in ea et invenietis refrigerium animabus vestris et dixerunt non ambulabimus
 24O 6 17 et constitui super vos speculatores audite vocem tubae et dixerunt non audiemus

240 6 18 ideo audite gentes et cognosce congregatio quanta ego faciam eis
240 6 19 audi terra ecce ego adducam mala super populum istum fructum cogitationum
eius quia verba mea non audierunt et legem meam proiecerunt
240 6 20 ut quid mihi tus de Saba adfertis et calamum suave olentem de terra
longinqua holocaustomata vestra non sunt accepta et victimae vestrae non placuerunt mihi
240 6 21 propterea haec dicit Dominus ecce ego dabo in populum istum ruinas et ruent
in eis patres et filii simul vicinus et proximus et peribunt
240 6 22 haec dicit Dominus ecce populus venit de terra aquilonis et gens magna
consurget a finibus terrae
240 6 23 sagittam et scutum arripiet crudelis est et non miserebitur vox eius quasi mare
sonabit et super equos ascendent praeparati quasi vir ad proelium adversum te filia Sion
240 6 24 audivimus famam eius dissolutae sunt manus nostrae tribulatio adprehendit
nos dolores ut parturientem
240 6 25 nolite exire ad agros et in via ne ambuletis quoniam gladius inimici pavor in
circuitu
240 6 26 filia populi mei accingere cilicio et conspergere cinere luctum unigeniti fac
tibi planctum amarum quia repente veniet vastator super nos
240 6 27 probatorem dedi te in populo meo robustum et scies et probabis viam eorum
240 6 28 omnes isti principes declinantum ambulantes fraudulenter aes et ferrum
universi corrupti sunt
240 6 29 defecit sufflatorium in igne consumptum est plumbum frustra conflavit
conflator malitiae enim eorum non sunt consumptae
240 6 30 argentum reprobum vocate eos quia Dominus proiecit illos
240 7 1 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens
240 7 2 sta in porta domus Domini et praedica ibi verbum istud et dic audite verbum
Domini omnis Iuda qui ingredimini per portas has ut adoretis Dominum
240 7 3 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel bonas facite vias vestras et
studia vestra et habitabo vobiscum in loco isto
240 7 4 nolite confidere in verbis mendacii dicentes templum Domini templum
Domini templum Domini est
240 7 5 quoniam si bene direxeritis vias vestras et studia vestra si feceritis iudicium
inter virum et proximum eius
240 7 6 advenae et pupillo et viduae non feceritis calumniam nec sanguinem
innocentem effuderitis in loco hoc et post deos alienos non ambulaveritis in malum vobismet ipsis
240 7 7 habitabo vobiscum in loco isto in terra quam dedi patribus vestris a saeculo
usque in saeculum
240 7 8 ecce vos confiditis vobis in sermonibus mendacii qui non proderunt vobis
240 7 9 furari occidere adulterare iurare mendaciter libare Baali et ire post deos
alienos quos ignoratis
240 7 10 et venistis et stetistis coram me in domo hac in qua invocatum est nomen
meum et dixistis liberati sumus eo quod fecerimus omnes abominationes istas
240 7 11 ergo spelunca latronum facta est domus ista in qua invocatum est nomen
meum in oculis vestris ego ego sum ego vidi dicit Dominus
240 7 12 ite ad locum meum in Silo ubi habitavit nomen meum a principio et videte
quae fecerim ei propter malitiam populi mei Israhel
240 7 13 et nunc quia fecistis omnia opera haec dicit Dominus et locutus sum ad vos
mane consurgens et loquens et non audistis et vocavi vos et non respondistis
240 7 14 faciam domui huic in qua invocatum est nomen meum et in qua vos habetis
fiduciam et loco quem dedi vobis et patribus vestris sicut feci Silo
240 7 15 et proiciam vos a facie mea sicut proieci omnes fratres vestros universum
semen Ephraim
240 7 16 tu ergo noli orare pro populo hoc nec adsumas pro eis laudem et orationem et

non obsistas mihi quia non exaudiam te

24O 7 17 nonne vides quid isti faciant in civitatibus Iuda et in plateis Hierusalem

24O 7 18 filii colligunt ligna et patres succendunt ignem et mulieres conspergunt adipem ut faciant placentas Reginae caeli et libent diis alienis et me ad iracundiam provocent

24O 7 19 numquid me ad iracundiam provocant dicit Dominus nonne semet ipsos in confusionem vultus sui

24O 7 20 ideo haec dicit Dominus Deus ecce furor meus et indignatio mea conflatur super locum istum super viros et super iumenta et super lignum regionis et super fruges terrae et succendetur et non extinguetur

24O 7 21 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel holocaustomata vestra addite victimis vestris et comedite carnes

24O 7 22 quia non sum locutus cum patribus vestris et non praecepi eis in die qua eduxi eos de terra Aegypti de verbo holocaustomatum et victimarum

24O 7 23 sed hoc verbum praecepi eis dicens audite vocem meam et ero vobis Deus et vos eritis mihi populus et ambulate in omni via quam mandavi vobis ut bene sit vobis

24O 7 24 et non audierunt nec inclinaverunt aurem suam sed abierunt in voluntatibus et pravitate cordis sui mali factique sunt retrorsum et non in ante

24O 7 25 a die qua egressi sunt patres eorum de terra Aegypti usque ad diem hanc et misi ad vos omnes servos meos prophetas per diem consurgens diluculo et mittens

24O 7 26 et non audierunt me nec inclinaverunt aurem suam sed induraverunt cervicem et peius operati sunt quam patres eorum

24O 7 27 et loqueris ad eos omnia verba haec et non audient te et vocabis eos et non respondebunt tibi

24O 7 28 et dices ad eos haec est gens quae non audivit vocem Domini Dei sui nec recepit disciplinam periit fides et ablata est de ore eorum

24O 7 29 tonde capillum tuum et proice et sume in directum planctum quia proiecit Dominus et reliquit generationem furoris sui

24O 7 30 quia fecerunt filii Iuda malum in oculis meis dicit Dominus posuerunt offenticula sua in domo in qua invocatum est nomen meum ut polluerent eam

24O 7 31 et aedificaverunt excelsa Thofeth qui est in valle filii Ennom ut incenderent filios suos et filias suas igni quae non praecepi nec cogitavi in corde meo

24O 7 32 ideo ecce dies venient dicit Dominus et non dicetur amplius Thofeth et vallis filii Ennom sed vallis Interfectionis et sepelient in Thofeth eo quod non sit locus

24O 7 33 et erit morticinum populi huius in cibum volucribus caeli et bestiis terrae et non erit qui abigat

24O 7 34 et quiescere faciam de urbibus Iuda et de plateis Hierusalem vocem gaudii et vocem laetitiae vocem sponsi et vocem sponsae in desolatione enim erit terra

24O 8 1 in tempore illo ait Dominus eicient ossa regis Iuda et ossa principum eius et ossa sacerdotum et ossa prophetarum et ossa eorum qui habitaverunt Hierusalem de sepulchris suis

24O 8 2 et pendent ea ad solem et lunam et omnem militiam caeli quae dilexerunt et quibus servierunt et post quae ambulaverunt et quae quaesierunt et adoraverunt non colligentur et non sepelientur in sterquilinum super faciem terrae erunt

24O 8 3 et eligent magis mortem quam vitam omnes qui residui fuerint de cognatione hac pessima in universis locis quae derelicta sunt ad quae eieci eos dicit Dominus exercituum

24O 8 4 et dices ad eos haec dicit Dominus numquid qui cadet non resurget et qui aversus est non revertetur

24O 8 5 quare ergo aversus est populus iste in Hierusalem aversione contentiosa adprehenderunt mendacium et noluerunt reverti

24O 8 6 adtendi et auscultavi nemo quod bonum est loquitur nullus est qui agat paenitentiam super peccato suo dicens quid feci omnes conversi sunt ad cursum suum quasi equus impetu vadens in proelio

24O 8 7 milvus in caelo cognovit tempus suum turtur et hirundo et ciconia

custodierunt tempus adventus sui populus autem meus non cognovit iudicium Domini
24O 8 8 quomodo dicitis sapientes nos sumus et lex Domini nobiscum est vere
mendacium operatus est stilus mendax scribarum
24O 8 9 confusi sunt sapientes perterriti et capti sunt verbum enim Domini proiecerunt
et sapientia nulla est in eis
24O 8 10 propterea dabo mulieres eorum exteris agros eorum heredibus quia a minimo
usque ad maximum omnes avaritiam sequuntur a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt
mendacium
24O 8 11 et sanabant contritionem filiae populi mei ad ignominiam dicentes pax pax
cum non esset pax
24O 8 12 confusi sunt quia abominationem fecerunt quinimmo confusione non sunt
confusi et erubescere nescierunt idcirco cadent inter corruentes in tempore visitationis suae corruent
dicit Dominus
24O 8 13 congregans congregabo eos ait Dominus non est uva in vitibus et non sunt
ficus in ficulnea folium defluxit et dedi eis quae praetergressa sunt
24O 8 14 quare sedemus convenite et ingrediamur civitatem munitam et sileamus ibi
quia Dominus noster silere nos fecit et potum dedit nobis aquam fellis peccavimus enim Domino
24O 8 15 expectavimus pacem et non erat bonum tempus medellae et ecce formido
24O 8 16 a Dan auditus est fremitus equorum eius a voce hinnituum pugnantium eius
commota est omnis terra et venerunt et devoraverunt terram et plenitudinem eius urbem et
habitatores eius
24O 8 17 quia ecce ego mittam vobis serpentes regulos quibus non est incantatio et
mordebunt vos ait Dominus
24O 8 18 dolor meus super dolorem in me cor meum maerens
24O 8 19 ecce vox clamoris filiae populi mei de terra longinqua numquid Dominus non
est in Sion aut rex eius non est in ea quare ergo me ad iracundiam concitaverunt in sculptilibus suis
et in vanitatibus alienis
24O 8 20 transiit messis finita est aestas et nos salvati non sumus
24O 8 21 super contritionem filiae populi mei contritus sum et contristatus stupor
obtinuit me
24O 8 22 numquid resina non est in Galaad aut medicus non est ibi quare igitur non est
obducta cicatrix filiae populi mei
24O 9 1 quis dabit capiti meo aquam et oculis meis fontem lacrimarum et plorabo die
et nocte interfectos filiae populi mei
24O 9 2 quis dabit me in solitudine diversorium viatorum et derelinquam populum
meum et recedam ab eis quia omnes adulteri sunt coetus praevaricatorum
24O 9 3 et extenderunt linguam suam quasi arcum mendacii et non veritatis confortati
sunt in terra quia de malo ad malum egressi sunt et me non cognoverunt dicit Dominus
24O 9 4 unusquisque se a proximo suo custodiat et in omni fratre suo non habeat
fiduciam quia omnis frater subplantans subplantabit et omnis amicus fraudulenter incedet
24O 9 5 et vir fratrem suum deridebit et veritatem non loquentur docuerunt enim
linguam suam loqui mendacium ut inique agerent laboraverunt
24O 9 6 habitatio tua in medio doli in dolo rennuerunt scire me dicit Dominus
24O 9 7 propterea haec dicit Dominus exercituum ecce ego conflabo et probabo eos
quid enim aliud faciam a facie filiae populi mei
24O 9 8 sagitta vulnerans lingua eorum dolum locuta est in ore suo pacem cum amico
suo loquitur et occulte ponit ei insidias
24O 9 9 numquid super his non visitabo dicit Dominus aut in gentem huiusmodi
non ulciscetur anima mea
24O 9 10 super montes adsumam fletum ac lamentum et super speciosa deserti
planctum quoniam incensa sunt eo quod non sit vir pertransiens et non audierunt vocem possidentis
a volucre caeli usque ad pecora transmigraverunt et recesserunt

24O 9 11 et dabo Hierusalem in acervos harenae et cubilia draconum et civitates Iuda
dabo in desolationem eo quod non sit habitator
24O 9 12 quis est vir sapiens qui intellegat hoc et ad quem verbum oris Domini fiat ut
adnuntiet istud quare perierit terra exusta sit quasi desertum eo quod non sit qui pertranseat
24O 9 13 et dixit Dominus quia dereliquerunt legem meam quam dedi eis et non
audierunt vocem meam et non ambulaverunt in ea
24O 9 14 et abierunt post pravitatem cordis sui et post Baalim quos didicerunt a
patribus suis
24O 9 15 idcirco haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego cibabo eos
populum istum absinthio et potum dabo eis aquam fellis
24O 9 16 et dispergam eos in gentibus quas non noverunt ipsi et patres eorum et mittam
post eos gladium donec consumantur
24O 9 17 haec dicit Dominus exercituum contemplantini et vocate lamentatrices et
veniant et ad eas quae sapientes sunt mittite et properent
24O 9 18 festinent et adsumant super nos lamentum deducant oculi nostri lacrimas et
palpebrae nostrae defluant aquis
24O 9 19 quia vox lamentationis audita est de Sion quomodo vastati sumus et confusi
vehementer quia dereliquimus terram quoniam deiecta sunt tabernacula nostra
24O 9 20 audite ergo mulieres verbum Domini et adsumat auris vestra sermonem oris
eius et docete filias vestras lamentum et unaquaeque proximam suam planctum
24O 9 21 quia ascendit mors per fenestras nostras ingressa est domos nostras disperdere
parvulos de foris iuvenes de plateis
24O 9 22 loquere haec dicit Dominus et cadet morticinum hominis quasi stercus super
faciem regionis et quasi faenum post tergum metentis et non est qui colligat
24O 9 23 haec dicit Dominus non gloriatur sapiens in sapientia sua et non gloriatur
fortis in fortitudine sua et non gloriatur dives in divitiis suis
24O 9 24 sed in hoc gloriatur qui gloriatur scire et nosse me quia ego sum Dominus qui
facio misericordiam et iudicium et iustitiam in terra haec enim placent mihi ait Dominus
24O 9 25 ecce dies veniunt dicit Dominus et visitabo super omnem qui circumcisum
habet praeputium
24O 9 26 super Aegyptum et super Iudam et super Edom et super filios Ammon et
super Moab et super omnes qui adtonsi sunt in comam habitantes in deserto quia omnes gentes
habent praeputium omnis autem domus Israhel incircumcisi sunt corde
24O 10 1 audite verbum quod locutus est Dominus super vos domus Israhel
24O 10 2 haec dicit Dominus iuxta vias gentium nolite discere et a signis caeli nolite
metuere quae timent gentes
24O 10 3 quia leges populorum vanae sunt quia lignum de saltu praecidit opus manuum
artificis in ascia
24O 10 4 argento et auro decoravit illud clavis et malleis conpegit ut non dissolvatur
24O 10 5 in similitudinem palmae fabricata sunt et non loquentur portata tollentur quia
incedere non valent nolite ergo timere ea quia nec male possunt facere nec bene
24O 10 6 non est similis tui Domine magnus tu et magnum nomen tuum in fortitudine
24O 10 7 quis non timebit te o rex gentium tuum est enim decus inter cunctos sapientes
gentium et in universis regnis eorum nullus est similis tui
24O 10 8 pariter insipientes et fatui probabuntur doctrina vanitatis eorum lignum est
24O 10 9 argentum involutum de Tharsis adfertur et aurum de Ofaz opus artificis et
manus aerarii hyacinthus et purpura indumentum eorum opus artificum universa haec
24O 10 10 Dominus autem Deus verus est ipse Deus vivens et rex sempiternus ab
indignatione eius commovebitur terra et non sustinebunt gentes comminationem eius
24O 10 11 sic ergo dicetis eis dii qui caelos et terram non fecerunt pereant de terra et de
his quae sub caelis sunt
24O 10 12 qui facit terram in fortitudine sua praeparat orbem in sapientia sua et

prudentia sua extendit caelos

24O 10 13 ad vocem suam dat multitudinem aquarum in caelo et elevat nebulas ab extremitatibus terrae fulgura in pluviam facit et educit ventum de thesauris suis

24O 10 14 stultus factus est omnis homo ab scientia confusus est omnis artifex in sculptili quoniam falsum est quod conflavit et non est spiritus in eis

24O 10 15 vana sunt et opus risu dignum in tempore visitationis suae peribunt

24O 10 16 non est his similis pars Iacob qui enim formavit omnia ipse est et Israhel virga hereditatis eius Dominus exercituum nomen illi

24O 10 17 congrega de terra confusionem tuam quae habitas in obsidione

24O 10 18 quia haec dicit Dominus ecce ego longe proiciam habitatores terrae in hac vice et tribulabo eos ita ut inveniantur

24O 10 19 vae mihi super contritione mea pessima plaga mea ego autem dixi plane haec infirmitas mea est et portabo illam

24O 10 20 tabernaculum meum vastatum est omnes funiculi mei disrupti sunt filii mei exierunt a me et non subsistunt non est qui extendat ultra tentorium meum et erigat pelles meas

24O 10 21 quia stulte egerunt pastores et Dominum non quaesierunt propterea non intellexerunt et omnis grex eorum dispersus est

24O 10 22 vox auditionis ecce venit et commotio magna de terra aquilonis ut ponat civitates Iuda solitudinem et habitaculum draconum

24O 10 23 scio Domine quia non est hominis via eius nec viri est ut ambulet et dirigat gressus suos

24O 10 24 corripe me Domine verumtamen in iudicio et non in furore tuo ne forte ad nihilum redigas me

24O 10 25 effunde indignationem tuam super gentes quae non cognoverunt te et super provincias quae nomen tuum non invocaverunt quia comederunt Iacob et devoraverunt eum et consumpserunt illum et decus eius dissipaverunt

24O 11 1 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens

24O 11 2 audite verba pacti huius et loquimini ad viros Iuda et habitatores Hierusalem

24O 11 3 et dices ad eos haec dicit Dominus Deus Israhel maledictus vir qui non audierit verba pacti huius

24O 11 4 quod praecepi patribus vestris in die qua eduxi eos de terra Aegypti de fornace ferrea dicens audite vocem meam et facite omnia quae praecipio vobis et eritis mihi in populum et ego ero vobis in Deum

24O 11 5 ut suscitem iuramentum quod iuravi patribus vestris daturum me eis terram fluentem lacte et melle sicut est dies haec et respondi et dixi amen Domine

24O 11 6 et dixit Dominus ad me vociferare omnia verba haec in civitatibus Iuda et foris Hierusalem dicens audite verba pacti huius et facite illa

24O 11 7 quia contestans contestatus sum patres vestros in die qua eduxi eos de terra Aegypti usque ad diem hanc mane surgens contestatus sum et dixi audite vocem meam

24O 11 8 et non audierunt nec inclinaverunt aurem suam sed abierunt unusquisque in pravitate cordis sui mali et induxi super eos omnia verba pacti huius quod praecepi ut facerent et non fecerunt

24O 11 9 et dixit Dominus ad me inventa est coniuratio in viris Iuda et in habitatoribus Hierusalem

24O 11 10 reversi sunt ad iniquitates patrum suorum priores qui noluerunt audire verba mea et hii ergo abierunt post deos alienos ut servirent eis irritum fecerunt domus Israhel et domus Iuda pactum meum quod pepigi cum patribus eorum

24O 11 11 quam ob rem haec dicit Dominus ecce ego inducam super eos mala de quibus exire non poterunt et clamabunt ad me et non exaudiam eos

24O 11 12 et ibunt civitates Iuda et habitatores Hierusalem et clamabunt ad deos quibus libant et non salvabunt eos in tempore afflictionis eorum

24O 11 13 secundum numerum enim civitatum tuarum erant dii tui Iuda et secundum

numerum viarum Hierusalem posuistis aras confusionis aras ad libandum Baali
24O 11 14 tu ergo noli orare pro populo hoc et ne adsumas pro eis laudem et orationem
quia non exaudiam in tempore clamoris eorum ad me in tempore afflictionis eorum
24O 11 15 quid est quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa numquid carnes
sanctae auferent a te malitias tuas in quibus gloriata es
24O 11 16 olivam uberem pulchram fructiferam speciosam vocavit Dominus nomen
tuum ad vocem loquellae grandis exarsit ignis in ea et combusta sunt frutecta eius
24O 11 17 et Dominus exercituum qui plantavit te locutus est super te malum pro malis
domus Israhel et domus Iuda quae fecerunt sibi ad inritandum me libantes Baali
24O 11 18 tu autem Domine demonstrasti mihi et cognovi tunc ostendisti mihi studia
eorum
24O 11 19 et ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam et non cognovi quia
super me cogitaverunt consilia mittamus lignum in panem eius et eradamus eum de terra viventium
et nomen eius non memoretur amplius
24O 11 20 tu autem Domine Sabaoth qui iudicas iuste et probas renes et cor videam
ultionem tuam ex eis tibi enim revelavi causam meam
24O 11 21 propterea haec dicit Dominus ad viros Anathoth qui quaerunt animam tuam et
dicunt non prophetabis in nomine Domini et non morieris in manibus nostris
24O 11 22 propterea haec dicit Dominus exercituum ecce ego visitabo super eos iuvenes
morientur in gladio filii eorum et filiae eorum morientur in fame
24O 11 23 et reliquiae non erunt ex eis inducam enim malum super viros Anathoth
annum visitationis eorum
24O 12 1 iustus quidem tu es Domine si disputem tecum verumtamen iusta loquar ad te
quare via impiorum prosperatur bene est omnibus qui praevaricantur et inique agunt
24O 12 2 plantasti eos et radicem miserunt proficiunt et faciunt fructum prope es tu ori
eorum et longe a renibus eorum
24O 12 3 et tu Domine nosti me vidisti me et probasti cor meum tecum congrega eos
quasi gregem ad victimam et sanctifica eos in die occisionis
24O 12 4 usquequo lugebit terra et herba omnis regionis siccabitur propter malitiam
habitantium in ea consumptum est animal et volucre quoniam dixerunt non videbit novissima nostra
24O 12 5 si cum peditibus currens laborasti quomodo contendere poteris cum equis
cum autem in terra pacis segura fueris quid facies in superbia Iordanis
24O 12 6 nam et fratres tui et domus patris tui etiam ipsi pugnaverunt adversum te et
clamaverunt post te plena voce ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona
24O 12 7 reliqui domum meam dimisi hereditatem meam dedi dilectam animam meam
in manu inimicorum eius
24O 12 8 facta est mihi hereditas mea quasi leo in silva dedit contra me vocem ideo
odivi eam
24O 12 9 numquid avis discolor hereditas mea mihi numquid avis tincta per totum
venite congregamini omnes bestiae terrae properate ad devorandum
24O 12 10 pastores multi demoliti sunt vineam meam conculcaverunt partem meam
dederunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis
24O 12 11 posuerunt eam in dissipationem luxitque super me desolatione desolata est
omnis terra quia nullus est qui recogitet corde
24O 12 12 super omnes vias deserti venerunt vastatores quia gladius Domini devoravit
ab extremo terrae usque ad extremum eius non est pax universae carni
24O 12 13 seminaverunt triticum et spinas messuerunt hereditatem acceperunt et non eis
proderit confundemini a fructibus vestris propter iram furoris Domini
24O 12 14 haec dicit Dominus adversum omnes vicinos meos pessimos qui tangunt
hereditatem quam distribui populo meo Israhel ecce ego evellam eos de terra eorum et domum Iuda
evellam de medio eorum
24O 12 15 et cum evellero eos convertar et miserebor eorum et reducam eos virum ad

hereditatem suam et virum in terram suam

24O 12 16 et erit si eruditi didicerint vias populi mei ut iurent in nomine meo vivit Dominus sicut docuerunt populum meum iurare in Baal aedificabuntur in medio populi mei

24O 12 17 quod si non audierint evellam gentem illam evulsione et perditione ait Dominus

24O 13 1 haec dicit Dominus ad me vade et posside tibi lumbare lineum et pones illud super lumbos tuos et in aquam non inferes illud

24O 13 2 et possedi lumbare iuxta verbum Domini et posui circa lumbos meos

24O 13 3 et factus est sermo Domini ad me secundo dicens

24O 13 4 tolle lumbare quod possedisti quod est circa lumbos tuos et surgens vade ad Eufraten et absconde illud ibi in foramine petrae

24O 13 5 et abii et abscondi illud in Eufraten sicut praeceperat mihi Dominus

24O 13 6 et factum est post dies plurimos dixit Dominus ad me surge vade ad Eufraten et tolle inde lumbare quod praecepi tibi ut absconderes illud ibi

24O 13 7 et abii ad Eufraten et fodi et tuli lumbare de loco ubi absconderam illud et ecce computruerat lumbare ita ut nullo usui aptum esset

24O 13 8 et factum est verbum Domini ad me dicens

24O 13 9 haec dicit Dominus sic putrescere faciam superbiam Iuda et superbiam

Hierusalem multam

24O 13 10 populum istum pessimum qui nolunt audire verba mea et ambulant in pravitate cordis sui abieruntque post deos alienos ut servirent eis et adorarent eos et erunt sicut lumbare istud quod nullo usui aptum est

24O 13 11 sicut enim adheret lumbare ad lumbos viri sic adglutinaui mihi omnem domum Israhel et omnem domum Iuda dicit Dominus ut esset mihi in populum et in nomen et in laudem et in gloriam et non audierunt

24O 13 12 dices ergo ad eos sermonem istum haec dicit Dominus Deus Israhel omnis laguncula implebitur vino et dicent ad te numquid ignoramus quia omnis laguncula implebitur vino

24O 13 13 et dices ad eos haec dicit Dominus ecce ego implebo omnes habitatores terrae huius et reges qui sedent de stirpe David super thronum eius et sacerdotes et prophetas et omnes habitatores Hierusalem ebrietate

24O 13 14 et dispergam eos virum a fratre suo et patres et filios pariter ait Dominus non parcam et non concedam neque miserebor ut non disperdam eos

24O 13 15 audite et auribus percipite nolite elevari quia Dominus locutus est

24O 13 16 date Domino Deo vestro gloriam antequam contenebrescat et antequam offendant pedes vestri ad montes caligosos expectabitis lucem et ponet eam in umbram mortis et in caliginem

24O 13 17 quod si hoc non audieritis in abscondito plorabit anima mea a facie superbiae plorans plorabit et deducet oculus meus lacrimam quia captus est grex Domini

24O 13 18 dic regi et dominatrici humiliamini sedete quoniam descendit de capite vestro corona gloriae vestrae

24O 13 19 civitates austri clausae sunt et non est qui aperiat translata est omnis Iudaea transmigratione perfecta

24O 13 20 levate oculos vestros et videte qui venitis ab aquilone ubi est grex qui datus est tibi pecus inclitum tuum

24O 13 21 quid dices cum visitaverit te tu enim docuisti eos adversum te et erudisti in caput tuum numquid non dolores adprehendent te quasi mulierem parturientem

24O 13 22 quod si dixeris in corde tuo quare venerunt mihi haec propter multitudinem iniquitatis tuae revelata sunt verecundiora tua pollutae sunt plantae tuae

24O 13 23 si mutare potest Aethiops pellem suam aut pardus varietates suas et vos poteritis bene facere cum didiceritis malum

24O 13 24 et disseminabo eos quasi stipulam quae vento raptatur in deserto

24O 13 25 haec sors tua parsque mensurae tuae a me dicit Dominus quia oblita es mei et

confisa es in mendacio

- 24O 13 26 unde et ego nudavi femora tua contra faciem tuam et apparuit ignominia tua
24O 13 27 adulteria tua et hinnitus tuus scelus fornicationis tuae super colles in agro vidi
abominationes tuas vae tibi Hierusalem non mundaberis post me usquequo adhuc
24O 14 1 quod factum est verbum Domini ad Hieremiam de sermonibus siccitatis
24O 14 2 luxit Iudaea et portae eius corruerunt et obscuratae sunt in terra et clamor
Hierusalem ascendit
24O 14 3 maiores miserunt minores suos ad aquam venerunt ad hauriendum non
invenerunt aquam reportaverunt vasa sua vacua confusi sunt et adflicti et operuerunt capita sua
24O 14 4 propter terrae vastitatem quia non venit pluvia in terra confusi sunt agricolae
operuerunt capita sua
24O 14 5 nam et cerva in agro peperit et reliquit quia non erat herba
24O 14 6 et onagri steterunt in rupibus traxerunt ventum quasi dracones defecerunt
oculi eorum quia non erat herba
24O 14 7 si iniquitates nostrae responderunt nobis Domine fac propter nomen tuum
quoniam multae sunt aversiones nostrae tibi peccavimus
24O 14 8 expectatio Israhel salvator eius in tempore tribulationis quare quasi colonus
futurus es in terra et quasi viator declinans ad manendum
24O 14 9 quare futurus es velut vir vagus ut fortis qui non potest salvare tu autem in
nobis es Domine et nomen tuum super nos invocatum est ne derelinquas nos
24O 14 10 haec dicit Dominus populo huic qui dilexit movere pedes suos et non quievit
et Domino non placuit nunc recordabitur iniquitatum eorum et visitabit peccata eorum
24O 14 11 et dixit Dominus ad me noli orare pro populo isto in bonum
24O 14 12 cum ieiunaverint non exaudiam preces eorum et si obtulerint holocaustomata
et victimas non suscipiam ea quoniam gladio et fame et peste ego consumam eos
24O 14 13 et dixi a a a Domine Deus prophetae dicunt eis non videbitis gladium et famis
non erit in vobis sed pacem veram dabit vobis in loco isto
24O 14 14 et dixit Dominus ad me falso prophetae vaticinantur in nomine meo non misi
eos et non praecepi eis neque locutus sum ad eos visionem mendacem et divinationem et
fraudentiam et seductionem cordis sui prophetant vobis
24O 14 15 ideo haec dicit Dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo quos ego
non misi dicentes gladius et famis non erit in terra hac in gladio et fame consumentur prophetae illi
24O 14 16 et populi quibus prophetant erunt proiecti in viis Hierusalem prae fame et
gladio et non erit qui sepeliat eos ipsi et uxores eorum filii et filiae eorum et effundam super eos
malum suum
24O 14 17 et dices ad eos verbum istud deducant oculi mei lacrimam per noctem et diem
et non taceant quoniam contritione magna contrita est virgo filia populi mei plaga pessima
vehementer
24O 14 18 si egressus fuero ad agros ecce occisi gladio et si introiero in civitatem ecce
adtenuati fame propheta quoque et sacerdos abierunt in terram quam ignorabant
24O 14 19 numquid proiciens abiecisti Iudam aut Sion abominata est anima tua quare
ergo percussisti nos ita ut nulla sit sanitas expectavimus pacem et non est bonum et tempus
curationis et ecce turbatio
24O 14 20 cognovimus Domine impietates nostras iniquitatem patrum nostrorum quia
peccavimus tibi
24O 14 21 ne nos des in obprobrium propter nomen tuum neque facias nobis
contumeliam solii gloriae tuae recordare ne irritum facias foedus tuum nobiscum
24O 14 22 numquid sunt in sculptilibus gentium qui pluant aut caeli possunt dare imbres
nonne tu es Domine Deus noster quem expectavimus tu enim fecisti omnia haec
24O 15 1 et dixit Dominus ad me si steterit Moses et Samuhel coram me non est anima
mea ad populum istum eice illos a facie mea et egrediantur
24O 15 2 quod si dixerint ad te quo egrediemur dices ad eos haec dicit Dominus qui ad

mortem ad mortem et qui ad gladium ad gladium et qui ad famem ad famem et qui ad captivitatem ad captivitatem

24O 15 3 et visitabo super eos quattuor species dicit Dominus gladium ad occisionem et canes ad lacerandum et volatilia caeli et bestias terrae ad devorandum et dissipandum

24O 15 4 et dabo eos in fervorem universis regnis terrae propter Manassem filium Ezechiae regis Iuda super omnibus quae fecit in Hierusalem

24O 15 5 quis enim miserebitur tui Hierusalem aut quis contristabitur pro te aut quis ibit ad rogandum pro pace tua

24O 15 6 tu reliquisti me dicit Dominus retrorsum abisti et extendam manum meam super te et interficiam te laboravi rogans

24O 15 7 et dispergam eos ventilabro in portis terrae interfeci et perdidici populum meum et tamen a viis suis non sunt reversi

24O 15 8 multiplicatae sunt mihi viduae eius super harenam maris induxi eis super matrem adulescentis vastatorem meridie misi super civitates repente terrorem

24O 15 9 infirmata est quae peperit septem defecit anima eius occidit ei sol cum adhuc esset dies confusa est et erubuit et residuos eius in gladium dabo in conspectu inimicorum eorum ait Dominus

24O 15 10 vae mihi mater mea quare genuisti me virum rixae virum discordiae in universa terra non feneravi nec feneravit mihi quisquam omnes maledicunt mihi

24O 15 11 dicit Dominus si non reliquiae tuae in bonum si non occurri tibi in tempore adfflictionis et in tempore tribulationis adversum inimicum

24O 15 12 numquid foederabitur ferrum ferro ab aquilone et aes

24O 15 13 divitias tuas et thesauros tuos in direptionem dabo gratis in omnibus peccatis tuis et in omnibus terminis tuis

24O 15 14 et adducam inimicos tuos de terra qua nescis quia ignis succensus est in furore meo super vos ardebit

24O 15 15 tu scis Domine recordare mei et visita me et tuere me ab his qui persequuntur me noli in patientia tua suscipere me scito quoniam sustinui pro te obprobrium

24O 15 16 inventi sunt sermones tui et comedi eos et factum est mihi verbum tuum in gaudium et in laetitiam cordis mei quoniam invocatum est nomen tuum super me Domine Deus exercituum

24O 15 17 non sedi in concilio ludentium et gloriatus sum a facie manus tuae solus sedebam quoniam comminatione replesti me

24O 15 18 quare factus est dolor meus perpetuus et plaga mea desperabilis rennuit curari facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium

24O 15 19 propter hoc haec dicit Dominus si converteris convertam te et ante faciem meam stabis et si separaveris pretiosum a vili quasi os meum eris convertentur ipsi ad te et tu non converteris ad eos

24O 15 20 et dabo te populo huic in murum aereum fortem et bellabunt adversum te et non praevalerunt quia ego tecum sum ut salvem te et eruam dicit Dominus

24O 15 21 et liberabo te de manu pessimorum et redimam te de manu fortium

24O 16 1 et factum est verbum Domini ad me dicens

24O 16 2 non accipies uxorem et non erunt tibi filii et filiae in loco isto

24O 16 3 quia haec dicit Dominus super filios et filias qui generantur in loco isto et super matres eorum quae genuerunt eos et super patres eorum de quorum stirpe sunt nati in terra hac

24O 16 4 mortibus aegrotationum morientur non plangentur et non sepelientur in sterquilinum super faciem terrae erunt et gladio et fame consumentur et erit cadaver eorum in escam volatilibus caeli et bestiis terrae

24O 16 5 haec enim dicit Dominus ne ingrediaris domum convivii neque vadas ad plangendum neque consoleris eos quia abstuli pacem meam a populo isto dicit Dominus misericordiam et miserationes

24O 16 6 et morientur grandes et parvi in terra ista non sepelientur neque plangentur et

non se incident neque calvitium fiet pro eis

24O 16 7 et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mortuo et non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo et matre

24O 16 8 et domum convivii non ingredieris ut sedeas cum eis et comedas et bibas

24O 16 9 quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego auferam de loco isto in oculis vestris et in diebus vestris vocem gaudii et vocem laetitiae vocem sponsi et vocem sponsae

24O 16 10 et cum adnuntiaveris populo huic omnia verba haec et dixerint tibi quare locutus est Dominus super nos omne malum grande istud quae iniquitas nostra et quod peccatum nostrum quod peccavimus Domino Deo nostro

24O 16 11 dices ad eos quia dereliquerunt patres vestri me ait Dominus et abierunt post deos alienos et servierunt eis et adoraverunt eos et me dereliquerunt et legem meam non custodierunt

24O 16 12 sed et vos peius operati estis quam patres vestri ecce enim ambulat unusquisque post pravitatem cordis sui mali ut me non audiat

24O 16 13 et eiciam vos de terra hac in terram quam ignoratis vos et patres vestri et servietis ibi diis alienis die ac nocte qui non dabunt vobis requiem

24O 16 14 propterea ecce dies veniunt dicit Dominus et non dicetur ultra vivit Dominus qui eduxit filios Israhel de terra Aegypti

24O 16 15 sed vivit Dominus qui eduxit filios Israhel de terra aquilonis et de universis terris ad quas eieci eos et reducam eos in terram suam quam dedi patribus eorum

24O 16 16 ecce ego mittam piscatores multos dicit Dominus et piscabuntur eos et post haec mittam eis multos venatores et venabuntur eos de omni monte et de omni colle et de cavernis petrarum

24O 16 17 quia oculi mei super omnes vias eorum non sunt absconditae a facie mea et non fuit occulta iniquitas eorum ab oculis meis

24O 16 18 et reddam primum duplices iniquitates et peccata eorum quia contaminaverunt terram meam in morticinis idolorum suorum et abominationibus suis impleverunt hereditatem meam

24O 16 19 Domine fortitudo mea et robur meum et refugium meum in die tribulationis ad te gentes venient ab extremis terrae et dicent vere mendacium possederunt patres nostri vanitatem quae eis non profuit

24O 16 20 numquid faciet sibi homo deos et ipsi non sunt dii

24O 16 21 idcirco ecce ego ostendam eis per vicem hanc ostendam eis manum meam et virtutem meam et scient quia nomen mihi Dominus

24O 17 1 peccatum Iuda scriptum est stilo ferreo in ungue adamantino exaratum super latitudinem cordis eorum et in cornibus ararum eorum

24O 17 2 cum recordati fuerint filii eorum ararum suarum et lucorum lignorumque frondentium in montibus excelsis

24O 17 3 sacrificantes in agro fortitudinem tuam et omnes thesauros tuos in direptionem dabo excelsa tua propter peccata in universis finibus tuis

24O 17 4 et relinqueris sola ab hereditate tua quam dedi tibi et servire te faciam inimicis tuis in terra quam ignoras quoniam ignem succendisti in furore meo usque in aeternum ardebit

24O 17 5 haec dicit Dominus maledictus homo qui confidit in homine et ponit carnem brachium suum et a Domino recedit cor eius

24O 17 6 erit enim quasi myrice in deserto et non videbit cum venerit bonum sed habitabit in siccitate in deserto in terra salsuginis et inhabitabili

24O 17 7 benedictus vir qui confidit in Domino et erit Dominus fiducia eius

24O 17 8 et erit quasi lignum quod transplantatur super aquas quod ad humorem mittit radices suas et non timebit cum venerit aestus et erit folium eius viride et in tempore siccitatis non erit sollicitum nec aliquando desinet facere fructum

24O 17 9 pravam est cor omnium et inscrutabile quis cognoscet illud
24O 17 10 ego Dominus scrutans cor et probans renes qui do unicuique iuxta viam et
iuxta fructum adinventionum suarum
24O 17 11 perdix fovit quae non peperit fecit divitias et non in iudicio in dimidio dierum
suorum derelinquet eas et in novissimo suo erit insipiens
24O 17 12 solium gloriae altitudinis a principio locus sanctificationis nostrae
24O 17 13 expectatio Israhel Domine omnes qui te derelinquunt confundentur recedentes
in terra scribentur quoniam dereliquerunt venam aquarum viventium Dominum
24O 17 14 sana me Domine et sanabor salvum me fac et salvus ero quoniam laus mea tu
es
24O 17 15 ecce ipsi dicunt ad me ubi est verbum Domini veniat
24O 17 16 et ego non sum turbatus te pastorem sequens et diem hominis non desideravi
tu scis quod egressum est de labiis meis rectum in conspectu tuo fuit
24O 17 17 non sis mihi tu formidini spes mea tu in die adfflictionis
24O 17 18 confundantur qui persequuntur me et non confundar ego paveant illi et non
paveam ego induc super eos diem adfflictionis et duplici contritione contere eos
24O 17 19 haec dicit Dominus ad me vade et sta in porta filiorum populi per quam
ingrediuntur reges Iuda et egrediuntur et in cunctis portis Hierusalem
24O 17 20 et dices ad eos audite verbum Domini reges Iuda et omnis Iudaea cunctique
habitatores Hierusalem qui ingredimini per portas istas
24O 17 21 haec dicit Dominus custodite animas vestras et nolite portare pondera in die
sabbati nec inferatis per portas Hierusalem
24O 17 22 et nolite eicere onera de domibus vestris in die sabbati et omne opus non
facietis sanctificate diem sabbati sicut praecepi patribus vestris
24O 17 23 et non audierunt nec inclinaverunt aurem suam sed induraverunt cervicem
suam ne audirent me et ne acciperent disciplinam
24O 17 24 et erit si audieritis me dicit Dominus ut non inferatis onera per portas civitatis
huius in die sabbati et si sanctificaveritis diem sabbati ne faciatis in ea omne opus
24O 17 25 ingredientur per portas civitatis huius reges et principes sedentes super solium
David et ascendentes in curribus et equis ipsi et principes eorum vir Iuda et habitatores Hierusalem
et habitabitur civitas haec in sempiternum
24O 17 26 et venient de civitate Iuda et de circuitu Hierusalem et de terra Benjamin et de
campestribus et de montuosis et ab austro portantes holocaustum et victimam et sacrificium et tus et
inferent oblationem in domum Domini
24O 17 27 si autem non audieritis me ut sanctificetis diem sabbati et ne portetis onus et
ne inferatis per portas Hierusalem in die sabbati succendam ignem in portis eius et devorabit domos
Hierusalem et non extinguetur
24O 18 1 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens
24O 18 2 surge et descende in domum figuli et ibi audies verba mea
24O 18 3 et descendi in domum figuli et ecce ipse faciebat opus super rotam
24O 18 4 et dissipatum est vas quod ipse faciebat e luto manibus suis conversusque
fecit illud vas alterum sicut placuerat in oculis eius ut faceret
24O 18 5 et factum est verbum Domini ad me dicens
24O 18 6 numquid sicut figulus iste non potero facere vobis domus Israhel ait Dominus
ecce sicut lutum in manu figuli sic vos in manu mea domus Israhel
24O 18 7 repente loquar adversum gentem et adversum regnum ut eradicem et
destruam et disperdam illud
24O 18 8 si paenitentiam egerit gens illa a malo suo quod locutus sum adversum eam
agam et ego paenitentiam super malo quod cogitavi ut facerem ei
24O 18 9 et subito loquar de gente et regno ut aedificem et ut plantem illud
24O 18 10 si fecerit malum in oculis meis ut non audiat vocem meam paenitentiam agam
super bono quod locutus sum ut facerem ei

240 18 11 nunc ergo dic viro Iudae et habitatoribus Hierusalem dicens haec dicit
Dominus ecce ego fingo contra vos malum et cogito contra vos cogitationem revertatur unusquisque
a via sua mala et dirigite vias vestras et studia vestra

240 18 12 qui dixerunt desperavimus post cogitationes enim nostras ibimus et
unusquisque pravitatem cordis sui mali faciemus

240 18 13 ideo haec dicit Dominus interrogate gentes quis audivit talia horribilia quae
fecit nimis virgo Israhel

240 18 14 numquid deficiet de petra agri nix Libani aut evelli possunt aquae erumpentes
frigidae et defluentes

240 18 15 quia oblitus est mei populus meus frustra libantes et inpingentes in viis suis in
semitis saeculi ut ambularent per eas in itinere non trito

240 18 16 ut fieret terra eorum in desolationem et in sibilum sempiternum omnis qui
praeterit per eam obstupescet et movebit caput suum

240 18 17 sicut ventus urens dispergam eos coram inimico dorsum et non faciem
ostendam eis in die perditionis eorum

240 18 18 et dixerunt venite et cogitemus contra Hieremiam cogitationes non enim
peribit lex a sacerdote neque consilium a sapiente nec sermo a propheta venite et percutiamus eum
lingua et non attendamus ad universos sermones eius

240 18 19 attende Domine ad me et audi vocem adversariorum meorum

240 18 20 numquid redditur pro bono malum quia foderunt foveam animae meae
recordare quod steterim in conspectu tuo ut loquerer pro eis bonum et averterem indignationem
tuam ab eis

240 18 21 propterea da filios eorum in famem et deduc eos in manus gladii fiant uxores
eorum absque liberis et viduae et viri earum interficiantur morte iuvenes eorum confodiantur gladio
in proelio

240 18 22 audiatur clamor de domibus eorum adduces enim super eos latronem repente
quia foderunt foveam ut caperent me et laqueos absconderunt pedibus meis

240 18 23 tu autem Domine scis omne consilium eorum adversum me in mortem ne
propitieris iniquitati eorum et peccatum eorum a facie tua non deleatur fiant corruentes in conspectu
tuo in tempore furoris tui abutere eis

240 19 1 haec dicit Dominus vade et accipe lagunculam figuli testeam a senioribus
populi et a senioribus sacerdotum

240 19 2 et egredere ad vallem filii Ennom quae est iuxta introitum portae Fictilis et
praedicabis ibi verba quae ego loquar ad te

240 19 3 et dices audite verbum Domini reges Iuda et habitatores Hierusalem haec
dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego inducam afflictionem super locum istum ita ut
omnis qui audierit illam tinniant aures eius

240 19 4 eo quod dereliquerint me et alienum fecerint locum istum et libaverint in eo
diis alienis quos nescierunt ipsi et patres eorum et reges Iuda et repleverunt locum istum sanguine
innocentium

240 19 5 et aedificaverunt excelsa Baali ad conburendos filios suos igni in
holocaustum Baali quae non praecepi nec locutus sum nec ascenderunt in cor meum

240 19 6 propterea ecce dies veniunt dicit Dominus et non vocabitur locus iste amplius
Thofeth et vallis filii Ennom sed vallis Occisionis

240 19 7 et dissipabo consilium Iudae et Hierusalem in loco isto et subvertam eos
gladio in conspectu inimicorum suorum et in manu quaerentium animas eorum et dabo cadavera
eorum escam volatilibus caeli et bestiis terrae

240 19 8 et ponam civitatem hanc in stuporem et in sibilum omnis qui praeterierit per
eam obstupescet et sibilabit super universa plaga eius

240 19 9 et cibabo eos carnibus filiorum suorum et carnibus filiarum suarum et
unusquisque carnes amici sui comedet in obsidione et in angustia in qua concludent eos inimici
eorum et qui quaerunt animas eorum

24O 19 10 et conteres lagunculam in oculis virorum qui ibunt tecum
24O 19 11 et dices ad eos haec dicit Dominus exercituum sic conteram populum istum et civitatem istam sicut conteritur vas figuli quod non potest ultra instaurari et in Thofeth sepelientur eo quod non sit alius locus ad sepeliendum
24O 19 12 sic faciam loco huic ait Dominus et habitatoribus eius ut ponam civitatem istam sicut Thofeth
24O 19 13 et erunt domus Hierusalem et domus regum Iuda sicut locus Thofeth inmundae omnes domus in quarum domatibus sacrificaverunt omni militiae caeli et libaverunt libamina diis alienis
24O 19 14 venit autem Hieremias de Thofeth quo miserat eum Dominus ad prophetandum et stetit in atrio domus Domini et dixit ad omnem populum
24O 19 15 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego inducam super civitatem hanc et super omnes urbes eius universa mala quae locutus sum adversum eam quoniam induraverunt cervicem suam ut non audirent sermones meos
24O 20 1 et audivit Phassur filius Emmer sacerdos qui constitutus erat princeps in domo Domini Hieremiam prophetantem sermones istos
24O 20 2 et percussit Phassur Hieremiam prophetam et misit eum in nervum quod erat in porta Benjamin superiori in domo Domini
24O 20 3 cumque inluxisset in crastinum eduxit Phassur Hieremiam de nervo et dixit ad eum Hieremias non Phassur vocavit Dominus nomen tuum sed Pavorem undique
24O 20 4 quia haec dicit Dominus ecce ego dabo te in pavorem te et omnes amicos tuos et corruent gladio inimicorum suorum et oculi tui videbunt et omnem Iudam dabo in manu regis Babylonis et traducet eos in Babylonem et percutiet eos gladio
24O 20 5 et dabo universam substantiam civitatis huius et omnem laborem eius omneque pretium et cunctos thesauros regum Iuda dabo in manu inimicorum eorum et diripient eos et tollent et ducent in Babylonem
24O 20 6 tu autem Phassur et omnes habitatores domus tuae ibitis in captivitatem et in Babylonem venies et ibi morieris ibique sepelieris tu et omnes amici tui quibus prophetasti mendacium
24O 20 7 seduxisti me Domine et seductus sum fortior me fuisti et invaluisti factus sum in derisum tota die omnes subsannant me
24O 20 8 quia iam olim loquor vociferans iniquitatem et vastitatem clamito et factus est mihi sermo Domini in obprobrium et in derisum tota die
24O 20 9 et dixi non recordabor eius neque loquar ultra in nomine illius et factus est in corde meo quasi ignis exaestuans claususque in ossibus meis et defeci ferre non sustinens
24O 20 10 audivi enim contumelias multorum et terrorem in circuitu persequimini et persequamur eum ab omnibus viris qui erant pacifici mei et custodientes latus meum si quo modo decipiatur et praevaleamus adversus eum et consequamur ultionem ex eo
24O 20 11 Dominus autem mecum est quasi bellator fortis idcirco qui persequuntur me cadent et infirmi erunt confundentur vehementer quia non intellexerunt obprobrium sempiternum quod numquam delebitur
24O 20 12 et tu Domine exercituum probator iusti qui vides renes et cor videam quaeso ultionem tuam ex eis tibi enim revelavi causam meam
24O 20 13 cantate Domino laudate Dominum quia liberavit animam pauperis de manu malorum
24O 20 14 maledicta dies in qua natus sum dies in qua peperit me mater mea non sit benedicta
24O 20 15 maledictus vir qui adnuntiavit patri meo dicens natus est tibi puer masculus et quasi gaudio laetificavit eum
24O 20 16 sit homo ille ut sunt civitates quas subvertit Dominus et non paenituit eum audiat clamorem mane et ululatum in tempore meridiano
24O 20 17 qui non me interfecit a vulva ut fieret mihi mater mea sepulchrum et vulva

eius conceptus aeternus

24O 20 18 quare de vulva egressus sum ut viderem laborem et dolorem et consumerentur in confusione dies mei

24O 21 1 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino quando misit ad eum rex Sedecias Phassur filium Melchiae et Sophoniam filium Maasiae sacerdotem dicens

24O 21 2 interroga pro nobis Dominum quia Nabuchodonosor rex Babylonis proeliatur adversum nos si forte faciat Dominus nobiscum secundum omnia mirabilia sua et recedat a nobis

24O 21 3 et dixit Hieremias ad eos sic dicetis Sedeciae

24O 21 4 haec dicit Dominus Deus Israhel ecce ego convertam vasa belli quae in manibus vestris sunt et quibus vos pugnatis adversum regem Babylonis et Chaldeos qui obsident vos in circuitu murorum et congregabo ea in medio civitatis huius

24O 21 5 et debellabo ego vos in manu extenta et brachio forti et in furore et in indignatione et in ira grandi

24O 21 6 et percutiam habitatores civitatis huius homines et bestiae pestilentia magna morientur

24O 21 7 et post haec ait Dominus dabo Sedeciam regem Iuda et servos eius et populum eius et qui derelicti sunt in civitate hac a peste et gladio et fame in manu Nabuchodonosor regis Babylonis et in manu inimicorum eorum et in manu quaerentium animam eorum et percutiet eos in ore gladii et non movebitur neque parcat nec miserebitur

24O 21 8 et ad populum hunc dices haec dicit Dominus ecce ego do coram vobis viam vitae et viam mortis

24O 21 9 qui habitaverit in urbe hac morietur gladio et fame et peste qui autem egressus fuerit et transfugerit ad Chaldeos qui obsident vos vivet et erit ei anima sua quasi spoliolum

24O 21 10 posui enim faciem meam super civitatem hanc in malum et non in bonum ait Dominus in manu regis Babylonis dabitur et exuret eam igni

24O 21 11 et domui regis Iuda audite verbum Domini

24O 21 12 domus David haec dicit Dominus iudicate mane iudicium et eruite vi oppressum de manu calumniantis ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea et succendatur et non sit qui extinguat propter malitiam studiorum vestrorum

24O 21 13 ecce ego ad te habitatricem vallis solidae atque campestris ait Dominus qui dicitis quis percutiet nos et quis ingredietur domos nostras

24O 21 14 et visitabo super vos iuxta fructum studiorum vestrorum dicit Dominus et succendam ignem in saltu eius et devorabit omnia in circuitu eius

24O 22 1 haec dicit Dominus descende in domum regis Iuda et loqueris ibi verbum hoc

24O 22 2 et dices audi verbum Domini rex Iuda qui sedes super solium David tu et servi tui et populus tuus qui ingredimini per portas istas

24O 22 3 haec dicit Dominus facite iudicium et iustitiam et liberate vi oppressum de manu calumniatoris et advenam et pupillum et viduam nolite contristare neque opprimatis inique et sanguinem innocentem ne effundatis in loco isto

24O 22 4 si enim facientes feceritis verbum istud ingredientur per portas domus huius reges sedentes de genere David super thronum eius et ascendentes currus et equos ipsi et servi et populus eorum

24O 22 5 quod si non audieritis verba haec in memet ipso iuravi dicit Dominus quia in solitudinem erit domus haec

24O 22 6 quia haec dicit Dominus super domum regis Iuda Galaad tu mihi caput Libani si non posuero te solitudinem urbes inhabitabiles

24O 22 7 et sanctificabo super te interficientem virum et arma eius et succident electam cedrum tuam et praecipitabunt in ignem

24O 22 8 et pertransibunt gentes multae per civitatem hanc et dicet unusquisque proximo suo quare fecit Dominus sic civitati huic grandi

24O 22 9 et respondebunt eo quod dereliquerint pactum Domini Dei sui et adoraverint deos alienos et servierint eis

24O 22 10 nolite flere mortuum neque lugeatis super eum fletu plangite eum qui egreditur quia non revertetur ultra nec videbit terram nativitatis suae
24O 22 11 quia haec dicit Dominus ad Sellum filium Iosiae regem Iuda qui regnavit pro Iosia patre suo qui egressus est de loco isto non revertetur huc amplius
24O 22 12 sed in loco ad quem transtuli eum ibi morietur et terram istam non videbit amplius
24O 22 13 vae qui aedificat domum suam in iniustitia et cenacula sua non in iudicio amicum suum opprimet frustra et mercedem eius non reddet ei
24O 22 14 qui dicit aedificabo mihi domum latam et cenacula spatiosa qui aperit sibi fenestras et facit laquearia cedrina pingitque sinopide
24O 22 15 numquid regnabis quoniam confers te cedro pater tuus numquid non comedit et bibit et fecit iudicium et iustitiam tunc cum bene erat ei
24O 22 16 iudicavit causam pauperis et egeni in bonum suum numquid non ideo quia cognovit me dicit Dominus
24O 22 17 tui vero oculi et cor ad avaritiam et ad sanguinem innocentem fundendum et ad calumniam et ad cursum mali operis
24O 22 18 propterea haec dicit Dominus ad Ioachim filium Iosiae regem Iuda non plangent eum vae frater et vae fratres non concrepabunt ei vae domine et vae inclite
24O 22 19 sepultura asini sepelietur putrefactus et proiectus extra portas Hierusalem
24O 22 20 ascende Libanum et clama et in Basan da vocem tuam et clama ad transeuntes quia contriti sunt omnes amatores tui
24O 22 21 locutus sum ad te in abundantia tua dixisti non audiam haec est via tua ab adulescentia tua quia non audisti vocem meam
24O 22 22 omnes pastores tuos pascet ventus et amatores tui in captivitatem ibunt et tunc confunderis et erubesces ab omni malitia tua
24O 22 23 quae sedes in Libano et nidificas in cedris quomodo congemuisti cum venissent tibi dolores quasi dolores parturientis
24O 22 24 vivo ego dicit Dominus quia si fuerit Iechonias filius Ioachim regis Iuda anulus in manu dextera mea inde avellam eum
24O 22 25 et dabo te in manu quaerentium animam tuam et in manu quorum tu formidas faciem et in manu Nabuchodonosor regis Babylonis et in manu Chaldeorum
24O 22 26 et mittam te et matrem tuam quae genuit te in terram alienam in qua nati non estis ibique moriemini
24O 22 27 et in terram ad quam ipsi levant animam suam ut revertantur illuc non revertentur
24O 22 28 numquid vas fictile atque contritum vir iste Iechonias numquid vas absque omni voluptate quare abiecti sunt ipse et semen eius et proiecti in terram quam ignoraverunt
24O 22 29 terra terra terra audi sermonem Domini
24O 22 30 haec dicit Dominus scribe virum istum sterilem virum qui in diebus suis non prosperabitur nec enim erit de semine eius vir qui sedeat super solium David et potestatem habeat ultra in Iuda
24O 23 1 vae pastoribus qui disperdunt et dilacerant gregem pascuae meae dicit Dominus
24O 23 2 ideo haec dicit Dominus Deus Israhel ad pastores qui pascunt populum meum vos dispersistis gregem meum eiecistis eos et non visitastis eos ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum ait Dominus
24O 23 3 et ego congregabo reliquias gregis mei de omnibus terris ad quas eiecero eos illuc et convertam eos ad rura sua et crescent et multiplicabuntur
24O 23 4 et suscitabo super eos pastores et pascent eos non formidabunt ultra et non pavebunt et nullus quaeretur ex numero dicit Dominus
24O 23 5 ecce dies veniunt ait Dominus et suscitabo David germen iustum et regnabit rex et sapiens erit et faciet iudicium et iustitiam in terra

240 23 6 in diebus illius salvabitur Iuda et Israhel habitabit confidenter et hoc est nomen quod vocabunt eum Dominus iustus noster

240 23 7 propter hoc ecce dies veniunt dicit Dominus et non dicent ultra vivit Dominus qui eduxit filios Israhel de terra Aegypti

240 23 8 sed vivit Dominus qui eduxit et adduxit semen domus Israhel de terra aquilonis et de cunctis terris ad quas eieceram eos illuc et habitabunt in terra sua

240 23 9 ad prophetas contritum est cor meum in medio mei contremuerunt omnia ossa mea factus sum quasi vir ebrius et quasi homo madidus a vino a facie Domini et a facie verborum sanctorum eius

240 23 10 quia adulteris repleta est terra quia a facie maledictionis luxit terra arefacta sunt arva deserti factus est cursus eorum malus et fortitudo eorum dissimilis

240 23 11 propheta namque et sacerdos polluti sunt et in domo mea inveni malum eorum ait Dominus

240 23 12 idcirco via eorum erit quasi lubricum in tenebris inpellentur enim et corruent in ea adferam enim super eos mala annum visitationis eorum ait Dominus

240 23 13 et in prophetis Samariae vidi fatuitatem prophetabant in Baal et decipiebant populum meum Israhel

240 23 14 et in prophetis Hierusalem vidi similitudinem adulterium et iter mendacii et confortaverunt manus pessimorum ut non converteretur unusquisque a malitia sua facti sunt mihi omnes Sodoma et habitatores eius quasi Gomorra

240 23 15 propterea haec dicit Dominus exercituum ad prophetas ecce ego cibabo eos absinthio et potabo eos felle a prophetis enim Hierusalem est egressa pollutio super omnem terram

240 23 16 haec dicit Dominus exercituum nolite audire verba prophetarum qui prophetant vobis et decipiunt vos visionem cordis sui loquuntur non de ore Domini

240 23 17 dicunt his qui blasphemant me locutus est Dominus pax erit vobis et omni qui ambulat in pravitate cordis sui dixerunt non veniet super vos malum

240 23 18 quis enim adfuit in consilio Domini et vidit et audivit sermonem eius quis consideravit verbum illius et audivit

240 23 19 ecce turbo dominicae indignationis egredietur et tempestas erumpens super caput impiorum veniet

240 23 20 non revertetur furor Domini usque dum faciat et usque dum compleat cogitationem cordis sui in novissimis diebus intelletis consilium eius

240 23 21 non mittebam prophetas et ipsi currebant non loquebar ad eos et ipsi prophetabant

240 23 22 si stetissent in consilio meo et nota fecissent verba mea populo meo avertissem utique eos a via sua mala et a pessimis cogitationibus suis

240 23 23 putasne Deus e vicino ego sum dicit Dominus et non Deus de longe

240 23 24 si occultabitur vir in absconditis et ego non videbo eum dicit Dominus numquid non caelum et terram ego impleo ait Dominus

240 23 25 audivi quae dixerunt prophetae prophetantes in nomine meo mendacium atque dicentes somniavi somniavi

240 23 26 usquequo istud in corde est prophetarum vaticinantium mendacium et prophetantium seductiones cordis sui

240 23 27 qui volunt facere ut obliviscatur populus meus nominis mei propter somnia eorum quae narrant unusquisque ad proximum suum sicut obliti sunt patres eorum nominis mei propter Baal

240 23 28 propheta qui habet somnium narret somnium et qui habet sermonem meum loquatur sermonem meum vere quid paleis ad triticum dicit Dominus

240 23 29 numquid non verba mea sunt quasi ignis ait Dominus et quasi malleus conterens petram

240 23 30 propterea ecce ego ad prophetas ait Dominus qui furantur verba mea unusquisque a proximo suo

24O 23 31 ecce ego ad prophetas ait Dominus qui adsumunt linguas suas et aiunt dicit Dominus
 24O 23 32 ecce ego ad prophetas somniantes mendacium ait Dominus qui narraverunt ea et seduxerunt populum meum in mendacio suo et in miraculis suis cum ego non misissem eos nec mandassem eis qui nihil profuerunt populo huic dicit Dominus
 24O 23 33 si igitur interrogaverit te populus iste vel propheta aut sacerdos dicens quod est onus Domini dices ad eos ut quid vobis onus proiciam quippe vos dicit Dominus
 24O 23 34 et propheta et sacerdos et populus qui dicit onus Domini visitabo super virum illum et super domum eius
 24O 23 35 haec dicetis unusquisque ad proximum et ad fratrem suum quid respondit Dominus et quid locutus est Dominus
 24O 23 36 et onus Domini ultra non memorabitur quia onus erit unicuique sermo suus et pervertitis verba Dei viventis Domini exercituum Dei nostri
 24O 23 37 haec dices ad prophetam quid respondit tibi Dominus et quid locutus est Dominus
 24O 23 38 si autem onus Domini dixeritis propter hoc haec dicit Dominus quia dixistis sermonem istum onus Domini et misi ad vos dicens nolite dicere onus Domini
 24O 23 39 propterea ecce ego tollam vos portans et derelinquam vos et civitatem quam dedi vobis et patribus vestris a facie mea
 24O 23 40 et dabo vos in obprobrium sempiternum et in ignominiam aeternam quae numquam oblivione delebitur
 24O 24 1 ostendit mihi Dominus et ecce duo calathi pleni ficis positi ante templum Domini postquam transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniam filium Ioachim regem Iuda et principes eius et fabrum et inclusorem de Hierusalem et adduxit eos in Babylonem
 24O 24 2 calathus unus ficus bonas habebat nimis ut solent ficus esse primi temporis et calathus unus ficus habebat malas nimis quae comedi non poterant eo quod essent malae
 24O 24 3 et dixit Dominus ad me quid tu vides Hieremia et dixi ficus ficus bonas bonas valde et malas malas valde quae comedi non possunt eo quod sint malae
 24O 24 4 et factum est verbum Domini ad me dicens
 24O 24 5 haec dicit Dominus Deus Israhel sicut ficus hae bonae sic cognoscam transmigrationem Iuda quam emisi de loco isto in terram Chaldeorum in bonum
 24O 24 6 et ponam oculos meos super eos ad placandum et reducam eos in terram hanc et aedificabo eos et non destruam et plantabo eos et non evellam
 24O 24 7 et dabo eis cor ut sciant me quia ego sum Dominus et erunt mihi in populum et ego ero eis in Deum quia revertentur ad me in toto corde suo
 24O 24 8 et sicut ficus pessimae quae comedi non possunt eo quod sint malae haec dicit Dominus sic dabo Sedeciam regem Iuda et principes eius et reliquos de Hierusalem qui remanserunt in urbe hac et qui habitant in terra Aegypti
 24O 24 9 et dabo eos in vexationem adflictionemque omnibus regnis terrae in obprobrium et in parabolam et in proverbium et in maledictionem in universis locis ad quos eieci eos
 24O 24 10 et mittam in eis gladium et famem et pestem donec consumantur de terra quam dedi eis et patribus eorum
 24O 25 1 verbum quod factum est ad Hieremiam de omni populo Iudae in anno quarto Ioachim filii Iosiae regis Iuda ipse est annus primus Nabuchodonosor regis Babylonis
 24O 25 2 quae locutus est Hieremias propheta ad omnem populum Iuda et ad universos habitatores Hierusalem dicens
 24O 25 3 a tertio decimo anno Iosiae filii Amon regis Iuda usque ad diem hanc iste est tertius et vicesimus annus factum est verbum Domini ad me et locutus sum ad vos de nocte consurgens et loquens et non audistis
 24O 25 4 et misit Dominus ad vos omnes servos suos prophetas consurgens diluculo mittensque et non audistis neque inclinastis aures vestras ut audiretis

240 25 5 cum diceret revertimini unusquisque a via sua mala et a pessimis cogitationibus vestris et habitabitis in terram quam dedit Dominus vobis et patribus vestris a saeculo et usque in saeculum

240 25 6 et nolite ire post deos alienos ut serviatis eis adoretisque eos neque me ad iracundiam provocetis in operibus manuum vestrarum et non adfligam vos

240 25 7 et non audistis me dicit Dominus ut me ad iracundiam provocaretis in operibus manuum vestrarum in malum vestrum

240 25 8 propterea haec dicit Dominus exercituum pro eo quod non audistis verba mea

240 25 9 ecce ego mittam et adsumam universas cognationes aquilonis ait Dominus et ad Nabuchodonosor regem Babylonis servum meum et adducam eos super terram istam et super habitatores eius et super omnes nationes quae in circuitu illius sunt et interficiam eos et ponam eos in stuporem et in sibilum et in solitudines sempiternas

240 25 10 perdamque ex eis vocem gaudii et vocem laetitiae vocem sponsae et vocem sponsi vocem molae et lumen lucernae

240 25 11 et erit universa terra eius in solitudinem et in stuporem et servient omnes gentes istae regi Babylonis septuaginta annis

240 25 12 cumque impleti fuerint anni septuaginta visitabo super regem Babylonis et super gentem illam dicit Dominus iniquitatem eorum et super terram Chaldeorum et ponam illam in solitudines sempiternas

240 25 13 et adducam super terram illam omnia verba mea quae locutus sum contra eam omne quod scriptum est in libro isto quaecumque prophetavit Hieremias adversum omnes gentes

240 25 14 quia servierunt eis cum essent gentes multae et reges magni et reddam eis secundum opera eorum et secundum facta manuum suarum

240 25 15 quia sic dicit Dominus exercituum Deus Israhel sume calicem vini furoris huius de manu mea et propinabis de illo cunctis gentibus ad quas ego mittam te

240 25 16 et bibent et turbabuntur et insanient a facie gladii quem ego mittam inter eos

240 25 17 et accepi calicem de manu Domini et propinavi cunctis gentibus ad quas misit me Dominus

240 25 18 Hierusalem et civitatibus Iudae et regibus eius et principibus eius ut darem eos in solitudinem et in stuporem in sibilum et in maledictionem sicut est dies ista

240 25 19 Pharaoni regi Aegypti et servis eius et principibus eius et omni populo eius

240 25 20 et universis generaliter cunctis regibus terrae Ausitidis et cunctis regibus terrae Philisthim et Ascaloni et Gazae et Accaroni et reliquiis Azoti

240 25 21 Idumeae et Moab et filiis Ammon

240 25 22 et cunctis regibus Tyri et cunctis regibus Sidonis et regibus terrae insularum qui sunt trans mare

240 25 23 et Dedan et Theman et Buz et universis qui adtonsi sunt in comam

240 25 24 et cunctis regibus Arabiae et cunctis regibus occidentis qui habitant in deserto

240 25 25 et cunctis regibus Zambri et cunctis regibus Aelam et cunctis regibus Medorum

240 25 26 et cunctis regibus aquilonis de prope et de longe unicuique contra fratrem suum et omnibus regnis terrae quae super faciem eius sunt et rex Sesach bibit post eos

240 25 27 et dices ad eos haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel bibite et inebriamini et vomite et cadite neque surgatis a facie gladii quem ego mittam inter vos

240 25 28 cumque noluerint accipere calicem de manu ut bibant dices ad eos haec dicit Dominus exercituum bibentes bibetis

240 25 29 quia ecce in civitate in qua invocatum est nomen meum ego incipio adfligere et vos quasi innocentes immunes eritis non eritis immunes gladium enim ego voco super omnes habitatores terrae dicit Dominus exercituum

240 25 30 et tu prophetabis ad eos omnia verba haec et dices ad illos Dominus de excelso rugiet et de habitaculo sancto suo dabit vocem suam rugiens rugiet super decorem suum celeuma quasi calcantium concinetur adversus omnes habitatores terrae

240 25 31 pervenit sonitus usque ad extrema terrae quia iudicium Domino cum gentibus
iudicatur ipse cum omni carne impios tradidit gladio dicit Dominus

240 25 32 haec dicit Dominus exercituum ecce adflictio egredietur de gente in gentem et
turbo magnus egredietur a summitatibus terrae

240 25 33 et erunt interfecti Domini in die illa a summo terrae usque ad summum eius
non plangentur et non colligentur neque sepelientur in sterquilinum super faciem terrae iacebunt

240 25 34 ululate pastores et clamate et aspergite vos cinere optimates gregis quia
conpleti sunt dies vestri ut interficiamini et dissipationes vestrae et cadetis quasi vasa pretiosa

240 25 35 et peribit fuga a pastoribus et salvatio ab optimatibus gregis

240 25 36 vox clamoris pastorum et ululatus optimatum gregis quia vastavit Dominus
pascuam eorum

240 25 37 et conticuerunt arva pacis a facie irae furoris Domini

240 25 38 dereliquit quasi leo umbraculum suum facta est terra eorum in desolationem a
facie irae columbae et a facie irae furoris Domini

240 26 1 in principio regis Ioachim filii Iosiae regis Iuda factum est verbum istud a
Domino dicens

240 26 2 haec dicit Dominus sta in atrio domus Domini et loqueris ad omnes civitates
Iuda de quibus veniunt ut adorent in domo Domini universos sermones quos ego mandavi tibi ut
loquaris ad eos noli subtrahere verbum

240 26 3 si forte audiant et convertantur unusquisque a via sua mala et paeniteat me
mali quod cogito facere eis propter malitias studiorum eorum

240 26 4 et dices ad eos haec dicit Dominus si non audieritis me ut ambuletis in lege
mea quam dedi vobis

240 26 5 ut audiat sermone servorum meorum prophetarum quos ego misi ad vos de
nocte consurgens et dirigens et non audistis

240 26 6 dabo domum istam sicut Silo et urbem hanc dabo in maledictionem cunctis
gentibus terrae

240 26 7 et audierunt sacerdotes et prophetae et omnis populus Hieremiam loquentem
verba haec in domo Domini

240 26 8 cumque conplesset Hieremias loquens omnia quae praeceperat ei Dominus ut
loqueretur ad universum populum adprehenderunt eum sacerdotes et prophetae et omnis populus
dicens morte morietur

240 26 9 quare prophetavit in nomine Domini dicens sicut Silo erit domus haec et urbs
ista desolabitur eo quod non sit habitator et congregatus est omnis populus adversum Hieremiam in
domum Domini

240 26 10 et audierunt principes Iuda verba haec et ascenderunt de domo regis in
domum Domini et sederunt in introitu portae Domini novae

240 26 11 et locuti sunt sacerdotes et prophetae ad principes et ad omnem populum
dicentes iudicium mortis est viro huic quia prophetavit adversum civitatem istam sicut audistis
auribus vestris

240 26 12 et ait Hieremias ad omnes principes et ad universum populum dicens
Dominus misit me ut prophetarem ad domum istam et ad civitatem hanc omnia verba quae audistis

240 26 13 nunc ergo bonas facite vias vestras et studia vestra et audite vocem Domini
Dei vestri et paenitebit Dominum mali quod locutus est adversum vos

240 26 14 ego autem ecce in manibus vestris sum facite mihi ut bonum et rectum est in
oculis vestris

240 26 15 verumtamen scitote et cognoscite quod si occideritis me sanguinem
innocentem traditis contra vosmet ipsos et contra civitatem istam et habitatores eius in veritate enim
misit me Dominus ad vos ut loquerer in auribus vestris omnia verba haec

240 26 16 et dixerunt principes et omnis populus ad sacerdotes et prophetas non est viro
huic iudicium mortis quia in nomine Domini Dei nostri locutus est ad nos

240 26 17 surrexerunt ergo viri de senioribus terrae et dixerunt ad omnem coetum populi

loquentes

24O 26 18 Michas de Morasthim fuit propheta in diebus Ezechiae regis Iudae et ait ad omnem populum Iudae dicens haec dicit Dominus exercituum Sion quasi ager arabitur et Hierusalem in acervum lapidum erit et mons domus in excelsa silvarum

24O 26 19 numquid morte condemnavit eum Ezechias rex Iuda et omnis Iuda numquid non timuerunt Dominum et deprecati sunt faciem Domini et paenituit Dominum mali quod locutus erat adversum eos itaque nos facimus malum grande contra animas nostras

24O 26 20 fuit quoque vir prophetans in nomine Domini Urias filius Semei de Cariathiarim et prophetavit adversum civitatem istam et adversum terram hanc iuxta universa verba Hieremiae

24O 26 21 et audivit rex Ioachim et omnes potentes et principes eius verba haec et quaesivit rex interficere eum et audivit Urias et timuit fugitque et ingressus est Aegyptum

24O 26 22 et misit rex Ioachim viros in Aegyptum Elnathan filium Achobor et viros cum eo in Aegyptum

24O 26 23 et eduxerunt Uriam de Aegypto et adduxerunt eum ad regem Ioachim et percussit eum gladio et proiecit cadaver eius in sepulchris vulgi ignobilis

24O 26 24 igitur manus Ahicam filii Saphan fuit cum Hieremia ut non traderetur in manu populi et interficerent eum

24O 27 1 in principio regni Ioachim filii Iosiae regis Iuda factum est verbum istud ad Hieremiam a Domino dicens

24O 27 2 haec dicit Dominus ad me fac tibi vincula et catenas et pones eas in collo tuo

24O 27 3 et mittes eas ad regem Edom et ad regem Moab et ad regem filiorum Ammon et ad regem Tyri et ad regem Sidonis in manu nuntiorum qui venerunt Hierusalem ad Sedeciam regem Iuda

24O 27 4 et praecipies eis ut ad dominos suos loquantur haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel haec dicetis ad dominos vestros

24O 27 5 ego feci terram et hominem et iumenta quae sunt super faciem terrae in fortitudine mea magna et in brachio meo extento et dedi eam ei qui placuit in oculis meis

24O 27 6 et nunc itaque ego dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylonis servi mei insuper et bestias agri dedi ei ut serviant illi

24O 27 7 et servient ei omnes gentes et filio eius et filio filii eius donec veniat tempus terrae eius et ipsius et servient ei gentes multae et reges magni

24O 27 8 gens autem et regnum quod non servierit Nabuchodonosor regi Babylonis et quicumque non curvaverit collum suum sub iugo regis Babylonis in gladio et in fame et in peste visitabo super gentem illam ait Dominus donec consumam eos in manu eius

24O 27 9 vos ergo nolite audire prophetas vestros et divinos et somniatores et augures et maleficos qui dicunt vobis non servietis regi Babylonis

24O 27 10 quia mendacium prophetant vobis ut longe faciant vos de terra vestra et eiciant vos et pereatis

24O 27 11 porro gens quae subiecerit cervicem suam sub iugo regis Babylonis et servierit ei dimittam eam in terra sua dicit Dominus et colet eam et habitabit in ea

24O 27 12 et ad Sedeciam regem Iuda locutus sum secundum omnia verba haec dicens subicite colla vestra sub iugo regis Babylonis et servite ei et populo eius et vivetis

24O 27 13 quare moriemini tu et populus tuus gladio fame et peste sicut locutus est Dominus ad gentem quae servire noluerit regi Babylonis

24O 27 14 nolite audire verba prophetarum dicentium vobis non servietis regi Babylonis quia mendacium ipsi loquuntur vobis

24O 27 15 quia non misi eos ait Dominus et ipsi prophetant in nomine meo mendaciter ut eiciant vos et pereatis tam vos quam prophetae qui vaticinantur vobis

24O 27 16 et ad sacerdotes et ad populum istum locutus sum dicens haec dicit Dominus nolite audire verba prophetarum vestrorum qui prophetant vobis dicentes ecce vasa Domini revertentur de Babylone nunc cito mendacium enim prophetant vobis

240 27 17 nolite ergo audire eos sed servite regi Babylonis ut vivatis quare datur haec
civitas in solitudinem

240 27 18 et si prophetae sunt et est verbum Domini in eis occurrant Domino
exercituum ut non veniant vasa quae derelicta fuerant in domum Domini et in domum regis Iuda et
in Hierusalem in Babylonem

240 27 19 quia haec dicit Dominus exercituum ad columnas et ad mare et ad bases et ad
reliqua vasorum quae remanserunt in civitate hac

240 27 20 quae non tulit Nabuchodonosor rex Babylonis cum transferret Iechoniam
filium Ioachim regem Iuda de Hierusalem in Babylonem et omnes optimates Iuda et Hierusalem

240 27 21 quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ad vasa quae derelicta sunt
in domum Domini et in domum regis Iuda et Hierusalem

240 27 22 in Babylonem transferentur et ibi erunt usque ad diem visitationis suae dicit
Dominus et adferri faciam ea et restitui in loco isto

240 28 1 et factum est in anno illo in principio regni Sedeciae regis Iuda in anno quarto
in mense quinto dixit ad me Ananias filius Azur propheta de Gabaon in domo Domini coram
sacerdotibus et omni populo dicens

240 28 2 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel contrivi iugum regis Babylonis

240 28 3 adhuc duo anni dierum et ego referri faciam ad locum istum omnia vasa
Domini quae tulit Nabuchodonosor rex Babylonis de loco isto et transtulit ea in Babylonem

240 28 4 et Iechoniam filium Ioachim regem Iuda et omnem transmigrationem Iudae
qui ingressi sunt in Babylonem ego convertam ad locum istum ait Dominus conteram enim iugum
regis Babylonis

240 28 5 et dixit Hieremias propheta ad Ananiam prophetam in oculis sacerdotum et in
oculis omnis populi qui stabant in domo Domini

240 28 6 et ait Hieremias propheta amen sic faciat Dominus suscitetur Dominus verba
tua quae prophetasti ut referantur vasa in domum Domini et omnis transmigrationis de Babylone ad
locum istum

240 28 7 verumtamen audi verbum hoc quod ego loquor in auribus tuis et in auribus
universi populi

240 28 8 prophetae qui fuerunt ante me et te ab initio et prophetaverunt super terras
multas et super regna magna de proelio et de afflictione et de fame

240 28 9 propheta qui vaticinatus est pacem cum venerit verbum eius scietur propheta
quem misit Dominus in veritate

240 28 10 et tulit Ananias propheta catenam de collo Hieremiae prophetae et confregit
eam

240 28 11 et ait Ananias in conspectu omnis populi dicens haec dicit Dominus sic
confringam iugum Nabuchodonosor regis Babylonis post duos annos dierum de collo omnium
gentium

240 28 12 et abiit Hieremias propheta in viam suam et factum est verbum Domini ad
Hieremiam postquam confregit Ananias propheta catenam de collo Hieremiae prophetae dicens

240 28 13 vade et dices Ananiae haec dicit Dominus catenas ligneas contrivisti et facies
pro eis catenas ferreas

240 28 14 quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel iugum ferreum posui super
collum cunctarum gentium istarum ut serviant Nabuchodonosor regi Babylonis et servient ei
insuper et bestias terrae dedi ei

240 28 15 et dixit Hieremias propheta ad Ananiam prophetam audi Anania non misit te
Dominus et tu confidere fecisti populum istum in mendacio

240 28 16 idcirco haec dicit Dominus ecce emittam te a facie terrae hoc anno morieris
adversum Dominum enim locutus es

240 28 17 et mortuus est Ananias propheta in anno illo mense septimo

240 29 1 et haec sunt verba libri quae misit Hieremias propheta de Hierusalem ad
reliquias seniorum transmigrationis et ad sacerdotes et ad prophetas et ad omnem populum quem

transduxerat Nabuchodonosor de Hierusalem in Babylonem

24O 29 2 postquam egressus est Iechonias rex et domina et eunuchi et principes Iuda et Hierusalem et faber et inclusor de Hierusalem

24O 29 3 in manu Ellasa filii Saphan et Gamaliae filii Helciae quos misit Sedecias rex Iuda ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Babylonem dicens

24O 29 4 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel omni transmigratori quam transtuli de Hierusalem in Babylonem

24O 29 5 aedificate domos et habitate et plantate hortos et comedite fructum eorum

24O 29 6 accipite uxores et generate filios et filias date filiis vestris uxores et filias vestras date viris et pariant filios et filias et multiplicamini ibi et nolite esse pauci numero

24O 29 7 et quaerite pacem civitatis ad quam transmigrare vos feci et orate pro ea ad Dominum quia in pace illius erit pax vobis

24O 29 8 haec enim dicit Dominus exercituum Deus Israhel non vos inducant prophetae vestri qui sunt in medio vestrum et divini vestri et ne attendatis ad somnia vestra quae vos somniatis

24O 29 9 quia falso ipsi prophetant vobis in nomine meo et non misi eos dicit Dominus

24O 29 10 quia haec dicit Dominus cum coeperint impleri in Babylone septuaginta anni visitabo vos et suscitabo super vos verbum meum bonum ut reducam vos ad locum istum

24O 29 11 ego enim scio cogitationes quas cogito super vos ait Dominus cogitationes pacis et non afflictionis ut dem vobis finem et patientiam

24O 29 12 et invocabitis me et ibitis et orabitis me et exaudiam vos

24O 29 13 quaeritis me et invenietis cum quaesieritis me in toto corde vestro

24O 29 14 et inveniar a vobis ait Dominus et reducam captivitatem vestram et congregabo vos de universis gentibus et de cunctis locis ad quae expuli vos dicit Dominus et reverti vos faciam de loco ad quem transmigrare vos feci

24O 29 15 quia dixistis suscitavit nobis Dominus prophetas in Babylone

24O 29 16 quia haec dicit Dominus ad regem qui sedet super solium David et ad omnem populum habitatorem urbis huius ad fratres vestros qui non sunt egressi vobiscum in transmigratiorem

24O 29 17 haec dicit Dominus exercituum ecce mittam in eis gladium et famem et pestem et ponam eos quasi ficus malas quae comedi non possunt eo quod pessimae sint

24O 29 18 et persequar eos in gladio in fame et in pestilentia et dabo eos in vexationem universis regnis terrae in maledictionem et in stuporem et in sibilum et in obprobrium cunctis gentibus ad quas ego eieci eos

24O 29 19 eo quod non audierint verba mea dicit Dominus quae misi ad eos per servos meos prophetas de nocte consurgens et mittens et non audistis dicit Dominus

24O 29 20 vos ergo audite verbum Domini omnis migratio quam emisi de Hierusalem in Babylonem

24O 29 21 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ad Ahab filium Culia et ad Sedeciam filium Maasiae qui prophetant vobis in nomine meo mendaciter ecce ego tradam eos in manu Nabuchodonosor regis Babylonis et percutiet eos in oculis vestris

24O 29 22 et adsumetur ex eis maledictio omni transmigratori Iuda quae est in Babylone dicentium ponat te Dominus sicut Sedeciam et sicut Ahab quos frixit rex Babylonis in igne

24O 29 23 pro eo quod fecerint stultitiam in Israhel et moechati sunt in uxores amicorum suorum et locuti sunt verbum in nomine meo mendaciter quod non mandavi eis ego sum iudex et testis dicit Dominus

24O 29 24 et ad Semeiam Neelamiten dices

24O 29 25 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel pro eo quod misisti in nomine tuo libros ad omnem populum qui est in Hierusalem et ad Sophoniam filium Maasiae sacerdotem et ad universos sacerdotes dicens

24O 29 26 Dominus dedit te sacerdotem pro Ioiadae sacerdote ut sis dux in domo

Domini super omnem virum arrepticium et prophetantem ut mittas eum in nervum et in carcerem
 24O 29 27 et nunc quare non increpasti Hieremiam Anathothiten qui prophetat vobis
 24O 29 28 quia super hoc misit ad nos in Babylonem dicens longum est aedificate
 domos et habitate et plantate hortos et comedite fructum eorum
 24O 29 29 legit ergo Sophonias sacerdos librum istum in auribus Hieremiae prophetae
 24O 29 30 et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens
 24O 29 31 mitte ad omnem transmigrationem dicens haec dicit Dominus ad Semeiam
 Neelamiten pro eo quod prophetavit vobis Semeias et ego non misi eum et fecit vos confidere in
 mendacio
 24O 29 32 idcirco haec dicit Dominus ecce ego visitabo super Semeiam Neelamiten et
 super semen eius non erit ei vir sedens in medio populi huius et non videbit bonum quod ego faciam
 populo meo ait Dominus quia praevagationem locutus est adversum Dominum
 24O 30 1 hoc verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens
 24O 30 2 haec dicit Dominus Deus Israhel dicens scribe tibi omnia verba quae locutus
 sum ad te in libro
 24O 30 3 ecce enim dies veniunt dicit Dominus et convertam conversionem populi mei
 Israhel et Iuda ait Dominus et convertam eos ad terram quam dedi patribus eorum et possidebunt
 eam
 24O 30 4 et haec verba quae locutus est Dominus ad Israhel et ad Iudam
 24O 30 5 quoniam haec dicit Dominus vocem terroris audivimus formido et non est pax
 24O 30 6 interrogate et videte si generat masculus quare ergo vidi omnis viri manum
 super lumbum suum quasi parientis et conversae sunt universae facies in auruginem
 24O 30 7 vae quia magna dies illa nec est similis eius tempusque tribulationis est Iacob
 et ex ipso salvabitur
 24O 30 8 et erit in die illa ait Dominus exercituum conteram iugum eius de collo tuo et
 vincula illius dirumpam et non dominabuntur ei amplius alieni
 24O 30 9 sed servient Domino Deo suo et David regi suo quem suscitabo eis
 24O 30 10 tu ergo ne timeas serve meus Iacob ait Dominus neque paveas Israhel quia
 ecce ego salvo te de terra longinqua et semen tuum de terra captivitatis eorum et revertetur Iacob et
 quiescet et cunctis affluet et non erit quem formidet
 24O 30 11 quoniam tecum ego sum ait Dominus ut salvem te faciam enim
 consummationem in cunctis gentibus in quibus dispersi te te autem non faciam in consummationem
 sed castigabo te in iudicio ut non tibi videaris innocuus
 24O 30 12 quia haec dicit Dominus insanabilis fractura tua pessima plaga tua
 24O 30 13 non est qui iudicet iudicium tuum ad alligandum curationum utilitas non est
 tibi
 24O 30 14 omnes amatores tui obliti sunt tui te non quaerent plaga enim inimici percussi
 te castigatione crudeli propter multitudinem iniquitatis tuae dura facta sunt peccata tua
 24O 30 15 quid clamas super contritione tua insanabilis est dolor tuus propter
 multitudinem iniquitatis tuae et dura peccata tua feci haec tibi
 24O 30 16 propterea omnes qui comedunt te devorabuntur et universi hostes tui in
 captivatem ducentur et qui te vastant vastabuntur cunctosque praedatores tuos dabo in praedam
 24O 30 17 obducam enim cicatricem tibi et a vulneribus tuis sanabo te dicit Dominus
 quia Eiectam vocaverunt te Sion haec est quae non habebat requirentem
 24O 30 18 haec dicit Dominus ecce ego convertam conversionem tabernaculorum Iacob
 et tectis eius miserebor et aedificabitur civitas in excelso suo et templum iuxta ordinem suum
 fundabitur
 24O 30 19 et egredietur de eis laus voxque ludentium et multiplicabo eos et non
 inminentur et glorificabo eos et non adtenuabuntur
 24O 30 20 et erunt filii eius sicut a principio et coetus eius coram me permanebit et
 visitabo adversum omnes qui tribulant eum
 24O 30 21 et erit dux eius ex eo et princeps de medio eius producet et adplicabo eum

et accedet ad me quis enim iste est qui adplicet cor suum ut adpropinquet mihi ait Dominus
 24O 30 22 et eritis mihi in populum et ego ero vobis in Deum
 24O 30 23 ecce turbo Domini furor egrediens procella ruens in capite impiorum
 conquiescet
 24O 30 24 non avertet iram indignationis Dominus donec faciat et conpleat cogitationem
 cordis sui in novissimo dierum intellegitis ea
 24O 31 1 in tempore illo dicit Dominus ero Deus universis cognationibus Israhel et ipsi
 erunt mihi in populum
 24O 31 2 haec dicit Dominus invenit gratiam in deserto populus qui remanserat gladio
 vadet ad requiem suam Israhel
 24O 31 3 longe Dominus apparuit mihi et in caritate perpetua dilexi te ideo adtraxi te
 miserans
 24O 31 4 rursumque aedificabo te et aedificaberis virgo Israhel adhuc ornaberis
 tympanis tuis et egredieris in choro ludentium
 24O 31 5 adhuc plantabis vineas in montibus Samariae plantabunt plantantes et donec
 tempus veniat non vindemiabunt
 24O 31 6 quia erit dies in qua clamabunt custodes in monte Ephraim surgite et
 ascendamus in Sion ad Dominum Deum nostrum
 24O 31 7 quia haec dicit Dominus exultate in laetitia Iacob et hinnite contra caput
 gentium personate canite et dicite salva Domine populum tuum reliquias Israhel
 24O 31 8 ecce ego adducam eos de terra aquilonis et congregabo eos ab extremis terrae
 inter quos erunt caecus et claudus et praegnans et pariens simul coetus magnus revertentium huc
 24O 31 9 in fletu venient et in precibus deducam eos et adducam eos per torrentes
 aquarum in via recta et non inpingent in ea quia factus sum Israheli pater et Ephraim primogenitus
 meus est
 24O 31 10 audite verbum Domini gentes et adnuntiate insulis quae procul sunt et dicite
 qui dispersit Israhel congregabit eum et custodiet eum sicut pastor gregem suum
 24O 31 11 redemit enim Dominus Iacob et liberavit eum de manu potentioris
 24O 31 12 et venient et laudabunt in monte Sion et confluent ad bona Domini super
 frumento et vino et oleo et fetu pecorum et armentorum eritque anima eorum quasi hortus inriguus
 et ultra non esurient
 24O 31 13 tunc laetabitur virgo in choro iuvenes et senes simul et convertam luctum
 eorum in gaudium et consolabor eos et laetificabo a dolore suo
 24O 31 14 et inebriabo animam sacerdotum pinguedine et populus meus bonis meis
 adimplebitur ait Dominus
 24O 31 15 haec dicit Dominus vox in excelso audita est lamentationis fletus et luctus
 Rachel plorantis filios suos et nolentis consolari super eis quia non sunt
 24O 31 16 haec dicit Dominus quiescat vox tua a ploratu et oculi tui a lacrimis quia est
 merces operi tuo ait Dominus et revertentur de terra inimici
 24O 31 17 et est spes novissimis tuis ait Dominus et revertentur filii ad terminos suos
 24O 31 18 audiens audivi Ephraim transmigrantem castigasti me et eruditus sum quasi
 iuenculus indomitus converte me et revertar quia tu Dominus Deus meus
 24O 31 19 postquam enim convertisti me egi paenitentiam et postquam ostendisti mihi
 percussi femur meum confusus sum et erubui quoniam sustinui obprobrium adolescentiae meae
 24O 31 20 si filius honorabilis mihi Ephraim si puer delicatus quia ex quo locutus sum
 de eo adhuc recordabor eius idcirco conturbata sunt viscera mea super eum miserans miserebor eius
 ait Dominus
 24O 31 21 statue tibi speculam pone tibi amaritudines dirige cor tuum in viam directam
 in qua ambulasti revertere virgo Israhel revertere ad civitates tuas istas
 24O 31 22 usquequo deliciis dissolveris filia vaga quia creavit Dominus novum super
 terram femina circumdabit virum
 24O 31 23 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel adhuc dicent verbum istud in

terra Iuda et in urbibus eius cum convertero captivitatem eorum benedicat tibi Dominus pulchritudo
iustitiae mons sanctus
240 31 24 et habitabunt in eo Iudas et omnes civitates eius simul agricolae et minantes
greges
240 31 25 quia inebriavi animam lassam et omnem animam esurientem saturavi
240 31 26 ideo quasi de somno suscitatus sum et vidi et somnus meus dulcis mihi
240 31 27 ecce dies veniunt dicit Dominus et seminabo domum Israhel et domum Iuda
semine hominis et semine iumentorum
240 31 28 et sicut vigilavi super eos ut evellerem et demolirer et dissiparem et
disperderem et adfligerem sic vigilabo super eos ut aedificem et plantem ait Dominus
240 31 29 in diebus illis non dicent ultra patres comederunt uvam acerbam et dentes
filiorum obstipuerunt
240 31 30 sed unusquisque in iniquitate sua morietur omnis homo qui comederit uvam
acerbam obstupescent dentes eius
240 31 31 ecce dies veniunt dicit Dominus et feriam domui Israhel et domui Iuda foedus
novum
240 31 32 non secundum pactum quod pepigi cum patribus vestris in die qua adprehendi
manum eorum ut educerem eos de terra Aegypti pactum quod irritum fecerunt et ego dominatus
sum eorum dicit Dominus
240 31 33 sed hoc erit pactum quod feriam cum domo Israhel post dies illos dicit
Dominus dabo legem meam in visceribus eorum et in corde eorum scribam eam et ero eis in Deum
et ipsi erunt mihi in populum
240 31 34 et non docebunt ultra vir proximum suum et vir fratrem suum dicens
cognoscite Dominum omnes enim cognoscent me a minimo eorum usque ad maximum ait Dominus
quia propitiabor iniquitati eorum et peccati eorum non ero memor amplius
240 31 35 haec dicit Dominus qui dat solem in lumine diei ordinem lunae et stellarum in
lumine noctis qui turbat mare et sonant fluctus eius Dominus exercituum nomen illi
240 31 36 si defecerint leges istae coram me dicit Dominus tunc et semen Israhel
deficiet ut non sit gens coram me cunctis diebus
240 31 37 haec dicit Dominus si mensurari potuerint caeli sursum et investigari
fundamenta terrae deorsum et ego abiciam universum semen Israhel propter omnia quae fecerunt
dicit Dominus
240 31 38 ecce dies veniunt dicit Dominus et aedificabitur civitas Domino a turre
Ananehel usque ad portam Anguli
240 31 39 et exiit ultra norma mensurae in conspectu eius super collem Gareb et
circuibit Goatha
240 31 40 et omnem vallem cadaverum et cineris et universam regionem mortis usque
ad torrentem Cedron et usque ad angulum portae Equorum orientalis sanctum Domini non evellatur
et non destruetur ultra in perpetuum
240 32 1 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino in anno decimo Sedeciae
regis Iuda ipse est annus octavusdecimus Nabuchodonosor
240 32 2 tunc exercitus regis Babylonis obsidebat Hierusalem et Hieremias propheta
erat clausus in atrio carceris qui erat in domo regis Iuda
240 32 3 clauserat enim eum Sedecias rex Iuda dicens quare vaticinaris dicens haec
dicit Dominus ecce ego dabo civitatem istam in manu regis Babylonis et capiet eam
240 32 4 et Sedecias rex Iuda non effugiet de manu Chaldeorum sed tradetur in manu
regis Babylonis et loquetur os eius cum ore illius et oculi eius oculos illius videbunt
240 32 5 et in Babylonem ducet Sedeciam et ibi erit donec visitem eum ait Dominus si
autem dimicaveritis adversum Chaldaeos nihil prosperum habebitis
240 32 6 et dixit Hieremias factum est verbum Domini ad me dicens
240 32 7 ecce Anamehel filius Sellum patruelis tuus veniet ad te dicens eme tibi agrum
meum qui est in Anathoth tibi enim competit ex propinquitate ut emas

240 32 8 et venit ad me Anamehel filius patru mei secundum verbum Domini ad vestibulum carceris et ait ad me posside agrum meum qui est in Anathoth in terra Benjamin quia tibi competit hereditas et tu propinquus ut possideas intellexi autem quod verbum Domini esset

240 32 9 et emi agrum ab Anamehel filio patru mei qui est in Anathoth et adpendi ei argentum septem stateres et decem argenteos

240 32 10 et scripsi in libro et signavi et adhibui testes et adpendi argentum in statera

240 32 11 et accepi librum possessionis signatum stipulationes et rata et signa forinsecus

240 32 12 et dedi librum possessionis Baruch filio Neri filii Maasiae in oculis Anamehel patruelis mei et in oculis testium qui scripti erant in libro emptionis in oculis omnium Iudaeorum qui sedebant in atrio carceris

240 32 13 et praecepi Baruch coram eis dicens

240 32 14 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel sume libros istos librum emptionis hunc signatum et librum hunc qui apertus est et pones illos in vase fictili ut permanere possint diebus multis

240 32 15 haec enim dicit Dominus exercituum Deus Israhel adhuc possidebuntur domus et agri et vineae in terra ista

240 32 16 et oravi ad Dominum postquam tradidi librum possessionis Baruch filio Neri dicens

240 32 17 heu heu heu Domine Deus ecce tu fecisti caelum et terram in fortitudine tua magna et in brachio tuo extento non erit tibi difficile omne verbum

240 32 18 qui facis misericordiam in milibus et reddes iniquitatem patrum in sinu filiorum eorum post eos fortissime magne potens Dominus exercituum nomen tibi

240 32 19 magnus consilio et inconprehensibilis cogitatu cuius oculi aperti sunt super omnes vias filiorum Adam ut reddas unicuique secundum vias suas et secundum fructum adinventionum eius

240 32 20 qui posuisti signa et portenta in terra Aegypti usque ad diem hanc et in Israhel et in hominibus et fecisti tibi nomen sicut est dies haec

240 32 21 et eduxisti populum tuum Israhel de terra Aegypti in signis et in portentis et in manu robusta et in brachio extento et in terrore magno

240 32 22 et dedisti eis terram hanc quam iurasti patribus eorum ut dares eis terram fluentem lacte et melle

240 32 23 et ingressi sunt et possederunt eam et non oboedierunt voci tuae et in lege tua non ambulaverunt omnia quae mandasti eis ut facerent non fecerunt et evenerunt eis omnia mala haec

240 32 24 ecce munitiones extractae sunt adversum civitatem ut capiatur et urbs data est in manu Chaldaeorum qui proeliantur adversum eam a facie gladii et famis et pestilentiae et quaecumque locutus es acciderunt ut ipse tu cernis

240 32 25 et tu dicis mihi Domine Deus eme agrum argento et adhibe testes cum urbs data sit in manu Chaldaeorum

240 32 26 et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens

240 32 27 ecce ego Dominus Deus universae carnis numquid mihi difficile erit omne verbum

240 32 28 propterea haec dicit Dominus ecce ego tradam civitatem istam in manu Chaldaeorum et in manu regis Babylonis et capiet eam

240 32 29 et venient Chaldei proeliantes adversum urbem hanc et succendent eam igni et conburent eam et domos in quarum domatibus sacrificabant Baal et libabant diis alienis libamina ad inritandum me

240 32 30 erant enim filii Israhel et filii Iuda iugiter facientes malum in oculis meis ab adulescentia sua filii Israhel qui usque nunc exacerbant me in opere manuum suarum dicit Dominus

240 32 31 quia in furore et in indignatione mea facta est mihi civitas haec a die qua aedificaverunt eam usque ad diem istam qua aufertur de conspectu meo

240 32 32 propter malitiam filiorum Israhel et filiorum Iuda quam fecerunt ad

iracundiam me provocantes ipsi et reges eorum principes eorum et sacerdotes et prophetae eorum
vir Iuda et habitatores Hierusalem
240 32 33 et verterunt ad me terga et non facies cum docerem eos diluculo et erudirem
et nollent audire ut acciperent disciplinam
240 32 34 et posuerunt idola sua in domo in qua invocatum est nomen meum ut
polluerent eam
240 32 35 et aedificaverunt excelsa Baal quae sunt in valle filii Ennom ut initiarent filios
suos et filias suas Moloch quod non mandavi eis nec ascendit in cor meum ut facerent
abominationem hanc et in peccatum deducerent Iudam
240 32 36 et nunc propter ista haec dicit Dominus Deus Israhel ad civitatem hanc de qua
vos dicitis quod tradatur in manu regis Babylonis in gladio et in fame et in peste
240 32 37 ecce ego congregabo eos de universis terris ad quas eieci eos in furore meo et
in ira mea et in indignatione grandi et reducam eos ad locum istum et habitare eos faciam
confidenter
240 32 38 et erunt mihi in populum et ego ero eis in Deum
240 32 39 et dabo eis cor unum et viam unam ut timeant me universis diebus et bene sit
eis et filiis eorum post eos
240 32 40 et feriam eis pactum sempiternum et non desinam eis benefacere et timorem
meum dabo in corde eorum ut non recedant a me
240 32 41 et laetabor super eis cum bene eis fecero et plantabo eos in terra ista in
veritate in toto corde meo et in tota anima mea
240 32 42 quia haec dicit Dominus sicut adduxi super populum istum omne malum hoc
grande sic adducam super eos omne bonum quod ego loquor ad eos
240 32 43 et possidebuntur agri in terra ista de qua vos dicitis quod deserta sit eo quod
non remanserit homo et iumentum et data sit in manu Chaldeorum
240 32 44 agri pecunia ementur et scribentur in libro et inprimetur signum et testis
adhibebitur in terra Benjamin et in circuitu Hierusalem in civitatibus Iuda et in civitatibus montanis
et in civitatibus campestribus et in civitatibus quae ad austrum sunt quia convertam captivitatem
eorum ait Dominus
240 33 1 et factum est verbum Domini ad Hieremiam secundo cum adhuc clausus esset
in atrio carceris dicens
240 33 2 haec dicit Dominus qui facturus est Dominus et formaturus illud et paraturus
Dominus nomen eius
240 33 3 clama ad me et exaudiam te et adnuntiabo tibi grandia et firma quae nescis
240 33 4 quia haec dicit Dominus Deus Israhel ad domos urbis huius et ad domos regis
Iuda quae destructae sunt et ad munitiones et gladium
240 33 5 venientium ut dimicent cum Chaldeis et impleant eas cadaveribus hominum
quas percussi in furore meo et in indignatione mea abscondens faciem meam a civitate hac propter
omnem malitiam eorum
240 33 6 ecce ego obducam ei cicatricem et sanitatem et curabo eos et revelabo illis
deprecationem pacis et veritatis
240 33 7 et convertam conversionem Iuda et conversionem Hierusalem et aedificabo
eos sicut a principio
240 33 8 et emundabo illos ab omni iniquitate sua in qua peccaverunt mihi et propitius
ero cunctis iniquitatibus eorum in quibus deliquerunt mihi et spreverunt me
240 33 9 et erit mihi in nomen et in gaudium et in laudem et in exultationem cunctis
gentibus terrae quae audierint omnia bona quae ego facturus sum eis et pavebunt et turbabuntur in
universis bonis et in omni pace quam ego faciam ei
240 33 10 haec dicit Dominus adhuc audietur in loco isto quem vos dicitis esse desertum
eo quod non sit homo et iumentum in civitatibus Iuda et foris Hierusalem quae desolatae sunt
absque homine et absque habitatore et absque pecore
240 33 11 vox gaudii et vox laetitiae vox sponsi et vox sponsae vox dicentium

confitemini Domino exercituum quoniam bonus Dominus quoniam in aeternum misericordia eius et portantium vota in domum Domini reducam enim conversionem terrae sicut a principio dicit Dominus

- 24O 33 12 haec dicit Dominus exercituum adhuc erit in loco isto deserto absque homine et absque iumento et in cunctis civitatibus eius habitaculum pastorum accubantium gregum
- 24O 33 13 in civitatibus montuosis et in civitatibus campestribus et in civitatibus quae ad austrum sunt et in terra Benjamin et in circuitu Hierusalem et in civitatibus Iuda adhuc transibunt greges ad manum numerantis ait Dominus
- 24O 33 14 ecce dies veniunt dicit Dominus et suscitabo verbum bonum quod locutus sum ad domum Israhel et ad domum Iuda
- 24O 33 15 in diebus illis et in tempore illo germinare faciam David germen iustitiae et faciet iudicium et iustitiam in terra
- 24O 33 16 in diebus illis salvabitur Iuda et Hierusalem habitabit confidenter et hoc est quod vocabit eam Dominus iustus noster
- 24O 33 17 quia haec dicit Dominus non interibit de David vir qui sedeat super thronum domus Israhel
- 24O 33 18 et de sacerdotibus et Levitis non interibit vir a facie mea qui offerat holocaustomata et incendat sacrificium et caedat victimas cunctis diebus
- 24O 33 19 et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens
- 24O 33 20 haec dicit Dominus si irritum fieri potest pactum meum cum die et pactum meum cum nocte ut non sit dies et nox in tempore suo
- 24O 33 21 et pactum meum irritum esse poterit cum David servo meo ut non sit ex eo filius qui regnet in throno eius et Levitae et sacerdotes ministri mei
- 24O 33 22 sicuti numerari non possunt stellae caeli et metiri harena maris sic multiplicabo semen David servi mei et Levitas ministros meos
- 24O 33 23 et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens
- 24O 33 24 numquid non vidisti quid populus hic locutus sit dicens duae cognationes quas elegerat Dominus abiectae sunt et populum meum despexerunt eo quod non sit ultra gens coram eis
- 24O 33 25 haec dicit Dominus si pactum meum inter diem et noctem et leges caelo et terrae non posui
- 24O 33 26 equidem et semen Iacob et David servi mei proiciam ut non adsumam de semine eius principes seminis Abraham et Isaac et Iacob reducam enim conversionem eorum et miserebor eis
- 24O 34 1 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino quando Nabuchodonosor rex Babylonis et omnis exercitus eius universaque regna terrae quae erant sub potestate manus eius et omnes populi bellabant contra Hierusalem et contra omnes urbes eius dicens
- 24O 34 2 haec dicit Dominus Deus Israhel vade et loquere ad Sedeciam regem Iuda et dices ad eum haec dicit Dominus ecce ego tradam civitatem hanc in manu regis Babylonis et succendet eam igni
- 24O 34 3 et tu non effugies de manu eius sed comprehensione capieris et in manu eius traderis et oculi tui oculos regis Babylonis videbunt et os eius cum ore tuo loquetur et Babylonem introibis
- 24O 34 4 attamen audi verbum Domini Sedecia rex Iuda haec dicit Dominus ad te non morieris in gladio
- 24O 34 5 sed in pace morieris et secundum combustiones patrum tuorum regum priorum qui fuerunt ante te sic comburent te et vae domine plangent te quia verbum ego locutus sum dicit Dominus
- 24O 34 6 et locutus est Hieremias propheta ad Sedeciam regem Iuda universa verba haec in Hierusalem
- 24O 34 7 et exercitus regis Babylonis pugnabat contra Hierusalem et contra omnes civitates Iuda quae reliquae erant contra Lachis et contra Azeca haec enim supererant de civitatibus

Iuda urbes munitae

24O 34 8 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino postquam percussit rex Sedecias foedus cum omni populo in Hierusalem praedicans

24O 34 9 ut dimitteret unusquisque servum suum et unusquisque ancillam suam hebraeum et hebraeam liberos et nequaquam dominarentur eis id est in Iudaeo et fratre suo

24O 34 10 audierunt ergo omnes principes et universus populus qui inierant pactum ut dimitteret unusquisque servum suum et unusquisque ancillam suam liberos et ultra non dominarentur in eis audierunt igitur et dimiserunt

24O 34 11 et conversi sunt deinceps et retraxerunt servos et ancillas suas quos dimiserant liberos et subiugaverunt in famulos et in famulas

24O 34 12 et factum est verbum Domini ad Hieremiam a Domino dicens

24O 34 13 haec dicit Dominus Deus Israhel ego percussi foedus cum patribus vestris in die qua eduxi eos de terra Aegypti de domo servitutis dicens

24O 34 14 cum completi fuerint septem anni dimittat unusquisque fratrem suum hebraeum qui venditus est ei et serviet tibi sex annis et dimittes eum a te liberum et non audierunt patres vestri me nec inclinaverunt aurem suam

24O 34 15 et conversi estis vos hodie et fecistis quod rectum est in oculis meis ut praedicaretis libertatem unusquisque ad amicum suum et inistis pactum in conspectu meo in domo in qua invocatum est nomen meum super eam

24O 34 16 et reversi estis et commaculastis nomen meum et reduxistis unusquisque servum suum et unusquisque ancillam suam quos dimiseratis ut essent liberi et suae potestatis et subiugastis eos ut sint vobis servi et ancillae

24O 34 17 propterea haec dicit Dominus vos non audistis me ut praedicaretis libertatem unusquisque fratri suo et unusquisque amico suo ecce ego praedico libertatem ait Dominus ad gladium et pestem et famem et dabo vos in commotionem cunctis regnis terrae

24O 34 18 et dabo viros qui praevaricantur foedus meum et non observaverunt verba foederis quibus adsensi sunt in conspectu meo vitulum quem ceciderunt in duas partes et transierunt inter divisiones eius

24O 34 19 principes Iuda et principes Hierusalem eunuchi et sacerdotes et omnis populus terrae qui transierunt inter divisiones vituli

24O 34 20 et dabo eos in manu inimicorum suorum et in manu quaerentium animam eorum et erit morticinum eorum in escam volucribus caeli et bestiis terrae

24O 34 21 et Sedeciam regem Iuda et principes eius dabo in manu inimicorum suorum et in manu quaerentium animam eorum et in manu exercituum regis Babylonis qui recesserunt a vobis

24O 34 22 ecce ego praecipio dicit Dominus et reducam eos in civitatem hanc et proeliabuntur adversum eam et capient eam et incendunt igni et civitates Iuda dabo in solitudinem eo quod non sit habitator

24O 35 1 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino in diebus Ioachim filii Iosiae regis Iuda dicens

24O 35 2 vade ad domum Rechabitarum et loquere eis et introduces eos in domum Domini in unam exedram thesaurorum et dabis eis bibere vinum

24O 35 3 et adsumpsi Iezoniam filium Hieremiae filii Absaniae et fratres eius et omnes filios eius et universam domum Rechabitarum

24O 35 4 et introduxi eos in domum Domini ad gazofilacium filiorum Anan filii Hiegedeliae hominis Dei quod erat iuxta gazofilacium principum super thesaurum Maasiae filii Sellum qui erat custos vestibuli

24O 35 5 et posui coram filiis domus Rechabitarum scyphos plenos vino et calices et dixi ad eos bibite vinum

24O 35 6 qui responderunt non bibemus vinum quia Ionadab filius Rechab pater noster praecepit nobis dicens non bibetis vinum vos et filii vestri usque in sempiternum

24O 35 7 et domum non aedificabitis et sementem non seretis et vineas non plantabitis nec habebitis sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris ut vivatis diebus multis super

faciem terrae in qua vos peregrinamini

24O 35 8 oboedivimus ergo voci Ionadab filii Rechab patris nostri in omnibus quae praecepit nobis ita ut non biberemus vinum cunctis diebus nostris nos et mulieres nostrae filii et filiae nostrae

24O 35 9 et non aedificaremus domos ad habitandum et vineam et agrum et sementem non habuimus

24O 35 10 sed habitavimus in tabernaculis et oboedientes fecimus iuxta omnia quae praecepit nobis Ionadab pater noster

24O 35 11 cum autem ascendisset Nabuchodonosor rex Babylonis ad terram nostram diximus venite et ingrediamur Hierusalem a facie exercitus Chaldeorum et a facie exercitus Syriae et mansimus in Hierusalem

24O 35 12 et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens

24O 35 13 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel vade et dic viris Iuda et habitatoribus Hierusalem numquid non recipietis disciplinam ut oboediatis verbis meis dicit Dominus

24O 35 14 praevaluerunt sermones Ionadab filii Rechab quos praecepit filiis suis ut non biberent vinum et non biberunt usque ad diem hanc quia oboedierunt praecepto patris sui ego autem locutus sum ad vos de mane consurgens et loquens et non oboedistis mihi

24O 35 15 misique ad vos omnes servos meos prophetas consurgens diluculo mittensque et dicens convertimini unusquisque a via sua pessima et bona facite studia vestra et nolite sequi deos alienos neque colatis eos et habitabitis in terra quam dedi vobis et patribus vestris et non inclinastis aurem vestram neque audistis me

24O 35 16 firmaverunt igitur filii Ionadab filii Rechab praeceptum patris sui quod praeceperat eis populus autem iste non oboedivit mihi

24O 35 17 idcirco haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego adduco super Iudam et super omnes habitatores Hierusalem universam adflictionem quam locutus sum adversum eos eo quod locutus sum ad illos et non audierunt vocavi illos et non responderunt mihi

24O 35 18 domui autem Rechabitarum dixit Hieremias haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel pro eo quod oboedistis praecepto Ionadab patris vestri et custodistis omnia mandata eius et fecistis universa quae praecepit vobis

24O 35 19 propterea haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel non deficiet vir de stirpe Ionadab filii Rechab stans in conspectu meo cunctis diebus

24O 36 1 et factum est in anno quarto Ioachim filii Iosiae regis Iuda factum est verbum hoc ad Hieremiam a Domino dicens

24O 36 2 tolle volumen libri et scribes in eo omnia verba quae locutus sum tibi adversum Israhel et Iudam et adversum omnes gentes a die qua locutus sum ad te ex diebus Iosiae usque ad diem hanc

24O 36 3 si forte audiente domo Iuda universa mala quae ego cogito facere eis revertatur unusquisque a via sua pessima et propitius ero iniquitati et peccato eorum

24O 36 4 vocavit ergo Hieremias Baruch filium Neriae et scripsit Baruch ex ore Hieremiae omnes sermones Domini quos locutus est ad eum in volumine libri

24O 36 5 et praecepit Hieremias Baruch dicens ego clausus sum nec valeo ingredi domum Domini

24O 36 6 ingredere ergo tu et lege de volumine in quo scripsisti ex ore meo verba Domini audiente populo in domo Domini in die ieiunii insuper et audiente universo Iuda qui veniunt de civitatibus suis leges eis

24O 36 7 si forte cadat oratio eorum in conspectu Domini et revertatur unusquisque a via sua pessima quoniam magnus furor et indignatio quam locutus est Dominus adversum populum hunc

24O 36 8 et fecit Baruch filius Neriae iuxta omnia quae praeceperat ei Hieremias propheta legens ex volumine sermones Domini in domo Domini

24O 36 9 factum est autem in anno quinto Ioachim filii Iosiae regis Iuda in mense nono

praedicaverunt ieiunium in conspectu Domini omni populo in Hierusalem et universae multitudini quae confluxerat de civitatibus Iuda in Hierusalem

24O 36 10 legitque Baruch ex volumine sermones Hieremiae in domo Domini in gazofilacio Gamariae filii Saphan scribae in vestibulo superiori in introitu portae novae domus Domini audiente omni populo

24O 36 11 cumque audisset Micheas filius Gamariae filii Saphan omnes sermones Domini ex libro

24O 36 12 descendit in domum regis ad gazofilacium scribae et ecce ibi omnes principes sedebant Elisama scriba et Dalaias filius Semeiae et Elnathan filius Achobor et Gamarias filius Saphan et Sedecias filius Ananiae et universi principes

24O 36 13 et nuntiavit eis Micheas omnia verba quae audivit legente Baruch ex volumine in auribus populi

24O 36 14 miserunt itaque omnes principes ad Baruch Iudi filium Nathaniae filii Selemiae filii Chusi dicentes volumen ex quo legisti audiente populo sume in manu tua et veni tulit ergo Baruch filius Neriae volumen in manu sua et venit ad eos

24O 36 15 et dixerunt ad eum sede et lege haec in auribus nostris et legit Baruch in auribus eorum

24O 36 16 igitur cum audissent omnia verba obstipuerunt unusquisque ad proximum suum et dixerunt ad Baruch nuntiare debemus regi omnes sermones istos

24O 36 17 et interrogaverunt eum dicentes indica nobis quomodo scripsisti omnes sermones istos ex ore eius

24O 36 18 dixit autem eis Baruch ex ore suo loquebatur quasi legens ad me omnes sermones istos et ego scribebam in volumine atramento

24O 36 19 et dixerunt principes ad Baruch vade et abscondere tu et Hieremias et nemo sciat ubi sitis

24O 36 20 et ingressi sunt ad regem in atrium porro volumen commendaverunt in gazofilacio Elisamae scribae et nuntiaverunt audiente rege omnes sermones

24O 36 21 misitque rex Iudi ut sumeret volumen qui tollens illud de gazofilacio Elisamae scribae legit audiente rege et universis principibus qui stabant circa regem

24O 36 22 rex autem sedebat in domo hiemali in mense nono et posita erat arula coram eo plena prunis

24O 36 23 cumque legisset Iudi tres pagellas vel quattuor scidit illud scalpello scribae et proiecit in igne qui erat super arulam donec consumeretur omne volumen igni qui erat in arula

24O 36 24 et non timuerunt neque sciderunt vestimenta sua rex et omnes servi eius qui audierunt universos sermones istos

24O 36 25 verumtamen Elnathan et Dalaias et Gamarias contradixerunt regi ne combureret librum et non audivit eos

24O 36 26 et praecepit rex Hieremahel filio Ammelech et Saraiae filio Ezrihel et Selemiae filio Abdehel ut comprehenderent Baruch scribam et Hieremiam prophetam abscondit autem eos Dominus

24O 36 27 et factum est verbum Domini ad Hieremiam postquam combuserat rex volumen et sermones quos scripserat Baruch ex ore Hieremiae dicens

24O 36 28 rursum tolle volumen aliud et scribe in eo omnes sermones priores qui erant in volumine primo quod combusit Ioachim rex Iuda

24O 36 29 et ad Ioachim regem Iuda dices haec dicit Dominus tu combusisti volumen illud dicens quare scripsisti in eo adnuntians festinus veniet rex Babylonis et vastabit terram hanc et cessare faciet ex illa hominem et iumentum

24O 36 30 propterea haec dicit Dominus contra Ioachim regem Iuda non erit ex eo qui sedeat super solium David et cadaver eius proicietur ad aestum per diem et ad gelu per noctem

24O 36 31 et visitabo contra eum et contra semen eius et contra servos eius iniquitates suas et adducam super eos et super habitatores Hierusalem et super viros Iuda omne malum quod locutus sum ad eos et non audierunt

240 36 32 Hieremias autem tulit volumen aliud et dedit illud Baruch filio Neriae scribae qui scripsit in eo ex ore Hieremiae omnes sermones libri quem combuserat Ioachim rex Iuda igni et insuper additi sunt sermones multo plures quam ante fuerant

240 37 1 et regnavit rex Sedecias filius Iosiae pro Iechonia filio Ioachim quem constituit regem Nabuchodonosor rex Babylonis in terra Iuda

240 37 2 et non oboedivit ipse et servi eius et populus terrae verbis Domini quae locutus est in manu Hieremiae prophetae

240 37 3 et misit rex Sedecias Iuchal filium Selemiae et Sophoniam filium Maasiae sacerdotem ad Hieremiam prophetam dicens ora pro nobis Dominum Deum nostrum

240 37 4 Hieremias autem libere ambulabat in medio populi non enim miserant eum in custodiam carceris igitur exercitus Pharaonis egressus est Aegyptum et audientes Chaldei qui obsidebant Hierusalem huiusmodi nuntium recesserunt ab Hierusalem

240 37 5 et factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam dicens

240 37 6 haec dicit Dominus Deus Israhel sic dicetis regi Iuda qui misit vos ad me ad interrogandum ecce exercitus Pharaonis qui egressus est vobis in auxilium revertetur in terram suam in Aegyptum

240 37 7 et redient Chaldei et bellabunt contra civitatem hanc et capient eam et incendunt igni

240 37 8 haec dicit Dominus nolite decipere animas vestras dicentes euntes abibunt et recedent a nobis Chaldei quia non abibunt

240 37 9 sed et si percusseritis omnem exercitum Chaldaeorum qui proeliantur adversum vos et derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati singuli de tentorio suo consurgent et incendunt civitatem hanc igni

240 37 10 ergo cum recessisset exercitus Chaldaeorum ab Hierusalem propter exercitum Pharaonis

240 37 11 egressus est Hieremias de Hierusalem ut iret in terram Benjamin et divideret ibi possessionem in conspectu civium

240 37 12 cumque pervenisset ad portam Benjamin erat ibi custos portae per vices nomine Hierias filius Selemiae filii Ananiae et adprehendit Hieremiam prophetam dicens ad Chaldeos profugis

240 37 13 et respondit Hieremias falsum est non fugio ad Chaldeos et non audivit eum sed comprehendit Hierias Hieremiam et adduxit eum ad principes

240 37 14 quam ob rem irati principes contra Hieremiam caesum eum miserunt in carcerem qui erat in domo Ionathan scribae ipse enim praepositus erat super carcerem

240 37 15 itaque ingressus est Hieremias in domum laci et in ergastula et sedit ibi Hieremias diebus multis

240 37 16 mittens autem rex Sedecias tulit eum et interrogavit in domo sua abscondite et dixit putasne est sermo a Domino et dixit Hieremias est et ait in manu regis Babylonis traderis

240 37 17 et dixit Hieremias ad regem Sedeciam quid peccavi tibi et servis tuis et populo tuo quia misisti me in domum carceris

240 37 18 ubi sunt prophetae vestri qui prophetabant vobis et dicebant non veniet rex Babylonis super vos et super terram hanc

240 37 19 nunc ergo audi obsecro domine mi rex valeat deprecatio mea in conspectu tuo et ne me remittas in domum Ionathan scribae ne moriar ibi

240 37 20 praecepit ergo rex Sedecias ut traderetur Hieremias in vestibulo carceris et daretur ei torta panis cotidie excepto pulmento donec consumerentur omnes panes de civitate et mansit Hieremias in vestibulo carceris

240 38 1 audivit autem Saphatias filius Matthan et Gedelias filius Phassur et Iuchal filius Selemiae et Phassur filius Melchiae sermones quos Hieremias loquebatur ad omnem populum dicens

240 38 2 haec dicit Dominus quicumque manserit in civitate hac morietur gladio et fame et peste qui autem profugerit ad Chaldeos vivet et erit anima eius sospes et vivens

240 38 3 haec dicit Dominus tradenda tradetur civitas haec in manu exercitus regis
Babylonis et capiet eam

240 38 4 et dixerunt principes regi rogamus ut occidatur homo iste de industria enim
dissolvit manus virorum bellantium qui remanserunt in civitate hac et manus universi populi
loquens ad eos iuxta verba haec siquidem homo hic non quaerit pacem populi huius sed malum

240 38 5 et dixit rex Sedecias ecce ipse in manibus vestris est nec enim fas est regem
vobis quicquam negare

240 38 6 tulerunt ergo Hieremiam et proiecerunt eum in lacu Melchiae filii Ammelech
qui erat in vestibulo carceris et submiserunt Hieremiam in funibus et in lacum non erat aqua sed
lutum descendit itaque Hieremias in caenum

240 38 7 audivit autem Abdemelech Aethiops vir eunuchus qui erat in domo regis quod
misissent Hieremiam in lacum porro rex sedebat in porta Benjamin

240 38 8 et egressus est Abdemelech de domo regis et locutus est ad regem dicens

240 38 9 domine mi rex malefecerunt viri isti omnia quaecumque perpetrarunt contra
Hieremiam prophetam mittentes eum in lacum ut moriatur ibi fame non sunt enim panes ultra in
civitate

240 38 10 praecepit itaque rex Abdemelech Aethiopi dicens tolle tecum hinc triginta
viros et leva Hieremiam prophetam de lacu antequam moriatur

240 38 11 adsumptis ergo Abdemelech secum viris ingressus est domum regis quae erat
sub cellario et tulit inde veteres pannos et antiqua quae computruerant et submitit ea ad Hieremiam
in lacum per funiculos

240 38 12 dixitque Abdemelech Aethiops ad Hieremiam pone veteres pannos et haec
scissa et putrida sub cubitu manuum tuarum et subter funes fecit ergo Hieremias sic

240 38 13 et extraxerunt Hieremiam funibus et eduxerunt eum de lacu mansit autem
Hieremias in vestibulo carceris

240 38 14 et misit rex Sedecias et tulit ad se Hieremiam prophetam ad ostium tertium
quod erat in domo Domini et dixit rex ad Hieremiam interrogo ego te sermonem ne abscondas a me
aliquid

240 38 15 dixit autem Hieremias ad Sedeciam si adnuntiavero tibi numquid non
interficiet me et si consilium tibi dedero non me audies

240 38 16 iuravit ergo rex Sedecias Hieremiae clam dicens vivit Dominus qui fecit nobis
animam hanc si occidero te et si tradidero te in manu virorum istorum qui quaerunt animam tuam

240 38 17 et dixit Hieremias ad Sedeciam haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel
si profectus exieris ad principes regis Babylonis vivet anima tua et civitas haec non succendetur igni
et salvus eris tu et domus tua

240 38 18 si autem non exieris ad principes regis Babylonis tradetur civitas haec in
manu Chaldeorum et succendent eam igni et tu non effugies de manu eorum

240 38 19 et dixit rex Sedecias ad Hieremiam sollicitus sum propter Iudaeos qui
transfugerunt ad Chaldeos ne forte tradar in manus eorum et inludant mihi

240 38 20 respondit autem Hieremias non te tradent audi quaeso vocem Domini quam
ego loquor ad te et bene tibi erit et vivet anima tua

240 38 21 quod si nolueris egredi iste est sermo quem ostendit mihi Dominus

240 38 22 ecce omnes mulieres quae remanserunt in domo regis Iuda educuntur ad
principes regis Babylonis et ipsae dicent seduxerunt te et praevaluerunt adversum te viri pacifici tui
demerserunt in caeno et lubrico pedes tuos et recesserunt a te

240 38 23 et omnes uxores tuae et filii tui educuntur ad Chaldeos et non effugies manus
eorum sed in manu regis Babylonis capieris et civitatem hanc comburet igni

240 38 24 dixit ergo Sedecias ad Hieremiam nullus sciat verba haec et non morieris

240 38 25 si autem audierint principes quia locutus sum tecum et venerint ad te et
dixerint tibi indica nobis quid locutus sis cum rege ne celes nos et non te interficiemus et quid
locutus est tecum rex

240 38 26 dices ad eos prostravi ego preces meas coram rege ne me reduci iuberet in

domum Ionathan et ibi moreretur

24O 38 27 venerunt ergo omnes principes ad Hieremiam et interrogaverunt eum et locutus est eis iuxta omnia verba quae praeceperat ei rex et cessaverunt ab eo nihil enim fuerat auditum

24O 38 28 mansit vero Hieremias in vestibulo carceris usque ad diem quo capta est Hierusalem et factum est ut caperetur Hierusalem

24O 39 1 anno nono Sedeciae regis Iuda mense decimo venit Nabuchodonosor rex Babylonis et omnis exercitus eius ad Hierusalem et obsidebant eam

24O 39 2 undecimo autem anno Sedeciae mense quarto quinta mensis aperta est civitas

24O 39 3 et ingressi sunt omnes principes regis Babylonis et sederunt in porta media Neregel Sereser Semegar Nabu Sarsachim Rabsares Neregel Sereser Rebmag et omnes reliqui principes regis Babylonis

24O 39 4 cumque vidisset eos Sedecias rex Iuda et omnes viri bellatores fugerunt et egressi sunt nocte de civitate per viam horti regis et per portam quae erat inter duos muros et egressi sunt ad viam deserti

24O 39 5 persecutus est autem eos exercitus Chaldeorum et comprehenderunt Sedeciam in campo solitudinis hiericuntinae et captum adduxerunt ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Reblatha quae est in terra Emath et locutus est ad eum iudicia

24O 39 6 et occidit rex Babylonis filios Sedeciae in Reblatha in oculis eius et omnes nobiles Iuda occidit rex Babylonis

24O 39 7 oculos quoque Sedeciae eruit et vinxit eum conpedibus ut duceretur in Babylonem

24O 39 8 domum quoque regis et domum vulgi succenderunt Chaldei igni et murum Hierusalem subverterunt

24O 39 9 et reliquias populi quae remanserunt in civitate et perfugas qui transfugerant ad eum et superfluos vulgi qui remanserant transtulit Nabuzardan magister militum in Babylonem

24O 39 10 et de plebe pauperum qui nihil penitus habebant dimisit Nabuzardan magister militum in terra Iuda et dedit eis vineas et cisternas in die illa

24O 39 11 praeceperat autem Nabuchodonosor rex Babylonis de Hieremia Nabuzardan magistro militiae dicens

24O 39 12 tolle illum et pone super eum oculos tuos nihilque ei mali facias sed ut voluerit sic facies ei

24O 39 13 misit ergo Nabuzardan princeps militiae et Nabu et Sesban et Rabsares et Neregel et Sereser et Rebmag et omnes optimates regis Babylonis

24O 39 14 miserunt et tulerunt Hieremiam de vestibulo carceris et tradiderunt eum Godoliae filio Ahicam filii Saphan ut intraret domum et habitaret in populo

24O 39 15 ad Hieremiam autem factus fuerat sermo Domini cum clausus esset in vestibulo carceris dicens

24O 39 16 vade et dic Abdemelech Aethiopi dicens haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego inducam sermones meos super civitatem hanc in malum et non in bonum et erunt in conspectu tuo in die illa

24O 39 17 et liberabo te in die illa ait Dominus et non traderis in manus virorum quos tu formidas

24O 39 18 sed eruens liberabo te et gladio non cades sed erit tibi anima tua in salutem quia in me habuisti fiduciam ait Dominus

24O 40 1 sermo qui factus est ad Hieremiam a Domino postquam dimissus est a Nabuzardan magistro militiae de Rama quando tulit eum vinctum catenis in medio omnium qui migrabant de Hierusalem et Iuda et ducebantur in Babylonem

24O 40 2 tollens ergo princeps militiae Hieremiam dixit ad eum Dominus Deus tuus locutus est malum hoc super locum istum

24O 40 3 et adduxit et fecit Dominus sicut locutus est quia peccastis Domino et non audistis vocem eius et factus est vobis sermo hic

24O 40 4 nunc ergo ecce solvi te hodie de catenis quae sunt in manibus tuis si placet tibi ut venias mecum in Babylonem veni et ponam oculos meos super te si autem displicet tibi venire mecum in Babylonem reside ecce omnis terra in conspectu tuo quod elegeris et quo placuerit tibi ut vadas illuc perge

24O 40 5 et mecum noli venire sed habita apud Godoliam filium Ahicam filii Saphan quem praeposuit rex Babylonis civitatibus Iudaeae habita ergo cum eo in medio populi vel quocumque placuerit tibi ut vadas vade dedit quoque ei magister militiae cibaria et munuscula et dimisit eum

24O 40 6 venit autem Hieremias ad Godoliam filium Ahicam in Masphat et habitavit cum eo in medio populi qui relictus fuerat in terra

24O 40 7 cum ergo audissent omnes principes exercitus qui dispersi fuerant per regiones ipsi et socii eorum quod praefecisset rex Babylonis Godoliam filium Ahicam terrae et quod commendasset ei viros et mulieres et parvulos et de pauperibus terrae qui non fuerant translati in Babylonem

24O 40 8 venerunt ad Godoliam in Masphat et Ismahel filius Nathaniae et Iohanen et Ionathan filii Caree et Sareas filius Thenoemeth et filii Offi qui erat de Nethophathi et Iezonias filius Maachathi ipsi et viri eorum

24O 40 9 et iuravit eis Godolias filius Ahicam filii Saphan et comitibus eorum dicens nolite timere servire Chaldeis habitate in terra et servite regi Babylonis et bene erit vobis

24O 40 10 ecce ego habito in Masphat ut respondeam praecepto Chaldeorum qui mittuntur ad nos vos autem colligite vindemiam et messem et oleum et condite in vasis vestris et manete in urbibus vestris quas tenetis

24O 40 11 sed et omnes Iudaei qui erant in Moab et in filiis Ammon et in Idumea et in universis regionibus audito quod dedisset rex Babylonis reliquias in Iudaeam et quod praeposuisset super eos Godoliam filium Ahicam filii Saphan

24O 40 12 reversi sunt inquam omnes Iudaei de universis locis ad quae profugerant et venerunt in terram Iuda ad Godoliam in Masphat et collegerunt vinum et messem multam nimis

24O 40 13 Iohanen autem filius Caree et omnes principes exercitus qui dispersi erant in regionibus venerunt ad Godoliam in Masphat

24O 40 14 et dixerunt ei scito quia Baalis rex filiorum Ammon misit Ismahel filium Nathaniae percutere animam tuam et non credidit eis Godolias filius Ahicam

24O 40 15 Iohanen vero filius Caree dixit ad Godoliam seorsum in Masphat loquens ibo et percutiam Ismahel filium Nathaniae nullo sciente ne interficiat animam tuam et dissipentur omnes Iudaei qui congregati sunt ad te et peribunt reliquiae Iuda

24O 40 16 et ait Godolias filius Ahicam ad Iohanen filium Caree noli facere verbum hoc falsum enim tu loqueris de Ismahel

24O 41 1 et factum est in mense septimo venit Ismahel filius Nathaniae filii Elisama de semine regali et optimates regis et decem viri cum eo ad Godoliam filium Ahicam in Masphat et comederunt ibi panes simul in Masphat

24O 41 2 surrexit autem Ismahel filius Nathaniae et decem viri qui erant cum eo et percusserunt Godoliam filium Ahicam filii Saphan gladio et interfecerunt eum quem praefecerat rex Babylonis terrae

24O 41 3 omnes quoque Iudaeos qui erant cum Godolia in Masphat et Chaldeos qui repperunt ibi et viros bellatores percussit Ismahel

24O 41 4 secundo autem die postquam occiderat Godoliam nullo adhuc sciente

24O 41 5 venerunt viri de Sychem et de Silo et de Samaria octoginta viri rasi barbam et scissis vestibus et squalentes munera et tus habebant in manu ut offerrent in domo Domini

24O 41 6 egressus ergo Ismahel filius Nathaniae in occursum eorum de Masphat incedens et plorans ibat cum autem occurrisset eis dixit ad eos venite ad Godoliam filium Ahicam

24O 41 7 qui cum venissent ad medium civitatis interfecit eos Ismahel filius Nathaniae circa medium lacu ipse et viri qui erant cum eo

24O 41 8 decem autem viri repperunt inter eos qui dixerunt ad Ismahel noli occidere

nos quia habemus thesauros in agro frumenti et hordei et olei et mellis et cessavit et non interfecit eos cum fratribus suis

240 41 9 lacus autem in quem proiecerat Ismahel omnia cadavera virorum quos percussit propter Godoliam ipse est quem fecit rex Asa propter Baasa regem Israhel ipsum replevit Ismahel filius Nathaniae occisis

240 41 10 et captivas duxit Ismahel omnes reliquias populi qui erant in Masphat filias regis et universum populum qui remanserat in Masphat quos commendarat Nabuzardan princeps militiae Godoliae filio Ahicam et cepit eos Ismahel filius Nathaniae et abiit ut transiret ad filios Ammon

240 41 11 audivit autem Iohanan filius Caree et omnes principes bellatorum qui erant cum eo omne malum quod fecerat Ismahel filius Nathaniae

240 41 12 et adsumptis universis viris profecti sunt ut bellarent adversum Ismahel filium Nathaniae et invenerunt eum ad aquas Multas quae sunt in Gabaon

240 41 13 cumque vidisset omnis populus qui erat cum Ismahel Iohanan filium Caree et universos principes bellatorum qui erant cum eo laetati sunt

240 41 14 et reversus est omnis populus quem ceperat Ismahel in Masphat reversusque abiit ad Iohanan filium Caree

240 41 15 Ismahel autem filius Nathaniae fugit cum octo viris a facie Iohanan et abiit ad filios Ammon

240 41 16 tulit ergo Iohanan filius Caree et omnes principes bellatorum qui erant cum eo universas reliquias vulgi quas reduserat ab Ismahel filio Nathaniae de Masphat postquam percussit Godoliam filium Ahicam fortes viros ad proelium et mulieres et pueros et eunuchos quos reduserat de Gabaon

240 41 17 et abierunt et sederunt peregrinantes in Chamaam quae est iuxta Bethleem ut pergerent et introirent Aegyptum

240 41 18 a facie Chaldeorum timebant enim eos quia percusserat Ismahel filius Nathaniae Godoliam filium Ahicam quem praeposuerat rex Babylonis in terra Iuda

240 42 1 et accesserunt omnes principes bellatorum et Iohanan filius Caree et Iezonias filius Osaiae et reliquum vulgus a parvo usque ad magnum

240 42 2 dixeruntque ad Hieremiam prophetam cadat oratio nostra in conspectu tuo et ora pro nobis ad Dominum Deum tuum pro universis reliquiis istis quia derelicti sumus pauci de pluribus sicut oculi tui nos intuentur

240 42 3 et adnuntiet nobis Dominus Deus tuus viam per quam pergamus et verbum quod faciamus

240 42 4 dixit autem ad eos Hieremias propheta audivi ecce ego oro ad Dominum Deum vestrum secundum verba vestra omne verbum quodcumque responderit mihi indicabo vobis nec celabo vos quicquam

240 42 5 et illi dixerunt ad Hieremiam sit Dominus inter nos testis veritatis et fidei si non iuxta omne verbum in quo miserit te Dominus Deus tuus ad nos sic faciemus

240 42 6 sive bonum est sive malum voci Domini Dei nostri ad quem mittimus te oboediemus ut bene sit nobis cum audierimus vocem Domini Dei nostri

240 42 7 cum autem completi essent decem dies factum est verbum Domini ad Hieremiam

240 42 8 vocavitque Iohanan filium Caree et omnes principes bellatorum qui erant cum eo et universum populum a minimo usque ad magnum

240 42 9 et dixit ad eos haec dicit Dominus Deus Israhel ad quem misistis me ut prosternerem preces vestras in conspectu eius

240 42 10 si quiescentes manseritis in terra hac aedificabo vos et non destruam plantabo et non evellam iam enim placatus sum super malo quod feci vobis

240 42 11 nolite timere a facie regis Babylonis quem vos pavidi formidatis nolite eum metuere dicit Dominus quia vobiscum sum ego ut salvos faciam vos et eruam de manu eius

240 42 12 et dabo vobis misericordiam et miserebor vestri et habitare vos faciam in terra

vestra

24O 42 13 si autem dixeritis vos non habitabimus in terra ista nec audiemus vocem Domini Dei nostri

24O 42 14 dicentes nequaquam sed ad terram Aegypti pergemus ubi non videbimus bellum et clangorem tubae non audiemus et famem non sustinebimus et ibi habitabimus

24O 42 15 propter hoc nunc audite verbum Domini reliquiae Iuda haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel si posueritis faciem vestram ut ingrediamini Aegyptum et intraveritis ut ibi habitetis

24O 42 16 gladium quem vos formidatis ibi comprehendet vos in terra Aegypti et fames pro qua estis solliciti adherebit vobis in Aegypto et ibi moriemini

24O 42 17 omnesque viri qui posuerint faciem suam ut ingrediantur Aegyptum et habitent ibi morientur gladio et fame et peste nullus de eis remanebit nec effugient a facie mali quod ego adferam super eos

24O 42 18 quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel sicut conflatus est furor meus et indignatio mea super habitatores Hierusalem sic conflabitur indignatio mea super vos cum ingressi fueritis Aegyptum et eritis in iusiurandum et in stuporem et in maledictum et in obprobrium et nequaquam ultra videbitis locum istum

24O 42 19 verbum Domini super vos reliquiae Iuda nolite intrare Aegyptum scientes scietis quia obtestatus sum vobis hodie

24O 42 20 quia decepistis animas vestras vos enim misistis me ad Dominum Deum nostrum dicentes ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum et iuxta omnia quaecumque dixerit tibi Dominus Deus noster sic adnuntia nobis et faciemus

24O 42 21 et adnuntiavi vobis hodie et non audistis vocem Domini Dei vestri super universis pro quibus misit me ad vos

24O 42 22 nunc ergo scientes scietis quia gladio et fame et peste moriemini in loco ad quem voluistis intrare ut habitaretis ibi

24O 43 1 factum est autem cum conplesset Hieremias loquens ad populum universos sermones Domini Dei eorum pro quibus miserat eum Dominus Deus eorum ad illos omnia verba haec

24O 43 2 dixit Azarias filius Osaiae et Iohanen filius Caree et omnes viri superbi dicentes ad Hieremiam mendacium tu loqueris non misit te Dominus Deus noster dicens ne ingrediamini Aegyptum ut habitetis illuc

24O 43 3 sed Baruch filius Neriae incitat te adversum nos ut tradat nos in manibus Chaldeorum ut interficiat nos et transduci faciat in Babylonem

24O 43 4 et non audivit Iohanen filius Caree et omnes principes bellatorum et universus populus vocem Domini ut maneret in terra Iuda

24O 43 5 sed tollens Iohanen filius Caree et universi principes bellatorum universos reliquiarum Iuda qui reversi fuerant de cunctis gentibus ad quas fuerant ante dispersi ut habitarent in terra Iuda

24O 43 6 viros et mulieres et parvulos et filias regis et omnem animam quam reliquerat Nabuzardan princeps militiae cum Godolia filio Ahicam filii Saphan et Hieremiam prophetam et Baruch filium Neriae

24O 43 7 et ingressi sunt terram Aegypti quia non oboedierunt voci Domini et venerunt usque ad Tafnas

24O 43 8 et factus est sermo Domini ad Hieremiam in Tafnis dicens

24O 43 9 sume in manu tua lapides grandes et absconde eos in crypta quae est sub muro latericio in porta domus Pharaonis in Tafnis cernentibus viris iudaeis

24O 43 10 et dices ad eos haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego mittam et adsumam Nabuchodonosor regem Babylonis servum meum et ponam thronum eius super lapides istos quos abscondi et statuet solium suum super eos

24O 43 11 veniensque percutiet terram Aegypti quos in morte in morte et quos in captivitate in captivitate et quos in gladio in gladio

240 43 12 et succendet ignem in delubris deorum Aegypti et comburet ea et captivos
ducet illos et amicietur terra Aegypti sicut amicitur pastor pallio suo et egredietur inde in pace
240 43 13 et conteret statuas domus Solis quae sunt in terra Aegypti et delubra deorum
Aegypti comburet igni
240 44 1 verbum quod factum est ad Hieremiam ad omnes Iudaeos qui habitant in terra
Aegypti habitantes in Magdolo et in Tafnis et in Memphis et in terra Fatures dicens
240 44 2 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel vos vidistis omne malum istud
quod adduxi super Hierusalem et super omnes urbes Iuda et ecce sunt desertae hodie et non est in
eis habitator
240 44 3 propter malitiam quam fecerunt ut me ad iracundiam provocarent et irent et
sacrificarent et colerent deos alienos quos nesciebant et illi et vos et patres vestri
240 44 4 et misi ad vos omnes servos meos prophetas de nocte consurgens mittensque
et dicens nolite facere verbum abominationis huius quam odi
240 44 5 et non audierunt nec inclinaverunt aurem suam ut converterentur a malis suis
et non sacrificarent diis alienis
240 44 6 et conflata est indignatio mea et furor meus et succensa est in civitatibus Iuda
et in plateis Hierusalem et versae sunt in solitudinem et vastitatem secundum diem hanc
240 44 7 et nunc haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel quare vos facitis malum
grande contra animas vestras ut intereat ex vobis vir et mulier parvulus et lactans de medio Iudae
nec relinquatur vobis quicquam residuum
240 44 8 provocantes me in operibus manuum vestrarum sacrificando diis alienis in
terra Aegypti in quam ingressi estis ut habitetis ibi et dispereatis et sitis in maledictionem et in
obprobrium cunctis gentibus terrae
240 44 9 numquid obliti estis mala patrum vestrorum et mala regum Iuda et mala
uxorum eius et mala vestra et mala uxorum vestrarum quae fecerunt in terra Iuda et in regionibus
Hierusalem
240 44 10 non sunt mundati usque ad diem hanc et non timuerunt et non ambulaverunt
in lege et in praeceptis meis quae dedi coram vobis et coram patribus vestris
240 44 11 ideo haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego pono faciem
meam in vobis in malum et disperdam omnem Iudam
240 44 12 et adsumam reliquias Iudae qui posuerunt facies suas ut ingrederentur terram
Aegypti et habitarent ibi et consumentur omnes in terra Aegypti cadent in gladio et in fame
consumentur a minimo usque ad maximum in gladio et in fame morientur et erunt in iusiurandum et
in miraculum et in maledictionem et in obprobrium
240 44 13 et visitabo habitatores terrae Aegypti sicut visitavi super Hierusalem in gladio
et in fame et in peste
240 44 14 et non erit qui effugiat et sit residuus de reliquiis Iudaeorum qui vadunt ut
peregrinentur in terra Aegypti et revertantur in terram Iuda ad quam ipsi elevant animas suas ut
revertantur et habitent ibi non revertentur nisi qui fugerint
240 44 15 responderunt autem Hieremiae omnes viri scientes quod sacrificarent uxores
eorum diis alienis et universae mulieres quarum stabat multitudo grandis et omnis populus
habitantium in terra Aegypti in Fatures dicens
240 44 16 sermonem quem locutus es ad nos in nomine Domini non audiemus ex te
240 44 17 sed facientes faciemus omne verbum quod egreditur de ore nostro ut
sacrificemus Reginae caeli et libemus ei libamina sicut fecimus nos et patres nostri reges nostri et
principes nostri in urbibus Iuda et in plateis Hierusalem et saturati sumus panibus et bene nobis erat
malumque non vidimus
240 44 18 ex eo autem quo cessavimus sacrificare Reginae caeli et libare ei libamina
indigemus omnibus et gladio et fame consumpti sumus
240 44 19 quod si nos sacrificamus Reginae caeli et libamus ei libamina numquid sine
viris nostris fecimus ei placentas ad colendum eam et liba libandi
240 44 20 et dixit Hieremias ad omnem populum adversum viros et adversum mulieres

et adversum universam plebem qui responderant ei verbum dicens

24O 44 21 numquid non sacrificium quod sacrificastis in civitatibus Iuda et in plateis Hierusalem vos et patres vestri reges vestri et principes vestri et populus terrae horum recordatus est Dominus et ascendit super cor eius

24O 44 22 et non poterat Dominus ultra portare propter malitiam studiorum vestrorum et propter abominationes quas fecistis et facta est terra vestra in desolationem et in stuporem et in maledictum eo quod non sit habitator sicut est dies haec

24O 44 23 propterea quod sacrificaveritis idolis et peccaveritis Domino et non audieritis vocem Domini et in lege et in praeceptis et in testimoniis eius non ambulaveritis idcirco evenerunt vobis mala haec sicut est dies haec

24O 44 24 dixit autem Hieremias ad omnem populum et ad universas mulieres audite verbum Domini omnis Iuda qui estis in terra Aegypti

24O 44 25 haec inquit Dominus exercituum Deus Israhel dicens vos et uxores vestrae locuti estis ore vestro et manibus vestris implestis dicentes faciamus vota nostra quae vovimus ut sacrificemus Reginae caeli et libemus ei libamina implestis vota vestra et opere perpetrastis ea

24O 44 26 ideo audite verbum Domini omnis Iuda qui habitatis in terra Aegypti ecce ego iuravi in nomine meo magno ait Dominus quia nequaquam ultra nomen meum vocabitur ex ore omnis viri iudaei dicentis vivit Dominus Deus in omni terra Aegypti

24O 44 27 ecce ego vigilabo super eos in malum et non in bonum et consumentur omnes viri Iuda qui sunt in terra Aegypti gladio et fame donec penitus consumantur

24O 44 28 et qui fugerint gladium revertentur de terra Aegypti in terram Iuda viri pauci et scient omnes reliquiae Iuda ingredientium terram Aegypti ut habitent ibi cuius sermo compleatur meus an illorum

24O 44 29 et hoc vobis signum ait Dominus quod visitem ego super vos in loco isto ut sciatis quia vere complebuntur sermones mei contra vos in malum

24O 44 30 haec dicit Dominus ecce ego tradam Pharaonem Efree regem Aegypti in manu inimicorum eius et in manu quaerentium animam illius sicut tradidi Sedeciam regem Iuda in manu Nabuchodonosor regis Babylonis inimici sui et quaerentis animam eius

24O 45 1 verbum quod locutus est Hieremias propheta ad Baruch filium Neri cum scripsisset verba haec in libro de ore Hieremiae anno quarto Ioachim filii Iosiae regis Iuda dicens

24O 45 2 haec dicit Dominus Deus Israhel ad te Baruch

24O 45 3 dixisti vae misero mihi quoniam addidit Dominus dolorem dolori meo laboravi in gemitu meo et requiem non inveni

24O 45 4 haec dices ad eum sic dicit Dominus ecce quos aedificavi ego destruo et quos plantavi ego evello et universam terram hanc

24O 45 5 et tu quaeris tibi grandia noli quaerere quia ecce ego adducam malum super omnem carnem ait Dominus et dabo tibi animam tuam in salutem in omnibus locis ad quaecumque perrexeris

24O 46 1 quod factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam contra gentes

24O 46 2 ad Aegyptum adversum exercitum Pharaonis Nechao regis Aegypti qui erat iuxta flumen Eufraten in Charchamis quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis in quarto anno Ioachim filii Iosiae regis Iuda

24O 46 3 praeparate scutum et clypeum et procedite ad bellum

24O 46 4 iungite equos et ascendite equites state in galeis polite lanceas induite vos loriceis

24O 46 5 quid igitur vidi ipsos pavidos et terga vertentes fortes eorum caesos fugerunt conciti nec respexerunt terror undique ait Dominus

24O 46 6 non fugiat velox nec salvari se putet fortis ad aquilonem iuxta flumen Eufraten victi sunt et ruerunt

24O 46 7 quis est iste qui quasi flumen ascendit et veluti fluviorum intumescunt gurgites eius

24O 46 8 Aegyptus fluminis instar ascendet et velut flumina movebuntur fluctus eius et

dicet ascendens operiam terram perdam civitatem et habitatores eius
 24O 46 9 ascendite equos et exultate in curribus et procedant fortes Aethiopia et Lybies
 tenentes scutum et Lydii arripientes et iacentes sagittas
 24O 46 10 dies autem ille Domini Dei exercituum dies ultionis ut sumat vindictam de
 inimicis suis devorabit gladius et saturabitur et inebriabitur sanguine eorum victima enim Domini
 exercituum in terra aquilonis iuxta flumen Eufraten
 24O 46 11 ascende in Galaad et tolle resinam virgo filia Aegypti frustra multiplicas
 medicamina sanitas non erit tibi
 24O 46 12 audierunt gentes ignominiam tuam et ululatus tuus replevit terram quia fortis
 inpegit in fortem ambo pariter conciderunt
 24O 46 13 verbum quod locutus est Dominus ad Hieremiam prophetam super eo quod
 venturus esset Nabuchodonosor rex Babylonis et percussurus terram Aegypti
 24O 46 14 adnuntiate Aegypto et auditum facite Magdolo et resonet in Memphis et in
 Tafnis dicite sta et praepara te quia devoravit gladius ea quae per circuitum tuum sunt
 24O 46 15 quare conputruit fortis tuus non stetit quoniam Dominus subvertit eum
 24O 46 16 multiplicavit ruentes ceciditque vir ad proximum suum et dicent surge et
 revertamur ad populum nostrum et ad terram nativitatis nostrae a facie gladii columbae
 24O 46 17 vocate nomen Pharaonis regis Aegypti Tumultum adduxit tempus
 24O 46 18 vivo ego inquit Rex Dominus exercituum nomen eius quoniam sicut Thabor
 in montibus et sicut Carmelus in mari veniet
 24O 46 19 vasa transmigrationis fac tibi habitatrix filia Aegypti quia Memphis in
 solitudinem erit et deseretur inhabitabilis
 24O 46 20 vitula eligans atque formonsa Aegyptus stimulator ab aquilone veniet ei
 24O 46 21 mercennarii quoque eius qui versabantur in medio eius quasi vituli saginati
 versi sunt et fugerunt simul nec stare potuerunt quia dies interfectionis eorum venit super eos
 tempus visitationis eorum
 24O 46 22 vox eius quasi aeris sonabit quoniam cum exercitu properabunt et cum
 securibus venient ei quasi ligna caedentes
 24O 46 23 succiderunt saltum eius ait Dominus qui supputari non potest multiplicati sunt
 super lucustas et non est eis numerus
 24O 46 24 confusa est filia Aegypti et tradita in manu populi aquilonis
 24O 46 25 dixit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego visitabo super tumultum
 Alexandriae et super Pharaonem et super Aegyptum et super deos eius et super reges eius et super
 Pharaonem et super eos qui confidunt in eo
 24O 46 26 et dabo eos in manu quaerentium animam eorum et in manu Nabuchodonosor
 regis Babylonis et in manu servorum eius et post haec habitabitur sicut diebus pristinis ait Dominus
 24O 46 27 et tu ne timeas serve meus Iacob et ne paveas Israhel quia ecce ego salvum te
 faciam de longinquo et semen tuum de terra captivitatis suae et revertetur Iacob et quiescet et
 prosperabitur et non erit qui exterreat eum
 24O 46 28 et tu noli timere serve meus Iacob ait Dominus quia tecum ego sum quia
 consumam ego cunctas gentes ad quas eieci te te vero non consumam sed castigabo te in iudicio nec
 quasi innocenti parcam tibi
 24O 47 1 quod factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam contra Palestinos
 antequam percuteret Pharaonem Gazam
 24O 47 2 haec dicit Dominus ecce aquae ascendunt ab aquilone et erunt quasi torrens
 inundans et operient terram et plenitudinem eius urbem et habitatores eius clamabunt homines et
 ululabit omnis habitator terrae
 24O 47 3 ab strepitu pompae armorum et bellatorum eius a commotione quadrigarum
 eius et multitudine rotarum illius non respexerunt patres filios manibus dissolutis
 24O 47 4 pro adventu diei in quo vastabuntur omnes Philisthim et dissipabitur Tyrus et
 Sidon cum omnibus reliquis auxiliis suis depopulatus est enim Dominus Palestinos reliquias insulae
 Cappadociae

24O 47 5 venit calvitium super Gazam conticuit Ascalon et reliquiae vallis earum
 usquequo concideris
 24O 47 6 o mucro Domini usquequo non quiescis ingredere in vaginam tuam
 refrigerare et sile
 24O 47 7 quomodo quiescet cum Dominus praeceperit ei adversus Ascalonem et
 adversus maritimas eius regiones ibique condixerit illi
 24O 48 1 ad Moab haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel vae super Nabo
 quoniam vastata est et confusa capta est Cariathaim confusa est fortis et tremuit
 24O 48 2 non est ultra exultatio in Moab contra Esebon cogitaverunt malum venite et
 disperdamus eam de gente ergo silens conticesces sequeturque te gladius
 24O 48 3 vox clamoris de Oronaim vastitas et contritio magna
 24O 48 4 contrita est Moab adnuntiate clamorem parvulis eius
 24O 48 5 per ascensum enim Luaith plorans ascendet in fletu quoniam in descensu
 Oronaim hostes ululatum contritionis audierunt
 24O 48 6 fugite salvate animas vestras et eritis quasi myrice in deserto
 24O 48 7 pro eo enim quod habuisti fiduciam in munitionibus tuis et in thesauris tuis tu
 quoque capieris et ibit Chamos in transmigrationem sacerdotes eius et principes eius simul
 24O 48 8 et veniet praedo ad omnem urbem et urbs nulla salvabitur et peribit vallis et
 dissipabuntur campestria quoniam dixit Dominus
 24O 48 9 date florem Moab quia floriens egredietur et civitates eius desertae erunt et
 inhabitabiles
 24O 48 10 maledictus qui facit opus Domini fraudulenter et maledictus qui prohibet
 gladium suum a sanguine
 24O 48 11 fertilis fuit Moab ab adolescentia sua et requievit in fecibus suis nec
 transfusus est de vase in vas et in transmigrationem non abiit idcirco permansit gustus eius in eo et
 odor eius non est inmutatus
 24O 48 12 propterea ecce dies veniunt dicit Dominus et mittam ei ordinatores et stratores
 laguncularum et sternent eum et vasa eius exhaurient et lagoenas eorum conident
 24O 48 13 et confundetur Moab a Chamos sicut confusa est domus Israhel a Bethel in
 qua habebat fiduciam
 24O 48 14 quomodo dicitis fortes sumus et viri robusti ad proeliandum
 24O 48 15 vastata est Moab et civitates illius ascenderunt et electi iuvenes eius
 descenderunt in occisionem ait Rex Dominus exercituum nomen ei
 24O 48 16 prope est interitus Moab ut veniat et malum eius velociter accurret nimis
 24O 48 17 consolamini eum omnes qui estis in circuitu eius et universi qui scitis nomen
 eius dicite quomodo confracta est virga fortis baculus gloriosus
 24O 48 18 descende de gloria et sede in siti habitatio filiae Dibon quoniam vastator
 Moab ascendet ad te dissipabit munitiones tuas
 24O 48 19 in via sta et prospice habitatio Aroer interroga fugientem et eum qui evasit dic
 quid accidit
 24O 48 20 confusus est Moab quoniam victus est ululate et clamate adnuntiate in Arnon
 quoniam vastata est Moab
 24O 48 21 et iudicium venit ad terram campestem super Helon et super Iaesa et super
 Mefath
 24O 48 22 et super Dibon et super Nabo et super domum Deblathaim
 24O 48 23 et super Cariathaim et super Bethgamul et super Bethmaon
 24O 48 24 et super Carioth et super Bosra et super omnes civitates terrae Moab quae
 longe et quae prope sunt
 24O 48 25 abscisum est cornu Moab et brachium eius contritum est ait Dominus
 24O 48 26 inebriate eum quoniam contra Dominum erectus est et adlidet manum Moab
 in vomitu suo et erit in derisum etiam ipse
 24O 48 27 fuit enim in derisum tibi Israhel quasi inter fures repperisses eum propter

verba ergo tua quae adversum illum locutus es captivus duceris
 24O 48 28 relinquitte civitates et habitate in petra habitatores Moab et estote quasi
 columba nidificans in summo ore foraminis
 24O 48 29 audivimus superbiam Moab superbus est valde sublimitatem eius et
 arrogantiam et superbiam et altitudinem cordis illius
 24O 48 30 ego scio ait Dominus iactantiam eius et quod non sit iuxta eam virtus eius nec
 iuxta quod poterat conata sit facere
 24O 48 31 ideo super Moab heulabo et ad Moab universam clamabo ad viros muri
 fictilis lamentantes
 24O 48 32 de planctu Iazer plorabo tibi vinea Sobema propagines tuae transierunt mare
 usque ad mare Iazer pervenerunt super messem tuam et vindemiam tuam praedo inruit
 24O 48 33 ablata est laetitia et exultatio de Carmelo et de terra Moab et vinum de
 torcularibus sustuli nequaquam calcator uvae solitum celeuma cantabit
 24O 48 34 de clamore Esebon usque Eleale et Iaesa dederunt vocem suam a Segor usque
 ad Oronaim vitula conternante aquae quoque Namrim pessimae erunt
 24O 48 35 et auferam de Moab ait Dominus offerentem in excelsis et sacrificantem diis
 eius
 24O 48 36 propterea cor meum ad Moab quasi tibiae resonabit et cor meum ad viros
 muri fictilis dabit sonitum tibiarum quia plus fecit quam potuit idcirco perierunt
 24O 48 37 omne enim caput calvitium et omnis barba rasa erit in cunctis manibus
 conligatio et super omne dorsum cilicium
 24O 48 38 super omnia tecta Moab et in plateis eius omnis planctus quia contrivi Moab
 sicut vas inutile ait Dominus
 24O 48 39 quomodo victa est et ululaverunt quomodo deiecit cervicem Moab et
 confusus est eritique Moab in derisum et in exemplum omnibus in circuitu suo
 24O 48 40 haec dicit Dominus ecce quasi aquila evolabit et extendet alas suas ad Moab
 24O 48 41 capta est Carioth et munitiones comprehensae sunt et erit cor fortium Moab in
 die illa sicut cor mulieris parturientis
 24O 48 42 et cessabit Moab esse populus quoniam contra Dominum gloriatus est
 24O 48 43 pavor et fovea et laqueus super te o habitator Moab ait Dominus
 24O 48 44 qui fugit a facie pavoris cadet in foveam et qui conscenderit de fovea capietur
 laqueo adducam enim super Moab annum visitationis eorum dicit Dominus
 24O 48 45 in umbra Esebon steterunt de laqueo fugientes quia ignis egressus est de
 Esebon et flamma de medio Seon et devorabit partem Moab et verticem filiorum tumultus
 24O 48 46 vae tibi Moab peristi popule Chamos quia comprehensi sunt filii tui et filiae
 tuae in captivitatem
 24O 48 47 et convertam captivitatem Moab in novissimis diebus ait Dominus hucusque
 iudicia Moab
 24O 49 1 ad filios Ammon haec dicit Dominus numquid filii non sunt Israhel aut heres
 non est ei cur igitur hereditate possedit Melchom Gad et populus eius in urbibus eius habitavit
 24O 49 2 ideo ecce dies veniunt dicit Dominus et auditum faciam super Rabbath
 filiorum Ammon fremitum proelii et erit in tumulum dissipata filiaeque eius igni succendentur et
 possidebit Israhel possessores suos dicit Dominus
 24O 49 3 ulula Esebon quoniam vastata est Ahi clamate filiae Rabbath accingite vos
 ciliciis plangite et circuite per sepes quia Melchom in transmigratione ducetur sacerdotes eius et
 principes eius simul
 24O 49 4 quid gloriaris in vallibus defluxit vallis tua filia delicata quae confidebas in
 thesauris tuis et dicebas quis veniet ad me
 24O 49 5 ecce ego inducam super te terrorem ait Dominus Deus exercituum ab
 omnibus qui sunt in circuitu tuo et dispergemini singuli a conspectu vestro nec erit qui congreget
 fugientem
 24O 49 6 et post haec reverti faciam captivos filiorum Ammon ait Dominus

240 49 7 ad Idumeam haec dicit Dominus exercituum numquid non est ultra sapientia
 in Theman periit consilium a filiis inutilis facta est sapientia eorum
 240 49 8 fugite terga vertite descendite in voragine habitatores Dedan quoniam
 perditionem Esau adduxi super eum tempus visitationis eius
 240 49 9 si vindemiatore venissent super te non reliquissent racemum si fures in nocte
 rapuissent quod sufficeret sibi
 240 49 10 ego vero discoperi Esau revelavi abscondita eius et celari non poterit
 vastatum est semen eius et fratres eius et vicini eius et non erit
 240 49 11 relinque pupillos tuos ego eos faciam vivere et viduae tuae in me sperabunt
 240 49 12 quia haec dicit Dominus ecce quibus non erat iudicium ut biberent calicem
 bibentes bibent et tu quasi innocens relinqueris non eris innocens sed bibens bibes
 240 49 13 quia per memet ipsum iuravi dicit Dominus quod in solitudinem et in
 obprobrium et in desertum et in maledictionem erit Bosra et omnes civitates eius erunt in
 solitudines sempiternas
 240 49 14 auditum audivi a Domino et legatus ad gentes missus est congregamini et
 venite contra eam et consurgamus in proelium
 240 49 15 ecce enim parvulum dedi te in gentibus contemptibilem inter homines
 240 49 16 arrogantia tua decepit te et superbia cordis tui qui habitas in cavernis petrae et
 adprehendere niteris altitudinem collis cum exaltaveris quasi aquila nidum tuum inde detraham te
 dicit Dominus
 240 49 17 et erit Idumea deserta omnis qui transibit per eam stupebit et sibilabit super
 omnes plagas eius
 240 49 18 sicuti subversa est Sodoma et Gomorra et vicinae eius ait Dominus non
 habitabit ibi vir et non incolet eam filius hominis
 240 49 19 ecce quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinem robustam quia
 subito currere eum faciam ad illam et quis erit electus quem praeponam ei quis enim similis mei et
 quis sustinebit me et quis est iste pastor qui resistat vultui meo
 240 49 20 propterea audite consilium Domini quod iniit de Edom et cogitationes eius
 quas cogitavit de habitatoribus Theman si non deiecerint eos parvuli gregis nisi dissipaverint cum
 eis habitaculum eorum
 240 49 21 a voce ruinae eorum commota est terra clamor in mari Rubro auditus est
 vocis eius
 240 49 22 ecce quasi aquila ascendet et evolabit et expandet alas suas super Bosram et
 erit cor fortium Idumeae in die illa quasi cor mulieris parturientis
 240 49 23 ad Damascus confusa est Emath et Arfad quia auditum pessimum audierunt
 turbati sunt in mari sollicitudine quiescere non potuit
 240 49 24 dissoluta est Damascus versa in fugam tremor adprehendit eam angustia et
 dolores tenuerunt eam quasi parturientem
 240 49 25 quomodo dereliquerunt civitatem laudabilem urbem laetitiae
 240 49 26 ideo cadent iuvenes eius in plateis eius et omnes viri proelii conticescent in
 die illa ait Dominus exercituum
 240 49 27 et succendam ignem in muro Damasci et devorabit moenia Benadad
 240 49 28 ad Cedar et ad regna Asor quae percussit Nabuchodonosor rex Babylonis
 haec dicit Dominus surgite ascendite ad Cedar et vastate filios orientis
 240 49 29 tabernacula eorum et greges eorum capient pelles eorum et omnia vasa eorum
 et camelos eorum tollent sibi et vocabunt super eos formidinem in circuitu
 240 49 30 fugite abite vehementer in voraginibus sedete qui habitatis Asor ait Dominus
 iniit enim contra vos Nabuchodonosor rex Babylonis consilium et cogitavit adversum vos
 cogitationes
 240 49 31 consurgite et ascendite ad gentem quietam et habitantem confidenter ait
 Dominus non ostia non vectes ei soli habitant
 240 49 32 et erunt cameli eorum in direptionem et multitudo iumentorum in praedam et

dispergam eos in omnem ventum qui sunt adtonsi in comam et ex omni confinio eorum adducam
interitum super eos ait Dominus
24O 49 33 et erit Asor in habitaculum draconum deserta usque in aeternum non manebit
ibi vir nec incolet eam filius hominis
24O 49 34 quod factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam adversus Aelam in
principio regni Sedeciae regis Iuda dicens
24O 49 35 haec dicit Dominus exercituum ecce ego confringam arcum Aelam summam
fortitudinem eorum
24O 49 36 et inducam super Aelam quattuor ventos a quattuor plagis caeli et ventilabo
eos in omnes ventos istos et non erit gens ad quam non perveniant profugi Aelam
24O 49 37 et pavere faciam Aelam coram inimicis suis et in conspectu quaerentium
animam eorum et adducam super eos malum iram furoris mei dicit Dominus et emittam post eos
gladium donec consumam eos
24O 49 38 et ponam solium meum in Aelam et perdam inde reges et principes ait
Dominus
24O 49 39 in novissimis autem diebus reverti faciam captivos Aelam dicit Dominus
24O 50 1 verbum quod locutus est Dominus de Babylone et de terra Chaldeorum in
manu Hieremiae prophetae
24O 50 2 adnuntiate in gentibus et auditum facite levate signum praedicate et nolite
celare dicite capta est Babylon confusus est Bel victus est Marodach confusa sunt sculptilia eius
superata sunt idola eorum
24O 50 3 quoniam ascendit contra eam gens ab aquilone quae ponet terram eius in
solitudinem et non erit qui habitet in ea ab homine usque ad pecus et moti sunt et abierunt
24O 50 4 in diebus illis et in tempore illo ait Dominus venient filii Israhel ipsi et filii
Iuda simul ambulantes et flentes properabunt et Dominum Deum suum quaerent
24O 50 5 in Sion interrogabunt viam huc facies eorum venient et adponentur ad
Dominum foedere sempiterno quod nulla oblivione delebitur
24O 50 6 grex perditus factus est populus meus pastores eorum seduxerunt eos
feceruntque vagari in montibus de monte in collem transierunt obliti sunt cubilis sui
24O 50 7 omnes qui invenerunt comederunt eos et hostes eorum dixerunt non
peccavimus pro eo quod peccaverunt Domino decori iustitiae et expectationi patrum eorum Domino
24O 50 8 recedite de medio Babylonis et de terra Chaldeorum egredimini et estote
quasi hedi ante greges
24O 50 9 quoniam ecce ego suscito et adducam in Babylonem congregationem gentium
magnarum de terra aquilonis et praeparabuntur adversum eam et inde capietur sagitta eius quasi viri
fortis interfectoris non revertetur vacua
24O 50 10 et erit Chaldea in praedam omnes vastantes eam replebuntur ait Dominus
24O 50 11 quoniam exultatis et magna loquimini diripientes hereditatem meam quoniam
effusi estis sicut vitulus super herbam et mugistis ut tauri
24O 50 12 confusa est mater vestra nimis et adaequata pulveri quae genuit vos ecce
novissima erit in gentibus deserta invia et arens
24O 50 13 ab ira Domini non habitabitur sed redigetur tota in solitudinem omnis qui
transit per Babylonem stupebit et sibilabit super universis plagis eius
24O 50 14 praeparamini contra Babylonem per circuitum omnes qui intenditis arcum
debellate eam non parcatis iaculis quia Domino peccavit
24O 50 15 clamate adversum eam ubique dedit manum ceciderunt fundamenta eius
destructi sunt muri eius quoniam ultio Domini est ultionem accipite de ea sicut fecit facite ei
24O 50 16 disperdite satorem de Babylone et tenentem falcem in tempore messis a facie
gladii columbae unusquisque ad populum suum convertetur et singuli ad terram suam fugient
24O 50 17 grex dispersus Israhel leones eiecerunt eum primus comedit eum rex Assur
iste novissimus exossavit eum Nabuchodonosor rex Babylonis
24O 50 18 propterea haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego visitabo

regem Babylonis et terram eius sicut visitavi regem Assur
24O 50 19 et reducam Israhel ad habitaculum suum et pascetur Carmelum et Basan et in
monte Ephraim et Galaad saturabitur anima eius
24O 50 20 in diebus illis et in tempore illo ait Dominus quaeretur iniquitas Israhel et non
erit et peccatum Iuda et non inuenietur quoniam propitius ero eis quos reliquero
24O 50 21 super terram dominantium ascende et super habitatores eius visita dissipa et
interfice quae post eos sunt ait Dominus et fac iuxta omnia quae praecepi tibi
24O 50 22 vox belli in terra et contritio magna
24O 50 23 quomodo confractus est et contritus est malleus universae terrae quomodo
versa est in desertum Babylon in gentibus
24O 50 24 inlaqueavi te et capta es Babylon et nesciebas inventa es et adprehensa
quoniam Dominum provocasti
24O 50 25 aperuit Dominus thesaurum suum et protulit vasa irae suae quoniam opus est
Domino Deo exercituum in terra Chaldeorum
24O 50 26 venite ad eam ab extremis finibus aperite ut exeant qui conculcent eam tollite
de via lapides et redigite in acervos et interficite eam nec sit quicquam reliquum
24O 50 27 dissipate universos fortes eius descendant in occisionem vae eis quia venit
dies eorum tempus visitationis eorum
24O 50 28 vox fugientium et eorum qui evaserunt de terra Babylonis ut adnuntient in
Sion ultionem Domini Dei nostri ultionem templi eius
24O 50 29 adnuntiate in Babylonem plurimis omnibus qui tendunt arcum consistite
adversum eam per gyrum et nullus evadat reddite ei secundum opus suum iuxta omnia quae fecit
facite illi quia contra Dominum erecta est adversum Sanctum Israhel
24O 50 30 idcirco cadent iuvenes eius in plateis eius et omnes viri bellatores eius
conticescent in die illa ait Dominus
24O 50 31 ecce ego ad te superbe dicit Dominus Deus exercituum quia venit dies tuus
tempus visitationis tuae
24O 50 32 et cadet superbus et corruet et non erit qui suscitet eum et succendam ignem
in urbibus eius et devorabit omnia in circuitu eius
24O 50 33 haec dicit Dominus exercituum calumniam sustinent filii Israhel et filii Iuda
simul omnes qui ceperunt eos tenent nolunt dimittere eos
24O 50 34 redemptor eorum Fortis Dominus exercituum nomen eius iudicio defendet
causam eorum ut exterreat terram et commoveat habitatores Babylonis
24O 50 35 gladius ad Chaldeos ait Dominus et ad habitatores Babylonis et ad principes
et ad sapientes eius
24O 50 36 gladius ad divinos eius qui stulti erunt gladius ad fortes illius qui timebunt
24O 50 37 gladius ad equos eius et ad currus eius et ad omne vulgus quod est in medio
eius et erunt quasi mulieres gladius ad thesauros eius qui diripientur
24O 50 38 siccitas super aquas eius erit et arescent quia terra sculptilium est et in
portentis gloriantur
24O 50 39 propterea habitabunt dracones cum fatuis ficariis et habitabunt in ea strutiones
et non habitabitur ultra usque ad sempiternum nec extruetur usque ad generationem et generationem
24O 50 40 sicut subvertit Deus Sodomam et Gomorram et vicinas eius ait Dominus non
habitabit ibi vir nec incolet eam filius hominis
24O 50 41 ecce populus venit ab aquilone et gens magna et reges multi consurgent a
finibus terrae
24O 50 42 arcum et scutum adprehendent crudeles sunt et inmisericordes vox eorum
quasi mare sonabit et super equos ascendent sicut vir paratus ad proelium contra te filia Babylon
24O 50 43 audivit rex Babylonis famam eorum et dissolutae sunt manus eius angustia
adprehendit eum dolor quasi parturientem
24O 50 44 ecce quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinem robustam quia
subito currere eum faciam ad illam et quis erit electus quem praeponam ei quis enim similis mei et

quis sustinebit me et quis est iste pastor qui resistat vultui meo
 24O 50 45 propterea audite consilium Domini quod mente concepit adversum
 Babylonem et cogitationes eius quas cogitavit super terram Chaldeorum nisi detraxerint eos parvuli
 gregum nisi dissipatum fuerit cum ipsis habitaculum eorum
 24O 50 46 a voce captivitatis Babylonis commota est terra et clamor inter gentes auditus
 est
 24O 51 1 haec dicit Dominus ecce ego suscitabo super Babylonem et super habitatores
 eius qui cor suum levaverunt contra me quasi ventum pestilentem
 24O 51 2 et mittam in Babylonem ventilatores et ventilabunt eam et demolientur terram
 eius quoniam venerunt super eam undique in die adfflictionis eius
 24O 51 3 non tendat qui tendit arcum suum et non ascendat loricator nolite parcere
 iuvenibus eius interficite omnem militiam eius
 24O 51 4 et cadent interfecti in terra Chaldeorum et vulnerati in regionibus eius
 24O 51 5 quoniam non fuit viduatus Israhel et Iuda a Deo suo Domino exercituum terra
 autem eorum repleta est delicto a Sancto Israhel
 24O 51 6 fugite de medio Babylonis et salvet unusquisque animam suam nolite tacere
 super iniquitatem eius quoniam tempus ultionis est Domino vicissitudinem ipse retribuet ei
 24O 51 7 calix aureus Babylon in manu Domini inebrians omnem terram de vino eius
 biberunt gentes et ideo commotae sunt
 24O 51 8 subito cecidit Babylon et contrita est ululate super eam tollite resinam ad
 dolorem eius si forte sanetur
 24O 51 9 curavimus Babylonem et non est sanata derelinquamus eam et eamus
 unusquisque in terram suam quoniam pervenit usque ad caelos iudicium eius et elevatum est usque
 ad nubes
 24O 51 10 protulit Dominus iustitias nostras venite et narremus in Sion opus Domini Dei
 nostri
 24O 51 11 acuite sagittas implete faretras suscitavit Dominus spiritum regum Medorum
 et contra Babylonem mens eius ut perdat eam quoniam ultio Domini est ultio templi sui
 24O 51 12 super muros Babylonis levate signum augete custodiam levate custodes
 praeparate insidias quia cogitavit Dominus et fecit quaecumque locutus est contra habitatores
 Babylonis
 24O 51 13 quae habitas super aquas multas locuples in thesauris venit finis tuus pedalis
 praecisionis tuae
 24O 51 14 iuravit Dominus exercituum per animam suam quoniam replebo te hominibus
 quasi brucho et super te celeuma cantabitur
 24O 51 15 qui fecit terram in fortitudine sua praeparavit orbem in sapientia sua et
 prudentia sua extendit caelos
 24O 51 16 dante eo vocem multiplicantur aquae in caelo qui levat nubes ab extremo
 terrae fulgura in pluviam fecit et produxit ventum de thesauris suis
 24O 51 17 stultus factus est omnis homo ab scientia confusus est omnis conflator in
 sculptili quia mendax conflatio eius nec est spiritus in eis
 24O 51 18 vana sunt opera et risu digna in tempore visitationis suae peribunt
 24O 51 19 non sicut haec pars Iacob quia qui fecit omnia ipse est et Israhel sceptrum
 hereditatis eius Dominus exercituum nomen eius
 24O 51 20 conlidis tu mihi vasa belli et ego conlidam in te gentes et disperdam in te
 regna
 24O 51 21 et conlidam in te equum et equitem eius et conlidam in te currum et
 ascensorem eius
 24O 51 22 et conlidam in te virum et mulierem et conlidam in te senem et puerum et
 conlidam in te iuvenem et virginem
 24O 51 23 et conlidam in te pastorem et gregem eius et conlidam in te agricolam et
 iugales eius et conlidam in te duces et magistratus

240 51 24 et reddam Babylo ni et cunctis habitatoribus Chaldae omne malum suum
quod fecerunt in Sion in oculis vestris ait Dominus
240 51 25 ecce ego ad te mons pestifer ait Dominus qui corrumpis universam terram et
extendam manum meam super te et evolvam te de petris et dabo te in montem combustionis
240 51 26 et non tollent de te lapidem in angulum et lapidem in fundamenta sed perditus
in aeternum eris ait Dominus
240 51 27 levate signum in terra clangite bucina in gentibus sanctificate super eam
gentes adnuntiate contra illam regibus Ararat Menni et Aschenez numerate contra eam Thapsar
adducite equum quasi bruchum aculeatum
240 51 28 sanctificate contra eam gentes reges Mediae duces eius et universos
magistratus eius cunctamque terram potestatis eius
240 51 29 et commovebitur terra et turbabitur quia evigilavit contra Babylonem
cogitatio Domini ut ponat terram Babylonis desertam et inhabitabilem
240 51 30 cessaverunt fortes Babylonis a proelio habitaverunt in praesidiis devoratum
est robur eorum et facti sunt quasi mulieres incensa sunt tabernacula eius contriti sunt vectes eius
240 51 31 currens obviam currenti veniet et nuntius obvius nuntianti ut adnuntiet regi
Babylonis quia capta est civitas eius a summo usque ad summum
240 51 32 et vada praeoccupata sunt et paludes incensae sunt igni et viri bellatores
conturbati sunt
240 51 33 quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel filia Babylon quasi area
tempus triturae eius adhuc modicum et veniet tempus messionis eius
240 51 34 comedit me devoravit me Nabuchodonosor rex Babylonis reddidit me quasi
vas inane absorbit me sicut draco replevit ventrem suum teneritudine mea et eiecit me
240 51 35 iniquitas adversum me et caro mea super Babylonem dicit habitatio Sion et
sanguis meus super habitatores Chaldae dicit Hierusalem
240 51 36 propterea haec dicit Dominus ecce ego iudicabo causam tuam et ulciscar
ultionem tuam et desertum faciam mare eius et siccabo venam eius
240 51 37 et erit Babylon in tumulos habitatio draconum stupor et sibilus eo quod non
sit habitator
240 51 38 simul ut leones rugient excutient comas velut catuli leonum
240 51 39 in calore eorum ponam potus eorum et inebriabo eos ut sopiantur et dormiant
somnum sempiternum et non consurgant dicit Dominus
240 51 40 deducam eos quasi agnos ad victimam quasi arietes cum hedis
240 51 41 quomodo capta est Sesach et comprehensa est inclita universae terrae
quomodo facta est in stuporem Babylon inter gentes
240 51 42 ascendit super Babylonem mare multitudine fluctuum eius operta est
240 51 43 factae sunt civitates eius in stuporem terra inhabitabilis et deserta terra in qua
nullus habitet nec transeat per eam filius hominis
240 51 44 et visitabo super Bel in Babylone et eiciam quod absorbuerat de ore eius et
non confluent ad eum ultra gentes siquidem et murus Babylonis corruit
240 51 45 egredimini de medio eius populus meus ut salvet unusquisque animam suam
ab ira furoris Domini
240 51 46 et ne forte mollescat cor vestrum et timeatis auditum qui audietur in terra et
veniet in anno auditio et post hunc annum auditio et iniquitas in terra et dominator super
dominatorem
240 51 47 propterea ecce dies veniunt et visitabo super sculptilia Babylonis et omnis
terra eius confundetur et universi interfecti eius cadent in medio eius
240 51 48 et laudabunt super Babylonem caeli et terra et omnia quae in eis sunt quia ab
aquilone venient ei praedones ait Dominus
240 51 49 et quomodo fecit Babylon ut caderent occisi in Israhel sic de Babylone cadent
occisi in universa terra
240 51 50 qui fugistis gladium venite nolite stare recordamini procul Domini et

Hierusalem ascendat super cor vestrum

24O 51 51 confusi sumus quoniam audivimus obprobrium operuit ignominia facies nostras quia venerunt alieni super sanctificationem domus Domini

24O 51 52 propterea ecce dies veniunt ait Dominus et visitabo super sculptilia eius et in omni terra eius mugiet vulneratus

24O 51 53 si ascenderit Babylon in caelum et firmaverit in excelso robur suum a me venient vastatores eius ait Dominus

24O 51 54 vox clamoris de Babylone et contritio magna de terra Chaldeorum

24O 51 55 quoniam vastavit Dominus Babylonem et perdidit ex ea vocem magnam et sonabunt fluctus eorum quasi aquae multae dedit sonitum vox eorum

24O 51 56 quia venit super eam id est super Babylonem praedo et adprehensi sunt fortes eius et emarcuit arcus eorum quia fortis ultor Dominus reddens retribuet

24O 51 57 et inebriabo principes eius et sapientes eius duces eius et magistratus eius et fortes eius et dormient somnum sempiternum et non expergiscentur ait Rex Dominus exercituum nomen eius

24O 51 58 haec dicit Dominus exercituum murus Babylonis ille latissimus suffossione suffodietur et portae eius excelsae igni comburentur et labores populorum ad nihilum et gentium in igne erunt et disperibunt

24O 51 59 verbum quod praecepit Hieremias prophetae Saraiae filio Neriae filii Maasiae cum pergeret cum Sedecia rege in Babylonem in anno quarto regni eius Saraias autem erat princeps prophetiae

24O 51 60 et scripsit Hieremias omne malum quod venturum erat super Babylonem in libro uno omnia verba haec quae scripta sunt contra Babylonem

24O 51 61 et dixit Hieremias ad Saraiam cum veneris Babylonem et videris et legeris omnia verba haec

24O 51 62 dices Domine tu locutus es contra locum istum ut disperderes eum ne sit qui in eo habitet ab homine usque ad pecus et ut sit perpetua solitudo

24O 51 63 cumque conpleveris legere librum istum ligabis ad eum lapidem et proicies illum in medio Eufraten

24O 51 64 et dices sic submergetur Babylon et non consurget a facie adfflictionis quam ego adduco super eam et dissolventur hucusque verba Hieremiae

24O 52 1 filius viginti et unius anni Sedecias cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem et nomen matris eius Amithal filia Hieremiae de Lobna

24O 52 2 et fecit malum in oculis Domini iuxta omnia quae fecerat Ioachim

24O 52 3 quoniam furor Domini erat in Hierusalem et in Iuda usquequo proiceret eos a facie sua et recessit Sedecias a rege Babylonis

24O 52 4 factum est autem in anno nono regni eius in mense decimo decima mensis venit Nabuchodonosor rex Babylonis ipse et omnis exercitus eius adversum Hierusalem et obsederunt eam et aedificaverunt contra eam munitiones in circuitu

24O 52 5 et fuit civitas obsessa usque ad undecimum annum regis Sedeciae

24O 52 6 mense autem quarto nona mensis obtinuit fames in civitate et non erant alimenta populo terrae

24O 52 7 et disrupta est civitas et omnes viri bellatores fugerunt et exierunt de civitate nocte per viam portae quae est inter duos muros et ducit ad hortum regis Chaldeis obsidentibus urbem in gyro et abierunt per viam quae ducit in heremum

24O 52 8 persecutus est autem exercitus Chaldeorum regem et adprehenderunt Sedeciam in deserto quod est iuxta Hiericho et omnis comitatus eius diffugit ab eo

24O 52 9 cumque comprehendissent regem adduxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha quae est in terra Emath et locutus est ad eum iudicia

24O 52 10 et iugulavit rex Babylonis filios Sedeciae in oculis eius sed et omnes principes Iudae occidit in Reblatha

24O 52 11 et oculos Sedeciae eruit et vinxit eum conpedibus et adduxit eum rex

Babylonis in Babylonem et posuit eum in domo carceris usque ad diem mortis eius
 24O 52 12 in mense autem quinto decima mensis ipse est annus nonusdecimus
 Nabuchodonosor regis Babylonis venit Nabuzardan princeps militiae qui stabat coram rege
 Babylonis in Hierusalem
 24O 52 13 et incendit domum Domini et domum regis et omnes domos Hierusalem et
 omnem domum magnam igne conbusit
 24O 52 14 et totum murum Hierusalem per circuitum destruxit cunctus exercitus
 Chaldeorum qui erat cum magistro militiae
 24O 52 15 de pauperibus autem populi et de reliquo vulgo quod remanserat in civitate et
 de perfugis qui transfugerant ad regem Babylonis et ceteros de multitudine transtulit Nabuzardan
 princeps militiae
 24O 52 16 de pauperibus vero terrae reliquit Nabuzardan princeps militiae in vinitores et
 in agricolas
 24O 52 17 columnas quoque aereas quae erant in domo Domini et bases et mare aereum
 quod erat in domo Domini confregerunt Chaldei et tulerunt omne aes eorum in Babylonem
 24O 52 18 et lebetas et creagras et psalteria et fialas et mortariola et omnia vasa aerea
 quae in ministerio fuerant tulerunt
 24O 52 19 et hydrias et thymiamateria et urceos et pelves et candelabra et mortaria et
 cyatos quotquot aurea aurea et quotquot argentea argentea tulit magister militiae
 24O 52 20 columnas duas et mare unum vitulos duodecim aereos qui erant sub basibus
 quas fecerat rex Salomon in domo Domini non erat pondus aeris omnium vasorum horum
 24O 52 21 de columnis autem decem et octo cubiti altitudinis erant in columna una et
 funiculus duodecim cubitorum circuibat eam porro grossitudo eius quattuor digitorum et intrinsecus
 cava erat
 24O 52 22 et capitella super utramque aerea altitudo capitelli unius quinque cubitorum et
 retiacula et mala granata
 24O 52 23 nonaginta sex dependentia omnia mala granata centum retiaculis
 circumdabantur
 24O 52 24 et tulit magister militiae Saraiam sacerdotem primum et Sophoniam
 sacerdotem secundum et tres custodes vestibuli
 24O 52 25 et de civitate tulit eunuchum unum qui erat praepositus super viros bellatores
 et septem viros de his qui videbant faciem regis qui inventi sunt in civitate et scribam principem
 militum qui probabat tirones et sexaginta viros de populo terrae qui inventi sunt in medio civitatis
 24O 52 26 tulit autem eos Nabuzardan magister militiae et duxit eos ad regem Babylonis
 in Reblatha
 24O 52 27 et percussit eos rex Babylonis et interfecit eos in Reblatha in terra Emath et
 translatus est Iuda de terra sua
 24O 52 28 iste est populus quem transtulit Nabuchodonosor in anno septimo Iudaeos tria
 milia et viginti tres
 24O 52 29 in anno octavodecimo Nabuchodonosor de Hierusalem animas octingentas
 triginta duas
 24O 52 30 in anno vicesimo tertio Nabuchodonosor transtulit Nabuzardan magister
 militiae Iudaeorum animas septingentas quadraginta quinque omnes ergo animae quattuor milia
 sescentae
 24O 52 31 et factum est in tricesimo septimo anno transmigrationis Ioachim regis Iudae
 duodecimo mense vicesima quinta mensis elevavit Evilmerodach rex Babylonis ipso anno regni sui
 caput Ioachim regis Iudae et eduxit eum de domo carceris
 24O 52 32 et locutus est cum eo bona et posuit thronum eius super thronos regum qui
 erant post se in Babylone
 24O 52 33 et mutavit vestimenta carceris eius et comedebat panem coram eo semper
 cunctis diebus vitae suae
 25O 1 1 ALEPH quomodo sedit sola civitas plena populo facta est quasi vidua domina

gentium princeps provinciarum facta est sub tributo

250 1 2 BETH plorans ploravit in nocte et lacrimae eius in maxillis eius non est qui consoletur eam ex omnibus caris eius omnes amici eius spreverunt eam et facti sunt ei inimici

250 1 3 GIMEL migravit Iuda propter afflictionem et multitudinem servitutis habitavit inter gentes nec invenit requiem omnes persecutores eius adprehenderunt eam inter angustias

250 1 4 DELETH viae Sion lugent eo quod non sint qui veniant ad sollemnitatem omnes portae eius destructae sacerdotes eius gementes virgines eius squalidae et ipsa oppressa amaritudine

250 1 5 HE facti sunt hostes eius in capite inimici illius locupletati sunt quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum eius parvuli eius ducti sunt captivi ante faciem tribulantis

250 1 6 VAV et egressus est a filia Sion omnis decor eius facti sunt principes eius velut arietes non invenientes pascuam et abierunt absque fortitudine ante faciem subsequenti

250 1 7 ZAI recordata est Hierusalem dierum afflictionis suae et praevaricationis omnium desiderabilium suorum quae habuerat a diebus antiquis cum caderet populus eius in manu hostili et non esset auxiliator viderunt eam hostes et deriserunt sabbata eius

250 1 8 HETH peccatum peccavit Hierusalem propterea instabilis facta est omnes qui glorificabant eam spreverunt illam quia viderunt ignominiam eius ipsa autem gemens et conversa retrorsum

250 1 9 TETH sordes eius in pedibus eius nec recordata est finis sui deposita est vehementer non habens consolatorem vide Domine afflictionem meam quoniam erectus est inimicus

250 1 10 IOTH manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius quia vidit gentes ingressas sanctuarium suum de quibus praeceperas ne intrarent in ecclesiam tuam

250 1 11 CAPH omnis populus eius gemens et quaerens panem dederunt pretiosa quaeque pro cibo ad refocilandam animam vide Domine considera quoniam facta sum vilis

250 1 12 LAMED o vos omnes qui transitis per viam advertite et videte si est dolor sicut dolor meus quoniam vindemiavit me ut locutus est Dominus in die irae furoris sui

250 1 13 MEM de excelso misit ignem in ossibus meis et erudit me expandit rete pedibus meis convertit me retrorsum posuit me desolatam tota die maerore confectam

250 1 14 NUN vigilavit iugum iniquitatum mearum in manu eius convolutae sunt et inpositae collo meo infirmata est virtus mea dedit me Dominus in manu de qua non potero surgere

250 1 15 SAMECH abstulit omnes magnificos meos Dominus de medio mei vocavit adversum me tempus ut contereret electos meos torcular calcavit Dominus virgini filiae Iuda

250 1 16 AIN idcirco ego plorans et oculus meus deducens aquam quia longe factus est a me consolator convertens animam meam facti sunt filii mei perdit quoniam invaluit inimicus

250 1 17 FE expandit Sion manus suas non est qui consoletur eam mandavit Dominus adversum Iacob in circuitu eius hostes eius facta est Hierusalem quasi polluta menstruis inter eos

250 1 18 SADE iustus est Dominus quia os eius ad iracundiam provocavi audite obsecro universi populi et videte dolorem meum virgines meae et iuvenes mei abierunt in captivitatem

250 1 19 COPH vocavi amicos meos et ipsi deceperunt me sacerdotes mei et senes mei in urbe consumpti sunt quia quaesierunt cibum sibi ut refocilarent animam suam

250 1 20 RES vide Domine quoniam tribulor venter meus conturbatus est subversum est cor meum in memet ipsa quoniam amaritudine plena sum foris interfecit gladius et domi mors similis est

250 1 21 SEN audierunt quia ingemescio ego et non est qui consoletur me omnes inimici mei audierunt malum meum laetati sunt quoniam tu fecisti adduxisti diem consolationis et fiet similes mei

250 1 22 THAU ingrediatur omne malum eorum coram te et devindemia eos sicut vindemiasti me propter omnes iniquitates meas multi enim gemitus mei et cor meum maerens

250 2 1 ALEPH quomodo obtexit caligine in furore suo Dominus filiam Sion proiecit de caelo terram inclitam Israhel et non recordatus est scabilli pedum suorum in die furoris sui

250 2 2 BETH praecipitavit Dominus nec pepercit omnia speciosa Iacob destruxit in furore suo munitiones virginis Iuda deiecit in terram polluit regnum et principes eius

250 2 3 GIMEL confregit in ira furoris omne cornu Israhel avertit retrorsum dexteram suam a facie inimici et succendit in Iacob quasi ignem flammae devorantis in gyro

250 2 4 DELETH tetendit arcum suum quasi inimicus firmavit dexteram suam quasi hostis et occidit omne quod pulchrum erat visu in tabernaculo filiae Sion effudit quasi ignem indignationem suam

250 2 5 HE factus est Dominus velut inimicus praecipitavit Israhel praecipitavit omnia moenia eius dissipavit munitiones eius et replevit in filia Iuda humiliatum et humiliatam

250 2 6 VAV et dissipavit quasi hortum tentorium suum demolitus est tabernaculum suum oblivioni tradidit Dominus in Sion festivitatem et sabbatum et obprobrio in indignatione furoris sui regem et sacerdotem

250 2 7 ZAI reppulit Dominus altare suum maledixit sanctificationi suae tradidit in manu inimici muros turrium eius vocem dederunt in domo Domini sicut in die sollemni

250 2 8 HETH cogitavit Dominus dissipare murum filiae Sion tetendit funiculum suum et non avertit manum suam a perditione luxitque antemurale et murus pariter dissipatus est

250 2 9 TETH defixae sunt in terra portae eius perdidit et contrivit vectes eius regem eius et principes eius in gentibus non est lex et prophetae eius non invenerunt visionem a Domino

250 2 10 IOTH sederunt in terra conticuerunt senes filiae Sion consperserunt cinere capita sua accincti sunt ciliciis abiecerunt in terra capita sua virgines Hierusalem

250 2 11 CAPH defecerunt prae lacrimis oculi mei conturbata sunt viscera mea effusum est in terra iecur meum super contritione filiae populi mei cum deficeret parvulus et lactans in plateis oppidi

250 2 12 LAMED matribus suis dixerunt ubi est triticum et vinum cum deficerent quasi vulnerati in plateis civitatis cum exhalarent animas suas in sinu matrum suarum

250 2 13 MEM cui conparabo te vel cui adsimilabo te filia Hierusalem cui exaequabo te et consolabor te virgo filia Sion magna enim velut mare contritio tua quis medebitur tui

250 2 14 NUN prophetae tui viderunt tibi falsa et stulta nec aperiebant iniquitatem tuam ut te ad paenitentiam provocarent viderunt autem tibi adsumptiones falsas et eiectiones

250 2 15 SAMECH plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam sibilaverunt et moverunt caput suum super filiam Hierusalem haecine est urbs dicentes perfecti decoris gaudium universae terrae

250 2 16 FE aperuerunt super te os suum omnes inimici tui sibilaverunt et fremuerunt dentibus dixerunt devoravimus en ista est dies quam expectabamus invenimus vidimus

250 2 17 AIN fecit Dominus quae cogitavit conplevit sermonem suum quem praeceperat a diebus antiquis destruxit et non pepercit et laetificavit super te inimicum et exaltavit cornu hostium tuorum

250 2 18 SADE clamavit cor eorum ad Dominum super muros filiae Sion deduc quasi torrentem lacrimas per diem et per noctem non des requiem tibi neque taceat pupilla oculi tui

250 2 19 COPH consurge lauda in nocte in principio vigiliarum effunde sicut aqua cor tuum ante conspectum Domini leva ad eum manus tuas pro anima parvulorum tuorum qui defecerunt in fame in capite omnium conpetorum

250 2 20 RES vide Domine et considera quem vindemiaveris ita ergone comedent mulieres fructum suum parvulos ad mensuram palmae si occidetur in sanctuario Domini sacerdos et propheta

250 2 21 SEN iacuerunt in terra foris puer et senex virgines meae et iuvenes mei ceciderunt in gladio interfecisti in die furoris tui percussisti nec misertus es

250 2 22 THAU vocasti quasi ad diem sollemnem qui terrerent me de circuito et non fuit in die furoris Domini qui effugeret et relinqueretur quos educavi et enutrivimus inimicus meus consumpsit eos

250	3	1	ALEPH ego vir videns paupertatem meam in virga indignationis eius
250	3	2	ALEPH me minavit et adduxit in tenebris et non in lucem
250	3	3	ALEPH tantum in me vertit et convertit manum suam tota die
250	3	4	BETH vetustam fecit pellem meam et carnem meam contrivit ossa mea
250	3	5	BETH aedificavit in gyro meo et circumdedit me felle et labore
250	3	6	BETH in tenebrosis conlocavit me quasi mortuos sempiternos
250	3	7	GIMEL circumaedificavit adversum me ut non egrediar adgravavit conpedem meam
250	3	8	GIMEL sed et cum clamavero et rogavero exclusit orationem meam
250	3	9	GIMEL conclusit vias meas lapidibus quadris semitas meas subvertit
250	3	10	DELETH ursus insidians factus est mihi leo in absconditis
250	3	11	DELETH semitas meas subvertit et confregit me posuit me desolatam
250	3	12	DELETH tetendit arcum suum et posuit me quasi signum ad sagittam
250	3	13	HE misit in renibus meis filias faretrae suae
250	3	14	HE factus sum in derisu omni populo meo canticum eorum tota die
250	3	15	HE replevit me amaritudinibus inebriavit me absinthio
250	3	16	VAV et fregit ad numerum dentes meos cibavit me cinere
250	3	17	VAV et repulsa est anima mea oblitus sum bonorum
250	3	18	VAV et dixi periit finis meus et spes mea a Domino
250	3	19	ZAI recordare paupertatis et transgressionis meae absinthii et fellis
250	3	20	ZAI memoria memor ero et tabescet in me anima mea
250	3	21	ZAI hoc recolens in corde meo ideo sperabo
250	3	22	HETH misericordiae Domini quia non sumus consumpti quia non defecerunt miserationes eius
250	3	23	HETH novae diluculo multa est fides tua
250	3	24	HETH pars mea Dominus dixit anima mea propterea expectabo eum
250	3	25	TETH bonus est Dominus sperantibus in eum animae quaerenti illum
250	3	26	TETH bonum est praestolari cum silentio salutare Domini
250	3	27	TETH bonum est viro cum portaverit iugum ab adolescentia sua
250	3	28	IOTH sedebit solitarius et tacebit quia levavit super se
250	3	29	IOTH ponet in pulvere os suum si forte sit spes
250	3	30	IOTH dabit percutienti se maxillam saturabitur obprobriis
250	3	31	CAPH quia non repellet in sempiternum Dominus
250	3	32	CAPH quia si abiecit et miserebitur secundum multitudinem misericordiarum suarum
250	3	33	CAPH non enim humiliavit ex corde suo et abiecit filios hominis
250	3	34	LAMED ut contereret sub pedibus suis omnes vinctos terrae
250	3	35	LAMED ut declinaret iudicium viri in conspectu vultus Altissimi
250	3	36	LAMED ut perverteret hominem in iudicio suo Dominus ignoravit
250	3	37	MEM quis est iste qui dixit ut fieret Domino non iubente
250	3	38	MEM ex ore Altissimi non egredientur nec mala nec bona
250	3	39	MEM quid murmuravit homo vivens vir pro peccatis suis
250	3	40	NUN scrutemur vias nostras et quaeramus et revertamur ad Dominum
250	3	41	NUN levemus corda nostra cum manibus ad Dominum in caelos
250	3	42	NUN nos inique egimus et ad iracundiam provocavimus idcirco tu inexorabilis es
250	3	43	SAMECH operuisti in furore et percussisti nos occidisti nec pepercisti
250	3	44	SAMECH opposuisti nubem tibi ne transeat oratio
250	3	45	SAMECH eradicationem et abiectioem posuisti me in medio populorum
250	3	46	FE aperuerunt super nos os suum omnes inimici
250	3	47	FE formido et laqueus facta est nobis vaticinatio et contritio
250	3	48	FE divisiones aquarum deduxit oculus meus in contritione filiae populi mei

250 3 49 AIN oculus meus adfflictus est nec tacuit eo quod non esset requies
 250 3 50 AIN donec respiceret et videret Dominus de caelis
 250 3 51 AIN oculus meus depraedatus est animam meam in cunctis filiabus urbis
 meae
 250 3 52 SADE venatione ceperunt me quasi avem inimici mei gratis
 250 3 53 SADE lapsa est in lacu vita mea et posuerunt lapidem super me
 250 3 54 SADE inundaverunt aquae super caput meum dixi perii
 250 3 55 COPH invocavi nomen tuum Domine de lacis novissimis
 250 3 56 COPH vocem meam audisti ne avertas aurem tuam a singultu meo et
 clamoribus
 250 3 57 COPH adpropinquasti in die quando invocavi te dixisti ne timeas
 250 3 58 RES iudicasti Domine causam animae meae redemptor vitae meae
 250 3 59 RES vidisti Domine iniquitatem adversum me iudica iudicium meum
 250 3 60 RES vidisti omnem furorem universas cogitationes eorum adversum me
 250 3 61 SEN audisti obprobria eorum Domine omnes cogitationes eorum adversum
 me
 250 3 62 SEN labia insurgentium mihi et meditationes eorum adversum me tota die
 250 3 63 SEN sessionem eorum et resurrectionem eorum vide ego sum psalmus eorum
 250 3 64 THAU reddes eis vicem Domine iuxta opera manuum suarum
 250 3 65 THAU dabis eis scutum cordis laborem tuum
 250 3 66 THAU persequeris in furore et conteres eos sub caelis Domine
 250 4 1 ALEPH quomodo obscuratum est aurum mutatus est color optimus dispersi
 sunt lapides sanctuarii in capite omnium platearum
 250 4 2 BETH filii Sion incliti et amicti auro primo quomodo reputati sunt in vasa
 testea opus manuum figuli
 250 4 3 GIMEL sed et lamiae nudaverunt mammam lactaverunt catulos suos filia
 populi mei crudelis quasi strutio in deserto
 250 4 4 DELETH adhesit lingua lactantis ad palatum eius in siti parvuli petierunt
 panem et non erat qui frangeret eis
 250 4 5 HE qui vescebantur voluptuose interierunt in viis qui nutriebantur in croceis
 amplexati sunt stercora
 250 4 6 VAV et maior effecta est iniquitas filiae populi mei peccato Sodomorum quae
 subversa est in momento et non ceperunt in ea manus
 250 4 7 ZAI candidiores nazarei eius nive nitidiores lacte rubicundiores ebore antiquo
 sapphyro pulchriores
 250 4 8 HETH denigrata est super carbones facies eorum et non sunt cogniti in plateis
 adhesit cutis eorum ossibus aruit et facta est quasi lignum
 250 4 9 TETH melius fuit occisis gladio quam interfectis fame quoniam isti
 extabuerunt consumpti ab sterilitate terrae
 250 4 10 IOTH manus mulierum misericordium coxerunt filios suos facti sunt cibus
 earum in contritione filiae populi mei
 250 4 11 CAPH conplevit Dominus furorem suum effudit iram indignationis suae et
 succendit ignem in Sion et devoravit fundamenta eius
 250 4 12 LAMED non crediderunt reges terrae et universi habitatores orbis quoniam
 ingrederetur hostis et inimicus per portas Hierusalem
 250 4 13 MEM propter peccata prophetarum eius iniquitates sacerdotum eius qui
 effuderunt in medio eius sanguinem iustorum
 250 4 14 NUN erraverunt caeci in plateis polluti sunt sanguine cumque non possent
 tenuerunt lacinias suas
 250 4 15 SAMECH recedite polluti clamaverunt eis recedite abite nolite tangere iurgati
 quippe sunt et commoti dixerunt inter gentes non addet ultra ut habitet in eis
 250 4 16 FE facies Domini divisit eos non addet ut respiciat eos facies sacerdotum non

erubuerunt neque senum miserti sunt

25O 4 17 AIN cum adhuc subsisteremus defecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum
vanum cum respiceremus ad gentem quae salvare non poterat

25O 4 18 SADE lubricaverunt vestigia nostra in itinere platearum nostrarum
adpropinquavit finis noster completi sunt dies nostri quia venit finis noster

25O 4 19 COPH velociores fuerunt persecutores nostri aquilis caeli super montes
persecuti sunt nos in deserto insidiati sunt nobis

25O 4 20 RES spiritus oris nostri christus dominus captus est in peccatis nostris cui
diximus in umbra tua vivemus in gentibus

25O 4 21 SEN gaude et laetare filia Edom quae habitas in terra Hus ad te quoque
perveniet calix inebriaberis atque nudaberis

25O 4 22 THAU completa est iniquitas tua filia Sion non addet ultra ut transmigret te
visitavit iniquitatem tuam filia Edom discoperuit peccata tua

25O 5 1 recordare Domine quid acciderit nobis intuere et respice obprobrium nostrum

25O 5 2 hereditas nostra versa est ad alienos domus nostrae ad extraneos

25O 5 3 pupilli facti sumus absque patre matres nostrae quasi viduae

25O 5 4 aquam nostram pecunia bibimus ligna nostra pretio comparavimus

25O 5 5 cervicibus minabamur lassis non dabatur requies

25O 5 6 Aegypto dedimus manum et Assyriis ut saturaremur pane

25O 5 7 patres nostri peccaverunt et non sunt et nos iniquitates eorum portavimus

25O 5 8 servi dominati sunt nostri non fuit qui redimeret de manu eorum

25O 5 9 in animabus nostris adferebamus panem nobis a facie gladii in deserto

25O 5 10 pellis nostra quasi clibanus exusta est a facie tempestatum famis

25O 5 11 mulieres in Sion humiliaverunt virgines in civitatibus Iuda

25O 5 12 principes manu suspensi sunt facies senum non erubuerunt

25O 5 13 adulescentibus in pudice abusi sunt et pueri in ligno corruerunt

25O 5 14 senes de portis defecerunt iuvenes de choro psallentium

25O 5 15 defecit gaudium cordis nostri versus est in luctu chorus noster

25O 5 16 cecidit corona capitis nostri vae nobis quia peccavimus

25O 5 17 propterea maestum factum est cor nostrum ideo contenebrati sunt oculi nostri

25O 5 18 propter montem Sion quia disperit vulpes ambulaverunt in eo

25O 5 19 tu autem Domine in aeternum permanebis solium tuum in generatione et

generatione

25O 5 20 quare in perpetuum oblivisceris nostri derelinques nos in longitudinem
dierum

25O 5 21 converte nos Domine ad te et convertemur innova dies nostros sicut a
principio

26O 1 1 et factum est in tricesimo anno in quarto mense in quinta mensis cum essem
in medio captivorum iuxta fluvium Chobar aperti sunt caeli et vidi visiones Dei

26O 1 2 in quinta mensis ipse est annus quintus transmigrationis regis Ioachin

26O 1 3 factum est verbum Domini ad Hiezechiel filium Buzi sacerdotem in terra
Chaldeorum secus flumen Chobar et facta est super eum ibi manus Domini

26O 1 4 et vidi et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone et nubes magna et ignis
involvens et splendor in circuitu eius et de medio eius quasi species electri id est de medio ignis

26O 1 5 et ex medio eorum similitudo quattuor animalium et hic aspectus eorum
similitudo hominis in eis

26O 1 6 et quattuor facies uni et quattuor pinnae uni

26O 1 7 et pedes eorum pedes recti et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli et
scintillae quasi aspectus aeris candentis

26O 1 8 et manus hominis sub pinnis eorum in quattuor partibus et facies et pinnas per
quattuor partes habebant

26O 1 9 iunctaeque erant pinnae eorum alterius ad alterum non revertebantur cum

incederent sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur

26O 1 10 similitudo autem vultus eorum facies hominis et facies leonis a dextris ipsorum quattuor facies autem bovis a sinistris ipsorum quattuor et facies aquilae ipsorum quattuor

26O 1 11 et facies eorum et pinnae eorum extentae desuper duae pinnae singulorum iungebantur et duae tegebant corpora eorum

26O 1 12 et unumquodque coram facie sua ambulabat ubi erat impetus spiritus illuc gradiebantur nec revertebantur cum ambularent

26O 1 13 et similitudo animalium aspectus eorum quasi carbonum ignis ardentium et quasi aspectus lampadarum haec erat visio discurrens in medio animalium splendor ignis et de igne fulgor egrediens

26O 1 14 et animalia ibant et revertebantur in similitudinem fulguris coruscantis

26O 1 15 cumque aspicerem animalia apparuit rota una super terram iuxta animalia habens quattuor facies

26O 1 16 et aspectus rotarum et opus earum quasi visio maris et una similitudo ipsarum quattuor et aspectus earum et opera quasi sit rota in medio rotae

26O 1 17 per quattuor partes earum euntes ibant et non revertebantur cum ambularent

26O 1 18 statura quoque erat rotis et altitudo et horribilis aspectus et totum corpus plenum oculis in circuitu ipsarum quattuor

26O 1 19 cumque ambularent animalia ambulabant pariter et rotae iuxta ea et cum elevarentur animalia de terra elevabantur simul et rotae

26O 1 20 quocumque ibat spiritus illuc eunte spiritu et rotae pariter levabantur sequentes eum spiritus enim vitae erat in rotis

26O 1 21 cum euntibus ibant et cum stantibus stabant et cum elevatis a terra pariter elevabantur et rotae sequentes ea quia spiritus vitae erat in rotis

26O 1 22 et similitudo super caput animalium firmamenti quasi aspectus cristalli horribilis et extenti super capita eorum desuper

26O 1 23 sub firmamento autem pinnae eorum rectae alterius ad alterum unumquodque duabus alis velabat corpus suum et alterum similiter velabatur

26O 1 24 et audiebam sonum alarum quasi sonum aquarum multarum quasi sonum sublimis Dei cum ambularent quasi sonus erat multitudinis ut sonus castrorum cumque starent dimittebantur pinnae eorum

26O 1 25 nam cum fieret vox supra firmamentum quod erat super caput eorum stabant et submittebant alas suas

26O 1 26 et super firmamentum quod erat inminens capiti eorum quasi aspectus lapidis sapphyri similitudo throni et super similitudinem throni similitudo quasi aspectus hominis desuper

26O 1 27 et vidi quasi speciem electri velut aspectum ignis intrinsecus eius per circuitum a lumbis eius et desuper et a lumbis eius usque deorsum vidi quasi speciem ignis splendentis in circuitu

26O 1 28 velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluviae hic erat aspectus splendoris per gyrum

26O 2 1 haec visio similitudinis gloriae Domini et vidi et cecidi in faciem meam et audivi vocem loquentis et dixit ad me fili hominis sta supra pedes tuos et loquar tecum

26O 2 2 et ingressus est in me spiritus postquam locutus est mihi et statuit me supra pedes meos et audivi loquentem ad me

26O 2 3 et dicentem fili hominis mitto ego te ad filios Israhel ad gentes apostatrices quae recesserunt a me patres eorum praevaricati sunt pactum meum usque ad diem hanc

26O 2 4 et filii dura facie et indomabili corde sunt ad quos ego mitto te et dices ad eos haec dicit Dominus Deus

26O 2 5 si forte vel ipsi audiant et si forte quiescant quoniam domus exasperans est et scient quia propheta fuerit in medio eorum

26O 2 6 tu ergo fili hominis ne timeas eos neque sermones eorum metuas quoniam increduli et subversores sunt tecum et cum scorpionibus habitas verba eorum ne timeas et vultus

eorum ne formides quia domus exasperans est

26O 2 7 loqueris ergo verba mea ad eos si forte audiant et quiescant quoniam
iniritatores sunt

26O 2 8 tu autem fili hominis audi quaecumque loquor ad te et noli esse exasperans
sicut domus exasperatrix est aperi os tuum et comede quaecumque ego do tibi

26O 2 9 et vidi et ecce manus missa ad me in qua erat involutus liber et expandit illum
coram me qui erat scriptus intus et foris et scriptae erant in eo lamentationes et carmen et vae

26O 3 1 et dixit ad me fili hominis quodcumque inveneris comede comede volumen
istud et vadens loquere ad filios Israhel

26O 3 2 et aperui os meum et cibavit me volumine illo

26O 3 3 et dixit ad me fili hominis venter tuus comedet et viscera tua conplebuntur
volumine isto quod ego do tibi et comedi illud et factum est in ore meo sicut mel dulce

26O 3 4 et dixit ad me fili hominis vade ad domum Israhel et loqueris verba mea ad
eos

26O 3 5 non enim ad populum profundi sermonis et ignotae linguae tu mitteris ad
domum Israhel

26O 3 6 neque ad populos multos profundi sermonis et ignotae linguae quorum non
possis audire sermones et si ad illos mittereris ipsi audirent te

26O 3 7 domus autem Israhel nolent audire te quia nolunt audire me omnis quippe
domus Israhel adtrita fronte est et duro corde

26O 3 8 ecce dedi faciem tuam valentiorum faciebus eorum et frontem tuam duriorum
frontibus eorum

26O 3 9 ut adamantem et ut silicem dedi faciem tuam ne timeas eos neque metuas a
facie eorum quia domus exasperans est

26O 3 10 et dixit ad me fili hominis omnes sermones meos quos loquor ad te adsume in
corde tuo et auribus tuis audi

26O 3 11 et vade ingredi ad transmirationem ad filios populi tui et loqueris ad eos et
dices eis haec dicit Dominus Deus si forte audiant et quiescant

26O 3 12 et adsumpsit me spiritus et audivi post me vocem commotionis magnae
benedicta gloria Domini de loco suo

26O 3 13 et vocem alarum animalium percutientium alteram ad alteram et vocem
rotarum sequentium animalia et vocem commotionis magnae

26O 3 14 spiritus quoque levavit me et adsumpsit me et abii amarus in indignatione
spiritus mei manus enim Domini erat mecum confortans me

26O 3 15 et veni ad transmirationem acervum novarum frugum ad eos qui habitabant
iuxta flumen Chobar et sedi ubi illi sedebant et mansi ibi septem diebus maerens in medio eorum

26O 3 16 cum autem pertransissent septem dies factum est verbum Domini ad me
dicens

26O 3 17 fili hominis speculatorem dedi te domui Israhel et audies de ore meo verbum
et adnuntiabis eis ex me

26O 3 18 si dicente me ad impium morte morieris non adnuntiaveris ei neque locutus
fueris ut avertatur a via sua impia et vivat ipse impius in iniquitate sua morietur sanguinem autem
eius de manu tua requiram

26O 3 19 si autem tu adnuntiaveris impio et ille non fuerit conversus ab impietate sua et
via sua impia ipse quidem in iniquitate sua morietur tu autem animam tuam liberasti

26O 3 20 sed et si conversus iustus a iustitia sua fecerit iniquitatem ponam
offendiculum coram eo ipse morietur quia non adnuntiasti ei in peccato suo morietur et non erunt in
memoria iustitiae eius quas fecit sanguinem vero eius de manu tua requiram

26O 3 21 si autem tu adnuntiaveris iusto ut non peccet iustus et ille non peccaverit
vivens vivet quia adnuntiasti ei et tu animam tuam liberasti

26O 3 22 et facta est super me manus Domini et dixit ad me surgens egredere in
campum et ibi loquar tecum

26O 3 23 et surgens egressus sum in campum et ecce ibi gloria Domini stabat quasi gloria quam vidi iuxta fluvium Chobar et cecidi in faciem meam
26O 3 24 et ingressus est in me spiritus et statuit me super pedes meos et locutus est mihi et dixit ad me ingredi et includere in medio domus tuae
26O 3 25 et tu fili hominis ecce data sunt super te vincula et ligabunt te in eis et non egredieris in medio eorum
26O 3 26 et linguam tuam adherescere faciam palato tuo et eris mutus nec quasi vir obiurgans quia domus exasperans est
26O 3 27 cum autem locutus fuero tibi aperiam os tuum et dices ad eos haec dicit Dominus Deus qui audit audiat et qui quiescit quiescat quia domus exasperans est
26O 4 1 et tu fili hominis sume tibi laterem et pones eum coram te et describes in eo civitatem Hierusalem
26O 4 2 et ordinabis adversus eam obsidionem et aedificabis munitiones et conportabis aggerem et dabis contra eam castra et pones arietes in gyro
26O 4 3 et tu sume tibi sartaginem ferream et pones eam murum ferreum inter te et inter civitatem et obfirmabis faciem tuam ad eam et erit in obsidionem et circumdabis eam signum est domui Israhel
26O 4 4 et tu dormies super latus tuum sinistrum et pones iniquitates domus Israhel super eo numero dierum quibus dormies super illud et adsumes iniquitatem eorum
26O 4 5 ego autem dedi tibi annos iniquitatis eorum numero dierum trecentos et nonaginta dies et portabis iniquitatem domus Israhel
26O 4 6 et cum conpleveris haec dormies super latus tuum dextrum secundo et adsumes iniquitatem domus Iuda quadraginta diebus diem pro anno diem inquam pro anno dedi tibi
26O 4 7 et ad obsidionem Hierusalem convertes faciem tuam et brachium tuum erit exertum et prophetabis adversus eam
26O 4 8 ecce circumdedi te vinculis et non te convertes a latere tuo in latus aliud donec compleas dies obsidionis tuae
26O 4 9 et tu sume tibi frumentum et hordeum et fabam et lentem et milium et viciam et mittes ea in vas unum et facies tibi panes numero dierum quibus dormies super latus tuum trecentis et nonaginta diebus comedes illud
26O 4 10 cibus autem tuus quo vesceris erit in pondere viginti stateres in die a tempore usque ad tempus comedes illud
26O 4 11 et aquam in mensura bibes sextam partem hin a tempore usque ad tempus bibes illud
26O 4 12 et quasi subcinericium hordiacium comedes illud et stercore quod egredietur de homine operies illud in oculis eorum
26O 4 13 et dixit Dominus sic comedent filii Israhel panem suum pollutum inter gentes ad quas eiciam eos
26O 4 14 et dixi ha ha ha Domine Deus ecce anima mea non est polluta et morticinum et laceratum a bestiis non comedi ab infantia mea usque nunc et non est ingressa os meum omnis caro inmundanda
26O 4 15 et dixit ad me ecce dedi tibi fimum bouum pro stercore humanis et facies panem tuum in eo
26O 4 16 et dixit ad me fili hominis ecce ego conteram baculum panis in Hierusalem et comedent panem in pondere et in sollicitudine et aquam in mensura et in angustia bibent
26O 4 17 ut deficientibus pane et aqua corruat unusquisque ad fratrem suum et contabescant in iniquitatibus suis
26O 5 1 et tu fili hominis sume tibi gladium acutum radentem pilos adsumes eum et duces per caput tuum et per barbam tuam et adsumes tibi stateram ponderis et divides eos
26O 5 2 tertiam partem igni combures in medio civitatis iuxta completionem dierum obsidionis et adsumens tertiam partem concides gladio in circuitu eius tertiam vero aliam disperges in ventum et gladium nudabo post eos

26O 5 3 et sumes inde parvum numerum et ligabis eos in summitate pallii tui
26O 5 4 et ex eis rursum tolles et proicies in medio ignis et conbures eos igni ex eo
egredietur ignis in omnem domum Israhel
26O 5 5 haec dicit Dominus Deus ista est Hierusalem in medio gentium posui eam et
in circuitu eius terras
26O 5 6 et contempsit iudicia mea ut plus esset impia quam gentes et praecepta mea
ultra quam terrae quae in circuitu eius sunt iudicia enim mea proiecerunt et in praeceptis meis non
ambulaverunt
26O 5 7 idcirco haec dicit Dominus Deus quia superastis gentes quae in circuitu vestro
sunt in praeceptis meis non ambulastis et iudicia mea non fecistis et iuxta iudicia gentium quae in
circuitu vestro sunt non estis operati
26O 5 8 ideo haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te et ipse ego faciam in medio tui
iudicia in oculis gentium
26O 5 9 et faciam in te quae non feci et quibus similia ultra non faciam propter omnes
abominationes tuas
26O 5 10 ideo patres comedent filios in medio tui et filii comedent patres suos et
faciam in te iudicia et ventilabo universas reliquias tuas in omnem ventum
26O 5 11 idcirco vivo ego dicit Dominus Deus nisi pro eo quod sanctum meum violasti
in omnibus offensionibus tuis et in omnibus abominationibus tuis ego quoque confringam et non
parcet oculus meus et non miserebor
26O 5 12 tertia tui pars peste morietur et fame consumetur in medio tui et tertia tui pars
gladio cadet in circuitu tuo tertiam vero partem tuam in omnem ventum dispergam et gladium
evaginabo post eos
26O 5 13 et compleam furorem meum et requiescere faciam indignationem meam in eis
et consolabor et scient quia ego Dominus locutus sum in zelo meo cum implevero indignationem
meam in eis
26O 5 14 et dabo te in desertum et in obprobrium in gentibus quae in circuitu tuo sunt
in conspectu omnis praetereuntis
26O 5 15 et eris obprobrium et blasphemia exemplum et stupor in gentibus quae in
circuitu tuo sunt cum fecero in te iudicia in furore et in indignatione et in increpationibus irae
26O 5 16 ego Dominus locutus sum quando misero sagittas famis pessimas in eos quae
erunt mortiferae et quas mittam ut disperdam vos et famem congregabo super vos et conteram vobis
baculum panis
26O 5 17 et inmittam in vos famem et bestias pessimas usque ad internicionem et
pestilentia et sanguis transibunt per te et gladium inducam super te ego Dominus locutus sum
26O 6 1 et factus est sermo Domini ad me dicens
26O 6 2 fili hominis pone faciem tuam ad montes Israhel et prophetabis ad eos
26O 6 3 et dices montes Israhel audite verbum Domini Dei haec dicit Dominus Deus
montibus et collibus rupibus et vallibus ecce ego inducam super vos gladium et disperdam excelsa
vestra
26O 6 4 et demoliar aras vestras et confringentur simulacra vestra et deiciam
interfectos vestros ante idola vestra
26O 6 5 et dabo cadavera filiorum Israhel ante faciem simulacrorum vestrorum et
dispergam ossa vestra circum aras vestras
26O 6 6 in omnibus habitationibus vestris urbes desertae erunt et excelsa demolientur
et dissipabuntur et interibunt arae vestrae et confringentur et cessabunt idola vestra et conterentur
delubra vestra et delebuntur opera vestra
26O 6 7 et cadet interfectus in medio vestri et scietis quoniam ego Dominus
26O 6 8 et relinquam in vobis eos qui fugerint gladium in gentibus cum dispersero vos
in terris
26O 6 9 et recordabuntur mei liberati vestri in gentibus ad quas captivi ducti sunt quia
contrivi cor eorum fornicans et recedens a me et oculos eorum fornicantes post idola sua et

displicebunt sibimet super malis quae fecerunt in universis abominationibus suis
 26O 6 10 et scient quia ego Dominus non frustra locutus sum ut facerem eis malum hoc
 26O 6 11 haec dicit Dominus Deus percute manu tua et adlide pedem tuum et dic eheu
 ad omnes abominationes malorum domus Israhel qui gladio fame peste ruituri sunt
 26O 6 12 qui longe est peste morietur qui autem prope gladio corruet et qui relictus
 fuerit et obsessus fame morietur et compleam indignationem meam in eis
 26O 6 13 et scietis quia ego Dominus cum fuerint interfecti vestri in medio idolorum
 vestrorum in circuitu ararum vestrarum in omni colle excelso in cunctis summitatibus montium et
 subtus omne lignum nemorosum et subtus universam quercum frondosam locum ubi accenderunt
 tura redolentia universis idolis suis
 26O 6 14 et extendam manum meam super eos et faciam terram desolatam et destitutam
 a deserto Deblatha in omnibus habitationibus eorum et scient quia ego Dominus
 26O 7 1 et factus est sermo Domini ad me dicens
 26O 7 2 et tu fili hominis haec dicit Dominus Deus terrae Israhel finis venit finis super
 quattuor plagas terrae
 26O 7 3 nunc finis super te et emittam furorem meum in te et iudicabo te iuxta vias
 tuas et ponam contra te omnes abominationes tuas
 26O 7 4 et non parcet oculus meus super te et non miserebor sed vias tuas ponam
 super te et abominationes tuae in medio tui erunt et scietis quia ego Dominus
 26O 7 5 haec dicit Dominus Deus afflictio una afflictio ecce venit
 26O 7 6 finis venit venit finis evigilavit adversum te ecce venit
 26O 7 7 venit contractio super te qui habitas in terra venit tempus prope est dies
 occisionis et non gloriae montium
 26O 7 8 nunc de propinquo effundam iram meam super te et compleam furorem meum
 in te et iudicabo te iuxta vias tuas et inponam tibi omnia scelera tua
 26O 7 9 et non parcet oculus meus neque miserebor sed vias tuas inponam tibi et
 abominationes tuae in medio tui erunt et scietis quia ego sum Dominus percutiens
 26O 7 10 ecce dies ecce venit egressa est contractio floruit virga germinavit superbia
 26O 7 11 iniquitas surrexit in virga impietatis non ex eis et non ex populo neque ex
 sonitu eorum et non erit requies in eis
 26O 7 12 venit tempus adpropinquavit dies qui emit non laetetur et qui vendit non
 lugeat quia ira super omnem populum eius
 26O 7 13 quia qui vendit ad id quod vendidit non revertetur et adhuc in viventibus vita
 eorum visio enim ad omnem multitudinem eius non regredietur et vir in iniquitate vitae suae non
 confortabitur
 26O 7 14 canite tuba praeparentur omnes et non est qui vadat ad proelium ira enim mea
 super universum populum eius
 26O 7 15 gladius foris pestis et fames intrinsecus qui in agro est gladio morietur et qui
 in civitate pestilentia et fame devorabuntur
 26O 7 16 et salvabuntur qui fugerint ex eis et erunt in montibus quasi columbae
 convallium omnes trepidi unusquisque in iniquitate sua
 26O 7 17 omnes manus dissolventur et omnia genua fluent aquis
 26O 7 18 et accingent se ciliciis et operiet eos formido et in omni facie confusio et in
 universis capitibus eorum calvitium
 26O 7 19 argentum eorum foris proicietur et aurum eorum in sterquilinum erit
 argentum eorum et aurum eorum non valebit liberare eos in die furoris Domini animam suam non
 saturabunt et ventres eorum non implebuntur quia scandalum iniquitatis eorum factum est
 26O 7 20 et ornamentum monilium suorum in superbiam posuerunt et imagines
 abominationum suarum et simulacrorum fecerunt ex eo propter hoc dedi eis illud in inmunditiam
 26O 7 21 et dabo illud in manus alienorum ad diripiendum et impiis terrae in praedam
 et contaminabunt illud
 26O 7 22 et avertam faciem meam ab eis et violabunt arcanum meum et introibunt in

illud emissarii et contaminabunt illud

26O 7 23 fac conclusionem quoniam terra plena est iudicio sanguinum et civitas plena iniquitate

26O 7 24 et adducam pessimos de gentibus et possidebunt domos eorum et quiescere faciam superbiam potentium et possidebunt sanctuaria eorum

26O 7 25 angustia superveniente requirent pacem et non erit

26O 7 26 conturbatio super conturbationem veniet et auditus super auditum et quaerent visionem de propheta et lex peribit a sacerdote et consilium a senioribus

26O 7 27 rex lugebit et princeps induetur maerore et manus populi terrae conturbabuntur secundum viam eorum faciam eis et secundum iudicia eorum iudicabo eos et scient quia ego Dominus

26O 8 1 et factum est in anno sexto in sexto mense in quinta mensis ego sedebam in domo mea et senes Iuda sedebant coram me et cecidit super me ibi manus Domini Dei

26O 8 2 et vidi et ecce similitudo quasi aspectus ignis ab aspectu lumborum eius et deorsum ignis et a lumbis eius et sursum quasi aspectus splendoris ut visio electri

26O 8 3 et emissa similitudo manus adprehendit me in cincinno capitis mei et elevavit me spiritus inter terram et caelum et adduxit in Hierusalem in visione Dei iuxta ostium interius quod respiciebat aquilonem ubi erat statutum idolum zeli ad provocandam aemulationem

26O 8 4 et ecce ibi gloria Dei Israhel secundum visionem quam videram in campo

26O 8 5 et dixit ad me fili hominis leva oculos tuos ad viam aquilonis et levavi oculos meos ad viam aquilonis et ecce ab aquilone portae altaris idolum zeli in ipso introitu

26O 8 6 et dixit ad me fili hominis putasne vides tu quid isti faciant abominationes magnas quas domus Israhel facit hic ut procul recedam a sanctuario meo et adhuc conversus videbis abominationes maiores

26O 8 7 et introduxit me ad ostium atrii et vidi et ecce foramen unum in pariete

26O 8 8 et dixit ad me fili hominis fode parietem et cum perfodissem parietem apparuit ostium unum

26O 8 9 et dixit ad me ingredi et vide abominationes pessimas quas isti faciunt hic

26O 8 10 et ingressus vidi et ecce omnis similitudo reptilium et animalium abominatio et universa idola domus Israhel depicta erant in pariete in circuitu per totum

26O 8 11 et septuaginta viri de senioribus domus Israhel et Hiezonias filius Saphan stabat in medio eorum stantium ante picturas et unusquisque habebat turibulum in manu sua et vapor nebulae de ture consurgebat

26O 8 12 et dixit ad me certe vides fili hominis quae seniores domus Israhel faciunt in tenebris unusquisque in abscondito cubiculi sui dicunt enim non videt Dominus nos dereliquit Dominus terram

26O 8 13 et dixit ad me adhuc conversus videbis abominationes maiores quas isti faciunt

26O 8 14 et introduxit me per ostium portae domus Domini quod respiciebat ad aquilonem et ecce ibi mulieres sedebant plangentes Adonidem

26O 8 15 et dixit ad me certe vidisti fili hominis adhuc conversus videbis abominationes maiores his

26O 8 16 et introduxit me in atrium domus Domini interius et ecce in ostio templi Domini inter vestibulum et altare quasi viginti quinque viri dorsa habentes contra templum Domini et facies ad orientem et adorabant ad ortum solis

26O 8 17 et dixit ad me certe vidisti fili hominis numquid leve est hoc domui Iuda ut facerent abominationes istas quas fecerunt hic quia replentes terram iniquitate conversi sunt ad iritandum me et ecce adplicant ramum ad nares suas

26O 8 18 ergo et ego faciam in furore non parcat oculus meus nec miserebor et cum clamaverint ad aures meas voce magna non exaudiam eos

26O 9 1 et clamavit in auribus meis voce magna dicens adpropinquaverunt visitationes urbis et unusquisque vas interfectionis habet in manu sua

26O 9 2 et ecce sex viri veniebant de via portae superioris quae respicit ad aquilonem et uniuscuiusque vas interitus in manu eius vir quoque unus in medio eorum vestitus lineis et atramentarium scriptoris ad renes eius et ingressi sunt et steterunt iuxta altare aereum

26O 9 3 et gloria Domini Israhel adsumpta est de cherub quae erat super eum ad limen domus et vocavit virum qui indutus erat lineis et atramentarium scriptoris habebat in lumbis suis

26O 9 4 et dixit Dominus ad eum transi per mediam civitatem in medio Hierusalem et signa thau super frontes virorum gementium et dolentium super cunctis abominationibus quae fiunt in medio eius

26O 9 5 et illis dixit audiente me transite per civitatem sequentes eum et percutite non parcat oculus vester neque misereamini

26O 9 6 senem adolescentulum et virginem parvulum et mulieres interficite usque ad internicionem omnem autem super quem videritis thau ne occidatis et a sanctuario meo incipite coeperunt ergo a viris senioribus qui erant ante faciem domus

26O 9 7 et dixit ad eos contaminate domum et implete atria interfectis egredimini et egressi sunt et percutiebant eos qui erant in civitate

26O 9 8 et caede completa remansi ego ruique super faciem meam et clamans aio heu heu heu Domine Deus ergone disperdes omnes reliquias Israhel effundens furorem tuum super Hierusalem

26O 9 9 et dixit ad me iniquitas domus Israhel et Iuda magna est nimis valde et repleta est terra sanguinibus et civitas repleta est aversione dixerunt enim dereliquit Dominus terram et Dominus non videt

26O 9 10 igitur et meus non parcat oculus neque miserebor viam eorum super caput eorum reddam

26O 9 11 et ecce vir qui indutus erat lineis qui habebat atramentarium in dorso suo respondit verbum dicens feci sicut praecepisti mihi

26O 10 1 et vidi et ecce in firmamento quod erat super caput cherubin quasi lapis sapphyrus quasi species similitudinis solii apparuit super ea

26O 10 2 et dixit ad virum qui indutus erat lineis et ait ingredi in medio rotarum quae sunt subtus cherub et imple manum tuam prunis ignis quae sunt inter cherubin et effunde super civitatem ingressusque est in conspectu meo

26O 10 3 cherubin autem stabant a dextris domus cum ingrederetur vir et nubes implevit atrium interius

26O 10 4 et elevata est gloria Domini desuper cherub ad limen domus et repleta est domus nube et atrium repletum est splendore gloriae Domini

26O 10 5 et sonitus alarum cherubin audiebatur usque ad atrium exterius quasi vox Dei omnipotentis loquentis

26O 10 6 cumque praecepisset viro qui indutus erat lineis dicens sume ignem de medio rotarum quae sunt inter cherubin ingressus ille stetit iuxta rotam

26O 10 7 et extendit cherub manum de medio cherubin ad ignem qui erat inter cherubin et sumpsit et dedit in manus eius qui indutus erat lineis qui accipiens egressus est

26O 10 8 et apparuit in cherubin similitudo manus hominis subtus pinnae eorum

26O 10 9 et vidi et ecce quattuor rotae iuxta cherubin rota una iuxta cherub unum et rota alia iuxta cherub unum species autem erat rotarum quasi visio lapidis chrysoliti

26O 10 10 et aspectus earum similitudo una quattuor quasi sit rota in medio rotae

26O 10 11 cumque ambularent in quattuor partes gradiebantur non revertebantur ambulantes sed ad locum ad quem ire declinabat quae prima erat sequebantur et ceterae nec convertebantur

26O 10 12 et omne corpus earum et colla et manus et pinnae et circuli plena erant oculis in circuitu quattuor rotarum

26O 10 13 et rotas istas vocavit volubiles audiente me

26O 10 14 quattuor autem facies habebat unum facies una facies cherub et facies secunda facies hominis et in tertio facies leonis et in quarto facies aquilae

26O 10 15 et elevata sunt cherubin ipsum est animal quod videram iuxta flumen Chobar
 26O 10 16 cumque ambularent cherubin ibant pariter et rotae iuxta ea et cum levarent
 cherubin alas suas ut exaltarentur de terra non residebant rotae sed et ipsae iuxta erant
 26O 10 17 stantibus illis stabant et cum elevatis elevabantur spiritus enim vitae erat in
 eis
 26O 10 18 et egressa est gloria Domini a limine templi et stetit super cherubin
 26O 10 19 et elevantia cherubin alas suas exaltata sunt a terra coram me et illis
 egredientibus rotae quoque subsecutae sunt et stetit in introitu portae domus Domini orientalis et
 gloria Dei Israhel erat super ea
 26O 10 20 ipsum est animal quod vidi subter Deum Israhel iuxta fluvium Chobar et
 intellexi quia cherubin essent
 26O 10 21 quattuor per quattuor vultus uni et quattuor alae uni et similitudo manus
 hominis sub alis eorum
 26O 10 22 et similitudo vultuum eorum ipsi vultus quos videram iuxta fluvium Chobar
 et intuitus eorum et impetus singulorum ante faciem suam ingredi
 26O 11 1 et elevavit me spiritus et introduxit me ad portam domus Domini orientalem
 quae respicit solis ortum et ecce in introitu portae viginti quinque viri et vidi in medio eorum
 Hiezoniam filium Azur et Pheltiam filium Banaiae principes populi
 26O 11 2 dixitque ad me fili hominis hii viri qui cogitant iniquitatem et tractant
 consilium pessimum in urbe ista
 26O 11 3 dicentes nonne dudum aedificatae sunt domus haec est lebes nos autem carnes
 26O 11 4 idcirco vaticinare de eis vaticinare fili hominis
 26O 11 5 et inruit in me spiritus Domini et dixit ad me loquere haec dicit Dominus sic
 locuti estis domus Israhel et cogitationes cordis vestri ego novi
 26O 11 6 plurimos occidistis in urbe hac et implestis vias eius interfectis
 26O 11 7 propterea haec dicit Dominus Deus interfecti vestri quos posuistis in medio
 eius hii sunt carnes et haec est lebes et educam vos de medio eius
 26O 11 8 gladium metuistis et gladium inducam super vos ait Dominus Deus
 26O 11 9 et eiciam vos de medio eius daboque vos in manu hostium et faciam in vobis
 iudicia
 26O 11 10 gladio cadetis in finibus Israhel iudicabo vos et scietis quia ego Dominus
 26O 11 11 haec non erit vobis in lebetem et vos non eritis in medio eius in carnes in
 finibus Israhel iudicabo vos
 26O 11 12 et scietis quia ego Dominus qui in praeceptis meis non ambulastis et iudicia
 mea non fecistis sed iuxta iudicia gentium quae in circuitu vestro sunt estis operati
 26O 11 13 et factum est cum prophetarem Pheltias filius Banaiae mortuus est et cecidi in
 faciem meam clamans voce magna et dixi heu heu heu Domine Deus consummationem tu facis
 reliquiarum Israhel
 26O 11 14 et factum est verbum Domini ad me dicens
 26O 11 15 fili hominis fratres tui fratres tui viri propinqui tui et omnis domus Israhel
 universi quibus dixerunt habitatores Hierusalem longe recedite a Domino nobis data est terra in
 possessionem
 26O 11 16 propterea haec dicit Dominus Deus quia longe feci eos in gentibus et quia
 dispersi eos in terris ero eis in sanctificationem modicam in terris ad quas venerunt
 26O 11 17 propterea loquere haec dicit Dominus Deus congregabo vos de populis et
 adunabo de terris in quibus dispersi estis daboque vobis humum Israhel
 26O 11 18 et ingredientur illuc et auferent omnes offensiones cunctasque abominationes
 eius de illa
 26O 11 19 et dabo eis cor unum et spiritum novum tribuam in visceribus eorum et
 auferam cor lapideum de carne eorum et dabo eis cor carneum
 26O 11 20 ut in praeceptis meis ambulent et iudicia mea custodiant faciantque ea et sint
 mihi in populum et ego sim eis in Deum

26O 11 21 quorum cor post offendicula et abominationes suas ambulat horum viam in capite suo ponam dicit Dominus Deus

26O 11 22 et elevaverunt cherubin alas suas et rotae cum eis et gloria Dei Israhel erat super ea

26O 11 23 et ascendit gloria Domini de medio civitatis stetitque super montem qui est ad orientem urbis

26O 11 24 et spiritus levavit me adduxitque in Chaldeam ad transmigrationem in visione in spiritu Dei et sublata est a me visio quam videram

26O 11 25 et locutus sum ad transmigrationem omnia verba Domini quae ostenderat mihi

26O 12 1 et factus est sermo Domini ad me dicens

26O 12 2 fili hominis in medio domus exasperantis tu habitas qui oculos habent ad videndum et non vident et aures ad audiendum et non audiunt quia domus exasperans est

26O 12 3 tu ergo fili hominis fac tibi vasa transmigrationis et transmigrabis per diem coram eis transmigrabis autem de loco tuo ad locum alterum in conspectu eorum si forte aspiciant quia domus exasperans est

26O 12 4 et efferes foras vasa tua quasi vasa transmigrantis per diem in conspectu eorum tu autem egredieris vespere coram eis sicut egreditur migrans

26O 12 5 ante oculos eorum perfodi tibi parietem et egredieris per eum

26O 12 6 in conspectu eorum in umeris portaberis in caligine effereris faciem tuam velabis et non videbis terram quia portentum dedi te domui Israhel

26O 12 7 feci ergo sicut praeceperat mihi vasa mea protuli quasi vasa transmigrantis per diem et vespere perfodi mihi parietem manu in caligine egressus sum et in umeris portatus in conspectu eorum

26O 12 8 et factus est sermo Domini ad me mane dicens

26O 12 9 fili hominis numquid non dixerunt ad te domus Israhel domus exasperans quid tu facis

26O 12 10 dic ad eos haec dicit Dominus Deus super ducem onus istud qui est in Hierusalem et super omnem domum Israhel quae est in medio eorum

26O 12 11 dic ego portentum vestrum quomodo feci sic fiet illis in transmigrationem et captivitatem ibunt

26O 12 12 et dux qui est in medio eorum in umeris portabitur in caligine egredietur parietem perfodient ut educant eum facies eius operietur ut non videat oculo terram

26O 12 13 et extendam rete meum super illum et capiatur in sagena mea et adducam eum in Babylonem in terram Chaldeorum et ipsam non videbit ibique morietur

26O 12 14 et omnes qui circa eum sunt praesidium eius et agmina eius dispergam in omnem ventum et gladium evaginabo post eos

26O 12 15 et scient quia ego Dominus quando dispersero illos in gentibus et disseminavero eos in terris

26O 12 16 et relinquam ex eis viros paucos a gladio et fame et pestilentia ut narrent omnia scelera eorum in gentibus ad quas ingredientur et scient quia ego Dominus

26O 12 17 et factus est sermo Domini ad me dicens

26O 12 18 fili hominis panem tuum in conturbatione comede sed et aquam tuam in festinatione et maerore bibe

26O 12 19 et dices ad populum terrae haec dicit Dominus Deus ad eos qui habitant in Hierusalem in terra Israhel panem suum in sollicitudine comedent et aquam suam in desolatione bibent ut desoletur terra a multitudine sua propter iniquitatem omnium qui habitant in ea

26O 12 20 et civitates quae nunc habitantur desolatae erunt terraque deserta et scietis quia ego Dominus

26O 12 21 et factus est sermo Domini ad me dicens

26O 12 22 fili hominis quod est proverbium istud vobis in terra Israhel dicentium in longum differentur dies et peribit omnis visio

26O 12 23 ideo dic ad eos haec dicit Dominus Deus quiescere faciam proverbium istud neque vulgo dicetur ultra in Israhel et loquere ad eos quod adpropinquaverint dies et sermo omnis visionis

26O 12 24 non enim erit ultra omnis visio cassa neque divinatio ambigua in medio filiorum Israhel

26O 12 25 quia ego Dominus loquar quodcumque locutus fuero verbum et fiet non prolongabitur amplius sed in diebus vestris domus exasperans loquar verbum et faciam illud dicit Dominus Deus

26O 12 26 et factus est sermo Domini ad me dicens

26O 12 27 fili hominis ecce domus Israhel dicentium visio quam hic videt in dies multos et in tempora longa iste prophetat

26O 12 28 propterea dic ad eos haec dicit Dominus Deus non prolongabitur ultra omnis sermo meus verbum quod locutus fuero complebitur dicit Dominus Deus

26O 13 1 et factus est sermo Domini ad me dicens

26O 13 2 fili hominis vaticinare ad prophetas Israhel qui prophetant et dices prophetantibus de corde suo audite verbum Domini

26O 13 3 haec dicit Dominus Deus vae prophetis insipientibus qui sequuntur spiritum suum et nihil vident

26O 13 4 quasi vulpes in desertis prophetae tui Israhel erant

26O 13 5 non ascendistis ex adverso neque opposuistis murum pro domo Israhel ut staretis in proelio in die Domini

26O 13 6 vident vana et divinant mendacium dicentes ait Dominus cum Dominus non miserit eos et perseveraverunt confirmare sermonem

26O 13 7 numquid non visionem cassam vidistis et divinationem mendacem locuti estis et dicitis ait Dominus cum ego non sim locutus

26O 13 8 propterea haec dicit Dominus Deus quia locuti estis vana et vidistis mendacium ideo ecce ego ad vos ait Dominus Deus

26O 13 9 et erit manus mea super prophetas qui vident vana et divinant mendacium in concilio populi mei non erunt et in scriptura domus Israhel non scribentur nec in terra Israhel ingredientur et scietis quia ego Dominus Deus

26O 13 10 eo quod deceperint populum meum dicentes pax et non est pax et ipse aedificabat parietem illi autem linebant eum luto absque paleis

26O 13 11 dic ad eos qui liniunt absque temperatura quod casurus sit erit enim imber inundans et dabo lapides praegrandes desuper inruentes et ventum procellae dissipantem

26O 13 12 siquidem ecce cecidit paries numquid non dicetur vobis ubi est litura quam levistis

26O 13 13 propterea haec dicit Dominus Deus et erumpere faciam spiritum tempestatum in indignatione mea et imber inundans in furore meo erit et lapides grandes in ira in consummationem

26O 13 14 et destruam parietem quem levistis absque temperamento et adaequabo eum terrae et revelabitur fundamentum eius et cadet et consumetur in medio eius et scietis quia ego sum Dominus

26O 13 15 et conplebo indignationem meam in parietem et in his qui liniunt eum absque temperamento dicamque vobis non est paries et non sunt qui liniunt eum

26O 13 16 prophetae Israhel qui prophetant ad Hierusalem et vident ei visionem pacis et non est pax ait Dominus Deus

26O 13 17 et tu fili hominis pone faciem tuam contra filias populi tui quae prophetant de corde suo et vaticinare super eas

26O 13 18 et dic haec ait Dominus Deus vae quae consuunt pulvillos sub omni cubito manus et faciunt cervicalia sub capite universae aetatis ad capiendas animas cum caperent animas populi mei vivificabant animas eorum

26O 13 19 et violabant me ad populum meum propter pugillum hordei et fragmen panis

ut interficerent animas quae non moriuntur et vivificarent animas quae non vivunt mentientes populo meo credenti mendaciis

26O 13 20 propter hoc haec dicit Dominus Deus ecce ego ad pulvillos vestros quibus vos capitis animas volantes et dirumpam eos de brachiis vestris et dimittam animas quas vos capitis animas ad volandum

26O 13 21 et dirumpam cervicalia vestra et liberabo populum meum de manu vestra neque erunt ultra in manibus vestris ad praedandum et scietis quia ego Dominus

26O 13 22 pro eo quod maerere fecistis cor iusti mendaciter quem ego non contristavi et confortastis manus impii ut non reverteretur a via sua mala et viveret

26O 13 23 propterea vana non videbitis et divinationes non divinabitis amplius et eruam populum meum de manu vestra et scietis quoniam ego Dominus

26O 14 1 et venerunt ad me viri seniorum Israhel et sederunt coram me

26O 14 2 et factus est sermo Domini ad me dicens

26O 14 3 filii hominis viri isti posuerunt inmunditias suas in cordibus suis et scandalum iniquitatis suae statuerunt contra faciem suam numquid interrogatus respondebo eis

26O 14 4 propter hoc loquere eis et dices ad eos haec dicit Dominus Deus homo homo de domo Israhel qui posuerit inmunditias suas in corde suo et scandalum iniquitatis suae statuerit contra faciem suam et venerit ad prophetam interrogans per eum me ego Dominus respondebo ei in multitudine inmunditiarum suarum

26O 14 5 ut capiatur domus Israhel in corde suo quo recesserunt a me in cunctis idolis suis

26O 14 6 propterea dic ad domum Israhel haec dicit Dominus Deus convertimini et recedite ab idolis vestris et ab universis contaminationibus vestris avertite facies vestras

26O 14 7 quia homo homo de domo Israhel et de proselytis quicumque advena fuerit in Israhel si alienatus fuerit a me et posuerit idola sua in corde suo et scandalum iniquitatis suae statuerit contra faciem suam et venerit ad prophetam ut interroget per eum me ego Dominus respondebo ei per me

26O 14 8 et ponam faciem meam super hominem illum et faciam eum in exemplum et in proverbium et disperdam eum de medio populi mei et scietis quia ego Dominus

26O 14 9 et propheta cum erraverit et locutus fuerit verbum ego Dominus decepi prophetam illum et extendam manum meam super eum et delebo eum de medio populi mei Israhel

26O 14 10 et portabunt iniquitatem suam iuxta iniquitatem interrogantis sic iniquitas prophetae erit

26O 14 11 ut non erret ultra domus Israhel a me neque polluatur in universis praevaricationibus suis sed sit mihi in populum et ego sim eis in Deum ait Dominus exercituum

26O 14 12 et factus est sermo Domini ad me dicens

26O 14 13 filii hominis terra cum peccaverit mihi ut praevaricetur praevaricans extendam manum meam super eam et conteram virgam panis eius et inmittam in eam famem et interficiam de ea hominem et iumentum

26O 14 14 et si fuerint tres viri isti in medio eius Noe Danihel et Iob ipsi iustitia sua liberabunt animas suas ait Dominus exercituum

26O 14 15 quod si et bestias pessimas induxero super terram ut vastem eam et fuerit invia eo quod non sit pertransiens propter bestias

26O 14 16 tres viri isti qui fuerint in ea vivo ego dicit Dominus Deus quia nec filios nec filias liberabunt sed ipsi soli liberabuntur terra autem desolabitur

26O 14 17 vel si gladium induxero super terram illam et dixero gladio transi per terram et interfecero de ea hominem et iumentum

26O 14 18 et tres viri isti fuerint in medio eius vivo ego dicit Dominus Deus non liberabunt filios neque filias sed ipsi soli liberabuntur

26O 14 19 si autem et pestilentiam inmisero super terram illam et effudero indignationem meam super eam in sanguine ut auferam ex ea hominem et iumentum

26O 14 20 et Noe et Danihel et Iob fuerint in medio eius vivo ego dicit Dominus Deus

quia filium et filiam non liberabunt sed ipsi iustitia sua liberabunt animas suas
26O 14 21 quoniam haec dicit Dominus Deus quod si et quattuor iudicia mea pessima
gladium et famem et bestias malas et pestilentiam misero in Hierusalem ut interficiam de ea
hominem et pecus
26O 14 22 tamen relinquetur in ea salvatio educentium filios et filias ecce ipsi
egredientur ad vos et videbitis viam eorum et adinventiones eorum et consolabimini super malo
quod induxi in Hierusalem in omnibus quae inportavi super eam
26O 14 23 et consolabuntur vos cum videritis viam eorum et adinventiones eorum et
cognoscetis quod non frustra fecerim omnia quae feci in ea ait Dominus Deus
26O 15 1 et factus est sermo Domini ad me dicens
26O 15 2 fili hominis quid fiet ligno vitis ex omnibus lignis nemorum quae sunt inter
ligna silvarum
26O 15 3 numquid tolletur de ea lignum ut fiat opus aut fabricabitur de ea paxillus ut
dependeat in eo quodcumque vas
26O 15 4 ecce igni datum est in escam utramque partem eius consumpsit ignis et
medietas eius redacta est in favillam numquid utile erit ad opus
26O 15 5 etiam cum esset integrum non erat aptum ad opus quanto magis cum ignis
illud devoraverit et conbuserit nihil ex eo fiet operis
26O 15 6 propterea haec dicit Dominus Deus quomodo lignum vitis inter ligna silvarum
quod dedi igni ad devorandum sic tradidi habitatores Hierusalem
26O 15 7 et ponam faciem meam in eos de igne egredientur et ignis consumet eos et
scietis quia ego Dominus cum posuero faciem meam in eos
26O 15 8 et dederam terram inviam et desolatam eo quod praevaricatores extiterint dicit
Dominus Deus
26O 16 1 et factus est sermo Domini ad me dicens
26O 16 2 fili hominis notas fac Hierusalem abominationes suas
26O 16 3 et dices haec dicit Dominus Deus Hierusalem radix tua et generatio tua de
terra chananea pater tuus Amorreus et mater tua Ceththea
26O 16 4 et quando nata es in die ortus tui non est praecisus umbilicus tuus et in aqua
non es lota in salutem nec sale salita nec involuta pannis
26O 16 5 non pepercit super te oculus ut facerem tibi unum de his miseratus tui sed
proiecta es super faciem terrae in abiectioe animae tuae in die qua nata es
26O 16 6 transiens autem per te vidi te conculcari in sanguine tuo et dixi tibi cum esses
in sanguine tuo vive dixi inquam tibi in sanguine tuo vive
26O 16 7 multiplicatam quasi germen agri dedi te et multiplicata es et grandis effecta et
ingressa es et pervenisti ad mundum muliebrem ubera tua intumuerunt et pilus tuus germinavit et
eras nuda et confusionis plena
26O 16 8 et transivi per te et vidi te et ecce tempus tuum tempus amantium et expandi
amictum meum super te et operui ignominiam tuam et iuravi tibi et ingressus sum pactum tecum ait
Dominus Deus et facta es mihi
26O 16 9 et lavi te aqua et emundavi sanguinem tuum ex te et unxi te oleo
26O 16 10 et vestivi te discoloribus et calciavi te ianthino et cinxi te bysso et indui te
subtilibus
26O 16 11 et ornavi te ornamento et dedi armillas in manibus tuis et torquem circa
collum tuum
26O 16 12 et dedi inaurem super os tuum et circulos auribus tuis et coronam decoris in
capite tuo
26O 16 13 et ornata es auro et argento et vestita es bysso et polymito et multicoloribus
similam et mel et oleum comedisti et decora facta es vehementer nimis et profecisti in regnum
26O 16 14 et egressum est nomen tuum in gentes propter speciem tuam quia perfecta
eras in decore meo quem posueram super te dicit Dominus Deus
26O 16 15 et habens fiduciam in pulchritudine tua fornicata es in nomine tuo et

exposuisti fornicationem tuam omni transeunti ut eius fieres
26O 16 16 et sumens de vestimentis meis fecisti tibi excelsa hinc inde consuta et
fornicata es super eis sicut non est factum neque futurum est
26O 16 17 et tulisti vasa decoris tui de auro meo et argento meo quae dedi tibi et fecisti
tibi imagines masculinas et fornicata es in eis
26O 16 18 et sumpsisti vestimenta tua multicoloria et vestita es eis et oleum meum et
thymiana meum posuisti coram eis
26O 16 19 et panem meum quem dedi tibi similam et oleum et mel quibus enutrivisti te
posuisti in conspectu eorum in odorem suavitatis et factum est ait Dominus Deus
26O 16 20 et tulisti filios tuos et filias tuas quas generasti mihi et immolasti eis ad
devorandum numquid parva est fornicatio tua
26O 16 21 immolantis filios meos et dedisti illos consecrans eis
26O 16 22 et post omnes abominationes tuas et fornicationes non es recordata dierum
adulescentiae tuae quando eras nuda et confusione plena conculcata in sanguine tuo
26O 16 23 et accidit post omnem malitiam tuam vae vae tibi ait Dominus Deus
26O 16 24 et aedificasti tibi lupanar et fecisti tibi prostibulum in cunctis plateis
26O 16 25 ad omne caput viae aedificasti signum prostitutionis tuae et abominabilem
fecisti decorem tuum et divisisti pedes tuos omni transeunti et multiplicasti fornicationes tuas
26O 16 26 et fornicata es cum filiis Aegypti vicinis tuis magnarum carnum et
multiplicasti fornicationem tuam ad irritandum me
26O 16 27 ecce ego extendi manum meam super te et auferam ius tuum et dabo te in
animam odientium te filiarum Palestinarum quae erubescunt in via tua scelerata
26O 16 28 et fornicata es in filiis Assyriorum eo quod necdum fueris expleta et postquam
fornicata es nec sic es satiata
26O 16 29 et multiplicasti fornicationem tuam in terra Chanaan cum Chaldeis et nec sic
satiata es
26O 16 30 in quo mundabo cor tuum ait Dominus Deus cum facias omnia haec opera
mulieris meretricis et procacis
26O 16 31 quia fabricasti lupanar tuum in capite omnis viae et excelsum tuum fecisti in
omni platea nec facta es quasi meretrix fastidio augens pretium
26O 16 32 sed quasi mulier adultera quae super virum suum inducit alienos
26O 16 33 omnibus meretricibus dantur mercedes tu autem dedisti mercedes cunctis
amatoribus tuis et donabas eis ut intrarent ad te undique ad fornicandum tecum
26O 16 34 factumque in te est contra consuetudinem mulierum in fornicationibus tuis et
post te non erit fornicatio in eo enim quod dedisti mercedes et mercedes non accepisti factum est in
te contrarium
26O 16 35 propterea meretrix audi verbum Domini
26O 16 36 haec dicit Dominus Deus quia effusum est aes tuum et revelata est ignominia
tua in fornicationibus tuis super amatores tuos et super idola abominationum tuarum in sanguine
filiorum tuorum quos dedisti eis
26O 16 37 ecce ego congregabo omnes amatores tuos quibus commixta es et omnes quos
dilexisti cum universis quos oderas et congregabo eos super te undique et nudabo ignominiam tuam
coram eis et videbunt omnem turpitudinem tuam
26O 16 38 et iudicabo te iudiciis adulterarum et effudentium sanguinem et dabo te in
sanguinem furoris et zeli
26O 16 39 et dabo te in manus eorum et destruent lupanar tuum et demolientur
prostibulum tuum et denudabunt te vestimentis tuis et auferent vasa decoris tui et derelinquent te
nudam plenamque ignominia
26O 16 40 et adducent super te multitudinem et lapidabunt te lapidibus et trucidabunt te
gladiis suis
26O 16 41 et conburent domos tuas igni et facient in te iudicia in oculis mulierum
plurimarum et desines fornicari et mercedes ultra non dabis

26O 16 42 et requiescet indignatio mea in te et auferetur zelus meus a te et quiescam nec irascar amplius

26O 16 43 eo quod non fueris recordata dierum adulescentiae tuae et provocasti me in omnibus his quapropter et ego vias tuas in capite tuo dedi ait Dominus Deus et non feci iuxta scelera tua in omnibus abominationibus tuis

26O 16 44 ecce omnis qui dicit vulgo proverbium in te adsumet illud dicens sicut mater ita et filia eius

26O 16 45 filia matris tuae es tu quae proiecit virum suum et filios suos et soror sororum tuarum tu quae proiecerunt viros suos et filios suos mater vestra Ceththea et pater vester Amorreus

26O 16 46 et soror tua maior Samaria ipsa et filiae eius quae habitat ad sinistram tuam soror autem tua minor te quae habitat a dextris tuis Sodoma et filiae eius

26O 16 47 sed nec in viis earum ambulasti neque secundum scelera earum fecisti pauxillum minus paene sceleratiora fecisti illis in omnibus viis tuis

26O 16 48 vivo ego dicit Dominus Deus quia non fecit Sodoma soror tua ipsa et filiae eius sicut fecisti tu et filiae tuae

26O 16 49 ecce haec fuit iniquitas Sodomae sororis tuae superbia saturitas panis et abundantia et otium ipsius et filiarum eius et manum egeno et pauperi non porrigebant

26O 16 50 et elevatae sunt et fecerunt abominationes coram me et abstuli eas sicut vidisti

26O 16 51 et Samaria dimidium peccatorum tuorum non peccavit sed vicisti eas sceleribus tuis et iustificasti sorores tuas in omnibus abominationibus tuis quas operata es

26O 16 52 ergo et tu porta confusionem tuam quae vicisti sorores tuas peccatis tuis sceleratius agens ab eis iustificatae sunt enim a te ergo et tu confundere et porta ignominiam tuam quae iustificasti sorores tuas

26O 16 53 et convertam restituens eas conversione Sodomorum cum filiabus suis et conversione Samariae et filiarum eius et convertam reversionem tuam in medio earum

26O 16 54 ut portes ignominiam tuam et confundaris in omnibus quae fecisti consolans eas

26O 16 55 et soror tua Sodoma et filiae eius revertentur ad antiquitatem suam et Samaria et filiae eius revertentur ad antiquitatem suam et tu et filiae tuae revertimini ad antiquitatem vestram

26O 16 56 non fuit autem Sodoma soror tua audita in ore tuo in die superbiae tuae

26O 16 57 antequam revelaretur malitia tua sicut hoc tempore in obprobrium filiarum Syriae et cunctarum in circuitu tuo filiarum Palestinarum quae ambiunt te per gyrum

26O 16 58 scelus tuum et ignominiam tuam tu portasti ait Dominus Deus

26O 16 59 quia haec dicit Dominus Deus et faciam tibi sicut dispexisti iuramentum ut irritum faceres pactum

26O 16 60 et recordabor ego pacti mei tecum in diebus adulescentiae tuae et suscitabo tibi pactum sempiternum

26O 16 61 et recordaberis viarum tuarum et confunderis cum receperis sorores tuas te maiores cum minoribus tuis et dabo eas tibi in filias sed non ex pacto tuo

26O 16 62 et suscitabo ego pactum meum tecum et scies quia ego Dominus

26O 16 63 ut recorderis et confundaris et non sit tibi ultra aperire os prae confusione tua cum placatus fuero tibi in omnibus quae fecisti ait Dominus Deus

26O 17 1 et factum est verbum Domini ad me dicens

26O 17 2 fili hominis propone enigma et narra parabolam ad domum Israhel

26O 17 3 et dices haec dicit Dominus Deus aquila grandis magnarum alarum longo membrorum ductu plena plumis et varietate venit ad Libanum et tulit medullam cedri

26O 17 4 summitatem frondium eius avellit et transportavit eam in terram Chanaan in urbem negotiatorum posuit illam

26O 17 5 et tulit de semente terrae et posuit illud in terra pro semine ut firmaret radicem super aquas multas in superficie posuit illud

26O 17 6 cumque germinasset crevit in vineam latiore humili statura respicientibus ramis eius ad eam et radices eius sub illa erunt facta est ergo vinea et fructificavit in palmites et

emisit propagines

26O 17 7 et facta est aquila altera grandis magnis alis multisque plumis et ecce vinea ista quasi mittens radices suas ad eam palmites suos extendit ad illam ut inrigaret eam de areolis germinis sui

26O 17 8 in terra bona super aquas multas plantata est ut faciat frondes et portet fructum et sit in vineam grandem

26O 17 9 dic haec dicit Dominus Deus ergone prosperabitur nonne radices eius evellet et fructum eius dstringet et siccabit omnes palmites germinis eius et arescet et non in brachio grandi neque in populo multo ut evelleret eam radicitus

26O 17 10 ecce plantata est ergone prosperabitur nonne cum tetigerit eam ventus urens siccabitur et in areis germinis sui arescet

26O 17 11 et factum est verbum Domini ad me dicens

26O 17 12 dic ad domum exasperantem nescitis quid ista significant dic ecce venit rex Babylonis Hierusalem et adsumet regem et principes eius et adducet eos ad semet ipsum in Babylonem

26O 17 13 et tollet de semine regni ferietque cum eo foedus et accipiet ab eo iusiurandum sed et fortes terrae tollet

26O 17 14 ut sit regnum humile et non elevetur sed custodiat pactum eius et servet illud

26O 17 15 qui recedens ab eo misit nuntios ad Aegyptum ut daret sibi equos et populum multum numquid prosperabitur vel consequetur salutem qui fecit haec et qui dissolvit pactum numquid effugiet

26O 17 16 vivo ego dicit Dominus Deus quoniam in loco regis qui constituit eum regem cuius fecit irritum iuramentum et solvit pactum quod habebat cum eo in medio Babylonis morietur

26O 17 17 et non in exercitu grandi neque in populo multo faciet contra eum Pharaeo proelium in iactu aggeris et in extructione vallorum ut interficiat animas multas

26O 17 18 spreverat enim iuramentum ut solveret foedus et ecce dedit manum suam et cum omnia haec fecerit non effugiet

26O 17 19 propterea haec dicit Dominus Deus vivo ego quoniam iuramentum quod sprevit et foedus quod praevaricatus est ponam in caput eius

26O 17 20 et expandam super eum rete meum et comprehendetur sagena mea et adducam eum in Babylonem et iudicabo illum ibi in praevaricatione qua despexit me

26O 17 21 et omnes profugi eius cum universo agmine gladio cadent residui autem in omnem ventum dispergentur et scietis quia ego Dominus locutus sum

26O 17 22 haec dicit Dominus Deus et sumam ego de medulla cedri sublimis et ponam de vertice ramorum eius tenerum dstringam et plantabo super montem excelsum et eminentem

26O 17 23 in monte sublimi Israhel plantabo illud et erumpet in germen et faciet fructum et erit in cedrum magnam et habitabunt sub eo omnes volucres universum volatile sub umbra frondium eius nidificabit

26O 17 24 et scient omnia ligna regionis quia ego Dominus humiliavi lignum sublime et exaltavi lignum humile et siccavi lignum viride et frondere feci lignum aridum ego Dominus locutus sum et feci

26O 18 1 et factus est sermo Domini ad me dicens

26O 18 2 quid est quod inter vos parabolam vertitis in proverbium istud in terra Israhel dicentes patres comederunt uvam acerbam et dentes filiorum obstupescunt

26O 18 3 vivo ego dicit Dominus Deus si erit vobis ultra parabola haec in proverbium in Israhel

26O 18 4 ecce omnes animae meae sunt ut anima patris ita et anima filii mea est anima quae peccaverit ipsa morietur

26O 18 5 et vir si fuerit iustus et fecerit iudicium et iustitiam

26O 18 6 in montibus non comederit et oculos suos non levaverit ad idola domus Israhel et uxorem proximi sui non violaverit et ad mulierem menstruatam non accesserit

26O 18 7 et hominem non contristaverit pignus debitori reddiderit per vim nihil rapuerit

panem suum esurienti dederit et nudum operuerit vestimento
26O 18 8 ad usuram non commodaverit et amplius non acceperit ab iniquitate averterit
manum suam iudicium verum fecerit inter virum et virum
26O 18 9 in praeceptis meis ambulaverit et iudicia mea custodierit ut faciat veritatem
hic iustus est vita vivet ait Dominus Deus
26O 18 10 quod si genuerit filium latronem effundentem sanguinem et fecerit unum de
istis
26O 18 11 et haec quidem omnia non facientem sed in montibus comedentem et uxorem
proximi sui polluentem
26O 18 12 egenum et pauperem contristantem rapientem rapinas pignus non reddentem
et ad idola levantem oculos suos abominationem facientem
26O 18 13 ad usuram dantem et amplius accipientem numquid vivet non vivet cum
universa detestanda haec fecerit morte morietur sanguis eius in ipso erit
26O 18 14 quod si genuerit filium qui videns omnia peccata patris sui quae fecit timuerit
et non fecerit simile eis
26O 18 15 super montes non comederit et oculos suos non levaverit ad idola domus
Israhel et uxorem proximi sui non violaverit
26O 18 16 et virum non contristaverit pignus non retinuerit et rapinam non rapuerit
panem suum esurienti dederit et nudum operuerit vestimento
26O 18 17 a pauperis iniuria averterit manum suam usuram et superabundantiam non
acceperit iudicia mea fecerit in praeceptis meis ambulaverit hic non morietur in iniquitate patris sui
sed vita vivet
26O 18 18 pater eius quia calumniatus est et vim fecit fratri et malum operatus est in
medio populi sui ecce mortuus est in iniquitate sua
26O 18 19 et dicitis quare non portavit filius iniquitatem patris videlicet quia filius
iudicium et iustitiam operatus est omnia praecepta mea custodivit et fecit illa vita vivet
26O 18 20 anima quae peccaverit ipsa morietur filius non portabit iniquitatem patris et
pater non portabit iniquitatem filii iustitia iusti super eum erit et impietas impii erit super eum
26O 18 21 si autem impius egerit paenitentiam ab omnibus peccatis suis quae operatus
est et custodierit universa praecepta mea et fecerit iudicium et iustitiam vita vivet non morietur
26O 18 22 omnium iniquitatum eius quas operatus est non recordabor in iustitia sua
quam operatus est vivet
26O 18 23 numquid voluntatis meae est mors impii dicit Dominus Deus et non ut
convertatur a viis suis et vivat
26O 18 24 si autem averterit se iustus a iustitia sua et fecerit iniquitatem secundum
omnes abominationes quas operari solet impius numquid vivet omnes iustitiae eius quas fecerat non
recordabuntur in praevaricatione qua praevaricatus est et in peccato suo quod peccavit in ipsis
moriatur
26O 18 25 et dixistis non est aequa via Domini audite domus Israhel numquid via mea
non est aequa et non magis viae vestrae pravae sunt
26O 18 26 cum enim averterit se iustus a iustitia sua et fecerit iniquitatem morietur in eis
in iniustitia quam operatus est morietur
26O 18 27 et cum averterit se impius ab impietate sua quam operatus est et fecerit
iudicium et iustitiam ipse animam suam vivificabit
26O 18 28 considerans enim et avertens se ab omnibus iniquitatibus suis quas operatus
est vita vivet et non morietur
26O 18 29 et dicunt filii Israhel non est aequa via Domini numquid viae meae non sunt
aequae domus Israhel et non magis viae vestrae pravae
26O 18 30 idcirco unumquemque iuxta vias suas iudicabo domus Israhel ait Dominus
Deus convertimini et agite paenitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris et non erit vobis in ruinam
iniquitas
26O 18 31 proicite a vobis omnes praevaricationes vestras in quibus praevaricati estis et

facite vobis cor novum et spiritum novum et quare moriemini domus Israhel
 26O 18 32 quia nolo mortem morientis dicit Dominus Deus revertimini et vivite
 26O 19 1 et tu adsume planctum super principes Israhel
 26O 19 2 et dices quare mater tua leaena inter leones cubavit in medio leunculorum
 enutrivit catulos suos
 26O 19 3 et eduxit unum de leunculis suis leo factus est et didicit capere praedam
 hominemque comedere
 26O 19 4 et audierunt de eo gentes et non absque vulneribus suis ceperunt eum et
 adduxerunt eum in catenis in terram Aegypti
 26O 19 5 quae cum vidisset quoniam infirmata est et periit expectatio eius tulit unum
 de leunculis suis leonem constituit eum
 26O 19 6 qui incedebat inter leones et factus est leo didicit praedam capere et homines
 devorare
 26O 19 7 didicit viduas facere et civitates eorum in desertum adducere et desolata est
 terra et plenitudo eius a voce rugitus illius
 26O 19 8 et convenerunt adversum eum gentes undique de provinciis et expanderunt
 super eum rete suum in vulneribus earum captus est
 26O 19 9 et miserunt eum in caveam in catenis adduxerunt eum ad regem Babylonis
 miseruntque eum in carcerem ne audiretur vox eius ultra super montes Israhel
 26O 19 10 mater tua quasi vinea in sanguine tuo super aquam plantata fructus eius et
 frondes eius creverunt ex aquis multis
 26O 19 11 et factae sunt ei virgae solidae in sceptris dominantium et exaltata est statura
 eius inter frondes et vidit altitudinem suam in multitudine palmitum suorum
 26O 19 12 et evulsa est in ira in terramque proiecta et ventus urens siccavit fructum eius
 marcuerunt et arefactae sunt virgae roboris eius ignis comedit eam
 26O 19 13 et nunc transplantata est in desertum in terra invia et sitiendi
 26O 19 14 et egressus est ignis de virga ramorum eius qui fructum eius comedit et non
 fuit in ea virga fortis sceptrum dominantium planctus est et erit in planctum
 26O 20 1 et factum est in anno septimo in quinto mense in decima mensis venerunt viri
 de senioribus Israhel ut interrogarent Dominum et sederunt coram me
 26O 20 2 et factus est sermo Domini ad me dicens
 26O 20 3 fili hominis loquere senioribus Israhel et dices ad eos haec dicit Dominus
 Deus num ad interrogandum me vos venistis vivo ego quia non respondebo vobis ait Dominus Deus
 26O 20 4 si iudicas eos si iudicas fili hominis abominationes patrum eorum ostende eis
 26O 20 5 et dices ad eos haec dicit Dominus Deus in die qua elegi Israhel et levavi
 manum meam pro stirpe domus Iacob et apparui eis in terra Aegypti et levavi manum meam pro eis
 dicens ego Dominus Deus vester
 26O 20 6 in die illa levavi manum meam pro eis ut educerem eos de terra Aegypti in
 terram quam provideram eis fluentem lacte et melle quae est egregia inter omnes terras
 26O 20 7 et dixi ad eos unusquisque offensiones oculorum suorum abiciat et in idolis
 Aegypti nolite pollui ego Dominus Deus vester
 26O 20 8 et inritaverunt me nolueruntque audire unusquisque abominationes oculorum
 suorum non proiecit nec idola Aegypti reliquerunt et dixi ut effunderem indignationem meam super
 eos et implem iram meam in eis in medio terrae Aegypti
 26O 20 9 et feci propter nomen meum ut non violaretur coram gentibus in quarum
 medio erant et inter quas apparui eis ut educerem eos de terra Aegypti
 26O 20 10 eieci ergo eos de terra Aegypti et eduxi in desertum
 26O 20 11 et dedi eis praecepta mea et iudicia mea ostendi eis quae faciat homo et vivat
 in eis
 26O 20 12 insuper et sabbata mea dedi eis ut esset signum inter me et eos et scirent quia
 ego Dominus sanctificans eos
 26O 20 13 et inritaverunt me domus Israhel in deserto in praeceptis meis non

ambulaverunt et iudicia mea proiecerunt quae faciens homo vivet in eis et sabbata mea violaverunt vehementer dixi ergo ut effunderem furorem meum super eos in deserto et consumerem eos
26O 20 14 et feci propter nomen meum ne violaretur coram gentibus de quibus eieci eos in conspectu earum
26O 20 15 ego igitur levavi manum meam super eos in deserto ne inducerem eos in terram quam dedi eis fluentem lacte et melle praecipuam terrarum omnium
26O 20 16 quia iudicia mea proiecerunt et in praeceptis meis non ambulaverunt et sabbata mea violaverunt post idola enim cor eorum gradiebatur
26O 20 17 et pepercit oculus meus super eos ut non interficerem eos nec consumpsi eos in deserto
26O 20 18 dixi autem ad filios eorum in solitudine in praeceptis patrum vestrorum nolite incedere nec iudicia eorum custodiatis nec in idolis eorum polluamini
26O 20 19 ego Dominus Deus vester in praeceptis meis ambulate et iudicia mea custodite et facite ea
26O 20 20 et sabbata mea sanctificate ut sit signum inter me et vos et sciatur quia ego Dominus Deus vester
26O 20 21 et exacerbaverunt me filii in praeceptis meis non ambulaverunt et iudicia mea non custodierunt ut facerent ea quae cum fecerit homo vivet in eis et sabbata mea violaverunt et comminatus sum ut effunderem furorem meum super eos et implerem iram meam in eis in deserto
26O 20 22 averti autem manum meam et feci propter nomen meum ut non violaretur coram gentibus de quibus eieci eos in oculis earum
26O 20 23 iterum levavi manum meam in eos in solitudine ut dispergerem illos in nationes et ventilarem in terras
26O 20 24 eo quod iudicia mea non fecissent et praecepta mea reprobassent et sabbata mea violassent et post idola patrum suorum fuissent oculi eorum
26O 20 25 ergo et ego dedi eis praecepta non bona et iudicia in quibus non vivent
26O 20 26 et pollui eos in muneribus suis cum offerrent omne quod aperit vulvam propter delicta sua et scient quia ego Dominus
26O 20 27 quam ob rem loquere ad domum Israhel fili hominis et dices ad eos haec dicit Dominus Deus adhuc et in hoc blasphemaverunt me patres vestri cum sprevissem me contemntes
26O 20 28 et induxissem eos in terram super quam levavi manum meam ut darem eis viderunt omnem collem excelsum et omne lignum nemorosum et immolaverunt ibi victimas suas et dederunt ibi iritationem oblationis suae et posuerunt ibi odorem suavitatis suae et libaverunt libationes suas
26O 20 29 et dixi ad eos quid est excelsum ad quod vos ingredimini et vocatum est nomen eius Excelsum usque ad hanc diem
26O 20 30 propterea dic ad domum Israhel haec dicit Dominus Deus certe in via patrum vestrorum vos polluimini et post offendicula eorum vos fornicamini
26O 20 31 et in oblatione donorum vestrorum cum transducitis filios vestros per ignem vos polluimini in omnibus idolis vestris usque hodie et ego respondebo vobis domus Israhel vivo ego dicit Dominus Deus quia non respondebo vobis
26O 20 32 neque cogitatio mentis vestrae fiet dicentium erimus sicut gentes et sicut cognationes terrae ut colamus ligna et lapides
26O 20 33 vivo ego dicit Dominus Deus quoniam in manu forti et brachio extento et in furore effuso regnabo super vos
26O 20 34 et educam vos de populis et congregabo vos de terris in quibus dispersi estis in manu valida et brachio extento et in furore effuso regnabo super vos
26O 20 35 et adducam vos in desertum populorum et iudicabor vobiscum ibi facie ad faciem
26O 20 36 sicut iudicio contendi adversum patres vestros in deserto terrae Aegypti sic iudicabo vos dicit Dominus Deus
26O 20 37 et subiciam vos scepro meo et inducam vos in vinculis foederis

26O 20 38 et eligam de vobis transgressores et impios et de terra incolatus eorum
 educam eos et terram Israhel non ingredientur et scietis quia ego Dominus
 26O 20 39 et vos domus Israhel haec dicit Dominus Deus singuli post idola vestra
 ambulate et servite eis quod si et in hoc non audieritis me et nomen meum sanctum pollueritis ultra
 in muneribus vestris et in idolis vestris
 26O 20 40 in monte sancto meo in monte excelso Israhel ait Dominus Deus ibi serviet
 mihi omnis domus Israhel omnes inquam in terra in qua placebunt mihi et ibi quaeram primitias
 vestras et initium decimarum vestrarum in omnibus sanctificationibus vestris
 26O 20 41 in odorem suavitatis suscipiam vos cum eduxero vos de populis et
 congregavero vos de terris in quas dispersi estis et sanctificabor in vobis in oculis nationum
 26O 20 42 et scietis quia ego Dominus cum induxero vos ad terram Israhel in terram pro
 qua levavi manum meam ut darem eam patribus vestris
 26O 20 43 et recordabimini ibi viarum vestrarum et omnium scelerum vestrorum quibus
 polluti estis in eis et displicebitis vobis in conspectu vestro in omnibus malitiis vestris quas fecistis
 26O 20 44 et scietis quia ego Dominus cum benefecero vobis propter nomen meum non
 secundum vias vestras malas neque secundum scelera vestra pessima domus Israhel ait Dominus
 Deus
 26O 20 45 et factus est sermo Domini ad me dicens
 26O 20 46 fili hominis pone faciem tuam contra viam austri et stilla ad africanum et
 propheta ad saltum agri meridiani
 26O 20 47 et dices saltui meridiano audi verbum Domini haec dicit Dominus Deus ecce
 ego succendam in te ignem et conburam in te omne lignum viride et omne lignum aridum non
 extinguetur flamma succensionis et conburetur in ea omnis facies ab austro usque ad aquilonem
 26O 20 48 et videbit universa caro quia ego Dominus succendi eam nec extinguetur
 26O 20 49 et dixi ha ha ha Domine Deus ipsi dicunt de me numquid non per parabolas
 loquitur iste
 26O 21 1 et factus est sermo Domini ad me dicens
 26O 21 2 fili hominis pone faciem tuam ad Hierusalem et stilla ad sanctuaria et
 propheta contra humum Israhel
 26O 21 3 et dices terrae Israhel haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te et eiciam
 gladium meum de vagina sua et occidam in te iustum et impium
 26O 21 4 pro eo autem quod occidi in te iustum et impium idcirco egredietur gladius
 meus de vagina sua ad omnem carnem ab austro ad aquilonem
 26O 21 5 ut sciat omnis caro quia ego Dominus eduxi gladium meum de vagina sua
 inrevocabilem
 26O 21 6 et tu fili hominis ingemesce in contritione lumborum et in amaritudinibus
 ingemesce coram eis
 26O 21 7 cumque dixerint ad te quare tu gemis dices pro auditu quia venit et tabescet
 omne cor et dissolventur universae manus et infirmabitur omnis spiritus et per cuncta genua fluent
 aquae ecce venit et fiet ait Dominus Deus
 26O 21 8 et factus est sermo Domini ad me dicens
 26O 21 9 fili hominis propheta et dices haec dicit Dominus Deus loquere gladius
 gladius exacutus est et limatus
 26O 21 10 ut caedat victimas exacutus est ut splendeat limatus est qui movet sceptrum
 filii mei succidisti omne lignum
 26O 21 11 et dedi eum ad levigandum ut teneatur manu iste exacutus est gladius et iste
 limatus ut sit in manu interficientis
 26O 21 12 clama et ulula fili hominis quia hic factus est in populo meo hic in cunctis
 ducibus Israhel qui fugerant gladio traditi sunt cum populo meo idcirco plaude super femur
 26O 21 13 quia probatus est et hoc cum sceptrum subverterit et non erit dicit Dominus
 Deus
 26O 21 14 tu ergo fili hominis propheta et percute manu ad manum et duplicetur gladius

ac triplicetur gladius interfectorum hic est gladius occisionis magnae qui obstupescere eos facit
 26O 21 15 et corde tabescere et multiplicat ruinas in omnibus portis eorum dedi
 conturbationem gladii acuti et limati ad fulgendum amicti ad caedem
 26O 21 16 exacuere vade ad dextram sive ad sinistram quocumque faciei tuae est
 appetitus
 26O 21 17 quin et ego plaudam manu ad manum et implebo indignationem meam ego
 Dominus locutus sum
 26O 21 18 et factus est sermo Domini ad me dicens
 26O 21 19 et tu fili hominis pone tibi duas vias ut veniat gladius regis Babylonis de terra
 una egredientur ambo et manu capiet coniecturam in capite viae civitatis coniciet
 26O 21 20 viam pones ut veniat gladius ad Rabbath filiorum Ammon et ad Iudam in
 Hierusalem munitissimam
 26O 21 21 stetit enim rex Babylonis in bivio in capite duarum viarum divinationem
 quaerens commiscens sagittas interrogavit idola exta consuluit
 26O 21 22 ad dextram eius facta est divinatio super Hierusalem ut ponat arietes ut
 aperiat os in caede ut elevet vocem in ululatu ut ponat arietes contra portas ut conportet aggerem ut
 aedificet munitiones
 26O 21 23 eritque quasi consulens frustra oraculum in oculis eorum et sabbatorum otium
 imitans ipse autem recordabitur iniquitatis ad capiendum
 26O 21 24 idcirco haec dicit Dominus Deus pro eo quod recordati estis iniquitatis
 vestrae et revelastis praevaricationes vestras et apparuerunt peccata vestra in omnibus
 cogitationibus vestris pro eo inquam quod recordati estis manu capiemi
 26O 21 25 tu autem profane impie dux Israhel cuius venit dies in tempore iniquitatis
 praefinita
 26O 21 26 haec dicit Dominus Deus aufer cidarim tolle coronam nonne haec est quae
 humilem sublevavit et sublimem humiliavit
 26O 21 27 iniquitatem iniquitatem iniquitatem ponam eam et hoc nunc factum est donec
 veniret cuius est iudicium et tradam ei
 26O 21 28 et tu fili hominis propheta et dic haec dicit Dominus Deus ad filios Ammon et
 ad obprobrium eorum et dices mucro mucro evaginate ad occidendum limate ut interficias et fulgeas
 26O 21 29 cum tibi viderentur vana et divinarentur mendacia ut dareris super colla
 vulneratorum impiorum quorum venit dies in tempore iniquitatis praefinita
 26O 21 30 revertere ad vaginam tuam in loco in quo creatus es in terra nativitatis tuae
 iudicabo te
 26O 21 31 et effundam super te indignationem meam in igne furoris mei sufflabo in te
 daboque te in manus hominum insipientium et fabricantium interitum
 26O 21 32 igni eris cibus sanguis tuus erit in medio terrae oblivioni traderis quia ego
 Dominus locutus sum
 26O 22 1 et factum est verbum Domini ad me dicens
 26O 22 2 et tu fili hominis num iudicas num iudicas civitatem sanguinum
 26O 22 3 et ostendes ei omnes abominationes suas et dices haec dicit Dominus Deus
 civitas effundens sanguinem in medio sui ut veniat tempus eius et quae fecit idola contra semet
 ipsam ut pollueretur
 26O 22 4 in sanguine tuo qui a te effusus est deliquisti et in idolis tuis quae fecisti
 polluta es et adpropinquare fecisti dies tuos et adduxisti tempus annorum tuorum propterea dedi te
 obprobrium gentibus et inrisionem universis terris
 26O 22 5 quae iuxta sunt et quae procul a te triumphabunt de te sordida nobilis grandis
 interitu
 26O 22 6 ecce principes Israhel singuli in brachio suo fuerunt in te ad effundendum
 sanguinem
 26O 22 7 patrem et matrem contumeliis adfecerunt in te advenam calumniati sunt in
 medio tui pupillum et viduam contristaverunt apud te

26O 22 8 sanctuaria mea sprevisit et sabbata mea polluistis
26O 22 9 viri detractores fuerunt in te ad effundendum sanguinem et super montes
comederunt in te scelus operati sunt in medio tui
26O 22 10 verecundiora patris discoperuerunt in te inmunditiam menstruatae
humiliaverunt in te
26O 22 11 et unusquisque in uxorem proximi sui operatus est abominationem et socer
norum suam polluit nefarie frater sororem suam filiam patris sui oppressit in te
26O 22 12 munera acceperunt apud te ad effundendum sanguinem usuram et
superabundantiam accepisti et avare proximos tuos calumniabaris meique oblita es ait Dominus
Deus
26O 22 13 ecce conplosi manus meas super avaritiam tuam quam fecisti et super
sanguinem qui effusus est in medio tui
26O 22 14 numquid sustinebit cor tuum aut praevallebunt manus tuae in diebus quos ego
faciam tibi ego Dominus locutus sum et faciam
26O 22 15 et dispergam te in nationes et ventilabo te in terras et deficere faciam
inmunditiam tuam a te
26O 22 16 et possidebo te in conspectu gentium et scies quia ego Dominus
26O 22 17 et factum est verbum Domini ad me dicens
26O 22 18 fili hominis versa est mihi domus Israhel in scoriam omnes isti aes et stagnum
et ferrum et plumbum in medio fornacis scoria argenti facti sunt
26O 22 19 propterea haec dicit Dominus Deus eo quod versi estis omnes in scoriam
propterea ecce ego congregabo vos in medium Hierusalem
26O 22 20 congregatione argenti et aeris et ferri et stagni et plumbi in medium fornacis
ut succendam in eam ignem ad conflandum sic congregabo in furore meo et in ira mea et
requiescam et conflabo vos
26O 22 21 et congregabo vos et succendam vos in igne furoris mei et conflagimini in
medio eius
26O 22 22 ut conflatur argentum in medio fornacis sic eritis in medio eius et scietis quia
ego Dominus effuderim indignationem meam super vos
26O 22 23 et factum est verbum Domini ad me dicens
26O 22 24 fili hominis dic ei tu es terra immunda et non conpluta in die furoris
26O 22 25 coniuratio prophetarum in medio eius sicut leo rugiens capiensusque praedam
animam devoraverunt opes et pretium acceperunt viduas eius multiplicaverunt in medio illius
26O 22 26 sacerdotes eius contempserunt legem meam et polluerunt sanctuaria mea inter
sanctum et profanum non habuere distantiam et inter pollutum et mundum non intellexerunt et a
sabbatis meis averterunt oculos suos et coinquinabar in medio eorum
26O 22 27 principes eius in medio illius quasi lupi rapientes praedam ad effundendum
sanguinem et perdendas animas et avare sectanda lucra
26O 22 28 prophetae autem eius liniebant eos absque temperamento videntes vana et
divinantes eis mendacium dicentes haec dicit Dominus Deus cum Dominus non sit locutus
26O 22 29 populi terrae calumniabantur calumniam et rapiebant violenter egenum et
pauperem adfligebant et advenam opprimebant calumnia absque iudicio
26O 22 30 et quaesivi de eis virum qui interponeret sepem et staret oppositus contra me
pro terra ne dissiparem eam et non inveni
26O 22 31 et effudi super eos indignationem meam in igne irae meae consumpsi eos
viam eorum in caput eorum reddidi ait Dominus Deus
26O 23 1 et factus est sermo Domini ad me dicens
26O 23 2 fili hominis duae mulieres filiae matris unius fuerunt
26O 23 3 et fornicatae sunt in Aegypto in adulescentia sua fornicatae sunt ibi subacta
sunt ubera earum et fractae sunt mammae pubertatis earum
26O 23 4 nomina autem earum Oolla maior et Ooliba soror eius et habui eas et
pepererunt filios et filias porro earum nomina Samaria Oolla et Hierusalem Ooliba

26O 23 5 fornicata est igitur Oolla super me et insanivit in amatores suos in Assyrios
 propinquantes
 26O 23 6 vestitos hyacintho principes et magistratus iuvenes cupidinis universos
 equites ascensores equorum
 26O 23 7 et dedit fornicationes suas super eos electos filios Assyriorum universos et in
 omnibus in quos insanivit in inmunditiis eorum polluta est
 26O 23 8 insuper et fornicationes suas quas habuerat in Aegypto non reliquit nam et illi
 dormierant cum ea in adulescentia eius et illi confregerant ubera pubertatis eius et effuderant
 fornicationem suam super eam
 26O 23 9 propterea tradidi eam in manu amatorum suorum in manus filiorum Assur
 super quorum insanivit libidinem
 26O 23 10 ipsi discoperuerunt ignominiam eius filios et filias illius tulerunt et ipsam
 occiderunt gladio et factae sunt famosae mulieres et iudicia perpetrarunt in ea
 26O 23 11 quod cum vidisset soror eius Ooliba plus quam illa insanivit libidine et
 fornicationem suam super fornicationem sororis suae
 26O 23 12 ad filios Assyriorum praebuit inpudenter ducibus et magistratibus ad se
 venientibus indutis veste varia equitibus qui vectabantur equis et adulescentibus forma cunctis
 egregia
 26O 23 13 et vidi quod polluta esset via una ambarum
 26O 23 14 et auxit fornicationes suas cumque vidisset viros depictos in pariete imagines
 Chaldeorum expressas coloribus
 26O 23 15 et accinctos balteis renes et tiaras tinctas in capitibus eorum formam ducum
 omnium similitudinem filiorum Babylonis terraeque Chaldeorum in qua orti sunt
 26O 23 16 et insanivit super eos concupiscentia oculorum suorum et misit nuntios ad eos
 in Chaldeam
 26O 23 17 cumque venissent ad eam filii Babylonis ad cubile mammaram polluerunt
 eam stupris suis et polluta est ab eis et saturata est anima eius ab illis
 26O 23 18 denudavit quoque fornicationes suas et discoperuit ignominiam suam et
 recessit anima mea ab ea sicut recesserat anima mea a sorore eius
 26O 23 19 multiplicavit enim fornicationes suas recordans dies adulescentiae suae
 quibus fornicata est in terra Aegypti
 26O 23 20 et insanivit libidine super concubitu eorum quorum carnes sunt ut carnes
 asinorum et sicut fluxus equorum fluxus eorum
 26O 23 21 et visitasti scelus adulescentiae tuae quando subacta sunt in Aegypto ubera
 tua et confractae mammae pubertatis tuae
 26O 23 22 propterea Ooliba haec dicit Dominus Deus ecce ego suscitabo omnes
 amatores tuos contra te de quibus satiata est anima tua et congregabo eos adversum te in circuitu
 26O 23 23 filios Babylonis et universos Chaldeos nobiles tyrannosque et principes
 omnes filios Assyriorum iuvenes forma egregia duces et magistratus universos principes principum
 et nominatos ascensores equorum
 26O 23 24 et venient super te instructi curru et rota multitudo populorum lorica et clypeo
 et galea armabuntur contra te undique et dabo coram eis iudicium et iudicabunt te iudiciis suis
 26O 23 25 et ponam zelum meum in te quem exercent tecum in furore nasum tuum et
 aures tuas praecedent et quae remanserint gladio concident ipsi filios tuos et filias tuas capient et
 novissimum tuum devorabitur igni
 26O 23 26 et denudabunt te vestimentis tuis et tollent vasa gloriae tuae
 26O 23 27 et requiescere faciam scelus tuum de te et fornicationem tuam de terra
 Aegypti nec levabis oculos tuos ad eos et Aegypti non recordaberis amplius
 26O 23 28 quia haec dicit Dominus Deus ecce ego tradam te in manu eorum quos odisti
 in manu de quibus satiata est anima tua
 26O 23 29 et agent tecum in odio et tollent omnes labores tuos et dimittent te nudam et
 ignominia plenam revelabitur ignominia fornicationum tuarum scelus tuum et fornicationes tuae

26O 23 30 fecerunt haec tibi quia fornicata es post gentes inter quas polluta es in idolis eorum

26O 23 31 in via sororis tuae ambulasti et dabo calicem eius in manu tua

26O 23 32 haec dicit Dominus Deus calicem sororis tuae bibes profundum et latum eris in derisum et in subsannationem quae es capacissima

26O 23 33 ebrietate et dolore repleberis calice maeroris et tristitiae calice sororis tuae Samariae

26O 23 34 et bibes illum et epotabis usque ad feces et fragmenta eius devorabis et ubera tua lacerabis quia ego locutus sum ait Dominus Deus

26O 23 35 propterea haec dicit Dominus Deus quia oblita es mei et proiecisti me post corpus tuum tu quoque porta scelus tuum et fornicationes tuas

26O 23 36 et ait Dominus ad me dicens fili hominis numquid iudicas Oollam et Oolibam et adnuntias eis scelera earum

26O 23 37 quia adulterae sunt et sanguis in manibus earum et cum idolis suis fornicatae sunt insuper et filios suos quos genuerunt mihi obtulerunt eis ad devorandum

26O 23 38 sed et hoc fecerunt mihi polluerunt sanctuarium meum in die illa et sabbata mea profanaverunt

26O 23 39 cumque immolarent filios suos idolis suis et ingrederentur sanctuarium meum in die illa ut polluerent illud etiam haec fecerunt in medio domus meae

26O 23 40 miserunt ad viros venientes de longe ad quos nuntium miserant itaque ecce venerunt quibus te lavisti et circumlevisti stibio oculos tuos et ornata es mundo muliebri

26O 23 41 sedisti in lecto pulcherrimo et mensa ordinata est ante te thymiana meum et unguentum meum posuisti super eam

26O 23 42 et vox multitudinis exultantis erat in ea et in viris qui de multitudine hominum adducebantur et veniebant de deserto posuerunt armillas in manibus eorum et coronas speciosas in capitibus eorum

26O 23 43 et dixi ei quae adtrita est in adulteriis nunc fornicabitur in fornicatione sua etiam haec

26O 23 44 et ingressi sunt ad eam quasi ad mulierem meretricem sic ingrediebantur ad Oollam et ad Oolibam mulieres nefarias

26O 23 45 viri ergo iusti sunt hii iudicabunt eas iudicio adulterarum et iudicio effudentium sanguinem quia adulterae sunt et sanguis in manibus earum

26O 23 46 haec enim dicit Dominus Deus adduc ad eas multitudinem et trade eas in tumultum et in rapinam

26O 23 47 et lapidentur lapidibus populorum et confodiantur gladiis eorum filios et filias earum interficient et domos earum igne succendent

26O 23 48 et auferam scelus de terra et discent omnes mulieres ne faciant secundum scelus earum

26O 23 49 et dabunt scelus vestrum super vos et peccata idolorum vestrorum portabitis et scietis quia ego Dominus Deus

26O 24 1 et factum est verbum Domini ad me in anno nono in mense decimo decima mensis dicens

26O 24 2 fili hominis scribe tibi nomen diei huius in qua confirmatus est rex Babylonis adversum Hierusalem hodie

26O 24 3 et dices per proverbium ad domum inritatricem parabolam et loqueris ad eos haec dicit Dominus Deus pone ollam pone inquam et mitte in ea aquam

26O 24 4 congere frusta eius in ea omnem partem bonam femur et armum electa et ossibus plena

26O 24 5 pinguissimum pecus adsume conpone quoque struices ossuum sub ea efferbuit coctio eius et discocta sunt ossa illius in medio eius

26O 24 6 propterea haec dicit Dominus Deus vae civitati sanguinum ollae cuius rubigo in ea est et rubigo eius non exivit de ea per partes et per partes suas eice eam non cecidit super eam

sors

26O 24 7 sanguis enim eius in medio eius est super limpidissimam petram effudit illum non effudit illum super terram ut possit operiri pulvere

26O 24 8 ut superducerem indignationem meam et vindicta ulciscerer dedi sanguinem eius super petram limpidissimam ne operiretur

26O 24 9 propterea haec dicit Dominus Deus vae civitati sanguinum cuius ego grandem faciam pyram

26O 24 10 congere ossa quae igne succendam consumentur carnes et concoquetur universa compositio et ossa tabescent

26O 24 11 pone quoque eam super prunas vacuam ut incalescat et liquefiat aes eius et conflatur in medio eius inquinamentum eius et consumatur rubigo eius

26O 24 12 multo labore sudatum est et non exibat de ea nimia rubigo eius neque per ignem

26O 24 13 inmunditia tua execrabilis quia mundare te volui et non es mundata a sordibus tuis sed nec mundaberis prius donec quiescere faciam indignationem meam in te

26O 24 14 ego Dominus locutus sum venit et faciam non transeam nec parcam nec placabor iuxta vias tuas et iuxta adinventiones tuas iudicavi te dicit Dominus

26O 24 15 et factum est verbum Domini ad me dicens

26O 24 16 fili hominis ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum in plaga et non planges neque plorabis neque fluent lacrimae tuae

26O 24 17 ingemesce tacens mortuorum luctum non facies corona tua circumligata sit tibi et calciamenta tua erunt in pedibus tuis nec amictu ora velabis nec cibos lugentium comedes

26O 24 18 locutus sum ergo ad populum mane et mortua est uxor mea vesperi fecique mane sicut praeceperat mihi

26O 24 19 et dixit ad me populus quare non indicas nobis quid ista significant quae tu facis

26O 24 20 et dixi ad eos sermo Domini factus est ad me dicens

26O 24 21 loquere domui Israhel haec dicit Dominus Deus ecce ego polluam sanctuarium meum superbiam imperii vestri et desiderabile oculorum vestrorum et super quo pavet anima vestra et filii vestri et filiae quas reliquistis gladio cadent

26O 24 22 et facietis sicut feci ora amictu non velabitis et cibos lugentium non comedetis

26O 24 23 coronas habebitis in capitibus vestris et calciamenta in pedibus non plangetis neque flebitis sed tabescetis in iniquitatibus vestris et unusquisque gemet ad fratrem suum

26O 24 24 eritque Hiezecihel vobis in portentum iuxta omnia quae fecit facietis cum venerit istud et scietis quia ego Dominus Deus

26O 24 25 et tu fili hominis ecce in die quo tollam ab eis fortitudinem eorum et gaudium dignitatis et desiderium oculorum eorum super quo requiescunt animae eorum filios et filias eorum

26O 24 26 in die illa cum venerit fugiens ad te ut adnuntiet tibi

26O 24 27 in die inquam illa aperietur os tuum cum eo qui fugit et loqueris et non silebis ultra erisque eis in portentum et scietis quia ego Dominus

26O 25 1 et factus est sermo Domini ad me dicens

26O 25 2 fili hominis pone faciem tuam contra filios Ammon et prophetabis de eis

26O 25 3 et dices filiis Ammon audite verbum Domini Dei haec dicit Dominus Deus pro eo quod dixisti euge euge super sanctuarium meum quia pollutum est et super terram Israhel quoniam desolata est et super domum Iuda quoniam ducti sunt in captivitatem

26O 25 4 idcirco ego tradam te filiis orientalibus in hereditatem et conlocabunt caulas suas in te et ponent in te tentoria sua ipsi comedent fruges tuas et ipsi bibent lac tuum

26O 25 5 daboque Rabbath in habitaculum camelorum et filios Ammon in cubile pecorum et scietis quia ego Dominus

26O 25 6 quia haec dicit Dominus Deus pro eo quod plausisti manu et percussisti pede et gavisus es ex toto affectu super terram Israhel

26O 25 7 idcirco ecce ego extendam manum meam super te et tradam te in direptionem gentium et interficiam te de populis et perdam de terris et conteram et scies quia ego Dominus
 26O 25 8 haec dicit Dominus Deus pro eo quod dixerunt Moab et Seir ecce sicut omnes gentes domus Iuda
 26O 25 9 idcirco ecce ego aperiam umerum Moab de civitatibus de civitatibus inquam eius et de finibus eius inclitas terrae Bethiesimoth et Beelmeon et Cariathaim
 26O 25 10 filiis orientis cum filiis Ammon et dabo eam in hereditatem ut non sit memoria ultra filiorum Ammon in gentibus
 26O 25 11 et in Moab faciam iudicia et scient quia ego Dominus
 26O 25 12 haec dicit Dominus Deus pro eo quod fecit Idumea ultionem ut se vindicaret de filiis Iuda peccavitque delinquens et vindictam expetivit de eis
 26O 25 13 idcirco haec dicit Dominus Deus extendam manum meam super Idumeam et auferam de ea hominem et iumentum et faciam eam desertum ab austro et qui sunt in Daedan gladio cadent
 26O 25 14 et dabo ultionem meam super Idumeam per manum populi mei Israhel et facient in Edom iuxta iram meam et furorem meum et scient vindictam meam dicit Dominus Deus
 26O 25 15 haec dicit Dominus Deus pro eo quod fecerunt Palestini in vindictam etulti se sunt toto animo interficientes et implentes inimicitias veteres
 26O 25 16 propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego extendam manum meam super Palestinos et interficiam interfectores et perdam reliquias maritimae regionis
 26O 25 17 faciamque in eis ultiones magnas arguens in furore et scient quia ego Dominus cum dederò vindictam meam super eos
 26O 26 1 et factum est in undecimo anno prima mensis factus est sermo Domini ad me dicens
 26O 26 2 fili hominis pro eo quod dixit Tyrus de Hierusalem euge concompactae sunt portae populorum conversa est ad me implebor deserta est
 26O 26 3 propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego super te Tyre et ascendere faciam ad te gentes multas sicut ascendit mare fluctuans
 26O 26 4 et dissipabunt muros Tyri et destruent turres eius et radam pulverem eius de ea et dabo eam in limpidissimam petram
 26O 26 5 siccatio sagenarum erit in medio maris quia ego locutus sum ait Dominus Deus et erit in direptionem gentibus
 26O 26 6 filiae quoque eius quae sunt in agro gladio interficientur et scient quia ego Dominus
 26O 26 7 quia haec dicit Dominus Deus ecce ego adducam ad Tyrum Nabuchodonosor regem Babylonis ab aquilone regem regum cum equis et curribus et equitibus et coetu populoque magno
 26O 26 8 filias tuas quae sunt in agro gladio interficiet et circumdabit te munitionibus et conportabit aggerem in gyro et levabit contra te clypeum
 26O 26 9 et vineas et arietes temperabit in muros tuos et turres tuas destruet in armatura sua
 26O 26 10 inundatione equorum eius operiet te pulvis eorum a sonitu equitum et rotarum et curruum movebuntur muri tui dum ingressus fuerit portas tuas quasi per introitus urbis dissipatae
 26O 26 11 ungulis equorum suorum conculcabit omnes plateas tuas populum tuum gladio caedet et statuae tuae nobiles in terram corruent
 26O 26 12 vastabunt opes tuas diripient negotiationes tuas et destruent muros tuos et domos tuas praeclaras subvertent et lapides tuos et ligna tua et pulverem tuum in medio aquarum ponent
 26O 26 13 et quiescere faciam multitudinem canticorum tuorum et sonitus cithararum tuarum non audietur amplius
 26O 26 14 et dabo te in limpidissimam petram siccatio sagenarum eris nec aedificaberis ultra quia ego locutus sum dicit Dominus Deus

26O 26 15 haec dicit Dominus Deus Tyro numquid non a sonitu ruinae tuae et gemitu
interfactorum tuorum cum occisi fuerint in medio tui commovebuntur insulae
26O 26 16 et descendent de sedibus suis omnes principes maris et auferent exuvias suas
et vestimenta sua varia abicient et induentur stupore in terra sedebunt et adtoniti super repentino
casu tuo admirabuntur
26O 26 17 et adsumentes super te lamentum dicent tibi quomodo peristi quae habitas in
mari urbs inclita quae fuisti fortis in mari cum habitatoribus tuis quos formidabant universi
26O 26 18 nunc stupebunt naves in die pavoris tui et turbabuntur insulae in mari eo quod
nullus egrediatur ex te
26O 26 19 quia haec dicit Dominus Deus cum dedero te urbem desolatam sicut civitates
quae non habitantur et adduxero super te abyssum et operuerint te aquae multae
26O 26 20 et detraxero te cum his qui descendunt in lacum ad populum sempiternum et
conlocavero te in terra novissima sicut solitudines veteres cum his qui deducuntur in lacum ut non
habiteris porro dedero gloriam in terra viventium
26O 26 21 in nihilum redigam te et non eris et requisita non invenieris ultra in
sempiternum dicit Dominus Deus
26O 27 1 et factum est verbum Domini ad me dicens
26O 27 2 tu ergo fili hominis adsume super Tyrum lamentum
26O 27 3 et dices Tyro quae habitat in introitu maris negotiationi populorum ad insulas
multas haec dicit Dominus Deus o Tyre tu dixisti perfecti decoris ego sum
26O 27 4 et in corde maris sita finitimi tui qui te aedificaverunt impleverunt decorem
tuum
26O 27 5 abietibus de Sanir extruxerunt te cum omnibus tabulatis maris cedrum de
Libano tulerunt ut facerent tibi malum
26O 27 6 quercus de Basan dolaverunt in remos tuos transtra tua fecerunt tibi ex ebore
indico et praetoriola de insulis Italiae
26O 27 7 byssus varia de Aegypto texta est tibi in velum ut poneretur in malo
hyacinthus et purpura de insulis Elisa facta sunt operimentum tuum
26O 27 8 habitatores Sidonis et Aradii fuerunt remiges tui sapientes tui Tyre facti sunt
gubernatores tui
26O 27 9 senes Bibli et prudentes eius habuerunt nautas ad ministerium variae
supellectilis tuae omnes naves maris et nautae earum fuerunt in populo negotiationis tuae
26O 27 10 Persae et Lydi et Lybies erant in exercitu tuo viri bellatores tui clypeum et
galeam suspenderunt in te pro ornatu tuo
26O 27 11 filii Aradii cum exercitu tuo erant super muros tuos in circuitu sed et Pigmei
qui erant in turribus tuis faretras suas suspenderunt in muris tuis per gyrum ipsi compleverunt
pulchritudinem tuam
26O 27 12 Carthaginienses negotiatores tui a multitudine cunctarum divitiarum argento
ferro stagno plumboque repleverunt nundinas tuas
26O 27 13 Graecia Thubal et Mosoch ipsi institores tui mancipia et vasa aerea
adduxerunt populo tuo
26O 27 14 de domo Thogorma equos et equites et mulos adduxerunt ad forum tuum
26O 27 15 filii Dadan negotiatores tui insulae multae negotiatio manus tuae dentes
eburneos et hebeninos commutaverunt in pretio tuo
26O 27 16 Syrus negotiator tuus propter multitudinem operum tuorum gemmam
purpuram et scutulata et byssum et sericum et chodchod proposuerunt in mercatu tuo
26O 27 17 Iuda et terra Israhel ipsi institores tui in frumento primo balsamum et mel et
oleum et resinam proposuerunt in nundinis tuis
26O 27 18 Damascenus negotiator tuus in multitudine operum tuorum in multitudine
diversarum opum in vino pingui in lanis coloris optimi
26O 27 19 Dan et Graecia et Mozel in nundinis tuis proposuerunt ferrum fabrefactum
stacte et calamus in negotiatione tua

26O 27 20 Dadan institores tui in tapetibus ad sedendum
26O 27 21 Arabia et universi principes Cedar ipsi negotiatores manus tuae cum agnis et arietibus et hedis venerunt ad te negotiatores tui
26O 27 22 venditores Saba et Reema ipsi negotiatores tui cum universis primis aromatibus et lapide pretioso et auro quod proposuerunt in mercatu tuo
26O 27 23 Aran et Chenne et Eden negotiatores Saba Assur Chelmad venditores tui
26O 27 24 ipsi negotiatores tui multifariam involucris hyacinthi et polymitorum gazarumque pretiosarum quae obvolutae et adstrictae erant funibus cedros quoque habebant in negotiationibus tuis
26O 27 25 naves maris principes tuae in negotiatione tua et repleta es et glorificata nimis in corde maris
26O 27 26 in aquis multis adduxerunt te remiges tui ventus auster contrivit te in corde maris
26O 27 27 divitiae tuae et thesauri tui et multiplex instrumentum tuum nautae tui et gubernatores tui qui tenebant supellectilem tuam et populo tuo praeerant viri quoque bellatores tui qui erant in te cum universa multitudine tua quae est in medio tui cadent in corde maris in die ruinae tuae
26O 27 28 a sonitu clamoris gubernatorum tuorum conturbabuntur classes
26O 27 29 et descendent de navibus suis omnes qui tenebant remum nautae et universi gubernatores maris in terra stabunt
26O 27 30 et heulabunt super te voce magna et clamabunt amare et superiacient pulverem capitibus suis et cinere conspergentur
26O 27 31 et radent super te calvitium et accingentur ciliciis et plorabunt te in amaritudine animae ploratu amarissimo
26O 27 32 et adsument super te carmen lugubre et plangent te quae est ut Tyrus quae obmutuit in medio maris
26O 27 33 quae in exitu negotiationum tuarum de mari implesti populos multos in multitudine divitiarum tuarum et populorum tuorum ditasti reges terrae
26O 27 34 nunc contrita es a mari in profundis aquarum opes tuae et omnis multitudo tua quae erat in medio tui ceciderunt
26O 27 35 universi habitatores insularum obstipuerunt super te et reges earum omnes tempestate percussi mutaverunt vultus
26O 27 36 negotiatores populorum sibilaverunt super te ad nihilum deducta es et non eris usque in perpetuum
26O 28 1 et factus est sermo Domini ad me dicens
26O 28 2 fili hominis dic principi Tyri haec dicit Dominus Deus eo quod elevatum est cor tuum et dixisti Deus ego sum et in cathedra Dei sedi in corde maris cum sis homo et non Deus et dedisti cor tuum quasi cor Dei
26O 28 3 ecce sapientior es tu Danihele omne secretum non est absconditum a te
26O 28 4 in sapientia et prudentia tua fecisti tibi fortitudinem et adquisisti aurum et argentum in thesauris tuis
26O 28 5 in multitudine sapientiae tuae et in negotiatione tua multiplicasti tibi fortitudinem et elevatum est cor tuum in robore tuo
26O 28 6 propterea haec dicit Dominus Deus eo quod elevatum est cor tuum quasi cor Dei
26O 28 7 idcirco ecce ego adducam super te alienos robustissimos gentium et nudabunt gladios suos super pulchritudinem sapientiae tuae et polluent decorem tuum
26O 28 8 interficient et detrahent te et morieris interitu occisorum in corde maris
26O 28 9 numquid dicens loqueris Deus ego sum coram interficientibus te cum sis homo et non Deus in manu occidentium te
26O 28 10 morte incircumcisorum morieris in manu alienorum quia ego locutus sum ait Dominus Deus

26O 28 11 et factus est sermo Domini ad me dicens fili hominis leva planctum super regem Tyri
26O 28 12 et dices ei haec dicit Dominus Deus tu signaculum similitudinis plenus sapientia et perfectus decore
26O 28 13 in deliciis paradisi Dei fuisti omnis lapis pretiosus operimentum tuum sardius topazius et iaspis chrysolitus et onyx et berillus sapphyrus et carbunculus et zmaragdus aurum opus decoris tui et foramina tua in die qua conditus es praeparata sunt
26O 28 14 tu cherub extentus et protegens et posui te in monte sancto Dei in medio lapidum ignitorum ambulasti
26O 28 15 perfectus in viis tuis a die conditionis tuae donec inventa est iniquitas in te
26O 28 16 in multitudine negotiationis tuae repleta sunt interiora tua iniquitate et peccasti et eieci te de monte Dei et perdi te o cherub protegens de medio lapidum ignitorum
26O 28 17 elevatum est cor tuum in decore tuo perdidisti sapientiam tuam in decore tuo in terram proieci te ante faciem regum dedi te ut cernerent te
26O 28 18 in multitudine iniquitatum tuarum et iniquitate negotiationis tuae polluisti sanctificationem tuam producam ergo ignem de medio tui qui comedat te et dabo te in cinerem super terram in conspectu omnium videntium te
26O 28 19 omnes qui viderint te in gentibus obstupescunt super te nihili factus es et non eris in perpetuum
26O 28 20 et factus est sermo Domini ad me dicens
26O 28 21 fili hominis pone faciem tuam contra Sidonem et prophetabis de ea
26O 28 22 et dices haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te Sidon et glorificabor in medio tui et scient quia ego Dominus cum fecero in ea iudicia et sanctificatus fuero in ea
26O 28 23 et inmittam ei pestilentiam et sanguinem in plateis eius et corruent interfecti in medio eius gladio per circuitum et scient quia ego Dominus
26O 28 24 et non erit ultra domui Israhel offendiculum amaritudinis et spina dolorem inferens undique per circuitum eorum qui adversantur eis et scient quia ego Dominus Deus
26O 28 25 haec dicit Dominus Deus quando congregavero domum Israhel de populis in quibus dispersi sunt sanctificabor in eis coram gentibus et habitabunt in terra sua quam dedi servo meo Iacob
26O 28 26 et habitabunt in ea securi et aedificabunt domos plantabuntque vineas et habitabunt confidenter cum fecero iudicia in omnibus qui adversantur eis per circuitum et scient quia ego Dominus Deus eorum
26O 29 1 in anno decimo in decimo mense undecima mensis factum est verbum Domini ad me dicens
26O 29 2 fili hominis pone faciem tuam contra Pharaonem regem Aegypti et prophetabis de eo et de Aegypto universa
26O 29 3 loquere et dices haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te Pharaon rex Aegypti draco magne qui cubas in medio fluminum tuorum et dicis meus est fluvius et ego feci memet ipsum
26O 29 4 et ponam frenum in maxillis tuis et adglutinabo pisces fluminum tuorum squamis tuis et extraham te de medio fluminum tuorum et universi pisces tui squamis tuis adherebunt
26O 29 5 et proiciam te in desertum et omnes pisces fluminis tui super faciem terrae cades non colligeris neque congregaberis bestiis terrae et volatilibus caeli dedi te ad devorandum
26O 29 6 et scient omnes habitatores Aegypti quia ego Dominus pro eo quod fuisti baculus harundineus domui Israhel
26O 29 7 quando apprehenderunt te manu et confractus es et lacerasti omnem umerum eorum et innitentibus eis super te comminutus es et dissolvisti omnes renes eorum
26O 29 8 propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego adducam super te gladium et interficiam de te hominem et iumentum
26O 29 9 et erit terra Aegypti in desertum et solitudinem et scient quia ego Dominus eo

quod dixerit fluvius meus est et ego feci

26O 29 10 idcirco ecce ego ad te et ad flumina tua daboque terram Aegypti in solitudines gladio dissipatam a turre Syenes usque ad terminos Aethiopiae

26O 29 11 non pertransibit eam pes hominis neque pes iumentum gradietur in ea et non habitabitur quadraginta annis

26O 29 12 daboque terram Aegypti desertam in medio terrarum desertarum et civitates eius in medio urbium subversarum erunt desolatae quadraginta annis et dispergam Aegyptios in nationes et ventilabo eos in terras

26O 29 13 quia haec dicit Dominus Deus post finem quadraginta annorum congregabo Aegyptum de populis in quibus dispersi fuerunt

26O 29 14 et reducam captivitatem Aegypti et conlocabo eos in terra Fatares in terra nativitatis suae et erunt ibi in regnum humile

26O 29 15 inter regna cetera erit humillima et non elevabitur ultra super nationes et inminuam eos ne imperent gentibus

26O 29 16 neque erunt ultra domui Israhel in confidentia docentes iniquitatem ut fugiant et sequantur eos et scient quia ego Dominus Deus

26O 29 17 et factum est in vicesimo et septimo anno in primo in una mensis factum est verbum Domini ad me dicens

26O 29 18 fili hominis Nabuchodonosor rex Babylonis servire fecit exercitum suum servitute magna adversum Tyrum omne caput decalvatum et omnis umerus depilatus est et merces non est reddita ei neque exercitui eius de Tyro pro servitute qua servivit mihi adversum eam

26O 29 19 propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego dabo Nabuchodonosor regem Babylonis in terra Aegypti et accipiet multitudinem eius et depraedabitur manubias eius et diripiet spolia eius et erit merces exercitui illius

26O 29 20 et operi pro quo servivit adversum eam dedi ei terram Aegypti pro eo quod laboraverunt mihi ait Dominus Deus

26O 29 21 in die illo pullulabit cornu domui Israhel et tibi dabo apertum os in medio eorum et scient quoniam ego Dominus

26O 30 1 et factum est verbum Domini ad me dicens

26O 30 2 fili hominis propheta et dic haec dicit Dominus Deus ululate vae vae diei

26O 30 3 quia iuxta est dies et adpropinquavit dies Domini dies nubis tempus gentium erit

26O 30 4 et veniet gladius in Aegyptum et erit pavor in Aethiopia cum ceciderint vulnerati in Aegypto et ablata fuerit multitudo illius et destructa fundamenta eius

26O 30 5 Aethiopia et Lybia et Lydii et omne reliquum vulgus et Chub et filii terrae foederis cum eis gladio cadent

26O 30 6 haec dicit Dominus Deus et corruent fulciantes Aegyptum et destruetur superbia imperii eius a turre Syenes gladio cadent in ea ait Dominus exercituum

26O 30 7 et dissipabuntur in medio terrarum desolatarum et urbes eius in medio civitatum desertarum erunt

26O 30 8 et scient quoniam ego Dominus cum dederam ignem in Aegyptum et adtriti fuerint omnes auxiliares eius

26O 30 9 in die illa egredientur nuntii a facie mea in trieribus ad conterendam Aethiopiae confidentiam et erit pavor in eis in die Aegypti quia absque dubio veniet

26O 30 10 haec dicit Dominus Deus et cessare faciam multitudinem Aegypti in manu Nabuchodonosor regis Babylonis

26O 30 11 ipse et populus eius cum eo fortissimi gentium adducentur ad disperdendam terram et evaginabunt gladios suos super Aegyptum et implebunt terram interfectis

26O 30 12 et faciam alveos fluminum aridos et tradam terram in manu pessimorum et dissipabo terram et plenitudinem eius in manu alienorum ego Dominus locutus sum

26O 30 13 haec dicit Dominus Deus et disperdam simulacra et cessare faciam idola de Memphis et dux de terra Aegypti non erit amplius et dabo terrorem in terra Aegypti

26O 30 14 et disperdam terram Fatures et dabo ignem in Tafnis et faciam iudicia in Alexandriam

26O 30 15 et effundam indignationem meam super Pelusium robur Aegypti et interficiam multitudinem Alexandriae

26O 30 16 et dabo ignem in Aegypto quasi parturiens dolebit Pelusium et Alexandria erit dissipata et in Memphis angustiae cotidianae

26O 30 17 iuvenes Eliupoleos et Bubasti gladio cadent et ipsae captivae ducentur

26O 30 18 et in Tafnis nigrescet dies cum contrivero ibi sceptrum Aegypti et defecerit in ea superbia potentiae eius ipsam nubes operiet filiae autem eius in captivitatem ducentur

26O 30 19 et faciam iudicia in Aegypto et scient quia ego Dominus

26O 30 20 et factum est in undecimo anno in primo in septima mensis factum est verbum Domini ad me dicens

26O 30 21 fili hominis brachium Pharaonis regis Aegypti confregi et ecce non est obvolutum ut restitueretur ei sanitas ut ligaretur pannis et farciretur linteolis et recepto robore posset tenere gladium

26O 30 22 propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego ad Pharaonem regem Aegypti et comminuam brachium eius forte sed confractum et deiciam gladium de manu eius

26O 30 23 et dispergam Aegyptum in gentibus et ventilabo eos in terris

26O 30 24 et confortabo brachia regis Babylonis daboque gladium meum in manu eius et confringam brachia Pharaonis et gement gemitibus interfecti coram facie eius

26O 30 25 et confortabo brachia regis Babylonis et brachia Pharaonis concident et scient quia ego Dominus cum dederam gladium meum in manu regis Babylonis et extenderit eum super terram Aegypti

26O 30 26 et dispergam Aegyptum in nationes et ventilabo eos in terris et scient quia ego Dominus

26O 31 1 et factum est in undecimo anno tertio una mensis factum est verbum Domini ad me dicens

26O 31 2 fili hominis dic Pharaoni regi Aegypti et populo eius cui similis factus es in magnitudine tua

26O 31 3 ecce Assur quasi cedrus in Libano pulcher ramis et frondibus nemorosus excelsusque altitudine et inter condensas frondes elevatum est cacumen eius

26O 31 4 aquae nutrierunt illum abyssus exaltavit eum flumina eius manabant in circuitu radicum eius et rivos suos emisit ad universa ligna regionis

26O 31 5 propterea elevata est altitudo eius super omnia ligna regionis et multiplicata sunt arbusta eius et elevati sunt rami eius prae aquis multis

26O 31 6 cumque extendisset umbram suam in ramis eius fecerunt nidos omnia volatilia caeli et sub frondibus eius genuerunt omnes bestiae saltuum et sub umbraculo illius habitabat coetus gentium plurimarum

26O 31 7 eratque pulcherrimus in magnitudine sua et in dilatatione arbustorum suorum erat enim radix illius iuxta aquas multas

26O 31 8 cedri non fuerunt altiores illo in paradiso Dei abietes non adaequaverunt summitatem eius et platani non fuerunt aequae frondibus illius omne lignum paradisi Dei non est adsimilatum illi et pulchritudini eius

26O 31 9 quoniam speciosum feci eum et multis condensisque frondibus et aemulata sunt eum omnia ligna voluptatis quae erant in paradiso Dei

26O 31 10 propterea haec dicit Dominus Deus pro eo quod sublimatus est in altitudine et dedit summitatem suam virentem atque condensam et elevatum est cor eius in altitudine sua

26O 31 11 tradidi eum in manu fortissimi gentium faciens faciet ei iuxta impietatem eius eieci eum

26O 31 12 et succident illum alieni et crudelissimi nationum et proicient eum super montes et in cunctis convallibus corruent rami eius et confringentur arbusta eius in universis rupibus terrae et recedent de umbraculo eius omnes populi terrae et relinquent eum

26O 31 13 in ruina eius habitaverunt omnia volatilia caeli et in ramis eius fuerunt universae bestiae regionis

26O 31 14 quam ob rem non elevabuntur in altitudine sua omnia ligna aquarum neque ponent sublimitatem suam inter nemorosa atque frondosa nec stabunt in sublimitate eorum omnia quae inrigantur aquis quia omnes traditi sunt in mortem ad terram ultimam in medio filiorum hominum ad eos qui descendunt in lacum

26O 31 15 haec dicit Dominus Deus in die quando descendit ad inferos indixi luctum operui eum abyssis et prohibui flumina eius et coercui aquas multas contristatus est super eum Libanus et omnia ligna agri concussa sunt

26O 31 16 a sonitu ruinae eius commovi gentes cum deducerem eum ad infernum cum his qui descendebant in lacum et consolata sunt in terra infima omnia ligna voluptatis egregia atque praeclara in Libano universa quae inrigabantur aquis

26O 31 17 nam et ipsi cum ea descendent ad infernum ad interfectos gladio et brachium uniuscuiusque sedebit sub umbraculo eius in medio nationum

26O 31 18 cui adsimilatus es o inclite atque sublimis inter ligna voluptatis ecce deductus es cum lignis voluptatis ad terram ultimam in medio incircumcisorum dormies cum his qui interfecti sunt gladio ipse est Pharaon et omnis multitudo eius dicit Dominus Deus

26O 32 1 et factum est duodecimo anno in mense duodecimo in una mensis factum est verbum Domini ad me dicens

26O 32 2 fili hominis adsume lamentum super Pharaon regem Aegypti et dices ad eum leoni gentium adsimilatus es et draconi qui est in mari et ventilabas cornu in fluminibus tuis et conturbabas aquas pedibus tuis et conculcabas flumina eorum

26O 32 3 propterea haec dicit Dominus Deus expandam super te rete meum in multitudine populorum multorum et extrahent te in sagena mea

26O 32 4 et proiciam te in terram super faciem agri abiciam te et habitare faciam super te omnia volatilia caeli et saturabo de te bestias universae terrae

26O 32 5 et dabo carnes tuas super montes et implebo colles tuos sanie tua

26O 32 6 et inrigabo terram pedore sanguinis tui super montes et valles implebuntur ex te

26O 32 7 et operiam cum extinctus fueris caelos et nigrescere faciam stellas eius solem nube tegam et luna non dabit lumen suum

26O 32 8 omnia luminaria caeli maerere faciam super te et dabo tenebras super terram tuam dicit Dominus Deus

26O 32 9 et inritabo cor populorum multorum cum induxero contritionem tuam in gentibus super terras quas nescis

26O 32 10 et stupescere faciam super te populos multos et reges eorum horrore nimio formidabunt super te cum volare coeperit gladius meus super facies eorum et obstupescunt repente singuli pro anima sua in die ruinae suae

26O 32 11 quia haec dicit Dominus Deus gladius regis Babylonis veniet tibi

26O 32 12 in gladiis fortium deiciam multitudinem tuam inexpugnabiles gentes omnes heae et vastabunt superbiam Aegypti et dissipabitur multitudo eius

26O 32 13 et perdam omnia iumenta eius quae erant super aquas plurimas et non conturbabit eas pes hominis ultra neque ungula iumentorum turbabit eas

26O 32 14 tunc purissimas reddam aquas eorum et flumina eorum quasi oleum adducam ait Dominus Deus

26O 32 15 cum dederam terram Aegypti desolatam deseretur autem terra a plenitudine sua quando percussero omnes habitatores eius et scient quia ego Dominus

26O 32 16 planctus est et plangent eum filiae gentium plangent eum super Aegypto et super multitudine eius plangent eum ait Dominus Deus

26O 32 17 et factum est in duodecimo anno in quintadecima mensis factum est verbum Domini ad me dicens

26O 32 18 fili hominis cane lugubre super multitudine Aegypti et detrahe eam ipsam et

filiis gentium robustarum ad terram ultimam cum his qui descendunt in lacum
260 32 19 quo pulchrior es descende et dormi cum incircumcisis
260 32 20 in medio interfectorum gladio cadent gladius datus est adtraxerunt eam et
omnes populos eius
260 32 21 loquentur ei potentissimi robustorum de medio inferni qui cum auxiliatoribus
eius descenderunt et dormierunt incircumcisi interfecti gladio
260 32 22 ibi Assur et omnis multitudo eius in circuitu illius sepulchra eius omnes
interfecti et qui ceciderunt gladio
260 32 23 quorum data sunt sepulchra in novissimis lacu et facta est multitudo eius per
gyrum sepulchri eius universi interfecti cadentesque gladio qui dederant quondam formidinem in
terra viventium
260 32 24 ibi Aelam et omnis multitudo eius per gyrum sepulchri sui omnes hii
interfecti ruentesque gladio qui descenderunt incircumcisi ad terram ultimam qui posuerunt
terrorem suum in terra viventium et portaverunt ignominiam suam cum his qui descendunt in lacum
260 32 25 in medio interfectorum posuerunt cubile eius in universis populis eius in
circuitu eius sepulchrum illius omnes hii incircumcisi interfectique gladio dederant enim terrorem in
terra viventium et portaverunt ignominiam suam cum his qui descendunt in lacum in medio
interfectorum positi sunt
260 32 26 ibi Mosoch et Thubal et omnis multitudo eius in circuitu illius sepulchra eius
omnes hii incircumcisi interfectique et cadentes gladio quia dederunt formidinem suam in terra
viventium
260 32 27 et non dormient cum fortibus cadentibusque et incircumcisis qui descenderunt
ad infernum cum armis suis et posuerunt gladios suos sub capitibus suis et fuerunt iniquitates eorum
in ossibus eorum quia terror fortium facti sunt in terra viventium
260 32 28 et tu ergo in medio incircumcisorum contereris et dormies cum interfectis
gladio
260 32 29 ibi Idumea et reges eius omnes duces eius qui dati sunt cum exercitu suo cum
interfectis gladio et qui cum incircumcisis dormierunt et cum his qui descenderunt in lacum
260 32 30 ibi principes aquilonis omnes et universi venatores qui deducti sunt cum
interfectis paventes et in sua fortitudine confusi qui dormierunt incircumcisi cum interfectis gladio
et portaverunt confusionem suam cum his qui descendunt in lacum
260 32 31 vidit eos Pharaon et consolatus est super universa multitudine sua quae
interfecta est gladio Pharaon et omnis exercitus eius ait Dominus Deus
260 32 32 quia dedi terrorem meum in terra viventium et dormivit in medio
incircumcisorum cum interfectis gladio Pharaon et omnis multitudo eius ait Dominus Deus
260 33 1 et factum est verbum Domini ad me dicens
260 33 2 fili hominis loquere ad filios populi tui et dices ad eos terra cum induxero
super eam gladium et tulerit populus terrae virum unum de novissimis suis et constituerit eum super
se speculatorem
260 33 3 et ille viderit gladium venientem super terram et cecinerit bucina et
adnuntiaverit populo
260 33 4 audiens autem quisquis ille est sonum bucinae non se observaverit veneritque
gladius et tulerit eum sanguis ipsius super caput eius erit
260 33 5 sonum bucinae audivit et non se observavit sanguis eius in ipso erit si autem
custodierit animam suam salvavit
260 33 6 quod si speculator viderit gladium venientem et non insonuerit bucina et
populus non se custodierit veneritque gladius et tulerit de eis animam ille quidem in iniquitate sua
captus est sanguinem autem eius de manu speculatoris requiram
260 33 7 et tu fili hominis speculatorem dedi te domui Israhel audiens ergo ex ore meo
sermonem adnuntiabis eis ex me
260 33 8 si me dicente ad impium impie morte morieris non fueris locutus ut se
custodiat impius a via sua ipse impius in iniquitate sua morietur sanguinem autem eius de manu tua

requiram

26O 33 9 si autem adnuntiante te ad impium ut a viis suis convertatur non fuerit conversus a via sua ipse in iniquitate sua morietur porro tu animam tuam liberasti

26O 33 10 tu ergo fili hominis dic ad domum Israhel sic locuti estis dicentes iniquitates nostrae et peccata nostra super nos sunt et in ipsis nos tabescimus quomodo ergo vivere poterimus

26O 33 11 dic ad eos vivo ego dicit Dominus Deus nolo mortem impii sed ut revertatur impius a via sua et vivat convertimini a viis vestris pessimis et quare moriemini domus Israhel

26O 33 12 tu itaque fili hominis dic ad filios populi tui iustitia iusti non liberabit eum in quacumque die peccaverit et impietas impii non nocebit ei in quacumque die conversus fuerit ab impietate sua et iustus non poterit vivere in iustitia sua in quacumque die peccaverit

26O 33 13 etiam si dixerero iusto quod vita vivat et confisus in iustitia sua fecerit iniquitatem omnes iustitiae eius oblivioni tradentur et in iniquitate sua quam operatus est in ipsa morietur

26O 33 14 sin autem dixerero impio morte morieris et egerit paenitentiam a peccato suo feceritque iudicium et iustitiam

26O 33 15 pignus restituerit ille impius rapinamque reddiderit in mandatis vitae ambulaverit nec fecerit quicquam iniustum vita vivet et non morietur

26O 33 16 omnia peccata eius quae peccavit non inputabuntur ei iudicium et iustitiam fecit vita vivet

26O 33 17 et dixerunt filii populi tui non est aequi ponderis via Domini et ipsorum via iniusta est

26O 33 18 cum enim recesserit iustus a iustitia sua feceritque iniquitatem morietur in eis

26O 33 19 et cum recesserit impius ab impietate sua feceritque iudicium et iustitiam

vivet in eis

26O 33 20 et dicitis non est recta via Domini unumquemque iuxta vias suas iudicabo de vobis domus Israhel

26O 33 21 et factum est in duodecimo anno in duodecimo mense in quinta mensis transmigrationis nostrae venit ad me qui fugerat de Hierusalem dicens vastata est civitas

26O 33 22 manus autem Domini facta fuerat ad me vespere antequam veniret qui fugerat aperuitque os meum donec veniret ad me mane et aperto ore meo non silui amplius

26O 33 23 et factum est verbum Domini ad me dicens

26O 33 24 filii hominis qui habitant in ruinosis his super humum Israhel loquentes aiunt unus erat Abraham et hereditate possedit terram nos autem multi nobis data est terra in possessionem

26O 33 25 idcirco dices ad eos haec dicit Dominus Deus qui in sanguine comeditis et oculos vestros levatis ad immunditias vestras et sanguinem funditis numquid terram hereditate possidebitis

26O 33 26 stetistis in gladiis vestris fecistis abominationes et unusquisque uxorem proximi sui polluit et terram hereditate possidebitis

26O 33 27 haec dices ad eos sic dicit Dominus Deus vivo ego quia qui in ruinosis habitant gladio cadent et qui in agro est bestiis tradetur ad devorandum qui autem in praesidiis et in speluncis sunt peste morientur

26O 33 28 et dabo terram in solitudinem et desertum et deficiet superba fortitudo eius et desolabuntur montes Israhel eo quod nullus sit qui per eos transeat

26O 33 29 et scient quia ego Dominus cum dederam terram desolatam et desertam propter universas abominationes suas quas operati sunt

26O 33 30 et tu fili hominis filii populi tui qui loquuntur de te iuxta muros et in ostiis domorum et dicunt unus ad alterum vir ad proximum suum loquentes venite et audiamus qui sit sermo egrediens a Domino

26O 33 31 et veniunt ad te quasi si ingrediatur populus et sedent coram te populus meus et audiunt sermones tuos et non faciunt eos quia in canticum oris sui vertunt illos et avaritiam suam sequitur cor eorum

260 33 32 et es eis quasi carmen musicum quod suavi dulcique sono canitur et audient
verba tua et non facient ea

260 33 33 et cum venerit quod praedictum est ecce enim venit tunc scient quod
prophetes fuerit inter eos

260 34 1 et factum est verbum Domini ad me dicens

260 34 2 fili hominis propheta de pastoribus Israhel propheta et dices pastoribus haec
dicit Dominus Deus vae pastoribus Israhel qui pascebant semet ipsos nonne greges pascuntur a
pastoribus

260 34 3 lac comedebatis et lanis operiebamini et quod crassum erat occidebatis
gregem autem meum non pascebatis

260 34 4 quod infirmum fuit non consolidastis et quod aegrotum non sanastis quod
fractum est non alligastis et quod abiectum est non reduxistis quod perierat non quaesistis sed cum
austeritate imperabatis eis et cum potentia

260 34 5 et dispersae sunt oves meae eo quod non esset pastor et factae sunt in
devorationem omnium bestiarum agri et dispersae sunt

260 34 6 erraverunt greges mei in cunctis montibus et in universo colle excelso et
super omnem faciem terrae dispersi sunt greges mei et non erat qui requireret non erat inquam qui
requireret

260 34 7 propterea pastores audite verbum Domini

260 34 8 vivo ego dicit Dominus Deus quia pro eo quod facti sunt greges mei in
rapinam et oves meae in devorationem omnium bestiarum agri eo quod non esset pastor neque enim
quaesierunt pastores gregem meum sed pascebant pastores semet ipsos et greges meos non
pascebant

260 34 9 propterea pastores audite verbum Domini

260 34 10 haec dicit Dominus Deus ecce ego ipse super pastores requiram gregem
meum de manu eorum et cessare eos faciam ut ultra non pascant gregem nec pascant amplius
pastores semet ipsos et liberabo gregem meum de ore eorum et non erunt ultra eis in escam

260 34 11 quia haec dicit Dominus Deus ecce ego ipse requiram oves meas et visitabo
eas

260 34 12 sicut visitat pastor gregem suum in die quando fuerit in medio ovium suarum
dissipatarum sic visitabo oves meas et liberabo eas de omnibus locis quo dispersae fuerant in die
nubis et caliginis

260 34 13 et educam eas de populis et congregabo eas de terris et inducam eas in terram
suam et pascam eas in montibus Israhel in rivis et in cunctis sedibus terrae

260 34 14 in pascuis uberrimis pascam eas et in montibus excelsis Israhel erunt pascuae
eorum ibi requiescent in herbis virentibus et in pascuis pinguibus pascentur super montes Israhel

260 34 15 ego pascam oves meas et ego eas accubare faciam dicit Dominus Deus

260 34 16 quod perierat requiram et quod abiectum erat reducam et quod confractum
fuerat alligabo et quod infirmum erat consolidabo et quod pingue et forte custodiam et pascam illas
in iudicio

260 34 17 vos autem greges mei haec dicit Dominus Deus ecce ego iudico inter pecus et
pecus arietum et hircorum

260 34 18 nonne satis vobis erat pascuam bonam depasci insuper et reliquias pascuarum
vestrarum conculcastis pedibus vestris et cum purissimam aquam biberetis reliquam pedibus vestris
turbabatis

260 34 19 et oves meae his quae conculcata pedibus vestris fuerant pascebantur et quae
pedes vestri turbaverant haec bibebant

260 34 20 propterea haec dicit Dominus Deus ad eos ecce ego ipse iudico inter pecus
pingue et macilentum

260 34 21 pro eo quod lateribus et umeris inpingebatis et cornibus vestris ventilabatis
omnia infirma pecora donec dispergerentur foras

260 34 22 salvabo gregem meum et non erit ultra in rapinam et iudicabo inter pecus et

pecus

- 26O 34 23 et suscitabo super ea pastorem unum qui pascat ea servum meum David ipse pascet ea et ipse erit eis in pastorem
- 26O 34 24 ego autem Dominus ero eis in Deum et servus meus David princeps in medio eorum ego Dominus locutus sum
- 26O 34 25 et faciam cum eis pactum pacis et cessare faciam bestias pessimas de terra et qui habitant in deserto securi dormient in saltibus
- 26O 34 26 et ponam eos in circuitu collis mei benedictionem et deducam imbrem in tempore suo pluviae benedictionis erunt
- 26O 34 27 et dabit lignum agri fructum suum et terra dabit germen suum et erunt in terra sua absque timore et scient quia ego Dominus cum contrivero catenas iugi eorum et eruero eos de manu imperantium sibi
- 26O 34 28 et non erunt ultra in rapinam gentibus neque bestiae terrae devorabunt eos sed habitabunt confidenter absque ullo terrore
- 26O 34 29 et suscitabo eis germen nominatum et non erunt ultra inminuti fame in terra neque portabunt amplius obprobria gentium
- 26O 34 30 et scient quia ego Dominus Deus eorum cum eis et ipsi populus meus domus Israhel ait Dominus Deus
- 26O 34 31 vos autem greges mei greges pascuae meae homines estis et ego Dominus Deus vester dicit Dominus Deus
- 26O 35 1 et factus est sermo Domini ad me dicens
- 26O 35 2 fili hominis pone faciem tuam adversum montem Seir et prophetabis de eo et dices illi
- 26O 35 3 haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te mons Seir et extendam manum meam super te et dabo te desolatum atque desertum
- 26O 35 4 urbes tuas demoliar et tu desertus eris et scies quia ego Dominus
- 26O 35 5 eo quod fueris inimicus sempiternus et concluderis filios Israhel in manus gladii in tempore afflictionis eorum in tempore iniquitatis extremae
- 26O 35 6 propterea vivo ego dicit Dominus Deus quoniam sanguini tradam te et sanguis te persequetur et cum sanguinem oderis sanguis persequetur te
- 26O 35 7 et dabo montem Seir desolatum et desertum et auferam de eo euntem et redeuntem
- 26O 35 8 et implebo montes eius occisorum suorum in collibus tuis et in vallibus tuis atque in torrentibus interfecti gladio cadent
- 26O 35 9 in solitudines sempiternas tradam te et civitates tuae non habitabuntur et scietis quoniam ego Dominus
- 26O 35 10 eo quod dixeris duae gentes et duae terrae meae erunt et hereditate possidebo eas cum Dominus esset ibi
- 26O 35 11 propterea vivo ego dicit Dominus Deus quia faciam iuxta iram tuam et secundum zelum tuum quem fecisti odio habens eos et notus efficiar per eos cum te iudicavero
- 26O 35 12 et scies quia ego Dominus audivi universa obprobria tua quae locutus es de montibus Israhel dicens deserti nobis dati sunt ad devorandum
- 26O 35 13 et insurrexistis super me ore vestro et rogastis adversum me verba vestra ego audivi
- 26O 35 14 haec dicit Dominus Deus laetante universa terra in solitudinem te redigam
- 26O 35 15 sicuti gavisus es super hereditatem domus Israhel eo quod fuerit dissipata sic faciam tibi dissipatus eris mons Seir et Idumea omnis et scient quia ego Dominus
- 26O 36 1 tu autem fili hominis propheta super montes Israhel et dices montes Israhel audite verbum Domini
- 26O 36 2 haec dicit Dominus Deus eo quod dixerit inimicus de vobis euge altitudines sempiternae in hereditatem datae sunt nobis
- 26O 36 3 propterea vaticinare et dic haec dicit Dominus Deus pro eo quod desolati estis

et conculcati per circuitum et facti in hereditatem reliquis gentibus et ascendistis super labium linguae et obprobrium populi

26O 36 4 propterea montes Israhel audite verbum Domini Dei haec dicit Dominus Deus montibus et collibus torrentibus vallibusque et desertis parietinis et urbibus derelictis quae depopolatae sunt et subsannatae a reliquis gentibus per circuitum

26O 36 5 propterea haec dicit Dominus Deus quoniam in igne zeli mei locutus sum de reliquis gentibus et de Idumea universa qui dederunt terram meam sibi in hereditatem cum gaudio et toto corde ex animo et eiecerunt eam ut vastarent

26O 36 6 idcirco vaticinare super humum Israhel et dices montibus et collibus iugis et vallibus haec dicit Dominus Deus ecce ego in zelo meo et in furore meo locutus sum eo quod confusionem gentium sustinueritis

26O 36 7 idcirco haec dicit Dominus Deus ego levavi manum meam ut gentes quae in circuitu vestro sunt ipsae confusionem suam portent

26O 36 8 vos autem montes Israhel ramos vestros germinetis et fructum vestrum adferatis populo meo Israhel prope est enim ut veniat

26O 36 9 quia ecce ego ad vos et convertar ad vos et arabimini et accipietis sementem

26O 36 10 et multiplicabo in vobis homines omnemque domum Israhel et habitabuntur civitates et ruinosae instaurabuntur

26O 36 11 et replebo vos hominibus et iumentis et multiplicabuntur et crescent et habitari vos faciam sicut a principio bonisque donabo maioribus quam habuistis ab initio et scietis quia ego Dominus

26O 36 12 et adducam super vos homines populum meum Israhel et hereditate possidebunt te et eris eis in hereditatem et non addes ultra ut absque eis sis

26O 36 13 haec dicit Dominus Deus pro eo quod dicunt de vobis devoratrix hominum es et suffocans gentem tuam

26O 36 14 propterea homines non comedes amplius et gentem tuam non necabis ultra ait Dominus Deus

26O 36 15 nec auditam faciam in te amplius confusionem gentium et obprobrium populorum nequaquam portabis et gentem tuam non amittes amplius ait Dominus Deus

26O 36 16 et factum est verbum Domini ad me dicens

26O 36 17 filii hominis domus Israhel habitaverunt in humo sua et polluerunt eam in viis suis et in studiis suis iuxta immunditiam menstruatae facta est via eorum coram me

26O 36 18 et effudi indignationem meam super eos pro sanguine quem fuderunt super terram et in idolis suis polluerunt eam

26O 36 19 et dispersi eos in gentes et ventilati sunt in terris iuxta vias eorum et adinventiones iudicavi eos

26O 36 20 et ingressi sunt ad gentes ad quas introierunt et polluerunt nomen sanctum meum cum diceretur de eis populus Domini iste est et de terra eius egressi sunt

26O 36 21 et peperi nomini meo sancto quod polluerat domus Israhel in gentibus ad quas ingressi sunt

26O 36 22 idcirco dices domui Israhel haec dicit Dominus Deus non propter vos ego faciam domus Israhel sed propter nomen sanctum meum quod polluistis in gentibus ad quas intrastis

26O 36 23 et sanctificabo nomen meum magnum quod pollutum est inter gentes quod polluistis in medio earum ut sciant gentes quia ego Dominus ait Dominus exercituum cum sanctificatus fuero in vobis coram eis

26O 36 24 tollam quippe vos de gentibus et congregabo de universis terris et adducam vos in terram vestram

26O 36 25 et effundam super vos aquam mundam et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris et ab universis idolis vestris mundabo vos

26O 36 26 et dabo vobis cor novum et spiritum novum ponam in medio vestri et auferam cor lapideum de carne vestra et dabo vobis cor carneum

260 36 27 et spiritum meum ponam in medio vestri et faciam ut in praeceptis meis
ambuletis et iudicia mea custodiatis et operemini
260 36 28 et habitabitis in terra quam dedi patribus vestris et eritis mihi in populum et
ego ero vobis in Deum
260 36 29 et salvabo vos ex universis inquinamentis vestris et vocabo frumentum et
multiplicabo illud et non inponam in vobis famem
260 36 30 et multiplicabo fructum ligni et genimina agri ut non portetis ultra
obprobrium famis in gentibus
260 36 31 et recordabimini viarum vestrarum pessimarum studiorumque non bonorum
et displicebunt vobis iniquitates vestrae et scelera vestra
260 36 32 non propter vos ego faciam ait Dominus Deus notum sit vobis confundimini
et erubescite super viis vestris domus Israhel
260 36 33 haec dicit Dominus Deus in die qua mundavero vos ex omnibus iniquitatibus
vestris et habitari fecero urbes et instauravero ruinosas
260 36 34 et terra deserta fuerit exulta quae quondam erat desolata in oculis omnis
viatoris
260 36 35 dicent terra illa inculta facta est ut hortus voluptatis et civitates desertae et
destitutae atque suffossae munitae sederunt
260 36 36 et scient gentes quaecumque derelictae fuerint in circuitu vestro quia ego
Dominus aedificavi dissipata plantavi que inculta ego Dominus locutus sum et fecerim
260 36 37 haec dicit Dominus Deus adhuc in hoc invenient me domus Israhel ut faciam
eis multiplicabo eos sicut gregem hominum
260 36 38 ut gregem sanctum ut gregem Hierusalem in sollemnitatibus eius sic erunt
civitates desertae pleneque gregibus hominum et scient quia ego Dominus
260 37 1 facta est super me manus Domini et eduxit me in spiritu Domini et dimisit me
in medio campi qui erat plenus ossibus
260 37 2 et circumduxit me per ea in gyro erant autem multa valde super faciem campi
siccaque vehementer
260 37 3 et dixit ad me fili hominis putasne vivent ossa ista et dixi Domine Deus tu
nosti
260 37 4 et dixit ad me vaticinare de ossibus istis et dices eis ossa arida audite verbum
Domini
260 37 5 haec dicit Dominus Deus ossibus his ecce ego intromittam in vos spiritum et
vivetis
260 37 6 et dabo super vos nervos et succrescere faciam super vos carnes et
superextendam in vobis cutem et dabo vobis spiritum et vivetis et scietis quia ego Dominus
260 37 7 et prophetavi sicut praeceperat mihi factus est autem sonitus prophetante me
et ecce commotio et accesserunt ossa ad ossa unumquodque ad iuncturam suam
260 37 8 et vidi et ecce super ea nervi et carnes ascenderunt et extenta est in eis cutis
desuper et spiritum non habebant
260 37 9 et dixit ad me vaticinare ad spiritum vaticinare fili hominis et dices ad
spiritum haec dicit Dominus Deus a quattuor ventis veni spiritus et insufla super interfectos istos et
revivescant
260 37 10 et prophetavi sicut praeceperat mihi et ingressus est in ea spiritus et vixerunt
steteruntque super pedes suos exercitus grandis nimis valde
260 37 11 et dixit ad me fili hominis ossa haec universa domus Israhel est ipsi dicunt
aruerunt ossa nostra et periit spes nostra et abscisi sumus
260 37 12 propterea vaticinare et dices ad eos haec dicit Dominus Deus ecce ego
aperiam tumulos vestros et educam vos de sepulchris vestris populus meus et inducam vos in terram
Israhel
260 37 13 et scietis quia ego Dominus cum aperuero sepulchra vestra et eduxero vos de
tumulis vestris populus meus

26O 37 14 et dederō spiritum meum in vobis et vixeritis et requiescere vos faciam super humum vestram et scietis quia ego Dominus locutus sum et feci ait Dominus Deus

26O 37 15 et factus est sermo Domini ad me dicens

26O 37 16 et tu fili hominis sume tibi lignum unum et scribe super illud Iudae et filiorum Israhel sociis eius et tolle lignum alterum et scribe super eum Ioseph lignum Ephraim et cunctae domui Israhel sociorumque eius

26O 37 17 et adiunge illa unum ad alterum tibi in lignum unum et erunt in unionem in manu tua

26O 37 18 cum autem dixerint ad te filii populi tui loquentes nonne indicas nobis quid in his tibi velis

26O 37 19 loqueris ad eos haec dicit Dominus Deus ecce ego adsumam lignum Ioseph quod est in manu Ephraim et tribus Israhel quae iunctae sunt ei et dabo eas pariter cum ligno Iuda et faciam eas in lignum unum et erunt unum in manu eius

26O 37 20 erunt autem ligna super quae scripseris in manu tua in oculis eorum

26O 37 21 et dices ad eos haec dicit Dominus Deus ecce ego adsumam filios Israhel de medio nationum ad quas abierunt et congregabo eos undique et adducam eos ad humum suam

26O 37 22 et faciam eos gentem unam in terra in montibus Israhel et rex unus erit omnibus imperans et non erunt ultra duae gentes nec dividuntur amplius in duo regna

26O 37 23 neque polluentur ultra in idolis suis et abominationibus suis et in cunctis iniquitatibus suis et salvos eos faciam de universis sedibus suis in quibus peccaverunt et mundabo eos et erunt mihi populus et ego ero eis Deus

26O 37 24 et servus meus David rex super eos et pastor unus erit omnium eorum in iudiciis meis ambulabunt et mandata mea custodient et facient ea

26O 37 25 et habitabunt super terram quam dedi servo meo Iacob in qua habitaverunt patres vestri et habitabunt super eam ipsi et filii eorum et filii filiorum eorum usque in sempiternum et David servus meus princeps eorum in perpetuum

26O 37 26 et percutiam illis foedus pacis pactum sempiternum erit eis et fundabo eos et multiplicabo et dabo sanctificationem meam in medio eorum in perpetuum

26O 37 27 et erit tabernaculum meum in eis et ero eis Deus et ipsi erunt mihi populus

26O 37 28 et scient gentes quia ego Dominus sanctificator Israhel cum fuerit sanctificatio mea in medio eorum in perpetuum

26O 38 1 et factus est sermo Domini ad me dicens

26O 38 2 fili hominis pone faciem tuam contra Gog terram Magog principem capitibus Mosoch et Thubal et vaticinare de eo

26O 38 3 et dices ad eum haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te Gog principem capitibus Mosoch et Thubal

26O 38 4 et circumagam te et ponam frenum in maxillis tuis et educam te et omnem exercitum tuum equos et equites vestitos loriceis universos multitudinem magnam hastam et clypeum arripientium et gladium

26O 38 5 Persae Aethiopes et Lybies cum eis omnes scutati et galeati

26O 38 6 Gomer et universa agmina eius domus Thogorma latera aquilonis et totum robur eius populi que multi tecum

26O 38 7 praepara et instrue te et omnem multitudinem tuam quae coacervata est ad te et esto eis in praeceptum

26O 38 8 post dies multos visitaberis in novissimo annorum venies ad terram quae reversa est a gladio congregata est de populis multis ad montes Israhel qui fuerunt deserti iugiter haec de populis educta est et habitaverunt in ea confidenter universi

26O 38 9 ascendens autem quasi tempestas venies et quasi nubes ut operias terram tu et omnia agmina tua et populi multi tecum

26O 38 10 haec dicit Dominus Deus in die illa ascendent sermones super cor tuum et cogitabis cogitationem pessimam

26O 38 11 et dices ascendam ad terram absque muro veniam ad quiescentes

habitantesque secure omnes habitant sine muro vectes et portae non sunt eis
 26O 38 12 ut diripias spolia et invadas praedam ut inferas manum tuam super eos qui
 deserti fuerant et postea restituti et super populum qui est congregatus ex gentibus qui possidere
 coepit et esse habitator umbilici terrae
 26O 38 13 Seba et Dedan et negotiatores Tharsis et omnes leones eius dicent tibi
 numquid ad sumenda spolia tu venis ecce ad diripiendam praedam congregasti multitudinem tuam
 ut tollas argentum et aurum auferas supellectilem atque substantiam et diripias manubias infinitas
 26O 38 14 propterea vaticinare fili hominis et dices ad Gog haec dicit Dominus Deus
 numquid non in die illo cum habitaverit populus meus Israhel confidenter scies
 26O 38 15 et venies de loco tuo a lateribus aquilonis tu et populi multi tecum ascensores
 equorum universi coetus magnus et exercitus vehemens
 26O 38 16 et ascendes super populum meum Israhel quasi nubes ut operias terram in
 novissimis diebus eris et adducam te super terram meam ut sciant gentes me cum sanctificatus fuero
 in te in oculis eorum o Gog
 26O 38 17 haec dicit Dominus Deus tu ergo ille es de quo locutus sum in diebus antiquis
 in manu servorum meorum prophetarum Israhel qui prophetaverunt in diebus illorum temporum ut
 adducerem te super eos
 26O 38 18 et erit in die illa in die adventus Gog super terram Israhel ait Dominus Deus
 ascendet indignatio mea in furore meo
 26O 38 19 et in zelo meo in igne irae meae locutus sum quia in die illa erit commotio
 magna super terram Israhel
 26O 38 20 et commovebuntur a facie mea pisces maris et volucres caeli et bestiae agri et
 omne reptile quod movetur super humum cunctique homines qui sunt super faciem terrae et
 subvertentur montes et cadent sepes et omnis murus in terra corruet
 26O 38 21 et convocabo adversum eum in cunctis montibus meis gladium ait Dominus
 Deus gladius uniuscuiusque in fratrem suum dirigetur
 26O 38 22 et iudicabo eum peste et sanguine et imbre vehementi et lapidibus inmensis
 ignem et sulphur pluam super eum et super exercitum eius et super populos multos qui sunt cum eo
 26O 38 23 et magnificabor et sanctificabor et notus ero in oculis gentium multarum et
 scient quia ego Dominus
 26O 39 1 tu autem fili hominis vaticinare adversum Gog et dices haec dicit Dominus
 Deus ecce ego super te Gog principem capitis Mosoch et Thubal
 26O 39 2 et circumagam te et seducam te et ascendere faciam de lateribus aquilonis et
 adducam te super montes Israhel
 26O 39 3 et percutiam arcum tuum in manu sinistra tua et sagittas tuas de manu dextera
 tua deiciam
 26O 39 4 super montes Israhel cades tu et omnia agmina tua et populi qui sunt tecum
 feris avibus omnique volatili et bestiis terrae dedi te devorandum
 26O 39 5 super faciem agri cades quia ego locutus sum ait Dominus Deus
 26O 39 6 et emittam ignem in Magog et in his qui habitant in insulis confidenter et
 scient quia ego Dominus
 26O 39 7 et nomen sanctum meum notum faciam in medio populi mei Israhel et non
 polluam nomen sanctum meum amplius et scient gentes quia ego Dominus Sanctus Israhel
 26O 39 8 ecce venit et factum est ait Dominus Deus haec est dies de qua locutus sum
 26O 39 9 et egredientur habitatores de civitatibus Israhel et succendent et comburent
 arma clypeum et hastas arcum et sagittas et baculos manus et contos et succendent ea igne septem
 annis
 26O 39 10 et non portabunt ligna de regionibus neque succident de saltibus quoniam
 arma succendent igne et depraedabuntur eos quibus praedae fuerant et diripient vastatores suos ait
 Dominus Deus
 26O 39 11 et erit in die illa dabo Gog locum nominatum sepulchrum in Israhel vallem
 Viatorum ad orientem maris quae obstupescere facit praetereuntes et sepelient ibi Gog et omnem

multitudinem eius et vocabitur vallis Multitudinis Gog

260 39 12 et sepelient eos domus Israhel ut mundent terram septem mensibus

260 39 13 sepeliet autem omnis populus terrae et erit eis nominata dies in qua glorificatus sum ait Dominus Deus

260 39 14 et viros iugiter constituent lustrantes terram qui sepeliant et requirant eos qui remanserant super faciem terrae ut emundent eam post menses autem septem quaerere incipient

260 39 15 et circumibunt peragrantes terram cumque viderint os hominis statuent iuxta illud titulum donec sepeliant illud pollinctores in valle Multitudinis Gog

260 39 16 nomen autem civitatis Amona et mundabunt terram

260 39 17 tu ergo fili hominis haec dicit Dominus Deus dic omni volucris et universis avibus cunctisque bestiis agri convenite properate concurrite undique ad victimam meam quam ego immolo vobis victimam grandem super montes Israhel ut comedatis carnes et bibatis sanguinem

260 39 18 carnes fortium comedetis et sanguinem principum terrae bibetis arietum

agnorum et hircorum taurorumque altilium et pinguium omnium

260 39 19 et comedetis adipem in saturitate et bibetis sanguinem in ebrietate de victima quam ego immolabo vobis

260 39 20 et saturabimini super mensam meam de equo et de equite forti et de universis viris bellatoribus ait Dominus Deus

260 39 21 et ponam gloriam meam in gentibus et videbunt omnes gentes iudicium meum quod fecerim et manum meam quam posuerim super eos

260 39 22 et scient domus Israhel quia ego Dominus Deus eorum a die illa et deinceps

260 39 23 et scient gentes quoniam in iniquitate sua capta sit domus Israhel eo quod reliquerint me et absconderim faciem meam ab eis et tradiderim eos in manu hostium et ceciderint in gladio universi

260 39 24 iuxta inmunditiam eorum et scelus feci eis et abscondi faciem meam ab illis

260 39 25 propterea haec dicit Dominus Deus nunc reducam captivitatem Iacob et miserebor omnis domus Israhel et adsumam zelum pro nomine sancto meo

260 39 26 et portabunt confusionem suam et omnem praevaricationem quam praevaricati sunt in me cum habitaverint in terra sua confidenter neminem formidantes

260 39 27 et reduxero eos de populis et congregavero de terris inimicorum suorum et sanctificatus fuero in eis in oculis gentium plurimarum

260 39 28 et scient quia ego Dominus Deus eorum eo quod transtulerim eos in nationes et congregavero eos super terram suam et non dereliquerim quemquam ex eis ibi

260 39 29 et non abscondam ultra faciem meam ab eis eo quod effuderim spiritum meum super omnem domum Israhel ait Dominus Deus

260 40 1 in vicesimo et quinto anno transmigrationis nostrae in exordio anni decima mensis quartodecimo anno postquam percussa est civitas in ipsa hac die facta est super me manus Domini et adduxit me illuc

260 40 2 in visionibus Dei adduxit me in terram Israhel et dimisit me super montem excelsum nimis super quem erat quasi aedificium civitatis vergentis ad austrum

260 40 3 et introduxit me illuc et ecce vir cuius erat species quasi species aeris et funiculus lineus in manu eius et calamus mensurae in manu eius stabat autem in porta

260 40 4 et locutus est ad me idem vir fili hominis vide oculis tuis et auribus tuis audi et pone cor tuum in omnia quae ego ostendam tibi quia ut ostendantur tibi adductus es huc adnuntia omnia quae tu vides domui Israhel

260 40 5 et ecce murus forinsecus in circuitu domus undique et in manu viri calamus mensurae sex cubitorum et palmo et mensus est latitudinem aedificii calamo uno altitudinem quoque calamo uno

260 40 6 et venit ad portam quae respiciebat viam orientalem et ascendit per gradus eius et mensus est limen portae calamo uno latitudinem id est limen unum calamo uno in latitudine

260 40 7 et thalamum uno calamo in longum et uno calamo in latum et inter thalamos quinque cubitos

26O 40 8 et limen portae iuxta vestibulum portae intrinsecus calamo uno
26O 40 9 et mensus est vestibulum portae octo cubitorum et frontem eius duobus
cubitibus vestibulum autem portae erat intrinsecus
26O 40 10 porro thalami portae ad viam orientalem tres hinc et tres inde mensura una
trium et mensura una frontium ex utraque parte
26O 40 11 et mensus est latitudinem liminis portae decem cubitorum et longitudinem
portae tredecim cubitorum
26O 40 12 et marginem ante thalamos cubiti unius et cubitus unus finis utrimque thalami
autem sex cubitorum erant hinc et inde
26O 40 13 et mensus est portam a tecto thalami usque ad tectum eius latitudinem viginti
et quinque cubitorum ostium contra ostium
26O 40 14 et fecit frontes per sexaginta cubitos et ad frontem atrium portae undique per
circuitum
26O 40 15 et ante faciem portae quae pertingebat usque ad faciem vestibuli portae
interioris quinquaginta cubitos
26O 40 16 et fenestras obliquas in thalamis et in frontibus eorum quae erant intra portam
undique per circuitum similiter autem erant et in vestibulis fenestras per gyrum intrinsecus et ante
frontes pictura palmarum
26O 40 17 et eduxit me ad atrium exterius et ecce gazofilacia et pavimentum stratum
lapide in atrio per circuitum triginta gazofilacia in circuitu pavimenti
26O 40 18 et pavimentum in fronte portarum secundum longitudinem portarum erat
inferius
26O 40 19 et mensus est latitudinem a facie portae inferioris usque ad frontem atrii
interioris extrinsecus centum cubitos ad orientem et ad aquilonem
26O 40 20 portam quoque quae respiciebat viam aquilonis atrii exterioris mensus est tam
in longitudine quam in latitudine
26O 40 21 et thalamos eius tres hinc et tres inde et frontem eius et vestibulum eius
secundum mensuram portae prioris quinquaginta cubitorum longitudinem eius et latitudinem viginti
quinque cubitorum
26O 40 22 fenestras autem eius et vestibulum et scalpturae secundum mensuram portae
quae respiciebat ad orientem et septem graduum erat ascensus eius et vestibulum ante eam
26O 40 23 et porta atrii interioris contra portam aquilonis et orientalem et mensus est a
porta usque ad portam centum cubitos
26O 40 24 et duxit me ad viam australem et ecce porta quae respiciebat ad austrum et
mensus est frontem eius et vestibulum eius iuxta mensuras superiores
26O 40 25 et fenestras eius et vestibula in circuitu sicut fenestras ceteras quinquaginta
cubitorum longitudine et latitudine viginti quinque cubitorum
26O 40 26 et in gradibus septem ascendebatur ad eam et vestibulum ante fores eius et
celatae palmae erant una hinc et altera inde in fronte eius
26O 40 27 et porta atrii interioris in via australi et mensus est a porta usque ad portam in
via australi centum cubitos
26O 40 28 et introduxit me in atrium interius ad portam australem et mensus est portam
iuxta mensuras superiores
26O 40 29 thalamum eius et frontem eius et vestibulum eius hisdem mensuris et
fenestras eius et vestibulorum eius in circuitu quinquaginta cubitos longitudinis et latitudinis viginti
quinque cubitos
26O 40 30 et vestibulum per gyrum longitudine viginti quinque cubitorum et latitudine
quinque cubitorum
26O 40 31 et vestibulum eius ad atrium exterius et palmas eius in fronte et octo gradus
erant quibus ascendebatur per eam
26O 40 32 et introduxit me in atrium interius per viam orientalem et mensus est portam
secundum mensuras superiores

26O 40 33 thalamum eius et frontem eius et vestibula eius sicut supra et fenestras eius et vestibuli eius in circuitu longitudine quinquaginta cubitorum et latitudine viginti quinque cubitorum
26O 40 34 et vestibulum eius id est atrii exterioris et palmae celatae in fronte eius hinc et inde et in octo gradibus ascensus eius
26O 40 35 et introduxit me ad portam quae respiciebat ad aquilonem et mensus est secundum mensuras superiores
26O 40 36 thalamum eius frontem eius vestibulum eius et fenestras eius per circuitum longitudine quinquaginta cubitorum et latitudine viginti quinque cubitorum
26O 40 37 vestibulum eius in atrium exterius et celatura palmarum in fronte illius hinc et inde et in octo gradibus ascensus eius
26O 40 38 et per singula gazofilacia ostium in frontibus portarum ibi lavabunt holocaustum
26O 40 39 et in vestibulo portae duae mensae hinc et duae mensae inde ut immoletur super eas holocaustum et pro peccato et pro delicto
26O 40 40 et ad latus exterius quod ascendit ad ostium portae quae pergit ad aquilonem duae mensae et ad latus alterum ante vestibulum portae duae mensae
26O 40 41 quattuor mensae hinc et quattuor mensae inde per latera portae octo mensae erunt super quas immolabunt
26O 40 42 quattuor autem mensae ad holocaustum de lapidibus quadris extractae longitudine cubiti unius et dimidii et latitudine cubiti unius et dimidii et altitudine cubiti unius super quas ponant vasa in quibus immolatur holocaustum et victima
26O 40 43 et labia earum palmi unius reflexa intrinsecus per circuitum super mensas autem carnes oblationis
26O 40 44 et extra portam interiorem gazofilacia cantorum in atrio interiori quod erat in latere portae respicientis ad aquilonem et facies eorum contra viam australem una ex latere portae orientalis quae respiciebat ad viam aquilonis
26O 40 45 et dixit ad me hoc est gazofilacium quod respicit viam meridianam sacerdotum qui excubant in custodiis templi
26O 40 46 porro gazofilacium quod respicit ad viam aquilonis sacerdotum erit qui excubant ad ministerium altaris isti sunt filii Sadoc qui accedunt de filiis Levi ad Dominum ut ministrent ei
26O 40 47 et mensus est atrium longitudine centum cubitorum et latitudine centum cubitorum per quadrum et altare ante faciem templi
26O 40 48 et introduxit me in vestibulum templi et mensus est vestibulum quinque cubitis hinc et quinque cubitis inde et latitudinem portae trium cubitorum hinc et trium cubitorum inde
26O 40 49 longitudinem autem vestibuli viginti cubitorum et latitudinem undecim cubitorum et octo gradibus ascendebatur ad eam et columnae erant in frontibus una hinc et altera inde
26O 41 1 et introduxit me in templum et mensus est frontes sex cubitos latitudinis hinc et sex cubitos latitudinis inde latitudinem tabernaculi
26O 41 2 et latitudo portae decem cubitorum erat et latera portae quinque cubitis hinc et quinque cubitis inde et mensus est longitudinem eius quadraginta cubitorum et latitudinem viginti cubitorum
26O 41 3 et introgressus intrinsecus mensus est in fronte portae duos cubitos et portam sex cubitorum et latitudinem portae septem cubitorum
26O 41 4 et mensus est longitudinem eius viginti cubitorum et latitudinem viginti cubitorum ante faciem templi et dixit ad me hoc est sanctum sanctorum
26O 41 5 et mensus est parietem domus sex cubitorum et latitudinem lateris quattuor cubitorum undique per circuitum domus
26O 41 6 latera autem latus ad latus bis triginta tria et erant eminentia quae ingrederentur per parietem domus in lateribus per circuitum ut contererent et non adtingerent

parietem templi

26O 41 7 et platea erat in rotundum ascendens sursum per cocleam et in cenaculum templi deferebat per gyrum idcirco latius erat templum in superioribus et sic de inferioribus ascendebarur ad superiora in medium

26O 41 8 et vidi in domo altitudinem per circuitum fundata latera ad mensuram calami sex cubitorum spatio

26O 41 9 et latitudinem per parietem lateris forinsecus quinque cubitorum et interior domus in lateribus domus

26O 41 10 et inter gazofilacia latitudinem viginti cubitorum in circuitu domus undique

26O 41 11 et ostium lateris ad orationem ostium unum ad viam aquilonis et ostium unum ad viam australem et latitudinem loci ad orationem quinque cubitorum in circuitu

26O 41 12 et aedificium quod erat separatum versumque ad viam respicientem ad mare latitudinis septuaginta cubitorum paries autem aedificii quinque cubitorum latitudinis per circuitum et longitudo eius nonaginta cubitorum

26O 41 13 et mensus est domus longitudinem centum cubitorum et quod separatum erat aedificium et parietes eius longitudinis centum cubitorum

26O 41 14 latitudo autem ante faciem domus et eius quod erat separatum contra orientem centum cubitorum

26O 41 15 et mensus est longitudinem aedificii contra faciem eius quod erat separatum ad dorsum ekthetas ex utraque parte centum cubitorum et templum interius et vestibula atrii

26O 41 16 limina et fenestras obliquas et ekthetas in circuitu per tres partes contra uniuscuiusque limen stratumque ligno per gyrum in circuitu terra autem usque ad fenestras et fenestrae clausae super ostia

26O 41 17 et usque ad domum interiorem et forinsecus per omnem parietem in circuitu intrinsecus et forinsecus ad mensuram

26O 41 18 et fabrefacta cherubin et palmae et palma inter cherub et cherub duasque facies habebat cherub

26O 41 19 faciem hominis iuxta palmam ex hac parte et faciem leonis iuxta palmam ex alia parte expressam per omnem domum in circuitu

26O 41 20 de terra usque ad superiora portae cherubin et palmae celatae erant in pariete templi

26O 41 21 limen quadrangulum et facies sanctuarii aspectus contra aspectum

26O 41 22 altaris lignei trium cubitorum altitudo et longitudo eius duo cubitorum et anguli eius et longitudo eius et parietes eius lignei et locutus est ad me haec est mensa coram

Domino

26O 41 23 et duo ostia erant in templo et in sanctuario

26O 41 24 et in duobus ostiis ex utraque parte bina erant ostiola quae in se invicem plicabantur bina enim ostia erant ex utraque parte ostiorum

26O 41 25 et celata erant in ipsis ostiis templi cherubin et sculptura palmarum sicut in parietibus quoque expressa erat quam ob rem erant et grossiora ligna in vestibuli fronte forinsecus

26O 41 26 super quae fenestrae obliquae et similitudo palmarum hinc atque inde in umerulis vestibuli secundum latera domus latitudinemque parietum

26O 42 1 et eduxit me in atrium exterius per viam ducentem ad aquilonem et eduxit me in gazofilacium quod erat contra separatum aedificium et contra aedem vergentem ad aquilonem

26O 42 2 in facie longitudinis centum cubitos ostii aquilonis et latitudinis quinquaginta cubitos

26O 42 3 contra viginti cubitos atrii interioris et contra pavementum stratum lapide atrii exterioris ubi erat porticus iuncta porticui triplici

26O 42 4 et ante gazofilacia deambulatio decem cubitorum latitudinis ad interiora respiciens viae cubiti unius et ostia earum ad aquilonem

26O 42 5 ubi erant gazofilacia in superioribus humiliora quia subportabant porticus quae ex illis eminebant de inferioribus et de mediis aedificii

26O 42 6 tristega enim erant et non habebant columnas sicut erant columnae atriorum propterea eminebant de inferioribus et de mediis a terra

26O 42 7 et peribolus exterior secundum gazofilacia quae erant in via atrii exterioris ante gazofilacia longitudo eius quinquaginta cubitorum

26O 42 8 quia longitudo erat gazofilaciorum atrii exterioris quinquaginta cubitorum et longitudo ante faciem templi centum cubitorum

26O 42 9 et erat subter gazofilacia haec introitus ab oriente ingredientium in ea de atrio exteriori

26O 42 10 in latitudine periboli atrii quod erat contra viam orientalem in facie aedificii separati et erant ante aedificium gazofilacia

26O 42 11 et via ante faciem eorum iuxta similitudinem gazofilaciorum quae erant in via aquilonis secundum longitudinem eorum sic et latitudo eorum et omnis introitus eorum et similitudines et ostia eorum

26O 42 12 secundum ostia gazofilaciorum quae erant in via respiciente ad notum ostium in capite viae quae via erat ante vestibulum separatum per viam orientalem ingredientibus

26O 42 13 et dixit ad me gazofilacia aquilonis et gazofilacia austri quae sunt ante aedificium separatum haec sunt gazofilacia sancta in quibus vescuuntur sacerdotes qui adpropinquant ad Dominum in sancta sanctorum ibi ponent sancta sanctorum et oblationem pro peccato et pro delicto locus enim sanctus est

26O 42 14 cum autem ingressi fuerint sacerdotes non egredientur de sanctis in atrium exterius et ibi reponent vestimenta sua in quibus ministrant quia sancta sunt vestienturque vestimentis aliis et sic procedent ad populum

26O 42 15 cumque conplesset mensuras domus interioris eduxit me per viam portae quae respiciebat ad viam orientalem et mensus est eam undique per circuitum

26O 42 16 mensus autem est contra ventum orientalem calamo mensurae quingentos calamos in calamo mensurae per circuitum

26O 42 17 et mensus est contra ventum aquilonem quingentos calamos in calamo mensurae per gyrum

26O 42 18 et ad ventum australem mensus est quingentos calamos in calamo mensurae per circuitum

26O 42 19 et ad ventum occidentalem mensus est quingentos calamos in calamo mensurae

26O 42 20 per quattuor ventos mensus est illud murum eius undique per circuitum longitudine quingentorum cubitorum et latitudine quingentorum cubitorum dividentem inter sanctuarium et vulgi locum

26O 43 1 et duxit me ad portam quae respiciebat ad viam orientalem

26O 43 2 et ecce gloria Dei Israhel ingrediebatur per viam orientalem et vox erat ei quasi vox aquarum multarum et terra splendebat a maiestate eius

26O 43 3 et vidi visionem secundum speciem quam videram quando venit ut disperderet civitatem et species secundum aspectum quem videram iuxta fluvium Chobar et cecidi super faciem meam

26O 43 4 et maiestas Domini ingressa est templum per viam portae quae respiciebat ad orientem

26O 43 5 et levavit me spiritus et introduxit me in atrium interius et ecce repleta erat gloria Domini domus

26O 43 6 et audivi loquentem ad me de domo et vir qui stabat iuxta me

26O 43 7 dixit ad me fili hominis locus solii mei et locus vestigiorum pedum meorum ubi habito in medio filiorum Israhel in aeternum et non polluent ultra domus Israhel nomen sanctum meum ipsi et reges eorum in fornicationibus suis et in ruinis regum suorum et in excelsis

26O 43 8 qui fabricati sunt limen suum iuxta limen meum et postes suos iuxta postes meos et murus erat inter me et eos et polluerunt nomen sanctum meum in abominationibus quas fecerunt propter quod consumpsi eos in ira mea

26O 43 9 nunc ergo repellant procul fornicationem suam et ruinas regum suorum a me et habitabo in medio eorum semper

26O 43 10 tu autem fili hominis ostende domui Israhel templum et confundantur ab iniquitatibus suis et metiantur fabricam

26O 43 11 et erubescant ex omnibus quae fecerunt figuram domus et fabricae eius exitus et introitus et omnem descriptionem eius et universa praecepta eius cunctumque ordinem eius et omnes leges eius ostende eis et scribes in oculis eorum et custodiant omnes descriptiones eius et praecepta illius et faciant ea

26O 43 12 ista est lex domus in summitate montis omnes fines eius in circuitu sanctum sanctorum est haec ergo est lex domus

26O 43 13 istae autem mensurae altaris in cubito verissimo qui habebat cubitum et palmum in sinu eius erat cubitus et cubitus in latitudine et definitio usque ad labium eius in circuitu palmus unus haec quoque erat fossa altaris

26O 43 14 et de sinu terrae usque ad crepidinem novissimam duo cubiti et latitudo cubiti unius et a crepidine maiori usque ad crepidinem minorem quattuor cubiti et latitudo unius cubiti

26O 43 15 ipse autem arihel quattuor cubitorum et ab arihel usque sursum cornua quattuor

26O 43 16 et arihel duodecim cubitorum in longitudine per duodecim cubitos latitudinis quadrangulatum aequis lateribus

26O 43 17 et crepido quattuordecim cubitorum longitudinis per quattuordecim latitudinis in quattuor angulis eius et corona in circuitu eius dimidii cubitus et sinus eius unius cubiti per circuitum gradus autem eius versi ad orientem

26O 43 18 et dixit ad me fili hominis haec dicit Dominus Deus hii sunt ritus altaris in quacumque die fuerit fabricatum ut offeratur super illud holocaustum et effundatur sanguis

26O 43 19 et dabis sacerdotibus Levitis qui sunt de semine Sadoc qui accedunt ad me ait Dominus Deus ut offerant mihi vitulum de armento pro peccato

26O 43 20 et adsumens de sanguine eius pones super quattuor cornua eius et super quattuor angulos crepidinis et super coronam in circuitu et mundabis illud et expiabis

26O 43 21 et tolles vitulum qui oblatum fuerit pro peccato et conbures illum in separato loco domus extra sanctuarium

26O 43 22 et in die secunda offeres hircum caprarum immaculatum pro peccato et expiabunt altare sicut expiaverunt in vitulo

26O 43 23 cumque conpleveris expians illud offeres vitulum de armento immaculatum et arietem de grege immaculatum

26O 43 24 et offeres eos in conspectu Domini et mittent sacerdotes super eos sal et offerent eos holocaustum Domino

26O 43 25 septem diebus facies hircum pro peccato cotidie et vitulum de armento et arietem de pecoribus immaculatos offerent

26O 43 26 septem diebus expiabunt altare et mundabunt illud et implebunt manum eius

26O 43 27 expletis autem diebus in die octava et ultra facient sacerdotes super altare holocausta vestra et quae pro pace offerunt et placatus ero vobis ait Dominus Deus

26O 44 1 et convertit me ad viam portae sanctuarii exterioris quae respiciebat ad orientem et erat clausa

26O 44 2 et dixit Dominus ad me porta haec clausa erit non aperietur et vir non transiet per eam quoniam Dominus Deus Israhel ingressus est per eam eritque clausa

26O 44 3 principi princeps ipse sedebit in ea ut comedat panem coram Domino per viam vestibuli portae ingredietur et per viam eius egredietur

26O 44 4 et adduxit me per viam portae aquilonis in conspectu domus et vidi et ecce implevit gloria Domini domum Domini et cecidi in faciem meam

26O 44 5 et dixit ad me Dominus fili hominis pone cor tuum et vide oculis tuis et auribus tuis audi omnia quae ego loquor ad te de universis caerimoniis domus Domini et de cunctis legibus eius et pones cor tuum in viis templi per omnes exitus sanctuarii

26O 44 6 et dices ad exasperantem me domum Israhel haec dicit Dominus Deus
sufficiant vobis omnia scelera vestra domus Israhel
26O 44 7 eo quod inducitis filios alienos incircumcisos corde et incircumcisos carne ut
sint in sanctuario meo et polluant domum meam et offertis panes meos adipem et sanguinem et
dissolvitis pactum meum in omnibus sceleribus vestris
26O 44 8 et non servastis praecepta sanctuarii mei et posuistis custodes observationum
meorum in sanctuario meo vobismet ipsis
26O 44 9 haec dicit Dominus Deus omnis alienigena incircumcisos corde et
incircumcisos carne non ingredietur sanctuarium meum omnis filius alienus qui est in medio
filiorum Israhel
26O 44 10 sed et Levitae qui longe recesserunt a me in errore filiorum Israhel et
erraverunt a me post idola sua et portaverunt iniquitatem suam
26O 44 11 erunt in sanctuario meo aeditui et ianitores portarum domus et ministri domus
ipsi mactabunt holocaustosin et victimas populi et ipsi stabunt in conspectu eorum ut ministrent eis
26O 44 12 pro eo quod ministraverunt illis in conspectu idolorum suorum et facti sunt
domui Israhel in offendiculum iniquitatis idcirco levavi manum meam super eos dicit Dominus
Deus et portaverunt iniquitatem suam
26O 44 13 et non adpropinquabunt ad me ut sacerdotio fungantur mihi neque accedent
ad omne sanctuarium meum iuxta sancta sanctorum sed portabunt confusionem suam et scelera sua
quae fecerunt
26O 44 14 et dabo eos ianitores domus in omni ministerio eius et universis quae fiunt in
ea
26O 44 15 sacerdotes autem Levitae filii Sadoc qui custodierunt caerimonias sanctuarii
mei cum errarent filii Israhel a me ipsi accedent ad me ut ministrent mihi et stabunt in conspectu
meo ut offerant mihi adipem et sanguinem ait Dominus Deus
26O 44 16 ipsi ingredientur sanctuarium meum et ipsi accedent ad mensam meam ut
ministrent mihi et custodiant caerimonias meas
26O 44 17 cumque ingredientur portas atrii interioris vestibus lineis induentur nec
ascendet super eos quicquam laneum quando ministrant in portis atrii interioris et intrinsecus
26O 44 18 vittae lineae erunt in capitibus eorum et feminalia linea erunt in lumbis eorum
et non accingentur in sudore
26O 44 19 cumque egredientur atrium exterius ad populum exuent se vestimenta sua in
quibus ministraverunt et reponent ea in gazofilacio sanctuarii et vestient se vestimentis aliis et non
sanctificabunt populum in vestibus suis
26O 44 20 caput autem suum non radent neque comam nutrient sed tondentes adtondent
capita sua
26O 44 21 et vinum non bibet omnis sacerdos quando ingressurus est atrium interius
26O 44 22 et viduam et repudiatam non accipient uxores sed virgines de semine domus
Israhel sed et viduam quae fuerit vidua a sacerdote accipient
26O 44 23 et populum meum docebunt quid sit inter sanctum et pollutum et inter
mundum et immundum ostendent eis
26O 44 24 et cum fuerit controversia stabunt in iudiciis meis et iudicabunt leges meas et
praecepta mea in omnibus sollemnitatibus meis custodient et sabbata mea sanctificabunt
26O 44 25 et ad mortuum hominem non ingredientur ne polluantur nisi ad patrem et
matrem et filium et filiam et fratrem et sororem quae alterum virum non habuit in quibus
contaminabuntur
26O 44 26 et postquam fuerit emundatus septem dies numerabuntur ei
26O 44 27 et in die introitus sui in sanctuarium ad atrium interius ut ministret mihi in
sanctuario offeret pro peccato suo ait Dominus Deus
26O 44 28 erit autem eis hereditas ego hereditas eorum et possessionem non dabitur eis
in Israhel ego enim possessio eorum
26O 44 29 victimam et pro peccato et pro delicto ipsi comedent et omne votum in Israhel

ipsorum erit

26O 44 30 et primitiva omnium primogenitorum et omnia libamenta ex omnibus quae offeruntur sacerdotum erunt et primitiva ciborum vestrorum dabitur sacerdoti ut reponat benedictionem domui suae

26O 44 31 omne morticinum et captum a bestia de avibus et de pecoribus non comedent sacerdotes

26O 45 1 cumque coeperitis terram dividere sortito separate primitias Domino sanctificatum de terra longitudine viginti quinque milia et latitudine decem milia sanctificatum erit in omni termino eius per circuitum

26O 45 2 et erit ex omni parte sanctificatum quingentos per quingentos quadrifariam per circuitum et quinquaginta cubitis in suburbana eius per gyrum

26O 45 3 et a mensura ista mensurabis longitudinem viginti quinque milium et latitudinem decem milium et in ipso erit templum sanctumque sanctorum

26O 45 4 sanctificatum de terra erit sacerdotibus ministris sanctuarii qui accedunt ad ministerium Domini et erit eis locus in domos et in sanctuarium sanctitatis

26O 45 5 viginti quinque autem milia longitudinis et decem milia latitudinis erunt Levitis qui ministrant domui ipsi possidebunt viginti gazofilacia

26O 45 6 et possessionem civitatis dabitur quinque milia latitudinis et longitudinis viginti quinque milia secundum separationem sanctuarii omni domui Israhel

26O 45 7 principi quoque hinc et inde in separationem sanctuarii et in possessionem civitatis contra faciem separationis sanctuarii et contra faciem possessionis urbis a latere maris usque ad mare et a latere orientis usque ad orientem longitudinem autem iuxta unamquamque partem a termino occidentali usque ad terminum orientalem

26O 45 8 de terra erit ei possessio in Israhel et non depopulabuntur ultra principes populum meum sed terram dabunt domui Israhel secundum tribus eorum

26O 45 9 haec dicit Dominus Deus sufficiat vobis principes Israhel iniquitatem et rapinas intermittite et iudicium et iustitiam facite separate confinia vestra a populo meo ait Dominus Deus

26O 45 10 statera iusta et oephi iustum et batus iustus erit vobis

26O 45 11 oephi et batus aequalia et unius mensurae erunt ut capiat decimam partem chori batus et decimam partem chori oephi iuxta mensuram chori erit aequa libratio eorum

26O 45 12 siclus autem viginti obolos habeat porro viginti sicli et viginti quinque sicli et quindecim sicli minam facient

26O 45 13 et haec sunt primitiae quas tolletis sextam partem oephi de choro frumenti et sextam partem oephi de choro hordei

26O 45 14 mensura quoque olei batus olei decima pars chori est et decem bati chorum faciunt quia decem bati implent chorum

26O 45 15 et arietem unum de grege ducentorum de his quae nutriunt Israhel in sacrificium et in holocaustum et in pacifica ad expiandum pro eis ait Dominus Deus

26O 45 16 omnis populus terrae tenebitur primitiis his principi in Israhel

26O 45 17 et super principem erunt holocausta et sacrificium et libamina in sollemnitatibus et in kalendis et in sabbatis in universis sollemnitatibus domus Israhel ipse faciat pro peccato sacrificium et holocaustum et pacifica ad expiandum pro domo Israhel

26O 45 18 haec dicit Dominus Deus in primo mense una mensis sumes vitulum de armento immaculatum et expiabis sanctuarium

26O 45 19 et tollet sacerdos de sanguine quod erit pro peccato et ponet in postibus domus et in quattuor angulis crepidinis altaris et in postibus portae atrii interioris

26O 45 20 et sic facies in septima mensis pro unoquoque qui ignoravit et errore deceptus est et expiabitur pro domo

26O 45 21 in primo mense quartadecima die mensis erit vobis paschae sollemnitas septem diebus azyma comedentur

26O 45 22 et faciet princeps in die illa pro se et pro universo populo terrae vitulum pro

peccato

- 26O 45 23 et in septem dierum sollemnitate faciet holocaustum Domino septem vitulos et septem arietes immaculatos cotidie septem diebus et pro peccato hircum caprarum cotidie
- 26O 45 24 et sacrificium oepi per vitulum et oepi per arietem faciet et olei hin per singula oepi
- 26O 45 25 septimo mense quintadecima die mensis in sollemnitate faciet sicut supra dicta sunt per septem dies tam pro peccato quam pro holocausto et in sacrificio et in oleo
- 26O 46 1 haec dicit Dominus Deus porta atrii interioris quae respicit ad orientem erit clausa sex diebus in quibus opus fit die autem sabbati aperietur sed et in die kalendarum aperietur
- 26O 46 2 et intrabit princeps per viam vestibuli portae de foris et stabit in limine portae et facient sacerdotes holocaustum eius et pacifica eius et adorabit super limen portae et egredietur porta autem non claudetur usque ad vesperam
- 26O 46 3 et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis et in kalendis coram Domino
- 26O 46 4 holocaustum autem hoc offeret princeps Domino in die sabbati sex agnos immaculatos et arietem immaculatum
- 26O 46 5 et sacrificium oepi per arietem agnis autem sacrificium quod dederit manus eius et olei hin per singula oepi
- 26O 46 6 in die autem kalendarum vitulum de armento immaculatum et sex agni et arietes immaculati erunt
- 26O 46 7 et oepi per vitulum oepi quoque per arietem faciet sacrificium agnis autem sicut invenerit manus eius et olei hin per singula oepi
- 26O 46 8 cumque ingressurus est princeps per viam vestibuli portae ingrediatur et per eandem viam exeat
- 26O 46 9 et cum intrabit populus terrae in conspectu Domini in sollemnitatibus qui ingreditur per portam aquilonis ut adoret egredietur per viam portae meridianae porro qui ingreditur per viam portae meridianae egredietur per viam portae aquilonis non revertetur per viam portae per quam ingressus est sed e regione illius egredietur
- 26O 46 10 princeps autem in medio eorum cum ingredientibus ingrediatur et cum egredientibus egredietur
- 26O 46 11 et in nundinis et in sollemnitatibus erit sacrificium oepi per vitulum et oepi per arietem agnis autem erit sacrificium sicut invenerit manus eius et olei hin per singula oepi
- 26O 46 12 cum autem fecerit princeps spontaneum holocaustum aut pacifica voluntaria Domino aperietur ei porta quae respicit ad orientem et faciet holocaustum suum et pacifica sua sicut fieri solet in die sabbati et egredietur claudeturque porta postquam exierit
- 26O 46 13 et agnum eiusdem anni immaculatum faciet holocaustum cotidie Domino semper mane faciet illud
- 26O 46 14 et sacrificium faciet super eo cata mane mane sextam partem oepi et de oleo tertiam partem hin ut misceatur similiae sacrificium Domino legitimum iuge atque perpetuum
- 26O 46 15 faciet agnum et sacrificium et oleum cata mane mane holocaustum sempiternum
- 26O 46 16 haec dicit Dominus Deus si dederit princeps donum alicui de filiis suis hereditas eius filiorum suorum erit possidebunt ea hereditarie
- 26O 46 17 si autem dederit legatum de hereditate sua uni servorum suorum erit illius usque ad annum remissionis et revertetur ad principem hereditas autem eius filiis eius erit
- 26O 46 18 et non accipiet princeps de hereditate populi per violentiam et de possessione eorum sed de possessione sua hereditatem dabit filiis suis ut non dispergatur populus meus unusquisque a possessione sua
- 26O 46 19 et introduxit me per ingressum qui erat ex latere portae in gazofilacia sanctuarii ad sacerdotes quae respiciebant ad aquilonem et erat ibi locus vergens ad occidentem
- 26O 46 20 et dixit ad me iste est locus ubi coquent sacerdotes pro delicto et pro peccato ubi coquent sacrificium ut non efferant in atrio exteriori et sanctificetur populus

26O 46 21 et eduxit me in atrium exterius et circumduxit me per quattuor angulos atrii et
 ecce atriolum erat in angulo atrii atriola singula per angulos atrii
 26O 46 22 in quattuor angulos atrii atriola disposita quadraginta cubitorum per longum
 et triginta per latum mensurae unius quattuor erant
 26O 46 23 et paries per circuitum ambiens quattuor atriola et culinae fabricatae erant
 subter porticus per gyrum
 26O 46 24 et dixit ad me haec est domus culinarum in qua coquent ministri domus
 Domini victimas populi
 26O 47 1 et convertit me ad portam domus et ecce aquae egrediebantur subter limen
 domus ad orientem facies enim domus respiciebat ad orientem aquae autem descendebant in latus
 templi dextrum ad meridiem altaris
 26O 47 2 et eduxit me per viam portae aquilonis et convertit me ad viam foras portam
 exteriorem viam quae respiciebat ad orientem et ecce aquae redundantes a latere dextro
 26O 47 3 cum egrederetur vir ad orientem qui habebat funiculum in manu sua et
 mensus est mille cubitos et transduxit me per aquam usque ad talos
 26O 47 4 rursumque mensus est mille et transduxit me per aquam usque ad genua
 26O 47 5 et mensus est mille et transduxit me per aquam usque ad renes et mensus est
 mille torrentem quem non potui pertransire quoniam intumuerant aquae profundae torrentis qui non
 potest transvadari
 26O 47 6 et dixit ad me certe vidisti fili hominis et duxit me et convertit ad ripam
 torrentis
 26O 47 7 cumque me convertissem ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex utraque
 parte
 26O 47 8 et ait ad me aquae istae quae egrediuntur ad tumulos sabuli orientalis et
 descendunt ad plana deserti intrabunt mare et exhibunt et sanabuntur aquae
 26O 47 9 et omnis anima vivens quae serpit quocumque venerit torrens vivet et erunt
 pisces multi satis postquam venerint illuc aquae istae et sanabuntur et vivent omnia ad quae venerit
 torrens
 26O 47 10 vivent et stabunt super illa piscatores ab Engaddi usque ad Engallim siccatio
 sagenarum erunt plurimae species erunt piscium eius sicut pisces maris magni multitudinis nimiae
 26O 47 11 in litoribus autem eius et in palustribus non sanabuntur quia in salinas
 dabuntur
 26O 47 12 et super torrentem orietur in ripis eius ex utraque parte omne lignum
 pomiferum non defluet folium ex eo et non deficiet fructus eius per singulos menses adferet
 primitiva quia aquae eius de sanctuario egredientur et erunt fructus eius in cibum et folia eius ad
 medicinam
 26O 47 13 haec dicit Dominus Deus hic est terminus in quo possidebitis terram in
 duodecim tribubus Israhel quia Ioseph duplicem funiculum habet
 26O 47 14 possidebitis autem eam singuli aequae ut frater suus quam levavi manum
 meam ut darem patribus vestris et cadet terra haec vobis in possessionem
 26O 47 15 hic est autem terminus terrae ad plagam septentrionalem a mari magno via
 Bethalon venientibus Sadada
 26O 47 16 Emath Berotha Sabarim quae est inter terminum Damasci et confinium Emath
 domus Atticon quae est iuxta terminos Auran
 26O 47 17 et erit terminus a mari usque ad atrium Aenon terminus Damasci et ab
 aquilone ad aquilonem et terminus Emath plaga autem septentrionalis
 26O 47 18 porro plaga orientalis de medio Auran et de medio Damasci et de medio
 Galaad et de medio terrae Israhel Iordanis disternans ad mare orientale metiemini etiam plagam
 orientalem
 26O 47 19 plaga autem australis meridiana a Thamar usque ad aquas Contradictionis
 Cades et torrens usque ad mare magnum et plaga ad meridiem australis
 26O 47 20 et plaga maris mare magnum a confinio per directum donec venias Emath

haec est plaga maris

- 26O 47 21 et dividetis terram istam vobis per tribus Israhel
- 26O 47 22 et mittetis eam in hereditatem vobis et advenis qui accesserint ad vos qui genuerint filios in medio vestrum et erunt vobis sicut indigenae inter filios Israhel vobiscum dividunt possessionem in medio tribuum Israhel
- 26O 47 23 in tribu autem quacumque fuerit advena ibi dabitis possessionem illi ait Dominus Deus
- 26O 48 1 et haec nomina tribuum a finibus aquilonis iuxta viam Aethlon pergentibus Emath atrium Aeon terminus Damasci ad aquilonem iuxta Emath et erit ei plaga orientalis mare Dan una
- 26O 48 2 et ad terminum Dan a plaga orientali usque ad plagam maris Aser una
- 26O 48 3 et super terminum Aser a plaga orientali usque ad plagam maris Nephtholim una
- 26O 48 4 et super terminum Nephtholim a plaga orientali usque ad plagam maris Manasse una
- 26O 48 5 et super terminum Manasse a plaga orientali usque ad plagam maris Ephraim una
- 26O 48 6 et super terminum Ephraim a plaga orientali usque ad plagam maris Ruben una
- 26O 48 7 et super terminum Ruben a plaga orientali usque ad plagam maris Iuda una
- 26O 48 8 et super terminum Iuda a plaga orientali usque ad plagam maris erunt primitiae quas separabitis viginti quinque milibus latitudinis et longitudinis sicuti singulae partes a plaga orientali usque ad plagam maris et erit sanctuarium in medio eius
- 26O 48 9 primitiae quas separastis Domino longitudo viginti quinque milibus et latitudo decem milibus
- 26O 48 10 hae autem erunt primitiae sanctuarii sacerdotum ad aquilonem viginti quinque milia et ad mare latitudinis decem milia sed et ad orientem latitudinis decem milia et ad meridiem longitudinis viginti quinque milia et erit sanctuarium Domini in medio eius
- 26O 48 11 sacerdotibus sanctuarium erit de filiis Sadoc qui custodierunt caerimonias meas et non erraverunt cum errarent filii Israhel sicut erraverunt et Levitae
- 26O 48 12 et erunt eis primitiae de primitiis terrae sanctum sanctorum iuxta terminum Levitarum
- 26O 48 13 sed et Levitis similiter iuxta fines sacerdotum viginti quinque milia longitudinis et latitudinis decem milia omnis longitudo viginti et quinque milium et latitudo decem milium
- 26O 48 14 et non venundabunt ex eo neque mutabunt nec transferentur primitiae terrae quia sanctificatae sunt Domino
- 26O 48 15 quinque milia autem quae supersunt in latitudine per viginti quinque milia profana erunt urbis in habitaculum et in suburbana et erit civitas in medio eius
- 26O 48 16 et haec mensurae eius ad plagam septentrionalem quingenti et quattuor milia et ad plagam meridianam quingenti et quattuor milia et ad plagam orientalem quingenti et quattuor milia et ad plagam occidentalem quingenti et quattuor milia
- 26O 48 17 erunt autem suburbana civitatis ad aquilonem ducenti quinquaginta et in meridie ducenti quinquaginta et ad orientem ducenti quinquaginta et ad mare ducenti quinquaginta
- 26O 48 18 quod autem reliquum fuerit in longitudine secundum primitias sanctuarii decem milia in orientem et decem milia ad occidentem erunt sicut primitiae sanctuarii et erunt fruges eius in panes his qui serviunt civitati
- 26O 48 19 servientes autem civitati operabuntur ex omnibus tribubus Israhel
- 26O 48 20 omnes primitiae viginti quinque milium per viginti quinque milia in quadrum separabuntur in primitias sanctuarii et possessionem civitatis
- 26O 48 21 quod autem reliquum fuerit principis erit ex omni parte primitiarum sanctuarii et possessionis civitatis e regione viginti quinque milium primitiarum usque ad terminum

orientalem sed et ad mare e regione viginti quinque milium usque ad terminum maris similiter in partibus principis erit et erunt primitiae sanctuarii et sanctuarium templi in medio eius

26O 48 22 de possessione autem Levitarum et de possessione civitatis in medio partium principis erit inter terminum Iuda et inter terminum Benjamin et ad principem pertinebit

26O 48 23 et reliquis tribubus a plaga orientali usque ad plagam occidentalem Benjamin una

26O 48 24 et contra terminum Benjamin a plaga orientali usque ad plagam occidentalem Symeon una

26O 48 25 et super terminum Symeonis a plaga orientali usque ad plagam occidentis Isachar una

26O 48 26 et super terminum Isachar a plaga orientali usque ad plagam occidentalem Zabulon una

26O 48 27 et super terminum Zabulon a plaga orientali usque ad plagam maris Gad una

26O 48 28 et super terminum Gad ad plagam austri in meridiem et erit finis de Thamar usque ad aquas Contradictionis Cades hereditas contra mare magnum

26O 48 29 haec est terra quam mittetis in sortem tribubus Israhel et hae partitiones earum ait Dominus Deus

26O 48 30 et hii egressus civitatis a plaga septentrionali quingentos et quattuor milia mensurabis

26O 48 31 et portae civitatis in nominibus tribuum Israhel portae tres a septentrione porta Ruben una porta Iudae una porta Levi una

26O 48 32 et ad plagam orientalem quingentos et quattuor milia et portae tres porta Ioseph una porta Benjamin una porta Dan una

26O 48 33 et ad plagam meridianam quingentos et quattuor milia metieris portam Symeonis unam portam Isachar unam portam Zabulon unam

26O 48 34 et ad plagam occidentalem quingenti et quattuor milia portae eorum tres porta Gad una porta Aser una porta Nephthalim una

27O 1 1 anno tertio regni Ioachim regis Iuda venit Nabuchodonosor rex Babylonis Hierusalem et obsedit eam

27O 1 2 et tradidit Dominus in manu eius Ioachim regem Iudae et partem vasorum domus Dei et asportavit ea in terram Sennaar in domum dei sui et vasa intulit in domum thesauri dei sui

27O 1 3 et ait rex Asfanaz praeposito eunuchorum suorum ut introduceret de filiis Israhel et de semine regio et tyrannorum

27O 1 4 pueros in quibus nulla esset macula decoros forma et eruditos omni sapientia cautos scientia et doctos disciplina et qui possent stare in palatio regis ut doceret eos litteras et linguam Chaldeorum

27O 1 5 et constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis et de vino unde bibebat ipse ut enutriti tribus annis postea starent in conspectu regis

27O 1 6 fuerunt ergo inter eos de filiis Iuda Danihel Ananias Misahel et Azarias

27O 1 7 et inposuit eis praepositus eunuchorum nomina Daniheli Balthasar et Ananiae Sedrac Misaheli Misac et Azariae Abdenago

27O 1 8 proposuit autem Danihel in corde suo ne pollueretur de mensa regis neque de vino potus eius et rogavit eunuchorum praepositum ne contaminaretur

27O 1 9 dedit autem Deus Daniheli gratiam et misericordiam in conspectu principis eunuchorum

27O 1 10 et ait princeps eunuchorum ad Danihel timeo ego dominum meum regem qui constituit vobis cibum et potum qui si viderit vultus vestros macilentiores prae ceteris adolescentibus coaevis vestris condemnabit caput meum regi

27O 1 11 et dixit Danihel ad Malassar quem constituerat princeps eunuchorum super Danihel Ananiam Misahel et Azariam

27O 1 12 tempta nos obsecro servos tuos diebus decem et dentur nobis legumina ad

vescendum et aqua ad bibendum

- 27O 1 13 et contemplare vultus nostros et vultus puerorum qui vescuntur cibo regio et sicut videris facies cum servis tuis
- 27O 1 14 qui audito sermone huiuscemodi temptavit eos diebus decem
- 27O 1 15 post dies autem decem apparuerunt vultus eorum meliores et corpulentiores prae omnibus pueris qui vescebantur cibo regio
- 27O 1 16 porro Malassar tollebat cibaria et vinum potus eorum dabatque eis legumina
- 27O 1 17 pueris autem his dedit Deus scientiam et disciplinam in omni libro et sapientia Daniheli autem intellegentiam omnium visionum et somniorum
- 27O 1 18 completis itaque diebus post quos dixerat rex ut introducerentur introduxit eos praepositus eunuchorum in conspectu Nabuchodonosor
- 27O 1 19 cumque locutus eis fuisset rex non sunt inventi de universis tales ut Danihel Ananias Misahel et Azarias et steterunt in conspectu regis
- 27O 1 20 et omne verbum sapientiae et intellectus quod sciscitatus est ab eis rex invenit in eis decuplum super cunctos ariolos et magos qui erant in universo regno eius
- 27O 1 21 fuit autem Danihel usque ad annum primum Cyri regis
- 27O 2 1 in anno secundo regni Nabuchodonosor vidit Nabuchodonosor somnium et conterritus est spiritus eius et somnium eius fugit ab eo
- 27O 2 2 praecepit ergo rex ut convocarentur arioli et magi et malefici et Chaldei et indicarent regi somnia sua qui cum venissent steterunt coram rege
- 27O 2 3 et dixit ad eos rex vidi somnium et mente confusus ignoro quid viderim
- 27O 2 4 responderuntque Chaldei regi syriace rex in sempiternum vive dic somnium servis tuis et interpretationem eius indicabimus
- 27O 2 5 et respondens rex ait Chaldeis sermo recessit a me nisi indicaveritis mihi somnium et coniecturam eius peribitis vos et domus vestrae publicabuntur
- 27O 2 6 si autem somnium et coniecturam eius narraveritis praemia et dona et honorem multum accipietis a me somnium igitur et interpretationem eius indicate mihi
- 27O 2 7 responderunt secundo atque dixerunt rex somnium dicat servis suis et interpretationem illius indicabimus
- 27O 2 8 respondit rex et ait certo novi quia tempus redimitis scientes quod recesserit a me sermo
- 27O 2 9 si ergo somnium non indicaveritis mihi una est de vobis sententia quod interpretationem quoque fallacem et deceptione plenam composueritis ut loquamini mihi donec tempus pertranseat somnium itaque dicite mihi ut sciam quod interpretationem quoque eius veram loquamini
- 27O 2 10 respondentes ergo Chaldei coram rege dixerunt non est homo super terram qui sermonem tuum rex possit implere sed neque regum quisquam magnus et potens verbum huiuscemodi sciscitatur ab omni ariolo et mago et Chaldeo
- 27O 2 11 sermo enim quem tu rex quaeris gravis est nec repperietur quisquam qui indicet illum in conspectu regis exceptis diis quorum non est cum hominibus conversatio
- 27O 2 12 quo audito rex in furore et in ira magna praecepit ut perirent omnes sapientes Babylonis
- 27O 2 13 et egressa sententia sapientes interficiebantur quaerebaturque Danihel et socii eius ut perirent
- 27O 2 14 tunc Danihel requisivit de lege atque sententia ab Arioch principe militiae regis qui egressus fuerat ad interficiendos sapientes Babylonis
- 27O 2 15 et interrogavit eum qui a rege acceperat potestatem quam ob causam tam crudelis sententia a facie esset regis egressa cum ergo rem indicasset Arioch Daniheli
- 27O 2 16 Danihel ingressus rogavit regem ut tempus daret sibi ad solutionem indicandam regi
- 27O 2 17 et ingressus est domum suam Ananiaeque Misaheli et Azariae sociis suis indicavit negotium

270 2 18 ut quaerent misericordiam a facie Dei caeli super sacramento isto et non
perirent Danihel et socii eius cum ceteris sapientibus Babylonis
270 2 19 tunc Daniheli per visionem nocte mysterium revelatum est et Danihel
benedixit Deo caeli
270 2 20 et locutus ait sit nomen Domini benedictum a saeculo et usque in saeculum
quia sapientia et fortitudo eius sunt
270 2 21 et ipse mutat tempora et aetates transfert regna atque constituit dat sapientiam
sapientibus et scientiam intelligentibus disciplinam
270 2 22 ipse revelat profunda et abscondita et novit in tenebris constituta et lux cum
eo est
270 2 23 tibi Deus patrum meorum confiteor teque laudo quia sapientiam et
fortitudinem dedisti mihi et nunc ostendisti mihi quae rogavimus te quia sermonem regis aperuisti
nobis
270 2 24 post haec Danihel ingressus ad Arioch quem constituerat rex ut perderet
sapientes Babylonis sic ei locutus est sapientes Babylonis ne perdas introduc me in conspectu regis
et solutionem regi enarrabo
270 2 25 tunc Arioch festinus introduxit Danielem ad regem et dixit ei inveni
hominem de filiis transmigrationis Iudae qui solutionem regi adnuntiet
270 2 26 respondit rex et dixit Daniheli cuius nomen erat Balthasar putasne vere potes
indicare mihi somnium quod vidi et interpretationem eius
270 2 27 et respondens Danihel coram rege ait mysterium quod rex interrogat sapientes
magi et arioli et aruspices non queunt indicare regi
270 2 28 sed est Deus in caelo revelans mysteria qui indicavit tibi rex Nabuchodonosor
quae ventura sunt novissimis temporibus somnium tuum et visiones capitis tui in cubili tuo
huiuscemodi sunt
270 2 29 tu rex cogitare coepisti in stratu tuo quid esset futurum post haec et qui
revelat mysteria ostendit tibi quae ventura sunt
270 2 30 mihi quoque non in sapientia quae est in me plus quam in cunctis viventibus
sacramentum hoc revelatum est sed ut interpretatio regi manifesta fieret et cogitationes mentis tuae
scires
270 2 31 tu rex videbas et ecce quasi statua una grandis statua illa magna et statura
sublimis stabat contra te et intuitus eius erat terribilis
270 2 32 huius statuae caput ex auro optimo erat pectus autem et brachia de argento
porro venter et femora ex aere
270 2 33 tibiae autem ferreae pedum quaedam pars erat ferrea quaedam fictilis
270 2 34 videbas ita donec abscisus est lapis sine manibus et percussit statuam in
pedibus eius ferreis et fictilibus et comminuit eos
270 2 35 tunc contrita sunt pariter ferrum testa aes argentum et aurum et redacta quasi
in favillam aestivae areae rapta sunt vento nullusque locus inventus est eis lapis autem qui
percusserat statuam factus est mons magnus et implevit universam terram
270 2 36 hoc est somnium interpretationem quoque eius dicemus coram te rex
270 2 37 tu rex regum es et Deus caeli regnum fortitudinem et imperium et gloriam
dedit tibi
270 2 38 et omnia in quibus habitant filii hominum et bestiae agri volucresque caeli
dedit in manu tua et sub ditione tua universa constituit tu es ergo caput aureum
270 2 39 et post te consurget regnum aliud minus te et regnum tertium aliud aereum
quod imperabit universae terrae
270 2 40 et regnum quartum erit velut ferrum quomodo ferrum comminuit et domat
omnia sic comminuet omnia haec et conteret
270 2 41 porro quia vidisti pedum et digitorum partem testae figuli et partem ferream
regnum divisum erit quod tamen de plantario ferri orietur secundum quod vidisti ferrum mixtum
testae ex luto

27O 2 42 et digitos pedum ex parte ferreos et ex parte fictiles ex parte regnum erit solidum et ex parte contritum

27O 2 43 quia autem vidisti ferrum mixtum testae ex luto commiscebuntur quidem humano semine sed non adhaerebunt sibi sicuti ferrum misceri non potest testae

27O 2 44 in diebus autem regnorum illorum suscitabit Deus caeli regnum quod in aeternum non dissipabitur et regnum eius populo alteri non tradetur comminuet et consumet universa regna haec et ipsum stabit in aeternum

27O 2 45 secundum quod vidisti quod de monte abscisus est lapis sine manibus et comminuit testam et ferrum et aes et argentum et aurum Deus magnus ostendit regi quae futura sunt postea et verum est somnium et fidelis interpretatio eius

27O 2 46 tunc rex Nabuchodonosor cecidit in faciem suam et Danihelum adoravit et hostias et incensum praecepit ut sacrificarent ei

27O 2 47 loquens ergo rex ait Daniheli vere Deus vester Deus deorum est et Dominus regum et revelans mysteria quoniam potuisti aperire sacramentum hoc

27O 2 48 tunc rex Danihelum in sublime extulit et munera multa et magna dedit ei et constituit eum principem super omnes provincias Babylonis et praefectum magistratum super cunctos sapientes Babylonis

27O 2 49 Danihel autem postulavit a rege et constituit super opera provinciae Babylonis Sedrac Misac et Abdenago ipse autem Danihel erat in foribus regis

27O 3 1 Nabuchodonosor rex fecit statuam auream altitudine cubitorum sexaginta latitudine cubitorum sex et statuit eam in campo Duram provinciae Babylonis

27O 3 2 itaque Nabuchodonosor rex misit ad congregandos satrapas magistratus et iudices duces et tyrannos et praefectos omnesque principes regionum ut convenirent ad dedicationem statuam quam erexerat Nabuchodonosor rex

27O 3 3 tunc congregati sunt satrapae magistratus et iudices duces et tyranni et optimates qui erant in potestatibus constituti et universi principes regionum ut convenirent ad dedicationem statuam quam erexerat Nabuchodonosor rex stabant autem in conspectu statuam quam posuerat Nabuchodonosor

27O 3 4 et praeco clamabat valenter vobis dicitur populis tribubus et linguis

27O 3 5 in hora qua audieritis sonitum tubae et fistulae et citharae sambucae et psalterii et symphoniae et universi generis musicorum cadentes adorate statuam auream quam constituit Nabuchodonosor rex

27O 3 6 si quis autem non prostratus adoraverit eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis

27O 3 7 post haec igitur statim ut audierunt omnes populi sonitum tubae fistulae et citharae sambucae et psalterii et symphoniae et omnis generis musicorum cadentes omnes populi et tribus et linguae adoraverunt statuam auream quam constituerat Nabuchodonosor rex

27O 3 8 statimque et in ipso tempore accedentes viri chaldei accusaverunt Iudaeos

27O 3 9 dixeruntque Nabuchodonosor regi rex in aeternum vive

27O 3 10 tu rex posuisti decretum ut omnis homo qui audierit sonitum tubae fistulae et citharae sambucae et psalterii et symphoniae et universi generis musicorum prosternat se et adoret statuam auream

27O 3 11 si quis autem non procidens adoraverit mittatur in fornacem ignis ardentem

27O 3 12 sunt ergo viri iudaei quos constituisti super opera regionis Babyloniae Sedrac Misac et Abdenago viri isti contempserunt rex decretum tuum deos tuos non colunt et statuam auream quam erexisti non adorant

27O 3 13 tunc Nabuchodonosor in furore et in ira praecepit ut adducerentur Sedrac Misac et Abdenago qui confestim adducti sunt in conspectu regis

27O 3 14 pronuntiansque Nabuchodonosor rex ait eis verene Sedrac Misac et Abdenago deos meos non colitis et statuam auream quam constitui non adoratis

27O 3 15 nunc ergo si estis parati quacumque hora audieritis sonitum tubae fistulae et citharae sambucae psalterii et symphoniae omnisque generis musicorum prosternite vos et adorate

statuam quam feci quod si non adoraveritis eadem hora mittemini in fornacem ignis ardentem et
 quis est Deus qui eripiat vos de manu mea
 27O 3 16 respondentes Sedrac Misac et Abdenago dixerunt regi Nabuchodonosor non
 oportet nos de hac re respondere tibi
 27O 3 17 ecce enim Deus noster quem colimus potest eripere nos de camino ignis
 ardentis et de manibus tuis rex liberare
 27O 3 18 quod si noluerit notum tibi sit rex quia deos tuos non colimus et statuam
 auream quam erexisti non adoramus
 27O 3 19 tunc Nabuchodonosor repletus est furore et aspectus faciei illius inmutatus est
 super Sedrac Misac et Abdenago et praecepit ut succenderetur fornax septuplum quam succendi
 consuerat
 27O 3 20 et viris fortissimis de exercitu suo iussit ut ligatis pedibus Sedrac Misac et
 Abdenago mitterent eos in fornacem ignis ardentem
 27O 3 21 et confestim viri illi vincti cum braxis suis et tiaris et calciamentis et vestibus
 missi sunt in medium fornacis ignis ardentis
 27O 3 22 nam iussio regis urgebat fornax autem succensa erat nimis porro viros illos
 qui miserant Sedrac Misac et Abdenago interfecit flamma ignis
 28O 1 1 verbum Domini quod factum est ad Osee filium Beerii in diebus Oziae
 Ioatham Ahaz Ezechiae regum Iuda et in diebus Hieroboam filii Ioas regis Israhel
 28O 1 2 principium loquendi Dominum in Osee et dixit Dominus ad Osee vade sume
 tibi uxorem fornicationum et filios fornicationum quia fornicans fornicabitur terra a Domino
 28O 1 3 et abiit et accepit Gomer filiam Debelaim et concepit et peperit filium
 28O 1 4 et dixit Dominus ad eum voca nomen eius Hiezrahel quoniam adhuc
 modicum et visitabo sanguinem Hiezrahel super domum Hieu et quiescere faciam regnum domus
 Israhel
 28O 1 5 et in illa die conteram arcum Israhel in valle Hiezrahel
 28O 1 6 et concepit adhuc et peperit filiam et dixit ei voca nomen eius Absque
 misericordia quia non addam ultra misereri domui Israhel sed oblivione obliviscar eorum
 28O 1 7 et domui Iuda miserebor et salvabo eos in Domino Deo suo et non salvabo
 eos in arcu et gladio et in bello et in equis et in equitibus
 28O 1 8 et ablactavit eam quae erat absque misericordia et concepit et peperit filium
 28O 1 9 et dixit voca nomen eius Non populus meus quia vos non populus meus et
 ego non ero vester
 28O 1 10 et erit numerus filiorum Israhel quasi harena maris quae sine mensura est et
 non numerabitur et erit in loco ubi dicetur eis non populus meus vos dicetur eis filii Dei viventis
 28O 1 11 et congregabuntur filii Iuda et filii Israhel pariter et ponent sibimet caput
 unum et ascendent de terra quia magnus dies Hiezrahel
 28O 2 1 dicite fratribus vestris Populus meus et sorori vestrae Misericordiam
 consecuta
 28O 2 2 iudicate matrem vestram iudicate quoniam ipsa non uxor mea et ego non vir
 eius auferat fornicationes suas a facie sua et adulteria sua de medio uberum suorum
 28O 2 3 ne forte expoliam eam nudam et statuam eam secundum diem nativitatis suae
 et ponam eam quasi solitudinem et statuam eam velut terram inviam et interficiam eam siti
 28O 2 4 et filiorum illius non miserebor quoniam filii fornicationum sunt
 28O 2 5 quia fornicata est mater eorum confusa est quae concepit eos quia dixit vadam
 post amatores meos qui dant panes mihi et aquas meas lanam meam et linum meum oleum meum et
 potum meum
 28O 2 6 propter hoc ecce ego sepiam viam tuam spinis et sepiam eam maceria et
 semitas suas non inveniet
 28O 2 7 et sequetur amatores suos et non adprehendet eos et quaeret eos et non
 inveniet et dicet vadam et revertar ad virum meum priorem quia bene mihi erat tunc magis quam
 nunc

280 2 8 et haec nescivit quia ego dedi ei frumentum et vinum et oleum et argentum
 multiplicavi ei et aurum quae fecerunt Baal
 280 2 9 idcirco convertar et sumam frumentum meum in tempore suo et vinum meum
 in tempore suo et liberabo lanam meam et linum meum quae operiebant ignominiam eius
 280 2 10 et nunc revelabo stultitiam eius in oculis amatorum eius et vir non eruet eam
 de manu mea
 280 2 11 et cessare faciam omne gaudium eius sollemnitatem eius neomeniam eius
 sabbatum eius et omnia festa tempora eius
 280 2 12 et corrumpam vineam eius et ficum eius de quibus dixit mercedes hae meae
 sunt quas dederunt mihi amatores mei et ponam eam in saltu et comedet illam bestia agri
 280 2 13 et visitabo super eam dies Baalim quibus accendebat incensum et ornabatur
 inaure sua et monili suo et ibat post amatores suos et mei obliviscebatur dicit Dominus
 280 2 14 propter hoc ecce ego lactabo eam et ducam eam in solitudinem et loquar ad
 cor eius
 280 2 15 et dabo ei vinitores eius ex eodem loco et vallem Achor ad aperiendam spem
 et canet ibi iuxta dies iuventutis suae et iuxta dies ascensionis suae de terra Aegypti
 280 2 16 et erit in die illo ait Dominus vocabit me Vir meus et non vocabit me ultra
 Baali
 280 2 17 et auferam nomina Baalim de ore eius et non recordabitur ultra nominis
 eorum
 280 2 18 et percutiam eis foedus in die illa cum bestia agri et cum volucre caeli et cum
 reptili terrae et arcum et gladium et bellum conteram de terra et dormire eos faciam fiducialiter
 280 2 19 et sponsabo te mihi in sempiternum et sponsabo te mihi in iustitia et iudicio et
 in misericordia et miserationibus
 280 2 20 et sponsabo te mihi in fide et scies quia ego Dominus
 280 2 21 et erit in illa die exaudiam dicit Dominus exaudiam caelos et illi exaudient
 terram
 280 2 22 et terra exaudiet triticum et vinum et oleum et haec exaudient Hiezrahel
 280 2 23 et seminabo eam mihi in terram et miserebor eius quae fuit absque
 misericordia
 280 2 24 et dicam non populo meo populus meus tu et ipse dicet Dominus meus es tu
 280 3 1 et dixit Dominus ad me adhuc vade dilige mulierem dilectam amico et
 adulteram sicut diligit Dominus filios Israhel et ipsi respectant ad deos alienos et diligunt vinacea
 uvarum
 280 3 2 et fodi eam mihi quindecim argenteis et choro hordei et dimidio choro hordei
 280 3 3 et dixi ad eam dies multos expectabis me non fornicaberis et non eris viro sed
 et ego expectabo te
 280 3 4 quia dies multos sedebunt filii Israhel sine rege et sine principe et sine
 sacrificio et sine altari et sine ephod et sine therafin
 280 3 5 et post haec revertentur filii Israhel et quaerent Dominum Deum suum et
 David regem suum et pavebunt ad Dominum et ad bonum eius in novissimo dierum
 280 4 1 audite verbum Domini filii Israhel quia iudicium Domino cum habitatoribus
 terrae non est enim veritas et non est misericordia et non est scientia Dei in terra
 280 4 2 maledictum et mendacium et homicidium et furtum et adulterium
 inundaverunt et sanguis sanguinem tetigit
 280 4 3 propter hoc lugebit terra et infirmabitur omnis qui habitat in ea in bestia agri
 et in volucre caeli sed et pisces maris congregabuntur
 280 4 4 verumtamen unusquisque non iudicet et non arguatur vir populus enim tuus
 sicut hii qui contradicunt sacerdoti
 280 4 5 et corruet hodie et corruet etiam propheta tecum nocte tacere feci matrem
 tuam
 280 4 6 conticuit populus meus eo quod non habuerit scientiam quia tu scientiam

reppulisti repellam te ne sacerdotio fungaris mihi et oblita es legis Dei tui obliviscar filiorum
 tuorum et ego
 280 4 7 secundum multitudinem eorum sic peccaverunt mihi gloriam eorum in
 ignominiam commutabo
 280 4 8 peccata populi mei comedent et ad iniquitatem eorum sublevabunt animas
 eorum
 280 4 9 et erit sicut populus sic sacerdos et visitabo super eum vias eius et
 cogitationes eius reddam ei
 280 4 10 et comedent et non saturabuntur fornicati sunt et non cessaverunt quoniam
 Dominum reliquerunt in non custodiendo
 280 4 11 fornicatio et vinum et ebrietas aufert cor
 280 4 12 populus meus in ligno suo interrogavit et baculus eius adnuntiavit ei spiritus
 enim fornicationum decepit eos et fornicati sunt a Deo suo
 280 4 13 super capita montium sacrificabant et super colles accendebant thymiam
 subtus quercum et populum et terebinthum quia bona erat umbra eius ideo fornicabuntur filiae
 vestrae et sponsae vestrae adulterae erunt
 280 4 14 non visitabo super filias vestras cum fuerint fornicatae et super sponsas
 vestras cum adulteraverint quoniam ipsi cum meretricibus versabantur et cum effeminatis
 sacrificabant et populus non intellegens vapulabit
 280 4 15 si fornicaris tu Israhel non delinquat saltem Iuda et nolite ingredi in Galgala et
 ne ascenderitis in Bethaven neque iuraveritis vivit Dominus
 280 4 16 quoniam sicut vacca lasciviens declinavit Israhel nunc pascet eos Dominus
 quasi agnum in latitudine
 280 4 17 particeps idolorum Ephraim dimitte eum
 280 4 18 separatam est convivium eorum fornicatione fornicati sunt dilexerunt adferre
 ignominiam protectores eius
 280 4 19 ligavit spiritus eam in alis suis et confundentur a sacrificiis suis
 280 5 1 audite hoc sacerdotes et attendite domus Israhel et domus regis auscultate
 quia vobis iudicium est quoniam laqueus facti estis speculationi et rete expansum super Thabor
 280 5 2 et victimas declinastis in profundum et ego eruditor omnium eorum
 280 5 3 ego scio Ephraim et Israhel non est absconditus a me quia nunc fornicatus est
 Ephraim contaminatus est Israhel
 280 5 4 non dabunt cogitationes suas ut revertantur ad Dominum suum quia spiritus
 fornicationis in medio eorum et Dominum non cognoverunt
 280 5 5 et respondebit arrogantia Israhel in facie eius et Israhel et Ephraim ruent in
 iniquitate sua ruent etiam Iudas cum eis
 280 5 6 in gregibus suis et in armentis suis vadent ad quaerendum Dominum et non
 invenient ablatus est ab eis
 280 5 7 in Domino praevaricati sunt quia filios alienos genuerunt nunc devorabit eos
 mensis cum partibus suis
 280 5 8 clangite bucina in Gabaa tuba in Rama ululate in Bethaven post tergum tuum
 Benjamin
 280 5 9 Ephraim in desolatione erit in die correptionis in tribus Israhel ostendi
 fidem
 280 5 10 facti sunt principes Iuda quasi adsumentes terminum super eos effundam
 quasi aquam iram meam
 280 5 11 calumniam patiens Ephraim fractus iudicio quoniam coepit abire post sordem
 280 5 12 et ego quasi tinea Ephraim et quasi putredo domui Iuda
 280 5 13 et vidit Ephraim languorem suum et Iudas vinculum suum et abiit Ephraim ad
 Assur et misit ad regem ultorem et ipse non poterit sanare vos nec solvere poterit a vobis vinculum
 280 5 14 quoniam ego quasi leaena Ephraim et quasi catulus leonis domui Iuda ego
 ego capiam et vadam tollam et non est qui eruat

28O 5 15 vadens revertar ad locum meum donec deficiatis et quaeratis faciem meam
28O 6 1 in tribulatione sua mane consurgunt ad me venite et revertamur ad Dominum
28O 6 2 quia ipse cepit et sanabit nos percutiet et curabit nos
28O 6 3 vivificabit nos post duos dies in die tertia suscitabit nos et vivemus in
conspectu eius sciemus sequemurque ut cognoscamus Dominum quasi diluculum praeparatus est
egressus eius et veniet quasi imber nobis temporaneus et serotinus terrae
28O 6 4 quid faciam tibi Ephraim quid faciam tibi Iuda misericordia vestra quasi
nubes matutina et quasi ros mane pertransiens
28O 6 5 propter hoc dolavi in prophetis occidi eos in verbis oris mei et iudicia tua
quasi lux egredientur
28O 6 6 quia misericordiam volui et non sacrificium et scientiam Dei plus quam
holocausta
28O 6 7 ipsi autem sicut Adam transgressi sunt pactum ibi praevaricati sunt in me
28O 6 8 Galaad civitas operantium idolum subplantata sanguine
28O 6 9 et quasi fauces virorum latronum particeps sacerdotum in via interficientium
pergentes de Sychem quia scelus operati sunt
28O 6 10 in domo Israhel vidi horrendum ibi fornicationes Ephraim contaminatus est
Israhel
28O 6 11 sed et Iuda pone messem tibi cum convertero captivitatem populi mei
28O 7 1 cum sanare vellem Israhel revelata est iniquitas Ephraim et malitia Samariae
quia operati sunt mendacium et fur ingressus est spolians latrunculus foris
28O 7 2 et ne forte dicant in cordibus suis omnem malitiam eorum me recordatum
nunc circumdederunt eos adinventiones suae coram facie mea factae sunt
28O 7 3 in malitia sua laetificaverunt regem et in mendaciis suis principes
28O 7 4 omnes adulterantes quasi clibanus succensus a coquente quievit paululum
civitas a commixtione fermenti donec fermentaretur totum
28O 7 5 dies regis nostri coeperunt principes furere a vino extendit manum suam cum
inlusoribus
28O 7 6 quia adplicuerunt quasi clibanum cor suum cum insidiaretur eis tota nocte
dormivit coquens eos mane ipse succensus quasi ignis flammae
28O 7 7 omnes calefacti sunt quasi clibanus et devoraverunt iudices suos omnes reges
eorum ceciderunt non est qui clamet in eis ad me
28O 7 8 Ephraim in populis ipse commiscebatur Ephraim factus est subcinericius qui
non reversatur
28O 7 9 comederunt alieni robur eius et ipse nescivit sed et cani effusi sunt in eo et
ipse ignoravit
28O 7 10 et humiliabitur superbia Israhel in facie eius nec reversi sunt ad Dominum
Deum suum et non quaesierunt eum in omnibus his
28O 7 11 et factus est Ephraim quasi columba seducta non habens cor Aegyptum
invocabant ad Assyrios abierunt
28O 7 12 et cum profecti fuerint expandam super eos rete meum quasi volucrem caeli
detraham eos caedam eos secundum auditionem coetus eorum
28O 7 13 vae eis quoniam recesserunt a me vastabuntur quia praevaricati sunt in me et
ego redemi eos et ipsi locuti sunt contra me mendacia
28O 7 14 et non clamaverunt ad me in corde suo sed ululabant in cubilibus suis super
triticum et vinum ruminabant recesserunt a me
28O 7 15 et ego erudivi et confortavi brachia eorum et in me cogitaverunt malitiam
28O 7 16 reversi sunt ut essent absque iugo facti sunt quasi arcus dolosus cadent in
gladio principes eorum a furore linguae suae ista subsannatio eorum in terra Aegypti
28O 8 1 in gutture tuo sit tuba quasi aquila super domum Domini pro eo quod
transgressi sunt foedus meum et legem meam praevaricati sunt
28O 8 2 me invocabunt Deus meus cognovimus te Israhel

280 8 3 proiecit Israhel bonum inimicus persequetur eum
 280 8 4 ipsi regnaverunt et non ex me principes extiterunt et non cognovi argentum
 suum et aurum suum fecerunt sibi idola ut interirent
 280 8 5 proiectus est vitulus tuus Samaria iratus est furor meus in eis usquequo non
 poterunt emundari
 280 8 6 quia ex Israhel et ipse est artifex fecit illum et non est Deus quoniam in
 aranearum telas erit vitulus Samariae
 280 8 7 quia ventum seminabunt et turbinem metent culmus stans non est in eis
 germen non faciet farinam quod si et fecerit alieni comedent eam
 280 8 8 devoratus est Israhel nunc factus est in nationibus quasi vas inmundum
 280 8 9 quia ipsi ascenderunt ad Assur onager solitarius sibi Ephraim munera
 dederunt amatoribus
 280 8 10 sed et cum mercede conduxerint nationes nunc congregabo eos et quiescent
 paulisper ab onere regis et principum
 280 8 11 quia multiplicavit Ephraim altaria ad peccandum factae sunt ei arae in
 delictum
 280 8 12 scribam ei multiples leges meas quae velut alienae computatae sunt
 280 8 13 hostias adfer adfer immolabunt carnes et comedent Dominus non suscipiet
 eas nunc recordabitur iniquitatis eorum et visitabit peccata eorum ipsi in Aegyptum convertentur
 280 8 14 et oblitus est Israhel factoris sui et aedificavit delubra et Iudas multiplicavit
 urbes munitas et mittam ignem in civitates eius et devorabit aedes illius
 280 9 1 noli laetari Israhel noli exultare sicut populi quia fornicatus es a Deo tuo
 dilexisti mercedem super omnes areas tritici
 280 9 2 area et torcular non pascet eos et vinum mentietur eis
 280 9 3 non habitabunt in terra Domini reversus est Ephraim Aegyptum et in Assyriis
 pollutum comedit
 280 9 4 non libabunt Domino vinum et non placebunt ei sacrificia eorum quasi panis
 lumentium omnes qui comedunt eum contaminabuntur quia panis eorum animae ipsorum non
 intrabit in domum Domini
 280 9 5 quid facietis in die sollemni in die festivitatis Domini
 280 9 6 ecce enim profecti sunt a vastitate Aegyptus congregavit eos Memphis
 sepeliet eos desiderabile argenti eorum urtica hereditabit lappa in tabernaculis eorum
 280 9 7 venerunt dies visitationis venerunt dies retributionis scitote Israhel stultum
 prophetam insanum virum spiritalem propter multitudinem iniquitatis tuae et multitudo amentiae
 280 9 8 speculator Ephraim cum Deo meo propheta laqueus ruinae super omnes vias
 eius insania in domo Dei eius
 280 9 9 profunde peccaverunt sicut in diebus Gabaa recordabitur iniquitatis eorum et
 visitabit peccata eorum
 280 9 10 quasi uvas in deserto inveni Israhel quasi prima poma ficulneae in cacumine
 eius vidi patres eorum ipsi autem intraverunt ad Beelphegor et abalienati sunt in confusione et facti
 sunt abominabiles sicut ea quae dilexerunt
 280 9 11 Ephraim quasi avis avolavit gloria eorum a partu et ab utero et a conceptu
 280 9 12 quod si et enutrierint filios suos absque liberis eos faciam in hominibus sed et
 vae eis cum recessero ab eis
 280 9 13 Ephraim ut vidi Tyrus erat fundata in pulchritudine et Ephraim educit ad
 interfectorem filios suos
 280 9 14 da eis Domine quid dabis eis da eis vulvam sine liberis et ubera arentia
 280 9 15 omnes nequitiae eorum in Galgal quia ibi exosos habui eos propter malitiam
 adinventionum eorum de domo mea eiciam eos non addam ut diligam eos omnes principes eorum
 recedentes
 280 9 16 percussus est Ephraim radix eorum exsiccata est fructum nequaquam facient
 quod si et genuerint interficiam amantissima uteri eorum

280 9 17 abiciet eos Deus meus quia non audierunt eum et erunt vagi in nationibus
 280 10 1 vitis frondosa Israhel fructus adaequatus est ei secundum multitudinem
 fructus sui multiplicavit altaria iuxta ubertatem terrae suae exuberavit simulacris
 280 10 2 divisum est cor eorum nunc interibunt ipse confringet simulacra eorum
 depopulabitur aras eorum
 280 10 3 quia nunc dicent non est rex nobis non enim timemus Dominum et rex quid
 faciet nobis
 280 10 4 loquimini verba visionis inutilis et ferietis foedus et germinabit quasi
 amaritudo iudicium super sulcos agri
 280 10 5 vaccas Bethaven coluerunt habitatores Samariae quia luxit super eum populus
 eius et aeditui eius super eum exultaverunt in gloria eius quia migravit ab eo
 280 10 6 siquidem et ipse in Assur delatus est munus regi ultori confusio Ephraim
 capiet et confundetur Israhel in voluntate sua
 280 10 7 transire fecit Samaria regem suum quasi spumam super faciem aquae
 280 10 8 et disperdentur excelsa idoli peccatum Israhel lappa et tribulus ascendet super
 aras eorum et dicent montibus operite nos et collibus cadite super nos
 280 10 9 ex diebus Gabaa peccavit Israhel ibi steterunt non comprehendet eos in Gabaa
 proelium super filios iniquitatis
 280 10 10 iuxta desiderium meum corripiam eos congregabuntur super eos populi cum
 corripientur propter duas iniquitates suas
 280 10 11 Ephraim vitula docta diligere tritiram et ego transivi super pulchritudinem
 colli eius ascendam super Ephraim arabit Iudas confringet sibi sulcos Iacob
 280 10 12 seminate vobis in iustitia metite in ore misericordiae innovate vobis novale
 tempus autem requirendi Dominum cum venerit qui docebit vos iustitiam
 280 10 13 arastis impietatem iniquitatem messuistis comedistis frugem mendacii quia
 confisus es in viis tuis in multitudine fortium tuorum
 280 10 14 consurget tumultus in populo tuo et omnes munitiones tuae vastabuntur sicut
 vastatus est Salman a domo eius qui iudicavit Baal in die proelii matre super filios adlisa
 280 10 15 sic fecit vobis Bethel a facie malitiae nequitarum vestrarum
 280 11 1 sicuti mane transit pertransiit rex Israhel quia puer Israhel et dilexi eum et ex
 Aegypto vocavi filium meum
 280 11 2 vocaverunt eos sic abierunt a facie eorum Baalim immolabant et simulacris
 sacrificabant
 280 11 3 et ego quasi nutricius Ephraim portabam eos in brachiis meis et nescierunt
 quod curarem eos
 280 11 4 in funiculis Adam traham eos in vinculis caritatis et ero eis quasi exaltans
 iugum super maxillas eorum et declinavi ad eum ut vesceretur
 280 11 5 non revertetur in terram Aegypti et Assur ipse rex eius quoniam noluerunt
 converti
 280 11 6 coepit gladius in civitatibus eius et consumet electos eius et comedet capita
 eorum
 280 11 7 et populus meus pendebit ad reditum meum iugum autem inponetur ei simul
 quod non auferetur
 280 11 8 quomodo dabo te Ephraim protegam te Israhel quomodo dabo te sicut Adama
 ponam te ut Seboim conversum est in me cor meum pariter conturbata est paenitudo mea
 280 11 9 non faciam furorem irae meae non convertar ut disperdam Ephraim quoniam
 Deus ego et non homo in medio tui Sanctus et non ingrediar civitatem
 280 11 10 post Dominum ambulabunt quasi leo rugiet quia ipse rugiet et formidabunt
 filii maris
 280 11 11 et avolabunt quasi avis ex Aegypto et quasi columba de terra Assyriorum et
 conlocabo eos in domibus suis dicit Dominus
 280 11 12 circumdedit me in negatione Ephraim et in dolo domus Israhel Iudas autem

testis descendit cum Deo et cum sanctis fidelis

280 12 1 Ephraim pascit ventum et sequitur aestum tota die mendacium et vastitatem multiplicat et foedus cum Assysiis iniit et oleum in Aegyptum ferebat

280 12 2 iudicium ergo Domini cum Iuda et visitatio super Iacob iuxta vias eius et iuxta adinventiones eius reddet ei

280 12 3 in utero subplantavit fratrem suum et in fortitudine sua directus est cum angelo

280 12 4 et invaluit ad angelum et confortatus est flevit et rogavit eum in Bethel invenit eum et ibi locutus est nobiscum

280 12 5 et Dominus Deus exercituum Dominus memoriale eius

280 12 6 et tu ad Deum tuum converteris misericordiam et iudicium custodi et spera in Deo tuo semper

280 12 7 Chanaan in manu eius statera dolosa calumniam dilexit

280 12 8 et dixit Ephraim verumtamen dives effectus sum inveni idolum mihi omnes labores mei non invenient mihi iniquitatem quam peccavi

280 12 9 et ego Dominus Deus tuus ex terra Aegypti adhuc sedere te faciam in tabernaculis sicut in diebus festivitatis

280 12 10 et locutus sum super prophetas et ego visionem multiplicavi et in manu prophetarum adsimilatus sum

280 12 11 si Galaad idolum tamen frustra erant in Galgal bubus immolantes nam et altaria eorum quasi acervi super sulcos agri

280 12 12 fugit Iacob in regionem Syriae et servivit Israhel in uxore et in uxore servavit

280 12 13 in propheta autem eduxit Dominus Israhel de Aegypto et in propheta servatus est

280 12 14 ad iracundiam me provocavit Ephraim in amaritudinibus suis et sanguis eius super eum veniet et obprobrium eius restituet ei Dominus suus

280 13 1 loquente Ephraim horror invasit Israhel et deliquit in Baal et mortuus est

280 13 2 et nunc addiderunt ad peccandum feceruntque sibi conflatile de argento suo quasi similitudinem idolorum factura artificum totum est his ipsi dicunt immolate homines vitulos adorantes

280 13 3 idcirco erunt quasi nubes matutina et sicut ros matutinus praeteriens sicut pulvis turbine raptus ex area et sicut fumus de fumariorum

280 13 4 ego autem Dominus Deus tuus ex terra Aegypti et Deum absque me nescies et salvator non est praeter me

280 13 5 ego cognovi te in deserto in terra solitudinis

280 13 6 iuxta pascua sua et adimpleti sunt et saturati elevaverunt cor suum et obliti sunt mei

280 13 7 et ero eis quasi leaena sicut pardus in via Assyriorum

280 13 8 occurram eis quasi ursa raptis catulis et dirumpam interiora iecoris eorum et consumam eos ibi quasi leo bestia agri scindet eos

280 13 9 perditio tua Israhel tantummodo in me auxilium tuum

280 13 10 ubi est rex tuus maxime nunc salvet te in omnibus urbibus tuis et iudices tui de quibus dixisti da mihi regem et principes

280 13 11 dabo tibi regem in furore meo et auferam in indignatione mea

280 13 12 conligata est iniquitas Ephraim absconditum peccatum eius

280 13 13 dolores parturientis venient ei ipse filius non sapiens nunc enim non stabit in contritione filiorum

280 13 14 de manu mortis liberabo eos de morte redimam eos ero mors tua o mors ero morsus tuus inferne consolatio abscondita est ab oculis meis

280 13 15 quia ipse inter fratres dividet adducet urentem ventum Dominus de deserto ascendentem et siccabit venas eius et desolabit fontem eius et ipse diripiet thesaurum omnis vasis desiderabilis

280 14 1 pereat Samaria quoniam ad amaritudinem concitavit Dominum suum in
 gladio pereat parvuli eorum elidantur et fetae eius discendantur
 280 14 2 convertere Israhel ad Dominum Deum tuum quoniam corruisti in iniquitate
 tua
 280 14 3 tollite vobiscum verba et convertimini ad Dominum dicite ei omnem aufer
 iniquitatem et accipe bonum et reddemus vitulos labiorum nostrorum
 280 14 4 Assur non salvabit nos super equum non ascendemus nec dicemus ultra dii
 nostri opera manuum nostrarum quia eius qui in te est misereberis pupilli
 280 14 5 sanabo contritiones eorum diligam eos spontanee quia aversus est furor meus
 ab eo
 280 14 6 ero quasi ros Israhel germinabit quasi lilium et erumpet radix eius ut Libani
 280 14 7 ibunt rami eius et erit quasi oliva gloria eius et odor eius ut Libani
 280 14 8 convertentur sedentes in umbra eius vivent tritico et germinabunt quasi vinea
 memoriale eius sicut vinum Libani
 280 14 9 Ephraim quid mihi ultra idola ego exaudiam et dirigam eum ego ut abietem
 virentem ex me fructus tuus inventus est
 290 1 1 verbum Domini quod factum est ad Iohel filium Fatuhel
 290 1 2 audite hoc senes et auribus percipite omnes habitatores terrae si factum est
 istud in diebus vestris aut in diebus patrum vestrorum
 290 1 3 super hoc filiis vestris narrate et filii vestri filiis suis et filii eorum generationi
 alterae
 290 1 4 residuum erucae comedit lucusta et residuum lucustae comedit bruchus et
 residuum bruchi comedit rubigo
 290 1 5 expergescimini ebrii et flete et ululate omnes qui bibitis vinum in dulcedine
 quoniam periit ab ore vestro
 290 1 6 gens enim ascendit super terram meam fortis et innumerabilis dentes eius ut
 dentes leonis et molares eius ut catuli leonis
 290 1 7 posuit vineam meam in desertum et ficum meam decorticavit nudans spoliavit
 eam et proiecit albi facti sunt rami eius
 290 1 8 plange quasi virgo accincta sacco super virum pubertatis suae
 290 1 9 periit sacrificium et libatio de domo Domini luxerunt sacerdotes ministri
 Domini
 290 1 10 depopulata est regio luxit humus quoniam devastatum est triticum confusum
 est vinum elanguit oleum
 290 1 11 confusi sunt agricolae ululaverunt vitatores super frumento et hordeo quia
 periit messis agri
 290 1 12 vinea confusa est et ficus elanguit malogranatum et palma et malum et omnia
 ligna agri aruerunt quia confusum est gaudium a filiis hominum
 290 1 13 accingite vos et plangite sacerdotes ululate ministri altaris ingredimini cubate
 in sacco ministri Dei mei quoniam interiit de domo Dei vestri sacrificium et libatio
 290 1 14 sanctificate ieiunium vocate coetum congregate senes omnes habitatores
 terrae in domum Dei vestri et clamate ad Dominum
 290 1 15 a a a diei quia prope est dies Domini et quasi vastitas a potente veniet
 290 1 16 numquid non coram oculis vestris alimenta perierunt de domo Dei nostri
 laetitia et exultatio
 290 1 17 conputruerunt iumenta in stercore suo demolita sunt horrea dissipatae sunt
 apothecae quoniam confusum est triticum
 290 1 18 quid ingemuit animal mugierunt greges armenti quia non est pascua eis sed et
 greges pecorum disperierunt
 290 1 19 ad te Domine clamabo quia ignis comedit speciosa deserti et flamma
 succendit omnia ligna regionis
 290 1 20 sed et bestiae agri quasi area sitiens imbrem suspexerunt ad te quoniam

exsiccati sunt fontes aquarum et ignis devoravit speciosa deserti
 290 2 1 canite tuba in Sion ululate in monte sancto meo conturbentur omnes
 habitatores terrae quia venit dies Domini quia prope est
 290 2 2 dies tenebrarum et caliginis dies nubis et turbinis quasi mane expansum super
 montes populus multus et fortis similis ei non fuit a principio et post eum non erit usque in annos
 generationis et generationis
 290 2 3 ante faciem eius ignis vorans et post eum exurens flamma quasi hortus
 voluptatis terra coram eo et post eum solitudo deserti neque est qui effugiat eum
 290 2 4 quasi aspectus equorum aspectus eorum et quasi equites sic current
 290 2 5 sicut sonitus quadrigarum super capita montium exilient sicut sonitus
 flammae ignis devorantis stipulam velut populus fortis praeparatus ad proelium
 290 2 6 a facie eius cruciabuntur populi omnes vultus redigentur in ollam
 290 2 7 sicut fortes current quasi viri bellatores ascendent murum vir in viis suis
 gradietur et non declinabunt a semitis suis
 290 2 8 unusquisque fratrem suum non coartabit singuli in calle suo ambulabunt sed
 et per fenestras cadent et non demolientur
 290 2 9 urbem ingredientur in muro current domos conscendent per fenestras
 intrabunt quasi fur
 290 2 10 a facie eius contremuit terra moti sunt caeli sol et luna obtenebrati sunt et
 stellae retraxerunt splendorem suum
 290 2 11 et Dominus dedit vocem suam ante faciem exercitus sui quia multa sunt nimis
 castra eius quia fortia et facientia verbum eius magnus enim dies Domini et terribilis valde et quis
 sustinebit eum
 290 2 12 nunc ergo dicit Dominus convertimini ad me in toto corde vestro in ieiunio et
 in fletu et in planctu
 290 2 13 et scindite corda vestra et non vestimenta vestra et convertimini ad Dominum
 Deum vestrum quia benignus et misericors est patiens et multae misericordiae et praestabilis super
 malitia
 290 2 14 quis scit si convertatur et ignoscat et relinquat post se benedictionem
 sacrificium et libamen Domino Deo nostro
 290 2 15 canite tuba in Sion sanctificate ieiunium vocate coetum
 290 2 16 congregate populum sanctificate ecclesiam coadunate senes congregate
 parvulos et sugentes ubera egrediatur sponsus de cubili suo et sponsa de thalamo suo
 290 2 17 inter vestibulum et altare plorabunt sacerdotes ministri Domini et dicent parce
 Domine populo tuo et ne des hereditatem tuam in obprobrium ut dominantur eis nationes quare
 dicunt in populis ubi est Deus eorum
 290 2 18 zelatus est Dominus terram suam et pepercit populo suo
 290 2 19 et respondit Dominus et dixit populo suo ecce ego mittam vobis frumentum et
 vinum et oleum et replebimini eo et non dabo vos ultra obprobrium in gentibus
 290 2 20 et eum qui ab aquilone est procul faciam a vobis et expellam eum in terram
 inviam et desertam faciem eius contra mare orientale et extremum eius ad mare novissimum et
 ascendet fetor eius et ascendet putredo eius quia superbe egit
 290 2 21 noli timere terra exulta et laetare quoniam magnificavit Dominus ut faceret
 290 2 22 nolite timere animalia regionis quia germinaverunt speciosa deserti quia
 lignum adtulit fructum suum ficus et vinea dederunt virtutem suam
 290 2 23 et filii Sion exultate et laetamini in Domino Deo vestro quia dedit vobis
 doctorem iustitiae et descendere faciet ad vos imbrem matutinum et serotinum in principio
 290 2 24 et implebuntur areae frumento et redundabunt torcularia vino et oleo
 290 2 25 et reddam vobis annos quos comedit lucusta bruchus et rubigo et eruca
 fortitudo mea magna quam misi in vos
 290 2 26 et comedetis vescentes et saturabimini et laudabitis nomen Domini Dei vestri
 qui fecit vobiscum mirabilia et non confundetur populus meus in sempiternum

290 2 27 et scietis quia in medio Israhel ego sum et ego Dominus Deus vester et non est amplius et non confundetur populus meus in aeternum

290 2 28 et erit post haec effundam spiritum meum super omnem carnem et prophetabunt filii vestri et filiae vestrae senes vestri somnia somniabunt et iuvenes vestri visiones videbunt

290 2 29 sed et super servos et ancillas in diebus illis effundam spiritum meum

290 2 30 et dabo prodigia in caelo et in terra sanguinem et ignem et vaporem fumi

290 2 31 sol vertetur in tenebras et luna in sanguinem antequam veniat dies Domini magnus et horribilis

290 2 32 et erit omnis qui invocaverit nomen Domini salvus erit quia in monte Sion et in Hierusalem erit salvatio sicut dixit Dominus et in residuis quos Dominus vocaverit

290 3 1 quia ecce in diebus illis et in tempore illo cum convertero captivitatem Iuda et Hierusalem

290 3 2 congregabo omnes gentes et deducam eas in valle Iosaphat et disceptabo cum eis ibi super populo meo et hereditate mea Israhel quos disperserunt in nationibus et terram meam diviserunt

290 3 3 et super populum meum miserunt sortem et posuerunt puerum in prostibulum et puellam vendiderunt pro vino ut biberent

290 3 4 verum quid vobis et mihi Tyrus et Sidon et omnis terminus Palestinorum numquid ultionem vos redditis mihi et si ulciscimini vos contra me cito velociter reddam vicissitudinem vobis super caput vestrum

290 3 5 argentum enim meum et aurum tulistis et desiderabilia mea et pulcherrima intulistis in delubra vestra

290 3 6 et filios Iuda et filios Hierusalem vendidistis filiis Graecorum ut longe faceretis eos de finibus suis

290 3 7 ecce ego suscitabo eos de loco in quo vendidistis eos et convertam retributionem vestram in caput vestrum

290 3 8 et vendam filios vestros et filias vestras in manibus filiorum Iuda et venundabunt eos Sabeis genti longinquae quia Dominus locutus est

290 3 9 clamate hoc in gentibus sanctificate bellum suscite robustos accedant ascendant omnes viri bellatores

290 3 10 concidite aratra vestra in gladios et ligones vestros in lanceas infirmus dicat quia fortis ego sum

290 3 11 erumpite et venite omnes gentes de circuitu et congregamini ibi occumbere faciet Dominus robustos tuos

290 3 12 consurgant et ascendant gentes in vallem Iosaphat quia ibi sedebo ut iudicem omnes gentes in circuitu

290 3 13 mittite falces quoniam maturavit messis venite et descendite quia plenum est torcular exuberant torcularia quia multiplicata est malitia eorum

290 3 14 populi populi in valle concisionis quia iuxta est dies Domini in valle concisionis

290 3 15 sol et luna obtenebricata sunt et stellae retraxerunt splendorem suum

290 3 16 et Dominus de Sion rugiet et de Hierusalem dabit vocem suam et movebuntur caeli et terra et Dominus spes populi sui et fortitudo filiorum Israhel

290 3 17 et scietis quia ego Dominus Deus vester habitans in Sion in monte sancto meo et erit Hierusalem sancta et alieni non transibunt per eam amplius

290 3 18 et erit in die illa stillabunt montes dulcedinem et colles fluent lacte et per omnes rivos Iuda ibunt aquae et fons de domo Domini egredietur et inrigabit torrentem Spinaram

290 3 19 Aegyptus in desolatione erit et Idumea in desertum perditionis pro eo quod inique egerint in filios Iuda et effuderint sanguinem innocentem in terra sua

290 3 20 et Iudaea in aeternum habitabitur et Hierusalem in generatione et generationem

300 1 1 verba Amos qui fuit in pastoralibus de Thecuae quae vidit super Israhel in diebus Oziae regis Iuda et in diebus Hieroboam filii Ioas regis Israhel ante duos annos terraemotus
 300 1 2 et dixit Dominus de Sion rugiet et de Hierusalem dabit vocem suam et luxerunt speciosa pastorum et exsiccatus est vertex Carmeli
 300 1 3 haec dicit Dominus super tribus sceleribus Damasci et super quattuor non convertam eum eo quod triturerint in plaustris ferreis Galaad
 300 1 4 et mittam ignem in domum Azahel et devorabit domos Benadad
 300 1 5 et conteram vectem Damasci et disperdam habitatorem de campo Idoli et tenentem sceptrum de domo Voluptatis et transferetur populus Syriae Cyrenen dicit Dominus
 300 1 6 haec dicit Dominus super tribus sceleribus Gazae et super quattuor non convertam eum eo quod transtulerit captivitatem perfectam ut concluderet eam in Idumea
 300 1 7 et mittam ignem in murum Gazae et devorabit aedes eius
 300 1 8 et disperdam habitatorem de Azoto et tenentem sceptrum de Ascalone et convertam manum meam super Accaron et peribunt reliqui Philisthinorum dicit Dominus Deus
 300 1 9 haec dicit Dominus super tribus sceleribus Tyri et super quattuor non convertam eum eo quod concluderint captivitatem perfectam in Idumea et non sint recordati foederis fratrum
 300 1 10 et emittam ignem in murum Tyri et devorabit aedes eius
 300 1 11 haec dicit Dominus super tribus sceleribus Edom et super quattuor non convertam eum eo quod persecutus sit in gladio fratrem suum et violaverit misericordiam eius et tenuerit ultra furorem suum et indignationem suam servaverit usque in finem
 300 1 12 mittam ignem in Theman et devorabit aedes Bosrae
 300 1 13 haec dicit Dominus super tribus sceleribus filiorum Ammon et super quattuor non convertam eum eo quod dissecuerit praegnantem Galaad ad dilatandum terminum suum
 300 1 14 et succendam ignem in muro Rabbae et devorabit aedes eius in ululatu in die belli et in turbine in die commotionis
 300 1 15 et ibit Melchom in captivitatem ipse et principes eius simul dicit Dominus
 300 2 1 haec dicit Dominus super tribus sceleribus Moab et super quattuor non convertam eum eo quod incenderit ossa regis Idumeae usque ad cinerem
 300 2 2 et mittam ignem in Moab et devorabit aedes Carioth et morietur in sonitu Moab in clangore tubae
 300 2 3 et disperdam iudicem de medio eius et omnes principes eius interficiam cum eo dicit Dominus
 300 2 4 haec dicit Dominus super tribus sceleribus Iuda et super quattuor non convertam eum eo quod abiecerint legem Domini et mandata eius non custodierint deceperunt enim eos idola sua post quae abierant patres eorum
 300 2 5 et mittam ignem in Iuda et devorabit aedes Hierusalem
 300 2 6 haec dicit Dominus super tribus sceleribus Israhel et super quattuor non convertam eum pro eo quod vendiderit argento iustum et pauperem pro calciamentis
 300 2 7 qui conterunt super pulverem terrae capita pauperum et viam humilium declinant et filius ac pater eius ierunt ad puellam ut violarent nomen sanctum meum
 300 2 8 et super vestimentis pigneratis accubuerunt iuxta omne altare et vinum damnatorum bibebant in domo Dei sui
 300 2 9 ego autem exterminavi Amorream a facie eorum cuius altitudo cedrorum altitudo eius et fortis ipse quasi quercus et contrivi fructum eius desuper et radices eius subter
 300 2 10 ego sum qui ascendere vos feci de terra Aegypti et eduxi vos in deserto quadraginta annis ut possideretis terram Amorrei
 300 2 11 et suscitavi de filiis vestris in prophetas et de iuvenibus vestris nazarenos numquid non ita est filii Israhel dicit Dominus
 300 2 12 et propinabatis nazarenis vino et prophetis mandabatis dicentes ne prophetetis
 300 2 13 ecce ego stridebo super vos sicut stridet plaustrum onustum faeno
 300 2 14 et peribit fuga a veloce et fortis non obtinebit virtutem suam et robustus non

salvabit animam suam

300 2 15 et tenens arcum non stabit et velox pedibus suis non salvabitur et ascensor equi non salvabit animam suam

300 2 16 et robustus corde inter fortes nudus fugiet in die illa dicit Dominus

300 3 1 audite verbum quod locutus est Dominus super vos filii Israhel super omni cognatione quam eduxi de terra Aegypti dicens

300 3 2 tantummodo vos cognovi ex omnibus cognationibus terrae idcirco visitabo super vos omnes iniquitates vestras

300 3 3 numquid ambulabunt duo pariter nisi convenerit eis

300 3 4 numquid rugiet leo in saltu nisi habuerit praedam numquid dabit catulus leonis vocem de cubili suo nisi aliquid adprehenderit

300 3 5 numquid cadet avis in laqueum terrae absque aucupe numquid auferetur laqueus de terra antequam quid ceperit

300 3 6 si clanget tuba in civitate et populus non expavescet si erit malum in civitate quod Dominus non fecit

300 3 7 quia non faciet Dominus Deus verbum nisi revelaverit secretum suum ad servos suos prophetas

300 3 8 leo rugiet quis non timebit Dominus Deus locutus est quis non prophetabit

300 3 9 auditum facite in aedibus Azoti et in aedibus terrae Aegypti et dicite congregamini super montes Samariae et videte insanias multas in medio eius et calumniam patientes in penetrabilibus eius

300 3 10 et nescierunt facere rectum dicit Dominus thesaurizantes iniquitatem et rapinas in aedibus suis

300 3 11 propterea haec dicit Dominus Deus tribulabitur et circumietur terra et detrahetur ex te fortitudo tua et diripientur aedes tuae

300 3 12 haec dicit Dominus quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura aut extremum auriculae sic eruentur filii Israhel qui habitant in Samaria in plaga lectuli et in Damasco grabatti

300 3 13 audite et contestamini in domo Iacob dicit Dominus Deus exercituum

300 3 14 quia in die cum visitare coepero praevaricationes Israhel super eum visitabo et super altaria Bethel et amputabuntur cornua altaris et cadent in terram

300 3 15 et percutiam domum hiemalem cum domo aestiva et peribunt domus eburneae et dissipabuntur aedes multae dicit Dominus

300 4 1 audite verbum hoc vaccae pingues quae estis in monte Samariae quae calumniam facitis egenis et confringitis pauperes quae dicitis dominis vestris adferre et bibemus

300 4 2 iuravit Dominus Deus in sancto suo quia ecce dies venient super vos et levabunt vos in contis et reliquias vestras in ollis ferventibus

300 4 3 et per aperturas exhibitis altera contra alteram et proiciemini in Armon dicit Dominus

300 4 4 venite ad Bethel et impie agite ad Galgalam et multiplicare praevaricationem et offerte mane victimas vestras tribus diebus decimas vestras

300 4 5 et sacrificare de fermentato laudem et vocare voluntarias oblationes et adnuntiate sic enim voluistis filii Israhel dicit Dominus Deus

300 4 6 unde et ego dedi vobis stuporem dentium in cunctis urbibus vestris et indigentiam panum in omnibus locis vestris et non estis reversi ad me dicit Dominus

300 4 7 ego quoque prohibui a vobis imbrem cum adhuc tres menses superessent usque ad messem et plui super civitatem unam et super civitatem alteram non plui pars una conpluta est et pars super quam non plui aruit

300 4 8 et venerunt duae et tres civitates ad civitatem unam ut biberent aquam et non sunt satiatae et non redistis ad me dicit Dominus

300 4 9 percussi vos in vento urente et in aurugine multitudinem hortorum vestrorum et vinearum vestrarum oliveta vestra et ficeta vestra comedit eruca et non redistis ad me dicit

Dominus

- 300 4 10 misi in vos mortem in via Aegypti percussi in gladio iuvenes vestros usque ad captivitatem equorum vestrorum et ascendere feci putredinem castrorum vestrorum in nares vestras et non redistis ad me dicit Dominus
- 300 4 11 subverti vos sicut subvertit Deus Sodomam et Gomorram et facti estis quasi torris raptus de incendio et non redistis ad me dicit Dominus
- 300 4 12 quapropter haec faciam tibi Israhel postquam autem haec fecero tibi praeparare in occursum Dei tui Israhel
- 300 4 13 quia ecce formans montes et creans ventum et adnuntians homini eloquium suum faciens matutinam nebulam et gradiens super excelsa terrae Dominus Deus exercituum nomen eius
- 300 5 1 audite verbum istud quod ego levo super vos planctum domus Israhel cecidit non adiciet ut resurgat
- 300 5 2 virgo Israhel proiecta est in terram suam non est qui suscitet eam
- 300 5 3 quia haec dicit Dominus Deus urbs de qua egrediebantur mille relinquentur in ea centum et de qua egrediebantur centum relinquentur in ea decem in domo Israhel
- 300 5 4 quia haec dicit Dominus domui Israhel quaerite me et vivetis
- 300 5 5 et nolite quaerere Bethel et in Galgala nolite intrare et in Bersabee non transibitis quia Galgala captiva ducetur et Bethel erit inutilis
- 300 5 6 quaerite Dominum et vivite ne forte conburatur ut ignis domus Ioseph et devorabit et non erit qui extinguat Bethel
- 300 5 7 qui convertitis in absinthium iudicium et iustitiam in terra relinquitis
- 300 5 8 facientem Arcturum et Orionem et convertentem in mane tenebras et diem nocte mutantem qui vocat aquas maris et effundit eas super faciem terrae Dominus nomen eius
- 300 5 9 qui subridet vastitatem super robustum et depopulationem super potentem adfert
- 300 5 10 odio habuerunt in porta corripientem et loquentem perfecte abominati sunt
- 300 5 11 idcirco pro eo quod diripiebatis pauperem et praedam electam tollebatis ab eo domos quadro lapide aedificabitis et non habitabitis in eis vineas amantissimas plantabitis et non bibetis vinum earum
- 300 5 12 quia cognovi multa scelera vestra et fortia peccata vestra hostes iusti accipientes munus et pauperes in porta deprimentes
- 300 5 13 ideo prudens in tempore illo tacebit quia tempus malum est
- 300 5 14 quaerite bonum et non malum ut vivatis et erit Dominus Deus exercituum vobiscum sicut dixistis
- 300 5 15 odite malum et diligite bonum et constituite in porta iudicium si forte misereatur Dominus Deus exercituum reliquiis Ioseph
- 300 5 16 propterea haec dicit Dominus Deus exercituum Dominator in omnibus plateis planctus et in cunctis quae foris sunt dicitur vae vae et vocabunt agricolam ad luctum et ad planctum eos qui sciunt plangere
- 300 5 17 et in omnibus vineis erit planctus quia pertransibo in medio tui dicit Dominus
- 300 5 18 vae desiderantibus diem Domini ad quid eam vobis dies Domini ista tenebrae et non lux
- 300 5 19 quomodo si fugiat vir a facie leonis et occurrat ei ursus et ingrediatur domum et innitatur manu sua super parietem et mordeat eum coluber
- 300 5 20 numquid non tenebrae dies Domini et non lux et caligo et non splendor in ea
- 300 5 21 odi et proieci festivitates vestras et non capiam odorem coetuum vestrorum
- 300 5 22 quod si adtuleritis mihi holocaustomata et munera vestra non suscipiam et vota pinguium vestrorum non respiciam
- 300 5 23 aufer a me tumultum carminum tuorum et cantica lyrae tuae non audiam
- 300 5 24 et revelabitur quasi aqua iudicium et iustitia quasi torrens fortis
- 300 5 25 numquid hostias et sacrificium obtulistis mihi in deserto quadraginta annis

domus Israhel

300 5 26 et portastis tabernaculum Moloch vestro et imaginem idolorum vestrorum
sidus dei vestri quae fecistis vobis

300 5 27 et migrare vos faciam trans Damascum dixit Dominus Deus exercituum
nomen eius

300 6 1 vae qui opulenti estis in Sion et confiditis in monte Samariae optimates capita
populorum ingredientes pompaticae domum Israhel

300 6 2 transite in Chanaan et videte et ite inde in Emath magnam et descendite in
Geth Palestinorum et ad optima quaeque regna horum si latior terminus eorum termino vestro est

300 6 3 qui separati estis in diem malum et adpropinquatis solio iniquitatis

300 6 4 qui dormitis in lectis eburneis et lascivitis in stratis vestris qui comeditis
agnum de grege et vitulos de medio armenti

300 6 5 qui canitis ad vocem psalterii sicut David putaverunt se habere vasa cantici

300 6 6 bibentes in fialis vinum et optimo unguento delibuti et nihil patiebantur super
contritione Ioseph

300 6 7 quapropter nunc migrabunt in capite transmigrantium et auferetur factio
lascivientium

300 6 8 iuravit Dominus Deus in anima sua dicit Dominus Deus exercituum detestor
ego superbiam Iacob et domos eius odi et tradam civitatem cum habitatoribus suis

300 6 9 quod si reliqui fuerint decem viri in domo una et ipsi morientur

300 6 10 et tollet eum propinquus suus et comburet eum ut efferat ossa de domo et dicet
ei qui in penetrabilibus domus est numquid adhuc est apud te

300 6 11 et respondebit finis est et dicet ei tace et non recorderis nominis Domini

300 6 12 quia ecce Dominus mandabit et percutiet domum maiorem ruinis et domum
minorem scissionibus

300 6 13 numquid currere queunt in petris equi aut arari potest in bubalis quoniam
convertistis in amaritudinem iudicium et fructum iustitiae in absinthium

300 6 14 qui laetamini in nihili qui dicitis numquid non in fortitudine nostra
adsumpsimus nobis cornua

300 6 15 ecce enim suscitabo super vos domus Israhel dicit Dominus Deus exercituum
gentem et conterent vos ab introitu Emath usque ad torrentem Deserti

300 7 1 haec ostendit mihi Dominus Deus et ecce fitor lucustae in principio
germantium serotini imbris et ecce serotinus post tonsorem regis

300 7 2 et factum est cum consummasset comedere herbam terrae et dixi Domine
Deus propitius esto obsecro quis suscitabit Iacob quia parvulus est

300 7 3 misertus est Dominus super hoc non erit dixit Dominus

300 7 4 haec ostendit mihi Dominus Deus et ecce vocabat iudicium ad ignem
Dominus Deus et devoravit abyssum multam et comedit simul partem

300 7 5 et dixi Domine Deus quiesce obsecro quis suscitabit Iacob quia parvulus est

300 7 6 misertus est Dominus super hoc sed et istud non erit dixit Dominus Deus

300 7 7 haec ostendit mihi et ecce Dominus stans super murum litum et in manu eius
trulla cementarii

300 7 8 et dixit Dominus ad me quid tu vides Amos et dixi trullam cementarii et dixit
Dominus ecce ego ponam trullam in medio populi mei Israhel non adiciam ultra superinducere eum

300 7 9 et demolientur excelsa idoli et sanctificationes Israhel desolabuntur et
consurgam super domum Hieroboam in gladio

300 7 10 et misit Amasias sacerdos Bethel ad Hieroboam regem Israhel dicens
rebellavit contra te Amos in medio domus Israhel non poterit terra sustinere universos sermones
eius

300 7 11 haec enim dicit Amos in gladio morietur Hieroboam et Israhel captivus
migrabit de terra sua

300 7 12 et dixit Amasias ad Amos qui vides gradere fuge in terram Iuda et comede ibi

panem et ibi prophetabis
300 7 13 et in Bethel non adicies ultra ut propheta quia sanctificatio regis est et domus regni est
300 7 14 et respondit Amos et dixit ad Amasiam non sum propheta et non sum filius prophetae sed armentarius ego sum vellicans sycomoros
300 7 15 et tulit me Dominus cum sequerer gregem et dixit ad me Dominus vade propheta ad populum meum Israhel
300 7 16 et nunc audi verbum Domini tu dicis non prophetabis super Israhel et non stillabis super domum idoli
300 7 17 propter hoc haec dicit Dominus uxor tua in civitate fornicabitur et filii tui et filiae tuae in gladio cadent et humus tua funiculo metietur et tu in terra polluta morieris et Israhel captivus migrabit de terra sua
300 8 1 haec ostendit mihi Dominus Deus et ecce uncinus pomorum
300 8 2 et dixit quid tu vides Amos et dixi uncinum pomorum et dixit Dominus ad me venit finis super populum meum Israhel non adiciam ultra ut pertranseam eum
300 8 3 et stridebunt cardines templi in die illa dicit Dominus Deus multi morientur in omni loco proicietur silentium
300 8 4 audite hoc qui conteritis pauperem et deficere facitis egenos terrae
300 8 5 dicentes quando transibit mensis et venundabimus merces et sabbatum et aperiemus frumentum ut inminuamus mensuram et augeamus siclum et subponamus stateras dolosas
300 8 6 ut possideamus in argento egenos et pauperes pro calciamentis et quisquillas frumenti vendamus
300 8 7 iuravit Dominus in superbia Iacob si oblitus fuero usque ad finem omnia opera eorum
300 8 8 numquid super isto non commovebitur terra et lugebit omnis habitator eius et ascendet quasi fluvius universus et eicietur et defluet quasi rivus Aegypti
300 8 9 et erit in die illa dicit Dominus occidet sol meridie et tenebrescere faciam terram in die luminis
300 8 10 et convertam festivitates vestras in luctum et omnia cantica vestra in planctum et inducam super omne dorsum vestrum saccum et super omne caput calvitium et ponam eam quasi luctum unigeniti et novissima eius quasi diem amarum
300 8 11 ecce dies veniunt dicit Dominus et mittam famem in terram non famem panis neque sitim aquae sed audiendi verbum Domini
300 8 12 et commovebuntur a mari usque ad mare et ab aquilone usque ad orientem circumibunt quaerentes verbum Domini et non invenient
300 8 13 in die illa deficient virgines pulchrae et adulescentes in siti
300 8 14 qui iurant in delicto Samariae et dicunt vivit deus tuus Dan et vivit via Bersabee et cadent et non resurgent ultra
300 9 1 vidi Dominum stantem super altare et dixit percute cardinem et commoveantur superliminaria avaritia enim in capite omnium et novissimum eorum in gladio interficiam non erit fuga eis fugiet et non salvabitur ex eis qui fugerit
300 9 2 si descenderint usque ad infernum inde manus mea educet eos et si ascenderint usque ad caelum inde detraham eos
300 9 3 et si absconditi fuerint in vertice Carmeli inde scrutans auferam eos et si celaverint se ab oculis meis in fundo maris ibi mandabo serpenti et mordebit eos
300 9 4 et si abierint in captivitatem coram inimicis suis ibi mandabo gladio et occidet eos et ponam oculos meos super eos in malum et non in bonum
300 9 5 et Dominus Deus exercituum qui tangit terram et tabescet et lugebunt omnes habitantes in ea et ascendet sicut rivus omnis et defluet sicut fluvius Aegypti
300 9 6 qui aedificat in caelo ascensionem suam et fasciculum suum super terram fundavit qui vocat aquas maris et effundit eas super faciem terrae Dominus nomen eius

300 9 7 numquid non ut filii Aethiopum vos estis mihi filii Israhel ait Dominus
 numquid non Israhel ascendere feci de terra Aegypti et Palestinos de Cappadocia et Syros de
 Cyrene
 300 9 8 ecce oculi Domini Dei super regnum peccans et conteram illud a facie terrae
 verumtamen conterens non conteram domum Iacob dicit Dominus
 300 9 9 ecce enim ego mandabo et concutiam in omnibus gentibus domum Israhel
 sicut concutitur in cribro et non cadet lapillus super terram
 300 9 10 in gladio morientur omnes peccatores populi mei qui dicunt non
 adpropinquabit et non veniet super nos malum
 300 9 11 in die illo suscitabo tabernaculum David quod cecidit et reaedificabo
 aperturas murorum eius et ea quae corruerant instaurabo et reaedificabo eum sicut diebus antiquis
 300 9 12 ut possideant reliquias Idumeae et omnes nationes eo quod invocatum sit
 nomen meum super eos dicit Dominus faciens haec
 300 9 13 ecce dies veniunt dicit Dominus et comprehendet arator messorum et calcator
 uvae mittentem semen et stillabunt montes dulcedinem et omnes colles culti erunt
 300 9 14 et convertam captivitatem populi mei Israhel et aedificabunt civitates desertas
 et habitabunt et plantabunt vineas et bibent vinum earum et facient hortos et comedent fructus
 eorum
 310 1 1 visio Abdiae haec dicit Dominus Deus ad Edom auditum audivimus a
 Domino et legatum ad gentes misit surgite et consurgamus adversum eum in proelium
 310 1 2 ecce parvulum te dedi in gentibus contemptibilis tu es valde
 310 1 3 superbia cordis tui extulit te habitantem in scissuris petrae exaltantem solium
 suum qui dicit in corde suo quis detrahet me in terram
 310 1 4 si exaltatus fueris ut aquila et si inter sidera posueris nidum tuum inde
 detraham te dicit Dominus
 310 1 5 si fures introissent ad te si latrones per noctem quomodo conticuisses nonne
 furati essent sufficientia sibi si vindemiatores introissent ad te numquid saltem racemos reliquissent
 tibi
 310 1 6 quomodo scrutati sunt Esau investigaverunt abscondita eius
 310 1 7 usque ad terminum emisit te omnes viri foederis tui inluserunt tibi
 invaluerunt adversum te viri pacis tuae qui comedunt tecum ponent insidias subter te non est
 prudentia in eo
 310 1 8 numquid non in die illa dicit Dominus perdam sapientes de Idumea et
 prudentiam de monte Esau
 310 1 9 et timebunt fortes tui a meridie ut intereat vir de monte Esau
 310 1 10 propter interfectionem et propter iniquitatem in fratrem tuum Iacob operiet te
 confusio et peribis in aeternum
 310 1 11 in die cum stares adversus quando capiebant alieni exercitum eius et extranei
 ingrediebantur portas eius et super Hierusalem mittebant sortem tu quoque eras quasi unus ex eis
 310 1 12 et non despicias in die fratris tui in die peregrinationis eius et non laetaberis
 super filios Iuda in die perdicionis eorum et non magnificabis os tuum in die angustiae
 310 1 13 neque ingredieris portam populi mei in die ruinae eorum neque despicias et tu
 in malis eius in die vastitatis illius et non emitteris adversum exercitum eius in die vastitatis illius
 310 1 14 neque stabis in exitibus ut interficias eos qui fugerint et non concludes
 reliquos eius in die tribulationis
 310 1 15 quoniam iuxta est dies Domini super omnes gentes sicut fecisti fiet tibi
 retributionem tuam convertet in caput tuum
 310 1 16 quomodo enim bibisti super montem sanctum meum bibent omnes gentes
 iugiter et bibent et absorbent et erunt quasi non sint
 310 1 17 et in monte Sion erit salvatio et erit sanctus et possidebit domus Iacob eos qui
 se possederant
 310 1 18 et erit domus Iacob ignis et domus Ioseph flamma et domus Esau stipula et

succendentur in eis et devorabunt eos et non erunt reliquiae domus Esau quia Dominus locutus est
31O 1 19 et hereditabunt hii qui ad austrum montem Esau et qui in campestribus
Philisthim et possidebunt regionem Ephraim et regionem Samariae et Benjamin possidebit Galaad
31O 1 20 et transmigratio exercitus huius filiorum Israhel omnia Chananeorum usque
ad Saraphtham et transmigratio Hierusalem quae in Bosforo est possidebit civitates austri
32O 1 1 et factum est verbum Domini ad Ionam filium Amathi dicens
32O 1 2 surge vade in Nineven civitatem grandem et praedica in ea quia ascendit
malitia eius coram me
32O 1 3 et surrexit Iona ut fugeret in Tharsis a facie Domini et descendit Ioppen et
invenit navem euntem in Tharsis et dedit naulum eius et descendit in eam ut iret cum eis in Tharsis
a facie Domini
32O 1 4 Dominus autem misit ventum magnum in mari et facta est tempestas magna
in mari et navis periclitabatur conteri
32O 1 5 et timuerunt nautae et clamaverunt viri ad deum suum et miserunt vasa quae
erant in navi in mare ut adleviaretur ab eis et Iona descendit ad interiora navis et dormiebat sopore
gravi
32O 1 6 et accessit ad eum gubernator et dixit ei quid tu sopore deprimeris surge
invoca Deum tuum si forte recogitet Deus de nobis et non pereamus
32O 1 7 et dixit vir ad collegam suum venite et mittamus sortes et sciamus quare hoc
malum sit nobis et miserunt sortes et cecidit sors super Ionam
32O 1 8 et dixerunt ad eum indica nobis cuius causa malum istud sit nobis quod est
opus tuum quae terra tua et quo vel ex quo populo es tu
32O 1 9 et dixit ad eos Hebraeus ego sum et Dominum Deum caeli ego timeo qui fecit
mare et aridam
32O 1 10 et timuerunt viri timore magno et dixerunt ad eum quid hoc fecisti
cognoverunt enim viri quod a facie Domini fugeret quia indicaverat eis
32O 1 11 et dixerunt ad eum quid faciemus tibi et cessabit mare a nobis quia mare ibat
et intumescebat
32O 1 12 et dixit ad eos tollite me et mittite in mare et cessabit mare a vobis scio enim
ego quoniam propter me tempestas grandis haec super vos
32O 1 13 et remigabant viri ut reverterentur ad aridam et non valebant quia mare ibat et
intumescebat super eos
32O 1 14 et clamaverunt ad Dominum et dixerunt quaesumus Domine ne pereamus in
anima viri istius et ne des super nos sanguinem innocentem quia tu Domine sicut voluisti fecisti
32O 1 15 et tulerunt Ionam et miserunt in mare et stetit mare a fervore suo
32O 1 16 et timuerunt viri timore magno Dominum et immolaverunt hostias Domino et
voverunt vota
32O 2 1 et praeparavit Dominus piscem grandem ut degluttiret Ionam et erat Iona in
ventre piscis tribus diebus et tribus noctibus
32O 2 2 et oravit Iona ad Dominum Deum suum de utero piscis
32O 2 3 et dixit clamavi de tribulatione mea ad Dominum et exaudivit me de ventre
infernii clamavi et exaudisti vocem meam
32O 2 4 et proiecisti me in profundum in corde maris et flumen circumdedit me omnes
gurgites tui et fluctus tui super me transierunt
32O 2 5 et ego dixi abiectus sum a conspectu oculorum tuorum verumtamen rursus
videbo templum sanctum tuum
32O 2 6 circumdederunt me aquae usque ad animam abyssus vallavit me pelagus
operuit caput meum
32O 2 7 ad extrema montium descendi terrae vectes concluserunt me in aeternum et
sublevabis de corruptione vitam meam Domine Deus meus
32O 2 8 cum angustiaretur in me anima mea Domini recordatus sum ut veniat ad te
oratio mea ad templum sanctum tuum

32O 2 9 qui custodiunt vanitates frustra misericordiam suam derelinquunt
 32O 2 10 ego autem in voce laudis immolabo tibi quaecumque vovi reddam pro salute
 Domino
 32O 2 11 et dixit Dominus pisci et evomuit Ionam in aridam
 32O 3 1 et factum est verbum Domini ad Ionam secundo dicens
 32O 3 2 surge vade ad Nineven civitatem magnam et praedica in ea praedicationem
 quam ego loquor ad te
 32O 3 3 et surrexit Iona et abiit in Nineven iuxta verbum Domini et Nineve erat
 civitas magna Dei itinere dierum trium
 32O 3 4 et coepit Iona introire in civitatem itinere diei unius et clamavit et dixit adhuc
 quadraginta dies et Nineve subvertetur
 32O 3 5 et crediderunt viri ninevitae in Deo et praedicaverunt ieiunium et vestiti sunt
 saccis a maiore usque ad minorem
 32O 3 6 et pervenit verbum ad regem Nineve et surrexit de solio suo et abiecit
 vestimentum suum a se et indutus est sacco et sedit in cinere
 32O 3 7 et clamavit et dixit in Nineve ex ore regis et principum eius dicens homines et
 iumenta et boves et pecora non gustent quicquam nec pascantur et aquam non bibant
 32O 3 8 et operiantur saccis homines et iumenta et clament ad Dominum in fortitudine
 et convertatur vir a via sua mala et ab iniquitate quae est in manibus eorum
 32O 3 9 quis scit si convertatur et ignoscat Deus et revertatur a furore irae suae et non
 peribimus
 32O 3 10 et vidit Deus opera eorum quia conversi sunt a via sua mala et misertus est
 Deus super malitiam quam locutus fuerat ut faceret eis et non fecit
 32O 4 1 et adflictus est Iona adflictione magna et iratus est
 32O 4 2 et oravit ad Dominum et dixit obsecro Domine numquid non hoc est verbum
 meum cum adhuc essem in terra mea propter hoc praeoccupavi ut fugerem in Tharsis scio enim quia
 tu Deus clemens et misericors es patiens et multae miserationis et ignoscens super malitia
 32O 4 3 et nunc Domine tolle quaeso animam meam a me quia melior est mihi mors
 quam vita
 32O 4 4 et dixit Dominus putasne bene irasceris tu
 32O 4 5 et egressus est Iona de civitate et sedit contra orientem civitatis et fecit
 sibimet ibi umbraculum et sedebat subter eum in umbra donec videret quid accideret civitati
 32O 4 6 et praeparavit Dominus Deus hederam et ascendit super caput Ionae ut esset
 umbra super caput eius et protegeret eum laboraverat enim et laetatus est Iona super hedera laetitia
 magna
 32O 4 7 et paravit Deus vermem ascensu diluculo in crastinum et percussit hederam et
 exaruit
 32O 4 8 et cum ortus fuisset sol praecepit Dominus vento calido et urenti et percussit
 sol super caput Ionae et aestuabat et petivit animae suae ut moreretur et dixit melius est mihi mori
 quam vivere
 32O 4 9 et dixit Dominus ad Ionam putasne bene irasceris tu super hederam et dixit
 bene irascor ego usque ad mortem
 32O 4 10 et dixit Dominus tu doles super hederam in qua non laborasti neque fecisti ut
 cresceret quae sub una nocte nata est et una nocte periit
 33O 1 1 verbum Domini quod factum est ad Micham Morasthiten in diebus Ioatham
 Ahaz Ezechiae regum Iuda quod vidit super Samariam et Hierusalem
 33O 1 2 audite populi omnes et attendat terra et plenitudo eius et sit Dominus Deus
 vobis in testem Dominus de templo sancto suo
 33O 1 3 quia ecce Dominus egreditur de loco suo et descendet et calcabit super
 excelsa terrae
 33O 1 4 et consumentur montes subter eum et valles scindentur sicut cera a facie ignis
 sicut aquae quae decurrunt in praecipitium

330 1 5 in scelere Iacob omne istud et in peccatis domus Israhel quod scelus Iacob
nonne Samaria et quae excelsa Iudae nonne Hierusalem
330 1 6 et ponam Samariam quasi acervum lapidum in agro cum plantatur vinea et
detraham in vallem lapides eius et fundamenta eius revelabo
330 1 7 et omnia sculptilia eius concidentur et omnes mercedes eius conburentur igni
et omnia idola eius ponam in perditionem quia de mercedibus meretricis congregata sunt et usque
ad mercedem meretricis revertentur
330 1 8 super hoc plangam et ululabo vadam spoliatus et nudus faciam planctum
velut draconum et luctum quasi strutionum
330 1 9 quia desperata est plaga eius quia venit usque ad Iudam tetigit portam populi
mei usque ad Hierusalem
330 1 10 in Geth nolite adnuntiare lacrimis ne ploretis in domo Pulveris pulvere vos
conspergite
330 1 11 et transite vobis habitatio Pulchra confusa ignominia non est egressa quae
habitat in Exitu planctum domus Vicinae accipiet ex vobis quae stetit sibimet
330 1 12 quia infirmata est in bonum quae habitat in Amaritudinibus quia descendit
malum a Domino in portam Hierusalem
330 1 13 tumultus quadrigae stuporis habitanti Lachis principium peccati est filiae Sion
quia in te inventa sunt scelera Israhel
330 1 14 propterea dabit emissarios super hereditatem Geth domus Mendacii in
deceptionem regibus Israhel
330 1 15 adhuc heredem adducam tibi quae habitas in Maresa usque Adollam veniet
gloria Israhel
330 1 16 decalvare et tondere super filios deliciarum tuarum dilata calvitium tuum
sicut aquila quoniam captivi ducti sunt ex te
330 2 1 vae qui cogitatis inutile et operamini malum in cubilibus vestris in luce
matutina faciunt illud quoniam contra Deum est manus eorum
330 2 2 et concupierunt agros et violenter tulerunt et domos rapuerunt et
calumniabantur virum et domum eius virum et hereditatem eius
330 2 3 idcirco haec dicit Dominus ecce ego cogito super familiam istam malum unde
non auferetis colla vestra et non ambulabitis superbi quoniam tempus pessimum est
330 2 4 in die illa sumetur super vos parabola et cantabitur canticum cum suavitate
dicentium depopulatione vastati sumus pars populi mei commutata est quomodo recedet a me cum
revertatur qui regiones nostras dividat
330 2 5 propter hoc non erit tibi mittens funiculum sortis in coetu Domini
330 2 6 ne loquamini loquentes non stillabit super istos non conprehendet confusio
330 2 7 dicit domus Iacob numquid abbreviatus est spiritus Domini aut tales sunt
cogitationes eius nonne verba mea bona sunt cum eo qui recte graditur
330 2 8 et e contrario populus meus in adversarium consurrexit desuper tunica
pallium sustulistis eos qui transiebant simpliciter convertistis in bellum
330 2 9 mulieres populi mei eiecistis de domo deliciarum suarum a parvulis earum
tulistis laudem meam in perpetuum
330 2 10 surgite et ite quia non habetis hic requiem propter immunditiam eius
corrupetur putredine pessima
330 2 11 utinam non essem vir habens spiritum et mendacium potius loquerer stillabo
tibi in vinum et in ebrietatem et erit super quem stillatur populus iste
330 2 12 congregatione congregabo Iacob totum te in unum conducam reliquias Israhel
pariter ponam illum quasi gregem in ovili quasi pecus in medio caularum tumultuabuntur a
multitudine hominum
330 2 13 ascendet enim pandens iter ante eos dividet et transibunt portam et
egredientur per eam et transibit rex eorum coram eis et Dominus in capite eorum
330 3 1 et dixi audite principes Iacob et duces domus Israhel numquid non vestrum

est scire iudicium

33O 3 2 qui odio habetis bonum et diligitis malum qui violenter tollitis pelles eorum desuper eos et carnem eorum desuper ossibus eorum

33O 3 3 qui comederunt carnem populi mei et pellem eorum desuper excoriaverunt et ossa eorum confregerunt et conciderunt sicut in lebetes et quasi carnem in medio ollae

33O 3 4 tunc clamabunt ad Dominum et non exaudiet eos et abscondet faciem suam ab eis in tempore illo sicut nequiter egerunt in adinventionibus suis

33O 3 5 haec dicit Dominus super prophetas qui seducunt populum meum qui mordent dentibus suis et praedicant pacem et si quis non dederit in ore eorum quippiam sanctificant super eum proelium

33O 3 6 propterea nox vobis pro visione erit et tenebrae vobis pro divinatione et occumbet sol super prophetas et obtenebrabitur super eos dies

33O 3 7 et confundentur qui vident visiones et confundentur divini et operient vultus suos omnes quia non est responsum Dei

33O 3 8 verumtamen ego repletus sum fortitudine spiritus Domini iudicio et virtute ut adnuntiem Iacob scelus suum et Israhel peccatum suum

33O 3 9 audite haec principes domus Iacob et iudices domus Israhel qui abominamini iudicium et omnia recta pervertitis

33O 3 10 qui aedificatis Sion in sanguinibus et Hierusalem in iniquitate

33O 3 11 principes eius in muneribus iudicabant et sacerdotes eius in mercede docebant et prophetae eius in pecunia divinabant et super Dominum requiescebant dicentes numquid non Dominus in medio nostrum non veniet super nos mala

33O 3 12 propter hoc causa vestri Sion quasi ager arabitur et Hierusalem quasi acervus lapidum erit et mons templi in excelsa silvarum

33O 4 1 et in novissimo dierum erit mons domus Domini praeparatus in vertice montium et sublimis super colles et fluent ad eum populi

33O 4 2 et properabunt gentes multae et dicent venite ascendamus ad montem Domini et ad domum Dei Iacob et docebit nos de viis suis et ibimus in semitis eius quia de Sion egredietur lex et verbum Domini de Hierusalem

33O 4 3 et iudicabit inter populos multos et corripiet gentes fortes usque in longinquum et concident gladios suos in vomeres et hastas suas in ligones non sumet gens adversus gentem gladium et non discent ultra belligerare

33O 4 4 et sedebit vir subtus vineam suam et subtus ficum suam et non erit qui deterreat quia os Domini exercituum locutum est

33O 4 5 quia omnes populi ambulabunt unusquisque in nomine dei sui nos autem ambulabimus in nomine Domini Dei nostri in aeternum et ultra

33O 4 6 in die illa dicit Dominus congregabo claudicantem et eam quam eieceram colligam et quam adflixeram

33O 4 7 et ponam claudicantem in reliquias et eam quae laboraverat in gentem robustam et regnabit Dominus super eos in monte Sion ex hoc nunc et usque in aeternum

33O 4 8 et tu turris Gregis nebulosa filiae Sion usque ad te veniet et veniet potestas prima regnum filiae Hierusalem

33O 4 9 nunc quare maerore contraheris numquid rex non est tibi aut consiliarius tuus periit quia comprehendit te dolor sicut parturientem

33O 4 10 dole et satage filia Sion quasi parturiens quia nunc egredieris de civitate et habitabis in regione et venies usque ad Babylonem ibi liberaberis ibi redimet te Dominus de manu inimicorum tuorum

33O 4 11 et nunc congregatae sunt super te gentes multae quae dicunt lapidetur et aspiciat in Sion oculus noster

33O 4 12 ipsi autem non cognoverunt cogitationes Domini et non intellexerunt consilium eius quia congregavit eos quasi faenum areae

33O 4 13 surge et tritura filia Sion quia cornu tuum ponam ferreum et ungulas tuas

ponam aereas et comminues populos multos et interficiam Domino rapinas eorum et fortitudinem eorum Domino universae terrae

330 5 1 nunc vastaberis filia latronis obsidionem posuerunt super nos in virga percutient maxillam iudicis Israhel

330 5 2 et tu Bethleem Ephrata parvulus es in milibus Iuda ex te mihi egredietur qui sit dominator in Israhel et egressus eius ab initio a diebus aeternitatis

330 5 3 propter hoc dabit eos usque ad tempus in quo parturiens pariet reliquiae fratrum eius convertentur ad filios Israhel

330 5 4 et stabit et pascet in fortitudine Domini in sublimitate nominis Domini Dei sui et convertentur quia nunc magnificabitur usque ad terminos terrae

330 5 5 et erit iste pax Assyrius cum venerit in terram nostram et quando calcaverit in domibus nostris et suscitabimus super eum septem pastores et octo primates homines

330 5 6 et pascent terram Assur in gladio et terram Nemrod in lanceis eius et liberabit ab Assur cum venerit in terram nostram et cum calcaverit in finibus nostris

330 5 7 et erunt reliquiae Iacob in medio populorum multorum quasi ros a Domino et quasi stillae super herbam quae non expectat virum et non praestolatur filios hominum

330 5 8 et erunt reliquiae Iacob in gentibus in medio populorum multorum quasi leo in iumentis silvarum et quasi catulus leonis in gregibus pecorum qui cum transierit et conculcaverit et ceperit non est qui eruat

330 5 9 exaltabitur manus tua super hostes tuos et omnes inimici tui interibunt

330 5 10 et erit in die illa dicit Dominus auferam equos tuos de medio tui et disperdam quadrigas tuas

330 5 11 et perdam civitates terrae tuae et destruam omnes munitiones tuas et auferam maleficia de manu tua et divinationes non erunt in te

330 5 12 et perire faciam sculptilia tua et statuas tuas de medio tui et non adorabis ultra opera manuum tuarum

330 5 13 et evellam lucos tuos de medio tui et conteram civitates tuas

330 5 14 et faciam in furore et in indignatione ultionem in omnibus gentibus quae non audierunt

330 6 1 audite quae Dominus loquitur surge contende iudicio adversum montes et audiant colles vocem tuam

330 6 2 audiant montes iudicium Domini et fortia fundamenta terrae quia iudicium Domini cum populo suo et cum Israhel diiudicabitur

330 6 3 populus meus quid feci tibi et quid molestus fui tibi responde mihi

330 6 4 quia eduxi te de terra Aegypti et de domo servientium liberavi te et misi ante faciem tuam Moesen et Aaron et Mariam

330 6 5 populus meus memento quaeso quid cogitaverit Balac rex Moab et quid responderit ei Balaam filius Beor de Setthim usque ad Galgalam ut cognosceret iustitias Domini

330 6 6 quid dignum offeram Domino curvem genu Deo excelso numquid offeram ei holocaustomata et vitulos anniculos

330 6 7 numquid placari potest Dominus in milibus arietum aut in multis milibus hircorum pinguium numquid dabo primogenitum meum pro scelere meo fructum ventris mei pro peccato animae meae

330 6 8 indicabo tibi o homo quid sit bonum et quid Dominus quaerat a te utique facere iudicium et diligere misericordiam et sollicitum ambulare cum Deo tuo

330 6 9 vox Domini ad civitatem clamat et salus erit timentibus nomen tuum audite tribus et quis adprobabit illud

330 6 10 adhuc ignis in domo impii thesauri iniquitatis et mensura minor irae plena

330 6 11 numquid iustificabo stateram impiam et sacco pondera dolosa

330 6 12 in quibus divites eius repleti sunt iniquitate et habitantes in ea loquebantur mendacium et lingua eorum fraudulenta in ore eorum

330 6 13 et ego ergo coepi percutere te perditione super peccatis tuis

33O 6 14 tu comedes et non saturaberis et humiliatio tua in medio tui et adprehendes et non salvabis et quos salvaveris in gladium dabo
 33O 6 15 tu seminabis et non metes tu calcabis olivam et non ungueris oleo et mustum et non bibes vinum
 33O 6 16 et custodisti praecepta Omri et omne opus domus Achab et ambulasti in voluntatibus eorum ut darem te in perditionem et habitantes in ea in sibilum et obprobrium populi mei portabis
 33O 7 1 vae mihi quia factus sum sicut qui colligit in autumno racemos vindemiae non est botrus ad comedendum praecoquas ficus desideravit anima mea
 33O 7 2 periit sanctus de terra et rectus in hominibus non est omnes in sanguine insidiantur vir fratrem suum venatur ad mortem
 33O 7 3 malum manuum suarum dicunt bonum princeps postulat et iudex in reddendo est et magnus locutus est desiderium animae suae et conturbaverunt eam
 33O 7 4 qui optimus in eis est quasi paliurus et qui rectus quasi spina de sepe dies speculationis tuae visitatio tua venit nunc erit vastitas eorum
 33O 7 5 nolite credere amico et nolite confidere in duce ab ea quae dormit in sinu tuo custodi claustra oris tui
 33O 7 6 quia filius contumeliam facit patri filia consurgit adversus matrem suam nurus contra socrum suam inimici hominis domestici eius
 33O 7 7 ego autem ad Dominum aspiciam expectabo Deum salvatorem meum audiet me Deus meus
 33O 7 8 ne laeteris inimica mea super me quia cecidi consurgam cum sedero in tenebris Dominus lux mea est
 33O 7 9 iram Domini portabo quoniam peccavi ei donec iudicet causam meam et faciat iudicium meum educet me in lucem videbo in iustitiam eius
 33O 7 10 et aspiciet inimica mea et operietur confusione quae dicit ad me ubi est Dominus Deus tuus oculi mei videbunt in eam nunc erit in conculcationem ut lutum platearum
 33O 7 11 dies ut aedificentur maceriae tuae in die illa longe fiet lex
 33O 7 12 in die illa et usque ad te veniet Assur et usque ad civitates munitas et a civitatibus munitis usque ad flumen et ad mare de mari et ad montem de monte
 33O 7 13 et erit terra in desolationem propter habitatores suos et propter fructum cogitationum eorum
 33O 7 14 pasce populum tuum in virga tua gregem hereditatis tuae habitantes solos in saltu in medio Carmeli pascentur Basan et Galaad iuxta dies antiquos
 33O 7 15 secundum dies egressionis tuae de terra Aegypti ostendam ei mirabilia
 33O 7 16 videbunt gentes et confundentur super omni fortitudine sua ponent manus super os aures eorum surdae erunt
 33O 7 17 lingent pulverem sicut serpens velut reptilia terrae proturbabuntur de aedibus suis Dominum Deum nostrum desiderabunt et timebunt te
 33O 7 18 quis Deus similis tui qui aufers iniquitatem et transis peccatum reliquiarum hereditatis tuae non inmittet ultra furorem suum quoniam volens misericordiam est
 33O 7 19 revertetur et miserebitur nostri deponet iniquitates nostras et proiciet in profundum maris omnia peccata nostra
 34O 1 1 onus Nineve liber visionis Naum Helcesei
 34O 1 2 Deus aemulator et ulciscens Dominus ulciscens Dominus et habens furorem ulciscens Dominus in hostes suos et irascens ipse inimicis suis
 34O 1 3 Dominus patiens et magnus fortitudine et mundans non faciet innocentem Dominus in tempestate et turbine viae eius et nebulae pulvis pedum eius
 34O 1 4 increpans mare et exsiccans illud et omnia flumina ad desertum deducens infirmatus est Basan et Carmelus et flos Libani elanguit
 34O 1 5 montes commoti sunt ab eo et colles adsolati sunt et contremuit terra a facie eius et orbis et omnes habitantes in eo

34O 1 6 ante faciem indignationis eius quis stabit et quis resistet in ira furoris eius
 indignatio eius effusa est ut ignis et petrae dissolutae sunt ab eo
 34O 1 7 bonus Dominus et confortans in die tribulationis et sciens sperantes in se
 34O 1 8 et in diluvio praetereunte consummationem faciet loci eius et inimicos eius
 persequentur tenebrae
 34O 1 9 quid cogitatis contra Dominum consummationem ipse faciet non consurget
 duplex tribulatio
 34O 1 10 quia sicut spinae se invicem conplectuntur sic convivium eorum pariter
 potantium consumentur quasi stipula ariditate plena
 34O 1 11 ex te exivit cogitans contra Dominum malitiam mente pertractans
 praevaricationem
 34O 1 12 haec dicit Dominus si perfecti fuerint et ita plures sic quoque adtondentur et
 pertransibit adflixi te et non adfligam te ultra
 34O 1 13 et nunc conteram virgam eius de dorso tuo et vincula tua dirumpam
 34O 1 14 et praecipiet super te Dominus non seminabitur ex nomine tuo amplius de
 domo Dei tui interficiam sculptile et conflatile ponam sepulchrum tuum quia inhonoratus es
 34O 1 15 ecce super montes pedes evangelizantis et adnuntiantis pacem celebra Iuda
 festivitates tuas et redde vota tua quia non adiciet ultra ut pertranseat in te Belial universus interiit
 34O 2 1 ascendit qui dispergat coram te qui custodit obsidionem contemplare viam
 conforta lumbos roboram virtutem valde
 34O 2 2 quia reddidit Dominus superbiam Iacob sicut superbiam Israhel quia
 vastatores dissipaverunt eos et propagines eorum corruperunt
 34O 2 3 clypeus fortium eius ignitus viri exercitus in coccineis igneae habenae currus
 in die praeparationis eius et agitadores consopiti sunt
 34O 2 4 in itineribus conturbati sunt quadrigae conlissae sunt in plateis aspectus eorum
 quasi lampades quasi fulgura discurrentia
 34O 2 5 recordabitur fortium suorum ruent in itineribus suis velociter ascendent muros
 eius et praeparabitur umbraculum
 34O 2 6 portae fluviorum apertae sunt et templum ad solum dirutum
 34O 2 7 et miles captivus abductus est et ancillae eius minabantur gementes ut
 columbae murmurantes in cordibus suis
 34O 2 8 et Nineve quasi piscina aquarum aquae eius ipsi vero fugerunt state state et
 non est qui revertatur
 34O 2 9 diripite argentum diripite aurum et non est finis divitiarum ex omnibus vasis
 desiderabilibus
 34O 2 10 dissipata et scissa et dilacerata et cor tabescens et dissolutio geniculorum et
 defectio in cunctis renibus et facies omnium sicut nigredo ollae
 34O 2 11 ubi est habitaculum leonum et pascua catulorum leonum ad quam ivit leo ut
 ingrederetur illuc catulus leonis et non est qui exterreat
 34O 2 12 leo cepit sufficienter catulis suis et necavit leaenis suis et implevit praeda
 speluncas suas et cubile suum rapina
 34O 2 13 ecce ego ad te dicit Dominus exercituum et succendam usque ad fenum
 quadrigas eius et leunculos tuos comedet gladius et exterminabo de terra praedam tuam et non
 audietur ultra vox nuntiorum tuorum
 34O 3 1 vae civitas sanguinum universa mendacii dilaceratione plena non recedet a te
 rapina
 34O 3 2 vox flagelli et vox impetus rotae et equi frementis et quadrigae ferventis
 equitis ascendentis
 34O 3 3 et micantis gladii et fulgurantis hastae et multitudinis interfectae et gravis
 ruinae nec est finis cadaverum et corruent in corporibus suis
 34O 3 4 propter multitudinem fornicationum meretricis speciosae et gratae et habentis
 maleficia quae vendidit gentes in fornicationibus suis et familias in maleficiis suis

340 3 5 ecce ego ad te dicit Dominus exercituum et revelabo pudenda tua in facie tua
 et ostendam gentibus nuditatem tuam et regnis ignominiam tuam
 340 3 6 et proiciam super te abominationes et contumeliis te adficiam et ponam te in
 exemplum
 340 3 7 et erit omnis qui viderit te resiliet a te et dicet vastata est Nineve quis
 commovebit super te caput unde quaeram consolatorem tibi
 340 3 8 numquid melior es ab Alexandria populorum quae habitat in fluminibus aqua
 in circuitu eius cuius divitiae mare aquae muri eius
 340 3 9 Aethiopia fortitudo et Aegyptus et non est finis Africa et Lybies fuerunt in
 auxilio tuo
 340 3 10 sed et ipsa in transmigrationem ducta est in captivitatem parvuli eius elisi sunt
 in capite omnium viarum et super inclitos eius miserunt sortem et omnes optimates eius confixi sunt
 in conpedibus
 340 3 11 et tu ergo inebriaberis eris despecta et tu quaeres auxilium ab inimico
 340 3 12 omnes munitiones tuae sicuti ficus cum grossis suis si concussae fuerint
 cadent in os comedentis
 340 3 13 ecce populus tuus mulieres in medio tui inimicis tuis adapertione penduntur
 portae terrae tuae devorabit ignis vectes tuos
 340 3 14 aquam propter obsidionem hauri tibi extrue munitiones tuas intra in lutum et
 calca subigens tene laterem
 340 3 15 ibi comedet te ignis peribis gladio devorabit te ut bruchus congregare ut
 bruchus multiplicare ut lucusta
 340 3 16 plures fecisti negotiationes tuas quam stellae sunt caeli bruchus expansus est
 et avolavit
 340 3 17 custodes tui quasi lucustae et parvuli tui quasi lucustae lucustarum quae
 considunt in sepibus in die frigoris sol ortus est et avolaverunt et non est cognitus locus earum ubi
 fuerint
 340 3 18 dormitaverunt pastores tui rex Assur sepelientur principes tui latitavit populus
 tuus in montibus et non est qui congreget
 350 1 1 onus quod vidit Abacuc propheta
 350 1 2 usquequo Domine clamabo et non exaudies vociferabor ad te vim patiens et
 non salvabis
 350 1 3 quare ostendisti mihi iniquitatem et laborem videre praeda et iniustitia contra
 me et factum est iudicium et contradictio potentior
 350 1 4 propter hoc lacerata est lex et non pervenit usque ad finem iudicium quia
 impius praevallet adversus iustum propterea egreditur iudicium perversum
 350 1 5 aspiciate in gentibus et videte et admiramini et obstupescite quia opus factum
 est in diebus vestris quod nemo credet cum narrabitur
 350 1 6 quia ecce ego suscitabo Chaldaeos gentem amaram et velocem ambulantiem
 super latitudinem terrae ut possideat tabernacula non sua
 350 1 7 horribilis et terribilis est ex semet ipsa iudicium et onus eius egredietur
 350 1 8 leviores pardis equi eius et velociore lupis vespertinis et diffundentur equites
 eius equites namque eius de longe venient volabunt quasi aquila festinans ad comedendum
 350 1 9 omnes ad praedam venient facies eorum ventus urens et congregabit quasi
 harenam captivitatem
 350 1 10 et ipse de regibus triumphabit et tyranni ridiculi eius erunt ipse super omnem
 munitionem ridebit et conportabit aggerem et capiet eam
 350 1 11 tunc mutabitur spiritus et pertransibit et corruet haec est fortitudo eius dei sui
 350 1 12 numquid non tu a principio Domine Deus meus Sancte meus et non moriemur
 Domine in iudicium posuisti eum et fortem ut corripere fundasti eum
 350 1 13 mundi sunt oculi tui ne videas malum et respicere ad iniquitatem non poteris
 quare non respicis super inique agentes et taces devorante impio iustiozem se

350 1 14 et facies homines quasi pisces maris et quasi reptile non habens principem
 350 1 15 totum in hamo sublevavit traxit illud in sagena sua et congregavit in rete suo
 super hoc laetabitur et exultabit
 350 1 16 propterea immolabit sagenae suae et sacrificabit reti suo quia in ipsis
 incrassata est pars eius et cibus eius electus
 350 1 17 propter hoc ergo expandit sagenam suam et semper interficere gentes non
 parcat
 350 2 1 super custodiam meam stabo et figam gradum super munitionem et
 contemplabor ut videam quid dicatur mihi et quid respondeam ad arguentem me
 350 2 2 et respondit mihi Dominus et dixit scribe visum et explana eum super tabulas
 ut percurrat qui legerit eum
 350 2 3 quia adhuc visus procul et apparebit in finem et non mentietur si moram
 fecerit expecta illum quia veniens veniet et non tardabit
 350 2 4 ecce qui incredulus est non erit recta anima eius in semet ipso iustus autem in
 fide sua vivet
 350 2 5 et quomodo vinum potantem decipit sic erit vir superbus et non decorabitur
 qui dilatavit quasi infernus animam suam et ipse quasi mors et non adimpletur et congregabit ad se
 omnes gentes et coacervabit ad se omnes populos
 350 2 6 numquid non omnes isti super eum parabolam sument et loquellam
 enigmatum eius et dicetur vae ei qui multiplicat non sua usquequo et adgravat contra se densum
 lutum
 350 2 7 numquid non repente consurgent qui mordeant te et suscitabuntur lacerantes
 te et eris in rapinam eis
 350 2 8 quia tu spoliasti gentes multas spoliabunt te omnes qui reliqui fuerint de
 populis propter sanguinem hominis et iniquitatem terrae civitatis et omnium habitantium in ea
 350 2 9 vae qui congregat avaritiam malam domui suae ut sit in excelso nidus eius et
 liberari se putat de manu mali
 350 2 10 cogitasti confusionem domui tuae concidisti populos multos et peccavit
 anima tua
 350 2 11 quia lapis de pariete clamabit et lignum quod inter iuncturas aedificiorum est
 respondebit
 350 2 12 vae qui aedificat civitatem in sanguinibus et praeparat urbem in iniquitate
 350 2 13 numquid non haec a Domino sunt exercituum laborabunt enim populi in
 multo igni et gentes in vacuum et deficient
 350 2 14 quia replebitur terra ut cognoscat gloriam Domini quasi aquae operientes
 mare
 350 2 15 vae qui potum dat amico suo mittens fel suum et inebrians ut aspiciat
 nuditatem eius
 350 2 16 repletus est ignominia pro gloria bibe tu quoque et consopire circumdabit te
 calix dexteræ Domini et vomitus ignominiae super gloriam tuam
 350 2 17 quia iniquitas Libani operiet te et vastitas animalium deterrebit eos de
 sanguinibus hominis et iniquitate terrae et civitatis et omnium habitantium in ea
 350 2 18 quid prodest sculptile quia sculpsit illud fictor suus conflatile et imaginem
 falsam quia speravit in figmento fictor eius ut faceret simulacra muta
 350 2 19 vae qui dicit ligno expergiscere surge lapidi tacenti numquid ipse docere
 poterit ecce iste coopertus est auro et argento et omnis spiritus non est in visceribus eius
 350 2 20 Dominus autem in templo sancto suo sileat a facie eius omnis terra
 350 3 1 oratio Abacuc prophetae pro ignorationibus
 350 3 2 Domine audivi auditionem tuam et timui Domine opus tuum in medio
 annorum vivifica illud in medio annorum notum facies cum iratus fueris misericordiae recordaberis
 350 3 3 Deus ab austro veniet et Sanctus de monte Pharan semper operuit caelos
 gloria eius et laudis eius plena est terra

350 3 4 splendor eius ut lux erit cornua in manibus eius ibi abscondita est fortitudo eius
 350 3 5 ante faciem eius ibit mors et egredietur diabolus ante pedes eius
 350 3 6 stetit et mensus est terram aspexit et dissolvit gentes et contriti sunt montes saeculi incurvati sunt colles mundi ab itineribus aeternitatis eius
 350 3 7 pro iniquitate vidi tentoria Aethiopiae turbabuntur pelles terrae Madian
 350 3 8 numquid in fluminibus iratus es Domine aut in fluminibus furor tuus vel in mari indignatio tua quia ascendes super equos tuos et quadrigae tuae salvatio
 350 3 9 suscitans suscitabis arcum tuum iuramenta tribubus quae locutus es semper fluvios scindes terrae
 350 3 10 viderunt te et doluerunt montes gurges aquarum transiit dedit abyssus vocem suam altitudo manus suas levavit
 350 3 11 sol et luna steterunt in habitaculo suo in luce sagittarum tuarum ibunt in splendore fulgurantis hastae tuae
 350 3 12 in fremitu conculcabis terram in furore obstupefacies gentes
 350 3 13 egressus es in salutem populi tui in salutem cum christo tuo percussisti caput de domo impii denudasti fundamentum usque ad collum semper
 350 3 14 maledixisti sceptris eius capiti bellatorum eius venientibus ut turbo ad dispergendum me exultatio eorum sicut eius qui devorat pauperem in abscondito
 350 3 15 viam fecisti in mari equis tuis in luto aquarum multarum
 350 3 16 audivi et conturbatus est venter meus ad vocem contremuerunt labia mea ingrediatur putredo in ossibus meis et subter me scateat ut requiescam in die tribulationis ut ascendam ad populum accinctum nostrum
 350 3 17 ficus enim non florebit et non erit germen in vineis mentietur opus olivae et arva non adferent cibum abscidetur de ovili pecus et non erit armentum in praeseptibus
 350 3 18 ego autem in Domino gaudebo exultabo in Deo Iesu meo
 360 1 1 verbum Domini quod factum est ad Sofoniam filium Chusi filium Godoliae filii Amariae filii Ezechiae in diebus Iosiae filii Amon regis Iuda
 360 1 2 congregans congregabo omnia a facie terrae dicit Dominus
 360 1 3 congregans hominem et pecus congregans volatile caeli et pisces maris et ruinae impiorum erunt et disperdam homines a facie terrae dicit Dominus
 360 1 4 et extendam manum meam super Iudam et super omnes habitantes Hierusalem et disperdam de loco hoc reliquias Baal et nomina aediuorum cum sacerdotibus
 360 1 5 et eos qui adorant super tecta militiam caeli et adorant et iurant in Domino et iurant in Melchom
 360 1 6 et qui avertuntur de post tergum Domini et qui non quaesierunt Dominum nec investigaverunt eum
 360 1 7 silete a facie Domini Dei quia iuxta est dies Domini quia praeparavit Dominus hostiam sanctificavit vocatos suos
 360 1 8 et erit in die hostiae Domini visitabo super principes et super filios regis et super omnes qui induti sunt veste peregrina
 360 1 9 et visitabo omnem qui arroganter ingreditur super limen in die illa qui complent domum Domini Dei sui iniquitate et dolo
 360 1 10 et erit in die illa dicit Dominus vox clamoris a porta Piscium et ululatus a secunda et contritio magna a collibus
 360 1 11 ululate habitatores pilae conticuit omnis populus Chanaan disperierunt omnes involuti argento
 360 1 12 et erit in tempore illo scrutabor Hierusalem in lucernis et visitabo super viros defixos in fecibus suis qui dicunt in cordibus suis non faciet bene Dominus et non faciet male
 360 1 13 et erit fortitudo eorum in direptionem et domus eorum in desertum et aedificabunt domos et non habitabunt et plantabunt vineas et non bibent vinum earum
 360 1 14 iuxta est dies Domini magnus iuxta et velox nimis vox diei Domini amara

tribulabitur ibi fortis

36O 1 15 dies irae dies illa dies tribulationis et angustiae dies calamitatis et miseriae
dies tenebrarum et caliginis dies nebulae et turbinis

36O 1 16 dies tubae et clangoris super civitates munitas et super angulos excelsos

36O 1 17 et tribulabo homines et ambulabunt ut caeci quia Domino peccaverunt et
effundetur sanguis eorum sicut humus et corpus eorum sicut stercora

36O 1 18 sed et argentum eorum et aurum eorum non poterit liberare eos in die irae
Domini in igne zeli eius devorabitur omnis terra quia consummationem cum festinatione faciet
cunctis habitantibus terram

36O 2 1 convenite congregamini gens non amabilis

36O 2 2 priusquam pariat iussio quasi pulverem transeuntem diem antequam veniat
super vos ira furoris Domini antequam veniat super vos dies furoris Domini

36O 2 3 quaerite Dominum omnes mansueti terrae qui iudicium eius estis operati
quaerite iustum quaerite mansuetum si quo modo abscondamini in die furoris Domini

36O 2 4 quia Gaza destructa erit et Ascalon in desertum Azotum in meridie eicient et
Accaron eradicabitur

36O 2 5 vae qui habitatis funiculum maris gens perditorum verbum Domini super vos
Chanaan terra Philisthinorum et disperdam te ita ut non sit inhabitator

36O 2 6 et erit funiculus maris requies pastorum et caulae pecorum

36O 2 7 et erit funiculus eius qui remanserit de domo Iuda ibi pascentur in domibus
Ascalonis ad vesperam requiescent quia visitabit eos Dominus Deus eorum et avertet captivitatem
eorum

36O 2 8 audivi obprobrium Moab et blasphemias filiorum Ammon quae
exprobraverunt populo meo et magnificati sunt super terminos eorum

36O 2 9 propterea vivo ego dicit Dominus exercituum Deus Israhel quia Moab ut
Sodoma erit et filii Ammon quasi Gomorra siccitas spinarum et acervi salis et desertum usque in
aeternum reliquiae populi mei diripient illos residui gentis meae possidebunt eos

36O 2 10 hoc eis eveniet pro superbia sua quia blasphemaverunt et magnificati sunt
super populum Domini exercituum

36O 2 11 horribilis Dominus super eos et adtenuabit omnes deos terrae et adorabunt
eum vir de loco suo omnes insulae gentium

36O 2 12 sed et vos Aethiopes interfecti gladio meo eritis

36O 2 13 et extendet manum suam super aquilonem et perdet Assur et ponet speciosam
in solitudinem et in invium et quasi desertum

36O 2 14 et accubabunt in medio eius greges omnes bestiae gentium et onocrotalus et
ericius in liminibus eius morabuntur vox cantantis in fenestra corvus in superliminari quoniam
adtenuabo robur eius

36O 2 15 haec est civitas gloriosa habitans in confidentia quae dicebat in corde suo ego
sum et extra me non est alia amplius quomodo facta est in desertum cubile bestiae omnis qui transit
per eam sibilabit et movebit manum suam

36O 3 1 vae provocatrix et redempta civitas columba

36O 3 2 non audivit vocem et non suscepit disciplinam in Domino non est confisa ad
Deum suum non adpropiauit

36O 3 3 principes eius in medio eius quasi leones rugientes iudices eius lupi vespere
non relinquebant in mane

36O 3 4 prophetae eius vesani viri infideles sacerdotes eius polluerunt sanctum iniuste
egerunt contra legem

36O 3 5 Dominus iustus in medio eius non faciet iniquitatem mane mane iudicium
suum dabit in luce et non abscondetur nescivit autem iniquus confusionem

36O 3 6 disperdi gentes et dissipati sunt anguli earum desertas feci vias eorum dum
non est qui transeat desolatae sunt civitates eorum non remanente viro nec ullo habitatore

36O 3 7 dixi attamen timebis me suscipies disciplinam et non peribit habitaculum eius

propter omnia in quibus visitavi eam verumtamen diluculo surgentes corruerunt omnes
 cogitationes suas
 36O 3 8 quapropter expecta me dicit Dominus in die resurrectionis meae in futurum
 quia iudicium meum ut congregem gentes et colligam regna ut effundam super eas indignationem
 meam omnem iram furoris mei in igne enim zeli mei devorabitur omnis terra
 36O 3 9 quia tunc reddam populis labium electum ut vocent omnes in nomine Domini
 et serviant ei umero uno
 36O 3 10 ultra flumina Aethiopiae inde supplices mei filii dispersorum meorum
 deferent munus mihi
 36O 3 11 in die illa non confunderis super cunctis adinventionibus tuis quibus
 praevaricata es in me quia tunc auferam de medio tui magniloquos superbiae tuae et non adicies
 exaltari amplius in monte sancto meo
 36O 3 12 et derelinquam in medio tui populum pauperem et egenum et sperabunt in
 nomine Domini
 36O 3 13 reliquiae Israhel non facient iniquitatem nec loquentur mendacium et non
 inveniatur in ore eorum lingua dolosa quoniam ipsi pascentur et accubabunt et non erit qui exterreat
 36O 3 14 lauda filia Sion iubilare Israhel laetare et exulta in omni corde filia
 Hierusalem
 36O 3 15 abstulit Dominus iudicium tuum avertit inimicos tuos rex Israhel Dominus in
 medio tui non timebis malum ultra
 36O 3 16 in die illa dicetur Hierusalem noli timere Sion non dissolvantur manus tuae
 36O 3 17 Dominus Deus tuus in medio tui Fortis ipse salvabit gaudebit super te in
 laetitia silebit in dilectione tua exultabit super te in laude
 36O 3 18 nugas qui a lege recesserant congregabo quia ex te erant ut non ultra habeas
 super eis obprobrium
 36O 3 19 ecce ego interficiam omnes qui adflixerunt te in tempore illo et salvabo
 claudicantem et eam quae eiecta fuerat congregabo et ponam eos in laudem et in nomen in omni
 terra confusionis eorum
 37O 1 1 in anno secundo Darii regis in mense sexto in die una mensis factum est
 verbum Domini in manu Aggei prophetae ad Zorobabel filium Salathihel ducem Iuda et ad Iesum
 filium Iosedech sacerdotem magnum dicens
 37O 1 2 haec ait Dominus exercituum dicens populus iste dicit nondum venit tempus
 domus Domini aedificandae
 37O 1 3 et factum est verbum Domini in manu Aggei prophetae dicens
 37O 1 4 numquid tempus vobis est ut habitetis in domibus laqueatis et domus ista
 deserta
 37O 1 5 et nunc haec dicit Dominus exercituum ponite corda vestra super vias vestras
 37O 1 6 seminastis multum et intulistis parum comedistis et non estis satiati bibistis et
 non estis inebriati operuistis vos et non estis calefacti et qui mercedes congregavit misit eas in
 sacculum pertusum
 37O 1 7 haec dicit Dominus exercituum ponite corda vestra super vias vestras
 37O 1 8 ascendite in montem portate lignum et aedificate domum et acceptabilis mihi
 erit et glorificabor dicit Dominus
 37O 1 9 respexistis ad amplius et ecce factum est minus et intulistis in domum et
 exsuflavi illud quam ob causam dicit Dominus exercituum quia domus mea deserta est et vos
 festinatis unusquisque in domum suam
 37O 1 10 propter hoc super vos prohibiti sunt caeli ne darent rorem et terra prohibita est
 ne daret germen suum
 37O 1 11 et vocavi siccitatem super terram et super montes et super triticum et super
 vinum et super oleum et quaecumque profert humus et super homines et super iumenta et super
 omnem laborem manuum
 37O 1 12 et audivit Zorobabel filius Salathihel et Iesus filius Iosedech sacerdos magnus

et omnes reliquiae populi vocem Dei sui et verba Aggei prophetae sicut misit eum Dominus Deus eorum ad ipsos et timuit populus a facie Domini

37O 1 13 et dixit Aggeus nuntius Domini de nuntiis Domini populo dicens ego vobiscum dicit Dominus

37O 1 14 et suscitavit Dominus spiritum Zorobabel filii Salathiel ducis Iuda et spiritum Iesu filii Iosedech sacerdotis magni et spiritum reliquorum de omni populo et ingressi sunt et faciebant opus in domo Domini exercituum Dei sui

37O 2 1 in die vicesima et quarta mensis in sexto mense in anno secundo Darii regis

37O 2 2 in septimo mense vicesima et prima mensis factum est verbum Domini in manu Aggei prophetae dicens

37O 2 3 loquere ad Zorobabel filium Salathiel ducem Iuda et ad Iesum filium Iosedech sacerdotem magnum et ad reliquos populi dicens

37O 2 4 quis in vobis est derelictus qui vidit domum istam in gloria sua prima et quid vos videtis hanc nunc numquid non ita est quasi non sit in oculis vestris

37O 2 5 et nunc confortare Zorobabel dicit Dominus et confortare Iesu fili Iosedech sacerdos magne et confortare omnis popule terrae dicit Dominus exercituum et facite quoniam ego vobiscum sum dicit Dominus exercituum

37O 2 6 verbum quod placui vobiscum cum egrederemini de terra Aegypti et spiritus meus erit in medio vestrum nolite timere

37O 2 7 quia haec dicit Dominus exercituum adhuc unum modicum est et ego commovebo caelum et terram et mare et aridam

37O 2 8 et movebo omnes gentes et veniet desideratus cunctis gentibus et implebo domum istam gloria dicit Dominus exercituum

37O 2 9 meum est argentum et meum est aurum dicit Dominus exercituum

37O 2 10 magna erit gloria domus istius novissimae plus quam primae dicit Dominus exercituum et in loco isto dabo pacem dicit Dominus exercituum

37O 2 11 in vicesima et quarta noni mensis in anno secundo Darii factum est verbum Domini ad Aggeum prophetam dicens

37O 2 12 haec dicit Dominus exercituum interroga sacerdotes legem dicens

37O 2 13 si tulerit homo carnem sanctificatam in ora vestimenti sui et tetigerit de summitate eius panem aut pulmentum aut vinum aut oleum aut omnem cibum numquid sanctificabitur respondentes autem sacerdotes dixerunt non

37O 2 14 et dixit Aggeus si tetigerit pollutus in anima ex omnibus his numquid contaminabitur et responderunt sacerdotes et dixerunt contaminabitur

37O 2 15 et respondit Aggeus et dixit sic populus iste et sic gens ista ante faciem meam dicit Dominus et sic omne opus manuum eorum et omnia quae obtulerint ibi contaminata erunt

37O 2 16 et nunc ponite corda vestra a die hac et supra antequam poneretur lapis super lapidem in templo Domini

37O 2 17 cum accederetis ad acervum viginti modiorum et fierent decem intraretis ad torcular ut exprimeretis quinquaginta lagoenas et fiebant viginti

37O 2 18 percussi vos vento urente et aurugine et grandine omnia opera manuumstrarum et non fuit in vobis qui reverteretur ad me dicit Dominus

37O 2 19 ponite corda vestra ex die ista et in futurum a die vicesima et quarta noni mensis a die qua fundamenta iacta sunt templi Domini ponite super cor vestrum

37O 2 20 numquid iam semen in germine est et adhuc vinea et ficus et malogranatum et lignum olivae non floruit ex die ista benedicam

37O 2 21 et factum est verbum Domini secundo ad Aggeum in vicesima et quarta mensis dicens

37O 2 22 loquere ad Zorobabel ducem Iuda dicens ego movebo caelum pariter et terram

37O 2 23 et subvertam solium regnorum et conteram fortitudinem regni gentium et subvertam quadrigam et ascensorem eius et descendent equi et ascensores eorum vir in gladio fratris sui

380 1 1 in mense octavo in anno secundo Darii factum est verbum Domini ad
Zacchariam filium Barachiae filium Addo prophetam dicens
380 1 2 iratus est Dominus super patres vestros iracundia
380 1 3 et dices ad eos haec dicit Dominus exercituum convertimini ad me ait
Dominus exercituum et convertar ad vos dicit Dominus exercituum
380 1 4 ne sitis sicut patres vestri ad quos clamabant prophetae priores dicentes haec
dicit Dominus exercituum convertimini de viis vestris malis et cogitationibus vestris pessimis et non
audierunt neque adtenderunt ad me dicit Dominus
380 1 5 patres vestri ubi sunt et prophetae numquid in sempiternum vivent
380 1 6 verumtamen verba mea et legitima mea quae mandavi servis meis prophetis
numquid non comprehenderunt patres vestros et conversi sunt et dixerunt sicut cogitavit Dominus
exercituum facere nobis secundum vias nostras et secundum adinventiones nostras fecit nobis
380 1 7 in die vicesima et quarta undecimo mense sabath in anno secundo Darii
factum est verbum Domini ad Zacchariam filium Barachiae filium Addo prophetam dicens
380 1 8 vidi per noctem et ecce vir ascendens super equum rufum et ipse stabat inter
myrteta quae erant in profundo et post eum equi rufi varii et albi
380 1 9 et dixi quid sunt isti domine mi et dixit ad me angelus qui loquebatur in me
ego ostendam tibi quid sint haec
380 1 10 et respondit vir qui stabat inter myrteta et dixit isti sunt quos misit Dominus
ut perambularent terram
380 1 11 et responderunt angelo Domini qui stabat inter myrteta et dixerunt
perambulavimus terram et ecce omnis terra habitatur et quiescit
380 1 12 et respondit angelus Domini et dixit Domine exercituum usquequo tu non
misereberis Hierusalem et urbium Iuda quibus iratus es iste septuagesimus annus est
380 1 13 et respondit Dominus angelo qui loquebatur in me verba bona verba
consolatoria
380 1 14 et dixit ad me angelus qui loquebatur in me clama dicens haec dicit Dominus
exercituum zelatus sum Hierusalem et Sion zelo magno
380 1 15 et ira magna ego irascor super gentes opulentas quia ego iratus sum parum
ipsi vero adiuverunt in malum
380 1 16 propterea haec dicit Dominus revertar ad Hierusalem in misericordiis domus
mea aedificabitur in ea ait Dominus exercituum et perpendicularum extendetur super Hierusalem
380 1 17 adhuc clama dicens haec dicit Dominus exercituum adhuc affluent civitates
meae bonis et consolabitur Dominus adhuc Sion et eliget adhuc Hierusalem
380 1 18 et levavi oculos meos et vidi et ecce quattuor cornua
380 1 19 et dixi ad angelum qui loquebatur in me quid sunt haec et dixit ad me haec
sunt cornua quae ventilaverunt Iudam et Israhel et Hierusalem
380 1 20 et ostendit mihi Dominus quattuor fabros
380 1 21 et dixi quid isti veniunt facere qui ait dicens haec sunt cornua quae
ventilaverunt Iudam per singulos viros et nemo eorum levavit caput suum et venerunt isti deterrere
ea ut deiciant cornua gentium quae levaverunt cornu super terram Iuda ut dispergerent eam
380 2 1 et levavi oculos meos et vidi et ecce vir et in manu eius funiculus mensorum
380 2 2 et dixi quo tu vadis et dixit ad me ut metiar Hierusalem et videam quanta sit
latitudo eius et quanta longitudo eius
380 2 3 et ecce angelus qui loquebatur in me egrediebatur et angelus alius
egrediebatur in occursum eius
380 2 4 et dixit ad eum curre loquere ad puerum istum dicens absque muro habitabitur
Hierusalem prae multitudine hominum et iumentorum in medio eius
380 2 5 et ego ero ei ait Dominus murus ignis in circuitu et in gloria ero in medio eius
380 2 6 o o fugite de terra aquilonis dicit Dominus quoniam in quattuor ventos caeli
dispersi vos dicit Dominus
380 2 7 o Sion fuge quae habitas apud filiam Babylonis

380 2 8 quia haec dicit Dominus exercituum post gloriam misit me ad gentes quae spoliaverunt vos qui enim tetigerit vos tangit pupillam oculi eius

380 2 9 quia ecce ego levo manum meam super eos et erunt praedae his qui serviebant sibi et cognoscetis quia Dominus exercituum misit me

380 2 10 lauda et laetare filia Sion quia ecce ego venio et habitabo in medio tui ait Dominus

380 2 11 et adplicabuntur gentes multae ad Dominum in die illa et erunt mihi in populum et habitabo in medio tui et scies quia Dominus exercituum misit me ad te

380 2 12 et possidebit Dominus Iudam partem suam in terra sanctificata et eliget adhuc Hierusalem

380 2 13 sileat omnis caro a facie Domini quia consurrexit de habitaculo sancto suo

380 3 1 et ostendit mihi Iesum sacerdotem magnum stantem coram angelo Domini et Satan stabat a dextris eius ut adversaretur ei

380 3 2 et dixit Dominus ad Satan increpet Dominus in te Satan et increpet Dominus in te qui elegit Hierusalem numquid non iste torris est erutus de igne

380 3 3 et Iesus erat indutus vestibus sordidis et stabat ante faciem angeli

380 3 4 qui respondit et ait ad eos qui stabant coram se dicens auferte vestimenta sordida ab eo et dixit ad eum ecce abstuli a te iniquitatem tuam et indui te mutatoriis

380 3 5 et dixit ponite cidarim mundam super caput eius et posuerunt cidarim mundam super caput eius et induerunt eum vestibus et angelus Domini stabat

380 3 6 et contestabatur angelus Domini Iesum dicens

380 3 7 haec dicit Dominus exercituum si in viis meis ambulaveris et custodiam meam custodieris tu quoque iudicabis domum meam et custodies atria mea et dabo tibi ambulantes de his qui nunc hic adsistunt

380 3 8 audi Iesu sacerdos magne tu et amici tui qui habitant coram te quia viri portendentes sunt ecce enim ego adducam servum meum orientem

380 3 9 quia ecce lapis quem dedi coram Iesu super lapidem unum septem oculi sunt ecce ego celabo sculpturam eius ait Dominus exercituum et auferam iniquitatem terrae illius in die una

380 3 10 in die illa dicit Dominus exercituum vocabit vir amicum suum subter vineam et subter ficum

380 4 1 et reversus est angelus qui loquebatur in me et suscitavit me quasi virum qui suscitatur de somno suo

380 4 2 et dixit ad me quid tu vides et dixi vidi et ecce candelabrum aureum totum et lampas eius super caput ipsius et septem lucernae eius super illud septem et septem infusoria lucernis quae erant super caput illius

380 4 3 et duae olivae super illud una a dextris lampadis et una a sinistris eius

380 4 4 et respondi et aio ad angelum qui loquebatur in me dicens quid sunt haec domine mi

380 4 5 et respondit angelus qui loquebatur in me et dixit ad me numquid nescis quid sunt haec et dixi non domine mi

380 4 6 et respondit et ait ad me dicens hoc est verbum Domini ad Zorobabel dicens non in exercitu nec in robore sed in spiritu meo dicit Dominus exercituum

380 4 7 quis tu mons magne coram Zorobabel in planum et educet lapidem primum et exaequabit gratiam gratiae eius

380 4 8 et factum est verbum Domini ad me dicens

380 4 9 manus Zorobabel fundaverunt domum istam et manus eius perficient eam et scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos

380 4 10 quis enim despexit dies parvos et laetabuntur et videbunt lapidem stagneum in manu Zorobabel septem isti oculi Domini qui discurrunt in universa terra

380 4 11 et respondi et dixi ad eum quid sunt duae olivae istae ad dextram candelabri et ad sinistram eius

380 4 12 et respondi secundo et dixi ad eum quid sunt duae spicae olivarum quae sunt
iuxta duo rostra aurea in quibus sunt suffusoria ex auro
380 4 13 et ait ad me dicens numquid nescis quid sunt haec et dixi non domine
380 4 14 et dixit isti duo filii olei qui adsistunt Dominatori universae terrae
380 5 1 et conversus sum et levavi oculos meos et vidi et ecce volumen volans
380 5 2 et dixit ad me quid tu vides et dixi ego video volumen volans longitudo eius
viginti cubitorum et latitudo eius decem cubitorum
380 5 3 et dixit ad me haec est maledictio quae egreditur super faciem omnis terrae
quia omnis fur sicut ibi scriptum est iudicabitur et omnis iurans ex hoc similiter iudicabitur
380 5 4 educam illud dicit Dominus exercituum et veniet ad domum furis et ad
domum iurantis in nomine meo mendaciter et commorabitur in medio domus eius et consumet eam
et ligna eius et lapides eius
380 5 5 et egressus est angelus qui loquebatur in me et dixit ad me leva oculos tuos et
vide quid est hoc quod egreditur
380 5 6 et dixi quidnam est et ait haec est amphora egrediens et dixit haec est oculus
eorum in universa terra
380 5 7 et ecce talentum plumbi portabatur et ecce mulier una sedens in medio
amphorae
380 5 8 et dixit haec est impietas et proiecit eam in medio amphorae et misit massam
plumbeam in os eius
380 5 9 et levavi oculos meos et vidi et ecce duae mulieres egredientes et spiritus in
alis earum et habebant alas quasi alas milvi et levaverunt amphoram inter terram et caelum
380 5 10 et dixi ad angelum qui loquebatur in me quo istae deferunt amphoram
380 5 11 et dixit ad me ut aedificetur ei domus in terra Sennaar et stabiliatur et ponatur
ibi super basem suam
380 6 1 et conversus sum et levavi oculos meos et vidi et ecce quattuor quadrigae
egredientes de medio duorum montium et montes montes aerei
380 6 2 in quadriga prima equi rufi et in quadriga secunda equi nigri
380 6 3 et in quadriga tertia equi albi et in quadriga quarta equi varii fortes
380 6 4 et respondi et dixi ad angelum qui loquebatur in me quid sunt haec domine mi
380 6 5 et respondit angelus et ait ad me isti sunt quattuor venti caeli qui egrediuntur
ut stent coram Dominatore omnis terrae
380 6 6 in quo erant equi nigri egrediebantur in terra aquilonis et albi egressi sunt post
eos et varii egressi sunt ad terram austri
380 6 7 qui autem erant robustissimi exierunt et quaerebant ire et discurrere per
omnem terram et dixit ite perambulate terram et perambulaverunt terram
380 6 8 et vocavit me et locutus est ad me dicens ecce qui egrediuntur in terram
aquilonis requiescere fecerunt spiritum meum in terra aquilonis
380 6 9 et factum est verbum Domini ad me dicens
380 6 10 sume a transmigracione ab Oldai et a Tobia et ab Idaia et venies tu in die illa
et intrabis domum Iosiae filii Sofoniae qui venerunt de Babylone
380 6 11 et sumes argentum et aurum et facies coronas et pones in capite Iesu filii
Iosedech sacerdotis magni
380 6 12 et loqueris ad eum dicens haec ait Dominus exercituum dicens ecce vir Oriens
nomen eius et subter eum orietur et aedificabit templum Domino
380 6 13 et ipse extruet templum Domino et ipse portabit gloriam et sedebit et
dominabitur super solio suo et erit sacerdos super solio suo et consilium pacis erit inter duos illos
380 6 14 et coronae erunt Helem et Tobiae et Idaiae et Hen filio Sofoniae memoriale in
templo Domini
380 6 15 et qui procul sunt venient et aedificabunt in templo Domini et scietis quia
Dominus exercituum misit me ad vos erit autem hoc si auditu audieritis vocem Domini Dei vestri
380 7 1 et factum est in anno quarto Darii regis factum est verbum Domini ad

Zacchariam in quarta mensis noni qui est casleu

380 7 2 et miserunt ad domum Dei Sarasar et Rogomelech et viri qui erant cum eo ad deprecandam faciem Domini

380 7 3 ut dicerent sacerdotibus domus Domini exercituum et prophetis loquentes numquid flendum mihi est in mense quinto vel sanctificare me debeo sicuti feci iam multis annis

380 7 4 et factum est verbum Domini exercituum ad me dicens

380 7 5 loquere ad omnem populum terrae et ad sacerdotes dicens cum ieiunaretis et plangeretis in quinto et septimo per hos septuaginta annos numquid ieiunium ieiunastis mihi

380 7 6 et cum comedistis et cum bibistis numquid non vobis comedistis et vobismet ipsis bibistis

380 7 7 numquid non sunt verba quae locutus est Dominus in manu prophetarum priorum cum adhuc Hierusalem habitaretur et esset opulenta ipsa et urbes in circuitu eius et ad austrum et in campestribus habitaretur

380 7 8 et factum est verbum Domini ad Zacchariam dicens

380 7 9 haec ait Dominus exercituum dicens iudicium verum iudicate et misericordiam et miserationes facite unusquisque cum fratre suo

380 7 10 et viduam et pupillum et advenam et pauperem nolite calumniari et malum vir fratri suo non cogitet in corde suo

380 7 11 et noluerunt adtendere et verterunt scapulam recedentem et aures suas adgravaverunt ne audirent

380 7 12 et cor suum posuerunt adamantem ne audirent legem et verba quae misit Dominus exercituum in spiritu suo per manum prophetarum priorum et facta est indignatio magna a Domino exercituum

380 7 13 et factum est sicut locutus est et non audierunt sic clamabunt et non exaudiam dicit Dominus exercituum

380 7 14 et dispersi eos per omnia regna quae nesciunt et terra desolata est ab eis eo quod non esset transiens et revertens et posuerunt terram desiderabilem in desertum

380 8 1 et factum est verbum Domini exercituum dicens

380 8 2 haec dicit Dominus exercituum zelatus sum Sion zelo magno et indignatione magna zelatus sum eam

380 8 3 haec dicit Dominus exercituum reversus sum ad Sion et habitabo in medio Hierusalem et vocabitur Hierusalem civitas veritatis et mons Domini exercituum mons sanctificatus

380 8 4 haec dicit Dominus exercituum adhuc habitabunt senes et anus in plateis Hierusalem et viri baculus in manu eius prae multitudine dierum

380 8 5 et plateae civitatis conplebuntur infantibus et puellis ludentibus in plateis eius

380 8 6 haec dicit Dominus exercituum si difficile videbitur in oculis reliquiarum populi huius in diebus illis numquid in oculis meis difficile erit dicit Dominus exercituum

380 8 7 haec dicit Dominus exercituum ecce ego salvabo populum meum de terra orientis et de terra occasus solis

380 8 8 et adducam eos et habitabunt in medio Hierusalem et erunt mihi in populum et ego ero eis in Deum in veritate et iustitia

380 8 9 haec dicit Dominus exercituum confortentur manus vestrae qui auditis in diebus his sermones istos per os prophetarum in die qua fundata est domus Domini exercituum ut templum aedificaretur

380 8 10 siquidem ante dies illos merces hominum non erat nec merces iumentorum erat neque introeunti et exeunti erat pax prae tribulatione et dimisi omnes homines unumquemque contra proximum suum

380 8 11 nunc autem non iuxta dies priores ego faciam reliquiis populi huius dicit Dominus exercituum

380 8 12 sed semen pacis erit vinea dabit fructum suum et terra dabit germen suum et caeli dabunt rorem suum et possidere faciam reliquias populi huius universa haec

380 8 13 et erit sicut eratis maledictio in gentibus domus Iuda et domus Israhel sic

salvabo vos et eritis benedictio nolite timere confortentur manus vestrae
38O 8 14 quia haec dicit Dominus exercituum sicut cogitavi ut adfligerem vos cum ad
iracundiam provocassent patres vestri me dicit Dominus
38O 8 15 et non sum misertus sic conversus cogitavi in diebus istis ut benefaciam
Hierusalem et domui Iuda nolite timere
38O 8 16 haec sunt ergo verba quae facietis loquimini veritatem unusquisque cum
proximo suo veritatem et iudicium pacis iudicate in portis vestris
38O 8 17 et unusquisque malum contra amicum suum ne cogitetis in cordibus vestris et
iuramentum mendax ne diligatis omnia enim haec sunt quae odi dicit Dominus
38O 8 18 et factum est verbum Domini exercituum ad me dicens
38O 8 19 haec dicit Dominus exercituum ieiunium quarti et ieiunium quinti et ieiunium
septimi et ieiunium decimi erit domui Iuda in gaudium et in laetitiam et in sollemnitates praeclaras
veritatem tantum et pacem diligite
38O 8 20 haec dicit Dominus exercituum usquequo veniant populi et habitent in
civitatibus multis
38O 8 21 et vadant habitatores unus ad alterum dicentes eamus et deprecemur faciem
Domini et quaeramus Dominum exercituum vadam etiam ego
38O 8 22 et venient populi multi et gentes robustae ad quaerendum Dominum
exercituum in Hierusalem et deprecandam faciem Domini
38O 8 23 haec dicit Dominus exercituum in diebus illis in quibus adprehendent decem
homines ex omnibus linguis gentium et adprehendent fimbriam viri iudaei dicentes ibimus
vobiscum audivimus enim quoniam Deus vobiscum est
38O 9 1 onus verbi Domini in terra Adrach et Damasci requiei eius quia Domini est
oculus hominis et omnium tribuum Israhel
38O 9 2 Emath quoque in terminis eius et Tyrus et Sidon adsumpserunt quippe sibi
sapientiam valde
38O 9 3 et aedificavit Tyrus munitionem suam et coacervavit argentum quasi humum
et aurum ut lutum platearum
38O 9 4 ecce Dominus possidebit eam et percutiet in mari fortitudinem eius et haec
igni devorabitur
38O 9 5 videbit Ascalon et timebit et Gaza et dolebit nimis et Accaron quoniam
confusa est spes eius et peribit rex de Gaza et Ascalon non habitabitur
38O 9 6 et sedebit separator in Azoto et disperdam superbiam Philisthinorum
38O 9 7 et auferam sanguinem eius de ore eius et abominationes eius de medio
dentium eius et relinquetur etiam ipse Deo nostro et erit quasi dux in Iuda et Accaron quasi Iebuseus
38O 9 8 et circumdabo domum meam ex his qui militant mihi euntes et revertentes et
non transibit super eos ultra exactor quia nunc vidi in oculis meis
38O 9 9 exulta satis filia Sion iubila filia Hierusalem ecce rex tuus veniet tibi iustus et
salvator ipse pauper et ascendens super asinum et super pullum filium asinae
38O 9 10 et disperdam quadrigam ex Ephraim et equum de Hierusalem et dissipabitur
arcus belli et loquetur pacem gentibus et potestas eius a mari usque ad mare et a fluminibus usque
ad fines terrae
38O 9 11 tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu in quo non
est aqua
38O 9 12 convertimini ad munitionem vincti spei hodie quoque adnuntians duplicia
reddam tibi
38O 9 13 quoniam extendi mihi Iudam quasi arcum implevi Ephraim et suscitabo filios
tuos Sion super filios tuos Graecia et ponam te quasi gladium fortium
38O 9 14 et Dominus Deus super eos videbitur et exhibit ut fulgur iaculum eius et
Dominus Deus in tuba canet et vadet in turbine austri
38O 9 15 Dominus exercituum proteget eos et devorabunt et subicient lapidibus fundae
et bibentes inebriabuntur quasi vino et replebuntur ut fialae et quasi cornua altaris

380 9 16 et salvabit eos Dominus Deus eorum in die illa ut gregem populi sui quia lapides sancti eleventur super terram eius
380 9 17 quid enim bonum eius est et quid pulchrum eius nisi frumentum electorum et vinum germinans virgines
380 10 1 petite a Domino pluviam in tempore serotino et Dominus faciet nives et pluviam imbris dabit eis singulis herbam in agro
380 10 2 quia simulacra locuta sunt inutile et divini viderunt mendacium et somniatores frustra locuti sunt vane consolabantur idcirco abducti sunt quasi grex adfligentur quia non est eis pastor
380 10 3 super pastores iratus est furor meus et super hircos visitabo quia visitavit Dominus exercituum gregem suum domum Iuda et posuit eos quasi equum gloriae suae in bello
380 10 4 ex ipso angulus ex ipso paxillus ex ipso arcus proelii ex ipso egredietur omnis exactor simul
380 10 5 et erunt quasi fortes conculcantes lutum viarum in proelio et bellabunt quia Dominus cum eis et confundentur ascensores equorum
380 10 6 et confortabo domum Iuda et domum Ioseph salvabo et convertam eos quia miserebor eorum et erunt sicut fuerunt quando non proieceram eos ego enim Dominus Deus eorum et exaudiam eos
380 10 7 et erunt quasi fortes Ephraim et laetabitur cor eorum quasi a vino et filii eorum videbunt et laetabuntur et exultabit cor eorum in Domino
380 10 8 sibilabo eis et congregabo illos quia redemi eos et multiplicabo eos sicut ante fuerant multiplicati
380 10 9 et seminabo eos in populis et de longe recordabuntur mei et vivent cum filiis suis et revertentur
380 10 10 et reducam eos de terra Aegypti et de Assyriis congregabo eos et ad terram Galaad et Libani adducam eos et non invenietur eis locus
380 10 11 et transibit in maris freto et percutiet in mari fluctus et confundentur omnia profunda Fluminis et humiliabitur superbia Assur et sceptrum Aegypti recedet
380 10 12 confortabo eos in Domino et in nomine eius ambulabunt dicit Dominus
380 11 1 aperi Libane portas tuas et comedat ignis cedros tuas
380 11 2 ulula abies quia cecidit cedrus quoniam magnifici vastati sunt ululate quercus Basan quoniam succisus est saltus munitus
380 11 3 vox ululatus pastorum quia vastata est magnificentia eorum vox rugitus leonum quoniam vastata est superbia Iordanis
380 11 4 haec dicit Dominus Deus meus pasce pecora occisionis
380 11 5 quae qui possederant occidebant et non dolebant et vendebant ea dicentes benedictus Dominus divites facti sumus et pastores eorum non parcebant eis
380 11 6 et ego non parcam ultra super habitantes terram dicit Dominus ecce ego tradam homines unumquemque in manu proximi sui et in manu regis sui et concident terram et non eruam de manu eorum
380 11 7 et pascam pecus occisionis propter hoc o pauperes gregis et adsumpsi mihi duas virgas unam vocavi Decorem et alteram vocavi Funiculos et pavi gregem
380 11 8 et succidi tres pastores in mense uno et contracta est anima mea in eis siquidem anima eorum variavit in me
380 11 9 et dixi non pascam vos quod moritur moriatur et quod succiditur succidatur et reliqui vorent unusquisque carnem proximi sui
380 11 10 et tuli virgam meam quae vocabatur Decus et abscidi eam ut irritum facerem foedus meum quod percussi cum omnibus populis
380 11 11 et in irritum deductum est in die illa et cognoverunt sic pauperes gregis qui custodiunt mihi quia verbum Domini est
380 11 12 et dixi ad eos si bonum est in oculis vestris adferte mercedem meam et si non quiescite et adpenderunt mercedem meam triginta argenteos

380 11 13 et dixit Dominus ad me proice illud ad statuarium decorum pretium quod
adpretiatus sum ab eis et tuli triginta argenteos et proieci illos in domo Domini ad statuarium
380 11 14 et praecidi virgam meam secundam quae appellabatur Funiculus ut
dissolverem germanitatem inter Iudam et inter Israhel
380 11 15 et dixit Dominus ad me adhuc sume tibi vasa pastoris stulti
380 11 16 quia ecce ego suscitabo pastorem in terra qui derelicta non visitabit dispersum
non quaeret et contritum non sanabit et id quod stat non enutriet et carnes pinguium comedet et
ungulas eorum dissolvat
380 11 17 o pastor et idolum derelinquens gregem gladius super brachium eius et super
oculum dextrum eius brachium eius ariditate siccabitur et oculus dexter eius tenebescens
obscurabitur
380 12 1 onus verbi Domini super Israhel dixit Dominus extendens caelum et fundans
terram et fingens spiritum hominis in eo
380 12 2 ecce ego ponam Hierusalem superliminare crapulae omnibus populis in
circuitu sed et Iuda erit in obsidione contra Hierusalem
380 12 3 et erit in die illa ponam Hierusalem lapidem oneris cunctis populis omnes qui
levabunt eam concisione lacerabuntur et colligentur adversum eam omnia regna terrae
380 12 4 in die illa dicit Dominus percutiam omnem equum in stuporem et ascensorem
eius in amentiam et super domum Iuda aperiam oculos meos et omnem equum populorum
percutiam in caecitate
380 12 5 et dicent duces Iuda in corde suo confortentur mihi habitatores Hierusalem in
Domino exercituum Deo eorum
380 12 6 in die illo ponam duces Iuda sicut caminum ignis in lignis et sicut facem ignis
in faeno et devorabunt ad dextram et ad sinistram omnes populos in circuitu et habitabitur
Hierusalem rursus in loco suo in Hierusalem
380 12 7 et salvabit Dominus tabernacula Iuda sicut in principio ut non magnifice
glorietur domus David et gloria habitantium Hierusalem contra Iudam
380 12 8 in die illo proteget Dominus habitatores Hierusalem et erit qui offenderit ex
eis in die illa quasi David et domus David quasi Dei sicut angelus Domini in conspectu eius
380 12 9 et erit in die illa quaeram contere omnes gentes quae veniunt contra
Hierusalem
380 12 10 et effundam super domum David et super habitatores Hierusalem spiritum
gratiae et precum et aspicient ad me quem confixerunt et plangent eum planctu quasi super
unigenitum et dolebunt super eum ut doleri solet in morte primogeniti
380 12 11 in die illa magnus erit planctus in Hierusalem sicut planctus Adadremmon in
campo Mageddon
380 12 12 et planget terra familiae et familiae seorsum familiae domus David seorsum
et mulieres eorum seorsum
380 12 13 familiae domus Nathan seorsum et mulieres eorum seorsum familiae domus
Levi seorsum et mulieres eorum seorsum familiae Semei seorsum et mulieres eorum seorsum
380 12 14 omnes familiae reliquae familiae et familiae seorsum et mulieres eorum
seorsum
380 13 1 in die illa erit fons patens domus David et habitantibus Hierusalem in
ablutionem peccatoris et menstruatae
380 13 2 et erit in die illa dicit Dominus exercituum disperdam nomina idolorum de
terra et non memorabuntur ultra et prophetas et spiritum immundum auferam de terra
380 13 3 et erit cum prophetaverit quispiam ultra dicent ei pater eius et mater eius qui
genuerunt eum non vives quia mendacium locutus es in nomine Domini et configent eum pater eius
et mater eius genitores eius cum prophetaverit
380 13 4 et erit in die illa confundentur prophetae unusquisque ex visione sua cum
prophetaverit nec operientur pallio saccino ut mentiantur
380 13 5 sed dicet non sum propheta homo agricola ego sum quoniam Adam

exemplum meum ab adolescentia mea

38O 13 6 et dicetur ei quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum et dicet his
plagatus sum in domo eorum qui diligebant me

38O 13 7 framea suscitare super pastorem meum et super virum coherentem mihi dicit
Dominus exercituum percute pastorem et dispergantur oves et convertam manum meam ad parvulos

38O 13 8 et erunt in omni terra dicit Dominus partes duae in ea disperdentur et
deficient et tertia pars relinquetur in ea

38O 13 9 et ducam tertiam partem per ignem et uram eas sicut uritur argentum et
probabo eos sicut probatur aurum ipse vocabit nomen meum et ego exaudiam eum dicam populus
meus es et ipse dicet Dominus Deus meus

38O 14 1 ecce dies veniunt Domini et dividentur spolia tua in medio tui

38O 14 2 et congregabo omnes gentes ad Hierusalem in proelium et capietur civitas et
vastabuntur domus et mulieres violabuntur et egredietur media pars civitatis in captivitatem et
reliquum populi non auferetur ex urbe

38O 14 3 et egredietur Dominus et proeliabitur contra gentes illas sicut proelatus est in
die certaminis

38O 14 4 et stabunt pedes eius in die illa super montem Olivarum qui est contra
Hierusalem ad orientem et scindetur mons Olivarum ex media parte sui ad orientem et occidentem
praerupto grandi valde et separabitur medium montis ad aquilonem et medium eius ad meridiem

38O 14 5 et fugietis ad vallem montium meorum quoniam coniungetur vallis montium
usque ad proximum et fugietis sicut fugistis a facie terraemotus in diebus Oziae regis Iuda et veniet
Dominus Deus meus omnesque sancti cum eo

38O 14 6 et erit in die illa non erit lux sed frigus et gelu

38O 14 7 et erit dies una quae nota est Domino non dies neque nox et in tempore
vesperae erit lux

38O 14 8 et erit in die illa exhibunt aquae vivae de Hierusalem medium earum ad mare
orientale et medium earum ad mare novissimum in aestate et in hieme erunt

38O 14 9 et erit Dominus rex super omnem terram in die illa erit Dominus unus et erit
nomen eius unum

38O 14 10 et revertetur omnis terra usque ad desertum de colle Remmon ad austrum
Hierusalem et exaltabitur et habitabit in loco suo a porta Benjamin usque ad locum portae Prioris
usque ad portam Angulorum et a turre Ananehel usque ad torcularia regis

38O 14 11 et habitabunt in ea et anathema non erit amplius sed sedebit Hierusalem
secura

38O 14 12 et haec erit plaga qua percutiet Dominus omnes gentes quae pugnaverunt
adversus Hierusalem tabescet caro uniuscuiusque stantis super pedes suos et oculi eius contabescent
in foraminibus suis et lingua eorum contabescet in ore suo

38O 14 13 in die illo erit tumultus Domini magnus in eis et adprehendet vir manum
proximi sui et conseretur manus eius super manum proximi sui

38O 14 14 sed et Iudas pugnabit adversus Hierusalem et congregabuntur divitiae
omnium gentium in circuitu aurum et argentum et vestes multae satis

38O 14 15 et sic erit ruina equi et muli cameli et asini et omnium iumentorum quae
fuerint in castris illis sicut ruina haec

38O 14 16 et omnes qui reliqui fuerint de universis gentibus quae venerint contra
Hierusalem ascendent ab anno in annum ut adorent regem Dominum exercituum et celebrent
festivitatem tabernaculorum

38O 14 17 et erit qui non ascenderit de familiis terrae ad Hierusalem ut adoret regem
Dominum exercituum non erit super eos imber

38O 14 18 quod si et familia Aegypti non ascenderit et non venerit nec super eos erit sed
erit ruina qua percutiet Dominus omnes gentes quae non ascenderint ad celebrandam festivitatem
tabernaculorum

38O 14 19 hoc erit peccatum Aegypti et hoc peccatum omnium gentium quae non

ascenderint ad celebrandam festivitatem tabernaculorum

38O 14 20 in die illo erit quod super frenum equi est sanctum Domino et erunt lebetes in domo Domini quasi fialae coram altari

39O 1 1 onus verbi Domini ad Israhel in manu Malachi

39O 1 2 dilexi vos dicit Dominus et dixistis in quo dilexisti nos nonne frater erat Esau Iacob dicit Dominus et dilexi Iacob

39O 1 3 Esau autem odio habui et posui montes eius in solitudinem et hereditatem eius in dracones deserti

39O 1 4 quod si dixerit Idumea destructi sumus sed revertentes aedificabimus quae deserta sunt haec dicit Dominus exercituum isti aedificabunt et ego destruam et vocabuntur Termini impietatis et Populus cui iratus est Dominus usque in aeternum

39O 1 5 et oculi vestri videbunt et vos dicetis magnificetur Dominus super terminum Israhel

39O 1 6 filius honorat patrem et servus dominum suum si ergo pater ego sum ubi est honor meus et si dominus ego sum ubi est timor meus dicit Dominus exercituum ad vos o sacerdotes qui despicitis nomen meum et dixistis in quo despeximus nomen tuum

39O 1 7 offertis super altare meum panem pollutum et dicitis in quo polluimus te in eo quod dicitis mensa Domini despecta est

39O 1 8 si offeratis caecum ad immolandum nonne malum est et si offeratis claudum et languidum nonne malum est offer illud duci tuo si placuerit ei aut si susceperit faciem tuam dicit Dominus exercituum

39O 1 9 et nunc deprecamini vultum Dei ut misereatur vestri de manu enim vestra factum est hoc si quo modo suscipiat facies vestras dicit Dominus exercituum

39O 1 10 quis est in vobis qui claudat ostia et incendat altare meum gratuito non est mihi voluntas in vobis dicit Dominus exercituum et munus non suscipiam de manu vestra

39O 1 11 ab ortu enim solis usque ad occasum magnum est nomen meum in gentibus et in omni loco sacrificatur et offertur nomini meo oblatio munda quia magnum nomen meum in gentibus dicit Dominus exercituum

39O 1 12 et vos polluistis illud in eo quod dicitis mensa Domini contaminata est et quod superponitur contemptibile est cum igni qui illud devorat

39O 1 13 et dixistis ecce de labore et exsufflastis illud dicit Dominus exercituum et intulistis de rapinis claudum et languidum et intulistis munus numquid suscipiam illud de manu vestra dicit Dominus

39O 1 14 maledictus dolosus qui habet in grege suo masculum et votum faciens immolat debile Domino quia rex magnus ego dicit Dominus exercituum et nomen meum horribile in gentibus

39O 2 1 et nunc ad vos mandatum hoc o sacerdotes

39O 2 2 si nolueritis audire et si nolueritis ponere super cor ut detis gloriam nomini meo ait Dominus exercituum mittam in vos egestatem et maledicam benedictionibus vestris et maledicam illis quoniam non posuistis super cor

39O 2 3 ecce ego proiciam vobis brachium et dispergam super vultum vestrum stercus sollemnitatum vestrarum et adsumet vos secum

39O 2 4 et scietis quia misi ad vos mandatum istud ut esset pactum meum cum Levi dicit Dominus exercituum

39O 2 5 pactum meum fuit cum eo vitae et pacis et dedi ei timorem et timuit me et a facie nominis mei pavebat

39O 2 6 lex veritatis fuit in ore eius et iniquitas non est inventa in labiis eius in pace et in aequitate ambulavit mecum et multos avertit ab iniquitate

39O 2 7 labia enim sacerdotis custodient scientiam et legem requirent ex ore eius quia angelus Domini exercituum est

39O 2 8 vos autem recessistis de via et scandalizastis plurimos in lege irritum fecistis pactum Levi dicit Dominus exercituum

390 2 9 propter quod et ego dedi vos contemptibiles et humiles omnibus populis sicut non servastis vias meas et accepistis faciem in lege

390 2 10 numquid non pater unum omnium nostrum numquid non Deus unum creavit nos quare ergo despicit unusquisque nostrum fratrem suum violans pactum patrum nostrorum

390 2 11 transgressus est Iuda et abominatio facta est in Israhel et in Hierusalem quia contaminavit Iudas sanctificationem Domini quam dilexit et habuit filiam dei alieni

390 2 12 disperdat Dominus virum qui fecerit hoc magistrum et discipulum de tabernaculis Iacob et offerentem munus Domino exercituum

390 2 13 et hoc rursum fecistis operiebatis lacrimis altare Domini fletu et mugitu ita ut ultra non respiciam ad sacrificium nec accipiam placabile quid de manu vestra

390 2 14 et dixistis quam ob causam quia Dominus testificatus est inter te et uxorem pubertatis tuae quam tu despexisti et haec particeps tua et uxor foederis tui

390 2 15 nonne unum fecit et residuum spiritus eius est et quid unum quaerit nisi semen Dei custodite ergo spiritum vestrum et uxorem adulescentiae tuae noli despiciere

390 2 16 cum odio habueris dimitte dicit Dominus Deus Israhel operiet autem iniquitas vestimentum eius dicit Dominus exercituum custodite spiritum vestrum et nolite despiciere

390 2 17 laborare fecistis Dominum in sermonibus vestris et dixistis in quo eum fecimus laborare in eo cum diceretis omnis qui facit malum bonus est in conspectu Domini et tales ei placent aut certe ubi est Deus iudicii

390 3 1 ecce ego mittam angelum meum et praeparabit viam ante faciem meam et statim veniet ad templum suum dominator quem vos quaeritis et angelus testamenti quem vos vultis ecce venit dicit Dominus exercituum

390 3 2 et quis poterit cogitare diem adventus eius et quis stabit ad videndum eum ipse enim quasi ignis conflans et quasi herba fullonum

390 3 3 et sedebit conflans et emundans argentum et purgabit filios Levi et colabit eos quasi aurum et quasi argentum et erunt Domino offerentes sacrificia in iustitia

390 3 4 et placebit Domino sacrificium Iuda et Hierusalem sicut dies saeculi et sicut anni antiqui

390 3 5 et accedam ad vos in iudicio et ero testis velox maleficis et adulteris et periuris et qui calumniantur mercedem mercennarii viduas et pupillos et opprimunt peregrinum nec timuerunt me dicit Dominus exercituum

390 3 6 ego enim Dominus et non mutor et vos filii Iacob non estis consumpti

390 3 7 a diebus enim patrum vestrorum recessistis a legitimis meis et non custodistis revertimini ad me et revertar ad vos dicit Dominus exercituum et dixistis in quo revertemur

390 3 8 si adfiget homo Deum quia vos configitis me et dixistis in quo confiximus te in decimis et in primitivis

390 3 9 et in penuria vos maledicti estis et me vos configitis gens tota

390 3 10 inferte omnem decimam in horreum et sit cibus in domo mea et probate me super hoc dicit Dominus si non aperuero vobis cataractas caeli et effudero vobis benedictionem usque ad abundantiam

390 3 11 et increpabo pro vobis devorantem et non corrumpet fructum terrae vestrae nec erit sterilis vinea in agro dicit Dominus exercituum

390 3 12 et beatos vos dicent omnes gentes eritis enim vos terra desiderabilis dicit Dominus exercituum

390 3 13 invaluerunt super me verba vestra dicit Dominus

390 3 14 et dixistis quid locuti sumus contra te dixistis vanus est qui servit Deo et quod emolumentum quia custodivimus praecepta eius et quia ambulavimus tristes coram Domino exercituum

390 3 15 ergo nunc beatos dicimus arrogantes siquidem aedificati sunt facientes impietatem et temptaverunt Deum et salvi facti sunt

390 3 16 tunc locuti sunt timentes Deum unusquisque cum proximo suo et attendit Dominus et audivit et scriptus est liber monumenti coram eo timentibus Dominum et cogitantibus

nomen eius

390 3 17 et erunt mihi ait Dominus exercituum in die qua ego facio in peculium et parcam eis sicut parcat vir filio suo servienti sibi

390 3 18 et convertemini et videbitis quid sit inter iustum et impium et inter servientem Deo et non servientem ei

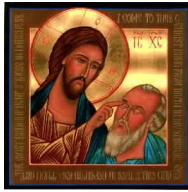
390 4 1 ecce enim dies veniet succensa quasi caminus et erunt omnes superbi et omnes facientes impietatem stipula et inflammabit eos dies veniens dicit Dominus exercituum quae non relinquet eis radicem et germen

390 4 2 et orietur vobis timentibus nomen meum sol iustitiae et sanitas in pinnis eius et egrediemini et salietis sicut vituli de armento

390 4 3 et calcabitis impios cum fuerint cinis sub planta pedum vestrorum in die qua ego facio dicit Dominus exercituum

390 4 4 mementote legis Mosis servi mei quam mandavi ei in Choreb ad omnem Israhel praecepta et iudicia

390 4 5 ecce ego mittam vobis Heliam prophetam antequam veniat dies Domini magnus et horribilis

40N 1 1 liber generationis Iesu Christi filii David filii Abraham
40N 1 2 Abraham genuit Isaac Isaac autem genuit Iacob Iacob autem genuit Iudam et
fratres eius
40N 1 3 Iudas autem genuit Phares et Zara de Thamar Phares autem genuit Esrom
Esrom autem genuit Aram
40N 1 4 Aram autem genuit Aminadab Aminadab autem genuit Naasson Naasson
autem genuit Salmon
40N 1 5 Salmon autem genuit Booz de Rachab Booz autem genuit Obed ex Ruth
Obed autem genuit Iesse Iesse autem genuit David regem
40N 1 6 David autem rex genuit Salomonem ex ea quae fuit Uriae
40N 1 7 Salomon autem genuit Roboam Roboam autem genuit Abiam Abia autem
genuit Asa
40N 1 8 Asa autem genuit Iosaphat Iosaphat autem genuit Ioram Ioram autem genuit
Oziam
40N 1 9 Ozias autem genuit Ioatham Ioatham autem genuit Achaz Achaz autem genuit
Ezechiam
40N 1 10 Ezechias autem genuit Manassen Manasses autem genuit Amon Amon autem
genuit Iosiam
40N 1 11 Iosias autem genuit Iechoniam et fratres eius in transmigracione Babylonis
40N 1 12 et post transmigracionem Babylonis Iechonias genuit Salathihel Salathihel
autem genuit Zorobabel
40N 1 13 Zorobabel autem genuit Abiud Abiud autem genuit Eliachim Eliachim autem
genuit Azor
40N 1 14 Azor autem genuit Saddoc Saddoc autem genuit Achim Achim autem genuit
Eliud
40N 1 15 Eliud autem genuit Eleazar Eleazar autem genuit Matthan Matthan autem
genuit Iacob
40N 1 16 Iacob autem genuit Ioseph virum Mariae de qua natus est Iesus qui vocatur
Christus

40N 1 17 omnes ergo generationes ab Abraham usque ad David generationes
quattuordecim et a David usque ad transmigracionem Babylonis generationes quattuordecim et a
transmigracione Babylonis usque ad Christum generationes quattuordecim

40N 1 18 Christi autem generatio sic erat cum esset desponsata mater eius Maria Ioseph
antequam convenirent inventa est in utero habens de Spiritu Sancto

40N 1 19 Ioseph autem vir eius cum esset iustus et nollet eam traducere voluit occulte
dimittere eam

40N 1 20 haec autem eo cogitante ecce angelus Domini in somnis apparuit ei dicens
Ioseph fili David noli timere accipere Mariam coniugem tuam quod enim in ea natum est de Spiritu
Sancto est

40N 1 21 pariet autem filium et vocabis nomen eius Iesum ipse enim salvum faciet
populum suum a peccatis eorum

40N 1 22 hoc autem totum factum est ut adimpleretur id quod dictum est a Domino per
prophetam dicentem

40N 1 23 ecce virgo in utero habebit et pariet filium et vocabunt nomen eius
Emmanuel quod est interpretatum Nobiscum Deus

40N 1 24 exurgens autem Ioseph a somno fecit sicut praecepit ei angelus Domini et
accepit coniugem suam

40N 1 25 et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum et vocavit
nomen eius Iesum

40N 2 1 cum ergo natus esset Iesus in Bethleem Iudaeae in diebus Herodis regis ecce
magi ab oriente venerunt Hierosolimam

40N 2 2 dicentes ubi est qui natus est rex Iudaeorum vidimus enim stellam eius in
orientem et venimus adorare eum

40N 2 3 audiens autem Herodes rex turbatus est et omnis Hierosolyma cum illo

40N 2 4 et congregans omnes principes sacerdotum et scribas populi sciscitabatur ab
eis ubi Christus nasceretur

40N 2 5 at illi dixerunt ei in Bethleem Iudaeae sic enim scriptum est per prophetam

40N 2 6 et tu Bethleem terra Iuda nequaquam minima es in principibus Iuda ex te
enim exiet dux qui reget populum meum Israhel

40N 2 7 tunc Herodes clam vocatis magis diligenter didicit ab eis tempus stellae quae
apparuit eis

40N 2 8 et mittens illos in Bethleem dixit ite et interrogate diligenter de puero et cum
inveneritis renuntiate mihi ut et ego veniens adorem eum

40N 2 9 qui cum audissent regem abierunt et ecce stella quam viderant in orientem
antecedebat eos usque dum veniens staret supra ubi erat puer

40N 2 10 videntes autem stellam gavisissimi sunt gaudio magno valde

40N 2 11 et intrantes domum invenerunt puerum cum Maria matre eius et procidentes
adoraverunt eum et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera aurum et murrum

40N 2 12 et responso accepto in somnis ne redirent ad Herodem per aliam viam reversi
sunt in regionem suam

40N 2 13 qui cum recessissent ecce angelus Domini apparuit in somnis Ioseph dicens
surge et accipe puerum et matrem eius et fuge in Aegyptum et esto ibi usque dum dicam tibi
futurum est enim ut Herodes quaerat puerum ad perdendum eum

40N 2 14 qui consurgens accepit puerum et matrem eius nocte et recessit in Aegyptum

40N 2 15 et erat ibi usque ad obitum Herodis ut adimpleretur quod dictum est a
Domino per prophetam dicentem ex Aegypto vocavi filium meum

40N 2 16 tunc Herodes videns quoniam inclusus esset a magis iratus est valde et mittens
occidit omnes pueros qui erant in Bethleem et in omnibus finibus eius a bimatu et infra secundum
tempus quod exquisierat a magis

40N 2 17 tunc adimpletum est quod dictum est per Hieremiam prophetam dicentem

40N 2 18 vox in Rama audita est ploratus et ululatus multus Rachel plorans filios suos

et noluit consolari quia non sunt

40N 2 19 defuncto autem Herode ecce apparuit angelus Domini in somnis Ioseph in Aegypto

40N 2 20 dicens surge et accipe puerum et matrem eius et vade in terram Israhel defuncti sunt enim qui quaerebant animam pueri

40N 2 21 qui surgens accepit puerum et matrem eius et venit in terram Israhel

40N 2 22 audiens autem quod Archelaus regnaret in Iudaea pro Herode patre suo timuit illo ire et admonitus in somnis secessit in partes Galilaeae

40N 2 23 et veniens habitavit in civitate quae vocatur Nazareth ut adimpleretur quod dictum est per prophetas quoniam Nazareus vocabitur

40N 3 1 in diebus autem illis venit Iohannes Baptista praedicans in deserto Iudaeae

40N 3 2 et dicens paenitentiam agite adpropinquavit enim regnum caelorum

40N 3 3 hic est enim qui dictus est per Esaiam prophetam dicentem vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas facite semitas eius

40N 3 4 ipse autem Iohannes habebat vestimentum de pilis camelorum et zonam pelliciam circa lumbos suos esca autem eius erat lucustae et mel silvestre

40N 3 5 tunc exiebat ad eum Hierosolyma et omnis Iudaea et omnis regio circa Iordanen

40N 3 6 et baptizabantur in Iordane ab eo confitentes peccata sua

40N 3 7 videns autem multos Pharisaeorum et Sadducaeorum venientes ad baptismum suum dixit eis progenies viperarum quis demonstravit vobis fugere a futura ira

40N 3 8 facite ergo fructum dignum paenitentiae

40N 3 9 et ne velitis dicere intra vos patrem habemus Abraham dico enim vobis quoniam potest Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahae

40N 3 10 iam enim securis ad radicem arborum posita est omnis ergo arbor quae non facit fructum bonum exciditur et in ignem mittitur

40N 3 11 ego quidem vos baptizo in aqua in paenitentiam qui autem post me venturus est fortior me est cuius non sum dignus calciamenta portare ipse vos baptizabit in Spiritu Sancto et igni

40N 3 12 cuius ventilabrum in manu sua et permundabit aream suam et congregabit triticum suum in horreum paleas autem comburet igni inextinguibili

40N 3 13 tunc venit Iesus a Galilaea in Iordanen ad Iohannem ut baptizaretur ab eo

40N 3 14 Iohannes autem prohibebat eum dicens ego a te debeo baptizari et tu venis ad me

40N 3 15 respondens autem Iesus dixit ei sine modo sic enim decet nos implere omnem iustitiam tunc dimisit eum

40N 3 16 baptizatus autem confestim ascendit de aqua et ecce aperti sunt ei caeli et vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam venientem super se

40N 3 17 et ecce vox de caelis dicens hic est Filius meus dilectus in quo mihi conplacui

40N 4 1 tunc Iesus ductus est in desertum ab Spiritu ut temptaretur a diabolo

40N 4 2 et cum ieiunasset quadraginta diebus et quadraginta noctibus postea esuriit

40N 4 3 et accedens temptator dixit ei si Filius Dei es dic ut lapides isti panes fiant

40N 4 4 qui respondens dixit scriptum est non in pane solo vivet homo sed in omni verbo quod procedit de ore Dei

40N 4 5 tunc adsumit eum diabolus in sanctam civitatem et statuit eum supra pinnaculum templi

40N 4 6 et dixit ei si Filius Dei es mitte te deorsum scriptum est enim quia angelis suis mandabit de te et in manibus tollent te ne forte offendas ad lapidem pedem tuum

40N 4 7 ait illi Iesus rursum scriptum est non temptabis Dominum Deum tuum

40N 4 8 iterum adsumit eum diabolus in montem excelsum valde et ostendit ei omnia regna mundi et gloriam eorum

40N 4 9 et dixit illi haec tibi omnia dabo si cadens adoraveris me

40N 4 10 tunc dicit ei Iesus vade Satanas scriptum est Dominum Deum tuum adorabis
 et illi soli servies
 40N 4 11 tunc reliquit eum diabolus et ecce angeli accesserunt et ministrabant ei
 40N 4 12 cum autem audisset quod Iohannes traditus esset secessit in Galilaeam
 40N 4 13 et relicta civitate Nazareth venit et habitavit in Capharnaum maritimam in
 finibus Zabulon et Nephtalim
 40N 4 14 ut adimpleretur quod dictum est per Esaiam prophetam
 40N 4 15 terra Zabulon et terra Nephtalim via maris trans Iordanen Galilaeae gentium
 40N 4 16 populus qui sedebat in tenebris lucem vidit magnam et sedentibus in regione
 et umbra mortis lux orta est eis
 40N 4 17 exinde coepit Iesus praedicare et dicere paenitentiam agite adpropinquavit
 enim regnum caelorum
 40N 4 18 ambulans autem iuxta mare Galilaeae vidit duos fratres Simonem qui vocatur
 Petrus et Andream fratrem eius mittentes rete in mare erant enim piscatores
 40N 4 19 et ait illis venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum
 40N 4 20 at illi continuo relictis retibus secuti sunt eum
 40N 4 21 et procedens inde vidit alios duos fratres Iacobum Zebedaei et Iohannem
 fratrem eius in navi cum Zebedaeo patre eorum reficientes retia sua et vocavit eos
 40N 4 22 illi autem statim relictis retibus et patre secuti sunt eum
 40N 4 23 et circumibat Iesus totam Galilaeam docens in synagogis eorum et praedicans
 evangelium regni et sanans omnem languorem et omnem infirmitatem in populo
 40N 4 24 et abiit opinio eius in totam Syriam et obtulerunt ei omnes male habentes
 variis languoribus et tormentis comprehensos et qui daemonia habebant et lunaticos et paralyticos et
 curavit eos
 40N 4 25 et secutae sunt eum turbae multae de Galilaea et Decapoli et Hierosolymis et
 Iudaea et de trans Iordanen
 40N 5 1 videns autem turbas ascendit in montem et cum sedisset accesserunt ad eum
 discipuli eius
 40N 5 2 et aperiens os suum docebat eos dicens
 40N 5 3 beati pauperes spiritu quoniam ipsorum est regnum caelorum
 40N 5 4 beati mites quoniam ipsi possidebunt terram
 40N 5 5 beati qui lugent quoniam ipsi consolabuntur
 40N 5 6 beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam quoniam ipsi saturabuntur
 40N 5 7 beati misericordes quia ipsi misericordiam consequentur
 40N 5 8 beati mundo corde quoniam ipsi Deum videbunt
 40N 5 9 beati pacifici quoniam filii Dei vocabuntur
 40N 5 10 beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam quoniam ipsorum est
 regnum caelorum
 40N 5 11 beati estis cum maledixerint vobis et persecuti vos fuerint et dixerint omne
 malum adversum vos mentientes propter me
 40N 5 12 gaudete et exultate quoniam merces vestra copiosa est in caelis sic enim
 persecuti sunt prophetas qui fuerunt ante vos
 40N 5 13 vos estis sal terrae quod si sal evanuerit in quo sallietur ad nihilum valet ultra
 nisi ut mittatur foras et conculcetur ab hominibus
 40N 5 14 vos estis lux mundi non potest civitas abscondi supra montem posita
 40N 5 15 neque accendunt lucernam et ponunt eam sub modio sed super candelabrum
 ut luceat omnibus qui in domo sunt
 40N 5 16 sic luceat lux vestra coram hominibus ut videant vestra bona opera et
 glorificent Patrem vestrum qui in caelis est
 40N 5 17 nolite putare quoniam veni solvere legem aut prophetas non veni solvere sed
 adimplere
 40N 5 18 amen quippe dico vobis donec transeat caelum et terra iota unum aut unus

apex non praeteribit a lege donec omnia fiant

40N 5 19 qui ergo solverit unum de mandatis istis minimis et docuerit sic homines minimus vocabitur in regno caelorum qui autem fecerit et docuerit hic magnus vocabitur in regno caelorum

40N 5 20 dico enim vobis quia nisi abundaverit iustitia vestra plus quam scribarum et Pharisaeorum non intrabitis in regnum caelorum

40N 5 21 audistis quia dictum est antiquis non occides qui autem occiderit reus erit iudicio

40N 5 22 ego autem dico vobis quia omnis qui irascitur fratri suo reus erit iudicio qui autem dixerit fratri suo racha reus erit concilio qui autem dixerit fatue reus erit gehennae ignis

40N 5 23 si ergo offeres munus tuum ad altare et ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid adversum te

40N 5 24 relinque ibi munus tuum ante altare et vade prius reconciliare fratri tuo et tunc veniens offers munus tuum

40N 5 25 esto consentiens adversario tuo cito dum es in via cum eo ne forte tradat te adversarius iudici et iudex tradat te ministro et in carcerem mittaris

40N 5 26 amen dico tibi non exies inde donec reddas novissimum quadrantem

40N 5 27 audistis quia dictum est antiquis non moechaberis

40N 5 28 ego autem dico vobis quoniam omnis qui viderit mulierem ad concupiscendum eam iam moechatus est eam in corde suo

40N 5 29 quod si oculus tuus dexter scandalizat te erue eum et proice abs te expedit enim tibi ut pereat unum membrorum tuorum quam totum corpus tuum mittatur in gehennam

40N 5 30 et si dextera manus tua scandalizat te abscede eam et proice abs te expedit tibi ut pereat unum membrorum tuorum quam totum corpus tuum eat in gehennam

40N 5 31 dictum est autem quicumque dimiserit uxorem suam det illi libellum repudii

40N 5 32 ego autem dico vobis quia omnis qui dimiserit uxorem suam excepta fornicationis causa facit eam moechari et qui dimissam duxerit adulterat

40N 5 33 iterum audistis quia dictum est antiquis non peierabis reddes autem Domino iuramenta tua

40N 5 34 ego autem dico vobis non iurare omnino neque per caelum quia thronus Dei est

40N 5 35 neque per terram quia scabillum est pedum eius neque per Hierosolymam quia civitas est magni Regis

40N 5 36 neque per caput tuum iuraveris quia non potes unum capillum album facere aut nigrum

40N 5 37 sit autem sermo vester est est non non quod autem his abundantius est a malo est

40N 5 38 audistis quia dictum est oculum pro oculo et dentem pro dente

40N 5 39 ego autem dico vobis non resistere malo sed si quis te percusserit in dextera maxilla tua praebe illi et alteram

40N 5 40 et ei qui vult tecum iudicio contendere et tunicam tuam tollere remitte ei et pallium

40N 5 41 et quicumque te angariaverit mille passus vade cum illo alia duo

40N 5 42 qui petit a te da ei et volenti mutuari a te ne avertaris

40N 5 43 audistis quia dictum est diliges proximum tuum et odio habebis inimicum tuum

40N 5 44 ego autem dico vobis diligite inimicos vestros benefacite his qui oderunt vos et orate pro persequentibus et calumniantibus vos

40N 5 45 ut sitis filii Patris vestri qui in caelis est qui solem suum oriri facit super bonos et malos et pluit super iustos et iniustos

40N 5 46 si enim diligatis eos qui vos diligunt quam mercedem habebitis nonne et publicani hoc faciunt

40N 5 47 et si salutaveritis fratres vestros tantum quid amplius facitis nonne et ethnici
 hoc faciunt
 40N 5 48 estote ergo vos perfecti sicut et Pater vester caelestis perfectus est
 40N 6 1 attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus ut videamini ab eis
 alioquin mercedem non habebitis apud Patrem vestrum qui in caelis est
 40N 6 2 cum ergo facies elemosynam noli tuba canere ante te sicut hypocritae faciunt
 in synagogis et in vicis ut honorificentur ab hominibus amen dico vobis receperunt mercedem suam
 40N 6 3 te autem faciente elemosynam nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua
 40N 6 4 ut sit elemosyna tua in abscondito et Pater tuus qui videt in abscondito reddet
 tibi
 40N 6 5 et cum oratis non eritis sicut hypocritae qui amant in synagogis et in angulis
 platearum stantes orare ut videantur ab hominibus amen dico vobis receperunt mercedem suam
 40N 6 6 tu autem cum orabis intra in cubiculum tuum et cluso ostio tuo ora Patrem
 tuum in abscondito et Pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi
 40N 6 7 orantes autem nolite multum loqui sicut ethnici putant enim quia in
 multiloquio suo exaudiantur
 40N 6 8 nolite ergo adsimilari eis scit enim Pater vester quibus opus sit vobis
 antequam petatis eum
 40N 6 9 sic ergo vos orabitis Pater noster qui in caelis es sanctificetur nomen tuum
 40N 6 10 veniat regnum tuum fiat voluntas tua sicut in caelo et in terra
 40N 6 11 panem nostrum supersubstantialem da nobis hodie
 40N 6 12 et dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimisimus debitoribus nostris
 40N 6 13 et ne inducas nos in temptationem sed libera nos a malo
 40N 6 14 si enim dimiseritis hominibus peccata eorum dimittet et vobis Pater vester
 caelestis delicta vestra
 40N 6 15 si autem non dimiseritis hominibus nec Pater vester dimittet peccata vestra
 40N 6 16 cum autem ieiunatis nolite fieri sicut hypocritae tristes demoliuntur enim
 facies suas ut pareant hominibus ieiunantes amen dico vobis quia receperunt mercedem suam
 40N 6 17 tu autem cum ieiunas ungue caput tuum et faciem tuam lava
 40N 6 18 ne videaris hominibus ieiunans sed Patri tuo qui est in abscondito et Pater
 tuus qui videt in abscondito reddet tibi
 40N 6 19 nolite thesaurizare vobis thesauros in terra ubi erugo et tinea demolitur ubi
 fures effodiunt et furantur
 40N 6 20 thesaurizate autem vobis thesauros in caelo ubi neque erugo neque tinea
 demolitur et ubi fures non effodiunt nec furantur
 40N 6 21 ubi enim est thesaurus tuus ibi est et cor tuum
 40N 6 22 lucerna corporis est oculus si fuerit oculus tuus simplex totum corpus tuum
 lucidum erit
 40N 6 23 si autem oculus tuus nequam fuerit totum corpus tuum tenebrosus erit si ergo
 lumen quod in te est tenebrae sunt tenebrae quantae erunt
 40N 6 24 nemo potest duobus dominis servire aut enim unum odio habebit et alterum
 diliget aut unum sustinebit et alterum contemnet non potestis Deo servire et mammonae
 40N 6 25 ideo dico vobis ne solliciti sitis animae vestrae quid manducetis neque corpori
 vestro quid induamini nonne anima plus est quam esca et corpus plus est quam vestimentum
 40N 6 26 respicite volatilia caeli quoniam non serunt neque metunt neque congregant in
 horrea et Pater vester caelestis pascit illa nonne vos magis pluris estis illis
 40N 6 27 quis autem vestrum cogitans potest adicere ad staturam suam cubitum unum
 40N 6 28 et de vestimento quid solliciti estis considerate lilia agri quomodo crescunt
 non laborant nec nent
 40N 6 29 dico autem vobis quoniam nec Salomon in omni gloria sua coopertus est sicut
 unum ex istis
 40N 6 30 si autem faenum agri quod hodie est et cras in clibanum mittitur Deus sic

vestit quanto magis vos minimae fidei

40N 6 31 nolite ergo solliciti esse dicentes quid manducabimus aut quid bibemus aut quo operiemur

40N 6 32 haec enim omnia gentes inquirunt scit enim Pater vester quia his omnibus indigetis

40N 6 33 quaerite autem primum regnum et iustitiam eius et omnia haec adicientur vobis

40N 6 34 nolite ergo esse solliciti in crastinum crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipse sufficit diei malitia sua

40N 7 1 nolite iudicare ut non iudicemini

40N 7 2 in quo enim iudicio iudicaveritis iudicabimini et in qua mensura mensi fueritis metietur vobis

40N 7 3 quid autem vides festucam in oculo fratris tui et trabem in oculo tuo non vides

40N 7 4 aut quomodo dicis fratri tuo sine eiciam festucam de oculo tuo et ecce trabis est in oculo tuo

40N 7 5 hypocrita eice primum trabem de oculo tuo et tunc videbis eicere festucam de oculo fratris tui

40N 7 6 nolite dare sanctum canibus neque mittatis margaritas vestras ante porcos ne forte conculcent eas pedibus suis et conversi disrumpant vos

40N 7 7 petite et dabitur vobis quaerite et invenietis pulsate et aperietur vobis

40N 7 8 omnis enim qui petit accipit et qui quaerit invenit et pulsanti aperietur

40N 7 9 aut quis est ex vobis homo quem si petierit filius suus panem numquid lapidem porriget ei

40N 7 10 aut si piscem petet numquid serpentem porriget ei

40N 7 11 si ergo vos cum sitis mali nostis bona dare filiis vestris quanto magis Pater vester qui in caelis est dabit bona petentibus se

40N 7 12 omnia ergo quaecumque vultis ut faciant vobis homines et vos facite eis haec est enim lex et prophetae

40N 7 13 intrate per angustam portam quia lata porta et spatiosa via quae ducit ad perditionem et multi sunt qui intrant per eam

40N 7 14 quam angusta porta et arta via quae ducit ad vitam et pauci sunt qui inveniunt eam

40N 7 15 advertite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ovium intrinsecus autem sunt lupi rapaces

40N 7 16 a fructibus eorum cognoscetis eos numquid colligunt de spinis uvas aut de tribulis ficus

40N 7 17 sic omnis arbor bona fructus bonos facit mala autem arbor fructus malos facit

40N 7 18 non potest arbor bona fructus malos facere neque arbor mala fructus bonos facere

40N 7 19 omnis arbor quae non facit fructum bonum exciditur et in ignem mittitur

40N 7 20 igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos

40N 7 21 non omnis qui dicit mihi Domine Domine intrabit in regnum caelorum sed qui facit voluntatem Patris mei qui in caelis est ipse intrabit in regnum caelorum

40N 7 22 multi dicent mihi in illa die Domine Domine nonne in nomine tuo prophetavimus et in tuo nomine daemona eiecimus et in tuo nomine virtutes multas fecimus

40N 7 23 et tunc confitebor illis quia numquam novi vos discedite a me qui operamini iniquitatem

40N 7 24 omnis ergo qui audit verba mea haec et facit ea adsimilabitur viro sapienti qui aedificavit domum suam supra petram

40N 7 25 et descendit pluvia et venerunt flumina et flaverunt venti et inruerunt in domum illam et non cecidit fundata enim erat super petram

40N 7 26 et omnis qui audit verba mea haec et non facit ea similis erit viro stulto qui

aedificavit domum suam supra harenam

40N 7 27 et descendit pluvia et venerunt flumina et flaverunt venti et inruerunt in domum illam et cecidit et fuit ruina eius magna

40N 7 28 et factum est cum consummasset Iesus verba haec admirabantur turbae super doctrinam eius

40N 7 29 erat enim docens eos sicut potestatem habens non sicut scribae eorum et Pharisei

40N 8 1 cum autem descendisset de monte secutae sunt eum turbae multae

40N 8 2 et ecce leprosus veniens adorabat eum dicens Domine si vis potes me mundare

40N 8 3 et extendens manum tetigit eum Iesus dicens volo mundare et confestim mundata est lepra eius

40N 8 4 et ait illi Iesus vide nemini dixeris sed vade ostende te sacerdoti et offer munus quod praecepit Moses in testimonium illis

40N 8 5 cum autem introisset Capharnaum accessit ad eum centurio rogans eum

40N 8 6 et dicens Domine puer meus iacet in domo paralyticus et male torquetur

40N 8 7 et ait illi Iesus ego veniam et curabo eum

40N 8 8 et respondens centurio ait Domine non sum dignus ut intres sub tectum meum sed tantum dic verbo et sanabitur puer meus

40N 8 9 nam et ego homo sum sub potestate habens sub me milites et dico huic vade et vadit et alio veni et venit et servo meo fac hoc et facit

40N 8 10 audiens autem Iesus miratus est et sequentibus se dixit amen dico vobis non inveni tantam fidem in Israhel

40N 8 11 dico autem vobis quod multi ab oriente et occidente venient et recumbent cum Abraham et Isaac et Iacob in regno caelorum

40N 8 12 filii autem regni eicientur in tenebras exteriores ibi erit fletus et stridor dentium

40N 8 13 et dixit Iesus centurioni vade et sicut credidisti fiat tibi et sanatus est puer in hora illa

40N 8 14 et cum venisset Iesus in domum Petri vidit socrum eius iacentem et febricitantem

40N 8 15 et tetigit manum eius et dimisit eam febris et surrexit et ministrabat eis

40N 8 16 vespere autem facto obtulerunt ei multos daemonia habentes et eiciebat spiritus verbo et omnes male habentes curavit

40N 8 17 ut adimpleretur quod dictum est per Esaiam prophetam dicentem ipse infirmitates nostras accepit et aegrotationes portavit

40N 8 18 videns autem Iesus turbas multas circum se iussit ire trans fretum

40N 8 19 et accedens unus scriba ait illi magister sequar te quocumque ieris

40N 8 20 et dicit ei Iesus vulpes foveas habent et volucres caeli tabernacula Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet

40N 8 21 alius autem de discipulis eius ait illi Domine permitte me primum ire et sepelire patrem meum

40N 8 22 Iesus autem ait illi sequere me et dimitte mortuos sepelire mortuos suos

40N 8 23 et ascendente eo in navicula secuti sunt eum discipuli eius

40N 8 24 et ecce motus magnus factus est in mari ita ut navicula operiretur fluctibus ipse vero dormiebat

40N 8 25 et accesserunt et suscitaverunt eum dicentes Domine salva nos perimus

40N 8 26 et dicit eis quid timidi estis modicae fidei tunc surgens imperavit ventis et mari et facta est tranquillitas magna

40N 8 27 porro homines mirati sunt dicentes qualis est hic quia et venti et mare oboediunt ei

40N 8 28 et cum venisset trans fretum in regionem Gerasenorum occurrerunt ei duo

habentes daemonia de monumentis exeuntes saevi nimis ita ut nemo posset transire per viam illam
40N 8 29 et ecce clamaverunt dicentes quid nobis et tibi Fili Dei venisti huc ante
tempus torquere nos
40N 8 30 erat autem non longe ab illis grex porcorum multorum pascens
40N 8 31 daemones autem rogabant eum dicentes si eicis nos mitte nos in gregem
porcorum
40N 8 32 et ait illis ite at illi exeuntes abierunt in porcos et ecce impetu abiit totus grex
per praeceps in mare et mortui sunt in aquis
40N 8 33 pastores autem fugerunt et venientes in civitatem nuntiaverunt omnia et de his
qui daemonia habuerant
40N 8 34 et ecce tota civitas exiit obviam Iesu et viso eo rogabant ut transiret a finibus
eorum
40N 9 1 et ascendens in naviculam transfretavit et venit in civitatem suam
40N 9 2 et ecce offerebant ei paralyticum iacentem in lecto et videns Iesus fidem
illorum dixit paralytico confide filii remittuntur tibi peccata tua
40N 9 3 et ecce quidam de scribis dixerunt intra se hic blasphemavit
40N 9 4 et cum vidisset Iesus cogitationes eorum dixit ut quid cogitatis mala in
cordibus vestris
40N 9 5 quid est facilius dicere dimittuntur tibi peccata aut dicere surge et ambula
40N 9 6 ut sciatis autem quoniam Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi
peccata tunc ait paralytico surge tolle lectum tuum et vade in domum tuam
40N 9 7 et surrexit et abiit in domum suam
40N 9 8 videntes autem turbae timuerunt et glorificaverunt Deum qui dedit potestatem
talem hominibus
40N 9 9 et cum transiret inde Iesus vidit hominem sedentem in teloneo Mattheum
nomine et ait illi sequere me et surgens secutus est eum
40N 9 10 et factum est discumbente eo in domo ecce multi publicani et peccatores
venientes discumbebant cum Iesu et discipulis eius
40N 9 11 et videntes Pharisei dicebant discipulis eius quare cum publicanis et
peccatoribus manducat magister vester
40N 9 12 at Iesus audiens ait non est opus valentibus medico sed male habentibus
40N 9 13 euntes autem discite quid est misericordiam volo et non sacrificium non enim
veni vocare iustos sed peccatores
40N 9 14 tunc accesserunt ad eum discipuli Iohannis dicentes quare nos et Pharisei
ieiunamus frequenter discipuli autem tui non ieiunant
40N 9 15 et ait illis Iesus numquid possunt filii sponsi lugere quamdiu cum illis est
sponsus venient autem dies cum auferetur ab eis sponsus et tunc ieiunabunt
40N 9 16 nemo autem inmittit commissuram panni rudis in vestimentum vetus tollit
enim plenitudinem eius a vestimento et peior scissura fit
40N 9 17 neque mittunt vinum novum in utres veteres alioquin rumpuntur utres et
vinum effunditur et utres pereunt sed vinum novum in utres novos mittunt et ambo conservantur
40N 9 18 haec illo loquente ad eos ecce princeps unus accessit et adorabat eum dicens
filia mea modo defuncta est sed veni inpone manum super eam et vivet
40N 9 19 et surgens Iesus sequebatur eum et discipuli eius
40N 9 20 et ecce mulier quae sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis accessit retro
et tetigit fimbriam vestimenti eius
40N 9 21 dicebat enim intra se si tetigero tantum vestimentum eius salva ero
40N 9 22 at Iesus conversus et videns eam dixit confide filia fides tua te salvam fecit et
salva facta est mulier ex illa hora
40N 9 23 et cum venisset Iesus in domum principis et vidisset tibicines et turbam
tumultuantem
40N 9 24 dicebat recedite non est enim mortua puella sed dormit et deridebant eum

40N 9 25 et cum eiecta esset turba intravit et tenuit manum eius et surrexit puella
 40N 9 26 et exiit fama haec in universam terram illam
 40N 9 27 et transeunte inde Iesu secuti sunt eum duo caeci clamantes et dicentes
 miserere nostri Fili David
 40N 9 28 cum autem venisset domum accesserunt ad eum caeci et dicit eis Iesus
 creditis quia possum hoc facere vobis dicunt ei utique Domine
 40N 9 29 tunc tetigit oculos eorum dicens secundum fidem vestram fiat vobis
 40N 9 30 et aperti sunt oculi illorum et comminatus est illis Iesus dicens videte ne quis
 sciat
 40N 9 31 illi autem exeuntes diffamaverunt eum in tota terra illa
 40N 9 32 egressis autem illis ecce obtulerunt ei hominem mutum daemonium habentem
 40N 9 33 et eiecto daemone locutus est mutus et miratae sunt turbae dicentes numquam
 paruit sic in Israhel
 40N 9 34 Pharisei autem dicebant in principe daemoniorum eicit daemones
 40N 9 35 et circumibat Iesus civitates omnes et castella docens in synagogis eorum et
 praedicans evangelium regni et curans omnem languorem et omnem infirmitatem
 40N 9 36 videns autem turbas misertus est eis quia erant vexati et iacentes sicut oves
 non habentes pastorem
 40N 9 37 tunc dicit discipulis suis messis quidem multa operarii autem pauci
 40N 9 38 rogate ergo dominum messis ut eiciat operarios in messem suam
 40N 10 1 et convocatis duodecim discipulis suis dedit illis potestatem spirituum
 inmundorum ut eicerent eos et curarent omnem languorem et omnem infirmitatem
 40N 10 2 duodecim autem apostolorum nomina sunt haec primus Simon qui dicitur
 Petrus et Andreas frater eius
 40N 10 3 Iacobus Zebedaei et Iohannes frater eius Philippus et Bartholomeus Thomas
 et Mattheus publicanus et Iacobus Alphei et Thaddeus
 40N 10 4 Simon Cananeus et Iudas Scariotes qui et tradidit eum
 40N 10 5 hos duodecim misit Iesus praecipiens eis et dicens in viam gentium ne
 abieritis et in civitates Samaritanorum ne intraveritis
 40N 10 6 sed potius ite ad oves quae perierunt domus Israhel
 40N 10 7 euntes autem praedicate dicentes quia adpropinquavit regnum caelorum
 40N 10 8 infirmos curate mortuos suscite leprosos mundate daemones eicite gratis
 accepistis gratis date
 40N 10 9 nolite possidere aurum neque argentum neque pecuniam in zonis vestris
 40N 10 10 non peram in via neque duas tunicas neque calciamenta neque virgam dignus
 enim est operarius cibo suo
 40N 10 11 in quamcumque civitatem aut castellum intraveritis interrogate quis in ea
 dignus sit et ibi manete donec exeatis
 40N 10 12 intrantes autem in domum salutate eam
 40N 10 13 et siquidem fuerit domus digna veniat pax vestra super eam si autem non
 fuerit digna pax vestra ad vos revertatur
 40N 10 14 et quicumque non receperit vos neque audierit sermones vestros exeuntes
 foras de domo vel de civitate excutite pulverem de pedibus vestris
 40N 10 15 amen dico vobis tolerabilius erit terrae Sodomorum et Gomorraeorum in die
 iudicii quam illi civitati
 40N 10 16 ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum estote ergo prudentes sicut
 serpentes et simplices sicut columbae
 40N 10 17 cavete autem ab hominibus tradent enim vos in conciliis et in synagogis suis
 flagellabunt vos
 40N 10 18 et ad praesides et ad reges ducemini propter me in testimonium illis et
 gentibus
 40N 10 19 cum autem tradent vos nolite cogitare quomodo aut quid loquamini dabitur

enim vobis in illa hora quid loquamini

40N 10 20 non enim vos estis qui loquimini sed Spiritus Patris vestri qui loquitur in vobis

40N 10 21 tradet autem frater fratrem in mortem et pater filium et insurgent filii in parentes et morte eos adficiant

40N 10 22 et eritis odio omnibus propter nomen meum qui autem perseveraverit in finem hic salvus erit

40N 10 23 cum autem persequentur vos in civitate ista fugite in aliam amen enim dico vobis non consummabitis civitates Israhel donec veniat Filius hominis

40N 10 24 non est discipulus super magistrum nec servus super dominum suum

40N 10 25 sufficit discipulo ut sit sicut magister eius et servus sicut dominus eius si patrem familias Beelzebub vocaverunt quanto magis domesticos eius

40N 10 26 ne ergo timueritis eos nihil enim opertum quod non revelabitur et occultum quod non scietur

40N 10 27 quod dico vobis in tenebris dicite in lumine et quod in aure auditis praedicate super tecta

40N 10 28 et nolite timere eos qui occidunt corpus animam autem non possunt occidere sed potius eum timete qui potest et animam et corpus perdere in gehennam

40N 10 29 nonne duo passeress asservantur et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro

40N 10 30 vestri autem et capilli capitis omnes numerati sunt

40N 10 31 nolite ergo timere multis passeribus meliores estis vos

40N 10 32 omnis ergo qui confitebitur me coram hominibus confitebor et ego eum coram Patre meo qui est in caelis

40N 10 33 qui autem negaverit me coram hominibus negabo et ego eum coram Patre meo qui est in caelis

40N 10 34 nolite arbitrari quia venerim mittere pacem in terram non veni pacem mittere sed gladium

40N 10 35 veni enim separare hominem adversus patrem suum et filiam adversus matrem suam et nurum adversus socrum suam

40N 10 36 et inimici hominis domestici eius

40N 10 37 qui amat patrem aut matrem plus quam me non est me dignus et qui amat filium aut filiam super me non est me dignus

40N 10 38 et qui non accipit crucem suam et sequitur me non est me dignus

40N 10 39 qui invenit animam suam perdet illam et qui perdiderit animam suam propter me inveniet eam

40N 10 40 qui recipit vos me recipit et qui me recipit recipit eum qui me misit

40N 10 41 qui recipit prophetam in nomine prophetae mercedem prophetae accipiet et qui recipit iustum in nomine iusti mercedem iusti accipiet

40N 10 42 et quicumque potum dederit uni ex minimis istis calicem aquae frigidae tantum in nomine discipuli amen dico vobis non perdet mercedem suam

40N 11 1 et factum est cum consummasset Iesus praeciens duodecim discipulis suis transiit inde ut doceret et praedicaret in civitatibus eorum

40N 11 2 Iohannes autem cum audisset in vinculis opera Christi mittens duos de discipulis suis

40N 11 3 ait illi tu es qui venturus es an alium expectamus

40N 11 4 et respondens Iesus ait illis euntes renuntiate Iohanni quae auditis et videtis

40N 11 5 caeci vident claudi ambulant leprosi mundantur surdi audiunt mortui

resurgunt pauperes evangelizantur

40N 11 6 et beatus est qui non fuerit scandalizatus in me

40N 11 7 illis autem abeuntibus coepit Iesus dicere ad turbas de Iohanne quid existis in desertum videre harundinem vento agitatam

40N 11 8 sed quid existis videre hominem mollibus vestitum ecce qui mollibus
vestiuntur in domibus regum sunt

40N 11 9 sed quid existis videre prophetam etiam dico vobis et plus quam prophetam

40N 11 10 hic enim est de quo scriptum est ecce ego mitto angelum meum ante faciem
tuam qui praeparabit viam tuam ante te

40N 11 11 amen dico vobis non surrexit inter natos mulierum maior Iohanne Baptista
qui autem minor est in regno caelorum maior est illo

40N 11 12 a diebus autem Iohannis Baptistae usque nunc regnum caelorum vim patitur
et violenti rapiunt illud

40N 11 13 omnes enim prophetae et lex usque ad Iohannem prophetaverunt

40N 11 14 et si vultis recipere ipse est Helias qui venturus est

40N 11 15 qui habet aures audiendi audiat

40N 11 16 cui autem similem aestimabo generationem istam similis est pueris sedentibus
in foro qui clamantes coequalibus

40N 11 17 dicunt cecinimus vobis et non saltastis lamentavimus et non planxistis

40N 11 18 venit enim Iohannes neque manducans neque bibens et dicunt daemonium
habet

40N 11 19 venit Filius hominis manducans et bibens et dicunt ecce homo vorax et
potator vini publicanorum et peccatorum amicus et iustificata est sapientia a filiis suis

40N 11 20 tunc coepit exprobrare civitatibus in quibus factae sunt plurimae virtutes eius
quia non egissent paenitentiam

40N 11 21 vae tibi Corazain vae tibi Bethsaida quia si in Tyro et Sidone factae essent
virtutes quae factae sunt in vobis olim in cilicio et cinere paenitentiam egissent

40N 11 22 verumtamen dico vobis Tyro et Sidoni remissius erit in die iudicii quam vobis

40N 11 23 et tu Capharnaum numquid usque in caelum exaltaberis usque in infernum
descendes quia si in Sodomis factae fuissent virtutes quae factae sunt in te forte mansissent usque in
hunc diem

40N 11 24 verumtamen dico vobis quia terrae Sodomorum remissius erit in die iudicii
quam tibi

40N 11 25 in illo tempore respondens Iesus dixit confiteor tibi Pater Domine caeli et
terrae quia abscondisti haec a sapientibus et prudentibus et revelasti ea parvulis

40N 11 26 ita Pater quoniam sic fuit placitum ante te

40N 11 27 omnia mihi tradita sunt a Patre meo et nemo novit Filium nisi Pater neque
Patrem quis novit nisi Filius et cui voluerit Filius revelare

40N 11 28 venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos

40N 11 29 tollite iugum meum super vos et discite a me quia mitis sum et humilis corde
et invenietis requiem animabus vestris

40N 11 30 iugum enim meum suave est et onus meum leve est

40N 12 1 in illo tempore abiit Iesus sabbato per sata discipuli autem eius esurientes
coeperunt vellere spicas et manducare

40N 12 2 Pharisei autem videntes dixerunt ei ecce discipuli tui faciunt quod non licet
eis facere sabbatis

40N 12 3 at ille dixit eis non legistis quid fecerit David quando esuriit et qui cum eo
erant

40N 12 4 quomodo intravit in domum Dei et panes propositionis comedit quos non
licebat ei edere neque his qui cum eo erant nisi solis sacerdotibus

40N 12 5 aut non legistis in lege quia sabbatis sacerdotes in templo sabbatum violant et
sine crimine sunt

40N 12 6 dico autem vobis quia templo maior est hic

40N 12 7 si autem sciretis quid est misericordiam volo et non sacrificium numquam
condemnassetis innocentes

40N 12 8 dominus est enim Filius hominis etiam sabbati

40N 12 9 et cum inde transisset venit in synagogam eorum
40N 12 10 et ecce homo manum habens aridam et interrogabant eum dicentes si licet sabbatis curare ut accusarent eum
40N 12 11 ipse autem dixit illis quis erit ex vobis homo qui habeat ovem unam et si ceciderit haec sabbatis in foveam nonne tenebit et levabit eam
40N 12 12 quanto magis melior est homo ove itaque licet sabbatis benefacere
40N 12 13 tunc ait homini extende manum tuam et extendit et restituta est sanitati sicut altera
40N 12 14 exeuntes autem Pharisei consilium faciebant adversus eum quomodo eum perderent
40N 12 15 Iesus autem sciens recessit inde et secuti sunt eum multi et curavit eos omnes
40N 12 16 et praecepit eis ne manifestum eum facerent
40N 12 17 ut adimpleretur quod dictum est per Esaiam prophetam dicentem
40N 12 18 ecce puer meus quem elegi dilectus meus in quo bene placuit animae meae ponam spiritum meum super eum et iudicium gentibus nuntiabit
40N 12 19 non contendet neque clamabit neque audiet aliquis in plateis vocem eius
40N 12 20 harundinem quassatam non confringet et linum fumigans non extinguet donec eiciat ad victoriam iudicium
40N 12 21 et in nomine eius gentes sperabunt
40N 12 22 tunc oblatus est ei daemonium habens caecus et mutus et curavit eum ita ut loqueretur et videret
40N 12 23 et stupebant omnes turbae et dicebant numquid hic est Filius David
40N 12 24 Pharisei autem audientes dixerunt hic non eicit daemones nisi in Beelzebub principe daemoniorum
40N 12 25 Iesus autem sciens cogitationes eorum dixit eis omne regnum divisum contra se desolatur et omnis civitas vel domus divisa contra se non stabit
40N 12 26 et si Satanus Satanam eicit adversus se divisus est quomodo ergo stabit regnum eius
40N 12 27 et si ego in Beelzebub eicio daemones filii vestri in quo eiciunt ideo ipsi iudices erunt vestri
40N 12 28 si autem ego in Spiritu Dei eicio daemones igitur pervenit in vos regnum Dei
40N 12 29 aut quomodo potest quisquam intrare in domum fortis et vasa eius diripere nisi prius alligaverit fortem et tunc domum illius diripiat
40N 12 30 qui non est mecum contra me est et qui non congregat mecum spargit
40N 12 31 ideo dico vobis omne peccatum et blasphemia remittetur hominibus Spiritus autem blasphemia non remittetur
40N 12 32 et quicumque dixerit verbum contra Filium hominis remittetur ei qui autem dixerit contra Spiritum Sanctum non remittetur ei neque in hoc saeculo neque in futuro
40N 12 33 aut facite arborem bonam et fructum eius bonum aut facite arborem malam et fructum eius malum siquidem ex fructu arbor agnoscitur
40N 12 34 progenies viperarum quomodo potestis bona loqui cum sitis mali ex abundantia enim cordis os loquitur
40N 12 35 bonus homo de bono thesauro profert bona et malus homo de malo thesauro profert mala
40N 12 36 dico autem vobis quoniam omne verbum otiosum quod locuti fuerint homines reddent rationem de eo in die iudicii
40N 12 37 ex verbis enim tuis iustificaberis et ex verbis tuis condemnaberis
40N 12 38 tunc responderunt ei quidam de scribis et Phariseis dicentes magister volumus a te signum videre
40N 12 39 qui respondens ait illis generatio mala et adultera signum quaerit et signum non dabitur ei nisi signum Ioniae prophetae
40N 12 40 sicut enim fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus sic erit

Filius hominis in corde terrae tribus diebus et tribus noctibus

40N 12 41 viri ninevitae surgent in iudicio cum generatione ista et condemnabunt eam quia paenitentiam egerunt in praedicatione Ioniae et ecce plus quam Iona hic

40N 12 42 regina austri surget in iudicio cum generatione ista et condemnabit eam quia venit a finibus terrae audire sapientiam Salomonis et ecce plus quam Salomon hic

40N 12 43 cum autem inmundus spiritus exierit ab homine ambulat per loca arida quaerens requiem et non invenit

40N 12 44 tunc dicit revertar in domum meam unde exivi et veniens invenit vacantem scopis mundatam et ornatam

40N 12 45 tunc vadit et adsumit septem alios spiritus secum nequiores se et intrantes habitant ibi et fiunt novissima hominis illius peiora prioribus sic erit et generationi huic pessimae

40N 12 46 adhuc eo loquente ad turbas ecce mater eius et fratres stabant foris quaerentes loqui ei

40N 12 47 dixit autem ei quidam ecce mater tua et fratres tui foris stant quaerentes te

40N 12 48 at ipse respondens dicenti sibi ait quae est mater mea et qui sunt fratres mei

40N 12 49 et extendens manum in discipulos suos dixit ecce mater mea et fratres mei

40N 12 50 quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei qui in caelis est ipse meus et frater et soror et mater est

40N 13 1 in illo die exiens Iesus de domo sedebat secus mare

40N 13 2 et congregatae sunt ad eum turbae multae ita ut in naviculam ascendens sederet et omnis turba stabat in litore

40N 13 3 et locutus est eis multa in parabolis dicens ecce exiit qui seminat seminare

40N 13 4 et dum seminat quaedam ceciderunt secus viam et venerunt volucres et comederunt ea

40N 13 5 alia autem ceciderunt in petrosa ubi non habebat terram multam et continuo exorta sunt quia non habebant altitudinem terrae

40N 13 6 sole autem orto aestuaverunt et quia non habebant radicem aruerunt

40N 13 7 alia autem ceciderunt in spinas et creverunt spinae et suffocaverunt ea

40N 13 8 alia vero ceciderunt in terram bonam et dabant fructum aliud centesimum aliud sexagesimum aliud tricesimum

40N 13 9 qui habet aures audiendi audiat

40N 13 10 et accedentes discipuli dixerunt ei quare in parabolis loqueris eis

40N 13 11 qui respondens ait illis quia vobis datum est nosse mysteria regni caelorum illis autem non est datum

40N 13 12 qui enim habet dabitur ei et abundabit qui autem non habet et quod habet auferetur ab eo

40N 13 13 ideo in parabolis loquor eis quia videntes non vident et audientes non audiunt neque intellegunt

40N 13 14 et adimpletur eis prophetia Esaiae dicens auditu audietis et non intellegitis et videntes videbitis et non videbitis

40N 13 15 incrassatum est enim cor populi huius et auribus graviter audierunt et oculos suos cluserunt nequando oculis videant et auribus audiant et corde intellegant et convertantur et sanem eos

40N 13 16 vestri autem beati oculi quia vident et aures vestrae quia audiunt

40N 13 17 amen quippe dico vobis quia multi prophetae et iusti cupierunt videre quae videtis et non viderunt et audire quae auditis et non audierunt

40N 13 18 vos ergo audite parabolam seminantis

40N 13 19 omnis qui audit verbum regni et non intellegit venit malus et rapit quod seminatum est in corde eius hic est qui secus viam seminatus est

40N 13 20 qui autem supra petrosa seminatus est hic est qui verbum audit et continuo cum gaudio accipit illud

40N 13 21 non habet autem in se radicem sed est temporalis facta autem tribulatione et

persecutione propter verbum continuo scandalizatur

40N 13 22 qui autem est seminatus in spinis hic est qui verbum audit et sollicitudo saeculi istius et fallacia divitiarum suffocat verbum et sine fructu efficitur

40N 13 23 qui vero in terra bona seminatus est hic est qui audit verbum et intellegit et fructum adfert et facit aliud quidem centum aliud autem sexaginta porro aliud triginta

40N 13 24 aliam parabolam proposuit illis dicens simile factum est regnum caelorum homini qui seminavit bonum semen in agro suo

40N 13 25 cum autem dormirent homines venit inimicus eius et superseminavit zizania in medio tritici et abiit

40N 13 26 cum autem crevisset herba et fructum fecisset tunc apparuerunt et zizania

40N 13 27 accedentes autem servi patris familias dixerunt ei domine nonne bonum semen seminasti in agro tuo unde ergo habet zizania

40N 13 28 et ait illis inimicus homo hoc fecit servi autem dixerunt ei vis imus et colligimus ea

40N 13 29 et ait non ne forte colligentes zizania eradicetis simul cum eis et triticum

40N 13 30 sinite utraque crescere usque ad messem et in tempore messis dicam messoribus colligite primum zizania et alligate ea fasciculos ad conburendum triticum autem congregate in horreum meum

40N 13 31 aliam parabolam proposuit eis dicens simile est regnum caelorum grano sinapis quod accipiens homo seminavit in agro suo

40N 13 32 quod minimum quidem est omnibus seminibus cum autem creverit maius est omnibus holeribus et fit arbor ita ut volucres caeli veniant et habitent in ramis eius

40N 13 33 aliam parabolam locutus est eis simile est regnum caelorum fermento quod acceptum mulier abscondit in farinae satis tribus donec fermentatum est totum

40N 13 34 haec omnia locutus est Iesus in parabolis ad turbas et sine parabolis non loquebatur eis

40N 13 35 ut impleretur quod dictum erat per prophetam dicentem aperiam in parabolis os meum eructabo abscondita a constitutione mundi

40N 13 36 tunc dimissis turbis venit in domum et accesserunt ad eum discipuli eius dicentes dissere nobis parabolam zizaniorum agri

40N 13 37 qui respondens ait qui seminat bonum semen est Filius hominis

40N 13 38 ager autem est mundus bonum vero semen hii sunt filii regni zizania autem filii sunt nequam

40N 13 39 inimicus autem qui seminavit ea est diabolus messis vero consummatio saeculi est messorum autem angeli sunt

40N 13 40 sicut ergo colliguntur zizania et igni conburuntur sic erit in consummatione saeculi

40N 13 41 mittet Filius hominis angelos suos et colligent de regno eius omnia scandala et eos qui faciunt iniquitatem

40N 13 42 et mittent eos in caminum ignis ibi erit fletus et stridor dentium

40N 13 43 tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno Patris eorum qui habet aures audiat

40N 13 44 simile est regnum caelorum thesauro abscondito in agro quem qui invenit homo abscondit et prae gaudio illius vadit et vendit universa quae habet et emit agrum illum

40N 13 45 iterum simile est regnum caelorum homini negotiatori quaerenti bonas margaritas

40N 13 46 inventa autem una pretiosa margarita abiit et vendidit omnia quae habuit et emit eam

40N 13 47 iterum simile est regnum caelorum sagenae missae in mare et ex omni genere congreganti

40N 13 48 quam cum impleta esset educentes et secus litus sedentes elegerunt bonos in vasa malos autem foras miserunt

40N 13 49 sic erit in consummatione saeculi exhibunt angeli et separabunt malos de

medio iustorum

- 40N 13 50 et mittent eos in caminum ignis ibi erit fletus et stridor dentium
40N 13 51 intellexistis haec omnia dicunt ei etiam
40N 13 52 ait illis ideo omnis scriba doctus in regno caelorum similis est homini patri
familias qui profert de thesauro suo nova et vetera
40N 13 53 et factum est cum consummasset Iesus parabolas istas transiit inde
40N 13 54 et veniens in patriam suam docebat eos in synagogis eorum ita ut mirarentur
et dicerent unde huic sapientia haec et virtutes
40N 13 55 nonne hic est fabri filius nonne mater eius dicitur Maria et fratres eius
Iacobus et Ioseph et Simon et Iudas
40N 13 56 et sorores eius nonne omnes apud nos sunt unde ergo huic omnia ista
40N 13 57 et scandalizabantur in eo Iesus autem dixit eis non est propheta sine honore
nisi in patria sua et in domo sua
40N 13 58 et non fecit ibi virtutes multas propter incredulitatem illorum
40N 14 1 in illo tempore audiit Herodes tetrarcha famam Iesu
40N 14 2 et ait pueris suis hic est Iohannes Baptista ipse surrexit a mortuis et ideo
virtutes inoperantur in eo
40N 14 3 Herodes enim tenuit Iohannem et alligavit eum et posuit in carcere propter
Herodiadem uxorem fratris sui
40N 14 4 dicebat enim illi Iohannes non licet tibi habere eam
40N 14 5 et volens illum occidere timuit populum quia sicut prophetam eum habebant
40N 14 6 die autem natalis Herodis saltavit filia Herodiadis in medio et placuit Herodi
40N 14 7 unde cum iuramento pollicitus est ei dare quodcumque postulasset ab eo
40N 14 8 at illa praemonita a matre sua da mihi inquit hic in disco caput Iohannis
Baptistae
40N 14 9 et contristatus est rex propter iuramentum autem et eos qui pariter
recumbebant iussit dari
40N 14 10 misitque et decollavit Iohannem in carcere
40N 14 11 et adlatum est caput eius in disco et datum est puellae et tulit matri suae
40N 14 12 et accedentes discipuli eius tulerunt corpus et sepelierunt illud et venientes
nuntiaverunt Iesu
40N 14 13 quod cum audisset Iesus secessit inde in navicula in locum desertum seorsum
et cum audissent turbae secutae sunt eum pedestres de civitatibus
40N 14 14 et exiens vidit turbam multam et misertus est eius et curavit languidos eorum
40N 14 15 vespere autem facto accesserunt ad eum discipuli eius dicentes desertus est
locus et hora iam praeteriit dimitte turbas ut euntes in castella emant sibi escas
40N 14 16 Iesus autem dixit eis non habent necesse ire date illis vos manducare
40N 14 17 responderunt ei non habemus hic nisi quinque panes et duos pisces
40N 14 18 qui ait eis adferte illos mihi huc
40N 14 19 et cum iussisset turbam discumbere supra faenum acceptis quinque panibus et
duobus piscibus aspiciens in caelum benedixit et fregit et dedit discipulis panes discipuli autem
turbis
40N 14 20 et manducaverunt omnes et saturati sunt et tulerunt reliquias duodecim
cofinos fragmentorum plenos
40N 14 21 manducantium autem fuit numerus quinque milia virorum exceptis mulieribus
et parvulis
40N 14 22 et statim iussit discipulos ascendere in navicula et praecedere eum trans
fretum donec dimitteret turbas
40N 14 23 et dimissa turba ascendit in montem solus orare vespere autem facto solus
erat ibi
40N 14 24 navicula autem in medio mari iactabatur fluctibus erat enim contrarius ventus
40N 14 25 quarta autem vigilia noctis venit ad eos ambulans supra mare

40N 14 26 et videntes eum supra mare ambulans turbati sunt dicentes quia fantasma
 est et prae timore clamaverunt
 40N 14 27 statimque Iesus locutus est eis dicens habete fiduciam ego sum nolite timere
 40N 14 28 respondens autem Petrus dixit Domine si tu es iube me venire ad te super
 aquas
 40N 14 29 at ipse ait veni et descendens Petrus de navicula ambulabat super aquam ut
 veniret ad Iesum
 40N 14 30 videns vero ventum validum timuit et cum coepisset mergi clamavit dicens
 Domine salvum me fac
 40N 14 31 et continuo Iesus extendens manum adprehendit eum et ait illi modicae fidei
 quare dubitasti
 40N 14 32 et cum ascendissent in naviculam cessavit ventus
 40N 14 33 qui autem in navicula erant venerunt et adoraverunt eum dicentes vere Filius
 Dei es
 40N 14 34 et cum transfretassent venerunt in terram Gennesar
 40N 14 35 et cum cognovissent eum viri loci illius miserunt in universam regionem
 illam et obtulerunt ei omnes male habentes
 40N 14 36 et rogabant eum ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent et quicumque
 tetigerunt salvi facti sunt
 40N 15 1 tunc accesserunt ad eum ab Hierosolymis scribae et Pharisei dicentes
 40N 15 2 quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum non enim lavant
 manus suas cum panem manducant
 40N 15 3 ipse autem respondens ait illis quare et vos transgredimini mandatum Dei
 propter traditionem vestram
 40N 15 4 nam Deus dixit honora patrem et matrem et qui maledixerit patri vel matri
 morte moriatur
 40N 15 5 vos autem dicitis quicumque dixerit patri vel matri munus quodcumque est ex
 me tibi proderit
 40N 15 6 et non honorificabit patrem suum aut matrem et irritum fecistis mandatum
 Dei propter traditionem vestram
 40N 15 7 hypocritae bene prophetavit de vobis Esaias dicens
 40N 15 8 populus hic labiis me honorat cor autem eorum longe est a me
 40N 15 9 sine causa autem colunt me docentes doctrinas mandata hominum
 40N 15 10 et convocatis ad se turbis dixit eis audite et intellegite
 40N 15 11 non quod intrat in os coinquinat hominem sed quod procedit ex ore hoc
 coinquinat hominem
 40N 15 12 tunc accedentes discipuli eius dixerunt ei scis quia Pharisei audito verbo
 scandalizati sunt
 40N 15 13 at ille respondens ait omnis plantatio quam non plantavit Pater meus caelestis
 eradicabitur
 40N 15 14 sinite illos caeci sunt duces caecorum caecus autem si caeco ducatum praestet
 ambo in foveam cadunt
 40N 15 15 respondens autem Petrus dixit ei edissere nobis parabolam istam
 40N 15 16 at ille dixit adhuc et vos sine intellectu estis
 40N 15 17 non intellegitis quia omne quod in os intrat in ventrem vadit et in secessum
 emittitur
 40N 15 18 quae autem procedunt de ore de corde exeunt et ea coinquant hominem
 40N 15 19 de corde enim exeunt cogitationes malae homicidia adulteria fornicationes
 furta falsa testimonia blasphemiae
 40N 15 20 haec sunt quae coinquant hominem non lotis autem manibus manducare
 non coinquant hominem
 40N 15 21 et egressus inde Iesus secessit in partes Tyri et Sidonis

40N 15 22 et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamavit dicens ei miserere mei Domine Fili David filia mea male a daemonio vexatur
40N 15 23 qui non respondit ei verbum et accedentes discipuli eius rogabant eum dicentes dimitte eam quia clamat post nos
40N 15 24 ipse autem respondens ait non sum missus nisi ad oves quae perierunt domus Israhel
40N 15 25 at illa venit et adoravit eum dicens Domine adiuva me
40N 15 26 qui respondens ait non est bonum sumere panem filiorum et mittere canibus
40N 15 27 at illa dixit etiam Domine nam et catelli edunt de micis quae cadunt de mensa dominorum suorum
40N 15 28 tunc respondens Iesus ait illi o mulier magna est fides tua fiat tibi sicut vis et sanata est filia illius ex illa hora
40N 15 29 et cum transisset inde Iesus venit secus mare Galilaeae et ascendens in montem sedebat ibi
40N 15 30 et accesserunt ad eum turbae multae habentes secum mutos clodos caecos debiles et alios multos et proiecerunt eos ad pedes eius et curavit eos
40N 15 31 ita ut turbae mirarentur videntes mutos loquentes clodos ambulantes caecos videntes et magnificabant Deum Israhel
40N 15 32 Iesus autem convocatis discipulis suis dixit misereor turbae quia triduo iam perseverant mecum et non habent quod manducant et dimittere eos ieiunos nolo ne deficiant in via
40N 15 33 et dicunt ei discipuli unde ergo nobis in deserto panes tantos ut saturemus turbam tantam
40N 15 34 et ait illis Iesus quot panes habetis at illi dixerunt septem et paucos pisciculos
40N 15 35 et praecepit turbae ut discumberet super terram
40N 15 36 et accipiens septem panes et pisces et gratias agens fregit et dedit discipulis suis et discipuli dederunt populo
40N 15 37 et comederunt omnes et saturati sunt et quod superfuit de fragmentis tulerunt septem sportas plenas
40N 15 38 erant autem qui manducaverant quattuor milia hominum extra parvulos et mulieres
40N 15 39 et dimissa turba ascendit in naviculam et venit in fines Magedan
40N 16 1 et accesserunt ad eum Pharisei et Sadducaei temptantes et rogaverunt eum ut signum de caelo ostenderet eis
40N 16 2 at ille respondens ait eis facto vespere dicitis serenum erit rubicundum est enim caelum
40N 16 3 et mane hodie tempestas rutilat enim triste caelum
40N 16 4 faciem ergo caeli diiudicare nostis signa autem temporum non potestis generatio mala et adultera signum quaerit et signum non dabitur ei nisi signum Ionae et relictis illis abiit
40N 16 5 et cum venissent discipuli eius trans fretum obliti sunt panes accipere
40N 16 6 qui dixit illis intuemini et cavete a fermento Phariseorum et Sadducaeorum
40N 16 7 at illi cogitabant inter se dicentes quia panes non accepimus
40N 16 8 sciens autem Iesus dixit quid cogitatis inter vos modicae fidei quia panes non habetis
40N 16 9 nondum intellegitis neque recordamini quinque panum quinque milium hominum et quot cofinos sumpsistis
40N 16 10 neque septem panum quattuor milium hominum et quot sportas sumpsistis
40N 16 11 quare non intellegitis quia non de pane dixi vobis cavete a fermento Phariseorum et Sadducaeorum
40N 16 12 tunc intellexerunt quia non dixerit cavendum a fermento panum sed a doctrina Phariseorum et Sadducaeorum
40N 16 13 venit autem Iesus in partes Caesareae Philippi et interrogabat discipulos suos

dicens quem dicunt homines esse Filium hominis
40N 16 14 at illi dixerunt alii Iohannem Baptistam alii autem Heliam alii vero
Hieremiam aut unum ex prophetis
40N 16 15 dicit illis vos autem quem me esse dicitis
40N 16 16 respondens Simon Petrus dixit tu es Christus Filius Dei vivi
40N 16 17 respondens autem Iesus dixit ei beatus es Simon Bar Iona quia caro et sanguis
non revelavit tibi sed Pater meus qui in caelis est
40N 16 18 et ego dico tibi quia tu es Petrus et super hanc petram aedificabo ecclesiam
meam et portae inferi non praevalent adversum eam
40N 16 19 et tibi dabo claves regni caelorum et quodcumque ligaveris super terram erit
ligatum in caelis et quodcumque solveris super terram erit solutum in caelis
40N 16 20 tunc praecepit discipulis suis ut nemini dicerent quia ipse esset Iesus Christus
40N 16 21 exinde coepit Iesus ostendere discipulis suis quia oporteret eum ire
Hierosolimam et multa pati a senioribus et scribis et principibus sacerdotum et occidi et tertia die
resurgere
40N 16 22 et adsumens eum Petrus coepit increpare illum dicens absit a te Domine non
erit tibi hoc
40N 16 23 qui conversus dixit Petro vade post me Satana scandalum es mihi quia non
sapis ea quae Dei sunt sed ea quae hominum
40N 16 24 tunc Iesus dixit discipulis suis si quis vult post me venire abneget semet
ipsum et tollat crucem suam et sequatur me
40N 16 25 qui enim voluerit animam suam salvam facere perdet eam qui autem
perdiderit animam suam propter me inveniet eam
40N 16 26 quid enim prodest homini si mundum universum lucretur animae vero suae
detrimentum patitur aut quam dabit homo commutationem pro anima sua
40N 16 27 Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum angelis suis et tunc
reddet unicuique secundum opus eius
40N 16 28 amen dico vobis sunt quidam de hic stantibus qui non gustabunt mortem
donec videant Filium hominis venientem in regno suo
40N 17 1 et post dies sex adsumpsit Iesus Petrum et Iacobum et Iohannem fratrem eius
et ducit illos in montem excelsum seorsum
40N 17 2 et transfiguratus est ante eos et resplenduit facies eius sicut sol vestimenta
autem eius facta sunt alba sicut nix
40N 17 3 et ecce apparuit illis Moses et Helias cum eo loquentes
40N 17 4 respondens autem Petrus dixit ad Iesum Domine bonum est nos hic esse si vis
faciamus hic tria tabernacula tibi unum et Mosi unum et Heliae unum
40N 17 5 adhuc eo loquente ecce nubes lucida obumbravit eos et ecce vox de nube
dicens hic est Filius meus dilectus in quo mihi bene conplacuit ipsum audite
40N 17 6 et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam et timuerunt valde
40N 17 7 et accessit Iesus et tetigit eos dixitque eis surgite et nolite timere
40N 17 8 levantes autem oculos suos neminem viderunt nisi solum Iesum
40N 17 9 et descendentibus illis de monte praecepit Iesus dicens nemini dixeritis
visionem donec Filius hominis a mortuis resurgat
40N 17 10 et interrogaverunt eum discipuli dicentes quid ergo scribae dicunt quod
Heliam oporteat primum venire
40N 17 11 at ille respondens ait eis Helias quidem venturus est et restituet omnia
40N 17 12 dico autem vobis quia Helias iam venit et non cognoverunt eum sed fecerunt
in eo quaecumque voluerunt sic et Filius hominis passurus est ab eis
40N 17 13 tunc intellexerunt discipuli quia de Iohanne Baptista dixisset eis
40N 17 14 et cum venisset ad turbam accessit ad eum homo genibus provolutus ante eum
dicens Domine miserere filii mei quia lunaticus est et male patitur nam saepe cadit in ignem et
crebro in aquam

40N 17 15 et obtuli eum discipulis tuis et non potuerunt curare eum
40N 17 16 respondens Iesus ait o generatio incredula et perversa quousque ero vobiscum
usquequo patiar vos adferte huc illum ad me
40N 17 17 et increpavit ei Iesus et exiit ab eo daemonium et curatus est puer ex illa hora
40N 17 18 tunc accesserunt discipuli ad Iesum secreto et dixerunt quare nos non
potuimus eicere illum
40N 17 19 dicit illis propter incredulitatem vestram amen quippe dico vobis si habueritis
fidem sicut granum sinapis dicetis monti huic transi hinc et transibit et nihil impossibile erit vobis
40N 17 20 hoc autem genus non eicitur nisi per orationem et ieiunium
40N 17 21 conversantibus autem eis in Galilaea dixit illis Iesus Filius hominis tradendus
est in manus hominum
40N 17 22 et occident eum et tertio die resurget et contristati sunt vehementer
40N 17 23 et cum venissent Capharnaum accesserunt qui didragma accipiebant ad
Petrum et dixerunt magister vester non solvit didragma
40N 17 24 ait etiam et cum intrasset domum praevenit eum Iesus dicens quid tibi videtur
Simon reges terrae a quibus accipiunt tributum vel censum a filiis suis an ab alienis
40N 17 25 et ille dixit ab alienis dixit illi Iesus ergo liberi sunt filii
40N 17 26 ut autem non scandalizemus eos vade ad mare et mitte hamum et eum piscem
qui primus ascenderit tolle et aperto ore eius invenies staterem illum sumens da eis pro me et te
40N 18 1 in illa hora accesserunt discipuli ad Iesum dicentes quis putas maior est in
regno caelorum
40N 18 2 et advocans Iesus parvulum statuit eum in medio eorum
40N 18 3 et dixit amen dico vobis nisi conversi fueritis et efficiamini sicut parvuli non
intrabitis in regnum caelorum
40N 18 4 quicumque ergo humiliaverit se sicut parvulus iste hic est maior in regno
caelorum
40N 18 5 et qui susceperit unum parvulum talem in nomine meo me suscipit
40N 18 6 qui autem scandalizaverit unum de pusillis istis qui in me credunt expedit ei
ut suspendatur mola asinaria in collo eius et demergatur in profundum maris
40N 18 7 vae mundo ab scandalis necesse est enim ut veniant scandala verumtamen vae
homini per quem scandalum venit
40N 18 8 si autem manus tua vel pes tuus scandalizat te abscide eum et proice abs te
bonum tibi est ad vitam ingredi debilem vel clodum quam duas manus vel duos pedes habentem
mitti in ignem aeternum
40N 18 9 et si oculus tuus scandalizat te erue eum et proice abs te bonum tibi est
unoculum in vitam intrare quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis
40N 18 10 videte ne contemnatis unum ex his pusillis dico enim vobis quia angeli eorum
in caelis semper vident faciem Patris mei qui in caelis est
40N 18 11 venit enim Filius hominis salvare quod perierat
40N 18 12 quid vobis videtur si fuerint alicui centum oves et erraverit una ex eis nonne
relinquet nonaginta novem in montibus et vadit quaerere eam quae erravit
40N 18 13 et si contigerit ut inveniat eam amen dico vobis quia gaudebit super eam
magis quam super nonaginta novem quae non erraverunt
40N 18 14 sic non est voluntas ante Patrem vestrum qui in caelis est ut pereat unus de
pusillis istis
40N 18 15 si autem peccaverit in te frater tuus vade et corripe eum inter te et ipsum
solum si te audierit lucratus es fratrem tuum
40N 18 16 si autem non te audierit adhibe tecum adhuc unum vel duos ut in ore duorum
testium vel trium stet omne verbum
40N 18 17 quod si non audierit eos dic ecclesiae si autem et ecclesiam non audierit sit
tibi sicut ethnicus et publicanus
40N 18 18 amen dico vobis quaecumque alligaveritis super terram erunt ligata et in caelo

et quaecumque solveritis super terram erunt soluta et in caelo
40N 18 19 iterum dico vobis quia si duo ex vobis consenserint super terram de omni re
quacumque petierint fiet illis a Patre meo qui in caelis est
40N 18 20 ubi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo ibi sum in medio eorum
40N 18 21 tunc accedens Petrus ad eum dixit Domine quotiens peccabit in me frater
meus et dimittam ei usque septies
40N 18 22 dicit illi Iesus non dico tibi usque septies sed usque septuagies septies
40N 18 23 ideo adsimilatum est regnum caelorum homini regi qui voluit rationem
ponere cum servis suis
40N 18 24 et cum coepisset rationem ponere oblatus est ei unus qui debebat decem milia
talenta
40N 18 25 cum autem non haberet unde redderet iussit eum dominus venundari et
uxorem eius et filios et omnia quae habebat et reddi
40N 18 26 procidens autem servus ille orabat eum dicens patientiam habe in me et omnia
reddam tibi
40N 18 27 misertus autem dominus servi illius dimisit eum et debitum dimisit ei
40N 18 28 egressus autem servus ille invenit unum de conservis suis qui debebat ei
centum denarios et tenens suffocabat eum dicens redde quod debes
40N 18 29 et procidens conservus eius rogabat eum dicens patientiam habe in me et
omnia reddam tibi
40N 18 30 ille autem noluit sed abiit et misit eum in carcerem donec redderet debitum
40N 18 31 videntes autem conservi eius quae fiebant contristati sunt valde et venerunt et
narraverunt domino suo omnia quae facta erant
40N 18 32 tunc vocavit illum dominus suus et ait illi serve nequam omne debitum dimisi
tibi quoniam rogasti me
40N 18 33 non ergo oportuit et te misereri conservi tui sicut et ego tui misertus sum
40N 18 34 et iratus dominus eius tradidit eum tortoribus quoadusque redderet universum
debitum
40N 18 35 sic et Pater meus caelestis faciet vobis si non remiseritis unusquisque fratri
suo de cordibus vestris
40N 19 1 et factum est cum consummasset Iesus sermones istos migravit a Galilaea et
venit in fines Iudaeae trans Iordanen
40N 19 2 et secutae sunt eum turbae multae et curavit eos ibi
40N 19 3 et accesserunt ad eum Pharisei temptantes eum et dicentes si licet homini
dimittere uxorem suam quacumque ex causa
40N 19 4 qui respondens ait eis non legistis quia qui fecit ab initio masculum et
feminam fecit eos
40N 19 5 et dixit propter hoc dimittet homo patrem et matrem et adherabit uxori suae et
erunt duo in carne una
40N 19 6 itaque iam non sunt duo sed una caro quod ergo Deus coniunxit homo non
separet
40N 19 7 dicunt illi quid ergo Moses mandavit dari libellum repudii et dimittere
40N 19 8 ait illis quoniam Moses ad duritiam cordis vestri permisit vobis dimittere
uxores vestras ab initio autem non sic fuit
40N 19 9 dico autem vobis quia quicumque dimiserit uxorem suam nisi ob
fornicationem et aliam duxerit moechatur et qui dimissam duxerit moechatur
40N 19 10 dicunt ei discipuli eius si ita est causa homini cum uxore non expedit nubere
40N 19 11 qui dixit non omnes capiunt verbum istud sed quibus datum est
40N 19 12 sunt enim eunuchi qui de matris utero sic nati sunt et sunt eunuchi qui facti
sunt ab hominibus et sunt eunuchi qui se ipsos castraverunt propter regnum caelorum qui potest
capere capiat
40N 19 13 tunc oblatis sunt ei parvuli ut manus eis inponeret et oraret discipuli autem

inreprobant eis

40N 19 14 Iesus vero ait eis sinite parvulos et nolite eos prohibere ad me venire talium est enim regnum caelorum

40N 19 15 et cum inposuisset eis manus abiit inde

40N 19 16 et ecce unus accedens ait illi magister bone quid boni faciam ut habeam vitam aeternam

40N 19 17 qui dixit ei quid me interrogas de bono unus est bonus Deus si autem vis ad vitam ingredi serva mandata

40N 19 18 dicit illi quae Iesus autem dixit non homicidium facies non adulterabis non facies furtum non falsum testimonium dices

40N 19 19 honora patrem et matrem et diliges proximum tuum sicut te ipsum

40N 19 20 dicit illi adulescens omnia haec custodivi quid adhuc mihi deest

40N 19 21 ait illi Iesus si vis perfectus esse vade vende quae habes et da pauperibus et habebis thesaurum in caelo et veni sequere me

40N 19 22 cum audisset autem adulescens verbum abiit tristis erat enim habens multas possessiones

40N 19 23 Iesus autem dixit discipulis suis amen dico vobis quia dives difficile intrabit in regnum caelorum

40N 19 24 et iterum dico vobis facilius est camelum per foramen acus transire quam divitem intrare in regnum caelorum

40N 19 25 auditis autem his discipuli mirabantur valde dicentes quis ergo poterit salvus esse

40N 19 26 aspiciens autem Iesus dixit illis apud homines hoc impossibile est apud Deum autem omniaabilia sunt

40N 19 27 tunc respondens Petrus dixit ei ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te quid ergo erit nobis

40N 19 28 Iesus autem dixit illis amen dico vobis quod vos qui secuti estis me in regeneratione cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae sedebitis et vos super sedes duodecim iudicantes duodecim tribus Israel

40N 19 29 et omnis qui reliquit domum vel fratres aut sorores aut patrem aut matrem aut uxorem aut filios aut agros propter nomen meum centuplum accipiet et vitam aeternam possidebit

40N 19 30 multi autem erunt primi novissimi et novissimi primi

40N 20 1 simile est enim regnum caelorum homini patri familias qui exiit primo mane conducere operarios in vineam suam

40N 20 2 conventionem autem factam cum operariis ex denario diurno misit eos in vineam suam

40N 20 3 et egressus circa horam tertiam vidit alios stantes in foro otiosos

40N 20 4 et illis dixit ite et vos in vineam et quod iustum fuerit dabo vobis

40N 20 5 illi autem abierunt iterum autem exiit circa sextam et nonam horam et fecit similiter

40N 20 6 circa undecimam vero exiit et invenit alios stantes et dicit illis quid hic statis tota die otiosi

40N 20 7 dicunt ei quia nemo nos conduxit dicit illis ite et vos in vineam

40N 20 8 cum sero autem factum esset dicit dominus vineae procuratori suo voca operarios et redde illis mercedem incipiens a novissimis usque ad primos

40N 20 9 cum venissent ergo qui circa undecimam horam venerant acceperunt singulos denarios

40N 20 10 venientes autem et primi arbitrati sunt quod plus essent accepturi acceperunt autem et ipsi singulos denarios

40N 20 11 et accipientes murmurabant adversus patrem familias

40N 20 12 dicentes hii novissimi una hora fecerunt et pares illos nobis fecisti qui portavimus pondus diei et aestus

40N 20 13 at ille respondens uni eorum dixit amice non facio tibi iniuriam nonne ex denario convenisti mecum

40N 20 14 tolle quod tuum est et vade volo autem et huic novissimo dare sicut et tibi

40N 20 15 aut non licet mihi quod volo facere an oculus tuus nequam est quia ego bonus sum

40N 20 16 sic erunt novissimi primi et primi novissimi multi sunt enim vocati pauci autem electi

40N 20 17 et ascendens Iesus Hierosolymam adsumpsit duodecim discipulos secreto et ait illis

40N 20 18 ecce ascendimus Hierosolymam et Filius hominis tradetur principibus sacerdotum et scribis et condemnabunt eum morte

40N 20 19 et tradent eum gentibus ad deludendum et flagellandum et crucifigendum et tertia die resurget

40N 20 20 tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis adorans et petens aliquid ab eo

40N 20 21 qui dixit ei quid vis ait illi dic ut sedeant hii duo filii mei unus ad dexteram tuam et unus ad sinistram in regno tuo

40N 20 22 respondens autem Iesus dixit nescitis quid petatis potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum dicunt ei possumus

40N 20 23 ait illis calicem quidem meum bibetis sedere autem ad dexteram meam et sinistram non est meum dare vobis sed quibus paratum est a Patre meo

40N 20 24 et audientes decem indignati sunt de duobus fratribus

40N 20 25 Iesus autem vocavit eos ad se et ait scitis quia principes gentium dominantur eorum et qui maiores sunt potestatem exercent in eos

40N 20 26 non ita erit inter vos sed quicumque voluerit inter vos maior fieri sit vester minister

40N 20 27 et qui voluerit inter vos primus esse erit vester servus

40N 20 28 sicut Filius hominis non venit ministrari sed ministrare et dare animam suam redemptionem pro multis

40N 20 29 et egredientibus eis ab Hiericho secuta est eum turba multa

40N 20 30 et ecce duo caeci sedentes secus viam audierunt quia Iesus transiret et clamaverunt dicentes Domine miserere nostri Fili David

40N 20 31 turba autem increpabat eos ut tacerent at illi magis clamabant dicentes Domine miserere nostri Fili David

40N 20 32 et stetit Iesus et vocavit eos et ait quid vultis ut faciam vobis

40N 20 33 dicunt illi Domine ut aperiantur oculi nostri

40N 20 34 misertus autem eorum Iesus tetigit oculos eorum et confestim viderunt et secuti sunt eum

40N 21 1 et cum adpropinquassent Hierosolymis et venissent Bethfage ad montem Oliveti tunc Iesus misit duos discipulos

40N 21 2 dicens eis ite in castellum quod contra vos est et statim invenietis asinam alligatam et pullum cum ea solvite et adducite mihi

40N 21 3 et si quis vobis aliquid dixerit dicite quia Dominus his opus habet et confestim dimittet eos

40N 21 4 hoc autem factum est ut impleretur quod dictum est per prophetam dicentem

40N 21 5 dicite filiae Sion ecce rex tuus venit tibi mansuetus et sedens super asinam et pullum filium subiugalis

40N 21 6 euntes autem discipuli fecerunt sicut praecepit illis Iesus

40N 21 7 et adduxerunt asinam et pullum et inposuerunt super eis vestimenta sua et eum desuper sedere fecerunt

40N 21 8 plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via alii autem caedebant ramos de arboribus et sternerant in via

40N 21 9 turbae autem quae praecedebant et quae sequebantur clamabant dicentes
osanna Filio David benedictus qui venturus est in nomine Domini osanna in altissimis
40N 21 10 et cum intrasset Hierosolymam commota est universa civitas dicens quis est
hic
40N 21 11 populi autem dicebant hic est Iesus propheta a Nazareth Galilaeae
40N 21 12 et intravit Iesus in templum Dei et eiciebat omnes vendentes et ementes in
templo et mensas nummulariorum et cathedras vendentium columbas evertit
40N 21 13 et dicit eis scriptum est domus mea domus orationis vocabitur vos autem
fecistis eam speluncam latronum
40N 21 14 et accesserunt ad eum caeci et claudi in templo et sanavit eos
40N 21 15 videntes autem principes sacerdotum et scribae mirabilia quae fecit et pueros
clamantes in templo et dicentes osanna Filio David indignati sunt
40N 21 16 et dixerunt ei audis quid isti dicant Iesus autem dicit eis utique numquam
legistis quia ex ore infantium et lactantium perfecisti laudem
40N 21 17 et relictis illis abiit foras extra civitatem in Bethaniam ibique mansit
40N 21 18 mane autem revertens in civitatem esuriit
40N 21 19 et videns fici arborem unam secus viam venit ad eam et nihil invenit in ea nisi
folia tantum et ait illi numquam ex te fructus nascatur in sempiternum et arefacta est continuo
ficulnea
40N 21 20 et videntes discipuli mirati sunt dicentes quomodo continuo aruit
40N 21 21 respondens autem Iesus ait eis amen dico vobis si habueritis fidem et non
haesitaveritis non solum de ficulnea facietis sed et si monti huic dixeritis tolle et iacta te in mare fiet
40N 21 22 et omnia quaecumque petieritis in oratione credentes accipietis
40N 21 23 et cum venisset in templum accesserunt ad eum docentem principes
sacerdotum et seniores populi dicentes in qua potestate haec facis et quis tibi dedit hanc potestatem
40N 21 24 respondens Iesus dixit illis interrogabo vos et ego unum sermonem quem si
dixeritis mihi et ego vobis dicam in qua potestate haec facio
40N 21 25 baptismum Iohannis unde erat e caelo an ex hominibus at illi cogitabant inter
se dicentes si dixerimus e caelo dicet nobis quare ergo non credidistis illi
40N 21 26 si autem dixerimus ex hominibus timemus turbam omnes enim habent
Iohannem sicut prophetam
40N 21 27 et respondentes Iesu dixerunt nescimus ait illis et ipse nec ego dico vobis in
qua potestate haec facio
40N 21 28 quid autem vobis videtur homo habebat duos filios et accedens ad primum
dixit fili vade hodie operare in vinea mea
40N 21 29 ille autem respondens ait nolo postea autem paenitentia motus abiit
40N 21 30 accedens autem ad alterum dixit similiter at ille respondens ait eo domine et
non ivit
40N 21 31 quis ex duobus fecit voluntatem patris dicunt novissimus dicit illis Iesus amen
dico vobis quia publicani et meretrices praecedunt vos in regno Dei
40N 21 32 venit enim ad vos Iohannes in via iustitiae et non credidistis ei publicani
autem et meretrices crediderunt ei vos autem videntes nec paenitentiam habuistis postea ut
crederetis ei
40N 21 33 aliam parabolam audite homo erat pater familias qui plantavit vineam et
sepem circumdedit ei et fodit in ea torcular et aedificavit turrem et locavit eam agricolis et peregre
profectus est
40N 21 34 cum autem tempus fructuum adpropinquasset misit servos suos ad agricolas
ut acciperent fructus eius
40N 21 35 et agricolae adprehensis servis eius alium ceciderunt alium occiderunt alium
vero lapidaverunt
40N 21 36 iterum misit alios servos plures prioribus et fecerunt illis similiter
40N 21 37 novissime autem misit ad eos filium suum dicens verebuntur filium meum

40N 21 38 agricolae autem videntes filium dixerunt intra se hic est heres venite
 occidamus eum et habebimus hereditatem eius
 40N 21 39 et adprehensum eum eiecerunt extra vineam et occiderunt
 40N 21 40 cum ergo venerit dominus vineae quid faciet agricolis illis
 40N 21 41 aiunt illi malos male perdet et vineam locabit aliis agricolis qui reddant ei
 fructum temporibus suis
 40N 21 42 dicit illis Iesus numquam legistis in scripturis lapidem quem reprobaverunt
 aedificantes hic factus est in caput anguli a Domino factum est istud et est mirabile in oculis nostris
 40N 21 43 ideo dico vobis quia auferetur a vobis regnum Dei et dabitur genti facienti
 fructus eius
 40N 21 44 et qui ceciderit super lapidem istum confringetur super quem vero ceciderit
 conteret eum
 40N 21 45 et cum audissent principes sacerdotum et Pharisei parabolas eius
 cognoverunt quod de ipsis diceret
 40N 21 46 et quaerentes eum tenere timuerunt turbas quoniam sicut prophetam eum
 habebant
 40N 22 1 et respondens Iesus dixit iterum in parabolis eis dicens
 40N 22 2 simile factum est regnum caelorum homini regi qui fecit nuptias filio suo
 40N 22 3 et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias et nolebant venire
 40N 22 4 iterum misit alios servos dicens dicite invitatis ecce prandium meum paravi
 tauri mei et atilia occisa et omnia parata venite ad nuptias
 40N 22 5 illi autem neglexerunt et abierunt alius in villam suam alius vero ad
 negotiationem suam
 40N 22 6 reliqui vero tenuerunt servos eius et contumelia adfectos occiderunt
 40N 22 7 rex autem cum audisset iratus est et missis exercitibus suis perdidit homicidas
 illos et civitatem illorum succendit
 40N 22 8 tunc ait servis suis nuptiae quidem paratae sunt sed qui invitati erant non
 fuerunt digni
 40N 22 9 ite ergo ad exitus viarum et quoscumque inveneritis vocate ad nuptias
 40N 22 10 et egressi servi eius in vias congregaverunt omnes quos invenerunt malos et
 bonos et impletae sunt nuptiae discumbentium
 40N 22 11 intravit autem rex ut videret discumbentes et vidit ibi hominem non vestitum
 veste nuptiali
 40N 22 12 et ait illi amice quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem at ille
 obmutuit
 40N 22 13 tunc dixit rex ministris ligatis pedibus eius et manibus mittite eum in tenebras
 exteriores ibi erit fletus et stridor dentium
 40N 22 14 multi autem sunt vocati pauci vero electi
 40N 22 15 tunc abeuntes Pharisei consilium inierunt ut caperent eum in sermone
 40N 22 16 et mittunt ei discipulos suos cum Herodianis dicentes magister scimus quia
 verax es et viam Dei in veritate doces et non est tibi cura de aliquo non enim respicis personam
 hominum
 40N 22 17 dic ergo nobis quid tibi videatur licet census dare Caesari an non
 40N 22 18 cognita autem Iesus nequitia eorum ait quid me temptatis hypocritae
 40N 22 19 ostendite mihi nomisma census at illi obtulerunt ei denarium
 40N 22 20 et ait illis Iesus cuius est imago haec et suprascriptio
 40N 22 21 dicunt ei Caesaris tunc ait illis reddite ergo quae sunt Caesaris Caesari et quae
 sunt Dei Deo
 40N 22 22 et audientes mirati sunt et relicto eo abierunt
 40N 22 23 in illo die accesserunt ad eum Sadducei qui dicunt non esse resurrectionem
 et interrogaverunt eum
 40N 22 24 dicentes magister Moses dixit si quis mortuus fuerit non habens filium ut

ducat frater eius uxorem illius et suscitetur semen fratri suo
 40N 22 25 erant autem apud nos septem fratres et primus uxore ducta defunctus est et
 non habens semen reliquit uxorem suam fratri suo
 40N 22 26 similiter secundus et tertius usque ad septimum
 40N 22 27 novissime autem omnium et mulier defuncta est
 40N 22 28 in resurrectione ergo cuius erit de septem uxor omnes enim habuerunt eam
 40N 22 29 respondens autem Iesus ait illis erratis nescientes scripturas neque virtutem
 Dei
 40N 22 30 in resurrectione enim neque nubent neque nubentur sed sunt sicut angeli Dei
 in caelo
 40N 22 31 de resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est a Deo dicente
 vobis
 40N 22 32 ego sum Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob non est Deus mortuorum
 sed viventium
 40N 22 33 et audientes turbae mirabantur in doctrina eius
 40N 22 34 Pharisei autem audientes quod silentium inposuisset Sadducaeis convenerunt
 in unum
 40N 22 35 et interrogavit eum unus ex eis legis doctor temptans eum
 40N 22 36 magister quod est mandatum magnum in lege
 40N 22 37 ait illi Iesus diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et in tota anima
 tua et in tota mente tua
 40N 22 38 hoc est maximum et primum mandatum
 40N 22 39 secundum autem simile est huic diliges proximum tuum sicut te ipsum
 40N 22 40 in his duobus mandatis universa lex pendet et prophetae
 40N 22 41 congregatis autem Phariseis interrogavit eos Iesus
 40N 22 42 dicens quid vobis videtur de Christo cuius filius est dicunt ei David
 40N 22 43 ait illis quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum dicens
 40N 22 44 dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos
 scabillum pedum tuorum
 40N 22 45 si ergo David vocat eum Dominum quomodo filius eius est
 40N 22 46 et nemo poterat respondere ei verbum neque ausus fuit quisquam ex illa die
 eum amplius interrogare
 40N 23 1 tunc Iesus locutus est ad turbas et discipulos suos
 40N 23 2 dicens super cathedram Mosi sederunt scribae et Pharisei
 40N 23 3 omnia ergo quaecumque dixerint vobis servate et facite secundum opera vero
 eorum nolite facere dicunt enim et non faciunt
 40N 23 4 alligant autem onera gravia et inportabilia et inponunt in umeros hominum
 digito autem suo nolunt ea movere
 40N 23 5 omnia vero opera sua faciunt ut videantur ab hominibus dilatant enim
 phylacteria sua et magnificant fimbrias
 40N 23 6 amant autem primos recubitus in cenis et primas cathedras in synagogis
 40N 23 7 et salutationes in foro et vocari ab hominibus rabbi
 40N 23 8 vos autem nolite vocari rabbi unus enim est magister vester omnes autem vos
 fratres estis
 40N 23 9 et patrem nolite vocare vobis super terram unus enim est Pater vester qui in
 caelis est
 40N 23 10 nec vocemini magistri quia magister vester unus est Christus
 40N 23 11 qui maior est vestrum erit minister vester
 40N 23 12 qui autem se exaltaverit humiliabitur et qui se humiliaverit exaltabitur
 40N 23 13 vae autem vobis scribae et Pharisei hypocritae quia clauditis regnum
 caelorum ante homines vos enim non intratis nec introeuntes sinitis intrare
 40N 23 14 []

40N 23 15 vae vobis scribae et Pharisei hypocritae quia circuitis mare et aridam ut
faciatis unum proselytum et cum fuerit factus facitis eum filium gehennae duplo quam vos
40N 23 16 vae vobis duces caeci qui dicitis quicumque iuraverit per templum nihil est
qui autem iuraverit in aurum templi debet
40N 23 17 stulti et caeci quid enim maius est aurum an templum quod sanctificat aurum
40N 23 18 et quicumque iuraverit in altari nihil est quicumque autem iuraverit in dono
quod est super illud debet
40N 23 19 caeci quid enim maius est donum an altare quod sanctificat donum
40N 23 20 qui ergo iurat in altare iurat in eo et in omnibus quae super illud sunt
40N 23 21 et qui iuraverit in templo iurat in illo et in eo qui inhabitat in ipso
40N 23 22 et qui iurat in caelo iurat in throno Dei et in eo qui sedet super eum
40N 23 23 vae vobis scribae et Pharisei hypocritae quia decimatis mentam et anethum
et cyminum et reliquistis quae graviora sunt legis iudicium et misericordiam et fidem haec oportuit
facere et illa non omittere
40N 23 24 duces caeci excolantes culicem camelum autem gluttientes
40N 23 25 vae vobis scribae et Pharisei hypocritae quia mundatis quod de foris est
calicis et parapsidis intus autem pleni sunt rapina et immunditia
40N 23 26 Phariseae caece munda prius quod intus est calicis et parapsidis ut fiat et id
quod de foris est mundum
40N 23 27 vae vobis scribae et Pharisei hypocritae quia similes estis sepulchris
dealbatis quae a foris parent hominibus speciosa intus vero plena sunt ossibus mortuorum et omni
spurcitia
40N 23 28 sic et vos a foris quidem paretis hominibus iusti intus autem pleni estis
hypocrisi et iniquitate
40N 23 29 vae vobis scribae et Pharisei hypocritae quia aedificatis sepulchra
prophetarum et ornatis monumenta iustorum
40N 23 30 et dicitis si fuissetis in diebus patrum nostrorum non essemus socii eorum in
sanguine prophetarum
40N 23 31 itaque testimonio estis vobismet ipsis quia filii estis eorum qui prophetas
occiderunt
40N 23 32 et vos implete mensuram patrum vestrorum
40N 23 33 serpentes genimina viperarum quomodo fugietis a iudicio gehennae
40N 23 34 ideo ecce ego mitto ad vos prophetas et sapientes et scribas ex illis occiditis
et crucifigitis et ex eis flagellabitis in synagogis vestris et persequemini de civitate in civitatem
40N 23 35 ut veniat super vos omnis sanguis iustus qui effusus est super terram a
sanguine Abel iusti usque ad sanguinem Zacchariae filii Barachiae quem occidistis inter templum et
altare
40N 23 36 amen dico vobis venient haec omnia super generationem istam
40N 23 37 Hierusalem Hierusalem quae occidis prophetas et lapidas eos qui ad te missi
sunt quotiens volui congregare filios tuos quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas et
noluisti
40N 23 38 ecce relinquitur vobis domus vestra deserta
40N 23 39 dico enim vobis non me videbitis amodo donec dicatis benedictus qui venit in
nomine Domini
40N 24 1 et egressus Iesus de templo ibat et accesserunt discipuli eius ut ostenderent ei
aedificationes templi
40N 24 2 ipse autem respondens dixit eis videtis haec omnia amen dico vobis non
relinquetur hic lapis super lapidem qui non destruat
40N 24 3 sedente autem eo super montem Oliveti accesserunt ad eum discipuli secreto
dicentes dic nobis quando haec erunt et quod signum adventus tui et consummationis saeculi
40N 24 4 et respondens Iesus dixit eis videte ne quis vos seducat
40N 24 5 multi enim venient in nomine meo dicentes ego sum Christus et multos

seducent

- 40N 24 6 audituri autem estis proelia et opiniones proeliorum videte ne turbemini
oportet enim haec fieri sed nondum est finis
- 40N 24 7 consurget enim gens in gentem et regnum in regnum et erunt pestilentiae et
fames et terraemotus per loca
- 40N 24 8 haec autem omnia initia sunt dolorum
- 40N 24 9 tunc tradent vos in tribulationem et occident vos et eritis odio omnibus
gentibus propter nomen meum
- 40N 24 10 et tunc scandalizabuntur multi et invicem tradent et odio habebunt invicem
- 40N 24 11 et multi pseudoprophetae surgent et seducent multos
- 40N 24 12 et quoniam abundabit iniquitas refrigescet caritas multorum
- 40N 24 13 qui autem permanserit usque in finem hic salvus erit
- 40N 24 14 et praedicabitur hoc evangelium regni in universo orbe in testimonium
omnibus gentibus et tunc veniet consummatio
- 40N 24 15 cum ergo videritis abominationem desolationis quae dicta est a Danihelo
propheta stantem in loco sancto qui legit intellegat
- 40N 24 16 tunc qui in Iudaea sunt fugiant ad montes
- 40N 24 17 et qui in tecto non descendat tollere aliquid de domo sua
- 40N 24 18 et qui in agro non revertatur tollere tunicam suam
- 40N 24 19 vae autem praegnatibus et nutrientibus in illis diebus
- 40N 24 20 orate autem ut non fiat fuga vestra hieme vel sabbato
- 40N 24 21 erit enim tunc tribulatio magna qualis non fuit ab initio mundi usque modo
neque fiet
- 40N 24 22 et nisi breviati fuissent dies illi non fieret salva omnis caro sed propter electos
breviabuntur dies illi
- 40N 24 23 tunc si quis vobis dixerit ecce hic Christus aut illic nolite credere
- 40N 24 24 surgent enim pseudochristi et pseudoprophetae et dabunt signa magna et
prodigia ita ut in errorem inducantur si fieri potest etiam electi
- 40N 24 25 ecce praedixi vobis
- 40N 24 26 si ergo dixerint vobis ecce in deserto est nolite exire ecce in penetrabilibus
nolite credere
- 40N 24 27 sicut enim fulgur exit ab oriente et paret usque in occidente ita erit et
adventus Filii hominis
- 40N 24 28 ubicumque fuerit corpus illuc congregabuntur aquilae
- 40N 24 29 statim autem post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur et luna non
dabit lumen suum et stellae cadent de caelo et virtutes caelorum commovebuntur
- 40N 24 30 et tunc parebit signum Filii hominis in caelo et tunc plangent omnes tribus
terrae et videbunt Filium hominis venientem in nubibus caeli cum virtute multa et maiestate
- 40N 24 31 et mittet angelos suos cum tuba et voce magna et congregabunt electos eius a
quattuor ventis a summis caelorum usque ad terminos eorum
- 40N 24 32 ab arbore autem ficis discite parabolam cum iam ramus eius tener fuerit et
folia nata scitis quia prope est aestas
- 40N 24 33 ita et vos cum videritis haec omnia scitote quia prope est in ianuis
- 40N 24 34 amen dico vobis quia non praeteribit haec generatio donec omnia haec fiant
- 40N 24 35 caelum et terra transibunt verba vero mea non praeteribunt
- 40N 24 36 de die autem illa et hora nemo scit neque angeli caelorum nisi Pater solus
- 40N 24 37 sicut autem in diebus Noe ita erit et adventus Filii hominis
- 40N 24 38 sicut enim erant in diebus ante diluvium comedentes et bibentes nubentes et
nuptum tradentes usque ad eum diem quo introivit in arcam Noe
- 40N 24 39 et non cognoverunt donec venit diluvium et tulit omnes ita erit et adventus
Filii hominis
- 40N 24 40 tunc duo erunt in agro unus adsumetur et unus relinquetur

40N 24 41 duae molentes in mola una adsumetur et una relinquetur
 40N 24 42 vigilate ergo quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit
 40N 24 43 illud autem scitote quoniam si sciret pater familias qua hora fur venturus esset
 vigilaret utique et non sineret perfodiri domum suam
 40N 24 44 ideoque et vos estote parati quia qua nescitis hora Filius hominis venturus est
 40N 24 45 quis putas est fidelis servus et prudens quem constituit dominus suus supra
 familiam suam ut det illis cibum in tempore
 40N 24 46 beatus ille servus quem cum venerit dominus eius invenerit sic facientem
 40N 24 47 amen dico vobis quoniam super omnia bona sua constituet eum
 40N 24 48 si autem dixerit malus servus ille in corde suo moram facit dominus meus
 venire
 40N 24 49 et coeperit percutere conservos suos manducet autem et bibat cum ebriis
 40N 24 50 veniet dominus servi illius in die qua non sperat et hora qua ignorat
 40N 24 51 et dividet eum partemque eius ponet cum hypocritis illic erit fletus et stridor
 dentium
 40N 25 1 tunc simile erit regnum caelorum decem virginibus quae accipientes lampadas
 suas exierunt obviam sponso et sponsae
 40N 25 2 quinque autem ex eis erant fatuae et quinque prudentes
 40N 25 3 sed quinque fatuae acceptis lampadibus non sumpserunt oleum secum
 40N 25 4 prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus
 40N 25 5 moram autem faciente sponso dormitaverunt omnes et dormierunt
 40N 25 6 media autem nocte clamor factus est ecce sponsus venit exite obviam ei
 40N 25 7 tunc surrexerunt omnes virgines illae et ornaverunt lampades suas
 40N 25 8 fatuae autem sapientibus dixerunt date nobis de oleo vestro quia lampades
 nostrae extinguuntur
 40N 25 9 responderunt prudentes dicentes ne forte non sufficiat nobis et vobis ite potius
 ad vendentes et emite vobis
 40N 25 10 dum autem irent emere venit sponsus et quae paratae erant intraverunt cum eo
 ad nuptias et clausa est ianua
 40N 25 11 novissime veniunt et reliquae virgines dicentes domine domine aperi nobis
 40N 25 12 at ille respondens ait amen dico vobis nescio vos
 40N 25 13 vigilate itaque quia nescitis diem neque horam
 40N 25 14 sicut enim homo proficiscens vocavit servos suos et tradidit illis bona sua
 40N 25 15 et uni dedit quinque talenta alii autem duo alii vero unum unicuique
 secundum propriam virtutem et profectus est statim
 40N 25 16 abiit autem qui quinque talenta acceperat et operatus est in eis et lucratus est
 alia quinque
 40N 25 17 similiter qui duo acceperat lucratus est alia duo
 40N 25 18 qui autem unum acceperat abiens fodit in terra et abscondit pecuniam domini
 sui
 40N 25 19 post multum vero temporis venit dominus servorum illorum et posuit
 rationem cum eis
 40N 25 20 et accedens qui quinque talenta acceperat obtulit alia quinque talenta dicens
 domine quinque talenta mihi tradidisti ecce alia quinque superlucratus sum
 40N 25 21 ait illi dominus eius euge bone serve et fidelis quia super pauca fuisti fidelis
 super multa te constituam intra in gaudium domini tui
 40N 25 22 accessit autem et qui duo talenta acceperat et ait domine duo talenta tradidisti
 mihi ecce alia duo lucratus sum
 40N 25 23 ait illi dominus eius euge serve bone et fidelis quia super pauca fuisti fidelis
 supra multa te constituam intra in gaudium domini tui
 40N 25 24 accedens autem et qui unum talentum acceperat ait domine scio quia homo
 durus es metis ubi non seminasti et congregas ubi non sparsisti

40N 25 25 et timens abii et abscondi talentum tuum in terra ecce habes quod tuum est
40N 25 26 respondens autem dominus eius dixit ei serve male et piger sciebas quia meto
ubi non semino et congrego ubi non sparsi
40N 25 27 oportuit ergo te mittere pecuniam meam nummulariis et veniens ego
recepissem utique quod meum est cum usura
40N 25 28 tollite itaque ab eo talentum et date ei qui habet decem talenta
40N 25 29 omni enim habenti dabitur et abundabit ei autem qui non habet et quod
videtur habere auferetur ab eo
40N 25 30 et inutilem servum eicite in tenebras exteriores illic erit fletus et stridor
dentium
40N 25 31 cum autem venerit Filius hominis in maiestate sua et omnes angeli cum eo
tunc sedebit super sedem maiestatis suae
40N 25 32 et congregabuntur ante eum omnes gentes et separabit eos ab invicem sicut
pastor segregat oves ab hedis
40N 25 33 et statuet oves quidem a dextris suis hedos autem a sinistris
40N 25 34 tunc dicet rex his qui a dextris eius erunt venite benedicti Patris mei possidete
paratum vobis regnum a constitutione mundi
40N 25 35 esurivi enim et dedistis mihi manducare sitivi et dedistis mihi bibere hospes
eram et collexistis me
40N 25 36 nudus et operuistis me infirmus et visitastis me in carcere eram et venistis ad
me
40N 25 37 tunc respondebunt ei iusti dicentes Domine quando te vidimus esurientem et
pavimus sitientem et dedimus tibi potum
40N 25 38 quando autem te vidimus hospitem et colleximus te aut nudum et
cooperuimus
40N 25 39 aut quando te vidimus infirmum aut in carcere et venimus ad te
40N 25 40 et respondens rex dicet illis amen dico vobis quamdiu fecistis uni de his
fratribus meis minimis mihi fecistis
40N 25 41 tunc dicet et his qui a sinistris erunt discedite a me maledicti in ignem
aeternum qui paratus est diabolo et angelis eius
40N 25 42 esurivi enim et non dedistis mihi manducare sitivi et non dedistis mihi potum
40N 25 43 hospes eram et non collexistis me nudus et non operuistis me infirmus et in
carcere et non visitastis me
40N 25 44 tunc respondebunt et ipsi dicentes Domine quando te vidimus esurientem aut
sitientem aut hospitem aut nudum aut infirmum vel in carcere et non ministravimus tibi
40N 25 45 tunc respondebit illis dicens amen dico vobis quamdiu non fecistis uni de
minoribus his nec mihi fecistis
40N 25 46 et ibunt hii in supplicium aeternum iusti autem in vitam aeternam
40N 26 1 et factum est cum consummasset Iesus sermones hos omnes dixit discipulis
suis
40N 26 2 scitis quia post biduum pascha fiet et Filius hominis tradetur ut crucifigatur
40N 26 3 tunc congregati sunt principes sacerdotum et seniores populi in atrium
principis sacerdotum qui dicebatur Caiaphas
40N 26 4 et consilium fecerunt ut Iesum dolo tenerent et occiderent
40N 26 5 dicebant autem non in die festo ne forte tumultus fieret in populo
40N 26 6 cum autem esset Iesus in Bethania in domo Simonis leprosi
40N 26 7 accessit ad eum mulier habens alabastrum unguenti pretiosi et effudit super
caput ipsius recumbentis
40N 26 8 videntes autem discipuli indignati sunt dicentes ut quid perditio haec
40N 26 9 potuit enim istud venundari multo et dari pauperibus
40N 26 10 sciens autem Iesus ait illis quid molesti estis mulieri opus bonum operata est
in me

40N 26 11 nam semper pauperes habetis vobiscum me autem non semper habetis
40N 26 12 mittens enim haec unguentum hoc in corpus meum ad sepeliendum me fecit
40N 26 13 amen dico vobis ubicumque praedicatum fuerit hoc evangelium in toto
mundo dicetur et quod haec fecit in memoriam eius
40N 26 14 tunc abiit unus de duodecim qui dicitur Iudas Scarioth ad principes
sacerdotum
40N 26 15 et ait illis quid vultis mihi dare et ego vobis eum tradam at illi constituerunt ei
triginta argenteos
40N 26 16 et exinde quaerebat oportunitatem ut eum traderet
40N 26 17 prima autem azymorum accesserunt discipuli ad Iesum dicentes ubi vis
paremus tibi comedere pascha
40N 26 18 at Iesus dixit ite in civitatem ad quendam et dicite ei magister dicit tempus
meum prope est apud te facio pascha cum discipulis meis
40N 26 19 et fecerunt discipuli sicut constituit illis Iesus et paraverunt pascha
40N 26 20 vespere autem facto discumbebat cum duodecim discipulis
40N 26 21 et edentibus illis dixit amen dico vobis quia unus vestrum me traditurus est
40N 26 22 et contristati valde coeperunt singuli dicere numquid ego sum Domine
40N 26 23 at ipse respondens ait qui intinguit mecum manum in parapside hic me tradet
40N 26 24 Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de illo vae autem homini illi
per quem Filius hominis traditur bonum erat ei si natus non fuisset homo ille
40N 26 25 respondens autem Iudas qui tradidit eum dixit numquid ego sum rabbi ait illi
tu dixisti
40N 26 26 cenantibus autem eis accepit Iesus panem et benedixit ac fregit deditque
discipulis suis et ait accipite et comedite hoc est corpus meum
40N 26 27 et accipiens calicem gratias egit et dedit illis dicens bibite ex hoc omnes
40N 26 28 hic est enim sanguis meus novi testamenti qui pro multis effunditur in
remissionem peccatorum
40N 26 29 dico autem vobis non bibam amodo de hoc genimine vitis usque in diem
illum cum illud bibam vobiscum novum in regno Patris mei
40N 26 30 et hymno dicto exierunt in montem Oliveti
40N 26 31 tunc dicit illis Iesus omnes vos scandalum patiemini in me in ista nocte
scriptum est enim percutiam pastorem et dispergentur oves gregis
40N 26 32 postquam autem resurrexero praecedam vos in Galilaeam
40N 26 33 respondens autem Petrus ait illi et si omnes scandalizati fuerint in te ego
numquam scandalizabor
40N 26 34 ait illi Iesus amen dico tibi quia in hac nocte antequam gallus cantet ter me
negabis
40N 26 35 ait illi Petrus etiam si oportuerit me mori tecum non te negabo similiter et
omnes discipuli dixerunt
40N 26 36 tunc venit Iesus cum illis in villam quae dicitur Gethsemani et dixit discipulis
suis sedete hic donec vadam illuc et orem
40N 26 37 et adsumpto Petro et duobus filiis Zebedaei coepit contristari et maestus esse
40N 26 38 tunc ait illis tristis est anima mea usque ad mortem sustinete hic et vigilate
mecum
40N 26 39 et progressus pusillum procidit in faciem suam orans et dicens mi Pater si
possibile est transeat a me calix iste verumtamen non sicut ego volo sed sicut tu
40N 26 40 et venit ad discipulos et invenit eos dormientes et dicit Petro sic non potuistis
una hora vigilare mecum
40N 26 41 vigilate et orate ut non intretis in temptationem spiritus quidem promptus est
caro autem infirma
40N 26 42 iterum secundo abiit et oravit dicens Pater mi si non potest hic calix transire
nisi bibam illum fiat voluntas tua

40N 26 43 et venit iterum et invenit eos dormientes erant enim oculi eorum gravati
40N 26 44 et relictis illis iterum abiit et oravit tertio eundem sermonem dicens
40N 26 45 tunc venit ad discipulos suos et dicit illis dormite iam et requiescite ecce
adpropinquavit hora et Filius hominis traditur in manus peccatorum
40N 26 46 surgite eamus ecce adpropinquavit qui me tradit
40N 26 47 adhuc ipso loquente ecce Iudas unus de duodecim venit et cum eo turba multa
cum gladiis et fustibus a principibus sacerdotum et senioribus populi
40N 26 48 qui autem tradidit eum dedit illis signum dicens quemcumque osculatus fuero
ipse est tenete eum
40N 26 49 et confestim accedens ad Iesum dixit have rabbi et osculatus est eum
40N 26 50 dixitque illi Iesus amice ad quod venisti tunc accesserunt et manus iniecerunt
in Iesum et tenuerunt eum
40N 26 51 et ecce unus ex his qui erant cum Iesu extendens manum exemit gladium
suum et percutiens servum principis sacerdotum amputavit auriculam eius
40N 26 52 tunc ait illi Iesus converte gladium tuum in locum suum omnes enim qui
acceperint gladium gladio peribunt
40N 26 53 an putas quia non possum rogare Patrem meum et exhibebit mihi modo plus
quam duodecim legiones angelorum
40N 26 54 quomodo ergo implebuntur scripturae quia sic oportet fieri
40N 26 55 in illa hora dixit Iesus turbis tamquam ad latronem existis cum gladiis et
fustibus comprehendere me cotidie apud vos sedebam docens in templo et non me tenuistis
40N 26 56 hoc autem totum factum est ut implerentur scripturae prophetarum tunc
discipuli omnes relicto eo fugerunt
40N 26 57 at illi tenentes Iesum duxerunt ad Caiaphan principem sacerdotum ubi scribae
et seniores convenerant
40N 26 58 Petrus autem sequebatur eum a longe usque in atrium principis sacerdotum et
ingressus intro sedebat cum ministris ut videret finem
40N 26 59 principes autem sacerdotum et omne concilium quaerebant falsum
testimonium contra Iesum ut eum morti traderent
40N 26 60 et non invenerunt cum multi falsi testes accessissent novissime autem
venerunt duo falsi testes
40N 26 61 et dixerunt hic dixit possum destruere templum Dei et post triduum aedificare
illud
40N 26 62 et surgens princeps sacerdotum ait illi nihil respondes ad ea quae isti
adversum te testificantur
40N 26 63 Iesus autem tacebat et princeps sacerdotum ait illi adiuro te per Deum vivum
ut dicas nobis si tu es Christus Filius Dei
40N 26 64 dicit illi Iesus tu dixisti verumtamen dico vobis amodo videbitis Filium
hominis sedentem a dextris virtutis et venientem in nubibus caeli
40N 26 65 tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua dicens blasphemavit quid
adhuc egeamus testibus ecce nunc audistis blasphemiam
40N 26 66 quid vobis videtur at illi respondentes dixerunt reus est mortis
40N 26 67 tunc expuerunt in faciem eius et colaphis eum ceciderunt alii autem palmas in
faciem ei dederunt
40N 26 68 dicentes prophetiza nobis Christe quis est qui te percussit
40N 26 69 Petrus vero sedebat foris in atrio et accessit ad eum una ancilla dicens et tu
cum Iesu Galilaeo eras
40N 26 70 at ille negavit coram omnibus dicens nescio quid dicis
40N 26 71 exeunte autem illo ianuam vidit eum alia et ait his qui erant ibi et hic erat cum
Iesu Nazareno
40N 26 72 et iterum negavit cum iuramento quia non novi hominem
40N 26 73 et post pusillum accesserunt qui stabant et dixerunt Petro vere et tu ex illis es

nam et loquella tua manifestum te facit

40N 26 74 tunc coepit detestari et iurare quia non novisset hominem et continuo gallus cantavit

40N 26 75 et recordatus est Petrus verbi Iesu quod dixerat priusquam gallus cantet ter me negabis et egressus foras ploravit amare

40N 27 1 mane autem facto consilium inierunt omnes principes sacerdotum et seniores populi adversus Iesum ut eum morti traderent

40N 27 2 et vinctum adduxerunt eum et tradiderunt Pontio Pilato praesidi

40N 27 3 tunc videns Iudas qui eum tradidit quod damnatus esset paenitentia ductus rettulit triginta argenteos principibus sacerdotum et senioribus

40N 27 4 dicens peccavi tradens sanguinem iustum at illi dixerunt quid ad nos tu videris

40N 27 5 et proiectis argenteis in templo recessit et abiens laqueo se suspendit

40N 27 6 principes autem sacerdotum acceptis argenteis dixerunt non licet mittere eos in corbanan quia pretium sanguinis est

40N 27 7 consilio autem inito emerunt ex illis agrum figuli in sepulturam peregrinorum

40N 27 8 propter hoc vocatus est ager ille Acheldemach ager sanguinis usque in hodiernum diem

40N 27 9 tunc impletum est quod dictum est per Hieremiam prophetam dicentem et acceperunt triginta argenteos pretium adpretiati quem adpretiaverunt a filiis Israhel

40N 27 10 et dederunt eos in agrum figuli sicut constituit mihi Dominus

40N 27 11 Iesus autem stetit ante praesidem et interrogavit eum praeses dicens tu es rex Iudaeorum dicit ei Iesus tu dicis

40N 27 12 et cum accusaretur a principibus sacerdotum et senioribus nihil respondit

40N 27 13 tunc dicit illi Pilatus non audis quanta adversum te dicant testimonia

40N 27 14 et non respondit ei ad ullum verbum ita ut miraretur praeses vehementer

40N 27 15 per diem autem sollemnem consueverat praeses dimittere populo unum vinctum quem voluissent

40N 27 16 habebat autem tunc vinctum insignem qui dicebatur Barabbas

40N 27 17 congregatis ergo illis dixit Pilatus quem vultis dimittam vobis Barabban an Iesum qui dicitur Christus

40N 27 18 sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum

40N 27 19 sedente autem illo pro tribunali misit ad illum uxor eius dicens nihil tibi et iusto illi multa enim passa sum hodie per visum propter eum

40N 27 20 princeps autem sacerdotum et seniores persuaserunt populis ut peterent Barabban Iesum vero perderent

40N 27 21 respondens autem praeses ait illis quem vultis vobis de duobus dimitti at illi dixerunt Barabban

40N 27 22 dicit illis Pilatus quid igitur faciam de Iesu qui dicitur Christus

40N 27 23 dicunt omnes crucifigatur ait illis praeses quid enim mali fecit at illi magis clamabant dicentes crucifigatur

40N 27 24 videns autem Pilatus quia nihil proficeret sed magis tumultus fieret accepta aqua lavit manus coram populo dicens innocens ego sum a sanguine iusti huius vos videritis

40N 27 25 et respondens universus populus dixit sanguis eius super nos et super filios nostros

40N 27 26 tunc dimisit illis Barabban Iesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur

40N 27 27 tunc milites praesidis suscipientes Iesum in praetorio congregaverunt ad eum universam cohortem

40N 27 28 et exuentes eum clamydem coccineam circumdederunt ei

40N 27 29 et plectentes coronam de spinis posuerunt super caput eius et harundinem in dextera eius et genu flexo ante eum inludabant dicentes have rex Iudaeorum

40N 27 30 et expuentes in eum acceperunt harundinem et percutiebant caput eius
 40N 27 31 et postquam inluserunt ei exuerunt eum clamydem et induerunt eum
 vestimentis eius et duxerunt eum ut crucifigerent
 40N 27 32 exeuntes autem invenerunt hominem cyreneum nomine Simonem hunc
 angariaverunt ut tolleret crucem eius
 40N 27 33 et venerunt in locum qui dicitur Golgotha quod est Calvariae locus
 40N 27 34 et dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum et cum gustasset noluit bibere
 40N 27 35 postquam autem crucifixerunt eum diviserunt vestimenta eius sortem
 mittentes
 40N 27 36 et sedentes servabant eum
 40N 27 37 et inposuerunt super caput eius causam ipsius scriptam hic est Iesus rex
 Iudaeorum
 40N 27 38 tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones unus a dextris et unus a sinistris
 40N 27 39 praetereuntes autem blasphemabant eum moventes capita sua
 40N 27 40 et dicentes qui destruit templum et in triduo illud reaedificat salva temet
 ipsum si Filius Dei es descende de cruce
 40N 27 41 similiter et principes sacerdotum inludentes cum scribis et senioribus dicentes
 40N 27 42 alios salvos fecit se ipsum non potest salvum facere si rex Israhel est
 descendat nunc de cruce et credemus ei
 40N 27 43 confidet in Deo liberet nunc eum si vult dixit enim quia Dei Filius sum
 40N 27 44 id ipsum autem et latrones qui fixi erant cum eo inproperabant ei
 40N 27 45 a sexta autem hora tenebrae factae sunt super universam terram usque ad
 horam nonam
 40N 27 46 et circa horam nonam clamavit Iesus voce magna dicens Heli Heli lema
 sabachthani hoc est Deus meus Deus meus ut quid dereliquisti me
 40N 27 47 quidam autem illic stantes et audientes dicebant Heliam vocat iste
 40N 27 48 et continuo currens unus ex eis acceptam spongiam implevit aceto et inposuit
 harundini et dabat ei bibere
 40N 27 49 ceteri vero dicebant sine videamus an veniat Helias liberans eum
 40N 27 50 Iesus autem iterum clamans voce magna emisit spiritum
 40N 27 51 et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deorsum et
 terra mota est et petrae scissae sunt
 40N 27 52 et monumenta aperta sunt et multa corpora sanctorum qui dormierant
 surrexerunt
 40N 27 53 et exeuntes de monumentis post resurrectionem eius venerunt in sanctam
 civitatem et apparuerunt multis
 40N 27 54 centurio autem et qui cum eo erant custodientes Iesum viso terraemotu et his
 quae fiebant timuerunt valde dicentes vere Dei Filius erat iste
 40N 27 55 erant autem ibi mulieres multae a longe quae secutae erant Iesum a Galilaea
 ministrantes ei
 40N 27 56 inter quas erat Maria Magdalene et Maria Iacobi et Ioseph mater et mater
 filiorum Zebedaei
 40N 27 57 cum sero autem factum esset venit quidam homo dives ab Arimathia nomine
 Ioseph qui et ipse discipulus erat Iesu
 40N 27 58 hic accessit ad Pilatum et petiit corpus Iesu tunc Pilatus iussit reddi corpus
 40N 27 59 et accepto corpore Ioseph involvit illud sindone munda
 40N 27 60 et posuit illud in monumento suo novo quod exciderat in petra et advolvit
 saxum magnum ad ostium monumenti et abiit
 40N 27 61 erat autem ibi Maria Magdalene et altera Maria sedentes contra sepulchrum
 40N 27 62 altera autem die quae est post parasceven convenerunt principes sacerdotum
 et Pharisei ad Pilatum
 40N 27 63 dicentes domine recordati sumus quia seductor ille dixit adhuc vivens post

tres dies resurgam

40N 27 64 iube ergo custodiri sepulchrum usque in diem tertium ne forte veniant discipuli eius et furentur eum et dicant plebi surrexit a mortuis et erit novissimus error peior priore

40N 27 65 ait illis Pilatus habetis custodiam ite custodite sicut scitis

40N 27 66 illi autem abeuntes munierunt sepulchrum signantes lapidem cum custodibus

40N 28 1 vespere autem sabbati quae lucescit in primam sabbati venit Maria

Magdalene et altera Maria videre sepulchrum

40N 28 2 et ecce terraemotus factus est magnus angelus enim Domini descendit de caelo et accedens revolvit lapidem et sedebat super eum

40N 28 3 erat autem aspectus eius sicut fulgur et vestimentum eius sicut nix

40N 28 4 prae timore autem eius exterriti sunt custodes et facti sunt velut mortui

40N 28 5 respondens autem angelus dixit mulieribus nolite timere vos scio enim quod

Iesum qui crucifixus est quaeritis

40N 28 6 non est hic surrexit enim sicut dixit venite videte locum ubi positus erat

Dominus

40N 28 7 et cito euntes dicite discipulis eius quia surrexit et ecce praecedit vos in Galilaeam ibi eum videbitis ecce praedixi vobis

40N 28 8 et exierunt cito de monumento cum timore et magno gaudio currentes nuntiare discipulis eius

40N 28 9 et ecce Iesus occurrit illis dicens havete illae autem accesserunt et tenuerunt pedes eius et adoraverunt eum

40N 28 10 tunc ait illis Iesus nolite timere ite nuntiate fratribus meis ut eant in Galilaeam ibi me videbunt

40N 28 11 quae cum abissent ecce quidam de custodibus venerunt in civitatem et nuntiaverunt principibus sacerdotum omnia quae facta fuerant

40N 28 12 et congregati cum senioribus consilio accepto pecuniam copiosam dederunt militibus

40N 28 13 dicentes dicite quia discipuli eius nocte venerunt et furati sunt eum nobis dormientibus

40N 28 14 et si hoc auditum fuerit a praeside nos suadebimus ei et securos vos faciemus

40N 28 15 at illi accepta pecunia fecerunt sicut erant docti et divulgatum est verbum istud apud Iudaeos usque in hodiernum diem

40N 28 16 undecim autem discipuli abierunt in Galilaeam in montem ubi constituerat illis Iesus

40N 28 17 et videntes eum adoraverunt quidam autem dubitaverunt

40N 28 18 et accedens Iesus locutus est eis dicens data est mihi omnis potestas in caelo et in terra

40N 28 19 euntes ergo docete omnes gentes baptizantes eos in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti

41N 1 1 initium evangelii Iesu Christi Filii Dei

41N 1 2 sicut scriptum est in Esaia propheta ecce mitto angelum meum ante faciem tuam qui praeparabit viam tuam

41N 1 3 vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas facite semitas eius

41N 1 4 fuit Iohannes in deserto baptizans et praedicans baptismum paenitentiae in remissionem peccatorum

41N 1 5 et egrediebatur ad illum omnis Iudaeae regio et Hierosolymitae universi et baptizabantur ab illo in Iordane flumine confitentes peccata sua

41N 1 6 et erat Iohannes vestitus pilis cameli et zona pellicia circa lumbos eius et lucustas et mel silvestre edebat

41N 1 7 et praedicabat dicens venit fortior me post me cuius non sum dignus procumbens solvere corrigiam calciamentorum eius

41N 1 8 ego baptizavi vos aqua ille vero baptizabit vos Spiritu Sancto

41N 1 9 et factum est in diebus illis venit Iesus a Nazareth Galilaeae et baptizatus est
 in Iordane ab Iohanne
 41N 1 10 et statim ascendens de aqua vidit apertos caelos et Spiritum tamquam
 columbam descendentem et manentem in ipso
 41N 1 11 et vox facta est de caelis tu es Filius meus dilectus in te conplacui
 41N 1 12 et statim Spiritus expellit eum in desertum
 41N 1 13 et erat in deserto quadraginta diebus et quadraginta noctibus et temptabatur a
 Satana eratque cum bestiis et angeli ministrabant illi
 41N 1 14 postquam autem traditus est Iohannes venit Iesus in Galilaeam praedicans
 evangelium regni Dei
 41N 1 15 et dicens quoniam impletum est tempus et adpropinquavit regnum Dei
 paenitemini et credite evangelio
 41N 1 16 et praeteriens secus mare Galilaeae vidit Simonem et Andream fratrem eius
 mittentes retia in mare erant enim piscatores
 41N 1 17 et dixit eis Iesus venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum
 41N 1 18 et protinus relictis retibus secuti sunt eum
 41N 1 19 et progressus inde pusillum vidit Iacobum Zebedaei et Iohannem fratrem eius
 et ipsos in navi componentes retia
 41N 1 20 et statim vocavit illos et relicto patre suo Zebedaeo in navi cum mercennariis
 secuti sunt eum
 41N 1 21 et ingrediuntur Capharnaum et statim sabbatis ingressus synagogam docebat
 eos
 41N 1 22 et stupebant super doctrina eius erat enim docens eos quasi potestatem habens
 et non sicut scribae
 41N 1 23 et erat in synagoga eorum homo in spiritu immundo et exclamavit
 41N 1 24 dicens quid nobis et tibi Iesu Nazarene venisti perdere nos scio qui sis
 Sanctus Dei
 41N 1 25 et comminatus est ei Iesus dicens obmutesce et exi de homine
 41N 1 26 et discernens eum spiritus immundus et exclamans voce magna exivit ab eo
 41N 1 27 et mirati sunt omnes ita ut conquirerent inter se dicentes quidnam est hoc
 quae doctrina haec nova quia in potestate et spiritibus immundis imperat et oboediunt ei
 41N 1 28 et processit rumor eius statim in omnem regionem Galilaeae
 41N 1 29 et protinus egredientes de synagoga venerunt in domum Simonis et Andreae
 cum Iacobo et Iohanne
 41N 1 30 decumbebat autem socrus Simonis febricitans et statim dicunt ei de illa
 41N 1 31 et accedens elevavit eam adprehensa manu eius et continuo dimisit eam febris
 et ministrabat eis
 41N 1 32 vespere autem facto cum occidisset sol adferebant ad eum omnes male
 habentes et daemonia habentes
 41N 1 33 et erat omnis civitas congregata ad ianuam
 41N 1 34 et curavit multos qui vexabantur variis languoribus et daemonia multa
 eiciebat et non sinebat loqui ea quoniam sciebant eum
 41N 1 35 et diluculo valde surgens egressus abiit in desertum locum ibique orabat
 41N 1 36 et persecutus est eum Simon et qui cum illo erant
 41N 1 37 et cum invenissent eum dixerunt ei quia omnes quaerunt te
 41N 1 38 et ait illis eamus in proximos vicos et civitates ut et ibi praedicem ad hoc
 enim veni
 41N 1 39 et erat praedicans in synagogis eorum et omni Galilaea et daemonia eiciens
 41N 1 40 et venit ad eum leprosus deprecans eum et genu flexo dixit si vis potes me
 mundare
 41N 1 41 Iesus autem misertus eius extendit manum suam et tangens eum ait illi volo
 mundare

41N 1 42 et cum dixisset statim discessit ab eo lepra et mundatus est
 41N 1 43 et comminatus ei statim eiecit illum
 41N 1 44 et dicit ei vide nemini dixeris sed vade ostende te principi sacerdotum et offer
 pro emundatione tua quae praecepit Moses in testimonium illis
 41N 1 45 at ille egressus coepit praedicare et diffamare sermonem ita ut iam non posset
 manifeste in civitatem introire sed foris in desertis locis esse et conveniebant ad eum undique
 41N 2 1 et iterum intravit Capharnaum post dies
 41N 2 2 et auditum est quod in domo esset et convenerunt multi ita ut non caperet
 neque ad ianuam et loquebatur eis verbum
 41N 2 3 et venerunt ferentes ad eum paralyticum qui a quattuor portabatur
 41N 2 4 et cum non possent offerre eum illi prae turba nudaverunt tectum ubi erat et
 patefacientes submiserunt grabattum in quo paralyticus iacebat
 41N 2 5 cum vidisset autem Iesus fidem illorum ait paralytico fili dimittuntur tibi
 peccata
 41N 2 6 erant autem illic quidam de scribis sedentes et cogitantes in cordibus suis
 41N 2 7 quid hic sic loquitur blasphemat quis potest dimittere peccata nisi solus Deus
 41N 2 8 quo statim cognito Iesus spiritu suo quia sic cogitarent intra se dicit illis quid
 ista cogitatis in cordibus vestris
 41N 2 9 quid est facilius dicere paralytico dimittuntur tibi peccata an dicere surge et
 tolle grabattum tuum et ambula
 41N 2 10 ut autem sciatis quia potestatem habet Filius hominis in terra dimittendi
 peccata ait paralytico
 41N 2 11 tibi dico surge tolle grabattum tuum et vade in domum tuam
 41N 2 12 et statim ille surrexit et sublato grabatto abiit coram omnibus ita ut
 admirarentur omnes et honorificarent Deum dicentes quia numquam sic vidimus
 41N 2 13 et egressus est rursus ad mare omnisque turba veniebat ad eum et docebat eos
 41N 2 14 et cum praeteriret vidit Levin Alphei sedentem ad teloneum et ait illi sequere
 me et surgens secutus est eum
 41N 2 15 et factum est cum accumberet in domo illius multi publicani et peccatores
 simul discumbebant cum Iesu et discipulis eius erant enim multi qui et sequebantur eum
 41N 2 16 et scribae et Pharisei videntes quia manducaret cum peccatoribus et
 publicanis dicebant discipulis eius quare cum publicanis et peccatoribus manducat et bibit magister
 vester
 41N 2 17 hoc audito Iesus ait illis non necesse habent sani medicum sed qui male
 habent non enim veni vocare iustos sed peccatores
 41N 2 18 et erant discipuli Iohannis et Pharisei ieiunantes et veniunt et dicunt illi cur
 discipuli Iohannis et Pharisaeorum ieiunant tui autem discipuli non ieiunant
 41N 2 19 et ait illis Iesus numquid possunt filii nuptiarum quamdiu sponsus cum illis
 est ieiunare quanto tempore habent secum sponsum non possunt ieiunare
 41N 2 20 venient autem dies cum auferetur ab eis sponsus et tunc ieiunabunt in illa die
 41N 2 21 nemo adsummentum panni rudis adsuit vestimento veteri alioquin aufert
 supplementum novum a veteri et maior scissura fit
 41N 2 22 et nemo mittit vinum novellum in utres veteres alioquin disrumpet vinum
 utres et vinum effunditur et utres peribunt sed vinum novum in utres novos mitti debet
 41N 2 23 et factum est iterum cum sabbatis ambularet per sata et discipuli eius
 coeperunt praegredi et vellere spicas
 41N 2 24 Pharisei autem dicebant ei ecce quid faciunt sabbatis quod non licet
 41N 2 25 et ait illis numquam legistis quid fecerit David quando necessitatem habuit et
 esuriit ipse et qui cum eo erant
 41N 2 26 quomodo introiit in domum Dei sub Abiathar principe sacerdotum et panes
 propositionis manducavit quos non licet manducare nisi sacerdotibus et dedit eis qui cum eo erant
 41N 2 27 et dicebat eis sabbatum propter hominem factum est et non homo propter

sabbatum

- 41N 2 28 itaque dominus est Filius hominis etiam sabbati
41N 3 1 et introivit iterum synagogam et erat ibi homo habens manum aridam
41N 3 2 et observabant eum si sabbatis curaret ut accusarent illum
41N 3 3 et ait homini habenti manum aridam surge in medium
41N 3 4 et dicit eis licet sabbatis bene facere an male animam salvam facere an
perdere at illi tacebant
41N 3 5 et circumspiciens eos cum ira contristatus super caecitatem cordis eorum dicit
homini extende manum tuam et extendit et restituta est manus illi
41N 3 6 exeuntes autem statim Pharisei cum Herodianis consilium faciebant adversus
eum quomodo eum perderent
41N 3 7 et Iesus cum discipulis suis secessit ad mare et multa turba a Galilaea et
Iudaea secuta est eum
41N 3 8 et ab Hierosolymis et ab Idumea et trans Iordanen et qui circa Tyrum et
Sidonem multitudo magna audientes quae faciebat venerunt ad eum
41N 3 9 et dixit discipulis suis ut navicula sibi deserviret propter turbam ne
conprimerent eum
41N 3 10 multos enim sanabat ita ut intrerent in eum ut illum tangerent quotquot
habebant plagas
41N 3 11 et spiritus inmundi cum illum videbant procidebant ei et clamabant dicentes
41N 3 12 tu es Filius Dei et vehementer comminabatur eis ne manifestarent illum
41N 3 13 et ascendens in montem vocavit ad se quos voluit ipse et venerunt ad eum
41N 3 14 et fecit ut essent duodecim cum illo et ut mitteret eos praedicare
41N 3 15 et dedit illis potestatem curandi infirmitates et eiciendi daemonia
41N 3 16 et inposuit Simoni nomen Petrus
41N 3 17 et Iacobum Zebedaei et Iohannem fratrem Iacobi et inposuit eis nomina
Boanerges quod est Filii tonitruum
41N 3 18 et Andream et Philippum et Bartholomeum et Mattheum et Thomam et
Iacobum Alpei et Thaddeum et Simonem Cananeum
41N 3 19 et Iudam Scarioth qui et tradidit illum
41N 3 20 et veniunt ad domum et convenit iterum turba ita ut non possent neque panem
manducare
41N 3 21 et cum audissent sui exierunt tenere eum dicebant enim quoniam in furorem
versus est
41N 3 22 et scribae qui ab Hierosolymis descenderant dicebant quoniam Beelzebub
habet et quia in principe daemonum eicit daemonia
41N 3 23 et convocatis eis in parabolis dicebat illis quomodo potest Satanans Satanans
eicere
41N 3 24 et si regnum in se dividatur non potest stare regnum illud
41N 3 25 et si domus super semet ipsam dispertiat non poterit domus illa stare
41N 3 26 et si Satanans consurrexit in semet ipsum dispertitus est et non potest stare sed
finem habet
41N 3 27 nemo potest vasa fortis ingressus in domum diripere nisi prius fortem alliget
et tunc domum eius diripiet
41N 3 28 amen dico vobis quoniam omnia dimittentur filiis hominum peccata et
blasphemiae quibus blasphemaverint
41N 3 29 qui autem blasphemaverit in Spiritum Sanctum non habet remissionem in
aeternum sed reus erit aeterni delicti
41N 3 30 quoniam dicebant spiritum inmundum habet
41N 3 31 et veniunt mater eius et fratres et foris stantes miserunt ad eum vocantes eum
41N 3 32 et sedebat circa eum turba et dicunt ei ecce mater tua et fratres tui foris
quaerunt te

41N 3 33 et respondens eis ait quae est mater mea et fratres mei
 41N 3 34 et circumspiciens eos qui in circuitu eius sedebant ait ecce mater mea et fratres mei
 41N 3 35 qui enim fecerit voluntatem Dei hic frater meus et soror mea et mater est
 41N 4 1 et iterum coepit docere ad mare et congregata est ad eum turba multa ita ut in navem ascendens sederet in mari et omnis turba circa mare super terram erat
 41N 4 2 et docebat eos in parabolis multa et dicebat illis in doctrina sua
 41N 4 3 audite ecce exiit seminans ad seminandum
 41N 4 4 et dum seminat aliud cecidit circa viam et venerunt volucres et comederunt illud
 41N 4 5 aliud vero cecidit super petrosa ubi non habuit terram multam et statim exortum est quoniam non habebat altitudinem terrae
 41N 4 6 et quando exortus est sol exaestuavit et eo quod non haberet radicem exaruit
 41N 4 7 et aliud cecidit in spinas et ascenderunt spinae et offocaverunt illud et fructum non dedit
 41N 4 8 et aliud cecidit in terram bonam et dabat fructum ascendentem et crescentem et adferebat unum triginta et unum sexaginta et unum centum
 41N 4 9 et dicebat qui habet aures audiendi audiat
 41N 4 10 et cum esset singularis interrogaverunt eum hii qui cum eo erant cum duodecim parabolas
 41N 4 11 et dicebat eis vobis datum est mysterium regni Dei illis autem qui foris sunt in parabolis omnia fiunt
 41N 4 12 ut videntes videant et non videant et audientes audiant et non intellegant nequando convertantur et dimittantur eis peccata
 41N 4 13 et ait illis nescitis parabolam hanc et quomodo omnes parabolas cognoscetis
 41N 4 14 qui seminat verbum seminat
 41N 4 15 hii autem sunt qui circa viam ubi seminatur verbum et cum audierint confestim venit Satanas et aufert verbum quod seminatum est in corda eorum
 41N 4 16 et hii sunt similiter qui super petrosa seminantur qui cum audierint verbum statim cum gaudio accipiunt illud
 41N 4 17 et non habent radicem in se sed temporales sunt deinde orta tribulatione et persecutione propter verbum confestim scandalizantur
 41N 4 18 et alii sunt qui in spinis seminantur hii sunt qui verbum audiunt
 41N 4 19 et aerumnae saeculi et deceptio divitiarum et circa reliqua concupiscentiae introeunt suffocant verbum et sine fructu efficitur
 41N 4 20 et hii sunt qui super terram bonam seminati sunt qui audiunt verbum et suscipiunt et fructificant unum triginta et unum sexaginta et unum centum
 41N 4 21 et dicebat illis numquid venit lucerna ut sub modio ponatur aut sub lecto nonne ut super candelabrum ponatur
 41N 4 22 non enim est aliquid absconditum quod non manifestetur nec factum est occultum sed ut in palam veniat
 41N 4 23 si quis habet aures audiendi audiat
 41N 4 24 et dicebat illis videte quid audiatis in qua mensura mensi fueritis remetietur vobis et adicietur vobis
 41N 4 25 qui enim habet dabitur illi et qui non habet etiam quod habet auferetur ab illo
 41N 4 26 et dicebat sic est regnum Dei quemadmodum si homo iaciat sementem in terram
 41N 4 27 et dormiat et exurgat nocte ac die et semen germinet et increscat dum nescit ille
 41N 4 28 ultro enim terra fructificat primum herbam deinde spicam deinde plenum frumentum in spica
 41N 4 29 et cum se produxerit fructus statim mittit falcem quoniam adest messis

41N 4 30 et dicebat cui adsimilabimus regnum Dei aut cui parabolae conparabimus
 illud
 41N 4 31 sicut granum sinapis quod cum seminatum fuerit in terra minus est omnibus
 seminibus quae sunt in terra
 41N 4 32 et cum seminatum fuerit ascendit et fit maius omnibus holeribus et facit
 ramos magnos ita ut possint sub umbra eius aves caeli habitare
 41N 4 33 et talibus multis parabolis loquebatur eis verbum prout poterant audire
 41N 4 34 sine parabola autem non loquebatur eis seorsum autem discipulis suis
 disserebat omnia
 41N 4 35 et ait illis illa die cum sero esset factum transeamus contra
 41N 4 36 et dimittentes turbam adsumunt eum ita ut erat in navi et aliae naves erant
 cum illo
 41N 4 37 et facta est procella magna venti et fluctus mittebat in navem ita ut impleretur
 navis
 41N 4 38 et erat ipse in puppi supra cervical dormiens et excitant eum et dicunt ei
 magister non ad te pertinet quia perimus
 41N 4 39 et exurgens comminatus est vento et dixit mari tace obmutesce et cessavit
 ventus et facta est tranquillitas magna
 41N 4 40 et ait illis quid timidi estis necdum habetis fidem et timuerunt magno timore
 et dicebant ad alterutrum quis putas est iste quia et ventus et mare oboediunt ei
 41N 5 1 et venerunt trans fretum maris in regionem Gerasenorum
 41N 5 2 et exeunti ei de navi statim occurrit ei de monumentis homo in spiritu
 inmundo
 41N 5 3 qui domicilium habebat in monumentis et neque catenis iam quisquam eum
 poterat ligare
 41N 5 4 quoniam saepe conpedibus et catenis vinctus disrupisset catenas et conpedes
 comminuisset et nemo poterat eum domare
 41N 5 5 et semper nocte ac die in monumentis et in montibus erat clamans et
 concidens se lapidibus
 41N 5 6 videns autem Iesum a longe cucurrit et adoravit eum
 41N 5 7 et clamans voce magna dicit quid mihi et tibi Iesu Fili Dei summi adiuro te
 per Deum ne me torqueas
 41N 5 8 dicebat enim illi exi spiritus inmunde ab homine
 41N 5 9 et interrogabat eum quod tibi nomen est et dicit ei Legio nomen mihi est quia
 multi sumus
 41N 5 10 et deprecabatur eum multum ne se expelleret extra regionem
 41N 5 11 erat autem ibi circa montem grex porcorum magnus pascebat
 41N 5 12 et deprecabantur eum spiritus dicentes mitte nos in porcos ut in eos
 introeamus
 41N 5 13 et concessit eis statim Iesus et exeuntes spiritus inmundi introierunt in porcos
 et magno impetu grex praecipitatus est in mare ad duo milia et suffocati sunt in mare
 41N 5 14 qui autem pascebant eos fugerunt et nuntiaverunt in civitatem et in agros et
 egressi sunt videre quid esset facti
 41N 5 15 et veniunt ad Iesum et vident illum qui a daemonio vexabatur sedentem
 vestitum et sanae mentis et timuerunt
 41N 5 16 et narraverunt illis qui viderant qualiter factum esset ei qui daemonium
 habuerat et de porcis
 41N 5 17 et rogare eum coeperunt ut discederet de finibus eorum
 41N 5 18 cumque ascenderet navem coepit illum deprecari qui daemonio vexatus fuerat
 ut esset cum illo
 41N 5 19 et non admisit eum sed ait illi vade in domum tuam ad tuos et adnuntia illis
 quanta tibi Dominus fecerit et misertus sit tui

41N 5 20 et abiit et coepit praedicare in Decapoli quanta sibi fecisset Iesus et omnes mirabantur
 41N 5 21 et cum transcendisset Iesus in navi rursus trans fretum convenit turba multa ad illum et erat circa mare
 41N 5 22 et venit quidam de archisynagogis nomine Iairus et videns eum procidit ad pedes eius
 41N 5 23 et deprecabatur eum multum dicens quoniam filia mea in extremis est veni inpone manus super eam ut salva sit et vivat
 41N 5 24 et abiit cum illo et sequebatur eum turba multa et conprimebant illum
 41N 5 25 et mulier quae erat in profluvio sanguinis annis duodecim
 41N 5 26 et fuerat multa perpessa a conpluribus medicis et erogaverat omnia sua nequicquam profecerat sed magis deterius habebat
 41N 5 27 cum audisset de Iesu venit in turba retro et tetigit vestimentum eius
 41N 5 28 dicebat enim quia si vel vestimentum eius tetigero salva ero
 41N 5 29 et confestim siccatus est fons sanguinis eius et sensit corpore quod sanata esset a plaga
 41N 5 30 et statim Iesus cognoscens in semet ipso virtutem quae exierat de eo conversus ad turbam aiebat quis tetigit vestimenta mea
 41N 5 31 et dicebant ei discipuli sui vides turbam conprimentem te et dicis quis me tetigit
 41N 5 32 et circumspiciebat videre eam quae hoc fecerat
 41N 5 33 mulier autem timens et tremens sciens quod factum esset in se venit et procidit ante eum et dixit ei omnem veritatem
 41N 5 34 ille autem dixit ei filia fides tua te salvam fecit vade in pace et esto sana a plaga tua
 41N 5 35 adhuc eo loquente veniunt ab archisynagogo dicentes quia filia tua mortua est quid ultra vexas magistrum
 41N 5 36 Iesus autem verbo quod dicebatur audito ait archisynagogo noli timere tantummodo crede
 41N 5 37 et non admisit quemquam sequi se nisi Petrum et Iacobum et Iohannem fratrem Iacobi
 41N 5 38 et veniunt in domum archisynagogi et videt tumultum et flentes et heulantes multum
 41N 5 39 et ingressus ait eis quid turbamini et ploratis puella non est mortua sed dormit
 41N 5 40 et inridebant eum ipse vero eiectis omnibus adsumit patrem et matrem puellae et qui secum erant et ingreditur ubi erat puella iacens
 41N 5 41 et tenens manum puellae ait illi talitha cumi quod est interpretatum puella tibi dico surge
 41N 5 42 et confestim surrexit puella et ambulabat erat autem annorum duodecim et obstipuerunt stupore maximo
 41N 5 43 et praecepit illis vehementer ut nemo id sciret et dixit dari illi manducare
 41N 6 1 et egressus inde abiit in patriam suam et sequebantur illum discipuli sui
 41N 6 2 et facto sabbato coepit in synagoga docere et multi audientes admirabantur in doctrina eius dicentes unde huic haec omnia et quae est sapientia quae data est illi et virtutes tales quae per manus eius efficiuntur
 41N 6 3 nonne iste est faber filius Mariae frater Iacobi et Ioseph et Iudae et Simonis nonne et sorores eius hic nobiscum sunt et scandalizabantur in illo
 41N 6 4 et dicebat eis Iesus quia non est propheta sine honore nisi in patria sua et in cognatione sua et in domo sua
 41N 6 5 et non poterat ibi virtutem ullam facere nisi paucos infirmos inpositis manibus curavit
 41N 6 6 et mirabatur propter incredulitatem eorum

41N 6 7 et circumibat castella in circuitu docens et convocavit duodecim et coepit eos
 mittere binos et dabat illis potestatem spirituum inmundorum
 41N 6 8 et praecepit eis ne quid tollerent in via nisi virgam tantum non peram non
 panem neque in zona aes
 41N 6 9 sed calciatos sandaliis et ne induerentur duabus tunicis
 41N 6 10 et dicebat eis quocumque introieritis in domum illic manete donec exeatis
 inde
 41N 6 11 et quicumque non receperint vos nec audierint vos exeuntes inde excutite
 pulverem de pedibus vestris in testimonium illis
 41N 6 12 et exeuntes praedicabant ut paenitentiam agerent
 41N 6 13 et daemonia multa eiciebant et unguebant oleo multos aegrotos et sanabant
 41N 6 14 et audivit Herodes rex manifestum enim factum est nomen eius et dicebat
 quia Iohannes Baptista resurrexit a mortuis et propterea inoperantur virtutes in illo
 41N 6 15 alii autem dicebant quia Helias est alii vero dicebant propheta est quasi unus
 ex prophetis
 41N 6 16 quo audito Herodes ait quem ego decollavi Iohannem hic a mortuis resurrexit
 41N 6 17 ipse enim Herodes misit ac tenuit Iohannem et vinxit eum in carcere propter
 Herodiadem uxorem Philippi fratris sui quia duxerat eam
 41N 6 18 dicebat enim Iohannes Herodi non licet tibi habere uxorem fratris tui
 41N 6 19 Herodias autem insidiabatur illi et volebat occidere eum nec poterat
 41N 6 20 Herodes enim metuebat Iohannem sciens eum virum iustum et sanctum et
 custodiebat eum et audito eo multa faciebat et libenter eum audiebat
 41N 6 21 et cum dies oportunus accidisset Herodes natalis sui cenam fecit principibus
 et tribunis et primis Galilaeae
 41N 6 22 cumque introisset filia ipsius Herodiadis et saltasset et placuisset Herodi
 simulque recumbentibus rex ait puellae pete a me quod vis et dabo tibi
 41N 6 23 et iuravit illi quia quicquid petieris dabo tibi licet dimidium regni mei
 41N 6 24 quae cum exisset dixit matri suae quid petam et illa dixit caput Iohannis
 Baptistae
 41N 6 25 cumque introisset statim cum festinatione ad regem petivit dicens volo ut
 protinus des mihi in disco caput Iohannis Baptistae
 41N 6 26 et contristatus rex propter iusiurandum et propter simul recumbentes noluit
 eam contristare
 41N 6 27 sed misso speculatore praecepit adferri caput eius in disco et decollavit eum
 in carcere
 41N 6 28 et adtulit caput eius in disco et dedit illud puellae et puella dedit matri suae
 41N 6 29 quo audito discipuli eius venerunt et tulerunt corpus eius et posuerunt illud in
 monumento
 41N 6 30 et convenientes apostoli ad Iesum renuntiaverunt illi omnia quae egerant et
 docuerant
 41N 6 31 et ait illis venite seorsum in desertum locum et requiescite pusillum erant
 enim qui veniebant et rediebant multi et nec manducandi spatium habebant
 41N 6 32 et ascendentes in navi abierunt in desertum locum seorsum
 41N 6 33 et viderunt eos abeuntes et cognoverunt multi et pedestre et de omnibus
 civitatibus concurrerunt illuc et praevenerunt eos
 41N 6 34 et exiens vidit multam turbam Iesus et misertus est super eos quia erant sicut
 oves non habentes pastorem et coepit docere illos multa
 41N 6 35 et cum iam hora multa fieret accesserunt discipuli eius dicentes desertus est
 locus hic et iam hora praeterivit
 41N 6 36 dimitte illos ut euntes in proximas villas et vicos emant sibi cibos quos
 manducant
 41N 6 37 et respondens ait illis date illis manducare et dixerunt ei euntes emamus

denariis ducentis panes et dabimus eis manducare
41N 6 38 et dicit eis quot panes habetis ite et videte et cum cognovissent dicunt
quinque et duos pisces
41N 6 39 et praecepit illis ut accumbere facerent omnes secundum contubernia super
viride faenum
41N 6 40 et discubuerunt in partes per centenos et per quinquagenos
41N 6 41 et acceptis quinque panibus et duobus piscibus intuens in caelum benedixit et
fregit panes et dedit discipulis suis ut ponerent ante eos et duos pisces divisit omnibus
41N 6 42 et manducaverunt omnes et saturati sunt
41N 6 43 et sustulerunt reliquias fragmentorum duodecim cofinos plenos et de piscibus
41N 6 44 erant autem qui manducaverunt quinque milia virorum
41N 6 45 et statim coegit discipulos suos ascendere navem ut praecederent eum trans
fretum ad Bethsaidam dum ipse dimitteret populum
41N 6 46 et cum dimisisset eos abiit in montem orare
41N 6 47 et cum sero esset erat navis in medio mari et ipse solus in terra
41N 6 48 et videns eos laborantes in remigando erat enim ventus contrarius eis et circa
quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans super mare et volebat praeterire eos
41N 6 49 at illi ut viderunt eum ambulans super mare putaverunt fantasma esse et
exclamaverunt
41N 6 50 omnes enim eum viderunt et conturbati sunt et statim locutus est cum eis et
dixit illis confidite ego sum nolite timere
41N 6 51 et ascendit ad illos in navem et cessavit ventus et plus magis intra se
stupebant
41N 6 52 non enim intellexerant de panibus erat enim cor illorum obcaecatum
41N 6 53 et cum transfretassent pervenerunt in terram Gennesareth et adplicuerunt
41N 6 54 cumque egressi essent de navi continuo cognoverunt eum
41N 6 55 et percurrentes universam regionem illam coeperunt in grabattis eos qui se
male habebant circumferre ubi audiebant eum esse
41N 6 56 et quocumque introibat in vicos vel in villas aut civitates in plateis ponebant
infirmos et deprecabantur eum ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent et quotquot tangebant eum
salvi fiebant
41N 7 1 et conveniunt ad eum Pharisei et quidam de scribis venientes ab
Hierosolymis
41N 7 2 et cum vidissent quosdam ex discipulis eius communibus manibus id est non
lotis manducare panes vituperaverunt
41N 7 3 Pharisei enim et omnes Iudaei nisi crebro lavent manus non manducant
tenentes traditionem seniorum
41N 7 4 et a foro nisi baptizentur non comedunt et alia multa sunt quae tradita sunt
illis servare baptismata calicum et urceorum et aeramentorum et lectorum
41N 7 5 et interrogant eum Pharisei et scribae quare discipuli tui non ambulant iuxta
traditionem seniorum sed communibus manibus manducant panem
41N 7 6 at ille respondens dixit eis bene prophetavit Esaias de vobis hypocritis sicut
scriptum est populus hic labiis me honorat cor autem eorum longe est a me
41N 7 7 in vanum autem me colunt docentes doctrinas praecepta hominum
41N 7 8 relinquentes enim mandatum Dei tenetis traditionem hominum baptismata
urceorum et calicum et alia similia his facitis multa
41N 7 9 et dicebat illis bene irritum facitis praeceptum Dei ut traditionem vestram
servetis
41N 7 10 Moses enim dixit honora patrem tuum et matrem tuam et qui maledixerit patri
aut matri morte moriatur
41N 7 11 vos autem dicitis si dixerit homo patri aut matri corban quod est donum
quodcumque ex me tibi profuerit

41N 7 12 et ultra non dimittitis eum quicumque facere patri suo aut matri
 41N 7 13 rescindentes verbum Dei per traditionem vestram quam tradidistis et similia
 huiusmodi multa facitis
 41N 7 14 et advocans iterum turbam dicebat illis audite me omnes et intellegite
 41N 7 15 nihil est extra hominem introiens in eum quod possit eum coinquinare sed
 quae de homine procedunt illa sunt quae communicant hominem
 41N 7 16 si quis habet aures audiendi audiat
 41N 7 17 et cum introisset in domum a turba interrogabant eum discipuli eius
 parabolam
 41N 7 18 et ait illis sic et vos imprudentes estis non intellegitis quia omne extrinsecus
 introiens in hominem non potest eum communicare
 41N 7 19 quia non introit in cor eius sed in ventrem et in secessum exit purgans omnes
 escas
 41N 7 20 dicebat autem quoniam quae de homine exeunt illa communicant hominem
 41N 7 21 ab intus enim de corde hominum cogitationes malae procedunt adulteria
 fornicationes homicidia
 41N 7 22 furta avaritiae nequitiae dolus impudicitia oculus malus blasphemia superbia
 stultitia
 41N 7 23 omnia haec mala ab intus procedunt et communicant hominem
 41N 7 24 et inde surgens abiit in fines Tyri et Sidonis et ingressus domum neminem
 voluit scire et non potuit latere
 41N 7 25 mulier enim statim ut audivit de eo cuius habebat filia spiritum immundum
 intravit et procidit ad pedes eius
 41N 7 26 erat autem mulier gentilis Syrophenissa genere et rogabat eum ut
 daemonium eiceret de filia eius
 41N 7 27 qui dixit illi sine prius saturari filios non est enim bonum sumere panem
 filiorum et mittere canibus
 41N 7 28 at illa respondit et dicit ei utique Domine nam et catelli sub mensa comedunt
 de micis puerorum
 41N 7 29 et ait illi propter hunc sermonem vade exiit daemonium de filia tua
 41N 7 30 et cum abisset domum suam invenit puellam iacentem supra lectum et
 daemonium exisse
 41N 7 31 et iterum exiens de finibus Tyri venit per Sidonem ad mare Galilaeae inter
 medios fines Decapoleos
 41N 7 32 et adducunt ei surdum et mutum et deprecantur eum ut inponat illi manum
 41N 7 33 et adprehendens eum de turba seorsum misit digitos suos in auriculas et
 expuens tetigit linguam eius
 41N 7 34 et suspiciens in caelum ingemuit et ait illi epheta quod est adaperire
 41N 7 35 et statim apertae sunt aures eius et solutum est vinculum linguae eius et
 loquebatur recte
 41N 7 36 et praecepit illis ne cui dicerent quanto autem eis praecepibat tanto magis
 plus praedicabant
 41N 7 37 et eo amplius admirabantur dicentes bene omnia fecit et surdos facit audire et
 mutos loqui
 41N 8 1 in illis diebus iterum cum turba multa esset nec haberent quod manducarent
 convocatis discipulis ait illis
 41N 8 2 misereor super turba quia ecce iam triduo sustinent me nec habent quod
 manducant
 41N 8 3 et si dimisero eos ieiunos in domum suam deficient in via quidam enim ex eis
 de longe venerunt
 41N 8 4 et responderunt ei discipuli sui unde istos poterit quis hic saturare panibus in
 solitudine

41N 8 5 et interrogavit eos quot panes habetis qui dixerunt septem
 41N 8 6 et praecepit turbae discumbere supra terram et accipiens septem panes gratias
 agens fregit et dabat discipulis suis ut adponerent et adposuerunt turbae
 41N 8 7 et habebant pisciculos paucos et ipsos benedixit et iussit adponi
 41N 8 8 et manducaverunt et saturati sunt et sustulerunt quod superaverat de
 fragmentis septem sportas
 41N 8 9 erant autem qui manducaverunt quasi quattuor milia et dimisit eos
 41N 8 10 et statim ascendens navem cum discipulis suis venit in partes Dalmanutha
 41N 8 11 et exierunt Pharisei et coeperunt conquirere cum eo quaerentes ab illo
 signum de caelo temptantes eum
 41N 8 12 et ingemescens spiritu ait quid generatio ista quaerit signum amen dico vobis
 si dabitur generationi isti signum
 41N 8 13 et dimittens eos ascendens iterum abiit trans fretum
 41N 8 14 et obliti sunt sumere panes et nisi unum panem non habebant secum in navi
 41N 8 15 et praecipiebat eis dicens videte cavete a fermento Pharisaeorum et fermento
 Herodis
 41N 8 16 et cogitabant ad alterutrum dicentes quia panes non habemus
 41N 8 17 quo cognito Iesus ait illis quid cogitatis quia panes non habetis nondum
 cognoscitis nec intellegitis adhuc caecatum habetis cor vestrum
 41N 8 18 oculos habentes non videtis et aures habentes non auditis nec recordamini
 41N 8 19 quando quinque panes fregi in quinque milia et quot cofinos fragmentorum
 plenos sustulistis dicunt ei duodecim
 41N 8 20 quando et septem panes in quattuor milia quot sportas fragmentorum tulistis
 et dicunt ei septem
 41N 8 21 et dicebat eis quomodo nondum intellegitis
 41N 8 22 et veniunt Bethsaida et adducunt ei caecum et rogabant eum ut illum tangeret
 41N 8 23 et adprehendens manum caeci eduxit eum extra vicum et expuens in oculos
 eius inpositis manibus suis interrogavit eum si aliquid videret
 41N 8 24 et aspiciens ait video homines velut arbores ambulantes
 41N 8 25 deinde iterum inposuit manus super oculos eius et coepit videre et restitutus
 est ita ut videret clare omnia
 41N 8 26 et misit illum in domum suam dicens vade in domum tuam et si in vicum
 introieris nemini dixeris
 41N 8 27 et egressus est Iesus et discipuli eius in castella Caesareae Philippi et in via
 interrogabat discipulos suos dicens eis quem me dicunt esse homines
 41N 8 28 qui responderunt illi dicentes Iohannem Baptistam alii Heliam alii vero quasi
 unum de prophetis
 41N 8 29 tunc dicit illis vos vero quem me dicitis esse respondens Petrus ait ei tu es
 Christus
 41N 8 30 et comminatus est eis ne cui dicerent de illo
 41N 8 31 et coepit docere illos quoniam oportet Filium hominis multa pati et reprobari
 a senioribus et a summis sacerdotibus et scribis et occidi et post tres dies resurgere
 41N 8 32 et palam verbum loquebatur et adprehendens eum Petrus coepit increpare
 eum
 41N 8 33 qui conversus et videns discipulos suos comminatus est Petro dicens vade
 retro me Satana quoniam non sapis quae Dei sunt sed quae sunt hominum
 41N 8 34 et convocata turba cum discipulis suis dixit eis si quis vult post me sequi
 deneget se ipsum et tollat crucem suam et sequatur me
 41N 8 35 qui enim voluerit animam suam salvam facere perdet eam qui autem
 perdiderit animam suam propter me et evangelium salvam eam faciet
 41N 8 36 quid enim proderit homini si lucretur mundum totum et detrimentum faciat
 animae suae

41N 8 37 aut quid dabit homo commutationem pro anima sua
41N 8 38 qui enim me confusus fuerit et mea verba in generatione ista adultera et
peccatrice et Filius hominis confundetur eum cum venerit in gloria Patris sui cum angelis sanctis
41N 8 39 et dicebat illis amen dico vobis quia sunt quidam de hic stantibus qui non
gustabunt mortem donec videant regnum Dei veniens in virtute
41N 9 1 et post dies sex adsumit Iesus Petrum et Iacobum et Iohannem et ducit illos in
montem excelsum seorsum solos et transfiguratus est coram ipsis
41N 9 2 et vestimenta eius facta sunt splendentia candida nimis velut nix qualia fullo
super terram non potest candida facere
41N 9 3 et apparuit illis Helias cum Mose et erant loquentes cum Iesu
41N 9 4 et respondens Petrus ait Iesu rabbi bonum est hic nos esse et faciamus tria
tabernacula tibi unum et Mosi unum et Heliae unum
41N 9 5 non enim sciebat quid diceret erant enim timore exterriti
41N 9 6 et facta est nubes obumbrans eos et venit vox de nube dicens hic est Filius
meus carissimus audite illum
41N 9 7 et statim circumspicientes neminem amplius viderunt nisi Iesum tantum
secum
41N 9 8 et descendentibus illis de monte praecepit illis ne cui quae vidissent narrarent
nisi cum Filius hominis a mortuis resurrexerit
41N 9 9 et verbum continuerunt apud se conquiresentes quid esset cum a mortuis
resurrexerit
41N 9 10 et interrogabant eum dicentes quid ergo dicunt Pharisei et scribae quia
Heliam oporteat venire primum
41N 9 11 qui respondens ait illis Helias cum venerit primo restituet omnia et quomodo
scriptum est in Filium hominis ut multa patiatur et contemnatur
41N 9 12 sed dico vobis quia et Helias venit et fecerunt illi quaecumque voluerunt sicut
scriptum est de eo
41N 9 13 et veniens ad discipulos suos vidit turbam magnam circa eos et scribas
conquiresentes cum illis
41N 9 14 et confestim omnis populus videns eum stupefactus est et adcurrentes
salutabant eum
41N 9 15 et interrogavit eos quid inter vos conquiritis
41N 9 16 et respondens unus de turba dixit magister adtuli filium meum ad te habentem
spiritum mutum
41N 9 17 qui ubicumque eum adprehenderit adlidit eum et spumat et stridet dentibus et
arescit et dixi discipulis tuis ut eicerent illum et non potuerunt
41N 9 18 qui respondens eis dicit o generatio incredula quamdiu apud vos ero quamdiu
vos patiar adferte illum ad me
41N 9 19 et adtulerunt eum et cum vidisset illum statim spiritus conturbavit eum et
elusus in terram volutabatur spumans
41N 9 20 et interrogavit patrem eius quantum temporis est ex quo hoc ei accidit at ille
ait ab infantia
41N 9 21 et frequenter eum et in ignem et in aquas misit ut eum perderet sed si quid
potes adiuva nos misertus nostri
41N 9 22 Iesus autem ait illi si potes credere omnia possibile credenti
41N 9 23 et continuo exclamans pater pueri cum lacrimis aiebat credo adiuva
incredulitatem meam
41N 9 24 et cum videret Iesus concurrentem turbam comminatus est spiritui in mundo
dicens illi surde et mute spiritus ego tibi praecipio exi ab eo et amplius ne introeas in eum
41N 9 25 et clamans et multum discerpens eum exiit ab eo et factus est sicut mortuus
ita ut multi dicerent quia mortuus est
41N 9 26 Iesus autem tenens manum eius elevavit illum et surrexit

41N 9 27 et cum introisset in domum discipuli eius secreto interrogabant eum quare nos non potuimus eicere eum
 41N 9 28 et dixit illis hoc genus in nullo potest exire nisi in oratione et ieiunio
 41N 9 29 et inde profecti praetergredebantur Galilaeam nec volebat quemquam scire
 41N 9 30 docebat autem discipulos suos et dicebat illis quoniam Filius hominis tradetur in manus hominum et occidetur et tertia die resurget
 41N 9 31 at illi ignorabant verbum et timebant eum interrogare
 41N 9 32 et venerunt Capharnaum qui cum domi esset interrogabat eos quid in via tractabatis
 41N 9 33 at illi tacebant siquidem inter se in via disputaverant quis esset illorum maior
 41N 9 34 et residens vocavit duodecim et ait illis si quis vult primus esse erit omnium novissimus et omnium minister
 41N 9 35 et accipiens puerum statuit eum in medio eorum quem cum complexus esset ait illis
 41N 9 36 quisquis unum ex huiusmodi pueris receperit in nomine meo me recipit et quicumque me susceperit non me suscipit sed eum qui me misit
 41N 9 37 respondit illi Iohannes dicens magister vidimus quendam in nomine tuo eicientem daemona qui non sequitur nos et prohibuimus eum
 41N 9 38 Iesus autem ait nolite prohibere eum nemo est enim qui faciat virtutem in nomine meo et possit cito male loqui de me
 41N 9 39 qui enim non est adversum vos pro vobis est
 41N 9 40 quisquis enim potum dederit vobis calicem aquae in nomine meo quia Christi estis amen dico vobis non perdet mercedem suam
 41N 9 41 et quisquis scandalizaverit unum ex his pusillis credentibus in me bonum est ei magis si circumdaretur mola asinaria collo eius et in mare mitteretur
 41N 9 42 et si scandalizaverit te manus tua abscide illam bonum est tibi debilem introire in vitam quam duas manus habentem ire in gehennam in ignem inextinguibilem
 41N 9 43 ubi vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur
 41N 9 44 et si pes tuus te scandalizat amputa illum bonum est tibi claudum introire in vitam aeternam quam duos pedes habentem mitti in gehennam ignis inextinguibilis
 41N 9 45 ubi vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur
 41N 9 46 quod si oculus tuus scandalizat te eice eum bonum est tibi luscum introire in regnum Dei quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis
 41N 9 47 ubi vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur
 41N 9 48 omnis enim igne sallietur et omnis victima sallietur
 41N 9 49 bonum est sal quod si sal insulsum fuerit in quo illud condietis habete in vobis sal et pacem habete inter vos
 41N 10 1 et inde exsurgens venit in fines Iudaeae ultra Iordanen et conveniunt iterum turbae ad eum et sicut consueverat iterum docebat illos
 41N 10 2 et accedentes Pharisei interrogabant eum si licet viro uxorem dimittere temptantes eum
 41N 10 3 at ille respondens dixit eis quid vobis praecepit Moses
 41N 10 4 qui dixerunt Moses permisit libellum repudii scribere et dimittere
 41N 10 5 quibus respondens Iesus ait ad duritiam cordis vestri scripsit vobis praeceptum istud
 41N 10 6 ab initio autem creaturae masculum et feminam fecit eos Deus
 41N 10 7 propter hoc relinquet homo patrem suum et matrem et adherabit ad uxorem suam
 41N 10 8 et erunt duo in carne una itaque iam non sunt duo sed una caro
 41N 10 9 quod ergo Deus iunxit homo non separet
 41N 10 10 et in domo iterum discipuli eius de eodem interrogaverunt eum
 41N 10 11 et dicit illis quicumque dimiserit uxorem suam et aliam duxerit adulterium

committit super eam

- 41N 10 12 et si uxor dimiserit virum suum et alii nupserit moechatur
41N 10 13 et offerebant illi parvulos ut tangeret illos discipuli autem comminabantur
offerentibus
41N 10 14 quos cum videret Iesus indigne tulit et ait illis sinite parvulos venire ad me et
ne prohibueritis eos talium est enim regnum Dei
41N 10 15 amen dico vobis quisque non receperit regnum Dei velut parvulus non intrabit
in illud
41N 10 16 et complexans eos et inponens manus super illos benedicebat eos
41N 10 17 et cum egressus esset in viam procurrens quidam genu flexo ante eum rogabat
eum magister bone quid faciam ut vitam aeternam percipiam
41N 10 18 Iesus autem dixit ei quid me dicis bonum nemo bonus nisi unus Deus
41N 10 19 praecepta nosti ne adulteres ne occidas ne fureris ne falsum testimonium
dixeris ne fraudem feceris honora patrem tuum et matrem
41N 10 20 et ille respondens ait illi magister omnia haec conservavi a iuventute mea
41N 10 21 Iesus autem intuitus eum dilexit eum et dixit illi unum tibi deest vade
quaecumque habes vende et da pauperibus et habebis thesaurum in caelo et veni sequere me
41N 10 22 qui contristatus in verbo abiit maerens erat enim habens possessiones multas
41N 10 23 et circumspiciens Iesus ait discipulis suis quam difficile qui pecunias habent
in regnum Dei introibunt
41N 10 24 discipuli autem obstupescabant in verbis eius at Iesus rursus respondens ait
illis filioli quam difficile est confidentes in pecuniis regnum Dei introire
41N 10 25 facilius est camelum per foramen acus transire quam divitem intrare in
regnum Dei
41N 10 26 qui magis admirabantur dicentes ad semet ipsos et quis potest salvus fieri
41N 10 27 et intuens illos Iesus ait apud homines impossibile est sed non apud Deum
omnia enim possibilia sunt apud Deum
41N 10 28 coepit Petrus ei dicere ecce nos dimisimus omnia et secuti sumus te
41N 10 29 respondens Iesus ait amen dico vobis nemo est qui reliquerit domum aut
fratres aut sorores aut matrem aut patrem aut filios aut agros propter me et propter evangelium
41N 10 30 qui non accipiat centies tantum nunc in tempore hoc domos et fratres et
sorores et matres et filios et agros cum persecutionibus et in saeculo futuro vitam aeternam
41N 10 31 multi autem erunt primi novissimi et novissimi primi
41N 10 32 erant autem in via ascendentes in Hierosolyma et praecedebat illos Iesus et
stupebant et sequentes timebant et adsumens iterum duodecim coepit illis dicere quae essent ei
ventura
41N 10 33 quia ecce ascendimus in Hierosolyma et Filius hominis tradetur principibus
sacerdotum et scribis et senioribus et damnabunt eum morti et tradent eum gentibus
41N 10 34 et inludent ei et conspuent eum et flagellabunt eum et interficient eum et
tertia die resurget
41N 10 35 et accedunt ad illum Iacobus et Iohannes filii Zebedaei dicentes magister
volumus ut quodcumque petierimus facias nobis
41N 10 36 at ille dixit eis quid vultis ut faciam vobis
41N 10 37 et dixerunt da nobis ut unus ad dexteram tuam et alius ad sinistram tuam
sedeamus in gloria tua
41N 10 38 Iesus autem ait eis nescitis quid petatis potestis bibere calicem quem ego bibo
aut baptismum quo ego baptizor baptizari
41N 10 39 at illi dixerunt ei possumus Iesus autem ait eis calicem quidem quem ego bibo
bibetis et baptismum quo ego baptizor baptizabimini
41N 10 40 sedere autem ad dexteram meam vel ad sinistram non est meum dare sed
quibus paratum est
41N 10 41 et audientes decem coeperunt indignari de Iacobo et Iohanne

41N 10 42 Iesus autem vocans eos ait illis scitis quia hii qui videntur principari gentibus
dominantur eis et principes eorum potestatem habent ipsorum
41N 10 43 non ita est autem in vobis sed quicumque voluerit fieri maior erit vester
minister
41N 10 44 et quicumque voluerit in vobis primus esse erit omnium servus
41N 10 45 nam et Filius hominis non venit ut ministraretur ei sed ut ministraret et daret
animam suam redemptionem pro multis
41N 10 46 et veniunt Hierichum et proficiscente eo de Hiericho et discipulis eius et
plurima multitudine filius Timei Bartimeus caecus sedebat iuxta viam mendicans
41N 10 47 qui cum audisset quia Iesus Nazarenus est coepit clamare et dicere Fili David
Iesu miserere mei
41N 10 48 et comminabantur illi multi ut taceret at ille multo magis clamabat Fili David
miserere mei
41N 10 49 et stans Iesus praecepit illum vocari et vocant caecum dicentes ei animaequior
esto surge vocat te
41N 10 50 qui proiecto vestimento suo exiliens venit ad eum
41N 10 51 et respondens illi Iesus dixit quid vis tibi faciam caecus autem dixit ei rabboni
ut videam
41N 10 52 Iesus autem ait illi vade fides tua te salvum fecit et confestim vidit et
sequebatur eum in via
41N 11 1 et cum adpropinquarent Hierosolymae et Bethaniae ad montem Olivarum
mittit duos ex discipulis suis
41N 11 2 et ait illis ite in castellum quod est contra vos et statim introeuntes illuc
invenietis pullum ligatum super quem nemo adhuc hominum sedit solvite illum et adducite
41N 11 3 et si quis vobis dixerit quid facitis dicite quia Domino necessarius est et
continuo illum dimittet huc
41N 11 4 et abeuntes invenerunt pullum ligatum ante ianuam foris in bivio et solvunt
eum
41N 11 5 et quidam de illic stantibus dicebant illis quid facitis solventes pullum
41N 11 6 qui dixerunt eis sicut praeceperat illis Iesus et dimiserunt eis
41N 11 7 et duxerunt pullum ad Iesum et inponunt illi vestimenta sua et sedit super eo
41N 11 8 multi autem vestimenta sua straverunt in via alii autem frondes caedebant de
arboribus et sternebant in via
41N 11 9 et qui praeibant et qui sequebantur clamabant dicentes osanna benedictus qui
venit in nomine Domini
41N 11 10 benedictum quod venit regnum patris nostri David osanna in excelsis
41N 11 11 et introivit Hierosolyma in templum et circumspexit omnibus cum iam
vespera esset hora exivit in Bethania cum duodecim
41N 11 12 et alia die cum exirent a Bethania esuriit
41N 11 13 cumque vidisset a longe ficum habentem folia venit si quid forte inveniret in
ea et cum venisset ad eam nihil invenit praeter folia non enim erat tempus ficorum
41N 11 14 et respondens dixit ei iam non amplius in aeternum quisquam fructum ex te
manducet et audiebant discipuli eius
41N 11 15 et veniunt Hierosolymam et cum introisset templum coepit eicere vendentes
et ementes in templo et mensas nummulariorum et cathedras vendentium columbas evertit
41N 11 16 et non sinebat ut quisquam vas transferret per templum
41N 11 17 et docebat dicens eis non scriptum est quia domus mea domus orationis
vocabitur omnibus gentibus vos autem fecistis eam speluncam latronum
41N 11 18 quo audito principes sacerdotum et scribae quaerebant quomodo eum
perderent timebant enim eum quoniam universa turba admirabatur super doctrina eius
41N 11 19 et cum vespera facta esset egrediebatur de civitate
41N 11 20 et cum mane transirent viderunt ficum aridam factam a radicibus

41N 11 21 et recordatus Petrus dicit ei rabbi ecce ficus cui maledixisti aruit
41N 11 22 et respondens Iesus ait illis habete fidem Dei
41N 11 23 amen dico vobis quicumque dixerit huic monti tollere et mittere in mare et
non haesitaverit in corde suo sed crediderit quia quodcumque dixerit fiat fiet ei
41N 11 24 propterea dico vobis omnia quaecumque orantes petitis credite quia accipietis
et veniet vobis
41N 11 25 et cum stabitis ad orandum dimittite si quid habetis adversus aliquem ut et
Pater vester qui in caelis est dimittat vobis peccata vestra
41N 11 26 quod si vos non dimiseritis nec Pater vester qui in caelis est dimittet vobis
peccata vestra
41N 11 27 et veniunt rursus Hierosolymam et cum ambularet in templo accedunt ad eum
summi sacerdotes et scribae et seniores
41N 11 28 et dicunt illi in qua potestate haec facis et quis tibi dedit hanc potestatem ut
ista facias
41N 11 29 Iesus autem respondens ait illis interrogabo vos et ego unum verbum et
respondete mihi et dicam vobis in qua potestate haec faciam
41N 11 30 baptismum Iohannis de caelo erat an ex hominibus respondete mihi
41N 11 31 at illi cogitabant secum dicentes si dixerimus de caelo dicet quare ergo non
credidistis ei
41N 11 32 sed dicemus ex hominibus timebant populum omnes enim habebant
Iohannem quia vere propheta esset
41N 11 33 et respondentes dicunt Iesu nescimus respondens Iesus ait illis neque ego dico
vobis in qua potestate haec faciam
41N 12 1 et coepit illis in parabolis loqui vineam pastinavit homo et circumdedit sepem
et fodit lacum et aedificavit turrem et locavit eam agricolis et peregre profectus est
41N 12 2 et misit ad agricolas in tempore servum ut ab agricolis acciperet de fructu
vineae
41N 12 3 qui adprehensum eum ceciderunt et dimiserunt vacuum
41N 12 4 et iterum misit ad illos alium servum et illum capite vulneraverunt et
contumeliis adfecerunt
41N 12 5 et rursus alium misit et illum occiderunt et plures alios quosdam caedentes
alios vero occidentes
41N 12 6 adhuc ergo unum habens filium carissimum et illum misit ad eos novissimum
dicens quia reverebuntur filium meum
41N 12 7 coloni autem dixerunt ad invicem hic est heres venite occidamus eum et
nostra erit hereditas
41N 12 8 et adprehendentes eum occiderunt et eiecerunt extra vineam
41N 12 9 quid ergo faciet dominus vineae veniet et perdet colonos et dabit vineam aliis
41N 12 10 nec scripturam hanc legistis lapidem quem reprobaverunt aedificantes hic
factus est in caput anguli
41N 12 11 a Domino factum est istud et est mirabile in oculis nostris
41N 12 12 et quaerebant eum tenere et timuerunt turbam cognoverunt enim quoniam ad
eos parabolam hanc dixerit et relicto eo abierunt
41N 12 13 et mittunt ad eum quosdam ex Pharisaeis et Herodianis ut eum caperent in
verbo
41N 12 14 qui venientes dicunt ei magister scimus quoniam verax es et non curas
quemquam nec enim vides in faciem hominis sed in veritate viam Dei doces licet dari tributum
Caesari an non dabimus
41N 12 15 qui sciens versutiam eorum ait illis quid me temptatis adferte mihi denarium
ut videam
41N 12 16 at illi adtulerunt et ait illis cuius est imago haec et inscriptio dicunt illi
Caesaris

41N 12 17 respondens autem Iesus dixit illis reddite igitur quae sunt Caesaris Caesari et quae sunt Dei Deo et mirabantur super eo

41N 12 18 et venerunt ad eum Sadducaeii qui dicunt resurrectionem non esse et interrogabant eum dicentes

41N 12 19 magister Moses nobis scripsit ut si cuius frater mortuus fuerit et dimiserit uxorem et filios non reliquerit accipiat frater eius uxorem ipsius et resuscitet semen fratri suo

41N 12 20 septem ergo fratres erant et primus accepit uxorem et mortuus est non relicto semine

41N 12 21 et secundus accepit eam et mortuus est et nec iste reliquit semen et tertius similiter

41N 12 22 et acceperunt eam similiter septem et non reliquerunt semen novissima omnium defuncta est et mulier

41N 12 23 in resurrectione ergo cum resurrexerint cuius de his erit uxor septem enim habuerunt eam uxorem

41N 12 24 et respondens Iesus ait illis non ideo erratis non scientes scripturas neque virtutem Dei

41N 12 25 cum enim a mortuis resurrexerint neque nubent neque nubentur sed sunt sicut angeli in caelis

41N 12 26 de mortuis autem quod resurgant non legistis in libro Mosi super rubum quomodo dixerit illi Deus inquit ego sum Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob

41N 12 27 non est Deus mortuorum sed vivorum vos ergo multum erratis

41N 12 28 et accessit unus de scribis qui audierat illos conquirentes et videns quoniam bene illis responderit interrogavit eum quod esset primum omnium mandatum

41N 12 29 Iesus autem respondit ei quia primum omnium mandatum est audi Israhel Dominus Deus noster Deus unus est

41N 12 30 et diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex tota mente tua et ex tota virtute tua hoc est primum mandatum

41N 12 31 secundum autem simile illi diliges proximum tuum tamquam te ipsum maius horum aliud mandatum non est

41N 12 32 et ait illi scriba bene magister in veritate dixisti quia unus est et non est alius praeter eum

41N 12 33 et ut diligatur ex toto corde et ex toto intellectu et ex tota anima et ex tota fortitudine et diligere proximum tamquam se ipsum maius est omnibus holocaustomatibus et sacrificiis

41N 12 34 Iesus autem videns quod sapienter respondisset dixit illi non es longe a regno Dei et nemo iam audebat eum interrogare

41N 12 35 et respondens Iesus dicebat docens in templo quomodo dicunt scribae Christum Filium esse David

41N 12 36 ipse enim David dicit in Spiritu Sancto dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum

41N 12 37 ipse ergo David dicit eum Dominum et unde est filius eius et multa turba eum libenter audivit

41N 12 38 et dicebat eis in doctrina sua cavete a scribis qui volunt in stolis ambulare et saluari in foro

41N 12 39 et in primis cathedris sedere in synagogis et primos discubitus in cenis

41N 12 40 qui devorant domos viduarum sub obtentu prolixae orationis hii accipient prolixius iudicium

41N 12 41 et sedens Iesus contra gazofilacium aspiciebat quomodo turba iactaret aes in gazofilacium et multi divites iactabant multa

41N 12 42 cum venisset autem una vidua pauper misit duo minuta quod est quadrans

41N 12 43 et convocans discipulos suos ait illis amen dico vobis quoniam vidua haec pauper plus omnibus misit qui miserunt in gazofilacium

41N 12 44 omnes enim ex eo quod abundabat illis miserunt haec vero de penuria sua omnia quae habuit misit totum victum suum
41N 13 1 et cum egrederetur de templo ait illi unus ex discipulis suis magister aspice quales lapides et quales structurae
41N 13 2 et respondens Iesus ait illi vides has omnes magnas aedificationes non relinquetur lapis super lapidem qui non destruatur
41N 13 3 et cum sederet in montem Olivarum contra templum interrogabant eum separatim Petrus et Iacobus et Iohannes et Andreas
41N 13 4 dic nobis quando ista fient et quod signum erit quando haec omnia incipient consummari
41N 13 5 et respondens Iesus coepit dicere illis videte ne quis vos seducat
41N 13 6 multi enim venient in nomine meo dicentes quia ego sum et multos seducent
41N 13 7 cum audieritis autem bella et opiniones bellorum ne timueritis oportet enim fieri sed nondum finis
41N 13 8 exsurget autem gens super gentem et regnum super regnum et erunt terraemotus per loca et fames initium dolorum haec
41N 13 9 videte autem vosmet ipsos tradent enim vos conciliis et in synagogis vapulabitis et ante praesides et reges stabitis propter me in testimonium illis
41N 13 10 et in omnes gentes primum oportet praedicari evangelium
41N 13 11 et cum duxerint vos tradentes nolite praecogitare quid loquamini sed quod datum vobis fuerit in illa hora id loquimini non enim estis vos loquentes sed Spiritus Sanctus
41N 13 12 tradet autem frater fratrem in mortem et pater filium et consurgent filii in parentes et morte adficiant eos
41N 13 13 et eritis odio omnibus propter nomen meum qui autem sustinuerit in finem hic salvus erit
41N 13 14 cum autem videritis abominationem desolationis stantem ubi non debet qui legit intellegat tunc qui in Iudaea sunt fugiant in montes
41N 13 15 et qui super tectum ne descendat in domum nec introeat ut tollat quid de domo sua
41N 13 16 et qui in agro erit non revertatur retro tollere vestimentum suum
41N 13 17 vae autem praegnatibus et nutrientibus in illis diebus
41N 13 18 orate vero ut hieme non fiant
41N 13 19 erunt enim dies illi tribulationes tales quales non fuerunt ab initio creaturae quam condidit Deus usque nunc neque fient
41N 13 20 et nisi breviasset Dominus dies non fuisset salva omnis caro sed propter electos quos elegit breviavit dies
41N 13 21 et tunc si quis vobis dixerit ecce hic est Christus ecce illic ne credideritis
41N 13 22 exsurgent enim pseudochristi et pseudoprophetae et dabunt signa et portenta ad seducendos si potest fieri etiam electos
41N 13 23 vos ergo videte ecce praedixi vobis omnia
41N 13 24 sed in illis diebus post tribulationem illam sol contenebrabitur et luna non dabit splendorem suum
41N 13 25 et erunt stellae caeli decedentes et virtutes quae sunt in caelis movebuntur
41N 13 26 et tunc videbunt Filium hominis venientem in nubibus cum virtute multa et gloria
41N 13 27 et tunc mittet angelos suos et congregabit electos suos a quattuor ventis a summo terrae usque ad summum caeli
41N 13 28 a ficu autem discite parabolam cum iam ramus eius tener fuerit et nata fuerint folia cognoscitis quia in proximo sit aestas
41N 13 29 sic et vos cum videritis haec fieri scitote quod in proximo sit in ostiis
41N 13 30 amen dico vobis quoniam non transiet generatio haec donec omnia ista fiant
41N 13 31 caelum et terra transibunt verba autem mea non transibunt

41N 13 32 de die autem illo vel hora nemo scit neque angeli in caelo neque Filius nisi
 Pater
 41N 13 33 videte vigilate et orate nescitis enim quando tempus sit
 41N 13 34 sicut homo qui peregre profectus reliquit domum suam et dedit servis suis
 potestatem cuiusque operis et ianitori praecipiat ut vigilet
 41N 13 35 vigilate ergo nescitis enim quando dominus domus veniat sero an media nocte
 an galli cantu an mane
 41N 13 36 ne cum venerit repente inveniatur vos dormientes
 41N 13 37 quod autem vobis dico omnibus dico vigilate
 41N 14 1 erat autem pascha et azyma post biduum et quaerebant summi sacerdotes et
 scribae quomodo eum dolo tenerent et occiderent
 41N 14 2 dicebant enim non in die festo ne forte tumultus fieret populi
 41N 14 3 et cum esset Bethaniae in domo Simonis leprosi et recumberet venit mulier
 habens alabastrum unguenti nardi spicati pretiosi et fracto alabastro effudit super caput eius
 41N 14 4 erant autem quidam indigne ferentes intra semet ipsos et dicentes ut quid
 perditio ista unguenti facta est
 41N 14 5 poterat enim unguentum istud veniri plus quam trecentis denariis et dari
 pauperibus et fremebant in eam
 41N 14 6 Iesus autem dixit sinite eam quid illi molesti estis bonum opus operata est in
 me
 41N 14 7 semper enim pauperes habetis vobiscum et cum volueritis potestis illis
 benefacere me autem non semper habetis
 41N 14 8 quod habuit haec fecit praevenit unguere corpus meum in sepulturam
 41N 14 9 amen dico vobis ubicumque praedicatum fuerit evangelium istud in
 universum mundum et quod fecit haec narrabitur in memoriam eius
 41N 14 10 et Iudas Scariotis unus de duodecim abiit ad summos sacerdotes ut proderet
 eum illis
 41N 14 11 qui audientes gavisus sunt et promiserunt ei pecuniam se daturos et quaerebat
 quomodo illum oportune traderet
 41N 14 12 et primo die azymorum quando pascha immolabant dicunt ei discipuli quo vis
 eamus et paremus tibi ut manduces pascha
 41N 14 13 et mittit duos ex discipulis suis et dicit eis ite in civitatem et occurret vobis
 homo lagenam aquae baiulans sequimini eum
 41N 14 14 et quocumque introierit dicite domino domus quia magister dicit ubi est
 refectio mea ubi pascha cum discipulis meis manducem
 41N 14 15 et ipse vobis demonstrabit cenaculum grande stratum et illic parate nobis
 41N 14 16 et abierunt discipuli eius et venerunt in civitatem et invenerunt sicut dixerat
 illis et praeparaverunt pascha
 41N 14 17 vespere autem facto venit cum duodecim
 41N 14 18 et discumbentibus eis et manducantibus ait Iesus amen dico vobis quia unus
 ex vobis me tradet qui manducat mecum
 41N 14 19 at illi coeperunt contristari et dicere ei singillatim numquid ego
 41N 14 20 qui ait illis unus ex duodecim qui intinguit mecum in catino
 41N 14 21 et Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de eo vae autem homini illi
 per quem Filius hominis traditur bonum ei si non esset natus homo ille
 41N 14 22 et manducantibus illis accepit Iesus panem et benedicens fregit et dedit eis et
 ait sumite hoc est corpus meum
 41N 14 23 et accepto calice gratias agens dedit eis et biberunt ex illo omnes
 41N 14 24 et ait illis hic est sanguis meus novi testamenti qui pro multis effunditur
 41N 14 25 amen dico vobis quod iam non bibam de genimine vitis usque in diem illum
 cum illud bibam novum in regno Dei
 41N 14 26 et hymno dicto exierunt in montem Olivarum

41N 14 27 et ait eis Iesus omnes scandalizabimini in nocte ista quia scriptum est
percutiam pastorem et dispergentur oves
41N 14 28 sed posteaquam resurrexero praecedam vos in Galilaeam
41N 14 29 Petrus autem ait ei et si omnes scandalizati fuerint sed non ego
41N 14 30 et ait illi Iesus amen dico tibi quia tu hodie in nocte hac priusquam bis gallus
vocem dederit ter me es negaturus
41N 14 31 at ille amplius loquebatur et si oportuerit me simul conmori tibi non te negabo
similiter autem et omnes dicebant
41N 14 32 et veniunt in praedium cui nomen Gethsemani et ait discipulis suis sedete hic
donec orem
41N 14 33 et adsumit Petrum et Iacobum et Iohannem secum et coepit pavere et taedere
41N 14 34 et ait illis tristis est anima mea usque ad mortem sustinete hic et vigilate
41N 14 35 et cum processisset paululum procidit super terram et orabat ut si fieri posset
transiret ab eo hora
41N 14 36 et dixit Abba Pater omniaabilia tibi sunt transfer calicem hunc a me sed
non quod ego volo sed quod tu
41N 14 37 et venit et invenit eos dormientes et ait Petro Simon dormis non potuisti una
hora vigilare
41N 14 38 vigilate et orate ut non intretis in temptationem spiritus quidem promptus caro
vero infirma
41N 14 39 et iterum abiens oravit eundem sermonem dicens
41N 14 40 et reversus denuo invenit eos dormientes erant enim oculi illorum ingravati et
ignorabant quid responderent ei
41N 14 41 et venit tertio et ait illis dormite iam et requiescite sufficit venit hora ecce
traditur Filius hominis in manus peccatorum
41N 14 42 surgite eamus ecce qui me tradit prope est
41N 14 43 et adhuc eo loquente venit Iudas Scarioth unus ex duodecim et cum illo turba
cum gladiis et lignis a summis sacerdotibus et a scribis et a senioribus
41N 14 44 dederat autem traditor eius signum eis dicens quemcumque osculatus fuero
ipse est tenete eum et ducite
41N 14 45 et cum venisset statim accedens ad eum ait rabbi et osculatus est eum
41N 14 46 at illi manus iniecerunt in eum et tenuerunt eum
41N 14 47 unus autem quidam de circumstantibus educens gladium percussit servum
summi sacerdotis et amputavit illi auriculam
41N 14 48 et respondens Iesus ait illis tamquam ad latronem existis cum gladiis et lignis
comprehendere me
41N 14 49 cotidie eram apud vos in templo docens et non me tenuistis sed ut
adimpleantur scripturae
41N 14 50 tunc discipuli eius relinquentes eum omnes fugerunt
41N 14 51 adulescens autem quidam sequebatur illum amictus sindone super nudo et
tenuerunt eum
41N 14 52 at ille reiecta sindone nudus profugit ab eis
41N 14 53 et adduxerunt Iesum ad summum sacerdotem et conveniunt omnes sacerdotes
et scribae et seniores
41N 14 54 Petrus autem a longe secutus est eum usque intro in atrium summi sacerdotis
et sedebat cum ministris et calefaciebat se ad ignem
41N 14 55 summi vero sacerdotes et omne concilium quaerebant adversum Iesum
testimonium ut eum morti traderent nec inveniebant
41N 14 56 multi enim testimonium falsum dicebant adversum eum et convenientia
testimonia non erant
41N 14 57 et quidam surgentes falsum testimonium ferebant adversum eum dicentes
41N 14 58 quoniam nos audivimus eum dicentem ego dissolvam templum hoc

manufactum et per triduum aliud non manufactum aedificabo
 41N 14 59 et non erat conveniens testimonium illorum
 41N 14 60 et exurgens summus sacerdos in medium interrogavit Iesum dicens non
 respondes quicquam ad ea quae tibi obiciuntur ab his
 41N 14 61 ille autem tacebat et nihil respondit rursus summus sacerdos interrogabat
 eum et dicit ei tu es Christus Filius Benedicti
 41N 14 62 Iesus autem dixit illi ego sum et videbitis Filium hominis a dextris sedentem
 Virtutis et venientem cum nubibus caeli
 41N 14 63 summus autem sacerdos scindens vestimenta sua ait quid adhuc desideramus
 testes
 41N 14 64 audistis blasphemiam quid vobis videtur qui omnes condemnaverunt eum
 esse reum mortis
 41N 14 65 et coeperunt quidam conspuere eum et velare faciem eius et colaphis eum
 caedere et dicere ei prophetiza et ministri alapis eum caedebant
 41N 14 66 et cum esset Petrus in atrio deorsum venit una ex ancillis summi sacerdotis
 41N 14 67 et cum vidisset Petrum calefacientem se aspiciens illum ait et tu cum Iesu
 Nazareno eras
 41N 14 68 at ille negavit dicens neque scio neque novi quid dicas et exiit foras ante
 atrium et gallus cantavit
 41N 14 69 rursus autem cum vidisset illum ancilla coepit dicere circumstantibus quia hic
 ex illis est
 41N 14 70 at ille iterum negavit et post pusillum rursus qui adstabant dicebant Petro vere
 ex illis es nam et Galilaeus es
 41N 14 71 ille autem coepit anathematizare et iurare quia nescio hominem istum quem
 dicitis
 41N 14 72 et statim iterum gallus cantavit et recordatus est Petrus verbi quod dixerat ei
 Iesus priusquam gallus cantet bis ter me negabis et coepit flere
 41N 15 1 et confestim mane consilium facientes summi sacerdotes cum senioribus et
 scribis et universo concilio vincientes Iesum duxerunt et tradiderunt Pilato
 41N 15 2 et interrogavit eum Pilatus tu es rex Iudaeorum at ille respondens ait illi tu
 dicis
 41N 15 3 et accusabant eum summi sacerdotes in multis
 41N 15 4 Pilatus autem rursus interrogavit eum dicens non respondes quicquam vide
 in quantis te accusant
 41N 15 5 Iesus autem amplius nihil respondit ita ut miraretur Pilatus
 41N 15 6 per diem autem festum dimittere solebat illis unum ex vincis quemcumque
 petissent
 41N 15 7 erat autem qui dicebatur Barabbas qui cum seditiosis erat vincis qui in
 seditione fecerant homicidium
 41N 15 8 et cum ascendisset turba coepit rogare sicut semper faciebat illis
 41N 15 9 Pilatus autem respondit eis et dixit vultis dimittam vobis regem Iudaeorum
 41N 15 10 sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum summi sacerdotes
 41N 15 11 pontifices autem concitaverunt turbam ut magis Barabban dimitteret eis
 41N 15 12 Pilatus autem iterum respondens ait illis quid ergo vultis faciam regi
 Iudaeorum
 41N 15 13 at illi iterum clamaverunt crucifige eum
 41N 15 14 Pilatus vero dicebat eis quid enim mali fecit at illi magis clamabant crucifige
 eum
 41N 15 15 Pilatus autem volens populo satisfacere dimisit illis Barabban et tradidit
 Iesum flagellis caesum ut crucifigeretur
 41N 15 16 milites autem duxerunt eum intro in atrium praetorii et convocant totam
 cohortem

41N 15 17 et induunt eum purpuram et inponunt ei plectentes spineam coronam
 41N 15 18 et coeperunt salutare eum have rex Iudaeorum
 41N 15 19 et percutiebant caput eius harundine et conspuebant eum et ponentes genua adorabant eum
 41N 15 20 et postquam inluserunt ei exuerunt illum purpuram et induerunt eum vestimentis suis et educunt illum ut crucifigerent eum
 41N 15 21 et angariaverunt praetereuntem quempiam Simonem Cyreneum venientem de villa patrem Alexandri et Rufi ut tolleret crucem eius
 41N 15 22 et perducunt illum in Golgotha locum quod est interpretatum Calvariae locus
 41N 15 23 et dabant ei bibere murratum vinum et non accepit
 41N 15 24 et crucifigentes eum dividerunt vestimenta eius mittentes sortem super eis quis quid tolleret
 41N 15 25 erat autem hora tertia et crucifixerunt eum
 41N 15 26 et erat titulus causae eius inscriptus rex Iudaeorum
 41N 15 27 et cum eo crucifigunt duos latrones unum a dextris et alium a sinistris eius
 41N 15 28 et adimpleta est scriptura quae dicit et cum iniquis reputatus est
 41N 15 29 et praetereuntes blasphemabant eum moventes capita sua et dicentes va qui destruit templum et in tribus diebus aedificat
 41N 15 30 salvum fac te ipsum descendens de cruce
 41N 15 31 similiter et summi sacerdotes ludentes ad alterutrum cum scribis dicebant alios salvos fecit se ipsum non potest salvum facere
 41N 15 32 Christus rex Israhel descendat nunc de cruce ut videamus et credamus et qui cum eo crucifixi erant conviciabantur ei
 41N 15 33 et facta hora sexta tenebrae factae sunt per totam terram usque in horam nonam
 41N 15 34 et hora nona exclamavit Iesus voce magna dicens Heloi Heloi lama sabachthani quod est interpretatum Deus meus Deus meus ut quid dereliquisti me
 41N 15 35 et quidam de circumstantibus audientes dicebant ecce Heliam vocat
 41N 15 36 currens autem unus et implens spongiam aceto circumponensque calamo potum dabat ei dicens sinite videamus si veniat Helias ad deponendum eum
 41N 15 37 Iesus autem emissa voce magna exspiravit
 41N 15 38 et velum templi scissum est in duo a sursum usque deorsum
 41N 15 39 videns autem centurio qui ex adverso stabat quia sic clamans exspirasset ait vere homo hic Filius Dei erat
 41N 15 40 erant autem et mulieres de longe aspicientes inter quas et Maria Magdalene et Maria Iacobi minoris et Ioseph mater et Salome
 41N 15 41 et cum esset in Galilaea sequebantur eum et ministrabant ei et aliae multae quae simul cum eo ascenderant Hierosolyma
 41N 15 42 et cum iam sero esset factum quia erat parasceve quod est ante sabbatum
 41N 15 43 venit Ioseph ab Arimathia nobilis decurio qui et ipse erat expectans regnum Dei et audacter introiit ad Pilatum et petiit corpus Iesu
 41N 15 44 Pilatus autem mirabatur si iam obisset et accersito centurione interrogavit eum si iam mortuus esset
 41N 15 45 et cum cognovisset a centurione donavit corpus Ioseph
 41N 15 46 Ioseph autem mercatus sindonem et deponens eum involvit sindone et posuit eum in monumento quod erat excisum de petra et advolvit lapidem ad ostium monumenti
 41N 15 47 Maria autem Magdalene et Maria Ioseph aspiciebant ubi poneretur
 41N 16 1 et cum transisset sabbatum Maria Magdalene et Maria Iacobi et Salome emerunt aromata ut venientes unguerent eum
 41N 16 2 et valde mane una sabbatorum veniunt ad monumentum orto iam sole
 41N 16 3 et dicebant ad invicem quis revolvat nobis lapidem ab ostio monumenti
 41N 16 4 et respicientes vident revolutum lapidem erat quippe magnus valde

41N 16 5 et introeuntes in monumento viderunt iuvenem sedentem in dextris
 coopertum stola candida et obstipuerunt
 41N 16 6 qui dicit illis nolite expavescere Iesum quaeritis Nazarenum crucifixum
 surrexit non est hic ecce locus ubi posuerunt eum
 41N 16 7 sed ite et dicite discipulis eius et Petro quia praecedit vos in Galilaeam ibi
 eum videbitis sicut dixit vobis
 41N 16 8 at illae exeuntes fugerunt de monumento invaserat enim eas tremor et pavor
 et nemini quicquam dixerunt timebant enim
 41N 16 9 surgens autem mane prima sabbati apparuit primo Mariae Magdalенаe de qua
 eiecerat septem daemonia
 41N 16 10 illa vadens nuntiavit his qui cum eo fuerant lugentibus et flentibus
 41N 16 11 et illi audientes quia viveret et visus esset ab ea non crediderunt
 41N 16 12 post haec autem duobus ex eis ambulatibus ostensus est in alia effigie
 euntibus in villam
 41N 16 13 et illi euntes nuntiaverunt ceteris nec illis crediderunt
 41N 16 14 novissime recumbentibus illis undecim apparuit et exprobravit incredulitatem
 illorum et duritiam cordis quia his qui viderant eum resurrexisse non crediderant
 41N 16 15 et dixit eis euntes in mundum universum praedicate evangelium omni
 creaturae
 41N 16 16 qui crediderit et baptizatus fuerit salvus erit qui vero non crediderit
 condemnabitur
 41N 16 17 signa autem eos qui crediderint haec sequentur in nomine meo daemonia
 eicient linguis loquentur novis
 41N 16 18 serpentes tollent et si mortiferum quid biberint non eos nocebit super aegrotos
 manus inponent et bene habebunt
 41N 16 19 et Dominus quidem postquam locutus est eis adsumptus est in caelum et sedit
 a dextris Dei
 42N 1 1 quoniam quidem multi conati sunt ordinare narrationem quae in nobis
 completae sunt rerum
 42N 1 2 sicut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt et ministri fuerunt sermonis
 42N 1 3 visum est et mihi adsecuto a principio omnibus diligenter ex ordine tibi
 scribere optime Theophile
 42N 1 4 ut cognoscas eorum verborum de quibus eruditus es veritatem
 42N 1 5 fuit in diebus Herodis regis Iudaeae sacerdos quidam nomine Zaccharias de
 vice Abia et uxor illi de filiabus Aaron et nomen eius Elisabeth
 42N 1 6 erant autem iusti ambo ante Deum incedentes in omnibus mandatis et
 iustificationibus Domini sine querella
 42N 1 7 et non erat illis filius eo quod esset Elisabeth sterilis et ambo processissent in
 diebus suis
 42N 1 8 factum est autem cum sacerdotio fungeretur in ordine vicis suae ante Deum
 42N 1 9 secundum consuetudinem sacerdotii sorte exiit ut incensum poneret ingressus
 in templum Domini
 42N 1 10 et omnis multitudo erat populi orans foris hora incensi
 42N 1 11 apparuit autem illi angelus Domini stans a dextris altaris incensi
 42N 1 12 et Zaccharias turbatus est videns et timor inruit super eum
 42N 1 13 ait autem ad illum angelus ne timeas Zaccharia quoniam exaudita est
 deprecatio tua et uxor tua Elisabeth pariet tibi filium et vocabis nomen eius Iohannem
 42N 1 14 et erit gaudium tibi et exultatio et multi in nativitate eius gaudebunt
 42N 1 15 erit enim magnus coram Domino et vinum et sicera non bibet et Spiritu
 Sancto replebitur adhuc ex utero matris suae
 42N 1 16 et multos filiorum Israhel convertet ad Dominum Deum ipsorum
 42N 1 17 et ipse praecedet ante illum in spiritu et virtute Heliae ut convertat corda

patrum in filios et incredibiles ad prudentiam iustorum parere Domino plebem perfectam
 42N 1 18 et dixit Zaccharias ad angelum unde hoc sciam ego enim sum senex et uxor
 mea processit in diebus suis
 42N 1 19 et respondens angelus dixit ei ego sum Gabrihel qui adsto ante Deum et
 missus sum loqui ad te et haec tibi evangelizare
 42N 1 20 et ecce eris tacens et non poteris loqui usque in diem quo haec fiant pro eo
 quod non credidisti verbis meis quae implebuntur in tempore suo
 42N 1 21 et erat plebs expectans Zacchariam et mirabantur quod tardaret ipse in templo
 42N 1 22 egressus autem non poterat loqui ad illos et cognoverunt quod visionem
 vidisset in templo et ipse erat innuens illis et permansit mutus
 42N 1 23 et factum est ut impleti sunt dies officii eius abiit in domum suam
 42N 1 24 post hos autem dies concepit Elisabeth uxor eius et occultabat se mensibus
 quinque dicens
 42N 1 25 quia sic mihi fecit Dominus in diebus quibus respexit auferre obprobrium
 meum inter homines
 42N 1 26 in mense autem sexto missus est angelus Gabrihel a Deo in civitatem
 Galilaeae cui nomen Nazareth
 42N 1 27 ad virginem desponsatam viro cui nomen erat Ioseph de domo David et
 nomen virginis Maria
 42N 1 28 et ingressus angelus ad eam dixit have gratia plena Dominus tecum benedicta
 tu in mulieribus
 42N 1 29 quae cum vidisset turbata est in sermone eius et cogitabat qualis esset ista
 salutatio
 42N 1 30 et ait angelus ei ne timeas Maria invenisti enim gratiam apud Deum
 42N 1 31 ecce concipies in utero et paries filium et vocabis nomen eius Iesum
 42N 1 32 hic erit magnus et Filius Altissimi vocabitur et dabit illi Dominus Deus sedem
 David patris eius
 42N 1 33 et regnabit in domo Iacob in aeternum et regni eius non erit finis
 42N 1 34 dixit autem Maria ad angelum quomodo fiet istud quoniam virum non
 cognosco
 42N 1 35 et respondens angelus dixit ei Spiritus Sanctus superveniet in te et virtus
 Altissimi obumbrabit tibi ideoque et quod nascetur sanctum vocabitur Filius Dei
 42N 1 36 et ecce Elisabeth cognata tua et ipsa concepit filium in senecta sua et hic
 mensis est sextus illi quae vocatur sterilis
 42N 1 37 quia non erit impossibile apud Deum omne verbum
 42N 1 38 dixit autem Maria ecce ancilla Domini fiat mihi secundum verbum tuum et
 discessit ab illa angelus
 42N 1 39 exurgens autem Maria in diebus illis abiit in montana cum festinatione in
 civitatem Iuda
 42N 1 40 et intravit in domum Zacchariae et salutavit Elisabeth
 42N 1 41 et factum est ut audivit salutationem Mariae Elisabeth exultavit infans in
 utero eius et repleta est Spiritu Sancto Elisabeth
 42N 1 42 et exclamavit voce magna et dixit benedicta tu inter mulieres et benedictus
 fructus ventris tui
 42N 1 43 et unde hoc mihi ut veniat mater Domini mei ad me
 42N 1 44 ecce enim ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis exultavit in gaudio
 infans in utero meo
 42N 1 45 et beata quae credidit quoniam perficientur ea quae dicta sunt ei a Domino
 42N 1 46 et ait Maria magnificat anima mea Dominum
 42N 1 47 et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo
 42N 1 48 quia respexit humilitatem ancillae suae ecce enim ex hoc beatam me dicent
 omnes generationes

42N 1 49 quia fecit mihi magna qui potens est et sanctum nomen eius
 42N 1 50 et misericordia eius in progenies et progenies timentibus eum
 42N 1 51 fecit potentiam in brachio suo dispersit superbos mente cordis sui
 42N 1 52 deposuit potentes de sede et exaltavit humiles
 42N 1 53 esurientes implevit bonis et divites dimisit inanes
 42N 1 54 suscepit Israhel puerum suum memorari misericordiae
 42N 1 55 sicut locutus est ad patres nostros Abraham et semini eius in saecula
 42N 1 56 mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus et reversa est in domum
 suam
 42N 1 57 Elisabeth autem impletum est tempus pariendi et peperit filium
 42N 1 58 et audierunt vicini et cognati eius quia magnificavit Dominus misericordiam
 suam cum illa et congratulabantur ei
 42N 1 59 et factum est in die octavo venerunt circumcidere puerum et vocabant eum
 nomine patris eius Zacchariam
 42N 1 60 et respondens mater eius dixit nequaquam sed vocabitur Iohannes
 42N 1 61 et dixerunt ad illam quia nemo est in cognatione tua qui vocetur hoc nomine
 42N 1 62 innuebant autem patri eius quem vellet vocari eum
 42N 1 63 et postulans pugillarem scripsit dicens Iohannes est nomen eius et mirati sunt
 universi
 42N 1 64 apertum est autem ilico os eius et lingua eius et loquebatur benedicens Deum
 42N 1 65 et factus est timor super omnes vicinos eorum et super omnia montana
 Iudaeae divulgabantur omnia verba haec
 42N 1 66 et posuerunt omnes qui audierant in corde suo dicentes quid putas puer iste
 erit etenim manus Domini erat cum illo
 42N 1 67 et Zaccharias pater eius impletus est Spiritu Sancto et prophetavit dicens
 42N 1 68 benedictus Deus Israhel quia visitavit et fecit redemptionem plebi suae
 42N 1 69 et erexit cornu salutis nobis in domo David pueri sui
 42N 1 70 sicut locutus est per os sanctorum qui a saeculo sunt prophetarum eius
 42N 1 71 salutem ex inimicis nostris et de manu omnium qui oderunt nos
 42N 1 72 ad faciendam misericordiam cum patribus nostris et memorari testamenti sui
 sancti
 42N 1 73 iusiurandum quod iuravit ad Abraham patrem nostrum
 42N 1 74 daturum se nobis ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati
 serviamus illi
 42N 1 75 in sanctitate et iustitia coram ipso omnibus diebus nostris
 42N 1 76 et tu puer propheta Altissimi vocaberis praeibis enim ante faciem Domini
 parare vias eius
 42N 1 77 ad dandam scientiam salutis plebi eius in remissionem peccatorum eorum
 42N 1 78 per viscera misericordiae Dei nostri in quibus visitavit nos oriens ex alto
 42N 1 79 inluminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent ad dirigendos pedes
 nostros in viam pacis
 42N 1 80 puer autem crescebat et confortabatur spiritu et erat in deserto usque in diem
 ostensionis suae ad Israhel
 42N 2 1 factum est autem in diebus illis exiit edictum a Caesare Augusto ut
 describeretur universus orbis
 42N 2 2 haec descriptio prima facta est praeside Syriae Cyrino
 42N 2 3 et ibant omnes ut profiterentur singuli in suam civitatem
 42N 2 4 ascendit autem et Ioseph a Galilaea de civitate Nazareth in Iudaeam civitatem
 David quae vocatur Bethleem eo quod esset de domo et familia David
 42N 2 5 ut profiteretur cum Maria desponsata sibi uxore praegnate
 42N 2 6 factum est autem cum essent ibi impleti sunt dies ut pareret
 42N 2 7 et peperit filium suum primogenitum et pannis eum involvit et reclinavit eum

in praesepio quia non erat eis locus in diversorio
42N 2 8 et pastores erant in regione eadem vigilantes et custodientes vigilias noctis
supra gregem suum
42N 2 9 et ecce angelus Domini stetit iuxta illos et claritas Dei circumfulsit illos et
timuerunt timore magno
42N 2 10 et dixit illis angelus nolite timere ecce enim evangelizo vobis gaudium
magnum quod erit omni populo
42N 2 11 quia natus est vobis hodie salvator qui est Christus Dominus in civitate David
42N 2 12 et hoc vobis signum invenietis infantem pannis involutum et positum in
praesepio
42N 2 13 et subito facta est cum angelo multitudo militiae caelestis laudantium Deum
et dicentium
42N 2 14 gloria in altissimis Deo et in terra pax in hominibus bonae voluntatis
42N 2 15 et factum est ut discesserunt ab eis angeli in caelum pastores loquebantur ad
invicem transeamus usque Bethleem et videamus hoc verbum quod factum est quod fecit Dominus
et ostendit nobis
42N 2 16 et venerunt festinantes et invenerunt Mariam et Ioseph et infantem positum in
praesepio
42N 2 17 videntes autem cognoverunt de verbo quod dictum erat illis de puero hoc
42N 2 18 et omnes qui audierunt mirati sunt et de his quae dicta erant a pastoribus ad
ipsos
42N 2 19 Maria autem conservabat omnia verba haec conferens in corde suo
42N 2 20 et reversi sunt pastores glorificantes et laudantes Deum in omnibus quae
audierant et viderant sicut dictum est ad illos
42N 2 21 et postquam consummati sunt dies octo ut circumcideretur vocatum est
nomen eius Iesus quod vocatum est ab angelo priusquam in utero conciperetur
42N 2 22 et postquam impleti sunt dies purgationis eius secundum legem Mosi tulerunt
illum in Hierusalem ut sisterent eum Domino
42N 2 23 sicut scriptum est in lege Domini quia omne masculinum adaperiens vulvam
sanctum Domino vocabitur
42N 2 24 et ut darent hostiam secundum quod dictum est in lege Domini par turturum
aut duos pullos columbarum
42N 2 25 et ecce homo erat in Hierusalem cui nomen Symeon et homo iste iustus et
timoratus expectans consolationem Israhel et Spiritus Sanctus erat in eo
42N 2 26 et responsum acceperat ab Spiritu Sancto non visurum se mortem nisi prius
videret Christum Domini
42N 2 27 et venit in Spiritu in templum et cum inducerent puerum Iesum parentes eius
ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo
42N 2 28 et ipse accepit eum in ulnas suas et benedixit Deum et dixit
42N 2 29 nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum in pace
42N 2 30 quia viderunt oculi mei salutare tuum
42N 2 31 quod parasti ante faciem omnium populorum
42N 2 32 lumen ad revelationem gentium et gloriam plebis tuae Israhel
42N 2 33 et erat pater eius et mater mirantes super his quae dicebantur de illo
42N 2 34 et benedixit illis Symeon et dixit ad Mariam matrem eius ecce positus est hic
in ruinam et resurrectionem multorum in Israhel et in signum cui contradicetur
42N 2 35 et tuam ipsius animam pertransiet gladius ut revelentur ex multis cordibus
cogitationes
42N 2 36 et erat Anna prophetissa filia Phanuhel de tribu Aser haec processerat in
diebus multis et vixerat cum viro suo annis septem a virginitate sua
42N 2 37 et haec vidua usque ad annos octoginta quattuor quae non discedebat de
templo ieiuniis et obsecrationibus serviens nocte ac die

42N 2 38 et haec ipsa hora superveniens confitebatur Domino et loquebatur de illo omnibus qui expectabant redemptionem Hierusalem

42N 2 39 et ut perfecerunt omnia secundum legem Domini reversi sunt in Galilaeam in civitatem suam Nazareth

42N 2 40 puer autem crescebat et confortabatur plenus sapientia et gratia Dei erat in illo

42N 2 41 et ibant parentes eius per omnes annos in Hierusalem in die sollemni paschae

42N 2 42 et cum factus esset annorum duodecim ascendentibus illis in Hierosolymam secundum consuetudinem diei festi

42N 2 43 consummatisque diebus cum redirent remansit puer Iesus in Hierusalem et non cognoverunt parentes eius

42N 2 44 existimantes autem illum esse in comitatu venerunt iter diei et requirebant eum inter cognatos et notos

42N 2 45 et non inveniētes regressi sunt in Hierusalem requirentes eum

42N 2 46 et factum est post triduum invenerunt illum in templo sedentem in medio doctorum audientem illos et interrogantem

42N 2 47 stupebant autem omnes qui eum audiebant super prudentia et responsis eius

42N 2 48 et videntes admirati sunt et dixit mater eius ad illum fili quid fecisti nobis sic ecce pater tuus et ego dolentes quaerebamus te

42N 2 49 et ait ad illos quid est quod me quaerebatis nesciebatis quia in his quae Patris mei sunt oportet me esse

42N 2 50 et ipsi non intellexerunt verbum quod locutus est ad illos

42N 2 51 et descendit cum eis et venit Nazareth et erat subditus illis et mater eius conservabat omnia verba haec in corde suo

42N 2 52 et Iesus proficiebat sapientia aetate et gratia apud Deum et homines

42N 3 1 anno autem quintodecimo imperii Tiberii Caesaris procurante Pontio Pilato Iudaeam tetrarcha autem Galilaeae Herode Philippo autem fratre eius tetrarcha Itureae et Trachonitidis regionis et Lysania Abilinae tetrarcha

42N 3 2 sub principibus sacerdotum Anna et Caiapha factum est verbum Dei super Iohannem Zacchariae filium in deserto

42N 3 3 et venit in omnem regionem Iordanis praedicans baptismum paenitentiae in remissionem peccatorum

42N 3 4 sicut scriptum est in libro sermonum Esaiae prophetae vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas facite semitas eius

42N 3 5 omnis vallis implebitur et omnis mons et collis humiliabitur et erunt prava in directa et aspera in vias planas

42N 3 6 et videbit omnis caro salutare Dei

42N 3 7 dicebat ergo ad turbas quae exiebant ut baptizarentur ab ipso genimina viperarum quis ostendit vobis fugere a ventura ira

42N 3 8 facite ergo fructus dignos paenitentiae et ne coeperitis dicere patrem habemus Abraham dico enim vobis quia potest Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahae

42N 3 9 iam enim securis ad radicem arborum posita est omnis ergo arbor non faciens fructum exciditur et in ignem mittitur

42N 3 10 et interrogabant eum turbae dicentes quid ergo faciemus

42N 3 11 respondens autem dicebat illis qui habet duas tunicas det non habenti et qui habet escas similiter faciat

42N 3 12 venerunt autem et publicani ut baptizarentur et dixerunt ad illum magister quid faciemus

42N 3 13 at ille dixit ad eos nihil amplius quam quod constitutum est vobis faciatis

42N 3 14 interrogabant autem eum et milites dicentes quid faciemus et nos et ait illis neminem concutiatis neque calumniam faciatis et contenti estote stipendiis vestris

42N 3 15 existimante autem populo et cogitantibus omnibus in cordibus suis de Iohanne ne forte ipse esset Christus

42N 3 16 respondit Iohannes dicens omnibus ego quidem aqua baptizo vos venit autem fortior me cuius non sum dignus solvere corrigiam calciamentorum eius ipse vos baptizabit in Spiritu Sancto et igni

42N 3 17 cuius ventilabrum in manu eius et purgabit aream suam et congregabit triticum in horreum suum paleas autem comburet igni inextinguibili

42N 3 18 multa quidem et alia exhortans evangelizabat populum

42N 3 19 Herodes autem tetrarcha cum corripere ab illo de Herodiade uxore fratris sui et de omnibus malis quae fecit Herodes

42N 3 20 adiecit et hoc supra omnia et inclusit Iohannem in carcere

42N 3 21 factum est autem cum baptizaretur omnis populus et Iesu baptizato et orante apertum est caelum

42N 3 22 et descendit Spiritus Sanctus corporali specie sicut columba in ipsum et vox de caelo facta est tu es Filius meus dilectus in te conplacuit mihi

42N 3 23 et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta ut putabatur filius Ioseph qui fuit Heli

42N 3 24 qui fuit Matthat qui fuit Levi qui fuit Melchi qui fuit Iannae qui fuit Ioseph

42N 3 25 qui fuit Matthathiae qui fuit Amos qui fuit Naum qui fuit Esli qui fuit Naggae

42N 3 26 qui fuit Maath qui fuit Matthathiae qui fuit Semei qui fuit Iosech qui fuit Ioda

42N 3 27 qui fuit Iohanna qui fuit Resa qui fuit Zorobabel qui fuit Salathiel qui fuit Neri

42N 3 28 qui fuit Melchi qui fuit Addi qui fuit Cosam qui fuit Helmadam qui fuit Her

42N 3 29 qui fuit Iesu qui fuit Eliezer qui fuit Iorim qui fuit Matthat qui fuit Levi

42N 3 30 qui fuit Symeon qui fuit Iuda qui fuit Ioseph qui fuit Iona qui fuit Eliachim

42N 3 31 qui fuit Melea qui fuit Menna qui fuit Matthata qui fuit Nathan qui fuit David

42N 3 32 qui fuit Iesse qui fuit Obed qui fuit Booz qui fuit Salmon qui fuit Naasson

42N 3 33 qui fuit Aminadab qui fuit Aram qui fuit Esrom qui fuit Phares qui fuit Iudae

42N 3 34 qui fuit Iacob qui fuit Isaac qui fuit Abraham qui fuit Thare qui fuit Nachor

42N 3 35 qui fuit Seruch qui fuit Ragau qui fuit Phalec qui fuit Eber qui fuit Sale

42N 3 36 qui fuit Cainan qui fuit Arfaxat qui fuit Sem qui fuit Noe qui fuit Lamech

42N 3 37 qui fuit Mathusalae qui fuit Enoch qui fuit Iared qui fuit Malelehel qui fuit Cainan

42N 3 38 qui fuit Enos qui fuit Seth qui fuit Adam qui fuit Dei

42N 4 1 Iesus autem plenus Spiritu Sancto regressus est ab Iordane et agebatur in Spiritu in desertum

42N 4 2 diebus quadraginta et temptabatur a diabolo et nihil manducavit in diebus illis et consummatis illis esuriit

42N 4 3 dixit autem illi diabolus si Filius Dei es dic lapidi huic ut panis fiat

42N 4 4 et respondit ad illum Iesus scriptum est quia non in pane solo vivet homo sed in omni verbo Dei

42N 4 5 et duxit illum diabolus et ostendit illi omnia regna orbis terrae in momento temporis

42N 4 6 et ait ei tibi dabo potestatem hanc universam et gloriam illorum quia mihi tradita sunt et cui volo do illa

42N 4 7 tu ergo si adoraveris coram me erunt tua omnia

42N 4 8 et respondens Iesus dixit illi scriptum est Dominum Deum tuum adorabis et illi soli servies

42N 4 9 et duxit illum in Hierusalem et statuit eum supra pinnam templi et dixit illi si Filius Dei es mitte te hinc deorsum

42N 4 10 scriptum est enim quod angelis suis mandabit de te ut conservent te

42N 4 11 et quia in manibus tollent te ne forte offendas ad lapidem pedem tuum

42N 4 12 et respondens Iesus ait illi dictum est non temptabis Dominum Deum tuum

42N 4 13 et consummata omni temptatione diabolus recessit ab illo usque ad tempus

42N 4 14 et regressus est Iesus in virtute Spiritus in Galilaeam et fama exiit per universam regionem de illo
 42N 4 15 et ipse docebat in synagogis eorum et magnificabatur ab omnibus
 42N 4 16 et venit Nazareth ubi erat nutritus et intravit secundum consuetudinem suam die sabbati in synagogam et surrexit legere
 42N 4 17 et traditus est illi liber prophetae Esaiiae et ut revolvit librum invenit locum ubi scriptum erat
 42N 4 18 Spiritus Domini super me propter quod unxit me evangelizare pauperibus misit me
 42N 4 19 praedicare captivis remissionem et caecis visum dimittere concontractos in remissionem praedicare annum Domini acceptum et diem retributionis
 42N 4 20 et cum plicuisset librum reddidit ministro et sedit et omnium in synagoga oculi erant intendentes in eum
 42N 4 21 coepit autem dicere ad illos quia hodie impleta est haec scriptura in auribus vestris
 42N 4 22 et omnes testimonium illi dabant et mirabantur in verbis gratiae quae procedebant de ore ipsius et dicebant nonne hic filius est Ioseph
 42N 4 23 et ait illis utique dicetis mihi hanc similitudinem medice cura te ipsum quanta audivimus facta in Capharnaum fac et hic in patria tua
 42N 4 24 ait autem amen dico vobis quia nemo propheta acceptus est in patria sua
 42N 4 25 in veritate dico vobis multae viduae erant in diebus Heliae in Israhel quando clusum est caelum annis tribus et mensibus sex cum facta est fames magna in omni terra
 42N 4 26 et ad nullam illarum missus est Helias nisi in Sareptha Sidoniae ad mulierem viduam
 42N 4 27 et multi leprosi erant in Israhel sub Heliseo propheta et nemo eorum mundatus est nisi Neman Syrus
 42N 4 28 et repleti sunt omnes in synagoga ira haec audientes
 42N 4 29 et surrexerunt et eiecerunt illum extra civitatem et duxerunt illum usque ad supercilium montis supra quem civitas illorum erat aedificata ut praecipitarent eum
 42N 4 30 ipse autem transiens per medium illorum ibat
 42N 4 31 et descendit in Capharnaum civitatem Galilaeae ibique docebat illos sabbatis
 42N 4 32 et stupebant in doctrina eius quia in potestate erat sermo ipsius
 42N 4 33 et in synagoga erat homo habens daemonium inmundum et exclamavit voce magna
 42N 4 34 dicens sine quid nobis et tibi Iesu Nazarene venisti perdere nos scio te qui sis Sanctus Dei
 42N 4 35 et increpavit illi Iesus dicens obmutesce et exi ab illo et cum proiecisset illum daemonium in medium exiit ab illo nihilque illum nocuit
 42N 4 36 et factus est pavor in omnibus et conloquebantur ad invicem dicentes quod est hoc verbum quia in potestate et virtute imperat inmundis spiritibus et exeunt
 42N 4 37 et divulgabatur fama de illo in omnem locum regionis
 42N 4 38 surgens autem de synagoga introivit in domum Simonis socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus et rogaverunt illum pro ea
 42N 4 39 et stans super illam imperavit febrim et dimisit illam et continuo surgens ministrabat illis
 42N 4 40 cum sol autem occidisset omnes qui habebant infirmos variis languoribus ducebant illos ad eum at ille singulis manus inponens curabat eos
 42N 4 41 exiebant autem etiam daemonia a multis clamantia et dicentia quia tu es Filius Dei et increpans non sinebat ea loqui quia sciebant ipsum esse Christum
 42N 4 42 facta autem die egressus ibat in desertum locum et turbae requirebant eum et venerunt usque ad ipsum et detinebant illum ne discederet ab eis
 42N 4 43 quibus ille ait quia et aliis civitatibus oportet me evangelizare regnum Dei

quia ideo missus sum

- 42N 4 44 et erat praedicans in synagoga Galilaeae
42N 5 1 factum est autem cum turbae inruerent in eum ut audirent verbum Dei et ipse
stabat secus stagnum Gennesareth
42N 5 2 et vidit duas naves stantes secus stagnum piscatores autem descenderant et
lavabant retia
42N 5 3 ascendens autem in unam navem quae erat Simonis rogavit eum a terra
reducere pusillum et sedens docebat de navicula turbas
42N 5 4 ut cessavit autem loqui dixit ad Simonem duc in altum et laxate retia vestra in
capturam
42N 5 5 et respondens Simon dixit illi praeceptor per totam noctem laborantes nihil
cepimus in verbo autem tuo laxabo rete
42N 5 6 et cum hoc fecissent concluserunt piscium multitudinem copiosam
rumpebatur autem rete eorum
42N 5 7 et annuerunt sociis qui erant in alia navi ut venirent et adiuvent eos et
venerunt et impleverunt ambas naviculas ita ut mergerentur
42N 5 8 quod cum videret Simon Petrus procidit ad genua Iesu dicens exi a me quia
homo peccator sum Domine
42N 5 9 stupor enim circumdederat eum et omnes qui cum illo erant in captura
piscium quam ceperant
42N 5 10 similiter autem Iacobum et Iohannem filios Zebedaei qui erant socii Simonis
et ait ad Simonem Iesus noli timere ex hoc iam homines eris capiens
42N 5 11 et subductis ad terram navibus relictis omnibus secuti sunt illum
42N 5 12 et factum est cum esset in una civitatum et ecce vir plenus lepra et videns
Iesum et procidens in faciem rogavit eum dicens Domine si vis potes me mundare
42N 5 13 et extendens manum tetigit illum dicens volo mundare et confestim lepra
discessit ab illo
42N 5 14 et ipse praecepit illi ut nemini diceret sed vade ostende te sacerdoti et offer
pro emundatione tua sicut praecepit Moses in testimonium illis
42N 5 15 perambulabat autem magis sermo de illo et conveniebant turbae multae ut
audirent et curarentur ab infirmitatibus suis
42N 5 16 ipse autem secedebat in deserto et orabat
42N 5 17 et factum est in una dierum et ipse sedebat docens et erant Pharisei sedentes
et legis doctores qui venerant ex omni castello Galilaeae et Iudaeae et Hierusalem et virtus erat
Domini ad sanandum eos
42N 5 18 et ecce viri portantes in lecto hominem qui erat paralyticus et quaerebant eum
inferre et ponere ante eum
42N 5 19 et non invenientes qua parte illum inferrent prae turba ascenderunt supra
tectum per tegulas submiserunt illum cum lecto in medium ante Iesum
42N 5 20 quorum fidem ut vidit dixit homo remittuntur tibi peccata tua
42N 5 21 et coeperunt cogitare scribae et Pharisei dicentes quis est hic qui loquitur
blasphemias quis potest dimittere peccata nisi solus Deus
42N 5 22 ut cognovit autem Iesus cogitationes eorum respondens dixit ad illos quid
cogitatis in cordibus vestris
42N 5 23 quid est facilius dicere dimittuntur tibi peccata an dicere surge et ambula
42N 5 24 ut autem sciatis quia Filius hominis potestatem habet in terra dimittere
peccata ait paralytico tibi dico surge tolle lectum tuum et vade in domum tuam
42N 5 25 et confestim surgens coram illis tulit in quo iacebat et abiit in domum suam
magnificans Deum
42N 5 26 et stupor adprehendit omnes et magnificabant Deum et repleti sunt timore
dicentes quia vidimus mirabilia hodie
42N 5 27 et post haec exiit et vidit publicanum nomine Levi sedentem ad teloneum et

ait illi sequere me
42N 5 28 et relictis omnibus surgens secutus est eum
42N 5 29 et fecit ei convivium magnum Levi in domo sua et erat turba multa
publicanorum et aliorum qui cum illis erant discumbentes
42N 5 30 et murmurabant Pharisei et scribae eorum dicentes ad discipulos eius quare
cum publicanis et peccatoribus manducatis et bibitis
42N 5 31 et respondens Iesus dixit ad illos non egent qui sani sunt medico sed qui male
habent
42N 5 32 non veni vocare iustos sed peccatores in paenitentiam
42N 5 33 at illi dixerunt ad eum quare discipuli Iohannis ieiunant frequenter et
obsecrationes faciunt similiter et Phariseorum tui autem edunt et bibunt
42N 5 34 quibus ipse ait numquid potestis filios sponsi dum cum illis est sponsus facere
ieiunare
42N 5 35 venient autem dies et cum ablati fuerit ab illis sponsus tunc ieiunabunt in
illis diebus
42N 5 36 dicebat autem et similitudinem ad illos quia nemo commissuram a vestimento
novo inmittit in vestimentum vetus alioquin et novum rumpit et veteri non convenit commissura a
novo
42N 5 37 et nemo mittit vinum novum in utres veteres alioquin rumpet vinum novum
utres et ipsum effundetur et utres peribunt
42N 5 38 sed vinum novum in utres novos mittendum est et utraque conservantur
42N 5 39 et nemo bibens vetus statim vult novum dicit enim vetus melius est
42N 6 1 factum est autem in sabbato secundoprmo cum transiret per sata vellebant
discipuli eius spicas et manducabant confricantes manibus
42N 6 2 quidam autem Phariseorum dicebant illis quid facitis quod non licet in
sabbatis
42N 6 3 et respondens Iesus ad eos dixit nec hoc legistis quod fecit David cum
esurisset ipse et qui cum eo erant
42N 6 4 quomodo intravit in domum Dei et panes propositionis sumpsit et manducavit
et dedit his qui cum ipso erant quos non licet manducare nisi tantum sacerdotibus
42N 6 5 et dicebat illis quia dominus est Filius hominis etiam sabbati
42N 6 6 factum est autem et in alio sabbato ut intraret in synagogam et doceret et erat
ibi homo et manus eius dextra erat arida
42N 6 7 observabant autem scribae et Pharisei si in sabbato curaret ut invenirent
accusare illum
42N 6 8 ipse vero sciebat cogitationes eorum et ait homini qui habebat manum aridam
surge et sta in medium et surgens stetit
42N 6 9 ait autem ad illos Iesus interrogo vos si licet sabbato bene facere an male
animam salvam facere an perdere
42N 6 10 et circumspectis omnibus dixit homini extende manum tuam et extendit et
restituta est manus eius
42N 6 11 ipsi autem repleti sunt insipientia et conloquebantur ad invicem quidnam
facerent Iesu
42N 6 12 factum est autem in illis diebus exiit in montem orare et erat pernoctans in
oratione Dei
42N 6 13 et cum dies factus esset vocavit discipulos suos et elegit duodecim ex ipsis
quos et apostolos nominavit
42N 6 14 Simonem quem cognominavit Petrum et Andream fratrem eius Iacobum et
Iohannem Philippum et Bartholomeum
42N 6 15 Mattheum et Thomam Iacobum Alpei et Simonem qui vocatur Zelotes
42N 6 16 Iudam Iacobi et Iudam Scarioth qui fuit proditor
42N 6 17 et descendens cum illis stetit in loco campestri et turba discipulorum eius et

multitudo copiosa plebis ab omni Iudaea et Hierusalem et maritimae Tyri et Sidonis
42N 6 18 qui venerunt ut audirent eum et sanarentur a languoribus suis et qui
vexabantur ab spiritibus inmundis curabantur
42N 6 19 et omnis turba quaerebant eum tangere quia virtus de illo exiebat et sanabat
omnes
42N 6 20 et ipse elevatis oculis in discipulos suos dicebat beati pauperes quia vestrum
est regnum Dei
42N 6 21 beati qui nunc esuritis quia saturabimini beati qui nunc fletis quia ridebitis
42N 6 22 beati eritis cum vos oderint homines et cum separaverint vos et
exprobraverint et eiecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis
42N 6 23 gaudete in illa die et exultate ecce enim merces vestra multa in caelo
secundum haec enim faciebant prophetis patres eorum
42N 6 24 verumtamen vae vobis divitibus quia habetis consolationem vestram
42N 6 25 vae vobis qui saturati estis quia esurietis vae vobis qui ridetis nunc quia
lugebitis et flebitis
42N 6 26 vae cum bene vobis dixerint omnes homines secundum haec faciebant
prophetis patres eorum
42N 6 27 sed vobis dico qui auditis diligite inimicos vestros benefacite his qui vos
oderunt
42N 6 28 benedicite maledicentibus vobis orate pro calumniantibus vos
42N 6 29 ei qui te percutit in maxillam praebe et alteram et ab eo qui aufert tibi
vestimentum etiam tunicam noli prohibere
42N 6 30 omni autem petenti te tribue et qui aufert quae tua sunt ne repetas
42N 6 31 et prout vultis ut faciant vobis homines et vos facite illis similiter
42N 6 32 et si diligitis eos qui vos diligunt quae vobis est gratia nam et peccatores
diligentes se diligunt
42N 6 33 et si benefeceritis his qui vobis benefaciunt quae vobis est gratia siquidem et
peccatores hoc faciunt
42N 6 34 et si mutuuum dederitis his a quibus speratis recipere quae gratia est vobis nam
et peccatores peccatoribus fenerantur ut recipiant aequalia
42N 6 35 verumtamen diligite inimicos vestros et benefacite et mutuuum date nihil
desperantes et erit merces vestra multa et eritis filii Altissimi quia ipse benignus est super ingratos et
malos
42N 6 36 estote ergo misericordes sicut et Pater vester misericors est
42N 6 37 nolite iudicare et non iudicabimini nolite condemnare et non condemnabimini
dimittite et dimittemini
42N 6 38 date et dabitur vobis mensuram bonam confersam et coagitatam et
supereffluentem dabunt in sinum vestrum eadem quippe mensura qua mensi fueritis remetietur
vobis
42N 6 39 dicebat autem illis et similitudinem numquid potest caecus caecum ducere
nonne ambo in foveam cadent
42N 6 40 non est discipulus super magistrum perfectus autem omnis erit sicut magister
eius
42N 6 41 quid autem vides festucam in oculo fratris tui trabem autem quae in oculo tuo
est non consideras
42N 6 42 et quomodo potes dicere fratri tuo frater sine eiciam festucam de oculo tuo
ipse in oculo tuo trabem non videns hypocrita eice primum trabem de oculo tuo et tunc perspicies ut
educas festucam de oculo fratris tui
42N 6 43 non est enim arbor bona quae facit fructus malos neque arbor mala faciens
fructum bonum
42N 6 44 unaquaeque enim arbor de fructu suo cognoscitur neque enim de spinis
colligunt ficus neque de rubo vindemiant uvam

42N 6 45 bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum et malus homo de malo profert malum ex abundantia enim cordis os loquitur
 42N 6 46 quid autem vocatis me Domine Domine et non facitis quae dico
 42N 6 47 omnis qui venit ad me et audit sermones meos et facit eos ostendam vobis cui similis est
 42N 6 48 similis est homini aedificanti domum qui fodit in altum et posuit fundamenta supra petram inundatione autem facta inlissum est flumen domui illi et non potuit eam movere fundata enim erat supra petram
 42N 6 49 qui autem audivit et non fecit similis est homini aedificanti domum suam supra terram sine fundamento in quam inlissus est fluvijs et continuo concidit et facta est ruina domus illius magna
 42N 7 1 cum autem implesset omnia verba sua in aures plebis intravit Capharnaum
 42N 7 2 centurionis autem cuiusdam servus male habens erat moriturus qui illi erat pretiosus
 42N 7 3 et cum audisset de Iesu misit ad eum seniores Iudaeorum rogans eum ut veniret et salvaret servum eius
 42N 7 4 at illi cum venissent ad Iesum rogabant eum sollicitate dicentes ei quia dignus est ut hoc illi praestes
 42N 7 5 diligit enim gentem nostram et synagogam ipse aedificavit nobis
 42N 7 6 Iesus autem ibat cum illis et cum iam non longe esset a domo misit ad eum centurio amicos dicens Domine noli vexari non enim dignus sum ut sub tectum meum intres
 42N 7 7 propter quod et me ipsum non sum dignum arbitratus ut venirem ad te sed dic verbo et sanabitur puer meus
 42N 7 8 nam et ego homo sum sub potestate constitutus habens sub me milites et dico huic vade et vadit et alio veni et venit et servo meo fac hoc et facit
 42N 7 9 quo audito Iesus miratus est et conversus sequentibus se turbis dixit amen dico vobis nec in Israhel tantam fidem inveni
 42N 7 10 et reversi qui missi fuerant domum invenerunt servum qui languerat sanum
 42N 7 11 et factum est deinceps ibat in civitatem quae vocatur Naim et ibant cum illo discipuli eius et turba copiosa
 42N 7 12 cum autem adpropinquaret portae civitatis et ecce defunctus efferebatur filius unicus matri suae et haec vidua erat et turba civitatis multa cum illa
 42N 7 13 quam cum vidisset Dominus misericordia motus super ea dixit illi noli flere
 42N 7 14 et accessit et tetigit loculum huius autem qui portabant steterunt et ait adolescens tibi dico surge
 42N 7 15 et resedit qui erat mortuus et coepit loqui et dedit illum matri suae
 42N 7 16 accepit autem omnes timor et magnificabant Deum dicentes quia propheta magnus surrexit in nobis et quia Deus visitavit plebem suam
 42N 7 17 et exiit hic sermo in universam Iudaeam de eo et omnem circa regionem
 42N 7 18 et nuntiaverunt Iohanni discipuli eius de omnibus his
 42N 7 19 et convocavit duos de discipulis suis Iohannes et misit ad Dominum dicens tu es qui venturus es an alium expectamus
 42N 7 20 cum autem venissent ad eum viri dixerunt Iohannes Baptista misit nos ad te dicens tu es qui venturus es an alium expectamus
 42N 7 21 in ipsa autem hora curavit multos a languoribus et plagis et spiritibus malis et caecis multis donavit visum
 42N 7 22 et respondens dixit illis euntes nuntiate Iohanni quae vidistis et audistis quia caeci vident claudi ambulant leprosi mundantur surdi audiunt mortui resurgunt pauperes evangelizantur
 42N 7 23 et beatus est quicumque non fuerit scandalizatus in me
 42N 7 24 et cum discessissent nuntii Iohannis coepit dicere de Iohanne ad turbas quid existis in desertum videre harundinem vento moveri

42N 7 25 sed quid existis videre hominem mollibus vestimentis indutum ecce qui in veste pretiosa sunt et deliciis in domibus regum sunt
 42N 7 26 sed quid existis videre prophetam utique dico vobis et plus quam prophetam
 42N 7 27 hic est de quo scriptum est ecce mitto angelum meum ante faciem tuam qui praeparabit viam tuam ante te
 42N 7 28 dico enim vobis maior inter natos mulierum propheta Iohanne Baptista nemo est qui autem minor est in regno Dei maior est illo
 42N 7 29 et omnis populus audiens et publicani iustificaverunt Deum baptizati baptismo Iohannis
 42N 7 30 Pharisei autem et legis periti consilium Dei spreverunt in semet ipsos non baptizati ab eo
 42N 7 31 cui ergo similes dicam homines generationis huius et cui similes sunt
 42N 7 32 similes sunt pueris sedentibus in foro et loquentibus ad invicem et dicentibus cantavimus vobis tibiis et non saltastis lamentavimus et non plorastis
 42N 7 33 venit enim Iohannes Baptista neque manducans panem neque bibens vinum et dicitis daemonium habet
 42N 7 34 venit Filius hominis manducans et bibens et dicitis ecce homo devorator et bibens vinum amicus publicanorum et peccatorum
 42N 7 35 et iustificata est sapientia ab omnibus filiis suis
 42N 7 36 rogabat autem illum quidam de Phariseis ut manducaret cum illo et ingressus domum Pharisei discubuit
 42N 7 37 et ecce mulier quae erat in civitate peccatrix ut cognovit quod accubuit in domo Pharisei adtulit alabastrum unguenti
 42N 7 38 et stans retro secus pedes eius lacrimis coepit rigare pedes eius et capillis capitis sui tergebat et osculabatur pedes eius et unguento unguebat
 42N 7 39 videns autem Phariseus qui vocaverat eum ait intra se dicens hic si esset propheta sciret utique quae et qualis mulier quae tangit eum quia peccatrix est
 42N 7 40 et respondens Iesus dixit ad illum Simon habeo tibi aliquid dicere at ille ait magister dic
 42N 7 41 duo debitores erant cuidam feneratori unus debebat denarios quingentos alius quinquaginta
 42N 7 42 non habentibus illis unde redderent donavit utrisque quis ergo eum plus diligit
 42N 7 43 respondens Simon dixit aestimo quia is cui plus donavit at ille dixit ei recte iudicasti
 42N 7 44 et conversus ad mulierem dixit Simoni vides hanc mulierem intravi in domum tuam aquam pedibus meis non dedisti haec autem lacrimis rigavit pedes meos et capillis suis tersit
 42N 7 45 osculum mihi non dedisti haec autem ex quo intravit non cessavit osculari pedes meos
 42N 7 46 oleo caput meum non unxisti haec autem unguento unxit pedes meos
 42N 7 47 propter quod dico tibi remittentur ei peccata multa quoniam dilexit multum cui autem minus dimittitur minus diligit
 42N 7 48 dixit autem ad illam remittuntur tibi peccata
 42N 7 49 et coeperunt qui simul accumbebant dicere intra se quis est hic qui etiam peccata dimittit
 42N 7 50 dixit autem ad mulierem fides tua te salvam fecit vade in pace
 42N 8 1 et factum est deinceps et ipse iter faciebat per civitatem et castellum praedicans et evangelizans regnum Dei et duodecim cum illo
 42N 8 2 et mulieres aliquae quae erant curatae ab spiritibus malignis et infirmitatibus Maria quae vocatur Magdalene de qua daemonia septem exierant
 42N 8 3 et Iohanna uxor Chuza procuratoris Herodis et Susanna et aliae multae quae ministrabant eis de facultatibus suis

42N 8 4 cum autem turba plurima conveniret et de civitatibus properarent ad eum dixit per similitudinem
42N 8 5 exiit qui seminat seminare semen suum et dum seminat aliud cecidit secus viam et conculcatum est et volucres caeli comederunt illud
42N 8 6 et aliud cecidit supra petram et natum aruit quia non habebat humorem
42N 8 7 et aliud cecidit inter spinas et simul exortae spinae suffocaverunt illud
42N 8 8 et aliud cecidit in terram bonam et ortum fecit fructum centuplum haec dicens clamabat qui habet aures audiendi audiat
42N 8 9 interrogabant autem eum discipuli eius quae esset haec parabola
42N 8 10 quibus ipse dixit vobis datum est nosse mysterium regni Dei ceteris autem in parabolis ut videntes non videant et audientes non intellegant
42N 8 11 est autem haec parabola semen est verbum Dei
42N 8 12 qui autem secus viam sunt qui audiunt deinde venit diabolus et tollit verbum de corde eorum ne credentes salvi fiant
42N 8 13 nam qui supra petram qui cum audierint cum gaudio suscipiunt verbum et hii radices non habent qui ad tempus credunt et in tempore temptationis recedunt
42N 8 14 quod autem in spinis cecidit hii sunt qui audierunt et a sollicitudinibus et divitiis et voluptatibus vitae euntes suffocantur et non referunt fructum
42N 8 15 quod autem in bonam terram hii sunt qui in corde bono et optimo audientes verbum retinent et fructum adferunt in patientia
42N 8 16 nemo autem lucernam accendens operit eam vaso aut subtus lectum ponit sed supra candelabrum ponit ut intrantes videant lumen
42N 8 17 non enim est occultum quod non manifestetur nec absconditum quod non cognoscatur et in palam veniat
42N 8 18 videte ergo quomodo auditis qui enim habet dabitur illi et quicumque non habet etiam quod putat se habere auferetur ab illo
42N 8 19 venerunt autem ad illum mater et fratres eius et non poterant adire ad eum prae turba
42N 8 20 et nuntiatum est illi mater tua et fratres tui stant foris volentes te videre
42N 8 21 qui respondens dixit ad eos mater mea et fratres mei hii sunt qui verbum Dei audiunt et faciunt
42N 8 22 factum est autem in una dierum et ipse ascendit in naviculam et discipuli eius et ait ad illos transfretemus trans stagnum et ascenderunt
42N 8 23 navigantibus autem illis obdormiit et descendit procella venti in stagnum et complebantur et periclitabantur
42N 8 24 accedentes autem suscitaverunt eum dicentes praeceptor perimus at ille surgens increpavit ventum et tempestatem aquae et cessavit et facta est tranquillitas
42N 8 25 dixit autem illis ubi est fides vestra qui timentes mirati sunt dicentes ad invicem quis putas hic est quia et ventis imperat et mari et oboediunt ei
42N 8 26 enavigaverunt autem ad regionem Gerasenorum quae est contra Galilaeam
42N 8 27 et cum egressus esset ad terram occurrit illi vir quidam qui habebat daemonium iam temporibus multis et vestimento non induebatur neque in domo manebat sed in monumentis
42N 8 28 is ut vidit Iesum procidit ante illum et exclamans voce magna dixit quid mihi et tibi est Iesu Fili Dei altissimi obsecro te ne me torqueas
42N 8 29 praecipiebat enim spiritui inmundo ut exiret ab homine multis enim temporibus arripiebat illum et vinciebatur catenis et conpedibus custoditus et ruptis vinculis agebatur a daemonio in deserta
42N 8 30 interrogavit autem illum Iesus dicens quod tibi nomen est at ille dixit Legio quia intraverunt daemonia multa in eum
42N 8 31 et rogabant illum ne imperaret illis ut in abyssum irent
42N 8 32 erat autem ibi grex porcorum multorum pascentium in monte et rogabant eum

ut permitteret eos in illos ingredi et permisit illos
 42N 8 33 exierunt ergo daemonia ab homine et intraverunt in porcos et impetu abiit
 grex per praeceps in stagnum et suffocatus est
 42N 8 34 quod ut viderunt factum qui pascebant fugerunt et nuntiaverunt in civitatem et
 in villas
 42N 8 35 exierunt autem videre quod factum est et venerunt ad Iesum et invenerunt
 hominem sedentem a quo daemonia exierant vestitum ac sana mente ad pedes eius et timuerunt
 42N 8 36 nuntiaverunt autem illis et qui viderant quomodo sanus factus esset a Legione
 42N 8 37 et rogaverunt illum omnis multitudo regionis Gerasenorum ut discederet ab
 ipsis quia timore magno tenebantur ipse autem ascendens navem reversus est
 42N 8 38 et rogabat illum vir a quo daemonia exierant ut cum eo esset dimisit autem
 eum Iesus dicens
 42N 8 39 redi domum tuam et narra quanta tibi fecit Deus et abiit per universam
 civitatem praedicans quanta illi fecisset Iesus
 42N 8 40 factum est autem cum redisset Iesus excepit illum turba erant enim omnes
 expectantes eum
 42N 8 41 et ecce venit vir cui nomen Iairus et ipse princeps synagogae erat et cecidit ad
 pedes Iesu rogans eum ut intraret in domum eius
 42N 8 42 quia filia unica erat illi fere annorum duodecim et haec moriebatur et contigit
 dum iret a turbis conprimebatur
 42N 8 43 et mulier quaedam erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim quae in medicos
 erogaverat omnem substantiam suam nec ab ullo potuit curari
 42N 8 44 accessit retro et tetigit fimbriam vestimenti eius et confestim stetit fluxus
 sanguinis eius
 42N 8 45 et ait Iesus quis est qui me tetigit negantibus autem omnibus dixit Petrus et
 qui cum illo erant praeceptor turbae te comprimunt et adfligunt et dicis quis me tetigit
 42N 8 46 et dixit Iesus tetigit me aliquis nam ego novi virtutem de me exisse
 42N 8 47 videns autem mulier quia non latuit tremens venit et procidit ante pedes illius
 et ob quam causam tetigerit eum indicavit coram omni populo et quemadmodum confestim sanata
 sit
 42N 8 48 at ipse dixit illi filia fides tua te salvam fecit vade in pace
 42N 8 49 adhuc illo loquente venit a principe synagogae dicens ei quia mortua est filia
 tua noli vexare illum
 42N 8 50 Iesus autem audito hoc verbo respondit patri puellae noli timere crede tantum
 et salva erit
 42N 8 51 et cum venisset domum non permisit intrare secum quemquam nisi Petrum et
 Iohannem et Iacobum et patrem et matrem puellae
 42N 8 52 flebant autem omnes et plangebant illam at ille dixit nolite flere non est
 mortua sed dormit
 42N 8 53 et deridebant eum scientes quia mortua esset
 42N 8 54 ipse autem tenens manum eius clamavit dicens puella surge
 42N 8 55 et reversus est spiritus eius et surrexit continuo et iussit illi dari manducare
 42N 8 56 et stupuerunt parentes eius quibus praecepit ne alicui dicerent quod factum
 erat
 42N 9 1 convocatis autem duodecim apostolis dedit illis virtutem et potestatem super
 omnia daemonia et ut languores curarent
 42N 9 2 et misit illos praedicare regnum Dei et sanare infirmos
 42N 9 3 et ait ad illos nihil tuleritis in via neque virgam neque peram neque panem
 neque pecuniam neque duas tunicas habeatis
 42N 9 4 et in quamcumque domum intraveritis ibi manete et inde ne exeatis
 42N 9 5 et quicumque non receperint vos exeuntes de civitate illa etiam pulverem
 pedum vestrorum excutite in testimonium supra illos

42N 9 6 egressi autem circumibant per castella evangelizantes et curantes ubique
42N 9 7 audivit autem Herodes tetrarcha omnia quae fiebant ab eo et haesitabat eo
quod diceretur
42N 9 8 a quibusdam quia Iohannes surrexit a mortuis a quibusdam vero quia Helias
apparuit ab aliis autem quia propheta unus de antiquis surrexit
42N 9 9 et ait Herodes Iohannem ego decollavi quis autem est iste de quo audio ego
talia et quaerebat videre eum
42N 9 10 et reversi apostoli narraverunt illi quaecumque fecerunt et adsumptis illis
secessit seorsum in locum desertum qui est Bethsaida
42N 9 11 quod cum cognovissent turbae secutae sunt illum et excepit illos et loquebatur
illis de regno Dei et eos qui cura indigebant sanabat
42N 9 12 dies autem coeperat declinare et accedentes duodecim dixerunt illi dimitte
turbas ut euntes in castella villasque quae circa sunt devertant et inveniant escas quia hic in loco
deserto sumus
42N 9 13 ait autem ad illos vos date illis manducare at illi dixerunt non sunt nobis plus
quam quinque panes et duo pisces nisi forte nos eamus et emamus in omnem hanc turbam escas
42N 9 14 erant autem fere viri quinque milia ait autem ad discipulos suos facite illos
discumbere per convivia quinquagenos
42N 9 15 et ita fecerunt et discumbere fecerunt omnes
42N 9 16 acceptis autem quinque panibus et duobus piscibus respexit in caelum et
benedixit illis et fregit et distribuit discipulis suis ut ponerent ante turbas
42N 9 17 et manducaverunt omnes et saturati sunt et sublatum est quod superfuit illis
fragmentorum cofini duodecim
42N 9 18 et factum est cum solus esset orans erant cum illo et discipuli et interrogavit
illos dicens quem me dicunt esse turbae
42N 9 19 at illi responderunt et dixerunt Iohannem Baptistam alii autem Heliam alii
quia propheta unus de prioribus surrexit
42N 9 20 dixit autem illis vos autem quem me esse dicitis respondens Simon Petrus
dixit Christum Dei
42N 9 21 at ille increpans illos praecepit ne cui dicerent hoc
42N 9 22 dicens quia oportet Filium hominis multa pati et reprobari a senioribus et
principibus sacerdotum et scribis et occidi et tertia die resurgere
42N 9 23 dicebat autem ad omnes si quis vult post me venire abneget se ipsum et tollat
crucem suam cotidie et sequatur me
42N 9 24 qui enim voluerit animam suam salvam facere perdet illam nam qui perdiderit
animam suam propter me salvam faciet illam
42N 9 25 quid enim proficit homo si lucretur universum mundum se autem ipsum
perdat et detrimentum sui faciat
42N 9 26 nam qui me erubuerit et meos sermones hunc Filius hominis erubescet cum
venerit in maiestate sua et Patris et sanctorum angelorum
42N 9 27 dico autem vobis vere sunt aliqui hic stantes qui non gustabunt mortem donec
videant regnum Dei
42N 9 28 factum est autem post haec verba fere dies octo et adsumpsit Petrum et
Iohannem et Iacobum et ascendit in montem ut oraret
42N 9 29 et factum est dum oraret species vultus eius altera et vestitus eius albus
refulgens
42N 9 30 et ecce duo viri loquebantur cum illo erant autem Moses et Helias
42N 9 31 visi in maiestate et dicebant excessum eius quem conpleturus erat in
Hierusalem
42N 9 32 Petrus vero et qui cum illo gravati erant somno et evigilantes viderunt
maiestatem eius et duos viros qui stabant cum illo
42N 9 33 et factum est cum discederent ab illo ait Petrus ad Iesum praeceptor bonum

est nos hic esse et faciamus tria tabernacula unum tibi et unum Mosi et unum Heliae nesciens quid diceret

42N 9 34 haec autem illo loquente facta est nubes et obumbravit eos et timuerunt intransibilibus illis in nubem

42N 9 35 et vox facta est de nube dicens hic est Filius meus electus ipsum audite

42N 9 36 et dum fieret vox inventus est Iesus solus et ipsi tacuerunt et nemini dixerunt in illis diebus quicquam ex his quae viderant

42N 9 37 factum est autem in sequenti die descendentibus illis de monte occurrit illi turba multa

42N 9 38 et ecce vir de turba exclamavit dicens magister obsecro te respice in filium meum quia unicus est mihi

42N 9 39 et ecce spiritus adprehendit illum et subito clamat et elidit et dissipat eum cum spuma et vix discedit dilanians eum

42N 9 40 et rogavi discipulos tuos ut eicerent illum et non potuerunt

42N 9 41 respondens autem Iesus dixit o generatio infidelis et perversa usquequo ero apud vos et patiar vos adduc huc filium tuum

42N 9 42 et cum accederet elisit illum daemonium et dissipavit

42N 9 43 et increpavit Iesus spiritum inmundum et sanavit puerum et reddidit illum patri eius

42N 9 44 stupebant autem omnes in magnitudine Dei omnibusque mirantibus in omnibus quae faciebat dixit ad discipulos suos ponite vos in cordibus vestris sermones istos Filius enim hominis futurum est ut tradatur in manus hominum

42N 9 45 at illi ignorabant verbum istud et erat velatum ante eos ut non sentirent illud et timebant interrogare eum de hoc verbo

42N 9 46 intravit autem cogitatio in eos quis eorum maior esset

42N 9 47 at Iesus videns cogitationes cordis illorum adprehendens puerum statuit eum secus se

42N 9 48 et ait illis quicumque susceperit puerum istum in nomine meo me recipit et quicumque me recipit recipit eum qui me misit nam qui minor est inter omnes vos hic maior est

42N 9 49 respondens autem Iohannes dixit praeceptor vidimus quendam in nomine tuo eicientem daemones et prohibuimus eum quia non sequitur nobiscum

42N 9 50 et ait ad illum Iesus nolite prohibere qui enim non est adversum vos pro vobis est

42N 9 51 factum est autem dum conplerentur dies adsumptionis eius et ipse faciem suam firmavit ut iret Hierusalem

42N 9 52 et misit nuntios ante conspectum suum et euntes intraverunt in civitatem Samaritanorum ut pararent illi

42N 9 53 et non receperunt eum quia facies eius erat euntis Hierusalem

42N 9 54 cum vidissent autem discipuli eius Iacobus et Iohannes dixerunt Domine vis dicimus ut ignis descendat de caelo et consumat illos

42N 9 55 et conversus increpavit illos

42N 9 56 et abierunt in aliud castellum

42N 9 57 factum est autem ambulans illis in via dixit quidam ad illum sequar te quocumque ieris

42N 9 58 et ait illi Iesus vulpes foveas habent et volucres caeli nidos Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet

42N 9 59 ait autem ad alterum sequere me ille autem dixit Domine permittite mihi primum ire sepelire patrem meum

42N 9 60 dixitque ei Iesus sine ut mortui sepeliant mortuos suos tu autem vade adnuntia regnum Dei

42N 9 61 et ait alter sequar te Domine sed primum permittite mihi renuntiare his qui domi sunt

42N 9 62 ait ad illum Iesus nemo mittens manum suam in aratrum et aspiciens retro
aptus est regno Dei
42N 10 1 post haec autem designavit Dominus et alios septuaginta duos et misit illos
binos ante faciem suam in omnem civitatem et locum quo erat ipse venturus
42N 10 2 et dicebat illis messis quidem multa operarii autem pauci rogare ergo
Dominum messis ut mittat operarios in messem
42N 10 3 ite ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos
42N 10 4 nolite portare sacculum neque peram neque calciamenta et neminem per viam
salutaveritis
42N 10 5 in quamcumque domum intraveritis primum dicite pax huic domui
42N 10 6 et si ibi fuerit filius pacis requiescet super illam pax vestra sin autem ad vos
revertetur
42N 10 7 in eadem autem domo manete edentes et bibentes quae apud illos sunt dignus
enim est operarius mercede sua nolite transire de domo in domum
42N 10 8 et in quamcumque civitatem intraveritis et susceperint vos manducate quae
adponuntur vobis
42N 10 9 et curate infirmos qui in illa sunt et dicite illis adpropinquavit in vos regnum
Dei
42N 10 10 in quamcumque civitatem intraveritis et non receperint vos exeuntes in
plateas eius dicite
42N 10 11 etiam pulverem qui adhesit nobis de civitate vestra extergimus in vos tamen
hoc scitote quia adpropinquavit regnum Dei
42N 10 12 dico vobis quia Sodomis in die illa remissius erit quam illi civitati
42N 10 13 vae tibi Corazain vae tibi Bethsaida quia si in Tyro et Sidone factae fuissent
virtutes quae in vobis factae sunt olim in cilicio et cinere sedentes paeniterent
42N 10 14 verumtamen Tyro et Sidoni remissius erit in iudicio quam vobis
42N 10 15 et tu Capharnaum usque in caelum exaltata usque ad infernum demergeris
42N 10 16 qui vos audit me audit et qui vos spernit me spernit qui autem me spernit
spernit eum qui me misit
42N 10 17 reversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio dicentes Domine etiam
daemonia subiciuntur nobis in nomine tuo
42N 10 18 et ait illis videbam Satanam sicut fulgur de caelo cadentem
42N 10 19 ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes et scorpiones et supra
omnem virtutem inimici et nihil vobis nocebit
42N 10 20 verumtamen in hoc nolite gaudere quia spiritus vobis subiciuntur gaudete
autem quod nomina vestra scripta sunt in caelis
42N 10 21 in ipsa hora exultavit Spiritu Sancto et dixit confiteor tibi Pater Domine caeli
et terrae quod abscondisti haec a sapientibus et prudentibus et revelasti ea parvulis etiam Pater quia
sic placuit ante te
42N 10 22 omnia mihi tradita sunt a Patre meo et nemo scit qui sit Filius nisi Pater et qui
sit Pater nisi Filius et cui voluerit Filius revelare
42N 10 23 et conversus ad discipulos suos dixit beati oculi qui vident quae videtis
42N 10 24 dico enim vobis quod multi prophetae et reges voluerunt videre quae vos
videtis et non viderunt et audire quae auditis et non audierunt
42N 10 25 et ecce quidam legis peritus surrexit temptans illum et dicens magister quid
faciendo vitam aeternam possidebo
42N 10 26 at ille dixit ad eum in lege quid scriptum est quomodo legis
42N 10 27 ille respondens dixit diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota
anima tua et ex omnibus viribus tuis et ex omni mente tua et proximum tuum sicut te ipsum
42N 10 28 dixitque illi recte respondisti hoc fac et vives
42N 10 29 ille autem volens iustificare se ipsum dixit ad Iesum et quis est meus
proximus

42N 10 30 suscipiens autem Iesus dixit homo quidam descendebat ab Hierusalem in Hiericho et incidit in latrones qui etiam despoliaverunt eum et plagis inpositis abierunt semivivo relicto

42N 10 31 accidit autem ut sacerdos quidam descenderet eadem via et viso illo praeterivit

42N 10 32 similiter et Levita cum esset secus locum et videret eum pertransiit

42N 10 33 Samaritanus autem quidam iter faciens venit secus eum et videns eum misericordia motus est

42N 10 34 et adpropians alligavit vulnera eius infundens oleum et vinum et inponens illum in iumentum suum duxit in stabulum et curam eius egit

42N 10 35 et altera die protulit duos denarios et dedit stabulario et ait curam illius habe et quodcumque supererogaveris ego cum rediero reddam tibi

42N 10 36 quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi qui incidit in latrones

42N 10 37 at ille dixit qui fecit misericordiam in illum et ait illi Iesus vade et tu fac similiter

42N 10 38 factum est autem dum irent et ipse intravit in quoddam castellum et mulier quaedam Martha nomine excepit illum in domum suam

42N 10 39 et huic erat soror nomine Maria quae etiam sedens secus pedes Domini audiebat verbum illius

42N 10 40 Martha autem satagebat circa frequens ministerium quae stetit et ait Domine non est tibi curae quod soror mea reliquit me solam ministrare dic ergo illi ut me adiuvet

42N 10 41 et respondens dixit illi Dominus Martha Martha sollicita es et turbaris erga plurima

42N 10 42 porro unum est necessarium Maria optimam partem elegit quae non auferetur ab ea

42N 11 1 et factum est cum esset in loco quodam orans ut cessavit dixit unus ex discipulis eius ad eum Domine doce nos orare sicut et Iohannes docuit discipulos suos

42N 11 2 et ait illis cum oratis dicite Pater sanctificetur nomen tuum adveniat regnum tuum

42N 11 3 panem nostrum cotidianum da nobis cotidie

42N 11 4 et dimitte nobis peccata nostra siquidem et ipsi dimittimus omni debenti nobis et ne nos inducas in temptationem

42N 11 5 et ait ad illos quis vestrum habebit amicum et ibit ad illum media nocte et dicit illi amice commoda mihi tres panes

42N 11 6 quoniam amicus meus venit de via ad me et non habeo quod ponam ante illum

42N 11 7 et ille de intus respondens dicat noli mihi molestus esse iam ostium clausum est et pueri mei mecum sunt in cubili non possum surgere et dare tibi

42N 11 8 dico vobis et si non dabit illi surgens eo quod amicus eius sit propter improbitatem tamen eius surget et dabit illi quotquot habet necessarios

42N 11 9 et ego vobis dico petite et dabitur vobis quaerite et invenietis pulsate et aperietur vobis

42N 11 10 omnis enim qui petit accipit et qui quaerit invenit et pulsanti aperietur

42N 11 11 quis autem ex vobis patrem petet panem numquid lapidem dabit illi aut piscem numquid pro pisce serpentem dabit illi

42N 11 12 aut si petierit ovum numquid porriget illi scorpionem

42N 11 13 si ergo vos cum sitis mali nostis bona data dare filiis vestris quanto magis Pater vester de caelo dabit spiritum bonum petentibus se

42N 11 14 et erat eiciens daemonium et illud erat mutum et cum eiecisset daemonium locutus est mutus et admiratae sunt turbae

42N 11 15 quidam autem ex eis dixerunt in Beelzebub principe daemoniorum eicit daemonia

42N 11 16 et alii temptantes signum de caelo quaerebant ab eo
42N 11 17 ipse autem ut vidit cogitationes eorum dixit eis omne regnum in se ipsum
divisum desolatur et domus supra domum cadet
42N 11 18 si autem et Satanus in se ipsum divisus est quomodo stabit regnum ipsius quia
dicitis in Beelzebub eicere me daemonia
42N 11 19 si autem ego in Beelzebub eicio daemonia filii vestri in quo eiciunt ideo ipsi
iudices vestri erunt
42N 11 20 porro si in digito Dei eicio daemonia profecto praevenit in vos regnum Dei
42N 11 21 cum fortis armatus custodit atrium suum in pace sunt ea quae possidet
42N 11 22 si autem fortior illo superveniens vicerit eum universa arma eius aufert in
quibus confidebat et spolia eius distribuit
42N 11 23 qui non est mecum adversum me est et qui non colligit mecum dispergit
42N 11 24 cum inmundus spiritus exierit de homine perambulat per loca inaquosa
quaerens requiem et non inveniens dicit revertar in domum meam unde exivi
42N 11 25 et cum venerit invenit scopis mundatam
42N 11 26 et tunc vadit et adsumit septem alios spiritus nequiores se et ingressi habitant
ibi et sunt novissima hominis illius peiora prioribus
42N 11 27 factum est autem cum haec diceret extollens vocem quaedam mulier de turba
dixit illi beatus venter qui te portavit et ubera quae suxisti
42N 11 28 at ille dixit quippini beati qui audiunt verbum Dei et custodiunt
42N 11 29 turbis autem concurrentibus coepit dicere generatio haec generatio nequam
est signum quaerit et signum non dabitur illi nisi signum Ionae
42N 11 30 nam sicut Ionas fuit signum Ninevitis ita erit et Filius hominis generationi isti
42N 11 31 regina austri surget in iudicio cum viris generationis huius et condemnabit
illos quia venit a finibus terrae audire sapientiam Salomonis et ecce plus Salomone hic
42N 11 32 viri ninevitarum surgent in iudicio cum generatione hac et condemnabunt illam
quia paenitentiam egerunt ad praedicationem Ionae et ecce plus Iona hic
42N 11 33 nemo lucernam accendit et in abscondito ponit neque sub modio sed supra
candelabrum ut qui ingrediuntur lumen videant
42N 11 34 lucerna corporis tui est oculus tuus si oculus tuus fuerit simplex totum corpus
tuum lucidum erit si autem nequam fuerit etiam corpus tuum tenebrosum erit
42N 11 35 vide ergo ne lumen quod in te est tenebrae sint
42N 11 36 si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit non habens aliquam partem
tenebrarum erit lucidum totum et sicut lucerna fulgoris inluminabit te
42N 11 37 et cum loqueretur rogavit illum quidam Pharisaeus ut pranderet apud se et
ingressus recubuit
42N 11 38 Pharisaeus autem coepit intra se reputans dicere quare non baptizatus esset
ante prandium
42N 11 39 et ait Dominus ad illum nunc vos Pharisei quod de foris est calicis et catini
mundatis quod autem intus est vestrum plenum est rapina et iniquitate
42N 11 40 stulti nonne qui fecit quod de foris est etiam id quod de intus est fecit
42N 11 41 verumtamen quod superest date elemosynam et ecce omnia munda sunt vobis
42N 11 42 sed vae vobis Phariseis quia decimatis mentam et rutam et omne holus et
praeteritis iudicium et caritatem Dei haec autem oportuit facere et illa non omittere
42N 11 43 vae vobis Phariseis quia diligitis primas cathedras in synagogis et
salutationes in foro
42N 11 44 vae vobis quia estis ut monumenta quae non parent et homines ambulantes
supra nesciunt
42N 11 45 respondens autem quidam ex legis peritis ait illi magister haec dicens etiam
nobis contumeliam facis
42N 11 46 at ille ait et vobis legis peritis vae quia oneratis homines oneribus quae portari
non possunt et ipsi uno digito vestro non tangitis sarcinas

42N 11 47 vae vobis quia aedificatis monumenta prophetarum patres autem vestri occiderunt illos

42N 11 48 profecto testificamini quod consentitis operibus patrum vestrorum quoniam quidem ipsi eos occiderunt vos autem aedificatis eorum sepulchra

42N 11 49 propterea et sapientia Dei dixit mittam ad illos prophetas et apostolos et ex illis occident et persequentur

42N 11 50 ut inquiratur sanguis omnium prophetarum qui effusus est a constitutione mundi a generatione ista

42N 11 51 a sanguine Abel usque ad sanguinem Zacchariae qui periit inter altare et aedem ita dico vobis requiretur ab hac generatione

42N 11 52 vae vobis legis peritis quia tulistis clavem scientiae ipsi non introistis et eos qui introibant prohibuistis

42N 11 53 cum haec ad illos diceret coeperunt Pharisei et legis periti graviter insistere et os eius opprimere de multis

42N 11 54 insidiantes et quaerentes capere aliquid ex ore eius ut accusarent eum

42N 12 1 multis autem turbis circumstantibus ita ut se invicem conculcarent coepit dicere ad discipulos suos attendite a fermento Phariseorum quae est hypocrisis

42N 12 2 nihil autem opertum est quod non reveletur neque absconditum quod non sciatur

42N 12 3 quoniam quae in tenebris dixistis in lumine dicentur et quod in aurem locuti estis in cubiculis praedicabitur in tectis

42N 12 4 dico autem vobis amicis meis ne terreamini ab his qui occidunt corpus et post haec non habent amplius quod faciant

42N 12 5 ostendam autem vobis quem timeatis timete eum qui postquam occiderit habet potestatem mittere in gehennam ita dico vobis hunc timete

42N 12 6 nonne quinque passeris veneunt dipundio et unus ex illis non est in oblivione coram Deo

42N 12 7 sed et capilli capitis vestri omnes numerati sunt nolite ergo timere multis passeribus pluris estis

42N 12 8 dico autem vobis omnis quicumque confessus fuerit in me coram hominibus et Filius hominis confitebitur in illo coram angelis Dei

42N 12 9 qui autem negaverit me coram hominibus denegabitur coram angelis Dei

42N 12 10 et omnis qui dicit verbum in Filium hominis remittetur illi ei autem qui in Spiritum Sanctum blasphemaverit non remittetur

42N 12 11 cum autem inducent vos in synagogas et ad magistratus et potestates nolite solliciti esse qualiter aut quid respondeatis aut quid dicatis

42N 12 12 Spiritus enim Sanctus docebit vos in ipsa hora quae oporteat dicere

42N 12 13 ait autem quidam ei de turba magister dic fratri meo ut dividat mecum hereditatem

42N 12 14 at ille dixit ei homo quis me constituit iudicem aut divisorem super vos

42N 12 15 dixitque ad illos videte et cavete ab omni avaritia quia non in abundantia cuiusquam vita eius est ex his quae possidet

42N 12 16 dixit autem similitudinem ad illos dicens hominis cuiusdam divitis uberes fructus ager adtulit

42N 12 17 et cogitabat intra se dicens quid faciam quod non habeo quo congregem fructus meos

42N 12 18 et dixit hoc faciam destruam horrea mea et maiora faciam et illuc congregabo omnia quae nata sunt mihi et bona mea

42N 12 19 et dicam animae meae anima habes multa bona posita in annos plurimos requiesce comede bibe epulare

42N 12 20 dixit autem illi Deus stulte hac nocte animam tuam repetunt a te quae autem parasti cuius erunt

42N 12 21 sic est qui sibi thesaurizat et non est in Deum dives
42N 12 22 dixitque ad discipulos suos ideo dico vobis nolite solliciti esse animae quid
manducetis neque corpori quid vestiamini
42N 12 23 anima plus est quam esca et corpus quam vestimentum
42N 12 24 considerate corvos quia non seminant neque metunt quibus non est cellarium
neque horreum et Deus pascit illos quanto magis vos pluris estis illis
42N 12 25 quis autem vestrum cogitando potest adicere ad staturam suam cubitum unum
42N 12 26 si ergo neque quod minimum est potestis quid de ceteris solliciti estis
42N 12 27 considerate lilia quomodo crescunt non laborant non nent dico autem vobis
nec Salomon in omni gloria sua vestiebatur sicut unum ex istis
42N 12 28 si autem faenum quod hodie in agro est et cras in clibanum mittitur Deus sic
vestit quanto magis vos pusillae fidei
42N 12 29 et vos nolite quaerere quid manducetis aut quid bibatis et nolite in sublime
tollī
42N 12 30 haec enim omnia gentes mundi quaerunt Pater autem vester scit quoniam his
indigetis
42N 12 31 verumtamen quaerite regnum Dei et haec omnia adicientur vobis
42N 12 32 nolite timere pusillus grex quia conplacuit Patri vestro dare vobis regnum
42N 12 33 vendite quae possidetis et date elemosynam facite vobis sacculos qui non
veterescunt thesaurum non deficientem in caelis quo fur non adpropiat neque tinea corrumpit
42N 12 34 ubi enim thesaurus vester est ibi et cor vestrum erit
42N 12 35 sint lumbi vestri praecinctorum et lucernae ardentes
42N 12 36 et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur a
nuptiis ut cum venerit et pulsaverit confestim aperiant ei
42N 12 37 beati servi illi quos cum venerit dominus invenerit vigilantes amen dico vobis
quod praecinget se et faciet illos discumbere et transiens ministrabit illis
42N 12 38 et si venerit in secunda vigilia et si in tertia vigilia venerit et ita invenerit beati
sunt servi illi
42N 12 39 hoc autem scitote quia si sciret pater familias qua hora fur veniret vigilaret
utique et non sineret perfodiri domum suam
42N 12 40 et vos estote parati quia qua hora non putatis Filius hominis venit
42N 12 41 ait autem ei Petrus Domine ad nos dicis hanc parabolam an et ad omnes
42N 12 42 dixit autem Dominus quis putas est fidelis dispensator et prudens quem
constituet dominus super familiam suam ut det illis in tempore tritici mensuram
42N 12 43 beatus ille servus quem cum venerit dominus invenerit ita facientem
42N 12 44 vere dico vobis quia supra omnia quae possidet constituet illum
42N 12 45 quod si dixerit servus ille in corde suo moram facit dominus meus venire et
coeperit percutere pueros et ancillas et edere et bibere et inebriari
42N 12 46 veniet dominus servi illius in die qua non sperat et hora qua nescit et dividet
eum partemque eius cum infidelibus ponet
42N 12 47 ille autem servus qui cognovit voluntatem domini sui et non praeparavit et
non fecit secundum voluntatem eius vapulabit multas
42N 12 48 qui autem non cognovit et fecit digna plagis vapulabit paucis omni autem cui
multum datum est multum quaeretur ab eo et cui commendaverunt multum plus petent ab eo
42N 12 49 ignem veni mittere in terram et quid volo si accendatur
42N 12 50 baptisma autem habeo baptizari et quomodo coartor usque dum perficiatur
42N 12 51 putatis quia pacem veni dare in terram non dico vobis sed separationem
42N 12 52 erunt enim ex hoc quinque in domo una divisi tres in duo et duo in tres
42N 12 53 dividuntur pater in filium et filius in patrem suum mater in filiam et filia in
matrem socrus in nurum suam et nurus in socrum suam
42N 12 54 dicebat autem et ad turbas cum videritis nubem orientem ab occasu statim
dicitis nimbus venit et ita fit

42N 12 55 et cum austrum flantem dicitis quia aestus erit et fit
 42N 12 56 hypocritae faciem terrae et caeli nostis probare hoc autem tempus quomodo
 non probatis
 42N 12 57 quid autem et a vobis ipsis non iudicatis quod iustum est
 42N 12 58 cum autem vadis cum adversario tuo ad principem in via da operam liberari
 ab illo ne forte trahat te apud iudicem et iudex tradat te exactori et exactor mittat te in carcerem
 42N 12 59 dico tibi non exies inde donec etiam novissimum minutum reddas
 42N 13 1 aderant autem quidam ipso in tempore nuntiantes illi de Galilaeis quorum
 sanguinem Pilatus miscuit cum sacrificiis eorum
 42N 13 2 et respondens dixit illis putatis quod hii Galilaei prae omnibus Galilaeis
 peccatores fuerunt quia talia passi sunt
 42N 13 3 non dico vobis sed nisi paenitentiam habueritis omnes similiter peribitis
 42N 13 4 sicut illi decem et octo supra quos cecidit turris in Siloam et occidit eos
 putatis quia et ipsi debitores fuerunt praeter omnes homines habitantes in Hierusalem
 42N 13 5 non dico vobis sed si non paenitentiam egeritis omnes similiter peribitis
 42N 13 6 dicebat autem hanc similitudinem arborem ficu habebat quidam plantatam in
 vinea sua et venit quaerens fructum in illa et non invenit
 42N 13 7 dixit autem ad cultorem vineae ecce anni tres sunt ex quo venio quaerens
 fructum in ficulnea hac et non invenio succide ergo illam ut quid etiam terram occupat
 42N 13 8 at ille respondens dixit illi domine dimitte illam et hoc anno usque dum
 fodiam circa illam et mittam stercora
 42N 13 9 et si quidem fecerit fructum sin autem in futurum succides eam
 42N 13 10 erat autem docens in synagoga eorum sabbatis
 42N 13 11 et ecce mulier quae habebat spiritum infirmitatis annis decem et octo et erat
 inclinata nec omnino poterat sursum respicere
 42N 13 12 quam cum videret Iesus vocavit ad se et ait illi mulier dimissa es ab
 infirmitate tua
 42N 13 13 et inposuit illi manus et confestim erecta est et glorificabat Deum
 42N 13 14 respondens autem archisynagogus indignans quia sabbato curasset Iesus
 dicebat turbae sex dies sunt in quibus oportet operari in his ergo venite et curamini et non in die
 sabbati
 42N 13 15 respondit autem ad illum Dominus et dixit hypocritae unusquisque vestrum
 sabbato non solvit bovem suum aut asinum a praeseptio et ducit adquare
 42N 13 16 hanc autem filiam Abrahae quam alligavit Satanus ecce decem et octo annis
 non oportuit solvi a vinculo isto die sabbati
 42N 13 17 et cum haec diceret erubescabant omnes adversarii eius et omnis populus
 gaudebat in universis quae gloriose fiebant ab eo
 42N 13 18 dicebat ergo cui simile est regnum Dei et cui simile esse existimabo illud
 42N 13 19 simile est grano sinapis quod acceptum homo misit in hortum suum et crevit
 et factum est in arborem magnam et volucres caeli requieverunt in ramis eius
 42N 13 20 et iterum dixit cui simile aestimabo regnum Dei
 42N 13 21 simile est fermento quod acceptum mulier abscondit in farinae sata tria donec
 fermentaretur totum
 42N 13 22 et ibat per civitates et castella docens et iter faciens in Hierusalem
 42N 13 23 ait autem illi quidam Domine si pauci sunt qui salvantur ipse autem dixit ad
 illos
 42N 13 24 contendite intrare per angustam portam quia multi dico vobis quaerunt intrare
 et non poterunt
 42N 13 25 cum autem intraverit pater familias et cluserit ostium et incipietis foris stare et
 pulsare ostium dicentes Domine aperi nobis et respondens dicet vobis nescio vos unde sitis
 42N 13 26 tunc incipietis dicere manducavimus coram te et bibimus et in plateis nostris
 docuisti

42N 13 27 et dicet vobis nescio vos unde sitis discedite a me omnes operarii iniquitatis
42N 13 28 ibi erit fletus et stridor dentium cum videritis Abraham et Isaac et Iacob et
omnes prophetas in regno Dei vos autem expelli foras
42N 13 29 et venient ab oriente et occidente et aquilone et austro et accumbent in regno
Dei
42N 13 30 et ecce sunt novissimi qui erunt primi et sunt primi qui erunt novissimi
42N 13 31 in ipsa die accesserunt quidam Pharisaeorum dicentes illi exi et vade hinc
quia Herodes vult te occidere
42N 13 32 et ait illis ite dicite vulpi illi ecce eicio daemonia et sanitates perficio hodie et
cras et tertia consummor
42N 13 33 verumtamen oportet me hodie et cras et sequenti ambulare quia non capit
prophetam perire extra Hierusalem
42N 13 34 Hierusalem Hierusalem quae occidis prophetas et lapidas eos qui mittuntur ad
te quotiens volui congregare filios tuos quemadmodum avis nidum suum sub pinnis et noluisti
42N 13 35 ecce relinquitur vobis domus vestra dico autem vobis quia non videbitis me
donec veniat cum dicetis benedictus qui venit in nomine Domini
42N 14 1 et factum est cum intraret in domum cuiusdam principis Pharisaeorum
sabbato manducare panem et ipsi observabant eum
42N 14 2 et ecce homo quidam hydropticus erat ante illum
42N 14 3 et respondens Iesus dixit ad legis peritos et Pharisaeos dicens si licet sabbato
curare
42N 14 4 at illi tacuerunt ipse vero adprehensum sanavit eum ac dimisit
42N 14 5 et respondens ad illos dixit cuius vestrum asinus aut bos in puteum cadet et
non continuo extrahet illum die sabbati
42N 14 6 et non poterant ad haec respondere illi
42N 14 7 dicebat autem et ad invitatos parabolam intendens quomodo primos accubitus
eligerent dicens ad illos
42N 14 8 cum invitatus fueris ad nuptias non discumbas in primo loco ne forte
honoratior te sit invitatus ab eo
42N 14 9 et veniens is qui te et illum vocavit dicat tibi da huic locum et tunc incipias
cum rubore novissimum locum tenere
42N 14 10 sed cum vocatus fueris vade recumbe in novissimo loco ut cum venerit qui te
invitavit dicat tibi amice ascende superius tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus
42N 14 11 quia omnis qui se exaltat humiliabitur et qui se humiliat exaltabitur
42N 14 12 dicebat autem et ei qui se invitaverat cum facis prandium aut cenam noli
vocare amicos tuos neque fratres tuos neque cognatos neque vicinos divites ne forte et ipsi te
reinvitent et fiat tibi retributio
42N 14 13 sed cum facis convivium voca pauperes debiles claudos caecos
42N 14 14 et beatus eris quia non habent retribuere tibi retribuetur enim tibi in
resurrectione iustorum
42N 14 15 haec cum audisset quidam de simul discumbentibus dixit illi beatus qui
manducabit panem in regno Dei
42N 14 16 at ipse dixit ei homo quidam fecit cenam magnam et vocavit multos
42N 14 17 et misit servum suum hora cenae dicere invitatis ut venirent quia iam parata
sunt omnia
42N 14 18 et coeperunt simul omnes excusare primus dixit ei villam emi et necesse
habeo exire et videre illam rogo te habe me excusatum
42N 14 19 et alter dixit iuga boum emi quinque et eo probare illa rogo te habe me
excusatum
42N 14 20 et alius dixit uxorem duxi et ideo non possum venire
42N 14 21 et reversus servus nuntiavit haec domino suo tunc iratus pater familias dixit
servo suo exi cito in plateas et vicos civitatis et pauperes ac debiles et caecos et claudos introduc

huc
 42N 14 22 et ait servus domine factum est ut imperasti et adhuc locus est
 42N 14 23 et ait dominus servo exi in vias et sepes et conpelle intrare ut impleatur
 domus mea
 42N 14 24 dico autem vobis quod nemo virorum illorum qui vocati sunt gustabit cenam
 meam
 42N 14 25 ibant autem turbae multae cum eo et conversus dixit ad illos
 42N 14 26 si quis venit ad me et non odit patrem suum et matrem et uxorem et filios et
 fratres et sorores adhuc autem et animam suam non potest esse meus discipulus
 42N 14 27 et qui non baiulat crucem suam et venit post me non potest esse meus
 discipulus
 42N 14 28 quis enim ex vobis volens turrem aedificare non prius sedens computat
 sumptus qui necessarii sunt si habet ad perficiendum
 42N 14 29 ne posteaquam posuerit fundamentum et non potuerit perficere omnes qui
 vident incipient inludere ei
 42N 14 30 dicentes quia hic homo coepit aedificare et non potuit consummare
 42N 14 31 aut qui rex iturus committere bellum adversus alium regem non sedens prius
 cogitat si possit cum decem milibus occurrere ei qui cum viginti milibus venit ad se
 42N 14 32 alioquin adhuc illo longe agente legationem mittens rogat ea quae pacis sunt
 42N 14 33 sic ergo omnis ex vobis qui non renuntiat omnibus quae possidet non potest
 meus esse discipulus
 42N 14 34 bonum est sal si autem sal quoque evanuerit in quo condietur
 42N 14 35 neque in terram neque in sterquilinum utile est sed foras mittetur qui habet
 aures audiendi audiat
 42N 15 1 erant autem adpropinquantes ei publicani et peccatores ut audirent illum
 42N 15 2 et murmurabant Pharisei et scribae dicentes quia hic peccatores recipit et
 manducat cum illis
 42N 15 3 et ait ad illos parabolam istam dicens
 42N 15 4 quis ex vobis homo qui habet centum oves et si perdiderit unam ex illis nonne
 dimittit nonaginta novem in deserto et vadit ad illam quae perierat donec inveniat illam
 42N 15 5 et cum invenerit eam inponit in umeros suos gaudens
 42N 15 6 et veniens domum convocat amicos et vicinos dicens illis congratulamini
 mihi quia inveni ovem meam quae perierat
 42N 15 7 dico vobis quod ita gaudium erit in caelo super uno peccatore paenitentiam
 habente quam super nonaginta novem iustis qui non indigent paenitentia
 42N 15 8 aut quae mulier habens dragmas decem si perdiderit dragmam unam nonne
 accendit lucernam et everrit domum et quaerit diligenter donec inveniat
 42N 15 9 et cum invenerit convocat amicas et vicinas dicens congratulamini mihi quia
 inveni dragmam quam perdideram
 42N 15 10 ita dico vobis gaudium erit coram angelis Dei super uno peccatore
 paenitentiam agente
 42N 15 11 ait autem homo quidam habuit duos filios
 42N 15 12 et dixit adulescentior ex illis patri pater da mihi portionem substantiae quae
 me contingit et divisit illis substantiam
 42N 15 13 et non post multos dies congregatis omnibus adulescentior filius peregre
 profectus est in regionem longinquam et ibi dissipavit substantiam suam vivendo luxuriose
 42N 15 14 et postquam omnia consummasset facta est fames valida in regione illa et ipse
 coepit egere
 42N 15 15 et abiit et adhesit uni civium regionis illius et misit illum in villam suam ut
 pasceret porcos
 42N 15 16 et cupiebat implere ventrem suum de siliquis quas porci manducabant et
 nemo illi dabat

42N 15 17 in se autem reversus dixit quanti mercennarii patris mei abundant panibus ego autem hic fame pereo
42N 15 18 surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi pater peccavi in caelum et coram te
42N 15 19 et iam non sum dignus vocari filius tuus fac me sicut unum de mercennariis tuis
42N 15 20 et surgens venit ad patrem suum cum autem adhuc longe esset vidit illum pater ipsius et misericordia motus est et adcurrrens cecidit supra collum eius et osculatus est illum
42N 15 21 dixitque ei filius pater peccavi in caelum et coram te iam non sum dignus vocari filius tuus
42N 15 22 dixit autem pater ad servos suos cito proferte stolam primam et induite illum et date anulum in manum eius et calciamenta in pedes
42N 15 23 et adducite vitulum saginatum et occidite et manducemus et epulemur
42N 15 24 quia hic filius meus mortuus erat et revixit perierat et inventus est et coeperunt epulari
42N 15 25 erat autem filius eius senior in agro et cum veniret et adpropinquaret domui audivit symphoniam et chorum
42N 15 26 et vocavit unum de servis et interrogavit quae haec essent
42N 15 27 isque dixit illi frater tuus venit et occidit pater tuus vitulum saginatum quia salvum illum recepit
42N 15 28 indignatus est autem et nolebat introire pater ergo illius egressus coepit rogare illum
42N 15 29 at ille respondens dixit patri suo ecce tot annis servio tibi et numquam mandatum tuum praeterii et numquam dedisti mihi hedum ut cum amicis meis epularer
42N 15 30 sed postquam filius tuus hic qui devoravit substantiam suam cum meretricibus venit occidisti illi vitulum saginatum
42N 15 31 at ipse dixit illi fili tu semper mecum es et omnia mea tua sunt
42N 15 32 epulari autem et gaudere oportebat quia frater tuus hic mortuus erat et revixit perierat et inventus est
42N 16 1 dicebat autem et ad discipulos suos homo quidam erat dives qui habebat vilicum et hic diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona ipsius
42N 16 2 et vocavit illum et ait illi quid hoc audio de te redde rationem vilicationis tuae iam enim non poteris vilicare
42N 16 3 ait autem vilicus intra se quid faciam quia dominus meus aufert a me vilicationem fodere non valeo mendicare erubesco
42N 16 4 scio quid faciam ut cum amotus fuero a vilicatione recipiant me in domos suas
42N 16 5 convocatis itaque singulis debitoribus domini sui dicebat primo quantum debes domino meo
42N 16 6 at ille dixit centum cados olei dixitque illi accipe cautionem tuam et sede cito scribe quinquaginta
42N 16 7 deinde alio dixit tu vero quantum debes qui ait centum choros tritici ait illi accipe litteras tuas et scribe octoginta
42N 16 8 et laudavit dominus vilicum iniquitatis quia prudenter fecisset quia filii huius saeculi prudentiores filiis lucis in generatione sua sunt
42N 16 9 et ego vobis dico facite vobis amicos de mamona iniquitatis ut cum defeceritis recipiant vos in aeterna tabernacula
42N 16 10 qui fidelis est in minimo et in maiori fidelis est et qui in modico iniquus est et in maiori iniquus est
42N 16 11 si ergo in iniquo mamona fideles non fuistis quod verum est quis credet vobis
42N 16 12 et si in alieno fideles non fuistis quod vestrum est quis dabit vobis
42N 16 13 nemo servus potest duobus dominis servire aut enim unum odiet et alterum

diliget aut uni adherebit et alterum contemnet non potestis Deo servire et mamonae
42N 16 14 audiebant autem omnia haec Pharisei qui erant avari et deridebant illum
42N 16 15 et ait illis vos estis qui iustificatis vos coram hominibus Deus autem novit
corda vestra quia quod hominibus altum est abominatio est ante Deum
42N 16 16 lex et prophetae usque ad Iohannem ex eo regnum Dei evangelizatur et omnis
in illud vim facit
42N 16 17 facilius est autem caelum et terram praeterire quam de lege unum apicem
cadere
42N 16 18 omnis qui dimittit uxorem suam et ducit alteram moechatur et qui dimissam a
viro ducit moechatur
42N 16 19 homo quidam erat dives et induebatur purpura et bysso et epulabatur cotidie
splendide
42N 16 20 et erat quidam mendicus nomine Lazarus qui iacebat ad ianuam eius ulceribus
plenus
42N 16 21 cupiens saturari de micis quae cadebant de mensa divitis sed et canes
veniebant et lingeabant ulcera eius
42N 16 22 factum est autem ut moreretur mendicus et portaretur ab angelis in sinum
Abrahae mortuus est autem et dives et sepultus est in inferno
42N 16 23 elevans oculos suos cum esset in tormentis videbat Abraham a longe et
Lazarum in sinu eius
42N 16 24 et ipse clamans dixit pater Abraham miserere mei et mitte Lazarum ut
intinguat extremum digiti sui in aqua ut refrigeret linguam meam quia crucior in hac flamma
42N 16 25 et dixit illi Abraham fili recordare quia recepisti bona in vita tua et Lazarus
similiter mala nunc autem hic consolatur tu vero cruciaris
42N 16 26 et in his omnibus inter nos et vos chasma magnum firmatum est ut hii qui
volunt hinc transire ad vos non possint neque inde huc transmeare
42N 16 27 et ait rogo ergo te pater ut mittas eum in domum patris mei
42N 16 28 habeo enim quinque fratres ut testetur illis ne et ipsi veniant in locum hunc
tormentorum
42N 16 29 et ait illi Abraham habent Mosen et prophetas audiant illos
42N 16 30 at ille dixit non pater Abraham sed si quis ex mortuis ierit ad eos paenitentiam
agent
42N 16 31 ait autem illi si Mosen et prophetas non audiunt neque si quis ex mortuis
resurrexerit credent
42N 17 1 et ad discipulos suos ait impossibile est ut non veniant scandala vae autem illi
per quem veniunt
42N 17 2 utilius est illi si lapis molaris inponatur circa collum eius et proiciatur in mare
quam ut scandalizet unum de pusillis istis
42N 17 3 advertite vobis si peccaverit frater tuus increpa illum et si paenitentiam egerit
dimitte illi
42N 17 4 et si septies in die peccaverit in te et septies in die conversus fuerit ad te
dicens paenitet me dimitte illi
42N 17 5 et dixerunt apostoli Domino adauge nobis fidem
42N 17 6 dixit autem Dominus si haberetis fidem sicut granum sinapis diceretis huic
arbori moro eradicare et transplantare in mare et oboediret vobis
42N 17 7 quis autem vestrum habens servum arantem aut pascentem qui regresso de
agro dicet illi statim transi recumbe
42N 17 8 et non dicet ei para quod cenem et praecinge te et ministra mihi donec
manducem et bibam et post haec tu manducabis et bibes
42N 17 9 numquid gratiam habet servo illi quia fecit quae sibi imperaverat non puto
42N 17 10 sic et vos cum feceritis omnia quae praecepta sunt vobis dicite servi inutiles
sumus quod debuimus facere fecimus

42N 17 11 et factum est dum iret in Hierusalem transiebat per mediam Samariam et Galilaeam
 42N 17 12 et cum ingrederetur quoddam castellum occurrerunt ei decem viri leprosi qui steterunt a longe
 42N 17 13 et levaverunt vocem dicentes Iesu praeceptor miserere nostri
 42N 17 14 quos ut vidit dixit ite ostendite vos sacerdotibus et factum est dum irent mundati sunt
 42N 17 15 unus autem ex illis ut vidit quia mundatus est regressus est cum magna voce magnificans Deum
 42N 17 16 et cecidit in faciem ante pedes eius gratias agens et hic erat Samaritanus
 42N 17 17 respondens autem Iesus dixit nonne decem mundati sunt et novem ubi sunt
 42N 17 18 non est inventus qui rediret et daret gloriam Deo nisi hic alienigena
 42N 17 19 et ait illi surge vade quia fides tua te salvum fecit
 42N 17 20 interrogatus autem a Pharisaeis quando venit regnum Dei respondit eis et dixit non venit regnum Dei cum observatione
 42N 17 21 neque dicent ecce hic aut ecce illic ecce enim regnum Dei intra vos est
 42N 17 22 et ait ad discipulos venient dies quando desideretis videre unum diem Filii hominis et non videbitis
 42N 17 23 et dicent vobis ecce hic ecce illic nolite ire neque sectemini
 42N 17 24 nam sicut fulgur coruscans de sub caelo in ea quae sub caelo sunt fulget ita erit Filius hominis in die sua
 42N 17 25 primum autem oportet illum multa pati et reprobari a generatione hac
 42N 17 26 et sicut factum est in diebus Noe ita erit et in diebus Filii hominis
 42N 17 27 edebant et bibebant uxores ducebant et dabantur ad nuptias usque in diem qua intravit Noe in arcam et venit diluvium et perdidit omnes
 42N 17 28 similiter sicut factum est in diebus Loth edebant et bibebant emebant et vendebant plantabant aedificabant
 42N 17 29 qua die autem exiit Loth a Sodomis pluit ignem et sulphur de caelo et omnes perdidit
 42N 17 30 secundum haec erit qua die Filius hominis revelabitur
 42N 17 31 in illa hora qui fuerit in tecto et vasa eius in domo ne descendat tollere illa et qui in agro similiter non redeat retro
 42N 17 32 memores estote uxoris Loth
 42N 17 33 quicumque quaesierit animam suam salvare perdet illam et qui perdiderit illam vivificabit eam
 42N 17 34 dico vobis illa nocte erunt duo in lecto uno unus adsumetur et alter relinquetur
 42N 17 35 duae erunt molentes in unum una adsumetur et altera relinquetur duo in agro unus adsumetur et alter relinquetur
 42N 17 36 respondentes dicunt illi ubi Domine
 42N 17 37 qui dixit eis ubicumque fuerit corpus illuc congregabuntur aquilae
 42N 18 1 dicebat autem et parabolam ad illos quoniam oportet semper orare et non deficere
 42N 18 2 dicens iudex quidam erat in quadam civitate qui Deum non timebat et hominem non verebatur
 42N 18 3 vidua autem quaedam erat in civitate illa et veniebat ad eum dicens vindica me de adversario meo
 42N 18 4 et nolebat per multum tempus post haec autem dixit intra se et si Deum non timeo nec hominem reveor
 42N 18 5 tamen quia molesta est mihi haec vidua vindicabo illam ne in novissimo veniens suggillet me
 42N 18 6 ait autem Dominus audite quid iudex iniquitatis dicit

42N 18 7 Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se die ac nocte et patientiam habebit in illis

42N 18 8 dico vobis quia cito faciet vindictam illorum verumtamen Filius hominis veniens putas inveniet fidem in terra

42N 18 9 dixit autem et ad quosdam qui in se confidebant tamquam iusti et aspernabantur ceteros parabolam istam

42N 18 10 duo homines ascenderunt in templum ut orarent unus Pharisaeus et alter publicanus

42N 18 11 Pharisaeus stans haec apud se orabat Deus gratias ago tibi quia non sum sicut ceteri hominum raptores iniusti adulteri vel ut etiam hic publicanus

42N 18 12 ieiuno bis in sabbato decimas do omnium quae possideo

42N 18 13 et publicanus a longe stans nolebat nec oculos ad caelum levare sed percutiebat pectus suum dicens Deus propitius esto mihi peccatori

42N 18 14 dico vobis descendit hic iustificatus in domum suam ab illo quia omnis qui se exaltat humiliabitur et qui se humiliat exaltabitur

42N 18 15 adferebant autem ad illum et infantes ut eos tangeret quod cum viderent discipuli increpabant illos

42N 18 16 Iesus autem convocans illos dixit sinite pueros venire ad me et nolite eos vetare talium est enim regnum Dei

42N 18 17 amen dico vobis quicumque non acceperit regnum Dei sicut puer non intrabit in illud

42N 18 18 et interrogavit eum quidam princeps dicens magister bone quid faciens vitam aeternam possidebo

42N 18 19 dixit autem ei Iesus quid me dicis bonum nemo bonus nisi solus Deus

42N 18 20 mandata nosti non occides non moechaberis non furtum facies non falsum testimonium dices honora patrem tuum et matrem

42N 18 21 qui ait haec omnia custodivi a iuventute mea

42N 18 22 quo audito Iesus ait ei adhuc unum tibi deest omnia quaecumque habes vende et da pauperibus et habebis thesaurum in caelo et veni sequere me

42N 18 23 his ille auditis contristatus est quia dives erat valde

42N 18 24 videns autem illum Iesus tristem factum dixit quam difficile qui pecunias habent in regnum Dei intrabunt

42N 18 25 facilius est enim camelum per foramen acus transire quam divitem intrare in regnum Dei

42N 18 26 et dixerunt qui audiebant et quis potest salvus fieri

42N 18 27 ait illis quae impossibilia sunt apud homines possible sunt apud Deum

42N 18 28 ait autem Petrus ecce nos dimisimus omnia et secuti sumus te

42N 18 29 qui dixit eis amen dico vobis nemo est qui reliquit domum aut parentes aut fratres aut uxorem aut filios propter regnum Dei

42N 18 30 et non recipiat multo plura in hoc tempore et in saeculo venturo vitam aeternam

42N 18 31 adsumpsit autem Iesus duodecim et ait illis ecce ascendimus Hierosolyma et consummabuntur omnia quae scripta sunt per prophetas de Filio hominis

42N 18 32 tradetur enim gentibus et inludetur et flagellabitur et conspuetur

42N 18 33 et postquam flagellaverint occident eum et die tertia resurget

42N 18 34 et ipsi nihil horum intellexerunt et erat verbum istud absconditum ab eis et non intellegebant quae dicebantur

42N 18 35 factum est autem cum adpropinquaret Hiericho caecus quidam sedebat secus viam mendicans

42N 18 36 et cum audiret turbam praetereuntem interrogabat quid hoc esset

42N 18 37 dixerunt autem ei quod Iesus Nazarenus transiret

42N 18 38 et clamavit dicens Iesu Fili David miserere mei

42N 18 39 et qui praeibant increpabant eum ut taceret ipse vero multo magis clamabat
 Fili David miserere mei
 42N 18 40 stans autem Iesus iussit illum adduci ad se et cum adpropinquasset
 interrogavit illum
 42N 18 41 dicens quid tibi vis faciam at ille dixit Domine ut videam
 42N 18 42 et Iesus dixit illi respice fides tua te salvum fecit
 42N 18 43 et confestim vidit et sequebatur illum magnificans Deum et omnis plebs ut
 vidit dedit laudem Deo
 42N 19 1 et ingressus perambulabat Hiericho
 42N 19 2 et ecce vir nomine Zaccheus et hic erat princeps publicanorum et ipse dives
 42N 19 3 et quaerebat videre Iesum quis esset et non poterat prae turba quia statura
 pusillus erat
 42N 19 4 et praecurrens ascendit in arborem sycomorum ut videret illum quia inde erat
 transiturus
 42N 19 5 et cum venisset ad locum suspiciens Iesus vidit illum et dixit ad eum Zacchee
 festinans descende quia hodie in domo tua oportet me manere
 42N 19 6 et festinans descendit et excepit illum gaudens
 42N 19 7 et cum viderent omnes murmurabant dicentes quod ad hominem peccatorem
 devertisset
 42N 19 8 stans autem Zaccheus dixit ad Dominum ecce dimidium bonorum meorum
 Domine do pauperibus et si quid aliquem defraudavi reddo quadruplum
 42N 19 9 ait Iesus ad eum quia hodie salus domui huic facta est eo quod et ipse filius sit
 Abrahae
 42N 19 10 venit enim Filius hominis quaerere et salvum facere quod perierat
 42N 19 11 haec illis audientibus adiciens dixit parabolam eo quod esset prope
 Hierusalem et quia existimarent quod confestim regnum Dei manifestaretur
 42N 19 12 dixit ergo homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi
 regnum et reverti
 42N 19 13 vocatis autem decem servis suis dedit illis decem mnas et ait ad illos
 negotiamini dum venio
 42N 19 14 cives autem eius oderant illum et miserunt legationem post illum dicentes
 nolumus hunc regnare super nos
 42N 19 15 et factum est ut rediret accepto regno et iussit vocari servos quibus dedit
 pecuniam ut sciret quantum quisque negotiatus esset
 42N 19 16 venit autem primus dicens domine mna tua decem mnas adquisivit
 42N 19 17 et ait illi euge bone serve quia in modico fidelis fuisti eris potestatem habens
 supra decem civitates
 42N 19 18 et alter venit dicens domine mna tua fecit quinque mnas
 42N 19 19 et huic ait et tu esto supra quinque civitates
 42N 19 20 et alter venit dicens domine ecce mna tua quam habui repositam in sudario
 42N 19 21 timui enim te quia homo austeris es tollis quod non posuisti et metis quod non
 seminasti
 42N 19 22 dicit ei de ore tuo te iudico serve nequam sciebas quod ego austeris homo
 sum tollens quod non posui et metens quod non seminavi
 42N 19 23 et quare non dedisti pecuniam meam ad mensam et ego veniens cum usuris
 utique exegissem illud
 42N 19 24 et adstantibus dixit auferte ab illo mnam et date illi qui decem mnas habet
 42N 19 25 et dixerunt ei domine habet decem mnas
 42N 19 26 dico autem vobis quia omni habenti dabitur ab eo autem qui non habet et
 quod habet auferetur ab eo
 42N 19 27 verumtamen inimicos meos illos qui noluerunt me regnare super se adducite
 huc et interficite ante me

42N 19 28 et his dictis praecedebat ascendens in Hierosolyma
 42N 19 29 et factum est cum adpropinquasset ad Bethfage et Bethania ad montem qui
 vocatur Oliveti misit duos discipulos suos
 42N 19 30 dicens ite in castellum quod contra est in quod introeuntes invenietis pullum
 asinae alligatum cui nemo umquam hominum sedit solvite illum et adducite
 42N 19 31 et si quis vos interrogaverit quare solvitis sic dicetis ei quia Dominus operam
 eius desiderat
 42N 19 32 abierunt autem qui missi erant et invenerunt sicut dixit illis stantem pullum
 42N 19 33 solventibus autem illis pullum dixerunt domini eius ad illos quid solvitis
 pullum
 42N 19 34 at illi dixerunt quia Dominus eum necessarium habet
 42N 19 35 et duxerunt illum ad Iesum et iactantes vestimenta sua supra pullum
 inposuerunt Iesum
 42N 19 36 eunte autem illo substernebant vestimenta sua in via
 42N 19 37 et cum adpropinquaret iam ad descensum montis Oliveti coeperunt omnes
 turbae discentium gaudentes laudare Deum voce magna super omnibus quas viderant virtutibus
 42N 19 38 dicentes benedictus qui venit in nomine Domini pax in caelo et gloria in
 excelsis
 42N 19 39 et quidam Pharisaeorum de turbis dixerunt ad illum magister increpa
 discipulos tuos
 42N 19 40 quibus ipse ait dico vobis quia si hii tacuerint lapides clamabunt
 42N 19 41 et ut adpropinquavit videns civitatem flevit super illam dicens
 42N 19 42 quia si cognovisses et tu et quidem in hac die tua quae ad pacem tibi nunc
 autem abscondita sunt ab oculis tuis
 42N 19 43 quia venient dies in te et circumdabunt te inimici tui vallo et circumdabunt te
 et coangustabunt te undique
 42N 19 44 ad terram prosternent te et filios qui in te sunt et non relinquent in te lapidem
 super lapidem eo quod non cognoveris tempus visitationis tuae
 42N 19 45 et ingressus in templum coepit eicere vendentes in illo et ementes
 42N 19 46 dicens illis scriptum est quia domus mea domus orationis est vos autem
 fecistis illam speluncam latronum
 42N 19 47 et erat docens cotidie in templo principes autem sacerdotum et scribae et
 principes plebis quaerebant illum perdere
 42N 19 48 et non inveniebant quid facerent illi omnis enim populus suspensus erat
 audiens illum
 42N 20 1 et factum est in una dierum docente illo populum in templo et evangelizante
 convenerunt principes sacerdotum et scribae cum senioribus
 42N 20 2 et aiunt dicentes ad illum dic nobis in qua potestate haec facis aut quis est qui
 dedit tibi hanc potestatem
 42N 20 3 respondens autem dixit ad illos interrogabo vos et ego verbum respondete
 mihi
 42N 20 4 baptismum Iohannis de caelo erat an ex hominibus
 42N 20 5 at illi cogitabant inter se dicentes quia si dixerimus de caelo dicet quare ergo
 non credidistis illi
 42N 20 6 si autem dixerimus ex hominibus plebs universa lapidabit nos certi sunt enim
 Iohannem prophetam esse
 42N 20 7 et responderunt se nescire unde esset
 42N 20 8 et Iesus ait illis neque ego dico vobis in qua potestate haec facio
 42N 20 9 coepit autem dicere ad plebem parabolam hanc homo plantavit vineam et
 locavit eam colonis et ipse peregre fuit multis temporibus
 42N 20 10 et in tempore misit ad cultores servum ut de fructu vineae darent illi qui
 caesum dimiserunt eum inanem

42N 20 11 et addidit alterum servum mittere illi autem hunc quoque caedentes et
adficientes contumelia dimiserunt inanem
42N 20 12 et addidit tertium mittere qui et illum vulnerantes eiecerunt
42N 20 13 dixit autem dominus vineae quid faciam mittam filium meum dilectum
forsitan cum hunc viderint verebuntur
42N 20 14 quem cum vidissent coloni cogitaverunt inter se dicentes hic est heres
occidamus illum ut nostra fiat hereditas
42N 20 15 et eiectum illum extra vineam occiderunt quid ergo faciet illis dominus vineae
42N 20 16 veniet et perdet colonos istos et dabit vineam aliis quo audito dixerunt illi
absit
42N 20 17 ille autem aspiciens eos ait quid est ergo hoc quod scriptum est lapidem quem
reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli
42N 20 18 omnis qui ceciderit supra illum lapidem conquassabitur supra quem autem
ceciderit comminuet illum
42N 20 19 et quaerebant principes sacerdotum et scribae mittere in illum manus illa hora
et timuerunt populum cognoverunt enim quod ad ipsos dixerit similitudinem istam
42N 20 20 et observantes miserunt insidiatores qui se iustos simularent ut caperent eum
in sermone et traderent illum principatui et potestati praesidis
42N 20 21 et interrogaverunt illum dicentes magister scimus quia recte dicis et doces et
non accipis personam sed in veritate viam Dei doces
42N 20 22 licet nobis dare tributum Caesari an non
42N 20 23 considerans autem dolum illorum dixit ad eos quid me temptatis
42N 20 24 ostendite mihi denarium cuius habet imaginem et inscriptionem respondentes
dixerunt Caesaris
42N 20 25 et ait illis reddite ergo quae Caesaris sunt Caesari et quae Dei sunt Deo
42N 20 26 et non potuerunt verbum eius reprehendere coram plebe et mirati in responso
eius tacuerunt
42N 20 27 accesserunt autem quidam Sadducaeorum qui negant esse resurrectionem et
interrogaverunt eum
42N 20 28 dicentes magister Moses scripsit nobis si frater alicuius mortuus fuerit habens
uxorem et hic sine filiis fuerit ut accipiat eam frater eius uxorem et suscitet semen fratri suo
42N 20 29 septem ergo fratres erant et primus accepit uxorem et mortuus est sine filiis
42N 20 30 et sequens accepit illam et ipse mortuus est sine filio
42N 20 31 et tertius accepit illam similiter et omnes septem et non reliquerunt semen et
mortui sunt
42N 20 32 novissima omnium mortua est et mulier
42N 20 33 in resurrectione ergo cuius eorum erit uxor siquidem septem habuerunt eam
uxorem
42N 20 34 et ait illis Iesus filii saeculi huius nubunt et traduntur ad nuptias
42N 20 35 illi autem qui digni habebuntur saeculo illo et resurrectione ex mortuis neque
nubunt neque ducunt uxores
42N 20 36 neque enim ultra mori poterunt aequales enim angelis sunt et filii sunt Dei
cum sint filii resurrectionis
42N 20 37 quia vero resurgant mortui et Moses ostendit secus rubum sicut dicit
Dominum Deum Abraham et Deum Isaac et Deum Iacob
42N 20 38 Deus autem non est mortuorum sed vivorum omnes enim vivunt ei
42N 20 39 respondentes autem quidam scribarum dixerunt magister bene dixisti
42N 20 40 et amplius non audebant eum quicquam interrogare
42N 20 41 dixit autem ad illos quomodo dicunt Christum Filium David esse
42N 20 42 et ipse David dicit in libro Psalmorum dixit Dominus Domino meo sede a
dextris meis
42N 20 43 donec ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum

42N 20 44 David ergo Dominum illum vocat et quomodo filius eius est
42N 20 45 audiente autem omni populo dixit discipulis suis
42N 20 46 adtendite a scribis qui volunt ambulare in stolis et amant salutationes in foro
et primas cathedras in synagogis et primos discubitus in conviviis
42N 20 47 qui devorant domos viduarum simulantes longam orationem hii accipient
damnationem maiorem
42N 21 1 respiciens autem vidit eos qui mittebant munera sua in gazofilacium divites
42N 21 2 vidit autem et quandam viduam pauperulam mittentem aera minuta duo
42N 21 3 et dixit vere dico vobis quia vidua haec pauper plus quam omnes misit
42N 21 4 nam omnes hii ex abundanti sibi miserunt in munera Dei haec autem ex eo
quod deest illi omnem victum suum quem habuit misit
42N 21 5 et quibusdam dicentibus de templo quod lapidibus bonis et donis ornatum
esset dixit
42N 21 6 haec quae videtis venient dies in quibus non relinquetur lapis super lapidem
qui non destruat
42N 21 7 interrogaverunt autem illum dicentes praeceptor quando haec erunt et quod
signum cum fieri incipient
42N 21 8 qui dixit videte ne seducamini multi enim venient in nomine meo dicentes
quia ego sum et tempus adpropinquavit nolite ergo ire post illos
42N 21 9 cum autem audieritis proelia et seditiones nolite terri oportet primum haec
fieri sed non statim finis
42N 21 10 tunc dicebat illis surget gens contra gentem et regnum adversus regnum
42N 21 11 terraemotus magni erunt per loca et pestilentiae et fames terroresque de caelo
et signa magna erunt
42N 21 12 sed ante haec omnia incient vobis manus suas et persequentur tradentes in
synagogas et custodias trahentes ad reges et praesides propter nomen meum
42N 21 13 continget autem vobis in testimonium
42N 21 14 ponite ergo in cordibus vestris non praemeditari quemadmodum respondeatis
42N 21 15 ego enim dabo vobis os et sapientiam cui non poterunt resistere et
contradicere omnes adversarii vestri
42N 21 16 trademini autem a parentibus et fratribus et cognatis et amicis et morte
adficiet ex vobis
42N 21 17 et eritis odio omnibus propter nomen meum
42N 21 18 et capillus de capite vestro non peribit
42N 21 19 in patientia vestra possidebitis animas vestras
42N 21 20 cum autem videritis circumdari ab exercitu Hierusalem tunc scitote quia
adpropinquavit desolatio eius
42N 21 21 tunc qui in Iudaea sunt fugiant in montes et qui in medio eius discedant et qui
in regionibus non intrent in eam
42N 21 22 quia dies ultionis hii sunt ut impleantur omnia quae scripta sunt
42N 21 23 vae autem praegnatibus et nutrientibus in illis diebus erit enim pressura
magna supra terram et ira populo huic
42N 21 24 et cadent in ore gladii et captivi ducentur in omnes gentes et Hierusalem
calcabitur a gentibus donec impleantur tempora nationum
42N 21 25 et erunt signa in sole et luna et stellis et in terris pressura gentium prae
confusione sonitus maris et fluctuum
42N 21 26 arescentibus hominibus prae timore et expectatione quae supervenient
universo orbi nam virtutes caelorum movebuntur
42N 21 27 et tunc videbunt Filium hominis venientem in nube cum potestate magna et
maiestate
42N 21 28 his autem fieri incipientibus respicite et levate capita vestra quoniam
adpropinquat redemptio vestra

42N 21 29 et dixit illis similitudinem videte ficulneam et omnes arbores
 42N 21 30 cum producunt iam ex se fructum scitis quoniam prope est aestas
 42N 21 31 ita et vos cum videritis haec fieri scitote quoniam prope est regnum Dei
 42N 21 32 amen dico vobis quia non praeteribit generatio haec donec omnia fiant
 42N 21 33 caelum et terra transibunt verba autem mea non transient
 42N 21 34 adtendite autem vobis ne forte graventur corda vestra in crapula et ebrietate et
 curis huius vitae et superveniat in vos repentina dies illa
 42N 21 35 tamquam laqueus enim superveniet in omnes qui sedent super faciem omnis
 terrae
 42N 21 36 vigilate itaque omni tempore orantes ut digni habeamini fugere ista omnia
 quae futura sunt et stare ante Filium hominis
 42N 21 37 erat autem diebus docens in templo noctibus vero exiens morabatur in monte
 qui vocatur Oliveti
 42N 21 38 et omnis populus manicabat ad eum in templo audire eum
 42N 22 1 adpropinquabat autem dies festus azymorum qui dicitur pascha
 42N 22 2 et quaerebant principes sacerdotum et scribae quomodo eum interficerent
 timebant vero plebem
 42N 22 3 intravit autem Satanas in Iudam qui cognominatur Scarioth unum de
 duodecim
 42N 22 4 et abiit et locutus est cum principibus sacerdotum et magistratibus
 quemadmodum illum traderet eis
 42N 22 5 et gavisi sunt et pacti sunt pecuniam illi dare
 42N 22 6 et spondit et quaerebat oportunitatem ut traderet illum sine turbis
 42N 22 7 venit autem dies azymorum in qua necesse erat occidi pascha
 42N 22 8 et misit Petrum et Iohannem dicens euntes parate nobis pascha ut
 manducemus
 42N 22 9 at illi dixerunt ubi vis paremus
 42N 22 10 et dixit ad eos ecce introeuntibus vobis in civitatem occurret vobis homo
 amphoram aquae portans sequimini eum in domum in qua intrat
 42N 22 11 et dicetis patri familias domus dicit tibi magister ubi est diversorium ubi
 pascha cum discipulis meis manducem
 42N 22 12 et ipse vobis ostendet cenaculum magnum stratum et ibi parate
 42N 22 13 euntes autem invenerunt sicut dixit illis et paraverunt pascha
 42N 22 14 et cum facta esset hora discubuit et duodecim apostoli cum eo
 42N 22 15 et ait illis desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum antequam
 patiar
 42N 22 16 dico enim vobis quia ex hoc non manducabo illud donec impleatur in regno
 Dei
 42N 22 17 et accepto calice gratias egit et dixit accipite et dividite inter vos
 42N 22 18 dico enim vobis quod non bibam de generatione vitis donec regnum Dei
 veniat
 42N 22 19 et accepto pane gratias egit et fregit et dedit eis dicens hoc est corpus meum
 quod pro vobis datur hoc facite in meam commemorationem
 42N 22 20 similiter et calicem postquam cenavit dicens hic est calix novum testamentum
 in sanguine meo quod pro vobis funditur
 42N 22 21 verumtamen ecce manus tradentis me mecum est in mensa
 42N 22 22 et quidem Filius hominis secundum quod definitum est vadit verumtamen vae
 illi homini per quem traditur
 42N 22 23 et ipsi coeperunt quaerere inter se quis esset ex eis qui hoc facturus esset
 42N 22 24 facta est autem et contentio inter eos quis eorum videretur esse maior
 42N 22 25 dixit autem eis reges gentium dominantur eorum et qui potestatem habent
 super eos benefici vocantur

42N 22 26 vos autem non sic sed qui maior est in vobis fiat sicut iunior et qui praecessor
est sicut ministrator
42N 22 27 nam quis maior est qui recumbit an qui ministrat nonne qui recumbit ego
autem in medio vestrum sum sicut qui ministrat
42N 22 28 vos autem estis qui permansistis mecum in temptationibus meis
42N 22 29 et ego dispono vobis sicut disposuit mihi Pater meus regnum
42N 22 30 ut edatis et bibatis super mensam meam in regno et sedeatis super thronos
iudicantes duodecim tribus Israhel
42N 22 31 ait autem Dominus Simon Simon ecce Satanas expetivit vos ut cribraret sicut
triticum
42N 22 32 ego autem rogavi pro te ut non deficiat fides tua et tu aliquando conversus
confirma fratres tuos
42N 22 33 qui dixit ei Domine tecum paratus sum et in carcerem et in mortem ire
42N 22 34 et ille dixit dico tibi Petre non cantabit hodie gallus donec ter abneges nosse
me
42N 22 35 et dixit eis quando misi vos sine sacculo et pera et calciamentis numquid
aliquid defuit vobis at illi dixerunt nihil
42N 22 36 dixit ergo eis sed nunc qui habet sacculum tollat similiter et peram et qui non
habet vendat tunicam suam et emat gladium
42N 22 37 dico enim vobis quoniam adhuc hoc quod scriptum est oportet impleri in me
et quod cum iniustus deputatus est etenim ea quae sunt de me finem habent
42N 22 38 at illi dixerunt Domine ecce gladii duo hic at ille dixit eis satis est
42N 22 39 et egressus ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum secuti sunt
autem illum et discipuli
42N 22 40 et cum pervenisset ad locum dixit illis orate ne intretis in temptationem
42N 22 41 et ipse avulsus est ab eis quantum iactus est lapidis et positus genibus orabat
42N 22 42 dicens Pater si vis transfer calicem istum a me verumtamen non mea voluntas
sed tua fiat
42N 22 43 apparuit autem illi angelus de caelo confortans eum et factus in agonia
prolixius orabat
42N 22 44 et factus est sudor eius sicut guttae sanguinis decurrentis in terram
42N 22 45 et cum surrexisset ab oratione et venisset ad discipulos suos invenit eos
dormientes prae tristitia
42N 22 46 et ait illis quid dormitis surgite orate ne intretis in temptationem
42N 22 47 adhuc eo loquente ecce turba et qui vocabatur Iudas unus de duodecim
antecedebat eos et adpropinquavit Iesu ut oscularetur eum
42N 22 48 Iesus autem dixit ei Iuda osculo Filium hominis tradis
42N 22 49 videntes autem hii qui circa ipsum erant quod futurum erat dixerunt ei
Domine si percutimus in gladio
42N 22 50 et percussit unus ex illis servum principis sacerdotum et amputavit auriculam
eius dextram
42N 22 51 respondens autem Iesus ait sinite usque huc et cum tetigisset auriculam eius
sanavit eum
42N 22 52 dixit autem Iesus ad eos qui venerant ad se principes sacerdotum et
magistratus templi et seniores quasi ad latronem existis cum gladiis et fustibus
42N 22 53 cum cotidie vobiscum fuerim in templo non extendistis manus in me sed haec
est hora vestra et potestas tenebrarum
42N 22 54 comprehendentes autem eum duxerunt ad domum principis sacerdotum Petrus
vero sequebatur a longe
42N 22 55 accenso autem igni in medio atrio et circumsedentibus illis erat Petrus in
medio eorum
42N 22 56 quem cum vidisset ancilla quaedam sedentem ad lumen et eum fuisset intuita

dixit et hic cum illo erat

42N 22 57 at ille negavit eum dicens mulier non novi illum

42N 22 58 et post pusillum alius videns eum dixit et tu de illis es Petrus vero ait o homo non sum

42N 22 59 et intervallo facto quasi horae unius alius quidam adfirmabat dicens vere et hic cum illo erat nam et Galilaeus est

42N 22 60 et ait Petrus homo nescio quod dicis et continuo adhuc illo loquente cantavit gallus

42N 22 61 et conversus Dominus respexit Petrum et recordatus est Petrus verbi Domini sicut dixit quia priusquam gallus cantet ter me negabis

42N 22 62 et egressus foras Petrus flevit amare

42N 22 63 et viri qui tenebant illum includebant ei caedentes

42N 22 64 et velaverunt eum et percutiebant faciem eius et interrogabant eum dicentes prophetiza quis est qui te percussit

42N 22 65 et alia multa blasphemantes dicebant in eum

42N 22 66 et ut factus est dies convenerunt seniores plebis et principes sacerdotum et scribae et duxerunt illum in concilium suum dicentes si tu es Christus dic nobis

42N 22 67 et ait illis si vobis dixero non creditis mihi

42N 22 68 si autem et interrogavero non respondebitis mihi neque dimittetis

42N 22 69 ex hoc autem erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei

42N 22 70 dixerunt autem omnes tu ergo es Filius Dei qui ait vos dicitis quia ego sum

42N 22 71 at illi dixerunt quid adhuc desideramus testimonium ipsi enim audivimus de ore eius

42N 23 1 et surgens omnis multitudo eorum duxerunt illum ad Pilatum

42N 23 2 coeperunt autem accusare illum dicentes hunc invenimus subvertentem gentem nostram et prohibentem tributa dari Caesari et dicentem se Christum regem esse

42N 23 3 Pilatus autem interrogavit eum dicens tu es rex Iudaeorum at ille respondens ait tu dicis

42N 23 4 ait autem Pilatus ad principes sacerdotum et turbas nihil invenio causae in hoc homine

42N 23 5 at illi invalescebant dicentes commovet populum docens per universam Iudaeam et incipiens a Galilaea usque huc

42N 23 6 Pilatus autem audiens Galilaeam interrogavit si homo Galilaeus esset

42N 23 7 et ut cognovit quod de Herodis potestate esset remisit eum ad Herodem qui et ipse Hierosolymis erat illis diebus

42N 23 8 Herodes autem viso Iesu gavisus est valde erat enim cupiens ex multo tempore videre eum eo quod audiret multa de illo et sperabat signum aliquod videre ab eo fieri

42N 23 9 interrogabat autem illum multis sermonibus at ipse nihil illi respondebat

42N 23 10 stabant etiam principes sacerdotum et scribae constanter accusantes eum

42N 23 11 sprexit autem illum Herodes cum exercitu suo et inludit indutum veste alba et remisit ad Pilatum

42N 23 12 et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die nam antea inimici erant ad invicem

42N 23 13 Pilatus autem convocatis principibus sacerdotum et magistratibus et plebe

42N 23 14 dixit ad illos obtulistis mihi hunc hominem quasi avertentem populum et ecce ego coram vobis interrogans nullam causam inveni in homine isto ex his in quibus eum accusatis

42N 23 15 sed neque Herodes nam remisi vos ad illum et ecce nihil dignum morte actum est ei

42N 23 16 emendatum ergo illum dimittam

42N 23 17 necesse autem habebat dimittere eis per diem festum unum

42N 23 18 exclamavit autem simul universa turba dicens tolle hunc et dimitte nobis

Barabban

42N 23 19 qui erat propter seditionem quandam factam in civitate et homicidium missus
 in carcerem
 42N 23 20 iterum autem Pilatus locutus est ad illos volens dimittere Iesum
 42N 23 21 at illi succlamabant dicentes crucifige crucifige illum
 42N 23 22 ille autem tertio dixit ad illos quid enim mali fecit iste nullam causam mortis
 inuenio in eo corripiam ergo illum et dimittam
 42N 23 23 at illi instabant vocibus magnis postulantes ut crucifigeretur et invalescebant
 voces eorum
 42N 23 24 et Pilatus adiudicavit fieri petitionem eorum
 42N 23 25 dimisit autem illis eum qui propter homicidium et seditionem missus fuerat in
 carcerem quem petebant Iesum vero tradidit voluntati eorum
 42N 23 26 et cum ducerent eum adprehenderunt Simonem quendam Cyrenensem
 venientem de villa et inposuerunt illi crucem portare post Iesum
 42N 23 27 sequebatur autem illum multa turba populi et mulierum quae plangebant et
 lamentabant eum
 42N 23 28 conversus autem ad illas Iesus dixit filiae Hierusalem nolite flere super me
 sed super vos ipsas flete et super filios vestros
 42N 23 29 quoniam ecce venient dies in quibus dicent beatae steriles et ventres qui non
 genuerunt et ubera quae non lactaverunt
 42N 23 30 tunc incipient dicere montibus cadite super nos et collibus operite nos
 42N 23 31 quia si in viridi ligno haec faciunt in arido quid fiet
 42N 23 32 ducebantur autem et alii duo nequam cum eo ut interficerentur
 42N 23 33 et postquam venerunt in locum qui vocatur Calvariae ibi crucifixerunt eum et
 latrones unum a dextris et alterum a sinistris
 42N 23 34 Iesus autem dicebat Pater dimitte illis non enim sciunt quid faciunt dividentes
 vero vestimenta eius miserunt sortes
 42N 23 35 et stabat populus expectans et deridebant illum principes cum eis dicentes
 alios salvos fecit se salvum faciat si hic est Christus Dei electus
 42N 23 36 includebant autem ei et milites accedentes et acetum offerentes illi
 42N 23 37 dicentes si tu es rex Iudaeorum salvum te fac
 42N 23 38 erat autem et superscriptio inscripta super illum litteris graecis et latinis et
 hebraicis hic est rex Iudaeorum
 42N 23 39 unus autem de his qui pendebant latronibus blasphemabat eum dicens si tu es
 Christus salvum fac te ipsum et nos
 42N 23 40 respondens autem alter increpabat illum dicens neque tu times Deum quod in
 eadem damnatione es
 42N 23 41 et nos quidem iuste nam digna factis recipimus hic vero nihil mali gessit
 42N 23 42 et dicebat ad Iesum Domine memento mei cum veneris in regnum tuum
 42N 23 43 et dixit illi Iesus amen dico tibi hodie mecum eris in paradiso
 42N 23 44 erat autem fere hora sexta et tenebrae factae sunt in universa terra usque in
 nonam horam
 42N 23 45 et obscuratus est sol et velum templi scissum est medium
 42N 23 46 et clamans voce magna Iesus ait Pater in manus tuas commendo spiritum
 meum et haec dicens exspiravit
 42N 23 47 videns autem centurio quod factum fuerat glorificavit Deum dicens vere hic
 homo iustus erat
 42N 23 48 et omnis turba eorum qui simul aderant ad spectaculum istud et videbant quae
 fiebant percutientes pectora sua revertebantur
 42N 23 49 stabant autem omnes noti eius a longe et mulieres quae secutae erant eum a
 Galilaea haec videntes
 42N 23 50 et ecce vir nomine Ioseph qui erat decurio vir bonus et iustus
 42N 23 51 hic non consenserat consilio et actibus eorum ab Arimathia civitate Iudaeae

qui expectabat et ipse regnum Dei

42N 23 52 hic accessit ad Pilatum et petiit corpus Iesu

42N 23 53 et depositum involvit sindone et posuit eum in monumento exciso in quo nondum quisquam positus fuerat

42N 23 54 et dies erat parasceves et sabbatum inluciscebat

42N 23 55 subsecutae autem mulieres quae cum ipso venerant de Galilaea viderunt monumentum et quemadmodum positum erat corpus eius

42N 23 56 et revertentes paraverunt aromata et unguenta et sabbato quidem siluerunt secundum mandatum

42N 24 1 una autem sabbati valde diluculo venerunt ad monumentum portantes quae paraverant aromata

42N 24 2 et invenerunt lapidem revolutum a monumento

42N 24 3 et ingressae non invenerunt corpus Domini Iesu

42N 24 4 et factum est dum mente consternatae essent de isto ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti

42N 24 5 cum timerent autem et declinarent vultum in terram dixerunt ad illas quid quaeritis viventem cum mortuis

42N 24 6 non est hic sed surrexit recordamini qualiter locutus est vobis cum adhuc in Galilaea esset

42N 24 7 dicens quia oportet Filium hominis tradi in manus hominum peccatorum et crucifigi et die tertia resurgere

42N 24 8 et recordatae sunt verborum eius

42N 24 9 et regressae a monumento nuntiaverunt haec omnia illis undecim et ceteris omnibus

42N 24 10 erat autem Maria Magdalene et Iohanna et Maria Iacobi et ceterae quae cum eis erant quae dicebant ad apostolos haec

42N 24 11 et visa sunt ante illos sicut deliramentum verba ista et non credebant illis

42N 24 12 Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum et procumbens videt linteamina sola posita et abiit secum mirans quod factum fuerat

42N 24 13 et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Hierusalem nomine Emmaus

42N 24 14 et ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus quae acciderant

42N 24 15 et factum est dum fabularentur et secum quaererent et ipse Iesus adpropinquans ibat cum illis

42N 24 16 oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoscerent

42N 24 17 et ait ad illos qui sunt hii sermones quos confertis ad invicem ambulantes et estis tristes

42N 24 18 et respondens unus cui nomen Cleopas dixit ei tu solus peregrinus es in Hierusalem et non cognovisti quae facta sunt in illa his diebus

42N 24 19 quibus ille dixit quae et dixerunt de Iesu Nazareno qui fuit vir propheta potens in opere et sermone coram Deo et omni populo

42N 24 20 et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotum et principes nostri in damnationem mortis et crucifixerunt eum

42N 24 21 nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus Israhel et nunc super haec omnia tertia dies hodie quod haec facta sunt

42N 24 22 sed et mulieres quaedam ex nostris terruerunt nos quae ante lucem fuerunt ad monumentum

42N 24 23 et non invento corpore eius venerunt dicentes se etiam visionem angelorum vidisse qui dicunt eum vivere

42N 24 24 et abierunt quidam ex nostris ad monumentum et ita invenerunt sicut mulieres dixerunt ipsum vero non viderunt

42N 24 25 et ipse dixit ad eos o stulti et tardi corde ad credendum in omnibus quae locuti

sunt prophetae

- 42N 24 26 nonne haec oportuit pati Christum et ita intrare in gloriam suam
42N 24 27 et incipiens a Mose et omnibus prophetis interpretabatur illis in omnibus
scripturis quae de ipso erant
42N 24 28 et adpropinquaverunt castello quo ibant et ipse se finxit longius ire
42N 24 29 et coegerunt illum dicentes mane nobiscum quoniam advesperascit et
inclinata est iam dies et intravit cum illis
42N 24 30 et factum est dum recumberet cum illis accepit panem et benedixit ac fregit et
porrigebat illis
42N 24 31 et aperti sunt oculi eorum et cognoverunt eum et ipse evanuit ex oculis eorum
42N 24 32 et dixerunt ad invicem nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur
in via et aperiret nobis scripturas
42N 24 33 et surgentes eadem hora regressi sunt in Hierusalem et invenerunt
congregatos undecim et eos qui cum ipsis erant
42N 24 34 dicentes quod surrexit Dominus vere et apparuit Simoni
42N 24 35 et ipsi narrabant quae gesta erant in via et quomodo cognoverunt eum in
fractione panis
42N 24 36 dum haec autem loquuntur Iesus stetit in medio eorum et dicit eis pax vobis
ego sum nolite timere
42N 24 37 conturbati vero et conterriti existimabant se spiritum videre
42N 24 38 et dixit eis quid turbati estis et cogitationes ascendunt in corda vestra
42N 24 39 videte manus meas et pedes quia ipse ego sum palpate et videte quia spiritus
carnem et ossa non habet sicut me videtis habere
42N 24 40 et cum hoc dixisset ostendit eis manus et pedes
42N 24 41 adhuc autem illis non credentibus et mirantibus prae gaudio dixit habetis hic
aliquid quod manducetur
42N 24 42 at illi obtulerunt ei partem piscis assi et favum mellis
42N 24 43 et cum manducasset coram eis sumens reliquias dedit eis
42N 24 44 et dixit ad eos haec sunt verba quae locutus sum ad vos cum adhuc essem
vobiscum quoniam necesse est impleri omnia quae scripta sunt in lege Mosi et prophetis et psalmis
de me
42N 24 45 tunc aperuit illis sensum ut intellegerent scripturas
42N 24 46 et dixit eis quoniam sic scriptum est et sic oportebat Christum pati et
resurgere a mortuis die tertia
42N 24 47 et praedicari in nomine eius paenitentiam et remissionem peccatorum in
omnes gentes incipientibus ab Hierosolyma
42N 24 48 vos autem estis testes horum
42N 24 49 et ego mitto promissum Patris mei in vos vos autem sedete in civitate
quoadusque induamini virtutem ex alto
42N 24 50 eduxit autem eos foras in Bethaniam et elevatis manibus suis benedixit eis
42N 24 51 et factum est dum benediceret illis recessit ab eis et ferebatur in caelum
42N 24 52 et ipsi adorantes regressi sunt in Hierusalem cum gaudio magno
43N 1 1 in principio erat Verbum et Verbum erat apud Deum et Deus erat Verbum
43N 1 2 hoc erat in principio apud Deum
43N 1 3 omnia per ipsum facta sunt et sine ipso factum est nihil quod factum est
43N 1 4 in ipso vita erat et vita erat lux hominum
43N 1 5 et lux in tenebris lucet et tenebrae eam non comprehenderunt
43N 1 6 fuit homo missus a Deo cui nomen erat Iohannes
43N 1 7 hic venit in testimonium ut testimonium perhiberet de lumine ut omnes
crederent per illum
43N 1 8 non erat ille lux sed ut testimonium perhiberet de lumine
43N 1 9 erat lux vera quae inluminat omnem hominem venientem in mundum

43N 1 10 in mundo erat et mundus per ipsum factus est et mundus eum non cognovit
43N 1 11 in propria venit et sui eum non receperunt
43N 1 12 quotquot autem receperunt eum dedit eis potestatem filios Dei fieri his qui
credunt in nomine eius
43N 1 13 qui non ex sanguinibus neque ex voluntate carnis neque ex voluntate viri sed
ex Deo nati sunt
43N 1 14 et Verbum caro factum est et habitavit in nobis et vidimus gloriam eius
gloriam quasi unigeniti a Patre plenum gratiae et veritatis
43N 1 15 Iohannes testimonium perhibet de ipso et clamat dicens hic erat quem dixi
vobis qui post me venturus est ante me factus est quia prior me erat
43N 1 16 et de plenitudine eius nos omnes accepimus et gratiam pro gratia
43N 1 17 quia lex per Mosen data est gratia et veritas per Iesum Christum facta est
43N 1 18 Deum nemo vidit umquam unigenitus Filius qui est in sinu Patris ipse
enarravit
43N 1 19 et hoc est testimonium Iohannis quando miserunt Iudaei ab Hierosolymis
sacerdotes et Levitas ad eum ut interrogarent eum tu quis es
43N 1 20 et confessus est et non negavit et confessus est quia non sum ego Christus
43N 1 21 et interrogaverunt eum quid ergo Helias es tu et dicit non sum propheta es tu
et respondit non
43N 1 22 dixerunt ergo ei quis es ut responsum demus his qui miserunt nos quid dicis
de te ipso
43N 1 23 ait ego vox clamantis in deserto dirigite viam Domini sicut dixit Esaias
propheta
43N 1 24 et qui missi fuerant erant ex Pharisaeis
43N 1 25 et interrogaverunt eum et dixerunt ei quid ergo baptizas si tu non es Christus
neque Helias neque propheta
43N 1 26 respondit eis Iohannes dicens ego baptizo in aqua medius autem vestrum
stetit quem vos non scitis
43N 1 27 ipse est qui post me venturus est qui ante me factus est cuius ego non sum
dignus ut solvam eius corrigiam calciamenti
43N 1 28 haec in Bethania facta sunt trans Iordanen ubi erat Iohannes baptizans
43N 1 29 altera die videt Iohannes Iesum venientem ad se et ait ecce agnus Dei qui
tollit peccatum mundi
43N 1 30 hic est de quo dixi post me venit vir qui ante me factus est quia prior me erat
43N 1 31 et ego nesciebam eum sed ut manifestaretur Israhel propterea veni ego in
aqua baptizans
43N 1 32 et testimonium perhibuit Iohannes dicens quia vidi Spiritum descendantem
quasi columbam de caelo et mansit super eum
43N 1 33 et ego nesciebam eum sed qui misit me baptizare in aqua ille mihi dixit super
quem videris Spiritum descendantem et manentem super eum hic est qui baptizat in Spiritu Sancto
43N 1 34 et ego vidi et testimonium perhibui quia hic est Filius Dei
43N 1 35 altera die iterum stabat Iohannes et ex discipulis eius duo
43N 1 36 et respiciens Iesum ambulans dicit ecce agnus Dei
43N 1 37 et audierunt eum duo discipuli loquentem et secuti sunt Iesum
43N 1 38 conversus autem Iesus et videns eos sequentes dicit eis quid quaeritis qui
dixerunt ei rabbi quod dicitur interpretatum magister ubi habitas
43N 1 39 dicit eis venite et videte venerunt et viderunt ubi maneret et apud eum
manserunt die illo hora autem erat quasi decima
43N 1 40 erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus qui audierant ab
Iohanne et secuti fuerant eum
43N 1 41 invenit hic primum fratrem suum Simonem et dicit ei invenimus Messiam
quod est interpretatum Christus

43N 1 42 et adduxit eum ad Iesum intuitus autem eum Iesus dixit tu es Simon filius
 Iohanna tu vocaberis Cephas quod interpretatur Petrus
 43N 1 43 in crastinum voluit exire in Galilaeam et invenit Philippum et dicit ei Iesus
 sequere me
 43N 1 44 erat autem Philippus a Bethsaida civitate Andreae et Petri
 43N 1 45 invenit Philippus Nathanahel et dicit ei quem scripsit Moses in lege et
 prophetae invenimus Iesum filium Ioseph a Nazareth
 43N 1 46 et dicit ei Nathanahel a Nazareth potest aliquid boni esse dicit ei Philippus
 veni et vide
 43N 1 47 vidit Iesus Nathanahel venientem ad se et dicit de eo ecce vere Israhelita in
 quo dolus non est
 43N 1 48 dicit ei Nathanahel unde me nosti respondit Iesus et dicit ei priusquam te
 Philippus vocaret cum esses sub ficu vidi te
 43N 1 49 respondit ei Nathanahel et ait rabbi tu es Filius Dei tu es rex Israhel
 43N 1 50 respondit Iesus et dicit ei quia dixi tibi vidi te sub ficu credis maius his
 videbis
 43N 1 51 et dicit ei amen amen dico vobis videbitis caelum apertum et angelos Dei
 ascendentes et descendentes supra Filium hominis
 43N 2 1 et die tertio nuptiae factae sunt in Cana Galilaeae et erat mater Iesu ibi
 43N 2 2 vocatus est autem ibi et Iesus et discipuli eius ad nuptias
 43N 2 3 et deficiente vino dicit mater Iesu ad eum vinum non habent
 43N 2 4 et dicit ei Iesus quid mihi et tibi est mulier nondum venit hora mea
 43N 2 5 dicit mater eius ministris quodcumque dixerit vobis facite
 43N 2 6 erant autem ibi lapideae hydriae sex positae secundum purificationem
 Iudaeorum capientes singulae metretas binas vel ternas
 43N 2 7 dicit eis Iesus implete hydrias aqua et impleverunt eas usque ad summum
 43N 2 8 et dicit eis Iesus haurite nunc et ferte architriclino et tulerunt
 43N 2 9 ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam et non sciebat unde esset
 ministri autem sciebant qui haurierant aquam vocat sponsum architriclinus
 43N 2 10 et dicit ei omnis homo primum bonum vinum ponit et cum inebriati fuerint
 tunc id quod deterius est tu servasti bonum vinum usque adhuc
 43N 2 11 hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilaeae et manifestavit gloriam
 suam et crediderunt in eum discipuli eius
 43N 2 12 post hoc descendit Capharnaum ipse et mater eius et fratres eius et discipuli
 eius et ibi manserunt non multis diebus
 43N 2 13 et prope erat pascha Iudaeorum et ascendit Hierosolyma Iesus
 43N 2 14 et invenit in templo vendentes boves et oves et columbas et nummularios
 sedentes
 43N 2 15 et cum fecisset quasi flagellum de funiculis omnes eiecit de templo oves
 quoque et boves et nummulariorum effudit aes et mensas subvertit
 43N 2 16 et his qui columbas vendebant dixit auferte ista hinc nolite facere domum
 Patris mei domum negotiationis
 43N 2 17 recordati vero sunt discipuli eius quia scriptum est zelus domus tuae comedit
 me
 43N 2 18 responderunt ergo Iudaei et dixerunt ei quod signum ostendis nobis quia haec
 facis
 43N 2 19 respondit Iesus et dixit eis solvite templum hoc et in tribus diebus excitabo
 illud
 43N 2 20 dixerunt ergo Iudaei quadraginta et sex annis aedificatum est templum hoc et
 tu tribus diebus excitabis illud
 43N 2 21 ille autem dicebat de templo corporis sui
 43N 2 22 cum ergo resurrexisset a mortuis recordati sunt discipuli eius quia hoc dicebat

et crediderunt scripturae et sermoni quem dixit Iesus

43N 2 23 cum autem esset Hierosolymis in pascha in die festo multi crediderunt in nomine eius videntes signa eius quae faciebat

43N 2 24 ipse autem Iesus non credebat semet ipsum eis eo quod ipse nosset omnes

43N 2 25 et quia opus ei non erat ut quis testimonium perhiberet de homine ipse enim sciebat quid esset in homine

43N 3 1 erat autem homo ex Phariseis Nicodemus nomine princeps Iudaeorum

43N 3 2 hic venit ad eum nocte et dixit ei rabbi scimus quia a Deo venisti magister nemo enim potest haec signa facere quae tu facis nisi fuerit Deus cum eo

43N 3 3 respondit Iesus et dixit ei amen amen dico tibi nisi quis natus fuerit denuo non potest videre regnum Dei

43N 3 4 dicit ad eum Nicodemus quomodo potest homo nasci cum senex sit numquid potest in ventrem matris suae iterato introire et nasci

43N 3 5 respondit Iesus amen amen dico tibi nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu non potest introire in regnum Dei

43N 3 6 quod natum est ex carne caro est et quod natum est ex Spiritu spiritus est

43N 3 7 non mireris quia dixi tibi oportet vos nasci denuo

43N 3 8 Spiritus ubi vult spirat et vocem eius audis sed non scis unde veniat et quo vadat sic est omnis qui natus est ex Spiritu

43N 3 9 respondit Nicodemus et dixit ei quomodo possunt haec fieri

43N 3 10 respondit Iesus et dixit ei tu es magister Israhel et haec ignoras

43N 3 11 amen amen dico tibi quia quod scimus loquimur et quod vidimus testamur et testimonium nostrum non accipitis

43N 3 12 si terrena dixi vobis et non creditis quomodo si dixero vobis caelestia credetis et nemo ascendit in caelum nisi qui descendit de caelo Filius hominis qui est in caelo

43N 3 14 et sicut Moses exaltavit serpentem in deserto ita exaltari oportet Filium hominis

43N 3 15 ut omnis qui credit in ipso non pereat sed habeat vitam aeternam

43N 3 16 sic enim dilexit Deus mundum ut Filium suum unigenitum daret ut omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam aeternam

43N 3 17 non enim misit Deus Filium suum in mundum ut iudicet mundum sed ut salvetur mundus per ipsum

43N 3 18 qui credit in eum non iudicatur qui autem non credit iam iudicatus est quia non credidit in nomine unigeniti Filii Dei

43N 3 19 hoc est autem iudicium quia lux venit in mundum et dilexerunt homines magis tenebras quam lucem erant enim eorum mala opera

43N 3 20 omnis enim qui mala agit odit lucem et non venit ad lucem ut non arguantur opera eius

43N 3 21 qui autem facit veritatem venit ad lucem ut manifestentur eius opera quia in Deo sunt facta

43N 3 22 post haec venit Iesus et discipuli eius in iudaeam terram et illic demorabatur cum eis et baptizabat

43N 3 23 erat autem et Iohannes baptizans in Aenon iuxta Salim quia aquae multae erant illic et adveniebant et baptizabantur

43N 3 24 nondum enim missus fuerat in carcerem Iohannes

43N 3 25 facta est ergo quaestio ex discipulis Iohannis cum Iudaeis de purificatione

43N 3 26 et venerunt ad Iohannem et dixerunt ei rabbi qui erat tecum trans Iordanem cui tu testimonium perhibuisti ecce hic baptizat et omnes veniunt ad eum

43N 3 27 respondit Iohannes et dixit non potest homo accipere quicquam nisi fuerit ei datum de caelo

43N 3 28 ipsi vos mihi testimonium perhibetis quod dixerim ego non sum Christus sed

quia missus sum ante illum

43N 3 29 qui habet sponsam sponsus est amicus autem sponsi qui stat et audit eum gaudio gaudet propter vocem sponsi hoc ergo gaudium meum impletum est

43N 3 30 illum oportet crescere me autem minui

43N 3 31 qui desursum venit supra omnes est qui est de terra de terra est et de terra loquitur qui de caelo venit supra omnes est

43N 3 32 et quod vidit et audivit hoc testatur et testimonium eius nemo accipit

43N 3 33 qui accipit eius testimonium signavit quia Deus verax est

43N 3 34 quem enim misit Deus verba Dei loquitur non enim ad mensuram dat Deus Spiritum

43N 3 35 Pater diligit Filium et omnia dedit in manu eius

43N 3 36 qui credit in Filium habet vitam aeternam qui autem incredulus est Filio non videbit vitam sed ira Dei manet super eum

43N 4 1 ut ergo cognovit Iesus quia audierunt Pharisei quia Iesus plures discipulos facit et baptizat quam Iohannes

43N 4 2 quamquam Iesus non baptizaret sed discipuli eius

43N 4 3 reliquit Iudaeam et abiit iterum in Galilaeam

43N 4 4 oportebat autem eum transire per Samariam

43N 4 5 venit ergo in civitatem Samariae quae dicitur Sychar iuxta praedium quod dedit Iacob Ioseph filio suo

43N 4 6 erat autem ibi fons Iacob Iesus ergo fatigatus ex itinere sedebat sic super fontem hora erat quasi sexta

43N 4 7 venit mulier de Samaria haurire aquam dicit ei Iesus da mihi bibere

43N 4 8 discipuli enim eius abierant in civitatem ut cibos emerent

43N 4 9 dicit ergo ei mulier illa samaritana quomodo tu Iudaeus cum sis bibere a me pocis quae sum mulier samaritana non enim coutuntur Iudaei Samaritanis

43N 4 10 respondit Iesus et dixit ei si scires donum Dei et quis est qui dicit tibi da mihi bibere tu forsitan petisses ab eo et dedisset tibi aquam vivam

43N 4 11 dicit ei mulier Domine neque in quo haurias habes et puteus altus est unde ergo habes aquam vivam

43N 4 12 numquid tu maior es patre nostro Iacob qui dedit nobis puteum et ipse ex eo bibit et filii eius et pecora eius

43N 4 13 respondit Iesus et dixit ei omnis qui bibit ex aqua hac sitiet iterum qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei non sitiet in aeternum

43N 4 14 sed aqua quam dabo ei fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam

43N 4 15 dicit ad eum mulier Domine da mihi hanc aquam ut non sitiam neque veniam huc haurire

43N 4 16 dicit ei Iesus vade voca virum tuum et veni huc

43N 4 17 respondit mulier et dixit non habeo virum dicit ei Iesus bene dixisti quia non habeo virum

43N 4 18 quinque enim viros habuisti et nunc quem habes non est tuus vir hoc vere dixisti

43N 4 19 dicit ei mulier Domine video quia propheta es tu

43N 4 20 patres nostri in monte hoc adoraverunt et vos dicitis quia Hierosolymis est locus ubi adorare oportet

43N 4 21 dicit ei Iesus mulier crede mihi quia veniet hora quando neque in monte hoc neque in Hierosolymis adorabitis Patrem

43N 4 22 vos adoratis quod nescitis nos adoramus quod scimus quia salus ex Iudaeis est

43N 4 23 sed venit hora et nunc est quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu et veritate nam et Pater tales quaerit qui adorent eum

43N 4 24 spiritus est Deus et eos qui adorant eum in spiritu et veritate oportet adorare

43N 4 25 dicit ei mulier scio quia Messias venit qui dicitur Christus cum ergo venerit

ille nobis adnuntiabit omnia

- 43N 4 26 dicit ei Iesus ego sum qui loquor tecum
43N 4 27 et continuo venerunt discipuli eius et mirabantur quia cum muliere loquebatur
nemo tamen dixit quid quaeris aut quid loqueris cum ea
43N 4 28 reliquit ergo hydriam suam mulier et abiit in civitatem et dicit illis hominibus
43N 4 29 venite videte hominem qui dixit mihi omnia quaecumque feci numquid ipse
est Christus
43N 4 30 exierunt de civitate et veniebant ad eum
43N 4 31 interea rogabant eum discipuli dicentes rabbi manduca
43N 4 32 ille autem dixit eis ego cibum habeo manducare quem vos nescitis
43N 4 33 dicebant ergo discipuli ad invicem numquid aliquis adtulit ei manducare
43N 4 34 dicit eis Iesus meus cibus est ut faciam voluntatem eius qui misit me ut
perficiam opus eius
43N 4 35 nonne vos dicitis quod adhuc quattuor menses sunt et messis venit ecce dico
vobis levate oculos vestros et videte regiones quia albae sunt iam ad messem
43N 4 36 et qui metit mercedem accipit et congregat fructum in vitam aeternam ut et
qui seminat simul gaudeat et qui metit
43N 4 37 in hoc enim est verbum verum quia alius est qui seminat et alius est qui metit
43N 4 38 ego misi vos metere quod vos non laborastis alii laboraverunt et vos in
laborem eorum introistis
43N 4 39 ex civitate autem illa multi crediderunt in eum Samaritanorum propter
verbum mulieris testimonium perhibentis quia dixit mihi omnia quaecumque feci
43N 4 40 cum venissent ergo ad illum Samaritani rogaverunt eum ut ibi maneret et
mansit ibi duos dies
43N 4 41 et multo plures crediderunt propter sermonem eius
43N 4 42 et mulieri dicebant quia iam non propter tuam loquellam credimus ipsi enim
audivimus et scimus quia hic est vere salvator mundi
43N 4 43 post duos autem dies exiit inde et abiit in Galilaeam
43N 4 44 ipse enim Iesus testimonium perhibuit quia propheta in sua patria honorem
non habet
43N 4 45 cum ergo venisset in Galilaeam exceperunt eum Galilaei cum omnia vidissent
quae fecerat Hierosolymis in die festo et ipsi enim venerant in diem festum
43N 4 46 venit ergo iterum in Cana Galilaeae ubi fecit aquam vinum et erat quidam
regulus cuius filius infirmabatur Capharnaum
43N 4 47 hic cum audisset quia Iesus adveniret a Iudaea in Galilaeam abiit ad eum et
rogabat eum ut descenderet et sanaret filium eius incipiebat enim mori
43N 4 48 dixit ergo Iesus ad eum nisi signa et prodigia videritis non creditis
43N 4 49 dicit ad eum regulus Domine descende priusquam moriatur filius meus
43N 4 50 dicit ei Iesus vade filius tuus vivit credidit homo sermoni quem dixit ei Iesus
et ibat
43N 4 51 iam autem eo descendente servi occurrerunt ei et nuntiaverunt dicentes quia
filius eius viveret
43N 4 52 interrogabat ergo horam ab eis in qua melius habuerit et dixerunt ei quia heri
hora septima reliquit eum febris
43N 4 53 cognovit ergo pater quia illa hora erat in qua dixit ei Iesus filius tuus vivit et
credidit ipse et domus eius tota
43N 4 54 hoc iterum secundum signum fecit Iesus cum venisset a Iudaea in Galilaeam
43N 5 1 post haec erat dies festus Iudaeorum et ascendit Iesus Hierosolymis
43N 5 2 est autem Hierosolymis super Probatica piscina quae cognominatur hebraice
Bethsaida quinque porticus habens
43N 5 3 in his iacebat multitudo magna languentium caecorum claudorum aridorum
expectantium aquae motum

43N 5 4 []
43N 5 5 erat autem quidam homo ibi triginta et octo annos habens in infirmitate sua
43N 5 6 hunc cum vidisset Iesus iacentem et cognovisset quia multum iam tempus
habet dicit ei vis sanus fieri
43N 5 7 respondit ei languidus Domine hominem non habeo ut cum turbata fuerit
aqua mittat me in piscinam dum venio enim ego alius ante me descendit
43N 5 8 dicit ei Iesus surge tolle grabattum tuum et ambula
43N 5 9 et statim sanus factus est homo et sustulit grabattum suum et ambulabat erat
autem sabbatum in illo die
43N 5 10 dicebant Iudaei illi qui sanatus fuerat sabbatum est non licet tibi tollere
grabattum tuum
43N 5 11 respondit eis qui me fecit sanum ille mihi dixit tolle grabattum tuum et
ambula
43N 5 12 interrogaverunt ergo eum quis est ille homo qui dixit tibi tolle grabattum
tuum et ambula
43N 5 13 is autem qui sanus fuerat effectus nesciebat quis esset Iesus enim declinavit
turba constituta in loco
43N 5 14 postea invenit eum Iesus in templo et dixit illi ecce sanus factus es iam noli
peccare ne deterius tibi aliquid contingat
43N 5 15 abiit ille homo et nuntiavit Iudaeis quia Iesus esset qui fecit eum sanum
43N 5 16 propterea persequebantur Iudaei Iesum quia haec faciebat in sabbato
43N 5 17 Iesus autem respondit eis Pater meus usque modo operatur et ego operor
43N 5 18 propterea ergo magis quaerebant eum Iudaei interficere quia non solum
solvebat sabbatum sed et Patrem suum dicebat Deum aequalem se faciens Deo respondit itaque
Iesus et dixit eis
43N 5 19 amen amen dico vobis non potest Filius a se facere quicquam nisi quod
viderit Patrem facientem quaecumque enim ille fecerit haec et Filius similiter facit
43N 5 20 Pater enim diligit Filium et omnia demonstrat ei quae ipse facit et maiora his
demonstrabit ei opera ut vos miremini
43N 5 21 sicut enim Pater suscitatur mortuos et vivificat sic et Filius quos vult vivificat
43N 5 22 neque enim Pater iudicat quemquam sed iudicium omne dedit Filio
43N 5 23 ut omnes honorificent Filium sicut honorificant Patrem qui non honorificat
Filium non honorificat Patrem qui misit illum
43N 5 24 amen amen dico vobis quia qui verbum meum audit et credit ei qui misit me
habet vitam aeternam et in iudicium non venit sed transit a morte in vitam
43N 5 25 amen amen dico vobis quia venit hora et nunc est quando mortui audient
vocem Filii Dei et qui audierint vivent
43N 5 26 sicut enim Pater habet vitam in semet ipso sic dedit et Filio vitam habere in
semet ipso
43N 5 27 et potestatem dedit ei et iudicium facere quia Filius hominis est
43N 5 28 nolite mirari hoc quia venit hora in qua omnes qui in monumentis sunt
audient vocem eius
43N 5 29 et procedent qui bona fecerunt in resurrectionem vitae qui vero mala egerunt
in resurrectionem iudicii
43N 5 30 non possum ego a me ipso facere quicquam sicut audio iudico et iudicium
meum iustum est quia non quaero voluntatem meam sed voluntatem eius qui misit me
43N 5 31 si ego testimonium perhibeo de me testimonium meum non est verum
43N 5 32 alius est qui testimonium perhibet de me et scio quia verum est testimonium
quod perhibet de me
43N 5 33 vos misistis ad Iohannem et testimonium perhibuit veritati
43N 5 34 ego autem non ab homine testimonium accipio sed haec dico ut vos salvi sitis
43N 5 35 ille erat lucerna ardens et lucens vos autem voluistis exultare ad horam in luce

eius

- 43N 5 36 ego autem habeo testimonium maius Iohanne opera enim quae dedit mihi Pater ut perficiam ea ipsa opera quae ego facio testimonium perhibent de me quia Pater me misit
- 43N 5 37 et qui misit me Pater ipse testimonium perhibuit de me neque vocem eius umquam audistis neque speciem eius vidistis
- 43N 5 38 et verbum eius non habetis in vobis manens quia quem misit ille huic vos non creditis
- 43N 5 39 scrutamini scripturas quia vos putatis in ipsis vitam aeternam habere et illae sunt quae testimonium perhibent de me
- 43N 5 40 et non vultis venire ad me ut vitam habeatis
- 43N 5 41 claritatem ab hominibus non accipio
- 43N 5 42 sed cognovi vos quia dilectionem Dei non habetis in vobis
- 43N 5 43 ego veni in nomine Patris mei et non accipitis me si alius venerit in nomine suo illum accipietis
- 43N 5 44 quomodo potestis vos credere qui gloriam ab invicem accipitis et gloriam quae a solo est Deo non quaeritis
- 43N 5 45 nolite putare quia ego accusaturus sim vos apud Patrem est qui accuset vos Moses in quo vos speratis
- 43N 5 46 si enim crederetis Mosi crederetis forsitan et mihi de me enim ille scripsit
- 43N 5 47 si autem illius litteris non creditis quomodo meis verbis credetis
- 43N 6 1 post haec abiit Iesus trans mare Galilaeae quod est Tiberiadis
- 43N 6 2 et sequebatur eum multitudo magna quia videbant signa quae faciebat super his qui infirmabantur
- 43N 6 3 subiit ergo in montem Iesus et ibi sedebat cum discipulis suis
- 43N 6 4 erat autem proximum pascha dies festus Iudaeorum
- 43N 6 5 cum sublevasset ergo oculos Iesus et vidisset quia multitudo maxima venit ad eum dicit ad Philippum unde ememus panes ut manducent hii
- 43N 6 6 hoc autem dicebat temptans eum ipse enim sciebat quid esset facturus
- 43N 6 7 respondit ei Philippus ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis ut unusquisque modicum quid accipiat
- 43N 6 8 dicit ei unus ex discipulis eius Andreas frater Simonis Petri
- 43N 6 9 est puer unus hic qui habet quinque panes hordiacios et duos pisces sed haec quid sunt inter tantos
- 43N 6 10 dixit ergo Iesus facite homines discumbere erat autem faenum multum in loco discubuerunt ergo viri numero quasi quinque milia
- 43N 6 11 accepit ergo panes Iesus et cum gratias egisset distribuit discumbentibus similiter et ex piscibus quantum volebant
- 43N 6 12 ut autem impleti sunt dixit discipulis suis colligite quae superaverunt fragmenta ne pereant
- 43N 6 13 collegerunt ergo et impleverunt duodecim cofinos fragmentorum ex quinque panibus hordiaciis quae superfuerunt his qui manducaverunt
- 43N 6 14 illi ergo homines cum vidissent quod fecerat signum dicebant quia hic est vere propheta qui venturus est in mundum
- 43N 6 15 Iesus ergo cum cognovisset quia venturi essent ut raperent eum et facerent eum regem fugit iterum in montem ipse solus
- 43N 6 16 ut autem sero factum est descenderunt discipuli eius ad mare
- 43N 6 17 et cum ascendissent navem venerunt trans mare in Capharnaum et tenebrae iam factae erant et non venerat ad eos Iesus
- 43N 6 18 mare autem vento magno flante exsurgebat
- 43N 6 19 cum remigassent ergo quasi stadia viginti quinque aut triginta vident Iesum ambulans super mare et proximum navi fieri et timuerunt
- 43N 6 20 ille autem dicit eis ego sum nolite timere

43N 6 21 voluerunt ergo accipere eum in navi et statim fuit navis ad terram quam ibant
43N 6 22 altera die turba quae stabat trans mare vidit quia navicula alia non erat ibi nisi
una et quia non introisset cum discipulis suis Iesus in navem sed soli discipuli eius abissent
43N 6 23 aliae vero supervenerunt naves a Tiberiade iuxta locum ubi manducaverant
panem gratias agente Domino
43N 6 24 cum ergo vidisset turba quia Iesus non esset ibi neque discipuli eius
ascenderunt naviculas et venerunt Capharnaum quaerentes Iesum
43N 6 25 et cum invenissent eum trans mare dixerunt ei rabbi quando huc venisti
43N 6 26 respondit eis Iesus et dixit amen amen dico vobis quaeritis me non quia
vidistis signa sed quia manducastis ex panibus et saturati estis
43N 6 27 operamini non cibum qui perit sed qui permanet in vitam aeternam quem
Filius hominis vobis dabit hunc enim Pater signavit Deus
43N 6 28 dixerunt ergo ad eum quid faciemus ut operemur opera Dei
43N 6 29 respondit Iesus et dixit eis hoc est opus Dei ut credatis in eum quem misit ille
43N 6 30 dixerunt ergo ei quod ergo tu facis signum ut videamus et credamus tibi quid
operaris
43N 6 31 patres nostri manna manducaverunt in deserto sicut scriptum est panem de
caelo dedit eis manducare
43N 6 32 dixit ergo eis Iesus amen amen dico vobis non Moses dedit vobis panem de
caelo sed Pater meus dat vobis panem de caelo verum
43N 6 33 panis enim Dei est qui descendit de caelo et dat vitam mundo
43N 6 34 dixerunt ergo ad eum Domine semper da nobis panem hunc
43N 6 35 dixit autem eis Iesus ego sum panis vitae qui veniet ad me non esuriet et qui
credit in me non sitiet umquam
43N 6 36 sed dixi vobis quia et vidistis me et non creditis
43N 6 37 omne quod dat mihi Pater ad me veniet et eum qui venit ad me non eiciam
foras
43N 6 38 quia descendi de caelo non ut faciam voluntatem meam sed voluntatem eius
qui misit me
43N 6 39 haec est autem voluntas eius qui misit me Patris ut omne quod dedit mihi non
perdam ex eo sed resuscitem illum novissimo die
43N 6 40 haec est enim voluntas Patris mei qui misit me ut omnis qui videt Filium et
credit in eum habeat vitam aeternam et resuscitabo ego eum in novissimo die
43N 6 41 murmurabant ergo Iudaei de illo quia dixisset ego sum panis qui de caelo
descendi
43N 6 42 et dicebant nonne hic est Iesus filius Ioseph cuius nos novimus patrem et
matrem quomodo ergo dicit hic quia de caelo descendi
43N 6 43 respondit ergo Iesus et dixit eis nolite murmurare in invicem
43N 6 44 nemo potest venire ad me nisi Pater qui misit me traxerit eum et ego
resuscitabo eum novissimo die
43N 6 45 est scriptum in prophetis et erunt omnes docibiles Dei omnis qui audivit a
Patre et didicit venit ad me
43N 6 46 non quia Patrem vidit quisquam nisi is qui est a Deo hic vidit Patrem
43N 6 47 amen amen dico vobis qui credit in me habet vitam aeternam
43N 6 48 ego sum panis vitae
43N 6 49 patres vestri manducaverunt in deserto manna et mortui sunt
43N 6 50 hic est panis de caelo descendens ut si quis ex ipso manducaverit non
moriatur
43N 6 51 ego sum panis vivus qui de caelo descendi
43N 6 52 si quis manducaverit ex hoc pane vivet in aeternum et panis quem ego dabo
caro mea est pro mundi vita
43N 6 53 litigabant ergo Iudaei ad invicem dicentes quomodo potest hic nobis carnem

suam dare ad manducandum

43N 6 54 dixit ergo eis Iesus amen amen dico vobis nisi manducaveritis carnem Filii hominis et biberitis eius sanguinem non habetis vitam in vobis

43N 6 55 qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem habet vitam aeternam et ego resuscitabo eum in novissimo die

43N 6 56 caro enim mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus

43N 6 57 qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem in me manet et ego in illo

43N 6 58 sicut misit me vivens Pater et ego vivo propter Patrem et qui manducat me et ipse vivet propter me

43N 6 59 hic est panis qui de caelo descendit non sicut manducaverunt patres vestri manna et mortui sunt qui manducat hunc panem vivet in aeternum

43N 6 60 haec dixit in synagoga docens in Capharnaum

43N 6 61 multi ergo audientes ex discipulis eius dixerunt durus est hic sermo quis potest eum audire

43N 6 62 sciens autem Iesus apud semet ipsum quia murmurarent de hoc discipuli eius dixit eis hoc vos scandalizat

43N 6 63 si ergo videritis Filium hominis ascendentem ubi erat prius

43N 6 64 spiritus est qui vivificat caro non prodest quicquam verba quae locutus sum vobis spiritus et vita sunt

43N 6 65 sed sunt quidam ex vobis qui non credunt sciebat enim ab initio Iesus qui essent credentes et quis traditurus esset eum

43N 6 66 et dicebat propterea dixi vobis quia nemo potest venire ad me nisi fuerit ei datum a Patre meo

43N 6 67 ex hoc multi discipulorum eius abierunt retro et iam non cum illo ambulabant

43N 6 68 dixit ergo Iesus ad duodecim numquid et vos vultis abire

43N 6 69 respondit ergo ei Simon Petrus Domine ad quem ibimus verba vitae aeternae habes

43N 6 70 et nos credidimus et cognovimus quia tu es Christus Filius Dei

43N 6 71 respondit eis Iesus nonne ego vos duodecim elegi et ex vobis unus diabolus est

43N 6 72 dicebat autem Iudam Simonis Scariotis hic enim erat traditurus eum cum esset unus ex duodecim

43N 7 1 post haec ambulabat Iesus in Galilaeam non enim volebat in Iudaeam ambulare quia quaerebant eum Iudaei interficere

43N 7 2 erat autem in proximo dies festus Iudaeorum scenopegia

43N 7 3 dixerunt autem ad eum fratres eius transi hinc et vade in Iudaeam ut et discipuli tui videant opera tua quae facis

43N 7 4 nemo quippe in occulto quid facit et quaerit ipse in palam esse si haec facis manifesta te ipsum mundo

43N 7 5 neque enim fratres eius credebant in eum

43N 7 6 dicit ergo eis Iesus tempus meum nondum advenit tempus autem vestrum semper est paratum

43N 7 7 non potest mundus odisse vos me autem odit quia ego testimonium perhibeo de illo quia opera eius mala sunt

43N 7 8 vos ascendite ad diem festum hunc ego non ascendo ad diem festum istum quia meum tempus nondum impletum est

43N 7 9 haec cum dixisset ipse mansit in Galilaea

43N 7 10 ut autem ascenderunt fratres eius tunc et ipse ascendit ad diem festum non manifeste sed quasi in occulto

43N 7 11 Iudaei ergo quaerebant eum in die festo et dicebant ubi est ille

43N 7 12 et murmur multus de eo erat in turba; quidam enim dicebant quia bonus est

alii autem dicebant non sed seducit turbas

- 43N 7 13 nemo tamen palam loquebatur de illo propter metum Iudaeorum
43N 7 14 iam autem die festo mediante ascendit Iesus in templum et docebat
43N 7 15 et mirabantur Iudaei dicentes quomodo hic litteras scit cum non didicerit
43N 7 16 respondit eis Iesus et dixit mea doctrina non est mea sed eius qui misit me
43N 7 17 si quis voluerit voluntatem eius facere cognoscet de doctrina utrum ex Deo sit
an ego a me ipso loquar
43N 7 18 qui a semet ipso loquitur gloriam propriam quaerit qui autem quaerit gloriam
eius qui misit illum hic verax est et iniustitia in illo non est
43N 7 19 nonne Moses dedit vobis legem et nemo ex vobis facit legem
43N 7 20 quid me quaeritis interficere respondit turba et dixit daemonium habes quis te
quaerit interficere
43N 7 21 respondit Iesus et dixit eis unum opus feci et omnes miramini
43N 7 22 propterea Moses dedit vobis circumcisionem non quia ex Mose est sed ex
patribus et in sabbato circumciditis hominem
43N 7 23 si circumcisionem accipit homo in sabbato ut non solvatur lex Mosi mihi
indignamini quia totum hominem sanum feci in sabbato
43N 7 24 nolite iudicare secundum faciem sed iustum iudicium iudicate
43N 7 25 dicebant ergo quidam ex Hierosolymis nonne hic est quem quaerunt
interficere
43N 7 26 et ecce palam loquitur et nihil ei dicunt numquid vere cognoverunt principes
quia hic est Christus
43N 7 27 sed hunc scimus unde sit Christus autem cum venerit nemo scit unde sit
43N 7 28 clamabat ergo docens in templo Iesus et dicens et me scitis et unde sim scitis
et a me ipso non veni sed est verus qui misit me quem vos non scitis
43N 7 29 ego scio eum quia ab ipso sum et ipse me misit
43N 7 30 quaerebant ergo eum adprehendere et nemo misit in illum manus quia
nondum venerat hora eius
43N 7 31 de turba autem multi crediderunt in eum et dicebant Christus cum venerit
numquid plura signa faciet quam quae hic facit
43N 7 32 audierunt Pharisei turbam murmurantem de illo haec et miserunt principes et
Pharisei ministros ut adprehenderent eum
43N 7 33 dixit ergo Iesus adhuc modicum tempus vobiscum sum et vado ad eum qui
misit me
43N 7 34 quaeritis me et non invenietis et ubi sum ego vos non potestis venire
43N 7 35 dixerunt ergo Iudaei ad se ipsos quo hic iturus est quia non inveniemus eum
numquid in dispersionem gentium iturus est et docturus gentes
43N 7 36 quis est hic sermo quem dixit quaeritis me et non invenietis et ubi sum ego
non potestis venire
43N 7 37 in novissimo autem die magno festivitatis stabat Iesus et clamabat dicens si
quis sitit veniat ad me et bibat
43N 7 38 qui credit in me sicut dixit scriptura flumina de ventre eius fluent aquae vivae
43N 7 39 hoc autem dixit de Spiritu quem accepturi erant credentes in eum non enim
erat Spiritus quia Iesus nondum fuerat glorificatus
43N 7 40 ex illa ergo turba cum audissent hos sermones eius dicebant hic est vere
propheta
43N 7 41 alii dicebant hic est Christus quidam autem dicebant numquid a Galilaea
Christus venit
43N 7 42 nonne scriptura dicit quia ex semine David et Bethleem castello ubi erat
David venit Christus
43N 7 43 dissensio itaque facta est in turba propter eum
43N 7 44 quidam autem ex ipsis volebant adprehendere eum sed nemo misit super

illum manus
43N 7 45 venerunt ergo ministri ad pontifices et Phariseos et dixerunt eis illi quare non adduxistis eum
43N 7 46 responderunt ministri numquam sic locutus est homo sicut hic homo
43N 7 47 responderunt ergo eis Pharisei numquid et vos seducti estis
43N 7 48 numquid aliquis ex principibus credidit in eum aut ex Phariseis
43N 7 49 sed turba haec quae non novit legem maledicti sunt
43N 7 50 dicit Nicodemus ad eos ille qui venit ad eum nocte qui unus erat ex ipsis
43N 7 51 numquid lex nostra iudicat hominem nisi audierit ab ipso prius et cognoverit quid faciat
43N 7 52 responderunt et dixerunt ei numquid et tu Galilaeus es scrutare et vide quia propheta a Galilaea non surgit
43N 7 53 et reversi sunt unusquisque in domum suam
43N 8 1 Iesus autem perrexit in montem Oliveti
43N 8 2 et diluculo iterum venit in templum et omnis populus venit ad eum et sedens docebat eos
43N 8 3 adducunt autem scribae et Pharisei mulierem in adulterio deprehensam et statuerunt eam in medio
43N 8 4 et dixerunt ei magister haec mulier modo deprehensa est in adulterio
43N 8 5 in lege autem Moses mandavit nobis huiusmodi lapidare tu ergo quid dicis
43N 8 6 haec autem dicebant temptantes eum ut possent accusare eum Iesus autem inclinans se deorsum digito scribebat in terra
43N 8 7 cum autem perseverarent interrogantes eum erexit se et dixit eis qui sine peccato est vestrum primus in illam lapidem mittat
43N 8 8 et iterum se inclinans scribebat in terra
43N 8 9 audientes autem unus post unum exiebant incipientes a senioribus et remansit solus et mulier in medio stans
43N 8 10 erigens autem se Iesus dixit ei mulier ubi sunt nemo te condemnavit
43N 8 11 quae dixit nemo Domine dixit autem Iesus nec ego te condemnabo vade et amplius iam noli peccare
43N 8 12 iterum ergo locutus est eis Iesus dicens ego sum lux mundi qui sequitur me non ambulabit in tenebris sed habebit lucem vitae
43N 8 13 dixerunt ergo ei Pharisei tu de te ipso testimonium perhibes testimonium tuum non est verum
43N 8 14 respondit Iesus et dixit eis et si ego testimonium perhibeo de me ipso verum est testimonium meum quia scio unde veni et quo vado vos autem nescitis unde venio aut quo vado
43N 8 15 vos secundum carnem iudicatis ego non iudico quemquam
43N 8 16 et si iudico ego iudicium meum verum est quia solus non sum sed ego et qui me misit Pater
43N 8 17 et in lege vestra scriptum est quia duorum hominum testimonium verum est
43N 8 18 ego sum qui testimonium perhibeo de me ipso et testimonium perhibet de me qui misit me Pater
43N 8 19 dicebant ergo ei ubi est Pater tuus respondit Iesus neque me scitis neque Patrem meum si me sciretis forsitan et Patrem meum sciretis
43N 8 20 haec verba locutus est in gazofilacio docens in templo et nemo adprehendit eum quia necdum venerat hora eius
43N 8 21 dixit ergo iterum eis Iesus ego vado et quaeretis me et in peccato vestro moriemini quo ego vado vos non potestis venire
43N 8 22 dicebant ergo Iudaei numquid interficiet semet ipsum quia dicit quo ego vado vos non potestis venire
43N 8 23 et dicebat eis vos de deorsum estis ego de supernis sum vos de mundo hoc estis ego non sum de hoc mundo

43N 8 24 dixi ergo vobis quia moriemini in peccatis vestris si enim non credideritis
quia ego sum moriemini in peccato vestro

43N 8 25 dicebant ergo ei tu quis es dixit eis Iesus principium quia et loquor vobis

43N 8 26 multa habeo de vobis loqui et iudicare sed qui misit me verax est et ego quae
audivi ab eo haec loquor in mundo

43N 8 27 et non cognoverunt quia Patrem eis dicebat

43N 8 28 dixit ergo eis Iesus cum exaltaveritis Filium hominis tunc cognoscetis quia
ego sum et a me ipso facio nihil sed sicut docuit me Pater haec loquor

43N 8 29 et qui me misit mecum est non reliquit me solum quia ego quae placita sunt ei
facio semper

43N 8 30 haec illo loquente multi crediderunt in eum

43N 8 31 dicebat ergo Iesus ad eos qui crediderunt ei Iudaeos si vos manseritis in
sermone meo vere discipuli mei eritis

43N 8 32 et cognoscetis veritatem et veritas liberabit vos

43N 8 33 responderunt ei semen Abrahae sumus et nemini servivimus umquam
quomodo tu dicis liberi eritis

43N 8 34 respondit eis Iesus amen amen dico vobis quia omnis qui facit peccatum
servus est peccati

43N 8 35 servus autem non manet in domo in aeternum filius manet in aeternum

43N 8 36 si ergo Filius vos liberaverit vere liberi eritis

43N 8 37 scio quia filii Abrahae estis sed quaeritis me interficere quia sermo meus non
capit in vobis

43N 8 38 ego quod vidi apud Patrem loquor et vos quae vidistis apud patrem vestrum
facitis

43N 8 39 responderunt et dixerunt ei pater noster Abraham est dicit eis Iesus si filii
Abrahae estis opera Abrahae facite

43N 8 40 nunc autem quaeritis me interficere hominem qui veritatem vobis locutus sum
quam audivi a Deo hoc Abraham non fecit

43N 8 41 vos facitis opera patris vestri dixerunt itaque ei nos ex fornicatione non sumus
nati unum patrem habemus Deum

43N 8 42 dixit ergo eis Iesus si Deus pater vester esset diligeretis utique me ego enim
ex Deo processi et veni neque enim a me ipso veni sed ille me misit

43N 8 43 quare loquellam meam non cognoscitis quia non potestis audire sermonem
meum

43N 8 44 vos ex patre diabolo estis et desideria patris vestri vultis facere ille homicida
erat ab initio et in veritate non stetit quia non est veritas in eo cum loquitur mendacium ex propriis
loquitur quia mendax est et pater eius

43N 8 45 ego autem quia veritatem dico non creditis mihi

43N 8 46 quis ex vobis arguit me de peccato si veritatem dico quare vos non creditis
mihi

43N 8 47 qui est ex Deo verba Dei audit propterea vos non auditis quia ex Deo non
estis

43N 8 48 responderunt igitur Iudaei et dixerunt ei nonne bene dicimus nos quia
Samaritanus es tu et daemonium habes

43N 8 49 respondit Iesus ego daemonium non habeo sed honorifico Patrem meum et
vos inhonoratis me

43N 8 50 ego autem non quaero gloriam meam est qui quaerit et iudicat

43N 8 51 amen amen dico vobis si quis sermonem meum servaverit mortem non
videbit in aeternum

43N 8 52 dixerunt ergo Iudaei nunc cognovimus quia daemonium habes Abraham
mortuus est et prophetae et tu dicis si quis sermonem meum servaverit non gustabit mortem in
aeternum

43N 8 53 numquid tu maior es patre nostro Abraham qui mortuus est et prophetae
 mortui sunt quem te ipsum facis
 43N 8 54 respondit Iesus si ego glorifico me ipsum gloria mea nihil est est Pater meus
 qui glorificat me quem vos dicitis quia Deus noster est
 43N 8 55 et non cognovistis eum ego autem novi eum et si dixero quia non scio eum
 ero similis vobis mendax sed scio eum et sermonem eius servo
 43N 8 56 Abraham pater vester exultavit ut videret diem meum et vidit et gavisus est
 43N 8 57 dixerunt ergo Iudaei ad eum quinquaginta annos nondum habes et Abraham
 vidisti
 43N 8 58 dixit eis Iesus amen amen dico vobis antequam Abraham fieret ego sum
 43N 8 59 tulerunt ergo lapides ut iacerent in eum Iesus autem abscondit se et exivit de
 templo
 43N 9 1 et praeteriens vidit hominem caecum a nativitate
 43N 9 2 et interrogaverunt eum discipuli sui rabbi quis peccavit hic aut parentes eius
 ut caecus nasceretur
 43N 9 3 respondit Iesus neque hic peccavit neque parentes eius sed ut manifestetur
 opera Dei in illo
 43N 9 4 me oportet operari opera eius qui misit me donec dies est venit nox quando
 nemo potest operari
 43N 9 5 quamdiu in mundo sum lux sum mundi
 43N 9 6 haec cum dixisset expuit in terram et fecit lutum ex sputo et linuit lutum super
 oculos eius
 43N 9 7 et dixit ei vade lava in natatoria Siloae quod interpretatur Missus abiit ergo et
 lavit et venit videns
 43N 9 8 itaque vicini et qui videbant eum prius quia mendicus erat dicebant nonne hic
 est qui sedebat et mendicabat alii dicebant quia hic est
 43N 9 9 alii autem nequaquam sed similis est eius ille dicebat quia ego sum
 43N 9 10 dicebant ergo ei quomodo aperti sunt oculi tibi
 43N 9 11 respondit ille homo qui dicitur Iesus lutum fecit et unxit oculos meos et dixit
 mihi vade ad natatoriam Siloae et lava et abii et lavi et vidi
 43N 9 12 dixerunt ei ubi est ille ait nescio
 43N 9 13 adducunt eum ad Phariseos qui caecus fuerat
 43N 9 14 erat autem sabbatum quando lutum fecit Iesus et aperuit oculos eius
 43N 9 15 iterum ergo interrogabant eum Pharisei quomodo vidisset ille autem dixit eis
 lutum posuit mihi super oculos et lavi et video
 43N 9 16 dicebant ergo ex Phariseis quidam non est hic homo a Deo quia sabbatum
 non custodit alii dicebant quomodo potest homo peccator haec signa facere et scisma erat in eis
 43N 9 17 dicunt ergo caeco iterum tu quid dicis de eo qui aperuit oculos tuos ille autem
 dixit quia propheta est
 43N 9 18 non crediderunt ergo Iudaei de illo quia caecus fuisset et vidisset donec
 vocaverunt parentes eius qui viderat
 43N 9 19 et interrogaverunt eos dicentes hic est filius vester quem vos dicitis quia
 caecus natus est quomodo ergo nunc videt
 43N 9 20 responderunt eis parentes eius et dixerunt scimus quia hic est filius noster et
 quia caecus natus est
 43N 9 21 quomodo autem nunc videat nescimus aut quis eius aperuit oculos nos
 nescimus ipsum interrogate aetatem habet ipse de se loquatur
 43N 9 22 haec dixerunt parentes eius quia timebant Iudaeos iam enim conspiraverant
 Iudaei ut si quis eum confiteretur Christum extra synagogam fieret
 43N 9 23 propterea parentes eius dixerunt quia aetatem habet ipsum interrogate
 43N 9 24 vocaverunt ergo rursum hominem qui fuerat caecus et dixerunt ei da gloriam
 Deo nos scimus quia hic homo peccator est

43N 9 25 dixit ergo ille si peccator est nescio unum scio quia caecus cum essem modo video
 43N 9 26 dixerunt ergo illi quid fecit tibi quomodo aperuit tibi oculos
 43N 9 27 respondit eis dixi vobis iam et audistis quid iterum vultis audire numquid et vos vultis discipuli eius fieri
 43N 9 28 maledixerunt ei et dixerunt tu discipulus illius es nos autem Mosi discipuli sumus
 43N 9 29 nos scimus quia Mosi locutus est Deus hunc autem nescimus unde sit
 43N 9 30 respondit ille homo et dixit eis in hoc enim mirabile est quia vos nescitis unde sit et aperuit meos oculos
 43N 9 31 scimus autem quia peccatores Deus non audit sed si quis Dei cultor est et voluntatem eius facit hunc exaudit
 43N 9 32 a saeculo non est auditum quia aperuit quis oculos caeci nati
 43N 9 33 nisi esset hic a Deo non poterat facere quicquam
 43N 9 34 responderunt et dixerunt ei in peccatis natus es totus et tu doces nos et eiecerunt eum foras
 43N 9 35 audivit Iesus quia eiecerunt eum foras et cum invenisset eum dixit ei tu credis in Filium Dei
 43N 9 36 respondit ille et dixit quis est Domine ut credam in eum
 43N 9 37 et dixit ei Iesus et vidisti eum et qui loquitur tecum ipse est
 43N 9 38 at ille ait credo Domine et procidens adoravit eum
 43N 9 39 dixit ei Iesus in iudicium ego in hunc mundum veni ut qui non vident videant et qui vident caeci fiant
 43N 9 40 et audierunt ex Pharisaeis qui cum ipso erant et dixerunt ei numquid et nos caeci sumus
 43N 9 41 dixit eis Iesus si caeci essetis non haberetis peccatum nunc vero dicitis quia videmus peccatum vestrum manet
 43N 10 1 amen amen dico vobis qui non intrat per ostium in ovile ovium sed ascendit aliunde ille fur est et latro
 43N 10 2 qui autem intrat per ostium pastor est ovium
 43N 10 3 huic ostiarius aperit et oves vocem eius audiunt et proprias oves vocat nominatim et educit eas
 43N 10 4 et cum proprias oves emisit ante eas vadit et oves illum sequuntur quia sciunt vocem eius
 43N 10 5 alienum autem non sequuntur sed fugient ab eo quia non noverunt vocem alienorum
 43N 10 6 hoc proverbium dixit eis Iesus illi autem non cognoverunt quid loqueretur eis
 43N 10 7 dixit ergo eis iterum Iesus amen amen dico vobis quia ego sum ostium ovium
 43N 10 8 omnes quotquot venerunt fures sunt et latrones sed non audierunt eos oves
 43N 10 9 ego sum ostium per me si quis introierit salvabitur et ingredietur et egredietur et pascua inveniet
 43N 10 10 fur non venit nisi ut furetur et mactet et perdat ego veni ut vitam habeant et abundantius habeant
 43N 10 11 ego sum pastor bonus bonus pastor animam suam dat pro ovibus
 43N 10 12 mercennarius et qui non est pastor cuius non sunt oves propriae videt lupum venientem et dimittit oves et fugit et lupus rapit et dispergit oves
 43N 10 13 mercennarius autem fugit quia mercennarius est et non pertinet ad eum de ovibus
 43N 10 14 ego sum pastor bonus et cognosco meas et cognoscunt me meae
 43N 10 15 sicut novit me Pater et ego agnosco Patrem et animam meam pono pro ovibus
 43N 10 16 et alias oves habeo quae non sunt ex hoc ovili et illas oportet me adducere et vocem meam audient et fiet unum ovile unus pastor

43N 10 17 propterea me Pater diligit quia ego pono animam meam ut iterum sumam eam
43N 10 18 nemo tollit eam a me sed ego pono eam a me ipso potestatem habeo ponendi
eam et potestatem habeo iterum sumendi eam hoc mandatum accepi a Patre meo
43N 10 19 dissensio iterum facta est inter Iudaeos propter sermones hos
43N 10 20 dicebant autem multi ex ipsis daemonium habet et insanit quid eum auditis
43N 10 21 alii dicebant haec verba non sunt daemonium habentis numquid daemonium
potest caecorum oculos aperire
43N 10 22 facta sunt autem encenia in Hierosolymis et hiemps erat
43N 10 23 et ambulabat Iesus in templo in porticu Salomonis
43N 10 24 circumdederunt ergo eum Iudaei et dicebant ei quousque animam nostram
tollis si tu es Christus dic nobis palam
43N 10 25 respondit eis Iesus loquor vobis et non creditis opera quae ego facio in
nomine Patris mei haec testimonium perhibent de me
43N 10 26 sed vos non creditis quia non estis ex ovibus meis
43N 10 27 oves meae vocem meam audiunt et ego cognosco eas et sequuntur me
43N 10 28 et ego vitam aeternam do eis et non peribunt in aeternum et non rapiet eas
quisquam de manu mea
43N 10 29 Pater meus quod dedit mihi maius omnibus est et nemo potest rapere de manu
Patris mei
43N 10 30 ego et Pater unum sumus
43N 10 31 sustulerunt lapides Iudaei ut lapidarent eum
43N 10 32 respondit eis Iesus multa opera bona ostendi vobis ex Patre meo propter quod
eorum opus me lapidatis
43N 10 33 responderunt ei Iudaei de bono opere non lapidamus te sed de blasphemia et
quia tu homo cum sis facis te ipsum Deum
43N 10 34 respondit eis Iesus nonne scriptum est in lege vestra quia ego dixi dii estis
43N 10 35 si illos dixit deos ad quos sermo Dei factus est et non potest solvi scriptura
43N 10 36 quem Pater sanctificavit et misit in mundum vos dicitis quia blasphemias quia
dixi Filius Dei sum
43N 10 37 si non facio opera Patris mei nolite credere mihi
43N 10 38 si autem facio et si mihi non vultis credere operibus credite ut cognoscatis et
credatis quia in me est Pater et ego in Patre
43N 10 39 quaerebant ergo eum prendere et exivit de manibus eorum
43N 10 40 et abiit iterum trans Iordanen in eum locum ubi erat Iohannes baptizans
primum et mansit illic
43N 10 41 et multi venerunt ad eum et dicebant quia Iohannes quidem signum fecit
nullum
43N 10 42 omnia autem quaecumque dixit Iohannes de hoc vera erant et multi
crediderunt in eum
43N 11 1 erat autem quidam languens Lazarus a Bethania de castello Mariae et Marthae
sororis eius
43N 11 2 Maria autem erat quae unxit Dominum unguento et extersit pedes eius capillis
suis cuius frater Lazarus infirmabatur
43N 11 3 miserunt ergo sorores ad eum dicentes Domine ecce quem amas infirmatur
43N 11 4 audiens autem Iesus dixit eis infirmitas haec non est ad mortem sed pro gloria
Dei ut glorificetur Filius Dei per eam
43N 11 5 diligebat autem Iesus Martham et sororem eius Mariam et Lazarum
43N 11 6 ut ergo audivit quia infirmabatur tunc quidem mansit in eodem loco duobus
diebus
43N 11 7 deinde post haec dicit discipulis suis eamus in Iudaeam iterum
43N 11 8 dicunt ei discipuli rabbi nunc quaerebant te Iudaei lapidare et iterum vadis
illuc

43N 11 9 respondit Iesus nonne duodecim horae sunt diei si quis ambulaverit in die non
 offendit quia lucem huius mundi videt
 43N 11 10 si autem ambulaverit nocte offendit quia lux non est in eo
 43N 11 11 haec ait et post hoc dicit eis Lazarus amicus noster dormit sed vado ut a
 somno exsuscitem eum
 43N 11 12 dixerunt ergo discipuli eius Domine si dormit salvus erit
 43N 11 13 dixerat autem Iesus de morte eius illi autem putaverunt quia de dormitione
 somni diceret
 43N 11 14 tunc ergo dixit eis Iesus manifeste Lazarus mortuus est
 43N 11 15 et gaudeo propter vos ut credatis quoniam non eram ibi sed eamus ad eum
 43N 11 16 dixit ergo Thomas qui dicitur Didymus ad condiscipulos eamus et nos ut
 moriamur cum eo
 43N 11 17 venit itaque Iesus et invenit eum quattuor dies iam in monumento habentem
 43N 11 18 erat autem Bethania iuxta Hierosolyma quasi stadiis quindecim
 43N 11 19 multi autem ex Iudaeis venerant ad Martham et Mariam ut consolarentur eas
 de fratre suo
 43N 11 20 Martha ergo ut audivit quia Iesus venit occurrit illi Maria autem domi sedebat
 43N 11 21 dixit ergo Martha ad Iesum Domine si fuisses hic frater meus non fuisset
 mortuus
 43N 11 22 sed et nunc scio quia quaecumque poposceris a Deo dabit tibi Deus
 43N 11 23 dicit illi Iesus resurget frater tuus
 43N 11 24 dicit ei Martha scio quia resurget in resurrectione in novissima die
 43N 11 25 dixit ei Iesus ego sum resurrectio et vita qui credit in me et si mortuus fuerit
 vivet
 43N 11 26 et omnis qui vivit et credit in me non morietur in aeternum credis hoc
 43N 11 27 ait illi utique Domine ego credidi quia tu es Christus Filius Dei qui in
 mundum venisti
 43N 11 28 et cum haec dixisset abiit et vocavit Mariam sororem suam silentio dicens
 magister adest et vocat te
 43N 11 29 illa ut audivit surgit cito et venit ad eum
 43N 11 30 nondum enim venerat Iesus in castellum sed erat adhuc in illo loco ubi
 occurrerat ei Martha
 43N 11 31 Iudaei igitur qui erant cum ea in domo et consolabantur eam cum vidissent
 Mariam quia cito surrexit et exiit secuti sunt eam dicentes quia vadit ad monumentum ut ploret ibi
 43N 11 32 Maria ergo cum venisset ubi erat Iesus videns eum cecidit ad pedes eius et
 dixit ei Domine si fuisses hic non esset mortuus frater meus
 43N 11 33 Iesus ergo ut vidit eam plorantem et Iudaeos qui venerant cum ea plorantes
 fremuit spiritu et turbavit se ipsum
 43N 11 34 et dixit ubi posuistis eum dicunt ei Domine veni et vide
 43N 11 35 et lacrimatus est Iesus
 43N 11 36 dixerunt ergo Iudaei ecce quomodo amabat eum
 43N 11 37 quidam autem dixerunt ex ipsis non poterat hic qui aperuit oculos caeci facere
 ut et hic non moreretur
 43N 11 38 Iesus ergo rursum fremens in semet ipso venit ad monumentum erat autem
 spelunca et lapis superpositus erat ei
 43N 11 39 ait Iesus tollite lapidem dicit ei Martha soror eius qui mortuus fuerat Domine
 iam fetet quadriduanus enim est
 43N 11 40 dicit ei Iesus nonne dixi tibi quoniam si credideris videbis gloriam Dei
 43N 11 41 tulerunt ergo lapidem Iesus autem elevatis sursum oculis dixit Pater gratias
 ago tibi quoniam audisti me
 43N 11 42 ego autem sciebam quia semper me audis sed propter populum qui circumstat
 dixi ut credant quia tu me misisti

43N 11 43 haec cum dixisset voce magna clamavit Lazare veni foras
43N 11 44 et statim prodiit qui fuerat mortuus ligatus pedes et manus institis et facies
illius sudario erat ligata dicit Iesus eis solvite eum et sinite abire
43N 11 45 multi ergo ex Iudaeis qui venerant ad Mariam et viderant quae fecit
crediderunt in eum
43N 11 46 quidam autem ex ipsis abierunt ad Phariseos et dixerunt eis quae fecit Iesus
43N 11 47 collegerunt ergo pontifices et Pharisei concilium et dicebant quid facimus
quia hic homo multa signa facit
43N 11 48 si dimittimus eum sic omnes credent in eum et venient Romani et tollent
nostrum et locum et gentem
43N 11 49 unus autem ex ipsis Caiaphas cum esset pontifex anni illius dixit eis vos
nescitis quicquam
43N 11 50 nec cogitatis quia expedit nobis ut unus moriatur homo pro populo et non tota
gens pereat
43N 11 51 hoc autem a semet ipso non dixit sed cum esset pontifex anni illius
prophetavit quia Iesus moriturus erat pro gente
43N 11 52 et non tantum pro gente sed et ut filios Dei qui erant dispersi congregaret in
unum
43N 11 53 ab illo ergo die cogitaverunt ut interficerent eum
43N 11 54 Iesus ergo iam non in palam ambulabat apud Iudaeos sed abiit in regionem
iuxta desertum in civitatem quae dicitur Efrem et ibi morabatur cum discipulis
43N 11 55 proximum autem erat pascha Iudaeorum et ascenderunt multi Hierosolyma de
regione ante pascha ut sanctificarent se ipsos
43N 11 56 quaerebant ergo Iesum et conloquebantur ad invicem in templo stantes quid
putatis quia non veniat ad diem festum
43N 11 57 dederant autem pontifices et Pharisei mandatum ut si quis cognoverit ubi sit
indicet ut adprehendant eum
43N 12 1 Iesus ergo ante sex dies paschae venit Bethaniam ubi fuerat Lazarus mortuus
quem suscitavit Iesus
43N 12 2 fecerunt autem ei cenam ibi et Martha ministrabat Lazarus vero unus erat ex
discumbentibus cum eo
43N 12 3 Maria ergo accepit libram unguenti nardi pistici pretiosi unxit pedes Iesu et
extersit capillis suis pedes eius et domus impleta est ex odore unguenti
43N 12 4 dicit ergo unus ex discipulis eius Iudas Scariotis qui erat eum traditurus
43N 12 5 quare hoc unguentum non veniit trecentis denariis et datum est egenis
43N 12 6 dixit autem hoc non quia de egenis pertinebat ad eum sed quia fur erat et
loculos habens ea quae mittebantur portabat
43N 12 7 dixit ergo Iesus sine illam ut in die sepulturae meae servet illud
43N 12 8 pauperes enim semper habetis vobiscum me autem non semper habetis
43N 12 9 cognovit ergo turba multa ex Iudaeis quia illic est et venerunt non propter
Iesum tantum sed ut Lazarum viderent quem suscitavit a mortuis
43N 12 10 cogitaverunt autem principes sacerdotum ut et Lazarum interficerent
43N 12 11 quia multi propter illum abibant ex Iudaeis et credebant in Iesum
43N 12 12 in crastinum autem turba multa quae venerat ad diem festum cum audissent
quia venit Iesus Hierosolyma
43N 12 13 acceperunt ramos palmarum et processerunt obviam ei et clamabant osanna
benedictus qui venit in nomine Domini rex Israhel
43N 12 14 et invenit Iesus asellum et sedit super eum sicut scriptum est
43N 12 15 noli timere filia Sion ecce rex tuus venit sedens super pullum asinae
43N 12 16 haec non cognoverunt discipuli eius primum sed quando glorificatus est Iesus
tunc recordati sunt quia haec erant scripta de eo et haec fecerunt ei
43N 12 17 testimonium ergo perhibebat turba quae erat cum eo quando Lazarum vocavit

de monumento et suscitavit eum a mortuis

43N 12 18 propterea et obviam venit ei turba quia audierunt eum fecisse hoc signum

43N 12 19 Pharisei ergo dixerunt ad semet ipsos videtis quia nihil proficimus ecce mundus totus post eum abiit

43N 12 20 erant autem gentiles quidam ex his qui ascenderant ut adorarent in die festo

43N 12 21 hii ergo accesserunt ad Philippum qui erat a Bethsaida Galilaeae et rogabant eum dicentes domine volumus Iesum videre

43N 12 22 venit Philippus et dicit Andreae Andreas rursum et Philippus dixerunt Iesu

43N 12 23 Iesus autem respondit eis dicens venit hora ut clarificetur Filius hominis

43N 12 24 amen amen dico vobis nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit

43N 12 25 ipsum solum manet si autem mortuum fuerit multum fructum adfert qui amat animam suam perdet eam et qui odit animam suam in hoc mundo in vitam aeternam custodit eam

43N 12 26 si quis mihi ministrat me sequatur et ubi sum ego illic et minister meus erit si quis mihi ministraverit honorificabit eum Pater meus

43N 12 27 nunc anima mea turbata est et quid dicam Pater salvifica me ex hora hac sed propterea veni in horam hanc

43N 12 28 Pater clarifica tuum nomen venit ergo vox de caelo et clarificavi et iterum clarificabo

43N 12 29 turba ergo quae stabat et audierat dicebant tonitruum factum esse alii dicebant angelus ei locutus est

43N 12 30 respondit Iesus et dixit non propter me vox haec venit sed propter vos

43N 12 31 nunc iudicium est mundi nunc princeps huius mundi eicietur foras

43N 12 32 et ego si exaltatus fuero a terra omnia traham ad me ipsum

43N 12 33 hoc autem dicebat significans qua morte esset moriturus

43N 12 34 respondit ei turba nos audivimus ex lege quia Christus manet in aeternum et quomodo tu dicis oportet exaltari Filium hominis quis est iste Filius hominis

43N 12 35 dixit ergo eis Iesus adhuc modicum lumen in vobis est ambulate dum lucem habetis ut non tenebrae vos comprehendant et qui ambulat in tenebris nescit quo vadat

43N 12 36 dum lucem habetis credite in lucem ut filii lucis sitis haec locutus est Iesus et abiit et abscondit se ab eis

43N 12 37 cum autem tanta signa fecisset coram eis non credebant in eum

43N 12 38 ut sermo Esaiiae prophetae impleretur quem dixit Domine quis credidit auditui nostro et brachium Domini cui revelatum est

43N 12 39 propterea non poterant credere quia iterum dixit Esaias

43N 12 40 excaecavit oculos eorum et induravit eorum cor ut non videant oculis et intellegant corde et convertantur et sanem eos

43N 12 41 haec dixit Esaias quando vidit gloriam eius et locutus est de eo

43N 12 42 verumtamen et ex principibus multi crediderunt in eum sed propter

Phariseos non confitebantur ut de synagoga non eicerentur

43N 12 43 dilexerunt enim gloriam hominum magis quam gloriam Dei

43N 12 44 Iesus autem clamavit et dixit qui credit in me non credit in me sed in eum qui misit me

43N 12 45 et qui videt me videt eum qui misit me

43N 12 46 ego lux in mundum veni ut omnis qui credit in me in tenebris non maneat

43N 12 47 et si quis audierit verba mea et non custodierit ego non iudico eum non enim veni ut iudicem mundum sed ut salvificem mundum

43N 12 48 qui spernit me et non accipit verba mea habet qui iudicet eum sermo quem locutus sum ille iudicabit eum in novissimo die

43N 12 49 quia ego ex me ipso non sum locutus sed qui misit me Pater ipse mihi mandatum dedit quid dicam et quid loquar

43N 12 50 et scio quia mandatum eius vita aeterna est quae ergo ego loquor sicut dixit mihi Pater sic loquor

43N 13 1 ante diem autem festum paschae sciens Iesus quia venit eius hora ut transeat
 ex hoc mundo ad Patrem cum dilexisset suos qui erant in mundo in finem dilexit eos
 43N 13 2 et cena facta cum diabolus iam misisset in corde ut traderet eum Iudas
 Simonis Scariotis
 43N 13 3 sciens quia omnia dedit ei Pater in manus et quia a Deo exivit et ad Deum
 vadit
 43N 13 4 surgit a cena et ponit vestimenta sua et cum accepisset linteum praecinxit se
 43N 13 5 deinde mittit aquam in pelvem et coepit lavare pedes discipulorum et
 extergere linteo quo erat praecinctus
 43N 13 6 venit ergo ad Simonem Petrum et dicit ei Petrus Domine tu mihi lavas pedes
 43N 13 7 respondit Iesus et dicit ei quod ego facio tu nescis modo scies autem postea
 43N 13 8 dicit ei Petrus non lavabis mihi pedes in aeternum respondit Iesus ei si non
 lavero te non habes partem mecum
 43N 13 9 dicit ei Simon Petrus Domine non tantum pedes meos sed et manus et caput
 43N 13 10 dicit ei Iesus qui lotus est non indiget ut lavet sed est mundus totus et vos
 mundi estis sed non omnes
 43N 13 11 sciebat enim quisnam esset qui traderet eum propterea dixit non estis mundi
 omnes
 43N 13 12 postquam ergo lavit pedes eorum et accepit vestimenta sua cum recubisset
 iterum dixit eis scitis quid fecerim vobis
 43N 13 13 vos vocatis me magister et Domine et bene dicitis sum etenim
 43N 13 14 si ergo ego lavi vestros pedes Dominus et magister et vos debetis alter alterius
 lavare pedes
 43N 13 15 exemplum enim dedi vobis ut quemadmodum ego feci vobis ita et vos faciatis
 43N 13 16 amen amen dico vobis non est servus maior domino suo neque apostolus
 maior eo qui misit illum
 43N 13 17 si haec scitis beati eritis si feceritis ea
 43N 13 18 non de omnibus vobis dico ego scio quos elegerim sed ut impleatur scriptura
 qui manducat mecum panem levavit contra me calcaneum suum
 43N 13 19 amodo dico vobis priusquam fiat ut credatis cum factum fuerit quia ego sum
 43N 13 20 amen amen dico vobis qui accipit si quem misero me accipit qui autem me
 accipit accipit eum qui me misit
 43N 13 21 cum haec dixisset Iesus turbatus est spiritu et protestatus est et dixit amen
 amen dico vobis quia unus ex vobis tradet me
 43N 13 22 aspiciebant ergo ad invicem discipuli haesitantes de quo diceret
 43N 13 23 erat ergo recumbens unus ex discipulis eius in sinu Iesu quem diligebat Iesus
 43N 13 24 innuit ergo huic Simon Petrus et dicit ei quis est de quo dicit
 43N 13 25 itaque cum recubisset ille supra pectus Iesu dicit ei Domine quis est
 43N 13 26 respondit Iesus ille est cui ego intinctum panem porrexero et cum intinxisset
 panem dedit Iudae Simonis Scariotis
 43N 13 27 et post buccellam tunc introivit in illum Satanias dicit ei Iesus quod facis fac
 citius
 43N 13 28 hoc autem nemo scivit discumbentium ad quid dixerit ei
 43N 13 29 quidam enim putabant quia oculos habebat Iudas quia dicit ei Iesus eme ea
 quae opus sunt nobis ad diem festum aut egenis ut aliquid daret
 43N 13 30 cum ergo accepisset ille buccellam exivit continuo erat autem nox
 43N 13 31 cum ergo exisset dicit Iesus nunc clarificatus est Filius hominis et Deus
 clarificatus est in eo
 43N 13 32 si Deus clarificatus est in eo et Deus clarificabit eum in semet ipso et
 continuo clarificabit eum
 43N 13 33 filioli adhuc modicum vobiscum sum quaeritis me et sicut dixi Iudaeis quo
 ego vado vos non potestis venire et vobis dico modo

43N 13 34 mandatum novum do vobis ut diligatis invicem sicut dilexi vos ut et vos diligatis invicem
43N 13 35 in hoc cognoscent omnes quia mei discipuli estis si dilectionem habueritis ad invicem
43N 13 36 dicit ei Simon Petrus Domine quo vadis respondit Iesus quo ego vado non potes me modo sequi sequeris autem postea
43N 13 37 dicit ei Petrus quare non possum sequi te modo animam meam pro te ponam
43N 13 38 respondit Iesus animam tuam pro me ponis amen amen dico tibi non cantabit gallus donec me ter neget
43N 14 1 non turbetur cor vestrum creditis in Deum et in me credite
43N 14 2 in domo Patris mei mansiones multae sunt si quo minus dixissem vobis quia vado parare vobis locum
43N 14 3 et si abiero et praeparavero vobis locum iterum venio et accipiam vos ad me ipsum ut ubi sum ego et vos sitis
43N 14 4 et quo ego vado scitis et viam scitis
43N 14 5 dicit ei Thomas Domine nescimus quo vadis et quomodo possumus viam scire
43N 14 6 dicit ei Iesus ego sum via et veritas et vita nemo venit ad Patrem nisi per me
43N 14 7 si cognovissetis me et Patrem meum utique cognovissetis et amodo cognoscitis eum et vidistis eum
43N 14 8 dicit ei Philippus Domine ostende nobis Patrem et sufficit nobis
43N 14 9 dicit ei Iesus tanto tempore vobiscum sum et non cognovistis me Philippe qui vidit me vidit et Patrem quomodo tu dicis ostende nobis Patrem
43N 14 10 non credis quia ego in Patre et Pater in me est verba quae ego loquor vobis a me ipso non loquor Pater autem in me manens ipse facit opera
43N 14 11 non creditis quia ego in Patre et Pater in me est
43N 14 12 alioquin propter opera ipsa credite amen amen dico vobis qui credit in me opera quae ego facio et ipse faciet et maiora horum faciet quia ego ad Patrem vado
43N 14 13 et quodcumque petieritis in nomine meo hoc faciam ut glorificetur Pater in Filio
43N 14 14 si quid petieritis me in nomine meo hoc faciam
43N 14 15 si diligitis me mandata mea servate
43N 14 16 et ego rogabo Patrem et alium paraclatum dabit vobis ut maneat vobiscum in aeternum
43N 14 17 Spiritum veritatis quem mundus non potest accipere quia non videt eum nec scit eum vos autem cognoscitis eum quia apud vos manebit et in vobis erit
43N 14 18 non relinquam vos orfanos veniam ad vos
43N 14 19 adhuc modicum et mundus me iam non videt vos autem videtis me quia ego vivo et vos vivetis
43N 14 20 in illo die vos cognoscetis quia ego sum in Patre meo et vos in me et ego in vobis
43N 14 21 qui habet mandata mea et servat ea ille est qui diligit me qui autem diligit me diligetur a Patre meo et ego diligam eum et manifestabo ei me ipsum
43N 14 22 dicit ei Iudas non ille Scariotis Domine quid factum est quia nobis manifestaturus es te ipsum et non mundo
43N 14 23 respondit Iesus et dixit ei si quis diligit me sermonem meum servabit et Pater meus diliget eum et ad eum veniemus et mansiones apud eum faciemus
43N 14 24 qui non diligit me sermones meos non servat et sermonem quem audistis non est meus sed eius qui misit me Patris
43N 14 25 haec locutus sum vobis apud vos manens
43N 14 26 paracletus autem Spiritus Sanctus quem mittet Pater in nomine meo ille vos docebit omnia et suggeret vobis omnia quaecumque dixero vobis

43N 14 27 pacem relinquo vobis pacem meam do vobis non quomodo mundus dat ego
 do vobis non turbetur cor vestrum neque formidet
 43N 14 28 audistis quia ego dixi vobis vado et venio ad vos si diligeretis me gauderetis
 utique quia vado ad Patrem quia Pater maior me est
 43N 14 29 et nunc dixi vobis priusquam fiat ut cum factum fuerit credatis
 43N 14 30 iam non multa loquar vobiscum venit enim princeps mundi huius et in me
 non habet quicquam
 43N 14 31 sed ut cognoscat mundus quia diligo Patrem et sicut mandatum dedit mihi
 Pater sic facio surgite eamus hinc
 43N 15 1 ego sum vitis vera et Pater meus agricola est
 43N 15 2 omnem palmitem in me non ferentem fructum tollet eum et omnem qui fert
 fructum purgabit eum ut fructum plus adferat
 43N 15 3 iam vos mundi estis propter sermonem quem locutus sum vobis
 43N 15 4 manete in me et ego in vobis sicut palmes non potest ferre fructum a semet
 ipso nisi manserit in vite sic nec vos nisi in me manseritis
 43N 15 5 ego sum vitis vos palmites qui manet in me et ego in eo hic fert fructum
 multum quia sine me nihil potestis facere
 43N 15 6 si quis in me non manserit mittetur foras sicut palmes et aruit et colligent eos
 et in ignem mittunt et ardent
 43N 15 7 si manseritis in me et verba mea in vobis manserint quodcumque volueritis
 petetis et fiet vobis
 43N 15 8 in hoc clarificatus est Pater meus ut fructum plurimum adferatis et efficiamini
 mei discipuli
 43N 15 9 sicut dilexit me Pater et ego dilexi vos manete in dilectione mea
 43N 15 10 si praecepta mea servaveritis manebitis in dilectione mea sicut et ego Patris
 mei praecepta servavi et maneo in eius dilectione
 43N 15 11 haec locutus sum vobis ut gaudium meum in vobis sit et gaudium vestrum
 impleatur
 43N 15 12 hoc est praeceptum meum ut diligatis invicem sicut dilexi vos
 43N 15 13 maiorem hac dilectionem nemo habet ut animam suam quis ponat pro amicis
 suis
 43N 15 14 vos amici mei estis si feceritis quae ego praecipio vobis
 43N 15 15 iam non dico vos servos quia servus nescit quid facit dominus eius vos autem
 dixi amicos quia omnia quaecumque audivi a Patre meo nota feci vobis
 43N 15 16 non vos me elegistis sed ego elegi vos et posui vos ut eatis et fructum
 adferatis et fructus vester maneat ut quodcumque petieritis Patrem in nomine meo det vobis
 43N 15 17 haec mando vobis ut diligatis invicem
 43N 15 18 si mundus vos odit scitote quia me priorem vobis odio habuit
 43N 15 19 si de mundo fuissetis mundus quod suum erat diligeret quia vero de mundo
 non estis sed ego elegi vos de mundo propterea odit vos mundus
 43N 15 20 mementote sermonis mei quem ego dixi vobis non est servus maior domino
 suo si me persecuti sunt et vos persequentur si sermonem meum servaverunt et vestrum servabunt
 43N 15 21 sed haec omnia facient vobis propter nomen meum quia nesciunt eum qui
 misit me
 43N 15 22 si non venissem et locutus fuisset eis peccatum non haberent nunc autem
 excusationem non habent de peccato suo
 43N 15 23 qui me odit et Patrem meum odit
 43N 15 24 si opera non fecissem in eis quae nemo alius fecit peccatum non haberent
 nunc autem et viderunt et oderunt et me et Patrem meum
 43N 15 25 sed ut impleatur sermo qui in lege eorum scriptus est quia odio me habuerunt
 gratis
 43N 15 26 cum autem venerit paracletus quem ego mittam vobis a Patre Spiritum

veritatis qui a Patre procedit ille testimonium perhibebit de me
 43N 15 27 et vos testimonium perhibetis quia ab initio mecum estis
 43N 16 1 haec locutus sum vobis ut non scandalizemini
 43N 16 2 absque synagogis facient vos sed venit hora ut omnis qui interficit vos
 arbitretur obsequium se praestare Deo
 43N 16 3 et haec facient quia non noverunt Patrem neque me
 43N 16 4 sed haec locutus sum vobis ut cum venerit hora eorum reminiscamini quia
 ego dixi vobis
 43N 16 5 haec autem vobis ab initio non dixi quia vobiscum eram at nunc vado ad eum
 qui me misit et nemo ex vobis interrogat me quo vadis
 43N 16 6 sed quia haec locutus sum vobis tristitia implevit cor vestrum
 43N 16 7 sed ego veritatem dico vobis expedit vobis ut ego vadam si enim non abiero
 paracletus non veniet ad vos si autem abiero mittam eum ad vos
 43N 16 8 et cum venerit ille arguet mundum de peccato et de iustitia et de iudicio
 43N 16 9 de peccato quidem quia non credunt in me
 43N 16 10 de iustitia vero quia ad Patrem vado et iam non videbitis me
 43N 16 11 de iudicio autem quia princeps mundi huius iudicatus est
 43N 16 12 adhuc multa habeo vobis dicere sed non potestis portare modo
 43N 16 13 cum autem venerit ille Spiritus veritatis docebit vos in omnem veritatem non
 enim loquetur a semet ipso sed quaecumque audiet loquetur et quae ventura sunt adnuntiabit vobis
 43N 16 14 ille me clarificabit quia de meo accipiet et adnuntiabit vobis
 43N 16 15 omnia quaecumque habet Pater mea sunt propterea dixi quia de meo accipit et
 adnuntiabit vobis
 43N 16 16 modicum et iam non videbitis me et iterum modicum et videbitis me quia
 vado ad Patrem
 43N 16 17 dixerunt ergo ex discipulis eius ad invicem quid est hoc quod dicit nobis
 modicum et non videbitis me et iterum modicum et videbitis me et quia vado ad Patrem
 43N 16 18 dicebant ergo quid est hoc quod dicit modicum nescimus quid loquitur
 43N 16 19 cognovit autem Iesus quia volebant eum interrogare et dixit eis de hoc
 quaeritis inter vos quia dixi modicum et non videbitis me et iterum modicum et videbitis me
 43N 16 20 amen amen dico vobis quia plorabitis et flebitis vos mundus autem gaudebit
 vos autem contristabimini sed tristitia vestra vertetur in gaudium
 43N 16 21 mulier cum parit tristitiam habet quia venit hora eius cum autem pepererit
 puerum iam non meminit pressurae propter gaudium quia natus est homo in mundum
 43N 16 22 et vos igitur nunc quidem tristitiam habetis iterum autem videbo vos et
 gaudebit cor vestrum et gaudium vestrum nemo tollit a vobis
 43N 16 23 et in illo die me non rogabitis quicquam amen amen dico vobis si quid
 petieritis Patrem in nomine meo dabit vobis
 43N 16 24 usque modo non petistis quicquam in nomine meo petite et accipietis ut
 gaudium vestrum sit plenum
 43N 16 25 haec in proverbii locutus sum vobis venit hora cum iam non in proverbii
 loquar vobis sed palam de Patre adnuntiabo vobis
 43N 16 26 illo die in nomine meo petetis et non dico vobis quia ego rogabo Patrem de
 vobis
 43N 16 27 ipse enim Pater amat vos quia vos me amastis et credidistis quia ego a Deo
 exivi
 43N 16 28 exivi a Patre et veni in mundum iterum relinquo mundum et vado ad Patrem
 43N 16 29 dicunt ei discipuli eius ecce nunc palam loqueris et proverbium nullum dicis
 43N 16 30 nunc scimus quia scis omnia et non opus est tibi ut quis te interroget in hoc
 credimus quia a Deo existi
 43N 16 31 respondit eis Iesus modo creditis
 43N 16 32 ecce venit hora et iam venit ut dispergamini unusquisque in propria et me

solum relinquantis et non sum solus quia Pater mecum est

43N 16 33 haec locutus sum vobis ut in me pacem habeatis in mundo pressuram habetis
sed confidite ego vici mundum

43N 17 1 haec locutus est Iesus et sublevatis oculis in caelum dixit Pater venit hora
clarifica Filium tuum ut Filius tuus clarificet te

43N 17 2 sicut dedisti ei potestatem omnis carnis ut omne quod dedisti ei det eis vitam
aeternam

43N 17 3 haec est autem vita aeterna ut cognoscant te solum verum Deum et quem
misisti Iesum Christum

43N 17 4 ego te clarificavi super terram opus consummavi quod dedisti mihi ut faciam

43N 17 5 et nunc clarifica me tu Pater apud temet ipsum claritatem quam habui
priusquam mundus esset apud te

43N 17 6 manifestavi nomen tuum hominibus quos dedisti mihi de mundo tui erant et
mihi eos dedisti et sermonem tuum servaverunt

43N 17 7 nunc cognoverunt quia omnia quae dedisti mihi abs te sunt

43N 17 8 quia verba quae dedisti mihi dedi eis et ipsi acceperunt et cognoverunt vere
quia a te exivi et crediderunt quia tu me misisti

43N 17 9 ego pro eis rogo non pro mundo rogo sed pro his quos dedisti mihi quia tui
sunt

43N 17 10 et mea omnia tua sunt et tua mea sunt et clarificatus sum in eis

43N 17 11 et iam non sum in mundo et hii in mundo sunt et ego ad te venio Pater sancte
serva eos in nomine tuo quos dedisti mihi ut sint unum sicut et nos

43N 17 12 cum essem cum eis ego servabam eos in nomine tuo quos dedisti mihi
custodivi et nemo ex his perivit nisi filius perditionis ut scriptura impleatur

43N 17 13 nunc autem ad te venio et haec loquor in mundo ut habeant gaudium meum
impletum in semet ipsis

43N 17 14 ego dedi eis sermonem tuum et mundus odio eos habuit quia non sunt de
mundo sicut et ego non sum de mundo

43N 17 15 non rogo ut tollas eos de mundo sed ut serves eos ex malo

43N 17 16 de mundo non sunt sicut et ego non sum de mundo

43N 17 17 sanctifica eos in veritate sermo tuus veritas est

43N 17 18 sicut me misisti in mundum et ego misi eos in mundum

43N 17 19 et pro eis ego sanctifico me ipsum ut sint et ipsi sanctificati in veritate

43N 17 20 non pro his autem rogo tantum sed et pro eis qui credituri sunt per verbum
eorum in me

43N 17 21 ut omnes unum sint sicut tu Pater in me et ego in te ut et ipsi in nobis unum
sint ut mundus credat quia tu me misisti

43N 17 22 et ego claritatem quam dedisti mihi dedi eis ut sint unum sicut nos unum
sumus

43N 17 23 ego in eis et tu in me ut sint consummati in unum et cognoscat mundus quia
tu me misisti et dilexisti eos sicut me dilexisti

43N 17 24 Pater quos dedisti mihi volo ut ubi ego sum et illi sint mecum ut videant
claritatem meam quam dedisti mihi quia dilexisti me ante constitutionem mundi

43N 17 25 Pater iuste et mundus te non cognovit ego autem te cognovi et hii
cognoverunt quia tu me misisti

43N 17 26 et notum feci eis nomen tuum et notum faciam ut dilectio qua dilexisti me in
ipsis sit et ego in ipsis

43N 18 1 haec cum dixisset Iesus egressus est cum discipulis suis trans torrentem
Cedron ubi erat hortus in quem introivit ipse et discipuli eius

43N 18 2 sciebat autem et Iudas qui tradebat eum ipsum locum quia frequenter Iesus
convenerat illuc cum discipulis suis

43N 18 3 Iudas ergo cum accepisset cohortem et a pontificibus et Pharisaeis ministros

venit illuc cum lanternis et facibus et armis

43N 18 4 Iesus itaque sciens omnia quae ventura erant super eum processit et dicit eis quem quaeritis

43N 18 5 responderunt ei Iesum Nazarenum dicit eis Iesus ego sum stabat autem et Iudas qui tradebat eum cum ipsis

43N 18 6 ut ergo dixit eis ego sum abierunt retrorsum et ceciderunt in terram

43N 18 7 iterum ergo eos interrogavit quem quaeritis illi autem dixerunt Iesum

Nazarenum

43N 18 8 respondit Iesus dixi vobis quia ego sum si ergo me quaeritis sinite hos abire

43N 18 9 ut impleretur sermo quem dixit quia quos dedisti mihi non perdidisti ex ipsis

quemquam

43N 18 10 Simon ergo Petrus habens gladium eduxit eum et percussit pontificis servum et abscidit eius auriculam dextram erat autem nomen servo Malchus

43N 18 11 dixit ergo Iesus Petro mitte gladium in vaginam calicem quem dedit mihi Pater non bibam illum

43N 18 12 cohors ergo et tribunus et ministri Iudaeorum comprehenderunt Iesum et ligaverunt eum

43N 18 13 et adduxerunt eum ad Annam primum erat enim socer Caiaphae qui erat pontifex anni illius

43N 18 14 erat autem Caiaphas qui consilium dederat Iudaeis quia expedit unum hominem mori pro populo

43N 18 15 sequebatur autem Iesum Simon Petrus et alius discipulus discipulus autem ille erat notus pontifici et introivit cum Iesu in atrium pontificis

43N 18 16 Petrus autem stabat ad ostium foris exivit ergo discipulus alius qui erat notus pontifici et dixit ostiariae et introduxit Petrum

43N 18 17 dicit ergo Petro ancilla ostiaria numquid et tu ex discipulis es hominis istius dicit ille non sum

43N 18 18 stabant autem servi et ministri ad prunas quia frigus erat et calefiebat erat autem cum eis et Petrus stans et calefaciens se

43N 18 19 pontifex ergo interrogavit Iesum de discipulis suis et de doctrina eius

43N 18 20 respondit ei Iesus ego palam locutus sum mundo ego semper docui in

synagoga et in templo quo omnes Iudaei conveniunt et in occulto locutus sum nihil

43N 18 21 quid me interrogas interroga eos qui audierunt quid locutus sum ipsis ecce hii sciunt quae dixerim ego

43N 18 22 haec autem cum dixisset unus adsistens ministrorum dedit aliam Iesu dicens sic respondes pontifici

43N 18 23 respondit ei Iesus si male locutus sum testimonium perhibe de malo si autem bene quid me caedis

43N 18 24 et misit eum Annas ligatum ad Caiaphan pontificem

43N 18 25 erat autem Simon Petrus stans et calefaciens se dixerunt ergo ei numquid et tu ex discipulis eius es negavit ille et dixit non sum

43N 18 26 dicit unus ex servis pontificis cognatus eius cuius abscidit Petrus auriculam nonne ego te vidi in horto cum illo

43N 18 27 iterum ergo negavit Petrus et statim gallus cantavit

43N 18 28 adducunt ergo Iesum a Caiapha in praetorium erat autem mane et ipsi non introierunt in praetorium ut non contaminarentur sed manducarent pascha

43N 18 29 exivit ergo Pilatus ad eos foras et dixit quam accusationem adfertis adversus hominem hunc

43N 18 30 responderunt et dixerunt ei si non esset hic malefactor non tibi tradissemus eum

43N 18 31 dixit ergo eis Pilatus accipite eum vos et secundum legem vestram iudicate eum dixerunt ergo ei Iudaei nobis non licet interficere quemquam

43N 18 32 ut sermo Iesu impleretur quem dixit significans qua esset morte moriturus
 43N 18 33 introivit ergo iterum in praetorium Pilatus et vocavit Iesum et dixit ei tu es rex
 Iudaeorum
 43N 18 34 et respondit Iesus a temet ipso hoc dicis an alii tibi dixerunt de me
 43N 18 35 respondit Pilatus numquid ego Iudaeus sum gens tua et pontifices tradiderunt
 te mihi quid fecisti
 43N 18 36 respondit Iesus regnum meum non est de mundo hoc si ex hoc mundo esset
 regnum meum ministri mei decertarent ut non traderer Iudaeis nunc autem meum regnum non est
 hinc
 43N 18 37 dixit itaque ei Pilatus ergo rex es tu respondit Iesus tu dicis quia rex sum ego
 ego in hoc natus sum et ad hoc veni in mundum ut testimonium perhibeam veritati omnis qui est ex
 veritate audit meam vocem
 43N 18 38 dicit ei Pilatus quid est veritas et cum hoc dixisset iterum exivit ad Iudaeos et
 dicit eis ego nullam invenio in eo causam
 43N 18 39 est autem consuetudo vobis ut unum dimittam vobis in pascha vultis ergo
 dimittam vobis regem Iudaeorum
 43N 18 40 clamaverunt rursus omnes dicentes non hunc sed Barabban erat autem
 Barabbas latro
 43N 19 1 tunc ergo apprehendit Pilatus Iesum et flagellavit
 43N 19 2 et milites plectentes coronam de spinis inposuerunt capiti eius et veste
 purpurea circumdederunt eum
 43N 19 3 et veniebant ad eum et dicebant have rex Iudaeorum et dabant ei alapas
 43N 19 4 exiit iterum Pilatus foras et dicit eis ecce adduco vobis eum foras
 43N 19 5 ut cognoscatis quia in eo nullam causam invenio et purpureum vestimentum
 et dicit eis ecce homo
 43N 19 6 cum ergo vidissent eum pontifices et ministri clamabant dicentes crucifige
 crucifige dicit eis Pilatus accipite eum vos et crucifigite ego enim non invenio in eo causam
 43N 19 7 responderunt ei Iudaei nos legem habemus et secundum legem debet mori
 quia Filium Dei se fecit
 43N 19 8 cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem magis timuit
 43N 19 9 et ingressus est praetorium iterum et dicit ad Iesum unde es tu Iesus autem
 responsum non dedit ei
 43N 19 10 dicit ergo ei Pilatus mihi non loqueris nescis quia potestatem habeo
 crucifigere te et potestatem habeo dimittere te
 43N 19 11 respondit Iesus non haberes potestatem adversum me ullam nisi tibi esset
 datum desuper propterea qui tradidit me tibi maius peccatum habet
 43N 19 12 exinde quaerebat Pilatus dimittere eum Iudaei autem clamabant dicentes si
 hunc dimittis non es amicus Caesaris omnis qui se regem facit contradicit Caesari
 43N 19 13 Pilatus ergo cum audisset hos sermones adduxit foras Iesum et sedit pro
 tribunali in locum qui dicitur Lithostrotus hebraice autem Gabbatha
 43N 19 14 erat autem parasceve paschae hora quasi sexta et dicit Iudaeis ecce rex vester
 43N 19 15 illi autem clamabant tolle tolle crucifige eum dixit eis Pilatus regem vestrum
 crucifigam responderunt pontifices non habemus regem nisi Caesarem
 43N 19 16 tunc ergo tradidit eis illum ut crucifigeretur susceperunt autem Iesum et
 eduxerunt
 43N 19 17 et baiulans sibi crucem exivit in eum qui dicitur Calvariae locum hebraice
 Golgotha
 43N 19 18 ubi eum crucifixerunt et cum eo alios duos hinc et hinc medium autem Iesum
 43N 19 19 scripsit autem et titulum Pilatus et posuit super crucem erat autem scriptum
 Iesus Nazarenus rex Iudaeorum
 43N 19 20 hunc ergo titulum multi legerunt Iudaeorum quia prope civitatem erat locus
 ubi crucifixus est Iesus et erat scriptum hebraice graece et latine

43N 19 21 dicebant ergo Pilato pontifices Iudaeorum noli scribere rex Iudaeorum sed quia ipse dixit rex sum Iudaeorum

43N 19 22 respondit Pilatus quod scripsi scripsi

43N 19 23 milites ergo cum crucifixissent eum acceperunt vestimenta eius et fecerunt quattuor partes unicuique militi partem et tunicam erat autem tunica inconsutilis desuper contexta per totum

43N 19 24 dixerunt ergo ad invicem non scindamus eam sed sortiamur de illa cuius sit ut scriptura impleatur dicens partiti sunt vestimenta mea sibi et in vestem meam miserunt sortem et milites quidem haec fecerunt

43N 19 25 stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius et soror matris eius Maria Cleopae et Maria Magdalene

43N 19 26 cum vidisset ergo Iesus matrem et discipulum stantem quem diligebat dicit matri suae mulier ecce filius tuus

43N 19 27 deinde dicit discipulo ecce mater tua et ex illa hora accepit eam discipulus in sua

43N 19 28 postea sciens Iesus quia iam omnia consummata sunt ut consummaretur scriptura dicit sitio

43N 19 29 vas ergo positum erat aceto plenum illi autem spongiam plenam aceto hysopo circumponentes obtulerunt ori eius

43N 19 30 cum ergo accepisset Iesus acetum dixit consummatum est et inclinato capite tradidit spiritum

43N 19 31 Iudaei ergo quoniam parasceve erat ut non remanerent in cruce corpora sabbato erat enim magnus dies ille sabbati rogaverunt Pilatum ut frangerentur eorum crura et tollerentur

43N 19 32 venerunt ergo milites et primi quidem fregerunt crura et alterius qui crucifixus est cum eo

43N 19 33 ad Iesum autem cum venissent ut viderunt eum iam mortuum non fregerunt eius crura

43N 19 34 sed unus militum lancea latus eius aperuit et continuo exivit sanguis et aqua

43N 19 35 et qui vidit testimonium perhibuit et verum est eius testimonium et ille scit quia vera dicit ut et vos credatis

43N 19 36 facta sunt enim haec ut scriptura impleatur os non comminuetis ex eo

43N 19 37 et iterum alia scriptura dicit videbunt in quem transfixerunt

43N 19 38 post haec autem rogavit Pilatum Ioseph ab Arimathia eo quod esset discipulus Iesu occultus autem propter metum Iudaeorum ut tolleret corpus Iesu et permisit Pilatus venit ergo et tulit corpus Iesu

43N 19 39 venit autem et Nicodemus qui venerat ad Iesum nocte primum ferens mixturam murræ et aloes quasi libras centum

43N 19 40 acceperunt ergo corpus Iesu et ligaverunt eum linteis cum aromatibus sicut mos Iudaeis est sepelire

43N 19 41 erat autem in loco ubi crucifixus est hortus et in horto monumentum novum in quo nondum quisquam positus erat

43N 19 42 ibi ergo propter parasceven Iudaeorum quia iuxta erat monumentum posuerunt Iesum

43N 20 1 una autem sabbati Maria Magdalene venit mane cum adhuc tenebrae essent ad monumentum et videt lapidem sublatum a monumento

43N 20 2 cucurrit ergo et venit ad Simonem Petrum et ad alium discipulum quem amabat Iesus et dicit eis tulerunt Dominum de monumento et nescimus ubi posuerunt eum

43N 20 3 exiit ergo Petrus et ille alius discipulus et venerunt ad monumentum

43N 20 4 currebant autem duo simul et ille alius discipulus praecucurrit citius Petro et venit primus ad monumentum

43N 20 5 et cum se inclinasset videt posita linteamina non tamen introivit

43N 20 6 venit ergo Simon Petrus sequens eum et introivit in monumentum et videt
lintheamina posita
43N 20 7 et sudarium quod fuerat super caput eius non cum lintheaminibus positum sed
separatim involutum in unum locum
43N 20 8 tunc ergo introivit et ille discipulus qui venerat primus ad monumentum et
vidit et credidit
43N 20 9 nondum enim sciebant scripturam quia oportet eum a mortuis resurgere
43N 20 10 abierunt ergo iterum ad semet ipsos discipuli
43N 20 11 Maria autem stabat ad monumentum foris plorans dum ergo fleret inclinavit
se et prospexit in monumentum
43N 20 12 et vidit duos angelos in albis sedentes unum ad caput et unum ad pedes ubi
positum fuerat corpus Iesu
43N 20 13 dicunt ei illi mulier quid ploras dicit eis quia tulerunt Dominum meum et
nescio ubi posuerunt eum
43N 20 14 haec cum dixisset conversa est retrorsum et videt Iesum stantem et non
sciebat quia Iesus est
43N 20 15 dicit ei Iesus mulier quid ploras quem quaeris illa existimans quia hortulanus
esset dicit ei domine si tu sustulisti eum dicito mihi ubi posuisti eum et ego eum tollam
43N 20 16 dicit ei Iesus Maria conversa illa dicit ei rabboni quod dicitur magister
43N 20 17 dicit ei Iesus noli me tangere nondum enim ascendi ad Patrem meum vade
autem ad fratres meos et dic eis ascendo ad Patrem meum et Patrem vestrum et Deum meum et
Deum vestrum
43N 20 18 venit Maria Magdalene adnuntians discipulis quia vidi Dominum et haec dixit
mihi
43N 20 19 cum esset ergo sero die illo una sabbatorum et fores essent clausae ubi erant
discipuli propter metum Iudaeorum venit Iesus et stetit in medio et dicit eis pax vobis
43N 20 20 et hoc cum dixisset ostendit eis manus et latus gavisus sunt ergo discipuli viso
Domino
43N 20 21 dixit ergo eis iterum pax vobis sicut misit me Pater et ego mitto vos
43N 20 22 hoc cum dixisset insuflavit et dicit eis accipite Spiritum Sanctum
43N 20 23 quorum remiseritis peccata remittuntur eis quorum retinueritis detenta sunt
43N 20 24 Thomas autem unus ex duodecim qui dicitur Didymus non erat cum eis
quando venit Iesus
43N 20 25 dixerunt ergo ei alii discipuli vidimus Dominum ille autem dixit eis nisi
videro in manibus eius figuram clavorum et mittam digitum meum in locum clavorum et mittam
manum meam in latus eius non credam
43N 20 26 et post dies octo iterum erant discipuli eius intus et Thomas cum eis venit
Iesus ianuis clausis et stetit in medio et dixit pax vobis
43N 20 27 deinde dicit Thomae infer digitum tuum huc et vide manus meas et adfer
manum tuam et mitte in latus meum et noli esse incredulus sed fidelis
43N 20 28 respondit Thomas et dixit ei Dominus meus et Deus meus
43N 20 29 dicit ei Iesus quia vidisti me credidisti beati qui non viderunt et crediderunt
43N 20 30 multa quidem et alia signa fecit Iesus in conspectu discipulorum suorum quae
non sunt scripta in libro hoc
43N 20 31 haec autem scripta sunt ut credatis quia Iesus est Christus Filius Dei et ut
credentes vitam habeatis in nomine eius
43N 21 1 postea manifestavit se iterum Iesus ad mare Tiberiadis manifestavit autem sic
43N 21 2 erant simul Simon Petrus et Thomas qui dicitur Didymus et Nathanael qui
erat a Cana Galilaeae et filii Zebedaei et alii ex discipulis eius duo
43N 21 3 dicit eis Simon Petrus vado piscari dicunt ei venimus et nos tecum et exierunt
et ascenderunt in navem et illa nocte nihil prendiderunt
43N 21 4 mane autem iam facto stetit Iesus in litore non tamen cognoverunt discipuli

quia Iesus est

43N 21 5 dicit ergo eis Iesus pueri numquid pulmentarium habetis responderunt ei non
43N 21 6 dixit eis mittite in dexteram navigii rete et invenietis miserunt ergo et iam non
valebant illud trahere a multitudine piscium

43N 21 7 dicit ergo discipulus ille quem diligebat Iesus Petro Dominus est Simon
Petrus cum audisset quia Dominus est tunicam succinxit se erat enim nudus et misit se in mare

43N 21 8 alii autem discipuli navigio venerunt non enim longe erant a terra sed quasi a
cubitis ducentis trahentes rete piscium

43N 21 9 ut ergo descenderunt in terram viderunt prunas positas et pisces
superpositum et panem

43N 21 10 dicit eis Iesus adferte de piscibus quos prendidistis nunc

43N 21 11 ascendit Simon Petrus et traxit rete in terram plenum magnis piscibus centum
quinquaginta tribus et cum tanti essent non est scissum rete

43N 21 12 dicit eis Iesus venite prandete et nemo audebat discentium interrogare eum tu
quis es scientes quia Dominus esset

43N 21 13 et venit Iesus et accepit panem et dat eis et pisces similiter

43N 21 14 hoc iam tertio manifestatus est Iesus discipulis cum surrexisset a mortuis

43N 21 15 cum ergo prandissent dicit Simoni Petro Iesus Simon Iohannis diligis me plus
his dicit ei etiam Domine tu scis quia amo te dicit ei pasce agnos meos

43N 21 16 dicit ei iterum Simon Iohannis diligis me ait illi etiam Domine tu scis quia
amo te dicit ei pasce agnos meos

43N 21 17 dicit ei tertio Simon Iohannis amas me contristatus est Petrus quia dixit ei
tertio amas me et dicit ei Domine tu omnia scis tu scis quia amo te dicit ei pasce oves meas

43N 21 18 amen amen dico tibi cum esses iunior cingebas te et ambulabas ubi volebas
cum autem senueris extends manus tuas et alius te cinget et ducet quo non vis

43N 21 19 hoc autem dixit significans qua morte clarificaturus esset Deum et hoc cum
dixisset dicit ei sequere me

43N 21 20 conversus Petrus vidit illum discipulum quem diligebat Iesus sequentem qui
et recubuit in cena super pectus eius et dixit Domine quis est qui tradit te

43N 21 21 hunc ergo cum vidisset Petrus dicit Iesu Domine hic autem quid

43N 21 22 dicit ei Iesus si sic eum volo manere donec veniam quid ad te tu me sequere

43N 21 23 exivit ergo sermo iste in fratres quia discipulus ille non moritur et non dixit ei
Iesus non moritur sed si sic eum volo manere donec venio quid ad te

43N 21 24 hic est discipulus qui testimonium perhibet de his et scripsit haec et scimus
quia verum est testimonium eius

44N 1 1 primum quidem sermonem feci de omnibus o Theophile quae coepit Iesus
facere et docere

44N 1 2 usque in diem qua praecipiens apostolis per Spiritum Sanctum quos elegit
adsumptus est

44N 1 3 quibus et praebuit se ipsum vivum post passionem suam in multis argumentis
per dies quadraginta apparens eis et loquens de regno Dei

44N 1 4 et convescens praecepit eis ab Hierosolymis ne discederent sed expectarent
promissionem Patris quam audistis per os meum

44N 1 5 quia Iohannes quidem baptizavit aqua vos autem baptizabimini Spiritu Sancto
non post multos hos dies

44N 1 6 igitur qui convenerant interrogabant eum dicentes Domine si in tempore hoc
restitues regnum Israhel

44N 1 7 dixit autem eis non est vestrum nosse tempora vel momenta quae Pater posuit
in sua potestate

44N 1 8 sed accipietis virtutem supervenientis Spiritus Sancti in vos et eritis mihi
testes in Hierusalem et in omni Iudaea et Samaria et usque ad ultimum terrae

44N 1 9 et cum haec dixisset videntibus illis elevatus est et nubes suscepit eum ab

oculis eorum
 44N 1 10 cumque intuerentur in caelum eunte illo ecce duo viri adstiterunt iuxta illos in vestibibus albis
 44N 1 11 qui et dixerunt viri galilaei quid statis aspicientes in caelum hic Iesus qui adsumptus est a vobis in caelum sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in caelum
 44N 1 12 tunc reversi sunt Hierosolymam a monte qui vocatur Oliveti qui est iuxta Hierusalem sabbati habens iter
 44N 1 13 et cum introissent in cenaculum ascenderunt ubi manebant Petrus et Iohannes Iacobus et Andreas Philippus et Thomas Bartholomeus et Mattheus Iacobus Alphei et Simon Zelotes et Iudas Iacobi
 44N 1 14 hii omnes erant perseverantes unanimitate in oratione cum mulieribus et Maria matre Iesu et fratribus eius
 44N 1 15 et in diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum dixit erat autem turba nominum simul fere centum viginti
 44N 1 16 viri fratres oportet impleri scripturam quam praedixit Spiritus Sanctus per os David de Iuda qui fuit dux eorum qui comprehenderunt Iesum
 44N 1 17 quia connumeratus erat in nobis et sortitus est sortem ministerii huius
 44N 1 18 et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis et suspensus crepuit medius et diffusa sunt omnia viscera eius
 44N 1 19 et notum factum est omnibus habitantibus Hierusalem ita ut appellaretur ager ille lingua eorum Acheldemach hoc est ager Sanguinis
 44N 1 20 scriptum est enim in libro Psalmorum fiat commoratio eius deserta et non sit qui inhabitet in ea et episcopatum eius accipiat alius
 44N 1 21 oportet ergo ex his viris qui nobiscum congregati sunt in omni tempore quo intravit et exivit inter nos Dominus Iesus
 44N 1 22 incipiens a baptisate Iohannis usque in diem qua adsumptus est a nobis testem resurrectionis eius nobiscum fieri unum ex istis
 44N 1 23 et statuerunt duos Ioseph qui vocabatur Barsabban qui cognominatus est Iustus et Matthiam
 44N 1 24 et orantes dixerunt tu Domine qui corda nosti omnium ostende quem elegeris ex his duobus unum
 44N 1 25 accipere locum ministerii huius et apostolatus de quo praevaricatus est Iudas ut abiret in locum suum
 44N 1 26 et dederunt sortes eis et cecidit sors super Matthiam et adnumeratus est cum undecim apostolis
 44N 2 1 et cum conplerentur dies pentecostes erant omnes pariter in eodem loco
 44N 2 2 et factus est repente de caelo sonus tamquam advenientis spiritus vehementis et replevit totam domum ubi erant sedentes
 44N 2 3 et apparuerunt illis dispertitae linguae tamquam ignis seditque supra singulos eorum
 44N 2 4 et repleti sunt omnes Spiritu Sancto et coeperunt loqui aliis linguis prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis
 44N 2 5 erant autem in Hierusalem habitantes Iudaei viri religiosi ex omni natione quae sub caelo sunt
 44N 2 6 facta autem hac voce convenit multitudo et mente confusa est quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes
 44N 2 7 stupebant autem omnes et mirabantur dicentes nonne omnes ecce isti qui loquuntur Galilaei sunt
 44N 2 8 et quomodo nos audivimus unusquisque lingua nostra in qua nati sumus
 44N 2 9 Parthi et Medi et Elamitae et qui habitant Mesopotamiam et Iudaeam et Cappadociam Pontum et Asiam
 44N 2 10 Frygiam et Pamphiliam Aegyptum et partes Lybiae quae est circa Cyrenen et

advenae romani

- 44N 2 11 Iudaei quoque et proselyti Cretes et Arabes audivimus loquentes eos nostris
linguis magnalia Dei
- 44N 2 12 stupebant autem omnes et mirabantur ad invicem dicentes quidnam hoc vult
esse
- 44N 2 13 alii autem inridentes dicebant quia musto pleni sunt isti
- 44N 2 14 stans autem Petrus cum undecim levavit vocem suam et locutus est eis viri
iudaei et qui habitatis Hierusalem universi hoc vobis notum sit et auribus percipite verba mea
- 44N 2 15 non enim sicut vos aestimatis hii ebrii sunt cum sit hora diei tertia
- 44N 2 16 sed hoc est quod dictum est per prophetam Iohel
- 44N 2 17 et erit in novissimis diebus dicit Dominus effundam de Spiritu meo super
omnem carnem et prophetabunt filii vestri et filiae vestrae et iuvenes vestri visiones videbunt et
seniores vestri somnia somniabunt
- 44N 2 18 et quidem super servos meos et super ancillas meas in diebus illis effundam
de Spiritu meo et prophetabunt
- 44N 2 19 et dabo prodigia in caelo sursum et signa in terra deorsum sanguinem et
ignem et vaporem fumi
- 44N 2 20 sol convertetur in tenebras et luna in sanguinem antequam veniat dies Domini
magnus et manifestus
- 44N 2 21 et erit omnis quicumque invocaverit nomen Domini salvus erit
- 44N 2 22 viri israhelitae audite verba haec Iesum Nazarenum virum adprobatum a Deo
in vobis virtutibus et prodigiis et signis quae fecit per illum Deus in medio vestri sicut vos scitis
- 44N 2 23 hunc definito consilio et praescientia Dei traditum per manus iniquorum
adfigentes interemistis
- 44N 2 24 quem Deus suscitavit solutis doloribus inferni iuxta quod impossibile erat
teneri illum ab eo
- 44N 2 25 David enim dicit in eum providebam Dominum coram me semper quoniam a
dextris meis est ne commovear
- 44N 2 26 propter hoc laetatum est cor meum et exultavit lingua mea insuper et caro
mea requiescet in spe
- 44N 2 27 quoniam non derelinques animam meam in inferno neque dabis Sanctum
tuum videre corruptionem
- 44N 2 28 notas fecisti mihi vias vitae replebis me iucunditate cum facie tua
- 44N 2 29 viri fratres liceat audenter dicere ad vos de patriarcha David quoniam et
defunctus est et sepultus est et sepulchrum eius est apud nos usque in hodiernum diem
- 44N 2 30 propheta igitur cum esset et sciret quia iureiurando iurasset illi Deus de fructu
lumbi eius sedere super sedem eius
- 44N 2 31 providens locutus est de resurrectione Christi quia neque derelictus est in
inferno neque caro eius vidit corruptionem
- 44N 2 32 hunc Iesum resuscitavit Deus cui omnes nos testes sumus
- 44N 2 33 dextera igitur Dei exaltatus et promissione Spiritus Sancti accepta a Patre
effudit hunc quem vos videtis et audistis
- 44N 2 34 non enim David ascendit in caelos dicit autem ipse dixit Dominus Domino
meo sede a dextris meis
- 44N 2 35 donec ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum
- 44N 2 36 certissime ergo sciat omnis domus Israhel quia et Dominum eum et Christum
Deus fecit hunc Iesum quem vos crucifixistis
- 44N 2 37 his auditis conpuncti sunt corde et dixerunt ad Petrum et ad reliquos apostolos
quid faciemus viri fratres
- 44N 2 38 Petrus vero ad illos paenitentiam inquit agite et baptizetur unusquisque
vestrum in nomine Iesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum et accipietis donum Sancti
Spiritus

44N 2 39 vobis enim est repromissio et filiis vestris et omnibus qui longe sunt
 quoscumque advocaverit Dominus Deus noster
 44N 2 40 aliis etiam verbis pluribus testificatus est et exhortabatur eos dicens salvamini
 a generatione ista prava
 44N 2 41 qui ergo receperunt sermonem eius baptizati sunt et adpositae sunt in illa die
 animae circiter tria milia
 44N 2 42 erant autem perseverantes in doctrina apostolorum et communicatione
 fractionis panis et orationibus
 44N 2 43 fiebat autem omni animae timor multa quoque prodigia et signa per apostolos
 fiebant in Hierusalem et metus erat magnus in universis
 44N 2 44 omnes etiam qui credebant erant pariter et habebant omnia communia
 44N 2 45 possessiones et substantias vendebant et dividebant illa omnibus prout cuique
 opus erat
 44N 2 46 cotidie quoque perdurantes unanimitate in templo et frangentes circa domos
 panem sumebant cibum cum exultatione et simplicitate cordis
 44N 2 47 conlaudantes Deum et habentes gratiam ad omnem plebem Dominus autem
 augebat qui salvi fierent cotidie in id ipsum
 44N 3 1 Petrus autem et Iohannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam
 44N 3 2 et quidam vir qui erat claudus ex utero matris suae baiulabatur quem
 ponebant cotidie ad portam templi quae dicitur Speciosa ut peteret elemosynam ab introeuntibus in
 templum
 44N 3 3 is cum vidisset Petrum et Iohannem incipientes introire in templum rogabat ut
 elemosynam acciperet
 44N 3 4 intuens autem in eum Petrus cum Iohanne dixit respice in nos
 44N 3 5 at ille intendebat in eos sperans se aliquid accepturum ab eis
 44N 3 6 Petrus autem dixit argentum et aurum non est mihi quod autem habeo hoc tibi
 do in nomine Iesu Christi Nazareni surge et ambula
 44N 3 7 et adprehensa ei manu dextera adlevavit eum et protinus consolidatae sunt
 bases eius et plantae
 44N 3 8 et exiliens stetit et ambulabat et intravit cum illis in templum ambulans et
 exiliens et laudans Dominum
 44N 3 9 et vidit omnis populus eum ambulans et laudans Deum
 44N 3 10 cognoscebant autem illum quoniam ipse erat qui ad elemosynam sedebat ad
 Speciosam portam templi et impleti sunt stupore et extasi in eo quod contigerat illi
 44N 3 11 cum teneret autem Petrum et Iohannem concurrunt omnis populus ad eos ad
 porticum qui appellatur Salomonis stupentes
 44N 3 12 videns autem Petrus respondit ad populum viri israhelitae quid miramini in
 hoc aut nos quid intuemini quasi nostra virtute aut pietate fecerimus hunc ambulare
 44N 3 13 Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob Deus patrum nostrorum
 glorificavit Filium suum Iesum quem vos quidem tradidistis et negastis ante faciem Pilati iudicante
 illo dimitti
 44N 3 14 vos autem sanctum et iustum negastis et petistis virum homicidam donari
 vobis
 44N 3 15 auctorem vero vitae interfecistis quem Deus suscitavit a mortuis cuius nos
 testes sumus
 44N 3 16 et in fide nominis eius hunc quem videtis et nostis confirmavit nomen eius et
 fides quae per eum est dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum
 44N 3 17 et nunc fratres scio quia per ignorantiam fecistis sicut et principes vestri
 44N 3 18 Deus autem quae praenuntiavit per os omnium prophetarum pati Christum
 suum implevit sic
 44N 3 19 paenitemini igitur et convertimini ut deleantur vestra peccata
 44N 3 20 ut cum venerint tempora refrigerii a conspectu Domini et miserit eum qui

praedicatus est vobis Iesum Christum

- 44N 3 21 quem oportet caelum quidem suscipere usque in tempora restitutionis
omnium quae locutus est Deus per os sanctorum suorum a saeculo prophetarum
- 44N 3 22 Moses quidem dixit quia prophetam vobis suscitabit Dominus Deus vester de
fratribus vestris tamquam me ipsum audietis iuxta omnia quaecumque locutus fuerit vobis
- 44N 3 23 erit autem omnis anima quae non audierit prophetam illum exterminabitur de
plebe
- 44N 3 24 et omnes prophetae a Samuhel et deinceps qui locuti sunt et adnuntiaverunt
dies istos
- 44N 3 25 vos estis filii prophetarum et testamenti quod disposuit Deus ad patres vestros
dicens ad Abraham et in semine tuo benedicentur omnes familiae terrae
- 44N 3 26 vobis primum Deus suscitans Filium suum misit eum benedicentem vobis ut
convertat se unusquisque a nequitia sua
- 44N 4 1 loquentibus autem illis ad populum supervenerunt sacerdotes et magistratus
templi et Sadducaei
- 44N 4 2 dolentes quod docerent populum et adnuntiarent in Iesu resurrectionem ex
mortuis
- 44N 4 3 et iniecerunt in eis manus et posuerunt eos in custodiam in crastinum erat
enim iam vespera
- 44N 4 4 multi autem eorum qui audierant verbum crediderunt et factus est numerus
virorum quinque milia
- 44N 4 5 factum est autem in crastinum ut congregarentur principes eorum et seniores
et scribae in Hierusalem
- 44N 4 6 et Annas princeps sacerdotum et Caiphas et Iohannes et Alexander et
quotquot erant de genere sacerdotali
- 44N 4 7 et statuentes eos in medio interrogabant in qua virtute aut in quo nomine
fecistis hoc vos
- 44N 4 8 tunc Petrus repletus Spiritu Sancto dixit ad eos principes populi et seniores
- 44N 4 9 si nos hodie diiudicamur in benefacto hominis infirmi in quo iste salvus
factus est
- 44N 4 10 notum sit omnibus vobis et omni plebi Israhel quia in nomine Iesu Christi
Nazareni quem vos crucifixistis quem Deus suscitavit a mortuis in hoc iste adstat coram vobis sanus
- 44N 4 11 hic est lapis qui reprobatus est a vobis aedificantibus qui factus est in caput
anguli
- 44N 4 12 et non est in alio aliquo salus nec enim nomen aliud est sub caelo datum
hominibus in quo oportet nos salvos fieri
- 44N 4 13 videntes autem Petri constantiam et Iohannis conperto quod homines essent
sine litteris et idiotae admirabantur et cognoscebant eos quoniam cum Iesu fuerant
- 44N 4 14 hominem quoque videntes stantem cum eis qui curatus fuerat nihil poterant
contradicere
- 44N 4 15 iusserunt autem eos foras extra concilium secedere et conferebant ad invicem
- 44N 4 16 dicentes quid faciemus hominibus istis quoniam quidem notum signum
factum est per eos omnibus habitantibus in Hierusalem manifestum et non possumus negare
- 44N 4 17 sed ne amplius divulgetur in populum comminemur eis ne ultra loquantur in
nomine hoc ulli hominum
- 44N 4 18 et vocantes eos denuntiaverunt ne omnino loquerentur neque docerent in
nomine Iesu
- 44N 4 19 Petrus vero et Iohannes respondentes dixerunt ad eos si iustum est in
conspectu Dei vos potius audire quam Deum iudicate
- 44N 4 20 non enim possumus quae vidimus et audivimus non loqui
- 44N 4 21 at illi comminantes dimiserunt eos non invenientes quomodo punirent eos
propter populum quia omnes clarificabant Deum in eo quod acciderat

44N 4 22 annorum enim erat amplius quadraginta homo in quo factum erat signum
 istud sanitatis
 44N 4 23 dimissi autem venerunt ad suos et adnuntiaverunt eis quanta ad eos principes
 sacerdotum et seniores dixissent
 44N 4 24 qui cum audissent unanimitèr levaverunt vocem ad Deum et dixerunt
 Domine tu qui fecisti caelum et terram et mare et omnia quae in eis sunt
 44N 4 25 qui Spiritu Sancto per os patris nostri David pueri tui dixisti quare fremuerunt
 gentes et populi meditati sunt inania
 44N 4 26 adstiterunt reges terrae et principes convenerunt in unum adversus Dominum
 et adversus Christum eius
 44N 4 27 convenerunt enim vere in civitate ista adversus sanctum puerum tuum Iesum
 quem unxisti Herodes et Pontius Pilatus cum gentibus et populis Israhel
 44N 4 28 facere quae manus tua et consilium decreverunt fieri
 44N 4 29 et nunc Domine respice in minas eorum et da servis tuis cum omni fiducia
 loqui verbum tuum
 44N 4 30 in eo cum manum tuam extendas sanitates et signa et prodigia fieri per nomen
 sancti Filii tui Iesu
 44N 4 31 et cum orassent motus est locus in quo erant congregati et repleti sunt omnes
 Spiritu Sancto et loquebantur verbum Dei cum fiducia
 44N 4 32 multitudinis autem credentium erat cor et anima una nec quisquam eorum
 quae possidebant aliquid suum esse dicebat sed erant illis omnia communia
 44N 4 33 et virtute magna reddebant apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi
 Domini et gratia magna erat in omnibus illis
 44N 4 34 neque enim quisquam egens erat inter illos quotquot enim possessores
 agrorum aut domorum erant vendentes adferebant pretia eorum quae vendebant
 44N 4 35 et ponebant ante pedes apostolorum dividebantur autem singulis prout cuique
 opus erat
 44N 4 36 Ioseph autem qui cognominatus est Barnabas ab apostolis quod est
 interpretatum Filius consolationis Levites Cyprius genere
 44N 4 37 cum haberet agrum vendidit illum et adtulit pretium et posuit ante pedes
 apostolorum
 44N 5 1 vir autem quidam nomine Ananias cum Saffira uxore sua vendidit agrum
 44N 5 2 et fraudavit de pretio agri conscia uxore sua et adferens partem quandam ad
 pedes apostolorum posuit
 44N 5 3 dixit autem Petrus Anania cur temptavit Satanias cor tuum mentiri te Spiritui
 Sancto et fraudare de pretio agri
 44N 5 4 nonne manens tibi manebat et venundatum in tua erat potestate quare posuisti
 in corde tuo hanc rem non es mentitus hominibus sed Deo
 44N 5 5 audiens autem Ananias haec verba cecidit et expiravit et factus est timor
 magnus in omnes qui audierant
 44N 5 6 surgentes autem iuvenes amoverunt eum et efferentes sepelierunt
 44N 5 7 factum est autem quasi horarum trium spatium et uxor ipsius nesciens quod
 factum fuerat introiit
 44N 5 8 respondit autem ei Petrus dic mihi si tanti agrum vendidistis at illa dixit etiam
 tanti
 44N 5 9 Petrus autem ad eam quid utique convenit vobis temptare Spiritum Domini
 ecce pedes eorum qui sepelierunt virum tuum ad ostium et efferent te
 44N 5 10 confestim cecidit ante pedes eius et expiravit intrantes autem iuvenes
 invenerunt illam mortuam et extulerunt et sepelierunt ad virum suum
 44N 5 11 et factus est timor magnus in universa ecclesia et in omnes qui audierunt haec
 44N 5 12 per manus autem apostolorum fiebant signa et prodigia multa in plebe et erant
 unanimitèr omnes in porticu Salomonis

44N 5 13 ceterorum autem nemo audebat coniungere se illis sed magnificabat eos
 populus
 44N 5 14 magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum ac
 mulierum
 44N 5 15 ita ut in plateas eicerent infirmos et ponerent in lectulis et grabattis ut
 veniente Petro saltim umbra illius obumbraret quemquam eorum
 44N 5 16 concurrebat autem et multitudo vicinarum civitatum Hierusalem adferentes
 aegros et vexatos ab spiritibus inmundis qui curabantur omnes
 44N 5 17 exurgens autem princeps sacerdotum et omnes qui cum illo erant quae est
 heresis Sadducaeorum repleti sunt zelo
 44N 5 18 et iniecerunt manus in apostolos et posuerunt illos in custodia publica
 44N 5 19 angelus autem Domini per noctem aperiens ianuas carceris et educens eos
 dixit
 44N 5 20 ite et stantes loquimini in templo plebi omnia verba vitae huius
 44N 5 21 qui cum audissent intraverunt diluculo in templum et docebant adveniens
 autem princeps sacerdotum et qui cum eo erant convocaverunt concilium et omnes seniores filiorum
 Israhel et miserunt in carcerem ut adducerentur
 44N 5 22 cum venissent autem ministri et aperto carcere non invenissent illos reversi
 nuntiaverunt
 44N 5 23 dicentes carcerem quidem invenimus clausum cum omni diligentia et
 custodes stantes ad ianuas aperientes autem neminem intus invenimus
 44N 5 24 ut audierunt autem hos sermones magistratus templi et principes sacerdotum
 ambigebant de illis quidnam fieret
 44N 5 25 adveniens autem quidam nuntiavit eis quia ecce viri quos posuistis in carcere
 sunt in templo stantes et docentes populum
 44N 5 26 tunc abiit magistratus cum ministris et adduxit illos sine vi timebant enim
 populum ne lapidarentur
 44N 5 27 et cum adduxissent illos statuerunt in concilio et interrogavit eos princeps
 sacerdotum
 44N 5 28 dicens praecipiendo praecepimus vobis ne doceretis in nomine isto et ecce
 replestis Hierusalem doctrina vestra et vultis inducere super nos sanguinem hominis istius
 44N 5 29 respondens autem Petrus et apostoli dixerunt oboedire oportet Deo magis
 quam hominibus
 44N 5 30 Deus patrum nostrorum suscitavit Iesum quem vos interemistis suspendentes
 in ligno
 44N 5 31 hunc Deus principem et salvatorem exaltavit dextera sua ad dandam
 paenitentiam Israhel et remissionem peccatorum
 44N 5 32 et nos sumus testes horum verborum et Spiritus Sanctus quem dedit Deus
 omnibus oboedientibus sibi
 44N 5 33 haec cum audissent dissecabantur et cogitabant interficere illos
 44N 5 34 surgens autem quidam in concilio Pharisaeus nomine Gamalihel legis doctor
 honorabilis universae plebi iussit foras ad breve homines fieri
 44N 5 35 dixitque ad illos viri israhelitae adtendite vobis super hominibus istis quid
 acturi sitis
 44N 5 36 ante hos enim dies extitit Theodas dicens esse se aliquem cui consensit
 virorum numerus circiter quadringentorum qui occisus est et omnes quicumque credebant ei
 dissipati sunt et redactus est ad nihilum
 44N 5 37 post hunc extitit Iudas Galilaeus in diebus professionis et avertit populum
 post se et ipse periit et omnes quotquot consenserunt ei dispersi sunt
 44N 5 38 et nunc itaque dico vobis discedite ab hominibus istis et sinite illos quoniam
 si est ex hominibus consilium hoc aut opus dissolvetur
 44N 5 39 si vero ex Deo est non poteritis dissolvere eos ne forte et Deo repugnare

inveniamini consenserunt autem illi

44N 5 40 et convocantes apostolos caesis denuntiaverunt ne loquerentur in nomine Iesu et dimiserunt eos

44N 5 41 et illi quidem ibant gaudentes a conspectu concilii quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati

44N 5 42 omni autem die in templo et circa domos non cessabant docentes et evangelizantes Christum Iesum

44N 6 1 in diebus autem illis crescente numero discipulorum factus est murmur Graecorum adversus Hebraeos eo quod dispicerentur in ministerio cotidiano viduae eorum

44N 6 2 convocantes autem duodecim multitudinem discipulorum dixerunt non est aequum nos derelinquere verbum Dei et ministrare mensis

44N 6 3 considerate ergo fratres viros ex vobis boni testimonii septem plenos Spiritu et sapientia quos constituamus super hoc opus

44N 6 4 nos vero orationi et ministerio verbi instantes erimus

44N 6 5 et placuit sermo coram omni multitudine et elegerunt Stephanum virum plenum fide et Spiritu Sancto et Philippum et Prochorum et Nicanorem et Timonem et Parmenam et Nicolaum advenam Antiochenum

44N 6 6 hos statuerunt ante conspectum apostolorum et orantes inposuerunt eis manus

44N 6 7 et verbum Dei crescebat et multiplicabatur numerus discipulorum in Hierusalem valde multa etiam turba sacerdotum oboediebat fidei

44N 6 8 Stephanus autem plenus gratia et fortitudine faciebat prodigia et signa magna in populo

44N 6 9 surrexerunt autem quidam de synagoga quae appellatur Libertinorum et Cyrenensium et Alexandrinorum et eorum qui erant a Cilicia et Asia disputantes cum Stephano

44N 6 10 et non poterant resistere sapientiae et Spiritui quo loquebatur

44N 6 11 tunc submiserunt viros qui dicerent se audisse eum dicentem verba blasphemiae in Mosen et Deum

44N 6 12 commoverunt itaque plebem et seniores et scribas et concurrentes rapuerunt eum et adduxerunt in concilium

44N 6 13 et statuerunt testes falsos dicentes homo iste non cessat loqui verba adversus locum sanctum et legem

44N 6 14 audivimus enim eum dicentem quoniam Iesus Nazarenus hic destruet locum istum et mutabit traditiones quas tradidit nobis Moses

44N 6 15 et intuentes eum omnes qui sedebant in concilio viderunt faciem eius tamquam faciem angeli

44N 7 1 dixit autem princeps sacerdotum si haec ita se habent

44N 7 2 qui ait viri fratres et patres audite Deus gloriae apparuit patri nostro Abraham cum esset in Mesopotamiam priusquam moraretur in Charram

44N 7 3 et dixit ad illum exi de terra tua et de cognatione tua et veni in terram quam tibi monstravero

44N 7 4 tunc exiit de terra Chaldeorum et habitavit in Charram et inde postquam mortuus est pater eius transtulit illum in terram istam in qua nunc vos habitatis

44N 7 5 et non dedit illi hereditatem in ea nec passum pedis et repromisit dare illi eam in possessionem et semini eius post ipsum cum non haberet filium

44N 7 6 locutus est autem Deus quia erit semen eius accola in terra aliena et servituti eos subicient et male tractabunt eos annis quadringentis

44N 7 7 et gentem cui servierint iudicabo ego dixit Deus et post haec exhibunt et deservient mihi in loco isto

44N 7 8 et dedit illi testamentum circumcisionis et sic genuit Isaac et circumcidit eum die octava et Isaac Iacob et Iacob duodecim patriarchas

44N 7 9 et patriarchae aemulantes Ioseph vendiderunt in Aegyptum et erat Deus cum eo

44N 7 10 et eripuit eum ex omnibus tribulationibus eius et dedit ei gratiam et sapientiam in conspectu Pharaonis regis Aegypti et constituit eum praepositum super Aegyptum et super omnem domum suam

44N 7 11 venit autem fames in universam Aegyptum et Chanaan et tribulatio magna et non inveniebant cibos patres nostri

44N 7 12 cum audisset autem Iacob esse frumentum in Aegyptio misit patres nostros primum

44N 7 13 et in secundo cognitus est Ioseph a fratribus suis et manifestatum est Pharaoni genus eius

44N 7 14 mittens autem Ioseph accersivit Iacob patrem suum et omnem cognationem in animabus septuaginta quinque

44N 7 15 et descendit Iacob in Aegyptum et defunctus est ipse et patres nostri

44N 7 16 et translati sunt in Sychem et positi sunt in sepulchro quod emit Abraham pretio argenti a filiis Emmor filii Sychem

44N 7 17 cum adpropinquaret autem tempus repromissionis quam confessus erat Deus Abrahae crevit populus et multiplicatus est in Aegyptio

44N 7 18 quoadusque surrexit rex alius in Aegyptio qui non sciebat Ioseph

44N 7 19 hic circumveniens genus nostrum adflixit patres ut exponerent infantes suos ne vivificarentur

44N 7 20 eodem tempore natus est Moses et fuit gratus Deo qui nutritus est tribus mensibus in domo patris sui

44N 7 21 exposito autem illo sustulit eum filia Pharaonis et enutrivit eum sibi in filium

44N 7 22 et eruditus est Moses omni sapientia Aegyptiorum et erat potens in verbis et in operibus suis

44N 7 23 cum autem impleretur ei quadraginta annorum tempus ascendit in cor eius ut visitaret fratres suos filios Israhel

44N 7 24 et cum vidisset quendam iniuriam patientem vindicavit illum et fecit ultionem ei qui iniuriam sustinebat percusso Aegyptio

44N 7 25 existimabat autem intellegere fratres quoniam Deus per manum ipsius daret salutem illis at illi non intellexerunt

44N 7 26 sequenti vero die apparuit illis litigantibus et reconciliabat eos in pacem dicens viri fratres estis ut quid nocetis alterutrum

44N 7 27 qui autem iniuriam faciebat proximo reppulit eum dicens quis te constituit principem et iudicem super nos

44N 7 28 numquid interficere me tu vis quemadmodum interfecisti heri Aegyptium

44N 7 29 fugit autem Moses in verbo isto et factus est advena in terra Madiam ubi generavit filios duos

44N 7 30 et expletis annis quadraginta apparuit illi in deserto montis Sina angelus in igne flammae rubi

44N 7 31 Moses autem videns admiratus est visum et accedente illo ut consideraret facta est vox Domini

44N 7 32 ego Deus patrum tuorum Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob tremefactus autem Moses non audebat considerare

44N 7 33 dixit autem illi Dominus solve calciamentum pedum tuorum locus enim in quo stas terra sancta est

44N 7 34 videns vidi adflictionem populi mei qui est in Aegyptio et gemitum eorum audivi et descendi liberare eos et nunc veni et mittam te in Aegyptum

44N 7 35 hunc Mosen quem negaverunt dicentes quis te constituit principem et iudicem hunc Deus principem et redemptorem misit cum manu angeli qui apparuit illi in rubo

44N 7 36 hic eduxit illos faciens prodigia et signa in terra Aegypti et in Rubro mari et in deserto annis quadraginta

44N 7 37 hic est Moses qui dixit filiis Israhel prophetam vobis suscitabit Deus de

fratribus vestris tamquam me

44N 7 38 hic est qui fuit in ecclesia in solitudine cum angelo qui loquebatur ei in monte Sina et cum patribus nostris qui accepit verba vitae dare nobis

44N 7 39 cui noluerunt oboedire patres nostri sed reppulerunt et aversi sunt cordibus suis in Aegyptum

44N 7 40 dicentes ad Aaron fac nobis deos qui praecedant nos Moses enim hic qui eduxit nos de terra Aegypti nescimus quid factum sit ei

44N 7 41 et vitulum fecerunt in illis diebus et obtulerunt hostiam simulacro et laetabantur in operibus manuum suarum

44N 7 42 convertit autem Deus et tradidit eos servire militiae caeli sicut scriptum est in libro Prophetarum numquid victimas aut hostias obtulistis mihi annis quadraginta in deserto domus Israhel

44N 7 43 et suscepistis tabernaculum Moloch et sidus dei vestri Rempham figuras quas fecistis adorare eas et transferam vos trans Babylonem

44N 7 44 tabernaculum testimonii fuit patribus nostris in deserto sicut disposuit loquens ad Mosen ut faceret illud secundum formam quam viderat

44N 7 45 quod et induxerunt suscipientes patres nostri cum Iesu in possessionem gentium quas expulit Deus a facie patrum nostrorum usque in diebus David

44N 7 46 qui invenit gratiam ante Deum et petiit ut inveniret tabernaculum Deo Iacob

44N 7 47 Salomon autem aedificavit illi domum

44N 7 48 sed non Excelsus in manufactis habitat sicut propheta dicit

44N 7 49 caelum mihi sedis est terra autem scabillum pedum meorum quam domum aedificabitis mihi dicit Dominus aut quis locus requietionis meae est

44N 7 50 nonne manus mea fecit haec omnia

44N 7 51 dura cervice et incircumcisi cordibus et auribus vos semper Spiritui Sancto resistitis sicut patres vestri et vos

44N 7 52 quem prophetarum non sunt persecuti patres vestri et occiderunt eos qui praenuntiabant de adventu Iusti cuius vos nunc proditores et homicidae fuistis

44N 7 53 qui accepistis legem in dispositionem angelorum et non custodistis

44N 7 54 audientes autem haec dissecabantur cordibus suis et stridebant dentibus in eum

44N 7 55 cum autem esset plenus Spiritu Sancto intendens in caelum vidit gloriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei et ait ecce video caelos apertos et Filium hominis a dextris stantem Dei

44N 7 56 exclamantes autem voce magna continuerunt aures suas et impetum fecerunt unianimiter in eum

44N 7 57 et eicientes eum extra civitatem lapidabant et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adulescentis qui vocabatur Saulus

44N 7 58 et lapidabant Stephanum invocantem et dicentem Domine Iesu suscipe spiritum meum

44N 7 59 positis autem genibus clamavit voce magna Domine ne statuas illis hoc peccatum et cum hoc dixisset obdormivit Saulus autem erat consentiens neci eius

44N 8 1 facta est autem in illa die persecutio magna in ecclesia quae erat Hierosolymis et omnes dispersi sunt per regiones Iudaeae et Samariae praeter apostolos

44N 8 2 curaverunt autem Stephanum viri timorati et fecerunt planctum magnum super illum

44N 8 3 Saulus vero devastabat ecclesiam per domos intrans et trahens viros ac mulieres tradebat in custodiam

44N 8 4 igitur qui dispersi erant pertransiebant evangelizantes verbum

44N 8 5 Philippus autem descendens in civitatem Samariae praedicabat illis Christum

44N 8 6 intendebant autem turbae his quae a Philippo dicebantur unianimiter audientes et videntes signa quae faciebat

44N 8 7 multi enim eorum qui habebant spiritus inmundos clamantes voce magna
exiebant multi autem paralytici et claudi curati sunt

44N 8 8 factum est ergo magnum gaudium in illa civitate

44N 8 9 vir autem quidam nomine Simon qui ante fuerat in civitate magus seducens
gentem Samariae dicens esse se aliquem magnum

44N 8 10 cui auscultabant omnes a minimo usque ad maximum dicentes hic est virtus
Dei quae vocatur Magna

44N 8 11 adtendebant autem eum propter quod multo tempore magicis suis
dementasset eos

44N 8 12 cum vero credidissent Philippo evangelizanti de regno Dei et nomine Iesu
Christi baptizabantur viri ac mulieres

44N 8 13 tunc Simon et ipse credit et cum baptizatus esset adherebat Philippo videns
etiam signa et virtutes maximas fieri stupens admirabatur

44N 8 14 cum autem audissent apostoli qui erant Hierosolymis quia recepit Samaria
verbum Dei miserunt ad illos Petrum et Iohannem

44N 8 15 qui cum venissent oraverunt pro ipsis ut acciperent Spiritum Sanctum

44N 8 16 nondum enim in quemquam illorum venerat sed baptizati tantum erant in
nomine Domini Iesu

44N 8 17 tunc inponebant manus super illos et accipiebant Spiritum Sanctum

44N 8 18 cum vidisset autem Simon quia per inpositionem manus apostolorum daretur
Spiritus Sanctus obtulit eis pecuniam

44N 8 19 dicens date et mihi hanc potestatem ut cuicumque inposuero manus accipiat
Spiritus Sanctum Petrus autem dixit ad eum

44N 8 20 pecunia tua tecum sit in perditionem quoniam donum Dei existimasti pecunia
possideri

44N 8 21 non est tibi pars neque sors in sermone isto cor enim tuum non est rectum
coram Deo

44N 8 22 paenitentiam itaque age ab hac nequitia tua et roga Deum si forte remittatur
tibi haec cogitatio cordis tui

44N 8 23 in felle enim amaritudinis et obligatione iniquitatis video te esse

44N 8 24 respondens autem Simon dixit precamini vos pro me ad Dominum ut nihil
veniat super me horum quae dixistis

44N 8 25 et illi quidem testificati et locuti verbum Domini rediebant Hierosolymam et
multis regionibus Samaritanorum evangelizabant

44N 8 26 angelus autem Domini locutus est ad Philippum dicens surge et vade contra
meridianum ad viam quae descendit ab Hierusalem in Gazam haec est deserta

44N 8 27 et surgens abiit et ecce vir aethiops eunuchus potens Candacis reginae
Aethiopum qui erat super omnes gazas eius venerat adorare in Hierusalem

44N 8 28 et revertebatur sedens super currum suum legensque prophetam Esaiam

44N 8 29 dixit autem Spiritus Philippo accede et adiunge te ad currum istum

44N 8 30 adcurrans autem Philippus audivit illum legentem Esaiam prophetam et dixit
putasne intellegis quae legis

44N 8 31 qui ait et quomodo possum si non aliquis ostenderit mihi rogavitque
Philippum ut ascenderet et sederet secum

44N 8 32 locus autem scripturae quam legebat erat hic tamquam ovis ad occisionem
ductus est et sicut agnus coram tondente se sine voce sic non aperuit os suum

44N 8 33 in humilitate iudicium eius sublatum est generationem illius quis enarrabit
quoniam tollitur de terra vita eius

44N 8 34 respondens autem eunuchus Philippo dixit obsecro te de quo propheta dicit
hoc de se an de alio aliquo

44N 8 35 aperiens autem Philippus os suum et incipiens ab scriptura ista evangelizavit
illi Iesum

44N 8 36 et dum irent per viam venerunt ad quandam aquam et ait eunuchus ecce aqua
quid prohibet me baptizari
44N 8 37 []
44N 8 38 et iussit stare currum et descenderunt uterque in aquam Philippus et eunuchus
et baptizavit eum
44N 8 39 cum autem ascendissent de aqua Spiritus Domini rapuit Philippum et amplius
non vidit eum eunuchus ibat enim per viam suam gaudens
44N 8 40 Philippus autem inventus est in Azoto et pertransiens evangelizabat
civitatibus cunctis donec veniret Caesaream
44N 9 1 Saulus autem adhuc inspirans minarum et caedis in discipulos Domini
accessit ad principem sacerdotum
44N 9 2 et petiit ab eo epistulas in Damascum ad synagogas ut si quos invenisset
huius viae viros ac mulieres vinctos perduceret in Hierusalem
44N 9 3 et cum iter faceret contigit ut adpropinquaret Damasco et subito circumfulsit
eum lux de caelo
44N 9 4 et cadens in terram audivit vocem dicentem sibi Saule Saule quid me
persequeris
44N 9 5 qui dixit quis es Domine et ille ego sum Iesus quem tu persequeris
44N 9 6 []
44N 9 7 sed surge et ingredere civitatem et dicetur tibi quid te oporteat facere viri
autem illi qui comitabantur cum eo stabant stupefacti audientes quidem vocem neminem autem
videntes
44N 9 8 surrexit autem Saulus de terra apertisque oculis nihil videbat ad manus autem
illum trahentes introduxerunt Damascum
44N 9 9 et erat tribus diebus non videns et non manducavit neque bibit
44N 9 10 erat autem quidam discipulus Damasci nomine Ananias et dixit ad illum in
visu Dominus Anania at ille ait ecce ego Domine
44N 9 11 et Dominus ad illum surgens vade in vicum qui vocatur Rectus et quaere in
domo Iudae Saulum nomine Tarsensem ecce enim orat
44N 9 12 et vidit virum Ananiam nomine introeuntem et inponentem sibi manus ut
visum recipiat
44N 9 13 respondit autem Ananias Domine audivi a multis de viro hoc quanta mala
sanctis tuis fecerit in Hierusalem
44N 9 14 et hic habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes qui
invocant nomen tuum
44N 9 15 dixit autem ad eum Dominus vade quoniam vas electionis est mihi iste ut
portet nomen meum coram gentibus et regibus et filiis Israhel
44N 9 16 ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati
44N 9 17 et abiit Ananias et introivit in domum et inponens ei manus dixit Saule frater
Dominus misit me Iesus qui apparuit tibi in via qua veniebas ut videas et implearis Spiritu Sancto
44N 9 18 et confestim ceciderunt ab oculis eius tamquam squamae et visum recepit et
surgens baptizatus est
44N 9 19 et cum accepisset cibum confortatus est fuit autem cum discipulis qui erant
Damasci per dies aliquot
44N 9 20 et continuo in synagogis praedicabat Iesum quoniam hic est Filius Dei
44N 9 21 stupebant autem omnes qui audiebant et dicebant nonne hic est qui
expugnabat in Hierusalem eos qui invocabant nomen istud et huc ad hoc venit ut vinctos illos
duceret ad principes sacerdotum
44N 9 22 Saulus autem magis convalescebat et confundebat Iudaeos qui habitabant
Damasci adfirmans quoniam hic est Christus
44N 9 23 cum implerentur autem dies multi consilium fecerunt Iudaei ut eum
interficerent

44N 9 24 notae autem factae sunt Saulo insidiae eorum custodiebant autem et portas die ac nocte ut eum interficerent
 44N 9 25 accipientes autem discipuli eius nocte per murum dimiserunt eum submittentem in sporta
 44N 9 26 cum autem venisset in Hierusalem temptabat iungere se discipulis et omnes timebant eum non credentes quia esset discipulus
 44N 9 27 Barnabas autem adprehensum illum duxit ad apostolos et narravit illis quomodo in via vidisset Dominum et quia locutus est ei et quomodo in Damasco fiducialiter egerit in nomine Iesu
 44N 9 28 et erat cum illis intrans et exiens in Hierusalem et fiducialiter agens in nomine Domini
 44N 9 29 loquebatur quoque et disputabat cum Graecis illi autem quaerebant occidere eum
 44N 9 30 quod cum cognovissent fratres deduxerunt eum Caesaream et dimiserunt Tarsum
 44N 9 31 ecclesia quidem per totam Iudaeam et Galilaeam et Samariam habebat pacem et aedificabatur ambulans in timore Domini et consolatione Sancti Spiritus replebatur
 44N 9 32 factum est autem Petrum dum pertransiret universos devenire et ad sanctos qui habitabant Lyddae
 44N 9 33 invenit autem ibi hominem quendam nomine Aeneam ab annis octo iacentem in grabatto qui erat paralyticus
 44N 9 34 et ait illi Petrus Aeneas sanat te Iesus Christus surge et sterne tibi et continuo surrexit
 44N 9 35 et viderunt illum omnes qui habitabant Lyddae et Saronae qui conversi sunt ad Dominum
 44N 9 36 in Ioppe autem fuit quaedam discipula nomine Tabitas quae interpretata dicitur Dorcas haec erat plena operibus bonis et elemosynis quas faciebat
 44N 9 37 factum est autem in diebus illis ut infirmata moreretur quam cum lavissent posuerunt eam in cenaculo
 44N 9 38 cum autem prope esset Lydda ab Ioppe discipuli audientes quia Petrus esset in ea miserunt duos viros ad eum rogantes ne pigriteris venire usque ad nos
 44N 9 39 exurgens autem Petrus venit cum illis et cum advenisset duxerunt illum in cenaculum et circumsteterunt illum omnes viduae flentes et ostendentes tunicas et vestes quas faciebat illis Dorcas
 44N 9 40 eiectis autem omnibus foras Petrus ponens genua oravit et conversus ad corpus dixit Tabita surge at illa aperuit oculos suos et viso Petro resedit
 44N 9 41 dans autem illi manum erexit eam et cum vocasset sanctos et viduas adsignavit eam vivam
 44N 9 42 notum autem factum est per universam Ioppen et crediderunt multi in Domino
 44N 9 43 factum est autem ut dies multos moraretur in Ioppe apud quendam Simonem coriarium
 44N 10 1 vir autem quidam erat in Caesarea nomine Cornelius centurio cohortis quae dicitur Italica
 44N 10 2 religiosus et timens Deum cum omni domo sua faciens elemosynas multas plebi et deprecans Deum semper
 44N 10 3 vidit in visu manifeste quasi hora nona diei angelum Dei introeuntem ad se et dicentem sibi Corneli
 44N 10 4 at ille intuens eum timore correptus dixit quid est domine dixit autem illi orationes tuae et elemosynae tuae ascenderunt in memoriam in conspectu Dei
 44N 10 5 et nunc mitte viros in Ioppen et accersi Simonem quendam qui cognominatur Petrus

44N 10 6 hic hospitatur apud Simonem quendam coriarium cuius est domus iuxta mare
44N 10 7 et cum discessisset angelus qui loquebatur illi vocavit duos domesticos suos
et militem metuentem Dominum ex his qui illi parebant
44N 10 8 quibus cum narrasset omnia misit illos in Ioppen
44N 10 9 postera autem die iter illis facientibus et adpropinquantibus civitati ascendit
Petrus in superiora ut oraret circa horam sextam
44N 10 10 et cum esuriret voluit gustare parantibus autem eis cecidit super eum mentis
excessus
44N 10 11 et videt caelum apertum et descendens vas quoddam velut linteum magnum
quattuor initiis submitti de caelo in terram
44N 10 12 in quo erant omnia quadrupedia et serpentina terrae et volatilia caeli
44N 10 13 et facta est vox ad eum surge Petre et occide et manduca
44N 10 14 ait autem Petrus absit Domine quia numquam manducavi omne commune et
inmundum
44N 10 15 et vox iterum secundo ad eum quae Deus purificavit ne tu commune dixeris
44N 10 16 hoc autem factum est per te et statim receptum est vas in caelum
44N 10 17 et dum intra se haesitaret Petrus quidnam esset visio quam vidisset ecce viri
qui missi erant a Cornelio inquirentes domum Simonis adstiterunt ad ianuam
44N 10 18 et cum vocassent interrogabant si Simon qui cognominatur Petrus illic haberet
hospitium
44N 10 19 Petro autem cogitante de visione dixit Spiritus ei ecce viri tres quaerunt te
44N 10 20 surge itaque et descende et vade cum eis nihil dubitans quia ego misi illos
44N 10 21 descendens autem Petrus ad viros dixit ecce ego sum quem quaeritis quae
causa est propter quam venistis
44N 10 22 qui dixerunt Cornelius centurio vir iustus et timens Deum et testimonium
habens ab universa gente Iudaeorum responsum accepit ab angelo sancto accersire te in domum
suam et audire verba abs te
44N 10 23 introducens igitur eos recepit hospitio sequenti autem die surgens profectus
est cum eis et quidam ex fratribus ab Ioppe comitati sunt eum
44N 10 24 altera autem die introivit Caesaream Cornelius vero expectabat illos
convocatis cognatis suis et necessariis amicis
44N 10 25 et factum est cum introisset Petrus obvius ei Cornelius et procidens ad pedes
adoravit
44N 10 26 Petrus vero levavit eum dicens surge et ego ipse homo sum
44N 10 27 et loquens cum illo intravit et invenit multos qui convenerant
44N 10 28 dixitque ad illos vos scitis quomodo abominatum sit viro iudaeo coniungi aut
accedere ad alienigenam et mihi ostendit Deus neminem communem aut inmundum dicere
hominem
44N 10 29 propter quod sine dubitatione veni accersitus interrogo ergo quam ob causam
accersistis me
44N 10 30 et Cornelius ait a nudius quartana die usque in hanc horam orans eram hora
nona in domo mea et ecce vir stetit ante me in veste candida et ait
44N 10 31 Corneli exaudita est oratio tua et elemosynae tuae commemoratae sunt in
conspectu Dei
44N 10 32 mitte ergo in Ioppen et accersi Simonem qui cognominatur Petrus hic
hospitatur in domo Simonis coriarii iuxta mare
44N 10 33 confestim igitur misi ad te et tu bene fecisti veniendo nunc ergo omnes nos in
conspectu tuo adsumus audire omnia quaecumque tibi praecepta sunt a Domino
44N 10 34 aperiens autem Petrus os dixit in veritate conperi quoniam non est
personarum acceptor Deus
44N 10 35 sed in omni gente qui timet eum et operatur iustitiam acceptus est illi
44N 10 36 verbum misit filiis Israhel adnuntians pacem per Iesum Christum hic est

omnium Dominus

- 44N 10 37 vos scitis quod factum est verbum per universam Iudaeam incipiens enim a Galilaea post baptismum quod praedicavit Iohannes
- 44N 10 38 Iesum a Nazareth quomodo unxit eum Deus Spiritu Sancto et virtute qui pertransivit benefaciendo et sanando omnes oppressos a diabolo quoniam Deus erat cum illo
- 44N 10 39 et nos testes sumus omnium quae fecit in regione Iudaeorum et Hierusalem quem et occiderunt suspendentes in ligno
- 44N 10 40 hunc Deus suscitavit tertia die et dedit eum manifestum fieri
- 44N 10 41 non omni populo sed testibus praeordinatis a Deo nobis qui manducavimus et bibimus cum illo postquam resurrexit a mortuis
- 44N 10 42 et praecepit nobis praedicare populo et testificari quia ipse est qui constitutus est a Deo iudex vivorum et mortuorum
- 44N 10 43 huic omnes prophetae testimonium perhibent remissionem peccatorum accipere per nomen eius omnes qui credunt in eum
- 44N 10 44 adhuc loquente Petro verba haec cecidit Spiritus Sanctus super omnes qui audiebant verbum
- 44N 10 45 et obstipuerunt ex circumcissione fideles qui venerant cum Petro quia et in nationes gratia Spiritus Sancti effusa est
- 44N 10 46 audiebant enim illos loquentes linguis et magnificantes Deum
- 44N 10 47 tunc respondit Petrus numquid aquam quis prohibere potest ut non baptizentur hii qui Spiritum Sanctum acceperunt sicut et nos
- 44N 10 48 et iussit eos in nomine Iesu Christi baptizari tunc rogaverunt eum ut maneret aliquot diebus
- 44N 11 1 audierunt autem apostoli et fratres qui erant in Iudaea quoniam et gentes receperunt verbum Dei
- 44N 11 2 cum ascendisset autem Petrus in Hierosolimam disceptabant adversus illum qui erant ex circumcissione
- 44N 11 3 dicentes quare introisti ad viros praepitium habentes et manducasti cum illis
- 44N 11 4 incipiens autem Petrus exponebat illis ordinem dicens
- 44N 11 5 ego eram in civitate Ioppe orans et vidi in excessu mentis visionem descendens vas quoddam velut linteum magnum quattuor initiis submitti de caelo et venit usque ad me
- 44N 11 6 in quod intuens considerabam et vidi quadrupedia terrae et bestias et reptilia et volatilia caeli
- 44N 11 7 audivi autem et vocem dicentem mihi surgens Petre occide et manduca
- 44N 11 8 dixi autem nequaquam Domine quia commune aut immundum numquam introivit in os meum
- 44N 11 9 respondit autem vox secundo de caelo quae Deus mundavit tu ne commune dixeris
- 44N 11 10 hoc autem factum est per te et recepta sunt rursus omnia in caelum
- 44N 11 11 et ecce confestim tres viri adstiterunt in domo in qua eram missi a Caesarea ad me
- 44N 11 12 dixit autem Spiritus mihi ut irem cum illis nihil haesitans venerunt autem mecum et sex fratres isti et ingressi sumus in domum viri
- 44N 11 13 narravit autem nobis quomodo vidisset angelum in domo sua stantem et dicentem sibi mitte in Ioppen et accersi Simonem qui cognominatur Petrus
- 44N 11 14 qui loquetur tibi verba in quibus salvus eris tu et universa domus tua
- 44N 11 15 cum autem coepissem loqui decidit Spiritus Sanctus super eos sicut et in nos in initio
- 44N 11 16 recordatus sum autem verbi Domini sicut dicebat Iohannes quidem baptizavit aqua vos autem baptizabimini Spiritu Sancto
- 44N 11 17 si ergo eandem gratiam dedit illis Deus sicut et nobis qui credidimus in

Dominum Iesum Christum ego quis eram qui possem prohibere Deum

44N 11 18 his auditis tacuerunt et glorificaverunt Deum dicentes ergo et gentibus Deus paenitentiam ad vitam dedit

44N 11 19 et illi quidem qui dispersi fuerant a tribulatione quae facta fuerat sub Stephano perambulaverunt usque Foenicem et Cyprum et Antiochiam nemini loquentes verbum nisi solis Iudaeis

44N 11 20 erant autem quidam ex eis viri cyprii et cyrenei qui cum introissent Antiochiam loquebantur et ad Graecos adnuntiantes Dominum Iesum

44N 11 21 et erat manus Domini cum eis multusque numerus credentium conversus est ad Dominum

44N 11 22 pervenit autem sermo ad aures ecclesiae quae erat Hierosolymis super istis et miserunt Barnaban usque Antiochiam

44N 11 23 qui cum pervenisset et vidisset gratiam Dei gavisus est et hortabatur omnes proposito cordis permanere in Domino

44N 11 24 quia erat vir bonus et plenus Spiritu Sancto et fide et adposita est turba multa Domino

44N 11 25 profectus est autem Tarsum ut quaereret Saulum quem cum invenisset perduxit Antiochiam

44N 11 26 et annum totum conversati sunt in ecclesia et docuerunt turbam multam ita ut cognominarentur primum Antiochiae discipuli Christiani

44N 11 27 in his autem diebus supervenerunt ab Hierosolymis prophetae Antiochiam

44N 11 28 et surgens unus ex eis nomine Agabus significabat per Spiritum famem magnam futuram in universo orbe terrarum quae facta est sub Claudio

44N 11 29 discipuli autem prout quis habebat proposuerunt singuli eorum in ministerium mittere habitantibus in Iudaea fratribus

44N 11 30 quod et fecerunt mittentes ad seniores per manus Barnabae et Sauli

44N 12 1 eodem autem tempore misit Herodes rex manus ut adfligeret quosdam de ecclesia

44N 12 2 occidit autem Iacobum fratrem Iohannis gladio

44N 12 3 videns autem quia placeret Iudaeis adposuit adprehendere et Petrum erant autem dies azymorum

44N 12 4 quem cum adprehendisset misit in carcerem tradens quattuor quaternionibus militum custodire eum volens post pascha producere eum populo

44N 12 5 et Petrus quidem servabatur in carcere oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad Deum pro eo

44N 12 6 cum autem producturus eum esset Herodes in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites vinctus catenis duabus et custodes ante ostium custodiebant carcerem

44N 12 7 et ecce angelus Domini adstitit et lumen refulsit in habitaculo percussoque latere Petri suscitavit eum dicens surge velociter et ceciderunt catenae de manibus eius

44N 12 8 dixit autem angelus ad eum praecingere et calcia te gallicas tuas et fecit sic et dixit illi circumda tibi vestimentum tuum et sequere me

44N 12 9 et exiens sequebatur et nesciebat quia verum est quod fiebat per angelum aestimabat autem se visum videre

44N 12 10 transeuntes autem primam et secundam custodiam venerunt ad portam ferream quae ducit ad civitatem quae ultro aperta est eis et exeuntes processerunt vicum unum et continuo discessit angelus ab eo

44N 12 11 et Petrus ad se reversus dixit nunc scio vere quia misit Dominus angelum suum et eripuit me de manu Herodis et de omni expectatione plebis Iudaeorum

44N 12 12 consideransque venit ad domum Mariae matris Iohannis qui cognominatus est Marcus ubi erant multi congregati et orantes

44N 12 13 pulsante autem eo ostium ianuae processit puella ad audiendum nomine Rhode

44N 12 14 et ut cognovit vocem Petri prae gaudio non aperuit ianuam sed intro currens
nuntiavit stare Petrum ante ianuam

44N 12 15 at illi dixerunt ad eam insanis illa autem adfirmabat sic se habere illi autem
dicebant angelus eius est

44N 12 16 Petrus autem perseverabat pulsans cum autem aperuissent viderunt eum et
obstipuerunt

44N 12 17 annuens autem eis manu ut tacerent enarravit quomodo Dominus eduxisset
eum de carcere dixitque nuntiate Iacobo et fratribus haec et egressus abiit in alium locum

44N 12 18 facta autem die erat non parva turbatio inter milites quidnam de Petro factum
esset

44N 12 19 Herodes autem cum requisisset eum et non invenisset inquisitione facta de
custodibus iussit eos duci descendensque a Iudaea in Caesaream ibi commoratus est

44N 12 20 erat autem iratus Tyriis et Sidoniis at illi unianimes venerunt ad eum et
persuaso Blasto qui erat super cubiculum regis postulabant pacem eo quod alerentur regiones eorum
ab illo

44N 12 21 statuto autem die Herodes vestitus veste regia sedit pro tribunali et
contionabatur ad eos

44N 12 22 populus autem adclamabat dei voces et non hominis

44N 12 23 confestim autem percussit eum angelus Domini eo quod non dedisset
honorem Deo et consumptus a vermibus exspiravit

44N 12 24 verbum autem Domini crescebat et multiplicabatur

44N 12 25 Barnabas autem et Saulus reversi sunt ab Hierosolymis expleto ministerio
adsumpto Iohanne qui cognominatus est Marcus

44N 13 1 erant autem in ecclesia quae erat Antiochiae prophetae et doctores in quibus
Barnabas et Symeon qui vocabatur Niger et Lucius Cyrenensis et Manaen qui erat Herodis
tetrarchae conlactaneus et Saulus

44N 13 2 ministrantibus autem illis Domino et ieiunantibus dixit Spiritus Sanctus
separate mihi Barnaban et Saulum in opus quod adsumpsi eos

44N 13 3 tunc ieiunantes et orantes inponentesque eis manus dimiserunt illos

44N 13 4 et ipsi quidem missi ab Spiritu Sancto abierunt Seleuciam et inde
navigaverunt Cyprum

44N 13 5 et cum venissent Salamina praedicabant verbum Dei in synagogis Iudaeorum
habebant autem et Iohannem in ministerio

44N 13 6 et cum perambulassent universam insulam usque Paphum invenerunt
quendam virum magum pseudopphetam Iudaeum cui nomen erat Bariesu

44N 13 7 qui erat cum proconsule Sergio Paulo viro prudente hic accitis Barnaba et
Saulo desiderabat audire verbum Dei

44N 13 8 resistebat autem illis Elymas magus sic enim interpretatur nomen eius
quaerens avertere proconsulem a fide

44N 13 9 Saulus autem qui et Paulus repletus Spiritu Sancto intuens in eum

44N 13 10 dixit o plene omni dolo et omni fallacia fili diaboli inimice omnis iustitiae
non desinis subvertere vias Domini rectas

44N 13 11 et nunc ecce manus Domini super te et eris caecus non videns solem usque ad
tempus et confestim cecidit in eum caligo et tenebrae et circumiens quaerebat qui ei manum daret

44N 13 12 tunc proconsul cum vidisset factum credidit admirans super doctrinam
Domini

44N 13 13 et cum a Papho navigassent Paulus et qui cum eo venerunt Pergen Pamphiliae
Iohannes autem discedens ab eis reversus est Hierosolymam

44N 13 14 illi vero pertranseuntes Pergen venerunt Antiochiam Pisidiae et ingressi
synagogam die sabbatorum sederunt

44N 13 15 post lectionem autem legis et prophetarum miserunt principes synagogae ad
eos dicentes viri fratres si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebem dicite

44N 13 16 surgens autem Paulus et manu silentium indicens ait viri israhelitae et qui timetis Deum audite

44N 13 17 Deus plebis Israhel elegit patres nostros et plebem exaltavit cum essent incolae in terra Aegypti et in brachio excelso eduxit eos ex ea

44N 13 18 et per quadraginta annorum tempus mores eorum sustinuit in deserto

44N 13 19 et destruens gentes septem in terra Chanaan sorte distribuit eis terram eorum

44N 13 20 quasi post quadringentos et quinquaginta annos et post haec dedit iudices usque ad Samuhel prophetam

44N 13 21 et exinde postulaverunt regem et dedit illis Deus Saul filium Cis virum de tribu Benjamin annis quadraginta

44N 13 22 et amoto illo suscitavit illis David regem cui et testimonium perhibens dixit inveni David filium Iesse virum secundum cor meum qui faciet omnes voluntates meas

44N 13 23 huius Deus ex semine secundum promissionem eduxit Israhel salvatorem Iesum

44N 13 24 praedicante Iohanne ante faciem adventus eius baptismum paenitentiae omni populo Israhel

44N 13 25 cum impleret autem Iohannes cursum suum dicebat quem me arbitramini esse non sum ego sed ecce venit post me cuius non sum dignus calciamenta pedum solvere

44N 13 26 viri fratres filii generis Abraham et qui in vobis timent Deum vobis verbum salutis huius missum est

44N 13 27 qui enim habitabant Hierusalem et principes eius hunc ignorantes et voces prophetarum quae per omne sabbatum leguntur iudicantes impleverunt

44N 13 28 et nullam causam mortis invenientes in eum petierunt a Pilato ut interficerent eum

44N 13 29 cumque consummassent omnia quae de eo scripta erant deponentes eum de ligno posuerunt in monumento

44N 13 30 Deus vero suscitavit eum a mortuis qui visus est per dies multos his

44N 13 31 qui simul ascenderant cum eo de Galilaea in Hierusalem qui usque nunc sunt testes eius ad plebem

44N 13 32 et nos vobis adnuntiamus ea quae ad patres nostros repromissio facta est

44N 13 33 quoniam hanc Deus adimplevit filiis nostris resuscitans Iesum sicut et in psalmo secundo scriptum est Filius meus es tu ego hodie genui te

44N 13 34 quod autem suscitaverit eum a mortuis amplius iam non reversurum in corruptionem ita dixit quia dabo vobis sancta David fidelia

44N 13 35 ideoque et alias dicit non dabis Sanctum tuum videre corruptionem

44N 13 36 David enim sua generatione cum administrasset voluntati Dei dormivit et adpositus est ad patres suos et vidit corruptionem

44N 13 37 quem vero Deus suscitavit non vidit corruptionem

44N 13 38 notum igitur sit vobis viri fratres quia per hunc vobis remissio peccatorum adnuntiatur ab omnibus quibus non potuistis in lege Mosi iustificari

44N 13 39 in hoc omnis qui credit iustificatur

44N 13 40 videte ergo ne superveniat quod dictum est in prophetis

44N 13 41 videte contemptores et admiramini et disperdimini quia opus operor ego in diebus vestris opus quod non credetis si quis enarraverit vobis

44N 13 42 exeuntibus autem illis rogabant ut sequenti sabbato loquerentur sibi verba haec

44N 13 43 cumque dimissa esset synagoga secuti sunt multi Iudaeorum et colentium advenarum Paulum et Barnaban qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia Dei

44N 13 44 sequenti vero sabbato paene universa civitas convenit audire verbum Domini

44N 13 45 videntes autem turbas Iudaei repleti sunt zelo et contradicebant his quae a Paulo dicebantur blasphemantes

44N 13 46 tunc constanter Paulus et Barnabas dixerunt vobis oportebat primum loqui

verbum Dei sed quoniam repellitis illud et indignos vos iudicastis aeternae vitae ecce convertimur ad gentes

44N 13 47 sic enim praecepit nobis Dominus posui te in lumen gentibus ut sis in salutem usque ad extremum terrae

44N 13 48 audientes autem gentes gavisae sunt et glorificabant verbum Domini et crediderunt quotquot erant praeordinati ad vitam aeternam

44N 13 49 disseminabatur autem verbum Domini per universam regionem

44N 13 50 Iudaei autem concitaverunt religiosas mulieres et honestas et primos civitatis et excitaverunt persecutionem in Paulum et Barnaban et eiecerunt eos de finibus suis

44N 13 51 at illi excusso pulvere pedum in eos venerunt Iconium

44N 13 52 discipuli quoque replebantur gaudio et Spiritu Sancto

44N 14 1 factum est autem Iconii ut simul introirent synagogam Iudaeorum et loquerentur ita ut crederet Iudaeorum et Graecorum copiosa multitudo

44N 14 2 qui vero increduli fuerunt Iudaei suscitaverunt et ad iracundiam concitaverunt animas gentium adversus fratres

44N 14 3 multo igitur tempore demorati sunt fiducialiter agentes in Domino testimonium perhibente verbo gratiae suae dante signa et prodigia fieri per manus eorum

44N 14 4 divisa est autem multitudo civitatis et quidam quidem erant cum Iudaeis quidam vero cum apostolis

44N 14 5 cum autem factus esset impetus gentilium et Iudaeorum cum principibus suis ut contumeliis adficerent et lapidarent eos

44N 14 6 intellegentes confugerunt ad civitates Lycaoniae Lystram et Derben et universam in circuitu regionem et ibi evangelizantes erant

44N 14 7 et quidam vir in Lystris infirmus pedibus sedebat claudus ex utero matris suae qui numquam ambulaverat

44N 14 8 hic audivit Paulum loquentem qui intuitus eum et videns quia haberet fidem ut salvus fieret

44N 14 9 dixit magna voce surge super pedes tuos rectus et exilivit et ambulabat

44N 14 10 turbae autem cum vidissent quod fecerat Paulus levaverunt vocem suam lycaonice dicentes dii similes facti hominibus descenderunt ad nos

44N 14 11 et vocabant Barnaban Iovem Paulum vero Mercurium quoniam ipse erat dux verbi

44N 14 12 sacerdos quoque Iovis qui erat ante civitatem tauros et coronas ante ianuas adferens cum populis volebat sacrificare

44N 14 13 quod ubi audierunt apostoli Barnabas et Paulus conscissis tunicis suis exilierunt in turbas clamantes

44N 14 14 et dicentes viri quid haec facitis et nos mortales sumus similes vobis homines adnuntiantes vobis ab his vanis converti ad Deum vivum qui fecit caelum et terram et mare et omnia quae in eis sunt

44N 14 15 qui in praeteritis generationibus dimisit omnes gentes ingredi in vias suas

44N 14 16 et quidem non sine testimonio semet ipsum reliquit benefaciens de caelo dans pluvias et tempora fructifera implens cibo et laetitia corda vestra

44N 14 17 et haec dicentes vix sedaverunt turbas ne sibi immolarent

44N 14 18 supervenerunt autem quidam ab Antiochia et Iconio Iudaei et persuasis turbis lapidantesque Paulum traxerunt extra civitatem aestimantes eum mortuum esse

44N 14 19 circumdantibus autem eum discipulis surgens intravit civitatem et postera die profectus est cum Barnaba in Derben

44N 14 20 cumque evangelizassent civitati illi et docuissent multos reversi sunt Lystram et Iconium et Antiochiam

44N 14 21 confirmantes animas discipulorum exhortantes ut permanerent in fide et quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei

44N 14 22 et cum constituissent illis per singulas ecclesias presbyteros et orassent cum

ieiunationibus commendaverunt eos Domino in quem crediderunt
44N 14 23 transeuntesque Pisidiam venerunt Pamphiliam
44N 14 24 et loquentes in Pergen verbum Domini descenderunt in Attaliam
44N 14 25 et inde navigaverunt Antiochiam unde erant traditi gratiae Dei in opus quod
conpleverunt
44N 14 26 cum autem venissent et congregassent ecclesiam rettulerunt quanta fecisset
Deus cum illis quia aperuisset gentibus ostium fidei
44N 14 27 morati sunt autem tempus non modicum cum discipulis
44N 15 1 et quidam descendentes de Iudaea docebant fratres quia nisi circumcidamini
secundum morem Mosi non potestis salvi fieri
44N 15 2 facta ergo seditione non minima Paulo et Barnabae adversum illos statuerunt
ut ascenderent Paulus et Barnabas et quidam alii ex illis ad apostolos et presbyteros in Hierusalem
super hac quaestione
44N 15 3 illi igitur deducti ab ecclesia pertransiebant Foenicen et Samariam narrantes
conversionem gentium et faciebant gaudium magnum omnibus fratribus
44N 15 4 cum autem venissent Hierosolymam suscepti sunt ab ecclesia et ab apostolis
et senioribus adnuntiantes quanta Deus fecisset cum illis
44N 15 5 surrexerunt autem quidam de heresi Pharisaeorum qui crediderant dicentes
quia oportet circumcidi eos praecipere quoque servare legem Mosi
44N 15 6 conveneruntque apostoli et seniores videre de verbo hoc
44N 15 7 cum autem magna conquisitio fieret surgens Petrus dixit ad eos viri fratres
vos scitis quoniam ab antiquis diebus in nobis elegit Deus per os meum audire gentes verbum
evangelii et credere
44N 15 8 et qui novit corda Deus testimonium perhibuit dans illis Spiritum Sanctum
sicut et nobis
44N 15 9 et nihil discrevit inter nos et illos fide purificans corda eorum
44N 15 10 nunc ergo quid temptatis Deum inponere iugum super cervicem discipulorum
quod neque patres nostri neque nos portare potuimus
44N 15 11 sed per gratiam Domini Iesu credimus salvari quemadmodum et illi
44N 15 12 tacuit autem omnis multitudo et audiebant Barnaban et Paulum narrantes
quanta fecisset Deus signa et prodigia in gentibus per eos
44N 15 13 et postquam tacuerunt respondit Iacobus dicens viri fratres audite me
44N 15 14 Simeon narravit quemadmodum primum Deus visitavit sumere ex gentibus
populum nomini suo
44N 15 15 et huic concordant verba prophetarum sicut scriptum est
44N 15 16 post haec revertar et aedificabo tabernaculum David quod decidit et diruta
eius reaedificabo et erigam illud
44N 15 17 ut requirant ceteri hominum Dominum et omnes gentes super quas invocatum
est nomen meum dicit Dominus faciens haec
44N 15 18 notum a saeculo est Domino opus suum
44N 15 19 propter quod ego iudico non inquietari eos qui ex gentibus convertuntur ad
Deum
44N 15 20 sed scribere ad eos ut abstineant se a contaminationibus simulacrorum et
fornicatione et suffocatis et sanguine
44N 15 21 Moses enim a temporibus antiquis habet in singulis civitatibus qui eum
praedicent in synagogis ubi per omne sabbatum legitur
44N 15 22 tunc placuit apostolis et senioribus cum omni ecclesia eligere viros ex eis et
mittere Antiochiam cum Paulo et Barnaba Iudam qui cognominatur Barsabban et Silam viros
primos in fratribus
44N 15 23 scribentes per manus eorum apostoli et seniores fratres his qui sunt
Antiochiae et Syriae et Ciliciae fratribus ex gentibus salutem
44N 15 24 quoniam audivimus quia quidam ex nobis exeuntes turbaverunt vos verbis

evertentes animas vestras quibus non mandavimus
 44N 15 25 placuit nobis collectis in unum eligere viros et mittere ad vos cum carissimis
 nostris Barnaba et Paulo
 44N 15 26 hominibus qui tradiderunt animas suas pro nomine Domini nostri Iesu Christi
 44N 15 27 misimus ergo Iudam et Silam qui et ipsi vobis verbis referent eadem
 44N 15 28 visum est enim Spiritui Sancto et nobis nihil ultra inponere vobis oneris quam
 haec necessario
 44N 15 29 ut abstineatis vos ab immolatis simulacrorum et sanguine suffocato et
 fornicatione a quibus custodientes vos bene agetis valete
 44N 15 30 illi igitur dimissi descenderunt Antiochiam et congregata multitudine
 tradiderunt epistulam
 44N 15 31 quam cum legissent gavisii sunt super consolatione
 44N 15 32 Iudas autem et Silas et ipsi cum essent prophetae verbo plurimo consolati sunt
 fratres et confirmaverunt
 44N 15 33 facto autem ibi tempore dimissi sunt cum pace a fratribus ad eos qui miserant
 illos
 44N 15 34 []
 44N 15 35 Paulus autem et Barnabas demorabantur Antiochiae docentes et
 evangelizantes cum aliis pluribus verbum Domini
 44N 15 36 post aliquot autem dies dixit ad Barnaban Paulus revertentes visitemus fratres
 per universas civitates in quibus praedicavimus verbum Domini quomodo se habeant
 44N 15 37 Barnabas autem volebat secum adsumere et Iohannem qui cognominatur
 Marcus
 44N 15 38 Paulus autem rogabat eum qui discessisset ab eis a Pamphilia et non isset cum
 eis in opus non debere recipi eum
 44N 15 39 facta est autem dissensio ita ut discederent ab invicem et Barnabas adsumpto
 Marco navigaret Cyprum
 44N 15 40 Paulus vero electo Sila profectus est traditus gratiae Domini a fratribus
 44N 15 41 perambulabat autem Syriam et Ciliciam confirmans ecclesias
 44N 16 1 pervenit autem in Derben et Lystram et ecce discipulus quidam erat ibi
 nomine Timotheus filius mulieris iudaeae fidelis patre gentili
 44N 16 2 huic testimonium reddebant qui in Lystris erant et Iconii fratres
 44N 16 3 hunc voluit Paulus secum proficisci et adsumens circumcidit eum propter
 Iudaeos qui erant in illis locis sciebant enim omnes quod pater eius gentilis esset
 44N 16 4 cum autem pertransirent civitates tradebant eis custodire dogmata quae erant
 decreta ab apostolis et senioribus qui essent Hierosolymis
 44N 16 5 et ecclesiae quidem confirmabantur fide et abundabant numero cotidie
 44N 16 6 transeuntes autem Frygiam et Galatiae regionem vetati sunt a Sancto Spiritu
 loqui verbum in Asia
 44N 16 7 cum venissent autem in Mysiam temptabant ire Bithyniam et non permisit eos
 Spiritus Iesu
 44N 16 8 cum autem pertransissent Mysiam descenderunt Troadem
 44N 16 9 et visio per noctem Paulo ostensa est vir macedo quidam erat stans et
 deprecans eum et dicens transiens in Macedoniam adiuva nos
 44N 16 10 ut autem visum vidit statim quaesivimus proficisci in Macedoniam certi facti
 quia vocasset nos Deus evangelizare eis
 44N 16 11 navigantes autem a Troade recto cursu venimus Samothraciam et sequenti die
 Neapolim
 44N 16 12 et inde Philippis quae est prima partis Macedoniae civitas colonia eramus
 autem in hac urbe diebus aliquot conferentes
 44N 16 13 die autem sabbatorum egressi sumus foras portam iuxta flumen ubi videbatur
 oratio esse et sedentes loquebamur mulieribus quae convenerant

44N 16 14 et quaedam mulier nomine Lydia purpuraria civitatis Thyatirenorum colens
Deum audivit cuius Dominus aperuit cor intendere his quae dicebantur a Paulo

44N 16 15 cum autem baptizata esset et domus eius deprecata est dicens si iudicastis me
fidelem Domino esse introite in domum meam et manete et coegit nos

44N 16 16 factum est autem euntibus nobis ad orationem puellam quandam habentem
spiritum pythonem obviare nobis quae quaestum magnum praestabat dominis suis divinando

44N 16 17 haec subsecuta Paulum et nos clamabat dicens isti homines servi Dei excelsi
sunt qui adnuntiant vobis viam salutis

44N 16 18 hoc autem faciebat multis diebus dolens autem Paulus et conversus spiritui
dixit praecipio tibi in nomine Iesu Christi exire ab ea et exiit eadem hora

44N 16 19 videntes autem domini eius quia exivit spes quaestus eorum adprehendentes
Paulum et Silam perduxerunt in forum ad principes

44N 16 20 et offerentes eos magistratibus dixerunt hii homines conturbant civitatem
nostram cum sint Iudaei

44N 16 21 et adnuntiant morem quem non licet nobis suscipere neque facere cum simus
Romani

44N 16 22 et concurrunt plebs adversus eos et magistratus scissis tunicis eorum iusserunt
virgis caedi

44N 16 23 et cum multas plagas eis inposuissent miserunt eos in carcerem praecipientes
custodi ut diligenter custodiret eos

44N 16 24 qui cum tale praeeptum accepisset misit eos in interiorem carcerem et pedes
eorum strinxit in ligno

44N 16 25 media autem nocte Paulus et Silas adorantes laudabant Deum et audiebant eos
qui in custodia erant

44N 16 26 subito vero terraemotus factus est magnus ita ut moverentur fundamenta
carceris et aperta sunt statim ostia omnia et universorum vincula soluta sunt

44N 16 27 expergefactus autem custos carceris et videns apertas ianuas carceris
evaginato gladio volebat se interficere aestimans fugisse victos

44N 16 28 clamavit autem Paulus magna voce dicens nihil feceris tibi mali universi enim
hic sumus

44N 16 29 petitoque lumine introgressus est et tremefactus procidit Paulo et Silae

44N 16 30 et producens eos foras ait domini quid me oportet facere ut salvus fiam

44N 16 31 at illi dixerunt crede in Domino Iesu et salvus eris tu et domus tua

44N 16 32 et locuti sunt ei verbum Domini cum omnibus qui erant in domo eius

44N 16 33 et tollens eos in illa hora noctis lavit plagas eorum et baptizatus est ipse et
omnes eius continuo

44N 16 34 cumque perduxisset eos in domum suam adposuit eis mensam et laetatus est
cum omni domo sua credens Deo

44N 16 35 et cum dies factus esset miserunt magistratus lictores dicentes dimitte
homines illos

44N 16 36 nuntiavit autem custos carceris verba haec Paulo quia miserunt magistratus ut
dimittamini nunc igitur exeuntes ite in pace

44N 16 37 Paulus autem dixit eis caesos nos publice indemnatos homines romanos
miserunt in carcerem et nunc occulte nos eiciunt non ita sed veniant

44N 16 38 et ipsi nos eiciant nuntiaverunt autem magistratibus lictores verba haec
timueruntque audito quod Romani essent

44N 16 39 et venientes deprecati sunt eos et educentes rogabant ut egrederentur urbem

44N 16 40 exeuntes autem de carcere introierunt ad Lydiam et visis fratribus consolati
sunt eos et profecti sunt

44N 17 1 cum autem perambulassent Amphipolim et Apolloniam venerunt
Thessalonicam ubi erat synagoga Iudaeorum

44N 17 2 secundum consuetudinem autem Paulus introivit ad eos et per sabbata tria

disserebat eis de scripturis

44N 17 3 adaperiens et insinuans quia Christum oportuit pati et resurgere a mortuis et quia hic est Christus Iesus quem ego adnuntio vobis

44N 17 4 et quidam ex eis crediderunt et adiuncti sunt Paulo et Silae et de colentibus gentilibusque multitudo magna et mulieres nobiles non paucae

44N 17 5 zelantes autem Iudaei adsumentesque de vulgo viros quosdam malos et turba facta concitaverunt civitatem et adsistentes domui Iasonis quaerebant eos producere in populum

44N 17 6 et cum non invenissent eos trahebant Iasonem et quosdam fratres ad principes civitatis clamantes quoniam hii qui orbem concitant et huc venerunt

44N 17 7 quos suscepit Iason et hii omnes contra decreta Caesaris faciunt regem alium dicentes esse Iesum

44N 17 8 concitaverunt autem plebem et principes civitatis audientes haec

44N 17 9 et accepto satis ab Iasone et a ceteris dimiserunt eos

44N 17 10 fratres vero confestim per noctem dimiserunt Paulum et Silam in Beroeam qui cum advenissent in synagogam Iudaeorum introierunt

44N 17 11 hii autem erant nobiliores eorum qui sunt Thessalonicae qui susceperunt verbum cum omni aviditate cotidie scrutantes scripturas si haec ita se haberent

44N 17 12 et multi quidem crediderunt ex eis et gentilium mulierum honestarum et viri non pauci

44N 17 13 cum autem cognovissent in Thessalonica Iudaei quia et Beroeae praedicatum est a Paulo verbum Dei venerunt et illuc commoventes et turbantes multitudinem

44N 17 14 statimque tunc Paulum dimiserunt fratres ut iret usque ad mare Silas autem et Timotheus remanserunt ibi

44N 17 15 qui autem deducebant Paulum perduxerunt usque Athenas et accepto mandato ab eo ad Silam et Timotheum ut quam celeriter venirent ad illum profecti sunt

44N 17 16 Paulus autem cum Athenis eos expectaret incitabatur spiritus eius in ipso videns idolatriae deditam civitatem

44N 17 17 disputabat igitur in synagoga cum Iudaeis et colentibus et in foro per omnes dies ad eos qui aderant

44N 17 18 quidam autem epicurei et stoici philosophi disserebant cum eo et quidam dicebant quid vult seminiverbius hic dicere alii vero novorum daemoniorum videtur adnuntiator esse quia Iesum et resurrectionem adnuntiabat eis

44N 17 19 et adprehensum eum ad Ariopagum duxerunt dicentes possumus scire quae est haec nova quae a te dicitur doctrina

44N 17 20 nova enim quaedam infers auribus nostris volumus ergo scire quidnam velint haec esse

44N 17 21 Athenienses autem omnes et advenae hospites ad nihil aliud vacabant nisi aut dicere aut audire aliquid novi

44N 17 22 stans autem Paulus in medio Ariopagi ait viri athenienses per omnia quasi superstitiosiores vos video

44N 17 23 praeteriens enim et videns simulacra vestra inveni et aram in qua scriptum erat ignoto deo quod ergo ignorantes colitis hoc ego adnuntio vobis

44N 17 24 Deus qui fecit mundum et omnia quae in eo sunt hic caeli et terrae cum sit Dominus non in manufactis templis inhabitat

44N 17 25 nec manibus humanis colitur indigens aliquo cum ipse det omnibus vitam et inspirationem et omnia

44N 17 26 fecitque ex uno omne genus hominum inhabitare super universam faciem terrae definiens statuta tempora et terminos habitationis eorum

44N 17 27 quaerere Deum si forte adtractent eum aut inveniant quamvis non longe sit ab unoquoque nostrum

44N 17 28 in ipso enim vivimus et movemur et sumus sicut et quidam vestrum poetarum dixerunt ipsius enim et genus sumus

44N 17 29 genus ergo cum simus Dei non debemus aestimare auro aut argento aut lapidi
 sculpturae artis et cogitationis hominis divinum esse simile
 44N 17 30 et tempora quidem huius ignorantiae despiciens Deus nunc adnuntiat
 hominibus ut omnes ubique paenitentiam agant
 44N 17 31 eo quod statuit diem in qua iudicaturus est orbem in aequitate in viro in quo
 statuit fidem praebens omnibus suscitans eum a mortuis
 44N 17 32 cum audissent autem resurrectionem mortuorum quidam quidem inridebant
 quidam vero dixerunt audiemus te de hoc iterum
 44N 17 33 sic Paulus exivit de medio eorum
 44N 17 34 quidam vero viri adherentes ei crediderunt in quibus et Dionisius Ariopagita
 et mulier nomine Damaris et alii cum eis
 44N 18 1 post haec egressus ab Athenis venit Corinthum
 44N 18 2 et inveniens quendam Iudaeum nomine Aquilam Ponticum genere qui nuper
 venerat ab Italia et Priscillam uxorem eius eo quod praecepisset Claudius discedere omnes Iudaeos
 a Roma accessit ad eos
 44N 18 3 et quia eiusdem erat artis manebat apud eos et operabatur erat autem
 scenofactoriae artis
 44N 18 4 []
 44N 18 5 cum venissent autem de Macedonia Silas et Timotheus instabat verbo Paulus
 testificans Iudaeis esse Christum Iesum
 44N 18 6 contradicentibus autem eis et blasphemantibus excutiens vestimenta dixit ad
 eos sanguis vester super caput vestrum mundus ego ex hoc ad gentes vadam
 44N 18 7 et migrans inde intravit in domum cuiusdam nomine Titi Iusti colentis Deum
 cuius domus erat coniuncta synagogae
 44N 18 8 Crispus autem archisynagogus credidit Domino cum omni domo sua et multi
 Corinthiorum audientes credebant et baptizabantur
 44N 18 9 dixit autem Dominus nocte per visionem Paulo noli timere sed loquere et ne
 taceas
 44N 18 10 propter quod ego sum tecum et nemo adponetur tibi ut noceat te quoniam
 populus est mihi multus in hac civitate
 44N 18 11 sedit autem annum et sex menses docens apud eos verbum Dei
 44N 18 12 Gallione autem proconsule Achaiae insurrexerunt uno animo Iudaei in
 Paulum et adduxerunt eum ad tribunal
 44N 18 13 dicentes quia contra legem hic persuadet hominibus colere Deum
 44N 18 14 incipiente autem Paulo aperire os dixit Gallio ad Iudaeos si quidem esset
 iniquum aliquid aut facinus pessimum o viri iudaei recte vos sustinerem
 44N 18 15 si vero quaestiones sunt de verbo et nominibus et legis vestrae vos ipsi
 videritis iudex ego horum nolo esse
 44N 18 16 et minavit eos a tribunali
 44N 18 17 adprehendentes autem omnes Sosthenen principem synagogae percutiebant
 ante tribunal et nihil eorum Gallioni curae erat
 44N 18 18 Paulus vero cum adhuc sustinisset dies multos fratribus valefaciens
 navigavit Syriam et cum eo Priscilla et Aquila qui sibi totonderat in Cencris caput habebat enim
 votum
 44N 18 19 devenitque Ephesum et illos ibi reliquit ipse vero ingressus synagogam
 disputavit cum Iudaeis
 44N 18 20 rogantibus autem eis ut ampliori tempore maneret non consensit
 44N 18 21 sed valefaciens et dicens iterum revertar ad vos Deo volente profectus est ab
 Epheso
 44N 18 22 et descendens Caesaream ascendit et salutavit ecclesiam et descendit
 Antiochiam
 44N 18 23 et facto ibi aliquanto tempore profectus est perambulans ex ordine galaticam

regionem et Frygiam confirmans omnes discipulos

44N 18 24 Iudaeus autem quidam Apollo nomine Alexandrinus natione vir eloquens devenit Ephesum potens in scripturis

44N 18 25 hic erat edoctus viam Domini et fervens spiritu loquebatur et docebat diligenter ea quae sunt Iesu sciens tantum baptisma Iohannis

44N 18 26 hic ergo coepit fiducialiter agere in synagoga quem cum audissent Priscilla et Aquila adsumpserunt eum et diligentius exposuerunt ei viam Dei

44N 18 27 cum autem vellet ire Achaïam exhortati fratres scripserunt discipulis ut susciperent eum qui cum venisset contulit multum his qui crediderant

44N 18 28 vehementer enim Iudaeos revincebat publice ostendens per scripturas esse Christum Iesum

44N 19 1 factum est autem cum Apollo esset Corinthi ut Paulus peragratis superioribus partibus veniret Ephesum et inveniret quosdam discipulos

44N 19 2 dixitque ad eos si Spiritum Sanctum accepistis credentes at illi ad eum sed neque si Spiritus Sanctus est audivimus

44N 19 3 ille vero ait in quo ergo baptizati estis qui dixerunt in Iohannis baptisate

44N 19 4 dixit autem Paulus Iohannes baptizavit baptisma paenitentiae populum dicens in eum qui venturus esset post ipsum ut crederent hoc est in Iesum

44N 19 5 his auditis baptizati sunt in nomine Domini Iesu

44N 19 6 et cum inposuisset illis manum Paulus venit Spiritus Sanctus super eos et loquebantur linguis et prophetabant

44N 19 7 erant autem omnes viri fere duodecim

44N 19 8 introgressus autem synagogam cum fiducia loquebatur per tres menses disputans et suadens de regno Dei

44N 19 9 cum autem quidam indurarentur et non crederent maledicentes viam coram multitudine discedens ab eis segregavit discipulos cotidie disputans in scola Tyranni

44N 19 10 hoc autem factum est per biennium ita ut omnes qui habitabant in Asia audirent verbum Domini Iudaei atque gentiles

44N 19 11 virtutesque non quaslibet Deus faciebat per manus Pauli

44N 19 12 ita ut etiam super languidos deferrentur a corpore eius sudaria vel semicintia et recedebant ab eis languores et spiritus nequam egrediebantur

44N 19 13 temptaverunt autem quidam et de circumeuntibus iudaeis exorcistis invocare super eos qui habebant spiritus malos nomen Domini Iesu dicentes adiuro vos per Iesum quem Paulus praedicat

44N 19 14 erant autem quidam Scevae Iudaei principis sacerdotum septem filii qui hoc faciebant

44N 19 15 respondens autem spiritus nequam dixit eis Iesum novi et Paulum scio vos autem qui estis

44N 19 16 et insiliens homo in eos in quo erat daemonium pessimum et dominatus amborum invaluit contra eos ita ut nudi et vulnerati effugerent de domo illa

44N 19 17 hoc autem notum factum est omnibus Iudaeis atque gentilibus qui habitabant Ephesi et cecidit timor super omnes illos et magnificabatur nomen Domini Iesu

44N 19 18 multique credentium veniebant confitentes et adnuntiantes actus suos

44N 19 19 multi autem ex his qui fuerant curiosa sectati contulerunt libros et conbuserunt coram omnibus et conputatis pretiis illorum invenerunt pecuniam denariorum quinquaginta milium

44N 19 20 ita fortiter verbum Dei crescebat et confirmabatur

44N 19 21 his autem expletis posuit Paulus in Spiritu transita Macedonia et Achaïa ire Hierosolymam dicens quoniam postquam fuero ibi oportet me et Romam videre

44N 19 22 mittens autem in Macedoniam duos ex ministrantibus sibi Timotheum et Erastum ipse remansit ad tempus in Asia

44N 19 23 facta est autem in illo tempore turbatio non minima de via

44N 19 24 Demetrius enim quidam nomine argentarius faciens aedes argenteas Dianae praestabat artificibus non modicum quaestum
44N 19 25 quos convocans et eos qui eiusmodi erant opifices dixit viri scitis quia de hoc artificio adquisitio est nobis
44N 19 26 et videtis et auditis quia non solum Ephesi sed paene totius Asiae Paulus hic suadens avertit multam turbam dicens quoniam non sunt dii qui manibus fiunt
44N 19 27 non solum autem haec periclitabitur nobis pars in redargutionem venire sed et magnae deae Dianae templum in nihilum reputabitur sed et destrui incipiet maiestas eius quam tota Asia et orbis colit
44N 19 28 his auditis repleti sunt ira et exclamaverunt dicentes magna Diana Ephesiorum
44N 19 29 et impleta est civitas confusione et impetum fecerunt uno animo in theatrum rapto Gaio et Aristarcho Macedonibus comitibus Pauli
44N 19 30 Paulo autem volente intrare in populum non permiserunt discipuli
44N 19 31 quidam autem et de Asiae principibus qui erant amici eius miserunt ad eum rogantes ne se daret in theatrum
44N 19 32 alii autem aliud clamabant erat enim ecclesia confusa et plures nesciebant qua ex causa convenissent
44N 19 33 de turba autem detraxerunt Alexandrum propellentibus eum Iudaeis Alexander ergo manu silentio postulato volebat rationem reddere populo
44N 19 34 quem ut cognoverunt Iudaeum esse vox facta est una omnium quasi per horas duas clamantium magna Diana Ephesiorum
44N 19 35 et cum sedasset scribe turbas dixit viri ephesii quis enim est hominum qui nesciat Ephesiorum civitatem cultricem esse magnae Dianae Iovisque prolis
44N 19 36 cum ergo his contradici non possit oportet vos sedatos esse et nihil temere agere
44N 19 37 adduxistis enim homines istos neque sacrilegos neque blasphemantes deam vestram
44N 19 38 quod si Demetrius et qui cum eo sunt artifices habent adversus aliquem causam conventus forenses aguntur et pro consulibus sunt accusent invicem
44N 19 39 si quid autem alterius rei quaeritis in legitima ecclesia poterit absolvi
44N 19 40 nam et periclitamur argui seditionis hodiernae cum nullus obnoxius sit de quo non possimus reddere rationem concursus istius et cum haec dixisset dimisit ecclesiam
44N 20 1 postquam autem cessavit tumultus vocatis Paulus discipulis et exhortatus eos valedixit et profectus est ut iret in Macedoniam
44N 20 2 cum autem perambulasset partes illas et exhortatus eos fuisset multo sermone venit ad Graeciam
44N 20 3 ubi cum fecisset menses tres factae sunt illi insidiae a Iudaeis navigaturo in Syriam habuitque consilium ut reverteretur per Macedoniam
44N 20 4 comitatus est autem eum Sopater Pyrri Beroensis Thessalonicensium vero Aristarchus et Secundus et Gaius Derbeus et Timotheus Asiani vero Tychicus et Trophimus
44N 20 5 hii cum praecessissent sustinebant nos Troade
44N 20 6 nos vero navigavimus post dies azymorum a Philippis et venimus ad eos Troadem in diebus quinque ubi demorati sumus diebus septem
44N 20 7 in una autem sabbati cum convenissemus ad frangendum panem Paulus disputabat eis profecturus in crastinum protraxitque sermonem usque in mediam noctem
44N 20 8 erant autem lampades copiosae in cenaculo ubi eramus congregati
44N 20 9 sedens autem quidam adulescens nomine Eutychus super fenestram cum mergeretur somno gravi disputante diu Paulo eductus somno cecidit de tertio cenaculo deorsum et sublatus est mortuus
44N 20 10 ad quem cum descendisset Paulus incubuit super eum et complexus dixit nolite turbari anima enim ipsius in eo est

44N 20 11 ascendens autem frangensque panem et gustans satisque adlocutus usque in
lucem sic profectus est
44N 20 12 adduxerunt autem puerum viventem et consolati sunt non minime
44N 20 13 nos autem ascendentes navem enavigavimus in Asson inde suscepturi Paulum
sic enim disposuerat ipse per terram iter facturus
44N 20 14 cum autem convenisset nos in Asson adsumpto eo venimus Mytilenen
44N 20 15 et inde navigantes sequenti die venimus contra Chium et alia adplicuimus
Samum et sequenti venimus Miletum
44N 20 16 proposuerat enim Paulus transnavigare Ephesum ne qua mora illi fieret in
Asia festinabat enim si possibile sibi esset ut diem pentecosten faceret Hierosolymis
44N 20 17 a Mileto autem mittens Ephesum vocavit maiores natu ecclesiae
44N 20 18 qui cum venissent ad eum et simul essent dixit eis vos scitis a prima die qua
ingressus sum in Asiam qualiter vobiscum per omne tempus fuerim
44N 20 19 serviens Domino cum omni humilitate et lacrimis et temptationibus quae mihi
acciderunt ex insidiis Iudaeorum
44N 20 20 quomodo nihil subtraxerim utilium quo minus adnuntiarem vobis et docerem
vos publice et per domos
44N 20 21 testificans Iudaeis atque gentilibus in Deum paenitentiam et fidem in
Dominum nostrum Iesum Christum
44N 20 22 et nunc ecce alligatus ego Spiritu vado in Hierusalem quae in ea eventura sint
mihi ignorans
44N 20 23 nisi quod Spiritus Sanctus per omnes civitates protestatur mihi dicens
quoniam vincula et tribulationes me manent
44N 20 24 sed nihil horum vereor nec facio animam pretiosorem quam me dummodo
consummem cursum meum et ministerium quod accepi a Domino Iesu testificari evangelium
gratiae Dei
44N 20 25 et nunc ecce ego scio quia amplius non videbitis faciem meam vos omnes per
quos transivi praedicans regnum Dei
44N 20 26 quapropter contestor vos hodierna die quia mundus sum a sanguine omnium
44N 20 27 non enim subterfugi quo minus adnuntiarem omne consilium Dei vobis
44N 20 28 adtendite vobis et universo gregi in quo vos Spiritus Sanctus posuit episcopos
regere ecclesiam Dei quam adquisivit sanguine suo
44N 20 29 ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi graves in vos non
parcentes gregi
44N 20 30 et ex vobis ipsis exsurgent viri loquentes perversa ut abducant discipulos post
se
44N 20 31 propter quod vigilate memoria retinentes quoniam per triennium nocte et die
non cessavi cum lacrimis monens unumquemque vestrum
44N 20 32 et nunc commendo vos Deo et verbo gratiae ipsius qui potens est aedificare et
dare hereditatem in sanctificatis omnibus
44N 20 33 argentum aut aurum aut vestem nullius concupivi
44N 20 34 ipsi scitis quoniam ad ea quae mihi opus erant et his qui mecum sunt
ministraverunt manus istae
44N 20 35 omnia ostendi vobis quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos ac
meminisse verbi Domini Iesu quoniam ipse dixit beatius est magis dare quam accipere
44N 20 36 et cum haec dixisset positus genibus suis cum omnibus illis oravit
44N 20 37 magnus autem fletus factus est omnium et procumbentes super collum Pauli
osculabantur eum
44N 20 38 dolentes maxime in verbo quo dixerat quoniam amplius faciem eius non
essent visuri et deducebant eum ad navem
44N 21 1 cum autem factum esset ut navigarem abstracti ab eis recto cursu venimus
Cho et sequenti die Rhodum et inde Patara

44N 21 2 et cum invenissemus navem transfretantem in Foenicen ascendentes
navigavimus

44N 21 3 cum paruissemus autem Cypro et relinquentes eam ad sinistram navigabamus
in Syriam et venimus Tyrum ibi enim navis erat expositura onus

44N 21 4 inventis autem discipulis mansimus ibi diebus septem qui Paulo dicebant per
Spiritus ne ascenderet Hierosolymam

44N 21 5 et explicitis diebus profecti ibamus deducentibus nos omnibus cum uxoribus
et filiis usque foras civitatem et positis genibus in litore oravimus

44N 21 6 et cum valefecissemus invicem ascendimus in navem illi autem redierunt in
sua

44N 21 7 nos vero navigatione explicita a Tyro descendimus Ptolomaida et salutatis
fratribus mansimus die una apud illos

44N 21 8 alia autem die profecti venimus Caesaream et intrantes in domum Philippi
evangelistae qui erat de septem mansimus apud eum

44N 21 9 huic autem erant filiae quattuor virgines prophetantes

44N 21 10 et cum moraremur per dies aliquot supervenit quidam a Iudaea propheta
nomine Agabus

44N 21 11 is cum venisset ad nos tulit zonam Pauli et alligans sibi pedes et manus dixit
haec dicit Spiritus Sanctus virum cuius est zona haec sic alligabunt in Hierusalem Iudaei et tradent
in manus gentium

44N 21 12 quod cum audissemus rogabamus nos et qui loci illius erant ne ascenderet
Hierosolymam

44N 21 13 tunc respondit Paulus et dixit quid facitis flentes et adfligentes cor meum ego
enim non solum alligari sed et mori in Hierusalem paratus sum propter nomen Domini Iesu

44N 21 14 et cum ei suadere non possemus quievimus dicentes Domini voluntas fiat

44N 21 15 post dies autem istos praeparati ascendebamus Hierusalem

44N 21 16 venerunt autem et ex discipulis a Caesarea nobiscum adducentes apud quem
hospitemur Mnasonem quendam Cyprium antiquum discipulum

44N 21 17 et cum venissemus Hierosolymam libenter exceperunt nos fratres

44N 21 18 sequenti autem die introibat Paulus nobiscum ad Iacobum omnesque collecti
sunt seniores

44N 21 19 quos cum salutasset narrabat per singula quae fecisset Deus in gentibus per
ministerium ipsius

44N 21 20 at illi cum audissent magnificabant Deum dixeruntque ei vides frater quot
milia sint in Iudaeis qui crediderunt et omnes aemulatores sunt legis

44N 21 21 audierunt autem de te quia discessionem doceas a Mose eorum qui per gentes
sunt Iudaeorum dicens non debere circumcidere eos filios suos neque secundum consuetudinem
ingredi

44N 21 22 quid ergo est utique oportet convenire multitudinem audient enim te
supervenisse

44N 21 23 hoc ergo fac quod tibi dicimus sunt nobis viri quattuor votum habentes super
se

44N 21 24 his adsumptis sanctifica te cum illis et inpende in illis ut radant capita et
scient omnes quia quae de te audierunt falsa sunt sed ambulas et ipse custodiens legem

44N 21 25 de his autem qui crediderunt ex gentibus nos scripsimus iudicantes ut
abstineant se ab idolis immolato et sanguine et suffocato et fornicatione

44N 21 26 tunc Paulus adsumptis viris postera die purificatus cum illis intravit in
templum adnuntians expletionem dierum purificationis donec offerretur pro unoquoque eorum
oblatio

44N 21 27 dum autem septem dies consummarentur hii qui de Asia erant Iudaei cum
vidissent eum in templo concitaverunt omnem populum et iniecerunt ei manus clamantes

44N 21 28 viri israhelitae adiuvate hic est homo qui adversus populum et legem et locum

hunc omnes ubique docens insuper et gentiles induxit in templum et violavit sanctum locum istum
44N 21 29 viderant enim Trophimum Ephesium in civitate cum ipso quem aestimaverunt
quoniam in templum induxisset Paulus
44N 21 30 commotaque est civitas tota et facta est concursio populi et adprehendentes
Paulum trahebant eum extra templum et statim clausae sunt ianuae
44N 21 31 quaerentibus autem eum occidere nuntiatum est tribuno cohortis quia tota
confunditur Hierusalem
44N 21 32 qui statim adsumptis militibus et centurionibus decucurrit ad illos qui cum
vidissent tribunum et milites cessaverunt percutere Paulum
44N 21 33 tunc accedens tribunus adprehendit eum et iussit alligari catenis duabus et
interrogabat quis esset et quid fecisset
44N 21 34 alii autem aliud clamabant in turba et cum non posset certum cognoscere prae
tumultu iussit duci eum in castra
44N 21 35 et cum venisset ad gradus contigit ut portaretur a militibus propter vim populi
44N 21 36 sequebatur enim multitudo populi clamans tolle eum
44N 21 37 et cum coepisset induci in castra Paulus dicit tribuno si licet mihi loqui
aliquid ad te qui dixit graece nosti
44N 21 38 nonne tu es Aegyptius qui ante hos dies tumultum concitasti et eduxisti in
desertum quattuor milia virorum sicariorum
44N 21 39 et dixit ad eum Paulus ego homo sum quidem iudaeus a Tarso Ciliciae non
ignotae civitatis municeps rogo autem te permitte mihi loqui ad populum
44N 21 40 et cum ille permisisset Paulus stans in gradibus annuit manu ad plebem et
magno silentio facto adlocutus est hebraea lingua dicens
44N 22 1 viri fratres et patres audite quam ad vos nunc reddo rationem
44N 22 2 cum audissent autem quia hebraea lingua loquitur ad illos magis praestiterunt
silentium
44N 22 3 et dixit ego sum vir iudaeus natus Tarso Ciliciae nutritus autem in ista civitate
secus pedes Gamalihel eruditus iuxta veritatem paternae legis aemulator legis sicut et vos omnes
estis hodie
44N 22 4 qui hanc viam persecutus sum usque ad mortem alligans et tradens in
custodias viros ac mulieres
44N 22 5 sicut princeps sacerdotum testimonium mihi reddit et omnes maiores natu a
quibus et epistulas accipiens ad fratres Damascum pergebam ut adducerem inde vinctos in
Hierusalem uti punirentur
44N 22 6 factum est autem eunte me et adpropinquante Damasco media die subito de
caelo circumfulsit me lux copiosa
44N 22 7 et decidens in terram audivi vocem dicentem mihi Saule Saule quid me
persequeris
44N 22 8 ego autem respondi quis es Domine dixitque ad me ego sum Iesus Nazarenus
quem tu persequeris
44N 22 9 et qui mecum erant lumen quidem viderunt vocem autem non audierunt eius
qui loquebatur mecum
44N 22 10 et dixi quid faciam Domine Dominus autem dixit ad me surgens vade
Damascum et ibi tibi dicetur de omnibus quae te oporteat facere
44N 22 11 et cum non viderem prae claritate luminis illius ad manum deductus a
comitibus veni Damascum
44N 22 12 Ananias autem quidam vir secundum legem testimonium habens ab omnibus
habitantibus Iudaeis
44N 22 13 veniens ad me et adstans dixit mihi Saule frater respice et ego eadem hora
respexi in eum
44N 22 14 at ille dixit Deus patrum nostrorum praeordinavit te ut cognosceres
voluntatem eius et videres Iustum et audires vocem ex ore eius

44N 22 15 quia eris testis illius ad omnes homines eorum quae vidisti et audisti
 44N 22 16 et nunc quid moraris exsurge baptizare et ablue peccata tua invocato nomine
 ipsius
 44N 22 17 factum est autem revertenti mihi in Hierusalem et oranti in templo fieri me in
 stupore mentis
 44N 22 18 et videre illum dicentem mihi festina et exi velociter ex Hierusalem quoniam
 non recipient testimonium tuum de me
 44N 22 19 et ego dixi Domine ipsi sciunt quia ego eram concludens in carcerem et
 caedens per synagogas eos qui credebant in te
 44N 22 20 et cum funderetur sanguis Stephani testis tui ego adstabam et consentiebam et
 custodiebam vestimenta interficientium illum
 44N 22 21 et dixit ad me vade quoniam ego in nationes longe mittam te
 44N 22 22 audiebant autem eum usque ad hoc verbum et levaverunt vocem suam
 dicentes tolle de terra eiusmodi non enim fas est eum vivere
 44N 22 23 vociferantibus autem eis et proicientibus vestimenta sua et pulverem
 iactantibus in aerem
 44N 22 24 iussit tribunus induci eum in castra et flagellis caedi et torqueri eum ut sciret
 propter quam causam sic adclamarent ei
 44N 22 25 et cum adstrinxissent eum loris dixit adstanti sibi centurioni Paulus si
 hominem romanum et indemnatum licet vobis flagellare
 44N 22 26 quo audito centurio accessit ad tribunum et nuntiavit dicens quid acturus es
 hic enim homo civis romanus est
 44N 22 27 accedens autem tribunus dixit illi dic mihi tu Romanus es at ille dixit etiam
 44N 22 28 et respondit tribunus ego multa summa civitatem hanc consecutus sum et
 Paulus ait ego autem et natus sum
 44N 22 29 protinus ergo discesserunt ab illo qui eum torturi erant tribunus quoque timuit
 postquam rescivit quia civis romanus esset et quia alligasset eum
 44N 22 30 postera autem die volens scire diligentius qua ex causa accusaretur a Iudaeis
 solvit eum et iussit sacerdotes convenire et omne concilium et producens Paulum statuit inter illos
 44N 23 1 intendens autem concilium Paulus ait viri fratres ego omni conscientia bona
 conversatus sum ante Deum usque in hodiernum diem
 44N 23 2 princeps autem sacerdotum Ananias praecepit adstantibus sibi percutere os
 eius
 44N 23 3 tunc Paulus ad eum dixit percutiet te Deus paries dealbate et tu sedens iudicas
 me secundum legem et contra legem iubes me percuti
 44N 23 4 et qui adstabant dixerunt summum sacerdotem Dei maledicis
 44N 23 5 dixit autem Paulus nesciebam fratres quia princeps est sacerdotum scriptum
 est enim principem populi tui non maledices
 44N 23 6 sciens autem Paulus quia una pars esset Sadducaeorum et altera Pharisaeorum
 exclamavit in concilio viri fratres ego Pharisaeus sum filius Pharisaeorum de spe et resurrectione
 mortuorum ego iudicor
 44N 23 7 et cum haec dixisset facta est dissensio inter Pharisaeos et Sadducaeos et
 soluta est multitudo
 44N 23 8 Sadducaei enim dicunt non esse resurrectionem neque angelum neque
 spiritum Pharisaei autem utrumque confitentur
 44N 23 9 factus est autem clamor magnus et surgentes quidam Pharisaeorum pugnabant
 dicentes nihil mali invenimus in homine isto quod si spiritus locutus est ei aut angelus
 44N 23 10 et cum magna dissensio facta esset timens tribunus ne discerneretur Paulus ab
 ipsis iussit milites descendere et rapere eum de medio eorum ac deducere eum in castra
 44N 23 11 sequenti autem nocte adstans ei Dominus ait constans esto sicut enim
 testificatus es de me Hierusalem sic te oportet et Romae testificari
 44N 23 12 facta autem die collegerunt se quidam ex Iudaeis et devoverunt se dicentes

neque manducatuos neque bibituos donec occiderent Paulum
44N 23 13 erant autem plus quam quadraginta qui hanc coniurationem fecerant
44N 23 14 qui accesserunt ad principes sacerdotum et seniores et dixerunt devotione
devovimus nos nihil gustatuos donec occidamus Paulum
44N 23 15 nunc ergo vos notum facite tribuno cum concilio ut producat illum ad vos
tamquam aliquid certius cognituri de eo nos vero priusquam adpropriet parati sumus interficere illum
44N 23 16 quod cum audisset filius sororis Pauli insidias venit et intravit in castra
nuntiavitque Paulo
44N 23 17 vocans autem Paulus ad se unum ex centurionibus ait adolescentem hunc
perduc ad tribunum habet enim aliquid indicare illi
44N 23 18 et ille quidem adsumens eum duxit ad tribunum et ait vincetus Paulus vocans
rogavit me hunc adolescentem perducere ad te habentem aliquid loqui tibi
44N 23 19 adprehendens autem tribunus manum illius secessit cum eo seorsum et
interrogavit illum quid est quod habes indicare mihi
44N 23 20 ille autem dixit Iudaeis convenit rogare te ut crastina die Paulum producas in
concilium quasi aliquid certius inquisituri sint de illo
44N 23 21 tu vero ne credideris illis insidiantur enim ei ex eis viri amplius quadraginta
qui se devoverunt non manducare neque bibere donec interficiant eum et nunc parati sunt
expectantes promissum tuum
44N 23 22 tribunus igitur dimisit adolescentem praecipiens ne cui loqueretur quoniam
haec nota sibi fecisset
44N 23 23 et vocatis duobus centurionibus dixit illis parate milites ducentos ut eant
usque Caesaream et equites septuaginta et lancearios ducentos a tertia hora noctis
44N 23 24 et iumenta praeparate ut inponentes Paulum salvum perducerent ad Felicem
praesidem
44N 23 25 []
44N 23 26 scribens epistulam continentem haec Claudius Lysias optimo praesidi Felici
salutem
44N 23 27 virum hunc comprehensum a Iudaeis et incipientem interfici ab eis
superveniens cum exercitu eripui cognito quia Romanus est
44N 23 28 volensque scire causam quam obiciebant illi deduxi eum in concilium eorum
44N 23 29 quem inveni accusari de quaestionibus legis ipsorum nihil vero dignum morte
aut vinculis habentem crimen
44N 23 30 et cum mihi perlatum esset de insidiis quas paraverunt ei misi ad te
denuntians et accusatoribus ut dicant apud te
44N 23 31 milites ergo secundum praeceptum sibi adsumentes Paulum duxerunt per
noctem in Antipatridem
44N 23 32 et postera die dimissis equitibus ut irent cum eo reversi sunt ad castra
44N 23 33 qui cum venissent Caesaream et tradidissent epistulam praesidi statuerunt
ante illum et Paulum
44N 23 34 cum legisset autem et interrogasset de qua provincia esset et cognoscens quia
de Cilicia
44N 23 35 audiam te inquit cum et accusatores tui venerint iussitque in praetorio Herodis
custodiri eum
44N 24 1 post quinque autem dies descendit princeps sacerdotum Ananias cum
senioribus quibusdam et Tertullo quodam oratore qui adierunt praesidem adversus Paulum
44N 24 2 et citato Paulo coepit accusare Tertullus dicens cum in multa pace agamus per
te et multa corrigantur per tuam providentiam
44N 24 3 semper et ubique suscipimus optime Felix cum omni gratiarum actione
44N 24 4 ne diutius autem te protraham oro breviter audias nos pro tua clementia
44N 24 5 invenimus hunc hominem pestiferum et concitantem seditiones omnibus
Iudaeis in universo orbe et auctorem seditionis sectae Nazarenorum

44N 24 6 qui etiam templum violare conatus est quem et adprehendimus
 44N 24 7 []
 44N 24 8 a quo poteris ipse iudicans de omnibus istis cognoscere de quibus nos
 accusamus eum
 44N 24 9 adiecerunt autem et Iudaei dicentes haec ita se habere
 44N 24 10 respondit autem Paulus annuente sibi praeside dicere ex multis annis esse te
 iudicem genti huic sciens bono animo pro me satisfaciam
 44N 24 11 potes enim cognoscere quia non plus sunt dies mihi quam duodecim ex quo
 ascendi adorare in Hierusalem
 44N 24 12 et neque in templo invenerunt me cum aliquo disputantem aut concursum
 facientem turbae neque in synagogis neque in civitate
 44N 24 13 neque probare possunt tibi de quibus nunc accusant me
 44N 24 14 confiteor autem hoc tibi quod secundum sectam quam dicunt heresim sic
 deservio patrio Deo meo credens omnibus quae in lege et prophetis scripta sunt
 44N 24 15 spem habens in Deum quam et hii ipsi expectant resurrectionem futuram
 iustorum et iniquorum
 44N 24 16 in hoc et ipse studeo sine offendiculo conscientiam habere ad Deum et ad
 homines semper
 44N 24 17 post annos autem plures elemosynas facturus in gentem meam veni et
 oblationes et vota
 44N 24 18 in quibus invenerunt me purificatum in templo non cum turba neque cum
 tumultu
 44N 24 19 quidam autem ex Asia Iudaei quos oportebat apud te praesto esse et accusare
 si quid haberent adversum me
 44N 24 20 aut hii ipsi dicant si quid invenerunt in me iniquitatis cum stem in concilio
 44N 24 21 nisi de una hac solummodo voce qua clamavi inter eos stans quoniam de
 resurrectione mortuorum ego iudicor hodie a vobis
 44N 24 22 distulit autem illos Felix certissime sciens de via dicens cum tribunus Lysias
 descenderit audiam vos
 44N 24 23 iussitque centurioni custodiri eum et habere requiem nec quemquam
 prohibere de suis ministrare ei
 44N 24 24 post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla uxore sua quae erat Iudaea
 vocavit Paulum et audivit ab eo fidem quae est in Iesum Christum
 44N 24 25 disputante autem illo de iustitia et castitate et de iudicio futuro timefactus
 Felix respondit quod nunc adinet vade tempore autem oportuno accersiam te
 44N 24 26 simul et sperans quia pecunia daretur a Paulo propter quod et frequenter
 accersiens eum loquebatur cum eo
 44N 24 27 biennio autem expleto accepit successorem Felix Porcium Festum volens
 autem gratiam praestare Iudaeis Felix reliquit Paulum vinctum
 44N 25 1 Festus ergo cum venisset in provinciam post triduum ascendit Hierosolymam
 a Caesarea
 44N 25 2 adieruntque eum principes sacerdotum et primi Iudaeorum adversus Paulum
 et rogabant eum
 44N 25 3 postulantes gratiam adversum eum ut iuberet perducere eum Hierusalem
 insidias tendentes ut eum interficerent in via
 44N 25 4 Festus autem respondit servari Paulum in Caesarea se autem maturius
 profecturum
 44N 25 5 qui ergo in vobis ait potentes sunt descendentes simul si quod est in viro
 crimen accusent eum
 44N 25 6 demoratus autem inter eos dies non amplius quam octo aut decem descendit
 Caesaream et altera die sedit pro tribunali et iussit Paulum adduci
 44N 25 7 qui cum perductus esset circumsteterunt eum qui ab Hierosolyma

descenderant Iudaei multas et graves causas obicientes quas non poterant probare
44N 25 8 Paulo autem rationem reddente quoniam neque in legem Iudaeorum neque in templum neque in Caesarem quicquam peccavi
44N 25 9 Festus autem volens Iudaeis gratiam praestare respondens Paulo dixit vis Hierosolymam ascendere et ibi de his iudicari apud me
44N 25 10 dixit autem Paulus ad tribunal Caesaris sto ubi me oportet iudicari Iudaeis non nocui sicut tu melius nosti
44N 25 11 si enim nocui aut dignum morte aliquid feci non recuso mori si vero nihil est eorum quae hii accusant me nemo potest me illis donare Caesarem appello
44N 25 12 tunc Festus cum consilio locutus respondit Caesarem appellasti ad Caesarem ibis
44N 25 13 et cum dies aliquot transacti essent Agrippa rex et Bernice descenderunt Caesaream ad salutandum Festum
44N 25 14 et cum dies plures ibi demorarentur Festus regi indicavit de Paulo dicens vir quidam est derelictus a Felice vinctus
44N 25 15 de quo cum essem Hierosolymis adierunt me principes sacerdotum et seniores Iudaeorum postulantes adversus illum damnationem
44N 25 16 ad quos respondi quia non est consuetudo Romanis donare aliquem hominem priusquam is qui accusatur praesentes habeat accusatores locumque defendendi accipiat ad abluenda crimina
44N 25 17 cum ergo huc convenissent sine ulla dilatione sequenti die sedens pro tribunali iussi adduci virum
44N 25 18 de quo cum stetissent accusatores nullam causam deferebant de quibus ego suspicabar malum
44N 25 19 quaestiones vero quasdam de sua superstitione habebant adversus eum et de quodam Iesu defuncto quem adfirmabat Paulus vivere
44N 25 20 haesitans autem ego de huiusmodi quaestione dicebam si vellet ire Hierosolymam et ibi iudicari de istis
44N 25 21 Paulo autem appellante ut servaretur ad Augusti cognitionem iussi servari eum donec mittam eum ad Caesarem
44N 25 22 Agrippa autem ad Festum volebam et ipse hominem audire cras inquit audies eum
44N 25 23 altera autem die cum venisset Agrippa et Bernice cum multa ambitione et introissent in auditorium cum tribunis et viris principalibus civitatis et iubente Festo adductus est Paulus
44N 25 24 et dixit Festus Agrippa rex et omnes qui simul adestis nobiscum viri videtis hunc de quo omnis multitudo Iudaeorum interpellavit me Hierosolymis petens et hic clamantes non oportere eum vivere amplius
44N 25 25 ego vero conperi nihil dignum eum morte admisisse ipso autem hoc appellante Augustum iudicavi mittere
44N 25 26 de quo quid certum scribam domino non habeo propter quod produxi eum ad vos et maxime ad te rex Agrippa ut interrogatione facta habeam quid scribam
44N 25 27 sine ratione enim mihi videtur mittere vinctum et causas eius non significare
44N 26 1 Agrippa vero ad Paulum ait permittitur tibi loqui pro temet ipso tunc Paulus extenta manu coepit rationem reddere
44N 26 2 de omnibus quibus accusor a Iudaeis rex Agrippa aestimo me beatum apud te cum sim defensurus me hodie
44N 26 3 maxime te sciente omnia quae apud Iudaeos sunt consuetudines et quaestiones propter quod obsecro patienter me audias
44N 26 4 et quidem vitam meam a iuventute quae ab initio fuit in gente mea in Hierosolymis noverunt omnes Iudaei
44N 26 5 praescientes me ab initio si velint testimonium perhibere quoniam secundum

certissimam sectam nostrae religionis vixi Pharisaeus

44N 26 6 et nunc in spe quae ad patres nostros repromissionis facta est a Deo sto iudicio subiectus

44N 26 7 in quam duodecim tribus nostrae nocte ac die deservientes sperant devenire de qua spe accusor a Iudaeis rex

44N 26 8 quid incredibile iudicatur apud vos si Deus mortuos suscitatur

44N 26 9 et ego quidem existimaveram me adversus nomen Iesu Nazareni debere multa contraria agere

44N 26 10 quod et feci Hierosolymis et multos sanctorum ego in carceribus inclusi a principibus sacerdotum potestate accepta et cum occiderentur detuli sententiam

44N 26 11 et per omnes synagogas frequenter puniens eos conpellebam blasphemare et amplius insaniens in eos persequebar usque in exteris civitates

44N 26 12 in quibus dum irem Damascum cum potestate et permissu principum sacerdotum

44N 26 13 die media in via vidi rex de caelo supra splendorem solis circumfulsisse me lumen et eos qui mecum simul erant

44N 26 14 omnesque nos cum decidissemus in terram audivi vocem loquentem mihi hebraica lingua Saule Saule quid me persequeris durum est tibi contra stimulum calcitrare

44N 26 15 ego autem dixi quis es Domine Dominus autem dixit ego sum Iesus quem tu persequeris

44N 26 16 sed exsurge et sta super pedes tuos ad hoc enim apparui tibi ut constituam te ministrum et testem eorum quae vidisti et eorum quibus apparebo tibi

44N 26 17 eripiens te de populo et gentibus in quas nunc ego mitto te

44N 26 18 aperire oculos eorum ut convertantur a tenebris ad lucem et de potestate Satanae ad Deum ut accipiant remissionem peccatorum et sortem inter sanctos per fidem quae est in me

44N 26 19 unde rex Agrippa non fui incredulus caelestis visionis

44N 26 20 sed his qui sunt Damasci primum et Hierosolymis et in omnem regionem Iudaeae et gentibus adnuntiabam ut paenitentiam agerent et converterentur ad Deum digna paenitentiae opera facientes

44N 26 21 hac ex causa me Iudaei cum essem in templo comprehensum temptabant interficere

44N 26 22 auxilio autem adiutus Dei usque in hodiernum diem sto testificans minori atque maiori nihil extra dicens quam ea quae prophetae sunt locuti futura esse et Moses

44N 26 23 si passibilis Christus si primus ex resurrectione mortuorum lumen adnuntiaturus est populo et gentibus

44N 26 24 haec loquente eo et rationem reddente Festus magna voce dixit insanis Paule multae te litterae ad insaniam convertunt

44N 26 25 at Paulus non insanio inquit optime Feste sed veritatis et sobrietatis verba eloquor

44N 26 26 scit enim de his rex ad quem et constanter loquor latere enim eum nihil horum arbitror neque enim in angulo quicquam horum gestum est

44N 26 27 credis rex Agrippa prophetis scio quia credis

44N 26 28 Agrippa autem ad Paulum in modico suades me Christianum fieri

44N 26 29 et Paulus opto apud Deum et in modico et in magno non tantum te sed et omnes hos qui audiunt hodie fieri tales qualis et ego sum exceptis vinculis his

44N 26 30 et exsurrexit rex et praeses et Bernice et qui adsidebant eis

44N 26 31 et cum secessissent loquebantur ad invicem dicentes quia nihil morte aut vinculorum dignum quid facit homo iste

44N 26 32 Agrippa autem Festo dixit dimitti poterat homo hic si non appellasset Caesarem

44N 27 1 ut autem iudicatum est eum navigare in Italiam et tradi Paulum cum reliquis

custodiis centurioni nomine Iulio cohortis Augustae

44N 27 2 ascendentes autem navem hadrumetinam incipientem navigare circa Asiae loca sustulimus perseverante nobiscum Aristarcho Macedone Thessalonicense

44N 27 3 sequenti autem die devenimus Sidonem humane autem tractans Iulius Paulum permisit ad amicos ire et curam sui agere

44N 27 4 et inde cum sustulissemus subnavigavimus Cypro propterea quod essent venti contrarii

44N 27 5 et pelagus Ciliciae et Pamphiliae navigantes venimus Lystram quae est Lyciae

44N 27 6 et ibi inveniens centurio navem alexandrinam navigantem in Italiam transposuit nos in eam

44N 27 7 et cum multis diebus tarde navigarem et vix devenissemus contra Cnidum prohibente nos vento adnavigavimus Cretae secundum Salmonem

44N 27 8 et vix iuxta navigantes venimus in locum quendam qui vocatur Boni portus cui iuxta erat civitas Thalassa

44N 27 9 multo autem tempore peracto et cum iam non esset tuta navigatio eo quod et ieiunium iam praeterisset consolabatur Paulus

44N 27 10 dicens eis viri video quoniam cum iniuria et multo damno non solum oneris et navis sed etiam animarum nostrarum incipit esse navigatio

44N 27 11 centurio autem gubernatori et nauclerio magis credebat quam his quae a Paulo dicebantur

44N 27 12 et cum aptus portus non esset ad hiemandum plurimi statuerunt consilium navigare inde si quo modo possent devenientes Phoenice hiemare portum Cretae respicientem ad africanum et ad chorum

44N 27 13 adspirante autem austro aestimantes propositum se tenere cum sustulissent de Asson legebant Cretam

44N 27 14 non post multum autem misit se contra ipsam ventus typhonicus qui vocatur euroaquilo

44N 27 15 cumque arrepta esset navis et non posset conari in ventum data nave flatibus ferebamur

44N 27 16 insulam autem quandam decurrentes quae vocatur Caudam potuimus vix obtinere scapham

44N 27 17 qua sublata adiutoriis utebantur accingentes navem timentes ne in Syrtim inciderent submisso vase sic ferebantur

44N 27 18 valide autem nobis tempestate iactatis sequenti die iactum fecerunt

44N 27 19 et tertia die suis manibus armamenta navis proiecerunt

44N 27 20 neque sole autem neque sideribus apparentibus per plures dies et tempestate non exigua imminente iam ablata erat spes omnis salutis nostrae

44N 27 21 et cum multa ieiunatio fuisset tunc stans Paulus in medio eorum dixit oportebat quidem o viri audito me non tollere a Creta lucrifacere iniuriam hanc et iacturam

44N 27 22 et nunc suadeo vobis bono animo esse amissio enim nullius animae erit ex vobis praeterquam navis

44N 27 23 adstitit enim mihi hac nocte angelus Dei cuius sum ego et cui deservio

44N 27 24 dicens ne timeas Paule Caesari te oportet adistere et ecce donavit tibi Deus omnes qui navigant tecum

44N 27 25 propter quod bono animo estote viri credo enim Deo quia sic erit quemadmodum dictum est mihi

44N 27 26 in insulam autem quandam oportet nos devenire

44N 27 27 sed posteaquam quartadecima nox supervenit navigantibus nobis in Hadria circa mediam noctem suspicabantur nautae apparere sibi aliquam regionem

44N 27 28 qui submittentes invenerunt passus viginti et pusillum inde separati invenerunt passus quindecim

44N 27 29 timentes autem ne in aspera loca incideremus de puppi mittentes anchoras

quattuor optabant diem fieri

44N 27 30 nautis vero quaerentibus fugere de navi cum misissent scapham in mare sub obtentu quasi a prora inciperent anchoras extendere

44N 27 31 dixit Paulus centurioni et militibus nisi hii in navi manserint vos salvi fieri non potestis

44N 27 32 tunc absciderunt milites funes scaphae et passi sunt eam excidere

44N 27 33 et cum lux inciperet fieri rogabat Paulus omnes sumere cibum dicens

quartadecima hodie die expectantes ieiuni permanetis nihil accipientes

44N 27 34 propter quod rogo vos accipere cibum pro salute vestra quia nullius vestrum capillus de capite peribit

44N 27 35 et cum haec dixisset sumens panem gratias egit Deo in conspectu omnium et cum fregisset coepit manducare

44N 27 36 animaequiores autem facti omnes et ipsi adsumpserunt cibum

44N 27 37 eramus vero universae animae in navi ducentae septuaginta sex

44N 27 38 et satiati cibo adleviabant navem iactantes triticum in mare

44N 27 39 cum autem dies factus esset terram non agnoscebant sinum vero quendam considerabant habentem litus in quem cogitabant si possent eicere navem

44N 27 40 et cum anchoras abstulissent committebant se mari simul laxantes iuncturas gubernaculorum et levato artemone secundum flatum aurae tendebant ad litus

44N 27 41 et cum incidissemus in locum bithalassum inpegerunt navem et prora quidem fixa manebat immobilis puppis vero solvebatur a vi maris

44N 27 42 militum autem consilium fuit ut custodias occiderent ne quis cum enatasset effugeret

44N 27 43 centurio autem volens servare Paulum prohibuit fieri iussitque eos qui possent natate mittere se primos et evadere et ad terram exire

44N 27 44 et ceteros alios in tabulis ferebant quosdam super ea quae de navi essent et sic factum est ut omnes animae evaderent ad terram

44N 28 1 et cum evasissemus tunc cognovimus quia Militene insula vocatur barbari vero praestabant non modicam humanitatem nobis

44N 28 2 accensa enim pyra reficiebant nos omnes propter imbrem qui imminebat et frigus

44N 28 3 cum congregasset autem Paulus sarmentorum aliquantam multitudinem et inposuisset super ignem vipera a calore cum processisset invasit manum eius

44N 28 4 ut vero viderunt barbari pendentem bestiam de manu eius ad invicem dicebant utique homicida est homo hic qui cum evaserit de mari Ultio non sinit vivere

44N 28 5 et ille quidem excutiens bestiam in ignem nihil mali passus est

44N 28 6 at illi existimabant eum in tumorem convertendum et subito casurum et mori diu autem illis sperantibus et videntibus nihil mali in eo fieri convertentes se dicebant eum esse deum

44N 28 7 in locis autem illis erant praedia principis insulae nomine Publilii qui nos suscipiens triduo benigne exhibuit

44N 28 8 contigit autem patrem Publilii febribus et dysenteria vexatum iacere ad quem Paulus intravit et cum orasset et inposuisset ei manus salvavit eum

44N 28 9 quo facto et omnes qui in insula habebant infirmitates accedebant et curabantur

44N 28 10 qui etiam multis honoribus nos honoraverunt et navigantibus inposuerunt quae necessaria erant

44N 28 11 post menses autem tres navigavimus in nave alexandrina quae in insula hiemaverat cui erat insigne Castorum

44N 28 12 et cum venissemus Syracusam mansimus ibi triduo

44N 28 13 inde circumlegentes devenimus Regium et post unum diem flante austro secunda die venimus Puteolos

44N 28 14 ubi inventis fratribus rogati sumus manere apud eos dies septem et sic
 venimus Romam
 44N 28 15 et inde cum audissent fratres occurrerunt nobis usque ad Appii Forum et
 Tribus Tabernis quos cum vidisset Paulus gratias agens Deo accepit fiduciam
 44N 28 16 cum venissemus autem Romam permissum est Paulo manere sibimet cum
 custodiente se milite
 44N 28 17 post tertium autem diem convocavit primos Iudaeorum cumque convenissent
 dicebat eis ego viri fratres nihil adversus plebem faciens aut morem paternum vinctus ab
 Hierosolymis traditus sum in manus Romanorum
 44N 28 18 qui cum interrogationem de me habuissent voluerunt me dimittere eo quod
 nulla causa esset mortis in me
 44N 28 19 contradicentibus autem Iudaeis coactus sum appellare Caesarem non quasi
 gentem meam habens aliquid accusare
 44N 28 20 propter hanc igitur causam rogavi vos videre et adloqui propter spem enim
 Israhel catena hac circumdatus sum
 44N 28 21 at illi dixerunt ad eum nos neque litteras accepimus de te a Iudaea neque
 adveniens aliquis fratrum nuntiavit aut locutus est quid de te malum
 44N 28 22 rogamus autem a te audire quae sentis nam de secta hac notum est nobis quia
 ubique ei contradicatur
 44N 28 23 cum constituissent autem illi diem venerunt ad eum in hospitium plures
 quibus exponebat testificans regnum Dei suadensque eos de Iesu ex lege Mosi et prophetis a mane
 usque ad vesperam
 44N 28 24 et quidam credebant his quae dicebantur quidam vero non credebant
 44N 28 25 cumque invicem non essent consentientes discedebant dicente Paulo unum
 verbum quia bene Spiritus Sanctus locutus est per Esaiam prophetam ad patres nostros
 44N 28 26 dicens vade ad populum istum et dic aure audietis et non intellegetis et
 videntes videbitis et non perspicietis
 44N 28 27 incrassatum est enim cor populi huius et auribus graviter audierunt et oculos
 suos compresserunt ne forte videant oculis et auribus audiant et corde intellegant et convertantur et
 sanem illos
 44N 28 28 notum ergo sit vobis quoniam gentibus missum est hoc salutare Dei ipsi et
 audient
 44N 28 29 []
 44N 28 30 mansit autem biennio toto in suo conducto et suscipiebat omnes qui
 ingrediebantur ad eum
 45N 1 1 Paulus servus Christi Iesu vocatus apostolus segregatus in evangelium Dei
 45N 1 2 quod ante promiserat per prophetas suos in scripturis sanctis
 45N 1 3 de Filio suo qui factus est ex semine David secundum carnem
 45N 1 4 qui praedestinatus est Filius Dei in virtute secundum Spiritum sanctificationis
 ex resurrectione mortuorum Iesu Christi Domini nostri
 45N 1 5 per quem accepimus gratiam et apostolatam ad oboediendum fidei in
 omnibus gentibus pro nomine eius
 45N 1 6 in quibus estis et vos vocati Iesu Christi
 45N 1 7 omnibus qui sunt Romae dilectis Dei vocatis sanctis gratia vobis et pax a Deo
 Patre nostro et Domino Iesu Christo
 45N 1 8 primum quidem gratias ago Deo meo per Iesum Christum pro omnibus vobis
 quia fides vestra adnuntiatur in universo mundo
 45N 1 9 testis enim mihi est Deus cui servio in spiritu meo in evangelio Filii eius quod
 sine intermissione memoriam vestri facio
 45N 1 10 semper in orationibus meis obsecrans si quo modo tandem aliquando
 prosperum iter habeam in voluntate Dei veniendi ad vos
 45N 1 11 desidero enim videre vos ut aliquid inperitiam gratiae vobis spiritualis ad

confirmandos vos

- 45N 1 12 id est simul consolari in vobis per eam quae invicem est fidem vestram atque meam
- 45N 1 13 nolo autem vos ignorare fratres quia saepe proposui venire ad vos et prohibitus sum usque adhuc ut aliquem fructum habeam et in vobis sicut et in ceteris gentibus
- 45N 1 14 Graecis ac barbaris sapientibus et insipientibus debitor sum
- 45N 1 15 ita quod in me promptum est et vobis qui Romae estis evangelizare
- 45N 1 16 non enim erubesco evangelium virtus enim Dei est in salutem omni credenti Iudaeo primum et Graeco
- 45N 1 17 iustitia enim Dei in eo revelatur ex fide in fidem sicut scriptum est iustus autem ex fide vivit
- 45N 1 18 revelatur enim ira Dei de caelo super omnem impietatem et iniustitiam hominum eorum qui veritatem in iniustitiam detinent
- 45N 1 19 quia quod notum est Dei manifestum est in illis Deus enim illis manifestavit
- 45N 1 20 invisibilia enim ipsius a creatura mundi per ea quae facta sunt intellecta conspiciuntur sempiterna quoque eius virtus et divinitas ut sint inexcusabiles
- 45N 1 21 quia cum cognovissent Deum non sicut Deum glorificaverunt aut gratias egerunt sed evanuerunt in cogitationibus suis et obscuratum est insipiens cor eorum
- 45N 1 22 dicentes enim se esse sapientes stulti facti sunt
- 45N 1 23 et mutaverunt gloriam incorruptibilis Dei in similitudinem imaginis corruptibilis hominis et volucrum et quadrupedum et serpentium
- 45N 1 24 propter quod tradidit illos Deus in desideria cordis eorum in immunditiam ut contumeliis adficiant corpora sua in semet ipsis
- 45N 1 25 qui commutaverunt veritatem Dei in mendacio et coluerunt et servierunt creaturae potius quam creatori qui est benedictus in saecula amen
- 45N 1 26 propterea tradidit illos Deus in passiones ignominiae nam feminae eorum inmutaverunt naturalem usum in eum usum qui est contra naturam
- 45N 1 27 similiter autem et masculi relicto naturali usu feminae exarserunt in desideriis suis in invicem masculi in masculos turpitudinem operantes et mercedem quam oportuit erroris sui in semet ipsis recipientes
- 45N 1 28 et sicut non probaverunt Deum habere in notitia tradidit eos Deus in reprobum sensum ut faciant quae non conveniunt
- 45N 1 29 repletos omni iniquitate malitia fornicatione avaritia nequitia plenos invidia homicidio contentione dolo malignitate susurrones
- 45N 1 30 detractores Deo odibiles contumeliosos superbos elatos inventores malorum parentibus non oboedientes
- 45N 1 31 insipientes inconpositos sine affectione absque foedere sine misericordia
- 45N 1 32 qui cum iustitiam Dei cognovissent non intellexerunt quoniam qui talia agunt digni sunt morte non solum ea faciunt sed et consentiunt facientibus
- 45N 2 1 propter quod inexcusabilis es o homo omnis qui iudicas in quo enim iudicas alterum te ipsum condemnas eadem enim agis qui iudicas
- 45N 2 2 scimus enim quoniam iudicium Dei est secundum veritatem in eos qui talia agunt
- 45N 2 3 existimas autem hoc o homo qui iudicas eos qui talia agunt et facis ea quia tu effugies iudicium Dei
- 45N 2 4 an divitias bonitatis eius et patientiae et longanimitatis contemnis ignorans quoniam benignitas Dei ad paenitentiam te adducit
- 45N 2 5 secundum duritiam autem tuam et inpaenitens cor thesaurizas tibi iram in die irae et revelationis iusti iudicii Dei
- 45N 2 6 qui reddet unicuique secundum opera eius
- 45N 2 7 his quidem qui secundum patientiam boni operis gloriam et honorem et incorruptionem quaerentibus vitam aeternam

45N 2 8 his autem qui ex contentione et qui non adquiescunt veritati credunt autem
 iniquitati ira et indignatio
 45N 2 9 tribulatio et angustia in omnem animam hominis operantis malum Iudaei
 primum et Graeci
 45N 2 10 gloria autem et honor et pax omni operanti bonum Iudaeo primum et Graeco
 45N 2 11 non est enim personarum acceptio apud Deum
 45N 2 12 quicumque enim sine lege peccaverunt sine lege et peribunt et quicumque in
 lege peccaverunt per legem iudicabuntur
 45N 2 13 non enim auditores legis iusti sunt apud Deum sed factores legis
 iustificabuntur
 45N 2 14 cum enim gentes quae legem non habent naturaliter quae legis sunt faciunt
 eiusmodi legem non habentes ipsi sibi sunt lex
 45N 2 15 qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis testimonium reddente illis
 conscientia ipsorum et inter se invicem cogitationum accusantium aut etiam defendentium
 45N 2 16 in die cum iudicabit Deus occulta hominum secundum evangelium meum per
 Iesum Christum
 45N 2 17 si autem tu Iudaeus cognominaris et requiescis in lege et gloriaris in Deo
 45N 2 18 et nosti voluntatem et probas utiliora instructus per legem
 45N 2 19 confidis te ipsum ducem esse caecorum lumen eorum qui in tenebris sunt
 45N 2 20 eruditorem insipientium magistrum infantium habentem formam scientiae et
 veritatis in lege
 45N 2 21 qui ergo alium doces te ipsum non doces qui praedicas non furandum furaris
 45N 2 22 qui dicis non moechandum moecharis qui abominaris idola sacrilegium facis
 45N 2 23 qui in lege gloriaris per praevaricationem legis Deum inhonoras
 45N 2 24 nomen enim Dei per vos blasphematur inter gentes sicut scriptum est
 45N 2 25 circumcisio quidem prodest si legem observes si autem praevaricator legis sis
 circumcisio tua praeputium facta est
 45N 2 26 si igitur praeputium iustitias legis custodiat nonne praeputium illius in
 circumcisionem reputabitur
 45N 2 27 et iudicabit quod ex natura est praeputium legem consummans te qui per
 litteram et circumcisionem praevaricator legis es
 45N 2 28 non enim qui in manifesto Iudaeus est neque quae in manifesto in carne
 circumcisio
 45N 2 29 sed qui in abscondito Iudaeus et circumcisio cordis in spiritu non littera cuius
 laus non ex hominibus sed ex Deo est
 45N 3 1 quid ergo amplius est Iudaeo aut quae utilitas circumcisionis
 45N 3 2 multum per omnem modum primum quidem quia credita sunt illis eloquia
 Dei
 45N 3 3 quid enim si quidam illorum non crediderunt numquid incredulitas illorum
 fidem Dei evacuabit absit
 45N 3 4 est autem Deus verax omnis autem homo mendax sicut scriptum est ut
 iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris
 45N 3 5 si autem iniquitas nostra iustitiam Dei commendat quid dicemus numquid
 iniquus Deus qui infert iram secundum hominem dico
 45N 3 6 absit alioquin quomodo iudicabit Deus mundum
 45N 3 7 si enim veritas Dei in meo mendacio abundavit in gloriam ipsius quid adhuc
 et ego tamquam peccator iudicor
 45N 3 8 et non sicut blasphemamur et sicut aiunt nos quidam dicere faciamus mala ut
 veniant bona quorum damnatio iusta est
 45N 3 9 quid igitur praecellimus eos nequaquam causati enim sumus Iudaeos et
 Graecos omnes sub peccato esse
 45N 3 10 sicut scriptum est quia non est iustus quisquam

45N	3	11	non est intellegens non est requirens Deum
45N	3	12	omnes declinaverunt simul inutiles facti sunt non est qui faciat bonum non est usque ad unum
45N	3	13	sepulchrum patens est guttur eorum linguis suis dolose agebant venenum aspidum sub labiis eorum
45N	3	14	quorum os maledictione et amaritudine plenum est
45N	3	15	veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem
45N	3	16	contritio et infelicitas in viis eorum
45N	3	17	et viam pacis non cognoverunt
45N	3	18	non est timor Dei ante oculos eorum
45N	3	19	scimus autem quoniam quaecumque lex loquitur his qui in lege sunt loquitur ut omne os obstruatur et subditus fiat omnis mundus Deo
45N	3	20	quia ex operibus legis non iustificabitur omnis caro coram illo per legem enim cognitio peccati
45N	3	21	nunc autem sine lege iustitia Dei manifestata est testificata a lege et prophetis
45N	3	22	iustitia autem Dei per fidem Iesu Christi super omnes qui credunt non enim est distinctio
45N	3	23	omnes enim peccaverunt et egent gloriam Dei
45N	3	24	iustificati gratis per gratiam ipsius per redemptionem quae est in Christo Iesu
45N	3	25	quem proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius ad ostensionem iustitiae suae propter remissionem praecedentium delictorum
45N	3	26	in sustentatione Dei ad ostensionem iustitiae eius in hoc tempore ut sit ipse iustus et iustificans eum qui ex fide est Iesu
45N	3	27	ubi est ergo gloriatio exclusa est per quam legem factorum non sed per legem fidei
45N	3	28	arbitramur enim iustificari hominem per fidem sine operibus legis
45N	3	29	an Iudaeorum Deus tantum nonne et gentium immo et gentium
45N	3	30	quoniam quidem unus Deus qui iustificabit circumcisionem ex fide et praeputium per fidem
45N	3	31	legem ergo destruimus per fidem absit sed legem statuimus
45N	4	1	quid ergo dicemus invenisse Abraham patrem nostrum secundum carnem
45N	4	2	si enim Abraham ex operibus iustificatus est habet gloriam sed non apud Deum
45N	4	3	quid enim scriptura dicit credidit Abraham Deo et reputatum est illi ad iustitiam
45N	4	4	ei autem qui operatur merces non inputatur secundum gratiam sed secundum debitum
45N	4	5	ei vero qui non operatur credenti autem in eum qui iustificat impium reputatur fides eius ad iustitiam
45N	4	6	sicut et David dicit beatitudinem hominis cui Deus accepto fert iustitiam sine operibus
45N	4	7	beati quorum remissae sunt iniquitates et quorum tecta sunt peccata
45N	4	8	beatus vir cui non inputabit Dominus peccatum
45N	4	9	beatitudo ergo haec in circumcissione an etiam in praeputio dicimus enim quia reputata est Abrahae fides ad iustitiam
45N	4	10	quomodo ergo reputata est in circumcissione an in praeputio non in circumcissione sed in praeputio
45N	4	11	et signum accepit circumcissionis signaculum iustitiae fidei quae est in praeputio ut sit pater omnium credentium per praeputum ut reputetur et illis ad iustitiam
45N	4	12	et sit pater circumcissionis non his tantum qui sunt ex circumcissione sed et his qui sectantur vestigia quae est in praeputio fidei patris nostri Abrahae
45N	4	13	non enim per legem promissio Abrahae aut semini eius ut heres esset mundi

sed per iustitiam fidei

- 45N 4 14 si enim qui ex lege heredes sunt exinanita est fides abolita est promissio
- 45N 4 15 lex enim iram operatur ubi enim non est lex nec praevaricatio
- 45N 4 16 ideo ex fide ut secundum gratiam ut firma sit promissio omni semini non ei qui ex lege est solum sed et ei qui ex fide est Abrahae qui est pater omnium nostrum
- 45N 4 17 sicut scriptum est quia patrem multarum gentium posui te ante Deum cui credidit qui vivificat mortuos et vocat quae non sunt tamquam ea quae sunt
- 45N 4 18 qui contra spem in spem credidit ut fieret pater multarum gentium secundum quod dictum est sic erit semen tuum
- 45N 4 19 et non infirmatus fide consideravit corpus suum emortuum cum fere centum annorum esset et emortuam vulvam Sarrae
- 45N 4 20 in repromissione etiam Dei non haesitavit diffidentia sed confortatus est fide dans gloriam Deo
- 45N 4 21 plenissime sciens quia quaecumque promisit potens est et facere
- 45N 4 22 ideo et reputatum est illi ad iustitiam
- 45N 4 23 non est autem scriptum tantum propter ipsum quia reputatum est illi
- 45N 4 24 sed et propter nos quibus reputabitur credentibus in eum qui suscitavit Iesum Dominum nostrum a mortuis
- 45N 4 25 qui traditus est propter delicta nostra et resurrexit propter iustificationem nostram
- 45N 5 1 iustificati igitur ex fide pacem habeamus ad Deum per Dominum nostrum Iesum Christum
- 45N 5 2 per quem et accessum habemus fide in gratiam istam in qua stamus et gloriamur in spe gloriae filiorum Dei
- 45N 5 3 non solum autem sed et gloriamur in tribulationibus scientes quod tribulatio patientiam operatur
- 45N 5 4 patientia autem probationem probatio vero spem
- 45N 5 5 spes autem non confundit quia caritas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum qui datus est nobis
- 45N 5 6 ut quid enim Christus cum adhuc infirmi essemus secundum tempus pro impiis mortuus est
- 45N 5 7 vix enim pro iusto quis moritur nam pro bono forsitan quis et audeat mori
- 45N 5 8 commendat autem suam caritatem Deus in nos quoniam cum adhuc peccatores essemus
- 45N 5 9 Christus pro nobis mortuus est multo igitur magis iustificati nunc in sanguine ipsius salvi erimus ab ira per ipsum
- 45N 5 10 si enim cum inimici essemus reconciliati sumus Deo per mortem Filii eius multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius
- 45N 5 11 non solum autem sed et gloriamur in Deo per Dominum nostrum Iesum Christum per quem nunc reconciliationem accepimus
- 45N 5 12 propterea sicut per unum hominem in hunc mundum peccatum intravit et per peccatum mors et ita in omnes homines mors pertransiit in quo omnes peccaverunt
- 45N 5 13 usque ad legem enim peccatum erat in mundo peccatum autem non inputatur cum lex non est
- 45N 5 14 sed regnavit mors ab Adam usque ad Mosen etiam in eos qui non peccaverunt in similitudinem praevaricationis Adae qui est forma futuri
- 45N 5 15 sed non sicut delictum ita et donum si enim unius delicto multi mortui sunt multo magis gratia Dei et donum in gratiam unius hominis Iesu Christi in plures abundavit
- 45N 5 16 et non sicut per unum peccantem ita et donum nam iudicium ex uno in condemnationem gratia autem ex multis delictis in iustificationem
- 45N 5 17 si enim in unius delicto mors regnavit per unum multo magis abundantiam gratiae et donationis et iustitiae accipientes in vita regnabunt per unum Iesum Christum

45N 5 18 igitur sicut per unius delictum in omnes homines in condemnationem sic et
 per unius iustitiam in omnes homines in iustificationem vitae
 45N 5 19 sicut enim per inoboedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi
 ita et per unius oboeditionem iusti constituentur multi
 45N 5 20 lex autem subintravit ut abundaret delictum ubi autem abundavit delictum
 superabundavit gratia
 45N 5 21 ut sicut regnavit peccatum in morte ita et gratia regnet per iustitiam in vitam
 aeternam per Iesum Christum Dominum nostrum
 45N 6 1 quid ergo dicemus permanebimus in peccato ut gratia abundet
 45N 6 2 absit qui enim mortui sumus peccato quomodo adhuc vivemus in illo
 45N 6 3 an ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Iesu in morte ipsius
 baptizati sumus
 45N 6 4 consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem ut quomodo
 surrexit Christus a mortuis per gloriam Patris ita et nos in novitate vitae ambulemus
 45N 6 5 si enim conplantati facti sumus similitudini mortis eius simul et resurrectionis
 erimus
 45N 6 6 hoc scientes quia vetus homo noster simul crucifixus est ut destruat corpus
 peccati ut ultra non serviamus peccato
 45N 6 7 qui enim mortuus est iustificatus est a peccato
 45N 6 8 si autem mortui sumus cum Christo credimus quia simul etiam vivemus cum
 Christo
 45N 6 9 scientes quod Christus surgens ex mortuis iam non moritur mors illi ultra non
 dominabitur
 45N 6 10 quod enim mortuus est peccato mortuus est semel quod autem vivit vivit Deo
 45N 6 11 ita et vos existimate vos mortuos quidem esse peccato viventes autem Deo in
 Christo Iesu
 45N 6 12 non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore ut oboediatis
 concupiscentiis eius
 45N 6 13 sed neque exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato sed exhibete vos
 Deo tamquam ex mortuis viventes et membra vestra arma iustitiae Deo
 45N 6 14 peccatum enim vobis non dominabitur non enim sub lege estis sed sub gratia
 45N 6 15 quid ergo peccavimus quoniam non sumus sub lege sed sub gratia absit
 45N 6 16 nescitis quoniam cui exhibetis vos servos ad oboediendum servi estis eius cui
 oboeditis sive peccati sive oboeditionis ad iustitiam
 45N 6 17 gratias autem Deo quod fuistis servi peccati oboedistis autem ex corde in eam
 formam doctrinae in qua traditi estis
 45N 6 18 liberati autem a peccato servi facti estis iustitiae
 45N 6 19 humanum dico propter infirmitatem carnis vestrae sicut enim exhibuistis
 membra vestra servire inmunditiae et iniquitati ad iniquitatem ita nunc exhibete membra vestra
 servire iustitiae in sanctificationem
 45N 6 20 cum enim servi essetis peccati liberi fuistis iustitiae
 45N 6 21 quem ergo fructum habuistis tunc in quibus nunc erubescitis nam finis illorum
 mors est
 45N 6 22 nunc vero liberati a peccato servi autem facti Deo habetis fructum vestrum in
 sanctificationem finem vero vitam aeternam
 45N 6 23 stipendia enim peccati mors gratia autem Dei vita aeterna in Christo Iesu
 Domino nostro
 45N 7 1 an ignoratis fratres scientibus enim legem loquor quia lex in homine
 dominatur quanto tempore vivit
 45N 7 2 nam quae sub viro est mulier vivente viro alligata est legi si autem mortuus
 fuerit vir soluta est a lege viri
 45N 7 3 igitur vivente viro vocabitur adultera si fuerit cum alio viro si autem mortuus

fuerit vir eius liberata est a lege ut non sit adultera si fuerit cum alio viro
 45N 7 4 itaque fratres mei et vos mortificati estis legi per corpus Christi ut sitis
 alterius qui ex mortuis resurrexit ut fructificaremus Deo
 45N 7 5 cum enim essemus in carne passiones peccatorum quae per legem erant
 operabantur in membris nostris ut fructificarent morti
 45N 7 6 nunc autem soluti sumus a lege morientes in quo detinebamur ita ut
 serviamus in novitate spiritus et non in vetustate litterae
 45N 7 7 quid ergo dicemus lex peccatum est absit sed peccatum non cognovi nisi per
 legem nam concupiscentiam nesciebam nisi lex diceret non concupisces
 45N 7 8 occasione autem accepta peccatum per mandatum operatum est in me omnem
 concupiscentiam sine lege enim peccatum mortuum erat
 45N 7 9 ego autem vivebam sine lege aliquando sed cum venisset mandatum
 peccatum revixit
 45N 7 10 ego autem mortuus sum et inventum est mihi mandatum quod erat ad vitam
 hoc esse ad mortem
 45N 7 11 nam peccatum occasione accepta per mandatum seduxit me et per illud
 occidit
 45N 7 12 itaque lex quidem sancta et mandatum sanctum et iustum et bonum
 45N 7 13 quod ergo bonum est mihi factum est mors absit sed peccatum ut appareat
 peccatum per bonum mihi operatum est mortem ut fiat supra modum peccans peccatum per
 mandatum
 45N 7 14 scimus enim quod lex spiritalis est ego autem carnalis sum venundatus sub
 peccato
 45N 7 15 quod enim operor non intellego non enim quod volo hoc ago sed quod odi
 illud facio
 45N 7 16 si autem quod nolo illud facio consentio legi quoniam bona
 45N 7 17 nunc autem iam non ego operor illud sed quod habitat in me peccatum
 45N 7 18 scio enim quia non habitat in me hoc est in carne mea bonum nam velle
 adiacet mihi perficere autem bonum non invenio
 45N 7 19 non enim quod volo bonum hoc facio sed quod nolo malum hoc ago
 45N 7 20 si autem quod nolo illud facio non ego operor illud sed quod habitat in me
 peccatum
 45N 7 21 invenio igitur legem volenti mihi facere bonum quoniam mihi malum adiacet
 45N 7 22 condelector enim legi Dei secundum interiorem hominem
 45N 7 23 video autem aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meae et
 captivantem me in lege peccati quae est in membris meis
 45N 7 24 infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis huius
 45N 7 25 gratia Dei per Iesum Christum Dominum nostrum igitur ego ipse mente
 servio legi Dei carne autem legi peccati
 45N 8 1 nihil ergo nunc damnationis est his qui sunt in Christo Iesu qui non secundum
 carnem ambulant
 45N 8 2 lex enim Spiritus vitae in Christo Iesu liberavit me a lege peccati et mortis
 45N 8 3 nam quod impossibile erat legis in quo infirmabatur per carnem Deus Filium
 suum mittens in similitudinem carnis peccati et de peccato damnavit peccatum in carne
 45N 8 4 ut iustificatio legis impleretur in nobis qui non secundum carnem ambulamus
 sed secundum Spiritum
 45N 8 5 qui enim secundum carnem sunt quae carnis sunt sapiunt qui vero secundum
 Spiritum quae sunt Spiritus sentiunt
 45N 8 6 nam prudentia carnis mors prudentia autem Spiritus vita et pax
 45N 8 7 quoniam sapientia carnis inimicitia est in Deum legi enim Dei non subicitur
 nec enim potest
 45N 8 8 qui autem in carne sunt Deo placere non possunt

45N 8 9 vos autem in carne non estis sed in Spiritu si tamen Spiritus Dei habitat in vobis si quis autem Spiritum Christi non habet hic non est eius

45N 8 10 si autem Christus in vobis est corpus quidem mortuum est propter peccatum spiritus vero vita propter iustificationem

45N 8 11 quod si Spiritus eius qui suscitavit Iesum a mortuis habitat in vobis qui suscitavit Iesum Christum a mortuis vivificabit et mortalia corpora vestra propter inhabitantem Spiritum eius in vobis

45N 8 12 ergo fratres debitores sumus non carni ut secundum carnem vivamus

45N 8 13 si enim secundum carnem vixeritis moriemini si autem Spiritu facta carnis mortificatis vivetis

45N 8 14 quicumque enim Spiritu Dei aguntur hii filii sunt Dei

45N 8 15 non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore sed accepistis Spiritum adoptionis filiorum in quo clamamus Abba Pater

45N 8 16 ipse Spiritus testimonium reddit spiritui nostro quod sumus filii Dei

45N 8 17 si autem filii et heredes heredes quidem Dei coheredes autem Christi si tamen conpatimur ut et conglorificemur

45N 8 18 existimo enim quod non sunt condignae passiones huius temporis ad futuram gloriam quae revelabitur in nobis

45N 8 19 nam expectatio creaturae revelationem filiorum Dei expectat

45N 8 20 vanitati enim creatura subiecta est non volens sed propter eum qui subiecit in spem

45N 8 21 quia et ipsa creatura liberabitur a servitute corruptionis in libertatem gloriae filiorum Dei

45N 8 22 scimus enim quod omnis creatura ingemescit et parturit usque adhuc

45N 8 23 non solum autem illa sed et nos ipsi primitias Spiritus habentes et ipsi intra nos gemimus adoptionem filiorum expectantes redemptionem corporis nostri

45N 8 24 spe enim salvi facti sumus spes autem quae videtur non est spes nam quod videt quis quid sperat

45N 8 25 si autem quod non videmus speramus per patientiam expectamus

45N 8 26 similiter autem et Spiritus adiuvat infirmitatem nostram nam quid oremus sicut oportet nescimus sed ipse Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus

45N 8 27 qui autem scrutatur corda scit quid desideret Spiritus quia secundum Deum postulat pro sanctis

45N 8 28 scimus autem quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum his qui secundum propositum vocati sunt sancti

45N 8 29 nam quos praescivit et praedestinavit conformes fieri imaginis Filii eius ut sit ipse primogenitus in multis fratribus

45N 8 30 quos autem praedestinavit hos et vocavit et quos vocavit hos et iustificavit quos autem iustificavit illos et glorificavit

45N 8 31 quid ergo dicemus ad haec si Deus pro nobis quis contra nos

45N 8 32 qui etiam Filio suo non pepercit sed pro nobis omnibus tradidit illum quomodo non etiam cum illo omnia nobis donabit

45N 8 33 quis accusabit adversus electos Dei Deus qui iustificat

45N 8 34 quis est qui condemnet Christus Iesus qui mortuus est immo qui resurrexit qui et est ad dexteram Dei qui etiam interpellat pro nobis

45N 8 35 quis nos separabit a caritate Christi tribulatio an angustia an persecutio an fames an nuditas an periculum an gladius

45N 8 36 sicut scriptum est quia propter te mortificamur tota die aestimati sumus ut oves occisionis

45N 8 37 sed in his omnibus superamus propter eum qui dilexit nos

45N 8 38 certus sum enim quia neque mors neque vita neque angeli neque principatus neque instantia neque futura neque fortitudines

45N 8 39 neque altitudo neque profundum neque creatura alia poterit nos separare a caritate Dei quae est in Christo Iesu Domino nostro

45N 9 1 veritatem dico in Christo non mentior testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu Sancto

45N 9 2 quoniam tristitia est mihi magna et continuus dolor cordi meo

45N 9 3 optabam enim ipse ego anathema esse a Christo pro fratribus meis qui sunt cognati mei secundum carnem

45N 9 4 qui sunt Israhelitae quorum adoptio est filiorum et gloria et testamenta et legislatio et obsequium et promissa

45N 9 5 quorum patres et ex quibus Christus secundum carnem qui est super omnia Deus benedictus in saecula amen

45N 9 6 non autem quod exciderit verbum Dei non enim omnes qui ex Israhel hii sunt Israhel

45N 9 7 neque quia semen sunt Abrahae omnes filii sed in Isaac vocabitur tibi semen

45N 9 8 id est non qui filii carnis hii filii Dei sed qui filii sunt promissionis aestimantur in semine

45N 9 9 promissionis enim verbum hoc est secundum hoc tempus veniam et erit Sarrae filius

45N 9 10 non solum autem sed et Rebecca ex uno concubitu habens Isaac patre nostro

45N 9 11 cum enim nondum nati fuissent aut aliquid egissent bonum aut malum ut secundum electionem propositum Dei maneret

45N 9 12 non ex operibus sed ex vocante dictum est ei quia maior serviet minori

45N 9 13 sicut scriptum est Iacob dilexi Esau autem odio habui

45N 9 14 quid ergo dicemus numquid iniquitas apud Deum absit

45N 9 15 Mosi enim dicit miserebor cuius misereor et misericordiam praestabo cuius miserebor

45N 9 16 igitur non volentis neque currentis sed miserentis Dei

45N 9 17 dicit enim scriptura Pharaoni quia in hoc ipsum excitavi te ut ostendam in te virtutem meam et ut adnuntietur nomen meum in universa terra

45N 9 18 ergo cuius vult miseretur et quem vult indurat

45N 9 19 dicis itaque mihi quid adhuc queritur voluntati enim eius quis resistit

45N 9 20 o homo tu quis es qui respondeas Deo numquid dicit figmentum ei qui se finxit quid me fecisti sic

45N 9 21 an non habet potestatem figulus luti ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem aliud vero in contumeliam

45N 9 22 quod si volens Deus ostendere iram et notam facere potentiam suam sustinuit in multa patientia vasa irae aptata in interitum

45N 9 23 ut ostenderet divitias gloriae suae in vasa misericordiae quae praeparavit in gloriam

45N 9 24 quos et vocavit nos non solum ex Iudaeis sed etiam ex gentibus

45N 9 25 sicut in Osee dicit vocabo non plebem meam plebem meam et non misericordiam consecutam misericordiam consecutam

45N 9 26 et erit in loco ubi dictum est eis non plebs mea vos ibi vocabuntur filii Dei vivi

45N 9 27 Esaias autem clamat pro Israhel si fuerit numerus filiorum Israhel tamquam arena maris reliquiae salvae fient

45N 9 28 verbum enim consummans et brevians in aequitate quia verbum brevium faciet Dominus super terram

45N 9 29 et sicut praedixit Esaias nisi Dominus Sabaoth reliquisset nobis semen sicut Sodoma facti essemus et sicut Gomorra similes fuissetus

45N 9 30 quid ergo dicemus quod gentes quae non sectabantur iustitiam

adprehenderunt iustitiam iustitiam autem quae ex fide est

45N 9 31 Israhel vero sectans legem iustitiae in legem iustitiae non pervenit
45N 9 32 quare quia non ex fide sed quasi ex operibus offenderunt in lapidem
offensionis

45N 9 33 sicut scriptum est ecce pono in Sion lapidem offensionis et petram scandali et
omnis qui credit in eum non confundetur

45N 10 1 fratres voluntas quidem cordis mei et obsecratio ad Deum fit pro illis in
salutem

45N 10 2 testimonium enim perhibeo illis quod aemulationem Dei habent sed non
secundum scientiam

45N 10 3 ignorantes enim Dei iustitiam et suam quaerentes statuere iustitiae Dei non
sunt subiecti

45N 10 4 finis enim legis Christus ad iustitiam omni credenti

45N 10 5 Moses enim scripsit quoniam iustitiam quae ex lege est qui fecerit homo vivet
in ea

45N 10 6 quae autem ex fide est iustitia sic dicit ne dixeris in corde tuo quis ascendit in
caelum id est Christum deducere

45N 10 7 aut quis descendit in abyssum hoc est Christum ex mortuis revocare

45N 10 8 sed quid dicit prope est verbum in ore tuo et in corde tuo hoc est verbum fidei
quod praedicamus

45N 10 9 quia si confitearis in ore tuo Dominum Iesum et in corde tuo credideris quod
Deus illum excitavit ex mortuis salvus eris

45N 10 10 corde enim creditur ad iustitiam ore autem confessio fit in salutem

45N 10 11 dicit enim scriptura omnis qui credit in illum non confundetur

45N 10 12 non enim est distinctio Iudaei et Graeci nam idem Dominus omnium dives in
omnes qui invocant illum

45N 10 13 omnis enim quicumque invocaverit nomen Domini salvus erit

45N 10 14 quomodo ergo invocabunt in quem non crediderunt aut quomodo credent ei
quem non audierunt quomodo autem audient sine praedicante

45N 10 15 quomodo vero praedicabunt nisi mittantur sicut scriptum est quam speciosi
pedes evangelizantium pacem evangelizantium bona

45N 10 16 sed non omnes oboedierunt evangelio Esaias enim dicit Domine quis credidit
auditui nostro

45N 10 17 ergo fides ex auditu auditus autem per verbum Christi

45N 10 18 sed dico numquid non audierunt et quidem in omnem terram exiit sonus
eorum et in fines orbis terrae verba eorum

45N 10 19 sed dico numquid Israhel non cognovit primus Moses dicit ego ad
aemulationem vos adducam in non gentem in gentem insipientem in iram vos mittam

45N 10 20 Esaias autem audet et dicit inventus sum non quaerentibus me palam apparui
his qui me non interrogabant

45N 10 21 ad Israhel autem dicit tota die expandi manus meas ad populum non
credentem et contradicentem

45N 11 1 dico ergo numquid reppulit Deus populum suum absit nam et ego Israhelita
sum ex semine Abraham tribu Benjamin

45N 11 2 non reppulit Deus plebem suam quam praesciit an nescitis in Helia quid dicit
scriptura quemadmodum interpellat Deum adversus Israhel

45N 11 3 Domine prophetas tuos occiderunt altaria tua suffoderunt et ego relictus sum
solus et quaerunt animam meam

45N 11 4 sed quid dicit illi responsum divinum reliqui mihi septem milia virorum qui
non curvaverunt genu Baal

45N 11 5 sic ergo et in hoc tempore reliquiae secundum electionem gratiae factae sunt

45N 11 6 si autem gratia non ex operibus alioquin gratia iam non est gratia

45N 11 7 quid ergo quod quaerebat Israhel hoc non est consecutus electio autem consecuta est ceteri vero excaecati sunt

45N 11 8 sicut scriptum est dedit illis Deus spiritum conpunctionis oculos ut non videant et aures ut non audiant usque in hodiernum diem

45N 11 9 et David dicit fiat mensa eorum in laqueum et in captionem et in scandalum et in retributionem illis

45N 11 10 obscurentur oculi eorum ne videant et dorsum illorum semper incurva

45N 11 11 dico ergo numquid sic offenderunt ut caderent absit sed illorum delicto salus gentibus ut illos aemulentur

45N 11 12 quod si delictum illorum divitiae sunt mundi et deminutio eorum divitiae gentium quanto magis plenitudo eorum

45N 11 13 vobis enim dico gentibus quamdiu quidem ego sum gentium apostolus ministerium meum honorificabo

45N 11 14 si quo modo ad aemulandum provocem carnem meam et salvos faciam aliquos ex illis

45N 11 15 si enim amissio eorum reconciliatio est mundi quae adsumptio nisi vita ex mortuis

45N 11 16 quod si delibatio sancta est et massa et si radix sancta et rami

45N 11 17 quod si aliqui ex ramis fracti sunt tu autem cum oleaster esses insertus es in illis et socius radicis et pinguidinis olivae factus es

45N 11 18 noli gloriari adversus ramos quod si gloriaris non tu radicem portas sed radix te

45N 11 19 dices ergo fracti sunt rami ut ego inserar

45N 11 20 bene propter incredulitatem fracti sunt tu autem fide stas noli altum sapere sed time

45N 11 21 si enim Deus naturalibus ramis non pepercit ne forte nec tibi parcat

45N 11 22 vide ergo bonitatem et severitatem Dei in eos quidem qui ceciderunt severitatem in te autem bonitatem Dei si permanseris in bonitate alioquin et tu excideris

45N 11 23 sed et illi si non permanserint in incredulitate inserentur potens est enim Deus iterum inserere illos

45N 11 24 nam si tu ex naturali excisus es oleastro et contra naturam insertus es in bonam olivam quanto magis hii secundum naturam inserentur suae olivae

45N 11 25 nolo enim vos ignorare fratres mysterium hoc ut non sitis vobis ipsis sapientes quia caecitas ex parte contigit in Israhel donec plenitudo gentium intraret

45N 11 26 et sic omnis Israhel salvus fieret sicut scriptum est veniet ex Sion qui eripiat avertet impietates ab Iacob

45N 11 27 et hoc illis a me testamentum cum abstulero peccata eorum

45N 11 28 secundum evangelium quidem inimici propter vos secundum electionem autem carissimi propter patres

45N 11 29 sine paenitentia enim sunt dona et vocatio Dei

45N 11 30 sicut enim aliquando et vos non credidistis Deo nunc autem misericordiam consecuti estis propter illorum incredulitatem

45N 11 31 ita et isti nunc non crediderunt in vestram misericordiam ut et ipsi misericordiam consequantur

45N 11 32 conclusit enim Deus omnia in incredulitatem ut omnium misereatur

45N 11 33 o altitudo divitiarum sapientiae et scientiae Dei quam inconprehensibilia sunt iudicia eius et investigabiles viae eius

45N 11 34 quis enim cognovit sensum Domini aut quis consiliarius eius fuit

45N 11 35 aut quis prior dedit illi et retribuetur ei

45N 11 36 quoniam ex ipso et per ipsum et in ipso omnia ipsi gloria in saecula amen

45N 12 1 obsecro itaque vos fratres per misericordiam Dei ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem sanctam Deo placentem rationabile obsequium vestrum

45N 12 2 et nolite conformari huic saeculo sed reformamini in novitate sensus vestri ut probetis quae sit voluntas Dei bona et placens et perfecta

45N 12 3 dico enim per gratiam quae data est mihi omnibus qui sunt inter vos non plus sapere quam oportet sapere sed sapere ad sobrietatem unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei

45N 12 4 sicut enim in uno corpore multa membra habemus omnia autem membra non eundem actum habent

45N 12 5 ita multi unum corpus sumus in Christo singuli autem alter alterius membra

45N 12 6 habentes autem donationes secundum gratiam quae data est nobis differentes sive prophetiam secundum rationem fidei

45N 12 7 sive ministerium in ministrando sive qui docet in doctrina

45N 12 8 qui exhortatur in exhortando qui tribuit in simplicitate qui praeest in sollicitudine qui miseretur in hilaritate

45N 12 9 dilectio sine simulatione odientes malum adherentes bono

45N 12 10 caritatem fraternitatis invicem diligentes honore invicem praevenientes

45N 12 11 sollicitudine non pigri spiritu ferventes Domino servientes

45N 12 12 spe gaudentes in tribulatione patientes orationi instantes

45N 12 13 necessitatibus sanctorum communicantes hospitalitatem sectantes

45N 12 14 benedicite persequentibus benedicite et nolite maledicere

45N 12 15 gaudere cum gaudentibus flere cum flentibus

45N 12 16 id ipsum invicem sentientes non alta sapientes sed humilibus consentientes nolite esse prudentes apud vosmet ipsos

45N 12 17 nulli malum pro malo reddentes providentes bona non tantum coram Deo sed etiam coram omnibus hominibus

45N 12 18 si fieri potest quod ex vobis est cum omnibus hominibus pacem habentes

45N 12 19 non vosmet ipsos defendentes carissimi sed date locum irae scriptum est enim mihi vindictam ego retribuam dicit Dominus

45N 12 20 sed si esurierit inimicus tuus ciba illum si sitit potum da illi hoc enim faciens carbones ignis congeres super caput eius

45N 12 21 noli vinci a malo sed vince in bono malum

45N 13 1 omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit non est enim potestas nisi a Deo quae autem sunt a Deo ordinatae sunt

45N 13 2 itaque qui resistit potestati Dei ordinationi resistit qui autem resistunt ipsi sibi damnationem adquirunt

45N 13 3 nam principes non sunt timori boni operis sed mali vis autem non timere potestatem bonum fac et habebis laudem ex illa

45N 13 4 Dei enim minister est tibi in bonum si autem male feceris time non enim sine causa gladium portat Dei enim minister est vindex in iram ei qui malum agit

45N 13 5 ideo necessitate subditi estote non solum propter iram sed et propter conscientiam

45N 13 6 ideo enim et tributa praestatis ministri enim Dei sunt in hoc ipsum servientes

45N 13 7 reddite omnibus debita cui tributum tributum cui vectigal vectigal cui timorem timorem cui honorem honorem

45N 13 8 nemini quicquam debeatis nisi ut invicem diligatis qui enim diligit proximum legem implevit

45N 13 9 nam non adulterabis non occides non furaberis non concupisces et si quod est aliud mandatum in hoc verbo instauratur diliges proximum tuum tamquam te ipsum

45N 13 10 dilectio proximo malum non operatur plenitudo ergo legis est dilectio

45N 13 11 et hoc scientes tempus quia hora est iam nos de somno surgere nunc enim propior est nostra salus quam cum credidimus

45N 13 12 nox praecessit dies autem adpropiauit abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis

45N 13 13 sicut in die honeste ambulemus non in comesationibus et ebrietatibus non in

cubilibus et in pudicitias non in contentione et aemulatione

45N 13 14 sed induite Dominum Iesum Christum et carnis curam ne feceritis in desideriiis

45N 14 1 infirmum autem in fide adsumite non in disceptationibus cogitationum

45N 14 2 alius enim credit manducare omnia qui autem infirmus est holus manducat

45N 14 3 is qui manducat non manducantem non spernat et qui non manducat manducantem non iudicet Deus enim illum adsumpsit

45N 14 4 tu quis es qui iudices alienum servum suo domino stat aut cadit stabit autem potens est enim Deus statuere illum

45N 14 5 nam alius iudicat diem plus inter diem alius iudicat omnem diem unusquisque in suo sensu abundet

45N 14 6 qui sapit diem Domino sapit et qui manducat Domino manducat gratias enim agit Deo et qui non manducat Domino non manducat et gratias agit Deo

45N 14 7 nemo enim nostrum sibi vivit et nemo sibi moritur

45N 14 8 sive enim vivimus Domino vivimus sive morimur Domino morimur sive ergo vivimus sive morimur Domini sumus

45N 14 9 in hoc enim Christus et mortuus est et revixit ut et mortuorum et vivorum dominetur

45N 14 10 tu autem quid iudicas fratrem tuum aut tu quare spernis fratrem tuum omnes enim stabimus ante tribunal Dei

45N 14 11 scriptum est enim vivo ego dicit Dominus quoniam mihi flectet omne genu et omnis lingua confitebitur Deo

45N 14 12 itaque unusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo

45N 14 13 non ergo amplius invicem iudicemus sed hoc iudicate magis ne ponatis offendiculum fratri vel scandalum

45N 14 14 scio et confido in Domino Iesu quia nihil commune per ipsum nisi ei qui existimat quid commune esse illi commune est

45N 14 15 si enim propter cibum frater tuus contristatur iam non secundum caritatem ambulas noli cibo tuo illum perdere pro quo Christus mortuus est

45N 14 16 non ergo blasphemetur bonum nostrum

45N 14 17 non est regnum Dei esca et potus sed iustitia et pax et gaudium in Spiritu Sancto

45N 14 18 qui enim in hoc servit Christo placet Deo et probatus est hominibus

45N 14 19 itaque quae pacis sunt sectemur et quae aedificationis sunt in invicem

45N 14 20 noli propter escam destruere opus Dei omnia quidem munda sunt sed malum est homini qui per offendiculum manducat

45N 14 21 bonum est non manducare carnem et non bibere vinum neque in quo frater tuus offendit aut scandalizatur aut infirmatur

45N 14 22 tu fidem habes penes te ipsum habe coram Deo beatus qui non iudicat semet ipsum in eo quo probat

45N 14 23 qui autem discernit si manducaverit damnatus est quia non ex fide omne autem quod non ex fide peccatum est

45N 15 1 debemus autem nos firmiores inbecillitates infirmorum sustinere et non nobis placere

45N 15 2 unusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum ad aedificationem

45N 15 3 etenim Christus non sibi placuit sed sicut scriptum est in properia inproperantium tibi ceciderunt super me

45N 15 4 quaecumque enim scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt ut per patientiam et consolationem scripturarum spem habeamus

45N 15 5 Deus autem patientiae et solacii det vobis id ipsum sapere in alterutrum secundum Iesum Christum

45N 15 6 ut unianimes uno ore honorificetis Deum et Patrem Domini nostri Iesu Christi

45N 15 7 propter quod suscipite invicem sicut et Christus suscepit vos in honorem Dei
 45N 15 8 dico enim Christum Iesum ministrum fuisse circumcisionis propter veritatem
 Dei ad confirmandas promissiones patrum
 45N 15 9 gentes autem super misericordiam honorare Deum sicut scriptum est propter
 hoc confitebor tibi in gentibus et nomini tuo cantabo
 45N 15 10 et iterum dicit laetamini gentes cum plebe eius
 45N 15 11 et iterum laudate omnes gentes Dominum et magnificate eum omnes populi
 45N 15 12 et rursus Esaias ait erit radix Iesse et qui exsurget regere gentes in eo gentes
 sperabunt
 45N 15 13 Deus autem spei repleat vos omni gaudio et pace in credendo ut abundetis in
 spe in virtute Spiritus Sancti
 45N 15 14 certus sum autem fratres mei et ego ipse de vobis quoniam et ipsi pleni estis
 dilectione repleti omni scientia ita ut possitis alterutrum monere
 45N 15 15 audacius autem scripsi vobis fratres ex parte tamquam in memoriam vos
 reducens propter gratiam quae data est mihi a Deo
 45N 15 16 ut sim minister Christi Iesu in gentibus sanctificans evangelium Dei ut fiat
 oblatio gentium accepta sanctificata in Spiritu Sancto
 45N 15 17 habeo igitur gloriam in Christo Iesu ad Deum
 45N 15 18 non enim audeo aliquid loqui eorum quae per me non effecit Christus in
 oboedientiam gentium verbo et factis
 45N 15 19 in virtute signorum et prodigiorum in virtute Spiritus Sancti ita ut ab
 Hierusalem per circuitum usque in Illyricum repleverim evangelium Christi
 45N 15 20 sic autem hoc praedicavi evangelium non ubi nominatus est Christus ne super
 alienum fundamentum aedificarem
 45N 15 21 sed sicut scriptum est quibus non est adnuntiatum de eo videbunt et qui non
 audierunt intellegent
 45N 15 22 propter quod et impediabar plurimum venire ad vos
 45N 15 23 nunc vero ulterius locum non habens in his regionibus cupiditatem autem
 habens veniendi ad vos ex multis iam annis
 45N 15 24 cum in Hispaniam proficisci coepero spero quod praeteriens videam vos et a
 vobis deducar illuc si vobis primum ex parte fructus fuero
 45N 15 25 nunc igitur proficiscar in Hierusalem ministrare sanctis
 45N 15 26 probaverunt enim Macedonia et Achaia conlationem aliquam facere in
 pauperes sanctorum qui sunt in Hierusalem
 45N 15 27 placuit enim eis et debitores sunt eorum nam si spiritualium eorum participes
 facti sunt gentiles debent et in carnalibus ministrare eis
 45N 15 28 hoc igitur cum consummavero et adsignavero eis fructum hunc proficiscar per
 vos in Hispaniam
 45N 15 29 scio autem quoniam veniens ad vos in abundantia benedictionis Christi
 veniam
 45N 15 30 obsecro igitur vos fratres per Dominum nostrum Iesum Christum et per
 caritatem Spiritus ut adjuvetis me in orationibus pro me ad Deum
 45N 15 31 ut liberer ab infidelibus qui sunt in Iudaea et obsequii mei oblatio accepta fiat
 in Hierosolyma sanctis
 45N 15 32 ut veniam ad vos in gaudio per voluntatem Dei et refrigerer vobiscum
 45N 15 33 Deus autem pacis sit cum omnibus vobis amen
 45N 16 1 commendo autem vobis Phoebem sororem nostram quae est in ministerio
 ecclesiae quae est Cenchrus
 45N 16 2 ut eam suscipiatis in Domino digne sanctis et adistatis ei in quocumque
 negotio vestri indigerit etenim ipsa quoque adstitit multis et mihi ipsi
 45N 16 3 salutate Priscam et Aquilam adiutores meos in Christo Iesu
 45N 16 4 qui pro anima mea suas cervices subposuerunt quibus non solus ego gratias

ago sed et cunctae ecclesiae gentium

45N 16 5 et domesticam eorum ecclesiam salutate Ephaenetum dilectum mihi qui est primitivus Asiae in Christo

45N 16 6 salutate Mariam quae multum laboravit in vobis

45N 16 7 salutate Andronicum et Iuniam cognatos et concaptivos meos qui sunt nobiles in apostolis qui et ante me fuerunt in Christo

45N 16 8 salutate Ampliatum dilectissimum mihi in Domino

45N 16 9 salutate Urbanum adiutorem nostrum in Christo et Stachyn dilectum meum

45N 16 10 salutate Apellen probum in Christo

45N 16 11 salutate eos qui sunt ex Aristoboli salutate Herodionem cognatum meum

salutate eos qui sunt ex Narcissi qui sunt in Domino

45N 16 12 salutate Tryfenam et Tryfosam quae laborant in Domino salutate Persidam carissimam quae multum laboravit in Domino

45N 16 13 salutate Rufum electum in Domino et matrem eius et meam

45N 16 14 salutate Asyncritum Flegonta Hermen Patrobam Hermam et qui cum eis sunt fratres

45N 16 15 salutate Filologum et Iuliam Nereum et sororem eius et Olympiadem et omnes qui cum eis sunt sanctos

45N 16 16 salutate invicem in osculo sancto salutant vos omnes ecclesiae Christi

45N 16 17 rogo autem vos fratres ut observetis eos qui dissensiones et offencicula praeter doctrinam quam vos didicistis faciunt et declinate ab illis

45N 16 18 huiusmodi enim Christo Domino nostro non serviunt sed suo ventri et per dulces sermones et benedictiones seducunt corda innocentium

45N 16 19 vestra enim oboedientia in omnem locum divulgata est gaudeo igitur in vobis sed volo vos sapientes esse in bono et simplices in malo

45N 16 20 Deus autem pacis conteret Satanam sub pedibus vestris velociter gratia Domini nostri Iesu Christi vobiscum

45N 16 21 salutat vos Timotheus adiutor meus et Lucius et Iason et Sosipater cognati mei

45N 16 22 saluto vos ego Tertius qui scripsi epistulam in Domino

45N 16 23 salutat vos Gaius hospes meus et universae ecclesiae salutat vos Erastus arcarius civitatis et Quartus frater

45N 16 24 []

45N 16 25 ei autem qui potens est vos confirmare iuxta evangelium meum et praedicationem Iesu Christi secundum revelationem mysterii temporibus aeternis taciti

45N 16 26 quod nunc patefactum est per scripturas prophetarum secundum praeceptum aeterni Dei ad oboeditionem fidei in cunctis gentibus cognito

46N 1 1 Paulus vocatus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei et Sosthenes frater

46N 1 2 ecclesiae Dei quae est Corinthi sanctificatis in Christo Iesu vocatis sanctis cum omnibus qui invocant nomen Domini nostri Iesu Christi in omni loco ipsorum et nostro

46N 1 3 gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo

46N 1 4 gratias ago Deo meo semper pro vobis in gratia Dei quae data est vobis in Christo Iesu

46N 1 5 quia in omnibus divites facti estis in illo in omni verbo et in omni scientia

46N 1 6 sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis

46N 1 7 ita ut nihil vobis desit in ulla gratia expectantibus revelationem Domini nostri Iesu Christi

46N 1 8 qui et confirmabit vos usque ad finem sine crimine in die adventus Domini nostri Iesu Christi

46N 1 9 fidelis Deus per quem vocati estis in societatem Filii eius Iesu Christi Domini nostri

46N 1 10 obsecro autem vos fratres per nomen Domini nostri Iesu Christi ut id ipsum

dicatis omnes et non sint in vobis scismata sitis autem perfecti in eodem sensu et in eadem sententia
46N 1 11 significatum est enim mihi de vobis fratres mei ab his qui sunt Chloes quia
contentiones inter vos sunt
46N 1 12 hoc autem dico quod unusquisque vestrum dicit ego quidem sum Pauli ego
autem Apollo ego vero Cephae ego autem Christi
46N 1 13 divisus est Christus numquid Paulus crucifixus est pro vobis aut in nomine
Pauli baptizati estis
46N 1 14 gratias ago Deo quod neminem vestrum baptizavi nisi Crispum et Gaium
46N 1 15 ne quis dicat quod in nomine meo baptizati sitis
46N 1 16 baptizavi autem et Stephanae domum ceterum nescio si quem alium
baptizaverim
46N 1 17 non enim misit me Christus baptizare sed evangelizare non in sapientia verbi
ut non evacuetur crux Christi
46N 1 18 verbum enim crucis pereuntibus quidem stultitia est his autem qui salvi fiunt
id est nobis virtus Dei est
46N 1 19 scriptum est enim perdam sapientiam sapientium et prudentiam prudentium
reprobabo
46N 1 20 ubi sapiens ubi scriba ubi conquisitor huius saeculi nonne stultam fecit Deus
sapientiam huius mundi
46N 1 21 nam quia in Dei sapientia non cognovit mundus per sapientiam Deum placuit
Deo per stultitiam praedicationis salvos facere credentes
46N 1 22 quoniam et Iudaei signa petunt et Graeci sapientiam quaerunt
46N 1 23 nos autem praedicamus Christum crucifixum Iudaeis quidem scandalum
gentibus autem stultitiam
46N 1 24 ipsis autem vocatis Iudaeis atque Graecis Christum Dei virtutem et Dei
sapientiam
46N 1 25 quia quod stultum est Dei sapientius est hominibus et quod infirmum est Dei
fortius est hominibus
46N 1 26 videte enim vocationem vestram fratres quia non multi sapientes secundum
carnem non multi potentes non multi nobiles
46N 1 27 sed quae stulta sunt mundi elegit Deus ut confundat sapientes et infirma
mundi elegit Deus ut confundat fortia
46N 1 28 et ignobilia mundi et contemptibilia elegit Deus et quae non sunt ut ea quae
sunt destrueret
46N 1 29 ut non gloriatur omnis caro in conspectu eius
46N 1 30 ex ipso autem vos estis in Christo Iesu qui factus est sapientia nobis a Deo et
iustitia et sanctificatio et redemptio
46N 1 31 ut quemadmodum scriptum est qui gloriatur in Domino gloriatur
46N 2 1 et ego cum venissem ad vos fratres veni non per sublimitatem sermonis aut
sapientiae adnuntians vobis testimonium Christi
46N 2 2 non enim iudicavi scire me aliquid inter vos nisi Iesum Christum et hunc
crucifixum
46N 2 3 et ego in infirmitate et timore et tremore multo fui apud vos
46N 2 4 et sermo meus et praedicatio mea non in persuasibilibus sapientiae verbis sed
in ostensione Spiritus et virtutis
46N 2 5 ut fides vestra non sit in sapientia hominum sed in virtute Dei
46N 2 6 sapientiam autem loquimur inter perfectos sapientiam vero non huius saeculi
neque principum huius saeculi qui destruuntur
46N 2 7 sed loquimur Dei sapientiam in mysterio quae abscondita est quam
praedestinavit Deus ante saecula in gloriam nostram
46N 2 8 quam nemo principum huius saeculi cognovit si enim cognovissent numquam
Dominum gloriae crucifixissent

46N 2 9 sed sicut scriptum est quod oculus non vidit nec auris audivit nec in cor
hominis ascendit quae praeparavit Deus his qui diligunt illum

46N 2 10 nobis autem revelavit Deus per Spiritum suum Spiritus enim omnia scrutatur
etiam profunda Dei

46N 2 11 quis enim scit hominum quae sint hominis nisi spiritus hominis qui in ipso est
ita et quae Dei sunt nemo cognovit nisi Spiritus Dei

46N 2 12 nos autem non spiritum mundi accepimus sed Spiritum qui ex Deo est ut
sciamus quae a Deo donata sunt nobis

46N 2 13 quae et loquimur non in doctis humanae sapientiae verbis sed in doctrina
Spiritus spiritalibus spiritalia comparantes

46N 2 14 animalis autem homo non percipit ea quae sunt Spiritus Dei stultitia est enim
illi et non potest intellegere quia spiritaliter examinatur

46N 2 15 spiritalis autem iudicat omnia et ipse a nemine iudicatur

46N 2 16 quis enim cognovit sensum Domini qui instruat eum nos autem sensum
Christi habemus

46N 3 1 et ego fratres non potui vobis loqui quasi spiritalibus sed quasi carnalibus
tamquam parvulis in Christo

46N 3 2 lac vobis potum dedi non escam nondum enim poteratis sed ne nunc quidem
potestis adhuc enim estis carnales

46N 3 3 cum enim sit inter vos zelus et contentio nonne carnales estis et secundum
hominem ambulatis

46N 3 4 cum enim quis dicit ego quidem sum Pauli alius autem ego Apollo nonne
homines estis quid igitur est Apollo quid vero Paulus

46N 3 5 ministri eius cui credidistis et unicuique sicut Dominus dedit

46N 3 6 ego plantavi Apollo rigavit sed Deus incrementum dedit

46N 3 7 itaque neque qui plantat est aliquid neque qui rigat sed qui incrementum dat
Deus

46N 3 8 qui plantat autem et qui rigat unum sunt unusquisque autem propriam
mercedem accipiet secundum suum laborem

46N 3 9 Dei enim sumus adiutores Dei agricultura estis Dei aedificatio estis

46N 3 10 secundum gratiam Dei quae data est mihi ut sapiens architectus fundamentum
posui alius autem supraaedificat unusquisque autem videat quomodo supraaedificet

46N 3 11 fundamentum enim aliud nemo potest ponere praeter id quod positum est qui
est Christus Iesus

46N 3 12 si quis autem supraaedificat supra fundamentum hoc aurum argentum lapides
pretiosos ligna faenum stipulam

46N 3 13 uniuscuiusque opus manifestum erit dies enim declarabit quia in igne
revelabitur et uniuscuiusque opus quale sit ignis probabit

46N 3 14 si cuius opus manserit quod supraaedificavit mercedem accipiet

46N 3 15 si cuius opus arserit detrimentum patietur ipse autem salvus erit sic tamen
quasi per ignem

46N 3 16 nescitis quia templum Dei estis et Spiritus Dei habitat in vobis

46N 3 17 si quis autem templum Dei violaverit disperdet illum Deus templum enim Dei
sanctum est quod estis vos

46N 3 18 nemo se seducat si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc saeculo stultus
fiat ut sit sapiens

46N 3 19 sapientia enim huius mundi stultitia est apud Deum scriptum est enim
conprehendam sapientes in astutia eorum

46N 3 20 et iterum Dominus novit cogitationes sapientium quoniam vanae sunt

46N 3 21 itaque nemo glorietur in hominibus omnia enim vestra sunt

46N 3 22 sive Paulus sive Apollo sive Cephas sive mundus sive vita sive mors sive
praesentia sive futura omnia enim vestra sunt

46N 3 23 vos autem Christi Christus autem Dei
 46N 4 1 sic nos existimet homo ut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei
 46N 4 2 hic iam quaeritur inter dispensatores ut fidelis quis inveniatur
 46N 4 3 mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer aut ab humano die sed neque
 me ipsum iudico
 46N 4 4 nihil enim mihi conscius sum sed non in hoc iustificatus sum qui autem
 iudicat me Dominus est
 46N 4 5 itaque nolite ante tempus iudicare quoadusque veniat Dominus qui et
 inluminabit abscondita tenebrarum et manifestabit consilia cordium et tunc laus erit unicuique a
 Deo
 46N 4 6 haec autem fratres transfiguravi in me et Apollo propter vos ut in nobis
 discatis ne supra quam scriptum est unus adversus alterum infletur pro alio
 46N 4 7 quis enim te discernit quid autem habes quod non accepisti si autem accepisti
 quid gloriaris quasi non acceperis
 46N 4 8 iam saturati estis iam divites facti estis sine nobis regnastis et utinam
 regnaretis ut et nos vobiscum regnaremus
 46N 4 9 puto enim Deus nos apostolos novissimos ostendit tamquam morti destinatos
 quia spectaculum facti sumus mundo et angelis et hominibus
 46N 4 10 nos stulti propter Christum vos autem prudentes in Christo nos infirmi vos
 autem fortes vos nobiles nos autem ignobiles
 46N 4 11 usque in hanc horam et esurimus et sitimus et nudi sumus et colaphis
 caedimur et instabiles sumus
 46N 4 12 et laboramus operantes manibus nostris maledicimur et benedicimus
 persecutionem patimur et sustinemus
 46N 4 13 blasphemamur et obsecramus tamquam purgamenta huius mundi facti sumus
 omnium peripsima usque adhuc
 46N 4 14 non ut confundam vos haec scribo sed ut filios meos carissimos moneo
 46N 4 15 nam si decem milia pedagogorum habeatis in Christo sed non multos patres
 nam in Christo Iesu per evangelium ego vos genui
 46N 4 16 rogo ergo vos imitatores mei estote
 46N 4 17 ideo misi ad vos Timotheum qui est filius meus carissimus et fidelis in
 Domino qui vos commonefaciat vias meas quae sunt in Christo sicut ubique in omni ecclesia doceo
 46N 4 18 tamquam non venturus sim ad vos sic inflati sunt quidam
 46N 4 19 veniam autem cito ad vos si Dominus voluerit et cognoscam non sermonem
 eorum qui inflati sunt sed virtutem
 46N 4 20 non enim in sermone est regnum Dei sed in virtute
 46N 4 21 quid vultis in virga veniam ad vos an in caritate et spiritu mansuetudinis
 46N 5 1 omnino auditur inter vos fornicatio et talis fornicatio qualis nec inter gentes
 ita ut uxorem patris aliquis habeat
 46N 5 2 et vos inflati estis et non magis luctum habuistis ut tollatur de medio vestrum
 qui hoc opus fecit
 46N 5 3 ego quidem absens corpore praesens autem spiritu iam iudicavi ut praesens
 eum qui sic operatus est
 46N 5 4 in nomine Domini nostri Iesu Christi congregatis vobis et meo spiritu cum
 virtute Domini Iesu
 46N 5 5 tradere huiusmodi Satanae in interitum carnis ut spiritus salvus sit in die
 Domini Iesu
 46N 5 6 non bona gloriatio vestra nescitis quia modicum fermentum totam massam
 corrumpit
 46N 5 7 expurgate vetus fermentum ut sitis nova conspersio sicut estis azymi etenim
 pascha nostrum immolatus est Christus
 46N 5 8 itaque epulemur non in fermento veteri neque in fermento malitiae et

nequitiae sed in azymis sinceritatis et veritatis

46N 5 9 scripsi vobis in epistula ne commisceamini fornicariis

46N 5 10 non utique fornicariis huius mundi aut avaris aut rapacibus aut idolis
servientibus alioquin debueratis de hoc mundo exisse

46N 5 11 nunc autem scripsi vobis non commisceri si is qui frater nominatur est
fornicator aut avarus aut idolis serviens aut maledicus aut ebriosus aut rapax cum eiusmodi nec
cibum sumere

46N 5 12 quid enim mihi de his qui foris sunt iudicare nonne de his qui intus sunt vos
iudicatis

46N 5 13 nam eos qui foris sunt Deus iudicabit auferte malum ex vobis ipsis

46N 6 1 audet aliquis vestrum habens negotium adversus alterum iudicari apud
iniquos et non apud sanctos

46N 6 2 an nescitis quoniam sancti de mundo iudicabunt et si in vobis iudicabitur
mundus indigni estis qui de minimis iudicetis

46N 6 3 nescitis quoniam angelos iudicabimus quanto magis saecularia

46N 6 4 saecularia igitur iudicia si habueritis contemptibiles qui sunt in ecclesia illos
constituite ad iudicandum

46N 6 5 ad verecundiam vestram dico sic non est inter vos sapiens quisquam qui
possit iudicare inter fratrem suum

46N 6 6 sed frater cum fratre iudicio contendit et hoc apud infideles

46N 6 7 iam quidem omnino delictum est in vobis quod iudicia habetis inter vos quare
non magis iniuriam accipitis quare non magis fraudem patimini

46N 6 8 sed vos iniuriam facitis et fraudatis et hoc fratribus

46N 6 9 an nescitis quia iniqui regnum Dei non possidebunt nolite errare neque
fornicarii neque idolis servientes neque adulteri

46N 6 10 neque molles neque masculorum concubitores neque fures neque avari neque
ebriosi neque maledici neque rapaces regnum Dei possidebunt

46N 6 11 et haec quidam fuistis sed abluti estis sed sanctificati estis sed iustificati estis
in nomine Domini nostri Iesu Christi et in Spiritu Dei nostri

46N 6 12 omnia mihi licent sed non omnia expediunt omnia mihi licent sed ego sub
nullius redigar potestate

46N 6 13 esca ventri et venter escis Deus autem et hunc et haec destruet corpus autem
non fornicationi sed Domino et Dominus corpori

46N 6 14 Deus vero et Dominum suscitavit et nos suscitabit per virtutem suam

46N 6 15 nescitis quoniam corpora vestra membra Christi sunt tollens ergo membra
Christi faciam membra meretricis absit

46N 6 16 an nescitis quoniam qui adheret meretrici unum corpus efficitur erunt enim
inquit duo in carne una

46N 6 17 qui autem adheret Domino unus spiritus est

46N 6 18 fugite fornicationem omne peccatum quodcumque fecerit homo extra corpus
est qui autem fornicatur in corpus suum peccat

46N 6 19 an nescitis quoniam membra vestra templum est Spiritus Sancti qui in vobis
est quem habetis a Deo et non estis vestri

46N 6 20 empti enim estis pretio magno glorificate et portate Deum in corpore vestro

46N 7 1 de quibus autem scripsistis bonum est homini mulierem non tangere

46N 7 2 propter fornicationes autem unusquisque suam uxorem habeat et unaquaeque
suum virum habeat

46N 7 3 uxori vir debitum reddat similiter autem et uxor viro

46N 7 4 mulier sui corporis potestatem non habet sed vir similiter autem et vir sui
corporis potestatem non habet sed mulier

46N 7 5 nolite fraudare invicem nisi forte ex consensu ad tempus ut vacetis orationi et
iterum revertimini in id ipsum ne temptet vos Satanias propter incontinentiam vestram

46N 7 6 hoc autem dico secundum indulgentiam non secundum imperium
46N 7 7 volo autem omnes homines esse sicut me ipsum sed unusquisque proprium
habet donum ex Deo alius quidem sic alius vero sic
46N 7 8 dico autem non nuptis et viduis bonum est illis si sic maneant sicut et ego
46N 7 9 quod si non se continent nubant melius est enim nubere quam uri
46N 7 10 his autem qui matrimonio iuncti sunt praecipio non ego sed Dominus uxorem
a viro non discedere
46N 7 11 quod si discesserit manere innuptam aut viro suo reconciliari et vir uxorem ne
dimittat
46N 7 12 nam ceteris ego dico non Dominus si quis frater uxorem habet infidelem et
haec consentit habitare cum illo non dimittat illam
46N 7 13 et si qua mulier habet virum infidelem et hic consentit habitare cum illa non
dimittat virum
46N 7 14 sanctificatus est enim vir infidelis in muliere fideli et sanctificata est mulier
infidelis per virum fidelem alioquin filii vestri inmundi essent nunc autem sancti sunt
46N 7 15 quod si infidelis discedit discedat non est enim servituti subiectus frater aut
soror in eiusmodi in pace autem vocavit nos Deus
46N 7 16 unde enim scis mulier si virum salvum facies aut unde scis vir si mulierem
salvam facies
46N 7 17 nisi unicuique sicut divisit Dominus unumquemque sicut vocavit Deus ita
ambulet et sic in omnibus ecclesiis doceo
46N 7 18 circumcisis aliquis vocatus est non adducat praeputium in praeputio aliquis
vocatus est non circumcidatur
46N 7 19 circumcisio nihil est et praeputium nihil est sed observatio mandatorum Dei
46N 7 20 unusquisque in qua vocatione vocatus est in ea permaneat
46N 7 21 servus vocatus es non sit tibi curae sed et si potes liber fieri magis utere
46N 7 22 qui enim in Domino vocatus est servus libertus est Domini similiter qui liber
vocatus est servus est Christi
46N 7 23 pretio empti estis nolite fieri servi hominum
46N 7 24 unusquisque in quo vocatus est fratres in hoc maneat apud Deum
46N 7 25 de virginibus autem praeceptum Domini non habeo consilium autem do
tamquam misericordiam consecutus a Domino ut sim fidelis
46N 7 26 existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem quoniam
bonum est homini sic esse
46N 7 27 alligatus es uxori noli quaerere solutionem solutus es ab uxore noli quaerere
uxorem
46N 7 28 si autem acceperis uxorem non peccasti et si nupserit virgo non peccavit
tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi ego autem vobis parco
46N 7 29 hoc itaque dico fratres tempus breve est reliquum est ut qui habent uxores
tamquam non habentes sint
46N 7 30 et qui flent tamquam non flentes et qui gaudent tamquam non gaudentes et
qui emunt tamquam non possidentes
46N 7 31 et qui utuntur hoc mundo tamquam non utantur praeterit enim figura huius
mundi
46N 7 32 volo autem vos sine sollicitudine esse qui sine uxore est sollicitus est quae
Domini sunt quomodo placeat Deo
46N 7 33 qui autem cum uxore est sollicitus est quae sunt mundi quomodo placeat
uxori et divisus est
46N 7 34 et mulier innupta et virgo cogitat quae Domini sunt ut sit sancta et corpore et
spiritu quae autem nupta est cogitat quae sunt mundi quomodo placeat viro
46N 7 35 porro hoc ad utilitatem vestram dico non ut laqueum vobis iniciam sed ad id
quod honestum est et quod facultatem praebeat sine impedimento Dominum observandi

46N 7 36 si quis autem turpem se videri existimat super virgine sua quod sit
superadulta et ita oportet fieri quod vult faciat non peccat nubat
46N 7 37 nam qui statuit in corde suo firmus non habens necessitatem potestatem
autem habet suae voluntatis et hoc iudicavit in corde suo servare virginem suam bene facit
46N 7 38 igitur et qui matrimonio iungit virginem suam bene facit et qui non iungit
melius facit
46N 7 39 mulier alligata est quanto tempore vir eius vivit quod si dormierit vir eius
liberata est cui vult nubat tantum in Domino
46N 7 40 beatior autem erit si sic permanserit secundum meum consilium puto autem
quod et ego Spiritum Dei habeo
46N 8 1 de his autem quae idolis sacrificantur scimus quia omnes scientiam habemus
scientia inflat caritas vero aedificat
46N 8 2 si quis se existimat scire aliquid nondum cognovit quemadmodum oporteat
eum scire
46N 8 3 si quis autem diligit Deum hic cognitus est ab eo
46N 8 4 de escis autem quae idolis immolantur scimus quia nihil est idolum in mundo
et quod nullus Deus nisi unus
46N 8 5 nam et si sunt qui dicantur dii sive in caelo sive in terra siquidem sunt dii
multi et domini multi
46N 8 6 nobis tamen unus Deus Pater ex quo omnia et nos in illum et unus Dominus
Iesus Christus per quem omnia et nos per ipsum
46N 8 7 sed non in omnibus est scientia quidam autem conscientia usque nunc idoli
quasi idolothytum manducant et conscientia ipsorum cum sit infirma polluitur
46N 8 8 esca autem nos non commendat Deo neque si non manducaverimus
deficiemus neque si manducaverimus abundabimus
46N 8 9 videte autem ne forte haec licentia vestra offendiculum fiat infirmibus
46N 8 10 si enim quis viderit eum qui habet scientiam in idolio recumbentem nonne
conscientia eius cum sit infirma aedificabitur ad manducandum idolothyta
46N 8 11 et peribit infirmus in tua scientia frater propter quem Christus mortuus est
46N 8 12 sic autem peccantes in fratres et percutientes conscientiam eorum infirmam in
Christo peccatis
46N 8 13 quapropter si esca scandalizat fratrem meum non manducabo carnem in
aeternum ne fratrem meum scandalizem
46N 9 1 non sum liber non sum apostolus nonne Iesum Dominum nostrum vidi non
opus meum vos estis in Domino
46N 9 2 si aliis non sum apostolus sed tamen vobis sum nam signaculum apostolatus
mei vos estis in Domino
46N 9 3 mea defensio apud eos qui me interrogant haec est
46N 9 4 numquid non habemus potestatem manducandi et bibendi
46N 9 5 numquid non habemus potestatem sororem mulierem circumducendi sicut et
ceteri apostoli et fratres Domini et Cephas
46N 9 6 aut solus ego et Barnabas non habemus potestatem hoc operandi
46N 9 7 quis militat suis stipendiis umquam quis plantat vineam et fructum eius non
edit quis pascit gregem et de lacte gregis non manducatur
46N 9 8 numquid secundum hominem haec dico an et lex haec non dicit
46N 9 9 scriptum est enim in lege Mosi non alligabis os bovi trituranti numquid de
bubus cura est Deo
46N 9 10 an propter nos utique dicit nam propter nos scripta sunt quoniam debet in spe
qui arat arare et qui triturat in spe fructus percipiendi
46N 9 11 si nos vobis spiritalia seminavimus magnum est si nos carnalia vestra
metamus
46N 9 12 si alii potestatis vestrae participes sunt non potius nos sed non usi sumus hac

potestate sed omnia sustinemus ne quod offendiculum demus evangelio Christi

46N 9 13 nescitis quoniam qui in sacrario operantur quae de sacrario sunt edunt qui altario deserviunt cum altario participantur

46N 9 14 ita et Dominus ordinavit his qui evangelium adnuntiant de evangelio vivere

46N 9 15 ego autem nullo horum usus sum non scripsi autem haec ut ita fiant in me bonum est enim mihi magis mori quam ut gloriam meam quis evacuet

46N 9 16 nam si evangelizavero non est mihi gloria necessitas enim mihi incumbit vae enim mihi est si non evangelizavero

46N 9 17 si enim volens hoc ago mercedem habeo si autem invitus dispensatio mihi credita est

46N 9 18 quae est ergo merces mea ut evangelium praedicans sine sumptu ponam evangelium ut non abutar potestate mea in evangelio

46N 9 19 nam cum liber essem ex omnibus omnium me servum feci ut plures lucrifacerem

46N 9 20 et factus sum Iudaeis tamquam Iudaeus ut Iudaeos lucrarer

46N 9 21 his qui sub lege sunt quasi sub lege essem cum ipse non essem sub lege ut eos qui sub lege erant lucrifacerem his qui sine lege erant tamquam sine lege essem cum sine lege Dei non essem sed in lege essem Christi ut lucrifacerem eos qui sine lege erant

46N 9 22 factus sum infirmis infirmus ut infirmos lucrifacerem omnibus omnia factus sum ut omnes facerem salvos

46N 9 23 omnia autem facio propter evangelium ut particeps eius efficiar

46N 9 24 nescitis quod hii qui in stadio currunt omnes quidem currunt sed unus accipit bravium sic currite ut comprehendatis

46N 9 25 omnis autem qui in agone contendit ab omnibus se abstinet et illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant nos autem incorruptam

46N 9 26 ego igitur sic curro non quasi in incertum sic pugno non quasi aerem verberans

46N 9 27 sed castigo corpus meum et in servitutem redigo ne forte cum aliis praedicaverim ipse reprobus efficiar

46N 10 1 nolo enim vos ignorare fratres quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt et omnes mare transierunt

46N 10 2 et omnes in Mose baptizati sunt in nube et in mari

46N 10 3 et omnes eandem escam spiritalem manducaverunt

46N 10 4 et omnes eundem potum spiritalem biberunt bibebant autem de spiritali consequenti eos petra petra autem erat Christus

46N 10 5 sed non in pluribus eorum beneplacitum est Deo nam prostrati sunt in deserto

46N 10 6 haec autem in figura facta sunt nostri ut non simus concupiscentes malorum sicut et illi concupierunt

46N 10 7 neque idolorum cultores efficiamini sicut quidam ex ipsis quemadmodum scriptum est sedit populus manducare et bibere et surrexerunt ludere

46N 10 8 neque fornicemur sicut quidam ex ipsis fornicati sunt et ceciderunt una die viginti tria milia

46N 10 9 neque temptemus Christum sicut quidam eorum temptaverunt et a serpentibus perierunt

46N 10 10 neque murmuraveritis sicut quidam eorum murmuraverunt et perierunt ab exterminatore

46N 10 11 haec autem omnia in figura contingebant illis scripta sunt autem ad correptionem nostram in quos fines saeculorum devenerunt

46N 10 12 itaque qui se existimat stare videat ne cadat

46N 10 13 temptatio vos non adprehendat nisi humana fidelis autem Deus qui non patietur vos temptari super id quod potestis sed faciet cum temptatione etiam proventum ut possitis sustinere

46N 10 14 propter quod carissimi mihi fugite ab idolorum cultura
 46N 10 15 ut prudentibus loquor vos iudicate quod dico
 46N 10 16 calicem benedictionis cui benedicimus nonne communicatio sanguinis Christi
 est et panis quem frangimus nonne participatio corporis Domini est
 46N 10 17 quoniam unus panis unum corpus multi sumus omnes quidem de uno pane
 participamur
 46N 10 18 videte Israhel secundum carnem nonne qui edunt hostias participes sunt
 altaris
 46N 10 19 quid ergo dico quod idolis immolatum sit aliquid aut quod idolum sit aliquid
 46N 10 20 sed quae immolant gentes daemioniis immolant et non Deo nolo autem vos
 socios fieri daemoniorum non potestis calicem Domini bibere et calicem daemoniorum
 46N 10 21 non potestis mensae Domini participes esse et mensae daemoniorum
 46N 10 22 an aemulamur Dominum numquid fortiores illo sumus omnia licent sed non
 omnia expediunt
 46N 10 23 omnia licent sed non omnia aedificant
 46N 10 24 nemo quod suum est quaerat sed quod alterius
 46N 10 25 omne quod in macello venit manducate nihil interrogantes propter
 conscientiam
 46N 10 26 Domini est terra et plenitudo eius
 46N 10 27 si quis vocat vos infidelium et vultis ire omne quod vobis adponitur
 manducate nihil interrogantes propter conscientiam
 46N 10 28 si quis autem dixerit hoc immolaticium est idolis nolite manducare propter
 illum qui indicavit et propter conscientiam
 46N 10 29 conscientiam autem dico non tuam sed alterius ut quid enim libertas mea
 iudicatur ab alia conscientia
 46N 10 30 si ego cum gratia participo quid blasphemor pro eo quod gratias ago
 46N 10 31 sive ergo manducatis sive bibitis vel aliud quid facitis omnia in gloriam Dei
 facite
 46N 10 32 sine offensione estote Iudaeis et gentilibus et ecclesiae Dei
 46N 10 33 sicut et ego per omnia omnibus placeo non quaerens quod mihi utile est sed
 quod multis ut salvi fiant
 46N 11 1 imitatores mei estote sicut et ego Christi
 46N 11 2 laudo autem vos fratres quod omnia mei memores estis et sicut tradidi vobis
 praecepta mea tenetis
 46N 11 3 volo autem vos scire quod omnis viri caput Christus est caput autem mulieris
 vir caput vero Christi Deus
 46N 11 4 omnis vir orans aut prophetans velato capite deturpat caput suum
 46N 11 5 omnis autem mulier orans aut prophetans non velato capite deturpat caput
 suum unum est enim atque si decalvetur
 46N 11 6 nam si non velatur mulier et tondeatur si vero turpe est mulieri tonderi aut
 decalvari velet caput suum
 46N 11 7 vir quidem non debet velare caput quoniam imago et gloria est Dei mulier
 autem gloria viri est
 46N 11 8 non enim vir ex muliere est sed mulier ex viro
 46N 11 9 etenim non est creatus vir propter mulierem sed mulier propter virum
 46N 11 10 ideo debet mulier potestatem habere supra caput propter angelos
 46N 11 11 verumtamen neque vir sine muliere neque mulier sine viro in Domino
 46N 11 12 nam sicut mulier de viro ita et vir per mulierem omnia autem ex Deo
 46N 11 13 vos ipsi iudicate decet mulierem non velatam orare Deum
 46N 11 14 nec ipsa natura docet vos quod vir quidem si comam nutriat ignominia est illi
 46N 11 15 mulier vero si comam nutriat gloria est illi quoniam capilli pro velamine ei
 dati sunt

46N 11 16 si quis autem videtur contentiosus esse nos talem consuetudinem non
 habemus neque ecclesiae Dei
 46N 11 17 hoc autem praecipio non laudans quod non in melius sed in deterius
 convenitis
 46N 11 18 primum quidem convenientibus vobis in ecclesia audio scissuras esse et ex
 parte credo
 46N 11 19 nam oportet et hereses esse ut et qui probati sunt manifesti fiant in vobis
 46N 11 20 convenientibus ergo vobis in unum iam non est dominicam cenam manducare
 46N 11 21 unusquisque enim suam cenam praesumit ad manducandum et alius quidem
 esurit alius autem ebrius est
 46N 11 22 numquid domos non habetis ad manducandum et bibendum aut ecclesiam Dei
 contemnitis et confunditis eos qui non habent quid dicam vobis laudo vos in hoc non laudo
 46N 11 23 ego enim accepi a Domino quod et tradidi vobis quoniam Dominus Iesus in
 qua nocte tradebatur accepit panem
 46N 11 24 et gratias agens fregit et dixit hoc est corpus meum pro vobis hoc facite in
 meam commemorationem
 46N 11 25 similiter et calicem postquam cenavit dicens hic calix novum testamentum est
 in meo sanguine hoc facite quotienscumque bibetis in meam commemorationem
 46N 11 26 quotienscumque enim manducabitis panem hunc et calicem bibetis mortem
 Domini adnuntiatis donec veniat
 46N 11 27 itaque quicumque manducaverit panem vel biberit calicem Domini indigne
 reus erit corporis et sanguinis Domini
 46N 11 28 probet autem se ipsum homo et sic de pane illo edat et de calice bibat
 46N 11 29 qui enim manducat et bibit indigne iudicium sibi manducat et bibit non
 diiudicans corpus
 46N 11 30 ideo inter vos multi infirmes et inbecilles et dormiunt multi
 46N 11 31 quod si nosmet ipsos diiudicemus non utique iudicemur
 46N 11 32 dum iudicamur autem a Domino corripimur ut non cum hoc mundo
 damnemur
 46N 11 33 itaque fratres mei cum convenitis ad manducandum invicem expectate
 46N 11 34 si quis esurit domi manducet ut non in iudicium conveniatis cetera autem cum
 venero disponam
 46N 12 1 de spiritalibus autem nolo vos ignorare fratres
 46N 12 2 scitis quoniam cum gentes essetis ad simulacra muta prout ducebamini euntes
 46N 12 3 ideo notum vobis facio quod nemo in Spiritu Dei loquens dicit anathema Iesu
 et nemo potest dicere Dominus Iesus nisi in Spiritu Sancto
 46N 12 4 divisiones vero gratiarum sunt idem autem Spiritus
 46N 12 5 et divisiones ministracionum sunt idem autem Dominus
 46N 12 6 et divisiones operationum sunt idem vero Deus qui operatur omnia in
 omnibus
 46N 12 7 unicuique autem datur manifestatio Spiritus ad utilitatem
 46N 12 8 alii quidem per Spiritum datur sermo sapientiae alii autem sermo scientiae
 secundum eundem Spiritum
 46N 12 9 alteri fides in eodem Spiritu alii gratia sanctorum in uno Spiritu
 46N 12 10 alii operatio virtutum alii prophetatio alii discretio spirituum alii genera
 linguarum alii interpretatio sermonum
 46N 12 11 haec autem omnia operatur unus atque idem Spiritus dividens singulis prout
 vult
 46N 12 12 sicut enim corpus unum est et membra habet multa omnia autem membra
 corporis cum sint multa unum corpus sunt ita et Christus
 46N 12 13 etenim in uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus sive Iudaei
 sive gentiles sive servi sive liberi et omnes unum Spiritum potati sumus

46N 12 14 nam et corpus non est unum membrum sed multa
 46N 12 15 si dixerit pes quoniam non sum manus non sum de corpore non ideo non est
 de corpore
 46N 12 16 et si dixerit auris quia non sum oculus non sum de corpore non ideo non est
 de corpore
 46N 12 17 si totum corpus oculus ubi auditus si totum auditus ubi odoratus
 46N 12 18 nunc autem posuit Deus membra unumquodque eorum in corpore sicut voluit
 46N 12 19 quod si essent omnia unum membrum ubi corpus
 46N 12 20 nunc autem multa quidem membra unum autem corpus
 46N 12 21 non potest dicere oculus manui opera tua non indigeo aut iterum caput
 pedibus non estis mihi necessarii
 46N 12 22 sed multo magis quae videntur membra corporis infirmiora esse necessaria
 sunt
 46N 12 23 et quae putamus ignobiliora membra esse corporis his honorem
 abundantiore circumdamus et quae inhonesta sunt nostra abundantiore honestatem habent
 46N 12 24 honesta autem nostra nullius egent sed Deus temperavit corpus ei cui deerat
 abundantiore tribuendo honorem
 46N 12 25 ut non sit scisma in corpore sed id ipsum pro invicem sollicita sint membra
 46N 12 26 et si quid patitur unum membrum conpatiuntur omnia membra sive gloriatur
 unum membrum congaudent omnia membra
 46N 12 27 vos autem estis corpus Christi et membra de membro
 46N 12 28 et quosdam quidem posuit Deus in ecclesia primum apostolos secundo
 prophetas tertio doctores deinde virtutes exin gratias curationum opitulaciones gubernaciones genera
 linguarum
 46N 12 29 numquid omnes apostoli numquid omnes prophetae numquid omnes doctores
 46N 12 30 numquid omnes virtutes numquid omnes gratiam habent curationum numquid
 omnes linguis loquuntur numquid omnes interpretantur
 46N 12 31 aemulamini autem charismata maiora et adhuc excellentiorem viam vobis
 demonstro
 46N 13 1 si linguis hominum loquar et angelorum caritatem autem non habeam factus
 sum velut aes sonans aut cymbalum tinniens
 46N 13 2 et si habuero prophetiam et noverim mysteria omnia et omnem scientiam et
 habuero omnem fidem ita ut montes transferam caritatem autem non habuero nihil sum
 46N 13 3 et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas et si tradidero
 corpus meum ut ardeam caritatem autem non habuero nihil mihi prodest
 46N 13 4 caritas patiens est benigna est caritas non aemulatur non agit perperam non
 inflatur
 46N 13 5 non est ambitiosa non quaerit quae sua sunt non iritatur non cogitat malum
 46N 13 6 non gaudet super iniquitatem congaudet autem veritati
 46N 13 7 omnia suffert omnia credit omnia sperat omnia sustinet
 46N 13 8 caritas numquam excidit sive prophetiae evacuabuntur sive linguae cessabunt
 sive scientia destruetur
 46N 13 9 ex parte enim cognoscimus et ex parte prophetamus
 46N 13 10 cum autem venerit quod perfectum est evacuabitur quod ex parte est
 46N 13 11 cum essem parvulus loquebar ut parvulus sapiebam ut parvulus cogitabam ut
 parvulus quando factus sum vir evacuavi quae erant parvuli
 46N 13 12 videmus nunc per speculum in enigmate tunc autem facie ad faciem nunc
 cognosco ex parte tunc autem cognoscam sicut et cognitus sum
 46N 13 13 nunc autem manet fides spes caritas tria haec maior autem his est caritas
 46N 14 1 sectamini caritatem aemulamini spiritalia magis autem ut prophetetis
 46N 14 2 qui enim loquitur lingua non hominibus loquitur sed Deo nemo enim audit
 Spiritu autem loquitur mysteria

46N 14 3 nam qui prophetat hominibus loquitur aedificationem et exhortationem et consolationes
 46N 14 4 qui loquitur lingua semet ipsum aedificat qui autem prophetat ecclesiam aedificat
 46N 14 5 volo autem omnes vos loqui linguis magis autem prophetare nam maior est qui prophetat quam qui loquitur linguis nisi si forte ut interpretetur ut ecclesia aedificationem accipiat
 46N 14 6 nunc autem fratres si venero ad vos linguis loquens quid vobis prodero nisi si vobis loquar aut in revelatione aut scientia aut prophetia aut in doctrina
 46N 14 7 tamen quae sine anima sunt vocem dantia sive tibia sive cithara nisi distinctionem sonituum dederint quomodo scietur quod canitur aut quod citharizatur
 46N 14 8 etenim si incertam vocem det tuba quis parabit se ad bellum
 46N 14 9 ita et vos per linguam nisi manifestum sermonem dederitis quomodo scietur id quod dicitur eritis enim in aera loquentes
 46N 14 10 tam multa ut puta genera linguarum sunt in mundo et nihil sine voce est
 46N 14 11 si ergo nesciero virtutem vocis ero ei cui loquor barbarus et qui loquitur mihi barbarus
 46N 14 12 sic et vos quoniam aemulatores estis spirituum ad aedificationem ecclesiae quaerite ut abundetis
 46N 14 13 et ideo qui loquitur lingua oret ut interpretetur
 46N 14 14 nam si orem lingua spiritus meus orat mens autem mea sine fructu est
 46N 14 15 quid ergo est orabo spiritu orabo et mente psallam spiritu psallam et mente
 46N 14 16 ceterum si benedixeris spiritu qui supplet locum idiotae quomodo dicet amen super tuam benedictionem quoniam quid dicas nescit
 46N 14 17 nam tu quidem bene gratias agis sed alter non aedificatur
 46N 14 18 gratias ago Deo quod omnium vestrum lingua loquor
 46N 14 19 sed in ecclesia volo quinque verba sensu meo loqui ut et alios instruam quam decem milia verborum in lingua
 46N 14 20 fratres nolite pueri effici sensibus sed malitia parvuli estote sensibus autem perfecti estote
 46N 14 21 in lege scriptum est quoniam in aliis linguis et labiis aliis loquar populo huic et nec sic exaudient me dicit Dominus
 46N 14 22 itaque linguae in signum sunt non fidelibus sed infidelibus prophetia autem non infidelibus sed fidelibus
 46N 14 23 si ergo conveniat universa ecclesia in unum et omnes linguis loquantur intrent autem idiotae aut infideles nonne dicent quod insanitis
 46N 14 24 si autem omnes prophetent intret autem quis infidelis vel idiota convincitur ab omnibus diiudicatur ab omnibus
 46N 14 25 occulta cordis eius manifesta fiunt et ita cadens in faciem adorabit Deum pronuntians quod vere Deus in vobis est
 46N 14 26 quid ergo est fratres cum convenitis unusquisque vestrum psalmum habet doctrinam habet apocalypsin habet linguam habet interpretationem habet omnia ad aedificationem fiant
 46N 14 27 sive lingua quis loquitur secundum duos aut ut multum tres et per partes et unus interpretetur
 46N 14 28 si autem non fuerit interpres taceat in ecclesia sibi autem loquatur et Deo
 46N 14 29 prophetae duo aut tres dicant et ceteri diiudicent
 46N 14 30 quod si alii revelatum fuerit sedenti prior taceat
 46N 14 31 potestis enim omnes per singulos prophetare ut omnes discant et omnes exhortentur
 46N 14 32 et spiritus prophetarum prophetis subiecti sunt
 46N 14 33 non enim est dissensionis Deus sed pacis sicut in omnibus ecclesiis

sanctorum

46N 14 34 mulieres in ecclesiis taceant non enim permittitur eis loqui sed subditas esse sicut et lex dicit

46N 14 35 si quid autem volunt discere domi viros suos interrogent turpe est enim mulieri loqui in ecclesia

46N 14 36 an a vobis verbum Dei processit aut in vos solos pervenit

46N 14 37 si quis videtur propheta esse aut spiritalis cognoscat quae scribo vobis quia Domini sunt mandata

46N 14 38 si quis autem ignorat ignorabitur

46N 14 39 itaque fratres aemulamini prophetare et loqui linguis nolite prohibere

46N 14 40 omnia autem honeste et secundum ordinem fiant

46N 15 1 notum autem vobis facio fratres evangelium quod praedicavi vobis quod et accepistis in quo et statis

46N 15 2 per quod et salvamini qua ratione praedicaverim vobis si tenetis nisi si frustra credidistis

46N 15 3 tradidi enim vobis in primis quod et accepi quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris secundum scripturas

46N 15 4 et quia sepultus est et quia resurrexit tertia die secundum scripturas

46N 15 5 et quia visus est Cephae et post haec undecim

46N 15 6 deinde visus est plus quam quingentis fratribus simul ex quibus multi manent usque adhuc quidam autem dormierunt

46N 15 7 deinde visus est Iacobo deinde apostolis omnibus

46N 15 8 novissime autem omnium tamquam abortivo visus est et mihi

46N 15 9 ego enim sum minimus apostolorum qui non sum dignus vocari apostolus quoniam persecutus sum ecclesiam Dei

46N 15 10 gratia autem Dei sum id quod sum et gratia eius in me vacua non fuit sed abundantius illis omnibus laboravi non ego autem sed gratia Dei mecum

46N 15 11 sive enim ego sive illi sic praedicamus et sic credidistis

46N 15 12 si autem Christus praedicatur quod resurrexit a mortuis quomodo quidam dicunt in vobis quoniam resurrectio mortuorum non est

46N 15 13 si autem resurrectio mortuorum non est neque Christus resurrexit

46N 15 14 si autem Christus non resurrexit inanis est ergo praedicatio nostra inanis est et fides vestra

46N 15 15 invenimur autem et falsi testes Dei quoniam testimonium diximus adversus Deum quod suscitaverit Christum quem non suscitavit si mortui non resurgunt

46N 15 16 nam si mortui non resurgunt neque Christus resurrexit

46N 15 17 quod si Christus non resurrexit vana est fides vestra adhuc enim estis in peccatis vestris

46N 15 18 ergo et qui dormierunt in Christo perierunt

46N 15 19 si in hac vita tantum in Christo sperantes sumus miserabiliores sumus omnibus hominibus

46N 15 20 nunc autem Christus resurrexit a mortuis primitiae dormientium

46N 15 21 quoniam enim per hominem mors et per hominem resurrectio mortuorum

46N 15 22 et sicut in Adam omnes moriuntur ita et in Christo omnes vivificabuntur

46N 15 23 unusquisque autem in suo ordine primitiae Christus deinde hii qui sunt Christi in adventu eius

46N 15 24 deinde finis cum tradiderit regnum Deo et Patri cum evacuaverit omnem principatum et potestatem et virtutem

46N 15 25 oportet autem illum regnare donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius

46N 15 26 novissima autem inimica destruetur mors omnia enim subiecit sub pedibus eius cum autem dicat

46N 15 27 omnia subiecta sunt sine dubio praeter eum qui subiecit ei omnia

46N 15 28 cum autem subiecta fuerint illi omnia tunc ipse Filius subiectus erit illi qui
 sibi subiecit omnia ut sit Deus omnia in omnibus
 46N 15 29 alioquin quid facient qui baptizantur pro mortuis si omnino mortui non
 resurgunt ut quid et baptizantur pro illis
 46N 15 30 ut quid et nos periclitamur omni hora
 46N 15 31 cotidie morior per vestram gloriam fratres quam habeo in Christo Iesu
 Domino nostro
 46N 15 32 si secundum hominem ad bestias pugnavi Ephesi quid mihi prodest si mortui
 non resurgunt manducemus et bibamus cras enim moriemur
 46N 15 33 nolite seduci corrumpunt mores bonos conloquia mala
 46N 15 34 evigilate iuste et nolite peccare ignorantiam enim Dei quidam habent ad
 reverentiam vobis loquor
 46N 15 35 sed dicet aliquis quomodo resurgunt mortui quali autem corpore veniunt
 46N 15 36 insipiens tu quod seminas non vivificatur nisi prius moriatur
 46N 15 37 et quod seminas non corpus quod futurum est seminas sed nudum granum ut
 puta tritici aut alicuius ceterorum
 46N 15 38 Deus autem dat illi corpus sicut voluit et unicuique seminum proprium corpus
 46N 15 39 non omnis caro eadem caro sed alia hominum alia pecorum alia caro
 volucrum alia autem piscium
 46N 15 40 et corpora caelestia et corpora terrestria sed alia quidem caelestium gloria alia
 autem terrestrium
 46N 15 41 alia claritas solis alia claritas lunae et alia claritas stellarum stella enim ab
 stella differt in claritate
 46N 15 42 sic et resurrectio mortuorum seminatur in corruptione surgit in incorruptione
 46N 15 43 seminatur in ignobilitate surgit in gloria seminatur in infirmitate surgit in
 virtute
 46N 15 44 seminatur corpus animale surgit corpus spiritale si est corpus animale est et
 spiritale sic et scriptum est
 46N 15 45 factus est primus homo Adam in animam viventem novissimus Adam in
 spiritum vivificantem
 46N 15 46 sed non prius quod spiritale est sed quod animale est deinde quod spiritale
 46N 15 47 primus homo de terra terrenus secundus homo de caelo caelestis
 46N 15 48 qualis terrenus tales et terreni et qualis caelestis tales et caelestes
 46N 15 49 igitur sicut portavimus imaginem terreni portemus et imaginem caelestis
 46N 15 50 hoc autem dico fratres quoniam caro et sanguis regnum Dei possidere non
 possunt neque corruptio incorruptelam possidebit
 46N 15 51 ecce mysterium vobis dico omnes quidem resurgemus sed non omnes
 inmutabimur
 46N 15 52 in momento in ictu oculi in novissima tuba canet enim et mortui resurgent
 incorrupti et nos inmutabimur
 46N 15 53 oportet enim corruptibile hoc induere incorruptelam et mortale hoc induere
 immortalitatem
 46N 15 54 cum autem mortale hoc induerit immortalitatem tunc fiet sermo qui scriptus
 est absorpta est mors in victoria
 46N 15 55 ubi est mors victoria tua ubi est mors stimulus tuus
 46N 15 56 stimulus autem mortis peccatum est virtus vero peccati lex
 46N 15 57 Deo autem gratias qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum Iesum
 Christum
 46N 15 58 itaque fratres mei dilecti stabiles estote et immobiles abundantes in opere
 Domini semper scientes quod labor vester non est inanis in Domino
 46N 16 1 de collectis autem quae fiunt in sanctos sicut ordinavi ecclesiis Galatiae ita et
 vos facite

46N 16 2 per unam sabbati unusquisque vestrum apud se ponat recondens quod ei
 beneplacuerit ut non cum venero tunc collectae fiant
 46N 16 3 cum autem praesens fuero quos probaveritis per epistulas hos mittam perferre
 gratiam vestram in Hierusalem
 46N 16 4 quod si dignum fuerit ut et ego eam mecum ibunt
 46N 16 5 veniam autem ad vos cum Macedoniam pertransiero nam Macedoniam
 pertransibo
 46N 16 6 apud vos autem forsitan manebo vel etiam hiemabo ut vos me deducatis
 quocumque iero
 46N 16 7 nolo enim vos modo in transitu videre spero enim me aliquantum temporis
 manere apud vos si Dominus permiserit
 46N 16 8 permanebo autem Ephesi usque ad pentecosten
 46N 16 9 ostium enim mihi apertum est magnum et evidens et adversarii multi
 46N 16 10 si autem venerit Timotheus videte ut sine timore sit apud vos opus enim
 Domini operatur sicut et ego
 46N 16 11 ne quis ergo illum spernat deducite autem illum in pace ut veniat ad me
 expecto enim illum cum fratribus
 46N 16 12 de Apollo autem fratre multum rogavi eum ut veniret ad vos cum fratribus et
 utique non fuit voluntas ut nunc veniret veniet autem cum ei vacuum fuerit
 46N 16 13 vigilate state in fide viriliter agite et confortamini
 46N 16 14 omnia vestra in caritate fiant
 46N 16 15 obsecro autem vos fratres nostis domum Stephanae et Fortunati quoniam sunt
 primitiae Achaiae et in ministerium sanctorum ordinaverunt se ipsos
 46N 16 16 ut et vos subditi sitis eiusmodi et omni cooperanti et laboranti
 46N 16 17 gaudeo autem in praesentia Stephanae et Fortunati et Achaici quoniam id
 quod vobis deerat ipsi suppleverunt
 46N 16 18 refecerunt enim et meum spiritum et vestrum cognoscite ergo qui eiusmodi
 sunt
 46N 16 19 salutant vos ecclesiae Asiae salutant vos in Domino multum Aquila et Prisca
 cum domestica sua ecclesia
 46N 16 20 salutant vos fratres omnes salutate invicem in osculo sancto
 46N 16 21 salutatio mea manu Pauli
 46N 16 22 si quis non amat Dominum Iesum Christum sit anathema maranatha
 46N 16 23 gratia Domini Iesu vobiscum
 47N 1 1 Paulus apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei et Timotheus frater ecclesiae
 Dei quae est Corinthi cum sanctis omnibus qui sunt in universa Achaia
 47N 1 2 gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo
 47N 1 3 benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi Pater misericordiarum et
 Deus totius consolationis
 47N 1 4 qui consolatur nos in omni tribulatione nostra ut possimus et ipsi consolari
 eos qui in omni pressura sunt per exhortationem qua exhortamur et ipsi a Deo
 47N 1 5 quoniam sicut abundant passionem Christi in nobis ita et per Christum abundat
 consolatio nostra
 47N 1 6 sive autem tribulamur pro vestra exhortatione et salute sive exhortamur pro
 vestra exhortatione quae operatur in tolerantia earundem passionum quas et nos patimur
 47N 1 7 et spes nostra firma pro vobis scientes quoniam sicut socii passionum estis sic
 eritis et consolationis
 47N 1 8 non enim volumus ignorare vos fratres de tribulatione nostra quae facta est in
 Asia quoniam supra modum gravati sumus supra virtutem ita ut taederet nos etiam vivere
 47N 1 9 sed ipsi in nobis ipsis responsum mortis habuimus ut non simus fidentes in
 nobis sed in Deo qui suscitavit mortuos
 47N 1 10 qui de tantis periculis eripuit nos et eruet in quem speramus quoniam et adhuc

eripiet

- 47N 1 11 adiuvantibus et vobis in oratione pro nobis ut ex multis personis eius quae in nobis est donationis per multos gratiae agantur pro nobis
- 47N 1 12 nam gloria nostra haec est testimonium conscientiae nostrae quod in simplicitate et sinceritate Dei et non in sapientia carnali sed in gratia Dei conversati sumus in mundo abundantius autem ad vos
- 47N 1 13 non enim alia scribimus vobis quam quae legistis et cognoscitis spero autem quod usque in finem cognoscetis
- 47N 1 14 sicut et cognovistis nos ex parte quia gloria vestra sumus sicut et vos nostra in die Domini nostri Iesu Christi
- 47N 1 15 et hac confidentia volui prius venire ad vos ut secundam gratiam haberetis
- 47N 1 16 et per vos transire in Macedoniam et iterum a Macedonia venire ad vos et a vobis deduci in Iudaeam
- 47N 1 17 cum hoc ergo voluissem numquid levitate usus sum aut quae cogito secundum carnem cogito ut sit apud me est et non
- 47N 1 18 fidelis autem Deus quia sermo noster qui fit apud vos non est in illo est et non
- 47N 1 19 Dei enim Filius Iesus Christus qui in vobis per nos praedicatus est per me et Silvanum et Timotheum non fuit est et non sed est in illo fuit
- 47N 1 20 quotquot enim promissiones Dei sunt in illo est ideo et per ipsum amen Deo ad gloriam nostram
- 47N 1 21 qui autem confirmat nos vobiscum in Christum et qui unxit nos Deus
- 47N 1 22 et qui signavit nos et dedit pignus Spiritus in cordibus nostris
- 47N 1 23 ego autem testem Deum invoco in animam meam quod parcens vobis non veni ultra Corinthum
- 47N 1 24 non quia dominamur fidei vestrae sed adiutores sumus gaudii vestri nam fide stetistis
- 47N 2 1 statui autem hoc ipse apud me ne iterum in tristitia venirem ad vos
- 47N 2 2 si enim ego contristo vos et quis est qui me laetificet nisi qui contristatur ex me
- 47N 2 3 et hoc ipsum scripsi ut non cum venero tristitiam super tristitiam habeam de quibus oportuerat me gaudere confidens in omnibus vobis quia meum gaudium omnium vestrum est
- 47N 2 4 nam ex multa tribulatione et angustia cordis scripsi vobis per multas lacrimas non ut contristemini sed ut sciatis quam caritatem habeo abundantius in vobis
- 47N 2 5 si quis autem contristavit non me contristavit sed ex parte ut non onerem omnes vos
- 47N 2 6 sufficit illi qui eiusmodi est obiurgatio haec quae fit a pluribus
- 47N 2 7 ita ut e contra magis donetis et consolemini ne forte abundantiori tristitia absorbeatur qui eiusmodi est
- 47N 2 8 propter quod obsecro vos ut confirmetis in illum caritatem
- 47N 2 9 ideo enim et scripsi ut cognoscam experimentum vestrum an in omnibus oboedientes sitis
- 47N 2 10 cui autem aliquid donatis et ego nam et ego quod donavi si quid donavi propter vos in persona Christi
- 47N 2 11 ut non circumveniamur a Satana non enim ignoramus cogitationes eius
- 47N 2 12 cum venissem autem Troadem propter evangelium Christi et ostium mihi apertum esset in Domino
- 47N 2 13 non habui requiem spiritui meo eo quod non invenerim Titum fratrem meum sed valefaciens eis profectus sum in Macedoniam
- 47N 2 14 Deo autem gratias qui semper triumphat nos in Christo Iesu et odorem notitiae suae manifestat per nos in omni loco
- 47N 2 15 quia Christi bonus odor sumus Deo in his qui salvi fiunt et in his qui pereunt
- 47N 2 16 aliis quidem odor mortis in mortem aliis autem odor vitae in vitam et ad haec

quis tam idoneus

47N 2 17 non enim sumus sicut plurimi adulterantes verbum Dei sed ex sinceritate sed sicut ex Deo coram Deo in Christo loquimur

47N 3 1 incipimus iterum nosmet ipsos commendare aut numquid egemus sicut quidam commendaticiis epistulis ad vos aut ex vobis

47N 3 2 epistula nostra vos estis scripta in cordibus nostris quae scitur et legitur ab omnibus hominibus

47N 3 3 manifestati quoniam epistula estis Christi ministrata a nobis et scripta non atramento sed Spiritu Dei vivi non in tabulis lapideis sed in tabulis cordis carnalibus

47N 3 4 fiduciam autem talem habemus per Christum ad Deum

47N 3 5 non quod sufficientes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis sed sufficientia nostra ex Deo est

47N 3 6 qui et idoneos nos fecit ministros novi testamenti non litterae sed Spiritus littera enim occidit Spiritus autem vivificat

47N 3 7 quod si ministratio mortis litteris deformata in lapidibus fuit in gloria ita ut non possent intendere filii Israhel in faciem Mosi propter gloriam vultus eius quae evacuatur

47N 3 8 quomodo non magis ministratio Spiritus erit in gloria

47N 3 9 nam si ministratio damnationis gloria est multo magis abundat ministerium iustitiae in gloria

47N 3 10 nam nec glorificatum est quod claruit in hac parte propter excellentem gloriam

47N 3 11 si enim quod evacuatur per gloriam est multo magis quod manet in gloria est

47N 3 12 habentes igitur talem spem multa fiducia utimur

47N 3 13 et non sicut Moses ponebat velamen super faciem suam ut non intenderent filii Israhel in faciem eius quod evacuatur

47N 3 14 sed obtusi sunt sensus eorum usque in hodiernum enim diem id ipsum velamen in lectione veteris testamenti manet non revelatum quoniam in Christo evacuatur

47N 3 15 sed usque in hodiernum diem cum legitur Moses velamen est positum super cor eorum

47N 3 16 cum autem conversus fuerit ad Deum aufertur velamen

47N 3 17 Dominus autem Spiritus est ubi autem Spiritus Domini ibi libertas

47N 3 18 nos vero omnes revelata facie gloriam Domini speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem tamquam a Domini Spiritu

47N 4 1 ideo habentes hanc ministrationem iuxta quod misericordiam consecuti sumus non deficimus

47N 4 2 sed abdicamus occulta dedecoris non ambulantes in astutia neque adulterantes verbum Dei sed in manifestatione veritatis commendantes nosmet ipsos ad omnem conscientiam hominum coram Deo

47N 4 3 quod si etiam opertum est evangelium nostrum in his qui pereunt est opertum

47N 4 4 in quibus deus huius saeculi excaecavit mentes infidelium ut non fulgeat inluminatio evangelii gloriae Christi qui est imago Dei

47N 4 5 non enim nosmet ipsos praedicamus sed Iesum Christum Dominum nos autem servos vestros per Iesum

47N 4 6 quoniam Deus qui dixit de tenebris lucem splendescere qui inluxit in cordibus nostris ad inluminacionem scientiae claritatis Dei in facie Christi Iesu

47N 4 7 habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus ut sublimitas sit virtutis Dei et non ex nobis

47N 4 8 in omnibus tribulationem patimur sed non angustiamur aporiamur sed non destituimur

47N 4 9 persecutionem patimur sed non derelinquimur deicimur sed non perimus

47N 4 10 semper mortificationem Iesu in corpore nostro circumferentes ut et vita Iesu in corporibus nostris manifestetur

47N 4 11 semper enim nos qui vivimus in mortem tradimur propter Iesum ut et vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali

47N 4 12 ergo mors in nobis operatur vita autem in vobis

47N 4 13 habentes autem eundem spiritum fidei sicut scriptum est credidi propter quod locutus sum et nos credimus propter quod et loquimur

47N 4 14 scientes quoniam qui suscitavit Iesum et nos cum Iesu suscitabit et constituet vobiscum

47N 4 15 omnia enim propter vos ut gratia abundans per multos gratiarum actione abundet in gloriam Dei

47N 4 16 propter quod non deficimus sed licet is qui foris est noster homo corrumpitur tamen is qui intus est renovatur de die in diem

47N 4 17 id enim quod in praesenti est momentaneum et leve tribulationis nostrae supra modum in sublimitatem aeternum gloriae pondus operatur nobis

47N 4 18 non contemplantibus nobis quae videntur sed quae non videntur quae enim videntur temporalia sunt quae autem non videntur aeterna sunt

47N 5 1 scimus enim quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissolvatur quod aedificationem ex Deo habeamus domum non manufactam aeternam in caelis

47N 5 2 nam et in hoc ingemescimus habitationem nostram quae de caelo est superindui cupientes

47N 5 3 si tamen vestiti non nudi inveniamur

47N 5 4 nam et qui sumus in tabernaculo ingemescimus gravati eo quod nolumus expoliari sed supervestiri ut absorbeatur quod mortale est a vita

47N 5 5 qui autem efficit nos in hoc ipsum Deus qui dedit nobis pignus Spiritus

47N 5 6 audentes igitur semper et scientes quoniam dum sumus in corpore peregrinamur a Domino

47N 5 7 per fidem enim ambulamus et non per speciem

47N 5 8 audemus autem et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore et praesentes esse ad Deum

47N 5 9 et ideo contendimus sive absentes sive praesentes placere illi

47N 5 10 omnes enim nos manifestari oportet ante tribunal Christi ut referat unusquisque propria corporis prout gessit sive bonum sive malum

47N 5 11 scientes ergo timorem Domini hominibus suademus Deo autem manifesti sumus spero autem et in conscientiis vestris manifestos nos esse

47N 5 12 non iterum nos commendamus vobis sed occasionem damus vobis gloriandi pro nobis ut habeatis ad eos qui in facie gloriantur et non in corde

47N 5 13 sive enim mente excedimus Deo sive sobrii sumus vobis

47N 5 14 caritas enim Christi urget nos aestimantes hoc quoniam si unus pro omnibus mortuus est ergo omnes mortui sunt

47N 5 15 et pro omnibus mortuus est ut et qui vivunt iam non sibi vivant sed ei qui pro ipsis mortuus est et resurrexit

47N 5 16 itaque nos ex hoc neminem novimus secundum carnem et si cognovimus secundum carnem Christum sed nunc iam non novimus

47N 5 17 si qua ergo in Christo nova creatura vetera transierunt ecce facta sunt nova

47N 5 18 omnia autem ex Deo qui reconciliavit nos sibi per Christum et dedit nobis ministerium reconciliationis

47N 5 19 quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi non reputans illis delicta ipsorum et posuit in nobis verbum reconciliationis

47N 5 20 pro Christo ergo legationem fungimur tamquam Deo exhortante per nos obsecramus pro Christo reconciliamini Deo

47N 5 21 eum qui non noverat peccatum pro nobis peccatum fecit ut nos efficeremur iustitia Dei in ipso

47N 6 1 adiuvantes autem et exhortamur ne in vacuum gratiam Dei recipiatis

47N 6 2 ait enim tempore accepto exaudivi te et in die salutis adiuvari te ecce nunc
 tempus acceptabile ecce nunc dies salutis
 47N 6 3 nemini dantes ullam offensionem ut non vituperetur ministerium
 47N 6 4 sed in omnibus exhibeamus nosmet ipsos sicut Dei ministros in multa
 patientia in tribulationibus in necessitatibus in angustiis
 47N 6 5 in plagis in carceribus in seditionibus in laboribus in vigiliis in ieiuniis
 47N 6 6 in castitate in scientia in longanimitate in suavitate in Spiritu Sancto in
 caritate non ficta
 47N 6 7 in verbo veritatis in virtute Dei per arma iustitiae a dextris et sinistris
 47N 6 8 per gloriam et ignobilitatem per infamiam et bonam famam ut seductores et
 veraces sicut qui ignoti et cogniti
 47N 6 9 quasi morientes et ecce vivimus ut castigati et non mortificati
 47N 6 10 quasi tristes semper autem gaudentes sicut egentes multos autem
 locupletantes tamquam nihil habentes et omnia possidentes
 47N 6 11 os nostrum patet ad vos o Corinthii cor nostrum dilatatum est
 47N 6 12 non angustiamini in nobis angustiamini autem in visceribus vestris
 47N 6 13 eandem autem habentes remunerationem tamquam filiis dico dilatamini et
 vos
 47N 6 14 nolite iugum ducere cum infidelibus quae enim participatio iustitiae cum
 iniquitate aut quae societas luci ad tenebras
 47N 6 15 quae autem conventio Christi ad Belial aut quae pars fidei cum infidele
 47N 6 16 qui autem consensus templo Dei cum idolis vos enim estis templum Dei vivi
 sicut dicit Deus quoniam inhabitabo in illis et inambulabo et ero illorum Deus et ipsi erunt mihi
 populus
 47N 6 17 propter quod exite de medio eorum et separamini dicit Dominus et inmundum
 ne tetigeritis
 47N 6 18 et ego recipiam vos et ero vobis in patrem et vos eritis mihi in filios et filias
 dicit Dominus omnipotens
 47N 7 1 has igitur habentes promissiones carissimi mundemus nos ab omni
 inquinamento carnis et spiritus perficientes sanctificationem in timore Dei
 47N 7 2 capite nos neminem laesimus neminem corrupimus neminem circumvenimus
 47N 7 3 non ad condemnationem dico praedixi enim quod in cordibus nostris estis ad
 conmorendum et ad convivendum
 47N 7 4 multa mihi fiducia est apud vos multa mihi gloriatio pro vobis repletus sum
 consolatione superabundo gaudio in omni tribulatione nostra
 47N 7 5 nam et cum venissemus Macedoniam nullam requiem habuit caro nostra sed
 omnem tribulationem passi foris pugnae intus timores
 47N 7 6 sed qui consolatur humiles consolatus est nos Deus in adventu Titi
 47N 7 7 non solum autem in adventu eius sed etiam in solacio quo consolatus est in
 vobis referens nobis vestrum desiderium vestrum fletum vestram aemulationem pro me ita ut magis
 gauderem
 47N 7 8 quoniam et si contristavi vos in epistula non me paenitet et si paeniteret
 videns quod epistula illa et si ad horam vos contristavit
 47N 7 9 nunc gaudeo non quia contristati estis sed quia contristati estis ad
 paenitentiam contristati enim estis secundum Deum ut in nullo detrimentum patiamini ex nobis
 47N 7 10 quae enim secundum Deum tristitia est paenitentiam in salutem stabilem
 operatur saeculi autem tristitia mortem operatur
 47N 7 11 ecce enim hoc ipsum secundum Deum contristari vos quantam in vobis
 operatur sollicitudinem sed defensionem sed indignationem sed timorem sed desiderium sed
 aemulationem sed vindictam in omnibus exhibuistis vos incontaminatos esse negotio
 47N 7 12 igitur et si scripsi vobis non propter eum qui fecit iniuriam nec propter eum
 qui passus est sed ad manifestandam sollicitudinem nostram quam pro vobis habemus ad vos coram

Deo

- 47N 7 13 ideo consolati sumus in consolatione autem nostra abundantius magis gavisi sumus super gaudium Titi quia reffectus est spiritus eius ab omnibus vobis
- 47N 7 14 et si quid apud illum de vobis gloriatus sum non sum confusus sed sicut omnia vobis in veritate locuti sumus ita et gloriatio nostra quae fuit ad Titum veritas facta est
- 47N 7 15 et viscera eius abundantius in vos sunt reminiscentis omnium vestrum oboedientiam quomodo cum timore et tremore excepistis eum
- 47N 7 16 gaudeo quod in omnibus confido in vobis
- 47N 8 1 notam autem facimus vobis fratres gratiam Dei quae data est in ecclesiis Macedoniae
- 47N 8 2 quod in multo experimento tribulationis abundantia gaudii ipsorum et altissima paupertas eorum abundavit in divitias simplicitatis eorum
- 47N 8 3 quia secundum virtutem testimonium illis reddo et supra virtutem voluntarii fuerunt
- 47N 8 4 cum multa exhortatione obsecrantes nos gratiam et communicationem ministerii quod fit in sanctos
- 47N 8 5 et non sicut speravimus sed semet ipsos dederunt primum Domino deinde nobis per voluntatem Dei
- 47N 8 6 ita ut rogaemus Titum ut quemadmodum coepit ita et perficiat in vos etiam gratiam istam
- 47N 8 7 sed sicut in omnibus abundatis fide et sermone et scientia et omni sollicitudine et caritate vestra in nos ut et in hac gratia abundetis
- 47N 8 8 non quasi imperans dico sed per aliorum sollicitudinem etiam vestrae caritatis ingenitum bonum conprobans
- 47N 8 9 scitis enim gratiam Domini nostri Iesu Christi quoniam propter vos egenus factus est cum esset dives ut illius inopia vos divites essetis
- 47N 8 10 et consilium in hoc do hoc enim vobis utile est qui non solum facere sed et velle coepistis ab anno priore
- 47N 8 11 nunc vero et facto perficite ut quemadmodum promptus est animus voluntatis ita sit et perficiendi ex eo quod habetis
- 47N 8 12 si enim voluntas prompta est secundum id quod habet accepta est non secundum quod non habet
- 47N 8 13 non enim ut aliis sit remissio vobis autem tribulatio sed ex aequalitate
- 47N 8 14 in praesenti tempore vestra abundantia illorum inopiam suppleat ut et illorum abundantia vestrae inopiae sit supplementum ut fiat aequalitas sicut scriptum est
- 47N 8 15 qui multum non abundavit et qui modicum non minoravit
- 47N 8 16 gratias autem Deo qui dedit eandem sollicitudinem pro vobis in corde Titi
- 47N 8 17 quoniam exhortationem quidem suscepit sed cum sollicitior esset sua voluntate profectus est ad vos
- 47N 8 18 misimus etiam cum illo fratrem cuius laus est in evangelio per omnes ecclesias
- 47N 8 19 non solum autem sed et ordinatus ab ecclesiis comes peregrinationis nostrae in hac gratia quae ministratur a nobis ad Domini gloriam et destinatam voluntatem nostram
- 47N 8 20 devitantes hoc ne quis nos vituperet in hac plenitudine quae ministratur a nobis
- 47N 8 21 providemus enim bona non solum coram Deo sed etiam coram hominibus
- 47N 8 22 misimus autem cum illis et fratrem nostrum quem probavimus in multis saepe sollicitum esse nunc autem multo sollicitiorem confidentia multa in vos
- 47N 8 23 sive pro Tito qui est socius meus et in vos adiutor sive fratres nostri apostoli ecclesiarum gloriae Christi
- 47N 8 24 ostensionem ergo quae est caritatis vestrae et nostrae gloriae pro vobis in illos ostendite in faciem ecclesiarum

47N 9 1 nam de ministerio quod fit in sanctos ex abundanti est mihi scribere vobis
 47N 9 2 scio enim promptum animum vestrum pro quo de vobis gloriator apud
 Macedonas quoniam Achaia parata est ab anno praeterito et vestra aemulatio provocavit plurimos
 47N 9 3 misi autem fratres ut ne quod gloriamur de vobis evacuetur in hac parte ut
 quemadmodum dixi parati sitis
 47N 9 4 ne cum venerint mecum Macedones et invenerint vos inparatos erubescamus
 nos ut non dicamus vos in hac substantia
 47N 9 5 necessarium ergo existimavi rogare fratres ut praevenerint ad vos et praeparent
 repromissam benedictionem hanc paratam esse sic quasi benedictionem non quasi avaritiam
 47N 9 6 hoc autem qui parce seminat parce et metet et qui seminat in benedictionibus
 de benedictionibus et metet
 47N 9 7 unusquisque prout destinavit corde suo non ex tristitia aut ex necessitate
 hilarem enim datorem diligit Deus
 47N 9 8 potens est autem Deus omnem gratiam abundare facere in vobis ut in
 omnibus semper omnem sufficientiam habentes abundetis in omne opus bonum
 47N 9 9 sicut scriptum est dispersit dedit pauperibus iustitia eius manet in aeternum
 47N 9 10 qui autem administrat semen seminanti et panem ad manducandum praestabit
 et multiplicabit semen vestrum et augebit incrementa frugum iustitiae vestrae
 47N 9 11 ut in omnibus locupletati abundetis in omnem simplicitatem quae operatur per
 nos gratiarum actionem Deo
 47N 9 12 quoniam ministerium huius officii non solum supplet ea quae desunt sanctis
 sed etiam abundat per multas gratiarum actiones in Domino
 47N 9 13 per probationem ministerii huius glorificantes Deum in oboedientia
 confessionis vestrae in evangelium Christi et simplicitate communicationis in illos et in omnes
 47N 9 14 et ipsorum obsecratione pro vobis desiderantium vos propter eminentem
 gratiam Dei in vobis
 47N 9 15 gratias Deo super inenarrabili dono eius
 47N 10 1 ipse autem ego Paulus obsecro vos per mansuetudinem et modestiam Christi
 qui in facie quidem humilis inter vos absens autem confido in vobis
 47N 10 2 rogo autem ne praesens audeam per eam confidentiam qua existimo audere in
 quosdam qui arbitrantur nos tamquam secundum carnem ambulemus
 47N 10 3 in carne enim ambulantes non secundum carnem militamus
 47N 10 4 nam arma militiae nostrae non carnalia sed potentia Deo ad destructionem
 munitionum consilia destruentes
 47N 10 5 et omnem altitudinem extollentem se adversus scientiam Dei et in
 captivitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi
 47N 10 6 et in promptu habentes ulcisci omnem inoboedientiam cum impleta fuerit
 vestra oboedientia
 47N 10 7 quae secundum faciem sunt videte si quis confidit sibi Christi se esse hoc
 cogitet iterum apud se quia sicut ipse Christi est ita et nos
 47N 10 8 nam et si amplius aliquid gloriatus fuero de potestate nostra quam dedit
 Dominus in aedificationem et non in destructionem vestram non erubescam
 47N 10 9 ut autem non existimer tamquam terrere vos per epistulas
 47N 10 10 quoniam quidem epistulae iniquae sunt graves et fortes praesentia autem
 corporis infirma et sermo contemptibilis
 47N 10 11 hoc cogitet qui eiusmodi est quia quales sumus verbo per epistulas absentes
 tales et praesentes in facto
 47N 10 12 non enim audeamus inserere aut comparare nos quibusdam qui se ipsos
 commendant sed ipsi in nobis nosmet ipsos metientes et comparantes nosmet ipsos nobis
 47N 10 13 nos autem non in inensum gloriabimur sed secundum mensuram regulae
 quam mensus est nobis Deus mensuram pertingendi usque ad vos
 47N 10 14 non enim quasi non pertingentes ad vos superextendimus nos usque ad vos

enim pervenimus in evangelio Christi

47N 10 15 non in inensum gloriantes in alienis laboribus spem autem habentes
crescentis fidei vestrae in vobis magnificari secundum regulam nostram in abundantiam

47N 10 16 etiam in illa quae ultra vos sunt evangelizare non in aliena regula in his quae
praeparata sunt gloriari

47N 10 17 qui autem gloriatur in Domino gloriatur

47N 10 18 non enim qui se ipsum commendat ille probatus est sed quem Dominus
commendat

47N 11 1 utinam sustineretis modicum quid insipientiae meae sed et subportate me

47N 11 2 aemulor enim vos Dei aemulatione despondi enim vos uni viro virginem
castam exhibere Christo

47N 11 3 timeo autem ne sicut serpens Evam seduxit astutia sua ita corrumpantur
sensus vestri et excidant a simplicitate quae est in Christo

47N 11 4 nam si is qui venit alium Christum praedicat quem non praedicavimus aut
alium spiritum accipitis quem non accepistis aut aliud evangelium quod non recepistis recte
pateremini

47N 11 5 existimo enim nihil me minus fecisse magnis apostolis

47N 11 6 et si inperitus sermone sed non scientia in omnibus autem manifestatus sum
vobis

47N 11 7 aut numquid peccatum feci me ipsum humilians ut vos exaltemini quoniam
gratis evangelium Dei evangelizavi vobis

47N 11 8 alias ecclesias expoliavi accipiens stipendium ad ministerium vestrum

47N 11 9 et cum essem apud vos et egerem nulli onerosus fui nam quod mihi deerat
suppleverunt fratres qui venerunt a Macedonia et in omnibus sine onere me vobis servavi et servabo

47N 11 10 est veritas Christi in me quoniam haec gloria non infringetur in me in
regionibus Achaiae

47N 11 11 quare quia non diligo vos Deus scit

47N 11 12 quod autem facio et faciam ut amputem occasionem eorum qui volunt
occasionem ut in quo gloriantur inveniantur sicut et nos

47N 11 13 nam eiusmodi pseudoapostoli operarii subdoli transfigurantes se in apostolos
Christi

47N 11 14 et non mirum ipse enim Satanias transfigurat se in angelum lucis

47N 11 15 non est ergo magnum si ministri eius transfigurentur velut ministri iustitiae
quorum finis erit secundum opera ipsorum

47N 11 16 iterum dico ne quis me putet insipientem alioquin velut insipientem accipite
me ut et ego modicum quid glorier

47N 11 17 quod loquor non loquor secundum Dominum sed quasi in insipientia in hac
substantia gloriae

47N 11 18 quoniam multi gloriantur secundum carnem et ego gloriabor

47N 11 19 libenter enim suffertis insipientes cum sitis ipsi sapientes

47N 11 20 sustinetis enim si quis vos in servitutem redigit si quis devorat si quis accipit
si quis extollitur si quis in faciem vos caedit

47N 11 21 secundum ignobilitatem dico quasi nos infirmi fuerimus in quo quis audeat in
insipientia dico audeo et ego

47N 11 22 Hebraei sunt et ego Israhelitae sunt et ego semen Abrahae sunt et ego

47N 11 23 ministri Christi sunt minus sapiens dico plus ego in laboribus plurimis in
carceribus abundantius in plagis supra modum in mortibus frequenter

47N 11 24 a Iudaeis quinquies quadragenas una minus accepi

47N 11 25 ter virgis caesus sum semel lapidatus sum ter naufragium feci nocte et die in
profundo maris fui

47N 11 26 in itineribus saepe periculis fluminum periculis latronum periculis ex genere
periculis ex gentibus periculis in civitate periculis in solitudine periculis in mari periculis in falsis

fratribus

- 47N 11 27 in labore et aerumna in vigiliis multis in fame et siti in ieiuniis multis in frigore et nuditate
- 47N 11 28 praeter illa quae extrinsecus sunt instantia mea cotidiana sollicitudo omnium ecclesiarum
- 47N 11 29 quis infirmatur et non infirmor quis scandalizatur et ego non uror
- 47N 11 30 si gloriari oportet quae infirmitatis meae sunt gloriabor
- 47N 11 31 Deus et Pater Domini Iesu scit qui est benedictus in saecula quod non mentior
- 47N 11 32 Damasci praepositus gentis Aretae regis custodiebat civitatem Damascenorum ut me comprehenderet
- 47N 11 33 et per fenestram in sporta dimissus sum per murum et effugi manus eius
- 47N 12 1 si gloriari oportet non expedit quidem veniam autem ad visiones et revelationes Domini
- 47N 12 2 scio hominem in Christo ante annos quattuordecim sive in corpore nescio sive extra corpus nescio Deus scit raptum eiusmodi usque ad tertium caelum
- 47N 12 3 et scio huiusmodi hominem sive in corpore sive extra corpus nescio Deus scit
- 47N 12 4 quoniam raptus est in paradysum et audivit arcana verba quae non licet homini loqui
- 47N 12 5 pro eiusmodi gloriabor pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis
- 47N 12 6 nam et si voluero gloriari non ero insipiens veritatem enim dicam parco autem ne quis in me existimet supra id quod videt me aut audit ex me
- 47N 12 7 et ne magnitudo revelationum extollat me datus est mihi stimulus carnis meae angelus Satanae ut me colaphizet
- 47N 12 8 propter quod ter Dominum rogavi ut discederet a me
- 47N 12 9 et dixit mihi sufficit tibi gratia mea nam virtus in infirmitate perficitur libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis ut inhabitet in me virtus Christi
- 47N 12 10 propter quod placeo mihi in infirmitatibus in contumeliis in necessitatibus in persecutionibus in angustiis pro Christo cum enim infirmor tunc potens sum
- 47N 12 11 factus sum insipiens vos me coegistis ego enim debui a vobis commendari nihil enim minus fui ab his qui sunt supra modum apostoli tametsi nihil sum
- 47N 12 12 signa tamen apostoli facta sunt super vos in omni patientia signis et prodigiis et virtutibus
- 47N 12 13 quid est enim quod minus habuistis prae ceteris ecclesiis nisi quod ego ipse non gravavi vos donate mihi hanc iniuriam
- 47N 12 14 ecce tertio hoc paratus sum venire ad vos et non ero gravis vobis non enim quaero quae vestra sunt sed vos nec enim debent filii parentibus thesaurizare sed parentes filiiis
- 47N 12 15 ego autem libentissime inpendam et superinpendar ipse pro animabus vestris licet plus vos diligens minus diligar
- 47N 12 16 sed esto ego vos non gravavi sed cum essem astutus dolo vos cepi
- 47N 12 17 numquid per aliquem eorum quos misi ad vos circumveni vos
- 47N 12 18 rogavi Titum et misi cum illo fratrem numquid Titus vos circumvenit nonne eodem spiritu ambulavimus nonne hisdem vestigiis
- 47N 12 19 olim putatis quod excusemus nos apud vos coram Deo in Christo loquimur omnia autem carissimi propter vestram aedificationem
- 47N 12 20 timeo enim ne forte cum venero non quales volo inveniam vos et ego inveniar a vobis qualem non vultis ne forte contentiones aemulationes animositates dissensiones detractiones susurrationses inflationes seditiones sint inter vos
- 47N 12 21 ne iterum cum venero humiliet me Deus apud vos et lugeam multos ex his qui ante peccaverunt et non egerunt paenitentiam super inmunditia et fornicatione et inpudicitia quam gesserunt
- 47N 13 1 ecce tertio hoc venio ad vos in ore duorum vel trium testium stabit omne

verbum

- 47N 13 2 praedixi et praedico ut praesens bis et nunc absens his qui ante peccaverunt et ceteris omnibus quoniam si venero iterum non parcam
- 47N 13 3 an experimentum quaeritis eius qui in me loquitur Christi qui in vos non infirmatur sed potens est in vobis
- 47N 13 4 nam et si crucifixus est ex infirmitate sed vivit ex virtute Dei nam et nos infirmi sumus in illo sed vivemus cum eo ex virtute Dei in vobis
- 47N 13 5 vosmet ipsos temptate si estis in fide ipsi vos probate an non cognoscitis vos ipsos quia Christus Iesus in vobis est nisi forte reprobis estis
- 47N 13 6 spero autem quod cognoscetis quia nos non sumus reprobis
- 47N 13 7 oramus autem Deum ut nihil mali faciat non ut nos probati pareamus sed ut vos quod bonum est faciat nos autem ut reprobis simus
- 47N 13 8 non enim possumus aliquid adversus veritatem sed pro veritate
- 47N 13 9 gaudemus enim quando nos infirmi sumus vos autem potentes estis hoc et oramus vestram consummationem
- 47N 13 10 ideo haec absens scribo ut non praesens durius agam secundum potestatem quam Dominus dedit mihi in aedificationem et non in destructionem
- 47N 13 11 de cetero fratres gaudete perfecti estote exhortamini idem sapite pacem habete et Deus dilectionis et pacis erit vobiscum
- 47N 13 12 salutate invicem in osculo sancto salutant vos sancti omnes
- 48N 1 1 Paulus apostolus non ab hominibus neque per hominem sed per Iesum Christum et Deum Patrem qui suscitavit eum a mortuis
- 48N 1 2 et qui mecum sunt omnes fratres ecclesiae Galatae
- 48N 1 3 gratia vobis et pax a Deo Patre et Domino nostro Iesu Christo
- 48N 1 4 qui dedit semet ipsum pro peccatis nostris ut eriperet nos de praesenti saeculo nequam secundum voluntatem Dei et Patris nostri
- 48N 1 5 cui est gloria in saecula saeculorum amen
- 48N 1 6 miror quod sic tam cito transferimini ab eo qui vos vocavit in gratiam Christi in aliud evangelium
- 48N 1 7 quod non est aliud nisi sunt aliqui qui vos conturbant et volunt convertere evangelium Christi
- 48N 1 8 sed licet nos aut angelus de caelo evangelizet vobis praeterquam quod evangelizavimus vobis anathema sit
- 48N 1 9 sicut praediximus et nunc iterum dico si quis vobis evangelizaverit praeter id quod accepistis anathema sit
- 48N 1 10 modo enim hominibus suadeo aut Deo aut quaero hominibus placere si adhuc hominibus placerem Christi servus non essem
- 48N 1 11 notum enim vobis facio fratres evangelium quod evangelizatum est a me quia non est secundum hominem
- 48N 1 12 neque enim ego ab homine accepi illud neque didici sed per revelationem Iesu Christi
- 48N 1 13 audistis enim conversationem meam aliquando in iudaismo quoniam supra modum persequabar ecclesiam Dei et expugnabam illam
- 48N 1 14 et proficiebam in iudaismo supra multos coetaneos in genere meo abundantius aemulator existens patrum meorum traditionum
- 48N 1 15 cum autem placuit ei qui me segregavit de utero matris meae et vocavit per gratiam suam
- 48N 1 16 ut revelaret Filium suum in me ut evangelizarem illum in gentibus continuo non adquevi carni et sanguini
- 48N 1 17 neque veni Hierosolyma ad antecessores meos apostolos sed abii in Arabiam et iterum reversus sum Damascum
- 48N 1 18 deinde post annos tres veni Hierosolyma videre Petrum et mansi apud eum

diebus quindecim

- 48N 1 19 alium autem apostolorum vidi neminem nisi Iacobum fratrem Domini
48N 1 20 quae autem scribo vobis ecce coram Deo quia non mentior
48N 1 21 deinde veni in partes Syriae et Ciliciae
48N 1 22 eram autem ignotus facie ecclesiis Iudaeae quae erant in Christo
48N 1 23 tantum autem auditum habebant quoniam qui persequebatur nos aliquando
nunc evangelizat fidem quam aliquando expugnabat
48N 1 24 et in me clarificabant Deum
48N 2 1 deinde post annos quattuordecim iterum ascendi Hierosolyma cum Barnaba
adsumpto et Tito
48N 2 2 ascendi autem secundum revelationem et contuli cum illis evangelium quod
praedico in gentibus seorsum autem his qui videbantur ne forte in vacuum currerem aut cucurrissem
48N 2 3 sed neque Titus qui mecum erat cum esset gentilis compulsus est circumcidi
48N 2 4 sed propter subintroductos falsos fratres qui subintroierunt explorare
libertatem nostram quam habemus in Christo Iesu ut nos in servitutem redigerent
48N 2 5 quibus neque ad horam cessimus subiectioni ut veritas evangelii permaneat
apud vos
48N 2 6 ab his autem qui videbantur esse aliquid quales aliquando fuerint nihil mea
interest Deus personam hominis non accipit mihi enim qui videbantur nihil contulerunt
48N 2 7 sed e contra cum vidissent quod creditum est mihi evangelium praepetii sicut
Petro circumcisionis
48N 2 8 qui enim operatus est Petro in apostolatum circumcisionis operatus est et mihi
inter gentes
48N 2 9 et cum cognovissent gratiam quae data est mihi Iacobus et Cephas et
Iohannes qui videbantur columnae esse dexteris dederunt mihi et Barnabae societatis ut nos in gentes
ipsi autem in circumcisionem
48N 2 10 tantum ut pauperum memores essemus quod etiam sollicitus fui hoc ipsum
facere
48N 2 11 cum autem venisset Cephas Antiochiam in faciem ei restiti quia
reprehensibilis erat
48N 2 12 prius enim quam venirent quidam ab Iacobo cum gentibus edebat cum autem
venissent subtrahebat et segregabat se timens eos qui ex circumcisione erant
48N 2 13 et simulationi eius consenserunt ceteri Iudaei ita ut et Barnabas duceretur ab
eis in illa simulatione
48N 2 14 sed cum vidissem quod non recte ambularent ad veritatem evangelii dixi
Cephae coram omnibus si tu cum Iudaeus sis gentiliter et non iudaice vivis quomodo gentes cogis
iudaizare
48N 2 15 nos natura Iudaei et non ex gentibus peccatores
48N 2 16 scientes autem quod non iustificatur homo ex operibus legis nisi per fidem
Iesu Christi et nos in Christo Iesu credidimus ut iustificemur ex fide Christi et non ex operibus legis
propter quod ex operibus legis non iustificabitur omnis caro
48N 2 17 quod si quaerentes iustificari in Christo inventi sumus et ipsi peccatores
numquid Christus peccati minister est absit
48N 2 18 si enim quae destruxi haec iterum aedifico praevaricatorem me constituo
48N 2 19 ego enim per legem legi mortuus sum ut Deo vivam Christo confixus sum
cruci
48N 2 20 vivo autem iam non ego vivit vero in me Christus quod autem nunc vivo in
carne in fide vivo Filii Dei qui dilexit me et tradidit se ipsum pro me
48N 2 21 non abicio gratiam Dei si enim per legem iustitia ergo Christus gratis mortuus
est
48N 3 1 o insensati Galatae quis vos fascinavit ante quorum oculos Iesus Christus
proscriptus est crucifixus

48N 3 2 hoc solum volo a vobis discere ex operibus legis Spiritum accepistis an ex
 auditu fidei
 48N 3 3 sic stulti estis cum Spiritu coeperitis nunc carne consummimini
 48N 3 4 tanta passi estis sine causa si tamen sine causa
 48N 3 5 qui ergo tribuit vobis Spiritum et operatur virtutes in vobis ex operibus legis
 an ex auditu fidei
 48N 3 6 sicut Abraham credidit Deo et reputatum est ei ad iustitiam
 48N 3 7 cognoscitis ergo quia qui ex fide sunt hii sunt filii Abrahae
 48N 3 8 providens autem scriptura quia ex fide iustificat gentes Deus praenuntiavit
 Abrahae quia benedicentur in te omnes gentes
 48N 3 9 igitur qui ex fide sunt benedicentur cum fideli Abraham
 48N 3 10 quicumque enim ex operibus legis sunt sub maledicto sunt scriptum est enim
 maledictus omnis qui non permanserit in omnibus quae scripta sunt in libro legis ut faciat ea
 48N 3 11 quoniam autem in lege nemo iustificatur apud Deum manifestum est quia
 iustus ex fide vivit
 48N 3 12 lex autem non est ex fide sed qui fecerit ea vivet in illis
 48N 3 13 Christus nos redemit de maledicto legis factus pro nobis maledictum quia
 scriptum est maledictus omnis qui pendet in ligno
 48N 3 14 ut in gentibus benedictio Abrahae fieret in Christo Iesu ut pollicitationem
 Spiritus accipiamus per fidem
 48N 3 15 fratres secundum hominem dico tamen hominis confirmatum testamentum
 nemo spernit aut superordinat
 48N 3 16 Abrahae dictae sunt promissiones et semini eius non dicit et seminibus quasi
 in multis sed quasi in uno et semini tuo qui est Christus
 48N 3 17 hoc autem dico testamentum confirmatum a Deo quae post quadringentos et
 triginta annos facta est lex non irritam facit ad evacuandam promissionem
 48N 3 18 nam si ex lege hereditas iam non ex repromissione Abrahae autem per
 promissionem donavit Deus
 48N 3 19 quid igitur lex propter transgressionem posita est donec veniret semen cui
 promiserat ordinata per angelos in manu mediatoris
 48N 3 20 mediator autem unius non est Deus autem unus est
 48N 3 21 lex ergo adversus promissa Dei absit si enim data esset lex quae posset
 vivificare vere ex lege esset iustitia
 48N 3 22 sed conclusit scriptura omnia sub peccato ut promissio ex fide Iesu Christi
 daretur credentibus
 48N 3 23 prius autem quam veniret fides sub lege custodiebamur conclusi in eam fidem
 quae revelanda erat
 48N 3 24 itaque lex pedagogus noster fuit in Christo ut ex fide iustificemur
 48N 3 25 at ubi venit fides iam non sumus sub pedagogo
 48N 3 26 omnes enim filii Dei estis per fidem in Christo Iesu
 48N 3 27 quicumque enim in Christo baptizati estis Christum induistis
 48N 3 28 non est Iudaeus neque Graecus non est servus neque liber non est masculus
 neque femina omnes enim vos unum estis in Christo Iesu
 48N 3 29 si autem vos Christi ergo Abrahae semen estis secundum promissionem
 heredes
 48N 4 1 dico autem quanto tempore heres parvulus est nihil differt servo cum sit
 dominus omnium
 48N 4 2 sed sub tutoribus est et actoribus usque ad praefinitum tempus a patre
 48N 4 3 ita et nos cum essemus parvuli sub elementis mundi eramus servientes
 48N 4 4 at ubi venit plenitudo temporis misit Deus Filium suum factum ex muliere
 factum sub lege
 48N 4 5 ut eos qui sub lege erant redimeret ut adoptionem filiorum reciperemus

48N 4 6 quoniam autem estis filii misit Deus Spiritum Filii sui in corda nostra
 clamantem Abba Pater
 48N 4 7 itaque iam non es servus sed filius quod si filius et heres per Deum
 48N 4 8 sed tunc quidem ignorantes Deum his qui natura non sunt dii serviebatis
 48N 4 9 nunc autem cum cognoveritis Deum immo cogniti sitis a Deo quomodo
 convertimini iterum ad infirma et egena elementa quibus denuo servire vultis
 48N 4 10 dies observatis et menses et tempora et annos
 48N 4 11 timeo vos ne forte sine causa laboraverim in vobis
 48N 4 12 estote sicut et ego quia et ego sicut vos fratres obsecro vos nihil me laesistis
 48N 4 13 scitis autem quia per infirmitatem carnis evangelizavi vobis iam pridem
 48N 4 14 et temptationem vestram in carne mea non sprevisistis neque respuistis sed
 sicut angelum Dei excepistis me sicut Christum Iesum
 48N 4 15 ubi est ergo beatitudo vestra testimonium enim perhibeo vobis quia si fieri
 posset oculos vestros eruissetis et dedissetis mihi
 48N 4 16 ergo inimicus vobis factus sum verum dicens vobis
 48N 4 17 aemulantur vos non bene sed excludere vos volunt ut illos aemulemini
 48N 4 18 bonum autem aemulamini in bono semper et non tantum cum praesens sum
 apud vos
 48N 4 19 filioli mei quos iterum parturio donec formetur Christus in vobis
 48N 4 20 vellem autem esse apud vos modo et mutare vocem meam quoniam
 confundor in vobis
 48N 4 21 dicite mihi qui sub lege vultis esse legem non legistis
 48N 4 22 scriptum est enim quoniam Abraham duos filios habuit unum de ancilla et
 unum de libera
 48N 4 23 sed qui de ancilla secundum carnem natus est qui autem de libera per
 repromissionem
 48N 4 24 quae sunt per allegoriam dicta haec enim sunt duo testamenta unum quidem a
 monte Sina in servitum generans quae est Agar
 48N 4 25 Sina enim mons est in Arabia qui coniunctus est ei quae nunc est Hierusalem
 et servit cum filiis eius
 48N 4 26 illa autem quae sursum est Hierusalem libera est quae est mater nostra
 48N 4 27 scriptum est enim laetare sterilis quae non paris erumpe et exclama quae non
 parturis quia multi filii desertae magis quam eius quae habet virum
 48N 4 28 nos autem fratres secundum Isaac promissionis filii sumus
 48N 4 29 sed quomodo tunc qui secundum carnem natus fuerat persequeretur eum qui
 secundum spiritum ita et nunc
 48N 4 30 sed quid dicit scriptura eice ancillam et filium eius non enim heres erit filius
 ancillae cum filio liberae
 48N 4 31 itaque fratres non sumus ancillae filii sed liberae qua libertate nos Christus
 liberavit
 48N 5 1 state et nolite iterum iugo servitutis contineri
 48N 5 2 ecce ego Paulus dico vobis quoniam si circumcidamini Christus vobis nihil
 proderit
 48N 5 3 testificor autem rursus omni homini circumcidenti se quoniam debitor est
 universae legis faciendae
 48N 5 4 evacuati estis a Christo qui in lege iustificamini a gratia excidistis
 48N 5 5 nos enim spiritu ex fide spem iustitiae expectamus
 48N 5 6 nam in Christo Iesu neque circumcisio aliquid valet neque praeputium sed
 fides quae per caritatem operatur
 48N 5 7 currebatis bene quis vos inpedivit veritati non oboedire
 48N 5 8 persuasio non est ex eo qui vocat vos
 48N 5 9 modicum fermentum totam massam corrumpit

48N 5 10 ego confido in vobis in Domino quod nihil aliud sapietis qui autem conturbat
 vos portabit iudicium quicumque est ille
 48N 5 11 ego autem fratres si circumcisionem adhuc praedico quid adhuc
 persecutionem patior ergo evacuatum est scandalum crucis
 48N 5 12 utinam et abscidantur qui vos conturbant
 48N 5 13 vos enim in libertatem vocati estis fratres tantum ne libertatem in occasionem
 detis carnis sed per caritatem servite invicem
 48N 5 14 omnis enim lex in uno sermone impletur diliges proximum tuum sicut te
 ipsum
 48N 5 15 quod si invicem mordetis et comeditis videte ne ab invicem consumamini
 48N 5 16 dico autem spiritu ambulate et desiderium carnis non perficietis
 48N 5 17 caro enim concupiscit adversus spiritum spiritus autem adversus carnem haec
 enim invicem adversantur ut non quaecumque vultis illa faciatis
 48N 5 18 quod si spiritu ducimini non estis sub lege
 48N 5 19 manifesta autem sunt opera carnis quae sunt fornicatio inmunditia luxuria
 48N 5 20 idolorum servitus veneficia inimicitiae contentiones aemulationes irae rixae
 dissensiones sectae
 48N 5 21 invidiae homicidia ebrietates comesationes et his similia quae praedico vobis
 sicut praedixi quoniam qui talia agunt regnum Dei non consequentur
 48N 5 22 fructus autem Spiritus est caritas gaudium pax longanimitas bonitas
 benignitas
 48N 5 23 fides modestia continentia adversus huiusmodi non est lex
 48N 5 24 qui autem sunt Christi carnem crucifixerunt cum vitiis et concupiscentiis
 48N 5 25 si vivimus spiritu spiritu et ambulemus
 48N 5 26 non efficiamur inanis gloriae cupidi invicem provocantes invicem invidentes
 48N 6 1 fratres et si praeoccupatus fuerit homo in aliquo delicto vos qui spirituales estis
 huiusmodi instruite in spiritu lenitatis considerans te ipsum ne et tu tempteris
 48N 6 2 alter alterius onera portate et sic adimplebitis legem Christi
 48N 6 3 nam si quis existimat se aliquid esse cum sit nihil ipse se seducit
 48N 6 4 opus autem suum probet unusquisque et sic in semet ipso tantum gloriam
 habebit et non in altero
 48N 6 5 unusquisque enim onus suum portabit
 48N 6 6 communicet autem is qui catecizatur verbum ei qui se catecizat in omnibus
 bonis
 48N 6 7 nolite errare Deus non inridetur
 48N 6 8 quae enim seminaverit homo haec et metet quoniam qui seminat in carne sua
 de carne et metet corruptionem qui autem seminat in spiritu de spiritu metet vitam aeternam
 48N 6 9 bonum autem facientes non deficiamus tempore enim suo metemus non
 deficientes
 48N 6 10 ergo dum tempus habemus operemur bonum ad omnes maxime autem ad
 domesticos fidei
 48N 6 11 videte qualibus litteris scripsi vobis mea manu
 48N 6 12 quicumque volunt placere in carne hii cogunt vos circumcidi tantum ut crucis
 Christi persecutionem non patiantur
 48N 6 13 neque enim qui circumciduntur legem custodiunt sed volunt vos circumcidi ut
 in carne vestra glorientur
 48N 6 14 mihi autem absit gloriari nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi per quem
 mihi mundus crucifixus est et ego mundo
 48N 6 15 in Christo enim Iesu neque circumcisio aliquid valet neque praepotium sed
 nova creatura
 48N 6 16 et quicumque hanc regulam secuti fuerint pax super illos et misericordia et
 super Israhel Dei

48N 6 17 de cetero nemo mihi molestus sit ego enim stigmata Iesu in corpore meo porto

49N 1 1 Paulus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei sanctis omnibus qui sunt Ephesi et fidelibus in Christo Iesu

49N 1 2 gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo

49N 1 3 benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in caelestibus in Christo

49N 1 4 sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem ut essemus sancti et immaculati in conspectu eius in caritate

49N 1 5 qui praedestinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum in ipsum secundum propositum voluntatis suae

49N 1 6 in laudem gloriae gratiae suae in qua gratificavit nos in dilecto

49N 1 7 in quo habemus redemptionem per sanguinem eius remissionem peccatorum secundum divitias gratiae eius

49N 1 8 quae superabundavit in nobis in omni sapientia et prudentia

49N 1 9 ut notum faceret nobis sacramentum voluntatis suae secundum bonum placitum eius quod proposuit in eo

49N 1 10 in dispensationem plenitudinis temporum instaurare omnia in Christo quae in caelis et quae in terra sunt in ipso

49N 1 11 in quo etiam sorte vocati sumus praedestinati secundum propositum eius qui omnia operatur secundum consilium voluntatis suae

49N 1 12 ut simus in laudem gloriae eius qui ante speravimus in Christo

49N 1 13 in quo et vos cum audissetis verbum veritatis evangelium salutis vestrae in quo et credentes signati estis Spiritu promissionis Sancto

49N 1 14 qui est pignus hereditatis nostrae in redemptionem acquisitionis in laudem gloriae ipsius

49N 1 15 propterea et ego audiens fidem vestram quae est in Domino Iesu et dilectionem in omnes sanctos

49N 1 16 non cesso gratias agens pro vobis memoriam vestri faciens in orationibus meis

49N 1 17 ut Deus Domini nostri Iesu Christi Pater gloriae det vobis spiritum sapientiae et revelationis in agnitione eius

49N 1 18 inluminatos oculos cordis vestri ut sciatis quae sit spes vocationis eius quae divitiae gloriae hereditatis eius in sanctis

49N 1 19 et quae sit supereminens magnitudo virtutis eius in nos qui credidimus secundum operationem potentiae virtutis eius

49N 1 20 quam operatus est in Christo suscitans illum a mortuis et constituens ad dexteram suam in caelestibus

49N 1 21 supra omnem principatum et potestatem et virtutem et dominationem et omne nomen quod nominatur non solum in hoc saeculo sed et in futuro

49N 1 22 et omnia subiecit sub pedibus eius et ipsum dedit caput supra omnia ecclesiae

49N 1 23 quae est corpus ipsius plenitudo eius qui omnia in omnibus adimpletur

49N 2 1 et vos cum essetis mortui delictis et peccatis vestris

49N 2 2 in quibus aliquando ambulastis secundum saeculum mundi huius secundum principem potestatis aeris huius spiritus qui nunc operatur in filios diffidentiae

49N 2 3 in quibus et nos omnes aliquando conversati sumus in desideriis carnis nostrae facientes voluntates carnis et cogitationum et eramus natura filii irae sicut et ceteri

49N 2 4 Deus autem qui dives est in misericordia propter nimiam caritatem suam qua dilexit nos

49N 2 5 et cum essemus mortui peccatis convivicavit nos Christo gratia estis salvati

49N 2 6 et conresuscitavit et consedere fecit in caelestibus in Christo Iesu

49N 2 7 ut ostenderet in saeculis supervenientibus abundantes divitias gratiae suae in

bonitate super nos in Christo Iesu

49N 2 8 gratia enim estis salvati per fidem et hoc non ex vobis Dei enim donum est

49N 2 9 non ex operibus ut ne quis gloriatur

49N 2 10 ipsius enim sumus factura creati in Christo Iesu in operibus bonis quae praeparavit Deus ut in illis ambulemus

49N 2 11 propter quod memores estote quod aliquando vos gentes in carne qui dicimini praeputum ab ea quae dicitur circumcisio in carne manufacta

49N 2 12 quia eratis illo in tempore sine Christo alienati a conversatione Israhel et hospites testamentorum promissionis spem non habentes et sine Deo in mundo

49N 2 13 nunc autem in Christo Iesu vos qui aliquando eratis longe facti estis prope in sanguine Christi

49N 2 14 ipse est enim pax nostra qui fecit utraque unum et medium parietem maceriae solvens inimicitiam in carne sua

49N 2 15 legem mandatorum decretis evacuans ut duos condat in semet ipsum in unum novum hominem faciens pacem

49N 2 16 et reconciliet ambos in uno corpore Deo per crucem interficiens inimicitiam in semet ipso

49N 2 17 et veniens evangelizavit pacem vobis qui longe fuistis et pacem his qui prope

49N 2 18 quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno Spiritu ad Patrem

49N 2 19 ergo iam non estis hospites et advenae sed estis cives sanctorum et domestici Dei

49N 2 20 supraedificati super fundamentum apostolorum et prophetarum ipso summo angulari lapide Christo Iesu

49N 2 21 in quo omnis aedificatio constructa crescit in templum sanctum in Domino

49N 2 22 in quo et vos coaedificamini in habitaculum Dei in Spiritu

49N 3 1 huius rei gratia ego Paulus vincus Christi Iesu pro vobis gentibus

49N 3 2 si tamen audistis dispensationem gratiae Dei quae data est mihi in vobis

49N 3 3 quoniam secundum revelationem notum mihi factum est sacramentum sicut supra scripsi in brevi

49N 3 4 prout potestis legentes intellegere prudentiam meam in mysterio Christi

49N 3 5 quod aliis generationibus non est agnitum filiis hominum sicuti nunc revelatum est sanctis apostolis eius et prophetis in Spiritu

49N 3 6 esse gentes coheredes et concorporales et conparticipes promissionis in Christo Iesu per evangelium

49N 3 7 cuius factus sum minister secundum donum gratiae Dei quae data est mihi secundum operationem virtutis eius

49N 3 8 mihi omnium sanctorum minimo data est gratia haec in gentibus evangelizare ininvestigabiles divitias Christi

49N 3 9 et inluminare omnes quae sit dispensatio sacramenti absconditi a saeculis in Deo qui omnia creavit

49N 3 10 ut innotescat principibus et potestatibus in caelestibus per ecclesiam multiformis sapientia Dei

49N 3 11 secundum praefinitionem saeculorum quam fecit in Christo Iesu Domino nostro

49N 3 12 in quo habemus fiduciam et accessum in confidentia per fidem eius

49N 3 13 propter quod peto ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis quae est gloria vestra

49N 3 14 huius rei gratia flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Iesu Christi

49N 3 15 ex quo omnis paternitas in caelis et in terra nominatur

49N 3 16 ut det vobis secundum divitias gloriae suae virtute corroborari per Spiritum eius in interiore homine

49N 3 17 habitare Christum per fidem in cordibus vestris in caritate radicati et fundati

49N 3 18 ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis quae sit latitudo et longitudo
 et sublimitas et profundum
 49N 3 19 scire etiam supereminentem scientiae caritatem Christi ut impleamini in
 omnem plenitudinem Dei
 49N 3 20 ei autem qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus aut
 intellegimus secundum virtutem quae operatur in nobis
 49N 3 21 ipsi gloria in ecclesia et in Christo Iesu in omnes generationes saeculi
 saeculorum amen
 49N 4 1 obsecro itaque vos ego vinctus in Domino ut digne ambuletis vocatione qua
 vocati estis
 49N 4 2 cum omni humilitate et mansuetudine cum patientia subportantes invicem in
 caritate
 49N 4 3 solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis
 49N 4 4 unum corpus et unus spiritus sicut vocati estis in una spe vocationis vestrae
 49N 4 5 unus Dominus una fides unum baptisma
 49N 4 6 unus Deus et Pater omnium qui super omnes et per omnia et in omnibus nobis
 49N 4 7 unicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis
 Christi
 49N 4 8 propter quod dicit ascendens in altum captivam duxit captivitatem dedit dona
 hominibus
 49N 4 9 quod autem ascendit quid est nisi quia et descendit primum in inferiores
 partes terrae
 49N 4 10 qui descendit ipse est et qui ascendit super omnes caelos ut impleret omnia
 49N 4 11 et ipse dedit quosdam quidem apostolos quosdam autem prophetas alios vero
 evangelistas alios autem pastores et doctores
 49N 4 12 ad consummationem sanctorum in opus ministerii in aedificationem corporis
 Christi
 49N 4 13 donec occurramus omnes in unitatem fidei et agnitionis Filii Dei in virum
 perfectum in mensuram aetatis plenitudinis Christi
 49N 4 14 ut iam non simus parvuli fluctuantes et circumferamur omni vento doctrinae
 in nequitia hominum in astutia ad circumventionem erroris
 49N 4 15 veritatem autem facientes in caritate crescamus in illo per omnia qui est caput
 Christus
 49N 4 16 ex quo totum corpus compactum et conexum per omnem iuncturam
 subministrationis secundum operationem in mensuram uniuscuiusque membri augmentum corporis
 facit in aedificationem sui in caritate
 49N 4 17 hoc igitur dico et testificor in Domino ut iam non ambuletis sicut gentes
 ambulant in vanitate sensus sui
 49N 4 18 tenebris obscuratum habentes intellectum alienati a vita Dei per ignorantiam
 quae est in illis propter caecitatem cordis ipsorum
 49N 4 19 qui desperantes semet ipsos tradiderunt impudicitiae in operationem
 inmunditiae omnis in avaritia
 49N 4 20 vos autem non ita didicistis Christum
 49N 4 21 si tamen illum audistis et in ipso edocti estis sicut est veritas in Iesu
 49N 4 22 deponere vos secundum pristinam conversationem veterem hominem qui
 corrumpitur secundum desideria erroris
 49N 4 23 renovamini autem spiritu mentis vestrae
 49N 4 24 et induite novum hominem qui secundum Deum creatus est in iustitia et
 sanctitate veritatis
 49N 4 25 propter quod deponentes mendacium loquimini veritatem unusquisque cum
 proximo suo quoniam sumus invicem membra
 49N 4 26 irascimini et nolite peccare sol non occidat super iracundiam vestram

49N 4 27 nolite locum dare diabolo
 49N 4 28 qui furabatur iam non furetur magis autem laboret operando manibus quod
 bonum est ut habeat unde tribuat necessitatem patienti
 49N 4 29 omnis sermo malus ex ore vestro non procedat sed si quis bonus ad
 aedificationem oportunitatis ut det gratiam audientibus
 49N 4 30 et nolite contristare Spiritum Sanctum Dei in quo signati estis in die
 redemptionis
 49N 4 31 omnis amaritudo et ira et indignatio et clamor et blasphemia tollatur a vobis
 cum omni malitia
 49N 4 32 estote autem invicem benigni misericordes donantes invicem sicut et Deus in
 Christo donavit nobis
 49N 5 1 estote ergo imitatores Dei sicut filii carissimi
 49N 5 2 et ambulate in dilectione sicut et Christus dilexit nos et tradidit se ipsum pro
 nobis oblationem et hostiam Deo in odorem suavitatis
 49N 5 3 fornicatio autem et omnis inmunditia aut avaritia nec nominetur in vobis sicut
 decet sanctos
 49N 5 4 aut turpitudine aut stultiloquium aut scurrilitas quae ad rem non pertinent sed
 magis gratiarum actio
 49N 5 5 hoc enim scitote intellegentes quod omnis fornicator aut immundus aut avarus
 quod est idolorum servitus non habet hereditatem in regno Christi et Dei
 49N 5 6 nemo vos seducat inanibus verbis propter haec enim venit ira Dei in filios
 diffidentiae
 49N 5 7 nolite ergo effici participes eorum
 49N 5 8 eratis enim aliquando tenebrae nunc autem lux in Domino ut filii lucis
 ambulate
 49N 5 9 fructus enim lucis est in omni bonitate et iustitia et veritate
 49N 5 10 probantes quid sit beneplacitum Deo
 49N 5 11 et nolite communicare operibus infructuosis tenebrarum magis autem et
 redarguite
 49N 5 12 quae enim in occulto fiunt ab ipsis turpe est et dicere
 49N 5 13 omnia autem quae arguuntur a lumine manifestantur omne enim quod
 manifestatur lumen est
 49N 5 14 propter quod dicit surge qui dormis et exsurge a mortuis et inluminabit tibi
 Christus
 49N 5 15 videte itaque fratres quomodo caute ambuletis non quasi insipientes sed ut
 sapientes
 49N 5 16 redimentes tempus quoniam dies mali sunt
 49N 5 17 propterea nolite fieri imprudentes sed intellegentes quae sit voluntas Domini
 49N 5 18 et nolite inebriari vino in quo est luxuria sed implemini Spiritu
 49N 5 19 loquentes vobismet ipsis in psalmis et hymnis et canticis spiritalibus cantantes
 et psallentes in cordibus vestris Domino
 49N 5 20 gratias agentes semper pro omnibus in nomine Domini nostri Iesu Christi Deo
 et Patri
 49N 5 21 subiecti invicem in timore Christi
 49N 5 22 mulieres viris suis subditae sint sicut Domino
 49N 5 23 quoniam vir caput est mulieris sicut Christus caput est ecclesiae ipse salvator
 corporis
 49N 5 24 sed ut ecclesia subiecta est Christo ita et mulieres viris suis in omnibus
 49N 5 25 viri diligite uxores sicut et Christus dilexit ecclesiam et se ipsum tradidit pro
 ea
 49N 5 26 ut illam sanctificaret mundans lavacro aquae in verbo
 49N 5 27 ut exhiberet ipse sibi gloriosam ecclesiam non habentem maculam aut rugam

aut aliquid eiusmodi sed ut sit sancta et immaculata

- 49N 5 28 ita et viri debent diligere uxores suas ut corpora sua qui suam uxorem diligit se ipsum diligit
- 49N 5 29 nemo enim unquam carnem suam odio habuit sed nutrit et fovet eam sicut et Christus ecclesiam
- 49N 5 30 quia membra sumus corporis eius de carne eius et de ossibus eius
- 49N 5 31 propter hoc relinquet homo patrem et matrem suam et adheret uxori suae et erunt duo in carne una
- 49N 5 32 sacramentum hoc magnum est ego autem dico in Christo et in ecclesia
- 49N 5 33 verumtamen et vos singuli unusquisque suam uxorem sicut se ipsum diligit uxor autem ut timeat virum
- 49N 6 1 filii oboedite parentibus vestris in Domino hoc enim est iustum
- 49N 6 2 honora patrem tuam et matrem quod est mandatum primum in promissione
- 49N 6 3 ut bene sit tibi et sis longevus super terram
- 49N 6 4 et patres nolite ad iracundiam provocare filios vestros sed educate illos in disciplina et correptione Domini
- 49N 6 5 servi oboedite dominis carnalibus cum timore et tremore in simplicitate cordis vestri sicut Christo
- 49N 6 6 non ad oculum servientes quasi hominibus placentes sed ut servi Christi facientes voluntatem Dei ex animo
- 49N 6 7 cum bona voluntate servientes sicut Domino et non hominibus
- 49N 6 8 scientes quoniam unusquisque quodcumque fecerit bonum hoc percipiet a Domino sive servus sive liber
- 49N 6 9 et domini eadem facite illis remittentes minas scientes quia et illorum et vester Dominus est in caelis et personarum acceptio non est apud eum
- 49N 6 10 de cetero fratres confortamini in Domino et in potentia virtutis eius
- 49N 6 11 induite vos arma Dei ut possitis stare adversus insidias diaboli
- 49N 6 12 quia non est nobis conluctatio adversus carnem et sanguinem sed adversus principes et potestates adversus mundi rectores tenebrarum harum contra spiritalia nequitiarum in caelestibus
- 49N 6 13 propterea accipite armaturam Dei ut possitis resistere in die malo et omnibus perfectis stare
- 49N 6 14 state ergo succincti lumbos vestros in veritate et induti lorice iustitiae
- 49N 6 15 et calciati pedes in praeparatione evangelii pacis
- 49N 6 16 in omnibus sumentes scutum fidei in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere
- 49N 6 17 et galeam salutis adsumite et gladium Spiritus quod est verbum Dei
- 49N 6 18 per omnem orationem et obsecrationem orantes omni tempore in Spiritu et in ipso vigilantes in omni instantia et obsecratione pro omnibus sanctis
- 49N 6 19 et pro me ut detur mihi sermo in apertione oris mei cum fiducia notum facere mysterium evangelii
- 49N 6 20 pro quo legatione fungor in catena ita ut in ipso audeam prout oportet me loqui
- 49N 6 21 ut autem et vos sciatis quae circa me sunt quid agam omnia nota vobis faciet Tychicus carissimus frater et fidelis minister in Domino
- 49N 6 22 quem misi ad vos in hoc ipsum ut cognoscatis quae circa nos sunt et consoletur corda vestra
- 49N 6 23 pax fratribus et caritas cum fide a Deo Patre et Domino Iesu Christo
- 50N 1 1 Paulus et Timotheus servi Iesu Christi omnibus sanctis in Christo Iesu qui sunt Philippis cum episcopis et diaconis
- 50N 1 2 gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo
- 50N 1 3 gratias ago Deo meo in omni memoria vestri

50N 1 4 semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis cum gaudio
 deprecationem faciens
 50N 1 5 super communicatione vestra in evangelio a prima die usque nunc
 50N 1 6 confidens hoc ipsum quia qui coepit in vobis opus bonum perficiet usque in
 diem Christi Iesu
 50N 1 7 sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnibus vobis eo quod habeam in corde
 vos et in vinculis meis et in defensione et confirmatione evangelii socios gaudii mei omnes vos esse
 50N 1 8 testis enim mihi est Deus quomodo cupiam omnes vos in visceribus Christi
 Iesu
 50N 1 9 et hoc oro ut caritas vestra magis ac magis abundet in scientia et omni sensu
 50N 1 10 ut probetis potiora ut sitis sinceres et sine offensa in diem Christi
 50N 1 11 repleti fructu iustitiae per Christum Iesum in gloriam et laudem Dei
 50N 1 12 scire autem vos volo fratres quia quae circa me sunt magis ad profectum
 venerunt evangelii
 50N 1 13 ita ut vincula mea manifesta fierent in Christo in omni praetorio et in ceteris
 omnibus
 50N 1 14 et plures e fratribus in Domino confidentes vinculis meis abundantius audere
 sine timore verbum Dei loqui
 50N 1 15 quidam quidem et propter invidiam et contentionem quidam autem et propter
 bonam voluntatem Christum praedicant
 50N 1 16 quidam ex caritate scientes quoniam in defensionem evangelii positus sum
 50N 1 17 quidam autem ex contentione Christum adnuntiant non sincere existimantes
 pressuram se suscitare vinculis meis
 50N 1 18 quid enim dum omni modo sive per occasionem sive per veritatem Christus
 adnuntiatur et in hoc gaudeo sed et gaudebo
 50N 1 19 scio enim quia hoc mihi proveniet in salutem per vestram orationem et
 subministrationem Spiritus Iesu Christi
 50N 1 20 secundum expectationem et spem meam quia in nullo confundar sed in omni
 fiducia sicut semper et nunc magnificabitur Christus in corpore meo sive per vitam sive per mortem
 50N 1 21 mihi enim vivere Christus est et mori lucrum
 50N 1 22 quod si vivere in carne hic mihi fructus operis est et quid eligam ignoro
 50N 1 23 coartor autem e duobus desiderium habens dissolvi et cum Christo esse multo
 magis melius
 50N 1 24 permanere autem in carne magis necessarium est propter vos
 50N 1 25 et hoc confidens scio quia manebo et permanebo omnibus vobis ad profectum
 vestrum et gaudium fidei
 50N 1 26 ut gratulatio vestra abundet in Christo Iesu in me per meum adventum iterum
 ad vos
 50N 1 27 tantum digne evangelio Christi conversamini ut sive cum venero et videro vos
 sive absens audiam de vobis quia stetistis uno spiritu unianimes conlaborantes fide evangelii
 50N 1 28 et in nullo terreamini ab adversariis quae est illis causa perditionis vobis
 autem salutis et hoc a Deo
 50N 1 29 quia vobis donatum est pro Christo non solum ut in eum credatis sed ut etiam
 pro illo patiamini
 50N 1 30 eundem certamen habentes qualem et vidistis in me et nunc audistis de me
 50N 2 1 si qua ergo consolatio in Christo si quod solacium caritatis si qua societas
 spiritus si quid viscera et miserationes
 50N 2 2 implete gaudium meum ut idem sapiatis eandem caritatem habentes
 unianimes id ipsum sentientes
 50N 2 3 nihil per contentionem neque per inanem gloriam sed in humilitate superiores
 sibi invicem arbitantes
 50N 2 4 non quae sua sunt singuli considerantes sed et ea quae aliorum

50N 2 5 hoc enim sentite in vobis quod et in Christo Iesu
 50N 2 6 qui cum in forma Dei esset non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo
 50N 2 7 sed semet ipsum exinanivit formam servi accipiens in similitudinem
 hominum factus et habitu inventus ut homo
 50N 2 8 humiliavit semet ipsum factus oboediens usque ad mortem mortem autem
 crucis
 50N 2 9 propter quod et Deus illum exaltavit et donavit illi nomen super omne nomen
 50N 2 10 ut in nomine Iesu omne genu flectat caelestium et terrestrium et infernorum
 50N 2 11 et omnis lingua confiteatur quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei
 Patris
 50N 2 12 itaque carissimi mei sicut semper oboedistis non ut in praesentia mei tantum
 sed multo magis nunc in absentia mea cum metu et tremore vestram salutem operamini
 50N 2 13 Deus est enim qui operatur in vobis et velle et perficere pro bona voluntate
 50N 2 14 omnia autem facite sine murmurationibus et haesitationibus
 50N 2 15 ut sitis sine querella et simplices filii Dei sine reprehensione in medio nationis
 pravae et perversae inter quos lucetis sicut luminaria in mundo
 50N 2 16 verbum vitae continentes ad gloriam meam in die Christi quia non in vacuum
 cucurri neque in vacuum laboravi
 50N 2 17 sed et si immolor supra sacrificium et obsequium fidei vestrae gaudeo et
 congratulor omnibus vobis
 50N 2 18 id ipsum autem et vos gaudete et congratulamini mihi
 50N 2 19 spero autem in Domino Iesu Timotheum cito me mittere ad vos ut et ego bono
 animo sim cognitis quae circa vos sunt
 50N 2 20 neminem enim habeo tam unanimum qui sincera affectione pro vobis
 sollicitus sit
 50N 2 21 omnes enim sua quaerunt non quae sunt Christi Iesu
 50N 2 22 experimentum autem eius cognoscite quoniam sicut patri filius mecum
 servivit in evangelium
 50N 2 23 hunc igitur spero me mittere mox ut videro quae circa me sunt
 50N 2 24 confido autem in Domino quoniam et ipse veniam ad vos cito
 50N 2 25 necessarium autem existimavi Epafroditum fratrem et cooperatorem et
 commilitonem meum vestrum autem apostolum et ministrum necessitatis meae mittere ad vos
 50N 2 26 quoniam quidem omnes vos desiderabat et maestus erat propterea quod
 audieratis illum infirmatum
 50N 2 27 nam et infirmatus est usque ad mortem sed Deus misertus est eius non solum
 autem eius verum etiam et mei ne tristitiam super tristitiam haberem
 50N 2 28 festinantius ergo misi illum ut viso eo iterum gaudeatis et ego sine tristitia sim
 50N 2 29 excipite itaque illum cum omni gaudio in Domino et eiusmodi cum honore
 habetote
 50N 2 30 quoniam propter opus Christi usque ad mortem accessit tradens animam suam
 ut impleret id quod ex vobis deerat erga meum obsequium
 50N 3 1 de cetero fratres mei gaudete in Domino eadem vobis scribere mihi quidem
 non pigrum vobis autem necessarium
 50N 3 2 videte canes videte malos operarios videte concisionem
 50N 3 3 nos enim sumus circumcisio qui spiritu Deo servimus et gloriamur in Christo
 Iesu et non in carne fiduciam habentes
 50N 3 4 quamquam ego habeam confidentiam et in carne si quis alius videtur
 confidere in carne ego magis
 50N 3 5 circumcisus octava die ex genere Israhel de tribu Benjamin Hebraeus ex
 Hebraeis secundum legem Pharisaeus
 50N 3 6 secundum aemulationem persequens ecclesiam Dei secundum iustitiam quae
 in lege est conversatus sine querella

50N 3 7 sed quae mihi fuerunt lucra haec arbitratus sum propter Christum detrimenta
 50N 3 8 verumtamen existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam
 Iesu Christi Domini mei propter quem omnia detrimentum feci et arbitror ut stercore ut Christum
 luci faciam
 50N 3 9 et inveniatur in illo non habens meam iustitiam quae ex lege est sed illam quae
 ex fide est Christi quae ex Deo est iustitia in fide
 50N 3 10 ad agnoscendum illum et virtutem resurrectionis eius et societatem passionum
 illius configuratus morti eius
 50N 3 11 si quo modo occurram ad resurrectionem quae est ex mortuis
 50N 3 12 non quod iam acceperim aut iam perfectus sim sequor autem si
 comprehendam in quo et comprehensus sum a Christo Iesu
 50N 3 13 fratres ego me non arbitror comprehendisse unum autem quae quidem retro
 sunt obliviscens ad ea vero quae sunt in priora extendens me
 50N 3 14 ad destinatum persequor ad bravium supernae vocationis Dei in Christo Iesu
 50N 3 15 quicumque ergo perfecti hoc sentiamus et si quid aliter sapitis et hoc vobis
 Deus revelabit
 50N 3 16 verumtamen ad quod pervenimus ut idem sapiamus et in eadem permaneamus
 regula
 50N 3 17 imitatores mei estote fratres et observate eos qui ita ambulant sicut habetis
 formam nos
 50N 3 18 multi enim ambulant quos saepe dicebam vobis nunc autem et flens dico
 inimicos crucis Christi
 50N 3 19 quorum finis interitus quorum deus venter et gloria in confusione ipsorum qui
 terrena sapiunt
 50N 3 20 nostra autem conversatio in caelis est unde etiam salvatorem expectamus
 Dominum Iesum Christum
 50N 3 21 qui reformabit corpus humilitatis nostrae configuratum corpori claritatis suae
 secundum operationem qua possit etiam subicere sibi omnia
 50N 4 1 itaque fratres mei carissimi et desiderantissimi gaudium meum et corona mea
 sic state in Domino carissimi
 50N 4 2 Euhodiam rogo et Syntyche deprecor id ipsum sapere in Domino
 50N 4 3 etiam rogo et te germane conpar adiuva illas quae mecum laboraverunt in
 evangelio cum Clemente et ceteris adiutoribus meis quorum nomina sunt in libro vitae
 50N 4 4 gaudete in Domino semper iterum dico gaudete
 50N 4 5 modestia vestra nota sit omnibus hominibus Dominus prope
 50N 4 6 nihil solliciti sitis sed in omni oratione et obsecratione cum gratiarum actione
 petitiones vestrae innotescant apud Deum
 50N 4 7 et pax Dei quae exsuperat omnem sensum custodiat corda vestra et
 intellegentias vestras in Christo Iesu
 50N 4 8 de cetero fratres quaecumque sunt vera quaecumque pudica quaecumque iusta
 quaecumque sancta quaecumque amabilia quaecumque bonae famae si qua virtus si qua laus haec
 cogitate
 50N 4 9 quae et didicistis et accepistis et audistis et vidistis in me haec agite et Deus
 pacis erit vobiscum
 50N 4 10 gavisus sum autem in Domino vehementer quoniam tandem aliquando
 refloruitis pro me sentire sicut et sentiebatis occupati autem eratis
 50N 4 11 non quasi propter penuriam dico ego enim didici in quibus sum sufficiens
 esse
 50N 4 12 scio et humiliari scio et abundare ubique et in omnibus institutus sum et
 satiari et esurire et abundare et penuriam pati
 50N 4 13 omnia possum in eo qui me confortat
 50N 4 14 verumtamen bene fecistis communicantes tribulationi meae

50N 4 15 scitis autem et vos Philippenses quod in principio evangelii quando profectus sum a Macedonia nulla mihi ecclesia communicavit in ratione dati et accepti nisi vos soli
 50N 4 16 quia et Thessalonicam et semel et bis in usum mihi misistis
 50N 4 17 non quia quaero datum sed requiro fructum abundantem in rationem vestram
 50N 4 18 habeo autem omnia et abundo repletus sum acceptis ab Epafrodito quae misistis odorem suavitatis hostiam acceptam placentem Deo
 50N 4 19 Deus autem meus impleat omne desiderium vestrum secundum divitias suas in gloria in Christo Iesu
 50N 4 20 Deo autem et Patri nostro gloria in saecula saeculorum amen
 50N 4 21 salutate omnem sanctum in Christo Iesu salutant vos qui mecum sunt fratres
 50N 4 22 salutant vos omnes sancti maxime autem qui de Caesaris domo sunt
 51N 1 1 Paulus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei et Timotheus frater
 51N 1 2 his qui sunt Colossis sanctis et fidelibus fratribus in Christo Iesu gratia vobis et pax a Deo Patre nostro
 51N 1 3 gratias agimus Deo et Patri Domini nostri Iesu Christi semper pro vobis orantes
 51N 1 4 audientes fidem vestram in Christo Iesu et dilectionem quam habetis in sanctos omnes
 51N 1 5 propter spem quae reposita est vobis in caelis quam audistis in verbo veritatis evangelii
 51N 1 6 quod pervenit ad vos sicut et in universo mundo est et fructificat et crescit sicut in vobis ex ea die qua audistis et cognovistis gratiam Dei in veritate
 51N 1 7 sicut didicistis ab Epaphra carissimo conservo nostro qui est fidelis pro vobis minister Christi Iesu
 51N 1 8 qui etiam manifestavit nobis dilectionem vestram in Spiritu
 51N 1 9 ideo et nos ex qua die audivimus non cessamus pro vobis orantes et postulantes ut impleamini agnitione voluntatis eius in omni sapientia et intellectu spiritali
 51N 1 10 ut ambuletis digne Deo per omnia placentes in omni opere bono fructificantes et crescentes in scientia Dei
 51N 1 11 in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis eius in omni patientia et longanimitate cum gaudio
 51N 1 12 gratias agentes Patri qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine
 51N 1 13 qui eripuit nos de potestate tenebrarum et transtulit in regnum Filii dilectionis suae
 51N 1 14 in quo habemus redemptionem remissionem peccatorum
 51N 1 15 qui est imago Dei invisibilis primogenitus omnis creaturae
 51N 1 16 quia in ipso condita sunt universa in caelis et in terra visibilia et invisibilia sive throni sive dominationes sive principatus sive potestates omnia per ipsum et in ipso creata sunt
 51N 1 17 et ipse est ante omnes et omnia in ipso constant
 51N 1 18 et ipse est caput corporis ecclesiae qui est principium primogenitus ex mortuis ut sit in omnibus ipse primatum tenens
 51N 1 19 quia in ipso conplacuit omnem plenitudinem habitare
 51N 1 20 et per eum reconciliare omnia in ipsum pacificans per sanguinem crucis eius sive quae in terris sive quae in caelis sunt
 51N 1 21 et vos cum essetis aliquando alienati et inimici sensu in operibus malis
 51N 1 22 nunc autem reconciliavit in corpore carnis eius per mortem exhibere vos sanctos et immaculatos et inreprehensibiles coram ipso
 51N 1 23 si tamen permanetis in fide fundati et stabiles et immobiles ab spe evangelii quod audistis quod praedicatum est in universa creatura quae sub caelo est cuius factus sum ego Paulus minister
 51N 1 24 qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis et adimpleo ea quae desunt passionum Christi in carne mea pro corpore eius quod est ecclesia

51N 1 25 cuius factus sum ego minister secundum dispensationem Dei quae data est
 mihi in vos ut impleam verbum Dei
 51N 1 26 mysterium quod absconditum fuit a saeculis et generationibus nunc autem
 manifestatum est sanctis eius
 51N 1 27 quibus voluit Deus notas facere divitias gloriae sacramenti huius in gentibus
 quod est Christus in vobis spes gloriae
 51N 1 28 quem nos adnuntiamus corripientes omnem hominem et docentes omnem
 hominem in omni sapientia ut exhibeamus omnem hominem perfectum in Christo Iesu
 51N 1 29 in quo et laboro certando secundum operationem eius quam operatur in me in
 virtute
 51N 2 1 volo enim vos scire qualem sollicitudinem habeam pro vobis et pro his qui
 sunt Laodiciae et quicumque non viderunt faciem meam in carne
 51N 2 2 ut consolentur corda ipsorum instructi in caritate et in omnes divitias
 plenitudinis intellectus in agnitionem mysterii Dei Patris Christi Iesu
 51N 2 3 in quo sunt omnes thesauri sapientiae et scientiae absconditi
 51N 2 4 hoc autem dico ut nemo vos decipiat in subtilitate sermonum
 51N 2 5 nam et si corpore absens sum sed spiritu vobiscum sum gaudens et videns
 ordinem vestrum et firmamentum eius quae in Christo est fidei vestrae
 51N 2 6 sicut ergo accepistis Christum Iesum Dominum in ipso ambulate
 51N 2 7 radicati et superaedificati in ipso et confirmati fide sicut et didicistis
 abundantes in gratiarum actione
 51N 2 8 videte ne quis vos decipiat per philosophiam et inanem fallaciam secundum
 traditionem hominum secundum elementa mundi et non secundum Christum
 51N 2 9 quia in ipso inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter
 51N 2 10 et estis in illo repleti qui est caput omnis principatus et potestatis
 51N 2 11 in quo et circumcisi estis circumcissione non manufacta in expoliatione
 corporis carnis in circumcissione Christi
 51N 2 12 conseputi ei in baptismo in quo et resurrexistis per fidem operationis Dei qui
 suscitavit illum a mortuis
 51N 2 13 et vos cum mortui essetis in delictis et praepitio carnis vestrae convivificavit
 cum illo donans vobis omnia delicta
 51N 2 14 delens quod adversum nos erat chirografum decretis quod erat contrarium
 nobis et ipsum tulit de medio adfigens illud cruci
 51N 2 15 expolians principatus et potestates traduxit palam triumphans illos in semet
 ipso
 51N 2 16 nemo ergo vos iudicet in cibo aut in potu aut in parte diei festi aut neomeniae
 aut sabbatorum
 51N 2 17 quae sunt umbra futurorum corpus autem Christi
 51N 2 18 nemo vos seducat volens in humilitate et religione angelorum quae non vidit
 ambulans frustra inflatus sensu carnis suae
 51N 2 19 et non tenens caput ex quo totum corpus per nexus et coniunctiones
 subministratum et constructum crescit in augmentum Dei
 51N 2 20 si mortui estis cum Christo ab elementis mundi quid adhuc tamquam viventes
 in mundo decernitis
 51N 2 21 ne tetigeris neque gustaveris neque contrectaveris
 51N 2 22 quae sunt omnia in interitu ipso usu secundum praecepta et doctrinas
 hominum
 51N 2 23 quae sunt rationem quidem habentia sapientiae in superstitione et humilitate
 et ad non parcendum corpori non in honore aliquo ad saturitatem carnis
 51N 3 1 igitur si conresurrexistis Christo quae sursum sunt quaerite ubi Christus est in
 dextera Dei sedens
 51N 3 2 quae sursum sunt sapite non quae supra terram

51N 3 3 mortui enim estis et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo
 51N 3 4 cum Christus apparuerit vita vestra tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria
 51N 3 5 mortificate ergo membra vestra quae sunt super terram fornicationem
 inmunditiam libidinem concupiscentiam malam et avaritiam quae est simulacrorum servitus
 51N 3 6 propter quae venit ira Dei super filios incredulitatis
 51N 3 7 in quibus et vos ambulastis aliquando cum viveretis in illis
 51N 3 8 nunc autem deponite et vos omnia iram indignationem malitiam blasphemiam
 turpem sermonem de ore vestro
 51N 3 9 nolite mentiri invicem expoliantes vos veterem hominem cum actibus eius
 51N 3 10 et induentes novum eum qui renovatur in agnitionem secundum imaginem
 eius qui creavit eum
 51N 3 11 ubi non est gentilis et Iudaeus circumcisio et praeputium barbarus et Scytha
 servus et liber sed omnia et in omnibus Christus
 51N 3 12 induite vos ergo sicut electi Dei sancti et dilecti viscera misericordiae
 benignitatem humilitatem modestiam patientiam
 51N 3 13 subportantes invicem et donantes vobis ipsis si quis adversus aliquem habet
 querellam sicut et Dominus donavit vobis ita et vos
 51N 3 14 super omnia autem haec caritatem quod est vinculum perfectionis
 51N 3 15 et pax Christi exultet in cordibus vestris in qua et vocati estis in uno corpore
 et grati estote
 51N 3 16 verbum Christi habitet in vobis abundanter in omni sapientia docentes et
 commonentes vosmet ipsos psalmis hymnis canticis spiritalibus in gratia cantantes in cordibus
 vestris Deo
 51N 3 17 omne quodcumque facitis in verbo aut in opere omnia in nomine Domini Iesu
 gratias agentes Deo et Patri per ipsum
 51N 3 18 mulieres subditae estote viris sicut oportet in Domino
 51N 3 19 viri diligite uxores et nolite amari esse ad illas
 51N 3 20 filii oboedite parentibus per omnia hoc enim placitum est in Domino
 51N 3 21 patres nolite ad indignationem provocare filios vestros ut non pusillo animo
 fiant
 51N 3 22 servi oboedite per omnia dominis carnalibus non ad oculum servientes quasi
 hominibus placentes sed in simplicitate cordis timentes Dominum
 51N 3 23 quodcumque facitis ex animo operamini sicut Domino et non hominibus
 51N 3 24 scientes quod a Domino accipietis retributionem hereditatis Domino Christo
 servite
 51N 3 25 qui enim iniuriam facit recipiet id quod inique gessit et non est personarum
 acceptio
 51N 4 1 domini quod iustum est et aequum servis praestate scientes quoniam et vos
 Dominum habetis in caelo
 51N 4 2 orationi instate vigilantes in ea in gratiarum actione
 51N 4 3 orantes simul et pro nobis ut Deus aperiat nobis ostium sermonis ad
 loquendum mysterium Christi propter quod etiam vincus sum
 51N 4 4 ut manifestem illud ita ut oportet me loqui
 51N 4 5 in sapientia ambulate ad eos qui foris sunt tempus redimentes
 51N 4 6 sermo vester semper in gratia sale sit conditus ut sciatis quomodo oporteat
 vos unicuique respondere
 51N 4 7 quae circa me sunt omnia vobis nota faciet Tychicus carissimus frater et
 fidelis minister et conservus in Domino
 51N 4 8 quem misi ad vos ad hoc ipsum ut cognoscat quae circa vos sunt et consoletur
 corda vestra
 51N 4 9 cum Onesimo carissimo et fideli fratre qui est ex vobis omnia quae hic
 aguntur nota facient vobis

51N 4 10 salutatur vos Aristarchus concaptivus meus et Marcus consobrinus Barnabae de quo accepistis mandata si venerit ad vos excipite illum

51N 4 11 et Iesus qui dicitur Iustus qui sunt ex circumcissione hii soli sunt adiutores in regno Dei qui mihi fuerunt solacio

51N 4 12 salutatur vos Epaphras qui ex vobis est servus Christi Iesu semper sollicitus pro vobis in orationibus ut stetis perfecti et pleni in omni voluntate Dei

51N 4 13 testimonium enim illi perhibeo quod habet multum laborem pro vobis et pro his qui sunt Laodiciae et qui Hierapoli

51N 4 14 salutatur vos Lucas medicus carissimus et Demas

51N 4 15 salutate fratres qui sunt Laodiciae et Nympham et quae in domo eius est ecclesiam

51N 4 16 et cum lecta fuerit apud vos epistula facite ut et in Laodicensium ecclesia legatur et eam quae Laodicensium est vos legatis

51N 4 17 et dicite Archippo vide ministerium quod accepisti in Domino ut illud impleas

52N 1 1 Paulus et Silvanus et Timotheus ecclesiae Thessalonicensium in Deo Patre et Domino Iesu Christo gratia vobis et pax

52N 1 2 gratias agimus Deo semper pro omnibus vobis memoriam facientes in orationibus nostris sine intermissione

52N 1 3 memores operis fidei vestrae et laboris et caritatis et sustinentiae spei Domini nostri Iesu Christi ante Deum et Patrem nostrum

52N 1 4 scientes fratres dilecti a Deo electionem vestram

52N 1 5 quia evangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum sed et in virtute et in Spiritu Sancto et in plenitudine multa sicut scitis quales fuerimus vobis propter vos

52N 1 6 et vos imitatores nostri facti estis et Domini excipientes verbum in tribulatione multa cum gaudio Spiritus Sancti

52N 1 7 ita ut facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia et in Achaia

52N 1 8 a vobis enim diffamatus est sermo Domini non solum in Macedonia et in Achaia sed in omni loco fides vestra quae est ad Deum profecta est ita ut non sit nobis necesse quicquam loqui

52N 1 9 ipsi enim de nobis adnuntiant qualem introitum habuerimus ad vos et quomodo conversi estis ad Deum a simulacris servire Deo vivo et vero

52N 1 10 et expectare Filium eius de caelis quem suscitavit ex mortuis Iesum qui eripuit nos ab ira ventura

52N 2 1 nam ipsi scitis fratres introitum nostrum ad vos quia non inanis fuit

52N 2 2 sed ante passis et contumeliis affecti sicut scitis in Philippis fiduciam habuimus in Deo nostro loqui ad vos evangelium Dei in multa sollicitudine

52N 2 3 exhortatio enim nostra non de errore neque de inmunditia neque in dolo

52N 2 4 sed sicut probati sumus a Deo ut crederetur nobis evangelium ita loquimur non quasi hominibus placentes sed Deo qui probat corda nostra

52N 2 5 neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis sicut scitis neque in occasione avaritiae Deus testis est

52N 2 6 nec quaerentes ab hominibus gloriam neque a vobis neque ab aliis

52N 2 7 cum possimus oneri esse ut Christi apostoli sed facti sumus lenes in medio vestrum tamquam si nutrix foveat filios suos

52N 2 8 ita desiderantes vos cupide volebamus tradere vobis non solum evangelium Dei sed etiam animas nostras quoniam carissimi nobis facti estis

52N 2 9 memores enim estis fratres laborem nostrum et fatigationem nocte et die operantes ne quem vestrum gravaremus praedicavimus in vobis evangelium Dei

52N 2 10 vos testes estis et Deus quam sancte et iuste et sine querella vobis qui credidistis fuimus

52N 2 11 sicut scitis qualiter unumquemque vestrum tamquam pater filios suos

52N 2 12 deprecantes vos et consolantes testificati sumus ut ambularetis digne Deo qui

vocavit vos in suum regnum et gloriam

52N 2 13 ideo et nos gratias agimus Deo sine intermissione quoniam cum accepissetis a nobis verbum auditus Dei accepistis non ut verbum hominum sed sicut est vere verbum Dei qui operatur in vobis qui credidistis

52N 2 14 vos enim imitatores facti estis fratres ecclesiarum Dei quae sunt in Iudaea in Christo Iesu quia eadem passi estis et vos a contribulibus vestris sicut et ipsi a Iudaeis

52N 2 15 qui et Dominum occiderunt Iesum et prophetas et nos persecuti sunt et Deo non placent et omnibus hominibus adversantur

52N 2 16 prohibentes nos gentibus loqui ut salvae fiant ut impleant peccata sua semper praevenit autem ira Dei super illos usque in finem

52N 2 17 nos autem fratres desolati a vobis ad tempus horae aspectu non corde abundantius festinavimus faciem vestram videre cum multo desiderio

52N 2 18 quoniam volumus venire ad vos ego quidem Paulus et semel et iterum et inpedivit nos Satan

52N 2 19 quae est enim nostra spes aut gaudium aut corona gloriae nonne vos ante Dominum nostrum Iesum estis in adventu eius

52N 2 20 vos enim estis gloria nostra et gaudium

52N 3 1 propter quod non sustinentes amplius placuit nobis remanere Athenis solis

52N 3 2 et misimus Timotheum fratrem nostrum et ministrum Dei in evangelio Christi ad confirmandos vos et exhortandos pro fide vestra

52N 3 3 ut nemo moveatur in tribulationibus istis ipsi enim scitis quod in hoc positi sumus

52N 3 4 nam et cum apud vos essemus praedicebamus vobis passuros nos tribulationes sicut et factum est et scitis

52N 3 5 propterea et ego amplius non sustinens nisi ad cognoscendam fidem vestram ne forte temptaverit vos is qui temptat et inanis fiat labor noster

52N 3 6 nunc autem veniente Timotheo ad nos a vobis et adnuntiante nobis fidem et caritatem vestram et quia memoriam nostri habetis bonam semper desiderantes nos videre sicut nos quoque vos

52N 3 7 ideo consolati sumus fratres in vobis in omni necessitate et tribulatione nostra per vestram fidem

52N 3 8 quoniam nunc vivimus si vos statis in Domino

52N 3 9 quam enim gratiarum actionem possumus Deo retribuere pro vobis in omni gaudio quo gaudemus propter vos ante Deum nostrum

52N 3 10 nocte et die abundantius orantes ut videamus faciem vestram et compleamus ea quae desunt fidei vestrae

52N 3 11 ipse autem Deus et Pater noster et Dominus Iesus dirigat viam nostram ad vos

52N 3 12 vos autem Dominus multiplicet et abundare faciat caritatem in invicem et in omnes quemadmodum et nos in vobis

52N 3 13 ad confirmanda corda vestra sine querella in sanctitate ante Deum et Patrem nostrum in adventu Domini nostri Iesu cum omnibus sanctis eius amen

52N 4 1 de cetero ergo fratres rogamus vos et obsecramus in Domino Iesu ut quemadmodum accepistis a nobis quomodo vos oporteat ambulare et placere Deo sicut et ambulatis ut abundetis magis

52N 4 2 scitis enim quae praecepta dederimus vobis per Dominum Iesum

52N 4 3 haec est enim voluntas Dei sanctificatio vestra

52N 4 4 ut abstineteis vos a fornicatione ut sciat unusquisque vestrum suum vas possidere in sanctificatione et honore

52N 4 5 non in passione desiderii sicut et gentes quae ignorant Deum

52N 4 6 ut ne quis supergrediatur neque circumveniat in negotio fratrem suum quoniam vindex est Dominus de his omnibus sicut et praediximus vobis et testificati sumus

52N 4 7 non enim vocavit nos Deus in inmunditia sed in sanctificatione

52N 4 8 itaque qui spernit non hominem spernit sed Deum qui etiam dedit Spiritum suum Sanctum in vobis

52N 4 9 de caritate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis ipsi enim vos a Deo didicistis ut diligatis invicem

52N 4 10 etenim facitis illud in omnes fratres in universa Macedonia rogamus autem vos fratres ut abundetis magis

52N 4 11 et operam detis ut quieti sitis et ut vestrum negotium agatis et operemini manibus vestris sicut praecepimus vobis

52N 4 12 et ut honeste ambuletis ad eos qui foris sunt et nullius aliquid desideretis

52N 4 13 nolumus autem vos ignorare fratres de dormientibus ut non contristemini sicut et ceteri qui spem non habent

52N 4 14 si enim credimus quod Iesus mortuus est et resurrexit ita et Deus eos qui dormierunt per Iesum adducet cum eo

52N 4 15 hoc enim vobis dicimus in verbo Domini quia nos qui vivimus qui residui sumus in adventum Domini non praeveniemus eos qui dormierunt

52N 4 16 quoniam ipse Dominus in iussu et in voce archangeli et in tuba Dei descendet de caelo et mortui qui in Christo sunt resurgent primi

52N 4 17 deinde nos qui vivimus qui relinquimur simul rapiemur cum illis in nubibus obviam Domino in aera et sic semper cum Domino erimus

52N 4 18 itaque consolamini invicem in verbis istis

52N 5 1 de temporibus autem et momentis fratres non indigetis ut scribamus vobis

52N 5 2 ipsi enim diligenter scitis quia dies Domini sicut fur in nocte ita veniet

52N 5 3 cum enim dixerint pax et securitas tunc repentinus eis superveniet interitus sicut dolor in utero habenti et non effugient

52N 5 4 vos autem fratres non estis in tenebris ut vos dies ille tamquam fur comprehendat

52N 5 5 omnes enim vos filii lucis estis et filii diei non sumus noctis neque tenebrarum

52N 5 6 igitur non dormiamus sicut ceteri sed vigilemus et sobrii simus

52N 5 7 qui enim dormiunt nocte dormiunt et qui ebrii sunt nocte ebrii sunt

52N 5 8 nos autem qui diei sumus sobrii simus induti loricae fidei et caritatis et galeam spem salutis

52N 5 9 quoniam non posuit nos Deus in iram sed in acquisitionem salutis per Dominum nostrum Iesum Christum

52N 5 10 qui mortuus est pro nobis ut sive vigilemus sive dormiamus simul cum illo vivamus

52N 5 11 propter quod consolamini invicem et aedificate alterutrum sicut et facitis

52N 5 12 rogamus autem vos fratres ut noveritis eos qui laborant inter vos et praesunt vobis in Domino et monent vos

52N 5 13 ut habeatis illos abundantius in caritate propter opus illorum pacem habete cum eis

52N 5 14 rogamus autem vos fratres corripite inquietos consolamini pusillanimes suscipite infirmos patientes estote ad omnes

52N 5 15 videte ne quis malum pro malo alicui reddat sed semper quod bonum est sectamini et in invicem et in omnes

52N 5 16 semper gaudete

52N 5 17 sine intermissione orate

52N 5 18 in omnibus gratias agite haec enim voluntas Dei est in Christo Iesu in omnibus vobis

52N 5 19 Spiritum nolite extinguere

52N 5 20 prophetias nolite spernere

52N 5 21 omnia autem probate quod bonum est tenete

52N 5 22 ab omni specie mala abstinete vos
 52N 5 23 ipse autem Deus pacis sanctificet vos per omnia et integer spiritus vester et
 anima et corpus sine querella in adventu Domini nostri Iesu Christi servetur
 52N 5 24 fidelis est qui vocavit vos qui etiam faciet
 52N 5 25 fratres orate pro nobis
 52N 5 26 salutate fratres omnes in osculo sancto
 52N 5 27 adiuro vos per Dominum ut legatur epistula omnibus sanctis fratribus
 53N 1 1 Paulus et Silvanus et Timotheus ecclesiae Thessalonicensium in Deo Patre
 nostro et Domino Iesu Christo
 53N 1 2 gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo
 53N 1 3 gratias agere debemus Deo semper pro vobis fratres ita ut dignum est
 quoniam supercrescit fides vestra et abundat caritas uniuscuiusque omnium vestrum in invicem
 53N 1 4 ita ut et nos ipsi in vobis gloriemur in ecclesiis Dei pro patientia vestra et fide
 in omnibus persecutionibus vestris et tribulationibus quas sustinetis
 53N 1 5 in exemplum iusti iudicii Dei ut digni habeamini regno Dei pro quo et
 patimini
 53N 1 6 si tamen iustum est apud Deum retribuere tribulationem his qui vos tribulant
 53N 1 7 et vobis qui tribulamini requiem nobiscum in revelatione Domini Iesu de
 caelo cum angelis virtutis eius
 53N 1 8 in flamma ignis dantis vindictam his qui non noverunt Deum et qui non
 oboediunt evangelio Domini nostri Iesu
 53N 1 9 qui poenas dabunt in interitu aeternas a facie Domini et a gloria virtutis eius
 53N 1 10 cum venerit glorificari in sanctis suis et admirabilis fieri in omnibus qui
 crediderunt quia creditum est testimonium nostrum super vos in die illo
 53N 1 11 in quo etiam oramus semper pro vobis ut dignetur vos vocatione sua Deus et
 impleat omnem voluntatem bonitatis et opus fidei in virtute
 53N 1 12 ut clarificetur nomen Domini nostri Iesu Christi in vobis et vos in illo
 secundum gratiam Dei nostri et Domini Iesu Christi
 53N 2 1 rogamus autem vos fratres per adventum Domini nostri Iesu Christi et nostrae
 congregationis in ipsum
 53N 2 2 ut non cito moveamini a sensu neque terreamini neque per spiritum neque per
 sermonem neque per epistulam tamquam per nos quasi instet dies Domini
 53N 2 3 ne quis vos seducat ullo modo quoniam nisi venerit discessio primum et
 revelatus fuerit homo peccati filius perditionis
 53N 2 4 qui adversatur et extollitur supra omne quod dicitur Deus aut quod colitur ita
 ut in templo Dei sedeat ostendens se quia sit Deus
 53N 2 5 non retinetis quod cum adhuc essem apud vos haec dicebam vobis
 53N 2 6 et nunc quid detineat scitis ut reveletur in suo tempore
 53N 2 7 nam mysterium iam operatur iniquitatis tantum ut qui tenet nunc donec de
 medio fiat
 53N 2 8 et tunc revelabitur ille iniquus quem Dominus Iesus interficiet spiritu oris sui
 et destruet inlustratione adventus sui
 53N 2 9 eum cuius est adventus secundum operationem Satanae in omni virtute et
 signis et prodigiis mendacibus
 53N 2 10 et in omni seductione iniquitatis his qui pereunt eo quod caritatem veritatis
 non receperunt ut salvi fierent
 53N 2 11 ideo mittit illis Deus operationem erroris ut credant mendacio
 53N 2 12 ut iudicentur omnes qui non crediderunt veritati sed consenserunt iniquitati
 53N 2 13 nos autem debemus gratias agere Deo semper pro vobis fratres dilecti a Deo
 quod elegerit nos Deus primitias in salutem in sanctificatione Spiritus et fide veritatis
 53N 2 14 ad quod et vocavit vos per evangelium nostrum in acquisitionem gloriae
 Domini nostri Iesu Christi

53N 2 15 itaque fratres state et tenete traditiones quas didicistis sive per sermonem sive per epistulam nostram

53N 2 16 ipse autem Dominus noster Iesus Christus et Deus et Pater noster qui dilexit nos et dedit consolationem aeternam et spem bonam in gratia

53N 2 17 exhortetur corda vestra et confirmet in omni opere et sermone bono

53N 3 1 de cetero fratres orate pro nobis ut sermo Domini currat et clarificetur sicut et apud vos

53N 3 2 et ut liberemur ab inportunis et malis hominibus non enim omnium est fides

53N 3 3 fidelis autem Dominus est qui confirmabit vos et custodiet a malo

53N 3 4 confidimus autem de vobis in Domino quoniam quae praecipimus et facitis et facietis

53N 3 5 Dominus autem dirigat corda vestra in caritate Dei et patientia Christi

53N 3 6 denuntiamus autem vobis fratres in nomine Domini nostri Iesu Christi ut subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinate et non secundum traditionem quam acceperunt a nobis

53N 3 7 ipsi enim scitis quemadmodum oporteat imitari nos quoniam non inquieti fuimus inter vos

53N 3 8 neque gratis panem manducavimus ab aliquo sed in labore et fatigatione nocte et die operantes ne quem vestrum gravaremus

53N 3 9 non quasi non habuerimus potestatem sed ut nosmet ipsos formam daremus vobis ad imitandum nos

53N 3 10 nam et cum essemus apud vos hoc denuntiabamus vobis quoniam si quis non vult operari nec manducet

53N 3 11 audimus enim inter vos quosdam ambulare inquiete nihil operantes sed curiose agentes

53N 3 12 his autem qui eiusmodi sunt denuntiamus et obsecramus in Domino Iesu Christo ut cum silentio operantes suum panem manducant

53N 3 13 vos autem fratres nolite deficere benefacientes

53N 3 14 quod si quis non oboedit verbo nostro per epistulam hunc notate et non commisceamini cum illo ut confundatur

53N 3 15 et nolite quasi inimicum existimare sed corripite ut fratrem

53N 3 16 ipse autem Dominus pacis det vobis pacem sempiternam in omni loco Dominus cum omnibus vobis

53N 3 17 salutatio mea manu Pauli quod est signum in omni epistula ita scribo

54N 1 1 Paulus apostolus Christi Iesu secundum imperium Dei salvatoris nostri et Christi Iesu spei nostrae

54N 1 2 Timotheo dilecto filio in fide gratia misericordia pax a Deo Patre et Christo Iesu Domino nostro

54N 1 3 sicut rogavi te ut remaneres Ephesi cum irem in Macedoniam ut denuntiares quibusdam ne aliter docerent

54N 1 4 neque intenderent fabulis et genealogiis interminatis quae quaestiones praestant magis quam aedificationem Dei quae est in fide

54N 1 5 finis autem praecepti est caritas de corde puro et conscientia bona et fide non ficta

54N 1 6 a quibus quidam aberrantes conversi sunt in vaniloquium

54N 1 7 volentes esse legis doctores non intellegentes neque quae loquuntur neque de quibus adfirmant

54N 1 8 scimus autem quia bona est lex si quis ea legitime utatur

54N 1 9 sciens hoc quia iusto lex non est posita sed iniustis et non subditis impiis et peccatoribus sceleratis et contaminatis patricidis et matricidis homicidis

54N 1 10 fornicariis masculorum concubitoribus plagiariis mendacibus periuris et si quid aliud sanae doctrinae adversatur

54N 1 11 quae est secundum evangelium gloriae beati Dei quod creditum est mihi
 54N 1 12 gratias ago ei qui me confortavit Christo Iesu Domino nostro quia fidelem me
 existimavit ponens in ministerio
 54N 1 13 qui prius fui blasphemus et persecutor et contumeliosus sed misericordiam
 consecutus sum quia ignorans feci in incredulitate
 54N 1 14 superabundavit autem gratia Domini nostri cum fide et dilectione quae est in
 Christo Iesu
 54N 1 15 fidelis sermo et omni acceptione dignus quia Christus Iesus venit in mundum
 peccatores salvos facere quorum primus ego sum
 54N 1 16 sed ideo misericordiam consecutus sum ut in me primo ostenderet Christus
 Iesus omnem patientiam ad deformationem eorum qui credituri sunt illi in vitam aeternam
 54N 1 17 regi autem saeculorum inmortali invisibili soli Deo honor et gloria in saecula
 saeculorum amen
 54N 1 18 hoc praeceptum commendo tibi fili Timothee secundum praecedentes in te
 prophetias ut milites in illis bonam militiam
 54N 1 19 habens fidem et bonam conscientiam quam quidam repellentes circa fidem
 naufragaverunt
 54N 1 20 ex quibus est Hymeneus et Alexander quos tradidi Satanae ut discant non
 blasphemare
 54N 2 1 obsecro igitur primo omnium fieri obsecrationes orationes postulationes
 gratiarum actiones pro omnibus hominibus
 54N 2 2 pro regibus et omnibus qui in sublimitate sunt ut quietam et tranquillam vitam
 agamus in omni pietate et castitate
 54N 2 3 hoc enim bonum est et acceptum coram salutari nostro Deo
 54N 2 4 qui omnes homines vult salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire
 54N 2 5 unus enim Deus unus et mediator Dei et hominum homo Christus Iesus
 54N 2 6 qui dedit redemptionem semet ipsum pro omnibus testimonium temporibus
 suis
 54N 2 7 in quo positus sum ego praedicator et apostolus veritatem dico non mentior
 doctor gentium in fide et veritate
 54N 2 8 volo ergo viros orare in omni loco levantes puras manus sine ira et
 disceptatione
 54N 2 9 similiter et mulieres in habitu ornato cum verecundia et sobrietate ornantes se
 non in tortis crinibus aut auro aut margaritis vel veste pretiosa
 54N 2 10 sed quod decet mulieres promittentes pietatem per opera bona
 54N 2 11 mulier in silentio discat cum omni subiectione
 54N 2 12 docere autem mulieri non permitto neque dominari in virum sed esse in
 silentio
 54N 2 13 Adam enim primus formatus est deinde Eva
 54N 2 14 et Adam non est seductus mulier autem seducta in praevaricatione fuit
 54N 2 15 salvabitur autem per filiorum generationem si permanserint in fide et
 dilectione et sanctificatione cum sobrietate
 54N 3 1 fidelis sermo si quis episcopatum desiderat bonum opus desiderat
 54N 3 2 oportet ergo episcopum inreprehensibilem esse unius uxoris virum sobrium
 prudentem ornatum hospitem doctorem
 54N 3 3 non vinolentum non percussorem sed modestum non litigiosum non cupidum
 54N 3 4 suae domui bene praepositum filios habentem subditos cum omni castitate
 54N 3 5 si quis autem domui suae praeesse nescit quomodo ecclesiae Dei diligentiam
 habebit
 54N 3 6 non neophytum ne in superbia elatus in iudicium incidat diaboli
 54N 3 7 oportet autem illum et testimonium habere bonum ab his qui foris sunt ut non
 in obprobrium incidat et laqueum diaboli

54N 3 8 diaconos similiter pudicos non bilingues non multo vino deditos non turpe
 lucrum sectantes
 54N 3 9 habentes mysterium fidei in conscientia pura
 54N 3 10 et hii autem probentur primum et sic ministrent nullum crimen habentes
 54N 3 11 mulieres similiter pudicas non detrahentes sobrias fideles in omnibus
 54N 3 12 diacones sint unius uxoris viri qui filiis suis bene praesunt et suis domibus
 54N 3 13 qui enim bene ministraverint gradum sibi bonum adquirent et multam
 fiduciam in fide quae est in Christo Iesu
 54N 3 14 haec tibi scribo sperans venire ad te cito
 54N 3 15 si autem tardavero ut scias quomodo oporteat te in domo Dei conversari quae
 est ecclesia Dei vivi columna et firmamentum veritatis
 54N 3 16 et manifeste magnum est pietatis sacramentum quod manifestatum est in
 carne iustificatum est in spiritu apparuit angelis praedicatum est gentibus creditum est in mundo
 adsumptum est in gloria
 54N 4 1 Spiritus autem manifeste dicit quia in novissimis temporibus discedent
 quidam a fide adtendentes spiritibus erroris et doctrinis daemoniorum
 54N 4 2 in hypocrisi loquentium mendacium et cauteriatam habentium suam
 conscientiam
 54N 4 3 prohibentium nubere abstinere a cibis quos Deus creavit ad percipiendum
 cum gratiarum actione fidelibus et his qui cognoverunt veritatem
 54N 4 4 quia omnis creatura Dei bona et nihil reiciendum quod cum gratiarum actione
 percipitur
 54N 4 5 sanctificatur enim per verbum Dei et orationem
 54N 4 6 haec proponens fratribus bonus eris minister Christi Iesu enutritus verbis fidei
 et bonae doctrinae quam adsecutus es
 54N 4 7 ineptas autem et aniles fabulas devita exerce te ipsum ad pietatem
 54N 4 8 nam corporalis exercitatio ad modicum utilis est pietas autem ad omnia utilis
 est promissionem habens vitae quae nunc est et futurae
 54N 4 9 fidelis sermo et omni acceptione dignus
 54N 4 10 in hoc enim laboramus et maledicimur quia speravimus in Deum vivum qui
 est salvator omnium hominum maxime fidelium
 54N 4 11 praecipe haec et doce
 54N 4 12 nemo adulescentiam tuam contemnat sed exemplum esto fidelium in verbo in
 conversatione in caritate in fide in castitate
 54N 4 13 dum venio adtende lectioni exhortationi doctrinae
 54N 4 14 noli negligere gratiam quae in te est quae data est tibi per prophetiam cum
 inpositione manuum presbyterii
 54N 4 15 haec meditare in his esto ut profectus tuus manifestus sit omnibus
 54N 4 16 adtende tibi et doctrinae insta in illis hoc enim faciens et te ipsum salvum
 facies et qui te audiunt
 54N 5 1 senioem ne increpaveris sed obsecra ut patrem iuvenes ut fratres
 54N 5 2 anus ut matres iuenculas ut sorores in omni castitate
 54N 5 3 viduas honora quae vere viduae sunt
 54N 5 4 si qua autem vidua filios aut nepotes habet discant primum domum suam
 regere et mutuam vicem reddere parentibus hoc enim acceptum est coram Deo
 54N 5 5 quae autem vere vidua est et desolata speravit in Deum et instat
 obsecrationibus et orationibus nocte ac die
 54N 5 6 nam quae in deliciis est vivens mortua est
 54N 5 7 et hoc praecipe ut inreprehensibiles sint
 54N 5 8 si quis autem suorum et maxime domesticorum curam non habet fidem
 negavit et est infideli deterior
 54N 5 9 vidua eligatur non minus sexaginta annorum quae fuerit unius viri uxor

54N 5 10 in operibus bonis testimonium habens si filios educavit si hospitio recepit si
 sanctorum pedes lavit si tribulationem patientibus subministravit si omne opus bonum subsecuta est
 54N 5 11 adulescentiores autem viduas devita cum enim luxuriatae fuerint in Christo
 nubere volunt
 54N 5 12 habentes damnationem quia primam fidem irritam fecerunt
 54N 5 13 simul autem et otiosae discunt circumire domos non solum otiosae sed et
 verbosae et curiosae loquentes quae non oportet
 54N 5 14 volo ergo iuveniores nubere filios procreare matres familias esse nullam
 occasionem dare adversario maledicti gratia
 54N 5 15 iam enim quaedam conversae sunt retro Satanam
 54N 5 16 si qua fidelis habet viduas subministret illis et non gravetur ecclesia ut his
 quae vere viduae sunt sufficiat
 54N 5 17 qui bene praesunt presbyteri duplici honore digni habeantur maxime qui
 laborant in verbo et doctrina
 54N 5 18 dicit enim scriptura non infrenabis os bovi trituranti et dignus operarius
 mercede sua
 54N 5 19 adversus presbyterum accusationem noli recipere nisi sub duobus et tribus
 testibus
 54N 5 20 peccantes coram omnibus argue ut et ceteri timorem habeant
 54N 5 21 testor coram Deo et Christo Iesu et electis angelis ut haec custodias sine
 praeiudicio nihil faciens in aliam partem declinando
 54N 5 22 manus cito nemini inposueris neque communicaveris peccatis alienis te ipsum
 castum custodi
 54N 5 23 noli adhuc aquam bibere sed vino modico utere propter stomachum tuum et
 frequentes tuas infirmitates
 54N 5 24 quorundam hominum peccata manifesta sunt praecedentia ad iudicium
 quosdam autem et subsequuntur
 54N 5 25 similiter et facta bona manifesta sunt et quae aliter se habent abscondi non
 possunt
 54N 6 1 quicumque sunt sub iugo servi dominos suos omni honore dignos arbitrentur
 ne nomen Domini et doctrina blasphemetur
 54N 6 2 qui autem fideles habent dominos non contemnant quia fratres sunt sed magis
 serviant quia fideles sunt et dilecti qui beneficii participes sunt haec doce et exhortare
 54N 6 3 si quis aliter docet et non adquiescit sanis sermonibus Domini nostri Iesu
 Christi et ei quae secundum pietatem est doctrinae
 54N 6 4 superbus nihil sciens sed languens circa quaestiones et pugnas verborum ex
 quibus oriuntur invidiae contentiones blasphemiae suspiciones malae
 54N 6 5 conflictationes hominum mente corruptorum et qui veritate privati sunt
 existimantium quaestum esse pietatem
 54N 6 6 est autem quaestus magnus pietas cum sufficientia
 54N 6 7 nihil enim intulimus in mundum haut dubium quia nec auferre quid possumus
 54N 6 8 habentes autem alimenta et quibus tegamur his contenti sumus
 54N 6 9 nam qui volunt divites fieri incidunt in temptationem et laqueum et desideria
 multa inutilia et nociva quae mergunt homines in interitum et perditionem
 54N 6 10 radix enim omnium malorum est cupiditas quam quidam appetentes
 erraverunt a fide et inseruerunt se doloribus multis
 54N 6 11 tu autem o homo Dei haec fuge sectare vero iustitiam pietatem fidem
 caritatem patientiam mansuetudinem
 54N 6 12 certa bonum certamen fidei adprehende vitam aeternam in qua vocatus es et
 confessus bonam confessionem coram multis testibus
 54N 6 13 praecipio tibi coram Deo qui vivificat omnia et Christo Iesu qui testimonium
 reddidit sub Pontio Pilato bonam confessionem

54N 6 14 ut serves mandatum sine macula inreprehensibile usque in adventum Domini
 nostri Iesu Christi
 54N 6 15 quem suis temporibus ostendet beatus et solus potens rex regum et Dominus
 dominantium
 54N 6 16 qui solus habet immortalitatem lucem habitans inaccessibleem quem vidit
 nullus hominum sed nec videre potest cui honor et imperium sempiternum amen
 54N 6 17 divitibus huius saeculi praecipe non sublime sapere neque sperare in incerto
 divitiarum sed in Deo qui praestat nobis omnia abunde ad fruendum
 54N 6 18 bene agere divites fieri in operibus bonis facile tribuere communicare
 54N 6 19 thesaurizare sibi fundamentum bonum in futurum ut adprehendant veram
 vitam
 54N 6 20 o Timothee depositum custodi devitans profanas vocum novitates et
 oppositiones falsi nominis scientiae
 55N 1 1 Paulus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei secundum promissionem
 vitae quae est in Christo Iesu
 55N 1 2 Timotheo carissimo filio gratia misericordia pax a Deo Patre et Christo Iesu
 Domino nostro
 55N 1 3 gratias ago Deo cui servio a progenitoribus in conscientia pura quam sine
 intermissione habeam tui memoriam in orationibus meis nocte ac die
 55N 1 4 desiderans te videre memor lacrimarum tuarum ut gaudio implear
 55N 1 5 recordationem accipiens eius fidei quae est in te non ficta quae et habitavit
 primum in avia tua Loide et matre tua Eunice certus sum autem quod et in te
 55N 1 6 propter quam causam admoneo te ut resuscites gratiam Dei quae est in te per
 inpositionem manuum mearum
 55N 1 7 non enim dedit nobis Deus spiritum timoris sed virtutis et dilectionis et
 sobrietatis
 55N 1 8 noli itaque erubescere testimonium Domini nostri neque me vinctum eius sed
 conlabora evangelio secundum virtutem Dei
 55N 1 9 qui nos liberavit et vocavit vocatione sancta non secundum opera nostra sed
 secundum propositum suum et gratiam quae data est nobis in Christo Iesu ante tempora saecularia
 55N 1 10 manifestata est autem nunc per inlumptionem salvatoris nostri Iesu Christi
 qui destruxit quidem mortem inluminavit autem vitam et incorruptionem per evangelium
 55N 1 11 in quo positus sum ego praedicator et apostolus et magister gentium
 55N 1 12 ob quam causam etiam haec patior sed non confundor scio enim cui credidi et
 certus sum quia potens est depositum meum servare in illum diem
 55N 1 13 formam habe sanorum verborum quae a me audisti in fide et dilectione in
 Christo Iesu
 55N 1 14 bonum depositum custodi per Spiritum Sanctum qui habitat in nobis
 55N 1 15 scis hoc quod aversi sunt a me omnes qui in Asia sunt ex quibus est Phygelus
 et Hermogenes
 55N 1 16 det misericordiam Dominus Onesifori domui quia saepe me refrigeravit et
 catenam meam non erubuit
 55N 1 17 sed cum Romam venisset sollicite me quaesivit et invenit
 55N 1 18 det illi Dominus invenire misericordiam a Domino in illa die et quanta Ephesi
 ministravit melius tu nosti
 55N 2 1 tu ergo fili mi confortare in gratia quae est in Christo Iesu
 55N 2 2 et quae audisti a me per multos testes haec commenda fidelibus hominibus
 qui idonei erunt et alios docere
 55N 2 3 labora sicut bonus miles Christi Iesu
 55N 2 4 nemo militans implicat se negotiis saecularibus ut ei placeat cui se probavit
 55N 2 5 nam et qui certat in agone non coronatur nisi legitime certaverit
 55N 2 6 laborantem agricolam oportet primum de fructibus accipere

55N 2 7 intellege quae dico dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectum
 55N 2 8 memor esto Iesum Christum resurrexisse a mortuis ex semine David
 secundum evangelium meum
 55N 2 9 in quo laboro usque ad vincula quasi male operans sed verbum Dei non est
 alligatum
 55N 2 10 ideo omnia sustineo propter electos ut et ipsi salutem consequantur quae est
 in Christo Iesu cum gloria caelesti
 55N 2 11 fidelis sermo nam si conmortui sumus et convivemus
 55N 2 12 si sustinemus et conregnabimus si negabimus et ille negabit nos
 55N 2 13 si non credimus ille fidelis manet negare se ipsum non potest
 55N 2 14 haec commune testificans coram Domino noli verbis contendere in nihil utile
 ad subversionem audientium
 55N 2 15 sollicite cura te ipsum probabilem exhibere Deo operarium inconfusibilem
 recte tractantem verbum veritatis
 55N 2 16 profana autem inaniloquia devita multum enim proficient ad impietatem
 55N 2 17 et sermo eorum ut cancer serpit ex quibus est Hymeneus et Philetus
 55N 2 18 qui a veritate exciderunt dicentes resurrectionem iam factam et subvertunt
 quorundam fidem
 55N 2 19 sed firmum fundamentum Dei stetit habens signaculum hoc cognovit
 Dominus qui sunt eius et discedat ab iniquitate omnis qui nominat nomen Domini
 55N 2 20 in magna autem domo non solum sunt vasa aurea et argentea sed et lignea et
 fictilia et quaedam quidem in honorem quaedam autem in contumeliam
 55N 2 21 si quis ergo emundaverit se ab istis erit vas in honorem sanctificatum et utile
 Domino ad omne opus bonum paratum
 55N 2 22 iuvenilia autem desideria fuge sectare vero iustitiam fidem caritatem pacem
 cum his qui invocant Dominum de corde puro
 55N 2 23 stultas autem et sine disciplina quaestiones devita sciens quia generant lites
 55N 2 24 servum autem Domini non oportet litigare sed mansuetum esse ad omnes
 docibilem patientem
 55N 2 25 cum modestia corripientem eos qui resistunt nequando det illis Deus
 paenitentiam ad cognoscendam veritatem
 55N 2 26 et respiscant a diaboli laqueis a quo capti tenentur ad ipsius voluntatem
 55N 3 1 hoc autem scito quod in novissimis diebus instabunt tempora periculosa
 55N 3 2 et erunt homines se ipsos amantes cupidi elati superbi blasphemi parentibus
 inoboedientes ingrati scelesti
 55N 3 3 sine affectione sine pace criminatores incontinentes inimicos sine benignitate
 55N 3 4 proditores protervi tumidi voluptatum amatores magis quam Dei
 55N 3 5 habentes speciem quidem pietatis virtutem autem eius abnegantes et hos
 devita
 55N 3 6 ex his enim sunt qui penetrant domos et captivas ducunt mulierculas oneratas
 peccatis quae ducuntur variis desideriis
 55N 3 7 semper discentes et numquam ad scientiam veritatis pervenientes
 55N 3 8 quemadmodum autem Iannes et Mambres restiterunt Mosi ita et hii resistunt
 veritati homines corrupti mente reprobis circa fidem
 55N 3 9 sed ultra non proficient insipientia enim eorum manifesta erit omnibus sicut
 et illorum fuit
 55N 3 10 tu autem adsecutus es meam doctrinam institutionem propositum fidem
 longanimitatem dilectionem patientiam
 55N 3 11 persecutiones passiones qualia mihi facta sunt Antiochiae Iconii Lystris
 quales persecutiones sustinui et ex omnibus me eripuit Dominus
 55N 3 12 et omnes qui volunt pie vivere in Christo Iesu persecutionem patientur
 55N 3 13 mali autem homines et seductores proficient in peius errantes et in errorem

mittentes

- 55N 3 14 tu vero permane in his quae didicisti et credita sunt tibi sciens a quo didiceris
55N 3 15 et quia ab infantia sacras litteras nosti quae te possint instruere ad salutem per
fidem quae est in Christo Iesu
55N 3 16 omnis scriptura divinitus inspirata et utilis ad docendum ad arguendum ad
corrigen- dum ad erudiendum in iustitia
55N 3 17 ut perfectus sit homo Dei ad omne opus bonum instructus
55N 4 1 testiflor coram Deo et Christo Iesu qui iudicaturus est vivos ac mortuos et
adventum ipsius et regnum eius
55N 4 2 praedica verbum insta oportune inopportune argue obsecra increpa in omni
patientia et doctrina
55N 4 3 erit enim tempus cum sanam doctrinam non sustinebunt sed ad sua desideria
coacervabunt sibi magistros prurientes auribus
55N 4 4 et a veritate quidem auditum avertent ad fabulas autem convertentur
55N 4 5 tu vero vigila in omnibus labora opus fac evangelistae ministerium tuum
imple
55N 4 6 ego enim iam delibor et tempus meae resolutionis instat
55N 4 7 bonum certamen certavi cursum consummavi fidem servavi
55N 4 8 in reliquo reposita est mihi iustitiae corona quam reddet mihi Dominus in illa
die iustus iudex non solum autem mihi sed et his qui diligunt adventum eius
55N 4 9 festina venire ad me cito
55N 4 10 Demas enim me dereliquit diligens hoc saeculum et abiit Thessalonicam
Crescens in Galliam Titus in Dalmatiam
55N 4 11 Lucas est mecum solus Marcum adsume et adduc tecum est enim mihi utilis
in ministerium
55N 4 12 Tychicum autem misi Ephesum
55N 4 13 paenulam quam reliqui Troade apud Carpum veniens adfers et libros maxime
autem membranas
55N 4 14 Alexander aerarius multa mala mihi ostendit reddat ei Dominus secundum
opera eius
55N 4 15 quem et tu devota valde enim restitit verbis nostris
55N 4 16 in prima mea defensione nemo mihi adfuit sed omnes me dereliquerunt non
illis reputetur
55N 4 17 Dominus autem mihi adstitit et confortavit me ut per me praedicatio
impleatur et audiant omnes gentes et liberatus sum de ore leonis
55N 4 18 liberabit me Dominus ab omni opere malo et salvum faciet in regnum suum
caeleste cui gloria in saecula saeculorum amen
55N 4 19 saluta Priscam et Aquilam et Onesifori domum
55N 4 20 Erastus remansit Corinthi Trophimum autem reliqui infirmum Mileti
55N 4 21 festina ante hiemem venire salutatur te Eubulus et Pudens et Linus et Claudia et
fratres omnes
56N 1 1 Paulus servus Dei apostolus autem Iesu Christi secundum fidem electorum
Dei et agnitionem veritatis quae secundum pietatem est
56N 1 2 in spem vitae aeternae quam promisit qui non mentitur Deus ante tempora
saecularia
56N 1 3 manifestavit autem temporibus suis verbum suum in praedicatione quae
credita est mihi secundum praeceptum salvatoris nostri Dei
56N 1 4 Tito dilecto filio secundum communem fidem gratia et pax a Deo Patre et
Christo Iesu salvatore nostro
56N 1 5 huius rei gratia reliqui te Cretae ut ea quae desunt corrigas et constituas per
civitates presbyteros sicut ego tibi disposui
56N 1 6 si quis sine crimine est unius uxoris vir filios habens fideles non in

accusatione luxuriae aut non subditos

56N 1 7 oportet enim episcopum sine crimine esse sicut Dei dispensatorem non superbum non iracundum non vinolentum non percussorem non turpilucrum cupidum

56N 1 8 sed hospitalem benignum sobrium iustum sanctum continentem

56N 1 9 amplectentem eum qui secundum doctrinam est fidelem sermonem ut potens sit et exhortari in doctrina sana et eos qui contradicunt arguere

56N 1 10 sunt enim multi et inoboedientes vaniloqui et seductores maxime qui de circumcissione sunt

56N 1 11 quos oportet redargui qui universas domos subvertunt docentes quae non oportet turpis lucrum gratia

56N 1 12 dixit quidam ex illis proprius ipsorum propheta Cretenses semper mendaces malae bestiae ventres pigri

56N 1 13 testimonium hoc verum est quam ob causam increpa illos dure ut sani sint in fide

56N 1 14 non intendentes iudaicis fabulis et mandatis hominum aversantium se a veritate

56N 1 15 omnia munda mundis coinquinatis autem et infidelibus nihil mundum sed inquinatae sunt eorum et mens et conscientia

56N 1 16 confitentur se nosse Deum factis autem negant cum sunt abominati et incredibiles et ad omne opus bonum reprobi

56N 2 1 tu autem loquere quae decet sanam doctrinam

56N 2 2 senes ut sobrii sint pudici prudentes sani fide dilectione patientia

56N 2 3 anus similiter in habitu sancto non criminatrices non vino multo servientes bene docentes

56N 2 4 ut prudentiam doceant adolescentulas ut viros suos ament filios diligant

56N 2 5 prudentes castas domus curam habentes benignas subditas suis viris ut non blasphemetur verbum Dei

56N 2 6 iuvenes similiter hortare ut sobrii sint

56N 2 7 in omnibus te ipsum praebe exemplum bonorum operum in doctrina integritatem gravitatem

56N 2 8 verbum sanum inreprehensibilem ut is qui ex adverso est vereatur nihil habens malum dicere de nobis

56N 2 9 servos dominis suis subditos esse in omnibus placentes non contradicentes

56N 2 10 non fraudantes, sed in omnibus fidem bonam ostendentes ut doctrinam salutaris nostri Dei ornent in omnibus

56N 2 11 apparuit enim gratia Dei salutaris omnibus hominibus

56N 2 12 erudiens nos ut abnegantes impietatem et saecularia desideria sobrie et iuste et pie vivamus in hoc saeculo

56N 2 13 expectantes beatam spem et adventum gloriae magni Dei et salvatoris nostri Iesu Christi

56N 2 14 qui dedit semet ipsum pro nobis ut nos redimeret ab omni iniquitate et mundaret sibi populum acceptabilem sectatorem bonorum operum

56N 2 15 haec loquere et exhortare et argue cum omni imperio nemo te contemnat

56N 3 1 admone illos principibus et potestatibus subditos esse dicto oboedire ad omne opus bonum paratos esse

56N 3 2 neminem blasphemare non litigiosos esse modestos omnem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines

56N 3 3 eramus enim et nos aliquando insipientes increduli errantes servientes desideriis et voluptatibus variis in malitia et invidia agentes odibiles odientes invicem

56N 3 4 cum autem benignitas et humanitas apparuit salvatoris nostri Dei

56N 3 5 non ex operibus iustitiae quae fecimus nos sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit per lavacrum regenerationis et renovationis Spiritus Sancti

56N	3	6	quem effudit in nos abunde per Iesum Christum salvatorem nostrum
56N	3	7	ut iustificati gratia ipsius heredes simus secundum spem vitae aeternae
56N	3	8	fidelis sermo est et de his volo te confirmare ut curent bonis operibus
praeesse qui credunt Deo haec sunt bona et utilia hominibus			
56N	3	9	stultas autem quaestiones et genealogias et contentiones et pugnas legis devita
sunt enim inutiles et vanae			
56N	3	10	hereticum hominem post unam et secundam correptionem devita
56N	3	11	sciens quia subversus est qui eiusmodi est et delinquit proprio iudicio
condemnatus			
56N	3	12	cum misero ad te Arteman aut Tychicum festina ad me venire Nicopolim ibi
enim statui hiemare			
56N	3	13	Zenan legis peritum et Apollo sollicite praemitte ut nihil illis desit
56N	3	14	discant autem et nostri bonis operibus praeesse ad usus necessarios ut non sint
infructuosi			
57N	1	1	Paulus vinctus Iesu Christi et Timotheus frater Philemoni dilecto et adiutori
nostro			
57N	1	2	et Appiae sorori et Archippo commilitoni nostro et ecclesiae quae in domo tua
est			
57N	1	3	gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo
57N	1	4	gratias ago Deo meo semper memoriam tui faciens in orationibus meis
57N	1	5	audiens caritatem tuam et fidem quam habes in Domino Iesu et in omnes
sanctos			
57N	1	6	ut communicatio fidei tuae evidens fiat in agnitione omnis boni in nobis in
Christo Iesu			
57N	1	7	gaudium enim magnum habui et consolationem in caritate tua quia viscera
sanctorum requieverunt per te frater			
57N	1	8	propter quod multam fiduciam habentes in Christo Iesu imperandi tibi quod
ad rem pertinet			
57N	1	9	propter caritatem magis obsecro cum sis talis ut Paulus senex nunc autem et
vinctus Iesu Christi			
57N	1	10	obsecro te de meo filio quem genui in vinculis Onesimo
57N	1	11	qui tibi aliquando inutilis fuit nunc autem et tibi et mihi utilis
57N	1	12	quem remisi tu autem illum id est mea viscera suscipe
57N	1	13	quem ego volueram tecum detinere ut pro te mihi ministraret in vinculis
evangelii			
57N	1	14	sine consilio autem tuo nihil volui facere uti ne velut ex necessitate bonum
tuum esset sed voluntarium			
57N	1	15	forsitan enim ideo discessit ad horam a te ut aeternum illum recipere
57N	1	16	iam non ut servum sed plus servo carissimum fratrem maxime mihi quanto
autem magis tibi et in carne et in Domino			
57N	1	17	si ergo habes me socium suscipe illum sicut me
57N	1	18	si autem aliquid nocuit tibi aut debet hoc mihi inputa
57N	1	19	ego Paulus scripsi mea manu ego reddam ut non dicam tibi quod et te ipsum
mihi debes			
57N	1	20	ita frater ego te fruar in Domino refice viscera mea in Domino
57N	1	21	confidens oboedientia tua scripsi tibi sciens quoniam et super id quod dico
facies			
57N	1	22	simul autem et para mihi hospitium nam spero per orationes vestras donari
me vobis			
57N	1	23	salutat te Epaphras concaptivus meus in Christo Iesu
57N	1	24	Marcus Aristarchus Demas Lucas adiutores mei
58N	1	1	multifariam et multis modis olim Deus loquens patribus in prophetis

58N 1 2 novissime diebus istis locutus est nobis in Filio quem constituit heredem universorum per quem fecit et saecula
 58N 1 3 qui cum sit splendor gloriae et figura substantiae eius portansque omnia verbo virtutis suae purgationem peccatorum faciens sedit ad dexteram Maiestatis in excelsis
 58N 1 4 tanto melior angelis effectus quanto differentius prae illis nomen hereditavit
 58N 1 5 cui enim dixit aliquando angelorum Filius meus es tu ego hodie genui te et rursum ego ero illi in Patrem et ipse erit mihi in Filium
 58N 1 6 et cum iterum introducit primogenitum in orbem terrae dicit et adorent eum omnes angeli Dei
 58N 1 7 et ad angelos quidem dicit qui facit angelos suos spiritus et ministros suos flammam ignis
 58N 1 8 ad Filium autem thronus tuus Deus in saeculum saeculi et virga aequitatis virga regni tui
 58N 1 9 dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem propterea unxit te Deus Deus tuus oleo exultationis prae participibus tuis
 58N 1 10 et tu in principio Domine terram fundasti et opera manuum tuarum sunt caeli
 58N 1 11 ipsi peribunt tu autem permanebis et omnes ut vestimentum veterescent
 58N 1 12 et velut amictum involves eos et mutabuntur tu autem idem es et anni tui non deficient
 58N 1 13 ad quem autem angelorum dixit aliquando sede a dextris meis quoadusque ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum
 58N 1 14 nonne omnes sunt administratorii spiritus in ministerium missi propter eos qui hereditatem capient salutis
 58N 2 1 propterea abundantius oportet observare nos ea quae audivimus ne forte pereffluamus
 58N 2 2 si enim qui per angelos dictus est sermo factus est firmus et omnis praevaricatio et inoboedientia accepit iustam mercedis retributionem
 58N 2 3 quomodo nos effugiemus si tantam neglexerimus salutem quae cum initium accepisset enarrari per Dominum ab eis qui audierunt in nos confirmata est
 58N 2 4 contestante Deo signis et portentis et variis virtutibus et Spiritus Sancti distributionibus secundum suam voluntatem
 58N 2 5 non enim angelis subiecit orbem terrae futurum de quo loquimur
 58N 2 6 testatus est autem in quodam loco quis dicens quid est homo quod memor es eius aut filius hominis quoniam visitas eum
 58N 2 7 minuisti eum paulo minus ab angelis gloria et honore coronasti eum et constituisti eum super opera manuum tuarum
 58N 2 8 omnia subiecisti sub pedibus eius in eo enim quod ei omnia subiecit nihil dimisit non subiectum ei nunc autem necdum videmus omnia subiecta ei
 58N 2 9 eum autem qui modico quam angeli minoratus est videmus Iesum propter passionem mortis gloria et honore coronatum ut gratia Dei pro omnibus gustaret mortem
 58N 2 10 decebat enim eum propter quem omnia et per quem omnia qui multos filios in gloriam adduxerat auctorem salutis eorum per passiones consummare
 58N 2 11 qui enim sanctificat et qui sanctificantur ex uno omnes propter quam causam non confunditur fratres eos vocare dicens
 58N 2 12 nuntiabo nomen tuum fratribus meis in medio ecclesiae laudabo te
 58N 2 13 et iterum ego ero fidens in eum et iterum ecce ego et pueri mei quos mihi dedit Deus
 58N 2 14 quia ergo pueri communicaverunt sanguini et carni et ipse similiter participavit hisdem ut per mortem destrueret eum qui habebat mortis imperium id est diabolum
 58N 2 15 et liberaret eos qui timore mortis per totam vitam obnoxii erant servituti
 58N 2 16 nusquam enim angelos adprehendit sed semen Abrahae adprehendit
 58N 2 17 unde debuit per omnia fratribus simile ut misericors fieret et fidelis pontifex

ad Deum ut reprobaret delicta populi

58N 2 18 in eo enim in quo passus est ipse temptatus potens est eis qui temptantur auxiliari

58N 3 1 unde fratres sancti vocationis caelestis participes considerate apostolum et pontificem confessionis nostrae Iesum

58N 3 2 qui fidelis est ei qui fecit illum sicut et Moses in omni domo illius

58N 3 3 amplioris enim gloriae iste prae Mose dignus habitus est quanto ampliorem honorem habet domus qui fabricavit illam

58N 3 4 omnis namque domus fabricatur ab aliquo qui autem omnia creavit Deus

58N 3 5 et Moses quidem fidelis erat in tota domo eius tamquam famulus in testimonium eorum quae dicenda erant

58N 3 6 Christus vero tamquam filius in domo sua quae domus sumus nos si fiduciam et gloriam spei usque ad finem firmam retineamus

58N 3 7 quapropter sicut dicit Spiritus Sanctus hodie si vocem eius audieritis

58N 3 8 nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione secundum diem temptationis in deserto

58N 3 9 ubi temptaverunt me patres vestri probaverunt et viderunt opera mea

58N 3 10 quadraginta annos propter quod infensus fui generationi huic et dixi semper errant corde ipsi autem non cognoverunt vias meas

58N 3 11 sicut iuravi in ira mea si introibunt in requiem meam

58N 3 12 videte fratres ne forte sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis discedendi a Deo vivo

58N 3 13 sed adhortamini vosmet ipsos per singulos dies donec hodie cognominatur ut non obduretur quis ex vobis fallacia peccati

58N 3 14 participes enim Christi effecti sumus si tamen initium substantiae usque ad finem firmum retineamus

58N 3 15 dum dicitur hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra quemadmodum in illa exacerbatione

58N 3 16 quidam enim audientes exacerbaverunt sed non universi qui profecti sunt ab Aegypto per Mosen

58N 3 17 quibus autem infensus est quadraginta annos nonne illis qui peccaverunt quorum cadavera prostrata sunt in deserto

58N 3 18 quibus autem iuravit non introire in requiem ipsius nisi illis qui increduli fuerunt

58N 3 19 et videmus quia non potuerunt introire propter incredulitatem

58N 4 1 timeamus ergo ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiem eius existimetur aliqui ex vobis deesse

58N 4 2 etenim et nobis nuntiatum est quemadmodum et illis sed non profuit illis sermo auditus non admixtis fidei ex his quae audierunt

58N 4 3 ingrediemur enim in requiem qui credidimus quemadmodum dixit sicut iuravi in ira mea si introibunt in requiem meam et quidem operibus ab institutione mundi factis

58N 4 4 dixit enim quodam loco de die septima sic et requievit Deus die septima ab omnibus operibus suis

58N 4 5 et in isto rursum si introibunt in requiem meam

58N 4 6 quoniam ergo superest quosdam introire in illam et hii quibus prioribus adnuntiatum est non introierunt propter incredulitatem

58N 4 7 iterum terminat diem quendam hodie in David dicendo post tantum temporis sicut supra dictum est hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra

58N 4 8 nam si eis Iesus requiem praestitisset numquam de alio loqueretur posthac die

58N 4 9 itaque relinquatur sabbatismus populo Dei

58N 4 10 qui enim ingressus est in requiem eius etiam ipse requievit ab operibus suis sicut a suis Deus

58N 4 11 festinemus ergo ingredi in illam requiem ut ne in id ipsum quis incidat incredulitatis exemplum

58N 4 12 vivus est enim Dei sermo et efficax et penetrabilior omni gladio ancipiti et pertingens usque ad divisionem animae ac spiritus conpagum quoque et medullarum et discretor cogitationum et intentionum cordis

58N 4 13 et non est ulla creatura invisibilis in conspectu eius omnia autem nuda et aperta sunt oculis eius ad quem nobis sermo

58N 4 14 habentes ergo pontificem magnum qui penetraverit caelos Iesum Filium Dei teneamus confessionem

58N 4 15 non enim habemus pontificem qui non possit conpati infirmitatibus nostris temptatum autem per omnia pro similitudine absque peccato

58N 4 16 adaeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiae ut misericordiam consequamur et gratiam inveniamus in auxilio oportuno

58N 5 1 omnis namque pontifex ex hominibus adsumptus pro hominibus constituitur in his quae sunt ad Deum ut offerat dona et sacrificia pro peccatis

58N 5 2 qui condolere possit his qui ignorant et errant quoniam et ipse circumdatus est infirmitate

58N 5 3 et propter eam debet quemadmodum et pro populo ita etiam pro semet ipso offerre pro peccatis

58N 5 4 nec quisquam sumit sibi honorem sed qui vocatur a Deo tamquam Aaron

58N 5 5 sic et Christus non semet ipsum clarificavit ut pontifex fieret sed qui locutus est ad eum Filius meus es tu ego hodie genui te

58N 5 6 quemadmodum et in alio dicit tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech

58N 5 7 qui in diebus carnis suae preces supplicationesque ad eum qui possit salvum illum a morte facere cum clamore valido et lacrimis offerens et exauditus pro sua reverentia

58N 5 8 et quidem cum esset Filius didicit ex his quae passus est oboedientiam

58N 5 9 et consummatus factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis aeternae

58N 5 10 appellatus a Deo pontifex iuxta ordinem Melchisedech

58N 5 11 de quo grandis nobis sermo et ininterpretabilis ad dicendum quoniam inbecilles facti estis ad audiendum

58N 5 12 etenim cum deberetis magistri esse propter tempus rursus indigetis ut vos doceamini quae sint elementa exordii sermonum Dei et facti estis quibus lacte opus sit non solido cibo

58N 5 13 omnis enim qui lactis est particeps expers est sermonis iustitiae parvulus enim est

58N 5 14 perfectorum autem est solidus cibus eorum qui pro consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni ac mali

58N 6 1 quapropter intermittentes inchoationis Christi sermonem ad perfectionem feramur non rursus iacientes fundamentum paenitentiae ab operibus mortuis et fidei ad Deum

58N 6 2 baptismatum doctrinae inpositionis quoque manuum ac resurrectionis mortuorum et iudicii aeterni

58N 6 3 et hoc faciemus siquidem permiserit Deus

58N 6 4 impossibile est enim eos qui semel sunt inluminati gustaverunt etiam donum caeleste et participes sunt facti Spiritus Sancti

58N 6 5 gustaverunt nihilominus bonum Dei verbum virtutesque saeculi venturi

58N 6 6 et prolapsi sunt renovari rursus ad paenitentiam rursus crucifigentes sibimet ipsis Filium Dei et ostentui habentes

58N 6 7 terra enim saepe venientem super se bibens imbrem et generans herbam oportunam illis a quibus colitur accipit benedictionem a Deo

58N 6 8 proferens autem spinas ac tribulos reprobata est et maledicto proxima cuius

consummatio in combustionem

58N 6 9 confidimus autem de vobis dilectissimi meliora et viciniora saluti tametsi ita loquimur

58N 6 10 non enim iniustus Deus ut obliviscatur operis vestri et dilectionis quam ostendistis in nomine ipsius qui ministrastis sanctis et ministratis

58N 6 11 cupimus autem unumquemque vestrum eandem ostentare sollicitudinem ad expletionem spei usque in finem

58N 6 12 ut non segnes efficiamini verum imitatores eorum qui fide et patientia hereditabunt promissiones

58N 6 13 Abrahae namque promittens Deus quoniam neminem habuit per quem iuraret maiorem iuravit per semet ipsum

58N 6 14 dicens nisi benedicens benedicam te et multiplicans multiplicabo te

58N 6 15 et sic longanimiter ferens adeptus est repromissionem

58N 6 16 homines enim per maiorem sui iurant et omnis controversiae eorum finis ad confirmationem est iuramentum

58N 6 17 in quo abundantius volens Deus ostendere pollicitationis heredibus immobilitatem consilii sui interposuit iusiurandum

58N 6 18 ut per duas res immobiles quibus impossibile est mentiri Deum fortissimum solacium habeamus qui confugimus ad tenendam propositam spem

58N 6 19 quam sicut anchoram habemus animae tutam ac firmam et incedentem usque in interiora velaminis

58N 6 20 ubi praecursor pro nobis introiit Iesus secundum ordinem Melchisedech pontifex factus in aeternum

58N 7 1 hic enim Melchisedech rex Salem sacerdos Dei summi qui obviavit Abrahae regresso a caede regum et benedixit ei

58N 7 2 cui decimas omnium divisit Abraham primum quidem qui interpretatur rex iustitiae deinde autem et rex Salem quod est rex pacis

58N 7 3 sine patre sine matre sine genealogia neque initium dierum neque finem vitae habens adsimilatus autem Filio Dei manet sacerdos in perpetuum

58N 7 4 intuemini autem quantus sit hic cui et decimam dedit de praecipuis Abraham patriarcha

58N 7 5 et quidem de filiis Levi sacerdotium accipientes mandatum habent decimas sumere a populo secundum legem id est a fratribus suis quamquam et ipsi exierunt de lumbis Abrahae

58N 7 6 cuius autem generatio non adnumeratur in eis decimas sumpsit Abraham et hunc qui habebat repromissiones benedixit

58N 7 7 sine ulla autem contradictione quod minus est a meliore benedicitur

58N 7 8 et hic quidem decimas morientes homines accipiunt ibi autem contestatus quia vivit

58N 7 9 et ut ita dictum sit per Abraham et Levi qui decimas accipit decimatus est

58N 7 10 adhuc enim in lumbis patris erat quando obviavit ei Melchisedech

58N 7 11 si ergo consummatio per sacerdotium leviticum erat populus enim sub ipso legem accepit quid adhuc necessarium secundum ordinem Melchisedech alium surgere sacerdotem et non secundum ordinem Aaron dici

58N 7 12 translato enim sacerdotio necesse est ut et legis translatio fiat

58N 7 13 in quo enim haec dicuntur de alia tribu est de qua nullus altario praesto fuit

58N 7 14 manifestum enim quod ex Iuda ortus sit Dominus noster in qua tribu nihil de sacerdotibus Moses locutus est

58N 7 15 et amplius adhuc manifestum est si secundum similitudinem Melchisedech exsurgit alius sacerdos

58N 7 16 qui non secundum legem mandati carnalis factus est sed secundum virtutem vitae insolubilis

58N 7 17 contestatur enim quoniam tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech

58N 7 18 reprobatio quidem fit praecedentis mandati propter infirmitatem eius et inutilitatem

58N 7 19 nihil enim ad perfectum adduxit lex introductio vero melioris spei per quam proximamus ad Deum

58N 7 20 et quantum est non sine iureiurando alii quidem sine iureiurando sacerdotes facti sunt

58N 7 21 hic autem cum iureiurando per eum qui dixit ad illum iuravit Dominus et non paenitebit tu es sacerdos in aeternum

58N 7 22 in tantum melioris testamenti sponsor factus est Iesus

58N 7 23 et alii quidem plures facti sunt sacerdotes idcirco quod morte prohiberentur permanere

58N 7 24 hic autem eo quod maneat in aeternum sempiternum habet sacerdotium

58N 7 25 unde et salvare in perpetuo potest accedentes per semet ipsum ad Deum semper vivens ad interpellandum pro eis

58N 7 26 talis enim decebat ut nobis esset pontifex sanctus innocens inpollutus segregatus a peccatoribus et excelsior caelis factus

58N 7 27 qui non habet cotidie necessitatem quemadmodum sacerdotes prius pro suis delictis hostias offerre deinde pro populi hoc enim fecit semel se offerendo

58N 7 28 lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes sermo autem iurisiurandi qui post legem est Filium in aeternum perfectum

58N 8 1 capitulum autem super ea quae dicuntur talem habemus pontificem qui consedit in dextera sedis Magnitudinis in caelis

58N 8 2 sanctorum minister et tabernaculi veri quod fixit Dominus et non homo

58N 8 3 omnis enim pontifex ad offerenda munera et hostias constituitur unde necesse est et hunc habere aliquid quod offerat

58N 8 4 si ergo esset super terram nec esset sacerdos cum essent qui offerrent secundum legem munera

58N 8 5 qui exemplari et umbrae deserviunt caelestium sicut responsum est Mosi cum consummaret tabernaculum vide inquit omnia facito secundum exemplar quod tibi ostensum est in monte

58N 8 6 nunc autem melius sortitus est ministerium quanto et melioris testamenti mediator est quod in melioribus repromissionibus sanctum est

58N 8 7 nam si illud prius culpa vacasset non utique secundi locus inquireretur

58N 8 8 vituperans enim eos dicit ecce dies veniunt dicit Dominus et consummabo super domum Israhel et super domum Iuda testamentum novum

58N 8 9 non secundum testamentum quod feci patribus eorum in die qua adprehendi manum illorum ut educerem illos de terra Aegypti quoniam ipsi non permanserunt in testamento meo et ego neglexi eos dicit Dominus

58N 8 10 quia hoc testamentum quod disponam domui Israhel post dies illos dicit Dominus dando leges meas in mentem eorum et in corde eorum superscribam eas et ero eis in Deum et ipsi erunt mihi in populum

58N 8 11 et non docebit unusquisque proximum suum et unusquisque fratrem suum dicens cognosce Dominum quoniam omnes scient me a minore usque ad maiorem eorum

58N 8 12 quia propitius ero iniquitatibus eorum et peccatorum illorum iam non memorabor

58N 8 13 dicendo autem novum veteravit prius quod autem antiquatur et senescit prope interitum est

58N 9 1 habuit quidem et prius iustificationes culturae et sanctum saeculare

58N 9 2 tabernaculum enim factum est primum in quo inerant candelabra et mensa et propositio panum quae dicitur sancta

58N 9 3 post velamentum autem secundum tabernaculum quod dicitur sancta
sanctorum
58N 9 4 aureum habens turibulum et arcam testamenti circumtectam ex omni parte
auro in qua urna aurea habens manna et virga Aaron quae fronderat et tabulae testamenti
58N 9 5 superque eam cherubin gloriae obumbrantia propitiatorium de quibus non est
modo dicendum per singula
58N 9 6 his vero ita conpositis in priori quidem tabernaculo semper introibant
sacerdotes sacrificiorum officia consummantes
58N 9 7 in secundo autem semel in anno solus pontifex non sine sanguine quem offert
pro sua et populi ignorantia
58N 9 8 hoc significante Spiritu Sancto nondum propalatam esse sanctorum viam
adhuc priore tabernaculo habente statum
58N 9 9 quae parabola est temporis instantis iuxta quam munera et hostiae offeruntur
quae non possunt iuxta conscientiam perfectum facere servientem
58N 9 10 solummodo in cibis et in potibus et variis baptismis et iustitiis carnis usque ad
tempus correctionis inpositis
58N 9 11 Christus autem adsistens pontifex futurorum bonorum per amplius et
perfectius tabernaculum non manufactum id est non huius creationis
58N 9 12 neque per sanguinem hircorum et vitulorum sed per proprium sanguinem
introivit semel in sancta aeterna redemptione inventa
58N 9 13 si enim sanguis hircorum et taurorum et cinis vitulae aspersus inquinatos
sanctificat ad emundationem carnis
58N 9 14 quanto magis sanguis Christi qui per Spiritum Sanctum semet ipsum obtulit
inmaculatum Deo emundabit conscientiam vestram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi
58N 9 15 et ideo novi testamenti mediator est ut morte intercedente in redemptionem
earum praevaricationum quae erant sub priore testamento repromissionem accipiant qui vocati sunt
aeternae hereditatis
58N 9 16 ubi enim testamentum mors necesse est intercedat testatoris
58N 9 17 testamentum enim in mortuis confirmatum est alioquin nondum valet dum
vivit qui testatus est
58N 9 18 unde ne primum quidem sine sanguine dedicatum est
58N 9 19 lecto enim omni mandato legis a Mose universo populo accipiens sanguinem
vitulorum et hircorum cum aqua et lana coccinea et hysopo ipsum quoque librum et omnem
populum aspersit
58N 9 20 dicens hic sanguis testamenti quod mandavit ad vos Deus
58N 9 21 etiam tabernaculum et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit
58N 9 22 et omnia paene in sanguine mundantur secundum legem et sine sanguinis
fusionem non fit remissio
58N 9 23 necesse est ergo exemplaria quidem caelestium his mundari ipsa autem
caelestia melioribus hostiis quam istis
58N 9 24 non enim in manufactis sanctis Iesus introiit exemplaria verorum sed in
ipsum caelum ut appareat nunc vultui Dei pro nobis
58N 9 25 neque ut saepe offerat semet ipsum quemadmodum pontifex intrat in sancta
per singulos annos in sanguine alieno
58N 9 26 alioquin oportebat eum frequenter pati ab origine mundi nunc autem semel in
consummatione saeculorum ad destitutionem peccati per hostiam suam apparuit
58N 9 27 et quemadmodum statutum est hominibus semel mori post hoc autem
iudicium
58N 9 28 sic et Christus semel oblatus ad multorum exhaurienda peccata secundo sine
peccato apparebit expectantibus se in salutem
58N 10 1 umbram enim habens lex bonorum futurorum non ipsam imaginem rerum per
singulos annos hisdem ipsis hostiis quas offerunt indesinenter numquam potest accedentes perfectos

facere

- 58N 10 2 alioquin non cessassent offerri ideo quod nullam haberent ultra conscientiam peccati cultores semel mundati
- 58N 10 3 sed in ipsis commemoratio peccatorum per singulos annos fit
- 58N 10 4 impossibile enim est sanguine taurorum et hircorum auferri peccata
- 58N 10 5 ideo ingrediens mundum dicit hostiam et oblationem noluit corpus autem aptasti mihi
- 58N 10 6 holocaustomata et pro peccato non tibi placuit
- 58N 10 7 tunc dixi ecce venio in capitulo libri scriptum est de me ut faciam Deus voluntatem tuam
- 58N 10 8 superius dicens quia hostias et oblationes et holocaustomata et pro peccato noluit nec placita sunt tibi quae secundum legem offeruntur
- 58N 10 9 tunc dixit ecce venio ut faciam Deus voluntatem tuam aufert primum ut sequens statuat
- 58N 10 10 in qua voluntate sanctificati sumus per oblationem corporis Christi Iesu in semel
- 58N 10 11 et omnis quidem sacerdos praesto est cotidie ministrans et easdem saepe offerens hostias quae numquam possunt auferre peccata
- 58N 10 12 hic autem unam pro peccatis offerens hostiam in sempiternum sedit in dextera Dei
- 58N 10 13 de cetero expectans donec ponantur inimici eius scabillum pedum eius
- 58N 10 14 una enim oblatione consummavit in sempiternum sanctificatos
- 58N 10 15 contestatur autem nos et Spiritus Sanctus postquam enim dixit
- 58N 10 16 hoc autem testamentum quod testabor ad illos post dies illos dicit Dominus dando leges meas in cordibus eorum et in mente eorum superscribam eas
- 58N 10 17 et peccatorum et iniquitatum eorum iam non recordabor amplius
- 58N 10 18 ubi autem horum remissio iam non oblatio pro peccato
- 58N 10 19 habentes itaque fratres fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi
- 58N 10 20 quam initiavit nobis viam novam et viventem per velamen id est carnem suam
- 58N 10 21 et sacerdotem magnum super domum Dei
- 58N 10 22 accedamus cum vero corde in plenitudine fidei aspersi corda a conscientia mala et abluti corpus aqua munda
- 58N 10 23 teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem fidelis enim est qui repromisit
- 58N 10 24 et consideremus invicem in provocationem caritatis et bonorum operum
- 58N 10 25 non deserentes collectionem nostram sicut est consuetudinis quibusdam sed consolantes et tanto magis quanto videritis adpropinquantem diem
- 58N 10 26 voluntarie enim peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis iam non relinquitur pro peccatis hostia
- 58N 10 27 terribilis autem quaedam expectatio iudicii et ignis aemulatio quae consumptura est adversarios
- 58N 10 28 irritam quis faciens legem Mosi sine ulla miseratione duobus vel tribus testibus moritur
- 58N 10 29 quanto magis putatis deteriora mereri supplicia qui Filium Dei conculcaverit et sanguinem testamenti pollutum duxerit in quo sanctificatus est et Spiritui gratiae contumeliam fecerit
- 58N 10 30 scimus enim qui dixit mihi vindictam ego reddam et iterum quia iudicabit Dominus populum suum
- 58N 10 31 horrendum est incidere in manus Dei viventis
- 58N 10 32 rememoramini autem pristinos dies in quibus inluminati magnum certamen sustinuistis passionum
- 58N 10 33 et in altero quidem obprobriis et tribulationibus spectaculum facti in altero

autem socii taliter conversantium effecti

58N 10 34 nam et vinctis compassi estis et rapinam bonorum vestrorum cum gaudio suscepistis cognoscentes vos habere meliorem et manentem substantiam

58N 10 35 nolite itaque amittere confidentiam vestram quae magnam habet remunerationem

58N 10 36 patientia enim vobis necessaria est ut voluntatem Dei facientes reportetis promissionem

58N 10 37 adhuc enim modicum quantum qui venturus est veniet et non tardabit

58N 10 38 iustus autem meus ex fide vivit quod si subtraxerit se non placebit animae meae

58N 10 39 nos autem non sumus subtractionis in perditionem sed fidei in acquisitionem animae

58N 11 1 est autem fides sperandorum substantia rerum argumentum non parentum

58N 11 2 in hac enim testimonium consecuti sunt senes

58N 11 3 fide intellegimus aptata esse saecula verbo Dei ut ex invisibilibus visibilia fierent

58N 11 4 fide plurimam hostiam Abel quam Cain obtulit Deo per quam testimonium consecutus est esse iustus testimonium perhibente muneribus eius Deo et per illam defunctus adhuc loquitur

58N 11 5 fide Enoch translatus est ne videret mortem et non inveniebatur quia transtulit illum Deus ante translationem enim testimonium habebat placuisse Deo

58N 11 6 sine fide autem impossibile placere credere enim oportet accedentem ad Deum quia est et inquirentibus se remunerator fit

58N 11 7 fide Noe responso accepto de his quae adhuc non videbantur metuens aptavit arcam in salutem domus suae per quam damnavit mundum et iustitiae quae per fidem est heres est institutus

58N 11 8 fide qui vocatur Abraham oboedivit in locum exire quem accepturus erat in hereditatem et exiit nesciens quo iret

58N 11 9 fide moratus est in terra repromissionis tamquam in aliena in casulis habitando cum Isaac et Iacob coheredibus repromissionis eiusdem

58N 11 10 expectabat enim fundamenta habentem civitatem cuius artifex et conditor Deus

58N 11 11 fide et ipsa Sarra sterilis virtutem in conceptionem seminis accepit etiam praeter tempus aetatis quoniam fidelem credidit esse qui promiserat

58N 11 12 propter quod et ab uno orti sunt et haec emortuo tamquam sidera caeli in multitudinem et sicut harena quae est ad oram maris innumerabilis

58N 11 13 iuxta fidem defuncti sunt omnes isti non acceptis repromissionibus sed a longe eas aspicientes et salutantes et confitentes quia peregrini et hospites sunt supra terram

58N 11 14 qui enim haec dicunt significant se patriam inquirere

58N 11 15 et si quidem illius meminissent de qua exierunt habebant utique tempus revertendi

58N 11 16 nunc autem meliorem appetunt id est caelestem ideo non confunditur Deus vocari Deus eorum paravit enim illis civitatem

58N 11 17 fide obtulit Abraham Isaac cum temptaretur et unigenitum offerebat qui suscepit repromissiones

58N 11 18 ad quem dictum est quia in Isaac vocabitur tibi semen

58N 11 19 arbitrans quia et a mortuis suscitare potens est Deus unde eum et in parabola accepit

58N 11 20 fide et de futuris benedixit Isaac Iacob et Esau

58N 11 21 fide Iacob moriens singulis filiorum Ioseph benedixit et adoravit fastigium virgae eius

58N 11 22 fide Ioseph moriens de profectioe filiorum Israhel memoratus est et de

ossibus suis mandavit

58N 11 23 fide Moses natus occultatus est mensibus tribus a parentibus suis eo quod vidissent elegantem infantem et non timuerunt regis edictum

58N 11 24 fide Moses grandis factus negavit se esse filium filiae Pharaonis

58N 11 25 magis eligens adfligi cum populo Dei quam temporalis peccati habere iucunditatem

58N 11 26 maiores divitias aestimans thesauro Aegyptiorum inproperium Christi aspicebat enim in remunerationem

58N 11 27 fide reliquit Aegyptum non veritus animositatem regis invisibilem enim tamquam videns sustinuit

58N 11 28 fide celebravit pascha et sanguinis effusionem ne qui vastabat primitiva tangeret eos

58N 11 29 fide transierunt mare Rubrum tamquam per aridam terram quod experti Aegyptii devorati sunt

58N 11 30 fide muri Hiericho ruerunt circuiti dierum septem

58N 11 31 fide Raab meretrix non periit cum incredulis excipiens exploratores cum pace

58N 11 32 et quid adhuc dicam deficiet enim me tempus enarrantem de Gedeon Barac Samson Iepthae David et Samuhel et prophetis

58N 11 33 qui per fidem devicerunt regna operati sunt iustitiam adepti sunt repromissiones obturaverunt ora leonum

58N 11 34 extinxerunt impetum ignis effugerunt aciem gladii convaluerunt de infirmitate fortes facti sunt in bello castra verterunt exterorum

58N 11 35 acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos alii autem distenti sunt non suscipientes redemptionem ut meliorem invenirent resurrectionem

58N 11 36 alii vero ludibria et verbera experti insuper et vincula et carceres

58N 11 37 lapidati sunt secti sunt temptati sunt in occisione gladii mortui sunt circumierunt in melotis in pellibus caprinis egentes angustiati adflicti

58N 11 38 quibus dignus non erat mundus in solitudinibus errantes et montibus et speluncis et in cavernis terrae

58N 11 39 et hii omnes testimonio fidei probati non acceperunt repromissionem

58N 11 40 Deo pro nobis melius aliquid providente ut ne sine nobis consummarentur

58N 12 1 ideoque et nos tantam habentes inpositam nubem testium deponentes omne pondus et circumstans nos peccatum per patientiam curramus propositum nobis certamen

58N 12 2 aspicientes in auctorem fidei et consummatorem Iesum qui pro proposito sibi gaudio sustinuit crucem confusione contempta atque in dextera sedis Dei sedit

58N 12 3 recogitate enim eum qui talem sustinuit a peccatoribus adversum semet ipsos contradictionem ut ne fatigemini animis vestris deficientes

58N 12 4 nondum usque ad sanguinem restitistis adversum peccatum repugnantes

58N 12 5 et obliti estis consolationis quae vobis tamquam filiis loquitur dicens fili mi noli negligere disciplinam Domini neque fatigeris dum ab eo argueris

58N 12 6 quem enim diligit Dominus castigat flagellat autem omnem filium quem recipit

58N 12 7 in disciplina perseverate tamquam filiis vobis offert Deus quis enim filius quem non corripit pater

58N 12 8 quod si extra disciplinam estis cuius participes facti sunt omnes ergo adulteri et non filii estis

58N 12 9 deinde patres quidem carnis nostrae habuimus eruditores et reverebamur non multo magis obtemperabimus Patri spirituum et vivemus

58N 12 10 et illi quidem in tempore paucorum dierum secundum voluntatem suam erudiebant nos hic autem ad id quod utile est in recipiendo sanctificationem eius

58N 12 11 omnis autem disciplina in praesenti quidem videtur non esse gaudii sed maeroris postea autem fructum pacatissimum exercitatis per eam reddit iustitiae

58N 12 12 propter quod remissas manus et soluta genua erigite
 58N 12 13 et gressus rectos facite pedibus vestris ut non claudicans erret magis autem
 sanetur
 58N 12 14 pacem sequimini cum omnibus et sanctimoniam sine qua nemo videbit
 Dominum
 58N 12 15 contemplantes ne quis desit gratiae Dei ne qua radix amaritudinis sursum
 germinans inpediat et per illam inquinentur multi
 58N 12 16 ne quis fornicator aut profanus ut Esau qui propter unam escam vendidit
 primitiva sua
 58N 12 17 scitote enim quoniam et postea cupiens hereditare benedictionem reprobatus
 est non enim invenit paenitentiae locum quamquam cum lacrimis inquisisset eam
 58N 12 18 non enim accessistis ad tractabilem et accensibilem ignem et turbinem et
 caliginem et procellam
 58N 12 19 et tubae sonum et vocem verborum quam qui audierunt excusaverunt se ne eis
 fieret verbum
 58N 12 20 non enim portabant quod dicebatur et si bestia tetigerit montem lapidabitur
 58N 12 21 et ita terribile erat quod videbatur Moses dixit exterritus sum et tremebundus
 58N 12 22 sed accessistis ad Sion montem et civitatem Dei viventis Hierusalem
 caelestem et multorum milium angelorum frequentiae
 58N 12 23 et ecclesiam primitivorum qui conscripti sunt in caelis et iudicem omnium
 Deum et spiritus iustorum perfectorum
 58N 12 24 et testamenti novi mediatorem Iesum et sanguinis sparsionem melius
 loquentem quam Abel
 58N 12 25 videte ne recusetis loquentem si enim illi non effugerunt recusantes eum qui
 super terram loquebatur multo magis nos qui de caelis loquentem nobis avertimur
 58N 12 26 cuius vox movit terram tunc modo autem repromittit dicens adhuc semel ego
 movebo non solum terram sed et caelum
 58N 12 27 quod autem adhuc semel dicit declarat mobilium translationem tamquam
 factorum ut maneant ea quae sunt immobilia
 58N 12 28 itaque regnum immobile suscipientes habemus gratiam per quam serviamus
 placentes Deo cum metu et reverentia
 58N 12 29 etenim Deus noster ignis consumens est
 58N 13 1 caritas fraternitatis maneat
 58N 13 2 hospitalitatem nolite oblivisci per hanc enim latuerunt quidam angelis
 hospitio receptis
 58N 13 3 mementote vincitorum tamquam simul vincti et laborantium tamquam et ipsi
 in corpore morantes
 58N 13 4 honorabile conubium in omnibus et torus immaculatus fornicatores enim et
 adulteros iudicabit Deus
 58N 13 5 sint mores sine avaritia contenti praesentibus ipse enim dixit non te deseram
 neque derelinquam
 58N 13 6 ita ut confidenter dicamus Dominus mihi adiutor non timebo quid faciat mihi
 homo
 58N 13 7 mementote praepositorum vestrorum qui vobis locuti sunt verbum Dei
 quorum intuentes exitum conversationis imitamini fidem
 58N 13 8 Iesus Christus heri et hodie ipse et in saecula
 58N 13 9 doctrinis variis et peregrinis nolite abduci optimum enim est gratia stabiliri
 cor non escis quae non profuerunt ambulanti in eis
 58N 13 10 habemus altare de quo edere non habent potestatem qui tabernaculo
 deserviunt
 58N 13 11 quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in sancta per pontificem
 horum corpora cremantur extra castra

58N 13 12 propter quod et Iesus ut sanctificaret per suum sanguinem populum extra
 portam passus est
 58N 13 13 exeamus igitur ad eum extra castra inproperium eius portantes
 58N 13 14 non enim habemus hic manentem civitatem sed futuram inquirimus
 58N 13 15 per ipsum ergo offeramus hostiam laudis semper Deo id est fructum labiorum
 confitentium nomini eius
 58N 13 16 beneficentiae autem et communionis nolite oblivisci talibus enim hostiis
 promeretur Deus
 58N 13 17 oboedite praepositis vestris et subiacete eis ipsi enim pervigilant quasi
 rationem pro animabus vestris reddituri ut cum gaudio hoc faciant et non gementes hoc enim non
 expedit vobis
 58N 13 18 orate pro nobis confidimus enim quia bonam conscientiam habemus in
 omnibus bene volentes conversari
 58N 13 19 amplius autem deprecor vos hoc facere ut quo celerius restituar vobis
 58N 13 20 Deus autem pacis qui eduxit de mortuis pastorem magnum ovium in sanguine
 testamenti aeterni Dominum nostrum Iesum
 58N 13 21 aptet vos in omni bono ut faciatis voluntatem eius faciens in vobis quod
 placeat coram se per Iesum Christum cui gloria in saecula saeculorum amen
 58N 13 22 rogo autem vos fratres sufferatis verbum solacii etenim perpaucis scripsi
 vobis
 58N 13 23 cognoscite fratrem nostrum Timotheum dimissum cum quo si celerius venerit
 videbo vos
 58N 13 24 salutate omnes praepositos vestros et omnes sanctos salutant vos de Italia
 59N 1 1 Iacobus Dei et Domini nostri Iesu Christi servus duodecim tribubus quae sunt
 in dispersione salutem
 59N 1 2 omne gaudium existimate fratres mei cum in temptationibus variis incideritis
 59N 1 3 scientes quod probatio fidei vestrae patientiam operatur
 59N 1 4 patientia autem opus perfectum habeat ut sitis perfecti et integri in nullo
 deficientes
 59N 1 5 si quis autem vestrum indiget sapientiam postulet a Deo qui dat omnibus
 affluenter et non inproperat et dabitur ei
 59N 1 6 postulet autem in fide nihil haesitans qui enim haesitat similis est fluctui
 maris qui a vento movetur et circumfertur
 59N 1 7 non ergo aestimet homo ille quod accipiat aliquid a Domino
 59N 1 8 vir duplex animo inconstans in omnibus viis suis
 59N 1 9 gloriatur autem frater humilis in exaltatione sua
 59N 1 10 dives autem in humilitate sua quoniam sicut flos faeni transibit
 59N 1 11 exortus est enim sol cum ardore et arefecit faenum et flos eius decidit et decor
 vultus eius deperiit ita et dives in itineribus suis marcescet
 59N 1 12 beatus vir qui suffert temptationem quia cum probatus fuerit accipiet coronam
 vitae quam repromisit Deus diligentibus se
 59N 1 13 nemo cum temptatur dicat quoniam a Deo temptor Deus enim intemptor
 malorum est ipse autem neminem temptat
 59N 1 14 unusquisque vero temptatur a concupiscentia sua abstractus et inlectus
 59N 1 15 dein concupiscentia cum conceperit parit peccatum peccatum vero cum
 consummatum fuerit generat mortem
 59N 1 16 nolite itaque errare fratres mei dilectissimi
 59N 1 17 omne datum optimum et omne donum perfectum desursum est descendens a
 Patre luminum apud quem non est transmutatio nec vicissitudinis obumbratio
 59N 1 18 voluntarie genuit nos verbo veritatis ut simus initium aliquod creaturae eius
 59N 1 19 scitis fratres mei dilecti sit autem omnis homo velox ad audiendum tardus
 autem ad loquendum et tardus ad iram

59N 1 20 ira enim viri iustitiam Dei non operatur
 59N 1 21 propter quod abicientes omnem inmunditiam et abundantiam malitiae in
 mansuetudine suscipite insitum verbum quod potest salvare animas vestras
 59N 1 22 estote autem factores verbi et non auditores tantum fallentes vosmet ipsos
 59N 1 23 quia si quis auditor est verbi et non factor hic comparabitur viro consideranti
 vultum nativitatis suae in speculo
 59N 1 24 consideravit enim se et abiit et statim oblitus est qualis fuerit
 59N 1 25 qui autem perspexerit in lege perfecta libertatis et permanserit non auditor
 obliviosus factus sed factor operis hic beatus in facto suo erit
 59N 1 26 si quis autem putat se religiosum esse non refrenans linguam suam sed
 seducens cor suum huius vana est religio
 59N 1 27 religio munda et immaculata apud Deum et Patrem haec est visitare pupillos et
 viduas in tribulatione eorum immaculatum se custodire ab hoc saeculo
 59N 2 1 fratres mei nolite in personarum acceptione habere fidem Domini nostri Iesu
 Christi gloriae
 59N 2 2 etenim si introierit in conventu vestro vir aureum anulum habens in veste
 candida introierit autem et pauper in sordido habitu
 59N 2 3 et intendatis in eum qui indutus est veste praeclara et dixeritis tu sede hic
 bene pauperi autem dicatis tu sta illic aut sede sub scabillo pedum meorum
 59N 2 4 nonne iudicatis apud vosmet ipsos et facti estis iudices cogitationum
 iniquarum
 59N 2 5 audite fratres mei dilectissimi nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo
 divites in fide et heredes regni quod repromisit Deus diligentibus se
 59N 2 6 vos autem exhonorastis pauperem nonne divites per potentiam opprimunt vos
 et ipsi trahunt vos ad iudicia
 59N 2 7 nonne ipsi blasphemant bonum nomen quod invocatum est super vos
 59N 2 8 si tamen legem perficitis regalem secundum scripturas diliges proximum
 tuum sicut te ipsum bene facitis
 59N 2 9 si autem personas accipitis peccatum operamini redarguti a lege quasi
 transgressores
 59N 2 10 quicumque autem totam legem servaverit offendat autem in uno factus est
 omnium reus
 59N 2 11 qui enim dixit non moechaberis dixit et non occides quod si non moechaberis
 occides autem factus es transgressor legis
 59N 2 12 sic loquimini et sic facite sicut per legem libertatis incipientes iudicari
 59N 2 13 iudicium enim sine misericordia illi qui non fecit misericordiam superexultat
 autem misericordia iudicio
 59N 2 14 quid proderit fratres mei si fidem quis dicat se habere opera autem non habeat
 numquid poterit fides salvare eum
 59N 2 15 si autem frater aut soror nudi sunt et indigent victu cotidiano
 59N 2 16 dicat autem aliquis de vobis illis ite in pace calefacimini et saturamini non
 dederitis autem eis quae necessaria sunt corporis quid proderit
 59N 2 17 sic et fides si non habeat opera mortua est in semet ipsam
 59N 2 18 sed dicet quis tu fidem habes et ego opera habeo ostende mihi fidem tuam
 sine operibus et ego ostendam tibi ex operibus fidem meam
 59N 2 19 tu credis quoniam unus est Deus bene facis et daemones credunt et
 contremescunt
 59N 2 20 vis autem scire o homo inanis quoniam fides sine operibus otiosa est
 59N 2 21 Abraham pater noster nonne ex operibus iustificatus est offerens Isaac filium
 suum super altare
 59N 2 22 vides quoniam fides cooperabatur operibus illius et ex operibus fides
 consummata est

59N 2 23 et suppleta est scriptura dicens credidit Abraham Deo et reputatum est illi ad iustitiam et amicus Dei appellatus est

59N 2 24 videtis quoniam ex operibus iustificatur homo et non ex fide tantum

59N 2 25 similiter autem et Raab meretrix nonne ex operibus iustificata est suscipiens nuntios et alia via eiciens

59N 2 26 sicut enim corpus sine spiritu emortuum est ita et fides sine operibus mortua est

59N 3 1 nolite plures magistri fieri fratres mei scientes quoniam maius iudicium sumitis

59N 3 2 in multis enim offendimus omnes si quis in verbo non offendit hic perfectus est vir potens etiam freno circumducere totum corpus

59N 3 3 si autem equorum frenos in ora mittimus ad consentiendum nobis et omne corpus illorum circumferimus

59N 3 4 ecce et naves cum magnae sint et a ventis validis minentur circumferuntur a modico gubernaculo ubi impetus dirigentis voluerit

59N 3 5 ita et lingua modicum quidem membrum est et magna exultat ecce quantus ignis quam magnam silvam incendit

59N 3 6 et lingua ignis est universitas iniquitatis lingua constituitur in membris nostris quae maculat totum corpus et inflammat rotam nativitatis nostrae inflammata a gehenna

59N 3 7 omnis enim natura bestiarum et volucrum et serpentium etiam ceterorum domantur et domita sunt a natura humana

59N 3 8 linguam autem nullus hominum domare potest inquietum malum plena veneno mortifero

59N 3 9 in ipsa benedicimus Dominum et Patrem et in ipsa maledicimus homines qui ad similitudinem Dei facti sunt

59N 3 10 ex ipso ore procedit benedictio et maledictio non oportet fratres mei haec ita fieri

59N 3 11 numquid fons de eodem foramine emanat dulcem et amaram aquam

59N 3 12 numquid potest fratres mei ficus olivas facere aut vitis ficus sic neque salsa dulcem potest facere aquam

59N 3 13 quis sapiens et disciplinatus inter vos ostendat ex bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientiae

59N 3 14 quod si zelum amarum habetis et contentiones in cordibus vestris nolite gloriari et mendaces esse adversus veritatem

59N 3 15 non est ista sapientia desursum descendens sed terrena animalis diabolica

59N 3 16 ubi enim zelus et contentio ibi inconstantia et omne opus pravam

59N 3 17 quae autem desursum est sapientia primum quidem pudica est deinde pacifica modesta suadibilis plena misericordia et fructibus bonis non iudicans sine simulatione

59N 3 18 fructus autem iustitiae in pace seminatur facientibus pacem

59N 4 1 unde bella et lites in vobis nonne hinc ex concupiscentiis vestris quae militant in membris vestris

59N 4 2 concupiscitis et non habetis occiditis et zelatis et non potestis adipisci litigatis et belligeratis non habetis propter quod non postulatis

59N 4 3 petitis et non accipitis eo quod male petatis ut in concupiscentiis vestris insumatis

59N 4 4 adulteri nescitis quia amicitia huius mundi inimica est Dei quicumque ergo voluerit amicus esse saeculi huius inimicus Dei constituitur

59N 4 5 aut putatis quia inaniter scriptura dicat ad invidiam concupiscit Spiritus qui inhabitat in nobis

59N 4 6 maiorem autem dat gratiam propter quod dicit Deus superbis resistit humilibus autem dat gratiam

59N 4 7 subditi igitur estote Deo resistite autem diabolo et fugiet a vobis

59N 4 8 adpropiate Domino et adpropinquabit vobis emundate manus peccatores et purificate corda duplices animo
 59N 4 9 miseri estote et lugete et plorate risus vester in luctum convertatur et gaudium in maerorem
 59N 4 10 humiliamini in conspectu Domini et exaltabit vos
 59N 4 11 nolite detrahere de alterutrum fratres qui detrahit fratri aut qui iudicat fratrem suum detrahit legi et iudicat legem si autem iudicas legem non es factor legis sed iudex
 59N 4 12 unus est legislator et iudex qui potest perdere et liberare tu autem quis es qui iudicas proximum
 59N 4 13 ecce nunc qui dicitis hodie aut crastino ibimus in illam civitatem et faciemus quidem ibi annum et mercabimur et lucrum faciemus
 59N 4 14 qui ignoratis quid erit in crastinum quae enim est vita vestra vapor est ad modicum parens deinceps exterminatur
 59N 4 15 pro eo ut dicatis si Dominus voluerit et vixerimus faciemus hoc aut illud
 59N 4 16 nunc autem exultatis in superbiis vestris omnis exultatio talis maligna est
 59N 4 17 scienti igitur bonum facere et non facienti peccatum est illi
 59N 5 1 age nunc divites plorate ululantes in miseriis quae advenient vobis
 59N 5 2 divitiae vestrae putrefactae sunt et vestimenta vestra a tineis comesta sunt
 59N 5 3 aurum et argentum vestrum eruginavit et erugo eorum in testimonium vobis erit et manducabit carnes vestras sicut ignis thesaurizastis in novissimis diebus
 59N 5 4 ecce merces operariorum qui messuerunt regiones vestras qui fraudatus est a vobis clamat et clamor ipsorum in aures Domini Sabaoth introit
 59N 5 5 epulati estis super terram et in luxuriis enutristis corda vestra in die occisionis
 59N 5 6 addixistis occidistis iustum non resistit vobis
 59N 5 7 patientes igitur estote fratres usque ad adventum Domini ecce agricola expectat pretiosum fructum terrae patienter ferens donec accipiat temporivum et serotinum
 59N 5 8 patientes estote et vos confirmate corda vestra quoniam adventus Domini adpropinquavit
 59N 5 9 nolite ingemescere fratres in alterutrum ut non iudicemini ecce iudex ante ianuam adsistit
 59N 5 10 exemplum accipite fratres laboris et patientiae prophetas qui locuti sunt in nomine Domini
 59N 5 11 ecce beatificamus qui sustinuerunt sufferentiam Iob audistis et finem Domini vidistis quoniam misericors est Dominus et miserator
 59N 5 12 ante omnia autem fratres mei nolite iurare neque per caelum neque per terram neque aliud quodcumque iuramentum sit autem vestrum est est non non uti non sub iudicio decidatis
 59N 5 13 tristatur aliquis vestrum oret aequo animo est psallat
 59N 5 14 infirmatur quis in vobis inducat presbyteros ecclesiae et orent super eum unguentes eum oleo in nomine Domini
 59N 5 15 et oratio fidei salvabit infirmum et adlevabit eum Dominus et si in peccatis sit dimittentur ei
 59N 5 16 confitemini ergo alterutrum peccata vestra et orate pro invicem ut salvemini multum enim valet deprecatio iusti adsidua
 59N 5 17 Helias homo erat similis nobis passibilis et oratione oravit ut non plueret super terram et non pluit annos tres et menses sex
 59N 5 18 et rursus oravit et caelum dedit pluviam et terra dedit fructum suum
 59N 5 19 fratres mei si quis ex vobis erraverit a veritate et converterit quis eum
 60N 1 1 Petrus apostolus Iesu Christi electis advenis dispersionis Ponti Galatae Cappadociae Asiae et Bithyniae
 60N 1 2 secundum praescientiam Dei Patris in sanctificatione Spiritus in oboedientiam et aspersionem sanguinis Iesu Christi gratia vobis et pax multiplicetur

60N 1 3 benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi qui secundum magnam misericordiam suam regeneravit nos in spem vivam per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis

60N 1 4 in hereditatem incorruptibilem et incontaminatam et inmarcescibilem conservatam in caelis in vobis

60N 1 5 qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem paratam revelari in tempore novissimo

60N 1 6 in quo exultatis modicum nunc si oportet contristati in variis temptationibus

60N 1 7 ut probatum vestrae fidei multo pretiosius sit auro quod perit per ignem probato inveniatur in laudem et gloriam et honorem in revelatione Iesu Christi

60N 1 8 quem cum non videritis diligitis in quem nunc quoque non videntes credentes autem exultatis laetitia inenarrabili et glorificata

60N 1 9 reportantes finem fidei vestrae salutem animarum

60N 1 10 de qua salute exquisierunt atque scrutati sunt prophetae qui de futura in vobis gratia prophetaverunt

60N 1 11 scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi praenuntians eas quae in Christo sunt passiones et posteriores glorias

60N 1 12 quibus revelatum est quia non sibi ipsis vobis autem ministrabant ea quae nunc nuntiata sunt vobis per eos qui evangelizaverunt vos Spiritu Sancto misso de caelo in quae desiderant angeli prospicere

60N 1 13 propter quod succincti lumbos mentis vestrae sobrii perfecte sperate in eam quae offertur vobis gratiam in revelatione Iesu Christi

60N 1 14 quasi filii oboedientiae non configurati prioribus ignorantiae vestrae desideriiis

60N 1 15 sed secundum eum qui vocavit vos sanctum et ipsi sancti in omni conversatione sitis

60N 1 16 quoniam scriptum est sancti eritis quia ego sanctus sum

60N 1 17 et si Patrem invocatis eum qui sine acceptione personarum iudicat secundum uniuscuiusque opus in timore incolatus vestri tempore conversamini

60N 1 18 scientes quod non corruptibilibus argento vel auro redempti estis de vana vestra conversatione paternae traditionis

60N 1 19 sed pretioso sanguine quasi agni incontaminati et immaculati Christi

60N 1 20 praecogniti quidem ante constitutionem mundi manifestati autem novissimis temporibus propter vos

60N 1 21 qui per ipsum fideles estis in Deo qui suscitavit eum a mortuis et dedit ei gloriam ut fides vestra et spes esset in Deo

60N 1 22 animas vestras castificantes in oboedientia caritatis in fraternitatis amore simplici ex corde invicem diligite adtentius

60N 1 23 renati non ex semine corruptibili sed incorruptibili per verbum Dei vivi et permanentis

60N 1 24 quia omnis caro ut faenum et omnis gloria eius tamquam flos faeni exaruit faenum et flos decidit

60N 1 25 verbum autem Domini manet in aeternum hoc est autem verbum quod evangelizatum est in vos

60N 2 1 deponentes igitur omnem malitiam et omnem dolum et simulationes et invidias et omnes detractiones

60N 2 2 sicut modo geniti infantes rationale sine dolo lac concupiscite ut in eo crescatis in salutem

60N 2 3 si gustastis quoniam dulcis Dominus

60N 2 4 ad quem accedentes lapidem vivum ab hominibus quidem reprobatum a Deo autem electum honorificatum

60N 2 5 et ipsi tamquam lapides vivi supraedificamini domus spiritalis sacerdotium sanctum offerre spiritalis hostias acceptabiles Deo per Iesum Christum

60N 2 6 propter quod continet in scriptura ecce pono in Sion lapidem summum
angularem electum pretiosum et qui crediderit in eo non confundetur

60N 2 7 vobis igitur honor credentibus non credentibus autem lapis quem
reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli

60N 2 8 et lapis offensionis et petra scandali qui offendunt verbo nec credunt in quod
et positi sunt

60N 2 9 vos autem genus electum regale sacerdotium gens sancta populus
acquisitionis ut virtutes adnuntietis eius qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum

60N 2 10 qui aliquando non populus nunc autem populus Dei qui non consecuti
misericordiam nunc autem misericordiam consecuti

60N 2 11 carissimi obsecro tamquam advenas et peregrinos abstinere vos a carnalibus
desideriis quae militant adversus animam

60N 2 12 conversationem vestram inter gentes habentes bonam ut in eo quod detractant
de vobis tamquam de malefactoribus ex bonis operibus considerantes glorificent Deum in die
visitationis

60N 2 13 subiecti estote omni humanae creaturae propter Dominum sive regi quasi
praecellenti

60N 2 14 sive ducibus tamquam ab eo missis ad vindictam malefactorum laudem vero
bonorum

60N 2 15 quia sic est voluntas Dei ut beneficientes obmutescere faciatis imprudentium
hominum ignorantiam

60N 2 16 quasi liberi et non quasi velamen habentes malitiae libertatem sed sicut servi
Dei

60N 2 17 omnes honorate fraternitatem diligite Deum timete regem honorificate

60N 2 18 servi subditi in omni timore dominis non tantum bonis et modestis sed etiam
discolis

60N 2 19 haec est enim gratia si propter conscientiam Dei sustinet quis tristitias patiens
iniuste

60N 2 20 quae enim gloria est si peccantes et colaphizati suffertis sed si beneficientes
et patientes sustinetis haec est gratia apud Deum

60N 2 21 in hoc enim vocati estis quia et Christus passus est pro vobis vobis relinquens
exemplum ut sequamini vestigia eius

60N 2 22 qui peccatum non fecit nec inventus est dolus in ore ipsius

60N 2 23 qui cum malediceretur non maledicebat cum pateretur non comminabatur
tradebat autem iudicanti se iniuste

60N 2 24 qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum ut peccatis mortui
iustitiae viveremus cuius livore sanati estis

60N 2 25 eratis enim sicut oves errantes sed conversi estis nunc ad pastorem et
episcopum animarum vestrarum

60N 3 1 similiter mulieres subditae suis viris ut et si qui non credunt verbo per
mulierum conversationem sine verbo lucrifiant

60N 3 2 considerantes in timore castam conversationem vestram

60N 3 3 quarum sit non extrinsecus capillaturae aut circumdatio auri aut indumenti
vestimentorum cultus

60N 3 4 sed qui absconditus cordis est homo in incorruptibilitate quieti et modesti
spiritus quod est in conspectu Dei locuples

60N 3 5 sic enim aliquando et sanctae mulieres sperantes in Deo ornabant se subiectae
propriis viris

60N 3 6 sicut Sarra oboediebat Abrahae dominum eum vocans cuius estis filiae
beneficientes et non timentes ullam perturbationem

60N 3 7 viri similiter cohabitantes secundum scientiam quasi infirmiori vaso muliebri
inpertientes honorem tamquam et coheredibus gratiae vitae uti ne impediatur orationes vestrae

60N 3 8 in fine autem omnes unianimes conpatientes fraternitatis amatores
 misericordes humiles

60N 3 9 non reddentes malum pro malo vel maledictum pro maledicto sed e contrario
 benedicentes quia in hoc vocati estis ut benedictionem hereditate possideatis

60N 3 10 qui enim vult vitam diligere et videre dies bonos coerceat linguam suam a
 malo et labia eius ne loquantur dolum

60N 3 11 declinet autem a malo et faciat bonum inquirat pacem et persequatur eam

60N 3 12 quia oculi Domini super iustos et aures eius in preces eorum vultus autem
 Domini super facientes mala

60N 3 13 et quis est qui vobis noceat si boni aemulatores fueritis

60N 3 14 sed et si quid patimini propter iustitiam beati timorem autem eorum ne
 timueritis et non conturbemini

60N 3 15 Dominum autem Christum sanctificate in cordibus vestris parati semper ad
 satisfactionem omni poscenti vos rationem de ea quae in vobis est spe

60N 3 16 sed cum modestia et timore conscientiam habentes bonam ut in eo quod
 detrahunt vobis confundantur qui calumniantur vestram bonam in Christo conversationem

60N 3 17 melius est enim beneficientes si velit voluntas Dei pati quam malefacientes

60N 3 18 quia et Christus semel pro peccatis mortuus est iustus pro iniustis ut nos
 offerret Deo mortificatus carne vivificatus autem spiritu

60N 3 19 in quo et his qui in carcere erant spiritibus veniens praedicavit

60N 3 20 qui increduli fuerant aliquando quando expectabat Dei patientia in diebus Noe
 cum fabricaretur arca in qua pauci id est octo animae salvae factae sunt per aquam

60N 3 21 quod et vos nunc similis formae salvos facit baptisma non carnis depositio
 sordium sed conscientiae bonae interrogatio in Deum per resurrectionem Iesu Christi

60N 3 22 qui est in dextera Dei profectus in caelum subiectis sibi angelis et potestatibus
 et virtutibus

60N 4 1 Christo igitur passo in carne et vos eadem cogitatione armamini quia qui
 passus est carne desiit a peccatis

60N 4 2 ut iam non hominum desideriis sed voluntate Dei quod reliquum est in carne
 vivat temporis

60N 4 3 sufficit enim praeteritum tempus ad voluntatem gentium consummandam qui
 ambulaverunt in luxuriis desideriis vinolentiis comesationibus potationibus et illicitis idolorum
 cultibus

60N 4 4 in quo peregrinantur non concurrentibus vobis in eandem luxuriae
 confusionem blasphemantes

60N 4 5 qui reddent rationem ei qui paratus est iudicare vivos et mortuos

60N 4 6 propter hoc enim et mortuis evangelizatum est ut iudicentur quidem
 secundum homines in carne vivant autem secundum Deum spiritu

60N 4 7 omnium autem finis adpropinquavit estote itaque prudentes et vigilate in
 orationibus

60N 4 8 ante omnia mutuam in vosmet ipsos caritatem continuam habentes quia
 caritas operit multitudinem peccatorum

60N 4 9 hospitales invicem sine murmuratione

60N 4 10 unusquisque sicut accepit gratiam in alterutrum illam administrantes sicut
 boni dispensatores multiformis gratiae Dei

60N 4 11 si quis loquitur quasi sermones Dei si quis ministrat tamquam ex virtute quam
 administrat Deus ut in omnibus honorificetur Deus per Iesum Christum cui est gloria et imperium in
 saecula saeculorum amen

60N 4 12 carissimi nolite peregrinari in fervore qui ad temptationem vobis fit quasi
 novi aliquid vobis contingat

60N 4 13 sed communicantes Christi passionibus gaudete ut et in revelatione gloriae
 eius gaudeatis exultantes

60N 4 14 si exprobramini in nomine Christi beati quoniam gloriae Dei Spiritus in vobis
requiescit

60N 4 15 nemo enim vestrum patiaturs quasi homicida aut fur aut maledicus aut
alienorum appetitor

60N 4 16 si autem ut Christianus non erubescat glorificet autem Deum in isto nomine

60N 4 17 quoniam tempus ut incipiat iudicium de domo Dei si autem primum a nobis
qui finis eorum qui non credunt Dei evangelio

60N 4 18 et si iustus vix salvatur impius et peccator ubi parebit

60N 4 19 itaque et hii qui patiuntur secundum voluntatem Dei fideli creatori
commendant animas suas in benefactis

60N 5 1 seniores ergo qui in vobis sunt obsecro consenior et testis Christi passionum
qui et eius quae in futuro revelanda est gloriae communicator

60N 5 2 pascite qui est in vobis gregem Dei providentes non coacto sed spontanee
secundum Deum neque turpis lucri gratia sed voluntarie

60N 5 3 neque ut dominantes in cleris sed formae facti gregi et ex animo

60N 5 4 et cum apparuerit princeps pastorum percipietis inmarcescibilem gloriae
coronam

60N 5 5 similiter adulescentes subditi estote senioribus omnes autem invicem
humilitatem insinuate quia Deus superbis resistit humilibus autem dat gratiam

60N 5 6 humiliamini igitur sub potenti manu Dei ut vos exaltet in tempore visitationis

60N 5 7 omnem sollicitudinem vestram proicientes in eum quoniam ipsi cura est de
vobis

60N 5 8 sobrii estote vigilate quia adversarius vester diabolus tamquam leo rugiens
circuit quaerens quem devoret

60N 5 9 cui resistite fortes fide scientes eadem passionum ei quae in mundo est
vestrae fraternitati fieri

60N 5 10 Deus autem omnis gratiae qui vocavit nos in aeternam suam gloriam in
Christo Iesu modicum passus ipse perficiet confirmabit solidabit

60N 5 11 ipsi imperium in saecula saeculorum amen

60N 5 12 per Silvanum vobis fidelem fratrem ut arbitror breviter scripsi obsecrans et
contestans hanc esse veram gratiam Dei in qua state

60N 5 13 salutatur vos quae est in Babylone cumelecta et Marcus filius meus

61N 1 1 Simon Petrus servus et apostolus Iesu Christi his qui coaequalem nobis sortiti
sunt fidem in iustitia Dei nostri et salvatoris Iesu Christi

61N 1 2 gratia vobis et pax adimpleatur in cognitione Domini nostri

61N 1 3 quomodo omnia nobis divinae virtutis suae quae ad vitam et pietatem donata
est per cognitionem eius qui vocavit nos propria gloria et virtute

61N 1 4 per quae maxima et pretiosa nobis promissa donavit ut per haec efficiamini
divinae consortes naturae fugientes eius quae in mundo est concupiscentiae corruptionem

61N 1 5 vos autem curam omnem subinferentes ministrare in fide vestra virtutem in
virtute autem scientiam

61N 1 6 in scientia autem abstinentiam in abstinentia autem patientiam in patientia
autem pietatem

61N 1 7 in pietate autem amorem fraternitatis in amore autem fraternitatis caritatem

61N 1 8 haec enim vobis cum adsint et superent non vacuos nec sine fructu vos
constituent in Domini nostri Iesu Christi cognitione

61N 1 9 cui enim non praesto sunt haec caecus est et manu temptans oblivionem
accipiens purgationis veterum suorum delictorum

61N 1 10 quapropter fratres magis satagite ut per bona opera certam vestram
vocationem et electionem faciatis haec enim facientes non peccabitis aliquando

61N 1 11 sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in aeternum regnum Domini
nostri et salvatoris Iesu Christi

61N 1 12 propter quod incipiam vos semper commonere de his et quidem scientes et confirmatos in praesenti veritate

61N 1 13 iustum autem arbitror quamdiu sum in hoc tabernaculo suscitare vos in commonitione

61N 1 14 certus quod velox est depositio tabernaculi mei secundum quod et Dominus noster Iesus Christus significavit mihi

61N 1 15 dabo autem operam et frequenter habere vos post obitum meum ut horum memoriam faciatis

61N 1 16 non enim doctas fabulas secuti notam fecimus vobis Domini nostri Iesu Christi virtutem et praesentiam sed speculatores facti illius magnitudinis

61N 1 17 accipiens enim a Deo Patre honorem et gloriam voce delapsa ad eum huiuscemodi a magnifica gloria hic est Filius meus dilectus in quo mihi conplacui

61N 1 18 et hanc vocem nos audivimus de caelo adlatam cum essemus cum ipso in monte sancto

61N 1 19 et habemus firmiorem propheticum sermonem cui bene facitis adtendentes quasi lucernae lucenti in caliginoso loco donec dies inlucescat et lucifer oriatur in cordibus vestris

61N 1 20 hoc primum intellegentes quod omnis prophetia scripturae propria interpretatione non fit

61N 1 21 non enim voluntate humana adlata est aliquando prophetia sed Spiritu Sancto inspirati locuti sunt sancti Dei homines

61N 2 1 fuerunt vero et pseudoprophetae in populo sicut et in vobis erunt magistri mendaces qui introducent sectas perdicionis et eum qui emit eos Dominum negant superducentes sibi celerem perdicionem

61N 2 2 et multi sequentur eorum luxurias per quos via veritatis blasphemabitur

61N 2 3 et in avaritia fictis verbis de vobis negotiabuntur quibus iudicium iam olim non cessat et perditio eorum non dormitat

61N 2 4 si enim Deus angelis peccantibus non pepercit sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit in iudicium cruciatos reservari

61N 2 5 et originali mundo non pepercit sed octavum Noe iustitiae praeconem custodivit diluvium mundo impiorum inducens

61N 2 6 et civitates Sodomorum et Gomorraeorum in cinerem redigens eversione damnavit exemplum eorum qui impie acturi sunt ponens

61N 2 7 et iustum Loth oppressum a nefandorum iniuria conversatione eruit

61N 2 8 aspectu enim et auditu iustus erat habitans apud eos qui diem de die animam iustam iniquis operibus cruciabant

61N 2 9 novit Dominus pios de temptatione eripere iniquos vero in diem iudicii cruciandos reservare

61N 2 10 magis autem eos qui post carnem in concupiscentia inmunditiae ambulant dominationemque contemnunt audaces sibi placentes sectas non metuunt blasphemantes

61N 2 11 ubi angeli fortitudine et virtute cum sint maiores non portant adversum se execrabile iudicium

61N 2 12 hii vero velut inrationabilia pecora naturaliter in captionem et in perniciem in his quae ignorant blasphemantes in corruptione sua et peribunt

61N 2 13 percipientes mercedem iniustitiae voluptatem existimantes diei delicias coinquinationes et maculae deliciis affluentes in conviviis suis luxuriantes vobiscum

61N 2 14 oculos habentes plenos adulterio et incessabiles delicti pellicentes animas instabiles cor exercitatum avaritiae habentes maledictionis filii

61N 2 15 derelinquentes rectam viam erraverunt secuti viam Balaam ex Bosor qui mercedem iniquitatis amavit

61N 2 16 correptionem vero habuit suae vesaniae subiugale mutum in hominis voce loquens prohibuit prophetae insipientiam

61N 2 17 hii sunt fontes sine aqua et nebulae turbinibus exagitatae quibus caligo

tenebrarum reservatur

61N 2 18 superba enim vanitatis loquentes pellicent in desideriis carnis luxuriae eos qui paululum effugiunt qui in errore conversantur

61N 2 19 libertatem illis promittentes cum ipsi servi sint corruptionis a quo enim quis superatus est huius et servus est

61N 2 20 si enim refugientes coinquinationes mundi in cognitione Domini nostri et salvatoris Iesu Christi his rursus impliciti superantur facta sunt eis posteriora deteriora prioribus

61N 2 21 melius enim erat illis non cognoscere viam iustitiae quam post agnitionem retrorsum converti ab eo quod illis traditum est sancto mandato

61N 2 22 contigit enim eis illud veri proverbii canis reversus ad suum vomitum et sus lota in volutabro luti

61N 3 1 hanc ecce vobis carissimi secundam scribo epistulam in quibus excito vestram in commonitione sinceram mentem

61N 3 2 ut memores sitis eorum quae praedixi verborum a sanctis prophetis et apostolorum vestrorum praeceptorum Domini et salvatoris

61N 3 3 hoc primum scientes quod venient in novissimis diebus in deceptione inlusores iuxta proprias concupiscentias ambulantes

61N 3 4 dicentes ubi est promissio aut adventus eius ex quo enim patres dormierunt omnia sic perseverant ab initio creaturae

61N 3 5 latet enim eos hoc volentes quod caeli erant prius et terra de aqua et per aquam consistens Dei verbo

61N 3 6 per quae ille tunc mundus aqua inundatus periit

61N 3 7 caeli autem qui nunc sunt et terra eodem verbo repositi sunt igni servati in diem iudicii et perditionis impiorum hominum

61N 3 8 unum vero hoc non lateat vos carissimi quia unus dies apud Dominum sicut mille anni et mille anni sicut dies unus

61N 3 9 non tardat Dominus promissi sed patienter agit propter vos nolens aliquos perire sed omnes ad paenitentiam reverti

61N 3 10 adveniet autem dies Domini ut fur in qua caeli magno impetu transient elementa vero calore solventur

61N 3 11 cum haec igitur omnia dissolvenda sint quales oportet esse vos in sanctis conversationibus et pietatibus

61N 3 12 expectantes et properantes in adventum Dei diei per quam caeli ardentis solventur et elementa ignis ardore tabescent

61N 3 13 novos vero caelos et novam terram et promissa ipsius expectamus in quibus iustitia habitat

61N 3 14 propter quod carissimi haec expectantes satis agite immaculati et inviolati ei inveniri in pace

61N 3 15 et Domini nostri longanimitatem salutem arbitramini sicut et carissimus frater noster Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit vobis

61N 3 16 sicut et in omnibus epistulis loquens in eis de his in quibus sunt quaedam difficilia intellectu quae indocti et instabiles depravant sicut et ceteras scripturas ad suam ipsorum perditionem

61N 3 17 vos igitur fratres praescientes custodite ne insipientium errore transducti excidatis a propria firmitate

62N 1 1 quod fuit ab initio quod audivimus quod vidimus oculis nostris quod perspeximus et manus nostrae temptaverunt de verbo vitae

62N 1 2 et vita manifestata est et vidimus et testamur et adnuntiamus vobis vitam aeternam quae erat apud Patrem et apparuit nobis

62N 1 3 quod vidimus et audivimus adnuntiamus et vobis ut et vos societatem habeatis nobiscum et societas nostra sit cum Patre et cum Filio eius Iesu Christo

62N 1 4 et haec scribimus vobis ut gaudium nostrum sit plenum

62N 1 5 et haec est adnuntiatio quam audivimus ab eo et adnuntiamus vobis quoniam
Deus lux est et tenebrae in eo non sunt ullae

62N 1 6 si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo et in tenebris ambulamus
mentimur et non facimus veritatem

62N 1 7 si autem in luce ambulemus sicut et ipse est in luce societatem habemus ad
invicem et sanguis Iesu Filii eius mundat nos ab omni peccato

62N 1 8 si dixerimus quoniam peccatum non habemus ipsi nos seducimus et veritas in
nobis non est

62N 1 9 si confiteamur peccata nostra fidelis est et iustus ut remittat nobis peccata et
emundet nos ab omni iniquitate

62N 1 10 si dixerimus quoniam non peccavimus mendacem facimus eum et verbum
eius non est in nobis

62N 2 1 filioli mei haec scribo vobis ut non peccetis sed et si quis peccaverit
advocatum habemus apud Patrem Iesum Christum iustum

62N 2 2 et ipse est propitiatio pro peccatis nostris non pro nostris autem tantum sed
etiam pro totius mundi

62N 2 3 et in hoc scimus quoniam cognovimus eum si mandata eius observemus

62N 2 4 qui dicit se nosse eum et mandata eius non custodit mendax est in hoc veritas
non est

62N 2 5 qui autem servat verbum eius vere in hoc caritas Dei perfecta est in hoc
scimus quoniam in ipso sumus

62N 2 6 qui dicit se in ipso manere debet sicut ille ambulavit et ipse ambulare

62N 2 7 carissimi non mandatum novum scribo vobis sed mandatum vetus quod
habuistis ab initio mandatum vetus est verbum quod audistis

62N 2 8 iterum mandatum novum scribo vobis quod est verum et in ipso et in vobis
quoniam tenebrae transeunt et lumen verum iam lucet

62N 2 9 qui dicit se in luce esse et fratrem suum odit in tenebris est usque adhuc

62N 2 10 qui diligit fratrem suum in lumine manet et scandalum in eo non est

62N 2 11 qui autem odit fratrem suum in tenebris est et in tenebris ambulat et nescit
quo eat quoniam tenebrae obcaecaverunt oculos eius

62N 2 12 scribo vobis filioli quoniam remittuntur vobis peccata propter nomen eius

62N 2 13 scribo vobis patres quoniam cognovistis eum qui ab initio est scribo vobis
adulescentes quoniam vicistis malignum

62N 2 14 scripsi vobis infantes quoniam cognovistis Patrem scripsi vobis patres quia
cognovistis eum qui ab initio scripsi vobis adulescentes quia fortes estis et verbum Dei in vobis
manet et vicistis malignum

62N 2 15 nolite diligere mundum neque ea quae in mundo sunt si quis diligit mundum
non est caritas Patris in eo

62N 2 16 quoniam omne quod est in mundo concupiscentia carnis et concupiscentia
oculorum est et superbia vitae quae non est ex Patre sed ex mundo est

62N 2 17 et mundus transit et concupiscentia eius qui autem facit voluntatem Dei
manet in aeternum

62N 2 18 filioli novissima hora est et sicut audistis quia antichristus venit nunc
antichristi multi facti sunt unde scimus quoniam novissima hora est

62N 2 19 ex nobis prodierunt sed non erant ex nobis nam si fuissent ex nobis
permansissent utique nobiscum sed ut manifesti sint quoniam non sunt omnes ex nobis

62N 2 20 sed vos unctionem habetis a Sancto et nostis omnia

62N 2 21 non scripsi vobis quasi ignorantibus veritatem sed quasi scientibus eam et
quoniam omne mendacium ex veritate non est

62N 2 22 quis est mendax nisi is qui negat quoniam Iesus non est Christus hic est
antichristus qui negat Patrem et Filium

62N 2 23 omnis qui negat Filium nec Patrem habet qui confitetur Filium et Patrem

habet

- 62N 2 24 vos quod audistis ab initio in vobis permaneat si in vobis permanserit quod ab initio audistis et vos in Filio et Patre manebitis
- 62N 2 25 et haec est repromissio quam ipse pollicitus est nobis vitam aeternam
- 62N 2 26 haec scripsi vobis de eis qui seducunt vos
- 62N 2 27 et vos unctionem quam accepistis ab eo manet in vobis et non necesse habetis ut aliquis doceat vos sed sicut unctio eius docet vos de omnibus et verum est et non est mendacium et sicut docuit vos manete in eo
- 62N 2 28 et nunc filioli manete in eo ut cum apparuerit habeamus fiduciam et non confundamur ab eo in adventu eius
- 62N 2 29 si scitis quoniam iustus est scitote quoniam et omnis qui facit iustitiam ex ipso natus est
- 62N 3 1 videte qualem caritatem dedit nobis Pater ut filii Dei nominemur et sumus propter hoc mundus non novit nos quia non novit eum
- 62N 3 2 carissimi nunc filii Dei sumus et nondum apparuit quid erimus scimus quoniam cum apparuerit similes ei erimus quoniam videbimus eum sicuti est
- 62N 3 3 et omnis qui habet spem hanc in eo sanctificat se sicut et ille sanctus est
- 62N 3 4 omnis qui facit peccatum et iniquitatem facit et peccatum est iniquitas
- 62N 3 5 et scitis quoniam ille apparuit ut peccata tolleret et peccatum in eo non est
- 62N 3 6 omnis qui in eo manet non peccat omnis qui peccat non vidit eum nec cognovit eum
- 62N 3 7 filioli nemo vos seducat qui facit iustitiam iustus est sicut et ille iustus est
- 62N 3 8 qui facit peccatum ex diabolo est quoniam ab initio diabolus peccat in hoc apparuit Filius Dei ut dissolvat opera diaboli
- 62N 3 9 omnis qui natus est ex Deo peccatum non facit quoniam semen ipsius in eo manet et non potest peccare quoniam ex Deo natus est
- 62N 3 10 in hoc manifesti sunt filii Dei et filii diaboli omnis qui non est iustus non est de Deo et qui non diligit fratrem suum
- 62N 3 11 quoniam haec est adnuntiatio quam audistis ab initio ut diligamus alterutrum
- 62N 3 12 non sicut Cain ex maligno erat et occidit fratrem suum et propter quid occidit eum quoniam opera eius maligna erant fratris autem eius iusta
- 62N 3 13 nolite mirari fratres si odit vos mundus
- 62N 3 14 nos scimus quoniam translati sumus de morte in vitam quoniam diligimus fratres qui non diligit manet in morte
- 62N 3 15 omnis qui odit fratrem suum homicida est et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam aeternam in se manentem
- 62N 3 16 in hoc cognovimus caritatem quoniam ille pro nobis animam suam posuit et nos debemus pro fratribus animas ponere
- 62N 3 17 qui habuerit substantiam mundi et viderit fratrem suum necesse habere et clauserit viscera sua ab eo quomodo caritas Dei manet in eo
- 62N 3 18 filioli non diligamus verbo nec lingua sed opere et veritate
- 62N 3 19 in hoc cognoscimus quoniam ex veritate sumus et in conspectu eius suadeamus corda nostra
- 62N 3 20 quoniam si reprehenderit nos cor maior est Deus corde nostro et novit omnia
- 62N 3 21 carissimi si cor non reprehenderit nos fiduciam habemus ad Deum
- 62N 3 22 et quodcumque petierimus accipiemus ab eo quoniam mandata eius custodimus et ea quae sunt placita coram eo facimus
- 62N 3 23 et hoc est mandatum eius ut credamus in nomine Filii eius Iesu Christi et diligamus alterutrum sicut dedit mandatum nobis
- 62N 3 24 et qui servat mandata eius in illo manet et ipse in eo et in hoc scimus quoniam manet in nobis de Spiritu quem nobis dedit
- 62N 4 1 carissimi nolite omni spiritui credere sed probate spiritus si ex Deo sint

quoniam multi pseudoprophetae exierunt in mundum

62N 4 2 in hoc cognoscitur Spiritus Dei omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne venisse ex Deo est

62N 4 3 et omnis spiritus qui solvit Iesum ex Deo non est et hoc est antichristi quod audistis quoniam venit et nunc iam in mundo est

62N 4 4 vos ex Deo estis filioli et vicistis eos quoniam maior est qui in vobis est quam qui in mundo

62N 4 5 ipsi de mundo sunt ideo de mundo loquuntur et mundus eos audit

62N 4 6 nos ex Deo sumus qui novit Deum audit nos qui non est ex Deo non audit nos in hoc cognoscimus Spiritum veritatis et spiritum erroris

62N 4 7 carissimi diligamus invicem quoniam caritas ex Deo est et omnis qui diligit ex Deo natus est et cognoscit Deum

62N 4 8 qui non diligit non novit Deum quoniam Deus caritas est

62N 4 9 in hoc apparuit caritas Dei in nobis quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum ut vivamus per eum

62N 4 10 in hoc est caritas non quasi nos dilexerimus Deum sed quoniam ipse dilexit nos et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris

62N 4 11 carissimi si sic Deus dilexit nos et nos debemus alterutrum diligere

62N 4 12 Deum nemo vidit umquam si diligamus invicem Deus in nobis manet et caritas eius in nobis perfecta est

62N 4 13 in hoc intellegimus quoniam in eo manemus et ipse in nobis quoniam de Spiritu suo dedit nobis

62N 4 14 et nos vidimus et testificamur quoniam Pater misit Filium salvatorem mundi

62N 4 15 quisque confessus fuerit quoniam Iesus est Filius Dei Deus in eo manet et ipse in Deo

62N 4 16 et nos cognovimus et credidimus caritati quam habet Deus in nobis Deus caritas est et qui manet in caritate in Deo manet et Deus in eo

62N 4 17 in hoc perfecta est caritas nobiscum ut fiduciam habeamus in die iudicii quia sicut ille est et nos sumus in hoc mundo

62N 4 18 timor non est in caritate sed perfecta caritas foras mittit timorem quoniam timor poenam habet qui autem timet non est perfectus in caritate

62N 4 19 nos ergo diligamus quoniam Deus prior dilexit nos

62N 4 20 si quis dixerit quoniam diligo Deum et fratrem suum oderit mendax est qui enim non diligit fratrem suum quem vidit Deum quem non vidit quomodo potest diligere

62N 4 21 et hoc mandatum habemus ab eo ut qui diligit Deum diligit et fratrem suum

62N 5 1 omnis qui credit quoniam Iesus est Christus ex Deo natus est et omnis qui diligit eum qui genuit diligit eum qui natus est ex eo

62N 5 2 in hoc cognoscimus quoniam diligimus natos Dei cum Deum diligamus et mandata eius faciamus

62N 5 3 haec est enim caritas Dei ut mandata eius custodiamus et mandata eius gravia non sunt

62N 5 4 quoniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum et haec est victoria quae vincit mundum fides nostra

62N 5 5 quis est qui vincit mundum nisi qui credit quoniam Iesus est Filius Dei

62N 5 6 hic est qui venit per aquam et sanguinem Iesus Christus non in aqua solum sed in aqua et sanguine et Spiritus est qui testificatur quoniam Christus est veritas

62N 5 7 quia tres sunt qui testimonium dant

62N 5 8 Spiritus et aqua et sanguis et tres unum sunt

62N 5 9 si testimonium hominum accipimus testimonium Dei maius est quoniam hoc est testimonium Dei quod maius est quia testificatus est de Filio suo

62N 5 10 qui credit in Filio Dei habet testimonium Dei in se qui non credit Filio mendacem facit eum quoniam non credidit in testimonio quod testificatus est Deus de Filio suo

62N 5 11 et hoc est testimonium quoniam vitam aeternam dedit nobis Deus et haec vita in Filio eius est

62N 5 12 qui habet Filium habet vitam qui non habet Filium Dei vitam non habet

62N 5 13 haec scripsi vobis ut sciatis quoniam vitam habetis aeternam qui creditis in nomine Filii Dei

62N 5 14 et haec est fiducia quam habemus ad eum quia quodcumque petierimus secundum voluntatem eius audit nos

62N 5 15 et scimus quoniam audit nos quicquid petierimus scimus quoniam habemus petitiones quas postulavimus ab eo

62N 5 16 qui scit fratrem suum peccare peccatum non ad mortem petet et dabit ei vitam peccantibus non ad mortem est peccatum ad mortem non pro illo dico ut roget

62N 5 17 omnis iniquitas peccatum est et est peccatum non ad mortem

62N 5 18 scimus quoniam omnis qui natus est ex Deo non peccat sed generatio Dei conservat eum et malignus non tangit eum

62N 5 19 scimus quoniam ex Deo sumus et mundus totus in maligno positus est

62N 5 20 et scimus quoniam Filius Dei venit et dedit nobis sensum ut cognoscamus verum Deum et simus in vero Filio eius hic est verus Deus et vita aeterna

63N 1 1 senior electae dominae et natis eius quos ego diligo in veritate et non ego solus sed et omnes qui cognoverunt veritatem

63N 1 2 propter veritatem quae permanet in nobis et nobiscum erit in aeternum

63N 1 3 sit nobiscum gratia misericordia pax a Deo Patre et a Christo Iesu Filio Patris in veritate et caritate

63N 1 4 gavisus sum valde quoniam inveni de filiis tuis ambulantes in veritate sicut mandatum accepimus a Patre

63N 1 5 et nunc rogo te domina non tamquam mandatum novum scribens tibi sed quod habuimus ab initio ut diligamus alterutrum

63N 1 6 et haec est caritas ut ambulemus secundum mandata eius hoc mandatum est ut quemadmodum audistis ab initio in eo ambuletis

63N 1 7 quoniam multi seductores exierunt in mundum qui non confitentur Iesum Christum venientem in carne hic est seductor et antichristus

63N 1 8 videte vosmet ipsos ne perdati quae operati estis sed ut mercedem plenam accipiatis

63N 1 9 omnis qui praecedit et non manet in doctrina Christi Deum non habet qui permanet in doctrina hic et Filium et Patrem habet

63N 1 10 si quis venit ad vos et hanc doctrinam non adfert nolite recipere eum in domum nec have ei dixeritis

63N 1 11 qui enim dicit illi have communicat operibus illius malignis

63N 1 12 plura habens vobis scribere nolui per cartam et atramentum spero enim me futurum apud vos et os ad os loqui ut gaudium vestrum plenum sit

64N 1 1 senior Gaio carissimo quem ego diligo in veritate

64N 1 2 carissime de omnibus orationem facio prospere te ingredi et valere sicut prospere agit anima tua

64N 1 3 gavisus sum valde venientibus fratribus et testimonium perhibentibus veritati tuae sicut tu in veritate ambulas

64N 1 4 maiorem horum non habeo gratiam quam ut audiam filios meos in veritate ambulantes

64N 1 5 carissime fideliter facis quicquid operaris in fratres et hoc in peregrinos

64N 1 6 qui testimonium reddiderunt caritati tuae in conspectu ecclesiae quos bene facies deducens digne Deo

64N 1 7 pro nomine enim profecti sunt nihil accipientes a gentibus

64N 1 8 nos ergo debemus suscipere huiusmodi ut cooperatores simus veritatis

64N 1 9 scripsissem forsitan ecclesiae sed is qui amat primatum gerere in eis

Diotrepes non recipit nos

64N 1 10 propter hoc si venero commoneam eius opera quae facit verbis malignis
garriens in nos et quasi non ei ista sufficiant nec ipse suscipit fratres et eos qui cupiunt prohibet et
de ecclesia eicit

64N 1 11 carissime noli imitari malum sed quod bonum est qui benefacit ex Deo est qui
malefacit non vidit Deum

64N 1 12 Demetrio testimonium redditur ab omnibus et ab ipsa veritate et nos autem
testimonium perhibemus et nosti quoniam testimonium nostrum verum est

64N 1 13 multa habui scribere tibi sed nolui per atramentum et calamum scribere tibi

64N 1 14 spero autem protinus te videre et os ad os loquemur

65N 1 1 Iudas Iesu Christi servus frater autem Iacobi his qui in Deo Patre dilectis et
Iesu Christo conservatis vocatis

65N 1 2 misericordia vobis et pax et caritas adimpleatur

65N 1 3 carissimi omnem sollicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra
salute necesse habui scribere vobis deprecans supercertari semel traditae sanctis fidei

65N 1 4 subintroierunt enim quidam homines qui olim praescripti sunt in hoc iudicium
impium Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam et solum Dominatorem et Dominum nostrum
Iesum Christum negantes

65N 1 5 commonere autem vos volo scientes semel omnia quoniam Iesus populum de
terra Aegypti salvans secundo eos qui non crediderunt perdidit

65N 1 6 angelos vero qui non servaverunt suum principatum sed dereliquerunt suum
domicilium in iudicium magni diei vinculis aeternis sub caligine reservavit

65N 1 7 sicut Sodoma et Gomorra et finitimae civitates simili modo exfornicatae et
abeuntes post carnem alteram factae sunt exemplum ignis aeterni poenam sustinentes

65N 1 8 similiter et hii carnem quidem maculant dominationem autem spernunt
maiestates autem blasphemant

65N 1 9 cum Michahel archangelus cum diabolo disputans altercaretur de Mosis
corpore non est ausus iudicium inferre blasphemiae sed dixit imperet tibi Dominus

65N 1 10 hii autem quaecumque quidem ignorant blasphemant quaecumque autem
naturaliter tamquam muta animalia norunt in his corrumpuntur

65N 1 11 vae illis quia via Cain abierunt et errore Balaam mercede effusi sunt et
contradictione Core perierunt

65N 1 12 hii sunt in epulis suis maculae convivantes sine timore semet ipsos pascentes
nubes sine aqua quae a ventis circumferuntur arbores autumnales infructuosae bis mortuae
eradicatae

65N 1 13 fluctus feri maris despumantes suas confusiones sidera errantia quibus
procella tenebrarum in aeternum servata est

65N 1 14 prophetavit autem et his septimus ab Adam Enoc dicens ecce venit Dominus
in sanctis milibus suis

65N 1 15 facere iudicium contra omnes et arguere omnes impios de omnibus operibus
impietatis eorum quibus impie egerunt et de omnibus duris quae locuti sunt contra eum peccatores
impium

65N 1 16 hii sunt murmuratores querellosi secundum desideria sua ambulantes et os
illorum loquitur superba mirantes personas quaestus causa

65N 1 17 vos autem carissimi memores estote verborum quae praedicta sunt ab
apostolis Domini nostri Iesu Christi

65N 1 18 quia dicebant vobis quoniam in novissimo tempore venient inlusores
secundum sua desideria ambulantes impietatum

65N 1 19 hii sunt qui segregant animales Spiritum non habentes

65N 1 20 vos autem carissimi superaedificantes vosmet ipsos sanctissimae vestrae fidei
in Spiritu Sancto orantes

65N 1 21 ipsos vos in dilectione Dei servate

65N 1 22 et hos quidem arguite iudicatos
65N 1 23 illos vero salvate de igne rapientes aliis autem miseremini in timore odientes
et eam quae carnalis est maculatam tunicam
65N 1 24 ei autem qui potest vos conservare sine peccato et constituere ante
conspectum gloriae suae immaculatos in exultatione
66N 1 1 apocalypsis Iesu Christi quam dedit illi Deus palam facere servis suis quae
oportet fieri cito et significavit mittens per angelum suum servo suo Iohanni
66N 1 2 qui testimonium perhibuit verbo Dei et testimonium Iesu Christi quaecumque
vidit
66N 1 3 beatus qui legit et qui audiunt verba prophetiae et servant ea quae in ea scripta
sunt tempus enim prope est
66N 1 4 Iohannes septem ecclesiis quae sunt in Asia gratia vobis et pax ab eo qui est
et qui erat et qui venturus est et a septem spiritibus qui in conspectu throni eius sunt
66N 1 5 et ab Iesu Christo qui est testis fidelis primogenitus mortuorum et princeps
regum terrae qui dilexit nos et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo
66N 1 6 et fecit nostrum regnum sacerdotes Deo et Patri suo ipsi gloria et imperium in
saecula saeculorum amen
66N 1 7 ecce venit cum nubibus et videbit eum omnis oculus et qui eum pupugerunt et
plangent se super eum omnes tribus terrae etiam amen
66N 1 8 ego sum Alpha et Omega principium et finis dicit Dominus Deus qui est et
qui erat et qui venturus est Omnipotens
66N 1 9 ego Iohannes frater vester et particeps in tribulatione et regno et patientia in
Iesu fui in insula quae appellatur Patmos propter verbum Dei et testimonium Iesu
66N 1 10 fui in spiritu in dominica die et audivi post me vocem magnam tamquam
tubae
66N 1 11 dicentis quod vides scribe in libro et mitte septem ecclesiis Ephesum et
Zmyrnam et Pergamum et Thyatiram et Sardis et Philadelphiam et Laodiciam
66N 1 12 et conversus sum ut viderem vocem quae loquebatur mecum et conversus vidi
septem candelabra aurea
66N 1 13 et in medio septem candelabrorum similem Filio hominis vestitum podere et
praecinctum ad mamillas zonam auream
66N 1 14 caput autem eius et capilli erant candidi tamquam lana alba tamquam nix et
oculi eius velut flamma ignis
66N 1 15 et pedes eius similes orichalco sicut in camino ardenti et vox illius tamquam
vox aquarum multarum
66N 1 16 et habebat in dextera sua stellas septem et de ore eius gladius utraque parte
acutus exiebat et facies eius sicut sol lucet in virtute sua
66N 1 17 et cum vidissem eum cecidi ad pedes eius tamquam mortuus et posuit
dexteram suam super me dicens noli timere ego sum primus et novissimus
66N 1 18 et vivus et fui mortuus et ecce sum vivens in saecula saeculorum et habeo
claves mortis et inferni
66N 1 19 scribe ergo quae vidisti et quae sunt et quae oportet fieri post haec
66N 1 20 sacramentum septem stellarum quas vidisti in dextera mea et septem
candelabra aurea septem stellae angeli sunt septem ecclesiarum et candelabra septem septem
ecclesiae sunt
66N 2 1 angelo Ephesi ecclesiae scribe haec dicit qui tenet septem stellas in dextera
sua qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum
66N 2 2 scio opera tua et laborem et patientiam tuam et quia non potes sustinere malos
et temptasti eos qui se dicunt apostolos et non sunt et invenisti eos mendaces
66N 2 3 et patientiam habes et sustinuisti propter nomen meum et non defecisti
66N 2 4 sed habeo adversus te quod caritatem tuam primam reliquisti
66N 2 5 memor esto itaque unde excideris et age paenitentiam et prima opera fac sin

autem venio tibi et movebo candelabrum tuum de loco suo nisi paenitentiam egeris
66N 2 6 sed hoc habes quia odisti facta Nicolaitarum quae et ego odi
66N 2 7 qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis vincenti dabo ei edere de
ligno vitae quod est in paradiso Dei mei
66N 2 8 et angelo Zmyrnae ecclesiae scribe haec dicit primus et novissimus qui fuit
mortuus et vivit
66N 2 9 scio tribulationem tuam et paupertatem tuam sed dives es et blasphemaris ab
his qui se dicunt Iudaeos esse et non sunt sed sunt synagoga Satanae
66N 2 10 nihil horum timeas quae passurus es ecce missurus est diabolus ex vobis in
carcerem ut temptemini et habebitis tribulationem diebus decem esto fidelis usque ad mortem et
dabo tibi coronam vitae
66N 2 11 qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis qui vicerit non laedetur a
morte secunda
66N 2 12 et angelo Pergami ecclesiae scribe haec dicit qui habet rompream utraque
parte acutam
66N 2 13 scio ubi habitas ubi sedes est Satanae et tenes nomen meum et non negasti
fidem meam et in diebus Antipas testis meus fidelis qui occisus est apud vos ubi Satanus habitat
66N 2 14 sed habeo adversus te pauca quia habes illic tenentes doctrinam Balaam qui
docebat Balac mittere scandalum coram filiis Israhel edere et fornicari
66N 2 15 ita habes et tu tenentes doctrinam Nicolaitarum
66N 2 16 similiter paenitentiam age si quo minus venio tibi cito et pugnabo cum illis in
gladio oris mei
66N 2 17 qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis vincenti dabo ei manna
absconditum et dabo illi calculum candidum et in calculo nomen novum scriptum quod nemo scit
nisi qui accipit
66N 2 18 et angelo Thyatirae ecclesiae scribe haec dicit Filius Dei qui habet oculos ut
flammas ignis et pedes eius similes orichalco
66N 2 19 novi opera tua et caritatem et fidem et ministerium et patientiam tuam et
opera tua novissima plura prioribus
66N 2 20 sed habeo adversus te quia permittis mulierem Hiezabel quae se dicit
propheten docere et seducere servos meos fornicari et manducare de idolothytis
66N 2 21 et dedi illi tempus ut paenitentiam ageret et non vult paeniteri a fornicatione
sua
66N 2 22 ecce mitto eam in lectum et qui moechantur cum ea in tribulationem
maximam nisi paenitentiam egerint ab operibus eius
66N 2 23 et filios eius interficiam in morte et scient omnes ecclesiae quia ego sum
scrutans renes et corda et dabo unicuique vestrum secundum opera vestra
66N 2 24 vobis autem dico ceteris qui Thyatirae estis quicumque non habent doctrinam
hanc qui non cognoverunt altitudines Satanae quemadmodum dicunt non mittam super vos aliud
pondus
66N 2 25 tamen id quod habetis tenete donec veniam
66N 2 26 et qui vicerit et qui custodierit usque in finem opera mea dabo illi potestatem
super gentes
66N 2 27 et reget illas in virga ferrea tamquam vas figuli confringentur
66N 2 28 sicut et ego accepi a Patre meo et dabo illi stellam matutinam
66N 2 29 qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis
66N 3 1 et angelo ecclesiae Sardis scribe haec dicit qui habet septem spiritus Dei et
septem stellas scio opera tua quia nomen habes quod vivas et mortuus es
66N 3 2 esto vigilans et confirma cetera quae moritura erant non enim invenio opera
tua plena coram Deo meo
66N 3 3 in mente ergo habe qualiter acceperis et audieris et serva et paenitentiam age
si ergo non vigilaveris veniam tamquam fur et nescies qua hora veniam ad te

66N 3 4 sed habes pauca nomina in Sardis qui non inquinaverunt vestimenta sua et ambulabunt mecum in albis quia digni sunt
 66N 3 5 qui vicerit sic vestietur vestimentis albis et non delebo nomen eius de libro vitae et confitebor nomen eius coram Patre meo et coram angelis eius
 66N 3 6 qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis
 66N 3 7 et angelo Philadelpiae ecclesiae scribe haec dicit sanctus et verus qui habet clavem David qui aperit et nemo cludit et cludit et nemo aperit
 66N 3 8 scio opera tua ecce dedi coram te ostium apertum quod nemo potest cludere quia modicam habes virtutem et servasti verbum meum et non negasti nomen meum
 66N 3 9 ecce dabo de synagoga Satanae qui dicunt se Iudaeos esse et non sunt sed mentiuntur ecce faciam illos ut veniant et adorent ante pedes tuos et scient quia ego dilexi te
 66N 3 10 quoniam servasti verbum patientiae meae et ego te servabo ab hora temptationis quae ventura est in orbem universum temptare habitantes in terra
 66N 3 11 venio cito tene quod habes ut nemo accipiat coronam tuam
 66N 3 12 qui vicerit faciam illum columnam in templo Dei mei et foras non egredietur amplius et scribam super eum nomen Dei mei et nomen civitatis Dei mei novae Hierusalem quae descendit de caelo a Deo meo et nomen meum novum
 66N 3 13 qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis
 66N 3 14 et angelo Laodiciae ecclesiae scribe haec dicit Amen testis fidelis et verus qui est principium creaturae Dei
 66N 3 15 scio opera tua quia neque frigidus es neque calidus utinam frigidus esses aut calidus
 66N 3 16 sed quia tepidus es et nec frigidus nec calidus incipiam te evomere ex ore meo
 66N 3 17 quia dicis quod dives sum et locupletatus et nullius egeo et nescis quia tu es miser et miserabilis et pauper et caecus et nudus
 66N 3 18 suadeo tibi emere a me aurum ignitum probatum ut locuples fias et vestimentis albis induaris et non appareat confusio nuditatis tuae et collyrio inungue oculos tuos ut videas
 66N 3 19 ego quos amo arguo et castigo aemulare ergo et paenitentiam age
 66N 3 20 ecce sto ad ostium et pulso si quis audierit vocem meam et aperuerit ianuam introibo ad illum et cenabo cum illo et ipse mecum
 66N 3 21 qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno meo sicut et ego vici et sedi cum Patre meo in throno eius
 66N 3 22 qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis
 66N 4 1 post haec vidi et ecce ostium apertum in caelo et vox prima quam audivi tamquam tubae loquentis mecum dicens ascende huc et ostendam tibi quae oportet fieri post haec
 66N 4 2 statim fui in spiritu et ecce sedis posita erat in caelo et supra sedem sedens
 66N 4 3 et qui sedebat similis erat aspectui lapidis iaspidis et sardini et iris erat in circuitu sedis similis visioni zmaragdinae
 66N 4 4 et in circuitu sedis sedilia viginti quattuor et super thronos viginti quattuor seniores sedentes circumamictos vestimentis albis et in capitibus eorum coronas aureas
 66N 4 5 et de throno procedunt fulgura et voces et tonitrua et septem lampades ardentes ante thronum quae sunt septem spiritus Dei
 66N 4 6 et in conspectu sedis tamquam mare vitreum simile crystallo et in medio sedis et in circuitu sedis quattuor animalia plena oculis ante et retro
 66N 4 7 et animal primum simile leoni et secundum animal simile vitulo et tertium animal habens faciem quasi hominis et quartum animal simile aquilae volanti
 66N 4 8 et quattuor animalia singula eorum habebant alas senas et in circuitu et intus plena sunt oculis et requiem non habent die et nocte dicentia sanctus sanctus sanctus Dominus Deus omnipotens qui erat et qui est et qui venturus est
 66N 4 9 et cum darent illa animalia gloriam et honorem et benedictionem sedenti

super thronum viventi in saecula saeculorum

66N 4 10 procident viginti quattuor seniores ante sedentem in throno et adorabunt viventem in saecula saeculorum et mittent coronas suas ante thronum dicentes

66N 4 11 dignus es Domine et Deus noster accipere gloriam et honorem et virtutem quia tu creasti omnia et propter voluntatem tuam erant et creata sunt

66N 5 1 et vidi in dextera sedentis super thronum librum scriptum intus et foris signatum sigillis septem

66N 5 2 et vidi angelum fortem praedicantem voce magna quis est dignus aperire librum et solvere signacula eius

66N 5 3 et nemo poterat in caelo neque in terra neque subtus terram aperire librum neque respicere illum

66N 5 4 et ego flebam multum quoniam nemo dignus inventus est aperire librum nec videre eum

66N 5 5 et unus de senioribus dicit mihi ne flevetis ecce vicit leo de tribu Iuda radix David aperire librum et septem signacula eius

66N 5 6 et vidi et ecce in medio throni et quattuor animalium et in medio seniorum agnum stantem tamquam occisum habentem cornua septem et oculos septem qui sunt spiritus Dei missi in omnem terram

66N 5 7 et venit et accepit de dextera sedentis de throno

66N 5 8 et cum aperuisset librum quattuor animalia et viginti quattuor seniores ceciderunt coram agno habentes singuli citharas et fialas aureas plenas odorum quae sunt orationes sanctorum

66N 5 9 et cantant novum canticum dicentes dignus es accipere librum et aperire signacula eius quoniam occisus es et redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu et lingua et populo et natione

66N 5 10 et fecisti eos Deo nostro regnum et sacerdotes et regnabunt super terram

66N 5 11 et vidi et audivi vocem angelorum multorum in circuitu throni et animalium et seniorum et erat numerus eorum milia milium

66N 5 12 dicentium voce magna dignus est agnus qui occisus est accipere virtutem et divinitatem et sapientiam et fortitudinem et honorem et gloriam et benedictionem

66N 5 13 et omnem creaturam quae in caelo est et super terram et sub terram et quae sunt in mari et quae in ea omnes audivi dicentes sedenti in throno et agno benedictio et honor et gloria et potestas in saecula saeculorum

66N 5 14 et quattuor animalia dicebant amen et seniores ceciderunt et adoraverunt

66N 6 1 et vidi quod aperuisset agnus unum de septem signaculis et audivi unum de quattuor animalibus dicentem tamquam vocem tonitruum veni

66N 6 2 et vidi et ecce equus albus et qui sedebat super illum habebat arcum et data est ei corona et exivit vincens ut vinceret

66N 6 3 et cum aperuisset sigillum secundum audivi secundum animal dicens veni

66N 6 4 et exivit alius equus rufus et qui sedebat super illum datum est ei ut sumeret pacem de terra et ut invicem se interficiant et datus est illi gladius magnus

66N 6 5 et cum aperuisset sigillum tertium audivi tertium animal dicens veni et vidi et ecce equus niger et qui sedebat super eum habebat stateram in manu sua

66N 6 6 et audivi tamquam vocem in medio quattuor animalium dicentem bilibris tritici denario et tres bilibres hordei denario et vinum et oleum ne laeseris

66N 6 7 et cum aperuisset sigillum quartum audivi vocem quarti animalis dicentis veni et vidi

66N 6 8 et ecce equus pallidus et qui sedebat desuper nomen illi Mors et inferus sequebatur eum et data est illi potestas super quattuor partes terrae interficere gladio fame et morte et bestiis terrae

66N 6 9 et cum aperuisset quintum sigillum vidi subtus altare animas interfectorum propter verbum Dei et propter testimonium quod habebant

66N 6 10 et clamabant voce magna dicentes usquequo Domine sanctus et verus non iudicas et vindicas sanguinem nostrum de his qui habitant in terra
66N 6 11 et datae sunt illis singulae stolae albae et dictum est illis ut requiescerent tempus adhuc modicum donec impleantur conservi eorum et fratres eorum qui interficiendi sunt sicut et illi
66N 6 12 et vidi cum aperuisset sigillum sextum et terraemotus factus est magnus et sol factus est niger tamquam saccus cilicinus et luna tota facta est sicut sanguis
66N 6 13 et stellae caeli ceciderunt super terram sicut ficus mittit grossos suos cum vento magno movetur
66N 6 14 et caelum recessit sicut liber involutus et omnis mons et insulae de locis suis motae sunt
66N 6 15 et reges terrae et principes et tribuni et divites et fortes et omnis servus et liber absconderunt se in speluncis et petris montium
66N 6 16 et dicunt montibus et petris cadite super nos et abscondite nos a facie sedentis super thronum et ab ira agni
66N 6 17 quoniam venit dies magnus irae ipsorum et quis poterit stare
66N 7 1 post haec vidi quattuor angelos stantes super quattuor angulos terrae tenentes quattuor ventos terrae ne flaret ventus super terram neque super mare neque in ullam arborem
66N 7 2 et vidi alterum angelum ascendentem ab ortu solis habentem signum Dei vivi et clamavit voce magna quattuor angelis quibus datum est nocere terrae et mari
66N 7 3 dicens nolite nocere terrae neque mari neque arboribus quoadusque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum
66N 7 4 et audivi numerum signatorum centum quadraginta quattuor milia signati ex omni tribu filiorum Israhel
66N 7 5 ex tribu Iuda duodecim milia signati ex tribu Ruben duodecim milia ex tribu Gad duodecim milia
66N 7 6 ex tribu Aser duodecim milia ex tribu Nepthalim duodecim milia ex tribu Manasse duodecim milia
66N 7 7 ex tribu Symeon duodecim milia ex tribu Levi duodecim milia ex tribu Issachar duodecim milia
66N 7 8 ex tribu Zabulon duodecim milia ex tribu Ioseph duodecim milia ex tribu Benjamin duodecim milia signati
66N 7 9 post haec vidi turbam magnam quam dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus et tribubus et populis et linguis stantes ante thronum et in conspectu agni amicti stolas albas et palmae in manibus eorum
66N 7 10 et clamabant voce magna dicentes salus Deo nostro qui sedet super thronum et agno
66N 7 11 et omnes angeli stabant in circuitu throni et seniorum et quattuor animalium et ceciderunt in conspectu throni in facies suas et adoraverunt Deum
66N 7 12 dicentes amen benedictio et claritas et sapientia et gratiarum actio et honor et virtus et fortitudo Deo nostro in saecula saeculorum amen
66N 7 13 et respondit unus de senioribus dicens mihi hii qui amicti sunt stolis albis qui sunt et unde venerunt
66N 7 14 et dixi illi domine mi tu scis et dixit mihi hii sunt qui veniunt de tribulatione magna et laverunt stolas suas et dealbaverunt eas in sanguine agni
66N 7 15 ideo sunt ante thronum Dei et serviunt ei die ac nocte in templo eius et qui sedet in throno habitabit super illos
66N 7 16 non esurient neque sitient amplius neque cadet super illos sol neque ullus aestus
66N 7 17 quoniam agnus qui in medio throni est reget illos et deducet eos ad vitae fontes aquarum et absterget Deus omnem lacrimam ex oculis eorum
66N 8 1 et cum aperuisset sigillum septimum factum est silentium in caelo quasi

media hora

66N 8 2 et vidi septem angelos stantes in conspectu Dei et datae sunt illis septem tubae

66N 8 3 et alius angelus venit et stetit ante altare habens turibulum aureum et data sunt illi incensa multa ut daret orationibus sanctorum omnium super altare aureum quod est ante thronum

66N 8 4 et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum de manu angeli coram Deo

66N 8 5 et accepit angelus turibulum et implevit illud de igne altaris et misit in terram et facta sunt tonitrua et voces et fulgora et terraemotus

66N 8 6 et septem angeli qui habebant septem tubas paraverunt se ut tuba canerent

66N 8 7 et primus tuba cecinit et facta est grando et ignis mixta in sanguine et missum est in terram et tertia pars terrae combusta est et tertia pars arborum combusta est et omne faenum viride combustum est

66N 8 8 et secundus angelus tuba cecinit et tamquam mons magnus igne ardens missus est in mare et facta est tertia pars maris sanguis

66N 8 9 et mortua est tertia pars creaturae quae habent animas et tertia pars navium interiit

66N 8 10 et tertius angelus tuba cecinit et cecidit de caelo stella magna ardens tamquam facula et cecidit in tertiam partem fluminum et in fontes aquarum

66N 8 11 et nomen stellae dicitur Absinthius et facta est tertia pars aquarum in absinthium et multi hominum mortui sunt de aquis quia amarae factae sunt

66N 8 12 et quartus angelus tuba cecinit et percussa est tertia pars solis et tertia pars lunae et tertia pars stellarum ut obscuraretur tertia pars eorum et diei non luceret tertia et nox similiter

66N 8 13 et vidi et audivi vocem unius aquilae volantis per medium caelum dicentis voce magna vae vae vae habitantibus in terra de ceteris vocibus tubae trium angelorum qui erant tuba canituri

66N 9 1 et quintus angelus tuba cecinit et vidi stellam de caelo cecidisse in terram et data est illi clavis putei abyssi

66N 9 2 et aperuit puteum abyssi et ascendit fumus putei sicut fumus fornacis magna et obscuratus est sol et aer de fumo putei

66N 9 3 et de fumo exierunt lucustae in terram et data est illis potestas sicut habent potestatem scorpiones terrae

66N 9 4 et praeceptum est illis ne laederent faenum terrae neque omne viride neque omnem arborem nisi tantum homines qui non habent signum Dei in frontibus

66N 9 5 et datum est illis ne occiderent eos sed ut cruciarentur mensibus quinque et cruciatus eorum ut cruciatus scorpium cum percutit hominem

66N 9 6 et in diebus illis quaerent homines mortem et non invenient eam et desiderabunt mori et fugiet mors ab ipsis

66N 9 7 et similitudines lucustarum similes equis paratis in proelium et super capita earum tamquam coronae similes auro et facies earum sicut facies hominum

66N 9 8 et habebant capillos sicut capillos mulierum et dentes earum sicut leonum erant

66N 9 9 et habebant loricas sicut loricas ferreas et vox alarum earum sicut vox curruum equorum multorum currentium in bellum

66N 9 10 et habebant caudas similes scorpionum et aculei in caudis earum potestas earum nocere hominibus mensibus quinque

66N 9 11 et habebant super se regem angelum abyssi cui nomen hebraice Abaddon graece autem Apollyon et latine habet nomen Exterminans

66N 9 12 vae unum abiit ecce veniunt adhuc duo vae post haec

66N 9 13 et sextus angelus tuba cecinit et audivi vocem unum ex cornibus altaris aurei

quod est ante oculos Dei

66N 9 14 dicentem sexto angelo qui habebat tubam solve quattuor angelos qui alligati sunt in flumine magno Eufrate

66N 9 15 et soluti sunt quattuor angeli qui parati erant in horam et diem et mensem et annum ut occiderent tertiam partem hominum

66N 9 16 et numerus equestris exercitus vicies milies dena milia audivi numerum eorum

66N 9 17 et ita vidi equos in visione et qui sedebant super eos habentes loricas igneas et hyacinthinas et sulphureas et capita equorum erant tamquam capita leonum et de ore ipsorum procedit ignis et fumus et sulphur

66N 9 18 ab his tribus plagis occisa est tertia pars hominum de igne et fumo et sulphure qui procedebat ex ore ipsorum

66N 9 19 potestas enim equorum in ore eorum est et in caudis eorum nam caudae illorum similes serpentibus habentes capita et in his nocent

66N 9 20 et ceteri homines qui non sunt occisi in his plagis neque paenitentiam egerunt de operibus manuum suarum ut non adorarent daemonia et simulacra aurea et argentea et aerea et lapidea et lignea quae neque videre possunt neque audire neque ambulare

66N 9 21 et non egerunt paenitentiam ab homicidiis suis neque a veneficiis suis neque a fornicatione sua neque a furtis suis

66N 10 1 et vidi alium angelum fortem descendentem de caelo amictum nube et iris in capite eius et facies eius erat ut sol et pedes eius tamquam columna ignis

66N 10 2 et habebat in manu sua libellum apertum et posuit pedem suum dextrum supra mare sinistrum autem super terram

66N 10 3 et clamavit voce magna quemadmodum cum leo rugit et cum clamasset locuta sunt septem tonitrua voces suas

66N 10 4 et cum locuta fuissent septem tonitrua scripturus eram et audivi vocem de caelo dicentem signa quae locuta sunt septem tonitrua et noli ea scribere

66N 10 5 et angelum quem vidi stantem supra mare et supra terram levavit manum suam ad caelum

66N 10 6 et iuravit per viventem in saecula saeculorum qui creavit caelum et ea quae in illo sunt et terram et ea quae in ea sunt et mare et quae in eo sunt quia tempus amplius non erit

66N 10 7 sed in diebus vocis septimi angeli cum coeperit tuba canere et consummabitur mysterium Dei sicut evangelizavit per servos suos prophetas

66N 10 8 et vox quam audivi de caelo iterum loquentem mecum et dicentem vade accipe librum apertum de manu angeli stantis supra mare et supra terram

66N 10 9 et abii ad angelum dicens ei ut daret mihi librum et dicit mihi accipe et devora illum et faciet amaricare ventrem tuum sed in ore tuo erit dulce tamquam mel

66N 10 10 et accepi librum de manu angeli et devoravi eum et erat in ore meo tamquam mel dulce et cum devorassem eum amaricatus est venter meus

66N 10 11 et dicunt mihi oportet te iterum prophetare populis et gentibus et linguis et regibus multis

66N 11 1 et datus est mihi calamus similis virgae dicens surge et metire templum Dei et altare et adorantes in eo

66N 11 2 atrium autem quod est foris templum eice foras et ne metieris eum quoniam datum est gentibus et civitatem sanctam calcabunt mensibus quadraginta duobus

66N 11 3 et dabo duobus testibus meis et prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta amicti saccos

66N 11 4 hii sunt duo olivae et duo candelabra in conspectu Domini terrae stantes

66N 11 5 et si quis eos voluerit nocere ignis exiet de ore illorum et devorabit inimicos eorum et si quis voluerit eos laedere sic oportet eum occidi

66N 11 6 hii habent potestatem cludendi caelum ne pluat diebus prophetiae ipsorum et potestatem habent super aquas convertendi eas in sanguinem et percutere terram omni plaga

quotienscumque voluerint

66N 11 7 et cum finierint testimonium suum bestia quae ascendit de abyssu faciet adversus illos bellum et vincet eos et occidet illos

66N 11 8 et corpora eorum in plateis civitatis magnae quae vocatur spiritaliter Sodoma et Aegyptus ubi et Dominus eorum crucifixus est

66N 11 9 et videbunt de populis et tribubus et linguis et gentibus corpora eorum per tres dies et dimidium et corpora eorum non sinunt poni in monumentis

66N 11 10 et inhabitantes terram gaudebunt super illis et iucundabuntur et munera mittent invicem quoniam hii duo prophetae cruciaverunt eos qui inhabitant super terram

66N 11 11 et post dies tres et dimidium spiritus vitae a Deo intravit in eos et steterunt super pedes suos et timor magnus cecidit super eos qui viderunt eos

66N 11 12 et audierunt vocem magnam de caelo dicentem illis ascendite huc et ascenderunt in caelum in nube et viderunt illos inimici eorum

66N 11 13 et in illa hora factus est terraemotus magnus et decima pars civitatis cecidit et occisi sunt in terraemotu nomina hominum septem milia et reliqui in timore sunt missi et dederunt gloriam Deo caeli

66N 11 14 vae secundum abiit ecce vae tertium veniet cito

66N 11 15 et septimus angelus tuba cecinit et factae sunt voces magnae in caelo dicentes factum est regnum huius mundi Domini nostri et Christi eius et regnabit in saecula saeculorum

66N 11 16 et viginti quattuor seniores qui in conspectu Dei sedent in sedibus suis ceciderunt in facies suas et adoraverunt Deum

66N 11 17 dicentes gratias agimus tibi Domine Deus omnipotens qui es et qui eras quia accepisti virtutem tuam magnam et regnasti

66N 11 18 et iratae sunt gentes et advenit ira tua et tempus mortuorum iudicari et reddere mercedem servis tuis prophetis et sanctis et timentibus nomen tuum pusillis et magnis et exterminandi eos qui corruperunt terram

66N 11 19 et apertum est templum Dei in caelo et visa est arca testamenti eius in templo eius et facta sunt fulgora et voces et terraemotus et grando magna

66N 12 1 et signum magnum paruit in caelo mulier amicta sole et luna sub pedibus eius et in capite eius corona stellarum duodecim

66N 12 2 et in utero habens et clamat parturiens et cruciatur ut pariat

66N 12 3 et visum est aliud signum in caelo et ecce draco magnus rufus habens capita septem et cornua decem et in capitibus suis septem diademata

66N 12 4 et cauda eius trahebat tertiam partem stellarum caeli et misit eas in terram et draco stetit ante mulierem quae erat paritura ut cum peperisset filium eius devoraret

66N 12 5 et peperit filium masculum qui rector erit omnes gentes in virga ferrea et raptus est filius eius ad Deum et ad thronum eius

66N 12 6 et mulier fugit in solitudinem ubi habet locum paratum a Deo ut ibi pascant illam diebus mille ducentis sexaginta

66N 12 7 et factum est proelium in caelo Michahel et angeli eius proeliabantur cum dracone et draco pugnabat et angeli eius

66N 12 8 et non valuerunt neque locus inventus est eorum amplius in caelo

66N 12 9 et proiectus est draco ille magnus serpens antiquus qui vocatur Diabolus et Satanas qui seducit universum orbem proiectus est in terram et angeli eius cum illo missi sunt

66N 12 10 et audivi vocem magnam in caelo dicentem nunc facta est salus et virtus et regnum Dei nostri et potestas Christi eius quia proiectus est accusator fratrum nostrorum qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte

66N 12 11 et ipsi vicerunt illum propter sanguinem agni et propter verbum testimonii sui et non dilexerunt animam suam usque ad mortem

66N 12 12 propterea laetamini caeli et qui habitatis in eis vae terrae et mari quia descendit diabolus ad vos habens iram magnam sciens quod modicum tempus habet

66N 12 13 et postquam vidit draco quod proiectus est in terram persecutus est mulierem

quae peperit masculum

66N 12 14 et datae sunt mulieri duae alae aquilae magnae ut volaret in desertum in locum suum ubi alitur per tempus et tempora et dimidium temporis a facie serpentis

66N 12 15 et misit serpens ex ore suo post mulierem aquam tamquam flumen ut eam faceret trahi a flumine

66N 12 16 et adiuvit terra mulierem et aperuit terra os suum et absorbit flumen quod misit draco de ore suo

66N 12 17 et iratus est draco in mulierem et abiit facere proelium cum reliquis de semine eius qui custodiunt mandata Dei et habent testimonium Iesu

66N 12 18 et stetit super harenam maris

66N 13 1 et vidi de mare bestiam ascendentem habentem capita septem et cornua decem et super cornua eius decem diademata et super capita eius nomina blasphemiae

66N 13 2 et bestiam quam vidi similis erat pardo et pedes eius sicut ursi et os eius sicut os leonis et dedit illi draco virtutem suam et potestatem magnam

66N 13 3 et unum de capitibus suis quasi occisum in mortem et plaga mortis eius curata est et admirata est universa terra post bestiam

66N 13 4 et adoraverunt draconem quia dedit potestatem bestiae et adoraverunt bestiam dicentes quis similis bestiae et quis poterit pugnare cum ea

66N 13 5 et datum est ei os loquens magna et blasphemiae et data est illi potestas facere menses quadraginta duo

66N 13 6 et aperuit os suum in blasphemias ad Deum blasphemare nomen eius et tabernaculum eius et eos qui in caelo habitant

66N 13 7 et datum est illi bellum facere cum sanctis et vincere illos et data est ei potestas in omnem tribum et populum et linguam et gentem

66N 13 8 et adorabunt eum omnes qui inhabitant terram quorum non sunt scripta nomina in libro vitae agni qui occisus est ab origine mundi

66N 13 9 si quis habet aurem audiat

66N 13 10 qui in captivitate in captivitate vadit qui in gladio occiderit oportet eum gladio occidi hic est patientia et fides sanctorum

66N 13 11 et vidi aliam bestiam ascendentem de terra et habebat cornua duo similia agni et loquebatur sicut draco

66N 13 12 et potestatem prioris bestiae omnem faciebat in conspectu eius et facit terram et inhabitantes in eam adorare bestiam primam cuius curata est plaga mortis

66N 13 13 et fecit signa magna ut etiam ignem faceret de caelo descendere in terram in conspectu hominum

66N 13 14 et seducit habitantes terram propter signa quae data sunt illi facere in conspectu bestiae dicens habitantibus in terra ut faciant imaginem bestiae quae habet plagam gladii et vixit

66N 13 15 et datum est illi ut daret spiritum imagini bestiae ut et loquatur imago bestiae et faciat quicumque non adoraverint imaginem bestiae occidantur

66N 13 16 et faciet omnes pusillos et magnos et divites et pauperes et liberos et servos habere character in dextera manu aut in frontibus suis

66N 13 17 et ne quis possit emere aut vendere nisi qui habet character nomen bestiae aut numerum nominis eius

66N 13 18 hic sapientia est qui habet intellectum computet numerum bestiae numerus enim hominis est et numerus eius est sescenti sexaginta sex

66N 14 1 et vidi et ecce agnus stabat supra montem Sion et cum illo centum quadraginta quattuor milia habentes nomen eius et nomen Patris eius scriptum in frontibus suis

66N 14 2 et audivi vocem de caelo tamquam vocem aquarum multarum et tamquam vocem tonitruum magni et vocem quam audivi sicut citharoedorum citharizantium in citharis suis

66N 14 3 et cantabant quasi canticum novum ante sedem et ante quattuor animalia et seniores et nemo poterat discere canticum nisi illa centum quadraginta quattuor milia qui empti sunt

de terra

66N 14 4 hii sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati virgines enim sunt hii qui sequuntur agnum quocumque abierit hii empti sunt ex hominibus primitiae Deo et agno

66N 14 5 et in ore ipsorum non est inventum mendacium sine macula sunt

66N 14 6 et vidi alterum angelum volantem per medium caelum habentem evangelium aeternum ut evangelizaret sedentibus super terram et super omnem gentem et tribum et linguam et populum

66N 14 7 dicens magna voce timete Deum et date illi honorem quia venit hora iudicii eius et adorare eum qui fecit caelum et terram et mare et fontes aquarum

66N 14 8 et alius angelus secutus est dicens cecidit cecidit Babylon illa magna quae a vino irae fornicationis suae potionavit omnes gentes

66N 14 9 et alius angelus tertius secutus est illos dicens voce magna si quis adoraverit bestiam et imaginem eius et acceperit caracterem in fronte sua aut in manu sua

66N 14 10 et hic bibet de vino irae Dei qui mixtus est mero in calice irae ipsius et cruciabitur igne et sulphure in conspectu angelorum sanctorum et ante conspectum agni

66N 14 11 et fumus tormentorum eorum in saecula saeculorum ascendit nec habent requiem die ac nocte qui adoraverunt bestiam et imaginem eius et si quis acceperit caracterem nominis eius

66N 14 12 hic patientia sanctorum est qui custodiunt mandata Dei et fidem Iesu

66N 14 13 et audivi vocem de caelo dicentem scribe beati mortui qui in Domino moriuntur amodo iam dicit Spiritus ut requiescant a laboribus suis opera enim illorum sequuntur illos

66N 14 14 et vidi et ecce nubem candidam et supra nubem sedentem similem Filio hominis habentem in capite suo coronam auream et in manu sua falcem acutam

66N 14 15 et alter angelus exivit de templo clamans voce magna ad sedentem super nubem mitte falcem tuam et mete quia venit hora ut metatur quoniam aruit messis terrae

66N 14 16 et misit qui sedebat supra nubem falcem suam in terram et messa est terra

66N 14 17 et alius angelus exivit de templo quod est in caelo habens et ipse falcem acutam

66N 14 18 et alius angelus de altari qui habet potestatem supra ignem et clamavit voce magna qui habebat falcem acutam dicens mitte falcem tuam acutam et vindemia botros vineae terrae quoniam maturae sunt uvae eius

66N 14 19 et misit angelus falcem suam in terram et vindemiavit vineam terrae et misit in lacum irae Dei magnum

66N 14 20 et calcatus est lacus extra civitatem et exivit sanguis de lacu usque ad frenos equorum per stadia mille sescenta

66N 15 1 et vidi aliud signum in caelo magnum et mirabile angelos septem habentes plagas septem novissimas quoniam in illis consummata est ira Dei

66N 15 2 et vidi tamquam mare vitreum mixtum igne et eos qui vicerunt bestiam et imaginem illius et numerum nominis eius stantes supra mare vitreum habentes citharas Dei

66N 15 3 et cantant canticum Mosi servi Dei et canticum agni dicentes magna et mirabilia opera tua Domine Deus omnipotens iustae et verae viae tuae rex saeculorum

66N 15 4 quis non timebit Domine et magnificabit nomen tuum quia solus pius quoniam omnes gentes venient et adorabunt in conspectu tuo quoniam iudicia tua manifestata sunt

66N 15 5 et post haec vidi et ecce apertum est templum tabernaculi testimonii in caelo

66N 15 6 et exierunt septem angeli habentes septem plagas de templo vestiti lapide mundo candido et praecinctorum circa pectora zonis aureis

66N 15 7 et unus ex quattuor animalibus dedit septem angelis septem fialas aureas plenas iracundiae Dei viventis in saecula saeculorum

66N 15 8 et impletum est templum fumo a maiestate Dei et de virtute eius et nemo poterat introire in templum donec consummarentur septem plagae septem angelorum

66N 16 1 et audivi vocem magnam de templo dicentem septem angelis ite et effundite

septem fialas irae Dei in terram

- 66N 16 2 et abiit primus et effudit fialam suam in terram et factum est vulnus saevum ac pessimum in homines qui habent characterem bestiae et eos qui adoraverunt imaginem eius
- 66N 16 3 et secundus effudit fialam suam in mare et factus est sanguis tamquam mortui et omnis anima vivens mortua est in mari
- 66N 16 4 et tertius effudit fialam suam super flumina et super fontes aquarum et factus est sanguis
- 66N 16 5 et audivi angelum aquarum dicentem iustus es qui es et qui eras sanctus quia haec iudicasti
- 66N 16 6 quia sanguinem sanctorum et prophetarum fuderunt et sanguinem eis dedisti bibere digni sunt
- 66N 16 7 et audivi altare dicens etiam Domine Deus omnipotens vera et iusta iudicia tua
- 66N 16 8 et quartus effudit fialam suam in solem et datum est illi aestu adficere homines et igni
- 66N 16 9 et aestuaverunt homines aestu magno et blasphemaverunt nomen Dei habentis potestatem super has plagas neque egerunt paenitentiam ut darent illi gloriam
- 66N 16 10 et quintus effudit fialam suam super sedem bestiae et factum est regnum eius tenebrosus et conmanducaverunt linguas suas prae dolore
- 66N 16 11 et blasphemaverunt Deum caeli prae doloribus et vulneribus suis et non egerunt paenitentiam ex operibus suis
- 66N 16 12 et sextus effudit fialam suam in flumen illud magnum Eufraten et siccavit aquam eius ut praepararetur via regibus ab ortu solis
- 66N 16 13 et vidi de ore draconis et de ore bestiae et de ore pseudoprophetae spiritus tres inmundos in modum ranarum
- 66N 16 14 sunt enim spiritus daemoniorum facientes signa et procedunt ad reges totius terrae congregare illos in proelium ad diem magnum Dei omnipotentis
- 66N 16 15 ecce venio sicut fur beatus qui vigilat et custodit vestimenta sua ne nudus ambulet et videant turpitudinem eius
- 66N 16 16 et congregavit illos in locum qui vocatur hebraice Hermagedon
- 66N 16 17 et septimus effudit fialam suam in aerem et exivit vox magna de templo a throno dicens factum est
- 66N 16 18 et facta sunt fulgora et voces et tonitrua et terraemotus factus est magnus qualis numquam fuit ex quo homines fuerunt super terram talis terraemotus sic magnus
- 66N 16 19 et facta est civitas magna in tres partes et civitates gentium ceciderunt et Babylon magna venit in memoriam ante Deum dare ei calicem vini indignationis irae eius
- 66N 16 20 et omnis insula fugit et montes non sunt inventi
- 66N 16 21 et grando magna sicut talentum descendit de caelo in homines et blasphemaverunt homines Deum propter plagam grandinis quoniam magna facta est vehementer
- 66N 17 1 et venit unus de septem angelis qui habebant septem fialas et locutus est mecum dicens veni ostendam tibi damnationem meretricis magnae quae sedet super aquas multas
- 66N 17 2 cum qua fornicati sunt reges terrae et inebriati sunt qui inhabitant terram de vino prostitutionis eius
- 66N 17 3 et abstulit me in desertum in spiritu et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam plenam nominibus blasphemiae habentem capita septem et cornua decem
- 66N 17 4 et mulier erat circumdata purpura et coccino et inaurata auro et lapide pretioso et margaritis habens poculum aureum in manu sua plenum abominationum et inmunditia fornicationis eius
- 66N 17 5 et in fronte eius nomen scriptum mysterium Babylon magna mater fornicationum et abominationum terrae
- 66N 17 6 et vidi mulierem ebriam de sanguine sanctorum et de sanguine martyrum Iesu et miratus sum cum vidissem illam admiratione magna

66N 17 7 et dixit mihi angelus quare miraris ego tibi dicam sacramentum mulieris et
 bestiae quae portat eam quae habet capita septem et decem cornua
 66N 17 8 bestiam quam vidisti fuit et non est et ascensura est de abyssu et in interitum
 ibit et mirabuntur inhabitantes terram quorum non sunt scripta nomina in libro vitae a constitutione
 mundi videntes bestiam quia erat et non est
 66N 17 9 et hic est sensus qui habet sapientiam septem capita septem montes sunt super
 quos mulier sedet et reges septem sunt
 66N 17 10 quinque ceciderunt unus est alius nondum venit et cum venerit oportet illum
 breve tempus manere
 66N 17 11 et bestia quae erat et non est et ipsa octava est et de septem est et in interitum
 vadit
 66N 17 12 et decem cornua quae vidisti decem reges sunt qui regnum nondum
 acceperunt sed potestatem tamquam reges una hora accipiunt post bestiam
 66N 17 13 hii unum consilium habent et virtutem et potestatem suam bestiae tradunt
 66N 17 14 hii cum agno pugnabunt et agnus vincet illos quoniam Dominus dominorum
 est et rex regum et qui cum illo sunt vocati et electi et fideles
 66N 17 15 et dixit mihi aquas quas vidisti ubi meretrix sedet populi sunt et gentes et
 linguae
 66N 17 16 et decem cornua quae vidisti et bestiam hii odient fornicariam et desolatam
 facient illam et nudam et carnes eius manducabunt et ipsam igni concremabunt
 66N 17 17 Deus enim dedit in corda eorum ut faciant quod illi placitum est ut dent
 regnum suum bestiae donec consummentur verba Dei
 66N 17 18 et mulier quam vidisti est civitas magna quae habet regnum super reges terrae
 66N 18 1 et post haec vidi alium angelum descendentem de caelo habentem potestatem
 magnam et terra inluminata est a gloria eius
 66N 18 2 et exclamavit in forti voce dicens cecidit cecidit Babylon magna et facta est
 habitatio daemoniorum et custodia omnis spiritus immundi et custodia omnis volucris immundae
 66N 18 3 quia de ira fornicationis eius biberunt omnes gentes et reges terrae cum illa
 fornicati sunt et mercatores terrae de virtute deliciarum eius divites facti sunt
 66N 18 4 et audivi aliam vocem de caelo dicentem exite de illa populus meus ut ne
 participes sitis delictorum eius et de plagis eius non accipiatis
 66N 18 5 quoniam pervenerunt peccata eius usque ad caelum et recordatus est Deus
 iniquitatum eius
 66N 18 6 reddite illi sicut ipsa reddidit et duplicate duplicia secundum opera eius in
 poculo quo miscuit miscite illi duplum
 66N 18 7 quantum glorificavit se et in deliciis fuit tantum date illi tormentum et luctum
 quia in corde suo dicit sedeo regina et vidua non sum et luctum non videbo
 66N 18 8 ideo in una die venient plagae eius mors et luctus et fames et igni conburetur
 quia fortis est Deus qui iudicavit illam
 66N 18 9 et flebunt et plangent se super illam reges terrae qui cum illa fornicati sunt et
 in deliciis vixerunt cum viderint fumum incendii eius
 66N 18 10 longe stantes propter timorem tormentorum eius dicentes vae vae civitas illa
 magna Babylon civitas illa fortis quoniam una hora venit iudicium tuum
 66N 18 11 et negotiatores terrae flebunt et lugebunt super illam quoniam merces eorum
 nemo emet amplius
 66N 18 12 mercem auri et argenti et lapidis pretiosi et margaritis et byssi et purpurae et
 serici et cocci et omne lignum thyinum et omnia vasa eboris et omnia vasa de lapide pretioso et
 aramento et ferro et marmore
 66N 18 13 et cinnamomum et amomum et odoramentorum et unguenti et turis et vini et
 olei et similiae et tritici et iumentorum et ovium et equorum et raedarum et mancipiorum et
 animarum hominum
 66N 18 14 et poma tua desiderii animae discessit a te et omnia pingua et clara perierunt

a te et amplius illa iam non inuenient

66N 18 15 mercatores horum qui diuites facti sunt ab ea longe stabunt propter timorem tormentorum eius flentes ac lugentes

66N 18 16 et dicentes vae vae civitas illa magna quae amicta erat byssino et purpura et cocco et deaurata est auro et lapide pretioso et margaritis

66N 18 17 quoniam una hora destitutae sunt tantae diuitiae et omnis gubernator et omnis qui in locum navigat et nautae et qui maria operantur longe steterunt

66N 18 18 et clamauerunt videntes locum incendii eius dicentes quae similis civitati huic magnae

66N 18 19 et miserunt pulverem super capita sua et clamauerunt flentes et lugentes dicentes vae vae civitas magna in qua diuites facti sunt omnes qui habent naves in mari de pretiis eius quoniam una hora desolata est

66N 18 20 exulta super eam caelum et sancti et apostoli et prophetae quoniam iudicavit Deus iudicium vestrum de illa

66N 18 21 et sustulit unus angelus fortis lapidem quasi molarem magnum et misit in mare dicens hoc impetu mittetur Babylon magna illa civitas et ultra iam non inuenietur

66N 18 22 et vox citharoedorum et musicorum et tibia canentium et tuba non audietur in te amplius et omnis artifex omnis artis non inuenietur in te amplius et vox molae non audietur in te amplius

66N 18 23 et lux lucernae non lucebit tibi amplius et vox sponsi et sponsae non audietur adhuc in te quia mercatores tui erant principes terrae quia in veneficiis tuis erraverunt omnes gentes

66N 18 24 et in ea sanguis prophetarum et sanctorum inventus est et omnium qui interfecti sunt in terra

66N 19 1 post haec audiui quasi vocem magnam turbarum multarum in caelo dicentium alleluia salus et gloria et virtus Deo nostro est

66N 19 2 quia vera et iusta iudicia sunt eius quia iudicavit de meretrice magna quae corripit terram in prostitutione sua et vindicavit sanguinem servorum suorum de manibus eius

66N 19 3 et iterum dixerunt alleluia et fumes eius ascendit in saecula saeculorum

66N 19 4 et ceciderunt seniores viginti quattuor et quattuor animalia et adoraverunt Deum sedentem super thronum dicentes amen alleluia

66N 19 5 et vox de throno exivit dicens laudem dicite Deo nostro omnes servi eius et qui timetis eum pusilli et magni

66N 19 6 et audiui quasi vocem turbae magnae et sicut vocem aquarum multarum et sicut vocem tonitruum magnorum dicentium alleluia quoniam regnavit Dominus Deus noster omnipotens

66N 19 7 gaudeamus et exultemus et demus gloriam ei quia venerunt nuptiae agni et uxor eius praeparavit se

66N 19 8 et datum est illi ut cooperiat se byssinum splendens candidum byssinum enim iustificationes sunt sanctorum

66N 19 9 et dicit mihi scribe beati qui ad cenam nuptiarum agni vocati sunt et dicit mihi haec verba vera Dei sunt

66N 19 10 et cecidi ante pedes eius ut adorarem eum et dicit mihi vide ne feceris conservus tuus sum et fratrum tuorum habentium testimonium Iesu Deum adora testimonium enim Iesu est spiritus prophetiae

66N 19 11 et vidi caelum apertum et ecce equus albus et qui sedebat super eum vocabatur Fidelis et Verax vocatur et iustitia iudicat et pugnat

66N 19 12 oculi autem eius sicut flamma ignis et in capite eius diademata multa habens nomen scriptum quod nemo novit nisi ipse

66N 19 13 et vestitus erat vestem aspersam sanguine et vocatur nomen eius Verbum Dei

66N 19 14 et exercitus qui sunt in caelo sequebantur eum in equis albis vestiti byssinum album mundum

66N 19 15 et de ore ipsius procedit gladius acutus ut in ipso percutiat gentes et ipse reget

eos in virga ferrea et ipse calcat torcular vini furoris irae Dei omnipotentis
66N 19 16 et habet in vestimento et in femore suo scriptum rex regum et Dominus
dominantium
66N 19 17 et vidi unum angelum stantem in sole et clamavit voce magna dicens omnibus
avibus quae volabant per medium caeli venite congregamini ad cenam magnam Dei
66N 19 18 ut manducetis carnes regum et carnes tribunorum et carnes fortium et carnes
equorum et sedentium in ipsis et carnes omnium liberorum ac servorum et pusillorum ac magnorum
66N 19 19 et vidi bestiam et reges terrae et exercitus eorum congregatos ad faciendum
proelium cum illo qui sedebat in equo et cum exercitu eius
66N 19 20 et adprehensa est bestia et cum illo pseudopropheta qui fecit signa coram ipso
quibus seduxit eos qui acceperunt characterem bestiae qui et adorant imaginem eius vivi missi sunt
hii duo in stagnum ignis ardentis sulphure
66N 19 21 et ceteri occisi sunt in gladio sedentis super equum qui procedit de ore ipsius
et omnes aves saturatae sunt carnibus eorum
66N 20 1 et vidi angelum descendentem de caelo habentem clavem abyssi et catenam
magnam in manu sua
66N 20 2 et adprehendit draconem serpentem antiquum qui est diabolus et Satanas et
ligavit eum per annos mille
66N 20 3 et misit eum in abyssum et clusit et signavit super illum ut non seducat
amplius gentes donec consummentur mille anni post haec oportet illum solvi modico tempore
66N 20 4 et vidi sedes et sederunt super eas et iudicium datum est illis et animas
decollatorum propter testimonium Iesu et propter verbum Dei et qui non adoraverunt bestiam neque
imaginem eius nec acceperunt characterem in frontibus aut in manibus suis et vixerunt et regnaverunt
cum Christo mille annis
66N 20 5 ceteri mortuorum non vixerunt donec consummentur mille anni haec est
resurrectio prima
66N 20 6 beatus et sanctus qui habet partem in resurrectione prima in his secunda mors
non habet potestatem sed erunt sacerdotes Dei et Christi et regnabunt cum illo mille annis
66N 20 7 et cum consummati fuerint mille anni solvetur Satanas de carcere suo et exhibit
et seducet gentes quae sunt super quattuor angulos terrae Gog et Magog et congregabit eos in
proelium quorum numerus est sicut harena maris
66N 20 8 et ascenderunt super latitudinem terrae et circumierunt castra sanctorum et
civitatem dilectam
66N 20 9 et descendit ignis a Deo de caelo et devoravit eos et diabolus qui seducebat
eos missus est in stagnum ignis et sulphuris ubi et bestia
66N 20 10 et pseudoprophetae et cruciabuntur die ac nocte in saecula saeculorum
66N 20 11 et vidi thronum magnum candidum et sedentem super eum a cuius aspectu
fugit terra et caelum et locus non est inventus ab eis
66N 20 12 et vidi mortuos magnos et pusillos stantes in conspectu throni et libri aperti
sunt et alius liber apertus est qui est vitae et iudicati sunt mortui ex his quae scripta erant in libris
secundum opera ipsorum
66N 20 13 et dedit mare mortuos qui in eo erant et mors et inferus dederunt mortuos qui
in ipsis erant et iudicatum est de singulis secundum opera ipsorum
66N 20 14 et inferus et mors missi sunt in stagnum ignis haec mors secunda est stagnum
ignis
66N 20 15 et qui non est inventus in libro vitae scriptus missus est in stagnum ignis
66N 21 1 et vidi caelum novum et terram novam primum enim caelum et prima terra
abiit et mare iam non est
66N 21 2 et civitatem sanctam Hierusalem novam vidi descendentem de caelo a Deo
paratam sicut sponsam ornatam viro suo
66N 21 3 et audivi vocem magnam de throno dicentem ecce tabernaculum Dei cum
hominibus et habitabit cum eis et ipsi populus eius erunt et ipse Deus cum eis erit eorum Deus

66N 21 4 et absterget Deus omnem lacrimam ab oculis eorum et mors ultra non erit neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra quae prima abierunt

66N 21 5 et dixit qui sedebat in throno ecce nova facio omnia et dicit scribe quia haec verba fidelissima sunt et vera

66N 21 6 et dixit mihi factum est ego sum Alpha et Omega initium et finis ego sitienti dabo de fonte aquae vivae gratis

66N 21 7 qui vicerit possidebit haec et ero illi Deus et ille erit mihi filius

66N 21 8 timidis autem et incredulis et execratis et homicidis et fornicatoribus et veneficis et idolatris et omnibus mendacibus pars illorum erit in stagno ardenti igne et sulphure quod est mors secunda

66N 21 9 et venit unus de septem angelis habentibus fialas plenas septem plagis novissimis et locutus est mecum dicens veni ostendam tibi sponsam uxorem agni

66N 21 10 et sustulit me in spiritu in montem magnum et altum et ostendit mihi civitatem sanctam Hierusalem descendentem de caelo a Deo

66N 21 11 habentem claritatem Dei lumen eius simile lapidi pretioso tamquam lapidi iaspidis sicut cristallum

66N 21 12 et habebat murum magnum et altum habens portas duodecim et in portis angelos duodecim et nomina inscripta quae sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israhel

66N 21 13 ab oriente portae tres et ab aquilone portae tres et ab austro portae tres et ab occasu portae tres

66N 21 14 et murus civitatis habens fundamenta duodecim et in ipsis duodecim nomina duodecim apostolorum agni

66N 21 15 et qui loquebatur mecum habebat mensuram harundinem auream ut metiretur civitatem et portas eius et murum

66N 21 16 et civitas in quadro posita est et longitudo eius tanta est quanta et latitudo et mensus est civitatem de harundine per stadia duodecim milia longitudo et latitudo et altitudo eius aequalia sunt

66N 21 17 et mensus est murus eius centum quadraginta quattuor cubitorum mensura hominis quae est angeli

66N 21 18 et erat structura muri eius ex lapide iaspide ipsa vero civitas auro mundo simile vitro mundo

66N 21 19 fundamenta muri civitatis omni lapide pretioso ornata fundamentum primum iaspis secundus sapphyrus tertius carcedonius quartus zmaragdus

66N 21 20 quintus sardonix sextus sardinus septimus chrysolitus octavus berillus nonus topazius decimus chrysoprassus undecimus hyacinthus duodecimus amethystus

66N 21 21 et duodecim portae duodecim margaritae sunt per singulas et singulae portae erant ex singulis margaritis et platea civitatis aurum mundum tamquam vitrum perlucidum

66N 21 22 et templum non vidi in ea Dominus enim Deus omnipotens templum illius est et agnus

66N 21 23 et civitas non eget sole neque luna ut luceant in ea nam claritas Dei inluminavit eam et lucerna eius est agnus

66N 21 24 et ambulabunt gentes per lumen eius et reges terrae adferent gloriam suam et honorem in illam

66N 21 25 et portae eius non cludentur per diem nox enim non erit illic

66N 21 26 et adferent gloriam et honorem gentium in illam

66N 21 27 nec intrabit in ea aliquid coinquinatum et faciens abominationem et mendacium nisi qui scripti sunt in libro vitae agni

66N 22 1 et ostendit mihi fluvium aquae vitae splendidum tamquam cristallum procedentem de sede Dei et agni

66N 22 2 in medio plateae eius et ex utraque parte fluminis lignum vitae adferens fructus duodecim per menses singula reddentia fructum suum et folia ligni ad sanitatem gentium

66N 22 3 et omne maledictum non erit amplius et sedes Dei et agni in illa erunt et servi

eius servient illi

66N 22 4 et videbunt faciem eius et nomen eius in frontibus eorum

66N 22 5 et nox ultra non erit et non egebunt lumine lucernae neque lumine solis

quoniam Dominus Deus inluminat illos et regnabunt in saecula saeculorum

66N 22 6 et dixit mihi haec verba fidelissima et vera sunt et Dominus Deus spirituum prophetarum misit angelum suum ostendere servis suis quae oportet fieri cito

66N 22 7 et ecce venio velociter beatus qui custodit verba prophetiae libri huius

66N 22 8 et ego Iohannes qui audivi et vidi haec et postquam audissem et vidissem cecidi ut adorarem ante pedes angeli qui mihi haec ostendebat

66N 22 9 et dicit mihi vide ne feceris conservus tuus sum et fratrum tuorum prophetarum et eorum qui servant verba libri huius Deum adora

66N 22 10 et dicit mihi ne signaveris verba prophetiae libri huius tempus enim prope est

66N 22 11 qui nocet noceat adhuc et qui in sordibus est sordescat adhuc et iustus iustitiam faciat adhuc et sanctus sanctificetur adhuc

66N 22 12 ecce venio cito et merces mea mecum est reddere unicuique secundum opera sua

66N 22 13 ego Alpha et Omega primus et novissimus principium et finis

66N 22 14 beati qui lavant stolas suas ut sit potestas eorum in ligno vitae et portis intrent in civitatem

66N 22 15 foris canes et venefici et inpudici et homicidae et idolis servientes et omnis qui amat et facit mendacium

66N 22 16 ego Iesus misi angelum meum testificari vobis haec in ecclesiis ego sum radix et genus David stella splendida et matutina

66N 22 17 et Spiritus et sponsa dicunt veni et qui audit dicat veni et qui sitit veniat qui vult accipiat aquam vitae gratis

66N 22 18 contestor ego omni audienti verba prophetiae libri huius si quis adposuerit ad haec adponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto

66N 22 19 et si quis deminuerit de verbis libri prophetiae huius auferet Deus partem eius de ligno vitae et de civitate sancta et de his quae scripta sunt in libro isto

66N 22 20 dicit qui testimonium perhibet istorum etiam venio cito amen veni Domine Iesu

- 67A 1 1 et haec verba libri quae scripsit Baruch filius Neeri filius Maasei filii Sedechiae filii Sedei filii Helchiae in Babylonia
- 67A 1 2 in anno quinto in septima die mensis in tempore quo ceperunt Chaldei Hierusalem et succenderunt eam igni
- 67A 1 3 et legit Baruch verba libri huius ad aures Iechoniae filii Ioachim regis Iuda et ad aures universi populi venientis ad librum
- 67A 1 4 et ad aures potentium filiorum regum et ad aures presbyterorum et ad aures populi a minimo usque ad magnum eorum omnium habitantium in Babylonia ad flumen Sudi
- 67A 1 5 qui audientes plorabant et ieiunabant et orabant in conspectu Domini
- 67A 1 6 et collegerunt pecuniam secundum quod potuit uniuscuiusque manus
- 67A 1 7 et miserunt in Hierusalem ad Ioachim filium Helchiae filii Salom sacerdotem et ad sacerdotes et ad omnem populum qui inventi sunt cum eo in Hierusalem
- 67A 1 8 cum acciperet vasa templi Domini quae ablata fuerant de templo revocare in terram Iuda decima die illius sivan vasa argentea quae fecit Sedechias filius Iosiae rex Iuda
- 67A 1 9 posteaquam cepisset Nabuchodonosor rex Babylonum Iechoniam et principes et vinctos et potentes et populum terrae ab Hierusalem et duxit eos in Babyloniam
- 67A 1 10 et dixerunt ecce misimus ad vos pecunias de quibus emite holocaustomata et tus et facite manna et offerte pro peccato ad aram Domini Dei nostri
- 67A 1 11 et orate pro vita Nabuchodonosor regis Babyloniae et pro vita Balthasar filii eius ut sint dies ipsorum sicut dies caeli super terram
- 67A 1 12 et det Dominus virtutem nobis et inluminet oculos nostros ut vivamus sub umbra Nabuchodonosor regis Babyloniae et sub umbra Balthasar filii eius et serviamus eis multis diebus et inveniamus gratiam in conspectu eorum
- 67A 1 13 et pro nobis ipsis orate ad Dominum Deum nostrum quia peccavimus Domino Deo nostro et non est aversus furor eius a nobis usque in hunc diem
- 67A 1 14 et legite librum istum quem misimus ad vos recitari in templo Domini in die

sollemni et in die oportuno

67A 1 15 et dicetis Domino Deo nostro iustitia nobis autem confusio faciei nostrae sicut dies haec omni Iuda et habitantibus in Hierusalem

67A 1 16 regibus nostris et principibus nostris sacerdotibus nostris et prophetis nostris et patribus nostris

67A 1 17 peccavimus ante Dominum nostrum et non credidimus diffidentes in eum

67A 1 18 et non fuimus subiectibiles illi et non obaudivimus vocem Domini Dei nostri ut ambulemus in mandatis eius quibus dedit nobis

67A 1 19 a die qua eduxit patres nostros de terra Aegypti usque in hunc diem eramus incredibiles ad Dominum Deum nostrum et dissipati recessimus ne audiremus vocem ipsius

67A 1 20 et adhererunt nobis mala multa et maledictiones quae constituit Dominus Moysi servo suo qui eduxit patres nostros de terra Aegypti dare nobis terram fluentem lac et mel sicut hodierna die

67A 1 21 et non audivimus vocem Domini Dei nostri secundum omnia verba prophetarum quos misit ad nos

67A 1 22 et abivimus unusquisque in sensum cordis nostri maligni operari diis alienis facientes mala ante oculos Domini Dei nostri

67A 2 1 propter quod statuit Dominus Deus noster verbum suum quod locutus est ad nos et ad iudices nostros qui iudicaverunt in Israhel et ad reges nostros et ad principes nostros et ad omnem Israhel et Iuda

67A 2 2 ut adduceret Dominus super nos mala magna quae non sunt facta sub caelo quemadmodum facta sunt Hierusalem secundum quae scripta sunt in lege Moysi

67A 2 3 ut manducaret homo carnes filii sui et carnes filiae suae

67A 2 4 et dedit illos sub manus regum omnium qui sunt in circuitu nostro in inproperium et in desolationem et in omnibus populis quo nos dispersit Dominus

67A 2 5 et facti sumus subtus et non supra quia peccavimus Domino Deo nostro non obaudiendo vocem ipsius

67A 2 6 Domino Deo nostro iustitia nobis autem et patribus nostris confusio faciei sicut dies haec

67A 2 7 quae locutus est Dominus super nos omnia mala haec quae evenerunt super nos

67A 2 8 et non sumus deprecati faciem Domini Dei nostri ut reverteremur unusquisque nostrum a viis nostris pessimis

67A 2 9 et vigilavit Dominus in malis et adduxit ea super nos quia iustus est Dominus in omnibus operibus suis quae mandavit nobis

67A 2 10 et non audivimus vocem ipsius ut iremus in praeceptis Domini quae dedit ante faciem nostram

67A 2 11 et nunc Domine Deus Israhel qui eduxisti plebem tuam de terra Aegypti in manu valida et in signis et in prodigiis et in virtute tua magna et in brachio excelso et fecisti tibi nomen sicut dies iste

67A 2 12 peccavimus impie egimus inique gessimus Domine Deus noster in omnibus iustitiis tuis

67A 2 13 avertatur ira tua a nobis quia derelicti sumus pauci inter gentes ubi dispersisti nos

67A 2 14 exaudi Domine preces nostras et orationes nostras et educ nos propter te et da nobis invenire gratiam ante faciem eorum qui nos abduxerunt

67A 2 15 ut sciat omnis terra quia tu es Dominus Deus noster et quia nomen tuum invocatum est super Israhel et super genus ipsius

67A 2 16 respice Domine de domo sancta tua in nos et inclina aurem tuam et audi

67A 2 17 aperi oculos tuos et vide quia non mortui qui sunt in inferno quorum spiritus acceptus est a visceribus suis dabunt honorem et iustificationem Domino

67A 2 18 sed anima quae tristis est super magnitudine et incedit curva et infirmis et

oculi deficientes et anima esuriens dat tibi gloriam et iustitiam Domino

67A 2 19 quia non secundum iustitias patrum nostrorum nos fundimus misericordiam ante conspectum tuum Domine Deus noster

67A 2 20 sed quia misisti iram tuam et furorem tuum super nos sicut locutus es in manus puerorum tuorum prophetarum dicens

67A 2 21 sic dicit Dominus inclinate umerum vestrum et cervicem vestram et opera facite regi Babylonis et sedebitis in terra quam dedi patribus vestris

67A 2 22 quod si autem non audieritis vocem Domini Dei vestri operari regi Babyloniae defectionem faciam de civitatibus Iuda et a foris Hierusalem

67A 2 23 et auferam a vobis vocem iucunditatis et vocem gaudimonii et vocem sponsi et vocem sponsae et erit omnis terra sine vestigio ab inhabitantibus eam

67A 2 24 et non audierunt vocem tuam ut operarentur regi Babyloniae et statuisti verba tua quae locutus es in manibus puerorum tuorum prophetarum ut proferrentur ossa regum nostrorum et ossa patrum nostrorum de loco suo

67A 2 25 et ecce sunt proiecta in calore solis et in gelu noctis et mortui sunt in doloribus pessimis in fame et in gladio et in emissione

67A 2 26 et posuisti templum in quo invocatum est nomen tuum in ipso sicut haec dies propter iniquitatem domus Israhel et domus Iuda

67A 2 27 et fecisti in nobis Domine Deus noster secundum omnem benignitatem tuam et secundum omnem miserationem tuam illam magnam

67A 2 28 sicut locutus es in manu pueri tui Moysi in die qua praecepisti ei scribere legem tuam coram filiis Israhel

67A 2 29 dicens si non obaudieritis vocem meam ambitio haec magna et multa convertetur in minimo inter gentes quo ego dispergam illos

67A 2 30 quia scio quod me non audiet populus populus est enim dura cervice et convertetur ad cor suum in terra captivitatis suae

67A 2 31 et scient quoniam ego sum Dominus Deus eorum et dabo eis cor et audient aures

67A 2 32 et laudabunt me in terra captivitatis suae et memores erunt nominis mei

67A 2 33 et avertent se a dorso suo duro et a malignitatibus suis quia reminiscuntur viam patrum suorum qui peccaverunt in me

67A 2 34 et revocabo illos in terram quam iuravi patribus illorum Abraham et Isaac et Iacob et dominabuntur eius et multiplicabo eos et non minorabuntur

67A 2 35 et statuam illis testamentum alterum sempiternum ut sim illis in Deum et ipsi erunt mihi in populum et non movebo amplius populum meum filios Israhel a terra quam dedi illis

67A 3 1 et nunc Domine omnipotens Deus Israhel anima in angustiis et spiritus anxius clamat ad te

67A 3 2 audi Domine et miserere quia Deus es misericors et miserere nostri quia peccavimus ante te

67A 3 3 quia tu sedes in sempiternum et nos peribimus in aevum

67A 3 4 Domine omnipotens Deus Israhel audi nunc orationem mortuorum Israhel et filiorum ipsorum qui peccaverunt ante te et non audierunt vocem Domini Dei sui et adglutinata sunt nobis mala

67A 3 5 noli meminisse iniquitates patrum nostrorum sed memento manus tuae et nominis tui in tempore isto

67A 3 6 quia tu es Dominus Deus noster et laudabimus te Domine

67A 3 7 quia propter hoc dedisti timorem tuum in cordibus nostris et ut invocemus nomen tuum et laudemus te in captivitate nostra quia convertemus iniquitatem patrum nostrorum qui peccaverunt ante te

67A 3 8 et ecce nos hodie in captivitate nostra sumus quo nos dispersisti in inproperium et in maledictum et in peccatum secundum omnes iniquitates patrum nostrorum qui discesserunt a te Domine Deus noster

67A 3 9 audi Israhel mandata vitae auribus percipite ut scias prudentiam
67A 3 10 quid est Israhel quid est quod in terra es inimicorum
67A 3 11 inveterasti in terra aliena coinquinatus es cum mortuis deputatus es cum
descendentibus in infernum
67A 3 12 dereliquisti fontem sapientiae
67A 3 13 si in via Dei ambulasses habitasses in pace sempiterna
67A 3 14 disce ubi sit prudentia ubi sit virtus ubi sit intellectus ut scias simul ubi sit
longiturnitas vitae et victus ubi sit lumen oculorum et pax
67A 3 15 quis invenit locum eius et quis intravit in thesauros eius
67A 3 16 ubi sunt principes gentium et qui dominantur super bestias quae sunt super
terram
67A 3 17 qui in avibus caeli inludunt
67A 3 18 qui argentum thesaurizant et aurum in quo confidebant homines et non est
finis acquisitionis eorum qui argentum fabricant et solliciti sunt nec est inventio operum illorum
67A 3 19 exterminati sunt et ad inferos descenderunt et alii loco eorum exsurrexerunt
67A 3 20 iuvenes viderunt lumen et habitaverunt super terram viam autem disciplinae
ignoraverunt
67A 3 21 neque intellexerunt semitas eius neque filii eorum susceperunt eam a facie
ipsorum longe facta est
67A 3 22 non est audita in terra Chanaan neque visa est in Theman
67A 3 23 filii quoque Agar qui exquirunt prudentiam quae de terra est negotiatores
Merrae et Theman et fabulatores et exquisitores intellegentiae viam autem sapientiae nescierunt
neque commemorati sunt semitas eius
67A 3 24 o Israhel quam magna est domus Dei et ingens locus possessionis eius
67A 3 25 magnus et non habet finem excelsus et immensus
67A 3 26 ibi fuerunt gigantes nominati illi qui ab initio fuerunt statura magna scientes
bellum
67A 3 27 non hos elegit Deus neque viam disciplinae dedit illis et perierunt
67A 3 28 eo quod non haberent sapientiam et perierunt propter insipientiam suam
67A 3 29 quis ascendit in caelum et accepit eam et deduxit eam de nubibus
67A 3 30 quis transfretavit mare et invenit illam et adtulit illam super aurum electum
67A 3 31 non est qui possit scire viam eius neque qui exquirat semitas eius
67A 3 32 sed qui scit universa novit eam et invenit eam prudentia sua qui praeparavit
terram in aeterno tempore et replevit eam pecudibus et quadrupedibus
67A 3 33 qui emittit lumen et vadit et vocavit illud et obaudit illi in tremore
67A 3 34 stellae autem lumen dederunt in custodiis suis et laetatae sunt
67A 3 35 vocatae sunt et dixerunt adsumus et luxerunt ei cum iucunditate qui fecit illas
67A 3 36 hic Deus noster non aestimabitur alius adversus eum
67A 3 37 hic adinvenit omnem viam disciplinae et tradidit illam Iacob puero suo et
Israhel dilecto suo
67A 3 38 post haec in terris visus est et cum hominibus conversatus est
67A 4 1 hic liber mandatorum Dei et lex quae est in aeternum omnes qui tenent eam
ad vitam qui autem dereliquerint eam in mortem
67A 4 2 convertere Iacob et adprehende eam ambula per viam ad splendorem eius
contra lumen eius
67A 4 3 ne tradas altero gloriam tuam et dignitatem tuam genti alienae
67A 4 4 beati sumus Israhel quoniam quae Deo placent nobis manifesta sunt
67A 4 5 animaequior esto populus Dei memorabilis Israhel
67A 4 6 venundati estis gentibus non in perditionem sed propter quod in ira ad
iracundiam provocastis Deum traditi estis adversariis
67A 4 7 exacerbastis enim eum qui fecit vos Deum aeternum immolantes daemoniis et
non Deo

67A 4 8 oblitum autem estis eum qui nutrit vos et contristastis nutricem vestram
Hierusalem

67A 4 9 vidit enim iracundiam a Deo venientem vobis et dixit audite confines Sion
adduxit enim mihi Deus luctum magnum

67A 4 10 vidi enim captivitatem populi mei filiorum meorum et filiarum quam
superduxit illis Aeternus

67A 4 11 nutriti enim illos cum iucunditate dimisi autem illos cum fletu et luctu

67A 4 12 nemo gaudeat super me viduam et desolatam a multis derelicta sum propter
peccata filiorum meorum quia declinaverunt a lege Dei

67A 4 13 iustitias autem ipsius nescierunt nec ambulaverunt per vias mandatorum Dei
neque per semitas veritatis eius cum iustitia ingressi sunt

67A 4 14 veniant confines Sion et memorentur captivitatem filiorum et filiarum
meorum quam superduxit illis Aeternus

67A 4 15 adduxit enim super illos gentem de longinquo gentem improbam et alterius
linguae

67A 4 16 qui non sunt reveriti senem neque puerorum miserti sunt et abduxerunt
dilectos viduae et a filiis unicam desolaverunt

67A 4 17 ego autem quid possum adiuvere vos

67A 4 18 qui enim adduxit super vos mala ipse vos eripiet de manibus inimicorum
vestrorum

67A 4 19 ambulate filii ambulate ego enim derelicta sum sola

67A 4 20 exui me stola pacis indui autem me sacco obsecrationis et clamabo ad
Altissimum in diebus meis

67A 4 21 animaequiores estote filii clamate ad Dominum et eripiet vos de manu
principum inimicorum

67A 4 22 ego enim speravi in Aeternum salutem vestram et venit mihi gaudium a
Sancto super misericordia quae veniet vobis ab Aeterno salutari nostro

67A 4 23 emisi enim vos cum luctu et ploratu reducet autem vos mihi Deus cum gaudio
et iucunditate in sempiternum

67A 4 24 sicut enim viderunt vicinae Sion captivitatem vestram sic videbunt et in
celeritate salutem vestram a Deo quae superveniet vobis cum honore magno et splendore aeterno

67A 4 25 filii patienter sustinete iram quae supervenit vobis persecutus est enim te
inimicus tuus sed cito videbis perditionem ipsius et super cervices ipsius ascendes

67A 4 26 delicati mei ambulaverunt vias asperas ducti sunt enim ut grex direptus ab
inimicis

67A 4 27 animaequiores estote filii et proclamate ad Deum erit enim memoria vestra ab
eo qui ducit vos

67A 4 28 sicut enim fuit sensus vester ut erraretis a Deo decies tantum iterum
convertentes requiretis eum

67A 4 29 qui enim induxit vobis mala ipse rursus adducet vobis sempiternam
iucunditatem cum salute vestra

67A 4 30 animaequior esto Hierusalem exhortatur enim te qui te nominavit

67A 4 31 nocentes parebunt qui te vexaverunt et qui gratulati sunt in tua ruina
punientur

67A 4 32 civitates quibus servierunt filii tui punietur quae accepit filios tuos

67A 4 33 sicut enim gavisus est in tua ruina et laetatus est in tuo casu sic contristabitur in
sua desolatione

67A 4 34 et amputabitur exultatio multitudinis eius et gaudimonium eius erit in luctum

67A 4 35 ignis enim superveniet ei ab Aeterno in longiturnis diebus et habitabitur a
daemoniis in multitudinem temporis

67A 4 36 circumspice Hierusalem ad orientem et vide iucunditatem a Deo tibi
venientem

67A 4 37 ecce enim veniunt filii tui quos dimisisti dispersos veniunt collecti ab oriente usque ad occidentem in verbo Sancti gaudentes in honorem Dei

67A 5 1 exue te Hierusalem stola luctus et vexationis tuae et indue te decore et honore eius quae a Deo tibi est in sempiterna gloriae

67A 5 2 circumdato te deploide a Deo iustitiae et inpone mitram capiti tuo honoris Aeterni

67A 5 3 Deus enim ostendet splendorem suum in te omni quod sub caelo est

67A 5 4 nominabitur enim tibi nomen tuum a Deo in sempiternum Pax iustitiae et Honor pietatis

67A 5 5 exsurge Hierusalem et sta in excelso et circumspice ad orientem et vide collectos filios tuos ab oriente sole usque ad occidentem in verbo Sancti gaudentes Dei memoria

67A 5 6 exierunt enim abs te pedibus ducti ab inimicis adducet autem illos Dominus ad te portatos in honorem sicut filios regni

67A 5 7 constituit enim Deus humiliare omnem montem excelsum et rupes perennes et convalles replere in aequalitatem terrae ut ambulet Israhel diligenter in honorem Dei

67A 5 8 obumbraverunt autem et silvae et omne lignum suavitatis Israhel mandato Dei

67A 5 9 adducet enim Deus Israhel cum iucunditate in lumine maiestatis suae cum misericordia et iustitia quae est ab ipso

67A 6 1 exemplum epistulae quam misit Hieremias ad abductos captivos in Babyloniam a rege Babyloniorum ut nuntiaret illis secundum quod praeceptum est illi a Deo propter peccata quae peccastis ante Deum abducemini in Babyloniam captivi a Nabuchodonosor rege Babylonum

67A 6 2 ingressi itaque in Babyloniam eritis illic annis plurimis et tempus longum usque ad generationes septem post hoc autem educam vos inde cum pace

67A 6 3 nunc autem videbitis in Babylonia deos aureos et argenteos et lapideos et ligneos in umeros portari ostentantes metum gentibus

67A 6 4 videte ergo ne et vos similes efficiamini factis alienis et metuatis et metus vos capiat in ipsis

67A 6 5 visa itaque turba de retro et ab ante adorantes dicite in cordibus vestris tibi oportet adorari Domine

67A 6 6 angelus autem meus vobiscum est ipse autem exquiram animas vestras

67A 6 7 nam lingua ipsorum polita a fabro ipsa etiam inaurata et inargentata falsa sunt et non possunt loqui

67A 6 8 et sicut virgini amanti ornamenta ita accepto auro fabricati sunt

67A 6 9 coronas certe habent aureas super capita sua dii illorum unde subtrahent sacerdotes ab eis aurum et argentum et erogant illud in semet ipsis

67A 6 10 dant autem et ex ipso prostitutis et meretrices ornant et iterum cum receperint illud a meretricibus ornant deos suos

67A 6 11 hii autem non liberantur ab erugine et tinea

67A 6 12 opertis autem illis veste purpurea extergent faciem ipsorum propter pulverem domus qui est plurimus inter eos

67A 6 13 sceptrum autem habet ut homo sicut iudex regionis qui in se peccantem non interficit

67A 6 14 habet etiam gladium in manu et securem se autem de bello et a latronibus non liberat unde vobis notum sit quia non sunt dii

67A 6 15 ne ergo timueritis eos sicut enim vas hominis confractum inutile efficitur tales sunt et dii illorum

67A 6 16 constitutis illis in domo oculi eorum pleni sunt pulvere a pedibus introeuntium

67A 6 17 et sicut alicui qui regem offendit circumseptae sunt ianuae aut sicut ad sepulchrum adductum mortuum ita tutant sacerdotes ostia clusuris et seris ne a latronibus expolientur

67A 6 18 lucernas accendunt illis et quidem multas ex quibus nullam videre possunt sunt autem sicut trabes in domo

67A 6 19 corda vero eorum dicunt elingere serpentes qui de terra sunt dum comedent eos et vestimentum ipsorum et non sentiunt

67A 6 20 nigrae fiunt facies eorum a fumo qui in domo fit

67A 6 21 supra corpus eorum et supra caput volant noctuae et hirundines et aves etiam similiter et catta

67A 6 22 unde scietis quia non sunt dii ne ergo timueritis eos

67A 6 23 aurum etiam quod habent ad speciem est nisi aliquis exterserit eruginem non fulgebunt neque enim dum conflarentur sentiebant

67A 6 24 ex omni pretio empta sunt in quibus spiritus non est in ipsis

67A 6 25 sine pedibus in umeris portantur ostentantes ignobilitatem suam hominibus confundantur etiam qui colunt ea

67A 6 26 propterea si ceciderint in terram a semet ipsis non surgent neque si quis eum statuerit rectum per semet ipsum stabit sed sicut mortuis munera eorum illis adponentur

67A 6 27 hostias illorum sacerdotes ipsorum vendunt et abutuntur similiter et mulieres eorum decerpentes neque infirmo neque mendicanti aliquid inertiunt

67A 6 28 de sacrificiis eorum fetae et menstruae contingunt scientes itaque ex his quia non sunt dii ne timeatis eos

67A 6 29 unde enim vocantur dii quia mulieres adponunt diis argenteis et aureis et ligneis

67A 6 30 et in domibus eorum sacerdotes sedent habentes tunicas scissas et capita et barbas rasa quorum capita nuda sunt

67A 6 31 rugiunt autem clamantes contra deos suos sicut in cena mortui

67A 6 32 a vestimento eorum auferent sacerdotes et vestiunt uxores suas et filios suos

67A 6 33 neque si quid mali patiantur ab aliquo neque si quid bonum poterunt retribuere neque regem constituere possunt neque auferre

67A 6 34 similiter neque divitias dare possunt neque malum retribuere si quis illis votum voverit et non reddiderit nec hoc requirent

67A 6 35 hominem a morte non liberant neque infimum a potentiore eripient

67A 6 36 hominem caecum ad visum non restituent de necessitate hominem non liberabunt

67A 6 37 viduae non miserebuntur neque orfanis beneficient

67A 6 38 lapidibus de monte similes sunt dii illorum lignei et lapidei aurei et argentei qui autem colunt illa confundentur

67A 6 39 quomodo ergo aestimandum est aut dicendum illos esse deos

67A 6 40 adhuc enim ipsis Chaldaeis non honorantibus ea qui cum audierint mutum non posse loqui offerent illum ad Bel postulantibus ab eo loqui

67A 6 41 quasi possint sentire qui non habent motum et ipsi cum intellexerint relinquent ea sensum enim non habent ipsi dii illorum

67A 6 42 mulieres autem circumdatis funibus in viis sedent succedentes ossa olivarum

67A 6 43 cum autem aliqua ex ipsis adtracta ab aliquo transeunte dormierit proximae suae exprobrat quod ea non sit digna habita sicut ipsa neque funis eius disruptus sit

67A 6 44 omnia autem quae illis fiunt falsa sunt quomodo ergo aestimandum aut dicendum est esse illos deos

67A 6 45 a fabris autem et ab aurificibus facta sunt nihil aliud erint nisi id quod volunt esse sacerdotes

67A 6 46 aurifices ipsi etiam qui ea faciunt non sunt multi temporis numquid ergo possunt quae ab ipsis fabricata sunt esse dii

67A 6 47 reliquerunt autem falsa et obprobrium postea futuris

67A 6 48 nam cum supervenerit illis proelium et mala cogitant post se sacerdotes ubi se abscondant cum illis

67A 6 49 quomodo ergo sentiri debeant quoniam dii sunt qui nec de bello se liberant neque de malis se eripiunt

67A 6 50 nam cum sint lignea et inaurata et inargentata scietur postea quia falsa sunt gentibus universis et regibus quae manifestata sunt quia non sunt dii sed opera manuum hominum et nullum opus Dei in illis

67A 6 51 unde ergo notum est quia non sunt dii sed opera manuum hominum et nullum Dei opus in ipsis est

67A 6 52 regem regioni non suscitant neque pluviam hominibus dabunt

67A 6 53 iudicium quoque non discernent neque regionem liberabunt ab iniuria quia nihil possunt sicut corniculae inter medium caeli et terrae

67A 6 54 etenim cum inciderit ignis in domum deorum ligneorum aureorum et argenteorum sacerdotes quidem ipsorum fugient et liberabuntur ipsi vero sicut trabes in medio comburentur

67A 6 55 regi autem et bello non resistent quomodo ergo aestimandum est aut recipiendum quia dii sunt

67A 6 56 non a furibus neque a latronibus se liberabunt dii lignei et lapidei et inaurati et argentati quibus hii qui fortiores sunt

67A 6 57 aurum et argentum et vestimentum quod operti sunt auferent illis et abibunt nec sibi auxilium ferunt

67A 6 58 itaque melius est esse regem ostentantem virtutem suam aut vas in domo utile in quo gloriabitur qui possidet illud quam falsi dii vel ostium in domo quod custodit quae in ipsa sunt quam falsi dii

67A 6 59 sol quidem et luna sidera cum sint splendida et emissa ad utilitates obaudiunt

67A 6 60 similiter et fulgur cum apparuerit perspicuum est id ipsum autem et spiritus in omni regione spirat

67A 6 61 et nubes quibus cum imperatum fuerit a Deo perambulare universum orbem perficiunt quod imperatum est eis

67A 6 62 ignis etiam missus desuper ut consumat montes et silvas facit quod praeceptum est ei haec autem neque speciebus neque virtutibus uni eorum similia sunt

67A 6 63 unde neque aestimandum est neque dicendum esse illos deos quando non possint neque iudicium iudicare neque benefacere hominibus

67A 6 64 scientes itaque quia non sunt dii ne ergo timueritis eos

67A 6 65 neque enim regibus maledicent neque benedicent

67A 6 66 signa etiam in caelo gentibus non ostendunt neque ut sol lucebunt neque inluminabunt ut luna

67A 6 67 bestiae meliores sunt illis quae possunt fugere sub tectum ac prodesse sibi

67A 6 68 nullo itaque modo nobis est manifestum quia sunt dii propter quod ne timeatis eos

67A 6 69 nam sicut in cucumeraria formido nihil custodit ita sunt dii illorum lignei et argentei et inaurati

67A 6 70 eodem modo et in horto spina alba supra quam omnis avis sedet similiter et mortuo proiecto in tenebris similes sunt dii illorum lignei et inaurati et inargentati

67A 6 71 a purpura quoque et marmore quae supra illos tineant scietis itaque quia non sunt dii ipsi etiam postremo comeduntur et erit obprobrium in regione

68A 0 1 multorum nobis et magnorum per Legem et Prophetas aliosque qui secuti sunt illos sapientiam demonstratam, in quibus oportet laudare Israhel doctrinae et sapientiae causa; quia non solum ipsos loquentes necesse est peritos, sed etiam extraneos posse et dicentes et scribentes doctissimos fieri.

68A 0 2 avus meus Iesus postquam se amplius dedit ad diligentiam lectionis Legis et Prophetarum et aliorum librorum qui nobis a parentibus nostris traditi sunt, volui et ipse scribere aliquid horum quae ad doctrinam et sapientiam pertinent, ut desiderantes discere et illorum periti facti magis magisque adtendant animo et confirmentur ad legitimam vitam.

68A 0 3 hortor itaque venire vos cum benevolentia et adtentiore studio lectionem facere, et veniam habere in illis in quibus videmur sequentes imaginem sapientiae et deficere in verborum compositione. nam deficiunt verba hebraica quando translata fuerint ad alteram linguam; non solum autem haec, sed et ipsa Lex et Prophetae ceteraque librorum non parvam habent differentiam quando inter se dicuntur.

68A 0 4 nam in octavo et tricesimo anno temporibus Ptolomei Euergetis regis, postquam perveni in Aegyptum et cum multum temporis ibi fecissem, inveni libros relictos non parvae neque contemnendae doctrinae.

68A 0 5 itaque bonum et necessarium putavi et ipse aliquam addere diligentiam et laborem interpretandi istum librum; et multa vigilia adtuli doctrinam in spatio temporis, ad illa quae ad finem ducunt librum dare, et illis qui volunt animum intendere et discere quemadmodum oporteat instituere mores qui secundum legem Domini proposuerunt vitam agere.

68A 1 1 omnis sapientia a Deo Domino est et cum illo fuit semper et est ante aevum

68A 1 2 harenam maris et pluviae guttas et dies saeculi quis dinumeravit altitudinem caeli et latitudinem terrae et profundum abyssi quis mensus est

68A 1 3 sapientiam Dei praecedentem omnia quis investigavit

68A 1 4 prior omnium creata est sapientia et intellectus prudentiae ab aevo

68A 1 5 fons sapientiae verbum Dei in excelsis et ingressus illius mandata aeterna

68A 1 6 radix sapientiae cui revelata est et astutias illius quis agnovit

68A 1 7 disciplina sapientiae cui revelata est et manifestata et multiplicationem ingressus illius quis intellexit

68A 1 8 unus est Altissimus creator omnipotens rex potens et metuendus nimis sedens super thronum illius et dominans Deus

68A 1 9 ipse creavit illam spiritu sancto et vidit et dinumeravit et mensus est

68A 1 10 et effudit illam super omnia opera sua et super omnem carnem secundum datum suum et praebuit illam diligentibus se

68A 1 11 timor Domini gloria et gloriatio et laetitia et corona exultationis

68A 1 12 timor Domini delectabit cor et dabit laetitiam et gaudium in longitudine dierum

68A 1 13 timenti Dominum bene erit in extremis et in die defunctionis suae benedicetur

68A 1 14 dilectio Dei honorabilis sapientia

68A 1 15 quibus autem apparuerit in visu diligunt eam in visione et in agnitione magnalium suorum

68A 1 16 initium sapientiae timor Domini et cum fidelibus in vulva concreatus est et cum electis seminis creditur et cum iustis et fidelibus agnoscitur

68A 1 17 timor Domini scientiae religiositas

68A 1 18 religiositas custodiet et iustificabit cor iucunditatem atque gaudium dabit

68A 1 19 timenti Deum bene erit et in diebus consummationis illius benedicetur

68A 1 20 plenitudo sapientiae timere Deum et plenitudo a fructibus illius

68A 1 21 omnem domum illius implebit a generationibus et receptacula a thesauris illius

68A 1 22 corona sapientiae timor Domini repollens pacem et salutis fructum

68A 1 23 et vidit et dinumeravit eam utraque autem sunt dona Dei

68A 1 24 scientiam et intellectum prudentiae sapientia compartietur et gloriam tenentium se inaltat

68A 1 25 radix sapientiae est timere Dominum rami enim illius longevi

68A 1 26 in thesauris sapientiae intellectus et scientiae religiositas execratio autem peccatoribus sapientia

68A 1 27 timor Dei expellit peccatum

68A 1 28 nam qui sine timore est non poterit iustificari iracundia enim animositatis illius subversio illius est

68A 1 29 usque in tempus sustinebit patiens et postea redditio iucunditatis

68A 1 30 bonus sensus usque in tempus abscondebit verba illius et labia multorum
 enarrabunt sensum illius
 68A 1 31 []
 68A 1 32 []
 68A 1 33 concupiscens sapientiam conserva iustitiam et Deus praebebit illam tibi
 68A 1 34 sapientia enim et disciplina timor Domini et quod beneplacitum est illi
 68A 1 35 fides et mansuetudo et adimplebit thesauros illius
 68A 1 36 non sis incredibilis timori Domini et ne accesseris ad illum duplici corde
 68A 1 37 ne fueris hypocrita in conspectu hominum et non scandalizeris labiis tuis
 68A 1 38 adtende in illis ne forte cadas et adducas animae tuae inhonorationem
 68A 1 39 et revelet Deus absconsa tua et in medio synagogae elidat te
 68A 1 40 quoniam accessisti maligne ad Dominum et cor tuum plenum est dolo et
 fallacia
 68A 2 1 fili accedens servituti Dei sta in iustitia et timore et praepara animam tuam ad
 temptationem
 68A 2 2 deprime cor tuum et sustine declina aurem et excipe verba intellectus et ne
 festines in tempus obductionis
 68A 2 3 sustine sustentationes Dei coniungere Deo et sustine ut crescat in novissimo
 vita tua
 68A 2 4 omne quod tibi adplicitum fuerit accipe et in dolore sustine et in humilitate
 tua habe patientiam
 68A 2 5 quoniam in igne probatur aurum et argentum homines vero receptibiles in
 camino humiliationis
 68A 2 6 crede Deo et recuperabit te et dirige viam tuam et spera in illum conserva
 timorem illius et in illo veteresce
 68A 2 7 metuentes Deum sustinete misericordiam eius et non deflectatis ab illo ne
 cadatis
 68A 2 8 qui timetis Deum credite illi et non evacuabitur merces vestra
 68A 2 9 qui timetis Deum sperate in illum et in oblectatione veniet vobis misericordia
 68A 2 10 qui timetis Deum diligite illum et inluminabuntur corda vestra
 68A 2 11 respicite filii nationes hominum et scitote quis speravit in Dominum et
 confusus est
 68A 2 12 permansit in mandatis eius et derelictus est et quis invocavit illum et despexit
 illum
 68A 2 13 quoniam pius et misericors Deus et remittit in tempore tribulationis peccata
 omnibus exquirentibus se in veritate
 68A 2 14 vae duplici corde et labiis scelestis et manibus malefacientibus et peccatori
 terram ingredienti duabus viis
 68A 2 15 vae dissolutis corde qui non credunt Deo ideo non protegentur ab eo
 68A 2 16 vae his qui perdiderunt sustentiam qui dereliquerunt vias rectas et
 deverterunt in vias pravas
 68A 2 17 et quid facietis cum inspicere coeperit Deus
 68A 2 18 qui timent Dominum non erunt incredibiles verbo illius et qui diligunt illum
 conservabunt viam illius
 68A 2 19 qui timent Dominum inquirent quae beneplacita sunt illi et qui diligunt eum
 replebuntur lege ipsius
 68A 2 20 qui timent Dominum parabunt corda sua et in conspectu illius sanctificabunt
 animas suas
 68A 2 21 qui timent Dominum custodiunt mandata illius et patientiam habebunt usque
 ad inspectionem illius
 68A 2 22 dicentes si paenitentiam non egerimus incidemus in Dei manus et non in
 manus hominum

68A	2	23	secundum enim magnitudinem illius sic et misericordia ipsius cum ipso
68A	3	1	fili sapientiae ecclesia iustorum et natio illorum obaudientia et dilectio
68A	3	2	iudicium patris audite filii dilecti et sic facite ut salvi sitis
68A	3	3	Deus enim honoravit patrem in filiis et iudicium matris exquirens in filios
68A	3	4	qui diligit Deum exorabit pro peccatis et continebit se ab illis in oratione
dierum exaudietur			
68A	3	5	et sicut qui thesaurizat ita et qui honorificat matrem suam
68A	3	6	qui honorat patrem iucundabitur in filiis
68A	3	7	qui honorat patrem suum vita vivet longiore et qui obaudit patrem refrigerabit
matri			
68A	3	8	qui timet Deum honorat parentes et quasi dominis serviet in his qui se
generaverunt			
68A	3	9	in opere et sermone et omni patientia honora patrem tuum
68A	3	10	ut superveniat tibi benedictio a Deo et benedictio illius in novissimo manet
68A	3	11	benedictio patris firmat domos filiorum maledictio autem matris eradicat
fundamenta			
68A	3	12	ne glorieris in contumelia patris tui non est enim tibi gloria sed confusio
68A	3	13	gloria enim hominis ex honore patris sui et dedecus filiis pater sine honore
68A	3	14	fili suscipe senectam patris tui et ne contristes eum in vita illius
68A	3	15	et si defecerit sensu veniam da et ne spernas eum in tua virtute elemosyna
enim patris non erit in oblivione			
68A	3	16	nam pro peccato matris restituetur tibi bonum
68A	3	17	et iniustitia aedificabitur tibi in die tribulationis commemorabitur tui sicut in
sereno glacies solventur tua peccata			
68A	3	18	quam malae fama est qui relinquit patrem et est maledictus a Deo qui
exasperat matrem			
68A	3	19	fili in mansuetudine opera tua perface et super hominum gloriam diligeris
68A	3	20	quanto magnus es humilia te in omnibus et coram Deo invenies gratiam
68A	3	21	quoniam magna potentia Dei solius et ab humilibus honoratur
68A	3	22	altiora te ne scrutaveris et fortiora te ne exquisieris sed quae praecepit tibi
Deus illa cogita semper et in pluribus operibus eius ne fueris curiosus			
68A	3	23	non est enim tibi necessarium ea quae abscondita sunt videre oculis tuis
68A	3	24	in supervacuis rebus noli scrutari multipliciter et in pluribus operibus eius non
eris curiosus			
68A	3	25	plurima enim super sensum hominis ostensa sunt tibi
68A	3	26	multos enim inplanavit suspicio illorum et in vanitate detinuit sensus illorum
68A	3	27	cor durum male habebit in novissimo et qui amat periculum in illo peribit
68A	3	28	cor ingrediens duas vias non habebit successus et pravicornus in illis
scandalizabitur			
68A	3	29	cor nequam gravabitur doloribus et peccator adiciet ad peccandum
68A	3	30	synagogae superbiorum non est sanitas frutex enim peccati eradicabitur in illis
et non intellegitur			
68A	3	31	cor sapiens intellegitur in sapientia et auris bona audiet cum omni
concupiscentia sapientiam			
68A	3	32	sapiens cor et intellegibile abstinebit se a peccatis et in operibus iustitiae
successus habebit			
68A	3	33	ignem ardentem extinguit aqua et elemosyna resistit peccatis
68A	3	34	et Deus conspexit qui reddit gratiam meminit in posterum et in tempore
casus tui invenies firmamentum			
68A	4	1	fili elemosynam pauperis ne fraudes et oculos tuos ne transvertas a paupere
68A	4	2	animam esurientem ne despexeris et non exasperes pauperem in inopia sua
68A	4	3	cor inopis ne adflixeris et non protrahas datum angustianti

68A	4	4	rogationem contribulati ne abicias et non avertas faciem tuam ab egeno
68A	4	5	ab inope ne avertas oculos propter iram et non relinquo quaerentibus tibi
			retro maledicere
68A	4	6	maledicentis enim te in amaritudine exaudietur precatio illius exaudiet autem
			eum qui fecit illum
68A	4	7	congregationi pauperum affabilem te facito et presbytero humilia animam
			tuam et magnato humilia caput tuum
68A	4	8	declina pauperi aurem tuam et redde debitum tuum et responde pacifica in
			mansuetudine
68A	4	9	libera eum qui iniuriam patitur de manu superbi et non acide feras in anima
			tua
68A	4	10	in iudicando esto pupillis misericors ut pater et pro viro matri illorum
68A	4	11	et eris velut filius Altissimi obaudiens et miserebitur tui magis quam mater
68A	4	12	sapientia filiis suis vitam inspiravit et suscipit exquirentes se et praeibit in
			viam iustitiae
68A	4	13	et qui illam diligit diligit vitam et qui vigilaverint ad illam complectebuntur
			placorem eius
68A	4	14	qui tenuerint illam vitam hereditabunt et quo introibit benedicit Deus
68A	4	15	qui serviunt ei obsequentes erunt Sancto et eos qui diligunt illam diligit Deus
68A	4	16	qui audit illam iudicat gentes et qui intuetur illam permanebit confidens
68A	4	17	si crediderit ei hereditabit illam et erunt in confirmatione creaturae illorum
68A	4	18	quoniam in temptatione ambulat cum eo et in primis eligit eum
68A	4	19	timorem et metum et adprobationem inducet super illum et cruciabit illum in
			tribulatione doctrinae suae donec temptet illum in cogitationibus illius et credat animae illius
68A	4	20	et firmabit illum et iterum adducet directum ad illum
68A	4	21	et denudat absconsa sua et thesaurizat super illum scientiam et intellectum
			iustitiae
68A	4	22	si autem oberraverit derelinquet eum et tradet illum in manus inimici sui
68A	4	23	fili conserva tempus et devota a malo
68A	4	24	pro anima tua non confundaris dicere verum
68A	4	25	est enim confusio adducens peccatum et est confusio adducens gloriam et
			gratiam
68A	4	26	ne accipias faciem adversus faciem tuam nec adversus animam tuam
			mendacium
68A	4	27	non reverearis proximum tuum in casum suum
68A	4	28	nec retineas verbum in tempus salutis non abscondas sapientiam tuam in
			decore eius
68A	4	29	in lingua enim agnoscitur sapientia et sensus et scientia et doctrina in verbis
			veritatis et firmamentum in operibus iustitiae
68A	4	30	non contradicas veritati ullo modo et de mendacio ineruditionis tuae
			confundere
68A	4	31	non confundaris confiteri peccata tua et ne subicias te homini pro peccato
68A	4	32	noli resistere contra faciem potentis nec coneris contra ictum fluvii
68A	4	33	pro iustitia agoniare pro anima tua et usque ad mortem certa pro iustitia et
			Deus expugnabit pro te inimicos tuos
68A	4	34	noli citatus esse in lingua tua et inutilis et remissus in operibus tuis
68A	4	35	noli esse sicut leo in domo tua evertens domesticos tuos et opprimens
			subiectos tibi
68A	4	36	non sit porrecta manus tua ad accipiendum et ad reddendum collecta
68A	5	1	noli adtendere ad possessiones iniquas et ne dixeris est mihi sufficiens vita
			nihil enim proderit in tempore vindictae et obductionis
68A	5	2	non sequaris concupiscentiam cordis

68A	5	3	et ne dixeris quomodo potui aut quis me subiciet propter facta mea Deus enim vindicans vindicabit
68A	5	4	ne dixeris peccavi et quid accidit mihi triste Altissimus enim est patiens redditor
68A	5	5	de propitiatu peccatorum noli esse sine metu neque adicias peccatum super peccatum
68A	5	6	et ne dicas miseratio Dei magna est multitudinis peccatorum meorum miserebitur
68A	5	7	miser cordia enim et ira ab illo et in peccatores respicit ira illius
68A	5	8	non tardes converti ad Deum et ne differas de die in diem
68A	5	9	subito enim venit ira illius et in tempore vindictae disperdet te
68A	5	10	noli anxius esse in divitiis iniustis nihil enim proderunt tibi in die obductionis et vindictae
68A	5	11	non ventiles te in omnem ventum et non eas in omni via sic enim peccator probatur duplici lingua
68A	5	12	esto firmus in via Dei et in veritate sensus tui et scientia et prosequatur te verbum pacis et iustitiae
68A	5	13	esto mansuetus ad audiendum verbum ut intellegas et cum sapientia fers responsum verum
68A	5	14	si est tibi intellectus responde proximo sin autem sit manus tua super os tuum ne capiaris in verbo indisciplinato et confundaris
68A	5	15	honor et gloria in sermone sensati lingua imprudentis subversio ipsius
68A	5	16	non appelleris susurrio et lingua tua capiaris et confundaris
68A	5	17	super furem enim est confusio et paenitentia et denotatio pessima super bilinguem susurratori autem odium et inimicitia et contumelia
68A	5	18	iustifica pusillo et magno similiter
68A	6	1	noli fieri pro amico inimicus proximo inproperium enim et contumeliam malus hereditabit et omnis peccator invidus et bilinguis
68A	6	2	non te extollas in cogitatione animae tuae velut taurus ne forte elidatur virtus tua per stultitiam
68A	6	3	et folia tua comedet et fructus tuos perdet et relinqueris velut lignum aridum in heremo
68A	6	4	anima enim nequa disperdet qui se habet et in gaudium inimici dat illum et deducit in sortem impiorum
68A	6	5	verbum dulce multiplicat amicos et mitigat inimicos et lingua eucharis in bono homine abundat
68A	6	6	multi pacifici sint tibi et consilarii tibi sint unus de mille
68A	6	7	si possides amicum in temptatione posside eum et non facile credas illi
68A	6	8	est enim amicus secundum tempus suum et non permanebit in die tribulationis
68A	6	9	et est amicus qui egreditur ad inimicitiam et est amicus qui odium et rixam et convicia denudabit
68A	6	10	est autem amicus socius mensae et non permanet in die necessitatis
68A	6	11	amicus si permanserit fixus erit tibi quasi coaequalis et in domesticis tuis fiducialiter aget
68A	6	12	si humiliaverit se contra te et a facie tua abscondet se unanimum habebis amicitiam bonam
68A	6	13	ab inimicis tuis separare et ab amicis tuis adtende
68A	6	14	amicus fidelis protectio fortis qui autem invenit illum invenit thesaurum
68A	6	15	amico fideli nulla est comparatio et non est digna ponderatio auri et argenti contra bonitatem fidei illius
68A	6	16	amicus fidelis medicamentum vitae et immortalitatis et qui metuunt Dominum

inveniunt illum
 68A 6 17 qui timet Deum aequae habebit amicitiam bonam quoniam secundum illum erit
 amicus illius
 68A 6 18 fili a iuventute tua excipe doctrinam et usque ad canos invenies sapientiam
 68A 6 19 quasi is qui arat et seminat accede ad illam et sustine bonos fructus illius
 68A 6 20 in opere enim ipsius exiguum laborabis et cito edes de generationibus illius
 68A 6 21 quam aspera est nimium sapientia indoctis hominibus et non permanet in illa
 excors
 68A 6 22 quasi lapidis virtus probatio erit in illis et non demorabuntur proicere illum
 68A 6 23 sapientia enim doctrinae secundum nomen est eius et non multis est manifesta
 quibus autem agnita est permanet usque ad conspectum Dei
 68A 6 24 audi fili et accipe consilium intellectus et ne abicias consilium meum
 68A 6 25 inice pedem tuum in conpedes illius et in torques eius tuum collum
 68A 6 26 subice umerum tuum et porta illam et ne acedieris vinculis eius
 68A 6 27 in omni animo tuo accede ad illam et in omni virtute tua conserva vias eius
 68A 6 28 investiga illam et manifestabitur tibi et continens factus ne derelinqueris eam
 68A 6 29 in novissimis enim invenies requiem in ea et convertetur tibi in oblectationem
 68A 6 30 et erunt tibi conpedes in protectionem fortitudinis et bases virtutis et torques
 illius in stolam gloriae
 68A 6 31 decor enim vitae est in illa et vincula illius natura salutaris
 68A 6 32 stolam gloriae indues eam et coronam gratulationis superpones tibi
 68A 6 33 fili si adtenderis mihi disces et si adcommodaveris animam tuam sapiens eris
 68A 6 34 et si inclinaveris aurem tuam excipies doctrinam et si dilexeris audire sapiens
 eris
 68A 6 35 in multitudine presbyterorum prudentium sta et sapientiae illorum ex corde
 coniungere ut omnem narrationem Dei possis audire et proverbia laudis non effugiant te
 68A 6 36 et si videris sensatum evigila ad illum et gradus ostiorum illius exterat pes
 tuus
 68A 6 37 cogitatum habe in praeceptis Dei et in mandatis illius maxime assiduus esto
 et ipse dabit cor tibi et concupiscentia sapientiae dabitur tibi
 68A 7 1 noli facere mala et non te adprehendent
 68A 7 2 discede ab iniquo et deficient mala abs te
 68A 7 3 non semines mala in sulcis iniuriae et non metes ea in septuplum
 68A 7 4 noli quaerere ab homine ducatum neque a rege cathedram honoris
 68A 7 5 non te iustifices ante Deum quoniam agnitor cordis ipse est et penes regem
 noli velle videri sapiens
 68A 7 6 noli quaerere fieri iudex nisi si valeas virtute inrumpere iniquitates ne forte
 extimescas faciem potentis et ponas scandalum in agilitate tua
 68A 7 7 non pecces in multitudinem civitatis nec te inmittas in populum
 68A 7 8 neque alliges duplicia peccata nec enim in uno eris immunis
 68A 7 9 noli esse pusillanimis in anima tua
 68A 7 10 exorare et facere elemosynam non despicias
 68A 7 11 ne dicas in multitudine munerum meorum respiciet Deus et offerentem me
 Deo altissimo suscipiet munera mea
 68A 7 12 non inrideas hominem in amaritudine animae est enim qui humiliat et exaltat
 circumspexit Deus
 68A 7 13 noli amare mendacium adversus fratrem tuum neque amico similiter facias
 68A 7 14 noli velle mentiri omne mendacium assiduitas enim illius non bona
 68A 7 15 noli verbosus esse in multitudine presbyterorum et non iteres verbum in tua
 oratione
 68A 7 16 non oderis laboriosa opera et rusticationem ab Altissimo creatam
 68A 7 17 non te reputes in multitudine indisciplinatorum

68A	7	18	memento irae quoniam non tardabit
68A	7	19	humilia valde spiritum tuum quoniam vindicta carnis impii ignis et vermes
68A	7	20	noli praevaricari in amicum pecunia differenti neque fratrem carissimum auro spreveris
68A	7	21	noli discedere a muliere sensata et bona quam sortitus es in timore Dei gratia enim verecundiae illius super aurum
68A	7	22	non laedas servum operantem in veritate neque mercennarium dantem animam suam
68A	7	23	servus sensatus dilectus quasi anima tua non defraudes illum libertate neque inopem derelinquas illum
68A	7	24	pecora tibi sunt adtende illis et si sunt utilia perseverent apud te
68A	7	25	fili tibi sunt erudi illos et curva illos a pueritia illorum
68A	7	26	filiae tibi sunt serva corpus illarum et non ostendas hilarem faciem tuam ad illas
68A	7	27	trade filiam et grande opus feceris et homini sensato da illam
68A	7	28	mulier si est tibi secundum animam tuam non proicias illam et odibili non credas te in toto corde
68A	7	29	honora patrem tuum et gemitus matris tuae ne obliviscaris
68A	7	30	memento quoniam nisi per illos non fuisses et retribue illis quomodo et illi tibi
68A	7	31	in tota anima tua time Deum et sacerdotes illius sanctifica
68A	7	32	in omni virtute dilige eum qui te fecit et ministros eius non derelinquas
68A	7	33	honora Deum ex tota anima tua et honorifica sacerdotes et propurga te cum brachiis
68A	7	34	da illi partem sicut mandatum est tibi primitiarum et purgationis et de negligentia purga te cum paucis
68A	7	35	datum brachiorum tuorum et sacrificium sanctificationis offers initia sanctorum
68A	7	36	et pauperi porrige manum tuam ut perficiatur propitiatio et benedictio tua
68A	7	37	gratia datus in conspectu omnis viventis et mortuo non prohibeas gratiam
68A	7	38	non desis plorantibus in conrogatione et cum lugentibus ambula
68A	7	39	non te pigeat visitare infirmum ex his enim in dilectione firmaberis
68A	7	40	in omnibus operibus tuis memorare novissima tua et in aeternum non peccabis
68A	8	1	non litiges cum homine potente ne forte incidas in manus illius
68A	8	2	non contendas cum viro locuplete ne forte contra consistat litem tibi
68A	8	3	multos perdidit aurum atque argentum et usque cor regum extendit et convertit
68A	8	4	non litiges cum homine linguato et non strues in igne illius ligna
68A	8	5	non communices homini indocto ne male de progenie tua loquatur
68A	8	6	ne despicias hominem avertentem se a peccato neque inproperes ei memento quoniam omnes sumus in correptionem
68A	8	7	ne spernas hominem in sua senecta etenim ex nobis senescunt
68A	8	8	noli de mortuo gaudere sciens quoniam omnes morimur et in gaudium nolumus venire
68A	8	9	ne despicias narrationem presbyterorum sapientium et in proverbiiis illorum conversare
68A	8	10	ab ipsis enim disces doctrinam intellectus et servire magnatis sine querella
68A	8	11	non te praetereat narratio seniorum et ipsi enim didicerunt a patribus suis
68A	8	12	quoniam ab ipsis disces intellectum et in tempore necessitatis responsum
68A	8	13	non incendas carbones peccatoris arguens eos ne incendaris flamma ignis peccatorum illorum

68A	8	14	ne contra faciem stes contumeliosi ne sedeat quasi insidiator ori tuo
68A	8	15	noli fenerare homini fortiori te quod si feneraveris tamquam perditum habe
68A	8	16	non spondeas super virtutem tuam quod si sponderis quasi restituens cogita
68A	8	17	non iudices contra iudicem quoniam secundum quod dignum est iudicat
68A	8	18	cum audace non eas in via ne forte gravet mala sua in te ipse enim secundum voluntatem suam vadit et simul cum stultitia illius peries
68A	8	19	cum iracundo non facias rixam cum audace non eas in desertum quoniam quasi nihil est ante illum sanguis et ubi non est adiutorium elidet te
68A	8	20	cum fatuis ne consilium habeas non enim poterunt diligere nisi quae ipsis placent
68A	8	21	coram extraneo ne facias consilium nescis enim quid pariet
68A	8	22	non omni homini cor tuum manifestes ne forte inferat tibi gratiam et convicietur tibi
68A	9	1	non zeles mulierem sinus tui ne ostendas super te malitiam doctrinae nequam
68A	9	2	non des mulieri potestatem animae tuae ne ingrediatur in virtute tua et confundaris
68A	9	3	ne respicias mulierem multivolam ne forte incidas in laqueos illius
68A	9	4	cum psaltrice ne adsiduus sis nec audias illam ne forte pereas in efficacia illius
68A	9	5	virginem ne conspicias ne forte scandalizeris in decore illius
68A	9	6	non des fornicariis animam tuam in nullo ne perdas te et hereditatem tuam
68A	9	7	noli conspiciere in vicis civitatis nec oberraveris in plateis illius
68A	9	8	averte faciem tuam a muliere compta et non circumspicias speciem alienam
68A	9	9	propter speciem mulieris multi perierunt et ex hoc concupiscentia quasi ignis exardescit
68A	9	10	omnis mulier quae est fornicaria quasi stercus in via conculcatur
68A	9	11	speciem mulieris alienae multi admirati reprobi facti sunt conloquium enim illius quasi ignis exardescit
68A	9	12	cum aliena muliere non accumbas super cubitum cum aliena muliere ne sedeas omnino nec accumbas cum ea super cubitum
68A	9	13	et non alterceris cum ea in vino ne forte declinet cor tuum in illa et sanguine tuo labaris in perditionem
68A	9	14	ne derelinquas amicum antiquum novus enim non erit similis illi
68A	9	15	vinum novum amicus novus veterescat et cum suavitate bibes illud
68A	9	16	non zeles gloriam et opes peccatoris non enim scis quae futura sit illius subversio
68A	9	17	non placeat tibi iniuria iniustorum sciens quoniam usque ad inferos non placebit impius
68A	9	18	longe abesto ab homine potestatem habente occidendi et non suspicaberis timorem mortis
68A	9	19	et si accesseris ad illum noli aliquid committere ne forte auferat vitam tuam
68A	9	20	communione mortis scito quoniam in medium laqueorum ingredieris et super dolentium arma ambulabis
68A	9	21	secundum virtutem tuam cave te a proximo et cum sapientibus et prudentibus tracta
68A	9	22	virii iusti sint tibi convivae et in timore Dei sit gloriatio tibi
68A	9	23	et in sensu sit tibi cogitatus et omnis narratio tua in praeceptis Altissimi
68A	9	24	in manus artificum opera laudabitur et princeps populi in sapientia sermonis sui in sensu vero seniorum verbum
68A	9	25	terribilis est in civitate sua homo linguosus et temerarius in verbo suo odibilis erit
68A	10	1	iudex sapiens vindicabit populum suum et principatus sensati stabilis erit

68A	10	2	secundum iudicem populi sic et ministri eius et qualis rector est civitatis tales et inhabitantes
68A	10	3	rex insipiens perdet populum suum et civitates inhabitabuntur per sensum prudentium
68A	10	4	in manu Dei potestas terrae et exclamabilis omnis iniquitas gentium et utilem rectorem in tempus suscitabit super illam
68A	10	5	in manu Dei potestas hominis et super faciem scribae inponet honorem suum
68A	10	6	omnis iniuriae proximi ne memineris et nihil agas in operibus iniuriae
68A	10	7	odibilis coram Deo et hominibus superbia et execrabilis omnis iniquitas gentium
68A	10	8	regnum a gente in gentem transfertur propter iniustitias et iniurias et contumelias et diversos dolos
68A	10	9	avaro autem nihil est scelestius quid superbit terra et cinis
68A	10	10	nihil est iniquius quam amare pecuniam hic enim et animam suam venalem habet quoniam in vita sua proiecit intima sua
68A	10	11	omnis potentatus brevis via
68A	10	12	brevem languorem praecidit medicus sic et rex hodie est et cras morietur
68A	10	13	cum enim moritur homo hereditabit serpentes et bestias et vermes
68A	10	14	initium superbiae hominis apostatare a Deo
68A	10	15	quoniam ab eo qui fecit illum recessit cor eius quoniam initium peccati omnis superbia qui tenuerit illam adimplebitur maledictis et subvertet eos in finem
68A	10	16	propterea exhonoravit Dominus conventus malorum et destruxit eos usque in finem
68A	10	17	sedes ducum superborum destruxit Deus et sedere fecit mites pro illis
68A	10	18	radices gentium superbarum arefecit Deus et plantavit humiles ex ipsis gentibus
68A	10	19	terras gentium evertit Dominus et perdidit eas usque ad fundamentum
68A	10	20	arefecit ex ipsis et disperdidit illos et cessare fecit memoriam eorum a terra
68A	10	21	perdidit Deus memoriam superborum et reliquit memoriam humilium sensu
68A	10	22	non est creata hominibus superbia neque iracundia nationi mulierum
68A	10	23	semen hominum honorabitur hoc quod timet Dominum semen autem hoc exhonorabitur hominum quod praeterit mandata Domini
68A	10	24	in medio fratrum rector illorum in honore et qui timent Deum erunt in oculis illius
68A	10	25	gloria divitum honoratorum et pauperum timor Dei est
68A	10	26	non despiciere hominem iustum pauperem et non magnificare virum peccatorem divitem
68A	10	27	magnus est iudex et potens est in honore et non est maior illo qui timet Deum
68A	10	28	servo sensato liberi servient et vir prudens disciplinatus non murmurabit correptus et inscius non honorabitur
68A	10	29	noli te extollere in faciendo opere tuo et noli cunctari in tempore angustiae
68A	10	30	melior est qui operatur et abundat in omnibus quam qui gloriatur et eget panem
68A	10	31	fili in mansuetudine serva animam tuam et da illi honorem secundum meritum suum
68A	10	32	peccantem in animam suam quis iustificabit et quis honorificabit exhonorantem animam suam
68A	10	33	pauper gloriatur per disciplinam et timorem suum et est homo qui honorificatur propter substantiam suam
68A	10	34	qui gloriatur in paupertate quanto magis in substantia et qui gloriatur in substantia paupertatem vereatur
68A	11	1	sapientia humiliati exaltabit caput illius et in medio magnatorum consedere

illum faciet

- 68A 11 2 non laudes virum in specie sua neque spernas hominem in visu suo
- 68A 11 3 brevis in volatilibus est apis et initium dulcoris habet fructus illius
- 68A 11 4 in vestitu ne glories umquam nec in die honoris tui extollaris quoniam
mirabilia opera Altissimi solius et gloriosa et absconsa et invisita opera illius
- 68A 11 5 multi tyranni sederunt in throno et insuspiciabilis portavit diadema
- 68A 11 6 multi potentes pressi sunt valide et gloriosi traditi sunt in manus alterorum
- 68A 11 7 priusquam interrogas ne vituperes quemquam et cum interrogaveris corripere
iuste
- 68A 11 8 priusquam audias ne respondeas verbum et in medio sermonum ne adicias
loqui
- 68A 11 9 de re ea quae te non molestat ne certeris et in iudicio peccantium ne consistas
- 68A 11 10 fili ne in multis sint actus tui et si dives fueris non eris immunis a delicto si
enim secutus fueris non adprehendes et non effugies si praecucurreris
- 68A 11 11 est laborans et festinans et dolens impius et tanto magis non abundat
- 68A 11 12 est homo marcidus egens recuperatione plus deficiens virtute et abundans
paupertate
- 68A 11 13 et oculus Dei respexit illum in bono et erexit illum ab humilitate ipsius et
exaltavit caput eius et mirati sunt in illo multi et honoraverunt Deum
- 68A 11 14 bona et mala vita et mors et paupertas et honestas a Deo sunt
- 68A 11 15 []
- 68A 11 16 []
- 68A 11 17 datio Dei permanet iustis et profectus illius successus habebunt in aeternum
- 68A 11 18 est qui locupletatur parce agendo et haec pars mercedis illius
- 68A 11 19 in eo quod dicit inveni requiem mihi et nunc manducabo de bonis meis solus
- 68A 11 20 et nescit quod tempus praetereat et relinquet omnia aliis
- 68A 11 21 sta in testamento tuo et in illo conloquere et in opere mandatorum tuorum
veteresce
- 68A 11 22 ne manseris in operibus peccatorum fide autem in Deo et mane in loco tuo
- 68A 11 23 facile est enim in oculis Dei de subito honestari pauperem
- 68A 11 24 benedictio Dei in mercedem iusti festinat et in honore veloci processus illius
fructificat
- 68A 11 25 ne dicas quid est mihi opus et quae erunt mihi ex hoc bona
- 68A 11 26 ne dicas sufficiens sum et quid ex hoc pessimabor
- 68A 11 27 in die bonorum ne inmemor sis malorum et in die malorum ne inmemor sis
bonorum
- 68A 11 28 quoniam facile coram Deo in die obitus retribuere unicuique secundum vias
suas
- 68A 11 29 malitia horae oblivionem facit luxuriae magnae et in fine hominis denudatio
operum illius
- 68A 11 30 ante mortem ne laudes hominem quemquam quoniam in filiis suis agnoscitur
vir
- 68A 11 31 non omnem hominem inducas in domum tuam multae enim insidiae sunt
dolosae
- 68A 11 32 sicut enim eructant praecordia fetantium sicut perdix inducitur in caveam et
ut caprea in laqueum sic et cor superbiorum et sicut prospectator videns casum proximi sui
- 68A 11 33 bona enim in mala convertens insidiatur et in electis inponet maculam
- 68A 11 34 ab scintilla una augetur ignis et ab uno doloso augetur sanguis homo vero
peccator sanguini insidiatur
- 68A 11 35 adtende te a pestifero fabricat enim mala ne forte inducat super te
subsannationem in perpetuum
- 68A 11 36 admitte ad te alienigenam et subvertet te in turbore et abalienabit te a tuis

propriis

- 68A 12 1 si benefeceris scito cui feceris et erit gratia in bonis tuis multa
68A 12 2 benefac iusto et invenies retributionem magnam et si non ab ipso certe a
Domino
68A 12 3 non est ei bene qui adsiduus est malis et elemosynam non danti quoniam et
Altissimus odio habet peccatores et misertus est paenitentibus
68A 12 4 da misericordi et ne suscipias peccatorem et impiis et peccatoribus reddet
vindictam custodiens eos in die vindictae
68A 12 5 da bono et non receperis peccatorem
68A 12 6 benefac humili et non dederis impio prohibe panes illi dare ne in ipsis
potentior te sit
68A 12 7 nam duplicia mala invenies in omnibus bonis quoniam et Altissimus odio
habet peccatores et impiis reddet vindictam
68A 12 8 non agnoscetur in bonis amicus et non abscondetur in malis inimicus
68A 12 9 in bonis viri inimici illius in tristitia et in malitia illius amicus agnitus est
68A 12 10 non credas inimico tuo in aeternum sicut enim aeramentum eruginat nequitia
illius
68A 12 11 et si humiliatus vadat curvus adice animum tuum et custodi te ab illo
68A 12 12 non statuas illum penes te nec sedeat ad dexteram tuam ne conversus stet in
loco tuo ne forte conversus in locum tuum inquirat cathedram tuam et in novissimo cognoscas verba
mea et in sermonibus meis stimuleris
68A 12 13 quis miserebitur incantatori a serpente percusso et omnibus qui adpropiant
bestiis et qui comitatur cum viro iniquo et obvolutus est in peccatis eius
68A 12 14 una hora tecum permanebit si autem declinaveris non subportabit
68A 12 15 in labiis suis indulcat inimicus et in corde suo insidiatur ut subvertat te in
foveam
68A 12 16 in oculis suis lacrimatur inimicus et si invenerit tempus non satiabitur
sanguine
68A 12 17 si incurrerint tibi mala invenies eum illic priorem
68A 12 18 in oculis suis lacrimatur inimicus et quasi adiuvans suffodiet plantas tuas
68A 12 19 caput suum movebit et plaudebit manu et multa susurrans commutabit vultum
suum
68A 13 1 qui tetigerit picem inquinabitur ab illa et qui communicaverit superbo inducet
superbiam
68A 13 2 pondus super se tollit qui honestiori communicat et ditiori te ne socius fueris
68A 13 3 quid communicabit caccabus ad ollam quando enim conliserint confringetur
68A 13 4 dives iniuste egit et fremebit pauper autem laesus tacebit
68A 13 5 si largitus fueris adsumet te et si non habueris derelinquet te
68A 13 6 si habes convivet tecum et evacuabit te et ipse non dolebit super te
68A 13 7 si necessarius illi fueris subplantabit te et subridens spem dabit narrans tibi
bona et dicet quid opus est tibi
68A 13 8 et confundet te in cibis suis donec te exinaniat bis et ter et in novissimo
derideat te postea videns derelinquet te et caput suum movebit ad te
68A 13 9 []
68A 13 10 adtende ne seductus in stultitiam humilieris
68A 13 11 noli esse humilis in sapientia tua ne humiliatus in stultitiam seducaris
68A 13 12 advocatus a potentiore discede ex hoc enim magis te advocabit
68A 13 13 ne inprobis sis ne inpingaris et longe abesto ne eas in oblivionem
68A 13 14 ne retineas ex aequo loqui cum illo ne credas multis verbis illius ex multa
enim loquella temptabit te et subridens interrogabit te de absconditis tuis
68A 13 15 inmitis animus illius conservabit verba tua et non parcat de malitia et de
vinculis

68A	13	16	cave tibi et adtende diligenter auditui tuo quoniam cum subversione tua ambulas
68A	13	17	audiens vero illa quasi in somnis vide et vigilabis
68A	13	18	omni vita tua dilige Deum et invoca eum in salute tua
68A	13	19	omne animal diligit similem sibi sic et omnis homo proximum sibi
68A	13	20	omnis caro ad similem sibi coniungitur et omnis homo simili sui sociabitur
68A	13	21	si communicabit lupus agno aliquando sic peccator iusto
68A	13	22	quae communicatio sancto homini ad canem aut quae pax bona diviti ad pauperem
68A	13	23	venatio leonis onager in heremo sic pascua sunt divitum pauperes
68A	13	24	et sicut abominatio est superbo humilitas sic execratio divitis pauper
68A	13	25	dives commotus confirmatur ab amicis humilis autem cum ceciderit expellitur et a notis
68A	13	26	diviti decepto multi recuperatores locutus est superba et iustificaverunt illum
68A	13	27	humilis deceptus est et insuper arguitur locutus est sensate et non est datus ei locus
68A	13	28	dives locutus est et omnes tacuerunt et verbum illius usque ad nubes perducent
68A	13	29	pauper locutus est et dicunt quis est hic et si offenderit subvertunt illum
68A	13	30	bona est substantia cui non est peccatum in conscientia et nequissima paupertas in ore impii
68A	13	31	cor hominis inmutat faciem illius sive in bona sive in mala
68A	13	32	vestigium cordis boni et faciem bonam difficile invenies et cum labore
68A	14	1	beatus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo et non est stimulatus in tristitia delicti
68A	14	2	felix qui non habuit animi sui tristitiam et non excidit ab spe sua
68A	14	3	viro cupido et tenaci sine ratione est substantia et homini livido ad quid aurum
68A	14	4	qui acervat ex animo suo iniuste aliis congregat et in bonis illius alius luxuriabitur
68A	14	5	qui sibi nequa est cui alii bonus erit et non iucundabitur in bonis suis
68A	14	6	qui sibi invidet nihil est illo nequius et haec redditio est malitiae illius
68A	14	7	et si bene fecerit ignoranter et non volens facit et in novissimo manifestat malitiam suam
68A	14	8	nequa est oculus lividi et avertens faciem et despiciens animam suam
68A	14	9	insatiabilis oculus cupidi in parte iniquitatis non satiabitur donec consummet arefaciens animam suam
68A	14	10	oculus malus ad mala et non satiabitur pane et in tristitia erit super mensam suam
68A	14	11	fili si habes benefac tecum et Deo bonas oblationes offer
68A	14	12	memor esto quoniam mors non tardat et testamentum inferorum quia demonstratum est tibi testamentum enim huius mundi morte morietur
68A	14	13	ante mortem benefac amico tuo et secundum vires tuas exporrigenis da pauperi
68A	14	14	non defrauderis a die bono et particula boni doni non te praetereat
68A	14	15	nonne aliis relinques dolores et labores tuos in divisione sortis
68A	14	16	da et accipe et iustifica animam tuam
68A	14	17	ante obitum tuum operare iustitiam quoniam non est apud inferos invenire cibum
68A	14	18	omnis caro sicut faenum veterescit et sicut folium fructificans in arbore viridi
68A	14	19	alia generat et alia deicit sic generatio carnis et sanguinis alia finitur et alia nascitur

68A 14 20 omne opus corruptibile in fine deficiet et qui illud operatur ibit cum ipso
68A 14 21 et omne opus electum iustificabitur et qui operatur illud honorabitur in illo
68A 14 22 beatus vir qui in sapientia sua morietur et qui in iustitia sua meditabitur et in
sensu cogitabit circumspectionem Dei
68A 14 23 qui excogitat vias illius in suo corde et in absconsis illius intellegens vadens
post illam quasi vestigator et in viis illius consistens
68A 14 24 qui respicit per fenestras et in ianuas illius audiens
68A 14 25 qui requiescit iuxta domum illius et in parietibus illius figens palum statuet
casulam suam ad manus illius et requiescunt in casula eius bona per aevum
68A 14 26 statuet filios suos sub tegimen illius et sub ramis illius morabitur
68A 14 27 protegetur in subtegmine illius a fervore et in gloria eius requiescet
68A 15 1 qui timet Deum faciet illud et qui continens est iustitiae adprehendet illam
68A 15 2 et obviabit illi quasi mater honorificata et quasi mulier a virginitate suscipiet
illum
68A 15 3 cibabit illum panem vitae et intellectus et aqua sapientiae salutaris potabit
illum et firmabitur in illo et non flectetur
68A 15 4 et continebit illum et non confundetur et inaltabit illum apud proximos suos
68A 15 5 et in medio ecclesiae aperiet os illius adimplebit illum spiritu sapientiae et
intellectus et stolam gloriae vestiet illum
68A 15 6 iucunditatem et exultationem thesaurizabit super illum et nomine aeterno
hereditabit illum
68A 15 7 homines stulti non adprehendent illam et homines sensati obviabunt illi
homines stulti non videbunt illam longe enim abest a superbia et dolo
68A 15 8 viri mendaces non erunt illius memores et viri veraces inveniuntur in illa et
successum habebunt usque ad inspectionem Dei
68A 15 9 non est speciosa laus in ore peccatoris
68A 15 10 quoniam a Deo profecta est sapientia sapientiae enim Dei adstabit laus et in
ore fideli abundabit et Dominator dabit eam illi
68A 15 11 non dixeris per Deum abest quae odit enim ne feceris
68A 15 12 non dicas ille me inplanavit non enim necessarii sunt illi homines impii
68A 15 13 omne execrumentum erroris odit Deus et non erit amabile timentibus illum
68A 15 14 Deus ab initio constituit hominem et reliquit illum in manu consilii sui
68A 15 15 adiecit mandata et praecepta sua
68A 15 16 si volueris mandata conservabunt te et in perpetuum fidem placitam facere
68A 15 17 adposuit tibi aquam et ignem ad quod voles porrige manum tuam
68A 15 18 ante hominem vita et mors bonum et malum quod placuerit ei dabitur illi
68A 15 19 quoniam multa sapientia Dei et fortis in potentia videns omnes sine
intermissione
68A 15 20 oculi Dei ad timentes eum et ipse agnoscit omnem operam hominis
68A 15 21 nemini mandavit impie agere et nemini dedit spatium peccandi
68A 15 22 non enim concupiscit multitudinem filiorum infidelium et inutilium
68A 16 1 et ne iucunderis in filiis impiis si multiplicentur non oblecteris super ipsos si
non est timor Dei cum illis
68A 16 2 non credas vitae illorum et ne respexeris in labores illorum
68A 16 3 melior est enim unus timens Deum quam mille filii impii
68A 16 4 et utile mori sine filiis quam relinquere filios impios
68A 16 5 ab uno sensato inhabitabitur patria et a tribus impiis deseretur
68A 16 6 multa talia vidit oculus meus et fortiora horum audivit auris mea
68A 16 7 in synagoga peccantium exardebit ignis et in gente incredibili exardescit ira
68A 16 8 non exoraverunt pro peccatis suis antiquis gigantibus qui destruxerunt
confidentes suae virtuti
68A 16 9 et non pepercit peregrinationi illorum et execratus est illos prae superbia verbi

illorum

- 68A 16 10 non misertus est illis gentem totam perdens et extollentes se in suis peccatis
68A 16 11 et sicut sescenta milia peditum qui congregati sunt in duritia cordis sui et si
unus fuisset cervicatus mirum si fuisset immunis
68A 16 12 misericordia enim et ira est cum illo potens exoratio et effundens iram
68A 16 13 secundum misericordiam suam sic correptio illius hominem secundum
operam suam iudicat
68A 16 14 non effugiet in rapinam peccator et non retardabit sufferentia misericordiam
facientis
68A 16 15 omnis misericordia faciet locum unicuique secundum meritum operum
suorum et secundum intellectum peregrinationis ipsius
68A 16 16 non dicas a Deo abscondar et ex summo quis mei memorabitur
68A 16 17 in populo magno non agnoscar quae est enim anima mea in tam immensa
creatura
68A 16 18 ecce caelum et caeli caelorum abyssus et universa terra et quae in eis sunt in
conspectu illius commovebuntur
68A 16 19 montes simul et colles et fundamenta terrae et cum conspexerit illa Deus
tremore concutientur
68A 16 20 et omne cor intellegetur
68A 16 21 et vias illius quis intellegit et procella quam nec oculus videbit hominis
68A 16 22 nam plurima opera illius sunt in absconsis opera iustitiae quis enuntiabit aut
quis sustinebit longe enim est testamentum a quibusdam et interrogatio omnium in consummatione
est
68A 16 23 qui minoratur corde cogitat inania et vir imprudens et errans cogitat stulta
68A 16 24 audi me fili et disce disciplinam sensus et in verbis meis adtende in corde
68A 16 25 edicam in aequitate disciplinam et scrutabor enarrare sapientiam et in verbis
meis adtende in corde tuo et dico in aequitate spiritus virtutes quas posuit Deus in opera sua ab
initio et in veritate enuntio scientiam eius
68A 16 26 in iudicio Dei opera ipsius ab initio et ab institutione ipsorum distinxit partes
illorum et initia ipsorum in gentibus suis
68A 16 27 ornavit in aeternum opera illorum nec esurierunt nec laboraverunt et non
destiterunt ab operibus suis
68A 16 28 unusquisque proximum sibi non angustiavit usque in aevum
68A 16 29 non incredibiles verbo illius
68A 16 30 post haec Deus in terram respexit et implevit illam bonis suis
68A 16 31 anima omnis vitalis denudavit ante faciem ipsius et ipsa iterum reversio
illorum
68A 17 1 Deus creavit de terra hominem et secundum imaginem suam fecit illum
68A 17 2 et iterum convertit illum in ipsam et secundum se vestivit illum virtutem
68A 17 3 numerum dierum et tempus dedit illi et dedit illi potestatem eorum quae sunt
super terram
68A 17 4 posuit timorem illius super omnem carnem et dominatus est bestiarum et
volatilium
68A 17 5 creavit ex ipso adiutorium similem ipsi consilium et linguam et oculos aures
et cor dedit illis excogitandi et disciplinam intellectus replevit illos
68A 17 6 creavit illis scientiam spiritus sensum implevit cor illorum et mala et bona
ostendit illis
68A 17 7 posuit oculum ipsorum super corda illorum ostendere illis magnalia operum
suorum
68A 17 8 et nomen sanctificationis conlaudent et gloriari in mirabilibus illius et
magnalia enarrent operum eius
68A 17 9 addidit illis disciplinam et legem vitae hereditavit illos

68A 17 10 testamentum aeternum constituit cum illis et iudicia sua ostendit illis
68A 17 11 et magnalia honoris eius vidit oculus illorum et honorem vocis audierunt
aures illorum et dixit illis adtendite ab omni iniquo
68A 17 12 et mandavit illis unicuique de proximo
68A 17 13 viae illorum coram ipso sunt semper non sunt absconsae ab oculis ipsius
68A 17 14 in unamquamque gentem praeposuit rectorem
68A 17 15 et pars Dei Israhel facta est manifesta
68A 17 16 omnia opera illorum velut sol in conspectu Dei et oculi eius sine
intermissione inspicientes in viis eorum
68A 17 17 non sunt absconsa testamenta per iniquitatem eorum et omnes iniquitates
eorum in conspectu Dei
68A 17 18 elemosyna viri quasi sacculum cum ipso et gratiam hominis quasi pupillam
conservabit
68A 17 19 et postea resurget et retribuet illis retributionem unicuique in caput illorum et
convertet in interiores partes terrae
68A 17 20 paenitentibus autem dedit viam iustitiae et conrogavit deficientes sustinere et
destinavit illis sortem veritatis
68A 17 21 convertere ad Deum et relinque peccata tua
68A 17 22 precare ante faciem et minue offendiculum
68A 17 23 refer te ad Dominum et avertere ab iniustitia et nimis odito execrationem
68A 17 24 et cognosce iustitias et iudicia Dei et sta in sorte propositionis et orationis
altissimi Dei
68A 17 25 in partes vade saeculi sancti cum vivis et dantibus confessionem
68A 17 26 non demoreris in errore impiorum a mortuo quasi nihil perit
68A 17 27 confiteberis vivens vivus et sanus confiteberis et laudabis Deum et gloriaberis
in miserationibus illius
68A 17 28 quam magna misericordia Dei et propitiatio illius convertentibus ad se
68A 17 29 nec enim omnia possunt esse in hominibus quoniam non est immortalis filius
hominis et in vanitate malitiae placuerunt
68A 17 30 quid lucidius sole et hic deficiet aut quid nequius excogitabit caro et sanguis
et hoc arguitur
68A 17 31 virtutem altitudinis caeli ipse conspicit et omnes homines terra et cinis
68A 18 1 qui vivit in aeternum creavit omnia simul Deus solus iustificabitur et manet
invictus rex in aeternum
68A 18 2 quis sufficit enarrare opera illius
68A 18 3 quis enim investigabit magnalia eius
68A 18 4 virtutem autem magnitudinis eius quis enuntiabit et quis adiciet enarrare
misericordiam eius
68A 18 5 non est minuere neque adicere nec est invenire magnalia Dei
68A 18 6 cum consummaverit homo tunc incipit et cum quieverit operabitur
68A 18 7 quid homo et quae gratia illius et quid bonum aut quid nequam illius
68A 18 8 numerus dierum hominum multum centum anni quasi guttae aquae a mare et
sicut calculus harenae sic exigui anni in die aevi
68A 18 9 propter hoc patiens est Deus in illis et effudit super eos misericordiam suam
68A 18 10 vidit praesumptionem cordis illorum quoniam mala est et cognovit
subversionem illorum quoniam nequa est
68A 18 11 ideo adimplevit propitiationem suam in illis et ostendit illis viam aequitatis
68A 18 12 miseratio hominis circa proximum suum misericordia autem Dei super
omnem carnem
68A 18 13 qui misericordiam habet et docet erudit quasi pastor gregem suum
68A 18 14 misereatur excipiens doctrinam miserationis et qui festinant in iudiciis eius
68A 18 15 fili in bonis non des querellam et omni dato non des tristitiam verbi mali

68A	18	16	nonne ardorem refrigerabit ros sic et verbum melius quam datus
68A	18	17	nonne ecce verbum super datum bonum et utraque cum homine iustificato
68A	18	18	stultus achariter inproperabit et datus indisciplinati tabescere facit oculos
68A	18	19	ante iudicium para iustitiam tibi et antequam loquaris disce
68A	18	20	ante languorem adhibe medicinam et ante iudicium interroga te ipsum et in conspectu Dei invenies propitiationem
68A	18	21	ante languorem humilia te et in tempore infirmitatum ostende conversationem tuam
68A	18	22	non impediaris operari semper et non veteris usque ad mortem iustificari quoniam merces Dei manet in aeternum
68A	18	23	ante orationem praepara animam tuam et noli esse quasi homo qui temptat Deum
68A	18	24	memento irae in die consummationis et tempus retributionis in conversatione facies
68A	18	25	memento paupertatis in tempore abundantiae et necessitatem paupertatis in die divitiarum
68A	18	26	a mane usque ad vesperam mutatur tempus et haec omnia citata in oculis Dei
68A	18	27	homo sapiens in omnibus metuet et in diebus delictorum adtendet ab inertia
68A	18	28	omnis astutus agnovit sapientiam et invenienti eam dabit confessionem
68A	18	29	sensati in verbis et ipsi sapienter egerunt et intellexerunt veritatem et iustitiam et inploraverunt proverbialia et iudicia
68A	18	30	de continentia animae post concupiscentias tuas non eas et a voluntate tua avertere
68A	18	31	si praestes animae tuae concupiscentiam eius faciet te in gaudium inimicis
68A	18	32	ne oblecteris in turbis nec in modicis ad duas est enim commissio illorum
68A	18	33	ne fueris mediocris in contentione ex fenore et non est tibi nihil in sacco eris enim invidus tuae vitae
68A	19	1	operarius ebriacus non locupletabitur et qui spernit modica paulatim decidet
68A	19	2	vinum et mulieres apostatare faciunt sapientes et arguent sensatos
68A	19	3	et qui se iungit fornicariis erit nequa putredo et vermes hereditabunt illum et extolletur in exemplum maius et tolletur de numero anima eius
68A	19	4	qui credit cito levis corde minorabitur et qui delinquit in animam suam insuper habebitur
68A	19	5	qui gaudet iniquitati denotabitur et qui odit correptionem comminuetur vita et qui odit loquacitatem extinguit malitiam
68A	19	6	qui peccat in animam suam paenitebitur et qui iucundatur malitia denotabitur
68A	19	7	ne iteres verbum nequam et durum et non minoraberis
68A	19	8	amico et inimico noli enarrare sensum tuum et si est tibi delictum noli denudare
68A	19	9	audiet enim te et custodiet te et quasi defendens peccatum odiet te et sic aderit tibi semper
68A	19	10	audisti verbum adversus proximum conmorietur in te fidens quoniam non te disrumpet
68A	19	11	a facie verbi parturit fatuus tamquam gemitus partus infantis
68A	19	12	sagitta infixata femori carnis sic verbum in corde stulti
68A	19	13	corripe amicum ne forte non intellexerit et dicat non feci aut si fecerit ne iterum addat facere
68A	19	14	corripe proximum ne forte non dixerit et si dixerit ne forte iteret
68A	19	15	corripe amicum saepe enim fit commissio
68A	19	16	et non omni verbo credas est qui labitur lingua sed non ex animo
68A	19	17	quis est enim qui non deliquerit lingua sua corripe proximum antequam commineris

68A 19 18 et da locum timori Altissimi quia omnis sapientia timor Dei et in illa timere Deum et in omni sapientia dispositio legis

68A 19 19 et non est sapientia nequitiae disciplina et non est cogitatus peccatorum prudentia

68A 19 20 est nequitia et ipsa execratio et est insipiens qui minuitur sapientia

68A 19 21 melior est homo qui deficit sapientia et deficiens sensu in timore quam qui abundat sensu et transgreditur legem Altissimi

68A 19 22 est sollertia certa et ipsa iniqua

68A 19 23 et est qui emittit verbum certum enarrans veritatem est qui nequiter humiliat se et interiora eius plena sunt dolo

68A 19 24 et est iustus qui se nimium submittit a multa humilitate et est iustus qui inclinat faciem et fingit non videre quod ignoratum est

68A 19 25 et si ab inbecillitate virium vetetur peccare si invenerit tempus malefaciendi malefaciet

68A 19 26 ex visu cognoscitur vir et ab occurso faciei cognoscitur sensatus

68A 19 27 amictus corporis et risus dentium et ingressus hominis enuntiant de illo

68A 19 28 est correptio mendax in ira contumeliosi et est indicium quod non probatur esse bonum et est tacens et ipse est prudens

68A 20 1 quam bonum est arguere quam irasci et confitentem in oratione non prohibere

68A 20 2 concupiscentia spadonis devirginavit iuvenem

68A 20 3 sic qui facit per vim iudicium inique

68A 20 4 quam bonum est correptum manifestare paenitentiam sic enim effugies voluntarium peccatum est tacens qui invenitur sapiens

68A 20 5 et est odibilis qui procax est ad loquendum

68A 20 6 est autem tacens non habens sensum loquellae et est tacens sciens tempus apti temporis

68A 20 7 homo sapiens tacebit usque ad tempus lascivus autem et imprudens non servabunt tempus

68A 20 8 qui multis utitur verbis laedit animam suam et qui potestatem sibi adsumit iniuste odietur

68A 20 9 est processio in malis viro indisciplinato et est inventio in detrimentum

68A 20 10 est datus qui non sit utilis et est datus cuius retributio duplex

68A 20 11 est propter gloriam minoratio et est qui ab humilitate levavit caput

68A 20 12 est qui multa redimat modico pretio et restituens ea septuplum

68A 20 13 sapiens in verbis se ipsum amabilem facit gratiae autem fatuorum effundentur

68A 20 14 datus insipientis non erit utilis tibi oculi enim illius septimultiples sunt

68A 20 15 exigua dabit et multa inproperabit et apertio oris illius inflammatio est

68A 20 16 hodie fenerat quis et cras expetit et odibilis homo huiusmodi

68A 20 17 fatuo non erit amicus et non erit gratia bonis illius

68A 20 18 qui enim edunt panem illius falsi linguae sunt quotiens et quanti inridebunt eum

68A 20 19 neque enim quod habendum erat directo sensu distribuit similiter et quod non erat habendum

68A 20 20 lapsus falsae linguae quasi qui pavimento cadens nam et sic casus malorum festinanter venient

68A 20 21 homo acharis quasi fabula vana in ore indisciplinatorum adsidua erit

68A 20 22 ex ore fatui reprobabitur parabola non enim dicit illam in tempore suo

68A 20 23 est qui vetatur peccare ab inopia et in requie sua stimulabitur

68A 20 24 est qui perdit animam suam prae confusione et ab imprudenti persona perdet eam personae autem acceptione perdet se

68A 20 25 est qui prae confusione promittit amico et lucratus est eum inimicum gratis

68A 20 26 obprobrium nequa in homine mendacium et in ore indisciplinatorum adsidue

erit			
68A	20	27	potius furem quam adsiduitas viri mendacis perditionem autem ambo hereditabunt
68A	20	28	mores hominum mendacium sine honore et confusio illius cum ipso sine intermissione
68A	20	29	verbum parabolarum sapiens in verbis producet se ipsum et homo prudens placebit magnatis
68A	20	30	qui operatur terram suam inaltabit acervum fructuum et qui operatur iustitiam ipse exaltabitur qui vero placet magnatis effugiet iniquitatem
68A	20	31	xenia et dona excaecant oculos iudicum et quasi mutus in ore avertit correptiones eorum
68A	20	32	sapientia absconsa et thesaurus invisus quae utilitas in utrisque
68A	20	33	melius in hominibus qui abscondent insipientiam suam quam qui abscondunt sapientiam suam
68A	21	1	fili peccasti non adicias iterum sed et de pristinis deprecare ut tibi remittatur
68A	21	2	quasi a facie colubri fuge peccata et si accesseris ad illa suscipient te
68A	21	3	dentes leonis dentes eius interficientes animas hominum
68A	21	4	quasi romphea bis acuta omnis iniquitas plagae illius non est sanitas
68A	21	5	cataplectatio et iniuriae adnullabunt substantiam sic substantia superbiae eradicabitur
68A	21	6	deprecatio pauperis ex ore usque ad aures eius veniet et iudicium festinato adveniet illi
68A	21	7	qui odit correptionem vestigium est peccatoris et qui timet Deum convertet ad cor suum
68A	21	8	notus a longe potens lingua audaci et sensatus scit labi se ab ipso
68A	21	9	qui aedificat domum inpendiis alienis quasi qui colligat lapides suos in hieme
68A	21	10	stuppa collecta synagoga peccantium et consummatio illorum flamma ignis
68A	21	11	via peccantium conplanata lapidibus et in fine illorum inferi et tenebrae et poena
68A	21	12	qui custodit iustitiam continebit sensum eius
68A	21	13	consummatio timoris Dei sapientia et sensus
68A	21	14	non erudietur qui non est sapiens in bono
68A	21	15	est autem insipientia quae abundat in malo et non est sensus ubi abundat amaritudo
68A	21	16	scientia sapientis tamquam inundatio abundabit et consilium illius sicut fons vitae permanet
68A	21	17	cor fatui quasi vas confractum et omnem sapientiam non tenebit
68A	21	18	verbum sapiens quodcumque audierit sciens laudabit et ad se adiciet audivit luxuriosus et displicebit illi et proiciet illud post dorsum suum
68A	21	19	narratio fatui quasi sarcina in via nam in labiis sensati invenietur gratia
68A	21	20	os prudentis quaeritur in ecclesia et verba illius cogitabunt in cordibus suis
68A	21	21	tamquam domus exterminata sic fatuo sapientia et scientia insensati inenarrabilia verba
68A	21	22	conpedes in pedibus stulto doctrina et quasi vincula manuum supra manum dexteram
68A	21	23	fatuus in risu inaltat vocem suam vir autem sapiens vix tacite ridebit
68A	21	24	ornamentum aureum prudenti doctrina et quasi brachiale in brachio dextro
68A	21	25	pes fatui facilis in domum proximi et homo peritus confundetur a persona potentis
68A	21	26	stultus a fenestra respiciet in domum vir autem eruditus foris stabit
68A	21	27	stultitia hominis audire per ostium et prudens gravabitur contumelia
68A	21	28	labia imprudentium stulta narrabunt verba autem prudentium statera

ponderabuntur

- 68A 21 29 et in ore fatuorum cor illorum et in corde sapientium os illorum
68A 21 30 dum maledicit impius diabolum maledicit ipse animam suam
68A 21 31 susurrio coinquinabit animam suam et in omnibus odietur et qui manserit
odiosus erit tacitus et sensatus honorabitur
68A 22 1 in lapide luteo lapidatus est piger et omnes loquentur super aspernationem
illius
68A 22 2 de stercore boum lapidatus est piger et omnis qui tetigerit eum excutiet manus
68A 22 3 confusio patris est de filio indisciplinato in filia autem in deminoratione fiet
68A 22 4 filia prudens hereditas viro suo nam quae confundit in contumeliam fit
genitoris
68A 22 5 patrem et virum confundit audax et ab impiis non minorabitur ab utrisque
autem inhonorabitur
68A 22 6 musica in luctu inopportuna narratio flagella et doctrina in omni tempore
sapientia
68A 22 7 qui docet fatuum quasi qui conglutinet testam
68A 22 8 qui narrat verbum non adtendenti quasi qui excitat dormientem de gravi
somno
68A 22 9 qui enumerat stulto et in fine dicit quis est hic
68A 22 10 super mortuum plora defecit enim lux eius et super fatuum plora defecit enim
sensus
68A 22 11 modicum plora supra mortuum quoniam requievit
68A 22 12 nequissimi enim nequissima vita super mortem fatui
68A 22 13 luctus mortui septem dies fatui autem et impii omnes dies vitae illorum
68A 22 14 cum stulto non multum loquaris et cum insensato ne abieris
68A 22 15 conserva te ab illo ut non molestiam habeas et non coinquinaberis in impactu
illius
68A 22 16 deflecte ab illo et invenies requiem et non acediaberis in stultitiam illius
68A 22 17 super plumbum gravabitur et quod illi aliud nomen quam fatuus
68A 22 18 harenam et salem et massam ferri facilius est portare quam hominem
inprudentem et fatuum et impium
68A 22 19 loramentum ligneum conligatum fundamento aedificii non dissolvetur sic et
cor confirmatum in cogitatione consilii
68A 22 20 cogitatus sensati in omni tempore vel metu non pravabitur
68A 22 21 sicut pali in excelsis et cementa in inpena posita contra faciem venti non
permanebunt
68A 22 22 sic et cor timidum in cogitatione stulti contra impetum timoris non resistit
68A 22 23 sic et cor trepidum in cogitatione fatui omni tempore non metuebit sic et qui
in praeceptis Dei permanet semper
68A 22 24 pungens oculum deducens lacrimas et qui pungit cor proferet sensum
68A 22 25 mittens lapidem in volatilia deiciet illa sic et qui conviciatur amico dissolvit
amicitiam
68A 22 26 ad amicum et si produxeris gladium non desperes est enim regressus ad
amicum
68A 22 27 si aperuerit os triste non timeas est enim concordatio excepto convicio et
inproperio et superbia et mysterii revelatione et plaga dolosa in his omnibus effugiet amicus
68A 22 28 fidem posside cum proximo in paupertate illius ut et in bonis illius laeteris
68A 22 29 in tempore tribulationis illius permane illi fidelis ut et in hereditate illius
coheres sis
68A 22 30 ante ignem camini vapor et fumus ignis inaltatur sic et ante sanguinem
maledicta et contumeliae et minae
68A 22 31 amicum salutare non confundaris et a facie illius non me abscondam et si

mala mihi evenerint per illum sustineo

68A 22 32 omnis qui audiet cavebit se ab eo

68A 22 33 quis dabit ori meo custodiam et supra labia mea signaculum certum uti ne cadam ab ipsis et lingua mea perdat me

68A 23 1 Domine pater et dominator vitae meae non relinquant me ne sinas me cadere in illis

68A 23 2 quis superponet in me in cogitatu meo flagella et in corde meo doctrinam sapientiae ut ignorationibus eorum non parcant mihi et non pareant delicta illorum

68A 23 3 et adincrescant ignorantiae meae et multiplicentur delicta mea et peccata mea abundant et incidam in conspectu adversariorum et gaudeat inimicus meus

68A 23 4 Domine pater et Deus vitae meae ne derelinquant me in cogitatu illorum

68A 23 5 extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi et omne desiderium averte a me

68A 23 6 aufer a me ventris concupiscentias et concubitus concupiscentiae ne adprehendant me et animae irreverenti et infrunitae ne tradas me

68A 23 7 doctrina oris doctrinam oris audite filii et qui custodierit illam non periet in labiis suis nec scandalizabitur in operibus nequissimis

68A 23 8 in vanitate sua adprehendetur peccator et superbus et maledicus scandalizabitur in illo

68A 23 9 iurationi non adsuescat os tuum multus enim casus in illa

68A 23 10 nominatio vero Dei non sit adsidua in ore tuo et nominibus sanctorum non admiscearis quoniam non eris immunis ab eis

68A 23 11 sicut enim servus interrogatus adsidue a livore non minuetur sic omnis iurans et nominans in toto a peccato non purgabitur

68A 23 12 vir multum iurans implebitur iniquitate et non discedet a domo illius plaga

68A 23 13 et si frustraverit delictum ipsius super ipsum erit et si dissimulaverit delinquet dupliciter

68A 23 14 et si in vacuum iuraverit non iustificabitur replebitur enim retributione domus illius

68A 23 15 est et alia loquella contraria morti non inveniatur in hereditate Iacob

68A 23 16 etenim a misericordibus omnia haec auferentur et in delictis non volutabunt

68A 23 17 indiscipline non adsuescat os tuum est enim in illa verbum peccati

68A 23 18 memento patris et matris tuae in medio enim magnatorum consistis

68A 23 19 ne forte obliviscatur te in conspectu illorum et adsiduitate tua infatuatus

inproperium patiaris et maluisses non nasci et diem nativitatis tuae maledicas

68A 23 20 homo adsuetus in verbis improperii in omnibus diebus suis non erudietur

68A 23 21 duo genera abundant in peccatis et tertium adducit iram et perditionem

68A 23 22 anima calida quasi ignis ardens non extinguetur donec aliquid gluttiat

68A 23 23 et homo nequam in ore carnis suae non desinet donec incendat ignem

68A 23 24 homini fornicario omnis panis dulcis non cessabit transgrediens a lecto suo

68A 23 25 omnis homo qui transgreditur lectum suum contemnens in animam suam et dicens quis me videt

68A 23 26 tenebrae circumdant me et parietes cooperiunt me et nemo circumspicit me quem vereor delictorum meorum non memorabitur Altissimus

68A 23 27 et non intellet quoniam omnia videt oculus illius quoniam expellit a se timorem Dei huiusmodi hominis timor et oculi hominum timentes illum

68A 23 28 et non cognovit quoniam oculi Domini multo plus lucidiores super solem circumspicientes omnes vias hominum et profundum abyssi et hominum corda intuentes in absconditas partes

68A 23 29 Domino enim Deo antequam crearentur omnia sunt agnita sic et post perfectum respicit omnia

68A 23 30 hic in plateis civitatis vindicabitur quasi pullus equinus fugabitur et ubi non

speravit adprehendetur

- 68A 23 31 et erit dedecus omnibus quod non intellexerit timorem Dei
- 68A 23 32 sic et mulier omnis relinquens virum suum et statuens hereditatem ex alieno matrimonio
- 68A 23 33 primo enim in lege Altissimi incredibilis fuit et secundo virum suum dereliquit tertio in adulterio fornicata est et ex alio viro filios statuit sibi
- 68A 23 34 haec in ecclesiam adducetur et in filios eius respicietur
- 68A 23 35 non tradent filii eius radices et rami eius non dabunt fructum
- 68A 23 36 derelinquent in maledictum memoriam illius et dedecus illius non delebitur
- 68A 23 37 et agnoscent qui derelicti sunt quoniam nihil melius quam timor Dei et nihil dulcius quam respicere in mandatis Domini
- 68A 23 38 et gloria magna est sequi Dominum longitudo enim dierum adsumetur ab eo
- 68A 24 1 sapientiae laus sapientia laudabit animam suam et in Deo honorabitur et in medio populi sui gloriabitur
- 68A 24 2 et in ecclesiis Altissimi aperiet os suum et in conspectu virtutis illius gloriabitur
- 68A 24 3 in medio populo exaltabitur et in plenitudine sancta admirabitur
- 68A 24 4 in multitudine electorum habebit laudem et inter benedictos benedicetur dicens
- 68A 24 5 ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam
- 68A 24 6 ego in caelis feci ut oriretur lumen indeficiens et sicut nebula texi omnem terram
- 68A 24 7 ego in altis habitavi et thronus meus in columna nubis
- 68A 24 8 gyrum caeli circuivi sola et in profundum abyssi penetravi et in fluctibus maris ambulavi
- 68A 24 9 et in omni terra steti et in omni populo
- 68A 24 10 et in omni gente primatum habui
- 68A 24 11 et omnium excellentium et humilium corda virtute calcavi et in his omnibus requiem quaesivi et in hereditate eius morabor
- 68A 24 12 tunc praecepit et dixit mihi creator omnium et qui creavit me requievit in tabernaculo meo
- 68A 24 13 et dixit mihi in Iacob inhabita et in Israhel hereditare et in electis meis ede radices
- 68A 24 14 ab initio ante saeculum creata sum et usque ad futurum saeculum non desinam et in habitatione sancta coram ipso ministravi
- 68A 24 15 et sic in Sion firmata sum et in civitate sanctificata similiter requievi et in Hierusalem potestas mea
- 68A 24 16 et radicavi in populo honorificato et in parte Dei mei hereditas illius et in plenitudine sanctorum detentio mea
- 68A 24 17 quasi cedrus exaltata sum in Libano et quasi cypressus in monte Sion
- 68A 24 18 et quasi palma exaltata sum in Cades et quasi plantatio rosae in Hiericho
- 68A 24 19 quasi oliva speciosa in campis et quasi platanus exaltata sum iuxta aquam in plateis
- 68A 24 20 sicut cinnamomum et aspaltum aromatizans odorem dedi quasi murra electa dedi suavitatem odoris
- 68A 24 21 et quasi storax et galbanus et ungula et gutta et quasi libanus non incisus vaporavi habitationem meam et quasi balsamum non mixtum odor meus
- 68A 24 22 ego quasi terebinthus extendi ramos meos et rami mei honoris et gratiae
- 68A 24 23 ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris et flores mei fructus honoris et honestatis
- 68A 24 24 ego mater pulchrae dilectionis et timoris et agnitionis et sanctae spei
- 68A 24 25 in me gratia omnis vitae et veritatis in me omnis spes vitae et virtutis

68A	24	26	transite ad me omnes qui concupiscitis me et a generationibus meis implemini
68A	24	27	spiritus enim meus super melle dulcis et hereditas mea super mel et favum
68A	24	28	memoria mea in generatione saeculorum
68A	24	29	qui edunt me adhuc esurient et qui bibunt me adhuc sitient
68A	24	30	qui audit me non confundetur et qui operantur in me non peccabunt
68A	24	31	qui elucidant me vitam aeternam habebunt
68A	24	32	haec omnia liber vitae testamentum Altissimi et agnitio veritatis
68A	24	33	legem mandavit Moses in praeceptis iustitiarum et hereditatem domui Iacob et Israhel promissionis
68A	24	34	posuit David puero suo excitare regem ex ipso fortissimum in throno honoris sedentem in sempiternum
68A	24	35	qui implet quasi Phison sapientiam et sicut Tigris in diebus novorum
68A	24	36	qui adimplet quasi Eufrates sensum qui multiplicat quasi Iordanis in tempore messis
68A	24	37	qui mittit disciplinam sicut lucem et adstans quasi Geon in die vindemiae
68A	24	38	qui perficit primus scire ipsam et infirmior non investigavit eam
68A	24	39	a mari enim abundavit cogitatio eius et consilium illius abyssu magna
68A	24	40	ego sapientia effudi flumina
68A	24	41	ego quasi tramis aquae immensae de fluvio ego quasi fluvius Doryx et sicut aquaeductus exivi a paradiso
68A	24	42	dixi rigabo meum hortum plantationum et inebriabo pratus mei fructum
68A	24	43	et ecce facta est mihi tramis abundans et fluvius meus propinquavit ad mare
68A	24	44	quoniam doctrinam quasi antelucanum inlumbo omnibus et enarrabo illam usque in longinquo
68A	24	45	penetrabo inferiores partes terrae et inspiciam omnes dormientes et inlumbo sperantes in Deo
68A	24	46	adhuc doctrinam quasi prophetiam effundam et relinquam illam quaerentibus sapientiam et non desinam in progenies illorum usque in aevum sanctum
68A	24	47	videte quoniam non soli mihi laboravi sed omnibus exquirentibus veritatem
68A	25	1	in tribus placitum est spiritui meo quae sunt probata coram Deo et hominibus
68A	25	2	concordia fratrum et amor proximorum et vir et mulier sibi consentientes
68A	25	3	tres species odovit anima mea et adgravor valde animae illorum
68A	25	4	pauperem superbum et divitem mendacem et senem fatuum et insensatum
68A	25	5	in iuventute tua non congregasti et quomodo invenies eam in senectute tua
68A	25	6	quam speciosum canitiae iudicium et presbyteris cognoscere consilium
68A	25	7	quam speciosa veteranis sapientia et gloriosis intellectus et consilium
68A	25	8	corona senum multa peritia et gloria illorum timor Dei
68A	25	9	novem insuspabilia cordis magnificavi et decimum dicam in lingua hominibus
68A	25	10	homo qui iucundatur in filiis vivens et videns subversionem inimicorum
68A	25	11	beatus qui inhabitat cum muliere sensata et qui in lingua sua non est lapsus et qui non servivit indignis se
68A	25	12	beatus qui invenit amicum verum et qui enarrat iustitiam auri audienti
68A	25	13	quam magnus qui invenit sapientiam et scientiam sed non est super timentem Deum
68A	25	14	timor Dei super omnia superposuit
68A	25	15	beatus cui donatum est habere timorem Dei qui tenet illum cui adsimilabitur
68A	25	16	timor Dei initium dilectionis eius fidei autem initium adglutinandum est ei
68A	25	17	omnis plaga tristitia cordis est et omnis malitia nequitia mulieris est
68A	25	18	et omnem plagam et non plagam videbit cordis
68A	25	19	et omnem nequitiam et non nequitiam mulieris
68A	25	20	et omnem obductum et non obductum odientium

68A	25	21	et omnem vindictam et non vindictam inimicorum
68A	25	22	non est caput nequius super caput colubri
68A	25	23	et non est ira super iram inimici commorari leoni et draconi placebit quam habitare cum muliere nequa
68A	25	24	nequitia mulieris inmutat faciem eius et obcaecabit vultum suum tamquam ursus et quasi saccum ostendit in medio proximorum eius
68A	25	25	et audiens suspirabit modicum
68A	25	26	brevis malitia super malitiam mulieris sors peccatorum cadat super illam
68A	25	27	ascensus harenosus in pedibus veterani sic mulier linguata homini quieto
68A	25	28	ne respicias in mulieris speciem et non concupiscas mulierem in specie
68A	25	29	mulieris ira et irreverentia et confusio magna
68A	25	30	mulier si primatum habeat contraria est viro suo
68A	25	31	cor humile et facies tristis et plaga mortis mulier nequa
68A	25	32	manus debiles et genua dissoluta mulier quae non beatificat virum suum
68A	25	33	a muliere initium factum est peccati et per illam omnes morimur
68A	25	34	non des aquae tuae exitum nec modicum nec mulieri nequa veniam prodeundi
68A	25	35	si non ambulaverit ad manum tuam et confundet te in conspectu inimicorum
68A	25	36	a carnibus tuis abscede illam ne semper te abutatur
68A	26	1	mulieris bonae beatus vir numerus enim annorum illorum duplex
68A	26	2	mulier fortis oblectat virum suum et annos vitae illius in pace implebit
68A	26	3	pars bona mulier bona in parte bona timentium Deum dabitur viro pro factis bonis
68A	26	4	divitis autem et pauperis cor bonum in omni tempore vultus illorum hilaris
68A	26	5	a tribus timuit cor meum et in quarto facies mea metuit
68A	26	6	delatura civitatis et collectio populi
68A	26	7	et calumniam mendacem super mortem omnia gravia
68A	26	8	dolor cordis et luctus mulier zelotypa
68A	26	9	in muliere infideli flagellum linguae omnibus communicans
68A	26	10	sicut boum iugum quod movetur ita et mulierem nequam qui tenet illam quasi qui adprehendat scorpionem
68A	26	11	mulier ebriosa ira magna et contumelia et turpitudine illius non contegetur
68A	26	12	fornicatio mulieris in extollentia oculorum et in palpebris illius agnosceatur
68A	26	13	in filia non avertente se firma custodiam ne inventa occasione utatur se
68A	26	14	ab omni irreverentia oculis cave et ne mireris si te neglexerit
68A	26	15	sicut viator sitiens ad fontem os aperiet et ab omni aqua proxima bibet et contra omnem palum sedebit et contra omnem sagittam aperiet faretram donec deficiat
68A	26	16	gratia mulieris sedulae delectabit virum suum et ossa illius inpinguabit
68A	26	17	disciplina illius datus Dei
68A	26	18	mulier sensata et tacita non est inmutatio eruditae animae
68A	26	19	gratia super gratiam mulier sancta et pudorata
68A	26	20	omnis autem ponderatio non est digna continentis animae
68A	26	21	sicut sol oriens mundo in altissimis Dei sic mulieris bonae species in ornamentum domus eius
68A	26	22	lucerna splendens super candelabrum sanctum et species faciei super aetatem stabilem
68A	26	23	columnae aureae super bases argenteas et pedes firmi super plantas stabilis mulieris
68A	26	24	fundamenta aeterna super petram solidam et mandata Dei in corde mulieris sanctae
68A	26	25	in duobus contristatum est cor meum et in tertio iracundia mihi advenit
68A	26	26	vir bellator deficiens per inopiam et vir sensatus contemptus
68A	26	27	et qui transgreditur a iustitia ad peccatum Deus paravit eum ad rompheam

68A 26 28 duae species difficiles et periculosae mihi apparuerunt difficile exiit
 negotians a negligentia et non iustificabitur caupo a peccatis labiae
 68A 27 1 propter inopiam multi deliquerunt et qui quaerit locupletari avertit oculum
 suum
 68A 27 2 si in medio conpaginis lapidum palus figitur sic et inter medium venditionis et
 emptionis angustabitur peccatis
 68A 27 3 conteretur delictum
 68A 27 4 si non in timore Domini tenueris instanter cito subvertetur domus tua
 68A 27 5 si in pertusura cribri remanebit stercus sic aporia hominis in cogitatu illius
 68A 27 6 vasa figuli probat fornax et homines iustos temptatio tribulationis
 68A 27 7 sicut rusticatio de ligno ostendit fructum illius sic verbum excogitatum
 hominis cordis
 68A 27 8 ante sermonem non conlaudes virum haec enim temptatio est hominum
 68A 27 9 si sequaris iustitiam adprehendes illam et indues quasi poderem honoris et
 inhabitabis cum ea et proteget te in sempiternum et in die agnitionis invenies firmamentum
 68A 27 10 volatilia ad sibi similia conveniunt et veritas ad eos qui operantur illam
 revertetur
 68A 27 11 leo venationi insidiatur semper sic peccata operantibus iniquitates
 68A 27 12 homo sanctus in sapientia manet sicut sol nam stultus sicut luna inmutatur
 68A 27 13 in medio insensatorum serva verbum tempori in medio autem cogitantium
 adsiduus esto
 68A 27 14 narratio peccantium odiosa et risus illorum delictis peccati
 68A 27 15 loquella multum iurans horripilationem capiti statuet et inreverentia ipsius
 obturatio aurium
 68A 27 16 effusio sanguinis in rixa superbiorum et maledictio illorum auditus gravis
 68A 27 17 qui denudat arcana amici perdet fidem et non inveniet amicum ad animum
 suum
 68A 27 18 dilige proximum et coniungere fide cum illo
 68A 27 19 quod si denudaveris absconsa illius non persequeris post eum
 68A 27 20 sicut enim homo qui perdit amicum suum sic qui perdit amicitiam proximi sui
 68A 27 21 et sicut qui dimittit avem de manu sua sic reliquisti proximum tuum et non
 eum capies
 68A 27 22 non illum sequaris quoniam longe abest effugit enim quasi caprea de laqueo
 quoniam vulnerata est
 68A 27 23 conligare et maledicti est concordatio
 68A 27 24 denudare autem amici mysteria desperatio est
 68A 27 25 annuens oculo fabricat iniqua et nemo eum abiciet
 68A 27 26 in conspectu oculorum tuorum condulcabit os tuum et super sermones tuos
 admirabitur novissime autem pervertet os suum et in verbis tuis dabit scandalum
 68A 27 27 multa audivi et non coaequavi ei et Dominus odiet illum
 68A 27 28 qui in altum mittit lapidem super caput eius cadet et plaga dolosi dividet
 vulnera
 68A 27 29 et qui foveam fodit in illam decidet et qui statuit lapidem proximo offendet in
 eo et qui laqueum alio peribit in illo
 68A 27 30 facienti nequissimum super ipsum devolvetur et non agnoscat unde adveniat
 illi
 68A 27 31 inclusio et inproperium superbiorum et vindicta sicut leo insidiabitur illi
 68A 27 32 laqueo peribunt qui oblectantur casu iustorum dolor autem consumet illos
 antequam moriantur
 68A 27 33 ira et furor utraque execrabilia et vir peccator continens erit illorum
 68A 28 1 qui vindicari vult a Deo inveniet vindictam et peccata illius servans servabit
 68A 28 2 relinque proximo tuo nocenti te et tunc deprecanti tibi peccata solventur

68A	28	3	homo homini servat iram et a Deo quaerit medellam
68A	28	4	et in hominem similem sibi non habet misericordiam et de peccatis suis deprecatur
68A	28	5	ipse dum caro sit reservat iram et propitiationem petit a Deo quis exorabit pro delictis illius
68A	28	6	memento novissimorum et desine inimicari
68A	28	7	tabitudo enim et mors inminet in mandatis
68A	28	8	memorare timorem Dei et non irascaris proximo
68A	28	9	memorare testamenti Altissimi et despice ignorantiam proximi
68A	28	10	abstine te a lite et minues peccata
68A	28	11	homo enim iracundus incendit litem et vir peccator turbabit amicos et in medium pacem habentium inmittit inimicitiam
68A	28	12	secundum enim ligna silvae sic ignis exardescit et secundum virtutem hominis iracundia illius erit et secundum substantiam suam exaltabit iram suam
68A	28	13	certamen festinatum incendit ignem et lis festinans effundit sanguinem et lingua testificans adducit mortem
68A	28	14	si sufflaveris quasi ignis exardebit et si expueris super illam extinguetur utraque ex ore proficiscuntur
68A	28	15	susurrio et bilinguis maledictus multos enim turbavit pacem habentes
68A	28	16	lingua tertia multos commovit et dispersit illos a gente in gentem
68A	28	17	civitates muratas divitum destruxit et domos magnatorum effodit
68A	28	18	virtutes populorum concidit et gentes fortes dissolvit
68A	28	19	lingua tertia mulieres viritas eiecit et privavit illas laboribus suis
68A	28	20	qui respicit illam non habebit requiem nec habitabit cum requie
68A	28	21	flagelli plaga livorem facit plaga autem linguae comminuet ossa
68A	28	22	multi ceciderunt in ore gladii sed non sic quasi qui interierunt per linguam suam
68A	28	23	beatus qui tectus est a lingua nequa qui in iracundia illius non transivit et qui non adtraxit iugum eius et in vinculis illius non est ligatus
68A	28	24	iugum enim illius iugum ferreum est et vinculum illius vinculum aereum est
68A	28	25	mors illius mors nequissima et utilis potius inferus quam illa
68A	28	26	perseverantia illius non permanebit sed obtinebit vias iniustorum et in flamma sua non conburet iustos
68A	28	27	qui derelinquunt Deum incident in illam et exardebit in illis et non extinguetur et inmittetur in illos quasi leo et quasi pardus laedebit illos
68A	28	28	sepi aures tuas spinis et noli audire linguam nequam et ori tuo facito ostia et seras
68A	28	29	aurum tuum et argentum confla et verbis tuis facito stateram et frenos ori tuo rectos
68A	28	30	et adtende ne forte labaris in lingua et cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi et sit casus tuus insanabilis in mortem
68A	29	1	de fenore qui facit misericordiam fenerat proximum et qui praevallet manu mandata servat
68A	29	2	fenera proximum tibi in tempore necessitatis illius et iterum redde proximo in tempore suo
68A	29	3	confirma verbum et fideliter age cum illo et in omni tempore invenies quod tibi necessarium est
68A	29	4	multi quasi inventionem aestimaverunt fenus et praestiterunt molestiam his qui se adiuvaverunt
68A	29	5	donec accipiant osculantur manum dantis et in promissionibus humiliant vocem suam
68A	29	6	et in tempore redditionis postulabit tempus et loquetur verba acediae et

murmurationum et tempus causabitur

- 68A 29 7 si autem potuerit reddere aversatus solide vix reddet dimidium et computabit illud quasi inventionem
- 68A 29 8 sin autem fraudavit illum pecunia sua et possidebit illum inimicum gratis
- 68A 29 9 et convicia et maledicta reddet illi et pro honore et beneficio reddet illi contumeliam
- 68A 29 10 multi non causa nequitiae non feneraverunt sed fraudari gratis timuerunt
- 68A 29 11 verumtamen super humilem animo fortior esto et pro elemosyna non trahas illum
- 68A 29 12 propter mandatum adsume pauperem et propter inopiam eius ne dimittas illum vacuum
- 68A 29 13 perde pecuniam pro fratre et amico et non abscondas illam sub lapide in perditionem
- 68A 29 14 pone thesaurum tuum in praeceptis Altissimi et proderit tibi magis quam aurum
- 68A 29 15 conclude elemosynam in corde pauperis et haec pro te exorabit ab omni malo
- 68A 29 16 []
- 68A 29 17 []
- 68A 29 18 super scutum potentis et super lanceam adversus inimicum tuum pugnabit
- 68A 29 19 vir bonus fidem facit proximo suo et qui perdiderit confusionem derelinquet sibi
- 68A 29 20 gratiam fideiussoris ne obliviscaris dedit enim pro te animam suam
- 68A 29 21 repromissorem fugit peccator et immundus
- 68A 29 22 bona repromissoris sibi adscribit peccator et ingratus sensu derelinquet liberantem se
- 68A 29 23 vir repromittit de proximo suo et cum perdiderit reverentiam relinquetur ab eo
- 68A 29 24 repromissio nequissima multos perdidit dirigentes et commovit illos quasi fluctus maris
- 68A 29 25 viros potentes gyrans migrare fecit et vagati sunt in gentibus alienis
- 68A 29 26 peccator transgrediens mandata Domini incidet in promissionem nequa et qui conatur multa agere incidet in iudicium
- 68A 29 27 recupera proximum secundum virtutem tuam et adtende tibi ne incidas
- 68A 29 28 initium vitae aqua et panis et vestimentum et domus protegens turpitudinem
- 68A 29 29 melior victus pauperis sub tegimen asserum quam epulae splendidae in peregre sine domicilio
- 68A 29 30 super minimum et magnum placeat tibi et inproperium peregrinationis non audies
- 68A 29 31 vita nequa hospitandi de domo in domum et ubi hospitabitur non fiducialiter aget nec aperiet os
- 68A 29 32 hospitabit et pascet et potabit ingratos et ad haec amara audiet
- 68A 29 33 transi hospes et orna mensam et quae in manu habes ciba ceteros
- 68A 29 34 exi a facie honoris amicorum meorum necessitudine domus meae hospitio mihi factus est frater
- 68A 29 35 gravia haec homini habenti sensum correptio domus et inproperium feneratoris
- 68A 30 1 de filiis qui diligit filium suum adsiduat illi flagella ut laetetur in novissimo suo
- 68A 30 2 qui docet filium suum laudabitur in illo et in medio domesticorum in illo gloriabitur
- 68A 30 3 qui docet filium suum in zelum mittit inimicum et in medio amicorum gloriabitur in illo
- 68A 30 4 mortuus est pater illius et quasi non est mortuus similem enim reliquit sibi

post se

- 68A 30 5 in vita ipsius vidit et laetatus est in illo in obitu illius non est contristatus nec confusus est coram inimicis
- 68A 30 6 reliquit enim defensorem domus et amicis reddentem gratiam
- 68A 30 7 pro animabus filiorum conligabit vulnera sua et super omnem vocem turbabuntur viscera eius
- 68A 30 8 equus indomitus evadit durus et filius remissus evadit praeceps
- 68A 30 9 lacta filium et paventem te faciet lude cum eo et contristabit te
- 68A 30 10 non conrideas illi ne doleas et in novissimo obstupescent dentes tui
- 68A 30 11 non des illi potestatem in iuventute et ne despicias cogitatus illius
- 68A 30 12 curva cervicem eius in iuventute et tunde latera illius dum infans est ne forte induret et non credat tibi et erit tibi dolor animae
- 68A 30 13 doce filium tuum et operare in illum ne in turpitudinem illius offendas
- 68A 30 14 melior est pauper sanus et fortis viribus quam dives inbecillus et flagellatus malitia
- 68A 30 15 salus animae in sanctitate iustitiae et melior omni auro et argento et corpus validum quam census immensus
- 68A 30 16 non est census super censum salutis corporis et non est oblectatio super cordis gaudium
- 68A 30 17 melior est mors quam vita amara et requies aeterna quam languor perseverans
- 68A 30 18 bona absconsa in ore cluso quasi adpositiones epularum circumpositae sepulchro
- 68A 30 19 quid proderit libatio idolo nec enim manducat nec odorabitur
- 68A 30 20 sic qui effugatur a Domino et portans mercedes iniquitatis
- 68A 30 21 videns oculis et ingemescens sicut spado complectens virginem et suspirans
- 68A 30 22 tristitiam non des animae tuae et non adfligas temet ipsum in consilio tuo
- 68A 30 23 iucunditas cordis haec est vita hominis et thesaurus sine defectione sanctitatis et exultatio viri est longevitas
- 68A 30 24 miserere animae tuae placens Deo et contine et congrega cor tuum in sanctitate eius et tristitiam longe expelle a te
- 68A 30 25 multos enim occidit tristitia et non est utilitas in illa
- 68A 30 26 zelus et iracundia minuit dies et ante tempus senectam adducit cogitatus
- 68A 30 27 splendidum cor bonum in epulis epulae enim illius diligenter fiunt
- 68A 31 1 vigilia honestatis tabefacit carnes et cogitatus illius auferet somnum
- 68A 31 2 cogitatus praesentiae avertit sensum et infirmitas gravis sobriam facit animam
- 68A 31 3 laboravit dives in congregatione substantiae et in requie sua replebitur bonorum suorum
- 68A 31 4 laboravit pauper in diminutione victus et in fine inops fit
- 68A 31 5 qui aurum diligit non iustificabitur et qui insequitur consumptionem replebitur ex ea
- 68A 31 6 multi dati sunt in auri casus et facta est in facie ipsius perditio illorum
- 68A 31 7 lignum offensionis est aurum sacrificantium vae illis qui sectantur illud et omnis imprudens deperiet in illo
- 68A 31 8 beatus dives qui inventus est sine macula et qui post aurum non abiit nec speravit in pecunia et thesauris
- 68A 31 9 quis est hic et laudabimus eum fecit enim mirabilia in vita sua
- 68A 31 10 quis probatus est in illo et perfectus est et erit illi in gloria aeterna qui potuit transgredi et non est transgressus et facere mala et non fecit
- 68A 31 11 ideo stabilita sunt bona illius in Deo et elemosynas illius enarrabit ecclesia sanctorum
- 68A 31 12 de continentia supra mensam magnam sedisti non aperias super illam faucem tuam prior

68A	31	13	non dicas simulata sunt quae super illa sunt
68A	31	14	memento quoniam malum oculus nequa
68A	31	15	nequius oculo quid creatum est ideo ab omni facie sua lacrimabitur cum viderit
68A	31	16	ne extendas manum tuam prior et invidia contaminatus obrubescas
68A	31	17	nec conprimaris in convivio
68A	31	18	intellege proximi tui ex te ipso
68A	31	19	utere quasi homo frugi quae tibi adponuntur et non cum manducas multum odio habearis
68A	31	20	cessa prior causa disciplinae et noli nimius esse ne forte offendas
68A	31	21	et si in medio multorum sedisti prior illis non extendas manum tuam nec prior poscas bibere
68A	31	22	quam sufficiens est homini erudito vinum exiguum et in dormiendo non laborabis ab illo et non senties dolorem
68A	31	23	vigilia et cholera et tortura viro infrunito
68A	31	24	somnus sanitatis in homine parco dormiet usque in mane et anima illius cum ipso delectabitur
68A	31	25	et si coactus fueris in edendo multum surge e medio et vome et refrigerabit te et non adduces corpori tuo infirmitates
68A	31	26	audi me fili et ne spernas me et in novissimo invenies mea verba
68A	31	27	in omnibus operibus tuis esto velox et omnis infirmitas non occurret tibi
68A	31	28	splendidum in panibus benedicent labia multorum et testimonium veritatis illius fidele
68A	31	29	in nequissimo pane murmurabit civitas et testimonium nequitiae illius verum est
68A	31	30	diligentes in vino noli provocare multos enim exterminavit vinum
68A	31	31	ignis probat ferrum durum sic vinum corda superbiorum arguet in ebrietate potatum
68A	31	32	aequavit in vita vinum hominibus si bibas illud moderate eris sobrius
68A	31	33	quae est vita quae minuitur vino
68A	31	34	quid defraudat vitam mors
68A	31	35	vinum in iucunditate creatum est non in ebrietate ab initio
68A	31	36	exultatio animae et cordis vinum moderate potatum
68A	31	37	sanitas est et corpori et animae
68A	31	38	vinum multum potatum irritationem et iram et ruinas multas facit
68A	31	39	amaritudo animae vinum multum potatum
68A	31	40	ebrietatis animositas imprudentis offensio minorans virtutem et faciens vulnera
68A	31	41	in convivio vini non arguas proximum et non despicias eum in iucunditate illius
68A	31	42	verba inproperii non dicas illi et non premas illum in repetendo
68A	32	1	rectorem te posuerunt noli extolli esto in illis quasi unus ex ipsis
68A	32	2	curam illorum habe et sic conside et omni cura tua explicita recumbe
68A	32	3	ut laeteris propter illos et ornamentum gratiae accipias coronam et dignationem consequaris conrogationis
68A	32	4	loquere maior natu decet enim te
68A	32	5	primum verbum diligenti scientiam et non impediatur musica
68A	32	6	ubi auditus est non effundas sermonem et inopportune noli extolli in sapientia tua
68A	32	7	gemmula carbunculi in ornamento auri et comparatio musicorum in convivio vini
68A	32	8	sicut in fabricatione auri signum est zmaragdi sic numerus musicorum in

iucundo et moderato vino

- 68A 32 9 audi tacens et pro reverentia accedet tibi bona gratia
- 68A 32 10 adulescens loquere in tua causa vix
- 68A 32 11 si bis interrogatus fueris habeat caput responsum tuum
- 68A 32 12 in multis esto quasi inscius et audi tacens simul et quaerens
- 68A 32 13 in medio magnatorum non praesumas et ubi sunt senes non multum loquaris
- 68A 32 14 ante grandinem praeibit coruscatio et pro reverentia accedet tibi bona gratia
- 68A 32 15 et hora surgendi non te trices praecurre autem prior in domum tuam et illic
avocare et illic lude
- 68A 32 16 et age conceptiones tuas et non in delictis et verbo superbo
- 68A 32 17 et super his omnibus benedicito Dominum qui fecit te et inebriantem te ab
omnibus bonis suis
- 68A 32 18 qui timet Deum excipiet doctrinam eius et qui vigilaverint ad illum invenient
benedictionem
- 68A 32 19 qui quaerit legem replebitur ab ea et qui insidiosae agit scandalizabitur in ea
- 68A 32 20 qui timent Dominum invenient iudicium iustum et iustitias quasi lucem
accendent
- 68A 32 21 peccator homo devitabit correptionem et secundum voluntatem suam inveniet
comparationem
- 68A 32 22 vir consilii non desperiet intelligentia alienus et superbus non pertimescit
timorem
- 68A 32 23 etiam postquam fecit cum eo sine consilio et suis insectationibus arguetur
- 68A 32 24 fili sine consilio nihil facias et post factum non paeniteberis
- 68A 32 25 in via ruinae non eas et non offendes in lapides ne credas te viae laboriosae ne
ponas animae tuae scandalum
- 68A 32 26 et a filiis tuis cave et a domesticis tuis adtende
- 68A 32 27 in omni opere crede ex fide animae tuae haec est enim conservatio
mandatorum
- 68A 32 28 qui credit Deo adtendit mandatis et qui confident in illo non minorabuntur
- 68A 33 1 timent Dominum non occurrent mala sed in temptatione Deus illum
conservat et liberabit a malis
- 68A 33 2 sapiens non odit mandata et iustitias et non inludetur quasi in procella navis
- 68A 33 3 homo sensatus credit legi Dei et lex illi fidelis
- 68A 33 4 qui interrogationem manifestat parabit verbum et sic deprecatus exaudietur et
conservabit disciplinam et tunc respondebit
- 68A 33 5 praecordia fatui quasi rota carri et quasi axis versatilis cogitatus illius
- 68A 33 6 equus admissarius sicut amicus subsannator sub omni supersedenti hinnit
- 68A 33 7 quare dies diem superat et iterum lux lucem et annus annum a sole
- 68A 33 8 a Domini scientia separati sunt facto sole et praeceptum custodiente
- 68A 33 9 et inmutavit tempora et dies festos ipsorum et in illis dies festos celebraverunt
ad horam
- 68A 33 10 ex ipsis exaltavit et magnificavit Deus et ex ipsis posuit in numerum dierum
et homines omnes de solo et ex terra unde creatus est Adam
- 68A 33 11 in multitudo disciplinae Domini separavit eos et inmutavit vias eorum
- 68A 33 12 et ex ipsis benedixit et exaltavit et ex ipsis sanctificavit et ad se applicavit et
ex ipsis maledixit et humiliavit et convertit illos a separatione ipsorum
- 68A 33 13 quasi lutum figuli in manus ipsius plasmare illud et disponere
- 68A 33 14 omnes viae eius secundum dispositionem eius sic homo in manu illius qui se
fecit reddet illis secundum iudicium suum
- 68A 33 15 contra malum bonum est et contra mortem vita sic et contra virum iustum
peccator et sic intueri in omnia opera Altissimi duo duo unum contra unum
- 68A 33 16 et ego novissimus vigilavi et quasi qui colligit acinos post vindemiatores

68A	33	17	in benedictione Dei et ipse speravi et quasi qui vindemiat replevi torcular
68A	33	18	respicite quoniam non soli mihi laboravi sed omnibus exquirentibus disciplinam
68A	33	19	audite me magnati et omnes populi et rectores ecclesiae auribus percipite
68A	33	20	filio et mulieri fratri et amico non des potestatem super te in vita tua non dederis alio possessionem tuam ne forte paeniteat te et deprecetis pro illis
68A	33	21	dum adhuc superes et adspiras non inmutabit te omnis caro
68A	33	22	melius est enim ut filii tui te rogent quam te respicere in manus filiorum tuorum
68A	33	23	in omnibus operibus tuis praezellens esto
68A	33	24	ne dederis maculam in gloriam tuam in die consummationis dierum vitae tuae et in tempore exitus tui distribue hereditatem tuam
68A	33	25	cibaria et virga et onus asino panis et disciplina et opus servo
68A	33	26	operatur in disciplina et quaerit requiescere laxa manus illi et quaerit libertatem
68A	33	27	iugum et lorum curvant collum durum et servum inclinant operationes adsiduae
68A	33	28	servo malivolo tortura et conpedes mitte illum in operatione ne vacet
68A	33	29	multam enim malitiam docuit otiositas
68A	33	30	in opera constitue eum sic enim condecet illi quod si non obaudierit grava illum conpedibus et non amplifices super omnem carnem verum sine iudicio nihil facias grave
68A	33	31	si est tibi servus sit tibi quasi anima tua quasi fratrem sic eum tracta quoniam in sanguine animae parasti eum
68A	33	32	si laeseris illum iniuste
68A	33	33	et extollens discesserit quem quaeres et in qua via quaeras illum nescis
68A	34	1	vana spes et mendacium insensato viro et somnia extollunt imprudentes
68A	34	2	quasi qui adprehendit umbram et persequitur ventum sic et qui adtendit ad visa mendacia
68A	34	3	hoc secundum hoc visio somniorum ante faciem hominis similitudo hominis
68A	34	4	ab inundo quid mundabitur et a mendace quid verum dicetur
68A	34	5	divinatio erroris et auguria mendacia et somnia malefacientium vanitas est
68A	34	6	et sicut parturientis cor tuum fantasiam patitur nisi ab Altissimo fuerit emissa visitatio ne dederis in illis cor tuum
68A	34	7	multos enim errare fecerunt somnia et exciderunt sperantes in illis
68A	34	8	sine mendacio consummabitur verbum et sapientia in ore fidelis conplanabitur
68A	34	9	qui non temptatus est quid scit vir in multis expertus cogitavit multa et qui multa didicit enarrabit intellectum
68A	34	10	qui non est expertus pauca recognoscit qui autem in multis factus est multiplicabit malitiam
68A	34	11	[]
68A	34	12	multa vidi errando et plurimas verborum consuetudines
68A	34	13	aliquotiens usque ad mortem periclitatus sum horum causa et liberatus sum gratia Dei
68A	34	14	spiritus timentium Deum quaeretur et in respectu illius benedicentur
68A	34	15	spes enim illorum in salvantem illos et oculi Dei in diligentes se
68A	34	16	qui timet Dominum nihil trepidabit et non pavebit quoniam ipse est spes eius
68A	34	17	timentis Dominum beata est anima eius
68A	34	18	ad quem respicit et quis est fortitudo eius
68A	34	19	oculi Domini super timentes eum protector potentiae firmamentum virtutis tegimen ardoris et umbraculum meridiani
68A	34	20	et precatio offensionis et adiutorium casus exaltans animam et inluminans

oculos dans sanitatem vitam et benedictionem

68A 34 21 immolans ex iniquo oblatio est maculata et non sunt beneplacitae
subsannationes iniustorum

68A 34 22 Dominus solus sustentibus se in via veritatis et iustitiae

68A 34 23 dona iniquorum non probat Altissimus in oblationibus iniquorum nec in
multitudine sacrificiorum eorum propitiabitur peccatis

68A 34 24 qui offert sacrificium ex substantia pauperum quasi qui victimat filium in
conspectu patris sui

68A 34 25 panis egentium vita pauperis est qui defraudat illum homo sanguinis

68A 34 26 qui aufert in sudore panem quasi qui occidit proximum suum

68A 34 27 qui effundit sanguinem et qui fraudem facit mercedem mercenario

68A 34 28 unus aedificans et unus destruens quid prodest illis nisi labor

68A 34 29 unus orans et unus maledicens cuius vocem exaudiet Deus

68A 34 30 qui baptizatur a mortuo et iterum tangit illum quid proficit lavatione illius

68A 34 31 sic homo qui ieiunat in peccatis suis et iterum eadem faciens quid proficit
humiliando se orationem illius quis exaudiet

68A 35 1 qui conservat legem multiplicat orationem

68A 35 2 sacrificium salutare adtendere mandatis et discedere ab omni iniquitate

68A 35 3 et deprecatio recedere ab iniustitia

68A 35 4 []

68A 35 5 []

68A 35 6 non apparebis ante conspectum Dei vacuus

68A 35 7 haec enim omnia propter mandatum Domini fiunt

68A 35 8 oblatio iusti inpinguat altare et odor suavitatis est in conspectu Altissimi

68A 35 9 sacrificium iusti acceptum est et memoriam eius non obliviscetur Dominus

68A 35 10 bono animo gloriam redde Deo et non minuas primitias manuum tuarum

68A 35 11 in omni dato hilarem fac vultum tuum et in exultatione sanctifica decimas
tuas

68A 35 12 da Altissimo secundum datum eius et in bono oculo ad inventionem fac
manuum tuarum

68A 35 13 quoniam Dominus retribuens est et septies tantum reddet tibi

68A 35 14 noli offerre munera prava non enim suscipiet illa

68A 35 15 et noli inspicere sacrificium iniustum quoniam Dominus iudex est et non est
apud illum gloria personae

68A 35 16 non accipiet Dominus personam in pauperem et precepcionem laesi exaudiet

68A 35 17 non despiciet preces pupilli nec viduam si effundat loquellam gemitus

68A 35 18 nonne lacrima ad maxillam descendit et exclamatio

68A 35 19 a maxilla ascendit et Dominus exauditor delectans in illis

68A 35 20 qui adorat Deum in oblectatione suscipietur et precatio illius usque ad nubes
propinquabit

68A 35 21 oratio humiliantis se nubes penetrabit et donec propinquet non conrogabitur et
non discedet donec aspiciat Altissimus

68A 35 22 et Dominus non longinquabit sed iudicabit iustos et faciet iudicium et

Fortissimus non habebit in illis patientiam ut contribulet dorsum ipsorum

68A 35 23 et gentibus reddet vindictam donec tollat plenitudinem superbiorum et scepra
iniquorum contribulet

68A 35 24 donec reddat hominibus secundum actus suos et secundum opera Adae et
secundum praesumptionem illius

68A 35 25 donec iudicet iudicium plebis suae et oblectabit iustos misericordia sua

68A 35 26 speciosa misericordia Dei in tempore tribulationis quasi nubes pluviae in
tempore siccitatis

68A 36 1 miserere nostri Deus omnium et respice nos et ostende nobis lucem

miserationum tuarum

68A 36 2 et inmitte timorem tuum super gentes quae non exquisierunt te et cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarrent magnalia tua

68A 36 3 adleva manum tuam super gentes alienas ut videant potentiam tuam

68A 36 4 sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis sic in conspectu nostro magnificaberis in illis

68A 36 5 ut cognoscant te sicut et nos agnovimus quoniam non est Deus praeter te Domine

68A 36 6 innova signa et inmuta mirabilia

68A 36 7 glorifica manum et brachium dextrum

68A 36 8 excita furorem et effunde iram

68A 36 9 extolle adversarium et adflige inimicum

68A 36 10 festina tempus et memento finis ut enarrent mirabilia tua

68A 36 11 in ira flammae devoretur qui salvatur et qui pessimant plebem tuam inveniant perditionem

68A 36 12 contere caput principum inimicorum dicentium non est alius praeter nos

68A 36 13 congrega omnes tribus Iacob et cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarrent magnalia tua et hereditabis eos sicut ab initio

68A 36 14 miserere plebi tuae super quam invocatum est nomen tuum et Israhel quem coaequasti primogenito tuo

68A 36 15 miserere civitati sanctificationis tuae Hierusalem civitati requiei tuae

68A 36 16 reple Sion inenarrabilibus verbis tuis et gloria tua populum tuum

68A 36 17 da testimonium quia ab initio creaturae tuae sunt et suscita preces quas locuti sunt in nomine tuo prophetae priores

68A 36 18 da mercedem sustentibus te ut prophetae tui fideles inveniantur et exaudi orationes servorum tuorum

68A 36 19 secundum benedictionem Aaron de populo tuo et dirige nos in via iustitiae et sciant omnes qui inhabitant terram quia tu es Deus conspexeris saeculorum

68A 36 20 omnem escam manducabit venter et est cibus cibo melior

68A 36 21 fauces contingit cibum ferae et cor sensatum verba mendacia

68A 36 22 cor pravum dabit tristitiam et homo peritus resistet illi

68A 36 23 omnem masculum excipiet mulier et est filia melior filiae

68A 36 24 species mulieris exhilarat faciem viri sui et super omnem concupiscentiam hominis superducit desiderium

68A 36 25 si est lingua curationis et mitigationis misericordiae non est vir illius contra filios hominum

68A 36 26 qui possidet mulierem inchoat possessionem adiutorium contra illum est et columna ut requies

68A 36 27 ubi non est sepius diripietur possessio et ubi non est mulier gemescit egens

68A 36 28 cui credit qui non habet nidum et deflectens ubicumque obscuraverit quasi succinctus latro exiliens de civitate in civitatem

68A 37 1 omnis amicus dicet et ego amicitiam copulavi sed est amicus solo nomine amicus nonne tristitia inest usque ad mortem

68A 37 2 sodalis autem et amicus ad inimicitiam convertentur

68A 37 3 o praesumptio nequissima unde creata es cooperire aridam malitiam et dolositatem illius

68A 37 4 sodalis amico coniucundatur in oblectatione et in tempore tribulationis adversarius erit

68A 37 5 sodalis amico condolet causa ventris et contra hostem accipiet scutum

68A 37 6 non obliviscaris amici tui in animo tuo et non inmemor sis illius in operibus tuis

68A 37 7 noli consiliari cum socero tuo et a zelantibus te absconde consilium

68A 37 8 omnis consiliarius prodit consilium sed est consiliarius in semet ipso
 68A 37 9 a consiliario conserva animam tuam prius scito quae sit illius necessitas et ipse
 enim animo suo cogitabit
 68A 37 10 ne forte mittat sudem in terram et dicat tibi
 68A 37 11 bona est via tua et stet e contrario videre quid tibi eveniat
 68A 37 12 cum viro inreligioso tracta de sanctitate et cum iniusto de iustitia et cum
 muliere de ea quae aemulatur cum timido de bello cum negotiatore de traiectione cum emptore de
 venditione cum viro livido de gratiis agendis
 68A 37 13 cum impio de pietate cum inhonesto de honestate cum operario agri de omni
 opere
 68A 37 14 cum operario annuali de consummatione anni cum servo pigro de multa
 operatione non attendas his in omni consilio
 68A 37 15 cum viro sancto adsiduus esto quemcumque cognoveris observantem timorem
 Dei
 68A 37 16 cuius anima est secundum animam tuam quicumque titubaverit in tenebris
 non condolebit tibi
 68A 37 17 et cor boni consilii statue non est enim tibi aliud pluris illo
 68A 37 18 anima viri sancti enuntiat aliquando vera quam septem circumspectores
 sedentes ad speculandum
 68A 37 19 et in his omnibus deprecare Altissimum ut dirigat in veritate viam tuam
 68A 37 20 ante omnem operam verbum verax praecedat te et ante omnem actum
 consilium stabile
 68A 37 21 verbum nequa inmutabit cor quattuor partes oriuntur bonum et malum vita et
 mors et dominatrix illorum est adsidua lingua
 68A 37 22 vir peritus multos erudit et animae suae suavis est
 68A 37 23 qui sofistice loquitur odibilis est omni re defraudabitur
 68A 37 24 non est enim data illi a Domino gratia omni enim sapientia defraudatus est
 68A 37 25 est sapiens animae suae sapiens et fructus sensus illius laudabilis
 68A 37 26 vir sapiens plebem suam erudit et fructus sensus eius fideles sunt
 68A 37 27 vir sapiens implebitur benedictione et videntes illum laudabunt
 68A 37 28 vita viri in numero dierum dies autem Israhel innumerabiles sunt
 68A 37 29 sapiens in populo hereditabit honorem et nomen illius erit vivens in aeternum
 68A 37 30 fili in vita tua tempta animam tuam et si fuerit nequam non des illi potestatem
 68A 37 31 non enim omnia omnibus expediunt et non omni animae omne genus placet
 68A 37 32 noli avidus esse in omni epulatione et non te effundas super omnem escam
 68A 37 33 in multis enim escis erit infirmitas et aplestia adpropinquabit usque ad cholera
 68A 37 34 propter aplestiam multi obierunt qui autem abstinens est adiciet vitam
 68A 38 1 honora medicum propter necessitatem etenim illum creavit Altissimus
 68A 38 2 a Deo est omnis medella et a rege accipiet dationem
 68A 38 3 disciplina medici exaltabit caput illius et in conspectu magnatorum
 conlaudabitur
 68A 38 4 Altissimus creavit de terra medicinam et vir prudens non abhorrebit illi
 68A 38 5 nonne a ligno indulcata est amara aqua
 68A 38 6 ad agnitionem hominum virtutis illorum et dedit homini scientiam Altissimus
 honorari in mirabilibus suis
 68A 38 7 in his curans mitigavit dolorem et unguentarius facit pigmentum suavitatis et
 unctiones conficiet suavitatis et non consummabuntur opera eius
 68A 38 8 pax enim Dei super faciem terrae
 68A 38 9 fili in tua infirmitate non despicias sed ora ad Dominum et ipse curabit te
 68A 38 10 averte a delicto et dirige manus et ab omni delicto munda cor tuum
 68A 38 11 da suavitatem et memoriam simlaginis et inpingua oblationem et da locum
 medico

68A 38 12 etenim illum Dominus creavit et non discedat a te quoniam opera eius sunt
 necessaria
 68A 38 13 est enim tempus quando in manus eorum incurras
 68A 38 14 ipsi vero Dominum deprecabuntur ut dirigat requiem eorum et sanitatem
 propter conversationem illorum
 68A 38 15 qui delinquit in conspectu eius qui fecit eum incidat in manus medici
 68A 38 16 fili in mortuum produc lacrimas et quasi dira passus incipe plorare et
 secundum iudicium contine corpus illius et non despicias sepulturam illius
 68A 38 17 propter delaturam amare fer luctum illius uno die et consolare propter
 tristitiam
 68A 38 18 []
 68A 38 19 a tristitia enim festinat mors et cooperiet virtutem et tristitia cordis flectet
 cervicem
 68A 38 20 in abductione permanet tristitia et substantia inopis secundum cor eius
 68A 38 21 non dederis in tristitia cor tuum sed repelle eam a te et memento
 novissimorum
 68A 38 22 noli oblivisci neque enim est conversio et huic nihil proderis et te ipsum
 pessimabis
 68A 38 23 memor esto iudicii mei sic enim erit et tuum mihi heri et tibi hodie
 68A 38 24 in requie mortui requiescere fac memoriam eius et consolare illum in exitu
 spiritus sui
 68A 38 25 sapientiam scribe in tempore vacuitatis et qui minoratur actu sapientiam
 percipiet qua sapientia replebitur
 68A 38 26 qui tenet aratrum et non gloriatur in iaculo stimulo boves agit et conversatur
 in operibus eorum et narratio eius in filiis taurorum
 68A 38 27 cor suum dabit ad versandos sulcos et vigilia eius in sagina vaccarum
 68A 38 28 sic omnis faber et architectus qui noctem tamquam diem transigit qui sculpsit
 signacula sculptilia et adsiduitas eius variat picturam cor suum dabit in similitudinem picturae et
 vigilia sua perficit opus
 68A 38 29 sic faber ferrarius sedens iuxta incudem et considerans opus ferri vapor ignis
 uret carnes eius et in calore fornacis concertatur
 68A 38 30 vox mallei innovabit aurem eius et contra similitudinem vasi oculi eius
 68A 38 31 cor suum dabit in consummationem operum et vigilia sua ornabit in
 consummatione
 68A 38 32 sic figulus sedens ad opus suum convertens pedibus suis rotam qui in
 sollicitudine positus est semper propter opus suum et innumera est omnis operatio eius
 68A 38 33 in brachio suo formabit lutum et ante pedes suos curvabit virtutem suam
 68A 38 34 cor suum dabit ut consummet linitionem et vigilia sua mundabit fornacem
 68A 38 35 omnes hi in manibus suis speraverunt et unusquisque in arte sua sapiens est
 68A 38 36 sine his omnibus non aedificatur civitas
 68A 38 37 et non inhabitabunt nec inambulabunt et in ecclesiam non transilient
 68A 38 38 super sellam iudicis non sedebunt et testamentum iudicii non intellegent
 neque palam facient disciplinam et iudicium et in parabolis non invenientur
 68A 38 39 sed creaturam aevi confirmabunt et deprecatio illorum in operatione artis
 adcommodantes animam suam et conquirentes in lege Altissimi
 68A 39 1 sapientiam omnium antiquorum exquiret et in prophetiis vacabit
 68A 39 2 narrationem virorum nominatorum conservabit et in versutias paraboliarum
 simul introibit
 68A 39 3 occulta proverbiorum exquiret et in absconditis paraboliarum conversabitur
 68A 39 4 in medio magnatorum ministrabit et in conspectu praesidis apparebit
 68A 39 5 in terram alienarum gentium pertransiet bona enim et mala in hominibus
 temptavit

68A 39 6 cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum et in
conspectu Altissimi deprecabitur
68A 39 7 aperiet os suum in oratione et pro delictis suis deprecabitur
68A 39 8 si enim Dominus magnus voluerit spiritu intellegentiae replebit illum
68A 39 9 et ipse tamquam imbres mittet eloquia sapientiae suae et in oratione
confitebitur Domino
68A 39 10 ipse dirigit consilium eius et disciplinam et in absconditis suis consiliabitur
68A 39 11 ipse palam faciet disciplinam doctrinae suae et in lege testamenti Domini
gloriabitur
68A 39 12 conlaudabunt multi sapientiam eius et usque in saeculum non delebitur
68A 39 13 non recedet memoria eius et nomen eius requiretur a generatione in
generationem
68A 39 14 sapientiam eius enarrabunt gentes et laudem eius nuntiabit ecclesia
68A 39 15 si inmanserit nomen derelinquet mille et si requieverit proderit illi
68A 39 16 adhuc consiliabor ut enarrem ut furore enim repletus sum
68A 39 17 in voce dicit obaudite me divini fructus et quasi rosa plantata super rivum
aquarum fructificate
68A 39 18 quasi libanus odorem suavitatis habete
68A 39 19 florete flores quasi lilium date odorem et frondete in gratiam et conlaudate
canticum et benedicite Dominum in operibus suis
68A 39 20 date nomini eius magnificentiam et confitemini illi in voce labiorum
vestrorum in canticis labiorum et cinyris et sic dicetis in confessione
68A 39 21 opera Domini universa bona valde
68A 39 22 in verbo eius stetit aqua sicut congeries et in sermone oris eius sicut
exceptoria aquarum
68A 39 23 quoniam in praecepto ipsius placor fit et non est minoratio in salute illius
68A 39 24 opera omnis carnis coram illo et non est quicquam absconditum ab oculis eius
68A 39 25 a saeculo usque in saeculum respicit et nihil est mirabile in conspectu eius
68A 39 26 non est dicere quid est hoc aut quid est illud omnia enim in tempore suo
quaerentur
68A 39 27 benedictio illius quasi fluvius inundavit
68A 39 28 et quomodo cataclysmus aridam inebriavit sic ira ipsius gentes quae non
exquisierunt eum hereditabit
68A 39 29 quomodo convertit aquas et siccata est terra et viae illius viis illorum directae
sunt sic peccatoribus offensiones in ira eius
68A 39 30 bona bonis creata sunt ab initio sic nequissimis bona et mala
68A 39 31 initium necessariae rei vitae hominum aqua ignis et ferrum lac et panis
similagineus et mel et botrus uvae et oleum et vestimentum
68A 39 32 haec omnia sanctis in bona sic et impiis et peccatoribus in mala convertentur
68A 39 33 sunt spiritus qui ad vindictam creati sunt et in furore suo confirmaverunt
tormenta sua
68A 39 34 in tempore consummationis effundent virtutem et furorem eius qui fecit illos
confundent
68A 39 35 ignis grando famis et mors omnia haec ad vindictam creata sunt
68A 39 36 bestiarum dentes et scorpium et serpentes et romphea vindicans in exterminium
impios
68A 39 37 in mandatis eius epulabuntur et super terram in necessitatem praeparabuntur
et in temporibus suis non praeterient verbum
68A 39 38 propterea ab initio confirmatus et consiliatus sum et cogitavi et in scripta
dimisi
68A 39 39 omnia opera Domini bona et omne opus hora sua subministrabit
68A 39 40 non est dicere hoc illo nequius est omnia enim in tempore suo

conprobabuntur		
68A	39	41 et nunc in omni corde et ore conlaudate et benedicite nomen Domini
68A	40	1 occupatio magna creata est omnibus hominibus et iugum grave super filios
Adam a die exitus de ventre matris eorum usque in diem sepulturae in matrem omnium		
68A	40	2 cogitationes eorum et timores cordis adinventio expectationis et dies finitionis
68A	40	3 residentes super sedem gloriosam usque ad humiliatum in terra et cinere
68A	40	4 ab eo qui utitur hyacintho et portat coronam usque ad eum qui operitur lino
crudo furor zelus tumultus fluctuatio et timor mortis iracundia perseverans et contentio		
68A	40	5 et in tempore refectionis in cubile somnus noctis inmutat scientiam eius
68A	40	6 modicum tamquam nihil in requie et ab eo in somnis quasi in die respectus
68A	40	7 conturbatus est in visu cordis sui tamquam qui evaserit in die belli in tempore
salutis suae exsurrexit et admirans ad nullum timorem		
68A	40	8 cum omni carne ab homine usque ad pecus et super peccatores septuplum
68A	40	9 ad haec mors sanguis contentio et romphea oppressiones famis et contritio et
flagella		
68A	40	10 super iniquos creata sunt haec omnia et propter illos factus est cataclysmus
68A	40	11 omnia quae de terra sunt in terram convertentur et aquae omnes in mare
convertentur		
68A	40	12 omne munus et iniquitas delebitur et fides in saeculum stabit
68A	40	13 substantiae iniustorum sicut fluvius siccabuntur et sicut tonitruum magnum in
pluvia manebunt		
68A	40	14 in aperiendo manus suas laetabitur sic praevaricatores in consummatione
tabescent		
68A	40	15 nepotes impiorum non multiplicabunt ramos et radices inmundae super
cacumen petrae sonant		
68A	40	16 viriditas super omnem aquam et ad oram fluminis ante omnem faenum
evelletur		
68A	40	17 gratia sicut paradus in benedictionibus et misericordia in saeculo permanet
68A	40	18 vita sibi sufficientis operarii condulcabitur et in ea invenies thesaurum
68A	40	19 fili aedificatio civitatis confirmabit nomen et super haec mulier immaculata
computatur		
68A	40	20 vinum et musica laetificant cor et super utraque dilectio sapientiae
68A	40	21 tibiae et psalterium suavem faciunt melodiam et super utraque lingua suavis
68A	40	22 gratiam et speciem desiderabit oculus tuus et super hoc viride sationis
68A	40	23 amicus et sodalis in tempore convenientes et super utrosque mulier cum viro
68A	40	24 fratres in adiutorium in tempore tribulationis et super eos misericordia
liberabit		
68A	40	25 aurum et argentum constituet pedem et super utrumque consilium
beneplacitum		
68A	40	26 facultates et virtutes exaltant cor et super haec timor Domini
68A	40	27 non est in timore Domini minoratio et non est in eo inquirere adiutorium
68A	40	28 timor Domini sicut paradus benedictionis et super omnem gloriam
operuerunt illum		
68A	40	29 fili in tempore vitae tuae ne indigeas melius est enim mori quam indigere
68A	40	30 vir respiciens in mensam alienam non est vita eius in cogitatione victus alit
enim animam suam cibis alienis		
68A	40	31 vir autem disciplinatus et eruditus custodiet se
68A	40	32 in ore imprudentis condulcabitur inopia et in ventre eius ignis ardebit
68A	41	1 o mors quam amara est memoria tua homini pacem habenti in substantiis suis
68A	41	2 viro quieto et cuius viae directae sunt in omnibus et adhuc valenti accipere
cibum		
68A	41	3 o mors bonum est iudicium tuum homini indigenti et qui minoratur viribus

68A 41 4 defecto aetate et cui de omnibus cura est et incredibili qui perdit sapientiam
 68A 41 5 noli metuere iudicium mortis memento quae ante te fuerunt et quae
 superventura sunt tibi hoc iudicium a Domino omni carni
 68A 41 6 et quid superveniet in beneplacita Altissimi sive decem sive centum sive mille
 anni
 68A 41 7 non est enim in inferno accusatio vitae
 68A 41 8 filii abominationum fiunt filii peccatorum et qui conversantur secus domos
 impiorum
 68A 41 9 filiorum peccatorum periet hereditas et cum semine illorum adsiduitas
 obprobrii
 68A 41 10 de patre impio queruntur filii quoniam propter illum sunt in obprobrio
 68A 41 11 vae vobis viri impii qui dereliquistis legem Domini altissimi
 68A 41 12 et si nati fueritis in maledictione nascemini et si mortui fueritis in
 maledictione erit pars vestra
 68A 41 13 omnia quae de terra sunt in terram convertentur sic impii a maledicto in
 perditionem
 68A 41 14 luctus hominum in corpore ipsorum nomen autem impiorum delebitur
 68A 41 15 curam habe de bono nomine hoc enim magis permanebit tibi quam mille
 thesauri magni pretiosi
 68A 41 16 bonae vitae numerus dierum bonum autem nomen permanebit in aevo
 68A 41 17 disciplinam in pace conservate filii sapientia enim abscondita et thesaurus
 occultus quae utilitas in utrisque
 68A 41 18 melior est homo qui abscondit stultitiam suam quam homo qui abscondit
 sapientiam suam
 68A 41 19 verumtamen reveremini in his quae procedunt de ore meo
 68A 41 20 non est enim bonum omnem irreverentiam observare et non omnia omnibus
 beneplacent in fide
 68A 41 21 erubescite matrem et patrem de fornicatione et a praesidente et potente de
 mendacio
 68A 41 22 a principe et iudice de delicto a synagoga et plebe de iniquitate
 68A 41 23 a socio et amico de iniustitia de loco in quo habitas
 68A 41 24 de furto de veritate Dei et testamento de discubitu in panibus et ab
 offuscatione dati et accepti
 68A 41 25 a salutantibus de silentio a respectu mulieris fornicariae et ab aversione vultus
 cognati
 68A 41 26 ne avertas faciem a proximo tuo ab auferendo partem et non restituendo
 68A 41 27 ne respicias mulierem alieni viri et ne scruteris ancillam eius neque steteris ad
 lectum eius
 68A 41 28 ab amicis de sermonibus inproperii et cum dederis ne inproperes
 68A 42 1 non duplices sermonem auditus de revelatione sermonis absconditi et eris
 vere sine confusione et invenies gratiam in conspectu omnium hominum ne pro his omnibus
 confundaris et ne accipias personam ut delinquas
 68A 42 2 de lege Altissimi et testamento et de iudicio iustificare impium
 68A 42 3 de verbo sociorum et viatorum et de datione hereditatis amicorum
 68A 42 4 de aequalitate staterae et ponderum et de acquisitione multorum et paucorum
 68A 42 5 de correptione emptionis et negotiatorum et de multa disciplina filiorum servo
 pessimo latus sanguinare
 68A 42 6 super mulierem nequam bonum est signum
 68A 42 7 ubi manus multae sunt clude et quodcumque trades numera et adpende datum
 vero et acceptum omne describe
 68A 42 8 de disciplina insensati et fatui et de senioribus qui iudicantur ab
 adolescentibus et eris eruditus in omnibus et probabilis in conspectu omnium virorum

68A 42 9 filia patri abscondita est vigilia et sollicitudo eius auferet somnum ne forte in
 adulescentia sua adultera efficiatur et commorata cum viro odibilis fiat
 68A 42 10 nequando polluatur in virginitate sua et in paternis suis gravida inveniatur ne
 forte cum viro commorata transgrediatur aut certe sterilis efficiatur
 68A 42 11 super filiam luxuriosam confirma custodiam nequando faciat te in
 obprobrium venire inimicis a detractatione in civitate et abiectioe plebis et confundat te in
 multitudine populi
 68A 42 12 omni homini noli intendere in specie et in medio mulierum noli commorari
 68A 42 13 de vestimentis enim procedit tinea et a muliere iniquitas viri
 68A 42 14 melior est iniquitas viri quam benefaciens mulier et mulier confundens in
 obprobrium
 68A 42 15 memor ero igitur operum Domini et quae vidi adnuntiabo in sermonibus
 Domini opera eius
 68A 42 16 sol inluminans per omnia respexit et gloria Domini plenum est opus eius
 68A 42 17 nonne Dominus fecit sanctos enarrare omnia mirabilia sua quae confirmavit
 Dominus omnipotens stabiliri in gloria sua
 68A 42 18 abyssum et cor hominum investigavit et in astutia illorum excogitavit
 68A 42 19 cognovit enim Dominus omnem scientiam et inspexit in signum aevi
 adnuntians quae praeterierunt et quae superventura sunt revelans vestigia occultorum
 68A 42 20 non praeterit illum omnis cogitatus et non abscondit se ab eo ullus sermo
 68A 42 21 magnalia sapientiae suae decoravit qui est ante saeculum et usque in
 saeculum neque adiectum est
 68A 42 22 neque minuitur et non eget alicuius consilio
 68A 42 23 quam desiderabilia omnia opera eius et tamquam scintillam quam est
 considerare
 68A 42 24 omnia haec vivent et manent in saeculum et in omni necessitate omnia
 obaudiunt ei
 68A 42 25 omnia duplicia unum contra unum et non fecit quicquam deesse
 68A 42 26 uniuscuiusque confirmavit bona et quis satiabitur videns gloriam eius
 68A 43 1 altitudinis firmamentum pulchritudo est species caeli in visione gloriae
 68A 43 2 sol in aspectu adnuntians in exitu vas admirabile opus Excelsi
 68A 43 3 in meridiano exuret terram in conspectu ardoris eius quis poterit sustinere
 fornacem custodiens in operibus ardoris
 68A 43 4 tripliciter sol exurens montes radios igneos exsufflans et refulgens radiis suis
 obcaecat oculos
 68A 43 5 magnus Dominus qui fecit illum et in sermonibus eius festinavit iter
 68A 43 6 et luna in omnibus in tempore suo ostensio temporis et signum aevi
 68A 43 7 a luna signum diei festi luminare quod minuitur in consummatione
 68A 43 8 mensis secundum nomen eius est crescens admirabiliter in consummatione
 68A 43 9 vas castrorum in excelsis in firmamento caeli resplendens
 68A 43 10 species caeli gloriosa stellarum mundum inluminans in excelsis Dominus
 68A 43 11 in verbis Sancti stabunt ad iudicium et non exardescent in vigiliis suis
 68A 43 12 vide arcum et benedic qui fecit illum valde speciosus est in splendore suo
 68A 43 13 gyravit caelum in circuitu gloriae suae manus Excelsi aperuerunt illum
 68A 43 14 imperio suo adceleravit nivem et adcelerat coruscationes emittere iudicii sui
 68A 43 15 propterea aperti sunt thesauri et evolaverunt nebulae sicut aves
 68A 43 16 in magnitudine sua posuit nubes et confracti sunt lapides grandinis
 68A 43 17 in conspectu eius commovebuntur montes et in voluntate eius adspirabit notus
 68A 43 18 vox tonitruus eius exprobravit terram tempestas aquilonis et congregatio
 spiritus
 68A 43 19 sicut avis deponens ad sedendum aspargit nivem et sicut lucusta demergens
 descensus eius

68A	43	20	pulchritudinem coloris eius admirabitur oculus et super imbrem eius expavescet cor
68A	43	21	gelum sicut salem effundet super terram et dum gelaverit fiet tamquam cacumina tribuli
68A	43	22	frigidus ventus aquilo flabit et gelabit cristallus ab aqua super omnem congregationem aquarum requiescet et sicut lorica induet se aquis
68A	43	23	devorabit montes et exuret desertum et extinguet viridem sicut ignem
68A	43	24	medicina omnium in festinationem nebulae ros obvians ab ardore venienti humilem efficiet eum
68A	43	25	in sermone eius silebit ventus et plantavit illum Dominus Iesus
68A	43	26	qui navigat mare enarrat periculum eius et audientes auribus non admirabimur
68A	43	27	illic praeclara et mirabilia opera varia genera bestiarum et omnium pecorum et creatura beluarum
68A	43	28	propter ipsum confirmatus est itineris finis et in sermone eius composita sunt omnia
68A	43	29	multa dicemus et deficiemus verbis consummatio autem sermonum ipse est in omnibus
68A	43	30	gloriantes ad quid valebimus ipse enim Omnipotens super omnia opera sua
68A	43	31	terribilis Dominus et magnus vehementer
68A	43	32	quantumcumque potueritis supervalebit adhuc et admirabilis magnificentia eius
68A	43	33	benedicentes Dominum exaltate illum quantum potestis maior est enim omni laude
68A	43	34	exaltantes eum replemini virtute ne laboretis non enim habebitis
68A	43	35	quis vidit eum et enarrabit et quis magnificabit eum sicut est ab initio
68A	43	36	multa abscondita sunt maiora horum pauca enim vidimus operum eius
68A	43	37	omnia autem Dominus fecit et pie agentibus dedit sapientiam
68A	44	1	laus patrum laudemus viros gloriosos et parentes nostros in generatione sua
68A	44	2	multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua a saeculo
68A	44	3	dominantes in potestatibus suis homines magni virtute et prudentia sua praediti nuntiantes in dignitate prophetarum
68A	44	4	et imperantes in praesenti populo et virtute prudentiae populi sanctissima verba
68A	44	5	in pueritia sua requirentes modos musicos et narrantes carmina in scriptura
68A	44	6	homines divites in virtute pulchritudinis studium habentes pacificantes in domibus suis
68A	44	7	omnes isti in generationibus gentis suae gloriam adepti sunt et in diebus suis habentur in laudibus
68A	44	8	qui de illis nati sunt reliquerunt nomen narrandi laudes eorum
68A	44	9	et sunt quorum non est memoria perierunt quasi non fuerint et nati sunt quasi non nati et filii ipsorum cum illis
68A	44	10	sed illi viri misericordiae sunt quorum pietates non defuerunt
68A	44	11	et cum semine ipsorum perseverat bona
68A	44	12	hereditas nepotum illorum et in testamentis stetit semen eorum
68A	44	13	et filii ipsorum propter illos usque in aeternum manet semen eorum et gloria eorum non derelinquetur
68A	44	14	corpora ipsorum in pace sepulta sunt et nomen eorum vivet in generationes et generationes
68A	44	15	sapientiam ipsorum narrent populi laudem eorum nuntiet ecclesia
68A	44	16	Enoch placuit Deo et translatus est in paradiso ut det gentibus paenitentiam
68A	44	17	Noe inventus est perfectus iustus et in tempore iracundiae factus est reconciliatio

68A 44 18 ideo dimissum est reliquum terrae cum factum est diluvium
68A 44 19 testamenta saeculi posita sunt apud illum ne deleri possit diluvio omnis caro
68A 44 20 Abraham magnus pater multitudinis gentium et non est inventus similis illi in
gloria qui conservavit legem Excelsi et fuit in testamento cum illo
68A 44 21 in carne eius stare fecit testamentum et in temptatione inventus est fidelis
68A 44 22 ideo iureiurando dedit illi semen in gente sua crescere illum quasi terrae
cumulum
68A 44 23 et ut stellas exaltare semen eius et hereditari illos a mari usque ad mare et a
Flumine usque ad terminos terrae
68A 44 24 et in Isaac eodem fecit modo propter Abraham patrem ipsius
68A 44 25 benedictionem omnium gentium dedit illi et testamentum confirmavit super
caput Iacob
68A 44 26 agnovit eum in benedictionibus suis et dedit illi hereditatem et divisit ei
partem in tribus duodecim
68A 44 27 et conservavit illis homines misericordiae invenientes gratiam in oculis omnis
carnis
68A 45 1 dilectus a Deo et hominibus Moses cuius memoria in benedictione est
68A 45 2 similem illum fecit in gloria sanctorum et magnificavit eum in timore
inimicorum et in verbis suis monstra placavit
68A 45 3 glorificavit illum in conspectu regum et iussit illi coram populo suo et
ostendit illi gloriam suam
68A 45 4 in fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum et elegit illum de omni carne
68A 45 5 audivit eum et vocem ipsius et induxit illum in nubem
68A 45 6 et dedit illi coram praecepta legem vitae et disciplinae docere Iacob
testamentum et iudicia sua Israhel
68A 45 7 excelsum fecit Aaron fratrem eius et similem sibi de tribu Levi
68A 45 8 statuit ei testamentum aeternum et dedit illi sacerdotium gentis et beatificavit
illum in gloria
68A 45 9 et circumcinxit illum zonam gloriae induit illum stolam gloriae et coronavit
illum in vasis virtutis
68A 45 10 circumpedes et femoralia et umeralem posuit ei et cinxit illum tintinabulis
aureis plurimis in gyro
68A 45 11 dare sonitum in successu suo auditum facere sonitum in templo in memoriam
filiis gentis suae
68A 45 12 stola sancta auro et hyacintho et purpura opus textile viri sapientis iudicio et
veritate praediti
68A 45 13 torto cocco opus artificis gemmis pretiosis figuratis in ligatura auri et opere
lapidarii sculptilis in memoriam secundum numerum tribuum Israhel
68A 45 14 coronam auream supra mitram eius expressam signo sanctitatis gloria honoris
et opus virtutis desideria oculorum ornata
68A 45 15 sic pulchra ante ipsum non fuerunt talia usque ad originem
68A 45 16 non indutus est illa alienigena aliquis sed tantum filii ipsius soli et nepotes
eius per omne tempus
68A 45 17 sacrificia ipsius consumpta sunt igni cotidie
68A 45 18 conplevit Moses manus eius et unxit illum oleo sancto
68A 45 19 factum est illi in testamentum aeternum et semini eius sicut dies caeli fungi
sacerdotio et habere laudem et glorificare populum suum in nomine suo
68A 45 20 ipsum elegit eum ab omni vivente adferre sacrificium Deo incensum et
bonum odorem in memoriam placere populo suo
68A 45 21 dedit illi in praeceptis suis potestatem in testamentis iudiciorum docere Iacob
testimonia et in lege sua lucem dare Israhel
68A 45 22 quia contra illum steterunt alieni et propter invidiam circumdederunt illum in

deserto homines qui erant cum Dathan et Abiron et congregatio Chore in iracundiam
68A 45 23 vidit Dominus Deus et non placuit illi et consumpti sunt in impetu iracundiae
68A 45 24 fecit illis monstra et consumpsit eos in flamma ignis
68A 45 25 et addidit Aaron gloriam et dedit illi hereditatem et primitias fructuum terrae
divisit illi
68A 45 26 panem ipsis in primis paravit in satietatem nam sacrificia Domini edent quae
dedit ipsi et semini eius
68A 45 27 ceterum in terra gentes hereditabit et pars non est illi in gente ipse enim pars
eius est et hereditas
68A 45 28 et Finees filius Eleazari tertius in gloria est in imitando tantum in timore
Domini
68A 45 29 et stare in reverentia gentis in bonitate et alacritate animae suae placuit de
Israhel
68A 45 30 ideo statuit ad illum testamentum pacis principem sanctorum et gentis suae ut
sit illi in sacerdotium sui dignitas in aeternum
68A 45 31 et testamentum David regi filio Iesse de tribu Iuda hereditas ipsi et semini
eius ut daret sapientiam in cor nostrum iudicare gentem suam in iustitia ne abolerentur bona
ipsorum et gloriam eorum in gentem ipsorum aeternam fecit
68A 46 1 fortis in bello Iesus Nave successor Mosi in prophetis qui fuit magnus
secundum nomen suum
68A 46 2 maximus in salutem electorum Dei expugnare insurgentes hostes ut
consequeretur hereditatem Israhel
68A 46 3 quam gloriam adeptus est in tollendo manus suas et iactando contra civitatem
rompheas
68A 46 4 quis ante illum sic restitit nam hostes ipse Dominus perduxit
68A 46 5 aut non in iracundia eius inpeditus est sol et una dies facta est quasi duo
68A 46 6 invocavit Altissimum potentem in obpugnando inimicos undique et audivit
illum magnus et sanctus Deus in saxis grandinis virtutis valde fortis
68A 46 7 impetum fecit contra gentem hostilem et in descensu perdidit contrarios
68A 46 8 ut cognoscant gentes potentiam eius quia contra Dominum pugnare non est
facile et secutus est a tergo potentes
68A 46 9 et in diebus Mosi misericordiam fecit ipse et Chaleb filius Iepphone stare
contra hostem prohibere gentem a peccatis et perfringere murmur malitiae
68A 46 10 et ipsi duo constituti a periculo liberati sunt a numero sescentorum milium
peditum inducere illos in hereditatem in terram quae manat lac et mel
68A 46 11 et dedit Dominus ipsi Chaleb fortitudinem et usque ad senectutem permansit
illi virtus ut ascenderet in excelsum terrae locum et semen ipsius obtinuit hereditatem
68A 46 12 ut viderent omnes filii Israhel quod bonum est obsequi sancto Deo
68A 46 13 et iudices singuli suo nomine quorum non est corruptum cor qui non aversi
sunt a Domino
68A 46 14 ut sit memoria illorum in benedictione et ossa eorum pullulent de loco suo
68A 46 15 et nomen eorum permanet in aeternum permanens ad filios illorum sanctorum
virorum gloria
68A 46 16 dilectus a Domino suo Samuhel propheta Domini renovavit imperium et unxit
principes in gente sua
68A 46 17 in lege Domini iudicavit congregationem et vidit Dominus Iacob et in fide sua
probatu est propheta
68A 46 18 et cognitus est in verbis suis fidelis quia vidit Deum lucis
68A 46 19 et invocavit Deum potentem in obpugnando hostes circumstantes undique in
oblatione viri inviolati
68A 46 20 et intonuit e caelo Dominus et in sonitu magno auditam fecit vocem suam
68A 46 21 et conteruit principes Tyrriorum et omnes duces Philisthim

68A 46 22 et ante tempus finis vitae suae et saeculi testimonium praebuit in conspectu Domini et christi pecunias et usque ad calciamenta ab omni carne non accepit et non accusavit illum homo

68A 46 23 et post hoc dormivit et notum fecit regi et ostendit illi finem vitae suae et exaltavit vocem eius de terra in prophetia delere impietatem gentis

68A 47 1 post hoc surrexit Nathan propheta in diebus David

68A 47 2 et quasi adeps separatus est a carne sic David a filiis Israhel

68A 47 3 cum leonibus lusit quasi cum agnis et in ursis similiter fecit sicut cum agnis ovium in iuventute sua

68A 47 4 numquid non occidit gigantem et extulit obprobrium de gente

68A 47 5 in tollendo manum in saxo fundae deiecit exultationem Goliae

68A 47 6 ubi invocavit Dominum potentem et dedit in dexteram eius tollere hominem fortem in bello et exaltare cornum gentis suae

68A 47 7 sic in milibus glorificavit illum et laudavit eum in benedictionibus Domini in offerendo illi coronam gloriae

68A 47 8 conteruit enim inimicos undique et extirpavit Philisthim contrarios usque in hodiernum diem conteruit cornum ipsorum usque in aeternum

68A 47 9 in omni opere dedit confessionem Sancto et Excelso in verbo gloriae

68A 47 10 de omni corde suo laudavit Dominum et dilexit Deum qui fecit illum et dedit illi contra inimicos potentiam

68A 47 11 et stare fecit cantores contra altarium et in sono eorum dulces fecit modos

68A 47 12 et dedit in celebrationibus decus et ornavit tempora usque ad consummationem vitae ut laudarent sanctum nomen Domini et amplificarent mane Dei sanctitatem

68A 47 13 Christus purgavit peccata ipsius et exaltavit in aeternum cornum ipsius et dedit illi testamentum regum et sedem gloriae in Israhel

68A 47 14 post ipsum surrexit filius sensatus et propter illum deiecit omnem potentiam inimicorum

68A 47 15 Salomon imperavit in diebus pacis cui subiecit Deus omnes hostes ut conderet domum in nomine suo et pararet sanctitatem in sempiternum quemadmodum eruditus est in iuventute sua

68A 47 16 et impletus est quasi flumen sapientia et terram retextit anima tua

68A 47 17 et replesti in comparationibus enigmata ad insulas longe distulisti nomen tuum et dilectus es in pace tua

68A 47 18 in cantilenis et proverbiiis et comparationibus et interpretationibus miratae sunt te terrae

68A 47 19 et in nomine Domini Dei cui est cognomen Deus Israhel

68A 47 20 collegisti quasi auricalcum aurum et ut plumbum conplesti argentum

68A 47 21 et reclinasti femora tua mulieribus potestatem habuisti in tuo corpore

68A 47 22 dedisti maculam in gloria tua et profugasti semen tuum inducere iracundiam ad liberos tuos et incitari stultitiam tuam

68A 47 23 ut faceres imperium bipertitum et ex Efraim imperare imperium durum

68A 47 24 Deus autem non relinquit misericordiam suam et non corrumpit nec delebit opera sua neque perdet ab stirpe nepotes electi sui et semen eius qui diligit Dominum non corrumpet

68A 47 25 dedit autem reliquum Iacob et David de ipsa stirpe

68A 47 26 et finem habuit Salomon cum patribus suis

68A 47 27 et reliquit post se de semine suo gentis stultitiam

68A 47 28 et mutum prudentia Roboam qui avertit gentem consilio suo

68A 47 29 et Hieroboam filium Nabath qui peccare fecit Israhel et dedit Efraim viam peccandi et plurima redundaverunt peccata ipsorum

68A 47 30 valde averterunt illos a terra sua

68A 47 31 et quaesivit omnes nequitias usque dum perveniret ad illos defensio et ab

omnibus peccatis liberavit eos

- 68A 48 1 et surrexit Helias propheta quasi ignis et verbum ipsius quasi fax ardebat
68A 48 2 qui induxit in illos famem et imitantes illum invidia sua pauci facti sunt non poterant enim sustinere praecepta Domini
68A 48 3 verbo Domini exaltavit caelum et deiecit a se ignem terrae
68A 48 4 sic amplificatus est Helias in mirabilibus suis et quis potest similiter gloriari tibi
68A 48 5 qui sustulisti mortuum ab inferis de sorte mortis in verbo Domini Dei
68A 48 6 qui deiecisti reges ad perniciem et confregisti facile potentiam ipsorum et gloriosos de lecto suo
68A 48 7 qui audis in Sina iudicium et in Coreb iudicia defensionis
68A 48 8 qui unguet reges ad paenitentiam et prophetas facis successores post te
68A 48 9 qui receptus es in turbine ignis in curru equorum igneorum
68A 48 10 qui inscriptus es indiciis temporum et lenis iracundiam Domini conciliare cor patris ad filium et restituere tribus Iacob
68A 48 11 beati sunt qui te viderunt et in amicitia tua decorati sunt
68A 48 12 nam nos vita vivimus tantum post mortem autem non erit tale nomen nostrum
68A 48 13 Helias qui in turbine tectus est et in Heliseo completus est spiritus eius in diebus suis non pertimuit principem et potentia nemo vicit illum
68A 48 14 nec superavit illum verbum aliquod et mortuum prophetavit corpus eius
68A 48 15 in vita sua fecit monstra et in morte mirabilia opera ipsius
68A 48 16 in omnibus istis non paenituit populum et non recesserunt a peccatis suis usque dum deiecti sunt de terra sua et dispersi sunt in omnem terram
68A 48 17 et relicta est gens perpauca et princeps in domo David
68A 48 18 quidam ipsorum fecerunt quod placeret Deo alii autem multa commiserunt peccata
68A 48 19 Ezechias munivit civitatem suam et induxit in medium ipsius aquam et fodit ferro rupem et aedificavit ad aquam puteum
68A 48 20 in diebus ipsius ascendit Sennacherim et misit Rapsacen et sustulit manum suam contra illos et extulit manum suam in Sion et superbus factus est potentia sua
68A 48 21 tunc mota sunt corda et manus ipsorum et doluerunt quasi parturientes mulieres
68A 48 22 et invocaverunt Dominum misericordem et patentes manus extulerunt ad caelum et sanctus Dominus Deus audivit cito vocem ipsorum
68A 48 23 non est commemoratus peccatorum illorum neque dedit illos inimicis suis sed purgavit illos in manu Esaias sancti prophetae
68A 48 24 subiecit castra Assyriorum et conteruit illos angelus Dei
68A 48 25 nam fecit Ezechias quod placuit Deo et fortiter ivit in via David patris sui quam mandavit illi Esaias propheta magnus et fidelis in conspectu Dei
68A 48 26 in diebus ipsius retro rediit sol et addidit regi vitam
68A 48 27 spiritu magno vidit ultima et obsecratus est lugentes in Sion usque in sempiternum
68A 48 28 ostendit futura et abscondita antequam evenirent
68A 49 1 memoria Iosiae in conpositione odoris facti opus pigmentarii
68A 49 2 in omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria et ut musica in convivio vini
68A 49 3 ipse est directus divinitus in paenitentia gentis et tulit abominationes impietatis
68A 49 4 et gubernavit ad Dominum cor ipsius in diebus peccatorum corroboravit pietatem
68A 49 5 praeter David et Ezechiam et Iosiam omnes peccatum commiserunt
68A 49 6 nam reliquerunt legem Potentis reges Iudae et contempserunt timorem Dei
68A 49 7 dederunt enim regnum suum aliis et gloriam suam alienae genti

68A 49 8 incenderunt electam sanctitatis civitatem et desertas fecerunt vias ipsius in manu Hieremiae
68A 49 9 nam male tractaverunt illum qui a ventre matris consecratus est propheta evertere et eruere et perdere et iterum aedificare et renovare
68A 49 10 Ezechiel qui vidit conspectum gloriae quam ostendit illi in curru cherubin
68A 49 11 nam commemoratus est inimicorum in imbri et benefacere illis qui ostenderunt rectas vias
68A 49 12 et duodecim prophetarum ossa pullulent de loco suo nam rogaverunt Iacob et redimerunt se in fide virtutis
68A 49 13 quomodo amplificemus Zorobabel nam et ipse quasi signum in dextera manu in Israhel
68A 49 14 et Iesum Iosedec qui in diebus suis aedificaverunt domum et exaltaverunt templum sanctum Domino paratum in gloria sempiterna
68A 49 15 et Neemia in memoria multi temporis qui erexit nobis muros eversos et stare fecit portas et seras qui erexit domos nostras
68A 49 16 nemo natus est in terra qualis Enoch nam et ipse receptus est a terra
68A 49 17 et Ioseph natus est homo princeps fratrum firmamentum gentis rector fratrum stabilimentum populi
68A 49 18 et ossa ipsius visitata sunt et post mortem prophetaverunt
68A 49 19 Seth et Sem apud homines gloriam adepti sunt et super omnem animam in origine Adam
68A 50 1 Simon Onii filius sacerdos magnus qui in vita sua suffulsit domum et in diebus suis corroboravit
68A 50 2 templi etiam altitudo ab ipso fundata est duplex aedificatio excelsa parietis templi
68A 50 3 in diebus ipsius remanaverunt putei aquarum et quasi mare adimpleti sunt supra modum
68A 50 4 qui curavit gentem suam et liberavit illam a pernicie
68A 50 5 qui praevaluit amplificare civitatem qui adeptus est gloriam in conversatione gentis et ingressum domus et atrii amplificatus est
68A 50 6 quasi stella matutina in medio nebulae et quasi luna plena in diebus suis lucet
68A 50 7 et quasi sol refulgens sic ille effulsit in templo Dei
68A 50 8 quasi arcus effulgens in nebulam gloriae et quasi flos rosarum in diebus veris quasi lilia quae sunt in transitu aquae et quasi tus redolens in diebus aestatis
68A 50 9 quasi ignis effulgens et tus ardens in igni
68A 50 10 quasi vas auri solidum ornatum omni lapide pretioso
68A 50 11 quasi oliva pullulans et gyros in altitudinem se tollens in accipiendo ipsum stolam gloriae et vestiri eum consummatione virtutis
68A 50 12 in ascensu altarii sancti gloriam dedit sanctitatis amictum
68A 50 13 in accipiendo autem partes de manu sacerdotum et ipse stans iuxta aram circa illum corona fratrum quasi plantatio cedri in monte Libano
68A 50 14 sic circa illum steterunt quasi rami in palma et omnes filii Aaron in gloria sua
68A 50 15 oblatio autem Domini in manibus ipsorum coram omni synagoga Israhel et consummationem fungens in ara amplificare oblationem excelsi Regis
68A 50 16 porrexit manum suam in libatione et libavit de sanguine uvae
68A 50 17 et fudit in fundamenta altarii odorem divinum excelso Principi
68A 50 18 tunc exclamaverunt filii Aaron in tubis productilibus sonaverunt et auditam fecerunt magnam vocem in memoriam coram Deo
68A 50 19 tunc omnis populus simul properaverunt et ceciderunt in faciem super terram adorare Dominum suum et dare preces Deo omnipotenti excelso
68A 50 20 et amplificaverunt psallentes in vocibus suis et in magna domo auctus est sonus suavitate plenus

68A 50 21 et rogavit populus Dominum excelsum in prece usque dum perfectus est
honor Domini et munus suum perfecerunt
68A 50 22 tunc descendens extulit manus suas in omnem congregationem filiorum
Israhel dare gloriam Deo a labiis suis et in nomine ipsius gloriari
68A 50 23 et iteravit orationem suam volens ostendere virtutem Dei
68A 50 24 et nunc orate Dominum omnium qui magna fecit in omni terra qui auxit dies
nostros a ventre matris nostrae et fecit nobiscum secundum suam misericordiam
68A 50 25 det nobis iucunditatem cordis et fieri pacem in diebus nostris in Israhel per
dies sempiternos
68A 50 26 credere Israhel nobiscum esse misericordiam Dei ut sanet vos in diebus suis
68A 50 27 duas gentes odit anima mea tertia autem non est gens quam oderim
68A 50 28 qui sedent in monte Seir et Philisthim et stultus populus qui habitat in Sicimis
68A 50 29 doctrinam sapientiae et disciplinae scripsi in codice isto Iesus filius Sirach
Hierosolymita qui renovavit sapientiam de corde suo
68A 50 30 beatus qui in istis versatur bonis qui ponit illa in corde suo sapiens erit semper
68A 50 31 si enim haec fecerit ad omnia valebit quia lux Dei vestigium eius est
68A 51 1 oratio Iesu filii Sirach confitebor tibi Domine rex et conlaudabo te Deum
salvatorem meum
68A 51 2 confiteor nomini tuo quoniam adiutor et protector factus es mihi
68A 51 3 et liberasti corpus meum a perditione a laqueo linguae iniquae et a labiis
operantium mendacium et in conspectu adstantium factus es mihi adiutor
68A 51 4 et liberasti me secundum multitudinem misericordiae nominis tui a
rugientibus paratis ad escam
68A 51 5 de manibus quaerentium animam meam et de portis tribulationis quae
circumdederunt me
68A 51 6 a pressura flammae quae circumdedit me et in medio ignis non sum aestuatus
68A 51 7 de altitudine ventris inferi et a lingua coinquinata et verbo mendacii a rege
iniquo et lingua iniusta
68A 51 8 laudavit usque ad mortem anima mea Dominum
68A 51 9 et vita mea adpropinquans erat infero deorsum
68A 51 10 circumdederunt me undique et non erat qui adiuveret respiciens eram ad
adiutorium meum et non erat
68A 51 11 memoratus sum misericordiae tuae Domine et operationis tuae quae a saeculo
sunt
68A 51 12 quoniam erues sustinentes te et liberas eos de manibus gentium
68A 51 13 exaltasti super terram habitationem meam et pro morte defluenti deprecatus
sum
68A 51 14 invocavi Dominum patrem Domini mei ut non derelinquat me in die
tribulationis meae et in tempore superbiorum sine adiutorio
68A 51 15 laudabo nomen tuum adsidue et conlaudabo illum in confessione exaudita est
oratio mea
68A 51 16 liberasti me de perditione et eripuisti me de tempore iniquo
68A 51 17 propterea confitebor et laudem dicam tibi et benedicam nomen Domini
68A 51 18 cum adhuc iunior sum priusquam oberrem quaesivi sapientiam palam in
oratione mea
68A 51 19 ante tempus postulabam pro illa et usque in novissimis inquiram eam
defloriet tamquam praecox uva
68A 51 20 laetatum est cor meum in ea ambulavit pes meus iter rectum a iuventute mea
investigabam eam
68A 51 21 inclinavi modice aurem meam et excepi illam
68A 51 22 multam inveni in me ipso sapientiam multum profeci in ea
68A 51 23 dans mihi sapientiam dabo gloriam

68A 51 24 consiliatus sum enim ut facerem illam zelatus sum bonum et non confundor
 68A 51 25 conluctata est anima mea in illa et in faciendo eam confirmatus sum
 68A 51 26 manus meas extendi in altum et insipientia eius luxi
 68A 51 27 animam meam direxi ad illam et in agnitione inveni eam
 68A 51 28 possedi cum ipsis cor ab initio propter hoc non derelinquar
 68A 51 29 venter meus conturbatus est quaerendo illam propterea possidebo bonam
 possessionem
 68A 51 30 dedit enim mihi Dominus linguam mercedem meam et in ipsa laudabo eum
 68A 51 31 adpropate ad me indocti et congregate vos in domum disciplinae
 68A 51 32 quid adhuc retardatis et quid dicitis in his animae vestrae sitiunt vehementer
 68A 51 33 aperui os meum et locutus sum comparate vobis sine argento
 68A 51 34 et collum vestrum subicite sub iugo et suscipiat anima vestra disciplinam in
 proximo est enim invenire eam
 68A 51 35 videte oculis vestris quoniam modice laboravi et inveni mihi multam requiem
 68A 51 36 adsumite disciplinam in multo numero argenti et copiosum aurum possidete
 in ea
 68A 51 37 laetetur anima vestra in misericordia eius et non confundemini in laude ipsius
 68A 51 38 operamini opus vestrum ante tempus et dabit vobis mercedem vestram in
 tempore suo
 68A 52 1 et declinavit Salomon genua in conspectu totius ecclesiae Israhel et aperuit
 manus suas ad caelum et dixit
 68A 52 2 Domine Deus Israhel non est tibi similis Deus in caelo sursum neque in terra
 deorsum
 68A 52 3 qui custodis testamentum tuum et misericordiam pueris tuis euntibus in
 conspectu tuo in toto corde
 68A 52 4 servans puero tuo David quae locutus es illi et locutus es in ore tuo et in manu
 tua supplesti quasi dies iste
 68A 52 5 et nunc Domine Deus Israhel custodi puero tuo David quae locutus es illi
 dicens non deerit tibi vir a facie mea sedens in throno Israhel
 68A 52 6 verum si custodierint filii tui manum suam ut in praeceptis meis ambulent
 sicut ambulaverunt in conspectu meo
 68A 52 7 et nunc Domine Deus Israhel creditum est verbum quod locutus es puero tuo
 David
 68A 52 8 quoniam si vere habitabit Deus cum hominibus in terra
 68A 52 9 si caelum caeli non sufficit verum domus quam aedificavi
 68A 52 10 et respicias ad orationem pueri tui et precationem Domine ut exaudias
 placationem orationis quam puer tuus orat coram te
 68A 52 11 ut sint oculi tui super domum hanc die et nocte in locum quem dixisti invocari
 nomen tuum et exaudias orationem quam puer tuus orat in hunc locum
 68A 52 12 et exaudias precationem pueri tui et populi tui Israhel si oraverint in loco isto
 69A 1 1 et egit Iosias pascha in Hierosolymis Domino suo et immolavit phase
 quartadecima luna primi mensis,
 69A 1 2 statuens sacerdotes per vices stolas amictos in templo Domini.
 69A 1 3 et dixit Levitis sacris servis Israhel, ut sanctificarent se Domino in positione
 Domini sanctam arcam in domo, quam aedificavit Salomon filius David rex.
 69A 1 4 non erit vobis tollere super umeros eam. et nunc deservite Domino nostro et
 curam agite gentis illius Israhel et parate secundum pagos et tribus nostras
 69A 1 5 secundum scripturam David regis Israhel et secundum magnificentiam
 Salomonis filii eius. et omnes in templo et secundum particulam principatus paternam vestram
 eorum Levitarum, qui stant in conspectu fratrum vestrorum filiorum Israhel,
 69A 1 6 immolate pascha et sacrificia parate fratribus vestris et facite secundum
 praeceptum Domini, quod datum est Moysi.

69A 1 7 et donavit Iosias in plebem quae inventa est oves agnorum et hedorum et caprarum triginta milia, vitulos tria milia.

69A 1 8 haec de regalibus data sunt secundum promissionem populo et sacerdotibus in pascha et Levitis. et dedit Helchias et Zaccharias et Hellus praepositi domus ipsis sacerdotibus in pascha oves numero duo milia sescentas v trecentos.

69A 1 9 et Iechonias et Sameas et Nathanahel frater et Asabias et Ozihel et Ioram tribuni dederunt Levitis in phase oves quinque milia, vitulos septingentos.

69A 1 10 et haec cum fierent, eleganter steterunt sacerdotes et Levitae, habentes azyma per tribus

69A 1 11 et secundum partes principatus patrum in conspectu populi, offerre Domino secundum ea quae in libro Moysi scripta sunt. et sic ad diluculum.

69A 1 12 et assaverunt phase igne prout oportebat, et hostias coxerunt in aeniolis et ollis cum benevolentia,

69A 1 13 et tulerunt omnibus qui erant ex plebe. et post haec paraverunt sibi et sacerdotibus.

69A 1 14 sacerdotes enim offerebant hostias et adipos, usque dum finita esset hora, et Levitae paraverunt sibi et fratribus suis filiis Aaron.

69A 1 15 et sacri cantores filii Asaph erant super ordinem eorum secundum praeceptum David, et Asaph et Zaccharias et Ieddinus qui erat a rege.

69A 1 16 et ostiarii per singulas ianuas, ita ut non praevaricaret unusquisque suum vicem; fratres enim ipsorum Levitae paraverunt illis.

69A 1 17 et consummata sunt quae pertinebant ad sacrificium Domini

69A 1 18 illa die, agi phase et offerri hostias super Domini sacrarium secundum praeceptum regis Iosiae.

69A 1 19 et egerunt filii Israhel qui inventi sunt in tempore illo phase et diem festum azymorum per dies septem.

69A 1 20 et non est celebratum phase tale in Israhel a temporibus Samuhel prophetae.

69A 1 21 et omnes reges Israhel non celebraverunt pascha tale, quale egit Iosias et sacerdotes et Levitae et Iudaei et omnis Israhel, qui inventi sunt in commoratione Hierosolymis.

69A 1 22 octavodecimo anno regnante Iosia celebratum est phase.

69A 1 23 et directa sunt opera Iosiae in conspectu Domini sui in corde pleno metuentia.

69A 1 24 et quae circa illum quidem conscripta sunt in pristinis temporibus, de eis qui peccaverunt quique inreligiosi fuerunt in Dominum prae omnem gentem et regnum et qui non quaerunt ipsum et verba Domini super Israhel.

69A 1 25 et post omnem actum hunc Iosiae ascendit Pharaos rex Aegypti, veniens bellum abicere in Charchamis super Eufraten, et exivit in obviam illi Iosias.

69A 1 26 et misit rex Aegypti ad Iosiam dicens: quid mihi et tibi est rex Iudaeae?

69A 1 27 non sum ad te missus a Domino, super Eufraten enim bellum meum est, et Dominus mecum est festinans, descende.

69A 1 28 et non est Iosias reversus super currum suum, sed expugnare eum conabatur, non attendens verbum prophetiae ex ore Domini.

69A 1 29 sed constituit ad eum bellum in campo Metedaus. et descenderunt principes ad regem Iosiam.

69A 1 30 et dixit rex pueris suis: amovete me a proelio; infirmatus sum enim valde. et statim amoverunt eum pueri ipsius de acie.

69A 1 31 et ascendit super currum secundarium suum, et perveniens Hierosolymam vita functus est, et sepultus est in paterno sepulchro.

69A 1 32 et in tota Iudaea lugebant Iosiam, et lamentabat Hieremias propheta pro Iosiam, et qui praesidebant cum uxoribus lamentabant eum usque in hunc diem. et datum est hoc fieri semper in omne genus Israhel.

69A 1 33 haec autem proscripita sunt in libro historiarum regum Iudaeae, et singula gesta actus Iosiae, eius gloriae et intellectus eius in lege Domini, quaeque gesta sunt ab eo et quae

nunc, conscripta sunt in libro regum Israhel et Iuda.

69A 1 34 et adsumentes qui erant ex gente Iechoniam filium Iosiae constituerunt regem pro Iosia patre suo, cum esset annorum viginti trium.

69A 1 35 et regnavit super Israhel mensibus tribus. et amoto eo rex Aegypti ne regnaret Hierosolymis,

69A 1 36 multavit gentem argenti talenta centum et auri talenta decem.

69A 1 37 et constituit rex Aegypti regem Ioachim fratrem ipsius regem Iudaeae et Hierusalem.

69A 1 38 et alligavit magistratus Ioachim, Zaracele fratrem suum adprehendens reduxit Aegypto.

69A 1 39 annorum autem erat Ioachim viginti quinque, cum regnaret in terra Iudaeae et in Hierusalem, et fecit malignum in conspectu Domini.

69A 1 40 post hunc autem ascendit Nabuchodonosor rex Babylonis, et alligans eum in aereo vinculo perduxit in Babyloniam.

69A 1 41 et de sacris vasis Domini accepit Nabuchodonosor et tulit et consecravit in templo suo in Babylonia.

69A 1 42 nam de inmunditia illius et inreligiositate scriptum est in libro temporum regum.

69A 1 43 et regnavit Ioachim filius ipsius pro eo; cum autem constitutus esset, erat annorum octo.

69A 1 44 regnavit autem menses tres et dies decem in Hierusalem, et fecit malignum in conspectu Domini.

69A 1 45 et post annum mittens Nabuchodonosor transmigravit eum in Babyloniam simul cum sacris vasis Domini.

69A 1 46 et constituit Sedeciam regem Iudaeae et Hierusalem, cum esset annorum viginti unius. regnavit autem annis undecim,

69A 1 47 et fecit malignum in conspectu Domini, et non est veritus a verbis quae dicta sunt ab Hieremia propheta ex ore Domini.

69A 1 48 et adiuratus a rege Nabuchodonosor in nomine Domini peierans discessit, et indurata cervice sua et corde suo transgressus est legitima Domini Dei Israhel.

69A 1 49 et duces populi et sacerdotum multa inique gesserunt et impie egerunt super omnes inmunditias gentium, et polluerunt templum Domini quod sacratum erat in Hierosolymis.

69A 1 50 et misit Deus patrum ipsorum per angelum suum revocare eos, propter quod parceret illis et tabernaculo suo.

69A 1 51 ipsi vero subsannabant in angelis eius et, qua die locutus est Dominus, erant inludentes prophetas eius,

69A 1 52 quoadusque ad iracundiam concitatus super gentem suam propter inreligiositates, praecepit ascendere reges Chaldeorum.

69A 1 53 hii occiderunt iuvenes illorum in gladio in circuitu sancti templi eorum, et non pepercerunt iuveni et virgini et seni et adulescenti eorum.

69A 1 54 sed omnes traditi sunt in manus ipsorum. et omnia sacra vasa Domini magna et pusilla et arcam Domini et regales apothecas resumentes tulerunt in Babyloniam.

69A 1 55 et incenderunt domum Domini, et demolierunt muros Hierusalem et turres eius incenderunt in igne.

69A 1 56 et consummaverunt et omnia honorifica eius ad nihilum redegerunt. et reliquos abduxerunt a gladio in Babylonem.

69A 1 57 et erant servi illius et filii illius usque dum regnarent Persae, in repletionem verbi Domini in ore Hieremiae,

69A 1 58 quousque benigne ageret terra sabbata sua. omni tempore desertionis suae sabbatizavit in adimptione annorum septuaginta.

69A 2 1 regnante Cyro Persarum anno primo, in consummatione verbi Domini in ore Hieremiae,

69A 2 2 suscitavit Dominus spiritum Cyri regis Persarum. et praedicavit in toto regno suo et simul per scripturam
69A 2 3 dicens: haec dicit rex Persarum Cyrus: me constituit regem orbi terrarum Dominus Israhel, Dominus excelsus.
69A 2 4 et significavit mihi aedificare sibi domum in Hierusalem quae est in Iudaea.
69A 2 5 si quis est ex genere vestro, sit Dominus ipsius cum eo, et ascendens in Hierusalem quae est in Iudaea aedificet domum Domino Israhel; hic est Dominus inhabitans Hierusalem.
69A 2 6 quotquot ergo circa loca habitant, adiuvent eum qui sunt in loco ipsius in auro et argento,
69A 2 7 in dationibus cum equis et iumentis cumque aliis quae secundum vota adponuntur in aedem Domini quae est in Hierusalem.
69A 2 8 et stantes principes tribuum pagorum Iudae et tribus Benjamin et sacerdotes et Levitae, quos excitavit Dominus ascendere et aedificare domum Domini quae est in Hierusalem, et qui erant in circuitu eorum,
69A 2 9 adiuverunt in omni argento et auro, equis et iumentis et votis quam pluribus, multi quorum sensus excitatus est.
69A 2 10 et rex Cyrus protulit vasa sacra Domini, quae transtulit Nabuchodonosor ex Hierusalem et consecravit ea in suo idolo.
69A 2 11 et proferens ea Cyrus rex Persarum tradidit Mitridati qui erat super thesauros ipsius.
69A 2 12 per hunc autem tradita sunt Salamanassaro praesidi Iudaeae.
69A 2 13 horum autem is numerus: libatoria aurea mille, argentea sescenta, thyscae argenteae triginta, fialae aureae triginta, item argenteae duo milia trecentae et alia vasa mille.
69A 2 14 omnia autem vasa aurea et argentea quattuor milia quadringenta sexaginta novem.
69A 2 15 et evacuata sunt a Salamanassaro simul cum his qui ex captivitate Babyloniae in Hierosolymam.
69A 2 16 in Artaxersis autem Persarum regis temporibus scripserunt ei, de his qui inhabitabant in Iudaea et in Hierusalem, Balsamus et Mitridatis et Sabellius et Rathimus et Beltemus et Samelius scriba et reliqui deservientes ei et inhabitantes in Samaria et ceteris locis subiectam epistulam: regi Artaxersi,
69A 2 17 domine, pueri tui Rathimus ab accedentibus et Sabellius scriba et reliqui curiae suae iudices in Coelensyriam et Foenicen
69A 2 18 et nunc notum sit domino regi, quoniam Iudaei qui ascenderunt a vobis ad nos, venientes in Hierusalem civitatem refugam et pessimam, aedificant foros eius et statuunt muros et templum suscitant.
69A 2 19 quod si civitas ista et muri consummati fuerint, tributa non sustinebunt pendere, sed etiam regibus resistent.
69A 2 20 et quia id agitur circa templum, recte habere arbitrati sumus non despicere hoc ipsum,
69A 2 21 sed notum facere domino regi, ut, si videbitur regi, quaeratur in libris patrum tuorum.
69A 2 22 et invenies in admonitionibus scripta de his et scies, quoniam civitas ista fuit refuga et reges et civitates concutiens,
69A 2 23 et Iudaei refugae et proelia committentes in ea ab aeterno, ob quam causam civitas ista deserta est.
69A 2 24 nunc ergo notum facimus tibi, rex domine, quoniam si civitas ista aedificata fuerit, et huius muri erecti fuerint descensus tibi non erit in Coelensyriam et Foenicen.
69A 2 25 tunc rescripsit rex Rathimo qui scribebat accedentia et Beltemo et Sabellio scribae et ceteris constitutis et inhabitantibus in Syriam et Foenicen et Samariam ea quae subiecta sunt:

69A 2 26 legi epistulam quam misistis mihi. praecepi ergo inquiri et inventum est,
quoniam civitas illa est ab aevo regibus resistens,
69A 2 27 et homines refugae et proelia in ea efficientes, et reges fortissimi erant in
Hierusalem dominantes et tributa exigentes a Coelensyria et Foenice.
69A 2 28 nunc ergo praecepi prohibere homines illos aedificare civitatem et providere,
ne quid ultra haec fiant,
69A 2 29 sed nec procedant in plurimum ea quae sunt malitiae, ita ut regibus molestia
inportetur.
69A 2 30 tunc recitatis his quae a rege Artaxerse scripta fuerant, Rathimus et Sabellius
scriba et qui cum his constituti erant iungentes festinanter venerunt in Hierusalem cum equitatu et
turba et agmine,
69A 2 31 coeperunt prohibere aedificantes, et vacabant ab aedificatione templi in
Hierusalem usque secundo anno regni Darii Persarum regis.
69A 3 1 rex Darius fecit cenam magnam omnibus vernaculis suis et omnibus
magistratibus Mediae et Persis
69A 3 2 et omnibus purpuratis et praetoribus et consulibus et praefectis sub illo, ab
India usque Aethiopiam centum viginti septem provinciis.
69A 3 3 et cum manducassent et bibissent et satiati revertebantur, tunc Darius rex
ascendit in cubiculo suo et dormivit et expergefactu
69A 3 4 tunc illi tres iuvenes, corporis custodes qui custodiebant corpus regis,
dixerunt alter altero:
69A 3 5 dicamus unusquisque nostrum sermonem, qui praecellat; et cuiuscumque
apparuerit sermo sapientior alterius, dabit illi Darius rex dona magna et epinicia magna,
69A 3 6 purpura cooperiri et in auro bibere et super aurum dormire et currum aureo
freno et cidarim byssinam et torquem circa collum,
69A 3 7 et secundo loco sedebit a Dario propter sapientiam suam et cognatus Darii
vocabitur.
69A 3 8 tunc scribentes singuli suum verbum signaverunt et posuerunt subtus cervical
Darii regis.
69A 3 9 et dixerunt: cum surrexerit rex, dabunt illi scripta sua; et quodcumque
iudicaverit rex et tres magistratus Persidis, quoniam verbum eius sapientius est, ipsi dabitur victoria
sicut scriptum est.
69A 3 10 unus scripsit: fortius est vinum.
69A 3 11 alius scripsit: fortior est rex.
69A 3 12 tertius autem scripsit: fortiores sunt mulieres, super omnia autem vincit
veritas.
69A 3 13 et cum surrexisset rex, acceperunt scripta sua et dederunt illi et legit.
69A 3 14 et mittens vocavit omnes magistratus Persarum et Medorum et purpuratos et
praetores et praefectos.
69A 3 15 et sederunt in consilio et lecta sunt scripta coram ipsis.
69A 3 16 et dixit: vocate adolescentes, et ipsi indicabunt verba sua, et vocati sunt et
introierunt.
69A 3 17 et dixit illis: indicate nobis de his quae scripta sunt. et coepit prior, qui dixerat
de fortitudine vini,
69A 3 18 et dixit: viri, quam praevalet vinum! omnibus hominibus qui bibunt illud
seducit mentem.
69A 3 19 itemque regis et orfani facit mentem unam, item servi ac liberi, pauperis et
divitis.
69A 3 20 et omnem mentem convertit in securitatem et iucunditatem, et non meminit
omnem tristitiam et debitum.
69A 3 21 et omnia praecordia facit honesta, et non meminit regem nec magistratum, et
omnia per talenta facit loqui.

69A 3 22 et non meminerunt cum biberint amicitiam nec fraternitatem, sed post non multum sumunt gladios.

69A 3 23 et cum a vino mererint et surrexerint, non meminerunt quae gesserunt.

69A 3 24 o viri, non praecellit vinum quod sic cogit facere? et tacuit hoc dicto.

69A 4 1 et inchoavit sequens dicere, qui dixit de fortitudine regis:

69A 4 2 o viri, non praecellunt homines, qui terram et mare obtinent et omnia quae sunt in eis?

69A 4 3 rex autem super omnia praecellit et dominatur eorum, et omne quodcumque dixerit illis faciunt.

69A 4 4 et si miserit illos ad bellatores, vadunt et demoliunt montes et muros et turres,

69A 4 5 iugulantur et iugulant, et regis verbum non praetereunt. nam si vicerint, adferunt regi omnia quaecumque praedati fuerint

69A 4 6 semper et alia omnia. et quotquot non militant nec pugnant sed colunt terram, rursum cum fuerint metentes adferunt regi; et alter alterum cogentes adferunt tributa regi.

69A 4 7 et ipse unus solus. et si dixerit occidere, occidunt; dixit remittere, remittunt;

69A 4 8 dixit percutere, percutiunt; dixit exterminare, exterminant; dixit aedificare, aedificant;

69A 4 9 dixit excidere, excidunt; dixit plantare, plantant.

69A 4 10 et omnis plebs et virtutes eum obaudiunt. et super haec ipse recumbit et manducat et bibit et dormit;

69A 4 11 hii autem custodiunt in circuitu eum, et non possunt ire singuli facere opera sua, sed nec indictoaudientes sunt ei.

69A 4 12 o viri, quomodo non praecellit rex, qui sic diffamatur. et tacuit.

69A 4 13 tertius, qui dixerat de mulieribus et veritate, hic est Zorobabel, coepit loqui:

69A 4 14 viri, non magnus rex et multi homines? nec vinum praecellit? quis est ergo qui dominatur eorum?

69A 4 15 nonne mulieres? genuerunt regem et omnem populum, qui dominantur mari et terrae.

69A 4 16 et ex illis nati sunt, et ipsae educaverunt eos qui plantaverunt vineas, ex quibus vinum fit.

69A 4 17 et ipsae faciunt stolas omnium hominum, et ipsae faciunt gloriam hominibus, et non possunt homines separari a mulieribus.

69A 4 18 si congregaverint aurum et argentum et omnem rem speciosam, et viderint mulierem unam bono habitu et bona specie,

69A 4 19 omnia haec relinquentes in eam intendunt et aperto ore conspiciunt, et eam eligunt magis quam aurum et argentum et omnem rem speciosam.

69A 4 20 homo suum patrem derelinquit, qui enutriit eum, et suam regionem, et ad mulierem suam coniungit se.

69A 4 21 et cum muliere remittit animam, et neque patrem meminit neque matrem neque regionem.

69A 4 22 et hinc oportet vos scire, quoniam mulieres dominantur vestri. nonne doletis et laboratis, et omnia mulieribus confertis et datis?

69A 4 23 et accipit homo gladium suum et vadit in via, furta facere et homicidia et mare navigare et flumina,

69A 4 24 et leonem videt et in tenebris ingreditur. et cum furtum fecerit et fraudes et rapinas, amabili suae adfert.

69A 4 25 et iterum diligit homo suam uxorem magis quam patrem aut matrem.

69A 4 26 et multi dementes facti sunt propter suas uxores, et servi facti sunt propter illas.

69A 4 27 et multi perierunt et iugulati sunt et peccaverunt propter mulieres.

69A 4 28 et nunc mihi non creditis? nonne magnus est rex in potestate sua, quoniam omnes regiones verentur tangere eum?

69A 4 29 videbam tamen Apemen, filiam Bezacis Mirifici, concubinam regis sedentem iuxta regem ad dexteram,
69A 4 30 et auferentem diadema de capite regis et inponentem sibi; et palmis caedebat regem de sinistra manu.
69A 4 31 et super haec rex aperto ore intuebatur eam. et si adriserit ei, ridet; nam si indignata fuerit ei, blanditur ei, donec reconcilietur ei in gratiam.
69A 4 32 o viri, cur non mulieres quae ista agunt?
69A 4 33 et tunc rex et purpurati intuebantur alterutrum. et inchoavit loqui de veritate:
69A 4 34 o viri, nonne fortes sunt mulieres? magna est terra et excelsum est caelum et velox cursus solis, quoniam convertit in gyro caeli et rursus revertitur in locum suum in una die.
69A 4 35 nonne magnificus est qui haec facit? et veritas magna et fortior prae omnibus.
69A 4 36 omnis terra veritatem invocat, caelum etiam ipsam benedicit, et omnia opera moventur et tremunt eam, et non est cum ea quicquam iniquum.
69A 4 37 vinum iniquum, iniquus rex, iniquae mulieres, iniqui omnes filii hominum, et iniqua omnia opera illorum, et non est in ipsis v sua iniquitate peribunt.
69A 4 38 et veritas manet et invalescit in aeternum, et vivit et obtinet in saecula saeculorum.
69A 4 39 nec est apud eam accipere personas neque differentias, sed quae iusta sunt facit omnibus iniustis ac malignis. et omnes benignantur in operibus eius,
69A 4 40 et non est in iudicio eius iniquum. eique fortitudo et regnum et potestas et maiestas omnium aevorum. benedictus Deus veritatis.
69A 4 41 et desiit loquendo. et omnis populus clamaverunt et dixerunt: magna veritas et praevalet.
69A 4 42 tunc rex ait illi: pete si quid vis amplius quam quae scripta sunt, et dabo tibi, secundum quod inventus es sapientior proximis. et proximus mihi sedebis et cognatus meus vocaberis.
69A 4 43 tunc ait regi: memor esto voti quod vovisti aedificare Hierusalem in die qua regnum accepisti,
69A 4 44 et omnia vasa quae accepta sunt ex Hierusalem remittere, quae separavit Cyrus quando mactavit Babyloniam, et vovit remittere ea ibi.
69A 4 45 et tu vovisti aedificare templum, quod incenderunt Idumei, quando exterminata est Iudaea a Chaldeis.
69A 4 46 et nunc hoc est quod postulo a te, domine rex, et quod peto, et haec est maiestas a te quam postulo, ut facias votum quod vovisti Regi caeli ex ore tuo.
69A 4 47 tunc surgens Darius rex osculatus est illum, et scripsit ei epistulas ad omnes dispensatores et praefectos et purpuratos, ut deducerent eum et eos qui cum illo erant omnes ascendentes aedificare Hierusalem.
69A 4 48 et omnibus praefectis qui erant in Coelensyria et Foenice et Libano scripsit epistulas, ut transveherent ligna cedrina a Libano in Hierusalem, et ut aedificarent cum eis civitatem.
69A 4 49 et scripsit omnibus Iudaeis qui ascendebant a regno in Iudaeam pro libertate, omnem potentem et magistratum et praefectum non supervenire ad ianuas ipsorum,
69A 4 50 et omnem regionem quam obtinuerant esse immunem eis, et Idumei relinquunt castella quae obtinent Iudaeorum,
69A 4 51 et in structuram templi dari per singulos annos talenta viginti, usque dum peraedificaretur,
69A 4 52 et super sacrarium holocaustomata ustilari cotidie, sicut habent praeceptum, alia talenta decem offerre per singulos annos,
69A 4 53 et omnibus qui procedunt a Babylonia condere civitatem ut esset libertas, tam ipsis quam filiis eorum, et omnibus sacerdotibus qui procedunt.
69A 4 54 scripsit autem et quantitatem et sacram stolam, qua deservirent in ea.
69A 4 55 et Levitis scripsit dari praebita usque in diem, qua consummabitur domus et

Hierusalem extruetur.

69A 4 56 et omnibus custodientibus civitatem scripsit dari eis sortes et stipendia.

69A 4 57 et dimisit omnia vasa quae separaverat Cyrus a Babylonia; et omnia quaecumque dixit Cyrus fieri, etiam ipse praecepit fieri et mitti Hierusalem.

69A 4 58 et cum processisset ille adulescens, elevans faciem in caelum et in Hierusalem benedixit Regem caeli

69A 4 59 et dixit: abs te est victoria et abs te est sapientia et claritas, et ego tuus servus sum.

69A 4 60 benedictus es qui dedisti mihi sapientiam, et tibi confiteor, Domine patrum nostrorum.

69A 4 61 et accepit epistulas, et profectus est in Babyloniam, et venit et nuntiavit fratribus suis omnibus qui fuerunt in Babylonia.

69A 4 62 et benedixerunt Deum patrum suorum, quoniam dedit illis remissionem et refrigerium,

69A 4 63 ut ascenderent et aedificarent Hierusalem et templum, ubi nominatum est nomen eius in ipso. et exultabant cum musicis et laetitia diebus septem.

69A 5 1 post haec autem electi sunt ut ascenderent principes pagorum domus per tribus suas, et uxores illorum et filii et filiae eorum et servi et ancillae ipsorum et pecora illorum.

69A 5 2 et Darius misit una cum eis equites mille, donec deducerent eos in Hierusalem cum pace et cum musicis et cum tympanis et tibiis.

69A 5 3 et omnes fratres eorum erant ludentes, et fecit eos ascendere simul cum illis.

69A 5 4 et haec sunt nomina virorum qui ascenderunt per pagos suos in tribus et in partem principatus ipsorum.

69A 5 5 sacerdotes filii Finees filii Aaron: Iesus filius Iosedech, Ioachim filius Zorobabel illius Salathihel de domo David ex progenie Phares, tribu autem Iuda,

69A 5 6 qui locutus est sub Dario rege Persarum sermones mirificos, in secundo anno regni ipsius, mense nisan primo.

69A 5 7 sunt autem hii qui ex Iudaea ascenderunt de captivitate transmigrationis, quos transmigravit Nabuchodonosor rex Babyloniae in Babyloniam. et reversus est in Hierusalem

69A 5 8 et reliquam partem Iudaeae unusquisque in suam civitatem. qui venerunt cum Zorobabel et Iesu Neemia Sareo Reselimeo Emmanio Mardocheo Beelsuro Mepsato Thorolio Roebo Mauna de principibus eorum.

69A 5 9 et numerus ab gentilibus eorum et praepositi eorum: filii Phares duo milia centum septuaginta duo,

69A 5 10 filii Ares tria milia quinquaginta septem,

69A 5 11 filii Femo centum quadraginta duo, in filiis Iesu et Ioab duo milia trecenti duo,

69A 5 12 filii Demu duo milia quadringenti septuaginta, filii Chorab mille ducenti quinque, filii Baniae sescenti sexaginta octo,

69A 5 13 filii Bebet quadringenti tres, filii Arcad quadringenti viginti septem,

69A 5 14 filii Can triginta septem, filii Zoroar duo milia sexaginta sex, filii Adinu quadringenti sexaginta unus,

69A 5 15 filii Azerectis centum octo, filii Ciaso et Zetas centum septem, filii Azoro quadringenti triginta novem,

69A 5 16 filii Ebdarbone mille centum triginta duo, filii Ananiae centum triginta, filii Asom

69A 5 17 filii Marsar trecenti viginti duo, filii Gebbarus nonaginta quinque, filii Sepolemon centum viginti tres,

69A 5 18 filii ec Nepopas quinquaginta quinque, filii ec Banatus centum quinquaginta octo, filii ec Betamos centum triginta duo,

69A 5 19 filii ec Cartapatros qui Enocadies et Modiae quadringenti viginti duo, qui ex Gramas et Gabes mille centum viginti unus,

69A 5 20 qui ex Machaloth centum viginti duo, qui ex Basellon et Ceagge sexaginta quinque, qui ex Bastoro centum viginti duo,

69A 5 21 qui ex Betonobes quinquaginta quinque, filii Liptis centum quinquaginta quinque, filii Labomu trecenti quinquaginta septem,

69A 5 22 filii Sioen trecenti septuaginta, filii Saudon et Diomus trecenti septuaginta octo,

69A 5 23 filii Ericus duo milia centum quadraginta quinque filii Anaas trecenti septuaginta. sacerdotes:

69A 5 24 filii Iedus filii Ieu inter filios Eliasib octingenti septuaginta duo, filii Emmerus ducenti quinquaginta duo,

69A 5 25 filii Fasuru trecenti quinquaginta septem, filii Caree ducenti decem septem.

69A 5 26 filii Levitae: filii Iesu in Caduhel et Banus et Serebias et Edias septuaginta quattuor. omnis numerus a duodecim annis triginta milia quadringenti sexaginta duo.

69A 5 27 filii et filiae et uxores, omnis computatio quadraginta milia ducenti quadraginta duo.

69A 5 28 filii sacerdotes qui psallebant in templo: filii Asaph centum viginti octo.

69A 5 29 ostiarii: filii Esmemu, filii Ater, filii Amon, filii Accub, Atopa, filii Tobi, omnes centum triginta novem.

69A 5 30 sacerdotes servientes in templo: filii Sel, filii Gasipa, filii Tabloth, filii Cariae, filii Suu, filii Hellu, filii Labana, filii Acmata, filii Acub, filii Uta, filii Ceta, filii Aggab, filii Obai, filii Anan, filii Cavua, filii Geddu,

69A 5 31 filii Au, filii Radium, filii Desanum, filii Necoba, filii Caseba, filii Gaze, filii Oziu, filii Finoe, filii Atrem, filii Basten, filii Asiana, filii Manei, filii Nafisim, filii Accufu, filii Agifa, filii Ariu, filii Faricin, filii Fasalom,

69A 5 32 filii Meedda, filii Fusa, filii Chared, filii Barchus, filii Sarea, filii Toesi, filii Nasit, filii Agifa, filii Pedon,

69A 5 33 Salomon, filii eius: filii Asoffot, filii Farida, filii Celi, filii Dedon, filii Geddahel, filii Sefegi,

69A 5 34 filii Aggia, filii Facaret, filii Sabatham, filii Saronet, filii Malsic, filii Ame, filii Safiu, filii Addus, filii Suba, filii Aeirra, filii Rabocis, filii Safat, filii Malmon.

69A 5 35 omnes sacro servientes et pueri Salomonis quadringenti octoginta duo.

69A 5 36 hii sunt filii qui ascenderunt a Thermeleth et Thelarsas, princeps eorum Carmellan et Chareth.

69A 5 37 non poterant edicere civitates suas et progenies, quemadmodum sint ex Israhel: filii Dalaru, filii Tubam, filii Necoda mille quinquaginta duo.

69A 5 38 et ex sacerdotibus qui fungebantur sacerdotio et non sunt inventi: filii Obia, filii Achisos, filii Addiu qui accepit Umin uxorem ex filiabus Fargeleu

69A 5 39 et vocati sunt nomine eius. et horum quaesita est generis scriptura in pedatura et non est inventa, et prohibiti sunt sacerdotio fungi.

69A 5 40 et dixit illis Neemias et Atharas, ne participantur sancta, donec exurgat pontifex indutus in ostensionem et

69A 5 41 omnis autem Israhel erant a duodecim annorum, exceptis servis et ancillis, quadraginta duo milia trecenti sexaginta.

69A 5 42 servi horum et ancillae septem milia trecenti triginta septem, cantores et cantatrices ducenti sexaginta quinque,

69A 5 43 cameli quadringenti triginta quinque, equi septem milia triginta sex, muli ducenti quadraginta quinque, subiugalia quinque milia quingenti viginti quinque.

69A 5 44 et de praepositis ipsis per pagos, dum venirent in templum Dei quod erat in Hierusalem, vovere suscitare templum in loco suo secundum suam virtutem,

69A 5 45 et dare in templum thesaurarium operum sacrum, auri minas decem milia et stolas sacerdotales centum.

69A 5 46 et inhabitaverunt sacerdotes et Levitae et qui exierant ex plebe in Hierusalem

et in regione, et sacri cantores et ostiarii et omnis Israhel in regionibus suis.

69A 5 47 instante autem septimo mense cumque essent filii Israhel unusquisque in suis rebus, convenerunt unianimes in atrium quod erat ante ianuam orientalem.

69A 5 48 et stantes Iesus filius Iosedech et fratres eius sacerdotes et Zorobabel filius Salathihel et huius fratres paraverunt altare,

69A 5 49 ut offerrent super illud holocaustomata secundum quae in Moysi libro hominis Dei praescripta sunt.

69A 5 50 et convenerunt ipsis ex aliis nationibus terrae. et erexerunt sacrarium in loco suo omnes gentes terrae, et offerebant hostias et holocaustomata Domino matutina.

69A 5 51 et egerunt scenophegiam et diem sollemnem, sicuti praeceptum est in lege, et sacrificia cotidie, sicut oportebat,

69A 5 52 et post haec oblationes instantiae et hostias sabbatorum et neomeniarum et dierum sollemnium omnium sanctificationum.

69A 5 53 et quotquot vovebant Domino, a neomenia septimi mensis coeperunt offerre hostias Deo, et templum Domini nondum erat aedificatum.

69A 5 54 et dederunt pecuniam lapidariis et fabris, et potum et pabula cum gaudio

69A 5 55 Sidoniis et Tyriis, ut transveherent illis de Libano trabes cedrinas in Ioppe portum, secundum decretum quod scriptum erat eis a Cyro Persarum rege.

69A 5 56 et in secundo anno venientes in templum Dei in Hierusalem, mense secundo inchoavit Zorobabel filius Salathihel et Iesus filius Iosedech et fratres ipsorum et sacerdotes et Levitae et omnes qui advenerant de captivitate in Hierusalem.

69A 5 57 et fundaverunt templum Dei novilunio secundi mensis secundi anni, cum venissent in Iudaeam et Hierusalem.

69A 5 58 et statuerunt Levitae a viginti annis super opera Domini. et stetit Iesus et filius eius et fratres... omnes Levitae conspirantes et exsecutores legis et facientes opera in domo Domini. et fabricaverunt aedificantes templum Dei quod fabricabant.

69A 5 59 et steterunt sacerdotes habentes stolas cum tubis, et Levitae filii Asaph habentes cymbala,

69A 5 60 conlaudantes Dominum et benedicentes secundum David regem Israhel.

69A 5 61 et cantabant canticum Domino, quoniam dulcedo eius et honor in saecula super omnem Israhel.

69A 5 62 et omnis populus tuba cecinerunt et proclamaverunt voce magna, conlaudantes Dominum in suscitatione domus Domini.

69A 5 63 et venerunt ex sacerdotibus et Levitis et praesidentibus secundum pagos senioribus qui viderant pristinam domum,

69A 5 64 et ad huius aedificationem cum clamore et planctu magno, et multi cum tubis et gaudio magno,

69A 5 65 in tantum ut populus non audiret tubas propter planctum populi. turba enim erat tubis canens magnifice, ita ut longe audiretur.

69A 5 66 et audierunt inimici tribus Iudae et Benjamin et venerunt scire, quae esset vox tubarum.

69A 5 67 et cognoverunt, quoniam qui erant ex captivitate aedificant templum Domino Deo Israhel.

69A 5 68 et accedentes ad Zorobabel et Iesum et praepositos pagorum, dixerunt eis: aedificabimus una vobiscum;

69A 5 69 similiter enim vobiscum audimus Dominum nostrum, et ipsi incendimus a diebus Asbasareth regis Assyriorum, qui transmigravit nos istinc.

69A 5 70 et dixit illis Zorobabel et Iesus et principes pagorum Israhel:

69A 5 71 non est vobis et nobis aedificare domum Domini Dei nostri; nos enim soli aedificabimus Domino Israhel, secundum ea quae praecepit nobis Cyrus rex Persarum.

69A 5 72 gentes autem terrae incubantes his qui sunt in Iudaea et devastantes opus aedificationis et insidias et populos adducentes, prohibebant eos aedificare,

69A 5 73 et adgressuras exercentes inpedierunt, ne consummaretur aedificium omni tempore vitae regis Cyri. et protraxerunt structuram per biennium usque ad Darii regnum.

69A 6 1 in secundo autem anno regni Darii prophetavit Aggeus et Zaccharias filius Addin prophetae apud Iudaeam et in Hierusalem in nomine Domini Dei Israhel super eos.

69A 6 2 tunc stans Zorobabel filius Salathihel et Iesus filius Iosedech inchoaverunt aedificare domum Domini quae est in Hierusalem,

69A 6 3 cum adessent eis prophetae Domini et adiuverent eos. in ipso tempore venit ad illos Sisennes, subregulus Syriae et Foenicis, et Satrabozanes et sodales eius

69A 6 4 et dixerunt eis: quo praecipiente vobis domum hanc aedificatis et tectum istud et alia omnia perficitis? et qui sunt structores qui haec aedificant?

69A 6 5 et habuerunt gratiam visitationis factae super eos qui erant ex captivitate a Domino seniores Iudaeorum.

69A 6 6 et non sunt inpediti aedificare, donec significaretur Dario de omnibus istis et responsum acciperetur.

69A 6 7 exemplum epistulae quam miserunt Dario: Sisennes, subregulus Syriae et Foenicis, et Satrabozanes et sodales eius in Syria et Foenice praesides regi Dario salutem.

69A 6 8 omnia nota sint domino nostro regi, quia cum advenissemus in regionem Iudaeae et introissemus in Hierusalem, invenimus Iudaeos aedificantes domum Domini Dei magnam

69A 6 9 et templum ex lapidibus politis magnis et pretiosis materiis in parietibus;

69A 6 10 et opera illa instanter fieri, et suffragare et prosperare in manibus eorum, et in omni gloria quam diligentissime perfici.

69A 6 11 tunc interrogavimus seniores dicentes: quo permittente vobis aedificatis domum istam et opera haec fundatis?

69A 6 12 ideo autem interrogavimus eos, ut notum faceremus tibi homines et praepositos, et nominum scripturam praepositorum postulavimus illos.

69A 6 13 at illi responderunt nobis dicentes: nos sumus servi Domini, qui fecit caelum et terram.

69A 6 14 et aedificabatur haec domus ante istos annos multos a rege Israhel magno et fortissimo et consummata est.

69A 6 15 et quoniam patres nostri exacerbantes erant, peccaverunt in Dominum Israhel, tradidit eos in manus Nabuchodonosor regis Babyloniae, regis Chaldeorum.

69A 6 16 et domum istam demolientes incenderunt et populum captivum duxerunt in Babyloniam.

69A 6 17 in primo autem anno regnante Cyro in regione Babyloniae, scripsit Cyrus rex domum hanc aedificare.

69A 6 18 et illa sacra vasa aurea et argentea, quae extulerat Nabuchodonosor de domo quae est in Hierusalem et consecraverat ea in suo templo, rursus protulit ea Cyrus rex de templo quod erat in Babylonia, et tradita sunt Zorobabel et Salamanassar subregulo.

69A 6 19 et praeceptum est eis, ut ferrent haec vasa et reponerent in templo quod erat in Hierusalem, et templum ipsum Domini aedificare in loco suo.

69A 6 20 tunc Salamanassar subiecit fundamenta domus Domini quae est in Hierusalem, et exinde usque nunc aedificatur et non accepit consummationem.

69A 6 21 nunc ergo si hoc iudicatur, rex, perquiratur in regalibus bibliothecis Cyri regis quae sunt in Babylonia.

69A 6 22 et si inventum fuerit consilio Cyri regis coeptam esse structuram domus Domini quae est in Hierusalem, et iudicabitur a domino rege nostro, scribat de his nobis.

69A 6 23 tunc rex Darius praecepit inquiri in bibliothecis quae erant in Babylonia, et inventus est in Ecbathanis, oppido quod est in Media regione, locus unus in quo scripta erant ista:

69A 6 24 anno primo regnante Cyro, rex Cyrus praecepit domum Domini quae est in Hierusalem aedificare, ubi incendebant igni adsiduo;

69A 6 25 cuius altitudo sit cubitorum sexaginta, et latitudo cubitorum sexaginta,

quadratum lapidibus politis tribus, et meniano ligneo eiusdem regionis et meniano uno novo; et inpendia dari de domo Cyri regis;

69A 6 26 et sacra vasa domus Domini tam aurea quam argentea, quae extulit Nabuchodonosor de domo quae erat in Hierusalem in Babyloniam, restitui in domum quae est in Hierusalem ubi erant posita ut ponantur illic.

69A 6 27 et praecepit curam agere Sisennem, subregulum Syriae et Foenices, et Satrabozanen et sodales eius et qui ordinati erant in Syria et Foenice praesides, ut abstinerent se ab eodem loco; sinere autem puerum Domini Zorobabel et subregulum Iudaeae et seniores Iudaeorum domum Domini illam aedificare eodem loco.

69A 6 28 et ego quoque praecepi in totum aedificare et prospici, ut adiuvent eos qui sunt ex captivitate Iudaeorum, donec consummetur templum aedis Domini;

69A 6 29 et ab exactione tributorum Syriae Coeles et Foenicis diligenter quantitatem dari his hominibus ad sacrificium Domini, Zorobabel praefecto ad tauros et arietes et agnos,

69A 6 30 similiter autem et frumentum et sal et vinum et oleum instanter per singulos annos, prout sacerdotes qui sunt in Hierusalem dictaverunt consumi cotidie sine ulla dilatione,

69A 6 31 ut offerantur libationes Deo summo pro rege et pueris eius, et orent pro ipsorum vita.

69A 6 32 et denuntietur ut quicumque transgressi fuerint aliquid ex his quae scripta sunt aut spreverint, accipiatur lignum de suis propriis et super hoc suspendantur, et bona ipsorum regi adscribantur.

69A 6 33 propterea et Dominus, cuius nomen invocatum est ibi, exterminet omnem regem et gentem qui manum suam extenderit prohibere aut male tractare domum Domini illam quae est in Hierusalem.

69A 6 34 ego Darius rex decrevi quam diligentissime secundum haec fieri.

69A 7 1 tunc Sisennes, subregulus Coelensyriae et Foenicen, et Satrabozanes et sodales eius obsecuti his quae a Dario rege decreta erant,

69A 7 2 insistebant sacrosanctis operibus diligentissime cooperantes cum senioribus Iudaeorum, principibus Syriae.

69A 7 3 et prosperata sunt sacrosancta opera prophetantibus Aggeo et Zaccharia prophetis.

69A 7 4 et consummaverunt ea per praeceptum Domini Dei Israhel et ex consilio Cyri et Darii et Artaxersis regis Persarum.

69A 7 5 et consummata est domus sancta usque ad tertiam et vicesimam diem mensis adar, sexto anno Darii regis.

69A 7 6 et fecerunt filii Israhel et sacerdotes et Levitae et ceteri qui erant ex captivitate, qui adpositi sunt, secundum ea quae scripta sunt in libro Moysi.

69A 7 7 et obtulerunt in dedicatione templi Domini tauros centum, arietes ducentos, agnos quadringentos.

69A 7 8 et hedos pro peccatis universi Israhel duodecim secundum numerum tribuum Israhel.

69A 7 9 et steterunt sacerdotes et Levitae amicti stolis per tribus super opera Domini Dei Israhel secundum librum Moysi, et ostiarii per singulas ianuas.

69A 7 10 et egerunt filii Israhel cum his qui erant ex captivitate illud phase quartadecima luna mensis primi, quando sanctificati sunt sacerdotes et Levitae.

69A 7 11 et omnes filii captivitatis non sunt simul sanctificati, quia Levitae simul omnes sanctificati sunt

69A 7 12 et immolaverunt phase universis filiis captivitatis et fratribus suis sacerdotibus et sibimet ipsis.

69A 7 13 et manducaverunt filii Israhel qui erant ex captivitate, omnes qui recesserant ab omnibus execrationibus gentium terrae quaerentes Dominum,

69A 7 14 et celebraverunt diem festum azymorum septem diebus, epulantes in conspectu Domini,

69A 7 15 quoniam convertit consilium regis Assyriorum in eis, confortare manus eorum ad opera manus Domini Dei Israhel.

69A 8 1 et post hunc regnante Artaxerse Persarum rege, accessit Ezras filius Azariae, filii Helciae, filii Saleme,

69A 8 2 filii Sadduc, filii Achitob, filii Ameri, filii Azaei, filii Boccae, filii Abisaei, filii Finees, filii Eleazari, filii Aaron primi sacerdotis.

69A 8 3 hic Ezras ascendit de Babylonia, cum esset scribe et ingeniosus in lege Moysi, quae data est a Domino Israhel dicere et facere.

69A 8 4 et dedit ei rex gloriam, quod invenisset gratiam in omni dignitate et desiderio in conspectu eius.

69A 8 5 et ascenderunt simul cum ipso ex filiis Israhel et sacerdotibus et Levitis et sacris cantoribus templi et ostiariis et servis templi in Hierusalem,

69A 8 6 anno septimo regnante Artaxerse, in quinto mense; hic annus septimus est regni. exeuntes enim de Babylonia novilunio quinti mensis,

69A 8 7 venerunt Hierosolymam iuxta praebitam illis prosperitatem itineris a Domino ipso.

69A 8 8 in his enim Ezras magnam disciplinam obtinebat, ne praetermitteret quicquam eorum quae essent ex lege Domini et praeceptis, et docendo universum Israhel omnem iustitiam et iudicia.

69A 8 9 accedentes autem qui scribebant scripta Artaxersis regis, tradiderunt scriptum quod obvenerat ab Artaxerse rege ad Ezram sacerdotem et lectorem legis Domini; cuius est exemplum subiectum:

69A 8 10 rex Artaxerses Ezrae sacerdoti et lectori legis Domini salutem.

69A 8 11 humaniora ego iudicans etiam beneficiis, praecepi eos qui desiderant ex gente Iudaeorum sua sponte et ex sacerdotibus et Levitis qui sunt in regno meo comitari tecum in Hierusalem.

69A 8 12 si qui ergo cupiunt ire tecum, convenient et proficiscantur, sicut placuit mihi et septem amicis meis consiliariis,

69A 8 13 ut visitent ea quae aguntur secundum Iudaeam et Hierusalem observantes sicut habes in lege Domini,

69A 8 14 et ferant munera Domino Israhel, quae vovi ego et amici, Hierusalem et omne aurum et argentum, quod inventum fuerit in regione Babyloniae, Domino in Hierusalem cum illo,

69A 8 15 quod donatum est pro ipsa gente in templum Domini eorum quod est in Hierusalem, ut colligatur hoc aurum et argentum ad tauros et arietes et agnos et hedos et quae his sunt congruentia,

69A 8 16 ut offerant hostias Domino super altare Domini ipsorum quod est in Hierusalem.

69A 8 17 et omnia quaecumque volueris cum fratribus tuis facere auro et argento, perfice pro voluntate secundum praeceptum Domini Dei tui.

69A 8 18 et sacrosancta vasa, quae data sunt tibi ad opera domus Domini Dei tui qui est in Hierusalem,

69A 8 19 et cetera, quaecumque tibi subvenerint ad operam templi Dei tui, dabis de regali gazofilacio.

69A 8 20 []

69A 8 21 et ego quidem rex Artaxerses praecepi custodibus thesaurorum Syriae et Foenicis, ut quaecumque scripserit Ezras sacerdos et lector legis Domini excelsi, diligenter detur ei usque ad argenti talenta centum, similiter autem

69A 8 22 et usque ad frumenti modios centum et vini amphoras centum, et alia quaecumque abundant sine taxatione.

69A 8 23 omnia secundum Dei legem fiant Deo altissimo, ne qua forte exurgat ira in regno regis et filiorum eius.

69A 8 24 vobis autem dicitur, ut omnibus sacerdotibus et Levitis et sacris cantoribus

templi et ianitoribus et servis templi et scribis templi huius

69A 8 25 nullum tributum neque ulla alia indictio inrogetur, nec habeat quisque potestatem obicere eis quicquam.

69A 8 26 tu autem Ezras, secundum sapientiam Dei constitue iudices et arbitros in tota Syria et Foenice, et omnes qui legem Dei tui noverunt docebis,

69A 8 27 ut quotquot transgressi fuerint legem, diligenter plectantur sive morte sive cruciatu sive etiam pecuniae multatione vel abductione.

69A 8 28 et dixit Ezras scriba: benedictus Dominus patrum meorum, qui dedit haec in cor regis, clarificare domum suam quae est in Hierusalem,

69A 8 29 et me honorificavit in conspectu regis et consiliariorum et amicorum eius et purpuratorum eius.

69A 8 30 et ego constans animo factus sum secundum opitulationem Domini Dei mei, et congregavi ex Israhel viros, ut simul ascenderent mecum.

69A 8 31 et hii sunt praepositi secundum suas patrias et principatus portionales eorum, qui mecum ascenderunt de Babylonia in regno Artaxersis regis:

69A 8 32 ex filiis Phares Gersomus, ex filiis Iemarut Amielus, filiorum David Attus filius Seceliae,

69A 8 33 ex filiis Phares Zaccharias et cum eo reversi sunt viri centum quinquaginta,

69A 8 34 ex filiis ductoris Moab Ilionas Zaraei et cum ipso viri ducenti,

69A 8 35 ex filiis Zathues Iechonias Zetheeli et cum ipso viri ducenti, ex filiis Addeni filius Ionathae et cum ipso viri ducenti quinquaginta,

69A 8 36 ex filiis Olam Aesias Gotholiae et cum ipso viri septuaginta,

69A 8 37 ex filiis Safatae Zarias Micheli et cum ipso viri octoginta,

69A 8 38 ex filiis Iob Abdias Iezeli et cum ipso viri ducenti duodecim,

69A 8 39 ex filiis Baniae Salimoth filius Iosaphiae et cum ipso viri centum sexaginta,

69A 8 40 ex filiis Beer Zaccharias Bebei et cum ipso viri ducenti octo,

69A 8 41 ex filiis Asath Iochannes Acariae et cum ipso viri centum decem;

69A 8 42 ex filiis Adonicam ipsis postremis, et haec sunt nomina eorum: Elifalam filius Iebel et Sameas et cum ipso viri septuaginta, ex filiis Banae filius Zaccuri et cum ipso viri septuaginta.

69A 8 43 et congregavi eos ad fluvium qui dicitur Thia, et metati illic sumus triduo, et recognovi eos.

69A 8 44 et ex filiis sacerdotum et Levitarum non inveni illic.

69A 8 45 et misi ad Eleazarum et Eccelom et Masman et Maloban et Enaatam et Sameam et Ioribum Natham Ennagan Zacchariam et Mosolamun, ipsos ductores et peritos.

69A 8 46 et dixi eis ut venirent ad Luddeum ductorem, qui erat apud locum gazofilacii.

69A 8 47 et mandavi eis ut dicerent Luddeo et fratribus eius et illis qui erant in gazofilacio, ut mitterent nobis eos qui sacerdotio fungerentur in domo Domini Dei nostri.

69A 8 48 et adduxerunt nobis secundum manum validam Domini Dei nostri viros peritos ex filiis Moalli filii Levi filii Israhel, Sebebian et filios et fratres qui erant decem et octo,

69A 8 49 Asbian et Annun ex filiis filiorum Chananei et filii eorum viri viginti;

69A 8 50 et ex his qui in templo serviebant, quos dedit David et ipsi principes ad operationem Levitis, templo servientium ducenti viginti. omnium nomina significata sunt in scripturis.

69A 8 51 et vovi illic ieiunium iuvenibus in conspectu Domini Dei nostri, ut quaerem ab eo bonum iter nobis et qui nobiscum erant ex filiis et pecoribus propter insidias.

69A 8 52 erubui enim petere regem pedites et equites in comitatu, tutelae gratia contra adversarios nostros.

69A 8 53 diximus enim regi, quoniam virtus Domini erit cum eis qui inquirunt eum in omni affectu.

69A 8 54 et iterum deprecati sumus Dominum Deum nostrum secundum haec, quem et propitium habuimus, et conpotes facti sumus Domini nostri.

69A 8 55 et separavi ex plebis praepositis et sacerdotibus templi viros duodecim, et Sedebian et Asamian et cum eis ex fratribus eorum viros decem.

69A 8 56 et adpendi eis argentum et aurum et vasa sacerdotalia domus Domini Dei nostri, quae donaverat rex et consiliarii eius et principes et omnis Israhel.

69A 8 57 et cum adpendissem, tradidi argenti talenta centum quinquaginta et vasa argentea talentorum centum et auri talenta centum

69A 8 58 et vasorum aureorum species viginti et vasa aerea de bono aeramento splendentia duodecim auri speciem reddentia.

69A 8 59 et dixi eis: et vos sancti estis Domino, et vasa quae sunt sancta et aurum et argentum votum est Domino Deo patrum nostrorum.

69A 8 60 vigilate et custodite, donec tradatis ex plebis praepositis et sacerdotibus et Levitis et principibus civitatum Israhel in Hierusalem in pastoforio domus Domini Dei nostri.

69A 8 61 et hii qui susceperunt sacerdotes et Levitae aurum et argentum et vasa quae erant in Hierusalem intulerunt in templum Domini.

69A 8 62 et promovimus a fluvio Thia die duodecima mensis primi, usquequo introivimus in Hierusalem secundum potentem manum Domini Dei nostri, quae super nos erat et liberavit nos ab omnibus inimicis nostris; et venimus in Hierusalem.

69A 8 63 et cum factus fuisset tertius dies, quarta autem die ponderatum aurum et argentum traditum est in domo Domini Dei nostri Marimoth filio Iori sacerdoti.

69A 8 64 et cum ipso erat Eleazar filius Finees, et erant cum ipsis Iosabodus filius Iesu et Moedias Banni filius Levitae. ad numerum et ad pondus universa

69A 8 65 et scriptum est pondus ipsorum eadem hora.

69A 8 66 qui autem venerunt ex captivitate, obtulerunt sacrificium Domini Israhel tauros duodecim pro omni Israhel arietes octoginta sex,

69A 8 67 agnos septuaginta duos, hircos pro peccato duodecim, et pro salute vaccas duodecim, omnia sacrificium Domini.

69A 8 68 et relegerunt praecepta regis regalibus dispensatoribus et subregulis Coelensyriae et Foenicis, et honorificaverunt gentem et templum Domini.

69A 8 69 et consummatis his accesserunt ad me praepositi dicentes: non segregaverunt genus Israhel et principes et sacerdotes et Levitae

69A 8 70 et alienigenae gentes et nationes terrae immunditias suas a Chananeis et Hettheis et Ferezeis et Iebuseis et Moabitis et Aegyptiis et Idumeis.

69A 8 71 coniuncti enim sunt filiabus eorum et ipsi et filii eorum, et commixtum est semen sanctum alienigenis gentibus terrae; et participes erant praepositi et magistratus iniquitatis huius ab initio ipsius rei.

69A 8 72 et mox ut audivi ista, conscidi vestimenta et sacram tunicam, et lacerans capillos capitis et barbam sedi dolens et maestus.

69A 8 73 et convenerunt ad me quotquot tunc movebantur in verbo Domini Dei Israhel, me lugente super iniquitatem istam. et sedebam tristis usque ad vespertinum sacrificium.

69A 8 74 et surgens a ieiunio, conscissa habens vestimenta et sacram tunicam, ingeniculans et extendens manus ad Dominum

69A 8 75 dicebam: Domine, confusus sum et reveritus sum ante faciem tuam.

69A 8 76 peccata enim nostra multiplicata sunt super capita nostra, et iniquitates nostrae exaltatae sunt usque ad caelum,

69A 8 77 quoniam a temporibus patrum nostrorum sumus in magno peccato usque in hunc diem.

69A 8 78 et propter peccata nostra et patrum nostrorum sumus traditi cum fratribus nostris et cum sacerdotibus nostris regibus terrae in gladium et captivitatem et depraedationem cum confusione usque in hodiernum diem.

69A 8 79 et nunc quantum est quod contigit nobis misericordia abs te, Domine Deus, derelinquere nobis radicem et nomen in locum sanctificationis tuae,

69A 8 80 detegere luminare nostrum in domo Domini Dei nostri, dare nobis cibum in

tempore servitutis nostrae.

69A 8 81 et cum serviremus, non sumus derelicti a Domino Deo nostro, sed constituit nos in gratia penes reges Persarum, dare nobis cibum

69A 8 82 et clarificare templum Domini nostri et aedificare deserta Sion, dare nobis stabilitatem in Iudaea et in Hierusalem.

69A 8 83 et nunc quid dicemus, Domine, habentes haec? transgressi enim sumus praecepta tua, quae dedisti in manus puerorum tuorum prophetarum

69A 8 84 dicens quoniam terra, in quam introistis possidere hereditatem eius, terra polluta est coinquinationibus alienigenarum terrae, et inmunditiae illorum repleverunt eam totam inmunditia sua.

69A 8 85 et nunc filias vestras non coniungetis filiis illorum, et filias eorum non accipietis filiis vestris.

69A 8 86 et non inquiretis pacem habere cum illis omni tempore, ut invalescentes manducetis optima terrae, et hereditatem distribuatis filiis vestris usque in aevum.

69A 8 87 et quae contingunt nobis, omnia fiunt propter opera nostra maligna et magna peccata nostra.

69A 8 88 et dedisti nobis talem radicem, et rursus reversi sumus transgredi legitima tua, uti commisceremur inmunditiae alienigenarum gentium terrae huius.

69A 8 89 nonne irasceris nobis perdere nos, quoadusque non relinquatur radix et nomen nostrum?

69A 8 90 Domine Deus Israhel, verax es; derelicta enim est radix usque in hodiernum diem,

69A 8 91 ecce nunc sumus in conspectu tuo in iniquitatibus nostris; non est enim adhuc stare ante te in his.

69A 8 92 et cum adorando confiteretur Ezras flens humi prostratus ante templum, congregati sunt ante eum ex Hierusalem turba magna valde, viri et mulieres et iuvenes et iuvenulae. fletus enim erat magnus in ipsa multitudine.

69A 8 93 et cum clamasset Iechonias Ieeli ex filiis Israhel, dixit Ezrae: nos in Dominum peccavimus, quod conlocavimus nobis in matrimonium mulieres alienigenas ex gentibus terrae.

69A 8 94 et nunc est super omnem Israhel. in his ergo sit iusiurandum ad Dominum, expellere omnes uxores nostras quae ex alienigenis sunt cum filiis earum,

69A 8 95 sicut tibi decretum est a maioribus secundum legem Domini. exsurgens explica,

69A 8 96 ad te enim spectat hoc negotium, et nos tecum sumus. viriliter fac.

69A 8 97 et exsurgens Ezras adiuravit principes sacerdotum et Levitas et omnem Israhel facere secundum haec, et iuraverunt.

69A 9 1 et exsurgens Ezras ab ante atrium templi, abiit in pastoforium Ionathae filii Nasibi.

69A 9 2 et hospitatus illic, non gustavit panem nec aquam bibit, lugens super iniquitates multitudinis.

69A 9 3 et facta est praedicatio in omni Iudaea et in Hierusalem omnibus qui erant ex captivitate congregari in Hierusalem

69A 9 4 et quicumque non occurrerit biduo aut triduo diei secundum iudicium adsidentium seniorum, tollentur facultates eius, et ipse alienus iudicabitur a multitudine captivitatis.

69A 9 5 et congregati sunt omnes qui erant ex tribu Iuda et Benjamin in tribus diebus in Hierusalem; hic mensis est nonus, vicesima mensis.

69A 9 6 et adsedit omnis multitudo in area templi, trementes propter hiemem praesentem.

69A 9 7 et exsurgens Ezras dixit illis: vos inique fecistis conlocando vobis in matrimonium uxores alienigenas, ut adderetis ad peccata Israhel.

69A 9 8 et nunc date confessionem et magnificentiam Domino Deo patrum nostrorum,

69A 9 9 et perficite voluntatem ipsius et discedite a gentibus terrae et ab uxoribus alienigenis.

69A 9 10 et clamavit omnis multitudo et dixerunt magna voce: sicut dixisti faciemus.

69A 9 11 sed quoniam multitudo magna est, et tempus hiberni est et non possumus in subdiali parte stare, et hoc opus non est nobis unius diei neque bidui, multum in his peccavimus,

69A 9 12 stent praepositi multitudinis et omnes qui nobiscum inhabitant et quotquot habent apud se uxores alienigenas,

69A 9 13 et adsistant accepto tempore et ex omni loco presbyteri et iudices, usquequo solvant iram Domini negotii huius.

69A 9 14 Ionatha \$W&!c autem filius Ezeli et Ozias Thochani susceperunt secundum haec, et Bosoramus et Levis et Sabbatheus simul cooperati sunt cum illis.

69A 9 15 et fecerunt secundum haec omnia universi qui erant ex captivitate.

69A 9 16 et elegit sibi viros Ezras sacerdos, principes magnos de patribus eorum secundum nomina, et consederunt novilunio mensis decimi examinare negotium istud.

69A 9 17 et determinatum est de viris qui habebant uxores alienigenas usque ad neomenia primi mensis.

69A 9 18 et inventi sunt ex sacerdotibus commixti qui habebant alienigenas uxores:

69A 9 19 ex filiis Iesu filii Iosedech et fratribus eius Maseas et Eliezerus et Ioribus et Ioadeus.

69A 9 20 et iniecerunt manus, ut expellerent uxores suas, et ad litandum in exoratione arietem pro ignorantia sua.

69A 9 21 et ex filiis Emmeri Masseas et Esses et Ieel et Azarias.

69A 9 22 et ex filiis Fosor Elionia, Assias, Ismahelus et Nathanaelus, Ioceddeus et Talsas.

69A 9 23 et ex Levitis Iozabodus et Semeis et Colius et Calitas et Fatheas et Coluas et Elionas.

69A 9 24 ex sacris cantoribus Eliasubus Zaccurus.

69A 9 25 ex ostiariis Sallumus et Tolbanes.

69A 9 26 et ex Israhel: ex filiis Foroos Ieremias et Ieddias et Melchias et Mielus et Eleazarus et Iemmebias et Baninas.

69A 9 27 et ex filiis Iolam Mamthanas et Zaccharias, Iezrelus et Iobdius et Herimoth et Helias.

69A 9 28 et ex filiis Zathom Eliadas et Eliasimus et Othias et Larimoth et Zabodus et Zebedias.

69A 9 29 et ex filiis Bebe Iohannes et Ananias et Zabdias et Emethis.

69A 9 30 et ex filiis Banni Olamus et Malluchus et Ieddaeus et Iasub et Asubus et Hierimoth.

69A 9 31 et ex filiis Addin Naathus et Moosias et Calchurus et Raanas et Baseas, Mathathias et Beseel et Bonnus et Manasses.

69A 9 32 et ex filiis Nuae Noneas et Aseas et Melchias et Sameas et Simon, Benjamin et Malchus et Marras.

69A 9 33 et ex filiis Asom Carianeus, Mathathias et Bannus et Elifalat et Manasses et Semei.

69A 9 34 et ex filiis Banni Ieremias et Moodias et Abramus et Ioel et Baneas et Pelias et Ionas et Marimoth et Eliasib et Mathaneus et Eliasius et Zorisas et Diaelus et Samedius et Sambris et Iosephus.

69A 9 35 et ex filiis Nobaei Idaeus et Mathathias et Sabadus et Zetheda Sednu et Iessei Baneas.

69A 9 36 omnes isti coniunxerunt sibi uxores alienigenas, et dimiserunt eas cum filiis.

69A 9 37 et inhabitaverunt sacerdotes et Levitae et qui erant ex Israhel in Hierusalem et in tota regione una novilunio mensis septimi, et erant filii Israhel in commorationibus suis.

69A 9 38 et congregata est omnis multitudo simul in aream quae est ab oriente portae

sacrae.

- 69A 9 39 et dixerunt Ezrae pontifici et lectori, ut adferret legem Moysi quae tradita est a Domino Deo Israhel.
- 69A 9 40 et adtulit Ezras pontifex legem omni multitudini eorum a viro usque ad mulierem et omnibus sacerdotibus, audire legem novilunio mensis septimi.
- 69A 9 41 et legebat in area quae est ante sacram portam templi a prima luce usque ad vesperam coram viris et mulieribus, et dederunt omnes sensum ad legem.
- 69A 9 42 et stetit Ezras sacerdos et lector legis super ligneum tribunal quod fabricatum erat.
- 69A 9 43 et steterunt ad eum Mathathias, Samus, Ananias, Azarias, Urias, Ezechias, et Balsamus ad dexteram,
- 69A 9 44 et ad sinistram Faldeus, Misael, Malachias, Abustassabus, Nabadias et Zaccharias
- 69A 9 45 et adsumpsit Ezras librum coram omni multitudine praesidebat enim in gloria in conspectu omnium.
- 69A 9 46 et cum absolvisset legem, omnes recti steterunt. et benedixit Ezras Dominum Deum altissimum, Deum Sabaoth omnipotentem.
- 69A 9 47 et respondit omnis populus: amen. et elevatis susum manibus procidentes in terram adoraverunt Dominum.
- 69A 9 48 Iesus et Banaeus et Sarabias et Iadinus et Accubus et Sabbateus et Calites et Azarias et Ioradus et Ananias et Filias, Levitae
- 69A 9 49 qui docebant legem Domini et in multitudine legebant legem Domini, et praeferabant singuli eos qui intellegebant lectionem.
- 69A 9 50 et dixit Attarates Ezrae pontifici et lectori et Levitis qui docebant multitudinem
- 69A 9 51 dicens: dies hic est sanctus Domino. et omnes flebant, cum audissent legem.
- 69A 9 52 digressi ergo manducate pinguissima quaeque et bibite dulcissima quaeque et mittite munera his qui non habent.
- 69A 9 53 sanctus est enim dies Domini, et nolite maesti esse, Dominus enim clarificavit vos.
- 69A 9 54 et Levitae denuntiabant in publico omnibus dicentes: dies hic sanctus est, nolite maesti esse.
- 69A 9 55 et abierunt omnes manducare et bibere et epulari et dare munera his qui non habent ut epulentur. magnifice enim sunt exaltati verbis quibus edocti sunt.
- 70A 1 1 liber Ezrae prophetae, filii Sarei, filii Azarei, filii Helchiae, filii Salame, filii Sadoch, filii Acitob,
- 70A 1 2 filii Achiae, filii Finees, filii Heli, filii Ameriae, filii Aziei, filii Marimoth, filii Arna, filii Oziae, filii Borith, filii Abissei, filii Finees, filii Eleazar,
- 70A 1 3 filii Aaron ex tribu Levi, qui fuit captivus in regione Medorum, in regno Artaxersis regis Persarum.
- 70A 1 4 et factum est verbum Domini ad me dicens:
- 70A 1 5 vade adnuntia populo meo facinora ipsorum et filiis eorum iniquitates quas in me admiserunt, ut nuntient filiis filiorum suorum,
- 70A 1 6 quia peccata parentum illorum in illis creverunt; obliti enim me sacrificaverunt diis alienis.
- 70A 1 7 nonne ego eos eduxi de terra Aegypti de domo servitutis? ipsi autem inritaverunt me et consilia mea spreverunt.
- 70A 1 8 tu autem excute comam capitis tui et proice omnia mala super illos, quoniam non oboedierunt legi meae; populus autem indisciplinatus.
- 70A 1 9 usquequo eos sustinebo, quibus tanta beneficia contuli?
- 70A 1 10 reges multos propter eos subverti, Pharaonem cum pueris suis et omnem exercitum eius percussi.

70A 1 11 omnes gentes a facie eorum perdidit et in oriente provinciarum duarum populos Tyri et Sidonis dissipavit et omnes adversarios eorum interfecit.

70A 1 12 tu vero loquere ad eos dicens: haec dicit Dominus:

70A 1 13 nempe ego vos mare traieci et plateas vobis in invio munitas exhibui; ducem vobis dedi Moysen et Aaron sacerdotem.

70A 1 14 lucem vobis per columnam ignis praestitit et magna mirabilia fecit in vobis. vos autem mei obliti estis, dicit Dominus.

70A 1 15 haec dicit Dominus omnipotens: coturnix vobis in signo fuit, castra vobis ad tutelam dedi, et illic murmurastis.

70A 1 16 et non triumphastis in nomine meo de perditione inimicorum vestrorum, sed adhuc nunc usque murmuratis.

70A 1 17 ubi sunt beneficia quae praestitit vobis? nonne in deserto cum esuriretis et sitiretis proclamastis ad me

70A 1 18 dicentes: ut quid nos in desertum istud adduxisti interficere nos? melius nobis fuerat servire Aegyptiis quam mori in deserto hoc.

70A 1 19 ego dolui gemitos vestros et dedi mannam vobis in escam, panem angelorum manducastis.

70A 1 20 nonne cum sitiretis petram excidi, et fluxerunt aquae in satietatem? propter aestus folia arborum vos texi.

70A 1 21 divisi vobis terras pingues, Chananeos et Ferezeos et Philistheos a facie vestra proieci. quid faciam vobis adhuc? dicit Dominus.

70A 1 22 haec dicit Dominus omnipotens: in deserto cum essetis in flumine amaro sitientes et blasphemantes nomen meum,

70A 1 23 non ignem vobis pro blasphemis dedi, sed mittens lignum in aqua dulce feci flumen.

70A 1 24 quid tibi faciam, Iacob? noluit me obaudire, Iuda. transferam me ad alias gentes et dabo eis nomen meum, ut custodiant legitima mea.

70A 1 25 quoniam me dereliquistis, et ego vos derelinquam; petentibus vobis a me misericordiam, non miserebor vestri.

70A 1 26 quando invocabitis me, ego non exaudiam vos. maculastis enim manus vestras sanguine, et pedes vestri impigri sunt ad committenda homicidia.

70A 1 27 non quasi me dereliquistis, sed vos ipsos, dicit Dominus.

70A 1 28 haec dicit Dominus omnipotens: nonne ego vos rogavi ut pater filios et ut mater filias et nutrix parvulos suos.

70A 1 29 ut essetis mihi in populo et ego vobis in Deum, et vos mihi in filios et ego vobis in patrem?

70A 1 30 ita vos collegi ut gallina filios suos sub alas suas. modo autem quid faciam vobis? proiciam vos a facie mea.

70A 1 31 oblationes mihi cum obtuleritis, avertam faciem meam a vobis; dies enim festos vestros et neomenias et circumcisiones carnis repudiavi.

70A 1 32 ego misi pueros meos prophetas ad vos, quos acceptos interfecistis et laniastis corpora illorum, quorum sanguinem exquiram, dicit Dominus.

70A 1 33 haec dicit Dominus omnipotens: domus vestra deserta est, proiciam vos sicut ventus stipulam.

70A 1 34 et filii procreationem non facient, quoniam mandatum meum vobiscum neglexerunt et quod malum est coram me fecerunt.

70A 1 35 tradam domus vestras populo venienti. qui me non audientes credunt; quibus signa non ostendi, facient quae praecepi.

70A 1 36 prophetas non viderunt et memorabuntur antiquitatum eorum.

70A 1 37 testor populi venientis gratiam, cuius parvuli exultant cum laetitia, me non videntes oculis carnalibus, sed spiritu credent quae dixi.

70A 1 38 et nunc, pater, aspice cum gloria et vide populum venientem ab oriente.

70A 1 39 quibus dabo ducatum Abraham, Isaac et Iacob et Osee et Amos et Michae et Iohelis et Abdiae et Ionae

70A 1 40 et Naum et Abacuc, Sofoniae. Aggei, Zacchariae et Malachiae, qui et angelus Domini vocatus est.

70A 2 1 haec dicit Dominus: ego eduxi populum istum de servitute, quibus mandata dedi per pueros meos prophetas, quos audire noluerunt, sed irrita fecerunt mea consilia.

70A 2 2 mater quae eos generavit dicit illis: ite, filii, quia ego vidua sum et derelicta.

70A 2 3 educavi vos cum laetitia et amisi vos cum luctu et tristitia, quoniam peccastis coram Domino Deo et quod malum est coram me fecistis.

70A 2 4 modo autem quid faciam vobis? ego enim vidua sum et derelicta. ite, filii, et petite a Domino misericordiam.

70A 2 5 ego autem te, pater, testem invoco super matrem filiorum, quia noluerunt testamentum meum servare,

70A 2 6 ut des eis confusionem et matrem eorum in direptionem, ne generatio eorum fiat.

70A 2 7 dispergantur in gentes, nomina eorum deleantur a terra, quoniam spreverunt testamentum meum.

70A 2 8 vae tibi, Assur, qui abscondis iniquos penes te. gens mala, memorare quid fecerim Sodomae et Gomorrae,

70A 2 9 quorum terra iacet in piceis glebis et aggeribus cinerum. sic dabo eos qui me non audierunt, dicit Dominus omnipotens.

70A 2 10 haec dicit Dominus ad Ezram: adnuntia populo meo, quoniam dabo eis regnum Hierusalem, quod daturus eram Israhel.

70A 2 11 et sumam mihi gloriam illorum et dabo eis tabernacula aeterna, quae praeparaveram illis.

70A 2 12 lignum vitae erit illis in odore unguenti, et non laborabunt neque fatigabuntur.

70A 2 13 ite et accipietis, rogate vobis dies paucos ut minorentur; iam paratum est vobis regnum, vigilate.

70A 2 14 testare testare, caelum et terram, omisi enim malum et creavi bonum, quia vivo ego, dicit Dominus.

70A 2 15 mater, conplectere filios tuos, educa illos cum laetitia sicut columba, confirma pedes eorum, quoniam te elegi, dicit Dominus.

70A 2 16 et resuscitabo mortuos de locis suis et de monumentis educam illos, quoniam cognovi nomen meum in illis.

70A 2 17 noli timere, mater filiorum, quoniam te elegi, dicit Dominus.

70A 2 18 mittam tibi adiutorium pueros meos Esaiam et Hieremiam, ad quorum consilium sanctificavi et paravi tibi arbores duodecim gravatas variis fructibus

70A 2 19 et totidem fontes fluentes lac et mel et montes inmensos septem habentes rosam et lilium, in quibus gaudio replebo filios tuos.

70A 2 20 viduam iustifica, pupillo iudica, egenti da, orfanum tuere, nudum vesti,

70A 2 21 confractum et debilem cura, claudum inridere noli, tutare mancum, et caecum ad visionem claritatis meae admitte,

70A 2 22 senem et iuvenem intra muros tuos serva,

70A 2 23 mortuos ubi inveneris signans commenda sepulchro, et dabo tibi primam sessionem in resurrectione mea.

70A 2 24 pausa et quiesce, populus meus, quia veniet requies tua.

70A 2 25 nutrix bona, nutri filios tuos, confirma pedes eorum.

70A 2 26 servos quos tibi dedi, nemo ex eis interiet, ego enim eos requiram de numero tuo.

70A 2 27 noli satagere, cum venerit enim dies pressurae et angustiae, alii plorabunt et tristes erunt, tu autem hilaris et copiosa eris.

70A 2 28 zelabunt gentes et nihil adversum te poterunt, dicit Dominus.

70A 2 29 manus meae tegent te, ne filii tui gehennam videant.
70A 2 30 iucundare, mater, cum filiis tuis, quia ego te eripiam, dicit Dominus.
70A 2 31 filios tuos dormientes memorare, quoniam ego eos educam de latibulis terrae et misericordiam cum illis faciam, quoniam misericors sum, dicit Dominus omnipotens.
70A 2 32 amplectere natos tuos usque dum venio et praedica illis misericordiam, quoniam exuberant fontes mei et gratia mea no A.
70A 2 33 ego Ezra accepi praeceptum a Domino in monte Horeb, ut irem ad Israhel. ad quos cum venirem, reprobaverunt me et respuerunt mandatum Domini.
70A 2 34 ideoque vobis dico, gentes quae auditis et intellegitis: expectate pastorem vestrum, requiem aeternitatis dabit vobis, quoniam in proximo est ille, qui in finem saeculi adveniet.
70A 2 35 parati estote ad praemia regni, quia lux perpetua lucebit vobis per aeternitatem temporis.
70A 2 36 fugite umbram saeculi huius, accipite iucunditatem gloriae vestrae. ego testor palam salvatorem meum.
70A 2 37 commendatum Domini accipite et iucundamini gratias agentes ei qui vos ad caelestia regna vocavit.
70A 2 38 surgite et state et videte numerum signatorum in convivio Domini.
70A 2 39 qui se de umbra saeculi transtulerunt, splendidas tunicas a Domino acceperunt.
70A 2 40 recipe, Sion, numerum tuum et conclude candidatos tuos, qui legem Domini conpleverunt.
70A 2 41 filiorum tuorum, quos optabas, plenus est numerus; roga imperium Domini, ut sanctificetur populus tuus, qui vocatus est ab initio.
70A 2 42 ego Ezra vidi in monte Sion turbam magnam, quam numerare non potui, et omnes canticis conlaudabant Dominum.
70A 2 43 et in medio eorum erat iuvenis statura celsus, eminentior omnibus illis, et singulis eorum capitibus inponebat coronas, et magis exaltabatur; ego autem miraculo tenebar.
70A 2 44 tunc interrogavi angelum et dixi: qui sunt hii, domine?
70A 2 45 qui respondens dixit mihi: hii sunt qui mortalem tunicam deposuerunt et inmortalem sumpserunt et confessi sunt nomen Dei; modo coronantur et accipiunt palmas.
70A 2 46 et dixi ad angelum: ille iuvenis quis est, qui eis coronas inponit et palmas in manus tradit?
70A 2 47 qui respondens dixit mihi: ipse est Filius Dei, quem in saeculo confessi sunt. ego autem magnificare eos coepi, qui fortiter pro nomine Domini steterunt.
70A 2 48 tunc dixit mihi angelus: vade et adnuntia populo meo, qualia et quanta mirabilia Domini Dei vidisti.
70A 3 1 anno tricesimo ruinae civitatis eram in Babylone, ego Salathiel qui et Ezras, et conturbatus sum super cubili meo recumbens, et cogitationes meae ascendebant super cor meum,
70A 3 2 quoniam vidi desertionem Sion et abundantiam eorum qui habitabant in Babylone.
70A 3 3 et ventilatus est spiritus meus valde, et coepi loqui ad Altissimum verba timorata,
70A 3 4 et dixi: o Domine Dominator, tu dixisti ab initio, quando plantasti terram, et hoc solus, et imperasti pulveri,
70A 3 5 et dedit Adam corpus mortuum. sed et ipsum figmentum manuum tuarum erat, et insuflasti in eum spiritum vitae, et factus est vivens coram te.
70A 3 6 et induxisti eum in paradysum, quem plantavit dextera tua antequam terra adventaret.
70A 3 7 et huic mandasti diligentiam unam tuam, et praeterivit eam, et statim instituisti in eum mortem et in nationibus eius. et natae sunt ex eo gentes et tribus, populi et cognationes, quorum non est numerus.
70A 3 8 et ambulavit unaquaque gens in voluntate sua, et impie agebant coram te et

spernebant praecepta tua, et tu non prohibuisti eos.

70A 3 9 iterum autem in tempore induxisti diluvium super habitantes saeculum et perdidisti eos.

70A 3 10 et factum est in uno casui eorum, sicut Adae mors sic et his diluvium.

70A 3 11 dereliquisti autem ex his unum Noe cum domo sua; ex eo iustos omnes.

70A 3 12 et factum est cum coepissent multiplicari qui habitabant super terram, et multiplicaverunt filios et populos et gentes multas, et coeperunt iterato impietatem facere plus quam priores.

70A 3 13 et factum est cum iniquitatem facerent coram te, elegisti tibi ex his unum, cui nomen erat Abraham.

70A 3 14 et dilexisti eum et demonstrasti ei temporum finem solo secreta noctu.

70A 3 15 et disposuisti ei testamentum aeternum et dixisti ei, ut non umquam derelinquas semen eius. et dedisti ei Isaac, et Isaac dedis Esau.

70A 3 16 et segregasti tibi Iacob, Esau autem separasti. et factus est Iacob in multitudine magna.

70A 3 17 et factum est cum educeres semen eius ex Aegypto, et adduxisti eos super montem Sina.

70A 3 18 et inclinasti caelos et statuisti terram et commovisti orbem et tremere fecisti abyssos et conturbasti saeculum.

70A 3 19 et transiit gloria tua portas quattuor, ignis et terraemotus et spiritus et gelu, ut dares semini Iacob legem et generationi Israhel diligentiam.

70A 3 20 et non abstulisti ab eis cor malignum, ut faceret lex tua in eis fructum.

70A 3 21 cor enim malignum baiulans primus Adam transgressus et victus est, sed et omnes qui ex eo nati sunt.

70A 3 22 et facta est permanens infirmitas et lex cum corde populi cum malignitate radicis, et discessit quod bonum est et mansit malignum.

70A 3 23 et transierunt tempora et finiti sunt anni, et suscitasti tibi servum nomine David.

70A 3 24 et dixisti ei aedificare civitatem nominis tui et offerre tibi in ea de tuis oblationes.

70A 3 25 et factum est hoc annis multis. et dereliquerunt qui habitabant civitatem,

70A 3 26 in omnibus facientes sicut fecit Adam et omnes generationes eius; utebantur enim et ipsi cor malignum.

70A 3 27 et tradidisti civitatem tuam in manus inimicorum tuorum.

70A 3 28 et dixi ego tunc in corde meo: numquid meliora faciunt qui habitant in Babylone, et propter hoc dominabit Sion?

70A 3 29 factum est autem cum venissem huc, et vidi impietates quorum non est numerus, et delinquentes multos vidit anima mea hoc tricesimo anno. et excessit cor meum,

70A 3 30 quoniam vidi quomodo sustines eos peccantes et pepercisti impie agentibus, et perdidisti populum tuum et conservasti inimicos tuos, et non significasti

70A 3 31 nihil nemini quomodo debeat derelinqui via haec. numquid meliora facit Babylon quam Sion,

70A 3 32 aut alia gens cognovit te praeter Israhel? aut quae tribus crediderunt testamentis sicut haec Iacob.

70A 3 33 quarum merces non comparuit neque labor fructificavit? pertransiens enim pertransivi in gentibus, et vidi abundantes eas et non memorantes mandatorum tuorum.

70A 3 34 nunc ergo pondera in statera nostras iniquitates et eorum qui habitant in saeculo, et invenietur momentum puncti ubi declinet.

70A 3 35 aut quando non peccaverunt in conspectu tuo qui habitant terram, aut quae gens sic observavit mandata tua?

70A 3 36 homines quidem per nomina invenies servasse mandata tua, gentes autem non invenies.

70A 4 1 et respondit ad me angelus qui missus est ad me, cui nomen Urihel,
70A 4 2 et dixit mihi: excedens excessit cor tuum in saeculo hoc, et comprehendere
cogitas viam Altissimi?
70A 4 3 et dixi: ita, domine meus, et respondit mihi et dixit: tres vias missus sum
ostendere tibi et tres similitudines proponere coram te.
70A 4 4 de quibus si mihi renuntiaveris unam ex his, et ego tibi demonstrabo viam
quam desideras videre, et doceam te quare cor malignum.
70A 4 5 et dixi: loquere, domine meus. et dixit ad me: vade, pondera mihi ignis
pondus, aut mensura mihi flatum venti, aut revoca mihi diem quae praeteriit.
70A 4 6 et respondi et dixi: quis natorum poterit facere, ut me interrogas de his?
70A 4 7 et dixit ad me: si eram interrogans te dicens: quantae habitationes sunt in
corde maris, aut quantae venae sunt in principio abyssi, aut quantae venae sunt super firmamentum,
aut qui sint exitus paradisi,
70A 4 8 dicebas fortassis mihi: in abyssum non descendi neque in infernum adhuc,
neque in caelis umquam ascendi.
70A 4 9 nunc autem non interrogavi te nisi de igne et vento et diem per quem transisti,
et sine quibus separari non potes, et non respondisti mihi de eis.
70A 4 10 et dixit mihi: tu quae tua sunt tecum coadulescentia non potes cognoscere,
70A 4 11 et quomodo poterit vas tuum capere Altissimi viam?... et iam exterritus
corrupto saeculo intellegere incorruptionem? et cum haec audissem, cecidi in faciem meam
70A 4 12 et dixi illi: melius erat nos non adesse, quam advenientes vivere in
impietatibus et pati et non intellegere de qua re.
70A 4 13 et respondit ad me et dixit: proficiscens profectus sum ad silvam lignorum
campi, et cogitaverunt cogitationem
70A 4 14 et dixerunt: venite et eamus et faciamus ad mare bellum, ut recedat coram
nos, et faciamus nobis alias silvas,
70A 4 15 et similiter fluctus maris et ipsi cogitaverunt cogitationem et dixerunt: venite
ascendentes debellemus silvam campi, ut et ibi consummemus nobismet ipsis aliam regionem.
70A 4 16 et factus est cogitatus silvae in vano, venit enim ignis et consumpsit eam.
70A 4 17 similiter et cogitatus fluctuum maris, stetit enim harena et prohibuit eam.
70A 4 18 si enim eras iudex horum, quem incipiebas iustificare aut quem condemnare?
70A 4 19 et respondi et dixi: utrique vanam cogitationem cogitaverunt, terra enim data
est silvae, et maris locus portare fluctus suos.
70A 4 20 et respondit ad me et dixit: bene tu iudicasti, et quare non iudicasti tibi
ipso?
70A 4 21 quemadmodum enim terra silvae data est et mare fluctibus suis, et qui super
terram inhabitant quae sunt super terram intellegere solummodo possunt, et qui super caelos super
altitudinem caelorum.
70A 4 22 et respondi et dixi: deprecor te, domine, ut mihi datus est sensus intellegendi.
70A 4 23 non enim volui interrogare de superioribus viis, sed de his quae pertranseunt
per nos cotidie, propter quod Israhel datus est in obprobrium gentibus, quem dilexisti populum
datus est tribus impiis, et lex patrum nostrorum in interitum deducta est, et dispositiones scriptae
nusquam sunt.
70A 4 24 et pertransivimus de saeculo ut lucustae, et vita nostra ut vapor, et nec digni
sumus misericordiam consequi.
70A 4 25 sed quid faciet nomini suo quod invocatum est super nos? et his interrogavi.
70A 4 26 et respondit ad me et dixit: si fueris videbis, et si vixeris, frequenter miraberis,
quoniam festinans festinat saeculum pertransire.
70A 4 27 non capiet portare quae in temporibus iustis repromissa sunt, quoniam
plenum maestitia est saeculum hoc et infirmitatibus.
70A 4 28 seminatum est enim malum, quibus me interrogas de ea, et necdum venit
destrictio ipsius.

70A 4 29 si ergo non messum fuerit quod seminatum est, et discesserit locus ubi seminatum est malum, non veniet ager ubi seminatum est bonum.

70A 4 30 quoniam granum seminis mali seminatum est in corde Adam ab initio, et quantum impietatis generavit usque nunc et generabit usque cum veniat area.

70A 4 31 aestima autem apud te, granum mali seminis quantum fructum impietatis generaverit.

70A 4 32 quando seminatae fuerint spicae quarum non est numerus, quam magnam aream incipient facere.

70A 4 33 et respondi et dixi: quo et quando haec? quare modici et mali anni nostri?

70A 4 34 et respondit ad me et dixit: non festina spiritu super Altissimum; tu enim festinas propter temet ipsum spiritum, nam Excelsus pro multis.

70A 4 35 nonne de his interrogaverunt animae iustorum in promptuariis suis dicentes: usquequo spero sic? et quando venit fructus areae mercedis nostrae?

70A 4 36 et respondit ad ea Hieremihel archangelus et dixit: quando impletus fuerit numerus similium vobis, quoniam in statera ponderavit saeculum

70A 4 37 et mensura mensuravit tempora et numero numeravit tempora, et non commovet nec excitabit usque dum impleatur praedicta mensura.

70A 4 38 et respondi et dixi: o dominator domine, sed et nos omnes pleni sumus impietate.

70A 4 39 et ne forte propter nos inpediatur iustorum area, propter peccata inhabitantium super terram.

70A 4 40 et respondit ad me et dixit: vade et interroga praegnantem, si quando impleverit novem menses suos, adhuc poterit matrix eius retinere fetus in semet ipsa.

70A 4 41 et dixi: non potest, domine. et dixit ad me: in inferno promptuaria animarum matrixi adsimilata sunt.

70A 4 42 quemadmodum enim festinavit quae parit effugere necessitatem partus, sic et haec festinat reddere ea quae commendata sunt

70A 4 43 ab initio. tunc tibi demonstrabitur de his quae concupiscis videre.

70A 4 44 et respondi et dixi: si inveni gratiam ante oculos tuos, et si possibile est, et si idoneus sum,,

70A 4 45 demonstra mihi et hoc si plus quam praeteriti habet venire aut plura pertransierunt super nos,

70A 4 46 quoniam quod pertransivit scio, quid autem futuri sit ignoro.

70A 4 47 et dixit ad me: sta super dexteram partem et demonstrabo tibi interpretationem similitudinis.

70A 4 48 et steti et vidi, et ecce fornax ardens transiit coram me; et factum est cum transiret flamma, et vidi et ecce superavit fumus.

70A 4 49 et post hoc transiit coram me nubes plena aquae et inmisit pluviam impetu multam; et cum transisset impetus pluviae et superaverunt in ea guttae.

70A 4 50 et dixit ad me: cogita tibi. sicut enim crescit pluvia amplius quam guttae, et ignis amplius quam fumus, sic superabundavit quae transivit mensura, superaverunt autem guttae et fumus.

70A 4 51 et oravi et dixi: putas vivo usque in diebus illis, vel quis erit in diebus illis?

70A 4 52 respondit ad me et dixit: de signis de quibus me perrogas, ex parte possum tibi dicere, de vita autem tua non sum missus dicere tibi, sed nescio.

70A 5 1 de signis autem: ecce dies venient, et adprehendentur qui inhabitant super terram in excessu multo, et abscondetur veritatis via, et sterilis erit a fide regio.

70A 5 2 et multiplicabitur iniustitia super hanc quam ipse tu vides et super quam audisti olim.

70A 5 3 et erit inconposita vestigio quam nunc vides regnare regionem, et videbunt eam desertam.

70A 5 4 si autem tibi dederit Altissimus vivere, et videbis post tertiam turbatam, et

relucescet subito sol noctu et luna interdum.

70A 5 5 et de ligno sanguis stillabit, et lapis dabit vocem suam; et populi commovebuntur, et gressus commutabuntur.

70A 5 6 et regnabit quem non sperant qui inhabitant super terram; et volatilia conmigrationem facient.

70A 5 7 et mare Sodomitum pisces reiciet. et dabit vocem noctu quem non noverant multi, omnes autem audient vocem eius.

70A 5 8 et chaus fiet per loca multa, et ignis frequenter emittetur, et bestiae agrestes transmigrabunt regionem suam, et mulieres parient menstruatae monstra,

70A 5 9 et in dulcibus aquis salsae invenientur. et amici omnes semet ipsos expugnabunt; et abscondetur tunc sensus, et intellectus separabitur in promptuarium suum.

70A 5 10 et quaeretur a multis et non inveniatur, et multiplicabitur iniustitia et incontinentia super terram.

70A 5 11 et interrogabit regio proximam suam et dicet: numquid per te pertransiit iustitia iustum faciens? et haec negabit.

70A 5 12 et erit in illo tempore, et sperabunt homines et non inpetrabunt, laborabunt et non dirigentur viae eorum.

70A 5 13 haec signa dicere tibi permissum est mihi. et si oraveris iterum et ploraveris sicut et nunc et ieiunaveris septem diebus, audies iterato horum maiora.

70A 5 14 et evigilavi, et corpus meum horruit valde, et anima mea laboravit ut deficeret.

70A 5 15 et tenuit me qui venit angelus, qui loquebatur in me, et confortavit me et statuit me super pedes.

70A 5 16 et factum est in nocte secunda, et venit ad me Phalthihel dux populi et dixit mihi: ubi eras et quare vultus tuus tristis?

70A 5 17 aut nescis quoniam tibi creditus est Israhel in regione transmigrationis eorum?

70A 5 18 exsurge ergo et gusta panem alicuius, et non derelinquas nos sicut pastor gregem suum in manibus luporum malignorum.

70A 5 19 et dixi ei: vade a me et non ad me accedas usque diebus septem, et tunc venies ad me. et audivit ut dixi et recessit a me.

70A 5 20 et ego ieiunavi diebus septem ululans et plorans, sicut mihi mandavit Urihel angelus.

70A 5 21 et factum est post dies septem, et iterum cogitationes cordis mei molestae erant mihi valde.

70A 5 22 et resumpsit anima mea spiritum intellectus, et iterum coepi loqui coram Altissimo sermones

70A 5 23 et dixi: Dominator Domine, ex omni silva terrae et ex omnium arborum eius elegisti vineam unam,

70A 5 24 et ex omnium terrarum orbis elegisti tibi foveam unam, et ex omnibus floribus orbis elegisti tibi lilium unum,

70A 5 25 et ex omnibus abyssis maris replesti tibi rivum unum, et ex omnibus aedificatis civitatibus sanctificasti tibimet ipsi Sion,

70A 5 26 et ex omnibus creatis volatilibus nominasti tibi columbam unam, et ex omnibus plasmatis pecoribus providisti tibi ovem unam,

70A 5 27 et ex omnibus multiplicatis populis adquisisti tibi populum unum, et ab omnibus probatam legem donasti huic quem desiderasti populo.

70A 5 28 et nunc Domine, ut quid tradidisti unum plurimis et praeparasti unam radicem super alias et dispersisti unicum tuum in multis?

70A 5 29 et conculcaverunt qui contradicebant sponsonibus tuis quique tuis testamentis credebant.

70A 5 30 et si odiens odisti populum tuum tuis manibus debet castigari.

70A 5 31 et factum est, cum locutus essem sermones istos, et missus est angelus ad me

qui ante venerat ad me praeterita nocte,

70A 5 32 et dixit mihi: audi me et instruam te, et intende mihi et adiciam coram te.

70A 5 33 et dixi: loquere, dominus meus. et

70A 5 34 dixit ad me: valde in excessu mentis factus es in Israhel; aut plus dilexisti eum super eum qui fecit eum: non, domine, sed dol torquent enim me renes mei per omnem horam quaerentem adprehendere semitam Altissimi et investigare partem iudicii eius.

70A 5 35 et dixit ad me: non potes. et dixi: quare, domine, aut quid nascebar, aut quare non fiebat matrix matris meae mihi sepulchrum, ut non viderem laborem Iacob et defatigationem generis Israhel?

70A 5 36 et dixit ad me: numera mihi qui necdum venerunt, et collige mihi dispersas guttas, et revirida mihi aridos flores,

70A 5 37 et aperi mihi clausa promptuaria et produc mihi inclusos in eis flatus, aut monstra mihi vocis imaginem, et tunc ostendam tibi eum laborem quem rogas videre.

70A 5 38 et dixi: dominator domine, quis enim est qui potest haec scire, nisi qui cum hominibus habitationem non habet?

70A 5 39 ego autem insipiens, et quomodo potero dicere de his quibus me interrogasti?

70A 5 40 et dixit ad me: quomodo non potes facere unum de his quae dicta sunt, sic non poteris invenire iudicium meum aut finem caritatis quem pro populo meo promisi.

70A 5 41 et dixi: sed ecce, domine, tu praees his qui in fine sunt, et quid facient qui ante me sunt aut nos aut hii qui post nos?

70A 5 42 et dixit ad me: coronae adsimilabo iudicium meum. sicut non novissimorum tarditas, sic nec priorum velocitas.

70A 5 43 et respondi et dixi: nec enim poteris facere qui facti sunt et qui sunt et qui futuri sunt in unum, ut celerius iudicium tuum ostendas?

70A 5 44 et respondit ad me et dixit: non potest festinare creatura super creatorem, nec sustinere saeculum qui in eo creati sunt in unum.

70A 5 45 et dixi: quomodo dixisti servo tuo, quoniam vivificans vivificabis a te creatam creaturam in unum? si ergo viventes vivent in unum et sustinebit creatura, poterit et nunc portare praesentes in unum.

70A 5 46 et dixit ad me: interroga matricem mulieris et dices ad eam: decem si paris, quare per tempus? roga ergo eam, ut det decem in unum.

70A 5 47 et dixi: non utique poterit, sed secundum tempus.

70A 5 48 et dixit ad me: et ego dedi matricem terrae his qui seminati sunt super eam per tempus.

70A 5 49 quemadmodum enim infans non parit nec ea quae senuit adhuc, sic ego disposui a me creatum saeculum.

70A 5 50 et interrogavi et dixi: cum iam dederis mihi viam, loquar coram te; nam mater nostra, de qua dixisti mihi, adhuc iuvenis est, iam ad senectutem adpropinquat?

70A 5 51 et respondit ad me et dixit: interroga quae parit, et dicet tibi.

70A 5 52 dices enim ei: quare quos peperisti nunc non sunt similes his qui ante, sed minores statu?

70A 5 53 et dicet tibi et ipsa: alii sunt qui in iuventute virtutis nati sunt, et alii qui sub tempus senectutis deficiente matrice sunt nati.

70A 5 54 considera ergo et tu, quoniam minores statu estis prae his qui ante vos,

70A 5 55 et qui post vos quam ut vos, quasi iam senescentis creaturae et fortitudinem iuventutis praeterientis. et dixi: rogo domine, si inveni gratiam ante oculos tuos, demonstra servo tuo per quem visitas creaturam tuam.

70A 6 1 et dixit ad me: initium terreni orbis, et antequam starent exitus saeculi, et antequam spirarent conventiones ventorum,

70A 6 2 et antequam sonarent voces tonitruum, et antequam splenderent nitores coruscuum, et antequam confirmarentur fundamenta paradisi,

70A 6 3 et antequam viderentur decores flores, et antequam confirmarentur motuum

virtutes, et antequam colligerentur innumerabiles militiae angelorum,
70A 6 4 et antequam extollerentur altitudines aerum, et antequam nominarentur
mensurae firmamentorum, et antequam aestimaretur scabillum Sion,
70A 6 5 et antequam investigarentur praesentes anni, et antequam abalienarentur
eorum qui nunc peccant adventiones et consignarentur qui fidem thesaurizaverunt,
70A 6 6 tunc cogitavi, et facta sunt haec per me solum et non per alium, ut et finis per
me et non per alium.
70A 6 7 et respondi et dixi: quae erit separatio temporum, aut quando prioris finis aut
sequentis initium?
70A 6 8 et dixit ad me: ab Abraham usque ad Abraham, quoniam ab eo natus est Iacob
et Esau, manus enim Iacob tenebat ab initio calcaneum Esau.
70A 6 9 finis enim huius saeculi Esau, et principium sequentis Iacob.
70A 6 10 finis enim hominis calcaneum et principium hominis manus, inter calcaneum
et manum aliud noli quaerere, Ezra.
70A 6 11 et respondi et dixi: o dominator domine, si inveni gratiam ante oculos tuos,
70A 6 12 ut demonstres servo tuo finem signorum tuorum, quorum ex parte mihi
demonstrasti nocte praecedente.
70A 6 13 et respondit et dixit ad me: surge super pedes tuos et audies vocem
plenissimam sonus.
70A 6 14 et erit, si commotione commovebitur locus, in quo stas super eum,
70A 6 15 in eo cum loqueretur, tu non expaveas, quoniam de fine verbum. et
fundamenta terrae intellegetur,
70A 6 16 quoniam de ipsis sermo, tremescet et commovebitur; scit enim, quoniam
finem eorum oportet commutari.
70A 6 17 et factum est cum audissem, et surrexi super pedes meos et audivi, et ecce
vox loquens, et sonus eius sicut sonus aquarum multarum.
70A 6 18 et dixit: ecce dies veniunt, et erit quando adpropinquare incipio, ut visitem
habitantes in terram,
70A 6 19 et quando inquirere incipiam ab eis qui iniuste nocuerunt iniustitia sua, et
quando suppleta fuerit humilitas Sion,
70A 6 20 et cum supersignabitur saeculum quod incipiet pertransire, haec signa faciam:
libri aperientur ante faciem firmamenti et omnes videbunt simul,
70A 6 21 et anniculi infantes loquentur vocibus suis, et praegnantes inmaturos parient
infantes trium et quattuor mensuum et vivent et scirtabuntur,
70A 6 22 et subito apparebunt seminata loca non seminata, et plena promptuaria subito
invenientur vacua,
70A 6 23 et tuba canet cum sono, quam cum omnes audierint subito expavescent.
70A 6 24 et erit in illo tempore, debellabunt amici amicos ut inimici, et expavescet terra
cum his qui inhabitant in eam, et venae fontium stabunt ut non decurrant in horis tribus.
70A 6 25 et erit, omnis qui derelictus fuerit ex omnibus istis quibus praedixi tibi, ipse
salvabitur et videbit salutare meum et finem saeculi mei,
70A 6 26 et videbunt qui recepti sunt homines, qui mortem non gustaverunt a nativitate
sua, et mutabitur cor inhabitantium et convertetur in sensum alium.
70A 6 27 delebitur enim malum et extinguetur dolus.
70A 6 28 florebit autem fides et vincetur corruptela, et ostendebitur veritas quae sine
fructu fuit tantis temporibus.
70A 6 29 et factum est cum loqueretur mihi, et ecce paulatim movebatur locus super
quem stabam super eum.
70A 6 30 et dixit ad me: haec veni tibi ostendere et venturae nocti.
70A 6 31 si ergo iterum rogaveris et iterum ieiunaveris septem diebus, iterum tibi
renuntiabo horum maiora per diem,
70A 6 32 quoniam auditu audita est vox tua apud Altissimum. vidit enim Fortis

directionem tuam et providit pudicitiam quam a iuventute tua habuisti.

70A 6 33 et propter hoc misit me demonstrare tibi: haec omnia et dicere tibi confide et noli timere,

70A 6 34 et noli festinare in prioribus temporibus cogitare vana, ut non properes a novissimis temporibus.

70A 6 35 et factum est post haec, et flevi iterum et similiter ieiunavi septem diebus, ut suppleam tres ebdomadas quae dictae sunt mihi.

70A 6 36 et factum est in octava nocte, et cor meum iterato turbabatur in me et coepi loqui coram Altissimo.

70A 6 37 inflammabatur enim spiritus meus valde et anima mea anxiabatur.

70A 6 38 et dixi: o Domine, loquens locutus es ab initio creaturae in primo die dicens: fiat caelum et terra, et tuum verbum opus perfecit.

70A 6 39 et erat tunc spiritus volans, et tenebrae circumferebantur et silentium, sonus vocis hominis nondum erat abs te.

70A 6 40 tunc dixisti de thesauris tuis proferri lumen quod luminis, ut apparent tunc opera tua.

70A 6 41 et in die secundo iterum creasti spiritum firmamenti et imperasti ei, ut divideret et divisionem faceret inter aquas, ut pars quidem sursum recederet, pars vero deorsum maneret.

70A 6 42 et tertio die imperasti aquis congregari in septima parte terrae, sex vero partes siccasti et conservasti, ut ex his sint coram te ministrantia seminata adeo et culta.

70A 6 43 verbum enim tuum processit, et opus statim fiebat.

70A 6 44 processit enim subito fructus multitudinis inmensus et concupiscentia gustus multiformis et flores colore inimitabili et odores odoramentis investigabiles. et die tertio haec facta sunt.

70A 6 45 quarta autem die imperasti fieri solis splendorem, lunae lumen stellarum dispositionem,

70A 6 46 et imperasti eis, ut deservedent futuro plasmato homini.

70A 6 47 quinto autem die dixisti septimae parti ubi erat aqua congregata, ut procrearet animalia, volatilia et pisces, et ita fiebat

70A 6 48 aqua muta et sine anima, quod ei iubebatur, animalia faciens, ut ex hoc mirabilia tua nationes enarrent.

70A 6 49 et tunc conservasti duas animas, nomen uni vocasti Enoch et nomen secundi vocasti Leviathan.

70A 6 50 et separasti ea ab alterutro; non enim poterat septima pars ubi erat aqua congregata capere ea.

70A 6 51 et dedisti Enoch unam partem quae siccata est tertio die, ut inhabitet in ea, ubi sunt montes mille.

70A 6 52 Leviathae autem dedisti septimam partem humidam. et servasti ea, ut fiant in devorationem quibus vis et quando vis.

70A 6 53 sexto autem die imperasti terrae, ut crearet coram te iumenta et bestias et reptilia,

70A 6 54 et super his Adam, quem constituisti ducem super omnibus factis quae fecisti, et ex eo educimur nos omnes quem elegisti populum.

70A 6 55 haec autem omnia dixi coram te, Domine, quoniam dixisti quia propter nos creasti primogenitum saeculum.

70A 6 56 residuas autem gentes ab Adam natas dixisti eas nihil esse, et quoniam salivae adsimilatae sunt, et sicut stillicidium de vaso similasti abundantiam eorum.

70A 6 57 et nunc, Domine, ecce istae gentes quae in nihilum deputatae sunt dominari nostri et devorare nos.

70A 6 58 nos autem populus tuus quem vocasti primogenitum, unigenitum, aemulatorem, carissimum, traditi sumus in manibus eorum.

70A 6 59 et si propter nos creatum est saeculum, quare non hereditatem possidemus nostrum saeculum? usquequo haec?

70A 7 1 et factum est cum finissem loqui verba haec, et missus est ad me angelus, qui missus fuerat ad me primis noctibus,

70A 7 2 et dixit ad me: surge, Ezra, et audi sermones quos veni loqui ad te.

70A 7 3 et dixi: loquere, dominus meus. et dixit ad me: mare positum est in spatioso loco ut esset altum et inmensum.

70A 7 4 erit autem ei introitus in angusto loco positus, ut esset similis fluminis.

70A 7 5 si quis enim volens voluerit ingredi mare videre eum vel dominari eius, si non transierit angustum, in latitudinem venire quomodo poterit?

70A 7 6 item aliud: civitas est aedificata et posita in loco campestri, est autem plena omnium bonorum.

70A 7 7 introitus autem eius angustus et in praecipiti positus, ut esset a dextris quidem ignis, a sinistris vero aqua alta.

70A 7 8 semita autem est una sola inter eos posita, hoc est ignis et aqua, ut non capiat semita nisi solummodo vestigium hominis.

70A 7 9 si autem data dabitur civitas homini in hereditatem, si non heres antepositum periculum pertransierit, quomodo accipiet hereditatem suam?

70A 7 10 et dixi: sic, domine. et dixit ad me: sic est et Israhel pars.

70A 7 11 propter eos enim feci saeculum, et quando transgressus est Adam constitutiones meas, iudicatum est quod factum est.

70A 7 12 et facti sunt introitus huius saeculi angusti et dolentes et laboriosi, paucae autem et malae et periculorum plenae et laborum magnorum fultae.

70A 7 13 nam maioris saeculi introitus spatiosi et securi et facientes immortalitatis fructum.

70A 7 14 si ergo non ingredienti ingressi fuerint qui vivunt angusta et vana haec, non poterunt recipere quae sunt reposita.

70A 7 15 nunc ergo tu quare conturbaris, corruptibilis cum sis? et quid moveris tu, cum sis mortalis?

70A 7 16 et quare non accepisti in corde tuo quod futurum, sed quod in praesenti?

70A 7 17 et respondi et dixi: dominator domine, ecce disposuisti in lege tua, quoniam iusti hereditabunt haec, impii autem peribunt.

70A 7 18 iusti autem ferent angusta sperantes spatiosa; qui enim impie gesserunt, et angustiam passi sunt et spatiosa non viderunt.

70A 7 19 et dixit ad me: non es iudex super Dominum neque intellegens super Altissimum.

70A 7 20 pereant enim multi praesentes, quam neglegatur quae anteposita est Dei lex.

70A 7 21 mandans enim mandavit Dominus venientibus quando venerunt, quid facientes viverent, et quid observantes non punirentur.

70A 7 22 hii autem non sunt persuasi et contradixerunt ei. et constituerunt sibi cogitamenta vanitatis

70A 7 23 et proposuerunt sibi circumventiones delictorum. et superdixerunt Altissimum non esse, et vias eius non cognoverunt.

70A 7 24 et legem eius spreverunt et sponsiones eius abnegaverunt et legitimis eius fidem non habuerunt et opera eius non perfecerunt.

70A 7 25 propter hoc, Ezra, vacua vacuis et plena plenis.

70A 7 26 ecce enim tempus veniet, et erit quando venient signa quae praedixi tibi, et apparebit sponsa et apparens civitas et ostendetur quae nunc subducitur terra.

70A 7 27 et omnis qui liberatus est de praedictis malis, ipse videbit mirabilia mea.

70A 7 28 revelabitur enim Filius meus Iesus cum his qui cum eo, et iucundabit qui relictus sunt annis quadringentis.

70A 7 29 et erit post annos hos, et morietur Filius meus Christus et omnes qui

spiramentum habent hominis.

70A 7 30 et convertetur saeculum in antiquum silentium diebus septem sicut in prioribus initiis, ita ut nemo derelinquatur.

70A 7 31 et erit post dies septem, et excitabitur qui nondum vigilat saeculum et morietur corruptum.

70A 7 32 et terra reddet qui in eam dormiunt, et pulvis qui in eo silentio habitant, et promptuaria reddent quae eis commendatae sunt animae.

70A 7 33 et revelabitur Altissimus super sedem iudicii, et pertransibunt misericordiae, et longanimitas congregabitur,

70A 7 34 iudicium autem solum remanebit. et veritas stabit et fides convalescet,

70A 7 35 et opus subsequetur et merces ostendetur. et iustitiae vigilabunt et iniustitiae non dormibunt.

70A 7 36 et apparebit lacus tormenti et contra illum erit locus requietionis, et clibanus gehennae ostendetur et contra eam iucunditatis paradus.

70A 7 37 et dicet tunc Altissimus ad excitas gentes: videte et intellegite quem negastis vel cui non servistis vel cuius diligentias sprevistis.

70A 7 38 videte contra et in contra, hic iucunditas et requies et ibi ignis et tormenta. haec autem loquetur ad eos in die iudicii.

70A 7 39 haec talis quae neque solem habet neque lunam neque stellas,

70A 7 40 neque nubem neque tonitruum neque coruscationem, neque ventum neque aquam neque aerem, neque tenebras neque sero neque mane,

70A 7 41 neque aestatem neque ver neque aestum, neque hiemem neque gelum neque frigus, neque grandinem neque pluviam neque ros,

70A 7 42 neque meridiem neque noctem neque ante lucem, neque nitorem neque claritatem neque lucem, nisi solummodo splendorem claritatis Altissimi, unde omnes incipiant videre quae anteposita sunt.

70A 7 43 spatium enim habebit sicut ebdomada annorum.

70A 7 44 hoc est iudicium meum et constitutio eius, tibi autem soli ostendi haec.

70A 7 45 et respondi: tunc et dixi, domine, et nunc dico: beati praesentes et observantes quae a te constituta sunt.

70A 7 46 sed de quibus erat oratio mea, quis enim est de praesentibus qui non peccavit, vel quis natorum qui non praeterivit sponsionem tuam.

70A 7 47 et nunc video, quoniam ad paucos pertinebit futurum saeculum iucunditatem facere, multis autem tormenta.

70A 7 48 increvit enim in nos cor malum, quod nos abalienavit ab his et deduxit nos in corruptionem, et itinera mortis ostendit nobis, semitas perditionis, et longe fecit nos a vita; et hoc non paucos, sed paene omnes qui creati sunt.

70A 7 49 et respondit ad me et dixit: audi me et instruam te et de sequenti corripiam te.

70A 7 50 propter hoc non fecit Altissimus unum saeculum sed duo.

70A 7 51 tu enim quia dixisti non esse multos iustos sed paucos, impios vero multiplicari, audi ad haec.

70A 7 52 lapides electos si habueris paucos valde, ad numerum eorum conpones eos tibi, plumbum autem et fictile abundat.

70A 7 53 et dixi: domine, quomodo poterit?

70A 7 54 et dixit ad me: non hoc solummodo, sed interroga terram et dicet tibi, adulare ei et narrabit tibi.

70A 7 55 dices enim ei: aurum creas et argentum et aeramentum et ferrum quoque et plumbum et fictile.

70A 7 56 multiplicatur autem argentum super aurum, et aeramentum super argentum, et ferrum super aeramentum, plumbum super ferrum, et fictile super plumbum.

70A 7 57 aestima ergo tu quae haec sint pretiosa et desiderabilia, quod multiplicatur aut quod rarum nascitur.

70A 7 58 et dixi: dominator domine, quod abundat vilius, quod enim rarius pretiosus est.

70A 7 59 et respondit ad me et dixit: in te ista pondera quae cogitasti, quoniam qui habet quod difficile est, gaudet super eum qui habet abundantia.

70A 7 60 sic et a me repromissa creatura. iucundabor enim super paucis qui salvabuntur, propterea quod ipsi sunt qui gloriam meam nunc dominationem fecerunt et per quos nunc nomen meum nominatum est.

70A 7 61 et non contristabor super multitudinem eorum qui perierunt, ipsi enim sunt qui vaporibus nunc adsimilati sunt et flammae ac fumo adaequati sunt et exarserunt et ferverunt et extincti sunt.

70A 7 62 et respondi et dixi: o tu terra, quid peperisti? si sensus factus est de pulvere sicut et cetera creatura,

70A 7 63 melius enim erat et ipsum pulverem non esse natum, ut non sensus inde fieret.

70A 7 64 nunc autem nobiscum crescit sensus, et propter hoc torquemur, quoniam scientes perimus.

70A 7 65 lugeat hominum genus et agrestes bestiae laentur; lugeant omnes qui nati sunt, quadrupedia vero et pecora iucundentur.

70A 7 66 multum enim melius est illis quam nobis. non enim sperant iudicium, nec enim sciunt cruciamenta nec salutem post mortem repromissam sibi.

70A 7 67 nobis autem quid prodest, quoniam salvati salvabimur sed tormento tormentabimur?

70A 7 68 omnes enim qui nati sunt commixti sunt iniquitatibus et pleni sunt peccatis et gravati delictis.

70A 7 69 et si non essemus post mortem in iudicio venientes, melius fortassis nobis venisset.

70A 7 70 et respondit ad me et dixit: et quando Altissimus faciens faciebat saeculum et Adam et omnes qui ex eo venerunt, primum praeparavit iudicium et quae sunt iudicii.

70A 7 71 et nunc de sermonibus tuis intellege, quoniam dixisti quia sensus nobiscum crescit.

70A 7 72 qui ergo commorantes sunt in terra hinc cruciabuntur, quoniam sensum habentes iniquitatem fecerunt, et mandata accipientes non servaverunt ea, et legem consecuti fraudaverunt eam quam acceperunt.

70A 7 73 et quid habebunt dicere in iudicio vel quomodo respondebunt in novissimis temporibus?

70A 7 74 quantum enim tempus, ex quo longanimitatem habuit Altissimus his qui inhabitant saeculum, et non propter eos, sed propter ea quae providit tempora.

70A 7 75 et respondi et dixi: si inveni gratiam coram te, domine demonstra et hoc servo tuo, si post mortem vel nunc quando reddemus unusquisque animam suam, si conservati conservabimur in requie, donec veniant tempora illa in quibus incipies creaturam renovare aut amodo cruciabimur?

70A 7 76 et respondit ad me et dixit: ostendam tibi et hoc. tu autem noli commisceri cum eis qui spreverunt, neque connumeres te cum his qui cruciantur.

70A 7 77 etenim est tibi thesaurus operum repositus apud Altissimum, sed non tibi demonstrabitur usque in novissimis temporibus.

70A 7 78 nam de morte sermo: quando profectus fuerit terminus sententiae ab Altissimo ut homo moriatur, recedente inspiratione de corpore ut dimittatur iterum ad eum qui dedit, adorare gloriam Altissimi primum.

70A 7 79 et si quidem esset eorum qui spreverunt et non servaverunt viam Altissimi et eorum qui contempserunt legem eius et eorum qui oderunt eos qui timent Deum,

70A 7 80 haec inspirationes inhabitationes non ingredientur, sed vagantes erunt amodo in cruciamentis, dolentes semper et tristes, per septem vias.

70A 7 81 via prima, quia spreverunt legem Altissimi.

- 70A 7 82 secunda via, quia iam non possunt reversionem bonam facere, ut vivant.
- 70A 7 83 tertia via, vident repositam mercedem his qui testamentis Altissimi crediderunt.
- 70A 7 84 quarta via, considerabunt sibi in novissimis repositum cruciamentum.
- 70A 7 85 quinta via, videntes aliorum habitacula ab angelis conservari cum silentio magno.
- 70A 7 86 sexta via, videntes quemadmodum de eis pertransientem cruciamentum.
- 70A 7 87 septima via, quae omnium supradictarum viarum maior est, quoniam detabescent in confusione et consumentur inhonoribus et marcescent in timoribus, videntes gloriam Altissimi coram quem viventes peccaverunt et coram quem incipient in novissimis temporibus iudicari.
- 70A 7 88 nam eorum qui servaverunt vias Altissimi ordo hic est, quando separari incipient a vaso corruptibili.
- 70A 7 89 in eo tempore commoratae servierunt cum labore Altissimo et omni hora sustinuerunt periculum, uti perfecte custodirent legislatoris legem.
- 70A 7 90 propter quod hic de his sermo:
- 70A 7 91 in primis vident cum exultatione multa gloriam eius qui suscipit eas, requiescent enim per septem ordines.
- 70A 7 92 ordo primus, quoniam cum labore multo certati sunt, ut vincerent cum eis plasmatum cogitamentum malum, ut non eas seducat a vita ad mortem.
- 70A 7 93 secundus ordo, quoniam vident complicationem in qua vagantur impiorum animae et quae in eis manet punitio.
- 70A 7 94 tertius ordo, videntes testimonium quod testificatus est eis qui plasmavit eas, quoniam viventes servaverunt quae per fidem data est lex.
- 70A 7 95 quartus ordo, intellegentes requiem quam nunc in promptuariis eorum congregati requiescent cum silentio multo ab angelis conservati, et quae in novissimis eorum manet gloriam.
- 70A 7 96 quintus ordo, exultantes quomodo corruptibile effugerunt nunc, et futurum quomodo hereditatem possidebunt, adhuc autem videntes angustum et labore plenum quo iam liberati sunt et spatiosum incipiunt recipere, frutescentes et immortales.
- 70A 7 97 sextus ordo, quando eis ostendetur quomodo incipiet vultus eorum fulgere sicut sol, et quomodo incipient stellis adsimilari lumini, amodo non corrupti.
- 70A 7 98 septimus ordo, qui est omnibus supradictis maior, quoniam exultabunt cum fiducia et quoniam confidebunt non confusi et gaudebunt non reverentes; festinant enim videre vultum eius cui serviunt viventes et a quo incipiunt gloriosi mercedem recipere.
- 70A 7 99 hic ordo animarum iustorum, ut amodo adnuntiatur; praedictae viae cruciatus quas patiuntur amodo qui neglexerint.
- 70A 7 100 et respondi et dixi: ergo dabitur tempus animabus, postquam separatae fuerint de corporibus, ut videant de quo mihi dixisti?
- 70A 7 101 et dixit mihi: septem diebus erit libertas earum, ut videant in septem diebus qui praedicti sunt sermones, et postea congregabuntur in habitaculis suis.
- 70A 7 102 et respondi et dixi: si inveni gratiam ante oculos tuos, demonstra mihi adhuc servo tuo, si in die iudicii iusti impios excusare poterint vel deprecari pro eis Altissimum,
- 70A 7 103 si patres pro filiis vel filii pro parentibus, si fratres pro fratribus, si adfines pro proximis, si fidentes pro carissimis.
- 70A 7 104 et respondit ad me et dixit: quoniam invenisti gratiam coram oculis meis, et hoc tibi demonstrabo. dies iudicii audax est et omnibus signaculum veritatis demonstrans. quemadmodum nunc non mittit pater filium vel filius patrem aut dominus servum vel fidus carissimum, ut pro eo intellegat aut dormiat aut manducet aut curetur,
- 70A 7 105 sic numquam nemo pro aliquo rogabit; omnes enim portabunt unusquisque tunc iniustitias suas aut iustitias.
- 70A 7 106 et respondi et dixi: et quomodo invenimus modo, quoniam rogavit primus

Abraham propter Sodomitas, et Moyses pro patribus qui in deserto peccaverunt,
70A 7 107 et Iesus qui post eum pro Israhel in diebus Achar, et Samuhel in diebus Saul,
70A 7 108 et David pro confractione, et Salomon pro eis qui in sanctificationem,
70A 7 109 et Helias pro his qui pluviam acceperunt et pro mortuo ut viveret,
70A 7 110 et Ezechias pro populo in diebus Sennacherib, et multi pro multis?
70A 7 111 si ergo modo, quando corruptibile increvit et iniustitia multiplicata est,
exoraverunt iusti pro impiis quare et tunc sic non erit?
70A 7 112 et respondit ad me et dixit: praesens saeculum non est finis, gloria in eo non
frequens manet, propter hoc oraverunt qui potuerunt pro invalidis.
70A 7 113 dies enim iudicii erit finis temporis huius et initium futuri immortalis
temporis, in quo pertransivit corruptela,
70A 7 114 soluta est intemperantia, abscisa est incredulitas, crevit autem iustitia, orta est
veritas.
70A 7 115 tunc ergo nemo poterit misereri eius qui in iudicio victus fuerit, neque
demergere eum qui vicerit.
70A 7 116 et respondi et dixi: hic sermo meus primus et novissimus, quoniam melius
erat non dare terram Adam vel, cum iam dedisset, coercere eum ut non peccaret.
70A 7 117 quid enim prodest omnibus in praesenti vivere in tristitia et mortuos sperare
punctionem?
70A 7 118 o tu quid fecisti, Adam? si enim tu peccasti, non est factum solius tuus casus
sed et nostrum qui ex te advenimus.
70A 7 119 quid enim nobis prodest, si promissum est nobis immortale tempus, nos vero
mortalia opera egimus?
70A 7 120 et quoniam praedicta est nobis perennis spes, nos vero pessime vani facti
sumus?
70A 7 121 et quoniam reposita sunt habitacula sanitatis et securitatis, nos vero male
conversati sumus?
70A 7 122 et quoniam incipiet gloria Altissimi protegere eos qui caste conversati sunt,
nos autem pessimis viis ambulavimus?
70A 7 123 et quoniam ostendetur paradisos, cuius fructus incorruptus perseverat, in quo
est saturitas et medella,
70A 7 124 nos vero non ingrediemur, ingratis enim locis conversati sumus?
70A 7 125 et quoniam super stellas fulgebunt facies eorum qui abstinentiam habuerunt,
nostrae vero facies super tenebras nigrae?
70A 7 126 non enim cogitavimus viventes quando iniquitatem faciebamus, quid
incipientes post mortem pati.
70A 7 127 et respondit et dixit: hoc est cogitamentum certaminis, quem certavit qui
super terram natus est homo,
70A 7 128 ut si victus fuerit patiatur quod dixisti, si autem vicerit recipiet quod dico,
70A 7 129 quoniam haec est via, quam Moyses dixit cum viveret ad populum dicens:
elige tibi vitam ut vivas.
70A 7 130 non crediderunt autem ei, sed nec post eum prophetis, sed nec mihi qui
locutus sum ad eos,
70A 7 131 quoniam non esset tristitia in perditione eorum, sicut et futurum est gaudium
super eos quibus persuasa est salus.
70A 7 132 et respondi et dixi: scio, domine, quoniam nunc vocatus est Altissimus
misericos, in eo quod misereatur qui nondum in saeculo advenerunt,
70A 7 133 et miserator, in eo quod miseretur illis qui conversionem faciunt in lege eius,
70A 7 134 et longanimis, quoniam longanimitatem praestat his qui peccaverunt quasi
suis operibus,
70A 7 135 et munificus, quoniam quidem donare vult pro exigere,
70A 7 136 et multae misericordiae, quoniam multiplicat magis misericordias his qui

praesentes sunt et qui praeterierunt et qui futuri sunt.

70A 7 137 si enim non multiplicaverit, non vivificabitur saeculum cum his qui habitant in eo.

70A 7 138 et donator, quoniam si non donaverit de bonitate sua, ut advenientur hii qui iniquitates fecerunt de suis iniquitatibus, non poterit decies millesima pars hominum vivificari,

70A 7 139 et iudex, si non ignoverit his qui creati sunt verbo eius et deleverit multitudinem contemptionum, non fortassis derelinquentur innumerabilem multitudinem nisi pauci valde.

70A 8 1 et respondit ad me et dixit: hoc saeculum fecit Altissimus propter multos, futurum autem propter paucos.

70A 8 2 dicam autem coram te similitudinem, Ezra. quomodo autem interrogabis terram et dicet tibi, quoniam dabit terram multam magis unde fiat fictile, parvum autem pulverem unde aurum fit, sic et actus praesentis saeculi.

70A 8 3 multi quidem creati sunt, pauci autem salvabuntur.

70A 8 4 et respondi et dixi: absolve ergo anima sensum et devoret quod sapit.

70A 8 5 convenisti inobaudire et profecta es nolens, nec enim tibi est datum spatium nisi solum modicum vivere.

70A 8 6 o Domine super nos, si permittes servo tuo, ut oremus coram te et des nobis semen cordis et sensui culturam unde fructum fiat, unde vivere possit omnis corruptus qui portabit locum hominis.

70A 8 7 solus enim es, et una plasmatio nos sumus manuum tuarum, sicut locutus es.

70A 8 8 et quoniam vivificas nunc in matrice plasmatum corpus et praestas membra, conservatur in igne et aqua tua creatio et novem mensibus patitur tua plasmatio tuae creaturae quae in eo creata est.

70A 8 9 ipsum autem quod servat et quod servatur utraque servabuntur servatione tua. et quando iterum reddit matrix quae in ea creverint,

70A 8 10 imperasti ut ex ipsis membris, hoc est mamillis, praeberes lac, fructum mamillarum.

70A 8 11 ut nutriatur id quod plasmatum est usque in tempus aliquem. et postea dispones eum tuae misericordiae,

70A 8 12 enutristi eum tuae iustitiae, et erudisti eum in lege tua et corripuisti eum tuo intellectu,

70A 8 13 et mortificabis eum ut tuam creaturam et vivificabis eum ut tuum opus.

70A 8 14 si ergo perdidisti qui tantis laboribus plasmatus est tuo iussu, facili ordine, et ut quid fiebat?

70A 8 15 et nunc dicens dicam: de omni homine tu magis scis, de populo autem tuo quod mihi dolet,

70A 8 16 et de hereditate tua propter quam lugeo, et de Israhel propter quem tristis sum, et de semine Iacob propter quod conturbor.

70A 8 17 ideo incipiam orare coram te pro me et pro eis, quoniam video lapsos nostros qui inhabitamus terram,

70A 8 18 sed audivi celeritatem iudicii quod futurum est.

70A 8 19 ideo audi meam vocem et intellege sermonum meorum, et loquar coram te.

70A 8 20 initium verborum Ezrae priusquam adsumeretur, et dixit: Domine qui habitas in saeculum, cuius oculi elati et superna in aerem,

70A 8 21 et cuius thronus inestimabilis et gloria inconprehensibilis, cui adstat exercitus angelorum cum tremore,

70A 8 22 quorum servatio in vento et igni convertitur, cuius verbum verum et dicta perseverantia,

70A 8 23 cuius iussio fortis et dispositio terribilis, cuius aspectus arefecit abyssos et indignatio tabescere facit montes et veritas testificatur.

70A 8 24 exaudi, Domine, orationem servi tui et auribus percipe precepcionem figmenti

tui, intende verba mea.

70A 8 25 dum enim vivo loquar et dum sapio respondeam.

70A 8 26 ne aspicias populi tui delicta, sed qui tibi in veritate serviunt.

70A 8 27 nec adtendas impie agentium studia, sed qui tua testimonia cum doloribus custodierunt.

70A 8 28 neque cogites qui in conspectu tuo false conversati sunt, sed memorare qui ex voluntate tuum timorem cognoverunt.

70A 8 29 neque volueris perdere qui pecorum mores habuerunt, sed respicias eos qui legem tuam splendide docuerunt.

70A 8 30 neque indigneris eis qui bestiis peius sunt iudicati, sed diligas eos qui semper in tua gloria confiderunt.

70A 8 31 quoniam nos et patres nostri mortalibus moribus egimus, tu autem propter nos peccatores misericors vocaberis.

70A 8 32 si enim desideraveris ut nostri miserearis, tunc misericors vocaberis, nobis enim non habentibus opera iustitiae.

70A 8 33 iusti enim, quibus sunt operae multae repositae apud te, ex propriis operibus recipient mercedem.

70A 8 34 quid est enim homo, ut ei indigneris, aut genus corruptibile, ut ita amariceris de ipso.

70A 8 35 in veritate enim nemo de genitis est qui non impie gessit, et de confitentibus qui non deliquit.

70A 8 36 in hoc enim adnuntiabitur iustitia tua, et bonitas tua Domine, cum misertus fueris eis qui non habent substantiam operum bonorum.

70A 8 37 et respondit ad me et dixit: recte locutus es aliqua, et iuxta sermones tuos sic et fiet,

70A 8 38 quoniam vere non cogitabo super plasma eorum qui peccaverunt aut mortem aut iudicium aut perditionem,

70A 8 39 sed iucundabor super iustorum figmentum, peregrinationes quoque et salvationes et mercedis receptiones.

70A 8 40 quomodo ergo locutus sum, sic et est.

70A 8 41 sicut enim agricola serit super terram semina multa et plantationis multitudinem plantat, sed non in tempore non omnia quae seminata sunt salvabuntur, sed nec omnia quae plantata sunt radicabunt, sic et qui in saeculo seminati sunt non omnes salvabuntur.

70A 8 42 et respondi et dixi: si inveni gratiam loquar.

70A 8 43 quoniam semen agricolae, si non ascenderit -- non enim accepit pluviam tuam in tempore -- et si corruptum fuerit multitudine pluviae,

70A 8 44 hoc perit; sed homo qui manibus tuis plasmatus est et tuae imagini nominatus, quoniam similatus est per quem omnia plasmasti, et similasti eum semini agricolae.

70A 8 45 non super nos, sed parce populo tuo et miserere hereditati tuae, tuae enim creaturae misereris.

70A 8 46 et respondit ad me et dixit: quae sunt praesentia praesentibus et quae futura futuris.

70A 8 47 multum enim tibi restat, ut possis diligere meam creaturam super me. tu autem frequenter te et ipsum proximasti iniustis numquam.

70A 8 48 sed et in hoc mirabilis eris coram Altissimo,

70A 8 49 quoniam humiliasti te, sicut decet te, et non iudicasti te inter iustos. plurimum glorificeris,

70A 8 50 propter quod miseriae multae miserabiles efficientur qui inhabitant saeculum in novissimis, quia in multa superbia ambulaverunt.

70A 8 51 tu autem pro te intellege et de similibus tuis inquire gloriam.

70A 8 52 vobis enim apertus est paradus, plantata est arbor vitae, praeparatum est futurum tempus praeparata est abundantia, aedificata est civitas, probata est requies, perfecta est

bonitas ante perfecta sapientia.

70A 8 53 radix signata est a vobis, infirmitas extincta est a vobis et mors absconsa est, infernum fugit et corruptio in oblivionem.

70A 8 54 transierunt dolores et ostensus est in finem thesaurus immortalitatis.

70A 8 55 noli ergo adicere inquirendo de multitudine eorum qui pereunt.

70A 8 56 nam et ipsi accipientes libertatem spreverunt Altissimum et legem eius contempserunt et vias eius dereliquerunt.

70A 8 57 adhuc autem et iustos eius conculcaverunt.

70A 8 58 et dixerunt in corde suo non esse Deum, et quidem scientes quoniam moriuntur.

70A 8 59 sicut enim vos suscipient quae praedicta sunt, sic eos sitis et cruciatus quae praeparata sunt, non enim Altissimus vovet. A. A hominem disperdi.

70A 8 60 sed ipsi qui creati sunt coinquinaverunt nomen eius qui fecit eos, et ingrati fuerunt ei qui praeparavit eis nunc vitam.

70A 8 61 quapropter iudicium meum modo adpropinquat,

70A 8 62 quod non omnibus demonstravi nisi tibi et tibi similibus paucis. et respondi et dixi:

70A 8 63 ecce nunc, Domine, demonstrasti mihi multitudinem signorum quae incipies facere in novissimis, sed non demonstrasti mihi quo tempore.

70A 9 1 et respondit ad me et dixit: metiens metire in temet ipso, et erit cum videris, quoniam transivit pars quaedam signorum quae praedicta sunt,

70A 9 2 tunc intelleges, quoniam ipsud est tempus, in quo incipiet Altissimus visitare saeculum qui ab eo factus est.

70A 9 3 et quando videbitur in saeculo motio locorum, populorum turbatio, gentium cogitationes, ducum inconstantia, principum turbatio.

70A 9 4 et tunc intelleges, quoniam de his erat Altissimus locutus a diebus qui fuerunt ante ab initio.

70A 9 5 sicut enim omne quod factum est in saeculo, initium per consummationem et consummatio manifesta,

70A 9 6 sic et Altissimi tempora, initia manifesta in prodigiis et virtutibus, et consummatio in actu et in signis.

70A 9 7 et erit, omnis qui salvus factus fuerit et qui poterit effugere per opera sua vel per fidem in qua credidit, is

70A 9 8 relinquetur de praedictis periculis et videbit salutare meum in terra mea et in finibus meis, quae sanctificavi mihi a saeculo.

70A 9 9 et tunc mirabuntur qui nunc abusi sunt vias meas, et in cruciamentis commorabuntur hii qui eos proiecerunt in contemptu.

70A 9 10 quotquot enim non cognoverunt me viventes beneficia consecuti,

70A 9 11 et quotquot fastidierunt legem meam, cum adhuc erant habentes libertatem,

70A 9 12 et cum adhuc esset eis apertum paenitentiae locus non intellexerunt sed spreverunt, hos oportet post mortem in cruciamento cognoscere.

70A 9 13 tu ergo adhuc noli curiosus esse quomodo impii cruciabuntur, sed inquire quomodo iusti salvabuntur, et quorum saeculum et propter quos saeculum et quando.

70A 9 14 respondi et dixi:

70A 9 15 olim locutus sum et nunc dico et postea dicam, quoniam plures sunt qui pereunt quam qui salvabuntur,

70A 9 16 sicut multiplicat fluctus super guttam. et respondit ad me et dixit:

70A 9 17 qualis ager, talia et semina, et quales flores, tales et tincturae, et qualis opera, talis et creatio, et qualis agricola, talis et area. quoniam tempus erat saeculi,

70A 9 18 et tunc cum essem parans eis, his qui nunc, antequam fieret illis saeculum in quo inhabitarent, et nemo contradixit mihi

70A 9 19 tunc, nec enim erat quisquam, et nunc creati in hoc mundo parato et mensa

indeficienti et lege investigabili, corrupti sunt moribus eorum.

70A 9 20 et consideravi saeculum meum, et ecce erat perditum et orbem meum, et ecce erat periculi propter cogitationes quae in eo advenerunt.

70A 9 21 Et vidi et peperci eis vix valde, et salvavi mihi acinum de botru et plantationem de tribu multa.

70A 9 22 pereat ergo multitudo quae sine causa nata est, et servetur acinus meus et plantatio mea, quia cum multo labore perfeci haec.

70A 9 23 tu autem si adhuc intermittas septem dies alios, sed non ieiunabis in eis,

70A 9 24 ibis autem in campum florum, ubi domus non est aedificata, et manduca solummodo de floribus campi, et carnem non gustabis et vinum non bibes sed solummodo flores,

70A 9 25 et deprecare Altissimum sine intermissione, et veniam et loquar tecum.

70A 9 26 et profectus sum, sicut dixit mihi, in campum quod vocatur Ardat, et sedi ibi in floribus et de herbis agri manducavi et facta est esca earum mihi in saturitatem.

70A 9 27 et factum est post dies septem, et ego discumbebam supra faenum et cor meum iterum turbabatur sicut et ante.

70A 9 28 et apertum est os meum et inchoavi dicere coram Altissimo et dixi:

70A 9 29 o Domine, in nobis ostendens ostensus es patribus nostris in deserto, quando erant exientes de Aegypto et quando veniebant in deserto quod non calcatur et infructuoso, et dicens dixisti:

70A 9 30 tu Israhel audi me, et semen Iacob intendite sermonibus meis.

70A 9 31 ecce enim ego semino in vobis legem meam, et faciet in vobis fructum, et glorificamini in eo per saeculum.

70A 9 32 nam patres nostri accipientes legem non servaverunt et legitima mea non custodierunt. et factum est fructum legis non perierunt; nec enim poterat, quoniam tuus erat.

70A 9 33 nam qui acceperunt perierunt, non custodientes quod in eis seminatum fuerat.

70A 9 34 et ecce consuetudo est ut, cum acceperit terra semen vel navem mare vel vas aliud escas vel potus,, et cum fuerit ut exterminetur

70A 9 35 quod seminatum est vel quod missum est vel quae suscepta sunt, exterminentur haec, susceptoria vero manent. apud nos si enim non sic factum est.

70A 9 36 nos quidem qui legem accepimus peccantes peribimus et cor nostrum quod suscepit eam.

70A 9 37 nam lex non perit sed permanet in suo honore.

70A 9 38 et cum loquor haec in corde meo, et respexi oculis meis et vidi mulierem in dextera parte, et ecce haec lugebat et plorabat cum voce magna, et animo dolebat valde, et vestimenta eius discisa et cinis super caput eius.

70A 9 39 et dimisi cogitatus in quibus eram cogitans et conversus sum ad eam et dixi ei:

70A 9 40 ut quid fles et quid doles animo? et dixit ad me:

70A 9 41 dimitte me, dominus meus, ut defleam me et adiciam dolorem, quoniam valde amara sum animo et humiliata sum valde.

70A 9 42 et dixi ei: quid passa es, dic mihi. et dixit ad me:

70A 9 43 sterilis fui ego famula tua et non peperci habens maritum annis triginta.

70A 9 44 ego enim per singulas horas et per singulos dies in annis triginta his deprecabar Altissimum nocte ac die.

70A 9 45 et factum est post triginta annos, exaudivit me Deus ancillae tuae et pervidit humilitatem meam et adtendit tribulationi meae et dedit mihi filium. et iucundata sum super eum valde ego et vir meus et omnes cives mei, et honorificabamus valde Fortem.

70A 9 46 et nutrivi eum cum labore multo.

70A 9 47 et factum est cum crevisset et venissem accipere illi uxorem, et feci diem epuli.

70A 10 1 et factum est cum introisset filius meus in thalamo suo, cecidit et mortuus est.

70A 10 2 et evertimus omnes lumina, et surrexerunt omnes cives mei ad consolandam

me, et quievi usque in alium diem usque noctem.

70A 10 3 et factum est cum omnes quievissent ut me consolarentur ut quiescerem, et surrexi nocte et fugi et veni, sicut vides, in hoc campo.

70A 10 4 et cogito iam non reverti in civitatem sed hic consistere, et neque manducabo neque bibam, sed sine intermissione lugere et ieiunare usque dum moriar.

70A 10 5 et dereliqui adhuc sermones in quibus eram et respondi cum iracundia ad eam et dixi:

70A 10 6 stulta super omnes mulieres, non vides luctum nostrum et quae nobis contigerunt.

70A 10 7 quoniam Sion mater nostra omnium in tristitia contristatur et humilitate humiliata est. lugete validissime

70A 10 8 et nunc quoniam omnes lugemus, et tristes este quoniam omnes contristati sumus. tu autem contristaris in uno filio.

70A 10 9 interroga enim terram et dicet tibi, quoniam haec est quae debeat lugere tantorum superstes germantium.

70A 10 10 et ex ipsa initio omnes nati et alii venient, et ecce paene omnes in perditionem ambulant et in exterminium fit multitudo eorum.

70A 10 11 et quis ergo debet lugere magis nisi haec quae tam magnam multitudinem perdidit, quam tu quae pro uno doles? si autem dices mihi

70A 10 12 quoniam non est similis planctus meus terrae, quoniam fructum ventris mei perdidit, quem cum maeroribus peperit et cum doloribus genui,

70A 10 13 terra autem secundum viam terrae, abiit quae in ea multitudo praesens quomodo et venit et ego tibi dico:

70A 10 14 sicut tu cum dolore peperisti, sic et terra dedit fructum suum hominem ab initio ei qui fecit eam.

70A 10 15 nunc ergo retine apud temet ipsam dolorem tuum et fortiter fer quae tibi contigerunt casus.

70A 10 16 si enim iustificaveris terminum Dei, et filium tuum recipies in tempore et in mulieribus conlaudaberis.

70A 10 17 ingredi ergo in civitatem ad virum tuum. et dixit ad me:

70A 10 18 non faciam neque ingrediar civitatem, sed hic moriar.

70A 10 19 et adposui adhuc loqui ad eam et dixi:

70A 10 20 noli facere sermonem hunc, sed consenti persuaderi -- quid enim casus Sion -- et consolare propter dolorem Hierusalem.

70A 10 21 vides enim, quoniam sanctificatio nostra deserta effecta est et altare nostrum demolitum est et templum nostrum destructum est,

70A 10 22 et psalterium nostrum humiliatum est et hymnus noster conticuit et exultatio nostra dissoluta est, et lumen candelabri nostri extinctum est et arca testamenti nostri direpta est et sancta nostra contaminata sunt, et nomen quod nominatum est super nos paene profanatum est, et liberi nostri contumeliam passi sunt, et sacerdotes nostri succensi sunt et Levitae nostri in captivitate abierunt, et virgines nostrae coinquinatae sunt et mulieres nostrae vim passae sunt, et iusti nostri rapti sunt et parvuli nostri proditi sunt, et iuvenes nostri servierunt et fortes nostri invalidi facti sunt.

70A 10 23 et quod omnium maius, signaculum Sion, quoniam resignata est de gloria sua nunc et tradita est in manibus eorum qui nos oderunt.

70A 10 24 tu ergo excute tuam multam tristitiam et depone abs te multitudinem dolorum, ut tibi repropitietur Fortis et requiem faciat tibi Altissimus, requietionem laborum.

70A 10 25 et factum est cum loquebar ad eam, et ecce facies eius fulgebat valde subito, et species coruscus fiebat visus eius, ut etiam paverem valde ad eam, et cogitarem quid esset hoc.

70A 10 26 et ecce subito emisit sonum vocis magnum timore plenum, ut commoveretur terra a sono. et vidi,

70A 10 27 et ecce amplius mulier non conparebat mihi, sed civitas aedificabatur et locus

demonstrabatur de fundamentis magnis. et timui et clamavi voce magna et dixi:

70A 10 28 ubi est Urihel angelus, qui a principio venit ad me? quoniam ipse me fecit venire in multitudinem excessus mentis huius, et factus est finis meus in corruptionem et oratio mea in inproperium.

70A 10 29 et cum essem loquens ego haec, et ecce venit ad me angelus qui in principio venerat ad me et vidit me,

70A 10 30 et ecce eram positus ut mortuus et intellectus meus alienatus erat, et tenuit dexteram meam et confortavit me et statuit me super pedes meos et dixit mihi:

70A 10 31 quid tibi est et quare conturbaris et quid conturbatum est intellectum tuum et sensus cordis tui? et dixi:

70A 10 32 quoniam derelinquens dereliquisti me. ego quidem feci secundum sermones tuos et exivi in campum, et ecce vidi et video quod non possum enarrare. et dixit ad me:

70A 10 33 sta ut vir, et commonebo te. et dixi:

70A 10 34 loquere, dominus meus, tantum me noli derelinquere, ut non frustra moriar,

70A 10 35 quoniam vidi quae non sciebam, et audio quae non scio.

70A 10 36 aut numquid sensus meus fallitur et anima mea somniat?

70A 10 37 nunc ergo deprecor te, ut demonstres servo tuo de excessu hoc. et respondit ad me et dixit:

70A 10 38 audi me, et doceam te et dicam tibi de quibus times, quoniam Altissimus revelavit tibi mysteria multa.

70A 10 39 vidit rectam viam tuam quoniam sine intermissione contristabar pro populo tuo et valde lugebas propter Sion.

70A 10 40 hic ergo intellectus visionis: mulier quae tibi apparuit ante paululum,

70A 10 41 quam vidisti lugentem et inchoasti consolare eam,

70A 10 42 nunc autem iam non speciem mulieris vides, sed apparuit tibi civitas aedificari.

70A 10 43 et quoniam enarrabat tibi de casu filii sui, haec absolutio est:

70A 10 44 haec mulier quam vidisti haec est Sion, quam nunc conspicias ut civitatem aedificatam.

70A 10 45 et quoniam dixit tibi, quia sterilis fuit annis triginta, propter quod erant anni saeculo tria milia, quando non erat in ea adhuc oblatio oblata.

70A 10 46 et factum est post annos tres, et aedificavit Salomon civitatem et obtulit oblationes. tunc fuit quando peperit sterilis filium.

70A 10 47 et quod tibi dixit quoniam nutrivi eum cum labore, haec erat habitatio Hierusalem.

70A 10 48 et quoniam dixit tibi quod filius meus veniens in suo thalamo mortuus esset et contigisset ei casus, haec erat quae facta est ruina Hierusalem.

70A 10 49 et ecce vidisti similitudinem eius, quomodo filium luget, et tu inchoasti consolare eam de his quae contigerunt. haec erant tibi aperienda.

70A 10 50 et nunc videns Altissimus, quoniam ex animo contristatus es et quoniam ex toto corde pateris pro ea, ostendit tibi claritatem gloriae eius et pulchritudinem decoris eius.

70A 10 51 propterea enim dixi tibi, ut maneres in campo, ubi domus non est aedificata.

70A 10 52 sciebam enim ego, quoniam Altissimus incipiebat tibi ostendere haec.

70A 10 53 propterea dixi tibi, ut venires in agrum, ubi non est fundamentum aedificii.

70A 10 54 nec enim poterat opus aedificii hominis sustinere in loco, ubi incipiebat Altissimi civitas ostendi.

70A 10 55 tu ergo noli timere neque expavescat cor tuum, sed ingredi et vide splendorem vel magnitudinem aedificii, quantum capax est tibi visu oculorum videre.

70A 10 56 et post haec audies, quantum capit auditus aurium tuarum audire.

70A 10 57 tu enim beatus es prae multis et vocatus es apud Altissimum sicut et pauci.

70A 10 58 nocte autem quae in crastinum futura est manebis hic,

70A 10 59 et ostendet tibi Altissimus eas visiones somniorum, quae faciet Altissimus his

qui inhabitant super terram a novissimis diebus.

70A 10 60 et dormivi illam noctem et aliam sicut dixerat mihi.

70A 11 1 et factum est secunda nocte, et vidi somnium, et ecce ascendebat de mari aquila, cui erant duodecim alae pinnarum et capita tria.

70A 11 2 et vidi, et ecce expandebat alas suas in omnem terram, et omnes venti caeli insuflabant ad eam et nubes ad eam colligebantur.

70A 11 3 et vidi, et de pinnis eius nascebantur contrariae pinnae, et ipsae fiebant in pinnaculis minutis et modicis.

70A 11 4 nam capita eius erant quiescentia, et de medium caput erat maius aliorum caputum, sed et ipsa quiescebat cum eis.

70A 11 5 et vidi, et ecce aquila volavit in pinnis suis et regnavit super terram et super eos qui inhabitant in ea.

70A 11 6 et vidi, quomodo subiecta erant ei omnia quae sub caelo, et nemo illi contradicebat, neque unus de creatura quae est super terram.

70A 11 7 et vidi, et ecce surrexit aquila super ungues suos et emisit vocem pinnis suis dicens:

70A 11 8 nolite omnes simul vigilare, dormite unusquisque in loco suo et per tempus vigilate,

70A 11 9 capita autem in novissimo serventur.

70A 11 10 et vidi, et ecce vox non exiebat de capitibus eius, sed de medietate corporis eius.

70A 11 11 et numeravi contrarias pinnas eius, et ecce ipsae erant octo.

70A 11 12 et vidi, et ecce a dextera parte surrexit una pinna et regnavit super omnem terram.

70A 11 13 et factum est cum regnaret, et venit ei finis et non apparuit, ita ut non appareret locus eius. et sequens exsurrexit et regnabat et ipsa multum tenuit tempus.

70A 11 14 et factum est cum regnaret, et veniebat finis eius, ut non appareret sicut prior.

70A 11 15 et ecce vox emissa est illi dicens:

70A 11 16 audi, tu quae toto tempore tenuisti terram, hoc adnuntii, antequam incipias non parere:

70A 11 17 nemo post te tenebit tempus tuum, sed nec dimidium eius.

70A 11 18 et levavit se tertia et tenuit principatum sicut priores, et non apparuit et ipsa.

70A 11 19 et sic contingebat omnibus alis singillatim principatum gerere et iterum nusquam comparere.

70A 11 20 et vidi, et ecce in tempore sequentes pinnae erigebantur et ipsae a dextera parte. ut tenerent et ipsae principatum; et ex his erant quae tenebant, sed tamen statim non conparesebant.

70A 11 21 nam et aliquae ex eis erigebantur, sed non tenebant principatum.

70A 11 22 et vidi post haec, et ecce non conparuerunt duodecim pinnae et duo pinnacula.

70A 11 23 et nihil superavit in corpore aquilae nisi tria capita quiescentia et sex pinnacula.

70A 11 24 et vidi, et ecce de sex pinnaculis divisa sunt duo et manserunt sub capite quod est ad dexteram partem; nam quattuor manserunt in loco suo.

70A 11 25 et vidi, et ecce hae subalares cogitabant se erigere et tenere principatus.

70A 11 26 et vidi, et ecce una erecta est, sed statim non conparuit.

70A 11 27 et secunda, et haec velocius quam prior non conparuit.

70A 11 28 et vidi, et ecce duae quae superaverunt apud semet ipsas cogitabant et ipsae regnare.

70A 11 29 et in eo cum cogitarent, et ecce unum de quiescentium caputum, quod erat medium, evigilabat, hoc enim erat duorum caputum maior.

70A 11 30 et vidi, quomodo complexa est duo capita secum,

70A 11 31 et ecce conversum est caput cum his qui cum ea erant et comedit duas

subalares quae cogitabant regnare.

70A 11 32 hoc autem caput percontinuit omnem terram et dominavit qui inhabitant in ea cum labore multo, et potentatum tenuit orbem terrarum super omnes alas quae fuerunt.

70A 11 33 et vidi post haec, et ecce medium caput subito non comparuit, et hoc sicut alae.

70A 11 34 superaverunt autem duo capita, quae et ipsa similiter regnaverunt super terram et super eos qui habitant in ea.

70A 11 35 et vidi, et ecce devoravit caput a dextera parte illud quod est a leva.

70A 11 36 et audivi vocem dicentem mihi: conspice contra te et considera quod vides.

70A 11 37 et vidi, et ecce sicut leo suscitatus de silva mugiens, et audivi quomodo emisit vocem hominis ad aquilam et dixit dicens:

70A 11 38 audi tu, et loquar ad te, et dicit Altissimus tibi:

70A 11 39 nonne tu es, quae superasti de quattuor animalibus quae feceram regnare saeculi mei, et ut per eos veniret finis temporum meorum?

70A 11 40 et quartus veniens devicit omnia animalia quae transierunt, et potentatum tenens saeculum cum tremore multo et omnem orbem cum labore pessimo, et inhabitabant tot temporibus orbem terrarum cum dolo.

70A 11 41 et iudicasti terram non cum veritate.

70A 11 42 tribulasti enim mansuetos et laesisti quiescentes, odisti verum dicentes et dilexisti mendaces, et destruxisti habitationes eorum qui fructificabant, et humiliasti muros eorum qui te non nocuerunt.

70A 11 43 et ascendit contumelia ad Altissimum et superbia tua ad Fortem.

70A 11 44 et respexit Altissimus super sua tempora, et ecce finita sunt et saecula eius completa sunt.

70A 11 45 propterea non apparens non appareas, tu aquila et alae tuae horribiles et pinnacula tua pessima et capita tua maligna et ungues tui pessimi et omne corpus tuum vanum,

70A 11 46 uti refrigeret omnis terra et relevetur liberata de tua vi et speret iudicium et misericordiam eius qui fecit eam.

70A 12 1 et factum est dum loqueretur leo verba haec ad aquilam, et vidi,

70A 12 2 et ecce quod superaverat caput et non comparuit, et alae duae quae ad eum transierunt et erectae sunt ut regnarent, et erat regnum eorum exile et tumultu plenum.

70A 12 3 et vidi et ecce ipsa non apparescebant, et omne corpus aquilae incendebatur, et expavescebat terra valde. et ego a multo excessu mentis et a magno timore vigilavi, et dixi spiritui meo:

70A 12 4 ecce tu mihi praestitisti haec, in eo quod scrutas vias Altissimi.

70A 12 5 ecce adhuc fatigatus sum animo et spiritu meo invalidus sum valde, et nec modica est in me virtus a multo timore quem expavi nocte hac.

70A 12 6 nunc ergo orabo Altissimum, ut me confortet usque in finem.

70A 12 7 et dixi: Dominator Domine, si inveni gratiam ante oculos tuos, et si iustificatus sum apud te prae multis, et si certum ascendit deprecatio mea ante faciem tuam,

70A 12 8 conforta me et ostende servo tuo mihi interpretationem et distinctionem visus horribilis huius, ut plenissime consoles animam meam.

70A 12 9 dignum enim me habuisti ostendere mihi temporum finem et temporum novissima. et dixit ad me:

70A 12 10 haec est interpretatio visionis huius quam vidisti:

70A 12 11 aquilam quam vidisti ascendentem de mari, hoc est regnum quartum, quod visum est in visu Danihelo fratri tuo,

70A 12 12 sed non est illi interpretatum, quomodo ego nunc tibi interpretor vel interpretavi.

70A 12 13 ecce dies veniunt, et exsurget regnum super terram et erit timoratio omnium regnorum quae fuerunt ante eam.

70A 12 14 regnabunt autem in ea duodecim reges, unus post unum.

70A 12 15 nam secundus qui incipiet regnare, ipse tenebit amplius tempus prae duodecim.

70A 12 16 haec est interpretatio duodecim alarum quas vidisti.

70A 12 17 et quoniam audisti vocem quae locuta est non de capitibus eius exientem, sed de medio corpore eius.

70A 12 18 haec est interpretatio, quoniam post tempus regni illius nascentur contentiones non modicae, et periclitabitur ut cadat, et non cadet tunc, sed iterum constituetur in suum initium.

70A 12 19 et quoniam vidisti subalares octo coherentes alis eius,

70A 12 20 haec est interpretatio: exsurgent enim in ipso octo reges, quorum erunt tempora levia et anni citati, et duo quidem ex ipsis perient

70A 12 21 adpropinquante tempore medio, quattuor autem servabuntur in tempore, cum incipiet adpropinquare tempus eius ut finiatur, duo vero in finem servabuntur.

70A 12 22 et quoniam vidisti tria capita quiescentia,

70A 12 23 haec est interpretatio: in novissimis eius suscitabit Altissimus tria regna et renovabit in ea multa, et dominabunt terram

70A 12 24 et qui inhabitant in ea cum labore multo super omnes qui fuerunt ante hos. propter hoc ipsi vocati sunt capita aquilae.

70A 12 25 isti enim erunt qui recapitulabunt impietates eius et qui perficient novissima eius.

70A 12 26 et quoniam vidisti caput maius non apparescentem, quoniam unus ex eis super lectum suum morietur, et tamen cum tormentis.

70A 12 27 nam duo qui perseveraverunt, gladius eos comedet.

70A 12 28 unius enim gladius comedet qui cum eo, sed tamen et hic gladio in novissimis cadet.

70A 12 29 et quoniam vidisti duas subalares treicientes super caput quod est a dextera parte,

70A 12 30 haec est interpretatio: hii sunt quos conservavit Altissimus in finem suam, hoc erat regnum exile et turbationis plenum,

70A 12 31 sicut vidisti. et leonem quem vidisti de silva evigilantem mugientem et loquentem ad aquilam et arguentem eam iniustitias ipsius per omnes sermones eius, sicut audisti.

70A 12 32 hic est unctus, quem reservavit Altissimus in finem ad eos et impietates ipsorum. arguet illos de iniustitiis ipsorum et infulciet coram ipsis spretones eorum.

70A 12 33 statuet enim eos primum in iudicium vivos, et erit cum arguerit eos, tunc corrumpet eos.

70A 12 34 nam residuum populum meum liberabit cum misericordia, qui salvati sunt super fines meos, et iucundabit eos, quoadusque veniat finis, dies iudicii, de quo locutus sum tibi ab initio.

70A 12 35 hoc somnium quod vidisti, et haec interpretatio eius.

70A 12 36 tu ergo solus dignus fuisti scire Altissimi secretum hoc.

70A 12 37 scribe ergo omnia ista in libro quae vidisti, et pones ea in loco abscondito.

70A 12 38 et docebis ea sapientes de populo tuo, quorum scis corda posse capere et servare secreta haec.

70A 12 39 tu autem adhuc sustine hic alios dies septem, ut tibi ostendatur quicquid visum fuerit Altissimo ostendere tibi.

70A 12 40 et profectus est a me. et factum est cum audisset omnis populus, quoniam pertransierunt septem dies, et ego non fuissem reversus in civitatem, et congregavit se omnis a minimo usque ad maximum et venit ad me, et dixerunt mihi dicentes:

70A 12 41 quid peccavimus tibi et quid iniuste egimus in te, quoniam derelinquens nos sedisti in loco hoc?

70A 12 42 tu enim nobis superasti ex omnibus prophetis, sicut botrus de vindemia et sicut lucerna in loco obscuro, et sicut portus navi salvatae a tempestate.

70A 12 43 aut non sufficiunt nobis mala quae contigerunt?
70A 12 44 si ergo tu nos dereliqueris, quanto erat nobis melius, si essemus succensi et nos incendio Sion.
70A 12 45 nec enim nos meliores sumus eorum, qui ibi mortui sunt. et ploraverunt voce magna. et respondi ad eos et dixi:
70A 12 46 confide, Israhel, et noli tristari, tu domus Iacob.
70A 12 47 est enim memoria vestri coram Altissimo, et Fortis non est oblitus vestri in contentione.
70A 12 48 ego enim non dereliqui vos neque excessi a vobis, sed veni in hunc locum, ut deprecarer pro desolatione Sion, et ut quaererem misericordiam pro humilitate sanctificationis vestrae.
70A 12 49 et nunc ite unusquisque vestrum in domum suam, et ego veniam ad vos post dies istos.
70A 12 50 et profectus est populus, sicut dixi, ei in civitatem.
70A 12 51 ego autem sedi in campo septem diebus, sicut mihi mandavit, et manducabam de floribus solummodo agri, de herbis facta est mihi esca in diebus illis.
70A 13 1 et factum est post dies septem, et somniavi somnium nocte.
70A 13 2 et ecce de mari ventus exurgebat, ut conturbaret omnes fluctus eius.
70A 13 3 et vidi, et ecce convolabat ipse homo cum nubibus caeli. et ubi vultum suum convertebat ut consideraret, tremebant omnia quae sub eo videbantur.
70A 13 4 et ubicumque exiebat vox de ore eius, ardescebant omnes qui audiebant voces eius. sicut liquescit cera quando senserit ignem.
70A 13 5 et vidi post haec, et ecce congregabatur multitudo hominum, quorum non erat numerus, de quattuor ventis caeli, ut debellarent hominem qui ascenderat de mari.
70A 13 6 et vidi, et ecce sibimet ipso sculpsit montem magnum et volavit super eum.
70A 13 7 ego autem quaesivi videre regionem vel locum, unde sculptus esset mons, et non potui.
70A 13 8 et post haec vidi, et ecce omnes, qui congregati sunt ad eum ut expugnarent eum, timebant valde, tamen audebant pugnare.
70A 13 9 et ecce ut vidit impetum multitudinis venientis, non levavit manum suam neque frameam tenebat neque aliquod vas bellicosum, nisi solummodo vidi,
70A 13 10 quomodo emittit de ore suo sicut fluctum ignis, et de labiis eius spiritum flammae, et de lingua eius emittebat scintillas tempestatis. et commixta sunt simul omnia haec, fluctus et multitudo tempestat
70A 13 11 et concidit super multitudinis impetum quod paratum erat pugnare, et succendit omnes, ut subito nihil videretur de innumerabili multitudine nisi solummodo pulvis cineris et fumi odor. et vidi et extiti.
70A 13 12 et post haec vidi ipsum hominem descendentem de monte et advocantem ad se multitudinem aliam pacificam.
70A 13 13 et accedebant ad eum vultus hominum multorum, quorundam gaudentium, quorundam tristantium, aliqui vero alligati, aliqui adducentes ex eis qui offerebantur. et ego a multitudine pavoris expergefactus sum et deprecatus sum Altissimum et dixi:
70A 13 14 tu ab initio demonstrasti servo tuo mirabilia haec et dignum me habuisti, ut susciperes deprecationem meam.
70A 13 15 et nunc demonstra mihi adhuc et interpretationem somnii huius.
70A 13 16 sicut enim existimo in sensu meo, vae qui derelicti fuerint in diebus illis, et multo plus vae his qui non sunt derelicti.
70A 13 17 qui enim non sunt derelicti, tristes erunt
70A 13 18 intellegentes quae sunt reposita in novissimis diebus, et non occurrentes eis. sed et qui derelicti sunt
70A 13 19 propter hoc vae, viderunt enim pericula magna et necessitates multas, sicut ostendunt somnia haec.

70A 13 20 attamen facilius est periclitantem venire in haec, quam pertransire sicut nubem a saeculo et non videre quae contigerunt in novissimo. et respondit ad me et dixit:

70A 13 21 et visionis interpretationem dicam tibi, sed et de quibus locutus es adaperiam tibi.

70A 13 22 quoniam dixisti de his qui derelicti sunt, et de his qui non derelicti sunt haec interpretatio:

70A 13 23 qui adferet periculum in illo tempore, ipse custodibit qui in periculo inciderint, qui habent operas et fidem ad Fortissimum.

70A 13 24 scito ergo, quoniam magis beatificati sunt qui derelicti super eos qui mortui sunt.

70A 13 25 interpretatio enim visionis haec: quia vidisti virum ascendentem de corde maris,

70A 13 26 ipse est quem conservat Altissimus multis temporibus, qui per semet ipsum liberabit creaturam suam, et ipse disponet qui derelicti sunt.

70A 13 27 et quoniam vidisti de ore eius exire ut spiritum et ignem et tempestatem,

70A 13 28 et quoniam non tenebat frameam neque vas bellicosum, corrumpit enim impetum eius multitudinis quae venerat ad expugnare eum, haec interpretatio:

70A 13 29 ecce dies veniunt, quando incipiet Altissimus liberare eos qui super terram sunt.

70A 13 30 et veniet excessus mentis super eos qui inhabitant terram.

70A 13 31 et in alis cogitabunt bellare, civitates civitatem et locus locum et gens ad gentem et regnum adversus regnum.

70A 13 32 et erit cum fient haec et contingent signa quae ante ostendi tibi, et tunc revelabitur Filius meus quem vidisti virum ascendentem.

70A 13 33 et erit quando audierint omnes gentes vocem eius, et derelinquet unusquisque regionem suam et bellum quod habent in alterutro,

70A 13 34 et colligetur in unum multitudo innumerabilis, sicut vidisti volentes venire et expugnare eum.

70A 13 35 ipse autem stabit super cacumen montis Sion.

70A 13 36 Sion autem veniet et ostendetur omnibus parata et aedificata, sicut vidisti montem sculpi sine manibus.

70A 13 37 ipse autem Filius meus arguet quae advenerunt gentes impietates eorum, has quae tempestatem adpropriaerunt, et inproperabit coram eis mala cogitamenta eorum et cruciamenta quibus incipient cruciari,

70A 13 38 quae adsimilatae sunt flammae, et perdet eos sine labore et legem quae igni adsimilata est.

70A 13 39 et quoniam vidisti eum colligentem ad se aliam multitudinem pacificam,

70A 13 40 haec sunt novem tribus, quae captivae factae sunt de terra sua in diebus Iosiae regis, quem captivum duxit Salmanassar rex Assyriorum, et transtulit eos trans Flumen, et translati sunt in terram aliam.

70A 13 41 ipsi autem sibi dederunt consilium hoc, ut derelinquerent multitudinem gentium, et proficiscerentur in ulteriorem regionem, ubi numquam quisquam inhabitavit ibi genus humanum.

70A 13 42 ut vel ibi observarent legitima sua, quae non fuerant servantes in regione sua.

70A 13 43 per introitus autem angustos fluminis Eufraten introierunt.

70A 13 44 fecit enim eis tunc Altissimus signa, et statuit venas Fluminis usquequo transirent.

70A 13 45 per eam enim regionem erat via multa itineris anni unius et dimidii, nam regio illa vocatur Arzar et,

70A 13 46 tunc inhabitaverunt ibi usque in novissimo tempore. et nunc iterum coeperunt venire,

70A 13 47 iterum Altissimus statuit venas Fluminis, ut possint transire, propter hoc

vidisti multitudinem collectam cum pace,

70A 13 48 sed et qui derelicti sunt de populo tuo, qui invenientur intra terminum meum
70A 13 49 sanctum. erit ergo quando incipiet perdere multitudinem earum quae collectae
sunt gentes, proteget qui superaverit populum.

70A 13 50 et tunc ostendet eis multa plurima portenta.

70A 13 51 et dixi ego: Dominator Domine, hoc mihi ostende, propter quod vidi virum
ascendentem de corde maris. et dixit mihi:

70A 13 52 sicut non potest hoc vel scrutinare vel scire quis, quid sit in profundo maris,
sic non poterit quisquam super terram videre Filium meum vel eos qui cum eo sunt nisi in tempore
diei.

70A 13 53 haec est interpretatio somnii quem vidisti, et propter quod inluminatus es haec
solus.

70A 13 54 dereliquisti enim tua et circa mea vacasti et legem meam exquisisti.

70A 13 55 vitam enim tuam disposuisti in sapientiam, et sensum tuum vocasti matrem.

70A 13 56 et propter hoc ostendi tibi haec, merces apud Altissimum. erit enim post alios
tres dies, ad te alia loquar et exponam tibi gravia et mirabilia.

70A 13 57 et profectus sum et transii in campum, multum glorificans et laudans
Altissimum de mirabilibus, quae per tempus faciebat,

70A 13 58 et quoniam gubernat tempora et quae sunt in temporibus inlata. et sedi ibi
tribus diebus.

70A 14 1 et factum est tertio die, et ego sedebam sub quercu,

70A 14 2 et ecce vox exivit contra me de rubo et dixit: Ezra, Ezra. et dixi: ecce ego,
Domine. et surrexi super pedes meos. et dixit ad me:

70A 14 3 revelans revelatus sum super rubum et locutus sum Moysi, quando populus
meus serviebat in Aegypto.

70A 14 4 et misi eum et eduxi populum meum de Aegypto, et adduxi eum super
montem Sina et detinebam eum apud me diebus multis.

70A 14 5 et enarravi ei mirabilia multa, et ostendi ei temporum secreta et temporum
finem. et praecepi ei dicens:

70A 14 6 haec in palam facies verba et haec abscondes.

70A 14 7 et nunc tibi dico:

70A 14 8 signa quae demonstravi et somnia quae vidisti et interpretationes quas tu
audisti in corde tuo repone ea.

70A 14 9 tu enim recipieris ab hominibus, et converteris residuum cum Filio meo et
cum similibus tuis, usquequo finiantur tempora.

70A 14 10 quoniam saeculum perdidit iuventutem suam et tempora adpropinquant
senescere.

70A 14 11 duodecim enim partibus divisum est saeculum, et transierunt eius decem iam
et dimidium decimae partis,

70A 14 12 superant autem eius duae prae medium decimae partis

70A 14 13 nunc ergo dispone domum tuam, et corripe populum tuum, et consolare
humiles eorum, et renuntia iam corruptae vitae,

70A 14 14 et dimitte abs te mortales cogitationes, et proice abs te pondera humana, et
exue te iam infirmam naturam, et repone in unam partem molestissima tibi cogitamenta, et festina
transmigrare a temporibus his.

70A 14 15 quae enim vidisti nunc contigisse mala, iterum horum deteriora facientur,

70A 14 16 quantum enim invalidum fieri saeculum a senectute, tantum multiplicabunt
super inhabitantes mala,

70A 14 17 prolongavit enim magis veritas et adpropinquavit mendacium, iam enim
festinat aquila venire, quam vidisti in visionem.

70A 14 18 et respondi: dixi coram te, Domine.

70A 14 19 ecce enim ego abibo sicut praecepisti mihi, et corripiam praesentem populum.

qui autem iterum nati fuerint, quis commonebit?

70A 14 20 positum est ergo saeculum in tenebris, et qui inhabitant in eo sine lumine,
70A 14 21 quoniam lex tua incensa est, propter quod nemo scit quae a te facta sunt vel
quae incipient operae.

70A 14 22 si enim inveni gratiam coram te, inmitte in me spiritum sanctum, et scribam
omne quod factum est in saeculo ab initio, quae erant in lege tua scripta, ut possint homines
invenire semitam, et qui voluerint vivere in novissimis vivant.

70A 14 23 et respondit ad me et dixit: vadens congrega populum et dices ad eos, ut non
te quaerant diebus quadraginta.

70A 14 24 tu autem praepara tibi buxos multos et accipe tecum Saream, Dabriam,
Selemiam, Ethanum et Asihel, quinque hos qui parati sunt ad scribendum velociter.

70A 14 25 et venies hic, et ego accendam in corde tuo lucernam intellectus, quae non
extinguetur quoadusque finiantur quae incipies scribere.

70A 14 26 et cum perfeceris, quaedam palam facies, quaedam sapientibus absconse
trades. in crastinum enim hac hora incipies scribere.

70A 14 27 et profectus sum, sicut mihi praecepit, et congregavi omnem populum et dixi:

70A 14 28 audi, Israhel, verba haec:

70A 14 29 peregrinantes peregrinati sunt patres nostri ab initio in Aegypto, et liberati
sunt inde.

70A 14 30 et acceperunt legem vitae quem non custodierunt, quem et vos post eos
transgressi estis.

70A 14 31 et data est vobis terra in sortem in terra Sion, et vos et patres vestri
iniquitatem fecistis et non servastis vias, quas vobis praecepit Altissimus.

70A 14 32 iustus iudex cum sit, abstulit a vobis in tempore quod donaverat.

70A 14 33 et nunc vos hic estis, et fratres vestri introrsus vestrum sunt.

70A 14 34 si ergo imperaveritis sensui vestro et erudieritis cor vestrum, vivi conservati
eritis et post mortem misericordiam consequemini.

70A 14 35 iudicium enim post mortem veniet, quando iterum revivescemus, et tunc
iustorum nomina parebunt et impiorum facta ostendentur.

70A 14 36 ad me autem nemo accedat nunc, neque requirent me usque diebus
quadraginta.

70A 14 37 et accepi quinque viros, sicut mandavit mihi, et profecti sumus in campo et
mansimus ibi.

70A 14 38 et factus sum in crastinum, et ecce vox vocavit me dicens: Ezra, aperi os tuum
et bibe quod te potiono.

70A 14 39 et aperui os meum, et ecce calix plenus porrigebatur mihi; hoc erat plenum
sicut aqua, color autem eius ut ignis similis.

70A 14 40 et accepi et bibi, et in eo cum bibissem cor meum eructabatur intellectum et
in pectus meum incresebat sapientia. nam spiritus meus conservabat memoriam,

70A 14 41 et apertum est os meum et non est clausum amplius.

70A 14 42 Altissimus autem dedit intellectum quinque viris, et scripserunt quae
dicebantur ex successione notis quas non sciebant, et sederunt quadraginta diebus. ipsi autem per
diem scribebant,

70A 14 43 nocte autem manducabant panem; ego autem per diem loquebar et nocte non
tacebam.

70A 14 44 scripti sunt autem in quadraginta diebus libri nongenti quattuor.

70A 14 45 et factum est cum completi essent quadraginta dies, et locutus est Altissimus
dicens: priora quae scripsisti in palam pone, et legant digni et indigni.

70A 14 46 novissimos autem septuaginta conservabis, ut tradas eos sapientibus de
populo tuo.

70A 14 47 in his enim est vena intellectus et sapientiae fons et scientiae flumen. et feci
sic.

70A 15 1 ecce loquere in aures plebi meae sermones prophetiae quos inmisero in os tuum, dicit Dominus,

70A 15 2 et fac in carta scribi eos, quoniam fideles et veri sunt.

70A 15 3 ne timeas a cogitationibus adversum te, nec conturbent te incredulitates dicentium,

70A 15 4 quoniam omnis incredulus in incredulitate sua morietur.

70A 15 5 ecce ego induco, dicit Dominus, super orbem terrarum mala, gladium et famem et mortem et interitum,

70A 15 6 propter quod superposuit iniquitas omnem terram et adimpletae sunt operationes eorum.

70A 15 7 propterea dicit Dominus:

70A 15 8 iam non silebo impietates eorum quae inreligiose agunt, nec sustinebo in his quae inique exercent. ecce sanguis innoxius et iustus clamat ad me, et animae iustorum clamant perseveranter.

70A 15 9 vindicans vindicabo illos, dicit Dominus, et accipiam omnem sanguinem innocuum ex illis ad me.

70A 15 10 ecce populus meus quasi grex ad occisionem ducitur. iam non patiar illum habitare in terra Aegypti,

70A 15 11 sed educam eum in manu potenti et brachio excelso, et percutiam Aegyptum plaga sicut prius, et corrumpam terram omnem eius.

70A 15 12 lugeat Aegyptus et fundamenta eius a plaga verberati et mastigati quam inducet Dominus.

70A 15 13 lugeant cultores operantes terram, quoniam deficient semina eorum et vastabuntur ligna eorum ab uredine et grandine et a sidus terribile.

70A 15 14 vae saeculo et qui habitant in eum.

70A 15 15 quia adpropinquavit gladius et extritio illorum, et exsurget gens contra gentem ad pugnam, et romphea in manibus eorum.

70A 15 16 erit enim constabilitio hominibus, alios supervalescentes non curabunt regem suum et principem megestanorum suorum in potentia sua.

70A 15 17 concupiscet enim homo in civitatem ire et non poterit.

70A 15 18 propter superbiam enim eorum civitates turbabuntur, domus exterentur, homines metuent.

70A 15 19 non miserebitur homo proximo suo ad irritum faciendum in domos eorum in gladium, ad diripiendas substantias eorum propter famem panis et tribulationem multam.

70A 15 20 ecce ego convoco, dicit Deus, omnes reges terrae ad movendum, qui sunt a borea et a noto et ab euro et a libano, ad convertendos in se et reddere quae dederunt illis.

70A 15 21 sicut faciunt usque hodie electis meis, sic faciam et reddam in sinum ipsorum. haec dicit Dominus Deus:

70A 15 22 non parcat dextera mea super peccantes nec cessabit romphea super effundentes sanguinem innocuum super terram.

70A 15 23 et exiit ignis ab ira eius et devoravit fundamenta terrae et peccatores quasi stramen incensum.

70A 15 24 vae eis qui peccant et non observant mandata mea, dicit Dominus,

70A 15 25 non parcam illis, discedite, filii apostatae, nolite contaminare sanctificationem meam.

70A 15 26 novit Deus qui peccant in eum, propterea tradet eos in mortem et in occisionem.

70A 15 27 iam enim venerunt super orbem terrarum mala, et manebitis in illis; non enim liberabit vos Deus, propter quod peccastis in eum.

70A 15 28 ecce visio horribilis, et facies illius ab oriente.

70A 15 29 et exient nationes draconum Arabum in curris multis, et sibilatus eorum a die itineris fertur super terram, ut etiam timeant et trepidentur omnes qui illos audient.

70A 15 30 Carmonii insanientes in ira exiit de silva et advenient in virtute magna et constabunt in pugnam cum illis et vastabunt portionem terrae Assyriorum in dentibus suis.

70A 15 31 et post haec supervalescet draco nativitatis memoria suae, et si converterint se conspirantes in virtute magna ad persequendos eos,

70A 15 32 et isti turbabuntur et silebunt in virtute illorum et convertent pedes suos in fugam,

70A 15 33 et a territorio Assyriorum subsessor subsedebit eos et consumet unum ex illis, et erit timor et tremor in exercitum illorum et inconstabilitio in regno illorum.

70A 15 34 ecce nubs ab oriente et a septentrione usque ad meridianum, et facies illorum horrida valde, plena irae et procellae.

70A 15 35 et conlident se invicem et effundent sidus copiosum super terram et sidus illorum, et erit sanguis a gladio usque ad ventrem equi

70A 15 36 et femur hominis et suffraginem cameli. et erit timor et tremor multus super terram,

70A 15 37 et horrebunt qui videbunt iram illam, et tremor adprehendet illos. et post haec movebuntur nimbi copiosi

70A 15 38 a meridiano et septentrione, et portio alia ab occidente.

70A 15 39 et superinvalescent venti ab oriente et recludent eum et nubem quam suscitavit in ira, et sidus ad faciendam exteritionem ab orientalem notum et occidentem violabitur.

70A 15 40 et exaltabuntur nubes magnae et validae plenae irae et sidus, ut exterant omnem terram et inhabitantes eam, et fundent super omnem altum et eminentem sidus terribile.

70A 15 41 ignem et grandinem et rompheas volantes et aquas multas, ut etiam impleantur omnes campi et omnes rivi a plenitudine aquarum illarum.

70A 15 42 et demolient civitates et muros et montes et colles et ligna silvarum et faena pratorum et frumenta eorum.

70A 15 43 et transibunt constanter usque Babylonem et exterent eam.

70A 15 44 convenient ad ipsam et circuibunt eam et effundent sidus et omnem iram super eam, et subibit pulvis et fumus usque ad caelum, et omnes in circuitu lugebunt eam,

70A 15 45 et qui subremanserint servientes his qui eam exteruerunt.

70A 15 46 et tu Asia consors in specie Babylonis et gloria personae eius,

70A 15 47 vae tibi, misera, propter quod adsimilasti ei, ornasti filias tuas in fornicatione ad placendum et gloriandum in amatoribus tuis, qui te cupierunt semper fornicari.

70A 15 48 odibilem imitata es in omnibus operibus eius et adinventionibus eius.

propterea dicit Deus:

70A 15 49 inmittam tibi mala, viduitatem, paupertatem et famem et gladium et pestem ad devastandas domos tuas, ad violationem et mortem. et gloria virtutis tuae

70A 15 50 sicut flos siccabitur, cum exsurget ardor qui emissus est super te.

70A 15 51 et infirmaberis et paupera a plaga et mastigata a vulneribus, ut non possis tuos suscipere potentes et amatores.

70A 15 52 numquid ego sic zelabo te, dicit Dominus,

70A 15 53 nisi occidisses electos meos in omni tempore, exultans percussione manuum et dicens, super mortem eorum cum inebriata es:

70A 15 54 exorna speciem vultus tui?

70A 15 55 merces fornicariae in sinus tuos, propterea redditionem percipies.

70A 15 56 sicut facies electis meis, dicit Dominus, sic faciet tibi Deus et tradet te in malis.

70A 15 57 et nati tui fame interient, et tu romphea cades, et civitates tuae conterentur, et omnes tui in campo gladio cadent.

70A 15 58 et qui sunt in montibus fame peribunt, et manducabunt carnes suas et sanguinem bibent a fame panis et siti aquae.

70A 15 59 propter priora misera es et iterum excipies mala.

70A 15 60 et in transitum adlident civitatem oditam et exterent eam, portionem aliquam

gloriae tuae et territorii tui, dum revertuntur a Babylonia.

70A 15 61 extrita illis eris in stramine, et ipsi tibi erunt ignis.

70A 15 62 omnes hii comedunt te et civitates tuas et territoria tua et montes, et omnem silvam tuam et ligna pomifera igne consument.

70A 15 63 et natos tuos captivabunt et honestatem tuam spoliabunt et gloriam faciei tuae exterminabunt.

70A 16 1 vae tibi, Babylon et Asia, vae tibi, Aegypto et Syria.

70A 16 2 praecingite vos saccos, plangite filios vestros et dolete de his, quia adpropinquavit contritio vestra.

70A 16 3 inmissus est gladius vobis, et quis est qui avertat eum.

70A 16 4 inmissus est vobis ignis, et quis est qui extinguat eum.

70A 16 5 inmissa sunt vobis mala, et quis est qui recutiet ea?

70A 16 6 numquid recutiet aliquis leonem esurientem in silva aut numquid extinguet ignem, cum stramen incensum fuerit?

70A 16 7 aut numquid recutiet sagittam inmissam a sagittario forte?

70A 16 8 Dominus Deus mittit mala, et quis recutiet ea?

70A 16 9 et exiet ignis ex iracundia eius, et quis est qui extinguat eum?

70A 16 10 coruscabit, et quis non timebit? tonabit, et quis non horrebit?

70A 16 11 Dominus comminatur, quis non conterretur a facie eius?

70A 16 12 tremet terra a fundamento eius, mare fluctuatur de profundo, et fluctus eius turbabuntur et pisces eius a facie Domini et a gloria virtutis eius,

70A 16 13 quoniam fortis gloriae qui tendit sagittam, et acumen eius acutum, quae dimissa est ab eo, non deficiet missa super fines terrae.

70A 16 14 ecce mittuntur mala et non revertentur, donec venient super terram.

70A 16 15 et ignis incendetur et non extinguetur, donec excomedat frumenta terrae.

70A 16 16 quomodo non revertitur sagitta missa a sagittario valido, sic non revertentur mala quae fuerint emissa in terram.

70A 16 17 vae mihi, vae mihi, quis me liberabit in diebus illis?

70A 16 18 initium gemitus et copiosi suspirantium, initium famis et multi disperient, initium belli et timebunt potestates, initium malorum

70A 16 19 ab eis; quid facient, cum venerint mala?

70A 16 20 ecce famis plaga dimissa est, et tribulatio eius tamquam mastix, castigatio in disciplina.

70A 16 21 et super his omnibus non se avertent ab iniquitatibus suis nec super has plagas memorantur sempiterna.

70A 16 22 ecce erit annonae vilitas in brevi super terram, ut putent sibi esse directam pacem. tunc superflorescent mala super terram, gladius et famis.

70A 16 23 et aporiant vitam super terram, et gladius dispersit quae superaverint a fame.

70A 16 24 et mortui quasi stercora proicientur, et non habent qui consolentur eos. et derelinquetur deserta terra, et civitates eius demolientur.

70A 16 25 non derelinquetur agricola, qui colit terram et qui seminat eam.

70A 16 26 ligna fructiferabunt, et quis vindemiet illa?

70A 16 27 et uva tradet se ad vindemiam, et quis adligabit eam? erit enim et locis desertio multa.

70A 16 28 concupiscet enim homo hominem videre vel certe vocem eius audire.

70A 16 29 relinquuntur enim decem de civitate et duo ex agro, qui absconderint se in silva et in fissuras petrarum.

70A 16 30 quemadmodum relinquuntur in oliveto tres vel quattuor olivae,

70A 16 31 aut sicut in vinea vindemiata et subremanet racemus patens ab scrutantibus vindemiam diligenter,

70A 16 32 sic remanebunt in diebus illis tres vel quattuor ab scrutantibus domos eorum in romphea.

70A 16 33 et relinquetur deserta terra, et agri eius inveteraverunt, et viae eius et omnes semitae germinabunt spinas, eo quod non transient oves per eam.

70A 16 34 lugebunt virgines non habentes sponsores, lugebunt mulieres non habentes viros, lugebunt filiae earum non habentes adiutorium.

70A 16 35 sponsi earum in bello consumentur, et viri earum in fame exerentur.

70A 16 36 audite vero ista et cognoscite, ea servi Domini.

70A 16 37 ecce verbum Domini, excipite eum, ne discredatis de quibus dicit Dominus:

70A 16 38 ecce adpropinquant mala et non tardantur.

70A 16 39 quemadmodum praegnans in nono mense filium suum in adpropinquante hora partus eius, ante horas duas vel tres gementes dolores circum ventrem eius, et prodiente infante de ventre non tardabit uno puncto,

70A 16 40 sic non morabuntur mala ad prodiendum super terram, et saeculum gemit et dolores circumtenent illum.

70A 16 41 audite verbum, plebs mea, parate vos ad pugnam in malis. sic estote quasi advenae terrae:

70A 16 42 qui vendit, quasi qui fugiet; et qui emit, quasi qui perditurus;

70A 16 43 qui mercatur, quasi qui fructum non capiat; et qui aedificat, quasi non habitaturus;

70A 16 44 qui seminat, quasi non messem facturus; et qui putat, quasi non vindemiaturus;

70A 16 45 qui nubunt, sic quasi filios non facturi; et qui non nubunt, sic quasi vidui.

70A 16 46 propter quod qui laborant sine causa laborant,

70A 16 47 fructus enim illorum alienigenae metent et substantiam illorum rapient et domos evertent et filios eorum captivabunt, quia in captivitate et fame generant natos suos

70A 16 48 et qui negotiantur negotiantur in rapina. quamdiu exornant civitates et domos suas et possessiones et personas suas,

70A 16 49 tanto magis adzelabor eos super peccata dicit Dominus.

70A 16 50 quomodo zelatur fornicaria mulierem idoneam et bonam valde,

70A 16 51 sic zelabitur iustitia iniquitatem cum exornat se, et accusat eam in faciem, cum venerit qui defendat exquirentem omnem peccatum super terram.

70A 16 52 propterea nolite simili eam nec operibus eius,

70A 16 53 quoniam ecce adhuc pusillum, et tolletur iniquitas a terra et iustitia regnabit in nos.

70A 16 54 non dicat peccator non se peccasse quoniam carbones ignis comburet super caput eius qui dicit: non peccavi coram Deo et gloria ipsius.

70A 16 55 ecce Dominus cognoscit omnia opera hominis et adinventiones illorum et cogitatum illorum et corda illorum.

70A 16 56 qui dixit: fiat terra, et facta est, fiat caelum, et factum est,

70A 16 57 et in verbo illius stellae fundatae sunt, et novit numerum stellarum,

70A 16 58 qui scrutat abyssum et thesauros illorum, qui metitus est mare et conceptum eius,

70A 16 59 qui conclusit mare in medio aquarum et suspendit terram super aquam verbo suo,

70A 16 60 qui extendit caelum quasi cameram et super aquas fundavit eum,

70A 16 61 qui posuit in deserto fontes aquarum et super vertices montium lacus ad emittendum flumina ab eminenti ut potaret terra,

70A 16 62 qui finxit hominem et posuit cor in medio corporis et misit ei spiritum et vitam et intellectum

70A 16 63 et spiramentum Dei omnipotentis, qui fecit omnia et scrutinat absconsa in absconsis; certe

70A 16 64 hic novit adinventionem vestram et quae cogitatis in cordibus vestris. vae peccantibus et volentibus occultare peccata sua.

70A 16 65 propter quod Dominus scrutinando scrutinabit omnia opera eorum et traducet vos omnes.

70A 16 66 et vos confusi eritis, cum processerint peccata vestra coram hominibus, et iniquitates erint quae accusatores stabunt in die illo.

70A 16 67 quid facietis aut quomodo abscondetis peccata vestra coram Domino et gloria eius?

70A 16 68 ecce iudex Deus, timete eum, et desinite a peccatis vestris et obliviscimini iniquitates vestras iam agere eas sempiterno, et Deus educabit vos et liberabit de omni tribulatione.

70A 16 69 ecce enim incenditur ardor super vos turbae copiosae, et rapiunt quosdam ex vobis et cibabunt idolis occisam.

70A 16 70 et qui consenserint eis, erunt illis in derisum et in inproperium et in conculcationem.

70A 16 71 erit enim Lociis et in vicinas civitates exsurrectio multa super timentes Dominum.

70A 16 72 erunt quasi insani neminem parcentes ad diripiendum et devastandum adhuc timentes Dominum,

70A 16 73 quia devastabunt et diripient substantias eorum et de domo sua eos eicient,

70A 16 74 tunc parebit probatio electorum meorum, ut aurum quod probatur ab igne.

70A 16 75 audite, electi mei, dicit Dominus, ecce adsunt dies tribulationis, et de his liberabo vos.

70A 16 76 ne timeatis nec haesitemini, quoniam Deus dux vester est.

70A 16 77 et qui servatis mandata et praecepta mea, dicit Dominus Deus, ne praeponderent vos peccata vestra nec superelevant se iniquitates vestrae.

71A 1 1 Arfaxat itaque rex Medorum subiugaverat multas gentes imperio suo et ipse aedificavit civitatem potentissimam quam appellavit Igbathanis

71A 1 2 ex lapidibus quadratis et sectis fecit muros eius in altitudine cubitorum septuaginta et in latitudine cubitorum triginta turres vero eius posuit in altitudinem cubitorum centum

71A 1 3 per quadrum vero earum latus utrumque vicenorum pedum spatio tendebatur posuitque portas eius in altitudine turrium

71A 1 4 et gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui et in gloria quadrigarum suarum

71A 1 5 anno igitur duodecimo regni sui Nabuchodonosor rex Assyriorum qui regnabat in Nineven civitatem magnam pugnavit contra Arfaxat et obtinuit eum

71A 1 6 in campo magno qui appellatur Ragau circa Eufraten et Tigrin et Hyadas in campo Erioch regis Elicorum

71A 1 7 tunc exaltatum est regnum Nabuchodonosor et cor eius elatum est et misit ad omnes qui habitabant in Cilicia et Damasco et Libano

71A 1 8 et ad gentes quae sunt in Carmelo et Cedar et inhabitantes Galileam in campo magno Hesdraelon

71A 1 9 et ad omnes qui erant in Samaria et trans flumen Iordanem usque Hierusalem et omnem terram Iesse quousque perveniat ad montes Aethiopiae

71A 1 10 ad hos omnes misit nuntios Nabuchodonosor rex Assyriorum

71A 1 11 qui omnes uno animo contradixerunt et remiserunt eos vacuos ac sine honore abiecerunt

71A 1 12 tunc indignatus est Nabuchodonosor rex ad omnem terram illam et iuravit per regnum et thronum suum quod defenderet se de omnibus regionibus his

71A 2 1 anno tertiodecimo Nabuchodonosor regis vicesima et secunda die mensis primi factum est verbum in domo Nabuchodonosor regis Assyriorum ut defenderet se

71A 2 2 vocavitque omnes maiores omnesque duces bellatores suos et habuit cum eis mysterium consilii sui

71A 2 3 dixitque cogitationem suam in eo esse ut omnem terram suo subiugaret

imperio

71A 2 4 quod dictum cum placuisset omnibus vocavit Nabuchodonosor rex
Holofernem principem militiae suae

71A 2 5 et dixit egredere adversum omne regnum occidentis et contra eos praecipue
qui contempserunt imperium meum

71A 2 6 non parcat oculus meus ulli regno omnemque urbem munitam subiugabis
mihi

71A 2 7 tunc Holofernus vocavit duces et magistratus virtutis Assyriorum et
dinumeravit viros in expeditione sicut praecepit ei rex centum viginti milia peditum pugnatorum et
equites sagittarios duodecim milia

71A 2 8 omnemque expeditionem suam fecit praeire multitudinem innumerabilium
camelorum cum his quae exercitibus sufficerent copiose boum quoque armenta gregesque ovium
quorum non erat numerus

71A 2 9 frumentum ex omni Syria in transitu suo parari constituit

71A 2 10 aurum vero et argentum de domo regis adsumpsit multum nimis

71A 2 11 et profectus est ipse et omnis exercitus cum quadrigis et equitibus et
sagittariis qui cooperuerunt faciem terrae sicut lucustae

71A 2 12 cumque pertransisset fines Assyriorum venit ad magnos montes Angae qui
sunt a sinistro Ciliciae ascenditque omnia castella eorum et obtinuit omnem munitionem

71A 2 13 effregit autem civitatem opinatissimam Meluthi praedavitque omnes filios
Tharsis et filios Ismahel qui erant contra faciem deserti et ad austrum terrae Celeon

71A 2 14 et transiit Eufraten et venit ad Mesopotamiam et fregit omnes civitates
excelsas quae erant ibi a torrente Mambre usquequo perveniatur ad mare

71A 2 15 et occupavit terminos eius a Cilicia usque ad fines Iafeth qui sunt ad austrum

71A 2 16 abduxitque omnes filios Madian ac praedavit omnem locupletationem eorum
omnesque resistentes sibi occidit in ore gladii

71A 2 17 et post haec descendit in campos Damasci in diebus messis et succendit
omnia sata omnesque arbores ac vineas fecit incidi

71A 2 18 et cecidit timor illius super omnes inhabitantes terram

71A 3 1 tunc miserunt legatos suos universarum urbium et provinciarum reges ac
principes Syriae scilicet Mesopotamiae et Syriae Sobal et Lybiae atque Ciliciae qui venientes ad
Holofernem dixerunt

71A 3 2 desinat indignatio tua circa nos melius est enim ut viventes serviamus
Nabuchodonosor regi magno et subditi simus tibi quam morientes cum interitu nostro ipsi servitutis
nostrae damna patiamini

71A 3 3 omnis civitas nostra omnisque possessio omnes colles et montes et campi
armenta boum greges ovium caprarumque equorum camelorumque et universae facultates nostrae
atque familiae in conspectu tuo sunt

71A 3 4 sint omnia sub lege tua

71A 3 5 nos iam et filii nostri servi tui sumus

71A 3 6 veni nobis pacificus dominus et utere servitia nostra sicut placuerit tibi

71A 3 7 tunc descendit de montibus cum equitibus in virtute magna et obtinuit omnem
civitatem et omnem inhabitantem terram

71A 3 8 de universis autem urbibus adsumpsit sibi auxiliarios viros fortes et electos ad
bellum

71A 3 9 tantusque metus provinciis illius incubuit ut universarum urbium habitatores
principes et honorati simul cum populis exirent in obviam venienti

71A 3 10 excipientes eum cum coronis et lampadibus ducentes choros in tibiis et
tympanis

71A 3 11 nec ista tamen facientes ferocitatem eius pectoris mitigare potuerunt

71A 3 12 nam et civitates eorum destruxit et lucos eorum excidit

71A 3 13 praeceperat enim illi Nabuchodonosor rex ut omnes deos terrae exterminaret

videlicet ut ipse solus diceretur deus ab his nationibus quae potuissent Holofernis potentia subiugari
71A 3 14 pertransiens autem Syriam Subal et omnem Apamiam omnemque
Mesopotamiam venit ad Idumeos in terra Gabaa
71A 3 15 accepitque civitates eorum et sedit ibi per triginta dies in quibus diebus
adunari praecepit universum exercitum virtutis suae
71A 4 1 tunc audientes haec filii Israhel qui habitabant in terra Iudaeae timuerunt
valde a facie eius
71A 4 2 tremor etiam et horror invasit sensus eorum ne hoc faceret Hierusalem et
templo Domini quod fecerat ceteris civitatibus et templis earum
71A 4 3 et miserunt in omnem Samariam per circuitum usque Hiericho et
praeoccupaverunt omnes vertices montium
71A 4 4 et muris circumdederunt vicos suos et congregaverunt frumenta in
praeparatione pugnae
71A 4 5 sacerdos etiam Heliachim scripsit ad universos qui erant contra Hesdraelon
quae est contra faciem campi magni iuxta Dothain et universis per quos transitus esse poterat
71A 4 6 ut obtinerent ascensus montium per quos via esse poterat ad Hierusalem ut
illic custodirent ubi angustum iter esse poterat inter montes
71A 4 7 et fecerunt filii Israhel secundum quod constituerat eis sacerdos Domini
Heliachim
71A 4 8 et clamavit omnis populus ad Dominum instantia magna et humiliaverunt
animas suas in ieiuniis ipsi et mulieres eorum
71A 4 9 et induerunt se sacerdotes ciliciis et infantes prostraverunt contra faciem
templi Domini et altare Domini operuerunt cilicio
71A 4 10 et clamaverunt ad Deum Israhel unianimiter ne darentur in praedam infantes
eorum et uxores eorum in divisionem et civitates eorum in exterminium et sancta eorum in
pollutionibus
71A 4 11 tunc Heliachim sacerdos Domini magnus circuivit omnem Israhel
adlocutusque est eos
71A 4 12 dicens scitote quoniam exaudivit Dominus preces vestras si manentes
permanseritis in ieiuniis et orationibus in conspectu Domini
71A 4 13 memores estote Mosi servi Domini qui Amalech confidentem in virtute sua et
in potentia sua et in exercitu suo et in clypeis suis et in curribus suis et in equitibus suis non ferro
pugnando sed precibus sanctis orando deiecit
71A 4 14 sic erunt universi hostes Israhel si perseveraveritis in hoc opere quo coepistis
71A 4 15 ad hanc igitur exhortationem eius deprecantes Dominum permanebant in
conspectu Domini
71A 4 16 ita ut etiam hii qui holocausta Domino offerebant praecincti ciliciis offerrent
sacrificia Domino et erat cinis super capita eorum
71A 4 17 et ex toto corde suo omnes orabant Deum ut visitaret populum suum Israhel
71A 5 1 nuntiatumque est Holoferni principi militiae Assyriorum quod filii Israhel
praepararent se ad resistendum ac montium itinera conclusissent
71A 5 2 et furore nimio exarsit iracundia magna vocavitque omnes principes Moab et
duces Ammon
71A 5 3 et dixit eis dicite mihi quid sit populus iste qui montana obsidet aut quae et
quales et quanta sint civitates eorum quae etiam sit virtus eorum aut quae sit multitudo eorum vel
quis rex militiae illorum
71A 5 4 quare prae omnibus qui habitant in oriente isti contempserunt et non exierunt
in obviam nobis ut susciperent nos cum pace
71A 5 5 tunc Achior dux omnium filiorum Ammon respondens ait si digneris audire
domine meus dicam veritatem in conspectu tuo de populo isto qui in montanis habitat et non
egredietur verbum falsum ex ore meo
71A 5 6 populus iste ex progenie Chaldeorum est

71A 5 7 hic primum in Mesopotamiam habitavit quoniam noluerunt sequi deos patrum suorum qui erant in terra Chaldeorum

71A 5 8 deserentes itaque caerimonias patrum suorum quae in multitudine deorum erant

71A 5 9 unum Deum caeli coluerunt qui et praecepit eis ut exirent inde et habitarent in Charam cumque cooperuisset omnem terram fames descenderunt in Aegyptum illicque per quadringentos annos sic multiplicati sunt ut dinumerari eorum non possit exercitus

71A 5 10 cumque gravaret eos rex Aegypti atque in aedificationibus urbium suarum in luto et latere subiugasset eos clamaverunt ad Deum suum et percussit totam terram Aegypti plagis variis

71A 5 11 cumque eiecissent eos a se Aegyptii et cessasset plaga ab eis et iterum eos vellent capere et ad suum servitium revocare

71A 5 12 fugientibus his Deus caeli mare aperuit ita ut hinc inde aquae quasi murus solidarentur et isti pede sicco fundum maris perambulando transirent

71A 5 13 in quo loco dum innumerabilis exercitus Aegyptiorum eos persequeretur ita aquis coopertus est ut non remaneret vel unus qui factum posteris nuntiaret

71A 5 14 egressis etiam mare Rubrum deserta Sina montis occurrerunt in quibus numquam homo habitare potuit vel filius hominis requievit

71A 5 15 illic fontes amari obdulcati sunt eis ad bibendum et per annos quadraginta annonam de caelo consecuti sunt

71A 5 16 ubicumque ingressi sunt sine arcu et sagitta et absque scuta et gladio Deus eorum pro eis pugnavit et vicit

71A 5 17 et non fuit qui insultaret populo isti nisi quando recessit a cultura Domini Dei sui

71A 5 18 quotienscumque autem praeter ipsum Deum suum alterum coluerunt dati sunt in praedam et in gladium et in obprobrium

71A 5 19 quotienscumque autem paenituerunt se recessisse a cultura Dei sui dedit eis Deus caeli virtutem resistendi

71A 5 20 denique Chananeum regem et Iebuseum et Ferezeum et Hettheum et Eveum et Amorreum et omnes potentes in Esebon prostraverunt et terras eorum et civitates eorum ipsi possederunt

71A 5 21 et usque dum non peccarent in conspectu Dei sui erant cum illis bona Deus enim illorum odit iniquitatem

71A 5 22 nam et ante hos annos cum recessissent a via quam dederat illis Deus ut ambularent in eam exterminati sunt proeliis multis nationibus et plurimi eorum captivi abducti sunt in terram non suam

71A 5 23 nuper autem reversi ad Deum suum ex dispersione qua dispersi fuerant adunati sunt et ascenderunt montana haec omnia et iterum possident Hierusalem ubi sunt sancta eorum

71A 5 24 nunc ergo meus domine perquire si est aliqua iniquitas eorum in conspectu Dei eorum ascendamus ad illos quoniam tradens tradet illos Deus eorum tibi et subiugati erunt sub iugo potentiae tuae

71A 5 25 si autem non est offensio populi huius coram Deo suo non poterimus resistere illis quoniam Deus eorum defendet illos et erimus in obprobrium universae terrae

71A 5 26 et factum est cum cessasset loqui Achior verba irati sunt omnes magnates Holofernus et cogitabant interficere eum dicentes ad alterutrum

71A 5 27 quis iste est qui filios Israhel posse dicat resistere regi Nabuchodonosor et exercitibus eius homines inermes et sine virtute et sine peritia artis pugnae

71A 5 28 ut ergo agnoscat Achior quoniam fallit nos ascendemus in montana et cum capti fuerint potentes eorum tunc cum eisdem gladio transverberabitur

71A 5 29 ut sciat omnis gens quoniam Nabuchodonosor deus terrae est et praeter ipsum alius non est

71A 6 1 factum est autem cum cessassent loqui indignatus Holofernis vehementer dixit ad Achior

71A 6 2 quoniam prophetasti nobis dicens quod gens Israhel defendatur a Deo suo ut ostendam tibi quia non est deus nisi Nabuchodonosor

71A 6 3 cum percusserimus eos omnes sicut hominem unum tunc et ipse cum illis Assyriorum gladio interibis et omnis Israhel tecum perditione disperiet

71A 6 4 et probabis quoniam Nabuchodonosor dominus sit universae terrae tuncque gladius militiae meae transiet per latera tua et confixus cades inter vulneratos Israhel et non respirabis ultra donec extermineris cum illis

71A 6 5 porro autem si prophetiam tuam veram existimas non concidat vultus tuus et pallor qui faciem tuam obtinuit abscedat a te si verba mea haec putas impleri non posse

71A 6 6 ut autem noveris quia simul cum illis haec experieris ecce ex hac hora illorum populo sociaberis ut dum dignas mei gladii poenas exceperint ipse simul ultioni subiaceas

71A 6 7 tunc Holofernis praecepit servis suis ut comprehenderent Achior ut ducerent eum in Bethuliam et traderent eum in manu filiorum Israhel

71A 6 8 et accipientes eum servi Holofernis profecti sunt per campestria sed cum adpropinquassent ad montana exierunt contra eos fundibalarum

71A 6 9 illi autem divertentes a latere montis ligaverunt Achior ad arborem manibus et pedibus et sic vinctum de restibus dimiserunt eum et reversi sunt ad dominum suum

71A 6 10 porro filii Israhel descendentes de Bethulia venerunt ad eum quem solventes duxerunt ad Bethuliam atque in medio populi illum statuantes percontati sunt quid rerum esset quod illum vinctum Assyrii reliquissent

71A 6 11 in diebus illis erant illic principes Ozias filius Micha de tribu Symeon et Carmi qui et Gothonihel

71A 6 12 in medio itaque seniorum et in conspectu omnium Achior dixit omnia quae locutus ipse fuerat ab Holoferne interrogatus et qualiter populus Holofernis voluisset propter hoc verbum interficere eum

71A 6 13 quemadmodum ipse Holofernis iratus iusserit eum Israhelitis hac de causa tradi ut dum vinceret filios Israhel tunc etiam ipsum Achior diversis iubeat suppliciis interire propter hoc quod dixisset Deus caeli defensor eorum est

71A 6 14 cumque universa Achior exposuisset omnis populus cecidit in faciem adorantes Dominum et communi lamentatione et fletu unianimes preces suas Deo effuderunt

71A 6 15 dicentes Domine Deus caeli et terrae intueri superbiam illorum et respice ad nostram humilitatem et faciem tuorum sanctorum adtende et ostende quia non derelinquis praesumentes de te et praesumentes de se et de sua virtute gloriantes humilias

71A 6 16 finito itaque fletu et per totum diem populorum oratione completa consolati sunt Achior

71A 6 17 dicentes Deus patrum nostrorum cuius tu virtutem praedicasti ipse tibi hanc dabit vicissitudinem ut eorum magis tu interitum videas

71A 6 18 cum vero Dominus Deus noster dederit hanc libertatem servis suis sit et tecum Deus in medio nostri ut sicut placuerit tibi ita cum tuis omnibus converseris

71A 6 19 tunc Ozias finito consilio suscepit eum in domum suam et fecit cenam magnam

71A 6 20 et vocatis omnibus presbyteris simul expleto ieiunio refecerunt

71A 6 21 postea vero convocatus omnis populus et per totam noctem intra ecclesiam oraverunt petentes auxilium a Deo Israhel

71A 7 1 Holofernis autem altera die praecepit exercitibus suis ut ascenderent contra Bethuliam

71A 7 2 erant autem pedites bellatorum centum viginti milia et equites viginti duo milia praeter praeparationes virorum illorum quos occupaverat captivitas et adducti fuerant de provinciis et urbibus universae iuventutis

71A 7 3 omnes pariter paraverunt se ad pugnam contra filios Israhel et venerunt per

crepidinem montis usque ad apicem qui respicit super Dothain a loco qui dicitur Belma usque Chelmo qui est contra Hesdraelon

71A 7 4 filii autem Israhel ut viderunt multitudinem illorum prostraverunt se super terram mittentes cinerem super capita sua unianimes orantes ut Deus Israhel misericordiam suam ostenderet super populum suum

71A 7 5 et adsumentes arma sua bellica sederunt per loca quae angusti itineris tramitem dirigunt inter montuosa et erant custodientes ea tota die et nocte

71A 7 6 porro Holofernus dum circuit per gyrum repperit quod fons qui influebat aquaeductum illorum a parte australi extra civitatem dirigeret incidi praecepit aquaeductum eorum

71A 7 7 erant tamen non longe a muris fontes ex quibus furtim videbantur haurire aquam ad refocilandum potius quam ad potandum

71A 7 8 sed filii Ammon et Moab accesserunt ad Holofernem dicentes filii Israhel non in lancea nec in sagitta confidunt sed montes defendunt illos et muniunt illos colles in praecipitio constituti

71A 7 9 ut ergo sine congressione pugnae possis superare eos pone custodes fontium ut non hauriant ex eis et sine gladio interficias eos vel certe fatigati tradent civitatem suam quam putant civitatem montibus positam superari non posse

71A 7 10 et placuerunt verba haec coram Holoferne et coram omnibus satellitibus eius et constituit per gyrum centenarios per singulos fontes

71A 7 11 cumque ista custodia per dies viginti fuisset expleta defecerunt cisternae et collectiones aquarum omnibus inhabitantibus in Bethuliam ita ut non esset intra civitatem unde satiarentur vel una die quoniam ad mensuram dabatur populis aqua cotidie

71A 7 12 tunc ad Oziam congregati omnes viri feminaeque iuvenes et parvuli simul omnes una voce

71A 7 13 dixerunt iudicet Deus inter nos et te quoniam fecisti in nos mala nolentes loqui pacifice cum Assyriis et propter hoc vendidit nos Deus in manibus eorum

71A 7 14 et ideo non est qui adiuvet cum prosternamur ante oculos eorum in siti et perditione magna

71A 7 15 et nunc congregate universos qui in civitate sunt ut sponte nos tradamus omnes populo Holofernus

71A 7 16 melius est enim ut captivi benedicamus Deum viventes quam moriamur et simus obprobrium omni carni cum videamus uxores nostras et infantes nostros mori ante oculos nostros

71A 7 17 contestamur hodie caelum et terram et Deum patrum nostrorum qui ulciscitur nos secundum peccata nostra ut iam tradatis civitatem in manu militiae Holofernus et sit finis noster brevis in ore gladii qui longior efficitur in ariditate sitis

71A 7 18 et cum haec dixissent factus est fletus et ululatus magnus in ecclesia omnibus et per multas horas una voce clamaverunt ad Deum dicentes

71A 7 19 peccavimus cum patribus nostris iniuste egimus iniquitatem fecimus

71A 7 20 tu quia pius es miserere nostri aut in tuo flagello vindica iniquitates nostras et noli tradere confitentes te populo qui ignorat te

71A 7 21 ut non dicant inter gentes ubi est Deus eorum

71A 7 22 et cum fatigati his clamoribus et his fletibus lassati siluissent

71A 7 23 exurgens Ozias infusus lacrimis dixit aequo animo estote fratres et hos quinque dies expectemus a Domino misericordiam

71A 7 24 forsitan enim indignationem suam abscidet et dat gloriam nomini suo

71A 7 25 si autem transactis quinque diebus non venerit adiutorium faciemus haec verba quae locuti estis

71A 8 1 et factum est cum audisset haec Iudith vidua quae erat filia Merari filii Idox filii Ioseph filii Oziae filii Elai filii Iamnor filii Gedeon filii Rafoin filii Acitob filii Melchiae filii Enam filii Nathaniae filii Salathihel filii Symeon filii Ruben

71A 8 2 et vir eius fuit Manasses qui mortuus est in diebus messis hordiariae

71A 8 3 instabat enim super alligantes manipulos in campo et venit aestus super caput eius et mortuus est in Bethuliam civitatem suam et sepultus est illic cum patribus suis

71A 8 4 erat autem Iudith relicta eius vidua iam annis tribus et mensibus sex

71A 8 5 et in superioribus domus suae fecit sibi secretum cubiculum in quo cum puellis suis clausa morabatur

71A 8 6 et habens super lumbos suos cilicium ieiunabat omnibus diebus vitae suae praeter sabbata et neomenia et festa domus Israhel

71A 8 7 erat autem eleganti aspectu nimis cui vir suus reliquerat divitias multas et familiam copiosam ac possessiones armentis boum et gregibus ovium plenas

71A 8 8 et erat haec in eo omnibus famosissima quoniam timebat Dominum valde nec erat qui loqueretur de illa verbum malum

71A 8 9 haec itaque cum audisset quoniam Ozias promississet quod transacto quinto die traderet civitatem misit ad presbyteros Chabri et Carmin

71A 8 10 et venerunt ad illam et dixit illis quod est hoc verbum in quo consensit Ozias ut tradat civitatem Assyriis si intra quinque dies non venerit vobis adiutorium

71A 8 11 et qui estis vos qui temptatis Dominum

71A 8 12 non est iste sermo qui misericordiam provocet sed potius qui iram excitet et furorem accendat

71A 8 13 posuistis vos tempus miserationis Domini et in arbitrium vestrum diem constituistis ei

71A 8 14 sed quia patiens est Dominus in hoc ipso paeniteamur et indulgentiam eius lacrimis postulemus

71A 8 15 non enim quasi homo Deus sic comminabitur neque sicut filius hominis ad iracundiam inflammabitur

71A 8 16 et ideo humiliemus illi animas nostras et in spiritu constituti humiliato servientes illi

71A 8 17 dicamus flentes Domino ut secundum voluntatem suam sic faciat nobiscum misericordiam suam ut sicut conturbatum est cor nostrum in superbia eorum ita etiam de nostra humilitate gloriemur

71A 8 18 quoniam non sumus secuti peccata patrum nostrorum qui dereliquerunt Deum suum et adoraverunt deos alienos

71A 8 19 pro scelere quo dati sunt in gladium et in rapinam et in confusionem inimicis suis nos autem alterum deum nescimus praeter ipsum

71A 8 20 expectemus humiles consolationem eius et exquiret sanguinem nostrum de afflictionibus inimicorum nostrorum et humiliabit omnes gentes quaecumque insurgunt contra nos et faciet illas sine honore Dominus Deus noster

71A 8 21 et nunc fratres quoniam vos qui estis presbyteri in populo Dei ex vobis pendet anima illorum adloquio vestro corda eorum erigite ut memores sint quia temptati sunt patres nostri ut probarentur si vere colerent Deum suum

71A 8 22 memores esse debent quomodo pater noster Abraham temptatus est et per multas tribulationes probatus Dei amicus effectus est

71A 8 23 sic Isaac sic Iacob sic Moses et omnes qui placuerunt Deo per multas tribulationes transierunt fideles

71A 8 24 illi autem qui temptationes non susceperunt cum timore Domini et patientia sua inproperium murmurationis suae contra Dominum protulerunt

71A 8 25 exterminati sunt ab exterminatore et a serpentibus perierunt

71A 8 26 et nos ergo non ulciscamur nos pro his quae patimur

71A 8 27 sed reputantes peccatis nostris haec ipsa minora esse supplicia flagella Domini quasi servi qui corripimur ad emendationem non ad perditionem nostram evenisse credamus

71A 8 28 et dixerunt illi Ozias et presbyteri omnia quae locuta es vera sunt et non est in sermonibus tuis ulla reprehensio

71A 8 29 nunc ergo ora pro nobis quoniam mulier sancta es et timens Dominum
71A 8 30 et dixit illis Iudith sicut quod loqui potui Dei esse cognoscitis
71A 8 31 ita quod facere disposui probate si ex Deo est et orate ut firmum faciat
consilium meum Deus
71A 8 32 stabitis vos ad portam nocte ista et ego exeam cum abra mea et orate ut sicut
dixistis in diebus quinque respiciat Dominus populum suum Israhel
71A 8 33 vos autem nolo scrutemini actum meum et usque dum renuntiem vobis nihil
aliud fiat nisi oratio pro me ad Dominum Deum nostrum
71A 8 34 et dixit ad eam Ozias princeps Iudaeae vade in pace et Dominus sit tecum in
ultione inimicorum nostrorum et revertentes abierunt
71A 9 1 quibus abscedentibus Iudith ingressa est oratorium suum et induens se cilicio
posuit cinerem super caput suum et prosternens se Domino clamavit ad Dominum dicens
71A 9 2 Domine Deus patris mei Symeon qui dedisti illi gladium in defensione
alienigenarum qui violatores extiterunt in coinquinatione sua et denudaverunt femur virginis in
confusionem
71A 9 3 et dedisti mulieres eorum in praedam et filias eorum in captivitatem et
omnem praedam in divisionem servis tuis qui zelaverunt zelum tuum subveni quaeso te Domine
Deus meus mihi viduae
71A 9 4 tu enim fecisti priora et illa post illa cogitasti et hoc factum est quod ipse
voluisti
71A 9 5 omnes enim viae tuae paratae sunt et tua iudicia in providentia tua posuisti
71A 9 6 respice castra Assyriorum nunc sicut tunc castra videre Aegyptiorum dignatus
es quando post servos tous armati currebant confidentes in quadrigis et in equitatu suo et in
multitudine bellatorum
71A 9 7 sed aspexisti super castra eorum et tenebrae fatigaverunt eos
71A 9 8 tenuit pedes eorum abyssus et aquae operuerunt eos
71A 9 9 sic fiant et isti Domine qui confidunt in multitudine sua et in corribus suis et
in contis et in sagittis suis et in lanceis gloriantur
71A 9 10 et nesciunt quia tu ipse es Deus noster qui conteris bella ab initio et Dominus
nomen est tibi
71A 9 11 erige brachium tuum sicut ab initio et adlide virtutem eorum in virtute tua
cadat virtus eorum in iracundiam tuam qui promittunt se violare sancta tua et polluere tabernaculum
honoris tui et deicere gladio suo cornu altaris tui
71A 9 12 fac Domine ut gladio proprio eius superbia amputetur
71A 9 13 capiat laqueo oculorum suorum in me et percuties eum ex labiis caritatis
meae
71A 9 14 da mihi in animo constantiam ut contemnam illum et virtutem ut evertam
illum
71A 9 15 erit enim memoriale nominis tui cum manus feminea deiecerit eum
71A 9 16 non enim in multitudine est virtus tua Domine neque in equorum viribus
voluntas tua nec superbi ab initio placuerunt tibi sed humilium et mansuetorum tibi semper placuit
deprecatio
71A 9 17 Deus caelorum creator aquarum et dominus totius creaturae exaudi me
miseram deprecantem et de tua misericordia praesumentem
71A 9 18 memento Domine testamenti tui et da verbum in ore meo et in corde meo
consilium corrobora ut domus tua in tua sanctificatione permaneat
71A 9 19 et omnes gentes agnoscant quoniam tu es Deus et non est alius praeter te
71A 10 1 factum est autem cum cessasset clamare ad Dominum surrexit de loco quo
iacuerat prostrata Domino
71A 10 2 vocavitque abram suam et descendens in domum suam abstulit a se cilicium
et exuit se vestimentis viduitatis suae
71A 10 3 et lavit corpus suum et unxit se myrro optimo et discriminavit crinem capitis

sui et inposuit mitram super caput suum et induit se vestimentis iucunditatis suae induitque sandalia pedibus suis adsumpsitque dextraliola et lilia et inares et anulos et omnibus ornamentis suis ornavit se

71A 10 4 cui etiam Dominus contulit splendorem quoniam omnis ista compositio non ex libidine sed ex virtute pendeat et ideo Dominus hanc in illam pulchritudinem ampliavit ut incomparabili decore omnium oculis appareret

71A 10 5 inposuit itaque abrae suae ascopam vini et vas olei et pulenta et palatas et panes et caseum et profecta est

71A 10 6 cumque venisset ad portas civitatis invenerunt expectantem Oziam et presbyteros civitatis

71A 10 7 qui cum vidissent eam stupentes mirati sunt nimis pulchritudinem eius

71A 10 8 nihil tamen interrogantes eam dimiserunt transire dicentes Deus patrum nostrorum det tibi gratiam et omne consilium tui cordis sua virtute corroboret ut gloriatur super te Hierusalem et sit nomen tuum in numero sanctorum et iustorum

71A 10 9 et dixerunt hii qui illic erant omnes una voce fiat fiat

71A 10 10 Iudith vero orans Dominum transiit portas ipsa et abra eius

71A 10 11 factum est autem cum descenderet montem circa ortum diei occurrerunt ei exploratores Assyriorum et tenuerunt illam dicentes unde venis aut quo vadis

71A 10 12 quae respondit filia sum Hebraeorum ideo ego fugi a facie eorum quoniam futurum agnovi quod dentur vobis in depraedationem pro eo quod contemnentes vos noluerunt ultro tradere se ipsos ut invenirent misericordiam in conspectu vestro

71A 10 13 hac de causa cogitavi mecum dicens vadam ad faciem principis Holofernus ut indicem illi secreta illorum et ostendam illi quo aditu possit obtinere eos ita ut non cadat unus vir de exercitu eius

71A 10 14 et cum audissent viri verba eius considerabant faciem eius et erat in oculis eorum stupor quoniam mirabantur pulchritudinem eius nimis

71A 10 15 et dixerunt ad eam conservasti animam tuam eo quod tale repperisti consilium ut descenderes ad dominum nostrum

71A 10 16 hoc autem scias quoniam cum steteris in conspectu eius bene tibi faciet et eris gratissima in corde eius duxeruntque illam ad tabernaculum Holofernus et nuntiantes eam

71A 10 17 cumque intrasset ante faciem eius statim captus est in suis oculis Holofernus

71A 10 18 dixeruntque ad eum satellites eius quis contemnat populum Hebraeorum qui tam decoras mulieres habent ut non pro his merito pugnare contra eos debeamus

71A 10 19 videns itaque Holofernus Iudith sedentem in conopeo quod erat ex purpura et auro et zmaragdo et lapidibus pretiosis intextum

71A 10 20 et cum in faciem eius intendisset adoravit eum prosternens se super terram et levaverunt illam servi Holofernus iubente domino suo

71A 11 1 tunc Holofernus dixit ei aequo animo esto et noli pavere in corde tuo quoniam ego numquam nocui virum qui voluit servire Nabuchodonosor regi

71A 11 2 populus autem tuus si non contempsisset me non adlevassem lanceam meam super illum

71A 11 3 nunc autem dic mihi qua ex causa recessisti ab illis et placuit tibi ut venires ad nos

71A 11 4 et dixit illi Iudith sume verba ancillae tuae quoniam si secutus fueris verba ancillae tuae perfectam rem faciet Dominus tecum

71A 11 5 vivit enim Nabuchodonosor rex terrae et vivit virtus eius quae est in te ad correptionem omnium animarum errantium quoniam non solum homines serviunt illi per te sed et bestiae agri obtemperant illi

71A 11 6 nuntiatur enim industria animi tui universis gentibus et indicatum est omni saeculo quoniam tu solus bonus et potens es in omni regno eius et disciplina tua omnibus provinciis praedicatur

71A 11 7 nec hoc latet quod locutus est Achior nec illud ignoratur quod ei iusseris

evenire

- 71A 11 8 constat enim Deum nostrum sic peccatis offensum ut mandaverit per prophetas suos ad populum quod tradat eos pro peccatis suis
- 71A 11 9 et quoniam sciunt se offendisse Deum suum filii Israhel tremor tuus super ipsos est
- 71A 11 10 insuper etiam fames invasit eos et ab ariditate aquae iam inter mortuos computantur
- 71A 11 11 denique hoc ordinant ut interficiant pecora sua et sanguinem eorum bibant
- 71A 11 12 et sancta Domini sui quae praecepit Deus non contingi in frumento vino et oleo haec cogitaverunt inpendere et volunt consumere quae nec manibus deberent contingere ergo quoniam haec faciunt certum est quod in perditione dabuntur
- 71A 11 13 quod ego ancilla tua cognoscens fugi ab illis et misit me Dominus haec ipsa nuntiare tibi
- 71A 11 14 ego enim ancilla tua Deum colo etiam nunc apud te et exiet ancilla tua et orabo Deum
- 71A 11 15 et dicet mihi quando eis reddat peccatum suum et veniens nuntiabo tibi ita ut ego adducam te per mediam Hierusalem et habebis omnem populum Israhel sicut oves quibus non est pastor et non latrabit vel unus contra te
- 71A 11 16 quoniam haec mihi dicta sunt per providentiam Dei
- 71A 11 17 et quoniam iratus est illis Deus hoc ipsa missa sum nuntiare tibi
- 71A 11 18 placuerunt autem omnia verba haec coram Holoferne et coram pueris eius et mirabantur ad sapientiam eius et dicebant alter ad alterum
- 71A 11 19 non est talis mulier super terram in aspectu in pulchritudine et in sensu verborum
- 71A 11 20 et dixit ad illam Holofernus bene fecit Deus qui misit te ante populum ut des illum tu in manibus nostris
- 71A 11 21 et quoniam bona est promissio tua si fecerit mihi hoc Deus tuus erit et meus Deus et tu in domo Nabuchodonosor magna eris et nomen tuum nominabitur in universa terra
- 71A 12 1 tunc iussit eam introire ubi repositi erant thesauri eius et iussit illic manere eam et constituit quid daretur illi de convivio suo
- 71A 12 2 cui respondens Iudith dixit nunc non potero manducare ex his quae mihi praecipis tribui ne veniat super me offensio ex his autem quae mihi detuli manducabo
- 71A 12 3 cui Holofernus ait si defecerint tibi ista quae tecum detulisti quid faciemus tibi
- 71A 12 4 et dixit Iudith vivit anima tua domine meus quoniam non expendet omnia haec ancilla tua donec faciat Deus in manu mea haec quae cogitavi et induxerunt illam servi eius in tabernaculo quo praeceperat
- 71A 12 5 et petiit dum introiret ut daretur ei copia nocte et ante lucem egrediendi foras ad orationem et deprecandi Dominum
- 71A 12 6 et praecepit cubiculariis suis ut sicut placeret illi exiret et introiret ad orandum Deum suum per triduum
- 71A 12 7 et exiebat noctibus in vallem Bethuliae et baptizabat se in fontem aquae
- 71A 12 8 et ut ascendebat orabat Dominum Deum Israhel ut dirigeret viam eius ad liberationem populi sui
- 71A 12 9 et introiens munda manebat in tabernaculum usque dum acciperet escam suam in vesperam
- 71A 12 10 et factum est quarto die Holofernus fecit cenam servis suis et dixit ad Bagao eunuchum vade et suade Hebraeam illam ut sponte consentiat habitare mecum
- 71A 12 11 foedum est enim apud Assyrios si femina inrideat virum agendo ut immunis transeat ab eo
- 71A 12 12 tunc introivit Bagao ad Iudith et dixit non vereatur bona puella introire ad dominum meum ut honorificetur ante faciem eius et manducet cum eo et bibat vinum in iucunditate
- 71A 12 13 cui Iudith respondit quae ego sum ut contradicam domino meo

71A 12 14 omne quod erit ante oculos eius bonum et optimum faciam quicquid autem illi placuerit hoc mihi erit optimum omnibus diebus vitae meae
 71A 12 15 et surrexit et ornavit se vestimento suo et ingressa stetit ante faciem eius
 71A 12 16 cor autem Holofernus concussum est erat enim ardens in concupiscentia eius
 71A 12 17 et dixit ad eam Holofernus bibe nunc et accumbe in iucunditate quoniam gratiam invenisti coram me
 71A 12 18 et dixit Iudith bibam domine quoniam magnificata est anima mea hodie prae omnibus diebus meis
 71A 12 19 et accepit et manducavit et bibit coram ipso ea quae paraverat illi ancilla eius
 71A 12 20 et iucundus factus est Holofernus ad illam bibitque vinum nimis multum quantum numquam biberat in vita sua
 71A 13 1 ut autem sero factum est festinaverunt servi illius ad hospitia sua et conclusit Bagao ostia cubiculi et abiit
 71A 13 2 erant autem omnes fatigati a vino
 71A 13 3 eratque Iudith sola in cubiculo
 71A 13 4 porro Holofernus iacebat in lecto nimia ebrietate sopitus
 71A 13 5 dixitque Iudith puellae suae ut staret foras ante cubiculum et observaret
 71A 13 6 stetitque Iudith ante lectum orans cum lacrimis et labiorum motu in silentio
 71A 13 7 dicens confirma me Domine Deus Israhel et respice in hac hora ad opera manuum mearum ut sicut promisisti Hierusalem civitatem tuam erigas et hoc quod credens per te posse fieri cogitavi perficiam
 71A 13 8 et haec cum dixisset accessit ad columnam quae erat ad caput lectuli eius et pugionem eius qui in ea ligatus pendeat exsolvit
 71A 13 9 cumque evaginasset illud adprehendit comam capitis eius et ait confirma me Domine Deus Israhel in hac hora
 71A 13 10 et percussit bis in cervicem eius et abscidit caput eius et abstulit conopeum eius a columnis et evolvit corpus eius truncum
 71A 13 11 et post pusillum exivit et tradidit caput Holofernus ancillae suae et iussit ut mitteret illud in peram suam
 71A 13 12 et exierunt duae secundum consuetudinem suam quasi ad orationem et transierunt castra et gyrantes vallem venerunt ad portam civitatis
 71A 13 13 et dixit Iudith a longe custodibus murorum aperite portas quoniam nobiscum est Deus qui fecit virtutem in Israhel
 71A 13 14 et factum est cum audissent viri vocem eius vocaverunt presbyteros civitatis
 71A 13 15 et concurrerunt ad eam omnes a minimo usque ad maximum quoniam speraverunt eam iam non esse venturam
 71A 13 16 et accendentes luminaria congyrauerunt circa eam universi illa autem ascendens in eminentiori loco iussit fieri silentium cumque omnes tacuissent
 71A 13 17 dixit Iudith laudate Dominum Deum nostrum qui non deseruit sperantes in se
 71A 13 18 et in me ancillam suam adimplevit misericordiam suam quam promisit domui Israhel et interfecit in manu mea hostem populi sui in hac nocte
 71A 13 19 et proferens de pera caput Holofernus ostendit illis dicens ecce caput Holofernus principis militiae Assyriorum et ecce conopeum illius in quo recumbebat in ebrietate sua ubi et per manum feminae percussit illum Dominus Deus noster
 71A 13 20 vivit autem ipse Dominus quoniam custodivit me angelus eius et hinc euntem et ibi commorantem et inde huc revertentem et non permisit me ancillam suam Dominus coinquinari sed sine pollutione peccati revocavit me vobis gaudentem in victoria sua in evasione mea in liberatione vestra
 71A 13 21 confiteamur illi omnes quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius
 71A 13 22 universi autem adorantes Dominum dixerunt ad eam benedixit te Dominus in virtute sua quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros

71A 13 23 porro Ozias princeps populi Israhel dixit ad eam benedicta es tu filia a Domino Deo excelso prae omnibus mulieribus super terram

71A 13 24 benedictus Dominus qui creavit caelum et terram qui te direxit in vulnere capitis principis inimicorum nostrorum

71A 13 25 quia hodie nomen tuum ita magnificavit ut non recedat laus tua de ore hominum qui memores fuerint virtutis Domini in aeternum pro quibus non pepercisti animae tuae propter angustias et tribulationem generis tui sed subvenisti ruinae ante conspectum Dei nostri

71A 13 26 et dixit omnis populus fiat fiat

71A 13 27 porro Achior vocatus venit et dixit ei Deus Israhel cui tu testimonium dedisti quod ulciscatur de inimicis suis ipse caput omnium incredulorum incidit in hac nocte in manu mea

71A 13 28 ut probes quia ita est ecce caput Holofernus qui in contemptu superbiae suae Deum Israhel contempsit et tibi interitum minabatur dicens cum captus fuerit populus Israhel gladio perforari praecipiam latera tua

71A 13 29 videns autem Achior caput Holofernus angustiatus prae pavore cecidit in faciem suam super terram et aestuavit anima eius

71A 13 30 postea vero quam resumpto spiritu recreatus est procidit ad pedes eius et adoravit eam et dixit

71A 13 31 benedicta tu Deo tuo in omni tabernaculo Iacob quoniam in omni gente quae audierit nomen tuum magnificabit Deum Israhel super te

71A 14 1 dixit autem Iudith ad omnem populum audite me fratres suspendite caput hoc super muros nostros

71A 14 2 et erit cum exierit sol accipiat unusquisque arma sua et exite cum impetu non ut descendatis deorsum sed quasi impetum facientes

71A 14 3 tunc exploratores necesse erit ut fugiant ad principem suum excitandum ad pugnam

71A 14 4 cumque duces eorum cucurrerint ad tabernaculum Holofernus et invenerint eum truncum in suo sanguine volutatum decidet super eos timor

71A 14 5 cumque cognoveritis fugere illos ite post illos securi quoniam Dominus conteret eos sub pedibus vestris

71A 14 6 tunc Achior videns virtutem quam fecit Deus Israhel relicto gentilitatis ritu credidit Deo et circumcidit carnem praeputii sui et adpositus est ad populum Israhel et omnis successio generis eius usque in hodiernum diem

71A 14 7 mox autem ut ortus est dies suspenderunt super muros caput Holofernus accepitque unusquisque vir arma sua et egressi sunt cum grandi strepitu et ululatu

71A 14 8 quod videntes exploratores ad tabernaculum cucurrerunt

71A 14 9 porro hii qui in tabernaculo erant venientes et ante ingressum cubiculi perstreperes excitandi gratia inquietudinem arte moliebantur ut non ab excitantibus sed a sonantibus Holofernus evigilaret

71A 14 10 nullus enim audebat cubiculum virtutis Assyriorum pulsando aut intrando aperire

71A 14 11 sed cum venissent duces eius et tribuni et universi maiores exercitus Assyriorum dixerunt cubiculariis

71A 14 12 intrate et excitate illum quoniam egressi mures de cavernis suis ausi sunt provocare ad proelium

71A 14 13 tunc ingressus Bagao cubiculum eius stetit ante cortinam et plausum fecit manibus suis suspicabatur enim illum cum Iudith dormire

71A 14 14 sed cum nullum motum iacentis sensu aurium caperet accessit proximans ad cortinam et elevans eam videns iacens cadaver absque capite Holofernus in suo sanguine tabefactum iacere super terram et clamavit voce magna cum fletu et scidit vestimenta sua

71A 14 15 et ingressus tabernaculum Iudith non invenit eam et exilivit foras ad populum

71A 14 16 et dixit una mulier hebraea fecit confusionem in domo regis Nabuchodonosor ecce enim Holofernus iacet in terra et caput ipsius non est in illo

71A 14 17 quod cum audissent principes virtutis Assyriorum sciderunt omnes vestimenta
 sua et intolerabilis timor et tremor cecidit super eos et turbati sunt animi eorum valde
 71A 14 18 et factus est clamor inconparabilis in media castra eorum
 71A 15 1 cumque omnis exercitus decollatum Holofernem audisset fugit mens et
 consilium ab eis et solo tremore et metu agitati fugae praesidium sumunt
 71A 15 2 ita ut nullus loqueretur cum proximo suo sed inclinato capite relictis omnibus
 evadere Hebraeos quos armatos venire super se audierant fugientes per vias camporum et semitas
 collium
 71A 15 3 videntes itaque filii Israhel fugientes illos descenderunt clangentes tubis et
 ululantes post ipsos
 71A 15 4 et quoniam Assyrii non adunati in fuga ibant praecipites filii autem Israhel
 uno agmine persequentes debilitabant omnes quos invenire potuissent
 71A 15 5 misitque Ozias nuntios per omnes civitates et regiones Israhel
 71A 15 6 omnis itaque regio omnisque urbs electam iuventutem misit armatam post eos
 et persecuti sunt eos in ore gladii quousque pervenirent ad extremitatem finium suarum
 71A 15 7 reliqui autem qui erant in Bethulia ingressi sunt castra Assyriorum et praedam
 quam fugientes Assyrii reliquerant abstulerunt et honestati sunt valde
 71A 15 8 hii vero qui victores reversi sunt ad Bethuliam omnia quaeque erant illorum
 abstulerunt secum ita ut non esset numerus in pecoribus in iumentis et universis mobilibus eorum ut
 a minimo usque ad magnum omnes divites fierent de praedationibus eorum
 71A 15 9 Ioachim autem summus pontifex de Hierusalem venit in Bethuliam cum
 universis presbyteris suis ut videret Iudith
 71A 15 10 quae cum exisset ad illum benedixerunt illam omnes una voce dicentes tu
 gloria Hierusalem tu laetitia Israhel tu honorificentia populi nostri
 71A 15 11 quia fecisti viriliter et confortatum est cor tuum eo quod castitatem amaveris
 et post virum tuum alterum non scieris ideo et manus Domini confortavit te et ideo eris benedicta in
 aeternum
 71A 15 12 et dixit omnis populus fiat fiat
 71A 15 13 per dies autem triginta vix collecta est spolia Assyriorum a populo Israhel
 71A 15 14 porro autem universa quae Holofernens peculiaria fuisse probata sunt dederunt
 Iudith in auro et argento et vestibus et gemmis et omni supellectile et tradita sunt illi omnia a populo
 71A 15 15 et omnes populi gaudebant cum mulieribus et virginibus et iuvenibus in
 organis et citharis
 71A 16 1 tunc cantavit canticum hoc Domino Iudith dicens
 71A 16 2 incipite Domino in tympanis cantate Deo in cymbalis modulamini illi
 psalmum novum exaltate et invocate nomen eius
 71A 16 3 Dominus conterens bella Dominus nomen est illi
 71A 16 4 qui posuit castra sua in medio populi sui ut eriperet nos de manu omnium
 inimicorum nostrorum
 71A 16 5 venit Assur ex montibus ab aquilone in multitudine fortitudinis suae cuius
 multitudo obturavit torrentes et equi eorum cooperuerunt valles
 71A 16 6 dixit se incensurum fines meos et iuvenes meos occisurum gladio infantes
 meos dare in praedam et virgines in captivitatem
 71A 16 7 Dominus autem omnipotens nocuit eum et tradidit eum in manus feminae et
 confudit eum
 71A 16 8 non enim cecidit potens eorum a iuvenibus nec filii Titan percusserunt eum
 nec excelsi gigantes inposuerunt se illi sed Iudith filia Merari in specie faciei suae dissolvit eum
 71A 16 9 exiit enim se vestimenta viduitatis et induit se vestimenta laetitiae in
 exultatione filiorum Israhel
 71A 16 10 unxit faciem suam unguento conligavit cincinnos suos mitra ad decipiendum
 illum
 71A 16 11 sandalia eius rapuerunt oculos eius pulchritudo eius captivam fecit animam

eius amputavit pugione cervicem eius

71A 16 12 horruerunt Persae constantiam eius et Medi audaciam eius

71A 16 13 tunc ululaverunt castra Assyriorum quando apparuerunt humiles mei
arescentes in siti

71A 16 14 filii puellarum conpunxerunt eos et sicut pueros fugientes occiderunt eos
perierunt in proelio a facie Domini mei

71A 16 15 hymnum cantemus Domino hymnum novum cantemus Deo nostro

71A 16 16 Adonai Domine magnus es tu et praeclarus in virtute et quem superare nemo
potest

71A 16 17 tibi serviat omnis creatura tua quia dixisti et facta sunt misisti spiritum tuum
et creata sunt et non est qui resistat voci tuae

71A 16 18 montes a fundamentis movebuntur cum aquis petrae sicut cera liquescent ante
faciem tuam

71A 16 19 qui autem timent te magni erunt apud te prae omnia

71A 16 20 vae genti insurgenti super genus meum Dominus enim omnipotens vindicabit
in eis in die iudicii visitabit illos

71A 16 21 dabit enim ignem et vermes in carnes eorum ut urantur et sentiant usque in
sempiternum

71A 16 22 et factum est post haec omnis populus post victoriam venit ad Hierusalem
adorare Dominum et mox ut purificati sunt obtulerunt omnes holocausta et vota et repromissiones
suas

71A 16 23 porro Iudith universa vasa bellica Holofernus quae dedit illi populus et
conopeum quod ipsa sustulerat in anathema oblivionis

71A 16 24 erat autem populus iucundus secundum faciem sanctorum et per tres menses
gaudium huius victoriae celebratum est cum Iudith

71A 16 25 post dies autem illos unusquisque rediit in sua et Iudith magna facta est in
Bethulia et praeclarior erat universae terrae Israhel

71A 16 26 erat etiam virtuti castitatis adiuncta ita ut non cognosceret virum omnibus
diebus vitae suae ex quo defunctus est Manasses vir eius

71A 16 27 erat autem diebus festis procedens cum gloria magna

71A 16 28 mansit autem in domo viri sui annos centum quinque et dimisit abram suam
liberam et defuncta est ac sepulta cum viro suo in Bethuliam

71A 16 29 luxitque illam omnis populus diebus septem

71A 16 30 in omni autem spatio vitae eius non fuit qui perturbaret Israhel et post mortem
eius annis multis

72A 1 1 Paulus apostolus non ab hominibus neque per hominem sed per Iesum
Christum, fratribus qui sunt Laodiciae.

72A 1 2 gratia vobis et pax a Deo Patre et Domino Iesu Christo.

72A 1 3 gratias ago Christo per omnem orationem meam, quod permanentes estis in
eo et perseverantes in operibus eius, promissum expectantes in diem iudicii.

72A 1 4 neque destituant vos quorundam vaniloquia insinuantium, ut vos evertant a
veritate evangelii quod a me praedicatur.

72A 1 5 et nunc faciet Deus, ut qui sunt ex me ad profectum veritatis evangelii
deservientes et facientes benignitatem operum quae salutis vitae aeternae

72A 1 6 et nunc palam sunt vincula mea quae patior in Christo; quibus laetor et
gaudeo.

72A 1 7 et hoc mihi est ad salutem perpetuam; quod ipsum factum orationibus vestris
et administrantem Spiritum Sanctum, sive per vitam sive per mortem.

72A 1 8 est enim mihi vere vita in Christo et mori gaudium.

72A 1 9 et in ipsum in vobis faciet misericordiam suam, ut eandem dilectionem
habeatis et sitis unianimes.

72A 1 10 ergo, dilectissimi, ut audistis praesentia mei, ita retinete et facite in timore

Dei, et erit vobis vita in aeternum;

72A 1 11 est enim Deus qui operatur in vos.

72A 1 12 et facite sine retractu quaecumque facitis.

72A 1 13 et quod est, dilectissimi, gaudete in Christo. et praecavete sordidos in lucro.

72A 1 14 omnes sint petitiones vestrae palam apud Deum. et estote firmi in sensu Christi.

72A 1 15 et quae integra et vera et pudica et iusta et amabilia facite.

72A 1 16 et quae audistis et accepistis, in corde retinete, et erit vobis pax.

72A 1 17 salutate omnes fratres in osculo sancto.

72A 1 18 salutant vos sancti.

72A 1 19 gratia Domini Iesu cum spiritu vestro.

73A 1 1 et factum est postquam percussit Alexander Philippi Macedo qui primus regnavit in Graecia egressus de terra Cethim Darium regem Persarum et Medorum

73A 1 2 constituit proelia multa et omnium obtinuit munitiones et interfecit reges terrae

73A 1 3 et pertransiit usque ad fines terrae et accepit spolia multitudinis gentium et siluit terra in conspectu eius

73A 1 4 et congregavit virtutem exercituum fortem nimis et exaltatum est et elevatum cor eius

73A 1 5 et obtinuit regiones gentium et tyrannos et facti sunt illi in tributum

73A 1 6 et post haec decidit in lectum et cognovit quia moritur

73A 1 7 et vocavit pueros suos nobiles qui secum erant nutriti a iuventute et divisit illis regnum suum cum adhuc viveret

73A 1 8 et regnavit Alexander annis duodecim et mortuus est

73A 1 9 et obtinuerunt pueri eius regnum unusquisque in loco suo

73A 1 10 et inposuerunt sibi omnes diademata post mortem eius et filii eorum post eos annis multis et multiplicata sunt mala in terra

73A 1 11 et exiit ex eis radix peccatrix Antiochus Inlustris filius Antiochi regis qui fuerat Romae obses et regnavit in anno centesimo tricesimo et septimo regni Graecorum

73A 1 12 in diebus illis exierunt ex Israhel filii iniqui et suaserunt multis dicentes eamus et disponamus testamentum cum gentibus quae circa nos sunt quia ex quo recessimus ab eis invenerunt nos multa mala

73A 1 13 et bonus visus est sermo in oculis eorum

73A 1 14 et destinaverunt aliqui de populo et abierunt ad regem et dedit illis potestatem ut facerent iustitiam gentium

73A 1 15 et aedificaverunt gymnasium in Hierosolymis secundum leges nationum

73A 1 16 et fecerunt sibi praepudia et recesserunt a testamento sancto et iuncti sunt nationibus et venundati sunt ut facerent malum

73A 1 17 et paratum est regnum in conspectu Antiochi et coepit regnare in terra Aegypti ut regnaret super duo regna

73A 1 18 et intravit in Aegyptum in multitudine gravi in curribus et elephantis et equitibus et copiosa navium multitudine

73A 1 19 et constituit bellum adversus Ptolomeum regem Aegypti et veritus est Ptolomeus a facie eius et fugit et ceciderunt vulnerati multi

73A 1 20 et comprehendit civitates munitas in terra Aegypti et accepit spolia terrae Aegypti

73A 1 21 et convertit Antiochus postquam percussit Aegyptum in centesimo et quadragesimo et tertio anno et ascendit ad Israhel

73A 1 22 et ascendit Hierosolymis in multitudine gravi

73A 1 23 et intravit in sanctificationem cum superbia et accepit altare aureum et candelabrum luminis et universa vasa eius et mensam propositionis et libatoria et fialas et mortariola aurea et velum et coronas et ornamentum aureum quod in facie templi erat et comminuit

omnia

- 73A 1 24 et accepit argentum et aurum et vasa concupiscibilia et accepit thesauros occultos quos invenit et sublatis omnibus abiit in terram suam
- 73A 1 25 et fecit caedem hominum et locutus est superbia magna
- 73A 1 26 et factus est planctus magnus in Israhel et in omni loco eorum
- 73A 1 27 et ingemuerunt principes et seniores virgines et iuvenes infirmati sunt et speciositas mulierum inmutata est
- 73A 1 28 omnis maritus sumpsit lamentum quae sedebant in toro maritali lugebant
- 73A 1 29 et commota est terra super habitantes in ea et universa domus Iacob induit confusionem
- 73A 1 30 et post duos annos dierum misit rex principem tributorum in civitates Iuda et venit Hierusalem cum turba magna
- 73A 1 31 et locutus est ad eos verba pacifica in dolo et crediderunt ei
- 73A 1 32 et inruit super civitatem repente et percussit eam plaga et perdidit populum multum ex Israhel
- 73A 1 33 et accepit spolia civitatis et succendit eam igni et destruxit domos eius et muros eius in circuitu
- 73A 1 34 et captivas duxerunt mulieres et natos et pecora possederunt
- 73A 1 35 et aedificaverunt civitatem David muro magno et firmo et turribus firmis et facta est illis in arcem
- 73A 1 36 et posuerunt illic gentem peccatorum viros iniquos et convaluerunt in ea et posuerunt arma et escas et congregaverunt spolia Hierusalem
- 73A 1 37 et reposuerunt illic et facti sunt in laqueum magnum
- 73A 1 38 et factum est hoc ad insidias sanctificationi et in diabolum malum in Israhel
- 73A 1 39 et effuderunt sanguinem innocentem per circuitum sanctificationis et contaminaverunt sanctificationem
- 73A 1 40 et fugerunt habitatores Hierusalem propter eos et facta est habitatio exterorum et facta est exera semini suo et nati eius reliquerunt eam
- 73A 1 41 sanctificatio eius desolata est sicut solitudo dies festi eius conversi sunt in luctum sabbata eius in obprobrium honores eius in nihilum
- 73A 1 42 secundum gloriam eius multiplicata est ignominia eius et sublimitas eius conversa est in luctum
- 73A 1 43 et scripsit rex Antiochus omni regno suo ut esset omnis populus unus et reliquerunt unusquisque legem suam
- 73A 1 44 et consenserunt omnes gentes secundum verbum regis Antiochi
- 73A 1 45 et multi ex Israhel consenserunt ei et sacrificaverunt idolis et coinquinaverunt sabbatum
- 73A 1 46 et misit rex Antiochus libros per manus nuntiorum in Hierusalem et in omnes civitates Iudae ut sequerentur legem gentium terrae
- 73A 1 47 et prohiberent holocausta et sacrificia et placationes fieri in templo Dei
- 73A 1 48 et prohiberent celebrari sabbatum et dies sollemnes
- 73A 1 49 et coinquinari sancta et sanctum populum Israhel
- 73A 1 50 et iussit aedificari aras et templa et idola et immolari carnes suillas et pecora communia
- 73A 1 51 et relinquere filios suos incircumcisos et coinquinari animas eorum in omnibus inmundis et abominationibus ita ut obliviscerentur legem et inmutarent omnes iustificationes Dei
- 73A 1 52 et quicumque non fecisset secundum verbum regis Antiochi moreretur
- 73A 1 53 secundum omnia verba haec scripsit omni regno suo et praeposuit principes populo qui haec fieri cogerent
- 73A 1 54 et iusserunt civitatibus Iudae sacrificare
- 73A 1 55 et congregati sunt multi de populo ad eos qui dereliquerant legem Domini et

fecerunt mala super terram

- 73A 1 56 et effugaverunt populum Israhel in abditis et in absconditis fugitivorum locis
73A 1 57 die quintadecima mensis casleu quinto et quadragesimo anno aedificavit rex
Antiochus abominandum idolum desolationis super altare Dei et per universas civitates Iudae in
circuitu aedificaverunt aras
73A 1 58 et ante ianuas domorum et in plateis incendebant tura et sacrificabant
73A 1 59 et libros legis Dei conbuserunt igni scindentes eos
73A 1 60 et apud quemcumque inveniebantur libri testamenti Domini et quicumque
observabant legem Domini secundum edictum regis trucidabant eum
73A 1 61 in virtute sua faciebant haec populo Israhel qui inveniebantur in omni mense
in civitatibus
73A 1 62 et quinta et vicesima die mensis sacrificabant super aram quae erat contra
altare
73A 1 63 et mulieres quae circumcidebant filios suos trucidabantur secundum iussum
regis Antiochi
73A 1 64 et suspendebant pueros a cervicibus per universas domos eorum et eos qui
circumciderunt eos trucidabant
73A 1 65 et multi de populo Israhel definierunt apud se ut non manducarent immunda et
elegerunt magis mori quam cibis coinquinari immundis
73A 1 66 et noluerunt infringere legem Dei sanctam et trucidati sunt
73A 1 67 et facta est ira magna super populum valde
73A 2 1 in illis diebus surrexit Matthathias filius Iohannis filii Simeonis sacerdos ex
filiis Ioarim ab Hierusalem et consedit in monte Modin
73A 2 2 et habebat filios quinque Iohannan qui cognominabatur Gaddis
73A 2 3 et Simeon qui cognominabatur Thasi
73A 2 4 et Iudas qui vocabatur Macchabeus
73A 2 5 et Eleazarus qui cognominabatur Abaron et Ionathas qui cognominabatur
Apphus
73A 2 6 hii viderunt mala quae fiebant in populo Iuda et in Hierusalem
73A 2 7 et dixit Matthathias vae mihi ut quid natus sum videre contritionem populi
mei et contritionem civitatis sanctae et sedere illic cum datur in manibus inimicorum
73A 2 8 sancta in manu extraneorum facta sunt templum eius sicut homo ignobilis
73A 2 9 vasa gloriae eius captiva abducta sunt trucidati sunt iuvenes eius in plateis et
iuvenes eius ceciderunt gladio inimicorum
73A 2 10 quae gens non hereditavit regnum eius et non obtinuit spolia eius
73A 2 11 omnis compositio eius ablata est quae erat libera facta est ancilla
73A 2 12 et ecce sancta nostra et pulchritudo nostra et claritas nostra desolata est et
coinquinaverunt eam gentes
73A 2 13 quo ergo nobis adhuc vivere
73A 2 14 et scidit Matthathias et filii eius vestimenta sua et operuerunt se ciliciis et
planxerunt valde
73A 2 15 et venerunt illuc qui missi erant a rege Antiocho ut cogerent eos qui
confugerant in civitate Modin immolare et accendere et a lege Dei discedere
73A 2 16 et multi de populo Israhel consentientes accesserunt ad eos sed Matthathias et
filii eius constanter steterunt
73A 2 17 et respondentes qui missi erant ab Antiocho dixerunt Matthathiae princeps et
clarissimus et magnus es in hac civitate et ornatus filiis et fratribus
73A 2 18 ergo accede prior et fac iussum regis sicut fecerunt omnes gentes et viri Iuda
et qui remanserunt in Hierusalem et eris tu et filii tui inter amicos regis et amplificatus argento et
auro et muneribus multis
73A 2 19 et respondit Matthathias et dixit magna voce et si omnes gentes regi Antiocho
oboediunt ut discedat unusquisque a servitute patrum suorum et consentiunt mandatis eius

73A 2 20 ego et filii mei et fratres mei oboedimus legi patrum nostrorum
 73A 2 21 propitius sit nobis Deus non est nobis utile relinquere legem et iustitias Dei
 73A 2 22 non audibimus verba regis Antiochi nec sacrificabimus transgredientes legis
 nostrae mandata ut eamus altera via
 73A 2 23 et ut cessavit loqui verba haec accessit quidam Iudaeus in omnium oculis
 sacrificare idolis super aram in civitate Modin secundum iussum regis
 73A 2 24 et vidit Matthathias et doluit et contremuerunt renes eius et ascendit furor eius
 secundum iudicium legis et insiliens trucidavit eum super aram
 73A 2 25 sed et virum quem miserat rex Antiochus qui cogebat immolari occidit in ipso
 tempore et aram destruxit
 73A 2 26 et zelatus est legem sicut fecit Finees Zambri filio Salomi
 73A 2 27 et exclamavit Matthathias voce magna dicens omnis qui zelum habet legis
 statuens testamentum exeat post me
 73A 2 28 et fugit ipse et filii eius in montes et reliquerunt quaecumque habebant in
 civitate
 73A 2 29 tunc descenderunt multi quaerentes iudicium et iustitiam in desertum
 73A 2 30 ut sederent ibi ipsi et filii eorum et mulieres eorum et pecora eorum quoniam
 induraverunt super eos mala
 73A 2 31 et renuntiatum est viris regis et exercitui qui erat in Hierusalem civitate David
 quoniam discessissent viri quidam qui dissipaverunt mandatum regis in loca occulta in deserto et
 abissent post illos multi
 73A 2 32 et statim perrexerunt ad eos et constituerunt adversus eos proelium in die
 sabbatorum
 73A 2 33 et dixerunt ad eos resistitis et nunc adhuc exite et facite secundum verbum
 regis et vivetis
 73A 2 34 et dixerunt non exhibimus neque faciemus verbum regis ut polluamus diem
 sabbatorum
 73A 2 35 et concitaverunt adversus eos proelium
 73A 2 36 et non responderunt eis nec oppilaverunt loca occulta
 73A 2 37 dicentes moriamur omnes in simplicitate nostra et testes erunt super nos
 caelum et terra quod iniuste perditis nos
 73A 2 38 et intulerunt eis bellum sabbatis et mortui sunt ipsi et uxores eorum et filii
 eorum et pecora eorum usque ad mille animas hominum
 73A 2 39 et cognovit Matthathias et amici eius et luctum habuerunt super eos valde
 73A 2 40 et dixit vir proximo suo si omnes fecerimus sicut fratres nostri fecerunt et non
 pugnaverimus adversus gentes pro animabus nostris et iustificationibus nostris citius disperdent nos
 a terra
 73A 2 41 et cogitaverunt in illa die dicentes omnis homo quicumque venerit ad nos in
 bello die sabbatorum pugnemus adversus eum et non moriemur omnes sicut mortui sunt fratres
 nostri in occultis
 73A 2 42 tunc congregata est ad eos synagoga Asideorum fortis viribus ex Israhel
 omnis voluntarius in lege
 73A 2 43 et omnes qui fugiebant a malis additi sunt ad eos et facti sunt illis ad
 firmamentum
 73A 2 44 et collegerunt exercitum et percusserunt peccatores in ira sua et viros iniquos
 in indignatione sua et ceteri fugerunt ad nationes ut evaderent
 73A 2 45 et circuivit Matthathias et amici eius et destruxerunt aras
 73A 2 46 et circumciderunt pueros incircumcisos quotquot invenerunt in finibus Israhel
 in fortitudine
 73A 2 47 et persecuti sunt filios superbiae et prosperatum est opus in manu eorum
 73A 2 48 et obtinuerunt legem de manibus gentium et de manibus regum et non
 dederunt cornu peccatori

73A 2 49 et adpropinquaverunt dies Matthathiae moriendi et dixit filiis suis nunc confortata est superbia et castigatio et tempus eversionis et ira indignationis

73A 2 50 nunc ergo o filii aemulatores estote legis et date animas vestras pro testamento patrum

73A 2 51 et mementote operum patrum quae fecerunt in generationibus suis et accipietis gloriam magnam et nomen aeternum

73A 2 52 Abraham nonne in temptatione inventus est fidelis et reputatum est ei ad iustitiam

73A 2 53 Ioseph in tempore angustiae suae custodivit mandatum et factus est dominus Aegypti

73A 2 54 Finees pater noster zelando zelum Dei accepit testamentum sacerdotii aeterni

73A 2 55 Iesus dum implet verbum factus est dux Israhel

73A 2 56 Chaleb dum testificatur in ecclesia accepit hereditatem

73A 2 57 David in sua misericordia consecutus est sedem regni in saecula

73A 2 58 Helias dum zelat zelum legis receptus est in caelum

73A 2 59 Ananias Azarias Misahel credentes liberati sunt de flamma

73A 2 60 Danihel in sua simplicitate liberatus est de ore leonum

73A 2 61 et ita cogitate per generationem et generationem quia omnes qui sperant in eum non infirmantur

73A 2 62 et a verbis viri peccatoris non timueritis quia gloria eius stercus et vermis est

73A 2 63 hodie extollitur et cras non invenietur quia conversus est in terram suam et cogitatio eius periet

73A 2 64 vos ergo filii confortamini et viriliter agite in lege quia in ipsa gloriosi eritis

73A 2 65 et ecce Simeon frater vester scio quod vir consilii est ipsum audite semper et ipse vobis erit pater

73A 2 66 et Iudas Macchabeus fortis viribus a iuventute sua sit vobis princeps militiae et ipse aget bellum populi

73A 2 67 et vos adducetis ad vos omnes factores legis et vindicate vindictam populi vestri

73A 2 68 et retribuete retributionem gentibus et intendite in praeceptum legis

73A 2 69 et benedixit eos et adpositus est ad patres suos

73A 2 70 et defunctus est centesimo et quadragesimo et sexto anno et sepultus est a filiis suis in sepulchris patrum suorum in Modin et planxerunt eum omnis Israhel planctu magno

73A 3 1 et surrexit Iudas qui vocabatur Macchabeus filius eius pro eo

73A 3 2 et adiuvabant eum omnes fratres eius et universi qui se coniunxerant patri eius et proeliabantur proelium Israhel cum laetitia

73A 3 3 et dilatavit gloriam populo suo et induit se lorica sicut gigans et succinxit se arma bellica sua in proeliis et protegebat castra gladio suo

73A 3 4 similis factus est leoni in operibus suis et sicut catulus leonis rugiens in venatione

73A 3 5 et persecutus est iniquos perscrutans eos et qui conturbabant populum suum succendit flammis

73A 3 6 et repulsi sunt inimici prae timore eius et omnes operarii iniquitatis conturbati sunt et directa est salus in manu eius

73A 3 7 et exacerbabat reges multos et laetificabat Iacob in operibus suis et in saeculum memoria eius in benedictione

73A 3 8 et perambulavit civitates Iuda et perdidit impios ex eis et avertit iram ab Israhel

73A 3 9 et nominatus est usque ad novissimum terrae et congregavit pereuntes

73A 3 10 et congregavit Apollonius gentes et a Samaria virtutem multam et magnam ad bellandum contra Israhel

73A 3 11 et cognovit Iudas et exiit obviam illi et percussit et occidit illum et ceciderunt

vulnerati multi et reliqui fugerunt

73A 3 12 et accepit spolia eorum et gladium Apollonii abstulit Iudas et erat pugnans in eo omnibus diebus

73A 3 13 et audivit Seron princeps exercitus Syriae quod congregavit Iudas congregationem et ecclesiam fidelium secum

73A 3 14 et ait faciam mihi nomen et glorificabor in regno et debellabo Iudam et eos qui cum ipso sunt qui spernebant verbum regis

73A 3 15 et praeparavit se et ascenderunt cum eo castra impiorum fortes auxiliarii ut facerent vindictam in filios Israhel

73A 3 16 et adpropinquaverunt usque Bethoron et exivit Iudas obviam illi cum paucis

73A 3 17 ut viderunt autem exercitum venientem sibi obviam dixerunt Iudae quomodo poterimus pauci pugnare ad multitudinem tantam tam fortem et nos fatigati sumus ieiunio hodie

73A 3 18 et ait Iudas facile est concludi multos in manus paucorum et non est differentia in conspectu Dei caeli liberare in multis et in paucis

73A 3 19 quia non in multitudine exercitus victoria belli sed de caelo fortitudo est

73A 3 20 ipsi veniunt ad nos in multitudine contumaci et superba ut disperdant nos et uxores nostras et filios nostros et ut spolient nos

73A 3 21 nos vero pugnabimus pro animabus nostris et legibus nostris

73A 3 22 et ipse Dominus conteret eos ante faciem nostram vos autem ne timueritis eos

73A 3 23 ut cessavit autem loquens insiluit in eos subito et contritus est Seron et exercitus eius in conspectu ipsius

73A 3 24 et persequebatur eum in descensu Bethoron usque in campum et ceciderunt ex eis octingenti viri reliqui autem fugerunt in terram Philisthim

73A 3 25 et cecidit timor Iudae ac fratrum eius et formido super omnes gentes in circuitu eorum

73A 3 26 et pervenit ad regem nomen eius et de proeliis Iudae narrabant omnes gentes

73A 3 27 ut audivit autem Antiochus sermones istos iratus est animo et misit et congregavit exercitum universi regni sui castra fortia valde

73A 3 28 et aperuit aerarium suum et dedit stipendia exercitui in annum et mandavit illis ut essent parati ad omnia

73A 3 29 et vidit quod defecit pecunia de thesauris et tributa regionis modica propter dissensionem et plagam quam fecit in terra ut tolleret legitima quae erant a primis diebus

73A 3 30 et timuit ne non haberet et semel et bis in sumptus et donativa quae dederat ante larga manu et abundaverat super reges qui ante eum fuerant

73A 3 31 consternatus erat animo valde et cogitavit ire in Persidem et accipere tributa regionum et congregare argentum multum

73A 3 32 et reliquit Lysiam hominem nobilem de genere regali super negotia regia a flumine Eufraten usque ad flumen Aegypti

73A 3 33 et ut nutriret Antiochum filium suum donec rediret

73A 3 34 et tradidit ei medium exercitum et elefantos et mandavit ei de omnibus quae volebat et de inhabitantibus Iudaeam et Hierusalem

73A 3 35 ut mitteret ad eos exercitum ad conterendam et extirpandam virtutem Israhel et reliquias Hierusalem et auferendam memoriam de loco

73A 3 36 et ut constitueret habitatores filios alienigenas in omnibus finibus eorum et sorte distribueret terram eorum

73A 3 37 et rex adsumpsit partem exercitus residui et exivit ab Antiochia civitate regni sui anno centesimo et quadragesimo et septimo et transfretavit Eufraten flumen et perambulabat superiores regiones

73A 3 38 et elegit Lysias Ptolomeum filium Dorimini et Nicanorem et Gorgiam viros potentes ex amicis regis

73A 3 39 et misit cum eis quadraginta milia virorum et septem milia equitum ut venirent in terram Iuda et disperderent eam secundum verbum regis

73A 3 40 et processerunt ut irent cum universa virtute sua et venerunt et adplicuerunt
Ammaum in terra campestri
73A 3 41 et audierunt mercatores regionum nomen eorum et acceperunt argentum et
aurum multum valde et pueros et venerunt in castra ut acciperent filios Israhel in servos et additi
sunt ad eos exercitus Syriae et terrae alienigenarum
73A 3 42 et vidit Iudas et fratres eius quia multiplicata sunt mala et exercitus adplicabat
ad fines eorum et cognoverunt verba regis quae mandavit populo facere in interitum et
consummationem
73A 3 43 et dixerunt unusquisque ad proximum suum erigamus deiectionem populi
nostri et pugnemus pro populo nostro et sanctis nostris
73A 3 44 et congregatus est conventus ut essent parati in proelium et ut orarent et
peterent misericordiam et miserationes
73A 3 45 et Hierusalem non habitabatur sed erat sicut desertum non erat qui
ingrederetur et egrederetur de natis eius et sanctum conculcabatur et filii alienigenarum erant in arce
ibi erat habitatio gentium et ablata est voluptas ab Iacob et defecit ibi tibia et cithara
73A 3 46 et congregati sunt et venerunt in Masefat contra Hierusalem quia locus
orationis erat in Masefat ante Israhel
73A 3 47 et ieiunaverunt illa die et induerunt se ciliciis et cinere in capite suo et
destituerunt vestimenta sua
73A 3 48 et expanderunt librum legis de quibus scrutabantur gentes similitudinem
simulacrorum suorum
73A 3 49 et adtulerunt ornamenta sacerdotalia et primitias et decimas et suscitaverunt
nazoreos qui impleverant dies
73A 3 50 et clamaverunt voce magna in caelum dicentes quid faciemus istis et quo eos
ducemus
73A 3 51 et sancta tua conculcata sunt et contaminata sunt et sacerdotes tui in luctu et
humilitate
73A 3 52 et ecce nationes convenerunt adversum nos ut nos disperdant tu scis quae
cogitant in nos
73A 3 53 quomodo poterimus subsistere ante facies illorum nisi tu adiuves nos
73A 3 54 et tubis exclamaverunt voce magna
73A 3 55 et post hoc constituit Iudas duces populi tribunos et centuriones et
pentecontarcos et decuriones
73A 3 56 et dixit his qui aedificabant domos et sponsabant uxores et plantabant vineas
et formidolosis ut redirent unusquisque in domum suam secundum legem
73A 3 57 et moverunt castra et conlocaverunt ad austrum Ammaum
73A 3 58 et ait Iudas accingimini et estote filii potentes et estote parati in mane ut
pugnetis adversus nationes has quae convenerunt disperdere nos et sancta nostra
73A 3 59 quoniam melius est nos mori in bello quam videre mala gentis nostrae et
sanctorum
73A 3 60 sicut autem fuerit voluntas in caelo sic fiat
73A 4 1 et adsumpsit Gorgias quinque milia virorum et mille equites electos et
moverunt castra nocte
73A 4 2 ut adplicarent ad castra Iudaeorum et percuterent eos subito et filii qui erant
ex arce erant illi duces
73A 4 3 et audivit Iudas et surrexit ipse et potentes percutere virtutem exercituum
regis quae erat in Ammaum
73A 4 4 adhuc enim dispersus erat exercitus a castris
73A 4 5 et venit Gorgias in castra Iudae noctu et neminem invenit et quaerebant eos in
montibus quoniam dixit fugiunt hii a nobis
73A 4 6 et cum dies factus esset apparuit Iudas in campo cum tribus milibus virorum
tantum quia tegumenta et gladios non habebant

73A 4 7 et viderunt castra gentium valida et loricatedos et equitatus in circuitu eorum et hii docti proelium

73A 4 8 et ait Iudas viris qui secum erant ne timueritis multitudinem eorum et impetum eorum ne formidatis

73A 4 9 mementote qualiter salvi facti sunt patres nostri in mari Rubro cum sequeretur eos Pharaon cum exercitu

73A 4 10 et nunc clamemus in caelum et miserebitur nostri et testamenti patrum nostrorum et conteret exercitum istum ante faciem nostram hodie

73A 4 11 et scient omnes gentes quia est qui redimat et liberet Israhel

73A 4 12 et levaverunt alienigenae oculos suos et viderunt eos venientes ex adverso

73A 4 13 et exierunt de castris in proelium et tuba cecinerunt hii qui fuerant cum Iuda

73A 4 14 et congressi sunt et contritae sunt gentes et fugerunt in campum

73A 4 15 novissimi autem ceciderunt gladio et persecuti sunt eos usque Gesoron et usque in campos Idumeae et Azoti et Iamniae et ceciderunt ex illis ad tria milia virorum

73A 4 16 et reversus est Iudas et exercitus eius sequens eum

73A 4 17 et dixit ad populum non concupiscatis spolia quia bellum contra nos est

73A 4 18 et Gorgias et exercitus eius in monte prope nos sed state contra inimicos nostros et expugnat eos et post hoc sumetis spolia

73A 4 19 et adhuc loquente Iuda haec apparuit pars quaedam prospiciens de monte

73A 4 20 et vidit quod in fugam conversi sunt et succensa sunt castra fumus enim qui videbatur declarabat quod factum est

73A 4 21 quibus illi conspectis timuerunt valde aspicientes simul et Iudam et exercitum in campo paratum ad proelium

73A 4 22 et fugerunt omnes in campo alienigenarum

73A 4 23 et Iudas reversus est ad spolia castrorum et acceperunt aurum multum et argentum et hyacinthum et purpuram marinam et opes magnas

73A 4 24 et conversi hymnum canebant et benedicebant in caelum quoniam bonum est quoniam in saeculum misericordia eius

73A 4 25 et facta est salus magna in Israhel in illa die

73A 4 26 quicumque autem alienigenarum evaserunt venerunt et nuntiaverunt Lysiae universa quae acciderant

73A 4 27 quibus auditis ille consternatus est animo deficiebat quod non qualia voluit talia contigerunt in Israhel et qualia mandavit rex

73A 4 28 et sequenti anno congregavit electorum virorum sexaginta milia et equitum quinque milia ut debellaret eos

73A 4 29 et venerunt in Iudaeam et castra posuerunt in Bethoron et occurrit illis Iudas cum decem milibus viris

73A 4 30 et viderunt exercitum fortem et oravit et dixit benedictus es salvator Israhel qui contrivisti impetum potentis in manu servi tui David et tradidisti castra alienigenarum in manus Ionathae filii Saul et armigeri eius

73A 4 31 conclude exercitum istum in manu populi tui Israhel et confundantur in exercitu suo et equitibus

73A 4 32 da illis formidinem et tabefac audaciam virtutis eorum et commoveantur contritione sua

73A 4 33 deice eos gladio diligentium te et conlaudent te omnes qui noverunt nomen tuum in hymnis

73A 4 34 et commiserunt et ceciderunt de exercitu Lysiae quinque milia virorum

73A 4 35 videns autem Lysias suorum fugam et Iudaeorum audaciam et quod parati sunt aut vivere aut mori fortiter abiit Antiochiam et elegit milites ut multiplicatus rursus veniret in Iudaeam

73A 4 36 dixit autem Iudas et fratres eius ecce contriti sunt inimici nostri ascendamus nunc mundare sancta et renovare

73A 4 37 et congregatus est omnis exercitus et ascenderunt in montem Sion
 73A 4 38 et viderunt sanctificationem desertam et altare profanatum et portas exustas et
 in atriis virgulta nata sicut in saltu vel montibus et pastoforia diruta
 73A 4 39 sciderunt vestimenta sua et planxerunt planctu magno et inposuerunt cinerem
 73A 4 40 et ceciderunt in faciem super terram et exclamaverunt tubis signorum et
 clamaverunt in caelum
 73A 4 41 tunc ordinavit Iudas viros ut pugnarent adversus eos qui erant in arce donec
 emundarent sancta
 73A 4 42 et elegit sacerdotes sine macula voluntatem habentes in lege Dei
 73A 4 43 et mundaverunt sancta et tulerunt lapides contaminationis in locum
 inmundum
 73A 4 44 et cogitavit de altare holocaustorum quod profanatum erat quid de eo faceret
 73A 4 45 et incidit illi consilium bonum ut destrueret illud ne forte esset illis in
 obprobrium quia contaminaverunt illud gentes et demoliti sunt illud
 73A 4 46 et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto quoadusque veniret
 propheta et responderet de eis
 73A 4 47 et acceperunt lapides integros secundum legem et aedificaverunt altare novum
 secundum illud quod fuit prius
 73A 4 48 et aedificaverunt sancta et quae intra domum intrinsecus et aedem et atria
 sanctificaverunt
 73A 4 49 et fecerunt vasa sancta nova et intulerunt candelabrum et altare incensorum et
 mensam in templum
 73A 4 50 et incensum posuerunt super altare et accenderunt lucernas quae super
 candelabrum erant et lucebant in templo
 73A 4 51 et posuerunt super mensam panes et adpenderunt vela et consummaverunt
 omnia opera quae fecerunt
 73A 4 52 et ante matutinum surrexerunt quinta et vicesima mensis noni hic mensis
 casleu centesimi quadragiesimi octavi anni
 73A 4 53 et obtulerunt sacrificium secundum legem super altare holocaustorum novum
 quod fecerunt
 73A 4 54 secundum tempus et secundum diem in qua contaminaverunt illud gentes in
 ipsa renovatum est in canticis et citharis et cinyris et cymbalis
 73A 4 55 et cecidit omnis populus et adoraverunt et benedixerunt in caelum ei qui
 prosperavit eis
 73A 4 56 et fecerunt dedicationem altaris diebus octo et obtulerunt holocausta cum
 laetitia et salutaria laudis
 73A 4 57 et ornaverunt faciem templi coronis aureis et scutulis et dedicaverunt portas et
 pastoforia et inposuerunt eis ianuas
 73A 4 58 et facta est laetitia in populo magna valde et aversum est obprobrium gentium
 73A 4 59 et statuit Iudas et fratres eius et universa ecclesia Israhel ut agatur dies
 dedicationis altaris in temporibus suis ab anno in annum per dies octo a quinta et vicesima mensis
 casleu cum laetitia et gaudio
 73A 4 60 et aedificaverunt in tempore illo montem Sion et per circuitum muros altos et
 turren firmas nequando venirent gentes et conculcarent eam sicut antea fecerunt
 73A 4 61 et conlocavit illic exercitum ut servarent eam et munivit eam ad
 custodiendam Bethsuram ut haberet populus munitionem contra faciem Idumeae
 73A 5 1 et factum est ut audierunt gentes in circuitu quia aedificatum est altare et
 sancta sicut prius et iratae sunt valde
 73A 5 2 et cogitabant tollere genus Iacob qui erant inter eos et coeperunt occidere de
 populo et persequi
 73A 5 3 et debellabat Iudas filios Esau in Idumea et eos qui erant in Acrabattene quia
 circumsedebant Israhelitas et percussit eos plaga magna

73A 5 4 et recordatus est malitiam filiorum Bean qui erant populo in laqueum et in scandalum insidiantes in via

73A 5 5 et conclusi sunt ab eo in turribus et adplicuit ad eos et anathematizavit eos et incendit turres eorum igni cum omnibus qui in eis erant

73A 5 6 et transiit ad filios Ammon et invenit manum fortem et populum copiosum et Timotheum ducem ipsorum

73A 5 7 et commisit cum eis proelia multa et contriti sunt in conspectu eorum et percussit eos

73A 5 8 et cepit Iazer civitatem et filias eius et reversus est in Iudaeam

73A 5 9 et congregatae sunt gentes quae sunt in Galaad adversus Israhelitas qui erant in finibus eorum ut tollerent eos et fugerunt in Datheman munitionem

73A 5 10 et miserunt litteras ad Iudam et fratres eius dicentes congregatae sunt adversum nos gentes per circuitum ut auferant nos

73A 5 11 et parant venire et occupare munitionem in quam confugimus et Timotheus est dux exercitus eorum

73A 5 12 nunc ergo veni eripe nos de manibus eorum quia cecidit multitudo de nobis

73A 5 13 et omnes fratres nostri qui erant in locis Tubi interfecti sunt et captivas abduxerunt uxores eorum et natos et spolia et peremerunt illic ferme mille viros

73A 5 14 et adhuc epistulae legebantur et ecce alii nuntii venerunt de Galilea conscissis tunicis nuntiantes secundum verba haec

73A 5 15 dicentes convenisse adversum se a Ptolomaida et Tyro et Sidone et omni Galilea alienigenas ut nos consumant

73A 5 16 ut audivit autem Iudas et populus sermones istos convenit ecclesia magna cogitare quid facerent fratribus suis qui in tribulatione erant et expugnabantur ab eis

73A 5 17 dixitque Iudas Simoni fratri suo elige tibi viros et vade et libera fratres tuos in Galilea ego enim et frater meus Ionathas ibimus in Galaditin

73A 5 18 et reliquit Iosepphum filium Zacchariae et Azariam duces populi cum residuo exercitu in Iudaeam ad custodiendum

73A 5 19 et praecepit illi dicens praesto populo huic et nolite bellum committere adversus gentes donec revertamur

73A 5 20 et dati sunt Simoni viri tria milia ut iret in Galileam Iudae autem octo milia in Galaditin

73A 5 21 et abiit Simon in Galileam et commisit proelia multa cum gentibus et contritae sunt gentes a facie eius et persecutus est eos usque ad portam

73A 5 22 Ptolomaidis et ceciderunt de gentibus fere tria milia virorum et accepit spolia eorum

73A 5 23 et sumpsit eos qui erant in Galilea et in Arbatis cum uxoribus et natis et omnibus quae erant illis et adduxit in Iudaeam cum laetitia magna

73A 5 24 et Iudas Macchabeus et Ionathas et fratres eius transierunt Iordanem et abierunt viam trium dierum per desertum

73A 5 25 et occurrerunt eis Nabuthei et susceperunt eos pacifice et narraverunt eis omnia quae acciderunt fratribus in Galaditide

73A 5 26 et quia multi ex eis comprehensi sunt in Basara et Bosor et in Alimis et in Casfor et Macet et Carnain hae omnes civitates munitae et magnae

73A 5 27 sed et in ceteris civitatibus Galaditidis tenentur comprehensi et in crastinum constituerunt admovere exercitum civitatibus his et comprehendere et tollere eos in una die

73A 5 28 et convertit Iudas et exercitus eius viam in desertum Bosor repente et occupavit civitatem et occidit omnem masculum in ore gladii et accepit omnia spolia eorum et succendit eam igni

73A 5 29 et surrexerunt inde nocte et ibant usque ad munitionem

73A 5 30 et factum est diluculo cum adlevassent oculos suos ecce populus multus cuius non erat numerus portantes scalas et machinas ut comprehenderent munitionem et expugnarent eos

73A 5 31 et vidit Iudas quia coepit bellum et clamor belli ascendit in caelum sicut tuba
et clamor magnus de civitate

73A 5 32 et exercitui dixit pugnate hodie pro fratribus vestris

73A 5 33 et venit tribus ordinibus post eos et exclamaverunt tubis et clamaverunt in
oratione

73A 5 34 et cognoverunt castra Timothei quia Macchabeus est et refugerunt a facie eius
et percusserunt eos plaga magna et ceciderunt ex eis in illa die fere octo milia virorum

73A 5 35 et divertit Iudas in Maspha et expugnavit et cepit eam et occidit omnem
masculum eius et sumpsit spolia eius et succendit eam igni

73A 5 36 inde perrexit et cepit Casbon et Maged et Bosor et reliquas civitates
Galaditidis

73A 5 37 post haec autem verba congregavit Timotheus exercitum alium et castra
posuit contra Rafon trans torrentem

73A 5 38 et misit Iudas speculari exercitum et renuntiaverunt ei dicentes quia
convenerunt ad eum omnes gentes quae in circuitu nostro sunt exercitus multus nimis

73A 5 39 et Arabas conduxit in auxilium et castra posuerunt trans torrentem parati
venire ad te in proelium et abiit Iudas obviam illis

73A 5 40 et ait Timotheus principibus exercitus sui cum adpropiauerit Iudas et exercitus
eius ad torrentem aquae si transierit ad nos prior non poterimus sustinere eum quia potens poterit
adversum nos

73A 5 41 si vero timuerit transire et posuerit castra extra flumen transfretemus ad eos et
poterimus adversus illum

73A 5 42 ut autem adpropinquavit Iudas ad torrentem aquae statuit scribas populi secus
torrentem et mandavit eis dicens neminem hominum reliqueritis sed veniant omnes in proelium

73A 5 43 et transfretavit ad illos prior et omnis populus post eum et contritae sunt ante
faciem eorum omnes gentes et proiecerunt arma sua et fugerunt ad fanum quod est in Carnain

73A 5 44 et occupavit ipsam civitatem et fanum succendit igni cum omnibus qui erant
in ipso et oppressa est Carnain et non potuit sustinere contra faciem Iudae

73A 5 45 et congregavit Iudas universos Israhelitas qui erant in Galaditiden a minimo
usque ad maximum et uxores eorum et natos et exercitum magnum valde ut venirent in terram Iudae

73A 5 46 et venerunt usque Efron et haec civitas magna in ingressu posita munita valde
et non erat declinare ab ea dextra vel sinistra sed per mediam iter erat

73A 5 47 et incluserunt se qui erant in civitate et obstruxerunt portas lapidibus et misit
ad eos Iudas verbis pacificis

73A 5 48 dicens transeamus per terram vestram ut eamus in terram nostram et nemo
vobis nocebit tantum pedibus transibimus et nolebant eis aperire

73A 5 49 et praecepit Iudas praedicare in castris ut adplicarent unusquisque in quo erat
loco

73A 5 50 et adplicuerunt viri virtutis et obpugnavit civitatem illam tota die et tota nocte
et tradita est civitas in manu eius

73A 5 51 et peremerunt omnem masculum in ore gladii et eradicavit eam et accepit
spolia eius et transiit per totam civitatem super interfectos

73A 5 52 et transgressi sunt Iordanem in campo magno contra Bethsan

73A 5 53 et erat Iudas congregans extremos et exhortabatur populum per totam viam
donec venerunt in terram Iuda

73A 5 54 et ascenderunt in montem Sion cum laetitia et gaudio et obtulerunt holocausta
quod nemo ex eis cecidisset donec reverterentur in pace

73A 5 55 et in diebus quibus erat Iudas et Ionathas in terra Galaad et Simeon frater eius
in Galilea contra faciem Ptolomaidis

73A 5 56 audivit Iosephus Zacchariae filius et Azarias princeps virtutis res bene gestas
et proelia quae facta sunt

73A 5 57 et dixit faciamus et ipsi nobis nomen et eamus pugnare adversum gentes quae

in circuitu nostro sunt

- 73A 5 58 et praecepit his qui erant in exercitu suo et abierunt Iamnam
73A 5 59 et exivit Gorgias de civitate et viri eius obviam illi in pugnam
73A 5 60 et fugati sunt Iosephus et Azarias usque in fines Iudae et ceciderunt illa die
de populo Israhel ad duo milia viri et facta est fuga magna in populo
73A 5 61 quia non audierunt Iudam et fratres eius existimantes se fortiter facturos
73A 5 62 ipsi autem non erant de semine virorum illorum per quos salus facta est in
Israhel
73A 5 63 et viri Iuda magnificati sunt valde in conspectu omnis Israhel et gentium
omnium ubi audiebatur nomen eorum
73A 5 64 et convenerunt ad eos fausta adclamantes
73A 5 65 et exivit Iudas et fratres eius et expugnabant filios Esau in terra quae ad
austrum est et percussit Chebron et filias eius et muros eius et turres succendit in circuitu
73A 5 66 et movit castra ut iret in terra alienigenarum et perambulabat Samariam
73A 5 67 in illa die ceciderunt sacerdotes in bello dum vult fortiter facere dum sine
consilio exiit in proelium
73A 5 68 et declinavit Iudas in Azotum in terra alienigenarum et vidit aras eorum et
spolia deorum ipsorum succendit igni et cepit spolia civitatum et regressus est in terram Iuda
73A 6 1 et rex Antiochus perambulavit superiores regiones et audivit esse civitatem
Elymaidem in Perside nobilissimam et copiosam in argento et auro
73A 6 2 templumque in ea locuples valde et illic velamina aurea et loricae et scuta
quae reliquit Alexander Philippi rex Macedo qui regnavit primus in Graecia
73A 6 3 et venit et quaerebat civitatem capere et praedare eam et non potuit quoniam
innotuit sermo his qui erant in civitate
73A 6 4 et insurrexerunt in proelium et fugit inde et abiit cum tristitia magna et
reversus est Babyloniam
73A 6 5 et venit qui nuntiaret ei in Perside quia fugata sunt castra quae erant in terra
Iuda
73A 6 6 et quia abiit Lysias cum virtute forti in primis et fugatus est a facie Iudaeorum
et invaluerunt armis et viribus et spoliis multis quas ceperunt
73A 6 7 et quia diruerunt abominationem quam aedificaverat super altare quod erat in
Hierusalem et sanctificationem sicut prius circumdederunt muris excelsis sed et Bethsuram
civitatem suam
73A 6 8 et factum est ut audivit rex sermones istos expavit et commotus est valde et
decidit in lectum et incidit in languorem prae tristitia quia non est factum sicut cogitabat
73A 6 9 et erat illic dies multos quia renovata est in eo tristitia magna et arbitratus est
se mori
73A 6 10 et vocavit omnes amicos suos et dixit illis recessit somnus ab oculis meis et
concedi et corruui corde prae sollicitudine
73A 6 11 et dixi in corde meo in quantam tribulationem deveni et in quos fluctus
tristitiae in qua nunc sum qui iucundus eram et dilectus in potestate mea
73A 6 12 nunc vero reminiscor malorum quae feci in Hierusalem unde abstuli omnia
spolia argentea et aurea quae erant in ea et misi auferri habitantes Iudaeam sine causa
73A 6 13 cognovi ergo quia propterea invenerunt me mala ista et ecce pereo tristitia
magna in terra aliena
73A 6 14 et vocavit Philippum unum de amicis suis et praeposuit eum super universum
regnum suum
73A 6 15 et dedit ei diadema et stolam suam et anulum ut adduceret Antiochum filium
suum et nutriret eum et regnaret
73A 6 16 et mortuus est illic Antiochus rex anno centesimo quadragesimo et nono
73A 6 17 et cognovit Lysias quoniam mortuus est rex et constituit regnare Antiochum
filium eius quem nutrit adulescentem et vocavit nomen eius Eupator

73A 6 18 et hii qui erant in arce concluderant Israhel in circuitu sanctorum et
quaerebant eis mala semper ad firmamentum gentium
73A 6 19 et cogitavit Iudas disperdere eos et convocavit universum populum ut
obsiderent eos
73A 6 20 et coirent simul et obsederunt eos anno centesimo quinquagesimo et fecerunt
ballistas et machinas
73A 6 21 et exierunt quidam ex eis qui obsidebantur et adiunxerunt se illis aliqui ex
impiis Israhel
73A 6 22 et abierunt ad regem et dixerunt quousque non facies iudicium et vindicas
fratres nostros
73A 6 23 nos decrevimus servire patri tuo et ambulare in praeceptis eius et obsequi
edictis eius
73A 6 24 et filii populi nostri propter hoc abalienabantur se a nobis et quicumque
inveniebantur ex nobis interficiebantur et hereditates nostrae diripiebantur
73A 6 25 et non ad nos tantum extenderunt manum sed et in omnes fines nostros
73A 6 26 et ecce adplicuerunt hodie ad arcem in Hierusalem occupare eam et
munitionem in Bethsuram munierunt
73A 6 27 et nisi praevenieris eos velocius maiora quam haec facient nec poteris obtinere
eos
73A 6 28 et iratus est rex ut audivit et convocavit omnes amicos suos et principes
exercitus sui et eos qui super equites erant
73A 6 29 sed et de regnis aliis et insulis et maritimis venerunt ad eum exercitus
conducticius
73A 6 30 et erat numerus exercitus centum milia peditum et viginti milia equitum et
elefanti triginta duo docti ad proelium
73A 6 31 et venerunt per Idumeam et adplicuerunt ad Bethsuram et pugnaverunt dies
multos et fecerunt machinas et exierunt et succenderunt eas igni et pugnaverunt viriliter
73A 6 32 et recessit Iudas ab arce et admovit castra ad Bethzacara contra castra regis
73A 6 33 et surrexit ante lucem et concitavit exercitus impetum contra viam Bethzacara
et comparaverunt se exercitus in proelium et tubis cecinerunt
73A 6 34 et elephantis ostenderunt sanguinem uvae et mori ad acuendos eos in proelium
73A 6 35 et diviserunt bestias per legiones et adstiterunt singulis elephantis mille viri in
loricis concatenatis et galeae aereae in capitibus eorum et quingenti equites ordinati unicuique
bestiae electi erant
73A 6 36 hii ante tempus ubicumque erat bestia erant et quocumque ibat ibant non
discedebant ab ea
73A 6 37 sed et turres ligneas super eos firmas protegentes super singulas bestias et
super eas machinae et super singulas viri virtutis triginta duo qui pugnant desuper et intus
magister bestiae
73A 6 38 et residuum equitatum hinc et inde statuit in duas partes tubis et exercitum
commovere et perurgere constipati in legionibus eius
73A 6 39 et ut refulsit sol in clypeos aureos et aereos resplenduerunt montes ab eis
resplenduerunt sicut lampades ignis
73A 6 40 et distincta est pars exercitus regis per montes excelsos et alii per loca humilia
et ibant caute et ordinate
73A 6 41 et commovebantur omnes inhabitantes a voce multitudinis eorum et incessu
turbae et collisionis armorum erat enim exercitus magnus valde et fortis
73A 6 42 et adpropiauit Iudas et exercitus eius in proelium et ceciderunt de exercitu
regis sescenti viri
73A 6 43 et vidit Eleazar filius Saura unam de bestiis loricatam loricis regis et erat
eminens super ceteras bestias et visum est ei quod in ea esset rex
73A 6 44 et dedit se ut liberaret populum suum et acquireret sibi nomen aeternum

73A 6 45 et cucurrit ad eam audaciter in medio legionis interficiens a dextris et a sinistris et cadebant ab eo huc et illuc

73A 6 46 et ivit sub pedes elefanti et subposuit ei et occidit eum et cecidit in terram super ipsum et mortuus est illic

73A 6 47 et videntes virtutem regis et impetum exercitus eius deverterunt ab eis

73A 6 48 castra autem regis ascenderunt contra eos in Hierusalem et adplicuit castra rex ad Iudaeam et montem Sion

73A 6 49 et fecit pacem cum his qui erant in Bethsuram et exierunt de civitate quia non erant eis ibi alimenta conclusis quia sabbata erant terrae

73A 6 50 et comprehendit rex Bethsuram et constituit illic custodiam servare eam

73A 6 51 et convertit castra ad locum sanctificationis dies multos et statuit illic ballistas et machinas et ignis iacula et tormenta ad lapides iactandos et spicula et scorpios ad mittendas sagittas et fundibula

73A 6 52 fecerunt autem et ipsi machinas adversus machinas eorum et pugnaverunt dies multos

73A 6 53 escae autem non erant in civitate eo quod septimus annus esset et qui remanserant in Iudaea de gentibus consumpserant reliquias eorum quae repositae fuerant

73A 6 54 et remanserunt in sanctis viri pauci quoniam obtinuerat eos fames et dispersi sunt unusquisque in locum suum

73A 6 55 et audivit Lysias quod Philippus quem constituit rex Antiochus cum adhuc viveret et nutriret Antiochum filium suum ut regnaret

73A 6 56 et reversus esset a Perside et Media et exercitus qui abierat cum ipso et quia quaerit suscipere regni negotia

73A 6 57 festinavit ire et dicere ad regem et duces exercitus defecimus cotidie et esca nobis modica est et locus quem obsidemus est munitus et incumbit nobis ordinare de regno

73A 6 58 nunc itaque demus dexteras hominibus istis et faciamus cum illis pacem et cum omni gente eorum

73A 6 59 et constituamus illis ut ambulent in legitimis suis sicut prius propter legitima enim ipsorum quae despeximus irati sunt et fecerunt omnia haec

73A 6 60 et placuit sermo in conspectu regis et principum et misit ad eos pacem facere et receperunt illam

73A 6 61 et iuravit illis rex et principes et exierunt de munitione

73A 6 62 et intravit rex montem Sion et vidit munitionem loci et rupit ius iuramenti quod iuravit et mandavit destruere murum in gyro

73A 6 63 et discessit festinanter et reversus est Antiochiam et invenit Philippum dominantem civitati et pugnavit adversus eum et occupavit civitatem

73A 7 1 anno centesimo quinquagesimo et primo exiit Demetrius Seleuci filius ab urbe Roma et ascendit cum paucis viris in civitatem maritimam et regnavit illic

73A 7 2 et factum est ut ingressus est in domum regni patrum suorum comprehendit exercitus Antiochum et Lysiam ut adduceret eos ad eum

73A 7 3 et res ei innotuit et ait nolite mihi ostendere faciem eorum

73A 7 4 et occidit eos exercitus et sedit Demetrius super sedem regni sui

73A 7 5 et venerunt ad eum viri iniqui et impii ex Israhel et Alchimus dux eorum qui volebat fieri sacerdos

73A 7 6 et accusaverunt populum apud regem dicentes perdidit Iudas et fratres eius amicos tuos et nos disperdit de terra nostra

73A 7 7 nunc ergo mitte virum cui credis et eat et videat exterminium omne quod fecit nobis et regionibus regis et puniit omnes amicos eius et adiutores eorum

73A 7 8 et elegit rex ex amicis suis Bacchidem qui dominabatur trans Flumen magnum in regno et fidelem regi et misit eum

73A 7 9 et Alchimum impium constituit in sacerdotio et mandavit ei facere ultionem in filios Israhel

73A 7 10 et surrexerunt et venerunt cum exercitu magno in terram Iuda et miserunt nuntios et locuti sunt ad Iudam et fratres eius verbis pacificis in dolo
73A 7 11 et non intenderunt sermonibus eorum viderunt enim quia venerunt cum exercitu magno
73A 7 12 et convenerunt ad Alchimum et Bacchidem congregatio scribarum requirere quae iusta sunt
73A 7 13 et primi Asidei qui erant in filiis Israhel et exquirebant ab eis pacem
73A 7 14 dixerunt enim homo sacerdos de semine Aaron venit non decipiet nos
73A 7 15 et locutus est cum eis verba pacifica et iuravit illis dicens non inferemus vobis malum neque amicis vestris
73A 7 16 et crediderunt ei et comprehendit ex eis sexaginta viros et occidit eos in una die secundum verbum quod scriptum est
73A 7 17 carnes sanctorum tuorum et sanguinem ipsorum effuderunt in circuitu Hierusalem et non erat qui sepeliret
73A 7 18 et incubuit timor et tremor in omnem populum quia dixerunt non est ei veritas et iudicium transgressi sunt enim constitutum et iusiurandum quod iuraverunt
73A 7 19 et movit Bacchides castra ab Hierusalem et adplicuit in Bethzetha et misit et comprehendit multos ex eis qui a se refugerant et quosdam de populo mactavit et in puteum magnum proiecit
73A 7 20 et commisit regionem Alchimo et reliquit cum eo auxilium in adiutorium ipsi et abiit Bacchides ad regem
73A 7 21 et satis agebat Alchimus pro principatu sacerdotii sui
73A 7 22 et convenerunt ad eum omnes qui perturbabant populum suum et obtinuerunt terram Iuda et fecerunt plagam magnam in Israhel
73A 7 23 et vidit Iudas omnia mala quae fecit Alchimus et qui cum eo erant in filios Israhel plus multo quam gentes
73A 7 24 et exiit in omnes fines Iudae in circuitu et fecit vindictam in viros desertores et cessaverunt ultra exire in regionem
73A 7 25 vidit autem Alchimus quod praevaluit Iudas et qui cum eo sunt et cognovit quia non potest sustinere eos et regressus est ad regem et accusavit eos multis criminibus
73A 7 26 et misit rex Nicanorem unum ex principibus suis nobilioribus qui erat inimicitias exercens contra Israhel et mandavit ei evertere populum
73A 7 27 et venit Nicanor in Hierusalem cum exercitu magno et misit ad Iudam et ad fratres eius cum dolo verbis pacificis
73A 7 28 dicens non sit pugna inter me et vos veniam cum viris paucis et videam facies vestras cum pace
73A 7 29 et venit ad Iudam et salutaverunt se invicem pacifice et hostes parati erant rapere Iudam
73A 7 30 et innotuit sermo Iudae quoniam cum dolo venerat ad eum et conterritus est ab eo et amplius noluit videre faciem eius
73A 7 31 et cognovit Nicanor quoniam denudatum est consilium eius et exivit obviam Iudae in pugnam iuxta Capharsalama
73A 7 32 et ceciderunt de Nicanoris fere quinque milia viri et fugerunt in civitatem David
73A 7 33 et post haec verba ascendit Nicanor in montem Sion et exierunt de sacerdotibus populi salutare eum in pace et demonstrare ei holocaustomata quae offerebantur pro rege
73A 7 34 et inridens sprexit eos et polluit et locutus est superbe
73A 7 35 et iuravit cum ira dicens nisi traditus fuerit Iudas et exercitus eius in manus meas continuo cum regressus fuero in pace succendam domum istam et exiit cum ira magna
73A 7 36 et intraverunt sacerdotes et steterunt ante faciem altaris et templi et flentes dixerunt

73A 7 37 tu elegisti domum istam Domine ad invocandum nomen tuum in ea ut esset domus orationis et obsecrationis populo tuo

73A 7 38 fac vindictam in homine isto et exercitu eius et cadant gladio memento blasphemias eorum et ne dederis eis ut permaneant

73A 7 39 et exiit Nicanor ab Hierusalem et castra adplicuit ad Bethoron et occurrit illi exercitus Syriae

73A 7 40 et Iudas adplicuit in Adarsa cum tribus milibus viris et oravit Iudas et dixit

73A 7 41 qui missi erant a rege Sennacherib Domine qui blasphemaverunt te exiit angelus et percussit ex eis centum octoginta quinque milia

73A 7 42 sic percute exercitum istum in conspectu nostro hodie et sciant ceteri quia male locutus est super sancta tua et iudica illum secundum malitiam illius

73A 7 43 et commiserunt exercitus proelium tertiadecima die mensis adar et contrita sunt castra Nicanoris et cecidit ipse primus in proelio

73A 7 44 ut vidit autem exercitus eius quia cecidit Nicanor proiecerunt arma sua et fugerunt

73A 7 45 et persecuti sunt eos viam diei unius ab Adasor usquequo veniatur Gazera et tubis cecinerunt post eos cum significationibus

73A 7 46 et exierunt de omnibus castellis Iudae in circuitu et ventilabant eos cornibus et convertebantur iterum ad eos et ceciderunt omnes gladio et non est relictus ex eis nec unus

73A 7 47 et acceperunt spolia eorum et praedam et caput Nicanoris amputaverunt et dexteram eius quam extenderat superbe et adtulerunt et suspenderunt contra Hierusalem

73A 7 48 et laetatus est populus valde et egerunt diem illam in laetitia magna

73A 7 49 et constituit agi omnibus annis diem istam tertiadecima die mensis adar

73A 7 50 et siluit terra Iuda dies paucos

73A 8 1 et audivit Iudas nomen Romanorum quia sunt potentes viribus et adquiescunt ad omnia quae postulatur ab eis et quicumque accesserunt ad eos statuerunt cum eis amicitias et quia sunt potentes viribus

73A 8 2 audierunt proelia eorum et virtutes bonas quas faciunt in Galatia quia obtinuerunt eos et duxerunt sub tributum

73A 8 3 et quanta fecerunt in regione Hispaniae et quod in potestate redegerunt metalla argenti et auri quae illic sunt et possederunt omnem locum consilio suo et patientia

73A 8 4 locos qui longe erant valde ab eis et reges qui supervenerant illis ab extremis terrae contriverunt et percusserunt eos plaga magna ceteri autem dant eis tributum omnibus annis

73A 8 5 et Philippum et Persen Citiorum regem et ceteros qui adversus eos arma tulerunt contriverunt bello et obtinuerunt eos

73A 8 6 et Antiochum magnum regem Asiae qui eis pugnam intulerat habens centum viginti elefantos et exercitum magnum valde contritum ab eis

73A 8 7 et quia ceperunt eum vivum et statuerunt ei ut daret ipse et qui regnaverint post eum tributum magnum et daret obsides et constitutum

73A 8 8 et regionem Medorum et Lydos et Medos de optimis regionibus eorum et acceptas eas ab illis dederunt Eumeni regi

73A 8 9 et quia qui erant apud Elladam voluerunt ire et tollere eos et innotuit sermo his

73A 8 10 et miserunt ad eos ducem unum et pugnaverunt contra illos et ceciderunt ex eis multi et captivas duxerunt uxores eorum et filios et diripuerunt eos et terram eorum possederunt et destruxerunt muros eorum et in servitute illos redegerunt usque in hunc diem

73A 8 11 et residua regna et insulas quae aliquando restiterant illis exterminaverunt et in potestatem redegerunt

73A 8 12 cum amicis autem suis et qui in ipsis requiem habebant conservaverunt amicitiam et obtinuerunt regna quae erant proxima et quae longe quia quicumque audiebant nomen eorum timebant eos

73A 8 13 quibus vero vellent auxilio esse ut regnarent regnabant et exaltati sunt valde

73A 8 14 et in omnibus istis nemo portabat diadema nec induebatur purpura ut
magnificaretur in ea

73A 8 15 et quia curiam fecerunt sibi et cotidie consulebant trecentos viginti consilium
agentes semper de multitudine ut quae digna sunt gerant

73A 8 16 et committunt uni homini magistratum suum per singulos annos dominari
universae terrae suae et omnes oboediunt uni et non est invidia neque zelus inter eos

73A 8 17 et elegit Iudas Eupoleum filium Iohannis filii Iacob et Iasonem filium
Eleazari et misit eos Romam constituere cum illis amicitiam et societatem

73A 8 18 et ut auferrent ab eis iugum Graecorum quia viderunt quod in servitatem
premerent regnum Israhel

73A 8 19 et abierunt Romam viam multam valde et introierunt curiam et dixerunt

73A 8 20 Iudas Macchabeus et fratres eius et populus Iudaeorum miserunt nos ad vos
statuere vobiscum societatem et pacem et conscribi nos socios et amicos vestros

73A 8 21 et placuit sermo in conspectu eorum

73A 8 22 et hoc rescriptum quod rescripserunt in tabulis aereis et miserunt Hierusalem
ut esset apud eos ibi memoriale pacis et societatis

73A 8 23 bene sit Romanis et genti Iudaeorum in mari et in terra in aeternum
gladiusque et hostis procul sit ab eis

73A 8 24 quod si institerit bellum Romanis prius aut omnibus sociis eorum in omni
dominatione eorum

73A 8 25 auxilium feret gens Iudaeorum prout tempus dictaverit corde pleno

73A 8 26 et proeliantibus non dabunt neque subministrabunt triticum arma pecuniam
naves sicut placuit Romanis et custodient mandata eorum nihil ab eis accipientes

73A 8 27 similiter autem et si genti Iudaeorum prius acciderit bellum adiuvabunt
Romani ex animo prout eis tempus permiserit

73A 8 28 et adiuvantibus non dabitur triticum arma pecunia naves sicut placuit
Romanis et custodiant mandata eorum absque dolo

73A 8 29 secundum haec verba constituerunt Romani populo Iudaeorum

73A 8 30 quod si post haec verba hii aut illi addere vel demere ad haec aliquid voluerint
facient ex proposito suo et quaecumque addiderint vel dempserint rata erunt

73A 8 31 sed et de malis quae Demetrius rex fecit in eos scripsimus ei dicentes quare
gravasti iugum tuum super amicos nostros et socios Iudaeos

73A 8 32 si ergo iterum adierint nos adversum te faciemus illis iudicium et pugnabimus
tecum mari terraque

73A 9 1 interea ubi audivit Demetrius quia cecidit Nicanor et exercitus eius in proelio
adposuit Bacchidem et Alchimum rursum mittere in Iudaeam et dextrum cornu cum illis

73A 9 2 et abierunt viam quae ducit in Galgala et castra posuerunt in Mesaloth quae
est in Arbellis et occupaverunt eam et peremerunt animas hominum multas

73A 9 3 et mense primo anni centesimi quinquagesimi et secundi adplicuerunt
exercitum ad Hierusalem

73A 9 4 et surrexerunt et abierunt in Berea viginti milia virorum et duo milia equitum

73A 9 5 et Iudas castra posuerat in Laisa et tria milia viri cum eo electi

73A 9 6 et viderunt multitudinem exercitus quia multi sunt et timuerunt valde et multi
subtraxerunt se de castris et non remanserunt ex eis nisi octingenti viri

73A 9 7 et vidit Iudas quod defluxit exercitus suus et bellum perurgebat eum
confractus est corde quia non habebat tempus congregandi eos et dissolutus est

73A 9 8 et dixit his qui residui erant surgamus et eamus ad adversarios nostros si
poterimus pugnare adversus eos

73A 9 9 et avertabant eum dicentes non poterimus sed liberemus animas nostras modo
et revertemur ad fratres nostros et pugnabimus adversus eos nos autem pauci sumus

73A 9 10 et ait Iudas absit istam rem facere ut fugiamus ab eis et si adpropiauit tempus
nostrum moriamur in virtute propter fratres nostros et non inferamus crimen gloriae nostrae

73A 9 11 et movit exercitus de castris et steterunt illis obviam et divisi sunt equites in duas partes et fundibularii et sagittarii praeibant exercitum et primi certaminis omnes potentes
 73A 9 12 Bacchides autem erat in dextro cornu et proximavit legio ex duabus partibus et clamabant tubis
 73A 9 13 exclamaverunt autem et hii qui erant ex parte Iudae etiam ipsi et commota est terra a voce exercituum et commissum est proelium a mane usque ad vesperam
 73A 9 14 et vidit Iudas quia firmior est pars exercitus Bacchidis in dextris et convenerunt cum ipso omnes constantes corde
 73A 9 15 et contrita est dextra pars ab eis et persecutus est eos usque ad montem Azoti
 73A 9 16 et qui in sinistro cornu erant viderunt quod contritum est dextrum cornu et secuti sunt post Iudam et qui cum ipso erant a tergo
 73A 9 17 et ingravatum est proelium et ceciderunt vulnerati multi ex his et illis
 73A 9 18 et Iudas cecidit et ceteri fugerunt
 73A 9 19 et Ionathas et Simon tulerunt Iudam fratrem suum in Modin
 73A 9 20 et fleverunt eum omnis populus Israhel planctu magno et lugebant dies multos
 73A 9 21 et dixerunt quomodo cecidit potens qui salvum faciebat Israhel
 73A 9 22 et cetera verba Iudae bellorum et virtutum quas fecit non sunt descripta multa enim erant valde
 73A 9 23 et factum est post obitum Iudae emergerunt iniqui in omnibus finibus Israhel et exorti sunt omnes qui operabantur iniquitatem
 73A 9 24 in diebus illis facta est fames magna valde et tradidit se Bacchidi omnis regio eorum cum ipsis
 73A 9 25 et elegit Bacchides impios viros et constituit eos dominos regionis
 73A 9 26 et exquirebant et perscrutabantur amicos Iudae et adducebant eos ad Bacchidem et vindicabat in illos et includebat
 73A 9 27 et facta est tribulatio magna in Israhel qualis non fuit ex qua die non est visus propheta in Israhel
 73A 9 28 et congregati sunt omnes amici Iudae et dixerunt Ionathae
 73A 9 29 ex quo frater tuus Iudas defunctus est vir similis ei non est qui exeat contra inimicos Bacchidem et eos qui inimici sunt genti nostrae
 73A 9 30 nunc itaque te elegimus hodie esse nobis principem et ducem ad bellandum bellum nostrum
 73A 9 31 et suscepit Ionathas tempore illo principatum et surrexit loco Iudae fratris sui
 73A 9 32 et cognovit Bacchides et quaerebat eum occidere
 73A 9 33 et cognovit Ionathas et Simon frater eius et omnes qui cum eo erant et fugerunt in desertum Thecucae et consederunt ad aquam lacus Asphar
 73A 9 34 et cognovit Bacchides et die sabbatorum venit ipse et omnis exercitus eius trans Iordanem
 73A 9 35 et misit fratrem suum ducem populi et rogavit Nabatheos amicos suos ut commendaret illis adparatum suum qui erat copiosus
 73A 9 36 et exierunt filii Iambri ex Madabas et comprehenderunt Iohannem et omnia quae habebat et abierunt habentes ea
 73A 9 37 post haec verba renuntiatum est Ionathae et Simoni fratri eius quia filii Iambri faciunt nuptias magnas et ducunt sponsam ex Nadaba filiam unius de magnis principibus Chanaan cum ambitione magna
 73A 9 38 et recordati sunt sanguinis Iohannis fratris sui et ascenderunt et absconderunt se sub tegumento montis
 73A 9 39 et levaverunt oculos suos et viderunt et ecce tumultus et adparatus multus et sponsus processit et amici eius et fratres eius obviam illis cum tympanis et musicis et armis multis
 73A 9 40 et surrexerunt ad eos cum insidiis et occiderunt eos et ceciderunt multi vulnerati et residui fugerunt in montem et acceperunt omnia spolia eorum

73A 9 41 et conversae sunt nuptiae in luctum et vox musicorum ipsorum in lamentum
 73A 9 42 et vindicaverunt vindicta sanguinem fratris sui et reversi sunt ad ripam
 Iordanis
 73A 9 43 et audivit Bacchides et venit die sabbatorum usque ad oram Iordanis in virtute
 multa
 73A 9 44 et dixit ad suos Ionathas surgamus et pugnemus contra inimicos nostros non
 est enim hodie sicut heri et nudius tertius
 73A 9 45 ecce enim bellum ex adverso aqua vero Iordanis hinc et inde et ripae et
 paludes et saltus et non est locus devertendi
 73A 9 46 nunc ergo clamate in caelum ut liberemini de manu inimicorum vestrorum et
 commissum est bellum
 73A 9 47 et extendit Ionatha manum suam percutere Bacchidem et devertit ab eo retro
 73A 9 48 et desiluit Ionathan et transnataverunt ad eos Iordanem
 73A 9 49 et ceciderunt de parte Bacchidis die illa mille viri et reversi sunt Hierusalem
 73A 9 50 et aedificaverunt civitates munitas in Iudaea munitionem quae erat in
 Hiericho et in Ammaum et in Bethoron et Bethel et Tamnatan et Phara et Thopo muris excelsis et
 portis et seris
 73A 9 51 et posuit custodiam in eis ut inimicitias exercerent in Israhel
 73A 9 52 et munivit civitatem Bethsuram et Gazara et arcem et posuit in eis auxilia et
 adparatum escarum
 73A 9 53 et accepit filios principum regionis obsides et posuit eos in arce in Hierusalem
 in custodia
 73A 9 54 et anno centesimo quinquagesimo tertio mense secundo praecepit Alchimus
 destrui muros domus sanctae interioris et destrui opera prophetarum et coepit destruere
 73A 9 55 in tempore illo percussus est Alchimus et impedita sunt opera illius et
 obclusum est os eius et dissolutus est paralyisin nec ultra loqui potuit verbum et mandare de domo
 sua
 73A 9 56 et mortuus est Alchimus in tempore illo cum tormento magno
 73A 9 57 et vidit Bacchides quoniam mortuus est Alchimus et reversus est ad regem et
 siluit terra annis duobus
 73A 9 58 et cogitaverunt omnes iniqui dicentes ecce Ionathas et qui cum eo sunt in
 silentio habitant confidentes nunc ergo adducamus Bacchidem et comprehendet eos omnes in una
 nocte
 73A 9 59 et abierunt et consilium ei dederunt
 73A 9 60 et surrexit ut veniret cum exercitu multo et misit occulte epistulas sociis suis
 qui erant in Iudaea ut comprehenderent Ionathan et eos qui cum eo erant sed non potuerunt quia
 innotuit eis consilium eorum
 73A 9 61 et adprehendit de viris regionis qui principes erant malitiae quinquaginta viros
 et occidit eos
 73A 9 62 et secessit Ionathas et Simon et qui cum eo erant in Bethbessi quae est in
 deserto et struxit diruta eius et firmaverunt eam
 73A 9 63 et agnovit Bacchides et congregavit universam multitudinem suam et his qui
 de Iuda erant denunciavit
 73A 9 64 et venit et castra posuit desuper a Bethbesse et obpugnavit eam dies multos et
 fecit machinas
 73A 9 65 et reliquit Ionathas Simonem fratrem suum in civitate et exiit in regionem et
 venit cum numero
 73A 9 66 et percussit Odaren et fratres eius et filios Phaseron in tabernaculo ipsorum et
 coepit caedere et crescere in virtutibus
 73A 9 67 Simon vero et qui cum ipso erant exierunt de civitate et succenderunt
 machinas
 73A 9 68 et pugnaverunt contra Bacchidem et contritus est ab eis et adflixerunt eum

valde quoniam consilium eius et congressus eius erat inanis

73A 9 69 et iratus contra viros iniquos qui ei consilium dederant ut veniret in regionem ipsorum multos ex eis occidit ipse autem cogitavit cum reliquis abire in regionem suam

73A 9 70 et cognovit Ionathas et misit ad eum legatos componere cum ipso pacem et reddere ei captivitatem

73A 9 71 et libenter accepit et fecit secundum verba eius et iuravit nihil se ei facturum mali omnibus diebus vitae eius

73A 9 72 et reddidit ei captivitatem quam prius erat praedatus de terra Iuda et conversus abiit in terram suam et non adposuit amplius venire in fines eius

73A 9 73 et cessavit gladius ex Israhel et habitavit Ionathas in Machemas et coepit Ionathas ibi iudicare populum et exterminavit impios ex Israhel

73A 10 1 et anno centesimo sexagesimo ascendit Alexander Antiochi filius qui cognominatus est Nobilis et occupavit Ptolomaidam et receperunt eum et regnavit illic

73A 10 2 et audivit Demetrius rex et congregavit exercitum valde copiosum et exivit obviam illi in proelium

73A 10 3 et misit Demetrius ad Ionathan epistulam verbis pacificis ut magnificaret eum

73A 10 4 dixit enim anticipemus pacem facere cum eo priusquam faciat cum Alexandro adversus nos

73A 10 5 recordabitur enim omnium quae fecimus in eum et in fratrem eius et in gentem eius

73A 10 6 et dedit ei potestatem congregandi exercitum et fabricare arma et esse ipsum socium eius et obsides qui erant in arce iussit tradi ei

73A 10 7 et venit Ionathas in Hierusalem et legit epistulas in auditu omnis populi et eorum qui in arce erant

73A 10 8 et timuerunt timore magno quoniam audierunt quod dedit ei rex in potestatem congregandi exercitum

73A 10 9 et traditi sunt Ionathae obsides et reddidit eos parentibus suis

73A 10 10 et habitavit Ionathas in Hierusalem et coepit aedificare et innovare civitatem

73A 10 11 et dixit facientibus opera ut struerent muros et montem Sion in circuitu lapidibus quadratis ad munitionem et ita fecerunt

73A 10 12 et fugerunt alienigenae qui erant in munitionibus quas aedificaverat Bacchides

73A 10 13 et reliquit unusquisque locum suum et abiit in terram suam

73A 10 14 tantum in Bethsuram remanserant aliqui ex his qui reliquerant legem et praecepta Dei erat enim haec eis ad refugium

73A 10 15 et audivit Alexander rex promissa quae promisit Demetrius Ionathae et narraverunt ei proelia et virtutes quas ipse fecit et fratres eius et labores quos laboraverunt

73A 10 16 et ait numquid inveniemus aliquem virum talem et nunc faciemus eum amicum et socium nostrum

73A 10 17 et scripsit epistulam et misit ei secundum haec verba dicens

73A 10 18 rex Alexander fratri Ionathae salutem

73A 10 19 audivimus de te quod vir potens viribus et aptus es ut sis amicus noster

73A 10 20 et nunc constituimus te hodie summum sacerdotem gentis tuae et ut amicus regis voceris et misit ei purpuram et coronam auream ut quae nostra sunt sentias et conserves amicitias ad nos

73A 10 21 et induit se Ionathas stolam sanctam septimo mense anno centesimo sexagesimo in die sollempni scenophegiae et congregavit exercitum et fecit arma copiosa

73A 10 22 et audivit Demetrius verba ista et contristatus est et ait

73A 10 23 quid hoc fecimus quod praeoccupavit nos Alexander adprehendere amicitiam Iudaeorum ad munimen sui

73A 10 24 scribam et ego illi verba deprecatoria et dignitates et dona ut sit mecum in adiutorio

73A 10 25 et scripsit in haec verba rex Demetrius genti Iudaeorum salutem
73A 10 26 quoniam servastis ad nos pactum et mansistis in amicitia nostra et non
accessistis ad inimicos nostros audivimus et gavisi sumus
73A 10 27 et nunc perseverate adhuc conservare ad nos fidem et retribuemus vobis bona
pro his quae fecistis nobiscum
73A 10 28 et remitemus vobis praestationes multas et dabimus vobis donationes
73A 10 29 et nunc absolvo vos et omnes Iudaeos a tributis et pretia salis indulgeo et
coronas remitto et tertias seminis
73A 10 30 et dimidiam partem fructus ligni quod est portionis meae relinquo vobis ex
hodierno et deinceps ne accipiatur a terra Iuda et a tribus civitatibus quae additae sunt illi ex
Samaria et Galilea ex hodierna die et in totum tempus
73A 10 31 et Hierusalem sit sancta et libera cum finibus suis et decimae et tributa ipsius
sint
73A 10 32 remitto etiam potestatem arcis quae est in Hierusalem et do eam summo
sacerdoti et constituat in ea viros quoscumque ipse elegerit qui custodiant eam
73A 10 33 et omnem animam Iudaeorum quae captiva est a terra Iuda in omni regno
meo relinquo liberam gratis ut omnes a tributis resolvantur etiam pecorum suorum
73A 10 34 et omnes dies sollemnes et sabbata et neomeniae et dies decreti et tres dies
ante diem sollemnem et tres post diem sollemnem sint omnes inmunitatis et remissionis omnibus
Iudaeis qui sunt in regno meo
73A 10 35 et nemo potestatem agere aliquid habeat et movere negotii adversus aliquem
eorum in omni causa
73A 10 36 et ut adscribantur ex Iudaeis in exercitu regis ad triginta milia virorum et
dabuntur illis copiae ut oportet omnibus exercitibus regis et ex ipsis ordinabuntur qui sint in
munitionibus regis magni
73A 10 37 et ex his constituentur supra negotia regni quae aguntur ex fide et principes
sint ex eis et ambulent legibus suis sicut praecepit rex in terra Iuda
73A 10 38 et tres civitates quae additae sunt Iudaeae ex regione Samariae cum Iudaea
reputentur ut sint sub uno et non oboediant aliae potestati nisi summi sacerdotis
73A 10 39 Ptolomaidam et confines eius quas dedi donum sanctis qui sunt in Hierusalem
ad necessarios sumptus sanctorum
73A 10 40 et ego singulis annis dabo quindecim milia siclorum argenti de rationibus
regis quae me contingunt
73A 10 41 et omne quod reliquum fuit quod non reddiderant qui super negotia erant
annis prioribus ex hoc dabunt in opera domus
73A 10 42 et super haec quinque milia siclorum argenti quae accipiebant de sanctorum
ratione per singulos annos et haec ad sacerdotes pertineant qui ministerio funguntur
73A 10 43 et quicumque fugerint in templum quod est in Hierosolymis et in omnibus
finibus eius obnoxios regi in omni negotio dimittatis et universa quae sunt eis in regno meo libera
habeant
73A 10 44 et ad aedificanda vel restauranda opera sanctorum sumptus dabuntur de
ratione regis
73A 10 45 et ad extruendos muros Hierusalem et communiendos in circuitu sumptus
dabuntur de ratione regis et ad construendos muros in Iudaea
73A 10 46 ut audivit autem Ionathas et populus sermones istos non crediderunt eis nec
receperunt eos quia recordati sunt malitiae magnae quam fecerat in Israhel et tribulaverat eos valde
73A 10 47 et conplacuit eis in Alexandrum quia ipse fuerat eis princeps sermonum pacis
et ipsi auxilium ferebant omnibus diebus
73A 10 48 et congregavit Alexander rex exercitum magnum et admovit castra ad
Demetrium
73A 10 49 et commiserunt proelium reges et fugit exercitus Alexandri et insecutus est
eum Demetrius et incubuit super eos

73A 10 50 et invaluit proelium nimis donec occidit sol et cecidit Demetrius in illa die
 73A 10 51 et misit Alexander ad Ptolomeum regem Aegypti legatos secundum haec
 verba dicens
 73A 10 52 quoniam ingressus sum in regnum meum et sedi in sede patrum meorum et
 obtinui principatum et contrivi Demetrium et possedi regionem nostram
 73A 10 53 et commisi cum eo pugnam et contritus est ipse et castra eius a nobis et
 sedimus in sede regni eius
 73A 10 54 et nunc statuamus ad invicem amicitiam et da mihi filiam tuam uxorem et ero
 gener tuus et ipsi dignitatem
 73A 10 55 et respondit Ptolomeus rex dicens felix dies in qua reversus es ad terram
 patrum tuorum et sedisti in sede regni eorum
 73A 10 56 et nunc faciam tibi quae scripsisti sed occurre Ptolomaidae ut videamus nos
 invicem et spondeam tibi sicut dixisti
 73A 10 57 et exiit Ptolomeus de Aegypto ipse et Cleopatra filia eius et venit Ptolomaidae
 anno centesimo sexagesimo secundo
 73A 10 58 et occurrit ei Alexander rex et dedit ei Cleopatram filiam suam et fecit nuptias
 eius Ptolomaidae sicut reges in magna gloria
 73A 10 59 et scripsit rex Alexander Ionathae ut veniret obviam sibi
 73A 10 60 et abiit cum gloria Ptolomaidem et occurrit ibi duobus regibus et dedit illis
 argentum multum et aurum et dona et invenit gratiam in conspectu eorum
 73A 10 61 et convenerunt adversus eum viri pestilentes ex Israhel viri iniqui
 interpellantes adversus eum et non intendit ad eos rex
 73A 10 62 et iussit expoliari Ionathan vestimentis suis et induit eum purpura et ita
 fecerunt et conlocavit eum rex sedere secum
 73A 10 63 dixitque principibus exite cum eo in medio civitatis et praedicate ut nemo
 interpellat adversus eum de ullo negotio nec quisquam ei molestus sit de ulla ratione
 73A 10 64 et factum est ut viderunt qui interpellabant gloriam eius quae praedicabatur et
 operum eum purpura fugerunt omnes
 73A 10 65 et magnificavit eum rex et scripsit eum inter primos amicos et posuit eum
 ducem et participem principatus
 73A 10 66 et reversus est Ionathan in Hierusalem cum pace et laetitia
 73A 10 67 in anno centesimo sexagesimo quinto venit Demetrius filius Demetrii a Creta
 in terram patrum suorum
 73A 10 68 et audivit Alexander rex et contristatus est valde et reversus est Antiochiam
 73A 10 69 et constituit Demetrius Apollonium qui praeerat Coesyriae et congregavit
 exercitum magnum et accessit ad Iamnam et misit ad Ionathan summum sacerdotem
 73A 10 70 dicens tu solus resistis nobis ego autem factus sum in derisum et in
 obprobrium propterea quia tu potestatem exerces in montibus
 73A 10 71 nunc ergo si confidis in virtutibus tuis descende ad nos in campum et
 comparemus illic invicem quia mecum est virtus bellorum
 73A 10 72 interroga et discite qui sim ego et ceteri qui auxilio sunt mihi qui et dicunt quia
 non potest stare pes vester ante faciem nostram quia bis in fugam conversi sunt patres tui in terra
 sua
 73A 10 73 et nunc quomodo poteris sustinere equitatum exercitum tantum in campo ubi
 non est lapis neque saxum neque locus fugiendi
 73A 10 74 ut audivit autem Ionathas sermones Apollonii motus est animo et elegit
 decem milia virorum et exiit ab Hierusalem et concurrat ei Simon frater eius in adiutorium
 73A 10 75 et adplicuerunt castra in Ioppen et exclusit eum a civitate quia custodia
 Apollonii Ioppe erat et obpugnavit eam
 73A 10 76 et exterriti qui erant intra civitatem aperuerunt ei et obtinuit Ionathas Ioppen
 73A 10 77 et audivit Apollonius et admovit tria milia equitum et exercitum multum
 73A 10 78 et abiit Azotum tamquam iter faciens et statim exiit in campum eo quod

haberet multitudinem equitum et confideret in eis et insecutus est eum Ionathas in Azotum et
 proelium commiserunt
 73A 10 79 et reliquit Apollonius in castris mille equites post eos occulte
 73A 10 80 et cognovit Ionathas quoniam sunt insidiae post se et circuierunt castra eius a
 mane usque ad vesperam
 73A 10 81 populus autem stabat sicut praecepit Ionathas et laboraverunt equi eorum
 73A 10 82 et eiecit Simon exercitum suum et commisit contra legionem equites enim
 fatigati erant et contriti sunt ab eo et fugerunt
 73A 10 83 et qui dispersi sunt in campum fugerunt in Azotum et intraverunt in
 Bethdagon idolum suum ut se liberarent
 73A 10 84 et succendit Ionathas Azotum et civitates quae erant in circuitu eius et accepit
 spolia eorum et templum Dagon et eos qui fugerunt in illud succendit igni
 73A 10 85 et fuerunt qui ceciderunt gladio cum his qui succensi sunt fere octo milia
 virorum
 73A 10 86 et movit inde Ionathas castra et adplicuit ea Ascalona et exierunt de civitate
 obviam illi in magna gloria
 73A 10 87 et reversus est Ionathas in Hierusalem cum suis habentibus spolia multa
 73A 10 88 et factum est ut audivit Alexander rex sermones istos addidit adhuc glorificare
 Ionathan
 73A 10 89 et misit ei fibulam auream sicuti est consuetudo dari cognatis regum et dedit
 ei Accaron et omnes fines eius in possessionem
 73A 11 1 et rex Aegypti congregavit exercitum sicut harena quae est circa ora maris et
 naves multas et quaerebat obtinere regnum Alexandri dolo et addere illud regno suo
 73A 11 2 et exiit in Syriam verbis pacificis et aperiebant ei quia mandaverat Alexander
 rex exire ei obviam eo quod socer suus esset
 73A 11 3 cum introiret autem civitatem Ptolomeus ponebat custodias militum in
 singulis civitatibus
 73A 11 4 et ut adpropiauit Azoto ostenderunt ei templum Dagon succensum et Azotum
 et cetera eius demolita et corpora proiecta et eorum qui caesi erant in bello tumulos quos fecerat
 secus viam
 73A 11 5 et narraverunt regi quia haec fecit Ionathas ut invidiam facerent ei et tacuit
 rex
 73A 11 6 et occurrit Ionathas regi in Ioppen cum gloria et invicem se salutaverunt et
 dormierunt illic
 73A 11 7 et abiit Ionathas cum rege usque ad fluvium qui vocatur Eletherus et
 reversus est Hierusalem
 73A 11 8 rex autem Ptolomeus obtinuit dominium civitatum usque Seleuciam
 maritimam et cogitabat in Alexandrum consilia mala
 73A 11 9 et misit legatos ad Demetrium dicens veni conponamus inter nos pactum et
 dabo tibi filiam meam quam habet Alexander et regnabis in regno patris tui
 73A 11 10 paenituit enim me quod dederim illi filiam meam quaesivit enim me occidere
 73A 11 11 et vituperavit eum propterea quod concupierat regnum eius
 73A 11 12 et abstulit filiam suam et dedit eam Demetrio et abalienavit se ab Alexandro
 et manifestae factae sunt inimicitiae eius
 73A 11 13 et intravit Ptolomeus Antiochiam et inposuit duo diademata capiti suo
 Aegypti et Asiae
 73A 11 14 Ptolomeus autem rex erat in Cilicia illis temporibus quia rebellabant qui erant
 in locis illius
 73A 11 15 et audivit Alexander et venit ad eum in bello et produxit Ptolomeus rex
 exercitum et occurrit ei in manu valida et fugavit eum
 73A 11 16 et fugit Alexander in Arabiam ut ibi protegeretur rex autem Ptolomeus
 exaltatus est

73A 11 17 et abstulit Gaddihel Arabs caput Alexandri et misit Ptolomeo
 73A 11 18 et rex Ptolomeus mortuus est in die tertia et qui erant in munitioibus
 perierunt ab his qui erant intra castra
 73A 11 19 et regnavit Demetrius anno centesimo sexagesimo septimo
 73A 11 20 in diebus illis congregavit Ionathas eos qui erant in Iudaea ut expugnarent
 arcem quae est in Hierusalem et fecerunt contra eam machinas multas
 73A 11 21 et abierunt quidam qui oderant gentem suam viri iniqui ad regem et
 renuntiaverunt ei quod Ionathas obsideret arcem
 73A 11 22 et ut audivit iratus est et statim venit Ptolomaidam et scripsit Ionathae ne
 obsideret sed occurreret sibi ad conloquium festinato
 73A 11 23 ut audivit autem Ionathas iussit obsideri et elegit de senioribus Israhel et de
 sacerdotibus et dedit se periculo
 73A 11 24 et accepit aurum et argentum et vestem et alia xenia multa et abiit ad regem
 Ptolomaidae et invenit gratiam in conspectu eius
 73A 11 25 et interpellabant adversus eum quidam iniqui ex gente sua
 73A 11 26 et fecit ei rex sicut fecerant ei qui ante ipsum fuerant et exaltavit eum ante
 conspectu amicorum omnium
 73A 11 27 et statuit ei principatum sacerdotii et quaecumque alia habuit prius pretiosa et
 fecit eum principem amicorum
 73A 11 28 et postulavit Ionathas a rege ut immunem faceret Iudaeam toparcias id est et
 Samariam et promisit ei talenta trecenta
 73A 11 29 et consensit rex et scripsit Ionathae epistulas de his omnibus hunc modum
 continentes
 73A 11 30 rex Demetrius Ionathae fratri salutem et genti Iudaeorum
 73A 11 31 exemplum epistulae quam scripsimus Lastheni parenti nostro de vobis
 misimus ad vos ut sciretis
 73A 11 32 rex Demetrius Lastheni parenti salutem
 73A 11 33 genti Iudaeorum amicis nostris et conservantibus quae iusta sunt apud nos
 decrevimus benefacere propter benignitatem ipsorum quam erga nos habent
 73A 11 34 statuimus ergo illis omnes fines Iudaeae et tres civitates Lyddam et Ramathae
 quae additae sunt Iudaeae ex Samaria et omnes confines earum sequestra omnibus sacrificantibus in
 Hierosolymis pro his quae ab eis rex accipiebat per singulos annos et pro fructibus terrae et
 pomorum
 73A 11 35 et alia quae ad nos pertinebant decimarum et tributorum ex hoc tempore
 remittimus eis et areas salinarum et coronas quae nobis deferebantur
 73A 11 36 omnia ipsis concedimus et nihil horum irritum erit ex hoc et in omne tempus
 73A 11 37 nunc ergo curate facere horum exemplum et detur Ionathae et ponatur in
 monte sancto in loco celebri
 73A 11 38 et vidit Demetrius rex quod siluit terra in conspectu suo et nihil ei resistit
 dimisit totum exercitum suum unumquemque in locum suum excepto peregrino exercitu quem
 contraxit ab insulis gentium et inimici erant ei omnis exercitus patrum eius
 73A 11 39 Tryfon autem erat quidam partium Alexandri prius et vidit quoniam omnis
 exercitus murmurat contra Demetrium et iit ad Emalculhel Arabum qui nutriebat Antiochum filium
 Alexandri
 73A 11 40 et adsidebat ei ut traderet eum ipsi ut regnaret loco patris sui et enuntiavit ei
 quanta fecit Demetrius et inimicitias exercituum eius adversum illum et mansit illic diebus multis
 73A 11 41 et misit Ionathas ad Demetrium regem ut eicerent eos qui in arce erant in
 Hierusalem et qui in praesidiis erant quia inpugnabant Israhel
 73A 11 42 et misit Demetrius ad Ionathan dicens non haec tantum faciam tibi et genti
 tuae sed gloria inlustrabo te et gentem tuam cum fuerit oportunum
 73A 11 43 nunc ergo recte feceris si miseris viros in auxilium quia discessit omnis
 exercitus meus

73A 11 44 et misit ei Ionathas tria milia virorum fortium Antiochiam et venerunt ad regem et delectatus est rex in adventu eorum

73A 11 45 et convenerunt qui erant de civitate centum viginti milia virorum et volebant interficere regem

73A 11 46 et fugit rex in aulam et occupaverunt qui erant de civitate itinera civitatis et coeperunt pugnare

73A 11 47 et vocavit rex Iudaeos in auxilium et convenerunt omnes simul ad eum et dispersi sunt omnes per civitatem

73A 11 48 et occiderunt in illa die centum milia hominum et succenderunt civitatem et ceperunt spolia multa in illa die et liberaverunt regem

73A 11 49 et viderunt qui erant de civitate quod obtinuissent Iudaei civitatem sicut volebant et infirmati sunt mente sua et clamaverunt ad regem cum precibus dicentes

73A 11 50 da nobis dexteras et cessent Iudaei obpugnantes nos et civitatem

73A 11 51 et proiecerunt arma et fecerunt pacem et glorificati sunt Iudaei in conspectu regis et in conspectu omnium qui erant in regno eius et nominati sunt in regno et regressi sunt in Hierusalem habentes spolia multa

73A 11 52 et sedit Demetrius rex in sede regni sui et siluit terra in conspectu eius

73A 11 53 et mentitus est omnia quaecumque dixit et alienavit se ab Ionathan et non retribuit ei secundum beneficia quae sibi tribuerat et vexabat eum valde

73A 11 54 post haec autem reversus est Tryfon et Antiochus cum eo puer adulescens et regnavit et inposuit diadema

73A 11 55 et congregati sunt ad eum omnis exercitus quos disperserat Demetrius et pugnaverunt contra eum et fugit et terga vertit

73A 11 56 et accepit Tryfon bestias et obtinuit Antiochiam

73A 11 57 et scripsit Antiochus adulescens Ionathae dicens constituo tibi sacerdotium et constituo te super quattuor civitates ut sis de amicis regis

73A 11 58 et misit illi vasa aurea et ministerium et dedit ei potestatem bibendi in auro et esse in purpura et habere fibulam auream

73A 11 59 et Simonem fratrem eius constituit ducem a terminis Tyri usque ad fines Aegypti

73A 11 60 et exiit Ionathas et perambulabat trans flumen civitates et congregatus est ad eum omnis exercitus Syriae in auxilium et venit Ascalona et occurrerunt ei de civitate honorifice

73A 11 61 et abiit inde Gazam et concluserunt se qui erant Gazae et obsedit eam et succendit quae in circuitu erant civitates et praedatus est eas

73A 11 62 et rogaverunt Gazenses Ionathan et dedit illis dextram et accepit filios eorum obsides et misit illos in Hierusalem et perambulavit regionem usque Damascum

73A 11 63 et audivit Ionathas quia praevaricati sunt principes Demetrii in Cades quae est in Galilea cum exercitu multo volentes eum remove a negotio regni

73A 11 64 et occurrit illis fratrem autem suum Simonem reliquit intra provinciam

73A 11 65 et adplicuit Simon ad Bethsuram et expugnabat eam diebus multis et conclusit eos

73A 11 66 et postulaverunt ab eo dexteras accipere et dedit illis et eiecit eos inde et cepit civitatem et posuit in ea praesidium

73A 11 67 et Ionatha et castra eius adplicuerunt ad aquam Gennesar et ante lucem vigilaverunt in campum Asor

73A 11 68 et ecce castra alienigenarum occurrebant in campo et tendebant ei insidias in montibus ipse autem occurrit ex adverso

73A 11 69 insidiae vero exsurrexerunt de locis suis et commiserunt proelium

73A 11 70 et fugerunt qui erant ex parte Ionathae omnes et nemo relictus est ex eis nisi Matthathias filius Absolomi et Iudas filius Chalfi princeps militiae exercitus

73A 11 71 et scidit Ionathas vestimenta sua et posuit terram in capite suo et oravit

73A 11 72 et reversus est ad eos in proelium et convertit illos et pugnaverunt

73A 11 73 et viderunt qui fugiebant partis illius et reversi sunt ad eum et insequabantur cum eo usque Cades ad castra sua et pervenerunt usque illuc

73A 11 74 et ceciderunt de alienigenis in die illa tria milia virorum et regressus est Ionatha in Hierusalem

73A 12 1 et vidit Ionathas quia tempus eum iuvat et elegit viros et misit Romam statuere et renovare cum eis amicitiam

73A 12 2 et ad Spartas et ad alia loca misit epistulas secundum eandem formam

73A 12 3 et abierunt Romam et intraverunt in curiam et dixerunt Ionathas summus sacerdos et gens Iudaeorum miserunt nos ut renovetis amicitiam et societatem secundum pristinam

73A 12 4 et dederunt illis epistulas ad ipsos per loca ut deducerent eos in terram Iuda cum pace

73A 12 5 et hoc exemplum epistularum quas scripsit Ionathas Spartiatis

73A 12 6 Ionathas summus sacerdos et seniores gentis et sacerdotes et reliquus populus Iudaeorum Spartiatis fratribus salutem

73A 12 7 iam pridem missae erant epistulae ad Onian summum sacerdotem a Dario qui regnabat apud vos quoniam estis fratres nostri sicut rescriptum continet quod subiectum est

73A 12 8 et suscepit Onias virum qui fuerat missus cum honore et accepit epistulas in quibus significabatur de societate et amicitia

73A 12 9 nos cum nullo horum indigeremus habentes solacio sanctos libros qui sunt in manibus nostris

73A 12 10 maluimus mittere ad vos renovare fraternitatem et amicitiam ne forte alieni efficiamur a vobis multa enim tempora transierunt ex quo misistis ad nos

73A 12 11 nos ergo in omni tempore sine intermissione in diebus sollempnibus et ceteris quibus oportet memores sumus vestri in sacrificiis quae offerimus et observationibus sicut fas est et decet meminisse fratrum

73A 12 12 laetamur itaque de gloria vestra

73A 12 13 nos autem circumdederunt multae tribulationes et multa proelia et inpugnaverunt nos reges qui sunt in circuitu nostro

73A 12 14 nolimus ergo vobis molesti esse neque ceteris sociis et amicis nostris in his proeliis

73A 12 15 habuimus enim de caelo auxilium et liberati sumus nos et humiliati sunt inimici nostri

73A 12 16 elegimus itaque Numenium Antiochi et Antipatrum Iasonis filium et misimus ad Romanos renovare cum eis amicitiam et societatem pristinam

73A 12 17 mandavimus itaque eis ut veniant etiam ad vos et saluent vos ut reddant vobis epistulas nostras de innovatione fraternitatis nostrae

73A 12 18 et nunc bene facietis respondentes nobis ad haec

73A 12 19 et hoc rescriptum epistularum quod miserat Onias

73A 12 20 rex Spartiarum Onias Ionathae sacerdoti magno salutem

73A 12 21 inventum est in scriptura de Spartiatis et Iudaeis quoniam sunt fratres et quia sunt de genere Abraham

73A 12 22 et nunc ex quo haec cognovimus bene facitis scribentes nobis de pace vestra

73A 12 23 sed et nos rescripsimus vobis pecora nostra et possessiones nostrae vestrae sunt et vestra nostra mandavimus itaque haec nuntiari vobis

73A 12 24 et audivit Ionathas quoniam egressi sunt principes Demetrii cum exercitu multo supra quam prius pugnare adversus eum

73A 12 25 et exiit ab Hierusalem et occurrit eis in Amathite regione non enim dederat eis spatium ut ingrederentur regionem eius

73A 12 26 et misit speculatores in castra eorum et reversi renuntiaverunt quia constituunt supervenire illis nocte

73A 12 27 cum occidisset autem sol praecepit Ionathas suis vigilare et esse in armis paratos ad pugnam tota nocte et posuit custodes per circuitum castrorum

73A 12 28 et audierunt adversarii quia paratus est Ionathas cum suis in bello et timuerunt et formidaverunt corde suo et accenderunt focos in castris suis

73A 12 29 Ionathas autem et qui cum eo erant non cognoverunt usque mane videbant enim lumina ardentia

73A 12 30 et secutus est Ionathas et non comprehendit eos transierant enim flumen Eleutherum

73A 12 31 et divertit Ionathas ad Arabas qui vocantur Zabadei et percussit eos et accepit spolia eorum

73A 12 32 et iunxit et venit Damascus et perambulavit omnem regionem illam

73A 12 33 Simon autem exiit et venit usque ad Ascalona et ad proxima praesidia et declinavit in Ioppen et occupavit eam

73A 12 34 audivit enim quod vellent praesidium tradere partibus Demetrii et posuit ibi custodes ut custodirent eam

73A 12 35 et reversus est Ionathas et convocavit seniores populi et cogitavit cum eis aedificare praesidia in Iudaea

73A 12 36 et aedificare muros in Hierusalem et exaltare altitudinem magnam inter medium arcis et civitatis ut separaret eam a civitate ut esset ipsa singulariter et neque emant neque vendant

73A 12 37 et convenerunt ut aedificarent civitatem et cecidit murus qui erat super torrentem ab ortu solis et reparavit eum qui vocatur Caphetetha

73A 12 38 et Simon aedificavit Adiada in Sephela et munivit eam et inposuit portas et seras

73A 12 39 et cum cogitasset Tryfon regnare Asiae et adsumere diadema et extendere manum in Antiochum regem

73A 12 40 timens ne forte non permetteret eum Ionathas sed pugnaret adversus eum quaerebat comprehendere eum et occidere et exurgens abiit in Bethasan

73A 12 41 et exiit Ionathas obviam cum quadraginta milibus virorum electorum in proelium et venit Bethasan

73A 12 42 et vidit Tryfon quia venit cum exercitu multo ut extenderet in eum manus et timuit

73A 12 43 et excepit eum cum honore et commendavit eum omnibus amicis suis et dedit ei munera et praecepit exercitibus suis ut oboedirent ei sicut sibi

73A 12 44 et dixit Ionathae ut quid vexasti universum populum cum bellum nobis non sit

73A 12 45 et nunc remitte eos in domos suas elige autem tibi viros paucos qui tecum sint et veni mecum Ptolomaidam et tradam illam tibi et reliqua praesidia et exercitum et universos praepositos negotii et conversus abibo propterea enim veni

73A 12 46 et credidit ei et fecit sicut dixit et dimisit exercitum et abierunt in terram Iudam

73A 12 47 retinuit autem secum tria milia virorum ex quibus remisit in Galileam duo milia mille autem cum eo venerunt

73A 12 48 ut intravit autem Ionathas Ptolomaidam cluserunt portas Ptolomenses et comprehenderunt eum et omnes qui cum eo intraverant gladio interfecerunt

73A 12 49 et misit Tryfon exercitum et equites in Galileam et in campum magnum ut perderent omnes socios Ionathae

73A 12 50 at illi cum cognovissent quia comprehensus est et periit et omnes qui cum eo erant hortati sunt semet ipsos et exierunt parati in proelium

73A 12 51 et videntes hii qui insecuti fuerant quia pro anima res est illis reversi sunt

73A 12 52 illi autem venerunt omnes cum pace in terram Iuda et planxerunt Ionathan et eos qui cum eo fuerant valde et luxit Israhel luctu magno

73A 12 53 et quaesierunt omnes gentes quae erant in circuitu eorum perdere eos dixerunt enim

73A 12 54 non habent principem et adiuvantem nunc ergo expugnemus illos et tollamus

de hominibus memoriam eorum

73A 13 1 et audivit Simon quod congregavit Tryfon exercitum copiosum ut veniret in terram Iuda et adtereret eam

73A 13 2 videns quia in tremore populus est et timore ascendit Hierusalem et congregavit populum

73A 13 3 et adhortans dixit vos scitis quanta ego et fratres mei et domus patris mei fecimus pro legibus et pro sanctis proelia et angustias quales vidimus

73A 13 4 horum gratia perierunt fratres mei omnes propter Israhel et relictus sum ego solus

73A 13 5 et nunc non mihi contingat parcere animae meae in omni tempore tribulationis non enim melior sum fratribus meis

73A 13 6 vindicabo itaque gentem meam et sancta natosque vestros et uxores quia congregatae sunt universae gentes conterere nos inimicitiae gratis

73A 13 7 et accensus est spiritus populi simul ut audivit sermones istos

73A 13 8 et responderunt voce magna dicentes tu es dux noster loco Iudae et Ionathae fratris tui

73A 13 9 pugna proelium nostrum et omnia quaecumque dixeris nobis faciemus

73A 13 10 et congregans omnes viros bellatores adceleravit consummare omnes muros Hierusalem et munivit eam in gyro

73A 13 11 et misit Ionathan filium Absalomi et cum eo exercitum novum in Ioppen et eiectis his qui erant in ea mansit illic ipse

73A 13 12 et movit Tryfon a Ptolomaida cum exercitu multo ut veniret in terram Iuda et Ionatha cum eo in custodia

73A 13 13 Simon autem adplicuit in Addus contra faciem campi

73A 13 14 et ut cognovit Tryfon quia surrexit Simon in loco Ionathae fratris sui misit ad eum legatos

73A 13 15 dicens pro argento quod debebat frater tuus Ionathas in ratione regis detinuimus eum

73A 13 16 et nunc mitte argenti talenta centum et duos filios eius obsides ut non dimissus fugiat a nobis et remitemus eum

73A 13 17 et cognovit Simon quia cum dolo loquitur secum iussit tamen dari argentum et pueros ne inimicitiam magnam sumeret ad Israhel populum dicentem

73A 13 18 quia non misit argentum et pueros propterea periit

73A 13 19 et mentitus est et non dimisit Ionathan

73A 13 20 et post haec venit Tryfon intra regionem ut contereret eam et gyraverunt per viam quae ducit Ador et Simon et castra eius ambulabant in omnem locum quocumque ibant

73A 13 21 qui autem in arce erant miserunt ad Tryfonem legatos ut festinaret venire per desertum et mitteret illis alimonias

73A 13 22 et paravit Tryfon omnem equitatum ut veniret illa nocte erat autem nix valde multa et non venit in Galaditin

73A 13 23 et cum adpropiasset Baschama occidit Ionathan et filios eius

73A 13 24 et convertit Tryfon et abiit in terram suam

73A 13 25 et misit Simon et accepit ossa Ionathae fratris sui et sepelivit ea in Modin civitate patrum eius

73A 13 26 et planxerunt eum omnis Israhel planctu magno et luxerunt eum dies multos

73A 13 27 et aedificavit Simon super sepulchrum patris sui et fratrum suorum aedificium altum visu lapide polito retro et ante

73A 13 28 et statuit septem pyromidas unam contra unam patri et matri et quattuor fratribus

73A 13 29 et his circumposuit columnas magnas et super columnas arma ad memoriam aeternam et iuxta arma naves sculptas quae viderentur ab omnibus navigantibus mare

73A 13 30 hoc est sepulchrum quod fecit in Modin usque in hunc diem

73A 13 31 Tryfon autem cum iter faceret cum Antiocho rege adolescente dolo occidit eum
73A 13 32 et regnavit loco eius et inposuit sibi diadema Asiae et fecit plagam magnam in terra
73A 13 33 et aedificavit Simon praesidia Iudaeae muniens ea turribus excelsis et muris magnis et portis et seris et posuit alimenta in munitionibus
73A 13 34 et elegit Simon viros et misit ad Demetrium regem ut faceret remissionem regioni quia actus omnes Tryfonis per direptionem fuerant gesti
73A 13 35 et Demetrius rex ad verba ista respondit et scripsit epistulam talem
73A 13 36 rex Demetrius Simoni summo sacerdoti et amico regum et senioribus et genti Iudaeorum salutem
73A 13 37 coronam auream et baen quam misistis suscepimus et parati sumus facere vobiscum pacem magnam et scribere praepositis regis remittere vobis quae indulsimus
73A 13 38 quaecumque enim constituimus vobis constant munitiones quas aedificastis sint vobis
73A 13 39 remittimus quoque ignorantias et peccata usque in hodiernum diem et coronam quam debebatis et si quid aliud erat tributarium Hierusalem iam non sit tributarium
73A 13 40 et si qui in vobis apti sunt conscribi inter nostros conscribantur et sit inter nos pax
73A 13 41 anno centesimo septuagesimo ablatum est iugum gentium ab Israhel
73A 13 42 et coepit populus Israhel scribere in tabulis et gestis publicis anno primo sub Simone sacerdote magno duce et principe Iudaeorum
73A 13 43 in illis diebus Simon adplicuit ad Gazam et circumdedit eam castris et fecit machinas et adplicuit ad civitatem et percussit turrem unam et comprehendit
73A 13 44 et qui eruperunt erant intra machinam in civitate et factus est motus magnus in civitate
73A 13 45 et ascenderunt qui erant in civitate cum uxoribus et filiis supra murum scissis tunicis suis et clamaverunt voce magna postulantes a Simone dextras sibi dari
73A 13 46 et dixerunt non nobis reddas secundum malitias nostras sed secundum misericordias tuas
73A 13 47 et flexus Simon non debellavit eos eiecit tamen eos de civitate et emundavit aedes in quibus fuerant simulacra et tunc intravit in ea cum hymnis benedicens Dominum
73A 13 48 et eiecta ex ea omni inmunditia conlocavit in ea viros qui legem facerent et munivit eam et fecit sibi habitationem
73A 13 49 qui autem erant in arce Hierusalem prohibebantur egredi et ingredi in regionem et emere ac vendere et esurierunt valde et multi ex eis fame perierunt
73A 13 50 et clamaverunt ad Simonem ut dextras acciperent et dedit illis et eiecit eos inde et mundavit arcem a contaminationibus
73A 13 51 et intraverunt in ea tertia et vicesima secundi mensis anno centesimo septuagesimo primo cum laude et ramis palmarum et cinyris et cymbalis et nablis et hymnis et canticis quia contritus est inimicus magnus ex Israhel
73A 13 52 et constituit ut omnibus annis agerentur dies hii cum laetitia
73A 13 53 et munivit montem templi qui erat secus arcem et habitavit ibi ipse et qui cum eo erant
73A 13 54 et vidit Simon Iohannem filium suum quod vir esset et posuit eum ducem virtutum universarum et habitavit Gazaris
73A 14 1 anno centesimo septuagesimo secundo et congregavit rex Demetrius exercitus suos et abiit Mediam ad contrahenda sibi auxilia et expugnare Tryfonem
73A 14 2 et audivit Arsaces rex Persidis et Mediae quia intravit Demetrius confines suos et misit unum de principibus suis ut comprehenderent eum vivum et adducerent eum ad se
73A 14 3 et abiit et percussit castra Demetrii et comprehendit eum et duxit eum ad Arsacem et posuit eum in custodiam

73A 14 4 et siluit terra Iuda omnibus diebus Simonis et quaesivit bona genti suae et placuit illis potestas eius et gloria eius omnibus diebus
73A 14 5 et cum omni gloria sua accepit Ioppen in portum et fecit introitum in insulis maris
73A 14 6 et dilatavit fines gentis suae et obtinuit regionem
73A 14 7 et congregavit captivitatem multam et dominatus est Gazarae et Bethsurae et arci et abstulit inmunditias ex ea et non erat qui resisteret ei
73A 14 8 et unusquisque colebat terram suam cum pace et terra dabat fructus suos et ligna camporum fructum suum
73A 14 9 seniores in plateis sedebant omnes et de bonis terrae tractabant et iuvenes induebant se gloriam et stolas belli
73A 14 10 civitatibus tribuebat alimonias et constituebat eas ut essent vasa munitionis quoadusque nominatum est nomen gloriae eius usque ad extremum terrae
73A 14 11 fecit pacem super terram et laetatus est Israhel laetitia magna
73A 14 12 et sedit unusquisque sub vite sua et sub ficulnea nec erat qui eos terreret
73A 14 13 defecit inpugnans eos super terram reges contriti sunt in diebus illis
73A 14 14 et confirmavit omnes humiles populi sui et legem exquisivit et abstulit omnem iniquum et malum
73A 14 15 sancta glorificavit et multiplicavit vasa sanctorum
73A 14 16 et auditum est Romae quia defunctus est Ionathas et usque in Sparta et contristati sunt valde
73A 14 17 ut audierunt autem quod Simon frater eius factus esset summus sacerdos loco eius et ipse obtineret regionem et civitates in ea
73A 14 18 scripserunt ad eum tabulis aereis ut renovaret amicitias et societatem quam fecerunt cum Iuda et Ionatha fratribus eius
73A 14 19 et lectae sunt in conspectu ecclesiae in Hierusalem et hoc exemplum epistularum quas miserunt Spartiatae
73A 14 20 Spartianorum princeps et civitatis Simoni sacerdoti magno et senioribus et sacerdotibus et reliquo populo Iudaeorum fratribus salutem
73A 14 21 legati qui missi sunt ad populum nostrum nuntiaverunt nobis de vestra gloria et honore ac laetitia et gavisi sumus in introitu eorum
73A 14 22 et scripsimus quae ab ipsis erant dicta in conciliis populi sic Numenius Antiochi et Antipater Iasonis filius legati Iudaeorum venerunt ad nos renovantes nobiscum amicitiam
73A 14 23 et placuit populo excipere viros gloriose et ponere exemplum sermonum eorum in segregatis populi libris ut sit ad memoriam populo Spartiarum exemplum autem horum scripsimus Simoni magno sacerdoti
73A 14 24 post haec autem misit Simon Numenium Romam habentem clypeum aureum magnum pondus minarum mille ad statuendam cum eis societatem cum audisset autem populus romanus
73A 14 25 sermones istos dixerunt quam gratiarum actionem reddemus Simoni et filiis eius
73A 14 26 restituit enim ipse fratres suos et expugnavit inimicos Israhel et statuerunt ei libertatem et descripserunt in tabulis aereis et posuerunt in titulis in montem Sion
73A 14 27 octava decima die mensis elul anno centesimo septuagesimo secundo anno tertio sub Simone sacerdote magno in Asaramel
73A 14 28 in conventu magno sacerdotum et populi et principum gentis et seniorum regis nota facta sunt haec quoniam frequenter facta sunt proelia in regione nostra
73A 14 29 Simon autem Matthathiae filius ex filiis Iarib et fratres eius dederunt se periculo et restiterunt adversariis gentis suae ut starent sancta ipsorum et lex et gloria magna glorificaverunt gentem suam
73A 14 30 et congregavit Ionathas gentem suam et factus est illis sacerdos magnus et

adpositus est ad populum suum

73A 14 31 et voluerunt inimici eorum calcare et adterere regionem ipsorum et extendere manus in sancta eorum

73A 14 32 tunc restitit Simon et pugnavit pro gente sua et erogavit multas pecunias et armavit viros virtutis gentis suae et dedit eis stipendia

73A 14 33 et munivit civitates Iudaeae et Bethsuram quae erat in finibus Iudaeae ubi erant arma hostium antea et posuit illic praesidium viros iudaeos

73A 14 34 et Ioppen munivit quae erat ad mare et Gazaram quae est in finibus Azoti in qua hostes antea habitabant et conlocavit illic Iudaeos et quaecumque apta erant ad correptionem eorum posuit in eis

73A 14 35 et vidit populus actum Simonis et gloriam quam cogitabat facere genti suae et posuerunt ducem suum et principem sacerdotum eo quod ipse fecerat haec omnia et iustitiam et fidem quam conservavit genti suae et exquisivit omni modo exaltare populum suum

73A 14 36 et in diebus eius prosperatum est in manibus eius ut tollerentur gentes de regione ipsorum qui in civitate David erant in Hierusalem in arce de qua procedebant et contaminabant omnia quae in circuitu sanctorum sunt et inferebant plagam magnam castitati

73A 14 37 et conlocavit in ea viros iudaeos tutamentum regionis et civitatis et exaltavit muros Hierusalem

73A 14 38 et rex Demetrius statuit illi summum sacerdotium

73A 14 39 secundum haec fecit eum amicum suum et glorificavit eum gloria magna

73A 14 40 audivit enim quod appellati sunt Iudaei a Romanis amici et socii et fratres et quia susceperunt legatos Simonis gloriose

73A 14 41 et quia Iudaei et sacerdotes eorum consenserunt esse eum ducem suum et summum sacerdotem in aeternum donec surgat propheta fidelis

73A 14 42 et ut sit super eos dux et ut cura esset illi pro sanctis et ut constitueret praepositos super opera eorum et super regionem et super arma et super praesidia

73A 14 43 et cura sit illi de sanctis et ut audiatur ab omnibus et ut scribantur in nomine eius omnes conscriptiones in regione et ut operiatur purpura et auro

73A 14 44 et ne liceat ulli ex populo et ex sacerdotibus irritum facere aliquid horum et contradicere his quae ab eo dicuntur aut convocare conventum in regione sine ipso et vestiri purpura et uti fibula aurea

73A 14 45 qui autem fecerit extra haec aut irritum fecerit aliquid horum reus erit

73A 14 46 et conplacuit omni populo statuere Simonem et facere secundum verba ista

73A 14 47 et suscepit Simon et placuit ut summo sacerdotio fungeretur et esset dux et princeps gentis Iudaeorum et sacerdotum et praeesset omnibus

73A 14 48 et scripturam istam dixerunt ponere in tabulis aereis et ponere eas in peribolo sanctorum in loco celebri

73A 14 49 exemplum autem eorum ponere in aerario ut habeat Simon et filii eius

73A 15 1 et misit rex Antiochus filius Demetrii epistulas ab insulis maris Simoni sacerdoti et principi gentis Iudaeorum et universae genti

73A 15 2 et erant continentes hunc modum rex Antiochus Simoni sacerdoti magno et genti Iudaeorum salutem

73A 15 3 quoniam quidem pestilentes obtinuerunt regnum patrum nostrorum volo autem vindicare regnum et restituere illud sicut erat antea electum feci multitudinem exercitus et feci naves bellicas

73A 15 4 volo autem procedere per regiones ut ulciscar in eos qui corruerunt regionem nostram et qui desolaverunt civitates multas in regno meo

73A 15 5 nunc ergo statuo tibi omnes oblationes quas remiserunt tibi ante me reges et quaecumque alia dona remiserunt tibi

73A 15 6 et permitto tibi facere percussuram proprii nomismatis in regione tua

73A 15 7 Hierusalem autem sanctam esse et liberam et omnia arma quae fabricata sunt et praesidia quae struxisti quae tenes maneat tibi

73A 15 8 []
73A 15 9 cum autem obtinuerimus regnum nostrum glorificabimus te et gentem tuam et templum gloria magna ita ut manifestetur gloria vestra in universa terra
73A 15 10 anno centesimo septuagesimo quarto exiit Antiochus in terram patrum suorum et convenerunt ad eum omnis exercitus ita ut pauci relictis essent cum Tryfone
73A 15 11 et insecutus est eum Antiochus rex et venit Doram fugiens per maritimam
73A 15 12 sciebat enim quod congregata sunt in eum mala et reliquit eum exercitus
73A 15 13 et adplicuit Antiochus super Doram cum centum viginti milibus virorum belligerorum et octo milibus equitum
73A 15 14 et circuivit civitatem et naves a mari accesserunt et vexabant civitatem a terra et mari et neminem sinebant egredi
73A 15 15 venit autem Numenius et qui cum eo fuerant ab urbe Roma habentes epistulas regibus et regionibus scriptas in quibus continebantur haec
73A 15 16 Lucius consul Romanorum Ptolomeo regi salutem
73A 15 17 legati Iudaeorum venerunt ad nos amici nostri renovantes pristinam amicitiam et societatem missi a Simone principe sacerdotum et populo Iudaeorum
73A 15 18 adtulerunt autem et clypeum aureum minarum mille
73A 15 19 placuit itaque nobis scribere regibus et regionibus ut non inferant illis mala neque impugnent eos et civitates eorum et regiones eorum et ut non ferant auxilium pugnantibus adversus eos
73A 15 20 visum est autem nobis accipere ab eis clypeum
73A 15 21 si qui ergo pestilentes refugerunt de regione ipsorum ad vos tradite eos Simoni principi sacerdotum ut vindicet in eos secundum legem suam
73A 15 22 haec eadem scripta sunt Demetrio regi et Attalo et Arahae et Arsaci
73A 15 23 et in omnes regiones et Samsamae et Spartanis et Delo et Mydo et Sicyone et Cariae et Samum et Pamphiliam et Lyciam et Alacarnasum et Rhodum et Faselida et Choo et Siden et Arado et Gortinam et Cnidum et Cyprum et Cyrenen
73A 15 24 exemplum autem eorum scripserunt Simoni principi sacerdotum
73A 15 25 Antiochus autem rex adplicuit castra in Dora secundo admovens ei semper manus et machinas faciens et conclusit Tryfonem ne procederet
73A 15 26 et misit ei Simon duo milia virorum electorum in auxilium et argentum et aurum et vasa copiosa
73A 15 27 et noluit ea accipere sed inrupit omnia quae pactus est cum eo antea et alienavit se ab eo
73A 15 28 et misit ad eum Athenovium unum de amicis suis ut tractaret cum ipso dicens vos tenetis Ioppen et Gazaram et arcem quae est in Hierusalem civitates regni mei
73A 15 29 fines earum desolastis et fecistis plagam magnam super terram et dominati estis per loca multa in regno meo
73A 15 30 nunc ergo tradite civitates quas occupastis et tributa locorum quibus dominati estis extra fines Iudaeae
73A 15 31 sin autem date pro illis quingenta talenta argenti et exterminii quod exterminastis et tributorum civitatum alia talenta quingenta sin autem veniemus et expugnabimus vos
73A 15 32 et venit Athenovius amicus regis in Hierusalem et vidit gloriam Simonis et claritatem in auro et argento et adparatum copiosum et obstipuit et rettulit ei verba regis
73A 15 33 et respondit Simon et dixit ei neque alienam terram sumpsimus neque aliena detinemus sed hereditatem patrum nostrorum quae ab inimicis nostris iniuste aliquo tempore possessa est
73A 15 34 nos vero tempus habentes vindicamus hereditatem patrum nostrorum
73A 15 35 nam de Ioppen et Gazara quae expostulas ipsi faciebant in populo plagam magnam et in regione nostra horum damus talenta centum et non respondit illi verbum
73A 15 36 reversus autem cum ira ad regem renuntiavit ei verba ista et gloriam Simonis

et universa quae vidit et iratus est rex ira magna
73A 15 37 Tryfon autem fugit navi in Orthosiada
73A 15 38 et constituit rex Cendebeum ducem maritimum et exercitum equitum et
peditum dedit illi
73A 15 39 et mandavit illi movere castra contra faciem Iudaeae et mandavit ei aedificare
Caedronem et obstruere portas civitatis et debellare populum rex autem persequebatur Tryfonem
73A 15 40 et pervenit Cendebeus Iamnam et coepit irritare plebem et conculcare
Iudaeam et captivare populum et interficere et aedificare Caedronem
73A 15 41 et conlocavit illic equites et exercitum ut egressi perambularent viam Iudaeae
sicut constituit ei rex
73A 16 1 et ascendit Iohannis de Gazaris et nuntiavit Simoni patri suo quae fecit
Cendebeus
73A 16 2 et vocavit Simon duos filios suos seniores Iudam et Iohannem et ait illis ego
et fratres mei expugnabimus hostes Israhel ab adulescentia usque in hunc diem et prosperatum est in
manibus nostris liberare Israhel aliquotiens
73A 16 3 nunc autem senui sed estote loco meo et fratris mei et egressi pugnate pro
gente nostra auxilium vero de caelo vobiscum sit
73A 16 4 et elegit de regione viginti milia virorum belligeratorum et equites et profecti
sunt ad Cendebeum et dormierunt in Modin
73A 16 5 et surrexerunt mane et abierunt in campum et ecce exercitus copiosus in
obviam illis peditum et equitum et fluvius torrens erat inter medium ipsorum
73A 16 6 et admovit castra contra faciem eorum ipse et populus eius et vidit populum
trepidantem ad transfretandum torrentem et transfretavit primus et viderunt eum viri et transierunt
post eum
73A 16 7 et divisit populum et equites in medio peditum erat autem equitatus
adversariorum copiosus nimis
73A 16 8 et exclamaverunt sacris tubis et in fugam conversus est Cendebeus et castra
eius et ceciderunt ex eis multi vulnerati residui autem fugerunt in munitionem
73A 16 9 tunc vulneratus est Iudas frater Iohannis Iohannes autem insecutus est eos
donec venit Caedronam quam aedificavit
73A 16 10 et fugerunt usque ad turres quae erant in agris Azoti et succendit eas igni et
ceciderunt ex illis duo milia virorum et reversus est Iudaeam in pace
73A 16 11 et Ptolomeus filius Abobi constitutus erat dux in campo Hiericho et habebat
argentum et aurum multum
73A 16 12 erat enim gener summi sacerdotis
73A 16 13 et exaltatum est cor eius et volebat obtinere regionem et cogitabat dolum
adversus Simonem et filios eius ut tolleret eos
73A 16 14 Simon autem perambulans civitates quae erant in regione et sollicitudinem
gerens earum descendit Hiericho ipse et Matthathias filius eius et Iudas anno centesimo
septuagesimo septimo mense undecimo hic mensis sabath
73A 16 15 et suscepit eos filius Abobi in munitiunculam quae vocatur Doch cum dolo
quam aedificavit et fecit eis convivium magnum et abscondit illic viros
73A 16 16 et cum inebriatus esset Simon et filii eius surrexit Ptolomeus cum suis et
sumpserunt arma sua et intraverunt in convivium et occiderunt eum et duos filios eius et quosdam
pueros eius
73A 16 17 et fecit deceptionem magnam in Israhel et reddidit mala pro bonis
73A 16 18 et scripsit haec Ptolomeus et misit regi ut mitteret ei exercitum in auxilium et
traderet regionem et civitates eorum et tributa
73A 16 19 et misit alios in Gazaram tollere Iohannem et tribunis misit epistulas ut
venirent ad se et daret eis argentum et aurum et dona
73A 16 20 et alios misit occupare Hierusalem et montem templi
73A 16 21 et praecurrens quidam nuntiavit Iohanni in Gazara quia periit pater eius et

fratres eius et quia misit te quoque interfici

73A 16 22 ut audivit autem vehementer expavit et comprehendit viros qui venerant perdere eum et occidit eos cognovit enim quia quaerebant eum perdere

73A 16 23 et cetera sermonum Iohannis et bellorum eius et bonarum virtutum quibus fortiter gessit et aedificii murorum quos struxit et rerum gestarum eius

74A 1 1 fratribus qui sunt per Aegyptum Iudaeis salutem dicunt fratres qui sunt in Hierosolymis Iudaei et qui in regione Iudaeae et pacem bonam

74A 1 2 benefaciat vobis Deus et meminerit testamenti sui quod est ad Abraham et Isaac et Iacob servorum suorum fidelium

74A 1 3 et det vobis cor omnibus ut colatis eum et faciatis eius voluntatem corde magno et animo volente

74A 1 4 adaperiat cor vestrum in lege sua et in praeceptis eius et faciat pacem

74A 1 5 exaudiat orationes vestras et reconcilietur vobis nec vos deserat in tempore malo

74A 1 6 et nunc hic sumus orantes pro vobis

74A 1 7 regnante Demetrio anno centesimo sexagesimo nono nos Iudaei scripsimus vobis in tribulatione et impetu qui supervenit nobis in istis annis ex quo recessit Iason a sancta terra et a regno

74A 1 8 portam succenderunt et effuderunt sanguinem innocentem et oravimus ad Dominum et exauditi sumus et obtulimus sacrificium et similaginem et accendimus lucernas et proposuimus panes

74A 1 9 et nunc frequentate dies scenophegiae mensis casleu

74A 1 10 anno centesimo octogesimo octavo populus qui est Hierosolymis et in Iudaea senatusque et Iudas Aristobolo magistro Ptolomei regis qui est de genere christorum sacerdotum et his qui in Aegypto sunt Iudaeis salutem et sanitatem

74A 1 11 de magnis periculis a Deo liberati magnifice gratias ipsi utpote qui adversus talem regem dimicavimus

74A 1 12 ipse enim ebullire fecit de Perside eos qui pugnaverunt contra nos

74A 1 13 nam cum in Perside esset dux ipse et cum ipso inmensus exercitus cecidit in templo Nanaeae consilio deceptus sacerdotis Nanaeae

74A 1 14 ut enim cum ea habitaturus venit ad locum Antiochus et amici eius et ut acciperet pecunias multas dotis nomine

74A 1 15 cumque proposuissent eas sacerdotes Nanaeae et ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum fani clausurunt templum

74A 1 16 cum intrasset Antiochus apertoque occulto aditu templi mittentes lapides percusserunt ducem et qui cum eo erant et diviserunt membratim et capitibus amputatis foras proiecerunt

74A 1 17 per omnia benedictus Deus qui tradidit impios

74A 1 18 facturi igitur quinta et vicesima mensis casleu purificationem templi necessarium duximus significare vobis ut vos quoque agatis diem scenophegiae et diem ignis qui datus est quando Neemias aedificato templo et altari obtulit sacrificia

74A 1 19 nam cum in Persidem ducerentur patres nostri sacerdotes qui tunc Dei cultores erant acceptum ignem de altario occulte absconderunt in valle ubi erat puteus altus siccus et in eo contutati sunt eum ita ut omnibus ignotus esset locus

74A 1 20 cum praeterissent autem multi anni et placuit Deo ut mitteretur Neemias a rege Persidis nepotes sacerdotum illorum qui absconderant misit ad requirendum ignem et sicut narraverunt nobis non invenerunt ignem sed aquam crassam

74A 1 21 et iussit eos haurire et adferre sibi et sacrificia quae inposita erant iussit sacerdos Neemias aspargi aqua ipsa et ligna et quae erant superposita

74A 1 22 utque hoc factum est et tempus adfuit quo sol refulsit qui prius erat in nubilo accensus est ignis magnus ita ut omnes mirarentur

74A 1 23 orationem autem faciebant omnes sacerdotes dum consummaretur sacrificium

Ionatha inchoante ceteris autem respondentibus

- 74A 1 24 et Neemiae erat oratio hunc habens modum Domine Deus omnium creator
terribilis et fortis iustus et misericors qui solus es rex bonus
- 74A 1 25 solus praestans solus iustus et omnipotens et aeternus qui liberas Israhel de
omni malo qui fecisti patres electos et sanctificasti eos
- 74A 1 26 accipe sacrificium pro universo populo tuo Israhel et custodi partem tuam et
sanctifica
- 74A 1 27 congrega dispersionem nostram libera eos qui serviunt gentibus contemptos
et abominatos respice ut sciant gentes quod tu es Deus noster
- 74A 1 28 adflige opprimentes et contumeliam facientes in superbia
- 74A 1 29 constitue populum tuum in loco sancto tuo sicut dixit Moses
- 74A 1 30 sacerdotes autem psallebant hymnos usquequo consumptum esset sacrificium
- 74A 1 31 cum autem consummatum fuisset sacrificium ex residua aqua Neemias iussit
lapides maiores perfundi
- 74A 1 32 quod ut factum est flamma ex eis accensa est sed ex lumine quod refulsit ab
altari consumpta est
- 74A 1 33 ut vero manifestata essent haec renuntiatum est regi Persarum quod in loco in
quo ignem absconderant hii qui translati erant sacerdotes aqua apparuit de qua Neemias et qui cum
eo erant purificaverunt sacrificia
- 74A 1 34 considerans autem rex et rem diligenter examinans fecit ei templum
- 74A 1 35 et si quibus donaverat rex multa bona accipiebat ex hoc et tribuebat
- 74A 1 36 appellavit autem Neemias hoc Nepthar quod interpretatur purificatio vocatur
autem apud plures Nephi
- 74A 2 1 invenitur autem in descriptionibus Hieremiae prophetae quod iussit accipere
ignem eos qui transmigrabantur ut significatum est et ut mandavit transmigratis
- 74A 2 2 et dedit illis legem ne obliviscerentur praecepta Domini et ut non exerrarent
mentibus videntes simulacra aurea et argentea et ornamenta eorum
- 74A 2 3 et alia huiuscemodi dicens hortabatur ne legem amoverent a corde suo
- 74A 2 4 erat autem in ipsa scriptura quomodo tabernaculum et arcam iussit propheta
divino responso ad se facto comitari secum usquequo exiit in montem in quo Moses ascendit et
vidit Dei hereditatem
- 74A 2 5 et veniens ibi Hieremias invenit locum speluncae et tabernaculum et arcam et
altare incensi intulit illuc et ostium obstruxit
- 74A 2 6 et accesserunt quidam simul qui sequebantur ut notarent sibi locum et non
potuerunt invenire
- 74A 2 7 ut autem cognovit Hieremias culpans illos dixit quod ignotus erit locus donec
congreget Deus congregationem populi et propitius fiat
- 74A 2 8 et tunc Dominus ostendet haec et apparebit maiestas Domini et nubes erit
sicut et Mosi manifestabatur et sicut cum Salomon petiit ut locus sanctificaretur magno Deo
manifestabat haec
- 74A 2 9 et ut sapientiam habens obtulit sacrificium dedicationis et consummationis
templi
- 74A 2 10 sicut et Moses orabat ad Dominum et descendit ignis de caelo et consumpsit
holocaustum
- 74A 2 11 et dixit Moses eo quod non sit mundatum quod erat pro peccato et
consumptum est
- 74A 2 12 similiter et Salomon octo diebus celebravit dedicationem
- 74A 2 13 inferebantur autem in descriptionibus et commentariis Neemiae haec eadem
et ut construens bibliothecam congregavit de regibus libros et prophetarum et David et epistulas
regum et de donariis
- 74A 2 14 similiter autem et Iudas ea quae didicerat per bellum quod nobis acciderat
congregavit omnia et sunt apud nos

74A 2 15 si ergo desiderastis haec mittite qui perferant vobis
74A 2 16 acturi itaque purificationem scripsimus vobis bene igitur facietis si egeritis
hos dies
74A 2 17 Deus autem qui liberavit populum suum et reddidit hereditatem omnibus et
regnum et sacerdotium et sanctificationem
74A 2 18 sicut promisit in lege speramus quod cito nostri miserebitur et congregabit de
sub caelo in locum sanctum
74A 2 19 eripuit enim nos de magnis periculis et locum purgavit
74A 2 20 de Iuda vero Macchabeo et fratribus eius et de templi magni purificatione et
de arae dedicatione
74A 2 21 sed et de proeliis quae pertinent ad Antiochum Nobilem et filium eius
Eupatorem
74A 2 22 et de inluminacionibus quae de caelo factae sunt ad eos qui pro Iudaeis fortiter
fecerunt ita ut universam regionem cum pauci essent vindicarent et barbaram multitudinem fugarent
74A 2 23 et famosissimum in toto orbe templum recuperarent et civitatem liberarent ut
leges quae abolendae erant restituerentur Domino cum omni tranquillitate propitio facto illis
74A 2 24 itemque ab Iasone Cyreneo quinque libris comprehensa temptavimus nos uno
volumine brevare
74A 2 25 considerantes enim multitudinem librorum et difficultatem volentibus adgredi
narrationes historiarum propter multitudinem rerum
74A 2 26 curavimus volentibus quidem legere ut esset animi oblectatio studiosis vero ut
facile possint memoriae commendare omnibus autem legentibus utilitas conferatur
74A 2 27 et nobis quidem ipsis qui opus hoc breviandi causa suscepimus non facilem
laborem immo vero negotium plenum vigiliarum et sudoris adsumpsimus
74A 2 28 sicut hii qui praeparant convivium et quaerunt aliorum voluntati parere
propter multorum gratiam libenter laborem sustinemus
74A 2 29 veritatem quidem de singulis auctori concedentes ipsi autem secundum datam
formam brevitati studentes
74A 2 30 sicut enim novae domus architecto de universa structura curandum est ei vero
qui pingere conatur quae apta sunt ad ornatum exquirenda sunt ita aestimandum est et in nobis
74A 2 31 etenim intellectum colligere et ordinare sermonem et curiosius partes singulas
quasque disquaerere historiae congruit auctori
74A 2 32 brevitatem vero dictionis sectari et exsecutiones rerum vitare brevitati
concedendum est
74A 2 33 hinc igitur narrationem incipiemus de praefatione tantum dixisse sufficiat
stultum etenim est ante historiam effluere in ipsa autem historia succingi
74A 3 1 igitur cum sancta civitas habitaretur in omni pace leges etiam adhuc optime
custodirentur propter Oniae pontificis pietatem et animos odio habentes mala
74A 3 2 fiebat ut ipsi reges et principes locum summo honore dignum ducerent et
templum maximis muneribus inlustrarent
74A 3 3 ita ut Seleucus Asiae rex de redivis suis praestaret omnes sumptus ad
ministerium sacrificiorum pertinentes
74A 3 4 Simon autem de tribu Benjamin praepositus templi constitutus contendebat
obsistente sibi principe sacerdotum iniquum aliquid in civitate moliri
74A 3 5 sed cum vincere Onian non posset venit ad Apollonium Tharseae filium qui
illo tempore erat dux Coelesyriae et Foenicis
74A 3 6 et nuntiavit ei pecuniis innumerabilibus plenum esse aerarium Hierosolymis
et communes copias immensas esse quae non pertinent ad rationem sacrificiorum esse autem
possibile sub potestate regis cadere universa
74A 3 7 cumque rettulisset Apollonius ad regem de pecuniis quae delatae erant ille
accitum Heliodorum qui erat super negotia eius misit cum mandatis ut praedictam pecuniam
transportaret

74A 3 8 statimque Heliodorus iter adgressus specie quidem quasi per Coelesyriam et Foenicen civitates esset peragraturus re autem vera regis propositum perfecturus

74A 3 9 sed cum venisset Hierosolymam et benigne a summo sacerdote in civitate esset exceptus narravit de dato indicio pecuniarum et cuius rei gratia adesset apparuit interrogabat autem si vere haec ita essent

74A 3 10 tunc summus sacerdos ostendit deposita esse haec et victualia viduarum ac pupillorum

74A 3 11 quaedam vero esse Hircani Tobiae viri valde eminentis in his quae detulerat impius Simon universa autem argenti talenta quadringenta esse et auri ducenta

74A 3 12 decipi vero eos qui credidissent loco et templo quod per universum mundum honoratur pro sui veneratione et sanctitate impossibile omnino esse

74A 3 13 at ille pro his quae habebat in mandatis a rege dicebat omni genere regiae deferenda

74A 3 14 constituta autem die intrabat de his Heliodorus ordinaturus non modica vero per universam civitatem erat trepidatio

74A 3 15 sacerdotes autem ante altare cum sacerdotalibus stolis iactaverunt se et invocabant de caelo eum qui de depositis legem posuit ut his qui deposuerant ea salva custodiret

74A 3 16 iam vero qui videret summi sacerdotis vultum mente vulnerabatur facies enim et color inmutatus declarabat internum animi dolorem

74A 3 17 circumfusa enim erat viro maestitia quaedam et horror corporis per quae manifestus aspicientibus dolor cordis eius efficiebatur

74A 3 18 alii etiam congregati de domibus confluebant publica supplicatione obsecrantes pro eo quod in contemptum locus esset venturus

74A 3 19 accinctaeque mulieres ciliciis pectus per plateas confluebant sed et virgines quae conclusae erant procurrebant ad Onian aliae autem ad muros quaedam vero per fenestras aspiciebant

74A 3 20 universae autem protendentes manus in caelum deprecabantur

74A 3 21 erat enim misera commixtae multitudinis et magni sacerdotis in agone constituti expectatio

74A 3 22 et hii quidem invocabant omnipotentem Deum ut credita sibi his qui crediderant cum omni integritate conservarentur

74A 3 23 Heliodorus autem quod decreverat perficiebat eodem loco ipse cum satellitibus circa aerarium praesens

74A 3 24 sed spiritus Omnipotentis magnam fecit suae ostensionis evidentiam ita ut omnes qui ausi fuerant parere ei ruentes Dei virtute in dissolutionem et formidinem converterentur

74A 3 25 apparuit enim illis quidam equus terribilem habens sessorem optimis operimentis adornatus isque cum impetu Heliodoro priores calces elisit qui autem ei sedebat videbatur arma habere aurea

74A 3 26 alii etiam apparuerunt duo iuvenes virtute decori optimi gloria speciosique amictu qui circumsteterunt eum et ex utraque parte flagellabant sine intermissione multis plagis verberantes

74A 3 27 subito autem Heliodorus concidit in terram eumque multa caligine circumfusum rapuerunt atque in sella gestatoria positum eiecerunt

74A 3 28 et is qui cum multis cursoribus et satellitibus praedictum ingressus est aerarium portabatur nullo sibi auxilium ferente manifesta cognita Dei virtute

74A 3 29 et ille quidem per divinam virtutem iacebat mutus

74A 3 30 hii autem Dominum benedicebant quia magnificavit locum suum et templum quod paulo ante timore ac tumultu erat plenum apparente omnipotente Domino gaudio et laetitia impletum est

74A 3 31 tunc vero ex amicis Heliodori quidam rogabant confestim Onian ut invocaret Altissimum et vitam donaret ei qui in supremo spiritu erat constitutus

74A 3 32 considerans autem summus sacerdos ne forte rex suspicaretur malitiam

aliquam ex Iudaeis circa Heliodorum consummatam obtulit pro salute viri hostiam salutarem
74A 3 33 cumque summus sacerdos exoraret idem iuvenes eisdem vestibus amicti
adstantes Heliodoro dixerunt Oniae sacerdoti gratias age nam propter eum tibi Dominus vitam
donavit
74A 3 34 tu autem ab eo flagellatus nuntia omnibus magnalia Dei et potestatem et his
dictis non conparuerunt
74A 3 35 Heliodorus autem hostia Deo oblata et votis magnis promisit ei qui vivere illi
concessit et Oniae gratias agens recepto exercitu repedabat ad regem
74A 3 36 testabatur autem omnibus ea quae sub oculis suis viderat opera magni Dei
74A 3 37 cum autem rex interrogasset Heliodorum quis est aptus adhuc semel
Hierosolymam mitti ait
74A 3 38 si quem habes hostem aut regni tui insidiatorem mitte illuc et flagellatum eum
recipies si tamen evaserit eo quod in loco vere sit Dei quaedam virtus
74A 3 39 nam ipse qui habet in caelis habitationem visitator et adiutor est loci illius et
venientes ad malefaciendum percutit ac perdit
74A 3 40 igitur de Heliodoro et aerarii custodia ita se res habet
74A 4 1 Simon autem praedictus pecuniarum et patriae delator male loquebatur de
Onia tamquam ipse Heliodorum instigasset ad haec et ipse fuisset incentor malorum
74A 4 2 provisoremque civitatis ac defensorem gentis suae et aemulatorem legis Dei
audebat insidiatorem regni dicere
74A 4 3 sed cum inimicitiae in tantum procederent ut etiam per quosdam Simonis
necessarios homicidia fierent
74A 4 4 considerans Onias periculum contentionis et Apollonium insanire utpote
ducem Coelesyriae et Foenicis ad augendam malitiam Simonis ad regem se contulit
74A 4 5 non ut civium accusator sed communem utilitatem apud semet ipsum
universae multitudinis considerans
74A 4 6 videbat enim sine regali providentia impossibile esse pacem rebus dari nec
Simonem posse cessare ab stultitia sua
74A 4 7 sed post Seleuci vitae excessum cum suscepisset regnum Antiochus qui
Nobilis appellabatur ambiebat Iason frater Oniae summum sacerdotium
74A 4 8 adito rege promittens ei argenti talenta sexaginta et trecenta et ex redditibus
aliis talenta octoginta
74A 4 9 super haec promittebat et alia centum quinquaginta si potestati eius
concederetur gymnasium et ephoebian sibi constituere et eos qui in Hierosolymis erant Antiochenos
scribere
74A 4 10 quod cum rex agnovisset et obtinuisset principatum statim ad gentilem ritum
contribules suos transferre coepit
74A 4 11 et amotis his quae humanitatis causa Iudaeis a regibus fuerant constituta per
Iohannem patrem Eupolemi qui apud Romanos de amicitia et societate functus est legationem
legitimam civium iura destituens prava instituta sancibat
74A 4 12 etenim ausus est sub ipsa arce gymnasium constituere et optimos quosque
ephoeborum in lupanaribus ponere
74A 4 13 erat autem hoc non initium sed incrementum quoddam et profectus gentilis et
alienigenae conversationis propter impii et non sacerdotis Iasonis nefarium et inauditum scelus
74A 4 14 ita ut sacerdotes iam non circa altaris officia dediti essent sed contempto
templo et sacrificiis neglectis festinarent participes fieri palestra et praebitionis eius iniustae et in
exercitiis disci
74A 4 15 et patrios quidem honores nihil habentes graecas glorias optimas arbitrabantur
74A 4 16 quarum gratia periculosa eos contentio habebat et eorum instituta
aemulabantur ac per omnia his consimiles esse cupiebant quos hostes et peremptores habuerant
74A 4 17 in leges enim divinas impie agere inpune non cedit sed haec sequens tempus
declaravit

74A 4 18 cum autem quinquennalis agon Tyro celebraretur et rex praesens esset
74A 4 19 misit Iason facinorosus ab Hierosolymis viros peccatores portantes argenti
didragmas trecentas in sacrificiis Herculis quas postulaverunt hii qui adportaverant ne in sacrificiis
erogarentur quia non oporteret sed in alios sumptus eas deputari
74A 4 20 sed haec oblata sunt quidem ab eo qui miserat in sacrificium Herculis propter
praesentes autem datae sunt in fabricam navium triremis
74A 4 21 misso autem in Aegypto Apollonio Mnesthei filio propter primatus
Filometoris regis cum cognovisset Antiochus alienum se a negotiis regni effectum propriis
utilitatibus consulens profectus inde venit Ioppen et inde Hierosolymam
74A 4 22 et magnifice ab Iasone et civitate susceptus cum facularum luminibus et
laudibus ingressus est et inde Foenicen exercitum convertit
74A 4 23 et post triennii tempus misit Iason Menelaum supradicti Simonis fratrem
portantem pecunias regi et de negotiis necessariis responsa perlaturum
74A 4 24 at ille commendatus regi cum magnificasset faciem potestatis eius in semet
ipsum retorsit summum sacerdotium superponens Iasonem talenta argenti trecenta
74A 4 25 acceptisque a rege mandatis venit nihil quidem dignum habens sacerdotio
animos vero crudelis tyranni et ferae beluae iram gerens
74A 4 26 et Iason quidem qui proprium fratrem captivaverat ipse deceptus profugus in
ammaniten expulsus est regionem
74A 4 27 Menelaus autem principatum quidem obtinuit de pecuniis vero regi promissis
nihil agebat cum exactionem faceret Sostratus qui arce erat praepositus
74A 4 28 nam ad hunc exactio vectigalium pertinebat quam ob causam utrique ad
regem vocati
74A 4 29 Menelaus motus est sacerdotio succedente Lysimacho fratre suo Sostratus
autem praelatus est Cypris
74A 4 30 et cum haec agerentur contigit Tarsenses et Mallotas seditionem movere eo
quod Antiochidi concubinae regis dono essent dati
74A 4 31 festinanter itaque rex venit sedare illos relicto suffecto uno ex comitibus suis
Andronico
74A 4 32 ratus autem Menelaus accepisse se tempus oportunitate aurea quaedam vasa
templo furatus donavit Andronico et alia vendiderat Tyro et per vicinas civitates
74A 4 33 quod cum certissime cognovisset Onias arguebat eum ipse in loco tuto se
continens Antiochiae secus Dafnen
74A 4 34 unde Menelaus accedens ad Andronicum rogabat ut Onian interficeret qui
cum venisset ad Onian et datis dextris cum iureiurando quamvis esset ei suspectus suasisset asylo
procedere statim eum peremit non veritus iustitiam
74A 4 35 ob quam causam non solum Iudaei sed et aliae quoque nationes indignabantur
et moleste ferebant de nece tanti viri iniusta
74A 4 36 sed regressum regem de Ciliciae locis adierunt Iudaei apud Antiochiam simul
et Graeci conquerentes de iniqua nece Oniae
74A 4 37 contristatus itaque ad animam Antiochus et flexus ad misericordiam lacrimas
fudit recordatus defuncti sobrietatem et modestiam
74A 4 38 accensusque animis Andronicum purpura exutum circumduci per totam
civitatem iubet et eodem loco quo in Onian impietatem commiserat sacrilegum vita privari Domino
illi dignam poenam tribuente
74A 4 39 multis autem sacrilegiis in templo a Lysimacho commissis Menelai consilio et
divulgata fama congregata est multitudo adversus Lysimachum multo iam auro exportato
74A 4 40 turbis autem insurgentibus et animis ira repletis Lysimachus armatis fere
tribus milibus iniquis manibus uti coepit duce quodam Tyranno aetate pariter et dementia profecto
74A 4 41 sed ut intellexerunt conatum Lysimachi alii lapides alii fustes validos arripere
quidam vero cinerem in Lysimachum iacere
74A 4 42 et multi quidem vulnerati quidam autem et prostrati omnes vero in fugam

versi sunt ipsum etiam sacrilegum secus aerarium interfecerunt

74A 4 43 de his ergo coepit iudicium adversus Menelaum agitari

74A 4 44 et cum venisset rex Tyrum ad ipsum negotium detulerunt missi viri tres a senioribus

74A 4 45 et cum superaretur Menelaus promisit Ptolomeo multas pecunias ad suadendum regi

74A 4 46 itaque Ptolomeus in quodam atrio positum quasi refrigerandi gratia regem adiit et a sententia deduxit

74A 4 47 et Menelaum quidem universae malitiae reum criminibus absolvit miseros autem qui etiam si apud Scytas causam dixissent innocentes iudicarentur morte damnavit

74A 4 48 cito ergo iniustam poenam dederunt qui pro civitate et populo et sacris vasis causam persecuti sunt

74A 4 49 quam ob rem Tyri quoque indignati erga sepulturam eorum liberalissimi extiterunt

74A 4 50 Menelaus autem propter eorum qui in potentia erant avaritiam permanebat in potestate crescens in malitia et ad insidias civium

74A 5 1 eodem tempore Antiochus secundam profectionem paravit in Aegyptum

74A 5 2 contigit autem per universam Hierosolymorum civitatem videri diebus quadraginta per aera equites discurrentes auratas stolas habentes et hastis quasi cohortes armatas

74A 5 3 et cursus equorum per ordines digestos et congressiones fieri comminus et scutorum motus et galeatorum multitudinem gladiis dstrictis et telorum iactus et aureorum armorum splendorem omnisque generis loricarum

74A 5 4 quapropter omnes rogabant in bonum monstra converti

74A 5 5 sed cum falsus rumor exisset tamquam vita excessisset Antiochus adsumptis Iason non minus mille viris repente adgressus est civitatem et civibus ad murum convolantibus ad ultimum adprehensa civitate Menelaus fugit in arcem

74A 5 6 Iason vero non parcebat in caede civibus suis nec cogitabat prosperitatem adversus cognatos malum esse maximum arbitrans hostium et non civium se tropea capturum

74A 5 7 et principatum quidem non obtinuit finem vero insidiarum suarum confusione cepit et profugus iterum abiit in Ammaniten

74A 5 8 ad ultimum in exitum sui conclusus ab Areta Arabum tyrannum fugiens de civitate in civitatem omnibus odiosus ut refuga legum et execrabilis ut patriae et civium hostis in Aegyptum extrusus est

74A 5 9 et qui multos de patria expulerat peregre periit Lacedemonas profectus quasi pro cognatione ibi refugium habiturus

74A 5 10 et qui insepultos abiecerat multos ipse et inlamentatus et insepultus abicitur sepultura neque peregrina usus neque patrio sepulchro participans

74A 5 11 his ita gestis suspicatus est rex societatem deserturos Iudaeos et ob hoc profectus ex Aegypto efferatis animis civitatem quidem armis cepit

74A 5 12 iussit autem militibus interficere nec parcere occursantibus et per domos ascendentes trucidare

74A 5 13 fiebant ergo caedes iuvenum ac seniorum mulierum et natorum exterminia virginumque et parvulorum neces

74A 5 14 erant autem toto triduo octoginta milia interfecti quadraginta milia vincti

74A 5 15 sed nec ista sufficiunt ausus est intrare templum universa terra sanctius Menelao ductore qui legum et patriae fuit proditor

74A 5 16 et scelestis manibus sumens sancta vasa quae ab aliis regibus et civitatibus erant posita ad ornatum loci et gloriam contrectabat indigne et contaminabat

74A 5 17 ita alienatus mente Antiochus non considerabat quod propter peccata habitantium civitatem modicum Dominus fuerat iratus propter quod et accidit circa locum despectio

74A 5 18 alioquin nisi contigisset eos multis peccatis esse involutos sicut Heliodorus qui missus est a Seleuco rege ad expoliandum aerarium etiam hic statim adveniens flagellatus et

repulsus utique fuisset ab audacia

74A 5 19 verum non propter locum gentem sed propter gentem locum Dominus elegit

74A 5 20 ideoque et ipse locus particeps factus est populi malorum postea autem fiet socius et bonorum et qui derelictus in ira Dei omnipotentis iterum in magni Domini reconciliatione cum summa gloria exaltabitur

74A 5 21 igitur Antiochus mille et octingentis ablatis de templo talentis velociter Antiochiam regressus est existimans se prae superbia terram ad navigandum pelagus vero ad iter agendum deducturum propter mentis elationem

74A 5 22 reliquit autem et praepositos ad adfligendam gentem Hierosolymis quidem Philippum genere Frigem moribus crudeliorem eo ipso a quo constitutus est

74A 5 23 in Garizin autem Andronicum et Menelaum qui gravius quam ceteri imminebant civibus

74A 5 24 cumque adpositus esset contra Iudaeos misit odiosum principem Apollonium cum exercitu viginti et duobus milibus praecipiens ei omnes perfectae aetatis interficere mulieres ac iuvenes vendere

74A 5 25 qui cum venisset Hierosolymam pacem simulans quievit usque ad sanctum diem sabbati et tunc feriatis Iudaeis arma capere suis praecepit

74A 5 26 omnesque qui ad spectaculum processerant trucidavit et civitatem cum armatis discurrens ingentem multitudinem peremit

74A 5 27 Iudas autem Macchabeus qui decimus fuerat secesserat in desertum locum ibique inter feras vitam in montibus cum suis agebat et faeni cibo vescentes demorabantur ne participes essent coinquinationis

74A 6 1 sed non post multum temporis misit rex senem quendam antiochenum qui compelleret Iudaeos ut se transferrent a patriis et Dei legibus

74A 6 2 contaminare etiam quod in Hierosolymis erat templum et cognominare Iovis Olympii et in Garizin prout erant hii qui locum inhabitabant Iovis Hospitalis

74A 6 3 pessima autem universis et gravis malorum erat incursio

74A 6 4 nam templum luxuria et comesationibus erat plenum et scortantium cum meretricibus sacratisque aedibus mulieres se ultro ingerebant intro ferentes ea quae non licebat

74A 6 5 altare etiam plenum erat illicitis quae legibus prohibebantur

74A 6 6 neque autem sabbata custodiebantur neque dies sollemnes patrii servabantur nec simpliciter se quisquam Iudaeum esse confitebatur

74A 6 7 ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia et cum Liberi sacra celebrarentur cogebantur hedera coronati Libero circumire

74A 6 8 decretum autem exiit in proximas gentilium civitates suggerentibus Ptolomeis ut pari modo et ipsi adversus Iudaeos agerent ut sacrificarent

74A 6 9 eos autem qui nollent transire ad instituta gentilium interficerent erat ergo videre miseriam

74A 6 10 duae enim mulieres delatae sunt natos suos circumcidisse quas infantibus ad ubera suspensis cum publice per civitatem circumduxissent per muros praecipitaverunt

74A 6 11 alii vero ad proximas coeuntes speluncas et latenter sabbati diem celebrantes cum indicati essent Philippo flammis succensi sunt eo quod verebantur propter religionem et observantiam manu sibimet auxilium ferre

74A 6 12 obsecro autem eos qui hunc librum lecturi sunt ne abhorrescant propter adversos casus sed reputent ea quae acciderunt non ad interitum sed ad correptionem generis esse nostri

74A 6 13 etenim multo tempore non sinere peccatoribus ex sententia agere sed statim ultiones adhibere magni beneficii est indicium

74A 6 14 non enim sicut in aliis nationibus Dominus patienter expectat ut eas cum iudicii dies venerit in plenitudine peccatorum puniat

74A 6 15 ita et in nobis statuit ut peccatis nostris in finem devolutis ita demum in nos vindicet

74A 6 16 propter quod numquam quidem a nobis misericordiam suam amovet
corripiens vero in adversis populum suum non derelinquit

74A 6 17 sed haec nobis ad commonitionem legentium dicta sint paucis iam autem
veniendum est ad narrationem

74A 6 18 igitur Eleazarus de primoribus scribarum vir aetate provectus et vultu decorus
aperto ore hians compellebatur carnem porcina manducare

74A 6 19 at ille gloriosam mortem magis quam odibilem vitam amplectens voluntarie
praeibat ad supplicium

74A 6 20 intuens autem quemadmodum oportet accedere patienter sustinens destinavit
non admittere inlicita propter vitae amorem

74A 6 21 hii autem qui adstabant iniqua miseratione commoti propter antiquam viri
amicitiam tollentes eum secreto rogabant adferri carnes quibus vesci ei licebat et simularetur
manducasse sicut rex imperaverat de sacrificii carnibus

74A 6 22 ut hoc facto a morte liberaretur et propter veterem amicitiam hanc in eo
facerent humanitatem

74A 6 23 at ille cogitationem cepit aetatis ac senectutis suae eminentiam dignam et
ingenuitatem nobilitatis canitiem atque a puero optimae conversationis et secundum sanctae et a
Deo conditae legis constituta respondit cito dicens praemitti se velle in infernum

74A 6 24 non enim aetatem nostram dignum est inquit fingere ut multi adolescentium
arbitrati Eleazarum nonaginta annorum transisse ad vitam alienigenarum

74A 6 25 et ipsi propter meam simulationem et propter modicum corruptibilis vitae
tempus decipiantur et per hoc maculam atque execrationem meae senectuti conquiram

74A 6 26 nam et si in praesenti tempore suppliciis hominum eripiar sed manus
Omnipotentis neque vivens neque defunctus effugiam

74A 6 27 quam ob rem fortiter vitam excedendo senectute quidem dignus apparebo

74A 6 28 adolescentibus autem exemplum forte relinquam si prompto animo ac fortiter
pro gravissimis et sanctissimis legibus honesta morte perfungar his dictis confestim ad supplicium
trahebatur

74A 6 29 hii autem qui eum ducebant et paulo ante fuerant mitiores in iram versi sunt
propter sermones ab eo dictos quos illi per arrogantiam prolatos arbitrabantur

74A 6 30 sed cum plagis perimeretur ingemuit et dixit Domine qui habes sanctam
scientiam manifeste scis tu quia cum a morte possim liberari duos corporis sustineo dolores
secundum animam vero propter timorem tuum libenter haec patior

74A 6 31 et iste quidem hoc modo vita decessit non solum iuvenibus sed et universae
genti memoriam mortis suae ad exemplum virtutis et fortitudinis derelinquens

74A 7 1 contigit autem et septem fratres cum matre adprehensos compelli a rege contra
fas ad carnes porcinas flagris et taureis cruciatos

74A 7 2 unus autem ex illis qui erat primus sic ait quid quaeris et quid vis discere a
nobis parati sumus mori magis quam patrias Dei leges praevericari

74A 7 3 iratus itaque rex iussit sartagine et ollas aeneas succendi quibus statim
succensis

74A 7 4 iussit ei qui prior fuerat locutus amputari linguam et cute capitis abstracta
summas quoque manus ei et pedes praecidi ceteris eius fratribus et matre inspicientibus

74A 7 5 et cum iam per omnia inutilis factus esset iussit ignem admoveri et adhuc
spirantem torreretur in sartagine in qua cum diu cruciaretur ceteri una cum matre invicem se
hortabantur mori fortiter

74A 7 6 dicentes Dominus Deus aspiciat veritatem et consolabitur in nobis
quemadmodum protestationem cantici declaravit Moses et in servis suis consolabitur

74A 7 7 mortuo itaque primo illo hoc modo sequentem deducebant ad inludendum et
cute capitis eius cum capillis detracta interrogabant si manducaret priusquam toto corpore per
membra singula puniretur

74A 7 8 at ille respondens patria voce dixit non faciam propter quod et iste sequenti

loco primi tormenta suscepit

74A 7 9 et in ultimo spiritu constitutus ait tu quidem scelestissime in praesenti vita nos perdis sed rex mundi defunctos nos pro suis legibus in aeternae vitae resurrectione suscitabit

74A 7 10 post hunc tertius inludetur et linguam postulatus cito protulit et manus constanter extendit

74A 7 11 et cum fiducia ait e caelo ista possideo sed propter Dei leges nunc haec ipsa despicio quoniam ab ipso me ea recepturum spero

74A 7 12 ita ut rex et qui cum ipso erant mirarentur adolescentis animum quod tamquam nihili duceret cruciatus

74A 7 13 et hoc ita defuncto quartum similiter vexabant torquentes

74A 7 14 et cum iam esset ad mortem sic ait potius est ab hominibus morti datos spem expectare a Deo iterum ab ipso resuscitandos tibi enim resurrectio ad vitam non erit

74A 7 15 et cum admovissent quintum vexabant eum at ille respiciens in eum

74A 7 16 dixit potestatem inter homines habens cum sis corruptibilis facis quod vis noli autem putare genus nostrum a Deo esse derelictum

74A 7 17 patienter sustine et videbis magna potestas ipsius qualiter te et semen tuum torquet

74A 7 18 post hunc ducebant et sextum et is mori incipiens sic ait noli frustra errare nos enim propter nosmet ipsos haec patimur peccantes in Deum nostrum et digna admiratione facta sunt in nobis

74A 7 19 tu autem ne existimes tibi inpune futurum quod contra Deum pugnare temptaveris

74A 7 20 supra modum autem mater mirabilis et bonorum memoria digna quae pereuntes septem filios sub unius diei tempore conspiciens bono animo ferebat propter spem quam in Deum habebat

74A 7 21 singulos illorum hortabatur patria voce fortiter repleta sapientia et femineae cogitationi masculinum animum inserens

74A 7 22 dixit ad eos nescio qualiter in utero meo apparuistis neque enim ego spiritum et animam donavi vobis et vitam et singulorum membra non ego ipsa conpegi

74A 7 23 sed enim mundi creator qui formavit hominis nativitatem quique omnium invenit originem et spiritum vobis iterum cum misericordia reddet et vitam sicut nunc vosmet ipsos despicitis propter leges eius

74A 7 24 Antiochus autem contemni se arbitratus simul et exprobrantis voce despecta cum adhuc adolescentior superesset non solum verbis hortabatur sed et iuramento adfirmabat divitem se et beatum facturum et translatum a patriis legibus amicum habiturum et res necessarias praebiturum

74A 7 25 sed ad ista cum adolescens nequaquam inclinaretur vocavit rex matrem et suadebat ut adolescenti fieret in salutem

74A 7 26 cum autem multis eam verbis esset hortatus promisit suasuram se filio suo

74A 7 27 itaque inclinata ad illum inridens crudelem tyrannum ait patria voce fili mi miserere mei quae te in utero decem menses portavi et lac triennio dedi et alui et in aetatem istam perduxi

74A 7 28 peto nate aspicias in caelum et terram et ad omnia quae in eis sunt et intellegas quia ex nihilo fecit illa Deus et hominum genus

74A 7 29 ita fit ut non timeas carnificem istum sed dignus fratribus tuis effectus suscipe mortem ut in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam

74A 7 30 cum haec illa adhuc diceret ait adolescens quem sustinetis non oboedio praecepto regis sed praecepto legis quae data est nobis per Mosen

74A 7 31 tu vero qui inventor omnis malitiae factus es in Hebraeos non effugies manum Dei

74A 7 32 nos enim pro peccatis nostris haec patimur

74A 7 33 et si nobis propter increpationem et correptionem Dominus noster modicum

iratus est sed iterum reconciliabitur servis suis

74A 7 34 tu autem o sceleste et omnium hominum flagitiosissime noli frustra extolli
vanis spebus in servos eius inflammatus

74A 7 35 nondum enim omnipotentis Dei et omnia inspicientis iudicium effugisti

74A 7 36 nam fratres mei modico nunc dolore sustentato sub testamento aeternae vitae
effecti sunt tu vero iudicio Dei iustas superbiae poenas solves

74A 7 37 ego autem sicut fratres mei animam et corpus meum trado pro patrii legibus
invocans Deum maturius genti nostrae propitium fieri teque cum tormentis et verberibus confiteri
quod ipse est Deus solus

74A 7 38 in me vero et in fratribus meis desinet Omnipotentis ira quae super omne
genus nostrum iuste superducta est

74A 7 39 tunc rex accensus ira in hunc super omnes crudelius desaevit indigne ferens
derisum se

74A 7 40 et hic itaque mundus obiit per omnia in Domino confidens

74A 7 41 novissime autem et mater consummata est

74A 7 42 igitur de sacrificiis et de nimiis crudelitatibus satis dictum

74A 8 1 Iudas vero Macchabeus et qui cum illo erant introibant latenter in castella et
convocantes cognatos et eos qui permanserant in iudaismo adsumentes eduxerunt ad sex milia viros

74A 8 2 et invocabant Dominum ut respiceret in populum qui ab omnibus calcabatur
misereretur templo quod contaminabatur ab impiis

74A 8 3 misereretur etiam exterminio civitatis quae esset ilico conplananda et vocem
sanguinis ad se clamantis audiret

74A 8 4 memoraretur quoque iniquissimas mortes innocentium parvulorum et
blasphemias nomini suo inlatas et indignaretur super his

74A 8 5 at Macchabeus congregata multitudine intolerabilis gentibus efficiebatur ira
enim Domini in misericordiam conversa est

74A 8 6 et superveniens castellis et civitatibus improvisus succendebat eas et oportuna
loca occupans non paucas hostium strages dabat

74A 8 7 maxime autem noctibus ad huiusmodi excursus ferebatur et fama virtutis
eius ubique diffundebatur

74A 8 8 videns autem Philippus paulatim virum ad profectum venire ac frequentius
res ei prospere cedere ad Ptolomeum ducem Coelesyriae et Foenicis scripsit ut auxilium ferret regis
negotiis

74A 8 9 at ille velociter misit Nicanorem Patrocli de primoribus amicis datis ei
permixtis gentibus armatis non minus viginti milibus ut universum Iudaeorum genus deleret
adiuncto ei Gorgia viro militari

74A 8 10 constituit autem Nicanor regi ut tributum Romanis quod erat dandum duo
milia talentum de captivitate Iudaeorum suppleret

74A 8 11 statimque ad maritimas misit civitates convocans ad coemptionem iudaeorum
mancipiorum promittens se nonaginta mancipia talento distracturum non respiciens ad vindictam
quae eum ab Omnipotente esset consecutura

74A 8 12 Iudas autem ubi conperit indicavit his qui secum erant Iudaeis Nicanoris
adventum

74A 8 13 ex quibus quidam formidantes et non credentes Dei iustitiae in fugam
vertebantur

74A 8 14 alii vero si quid eis supererat vendebant simulque Dominum deprecabantur ut
eriperet eos ab impio Nicanore qui eos priusquam in comminus veniret vendiderat

74A 8 15 si non propter eos propter testamentum quod erat ad patres eorum et propter
invocationem sancti et magnifici nominis eius super ipsos

74A 8 16 convocatis autem Macchabeus septem milibus qui cum ipso erant rogabat ne
hostibus reconciliarentur neque metuerent inique venientium adversum se hostium multitudinem
sed fortiter contenderent

74A 8 17 ante oculos habentes contumeliam quae in locum sanctum ab his iniuste esset
inlata itemque et ludibria habitae civitatis iniuriam adhuc etiam veterum instituta convulsa

74A 8 18 nam illi quidem armis confidunt ait simul et audacia nos autem in
omnipotente Domino qui potest venientes adversus nos et universum mundum uno nutu delere
confidimus

74A 8 19 admonuit autem eos et de auxiliis Dei quae facta sunt erga parentes et sub
Sennacherim centum octoginta quinque milia ut perierunt

74A 8 20 et de proelio quod eis adversus Galatas fuit in Babylonia ut omnes ubi ad rem
ventum est Macedonibus sociis haesitantibus ipsi sex milia soli peremerunt centum viginti milia
propter auxilium illis datum e caelo et beneficia pro his plurima consecuti sunt

74A 8 21 his verbis constantes effecti sunt et pro legibus et patria mori parati

74A 8 22 constituit itaque fratres suos duces utriusque ordini Simonem et Iosepphum et
Jonathan subiectis unicuique millenis et quingentenis

74A 8 23 ad hoc etiam ab Ezra lecto illis sancto libro et dato signo adiutorio Dei in
prima acie ipse dux commisit cum Nicanore

74A 8 24 et facto sibi adiutore Omnipotente interfecerunt super novem milia hominum
maiores autem partem exercitus Nicanoris vulneribus debilem factam fugere compulerunt

74A 8 25 pecuniis vero eorum qui ad emptionem ipsorum venerant sublatis ipsos
usquequaque persecuti sunt

74A 8 26 sed reverterunt hora conclusi nam erat ante sabbatum quam ob causam non
perseveraverunt insequentes

74A 8 27 arma autem ipsorum et spolia congregantes sabbatum agebant benedicentes
Dominum qui liberavit eos in isto die misericordiae initium stillans in eos

74A 8 28 post sabbatum vero debilibus et orfanis et viduis diviserunt spolia et residua
ipsi cum suis habuere

74A 8 29 his ita gestis et communiter ab omnibus facta obsecratione misericordem
Dominum postulabant ut in finem servis suis reconciliaretur

74A 8 30 et ex his qui cum Timotheo et Bacchide erant contra se contententes super
viginti milia interfecerunt et munitiones excelsas obtinuerunt et plures praedas diviserunt aequam
portionem debilibus pupillis et viduis sed et senioribus facientes

74A 8 31 et cum arma eorum collegissent diligenter omnia composuerunt in locis
oportunis residua vero spolia Hierosolymam detulerunt

74A 8 32 et phylarchen qui cum Timotheo erat interfecerunt virum scelestum qui in
multis Iudaeos adflixerat

74A 8 33 et cum epicinia agerent in Hierosolymis eos qui sacras ianuas incenderant id
est Callistenen cum in quodam domicilio refugisset incenderunt digna ei mercede pro impietatibus
suis reddita

74A 8 34 facinorosissimus autem Nicanor qui mille negotiantes ad Iudaeorum
venditionem adduxerat

74A 8 35 humiliatus auxilio Domini ab his quos nullos existimaverat deposita veste
gloriae per mediterranea fugiens solus venit Antiochiam summam infelicitatem de interitu sui
exercitus consecutus

74A 8 36 et qui promiserat Romanis se tributum restituere de captivitate
Hierosolymorum praedicabat nunc protectorem Deum habere Iudaeos et ob ipsum invulnerabiles
esse eo quod sequerentur leges ab ipso constitutas

74A 9 1 eodem tempore Antiochus inhoneste revertebatur de Perside

74A 9 2 intraverat enim ea quae dicitur Persipolis et temptavit expoliare templa et
civitatem opprimere sed multitudine ad arma concurrente in fugam versi sunt et ita contigit ut
Antiochus post fugam turpiter rediret

74A 9 3 et cum venisset circa Ecbatana recognovit quae erga Nicanorem et
Timotheum gesta sunt

74A 9 4 elatus autem ira arbitrabatur se iniuriam illorum qui se fugaverant posse in

Iudaeos retorquere ideoque iussit agitari currum sine intermissione agens iter caelesti eum iudicio perurgente quod ita superbe locutus est venturum se Hierosolymam et congeriem sepulchri Iudaeorum eam facturum

74A 9 5 sed qui universa conspicit Dominus Israhel percussit eum insanabili et invisibili plaga ut enim finivit hunc ipsum sermonem adprehendit eum dolor dirus viscerum et amara interiorum tormenta

74A 9 6 et quidem satis iuste quippe qui multis et novis cruciatibus aliorum torserat viscera licet ille nullo modo a sua malitia cessaret

74A 9 7 super haec autem superbia repletus ignem spirans animo in Iudaeos et praecipiens adcelerare negotium contigit illum impetu euntem de curru cadere et gravi corporis conlisione membra vexare

74A 9 8 isque qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare supra humanum modum superbia repletus et montium altitudines in statera adpendere nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur manifestam Dei virtutem in semet ipso contestans

74A 9 9 ita ut de corpore impii vermes scaturirent ac viventes in doloribus carnes eius effluerent odore etiam illius et fetore exercitus gravaretur

74A 9 10 et qui paulo ante sidera caeli contingere se arbitrabatur eum nemo poterat propter intolerantiam fetoris portare

74A 9 11 hinc igitur coepit ex gravi superbia deductus ad agnitionem sui venire divina admonitus plaga per momenta singula doloribus suis augmenta capientibus

74A 9 12 et cum nec ipse iam fetorem suum ferre posset ita ait iustum est subditum esse Deo et mortalem non paria Deo sentire

74A 9 13 orabat autem haec scelestus Dominum a quo non esset misericordiam consecuturus

74A 9 14 et civitatem ad quam festinans veniebat ut eam ad solum deduceret et sepulchrum congestorum faceret nunc optat liberam reddere

74A 9 15 et Iudaeos quos nec sepultura quidem se dignos habituros sed avibus ac feris diripiendos traditurum et cum parvulis exterminaturum dixerat aequales nunc Atheniensibus facturum pollicetur

74A 9 16 templum etiam sanctum quod prius expoliaverat optimis donis ornaturum et sancta vasa multiplicaturum et pertinentes ad sacrificia sumptus de redditibus suis praestaturum

74A 9 17 super haec et Iudaeum futurum et omnem locum terrae perambulaturum et praedicaturum Dei potestatem

74A 9 18 sed non cessantibus doloribus supervenerat enim in eum iustum Dei iudicium desperans scripsit ad Iudaeos in modum deprecationis epistolam haec continentem

74A 9 19 optimis civibus Iudaeis plurimam salutem et bene valere et esse felices rex et princeps Antiochus

74A 9 20 si bene valetis et filii vestri et ex sententia vobis cuncta sunt maximas agimus gratias

74A 9 21 et ego in infirmitate constitutus vestri autem benigne memor regressus de Persidis locis et infirmitate gravi adprehensus necessarium duxi pro communi utilitate curam habere

74A 9 22 non desperans memet ipsum sed spem multam habeo effugiendi infirmitatem

74A 9 23 respiciens autem quod et pater quibus temporibus in locis superioribus ducebat exercitum ostendit qui post se susciperet principatum

74A 9 24 ut si quid contrarium accideret aut difficile nuntiaretur scientes hii qui in regionibus erant cui esset rerum summa derelicta non turbarentur

74A 9 25 ad haec considerans de proximo potentes quosque et vicinos temporibus insidiantes et eventum expectantes designavi filium meum Antiochum regem quem saepe recurrens in superiora regna multis vestrum commendabam et scripsi ad eum quae subiecta sunt

74A 9 26 orate itaque vos et peto memores beneficiorum publice et privatim ut unusquisque conservet fidem ad me et ad filium meum

74A 9 27 confido enim eum modeste et humane acturum et sequentem propositum

meum communem vobis fore

74A 9 28 igitur homicida et blasphemus pessime percussus et ut ipse alios tractaverat peregre in montibus miserabili obitu vita functus est

74A 9 29 transferebat autem corpus Philippus conlactaneus eius qui metuens filium Antiochi ad Ptolomeum Filometora in Aegyptum abiit

74A 10 1 Macchabeus autem et qui cum illo erant Domino se protegente templum quidem et civitatem recepit

74A 10 2 aras autem quas alienigenae per plateas extruxerant itemque delubra demolitus est

74A 10 3 et purgato templo aliud altare fecerunt et de ignitis lapidibus igne concepto obtulerunt sacrificia post biennium et incensum et lucernas et panes propositionis posuerunt

74A 10 4 quibus gestis rogabant Dominum prostrati in terram ne amplius malis talibus inciderent sed et si quando peccassent ut ab ipso mitius corriperentur et non blasphemis ac barbaris hominibus traderentur

74A 10 5 qua die autem templum ab alienigenis pollutum fuerat contigit eadem die purgationem fieri vicesima et quinta mensis qui fuit casleu

74A 10 6 et cum laetitia diebus octo egerunt in modum tabernaculorum recordantes quod ante modicum temporis diem sollempnem tabernaculorum in montibus more bestiarum egerant

74A 10 7 propter quod tyrsos et ramos virides et palmas praeferebant ei qui prosperavit mundari locum suum

74A 10 8 et decreverunt communi praecepto et decreto universae genti Iudaeorum omnibus annis agere dies istos

74A 10 9 et Antiochi quidem qui appellatus est Nobilis vitae excessus ita se habuit

74A 10 10 nunc autem de Eupatore Antiochi filio impii quae gesta sunt narrabimus breviantes mala quae in bellis gesta sunt

74A 10 11 hic suscepto regno constituit super negotia regni Lysiam quendam Foenicis et Syriae militiae principem

74A 10 12 nam Ptolomeus qui dicebatur Macer iusti tenax erga Iudaeos esse instituit et praecipue propter iniquitatem quae facta erat in eos et pacifice agere cum eis

74A 10 13 sed ob hoc accusatus ab amicis apud Eupatorem cum frequenter proditor audiret eo quod Cyprum creditus a Filometore Nobilem translatus etiam ab eo recessisset veneno vitam finivit

74A 10 14 Gorgias autem cum esset dux locorum adsumptis advenis frequenter Iudaeos debellabat

74A 10 15 Iudaei vero qui tenebant oportunas munitiones fugatos ab Hierosolymis suscipiebant et bellare temptabant

74A 10 16 hii vero qui erant cum Macchabeo per orationes Dominum rogantes ut esset sibi adiutor impetum fecerunt in munitiones Idumeorum

74A 10 17 multaque vi insistentes loca obtinuerunt occurrentes interemerunt et omnes simul non minus a viginti milibus trucidaverunt

74A 10 18 quidam autem cum confugissent in duas turres valde munitas omnem adparatum ad repugnandum habentes

74A 10 19 Macchabeus ad eorum expugnationem relicto Simone et Iosepppo item Macchabeo eisque qui cum ipsis erant satis multis ipse ad eas quae amplius perurguebant pugnas conversus est

74A 10 20 hii vero qui cum Simone erant cupiditate ducti a quibusdam qui in turribus erant suasi sunt pecunia et septuaginta milibus didragmis acceptis dimiserunt quosdam effugere

74A 10 21 cum autem Macchabeo nuntiatum esset quod factum est congregatis principibus populi accusavit quod pecunia fratres vendidissent adversariis eorum dimissis

74A 10 22 hos igitur proditores factos interfecit et confestim duas turres occupavit

74A 10 23 armis autem ac manibus omnia prospere agendo in duabus munitionibus plus quam viginti milia peremit

74A 10 24 Timotheus qui prius a Iudaeis fuerat superatus convocato exercitu peregrinae multitudinis et congregato exercitu asiano advenit quasi armis Iudaeam capturus

74A 10 25 Macchabeus autem et qui cum ipso erant adpropiante illo deprecabantur Deum caput terra aspergentes lumbosque ciliciis praecincti

74A 10 26 ad altaris crepidinem provoluti ut sibi propitius inimicis autem eorum esset inimicus et adversaretur sicut lex dicit

74A 10 27 et ita post orationem sumptis armis longius de civitate procedentes et proximi hostibus effecti resederunt

74A 10 28 primo autem solis ortu utrique commiserunt isti quidem victoriae et prosperitatis sponsorem cum virtute Dominum habentes illi autem ducem belli animum habebant

74A 10 29 sed cum vehemens pugna esset apparuerunt adversariis de caelo viri quinque in equis frenis aureis decori ducatum Iudaeis praestantes

74A 10 30 ex quibus duo Macchabeum medium habentes armis suis circumseptum incolorem conservabant in adversarios autem tela et fulmina iaciebant ex quo et caecitate confusi et repleti perturbatione cadebant

74A 10 31 interfecti sunt autem viginti milia quingenti et equites sescenti

74A 10 32 Timotheus autem confugit in Gazara praesidium munitum cui praeerat Caereas

74A 10 33 Macchabeus autem et qui cum eo erant laetantes obsederunt praesidium diebus quattuor

74A 10 34 at hii qui in turres erant loci firmitate confisi super modum maledicebant et sermones nefandos iactabant

74A 10 35 sed cum dies quinta inlucesceret viginti iuvenes ex his qui cum Macchabeo erant accensi animis propter blasphemiam viriliter accesserunt ad murum et feroci animo incedentes ascendebant

74A 10 36 sed et alii similiter ascendentes turres portasque succendere adgressi atque ipsos maledicos vivos concremare

74A 10 37 per continuum autem biduum praesidio vastato Timotheum occultantem se in quodam reppertum loco peremerunt et fratrem illius Caerean et Apollofanem occiderunt

74A 10 38 quibus gestis in hymnis et confessionibus benedicebant Dominum qui magna fecit cum Israhel et victoriam illi dedit

74A 11 1 sed parvo post tempore Lysias procurator regis et propinquus ac negotiorum praepositus graviter ferens de his quae acciderant

74A 11 2 congregatis octoginta milibus et equitatu universo veniebat adversus Iudaeos existimans se civitatem quidem captam gentibus habitaculum facturum

74A 11 3 templum vero in pecuniae quaestu sicut cetera delubra gentium habiturum et per singulos annos venale sacerdotium

74A 11 4 nusquam recogitans Dei potestatem sed mente effrenatus in multitudine peditum et in milibus equitum et in octoginta elephantis confidebat

74A 11 5 ingressus autem Iudaeam et adpropians Bethsurae quod erat in angusto loco ab Hierosolyma intervallo quinque stadiorum illud praesidium expugnabat

74A 11 6 ut autem Macchabeus et qui cum eo erant cognoverunt expugnari praesidia cum fletu et lacrimis rogabant Dominum et omnis turba simul ut bonum angelum mitteret ad salutem Israhel

74A 11 7 et ipse primus Macchabeus sumptis armis ceteros adhortatus est simul secum periculum subire et ferre auxilium fratribus suis

74A 11 8 cumque pariter prompto animo procederent Hierosolymis apparuit praecedens eos eques in veste candida armis aureis hastam vibrans

74A 11 9 tum simul omnes benedixerunt misericordem Dominum et convaluerunt animis non solum homines sed et bestias ferocissimas et muros ferreos parati penetrare

74A 11 10 ibant igitur prompti de caelo habentes adiutorem et miserantem eos Dominum

74A 11 11 leonum autem impetu inruentes hostibus prostraverunt ex eis undecim milia

peditum et equites mille sescentos

74A 11 12 universos autem in fugam verterunt plures vero ex eis vulnerati nudi evaserunt sed et ipse Lysias turpiter fugiens evasit

74A 11 13 et quia non insensatus erat secum ipse reputans factam erga se diminutionem et intellegens invictos esse Hebraeos Dei auxilio nitentes misit ad eos

74A 11 14 promisitque consensurum se omnibus quae iusta sunt et regem compulsurum amicum fieri

74A 11 15 annuit autem Macchabeus precibus Lysiae in omnibus utilitati consulens et quaecumque Macchabeus scripsit Lysiae de Iudaeis ea rex concessit

74A 11 16 nam erant scriptae Iudaeis epistulae a Lysia quidem hunc modum continentes Lysias populo Iudaeorum salutem

74A 11 17 Iohannes et Abessalom qui missi sunt a vobis tradentes scripta postulabant ut ea quae per illos significabantur implerem

74A 11 18 quaecumque igitur regi potuerunt perferri exposui et quae res permittebat concessit

74A 11 19 si igitur in negotiis fidem conservaveritis etiam deinceps honorum vobis causa esse temptabo

74A 11 20 de ceteris autem per singula verbo mandavi et istis et his qui a me missi sunt conloqui vobiscum

74A 11 21 bene valete anno centesimo quadragesimo octavo dioscori die mensis vicesima et quarta

74A 11 22 regis autem epistula ista continebat rex Antiochus Lysiae fratri salutem

74A 11 23 patre nostro inter deos translato nos volentes eos qui sunt in regno nostro sine tumultu agere et rebus suis adhibere diligentiam

74A 11 24 audivimus Iudaeos non consensisse patri ut transferrentur ad ritum

Graecorum sed tenere velle suum institutum ac propterea postulare concedi sibi legitima sua

74A 11 25 volentes igitur hanc quoque gentem quietam esse statuentes iudicavimus templum restitui illis ut agerent secundum maiorum suorum consuetudinem

74A 11 26 bene igitur feceris si miseris ad eos et dextram dederis ut cognita nostra voluntate bono animo sint et utilitatibus propriis deserviant

74A 11 27 ad Iudaeos autem regis epistula talis erat rex Antiochus senatui Iudaeorum et ceteris Iudaeis salutem

74A 11 28 si valetis sic estis ut volumus sed et ipsi bene valemus

74A 11 29 adiit nos Menelaus dicens velle vos descendere ad vestros qui sunt apud nos

74A 11 30 his igitur qui commeant usque ad diem tricesimum mensis xandici damus dextras securitatis

74A 11 31 ut Iudaei utantur cibis et legibus suis sicut et prius et nemo eorum ullo modo molestiam patiat de his quae per ignorantiam gesta sunt

74A 11 32 misi autem et Menelaum qui vos adloquatur

74A 11 33 valete anno centesimo quadragesimo octavo xandici mensis quintadecima

74A 11 34 miserunt autem etiam Romani epistulam ita se habentem Quintus Memmius et Titus Manilius legati Romanorum populo Iudaeorum salutem

74A 11 35 de his quae Lysias cognatus regis concessit vobis et nos concessimus

74A 11 36 de quibus autem iudicavit referendum confestim aliquem mittite diligentius inter vos conferentes ut decernamus sicut congruit vobis nos enim Antiochiam accedimus

74A 11 37 ideoque festinate scribere ut nos quoque sciamus cuius estis voluntatis

74A 11 38 bene valete anno centesimo quadragesimo octavo quintadecima die mensis xandici

74A 12 1 his factis pactionibus Lysias pergebat ad regem Iudaei autem agriculturae operam dabant

74A 12 2 sed hii qui resederant Timotheus et Apollonius gehennae filius sed et Hieronimus et Demofon super hos et Nicanor cypriarches non sinebant eos in silentio agere et

quiete

74A 12 3 Ioppitae vero tale quoddam flagitium perpetrarunt rogaverunt Iudaeos cum quibus habitabant ascendere scaphas quas paraverant cum uxoribus et filiis quasi nullis inimicitis inter eos subiacentibus

74A 12 4 secundum communem itaque decretum civitatis et ipsis adquiescentibus pacisque causa nihil suspectum habentibus cum in altum processissent submerserunt non minus ducentos

74A 12 5 quam crudelitatem Iudas in suae gentis homines factam ut cognovit praecepit viris qui erant cum ipso et invocato iusto iudice Deo

74A 12 6 venit adversus interfectores fratrum et portum quidem noctu succendit scaphas exusit eos autem qui ab igne refugerant gladio peremit

74A 12 7 et cum haec ita egisset discessit quasi iterum reversurus et universos Ioppitas eradicaturus

74A 12 8 sed cum cognovisset et eos qui erant Iamniae velle pari modo facere habitantibus secum Iudaeis

74A 12 9 Iamnitis quoque nocte supervenit et portum cum navibus succendit ita ut lumen ignis pareret Hierosolymis ab stadiis ducentis quadraginta

74A 12 10 inde cum abissent novem stadiis et iter facerent ad Timotheum commiserunt cum eo Arabes quinque milia viri et equites quingenti

74A 12 11 cumque pugna valida fieret et auxilio Dei prospere cessisset residui victi Arabes petebant a Iuda dextras sibi dari promittentes pascua daturos et in ceteris profuturos

74A 12 12 Iudas autem arbitratus vere in multis eos utiles promisit pacem dextrisque acceptis discessere ad tabernacula sua

74A 12 13 adgressus est autem et civitatem quandam firmam pontibus murisque circumseptam quae a turbis habitabatur gentium promiscuarum cui nomen Caspin

74A 12 14 hii vero qui intus erant confidentes in stabilitate murorum et adparatu alimoniarum remissius agebant maledictis lacescentes Iudam ac blasphemantes et loquentes quae fas non est

74A 12 15 Macchabeus autem invocato magno mundi principe qui sine arietibus et machinis temporibus Iesu praecipitavit Hiericho inruit ferociter muris

74A 12 16 et capta civitate per Domini voluntatem inenarrabiles caedes fecit ita ut adiacens stagnum stadiorum duo latitudinis sanguine infectum fluere videretur

74A 12 17 inde discesserunt stadia septingenta quinquaginta et venerunt in Characa ad eos qui dicuntur Tubianei Iudaeos

74A 12 18 et Timotheum quidem in illis locis comprehenderunt nulloque negotio perfecto regressus est relicto in quodam loco firmissimo praesidio

74A 12 19 Dositheus autem et Sosipater qui erant duces cum Macchabeo peremerunt a Timotheo relictos in praesidio decem milia viros

74A 12 20 at Macchabeus ordinatis circum se sex milibus et constitutis per cohortes adversus Timotheum processit habentem secum centum viginti milia peditum equitumque duo milia quingentos

74A 12 21 cognito autem Iudae adventu Timotheus praemisit mulieres et filios et reliquum adparatum in praesidium quod Carnion dicitur erat enim inexpugnabile et accessu difficile propter locorum angustias

74A 12 22 cumque cohors Iudae prima apparuisset timor hostibus incussus est ex praesentia Dei qui universa conspicit et in fugam versi sunt alius alio ita ut magis a suis deicerentur et gladium suorum ictibus debilitarentur

74A 12 23 Iudas autem vehementer instabat puniens profanos et prostravit ex eis triginta milia virorum

74A 12 24 ipse vero Timotheus incidit in partes Dosithei et Sosipatri et multis precibus postulabat ut vivus dimitteretur eo quod multorum ex Iudaeis parentes haberet ac fratres quos morte eius decipi eveniret

74A 12 25 et cum fidem dedisset restitutum se eos secundum constitutum inlaesum eum dimiserunt propter fratrum salutem

74A 12 26 Iudas autem egressus est a Carnio interfectis viginti quinque milibus

74A 12 27 post horum fugam et necem movit exercitum ad Efron civitatem munitam in qua multitudo diversarum gentium habitabat et robusti iuvenes pro muris consistentes fortiter repugnabant in hac autem machinae multae et telorum erat adparatus

74A 12 28 sed cum Omnipotentem invocassent qui potestate vires hostium confregit ceperunt civitatem et ex eis qui intus erant viginti quinque milia prostraverunt

74A 12 29 inde ad civitatem Scytarum abierunt quae ab Hierosolymis sescentis stadiis aberat

74A 12 30 contestantibus autem his qui apud Scytopolitas erant Iudaeis quod benigne ab eis haberentur etiam temporibus infelicitatis quod modeste secum egerint

74A 12 31 gratias agentes eis exhortati etiam de cetero erga genus suum benignos esse venerunt Hierosolymam die sollempni septimanarum instante

74A 12 32 et post pentecosten abierunt contra Gorgiam praepositum Idumeae

74A 12 33 exivit autem cum peditibus tribus milibus et equitibus quadringentis

74A 12 34 quibus congressis contigit paucos ruere Iudaeorum

74A 12 35 Dositheus vero quidam de Bachenoris eques vir fortis Gorgiam tenebat et cum vellet illum capere vivum eques quidam de Thracibus inruit in eum umerumque eius amputavit atque ita Gorgias effugit in Marisa

74A 12 36 at illis qui cum Esdrin erant diutius pugnantibus et fatigatis invocavit Dominum Iudas adiutorem et ducem belli fieri

74A 12 37 incipiens voce patria et cum hymnis clamorem extollens fugam Gorgiae militibus incussit

74A 12 38 Iudas autem collecto exercitu venit in civitatem Odollam et cum septima dies superveniret secundum consuetudinem purificati in eodem loco sabbatum egerunt

74A 12 39 et sequenti die venit cum suis Iudas ut corpora prostratorum tolleret et cum parentibus poneret in sepulchris paternis

74A 12 40 invenerunt autem sub tunicis interfectorum de donariis idolorum quae apud Iamnian fuerunt a quibus lex prohibet Iudaeos omnibus ergo manifestum factum est ob hanc causam eos corruisse

74A 12 41 omnes itaque benedixerunt iustum iudicium Domini qui occulta fecerit manifesta

74A 12 42 atque ita ad preces conversi rogaverunt ut id quod factum erat delictum oblitteraretur at vero fortissimus Iudas hortabatur populum conservare se sine peccato sub oculis videntes quae facta sint pro peccato eorum qui prostrati sunt

74A 12 43 et facta conlatione duodecim milia dragmas argenti misit Hierosolymam offerri pro peccato sacrificium bene et religiose de resurrectione cogitans

74A 12 44 nisi enim eos qui ceciderant resurrecturos speraret superfluum videretur et vanum orare pro mortuis

74A 12 45 et quia considerabat quod hii qui cum pietate dormitionem acceperant optimam haberent repositam gratiam

74A 12 46 sancta ergo et salubris cogitatio pro defunctis exorare ut a peccato solverentur

74A 13 1 anno centesimo quadragesimo nono cognovit Iudas Antiochum Eupatoris venire cum multitudine adversus Iudaeam

74A 13 2 et cum eo Lysiam procuratorem et praepositum negotiorum secum habentem peditum centum decem milia et equitum quinque milia et elefantos viginti duo currus cum falcibus trecentos

74A 13 3 commiscuit autem se illis et Menelaus et cum multa fallacia deprecabatur Antiochum non pro patriae salute sed sperans se constitui in principatum

74A 13 4 sed Rex regum suscitavit animos Antiochi in peccatorem et suggerente Lysia hunc esse causam omnium malorum iussit ut eis est consuetudo comprehensum in eodem loco necari

74A 13 5 erat autem in eodem loco turris quinquaginta cubitorum aggestum undique habens cineris haec prospectum habebat in praeceps

74A 13 6 inde in cinerem deici iussit sacrilegum omnibus eum propellentibus ad interitum

74A 13 7 et tali lege praevaricatorem legis contigit mori nec terrae dari Menelaum

74A 13 8 et quidem satis iuste nam quia multa erga aram Dei delicta commisit cuius ignis et cinis erat sanctus ipse in cineris morte damnatus est

74A 13 9 sed rex mente effrenatus veniebat nequiores se Iudaeis ostensurus

74A 13 10 quibus Iudas cognitis praecepit populo ut die ac nocte Dominum invocarent quo sicut semper et nunc adiuuaret eos

74A 13 11 quippe qui lege et patria sanctoque templo privari vererentur ac populum qui nuper paululum respirasset ne sineret blasphemis rursum nationibus subdi

74A 13 12 omnibus itaque id simul facientibus et petentibus a Domino misericordiam cum fletu et ieiuniis per triduum continuum prostratis hortatus est eos Iudas ut se praepararent

74A 13 13 ipse vero cum senioribus cogitavit priusquam rex admoveret exercitum ad Iudaeam et obtineret civitatem exire et Domini iudicio committere exitum rei

74A 13 14 dans itaque potestatem omnium Deo mundi creatori et hortatus suos ut fortiter dimicarent et usque ad mortem pro legibus templo civitate patria et civibus starent circa Modin exercitum constituit

74A 13 15 et dato signo suis Dei victoria iuvenibus fortissimis electis nocte adgressus aulam regiam in castris interfecit viros quattuor milia et maximum elephantorum cum his qui superpositi erant

74A 13 16 summoque metu ac perturbatione hostium replentes rebus prospere gestis abierunt

74A 13 17 hoc autem factum est die inlucescente adiuvante eum Domini protectione

74A 13 18 sed rex accepto gustu audaciae Iudaeorum arte difficultates locorum temptabat

74A 13 19 et Bethsurae quod erat Iudaeorum praesidium munitum castra admovebat sed fugabatur inpingebat minuebatur

74A 13 20 his autem qui intus erant Iudas necessaria mittebat

74A 13 21 enuntiavit autem mysteria hostibus Rhodocus quidam de iudaico exercitu qui requisitus comprehensus conclusus est

74A 13 22 iterum rex sermonem habuit ad eos qui erant in Bethsuris dextram dedit accepit abiit

74A 13 23 commisit cum Iuda superatus est ut autem cognovit rebellasse Philippum Antiochiae qui relictus erat super negotia mente consternatus Iudaeos deprecans subditusque eis iurat de omnibus quibus iustum visum est et reconciliatus obtulit sacrificium honorificavit templum et munera posuit

74A 13 24 Macchabeum amplexus est et fecit eum ab Ptolomaide usque Gerrenos ducem et principem

74A 13 25 ut autem venit Ptolomaidam graviter ferebant Ptolomenses amicitiae conventionem indignantes ne forte foedus inrumperent

74A 13 26 tunc ascendit Lysias tribunal et exposuit rationem et populum sedavit regressusque est Antiochiam et hoc modo regi profectio et reditus processit

74A 14 1 sed post triennii tempus cognovit Iudas et qui cum eo erant Demetrium Seleuci cum multitudine valida et navibus per portum Tripoli ascendisse ad loca oportuna

74A 14 2 et tenuisse regiones adversus Antiochum et eius ducem Lysiam

74A 14 3 Alchimus autem quidam qui summus sacerdos fuerat sed voluntarie coinquinatus est temporibus commixtionis considerans nullo modo sibi esse salutem neque accessum ad altare

74A 14 4 venit ad regem Demetrium centesimo quinquagesimo anno offerens ei auream coronam et palmam super haec et tallos qui templi esse videbantur et ipsa quidem die siluit

74A 14 5 tempus autem oportunum dementiae suae nactus convocatus a Demetrio ad consilium et interrogatus quibus rebus et consiliis Iudaei niterentur

74A 14 6 respondit ipsi qui dicuntur Asidei Iudaeorum quibus praeest Iudas Macchabeus bella nutriunt et seditiones movent nec patiuntur regnum esse quietum

74A 14 7 nam et ego defraudatus parentum gloria dico autem summo sacerdotio huc veni

74A 14 8 primo quidem utilitatibus regis fidem servans secundo autem etiam civibus consulens nam illorum pravitate universum genus nostrum non minime vexatur

74A 14 9 sed his singulis oro rex cognitis et regioni et generi secundum pervulgatam omnibus humanitatem tuam prospice

74A 14 10 nam quamdiu superest Iudas impossibile est pacem esse negotiis

74A 14 11 talibus autem ab hoc dictis et ceteri amici hostiliter habentes adversus Iudam inflammaverunt Demetrium

74A 14 12 qui statim Nicanorem praepositum elephantorum ducem misit Iudaeam

74A 14 13 datis mandatis ipsum quidem Iudam caperet eos vero qui cum illo erant dispergeret et constitueret Alchimum maximi templi summum sacerdotem

74A 14 14 tunc gentes quae de Iudaea fugerant Iudam segregatim se Nicanori miscebant miseras et clades Iudaeorum prosperitates rerum suarum existimantes

74A 14 15 audito itaque Iudaei Nicanoris adventu et conventu nationum conspersi terra rogabant eum qui populum suum constituit eum in aeternum custodiret quique suam portionem signis evidentibus protegit

74A 14 16 imperante autem duce statim inde moverunt et convenerunt ad castellum Dessau

74A 14 17 Simon vero frater Iudae commiserat cum Nicanore sed conterritus est repentino adventu adversariorum

74A 14 18 Nicanor tamen audiens virtutem comitum Iudae et animi magnitudinem quam pro patriae certaminibus habebant sanguine iudicium facere metuebat

74A 14 19 quam ob rem misit Possidonium et Theodotum et Matthathiam ut darent dextras atque acciperent

74A 14 20 et cum diu de his consilium ageretur et ipse dux ad multitudinem rettulisset omnium una fuit sententia amicitias annuere

74A 14 21 itaque diem constituerunt qua secreto inter se agerent et a singulis sellae prolatae sunt et positae

74A 14 22 praecepit autem Iudas armatos esse locis oportunis ne forte ab hostibus repente mali aliquid oriretur et congruum conloquium fecerunt

74A 14 23 morabatur autem Nicanor Hierosolymis et nihil inique agebat gregesque turbarum quae congregatae fuerant dimisit

74A 14 24 habebat autem semper Iudam carum ex animo erat vero inclinatus

74A 14 25 rogavit eum ducere uxorem filiosque procreare nuptias fecit quiete egit communiterque vivebant

74A 14 26 Alchimus autem videns caritatem illorum ad invicem et conventiones venit ad Demetrium et dicebat Nicanorem rebus alienis adsentare Iudamque regni insidiatorem successorem sibi destinasse

74A 14 27 itaque rex exasperatus et pessimis huius criminationibus irritatus scripsit Nicanori dicens graviter quidem se ferre de amicitiae conventionem iubere tamen Macchabeum citius vinctum mittere Antiochiam

74A 14 28 quibus cognitis Nicanor consternabatur et graviter ferebat si ea quae convenerant irrita faceret nihil laesus a viro

74A 14 29 sed quia regi resistere non poterat oportunitatem observabat qua praeceptum perficeret

74A 14 30 at Macchabeus videns austerius secum agere Nicanorem et consuetum occursum ferocius exhibentem intellegens non ex bono esse austeritatem istam paucis suorum

congregatis occultavit se a Nicanore

74A 14 31 quod ut ille cognovit fortiter se a viro praevenit venit ad maximum et sanctissimum templum et sacerdotibus solitas hostias offerentibus iussit sibi tradi virum

74A 14 32 quibus cum iuramento dicentibus nescire se ubi esset qui quaerebatur extendens manum ad templum

74A 14 33 iuravit nisi mihi vinctum Iudam tradideritis istud Dei fanum in planitiem deducam et altare effodiam et templum hoc Libero patri consecrabo

74A 14 34 et his dictis abiit sacerdotes autem protendentes manus in caelum invocabant eum qui semper propugnator esset gentis ipsorum haec dicentes

74A 14 35 tu Domine qui universitatis nullius indiges voluisti templum habitationis tuae fieri in nobis

74A 14 36 et nunc sancte sanctorum omnium Domine conserva in aeternum inpollutam domum istam quae nuper mundata est

74A 14 37 Razias autem quidam de senioribus ab Hierosolymis delatus est Nicanori vir amator civitatis et bene audiens qui pro adfectu pater Iudaeorum appellabatur

74A 14 38 hic multis temporibus continentiae propositum tenuit in iudaismo corpusque et animam tradere contentus pro perseverantia

74A 14 39 volens autem Nicanor manifestare odium quod habebat in Iudaeos misit milites quingentos ut eum comprehenderent

74A 14 40 putabat enim si illum decepisset se cladem maximam Iudaeis inlaturum

74A 14 41 turbis autem intruere domum eius et ianuam disrumpere atque ignem admovere cupientibus cum iam comprehenderetur gladio se petit

74A 14 42 eligens nobiliter mori potius quam subditus fieri peccatoribus et contra natales suos indignis iniuriis agi

74A 14 43 sed cum per festinationem non certo ictu plagam dedisset et turbae intra ostia inrumperent recurrans audenter ad murum praecipitavit semet ipsum viriliter in turbas

74A 14 44 quibus velociter locum dantibus casui eius venit per mediam cervicem

74A 14 45 et cum adhuc spiraret accensis animis surrexit cum et sanguis eius magno fluxu deflueret saucius cursu turbam pertransiit

74A 14 46 et stans super petram quandam praeuptam et iam exsanguis effectus complexus intestina sua utrisque manibus proiecit super turbas invocans Dominatorem vitae ac spiritus ut haec illi iterum redderet atque ita vita defunctus est

74A 15 1 Nicanor autem ut conperit Iudam esse in locis Samariae cogitavit die sabbati cum omni impetu committere

74A 15 2 Iudaeis vero qui illum per necessitatem sequebantur dicentibus ne ita ferociter et barbare feceris sed honorem tribue diei sanctificationis et honora eum qui universa conspicit

74A 15 3 at ille infelix interrogavit si est potens in saeculo qui imperavit agi diem sabbatorum

74A 15 4 et respondentibus illis est Dominus vivus ipse in caelo potens qui iussit agi septimam diem

74A 15 5 at ille ait et ego potens sum super terram qui impero sumi arma et negotia regis impleri tamen non obtinuit ut consilium perficeret

74A 15 6 et Nicanor quidem cum summa superbia erectus cogitaverat commune tropeum statuere de Iuda

74A 15 7 Macchabeus autem confidebat semper cum omni spe auxilium sibi a Domino adfuturum

74A 15 8 et hortabatur suos ne formidarent ad adventum nationum sed in mente haberent adiutoria sibi facta de caelo et nunc sperarent ab Omnipotente adfuturam sibi victoriam

74A 15 9 et adlocutus illos de lege et prophetis admonens etiam certaminum quae fecerant prius promptiores eos constituit

74A 15 10 et ita animis eorum erectis simul ostendens gentium fallaciam et iuramentorum praevaricationem

74A 15 11 singulos autem illorum armavit non clypei et hastae munitione sed sermonibus optimis et hortationibus exposito digno fide somnio per quod universos laetificavit

74A 15 12 erat autem huiusmodi visus Onian qui fuerat summus sacerdos virum bonum et benignum verecundum visu modestum moribus et eloquio decorum et qui a puero in virtutibus exercitatus sit manus protendentem orare pro omni populo Iudaeorum

74A 15 13 post haec apparuisse et alium virum aetate et gloria mirabilem et magni decoris habitudine circa illum

74A 15 14 respondentem vero Onian dixisse hic est fratrum amator et populi Israhel hic est qui multum orat pro populo et universa sancta civitate Hieremias propheta Dei

74A 15 15 extendisse autem Hieremiam dexteram et dedisse Iudae gladium aureum dicentem

74A 15 16 accipe sanctum gladium munus a Deo quo deicies adversarios populi mei Israhel

74A 15 17 exhortati itaque Iudae sermonibus bonis valde de quibus extolli possit impetus et animi iuvenum confortari statuerunt dimicare et conflare fortiter ut virtus de negotiis iudicaret eo quod civitas et sancta et templum periclitaretur

74A 15 18 erat enim pro uxoribus et filiis itemque pro fratribus et cognatis minor sollicitudo maximus vero et primus pro sanctitate timor erat templi

74A 15 19 sed et eos qui in civitate erant non minima sollicitudo habebat pro his qui congressi erant

74A 15 20 et cum iam omnes sperarent iudicium futurum hostisque adesset atque exercitus esset ordinatus bestiae equitesque oportuno in loco compositi

74A 15 21 considerans Macchabeus adventum multitudinis et adparatum varium armorum ac ferocitatem bestiarum extendens manum in caelum prodigia facientem Dominum invocavit qui non secundum armorum potentiam sed prout ipsi placet dat dignis victoriam

74A 15 22 dixit autem invocans hoc modo tu Domine misisti angelum tuum sub Ezechia rege Iudae et interfecisti de castris Sennacherim centum octoginta quinque milia

74A 15 23 et nunc Dominator caelorum mitte angelum tuum bonum ante nos in timore et tremore magnitudinis brachii tui

74A 15 24 ut metuant qui cum blasphemia veniunt adversus sanctum populum tuum et hic quidem ita peroravit

74A 15 25 Nicanor autem et qui cum ipso erant cum tubis et canticis admovebant

74A 15 26 Iudas vero et qui cum eo erant invocato Deo per orationes congressi sunt

74A 15 27 manu quidem pugnantes sed cordibus Dominum orantes prostraverunt non minus triginta milia praesentia Dei magnifice delectati

74A 15 28 cumque cessassent et cum gaudio redirent cognoverunt Nicanorem ruisse cum armis suis

74A 15 29 facto itaque clamore et perturbatione suscitata patria voce omnipotentem Dominum benedicebant

74A 15 30 praecepit autem Iudas qui per omnia corpore et animo emori pro civibus paratus erat caput Nicanoris et manum cum umero abscisam Hierosolymam perferri

74A 15 31 quo cum convenisset convocatis contribulibus et sacerdotibus ad altare arcersiit et eos qui in arce erant

74A 15 32 et ostenso capite Nicanoris et manu nefaria quam extendens contra domum sanctam omnipotentis Dei magnifice gloriatus est

74A 15 33 linguam etiam impii Nicanoris praecisam iussit particulatim avibus dari manum autem dementis contra templum suspendi

74A 15 34 omnes igitur caeli Dominum benedixerunt dicentes benedictus qui locum suum incontaminatum conservavit

74A 15 35 suspendit autem Nicanoris caput in summa arce evidens ut esset et manifestum sit auxilii Dei

74A 15 36 itaque omnes communi consilio decreverunt nullo modo diem istum absque

celebritate praeterire

74A 15 37 habere autem celebritatem tertiadecima die mensis adar quod dicitur voce syriaca pridie Mardochei die

74A 15 38 igitur his erga Nicanorem gestis et ex illis temporibus ab Hebraeis civitate possessa ego quoque in his finem faciam sermonis

74A 15 39 et siquidem bene et ut historiae competit et ipse velim si autem minus digne concedendum est mihi

77A 1 1 Domine Deus omnipotens patrum nostrorum, Abraham, Isaac et Iacob et semini eorum iusto,

77A 1 2 qui fecisti caelum et terram cum omni ornatu eorum,

77A 1 3 qui signasti mare verbo praecepti tui, qui conclusisti abyssum et signasti terribili et laudabili nomini tuo,

77A 1 4 quod omnes pavent et tremunt a vultu virtutis tuae.

77A 1 5 et insustentabilis ira super peccatores comminationis tuae,

77A 1 6 immensa vero et investigabilis misericordia promissionis tuae,

77A 1 7 quoniam tu es Dominus altissimus super omnem terram, longanimis et multum misericors et paenitens super malitias hominum. tu autem Domine, secundum bonitatem tuam promisisti paenitentiam remissionis peccatorum,

77A 1 8 et tu Deus iustorum, non posuisti paenitentiam iustis Abraham, Isaac et Iacob, his qui tibi non peccaverunt.

77A 1 9 quoniam peccavi super numerum harenae maris, multiplicatae sunt iniquitates meae.

77A 1 10 incurvatus sum multo vinculo ferri et non est respiratio mihi, quia excitavi iracundiam tuam et malum coram te feci, statuens abominationes et multiplicans offensiones.

77A 1 11 et nunc flecto genua cordis mei, precans ad te bonitatem, Domine.

77A 1 12 peccavi Domine, peccavi et iniquitatem meam agnosco.

77A 1 13 peto rogans te Domine remitte mihi, remitte mihi, ne simul perdas me cum iniquitatibus meis neque in aeternum reserves mala mihi,

77A 1 14 quia indignum salvabis me secundum magnam misericordiam tuam.

78A 1 1 hic psalmus proprie scriptus David et extra numerum cum pugnavit cum Goliad pusillus eram inter fratres meos et adulescentior in domo patris mei pascebam oves patris mei

78A 1 2 manus meae fecerunt organum digiti mei aptaverunt psalterium

78A 1 3 et quis adnuntiabit Domino meo ipse Dominus ipse omnium exaudiet

78A 1 4 ipse misit angelum suum et tulit me de ovibus patris mei et unxit me in misericordia unctionis suae

78A 1 5 fratres mei boni et magni et non fuit beneplacitum in eis Domino

78A 1 6 exivi obviam alienigenae et maledixit mihi in simulacris suis

79A 1 1 Tobias ex tribu et civitate Nephthalim quae est in superioribus Galileae supra Naasson post viam quae ducit ad occidentem in sinistro habens civitatem Sephet

79A 1 2 cum captus esset in diebus Salmanassar regis Assyriorum in captivitate tamen positus viam veritatis non deseruit

79A 1 3 ita ut omnia quae habere poterat cotidie concaptivis fratribus qui erant ex genere inpertiret

79A 1 4 cumque esset iunior omnibus in tribu Nephthalim nihil tamen puerile gessit in opere

79A 1 5 denique cum irent omnes ad vitulos aureos quos Hieroboam fecerat rex Israhel hic solus fugiebat consortia omnium

79A 1 6 et pergebat ad Hierusalem ad templum Domini et ibi adorabat Dominum Deum suum Israhel omnia primitiva sua et decimas suas fideliter offerens

79A 1 7 ita ut in tertio anno proselytis et advenis ministraret omnem decimationem

79A 1 8 haec et his similia secundum legem Dei puerulus observabat

79A 1 9 cum vero factus esset vir accepit uxorem Annam ex tribu sua genuitque ex ea
 filium nomen suum inponens ei
 79A 1 10 ab infantia timere Deum docuit et abstinere ab omni peccato
 79A 1 11 igitur cum per captivitatem devenisset cum uxore sua et filio in civitatem
 Nineve cum omni tribu sua
 79A 1 12 et omnes ederent ex cibis gentilium iste custodivit animam suam et numquam
 contaminatus est in escis eorum
 79A 1 13 et quoniam memor fuit Domini in toto corde suo dedit illi Dominus gratiam
 in conspectu Salmanassar regis
 79A 1 14 et dedit ei potestatem quocumque vellet ire habens libertatem quaecumque
 facere voluisset
 79A 1 15 pergebat ergo per omnes qui erant in captivitate et monita salutis dabat eis
 79A 1 16 cum autem venisset in Rages civitatem Medorum et ex his quibus honoratus
 fuerat a rege habuisset decem talenta argenti
 79A 1 17 et cum multa turba generis sui Gabelum egentem videret qui erat ex tribu eius
 sub chirografo dedit illi memoratum pondus argenti
 79A 1 18 post multum vero temporis mortuo Salmanassar rege cum regnaret
 Sennacherim filius eius pro eo et filios Israhel exosos haberet in conspectu suo
 79A 1 19 Tobias pergebat per omnem cognationem suam et consolabatur eos
 dividebatque unicuique prout poterat de facultatibus suis
 79A 1 20 esurientes alebat nudis vestimenta praebebat et mortuis atque occisis
 sepulturam sollicitus exhibebat
 79A 1 21 denique cum reversus esset rex Sennacherim fugiens a Iudaea plagam quam
 circa eum Deus fecerat propter blasphemiam suam et iratus multos occideret ex filiis Israhel Tobias
 sepeliebat corpora eorum
 79A 1 22 at ubi nuntiatum est regi iussit eum occidi et tulit ei omnem substantiam eius
 79A 1 23 Tobias vero cum filio suo et cum uxore fugiens nudus latuit quia multi
 diligebant eum
 79A 1 24 post dies vero quadraginta et quinque occiderunt regem filii ipsius
 79A 1 25 et reversus est Tobias ad domum suam omnisque facultas eius restituta est ei
 79A 2 1 post haec vero cum esset dies festus Domini et factum esset prandium bonum
 in domo Tobis
 79A 2 2 dixit filio suo vade et adduc aliquos ex tribu nostra timentes Deum et
 epulentur nobiscum
 79A 2 3 cumque abisset reversus nuntiat unum ex filiis Israhel iugulatum iacere in
 platea statimque exiliens de accubitu suo relinquens prandium ieiunus pervenit ad corpus
 79A 2 4 tollensque illud portavit ad domum suam occulte ut dum sol occubisset
 caute sepeliret eum
 79A 2 5 cumque occultasset corpus manducavit panem cum luctu et tremore
 79A 2 6 memorans illum sermonem quem dixit Dominus per Amos prophetam dies
 festi vestri convertentur in lamentationem et luctum
 79A 2 7 cum vero sol occubisset abiit et sepelevit eum
 79A 2 8 arguebant autem illum omnes proximi sui dicentes iam huius rei causa
 interfici iussus es et vix effugisti mortis imperium et iterum sepelis mortuos
 79A 2 9 sed Tobias plus timens Deum quam regem rapiebat corpora occisorum et
 occultabat in domo sua et mediis noctibus sepeliebat ea
 79A 2 10 contigit autem ut quadam die fatigatus a sepultura veniens domum iactasset
 se iuxta parietem et obdormisset
 79A 2 11 ex nido hirundinum dormienti illi calida stercora insiderent super oculos eius
 fieretque caecus
 79A 2 12 hanc autem temptationem ideo permisit Dominus evenire illi ut posteris
 daretur exemplum patientiae eius sicut et sancti Iob

79A 2 13 nam cum ab infantia sua semper Deum timuerit et mandata eius custodierit
non est contristatus contra Deum quod plaga caecitatis evenerit ei
79A 2 14 sed immobilis in Dei timore permansit agens gratias Deo omnibus diebus vitae
suae
79A 2 15 nam sicut beato Iob insultabant reges ita isti parentes et cognati eius et
inridebant vitam eius dicentes
79A 2 16 ubi est spes tua pro qua elemosynas et sepulturas faciebas
79A 2 17 Tobias vero increpabat eos dicens nolite ita loqui
79A 2 18 quoniam filii sanctorum sumus et vitam illam expectamus quam Deus daturus
est his qui fidem suam numquam mutant ab eo
79A 2 19 Anna vero uxor eius ibat ad textrinum opus cotidie et de labore manuum
suarum victum quem consequi poterat deferebat
79A 2 20 unde factum est ut hedum caprarum accipiens detulisset domi
79A 2 21 cuius cum vocem balantis vir eius audisset dixit videte ne forte furtivus sit
reddite eum dominis suis quia non licet nobis ex furto aliquid aut edere aut contingere
79A 2 22 ad haec uxor eius irata respondit manifeste vana facta est spes tua et
elemosynae tuae modo paruerunt
79A 2 23 atque his et aliis huiusmodi verbis exprobrabat ei
79A 3 1 tunc Tobias ingemuit et coepit orare cum lacrimis
79A 3 2 dicens iustus es Domine et omnia iudicia tua iusta sunt et omnes viae tuae
misericordia et veritas et iudicium
79A 3 3 et nunc Domine memor esto mei ne vindictam sumas de peccatis meis neque
reminiscaris delicta mea vel parentum meorum
79A 3 4 quoniam non oboedivimus praeceptis tuis et traditi sumus in direptionem et
captivitatem et mortem et in fabulam et in inproperium omnibus nationibus in quibus dispersisti nos
79A 3 5 et nunc Domine magna iudicia tua quia non egimus secundum praecepta tua
et non ambulavimus sinceriter coram te
79A 3 6 et nunc Domine secundum voluntatem tuam fac mecum et praecipe in pace
recipi spiritum meum expedit enim mihi mori magis quam vivere
79A 3 7 eadem itaque die contigit ut Sarra filia Raguhel in civitate Medorum ut et ipsa
audiret inproperium ab una ex ancillis patris sui
79A 3 8 quoniam tradita fuerat septem viris et daemonium nomine Asmodeus
occiderat eos mox ut ingressi fuissent ad eam
79A 3 9 ergo cum pro culpa sua increparet puellam respondit ei dicens amplius ex te
non videamus filium aut filiam super terram interfectorix virorum tuorum
79A 3 10 numquid et me occidere vis sicut et iam septem occidisti ad hanc vocem
perrexit in superiori cubiculo domus suae et tribus diebus et tribus noctibus non manducavit neque
bibit
79A 3 11 sed in oratione persistens lacrimis deprecabatur Dominum ut ab isto
inproperio liberaret eam
79A 3 12 factum est autem tertia die dum conpleret orationem benedicens Dominum
79A 3 13 dixit benedictum est nomen tuum Deus patrum nostrorum qui cum iratus
fueris misericordiam facies et in tempore tribulationis peccata dimittis his qui invocant te
79A 3 14 ad te Domine faciem meam converto ad te oculos meos converto
79A 3 15 peto Domine ut de vinculo inproperii huius absolvas me aut certe desuper
terra eripias me
79A 3 16 tu scis Domine quia numquam concupivi virum et mundam servavi animam
meam ab omni concupiscentia
79A 3 17 numquam cum ludentibus miscui me neque cum his qui in levitate ambulant
participem me praebui
79A 3 18 virum autem cum timore tuo non libidine mea consensi suscipere
79A 3 19 et aut ego indigna fui illis aut illi mihi forsitan digni non fuerunt quia forsitan

viro alio conservasti me

79A 3 20 non est enim in hominis potestate consilium tuum

79A 3 21 hoc autem certum habet omnis qui colit te quia vita eius si in probatione fuerit coronabitur si autem in tribulatione fuerit liberabitur et si in correptione fuerit ad misericordiam tuam pervenire licebit

79A 3 22 non enim delectaris in perditionibus nostris quia post tempestatem tranquillum facis et post lacrimationem et fletum exultationem infundis

79A 3 23 sit nomen tuum Deus Israhel benedictum in saecula

79A 3 24 in illo tempore exauditae sunt preces amborum in conspectu gloriae summi Dei

79A 3 25 et missus est angelus Domini sanctus Rafahel ut curaret ambos quorum uno tempore fuerat oratio in conspectu Domini recitata

79A 4 1 igitur cum Tobias putaret orationem suam exaudiri ut mori potuisset vocavit ad se Tobiam filium suum

79A 4 2 dixitque ei audi fili mi verba oris mei et ea in corde tuo quasi fundamentum construe

79A 4 3 cum acceperit Deus animam meam corpus meum sepeli et honorem habebis matri tuae omnibus diebus vitae eius

79A 4 4 memor enim esse debes quae et quanta pericula passa sit propter te in utero suo

79A 4 5 cum autem et ipsa compleverit tempus vitae suae sepelies eam circa me

79A 4 6 omnibus autem diebus vitae tuae Deum in mente habe et cave ne aliquando peccato consentias et praetermittas praecepta Dei nostri

79A 4 7 ex substantia tua fac elemosynam et noli avertere faciem tuam ab ullo paupere ita enim fiet ut nec a te avertatur facies Domini

79A 4 8 quomodo potueris ita esto misericors

79A 4 9 si multum tibi fuerit abundanter tribue si exiguum fuerit etiam exiguum libenter impertire stude

79A 4 10 praemium enim tibi bonum thesaurizas in die necessitatis

79A 4 11 quoniam elemosyna ab omni peccato et a morte liberat et non patietur animam ire in tenebras

79A 4 12 fiducia magna erit coram summo Deo elemosyna omnibus qui faciunt eam

79A 4 13 adtende tibi fili mi ab omni fornicatione et praeter uxorem tuam numquam patiaris crimen scire

79A 4 14 superbiam numquam in tuo sensu aut in tuo verbo dominari permittas in ipsa enim initium sumpsit omnis perditio

79A 4 15 quicumque aliquid tibi operatus fuerit statim mercedem ei restitue et merces mercennarii apud te omnino non maneat

79A 4 16 quod ab alio odis fieri tibi vide ne alteri tu aliquando facias

79A 4 17 panem tuum cum esurientibus et egenis comede et de vestimentis tuis nudos tege

79A 4 18 panem tuum et vinum super sepulturam iusti constitue et noli ex eo manducare et bibere cum peccatoribus

79A 4 19 consilium semper a sapiente perquire

79A 4 20 omni tempore benedic Deum et pete ab eo ut vias tuas dirigat et omnia consilia tua in ipso permaneant

79A 4 21 indico etiam tibi fili mi dedisse me decem talenta argenti dum infantulus esses Gabelo in Rages civitate Medorum et chirografum eius apud me habeo

79A 4 22 et ideo perquire quomodo ad eum pervenias et recipias ab eo supra memoratum pondus argenti et restituas ei chirografum suum

79A 4 23 noli timere fili mi pauperem quidem vitam gerimus sed multa bona habemus si timuerimus Deum et recesserimus ab omni peccato et fecerimus bene

79A 5 1 tunc Tobias respondit patri suo et dixit omnia quaecumque praecepisti mihi
 faciam pater
 79A 5 2 quomodo autem hanc pecuniam inquiram ignoro ille me nescit neque ego
 illum quod signum dabo illi sed neque viam qua pergatur illuc aliquando cognovi
 79A 5 3 tunc pater suus respondit illi et dixit chirografum quidem eius penes me
 habeo quem dum illi ostenderis statim restituet
 79A 5 4 sed perge nunc et inquire tibi aliquem fidelem virum qui eat tecum salva
 mercede sua dum adhuc vivo ut recipias ea
 79A 5 5 tunc egressus Tobias invenit iuvenem splendidum stantem praecinctorum et
 quasi paratum ad ambulandum
 79A 5 6 et ignorans quod angelus Dei esset salutavit eum et dixit unde te habemus
 bone iuvenis
 79A 5 7 at ille respondit ex filiis Israhel et Tobias dixit ei nosti viam quae ducit in
 regionem Medorum
 79A 5 8 cui respondit novi et omnia itinera eius frequenter ambulavi et mansi apud
 Gabelum fratrem nostrum qui moratur in Rages civitate Medorum quae posita est in monte
 Exbathanis
 79A 5 9 cui Tobias ait sustine me obsecro donec haec ipsa nuntiem patri meo
 79A 5 10 tunc ingressus indicavit universa haec patri suo super quae admiratus pater
 rogat ut introiret ad eum
 79A 5 11 ingressus itaque salutavit eum et dixit gaudium tibi semper sit
 79A 5 12 et Tobias ait quale mihi gaudium erit qui in tenebris sedeo et lumen caeli non
 video
 79A 5 13 cui ait iuvenis forti animo esto in proximo est ut a Deo cureris
 79A 5 14 dixit itaque illi Tobias numquid poteris perducere filium meum ad Gabelum
 in Rages Medorum et cum redieris restituam tibi mercedem tuam
 79A 5 15 et dixit ei angelus ego eum ducam et reducam ad te
 79A 5 16 cui Tobias respondit rogo te indica mihi de qua domo aut de qua tribu es tu
 79A 5 17 cui Rafahel angelus dixit genus quaeris mercennarii an ipsum mercennarium
 qui cum filio tuo eat
 79A 5 18 sed ne forte sollicitum te reddam ego sum Azarias Ananiae magni filius
 79A 5 19 et Tobias respondit ex magno genere es tu sed peto ne irascaris quod voluerim
 cognoscere genus tuum
 79A 5 20 dixit autem illi angelus ego sanum ducam et sanum tibi reducam filium tuum
 79A 5 21 respondens autem Tobias dixit bene ambuletis et sit Deus in itinere vestro et
 angelus eius comitetur vobiscum
 79A 5 22 tunc paratis omnibus quae erant in via portanda fecit Tobias vale patri et matri
 suae et ambulaverunt ambo simul
 79A 5 23 cumque profecti essent coepit flere mater eius et dicere baculum senectutis
 nostrae tulisti et transmisisti a nobis
 79A 5 24 numquam esset ipsa pecunia pro qua misisti eum
 79A 5 25 sufficebat enim nobis paupertas nostra ut divitias computaremus hoc quod
 videbamus filium nostrum
 79A 5 26 dixitque ei Tobias noli flere salvus perveniet filius noster et salvus revertetur
 ad nos et oculi tui videbunt eum
 79A 5 27 credo enim quoniam angelus Dei bonus comitetur ei et bene disponat omnia
 quae circa ipsum geruntur ita ut cum gaudio revertatur ad nos
 79A 5 28 ad hanc vocem cessavit mater eius flere et tacuit
 79A 6 1 profectusque est Tobias et canis secutus est eum et mansit prima mansione
 iuxta fluvium Tigris
 79A 6 2 et exivit ut lavaret pedes suos et ecce piscis inmanis exivit ad devorandum
 eum

79A 6 3 quem expavescens clamavit voce magna dicens Domine invadet me
79A 6 4 et dixit ei angelus adprehende brancia eius et trahe eum ad te quod cum
fecisset adtraxit eum in sicco et palpitare coepit ante pedes eius
79A 6 5 tunc dixit ei angelus extentera hunc piscem et cor eius et fel eius et iecur
repone tibi sunt enim haec necessaria ad medicamenta utiliter
79A 6 6 quod cum fecisset assavit carnes eius et secum sustulerunt in via cetera
salierunt quae sufficerent eis quousque pervenirent in Rages civitatem Medorum
79A 6 7 tunc interrogavit Tobias angelum et dixit ei obsecro te Azarias frater ut dicas
mihi quod remedium habebunt ista quae de pisce servare iussisti
79A 6 8 respondensque dixit ei cordis eius particulam si super carbones ponas fumus
eius extricat omne daemonium sive a viro sive a muliere ita ut ultra non accedat ad eos
79A 6 9 []
79A 6 10 et dixit ei ubi vis ut maneamus
79A 6 11 respondensque angelus ait est hic Raguhel nomine propinquus vir de tribu tua
et hic habet filiam nomine Sarram sed neque masculum neque feminam ullum habet alium praeter
eam
79A 6 12 tibi debetur omnis substantia eius et oportet te eam accipere coniugem
79A 6 13 pete ergo eam a patre eius et dabit tibi eam uxorem
79A 6 14 tunc respondit Tobias et dixit audio quia tradita est viris septem et mortui sunt
sed et haec audivi quia daemonium illos occidit
79A 6 15 timeo ergo ne forte mihi haec eveniant et cum sim unicus parentibus meis
deponam senectutem illorum cum tristitia ad infernum
79A 6 16 tunc angelus Rafahel dixit ei audi me et ostendam tibi qui sunt quibus
praevalere potest daemonium
79A 6 17 hii namque qui coniugium ita suscipiunt ut Deum a se sua mente excludant et
suae libidini ita vacent sicut equus et mulus in quibus non est intellectus habet potestatem
daemonium super eos
79A 6 18 tu autem cum acceperis eam ingressus cubiculum per tres dies continens esto
ab ea et nihil aliud nisi orationibus vacabis cum ea
79A 6 19 ipsa autem nocte incenso iecore piscis fugabitur daemonium
79A 6 20 secunda vero nocte in copulatione sanctorum patriarcharum admitteris
79A 6 21 tertia autem nocte benedictione consequeris ut filii ex vobis incolomes
procreentur
79A 6 22 transacta autem tertia nocte accipies virginem cum timore Domini amore
filiorum magis quam libidinis ductus ut in semine Abrahae benedictionem in filiis consequaris
79A 7 1 ingressi sunt autem ad Raguhel et suscepit eos Raguhel cum gaudio
79A 7 2 intuensque Tobiam Raguhel dixit Annae uxori suae quam similis est iuvenis
iste consobrino meo
79A 7 3 et cum haec dixisset ait unde estis iuvenes fratres nostri at illi dixerunt ex
tribu Nephthalim sumus ex captivitate Nineven
79A 7 4 dixit illis Raguhel nostis Tobiam fratrem meum qui dixerunt novimus
79A 7 5 cumque multa bona loquerentur de eo dixit angelus ad Raguhel Tobias de quo
interrogas pater huius est
79A 7 6 et misit se Raguhel et cum lacrimis osculatus est eum et plorans super collum
eius
79A 7 7 dixit benedictio sit tibi fili mi quia boni et optimi viri filius es
79A 7 8 et Anna uxor eius et Sarra filia ipsorum lacrimatae sunt
79A 7 9 postquam autem locuti sunt praecepit Raguhel occidi arietem et parari
convivium cumque hortaretur eos discumbere ad prandendum
79A 7 10 Tobias dixit hic ego hodie non manducabo neque bibam nisi prius petitionem
meam confirmes et promittas mihi dare Sarram filiam tuam
79A 7 11 quo audito verbo Raguhel expavit sciens quid evenerit illis septem viris et

timere coepit ne forte et huic similiter accideret et cum nutaret et non daret ullum petenti responsum
 79A 7 12 dixit ei angelus noli timere dare illam isti quoniam huic timenti Deum debetur
 coniux filia tua propterea alius non potuit habere illam
 79A 7 13 tunc dixit Raguhel non dubito quod Deus preces et lacrimas meas in
 conspectu suo admiserit
 79A 7 14 et credo quoniam ideo vos fecit ad me venire ut ista coniungeretur cognationi
 suae secundum legem Mosi et nunc noli dubium gerere quod tibi eam non tradam
 79A 7 15 et adprehendens dexteram filiae suae dexterae Tobiae tradidit dicens Deus
 Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob sit vobiscum et ipse coniungat vos impleatque benedictionem
 suam in vobis
 79A 7 16 et accepta carta fecerunt conscriptionem coniugii
 79A 7 17 et post haec epulati sunt benedicentes Deum
 79A 7 18 vocavitque ad se Raguhel Annam uxorem suam et praecepit ei ut praepararet
 alterum cubiculum
 79A 7 19 et introduxit in eum Sarram filiam suam et lacrimata est
 79A 7 20 dixitque ei forti animo esto filia mi Dominus caeli det tibi gaudium pro taedio
 quo perpessa es
 79A 8 1 postquam vero cenaverunt introduxerunt iuvenem ad eam
 79A 8 2 recordatus itaque Tobias sermonem angeli protulit de cassidile suo partem
 iecoris posuitque eam super carbones vivos
 79A 8 3 tunc Rafahel angelus adprehendit daemonium et religavit eum in deserto
 superioris Aegypti
 79A 8 4 tunc hortatus est virginem Tobias dixitque ei Sarra exsurge deprecemur Deum
 hodie et cras et secundum cras quia istis tribus noctibus Deo iungimur tertia autem transacta nocte
 in nostro erimus coniugio
 79A 8 5 filii quippe sanctorum sumus et non possumus ita coniungi sicut et gentes
 quae ignorant Deum
 79A 8 6 surgentes autem pariter instanter orabant ambo ut sanitas daretur eis
 79A 8 7 dixitque Tobias Domine Deus patrum nostrorum benedicant te caeli et terra et
 mare fontes et flumina et omnis creatura tua quae in eis sunt
 79A 8 8 tu fecisti Adam de limo terrae dedistisque ei adiutorium Evam
 79A 8 9 et nunc Domine tu scis quia non luxuriae causa accipio sororem meam sed
 sola posteritatis dilectione in qua benedicatur nomen tuum in saecula saeculorum
 79A 8 10 dixit itaque Sarra miserere nobis Domine miserere nobis et consenescamus
 ambo pariter sani
 79A 8 11 et factum est circa pullorum cantum accersiri iussit Raguhel servos suos et
 abierunt pariter ut foderent sepulchrum
 79A 8 12 dicebat enim ne simili modo evenerit ei quod et ceteris illis septem qui sunt
 ingressi ad eam
 79A 8 13 cumque parassent fossam reversus ad uxorem suam Raguhel dixit
 79A 8 14 mitte unam ex ancillis tuis et videat si mortuus est ut sepeliam illum
 antequam inlucescat
 79A 8 15 at illa mittens unam ex ancillis suis ingressa cubiculum repperitque eos
 incolomes secum pariter dormientes
 79A 8 16 reversa nuntiavit bonum nuntium et benedixerunt Deum Raguhel videlicet et
 Anna uxor eius
 79A 8 17 et dixerunt benedicimus te Domine Deus Israhel quia non contigit nobis
 quemadmodum putabamus
 79A 8 18 fecisti enim nobiscum misericordiam tuam et exclusisti a nobis inimicum
 persequentem nos
 79A 8 19 misertus es autem duobus unicis fac eos Domine in plenius benedicere te et
 sacrificium tibi laudis tuae et suae sanitatis offerre ut cognoscat universitas gentium quia tu es Deus

solus in universa terra

79A 8 20 statimque praecepit servis suis Raguhel ut replerent fossam quam fecerant priusquam lucesceret

79A 8 21 uxori autem suae dixit ut instrueret convivium et praepararet omnia quae in cibos erant iter agentibus necessaria

79A 8 22 duas quoque vaccas pingues et quattuor arietes occidi fecit et parari epulas omnibus vicinis suis et cunctis amicis

79A 8 23 et adiuravit Raguhel Tobiam ut duas ebdomadas moraretur apud eum

79A 8 24 de omnibus autem quae possidebat Raguhel dimidiam partem dedit Tobiae et fecit hanc scripturam ut pars dimidia quae supererat post obitum eorum Tobis dominio deveniret

79A 9 1 tunc vocavit ad se Tobias angelum quem quidem hominem aestimabat et dixit ei Azarias frater peto ut auscultes verba mea

79A 9 2 si me ipsum tradam tibi servum non ero condignus providentiae tuae

79A 9 3 tamen obsecro ut adsumas tibi animalia sive servitia et vadas ad Gabelum in Rages Medorum reddasque ei chirografum suum et recipias ab eo pecuniam et roges eum venire ad nuptias meas

79A 9 4 scis enim ipse quoniam numerat dies pater meus et si tardavero una die plus contristatur anima eius

79A 9 5 et certe vides quomodo Raguhel coniuraverit me cuius adiuramentum spernere non possum

79A 9 6 tunc Rafahel adsumens quattuor ex servis Raguhelis et duos camelos in Rages Medorum perrexit et inveniens Gabelum dedit ei chirografum suum et recepit omnem pecuniam

79A 9 7 indicavitque ei de Tobia filio Tobiae omnia quae gesta sunt fecitque eum secum venire ad nuptias

79A 9 8 cumque ingressus esset domum Raguhelis invenit Tobiam discumbentem et exiliens osculati sunt se alterutrum flevit itaque Gabelus et benedixit Deum

79A 9 9 et dixit benedicat te Dominus Deus Israhel quia filius es viri optimi et iusti et timentis Deum et elemosynas facientis

79A 9 10 et dicatur benedictio super uxorem tuam et super parentes vestros

79A 9 11 et videatis filios vestros et filios filiorum vestrorum usque in tertiam et quartam generationem et sit semen vestrum benedictum a Deo Israhel qui regnat in saecula saeculorum

79A 9 12 cumque omnes dixissent amen accesserunt ad convivium sed et cum timore Domini nuptiarum convivium exercebant

79A 10 1 cum vero moras faceret Tobias causa nuptiarum sollicitus erat pater eius Tobias dicens putas quare moratur filius meus aut quare detentus est ibi

79A 10 2 putasne Gabelus mortuus est et nemo illi reddet pecuniam

79A 10 3 coepit autem contristari nimis ipse et Anna uxor eius cum eo et coeperunt ambo simul flere eo quod die statuto minime reverteretur filius eorum ad eos

79A 10 4 flebat igitur mater eius inremediabilibus lacrimis atque dicebat heu heu me fili mi ut quid te misimus peregrinari lumen oculorum nostrorum baculum senectutis nostrae solacium vitae nostrae spem posteritatis nostrae

79A 10 5 omnia in te uno habentes te non debuimus dimittere ire a nobis

79A 10 6 cui dicebat Tobias tace et noli turbari sanus est filius noster satis fidelis est vir ille cum quo misimus eum

79A 10 7 illa autem nullo modo consolari poterat sed cotidie exiliens circumspiciebat et circuibat vias omnes per quas spes remeandi videbatur ut procul videret eum si fieri possit venientem

79A 10 8 at vero Raguhel dicebat ad generum suum mane hic et ego mittam nuntium salutis de te ad Tobiam patrem tuum

79A 10 9 cui Tobias dixit ego novi quia pater meus et mater mea modo dies computant et cruciatur spiritus eorum in ipsis

79A 10 10 cumque verbis multis rogaret Raguhel Tobiam et ille eum nulla ratione vellet audire tradidit ei Sarram et dimidiam partem omnis substantiae suae in pueris et in puellis et in pecudibus et in camelis et in pecunia multa et salvum atque gaudentem dimisit eum a se
79A 10 11 dicens angelus Domini sanctus sit in itinere vestro perducaturque vos incolomes et inveniatis omnia recte circa conparentes vestros et videant oculi mei filios vestros priusquam moriar
79A 10 12 et adprehendentes parentes filiam suam osculati sunt eam et dimiserunt ire
79A 10 13 monentes eam honorare soceros diligere maritum regere familiam gubernare domum et se ipsam inreprehensibilem exhibere
79A 11 1 cumque reverterentur pervenerunt ad Charram quae est in medio itinere contra Nineven undecimo die
79A 11 2 dixit angelus Tobias frater scis quemadmodum reliquisti patrem tuum
79A 11 3 si placet itaque tibi praecedamus et lento gradu insequentur iter nostrum familiae simul cum coniuge tua et cum animalibus
79A 11 4 cumque hoc placuisset ut irent dixit Rafahel ad Tobiam tolle tecum ex felle piscis erit enim necessarium tulit itaque Tobias ex felle illo et abierunt
79A 11 5 Anna vero sedebat secus viam in supercilio montis unde respicere poterat de longinquo
79A 11 6 et dum ex eodem loco specularetur adventum eius vidit a longe et ilico agnovit venientem filium suum et currens nuntiavit viro suo dicens ecce venit filius tuus
79A 11 7 dixitque Rafahel ad Tobiam adubi introieris domum tuam statim adora Dominum Deum tuum et gratias agens ei accede ad patrem tuum et osculare eum
79A 11 8 statimque lini super oculos eius ex felle isto piscis quod portas tecum scias enim quoniam mox aperientur oculi eius et videbit pater tuus lumen caeli et in aspectu tuo gaudebit
79A 11 9 tunc praecurrit canis qui simul fuerat in via et quasi nuntius adveniens blandimento suae caudae gaudebat
79A 11 10 unde contigit ut exurgens caecus pater coepit offendens pedibus currere et data manu puero occurrit in obviam filio suo
79A 11 11 et suscipiens osculatus est eum cum uxore sua et coeperunt flere prae gaudio
79A 11 12 cumque adorassent Dominum et gratias egissent consederunt
79A 11 13 tunc sumens Tobias de felle piscis linivit oculos patri suo
79A 11 14 et sustinens quasi dimidiam fere horam coepit albugo ex oculis eius quasi membrana ovi egredi
79A 11 15 quem adprehendens Tobias traxit ab oculis eius statimque visum recepit
79A 11 16 et glorificabant Deum ipse videlicet et uxor eius et omnes qui sciebant eum
79A 11 17 dicebatque Tobias benedico te Domine Deus Israhel quoniam tu castigasti me et tu sanasti me et ecce video Tobiam filium meum
79A 11 18 ingressa est etiam post septem dies Sarra uxor filii eius et omnes familiae et pecora sana et cameli et pecunia multa uxoris sed et alia pecunia quam receperat a Gabelo
79A 11 19 et narravit parentibus suis omnia beneficia Dei quae fecisset circa eum per hominem qui eum duxerat
79A 11 20 veneruntque Achior et Nabath consobrini Tobiae gaudentes ad Tobin congratulantes ei de omnibus bonis quae circa illum ostenderat Deus
79A 11 21 et per septem dies epulantes omnes gaudio magno gavisi sunt
79A 12 1 tunc vocavit ad se Tobias filium suum dixitque ei quid possumus dare viro isti sancto qui venit tecum
79A 12 2 respondens Tobias dixit pater quam mercedem dabimus ei aut quid dignum poterit esse beneficiis eius
79A 12 3 me duxit et reduxit sanum pecuniam a Gabelo ipse suscepit uxorem ipse me habere fecit et daemonium ab ea conpescuit gaudium parentibus eius fecit me ipsum a devoratione piscis eripuit te quoque fecit videre lumen caeli et bonis omnibus per eum repleti sumus quid illi ad haec dignum poterimus dare

79A 12 4 sed peto te pater mi ut roges eum si forte dignabitur medietatem de omnibus
quae adlata sunt sibi adsumere

79A 12 5 et vocantes eum pater scilicet et filius tulerunt eum in partem et rogare
coeperunt ut dignaretur dimidiam partem omnium quae adtulerant acceptam habere

79A 12 6 tunc dixit eis occulte benedicite Deum caeli et coram omnibus viventibus
confitemini illi quoniam fecit vobiscum misericordiam suam

79A 12 7 etenim sacramentum regis abscondere bonum est opera autem Dei revelare et
confiteri honorificum est

79A 12 8 bona est oratio cum ieiunio et elemosyna magis quam thesauros auri condere

79A 12 9 quoniam elemosyna a morte liberat et ipsa est quae purgat peccata et faciet
invenire vitam aeternam

79A 12 10 qui autem faciunt peccatum et iniquitatem hostes sunt animae suae

79A 12 11 manifesto ergo vobis veritatem et non abscondam a vobis sermonem
occultum

79A 12 12 quando orabas cum lacrimis et sepeliebas mortuos et derelinquebas prandium
et mortuos abscondebas per diem in domo tua et nocte sepeliebas ego obtuli orationem tuam
Domino

79A 12 13 et quia acceptus eras Deo necesse fuit ut temptatio probaret te

79A 12 14 et nunc misit me Dominus ut curarem te et Sarram uxorem filii tui a
daemonio liberarem

79A 12 15 ego enim sum Rafahel angelus unus ex septem qui adstamus ante Dominum

79A 12 16 cumque haec audissent turbati sunt et trementes ceciderunt super faciem suam

79A 12 17 dixitque eis angelus pax vobis nolite timere

79A 12 18 etenim cum essem vobiscum per voluntatem Dei ipsum benedicite et cantate
illi

79A 12 19 videbar quidem vobiscum manducare et bibere sed ego cibo invisibili et potu
qui ab hominibus videri non potest utor

79A 12 20 tempus est ergo ut revertar ad eum qui me misit vos autem benedicite Deum
et narrate omnia mirabilia eius

79A 12 21 et cum haec dixisset ab aspectu eorum ablatus est et ultra eum videre non
potuerunt

79A 12 22 tunc prostrati per horas tres in faciem benedixerunt Deum et exsurgentes
narraverunt omnia mirabilia eius

79A 13 1 aperiens autem Tobias senior os suum benedixit Dominum et dixit magnus es
Domine in aeternum et in omnia saecula regnum tuum

79A 13 2 quoniam tu flagellas et salvas deducis ad infernum et reducis et non est qui
effugiat manum tuam

79A 13 3 confitemini Domino filii Israhel et in conspectu gentium laudate eum

79A 13 4 quoniam ideo dispersit vos inter gentes quae ignorant eum ut vos narretis
mirabilia eius et faciatis scire eos quia non est alius Deus omnipotens praeter eum

79A 13 5 ipse castigavit nos propter iniquitates nostras et ipse salvabit nos propter
misericordiam suam

79A 13 6 aspice ergo quae fecit vobiscum et cum timore et tremore confitemini illi
regemque saeculorum exaltate in operibus vestris

79A 13 7 ego autem in terra captivitatis meae confitebor illi quoniam ostendit
maiestatem suam in gentem peccatricem

79A 13 8 convertimini itaque peccatores et facite iustitiam coram Deo credentes quod
faciat vobiscum misericordiam suam

79A 13 9 ego autem et anima mea in eo laetabimur

79A 13 10 benedicite Dominum omnes electi eius agite dies laetitiae et confitemini illi

79A 13 11 Hierusalem civitas Dei castigavit te Dominus in operibus manuum tuarum

79A 13 12 confitere Domino in bonis et benedic Deum saeculorum ut reaedificet in te

tabernaculum suum et revocet ad te omnes captivos et gaudeas in omnia saecula saeculorum
 79A 13 13 luce splendida fulgebis et omnes fines terrae adorabunt te
 79A 13 14 nationes ex longinquo ad te venient et munera deferentes adorabunt
 Dominum in te et terram tuam in sanctificatione habebunt
 79A 13 15 nomen magnum invocabunt in te
 79A 13 16 maledicti erunt qui contempserint te et condemnati erunt omnes qui
 blasphemaverint te benedictique erunt qui aedificaverint te
 79A 13 17 tu autem laetaberis in filiis tuis quoniam omnes benedicentur et
 congregabuntur ad Dominum
 79A 13 18 beati omnes qui diligunt te et qui gaudent super pace tua
 79A 13 19 anima mea benedic Dominum quoniam liberavit Hierusalem civitatem suam
 79A 13 20 beatus ero si fuerint reliquiae seminis mei ad videndam claritatem Hierusalem
 79A 13 21 portae Hierusalem ex sapphyro et zmaragdo aedificabuntur et ex lapide
 pretioso omnis circuitus murorum eius
 79A 13 22 ex lapide candido et mundo omnes plateae eius sternetur et per vicos eius
 alleluia cantabitur
 79A 13 23 benedictus Dominus qui excitavit eam ut sit regnum eius in saecula
 saeculorum super eam amen
 79A 14 1 et consummati sunt sermones Tobii et posteaquam inluminatus est vixit annis
 quadraginta duobus et vidit filios nepotum suorum
 79A 14 2 conpletis itaque annis centum duobus sepultus est honorifice in Nineven
 79A 14 3 quinquaginta namque et sex annorum oculorum lumen amisit sexagenarius
 vero recepit
 79A 14 4 reliquum vero vitae suae in gaudio fuit et cum bono profectu timoris Dei
 perrexit in pace
 79A 14 5 in hora autem mortis suae vocavit ad se Tobiam filium suum et septem
 iuvenes filios eius nepotes suos dixitque eis
 79A 14 6 prope erit interitus Nineven non enim excidit verbum Dei et fratres nostri qui
 dispersi sunt a terra Israhel revertentur ad eam
 79A 14 7 omnis autem deserta terra eius replebitur et domus Dei quae in ea incensa est
 iterum reaedificabitur ibique revertentur omnes timentes Deum
 79A 14 8 et relinquent gentes idola sua et venient in Hierusalem et inhabitabunt in ea
 79A 14 9 et gaudebunt in ea omnes adorantes regem Israhel
 79A 14 10 audite ergo filii mei patrem vestrum servite Domino in veritate et inquirete ut
 faciat quae sunt placita illi
 79A 14 11 et filiis vestris mandate ut faciant iustitias et elemosynas ut sint memores Dei
 et benedicant eum in omni tempore in veritate et in tota virtute sua
 79A 14 12 nunc ergo filii audite me et nolite manere hic sed quacumque die sepelieritis
 matrem vestram circa me in uno sepulchro ex eo dirigite gressus vestros ut exeatis hinc
 79A 14 13 video enim quoniam iniquitas eius finem dabit ei
 79A 14 14 factum est autem post obitum matris suae Tobias abscessit ex Nineven cum
 uxore sua et filiis et reversus est ad soceros suos
 79A 14 15 invenitque eos incolomes in senectute bona et curam eorum gessit et ipse
 clausit oculos eorum et omnem hereditatem domus Raguhel ipse percepit viditque quintam
 generationem filios filiorum suorum
 79A 14 16 et conpletis annis nonaginta et novem in timore Domini cum gaudio
 sepelierunt eum
 80A 1 1 diligite iustitiam qui iudicatis terram sentite de Domino in bonitate et in
 simplicitate cordis quaerite illum
 80A 1 2 quoniam invenitur ab his qui non temptant illum apparet autem eis qui fidem
 habent in illum
 80A 1 3 perversae enim cogitationes separant a Deo probata autem virtus corripit

insipientes

- 80A 1 4 quoniam in malivolam animam non intrabit sapientia nec habitabit in corpore subdito peccatis
- 80A 1 5 sanctus enim spiritus disciplinae effugiet fictum et auferet se a cogitationibus quae sunt sine intellectu et corripitur superveniente iniquitate
- 80A 1 6 benignus est enim spiritus sapientiae et non liberabit maledictum a labiis suis quoniam renum illius testis est Deus et cordis eius scrutator est verus et linguae illius auditor
- 80A 1 7 quoniam spiritus Domini replevit orbem terrarum et hoc quod continet omnia scientiam habet vocis
- 80A 1 8 propter hoc qui loquitur iniqua non potest latere nec praeteriet illum corripens iudicium
- 80A 1 9 in cogitationibus enim impii interrogatio erit sermonum autem illius auditio ad Dominum veniet ad correptionem iniquitatum illius
- 80A 1 10 quoniam auris zeli audit omnia et tumultus murmurationum non abscondetur
- 80A 1 11 custodite ergo vos a murmuratione quae nihil prodest et a detractioe parcite linguae quoniam responsum obscurum in vacuum non ibit os autem quod mentitur occidit animam
- 80A 1 12 nolite zelare mortem in errore vitae vestrae neque adquiratis perditionem in operibus manuum vestrarum
- 80A 1 13 quoniam Deus mortem non fecit nec laetatur in perditione vivorum
- 80A 1 14 creavit enim ut essent omnia et sanabiles nationes orbis terrarum et non est in illis medicamentum exterminii nec inferorum regnum in terra
- 80A 1 15 iustitia enim immortalis est
- 80A 1 16 impii autem manibus et verbis arcessierunt illam et aestimantes illam amicam defluerunt et sponsonem posuerunt ad illam quoniam digni sunt qui sunt ex parte illius
- 80A 2 1 dixerunt enim apud se cogitantes non recte exiguum et cum taedio est tempus vitae nostrae et non est refrigerium in fine hominis et non est qui agnitus sit reversus ab inferis
- 80A 2 2 quia ex nihilo nati sumus et post hoc erimus tamquam non fuerimus quoniam fumus afflatus est in naribus nostris et sermo scintillae ad commovendum cor nostrum
- 80A 2 3 quia extincta cinis erit corpus et spiritus diffundetur tamquam mollis aer et transiet vita nostra tamquam vestigium nubis et sicut nebula dissolvetur quae fugata est a radiis solis et a calore illius adgravata
- 80A 2 4 et nomen nostrum oblivionem accipiet per tempus et nemo memoriam habebit operum nostrorum
- 80A 2 5 umbrae enim transitus est tempus nostrum et non est reversio finis nostri quoniam consignata est et nemo revertetur
- 80A 2 6 venite ergo et fruamur bonis quae sunt et utamur creaturam tamquam in iuventute celeriter
- 80A 2 7 vino pretioso et unguentis nos impleamus et non praetereat nos flos temporis
- 80A 2 8 coronemus nos rosis antequam marcescant nullum pratum sit quod non pertranseat luxuria nostra
- 80A 2 9 ubique relinquamus signa laetitiae quoniam haec est pars nostra et haec est sors
- 80A 2 10 opprimamus pauperem iustum et non parcamus viduae nec veterani revereamur canos multi temporis
- 80A 2 11 sit autem fortitudo nostra lex iniustitiae quod infirmum est enim inutile invenitur
- 80A 2 12 circumveniamus ergo iustum quoniam inutilis est nobis et contrarius est operibus nostris et inproperat nobis peccata legis et diffamat in nos peccata disciplinae nostrae
- 80A 2 13 promittit scientiam Dei se habere et filium Dei se nominat
- 80A 2 14 factus est nobis in traductionem cogitationum nostrarum
- 80A 2 15 gravis est nobis etiam ad videndum quoniam dissimilis est aliis vita illius et inmutatae sunt viae eius

80A 2 16 tamquam nugaces aestimati sumus ab illo et abstinet se a viis nostris
tamquam ab inmunditiis et praefert novissima iustorum et gloriatur patrem Deum se habere

80A 2 17 videamus ergo si sermones illius veri sunt et temptemus quae ventura sunt illi
et sciemus quae erunt novissima illius

80A 2 18 si enim est verus filius Dei suscipiet illum et liberabit eum de manu
contrariorum

80A 2 19 contumelia et tormento interrogemus eum ut sciamus reverentiam illius et
probemus patientiam ipsius

80A 2 20 morte turpissima condemnemus illum erit enim ei respectus ex sermonibus
illius

80A 2 21 haec cogitaverunt et erraverunt excaecavit enim illos malitia eorum

80A 2 22 et nescierunt sacramenta Dei neque mercedem speraverunt iustitiae nec
iudicaverunt honorem animarum sanctarum

80A 2 23 quoniam Deus creavit hominem inexterminabilem et ad imaginem suae
similitudinis fecit illum

80A 2 24 invidia autem diaboli mors introivit in orbem terrarum

80A 2 25 imitantur autem illum qui sunt ex parte illius

80A 3 1 iustorum autem animae in manu Dei sunt et non tanget illos tormentum
mortis

80A 3 2 visi sunt in oculis insipientium mori et aestimata est adflictio exitus illorum

80A 3 3 et quod a nobis est iter exterminii illi autem sunt in pace

80A 3 4 et si coram hominibus tormenta passi sunt spes illorum immortalitate plena est

80A 3 5 et in paucis vexati in multis bene disponentur quoniam Deus tentavit illos et
invenit illos dignos se

80A 3 6 tamquam aurum in fornace probavit illos et quasi holocausta hostiam accepit
illos et in tempore erit respectus illorum

80A 3 7 fulgebunt et tamquam scintillae in harundinetis discurrent

80A 3 8 iudicabunt nationes et dominabuntur populis et regnabit Dominus illorum in
perpetuum

80A 3 9 qui confidunt in illum intellegent veritatem et fideles in dilectione
adquiescent illi quoniam donum et pax est electis illius

80A 3 10 impii autem secundum quae cogitaverunt correptionem habebunt qui
neglexerunt iustum et a Domino recesserunt

80A 3 11 sapientiam enim et disciplinam qui abicit infelix est et vacua est spes illorum
et labores sine fructu et inhabitabilia opera illorum sunt

80A 3 12 mulieres eorum insensatae sunt et nequissimi filii eorum

80A 3 13 maledicta creatura illorum quoniam felix sterilis incoinquinata quae non
scivit torum in delicto habebit fructum in respectione animarum

80A 3 14 et spado qui non operatus est per manus suas iniquitatem nec cogitavit
adversus Deum nequissima dabitur enim illi fidei donum electum et sors in templo Domini
acceptissima

80A 3 15 bonorum enim laborum gloriosus est fructus et quae non concidat radix
sapientiae

80A 3 16 filii autem adulterorum inconsummati erunt et ab iniquo toro semen
exterminabitur

80A 3 17 et si quidem longae vitae erunt in nihilum computabuntur et sine honore erit
novissima senectus illorum

80A 3 18 et si celerius defuncti fuerint non habebunt spem nec in die agnitionis
adlocutionem

80A 3 19 nationis enim iniquae dirae sunt consummationes

80A 4 1 melior est generatio cum claritate immortalitas est enim in memoria illius
quoniam et apud Deum nota est et apud homines

80A 4 2 cum praesens est imitantur illam et desiderant eam cum se duxerit et in
perpetuum coronata triumphat incoinquinatorum certaminum praemium vincens

80A 4 3 multigena autem impiorum multitudo non erit utilis et spuria vitulamina non
dabunt radices altas nec stabile firmamentum conlocabunt

80A 4 4 et si in ramis in tempore germinaverint infirmiter posita a vento
commovebuntur et a nimietate ventorum eradicabuntur

80A 4 5 confringentur rami inconsummati et fructus illorum inutilis et acerbi ad
manducandum et ad nihilum apti

80A 4 6 ex iniquis enim omnes filii qui nascuntur testes sunt nequitiae adversus
parentes in interrogatione sua

80A 4 7 iustus autem si morte praeoccupatus fuerit in refrigerio erit

80A 4 8 senectus enim venerabilis est non diuturna neque numero annorum computata
cani sunt autem sensus hominibus

80A 4 9 et aetas senectutis vita immaculata

80A 4 10 placens Deo factus dilectus et vivens inter peccatores translatus est

80A 4 11 raptus est ne malitia mutaret intellectum illius aut fictio decipiat animam
illius

80A 4 12 fascinatio enim nugacitatis obscurat bona et inconstantia concupiscentiae
transvertit sensum sine malitia

80A 4 13 consummatus in brevi explevit tempora multa

80A 4 14 placita enim erat Deo anima illius propter hoc properavit educere illum de
medio iniquitatum populi autem videntes et non intellegentes nec ponentes in praecordiis talia

80A 4 15 quoniam gratia Dei et misericordia in sanctos illius et respectus in electos
illius

80A 4 16 condemnat autem iustus mortuus vivos impios et iuventus celerius
consummata longam vitam iniusti

80A 4 17 videbunt enim finem sapientis et non intellegent quid cogitaverit de illo Deus
et quare munierit illum Dominus

80A 4 18 videbunt enim et contemnent illos autem Dominus inridebit

80A 4 19 et erunt post haec decedentes sine honore et in contumelia inter mortuos in
perpetuum quoniam disrumpet illos inflatos sine voce et commovebit illos a fundamentis et usque
ad supremum desolabuntur et erunt gementes et memoria illorum periet

80A 4 20 venient in cogitatione peccatorum suorum timidi et traduent illos ex adverso
iniquitates ipsorum

80A 5 1 tunc stabunt iusti in magna constantia adversus eos qui se angustaverunt et
qui abstulerunt labores illorum

80A 5 2 videntes turbabuntur timore horribili et mirabuntur in subitatione insperatae
salutis

80A 5 3 dicent inter se paenitentiam agentes et per angustiam spiritus gementes hi
sunt quos habuimus aliquando in risu et in similitudine inproperii

80A 5 4 nos insensati vitam illorum aestimabamus insaniam et finem illorum sine
honore

80A 5 5 quomodo computati sunt inter filios Dei et inter sanctos sors illorum est

80A 5 6 ergo erravimus a via veritatis et iustitiae lumen non luxit nobis et sol non est
ortus nobis

80A 5 7 lassati sumus in via iniquitatis et perdicionis et ambulavimus vias difficiles
viam autem Domini ignoravimus

80A 5 8 quid nobis profuit superbia aut quid divitiarum iactatio contulit nobis

80A 5 9 transierunt omnia illa tamquam umbra et tamquam nuntius percurrans

80A 5 10 et tamquam navis quae pertransit fluctuantem aquam cuius cum praeterierit
non est vestigium invenire neque semitam carinae illius in fluctibus

80A 5 11 aut avis quae transvolat in aere nullum invenitur argumentum itineris illius

sed tantum sonitus est alarum verberans levem ventum et scindens per vim itineris aerem commotis
 alis transvolavit et post hoc nullum signum invenitur itineris illius

80A 5 12 aut tamquam sagittae emissae in locum destinatum divisus aer continuo in se
 reclusus est ut ignoretur transitus illius

80A 5 13 sic et nos nati continuo desivimus esse et virtutis quidem signum nullum
 valuimus ostendere in malignitate autem nostra consumpti sumus

80A 5 14 talia dixerunt et peccaverunt

80A 5 15 quoniam spes impii tamquam lanugo est quae a vento tollitur et tamquam
 spuma gracilis quae a procella dispergitur et tamquam fumus qui a vento diffusus est et tamquam
 memoria hospitis unius diei praetereuntis

80A 5 16 iusti autem in perpetuum vivent et apud Dominum est merces eorum et
 cogitatio illorum apud Altissimum

80A 5 17 ideo accipient regnum decoris et diadema speciei de manu Domini quoniam
 dextera sua teget eos et brachio suo defendet illos

80A 5 18 accipiet armaturam zelus illius et armabit creaturam ad ultionem inimicorum

80A 5 19 induet pro torace iustitiam et accipiet pro galea iudicium certum

80A 5 20 sumet scutum inexpugnabilem aequitatem

80A 5 21 acuet autem duram iram in lanceam et pugnabit cum illo orbis terrarum contra
 insensatos

80A 5 22 ibunt directae emissiones fulgorum et tamquam a bene curvato arcu nubium
 exterminabuntur et ad certum locum insilient

80A 5 23 et a petrosa ira plenae mittentur grandines et scandescet in illos aqua maris et
 flumina concurrent duriter

80A 5 24 contra illos stabit spiritus virtutis et tamquam turbedo venti dividet illos et ad
 heremiam perducet omnem terram iniquitatis et malignitas evertet sedes potentium

80A 6 1 melior est sapientia quam vires et vir prudens magis quam fortis

80A 6 2 audite ergo reges et intellegite discite iudices finium terrae

80A 6 3 praebete aures vos qui continetis multitudines et placetis vobis in turbis
 nationum

80A 6 4 quoniam data est a Domino potestas vobis et virtus ab Altissimo qui
 interrogabit opera vestra et cogitationes scrutabitur

80A 6 5 quoniam cum essetis ministri regni illius non recte iudicastis neque
 custodistis legem iustitiae neque secundum voluntatem Dei ambulastis

80A 6 6 horrende et cito apparebit vobis quoniam iudicium durissimum in his qui
 praesunt fiet

80A 6 7 exiguo enim conceditur misericordia potentes autem potenter tormenta
 patientur

80A 6 8 non enim subtrahet personam cuiusquam Dominus nec reverebitur
 magnitudinem cuiusquam quoniam pusillum et magnum ipse fecit et aequaliter cura est illi pro
 omnibus

80A 6 9 fortioribus autem fortior instat cruciatio

80A 6 10 ad vos ergo reges sunt hi sermones mei ut discatis sapientiam et non excidatis

80A 6 11 qui enim custodierint iusta iuste iustificabuntur et qui didicerint ista invenient
 quid respondeant

80A 6 12 concupiscite ergo sermones meos diligite illos et habebitis disciplinam

80A 6 13 clara est et quae numquam marcescat sapientia et facile videtur ab his qui
 diligunt eam et inveniatur ab his qui quaerunt illam

80A 6 14 praeoccupat qui se concupiscunt ut illis se prior ostendat

80A 6 15 qui de luce vigilaverit ad illam non laborabit adsidentem enim illam foribus
 suis inveniet

80A 6 16 cogitare ergo de illa sensus est consummatus et qui vigilaverit propter illam
 cito erit securus

80A 6 17 quoniam dignos se ipsa circuit quaerens et in viis ostendit se illis hilariter et in omni providentia occurrit illis

80A 6 18 initium enim illius verissima est disciplinae concupiscentia

80A 6 19 cura ergo disciplinae dilectio est et dilectio custoditio legum illius est custoditio autem legum consummatio incorruptionis est

80A 6 20 incorruptio autem facit esse proximum Deo

80A 6 21 concupiscentia itaque sapientiae deducet ad regnum perpetuum

80A 6 22 si ergo delectamini sedibus et stemmatibus reges populi diligite sapientiam ut in perpetuum regnetis

80A 6 23 []

80A 6 24 quid est autem sapientia et quemadmodum facta sit referam et non abscondam a vobis sacramenta Dei sed ab initio nativitatis investigabo et ponam in lucem scientiam illius et non praeteribo veritatem

80A 6 25 neque cum invidia tabescente iter habebō quoniam ista non erit particeps sapientiae

80A 6 26 multitudo autem sapientium sanitas est orbis terrarum et rex sapiens populi stabilimentum est

80A 6 27 ergo accipite disciplinam per sermones meos et proderit vobis

80A 7 1 sum quidem et ego mortalis homo similis omnibus et ex genere terreno illius qui prior finctus est et in ventre matris figuratus sum caro

80A 7 2 decem mensuum tempore coagulatus in sanguine ex semine hominis et delectamento somni conveniente

80A 7 3 et ego natus accepi communem aerem et in similiter factam decidi terram primam vocem similem omnibus emisi plorans

80A 7 4 in involumentis nutritus sum et curis magnis

80A 7 5 nemo enim ex regibus aliud habuit nativitatis initium

80A 7 6 unus ergo introitus est omnibus ad vitam et similis exitus

80A 7 7 propter hoc optavi et datus est mihi sensus et invocavi et venit in me spiritus sapientiae

80A 7 8 et praeposui illam regnis et sedibus et divitias nihil esse duxi in conparatione illius

80A 7 9 nec conparavi illi lapidem pretiosum quoniam omne aurum in conparatione illius harena est exigua et tamquam lutum aestimabitur argentum in conspectu illius

80A 7 10 super salutem et speciem dilexi illam et proposui pro luce habere illam quoniam inextinguibile est lumen illius

80A 7 11 venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa et innumerabilis honestas per manus illius

80A 7 12 et laetatus sum in omnibus quoniam antecedebat ista sapientia et ignorabam quoniam horum omnium mater est

80A 7 13 quam sine fictione didici et sine invidia communico et honestatem illius non abscondo

80A 7 14 infinitus enim thesaurus est hominibus quod qui usi sunt participes facti sunt amicitiae Dei propter disciplinae dona commendati

80A 7 15 mihi autem det Deus dicere ex sententia et praesumere digna horum quae dantur quoniam ipse et sapientiae dux est et sapientium emendator

80A 7 16 in manu enim illius et nos et sermones nostri et omnis sapientia et operum scientiae disciplina

80A 7 17 ipse enim mihi dedit horum quae sunt scientiam veram ut sciam dispositionem orbis terrarum et virtutes elementorum

80A 7 18 initium et consummationem et medietatem temporum et meditationem omnium morum mutationes et divisiones temporum

80A 7 19 anni cursus et stellarum dispositiones

80A 7 20 naturas animalium et iras bestiarum vim ventorum et cogitationes hominum
 differentias arborum et virtutes radicum
 80A 7 21 et quaecumque sunt absconsa et inprovisa didici omnium enim artifex docuit
 me sapientia
 80A 7 22 est enim in illa spiritus intellectus sanctus unicus multiplex subtilis mobilis
 dissertus incoinquinatus certus suavis amans bonum acutus qui nihil vetat benefacere
 80A 7 23 humanus stabilis certus securus omnem habens virtutem omnia prospiciens et
 qui capiat omnes spiritus intellegibiles mundos subtiles
 80A 7 24 omnibus enim mobilibus mobilior est sapientia adtingit autem ubique et capit
 propter suam munditiam
 80A 7 25 vapor est enim virtutis Dei et emanatio quaedam est claritatis omnipotentis
 Dei sincera et ideo nihil inquinatum in illa incurrit
 80A 7 26 candor est enim lucis aeternae et speculum sine macula Dei maiestatis et
 imago bonitatis illius
 80A 7 27 et cum sit una omnia potest et permanens in se omnia innovat et per nationes
 in animas sanctas se transfert amicos Dei et prophetas constituit
 80A 7 28 neminem enim diligit Deus nisi eum qui cum sapientia inhabitat
 80A 7 29 est enim haec speciosior sole et super omnem stellarum dispositionem luci
 comparata invenitur prior
 80A 7 30 illi enim succedit nox sapientiam autem non vincit malitia
 80A 8 1 adtingit enim a fine usque ad finem fortiter et disponit omnia suaviter
 80A 8 2 hanc amavi et exquisivi a iuventute mea et quaesivi sponsam mihi adsumere
 et amator factus sum formae illius
 80A 8 3 generositatem glorificat contubernium habens Dei sed et omnium Dominus
 dilexit illam
 80A 8 4 doctrix est enim disciplinae Dei et electrix operum illius
 80A 8 5 et si divitiae appetuntur in vita quid sapientiae locupletius quae omnia
 operatur
 80A 8 6 si autem sensus operatur quis horum quae sunt magis quam illa est artifex
 80A 8 7 et si iustitiam quis diligit labores huius magnas habent virtutes sobrietatem
 enim et sapientiam docet et iustitiam et virtutem quibus utilius nihil est in vita hominibus
 80A 8 8 et si multitudinem scientiae desiderat quis scit praeterita et de futuris aestimat
 scit versutias sermonum et dissolutiones argumentorum signa et monstra scit antequam fiant et
 eventus temporum et saeculorum
 80A 8 9 proposui ergo hanc adducere mihi ad convivendum sciens quoniam
 communicabit mecum de bonis et erit adlocutio cogitationis et taedii mei
 80A 8 10 habebō propter hanc claritatem ad turbas et honorem apud seniores iuvenis
 80A 8 11 acutus inveniar in iudicio et in conspectu potentium admirabilis ero et facies
 principum mirabuntur me
 80A 8 12 tacentem me sustinebunt et loquentem me respicient et sermocinante plura
 manus ori suo inponent
 80A 8 13 propterea habebō per hanc immortalitatem et memoriam aeternam his qui post
 me futuri sunt relinquam
 80A 8 14 disponam populos et nationes mihi erunt subiectae
 80A 8 15 timebunt me audientes reges horrendi in multitudine videbor bonus et in bello
 fortis
 80A 8 16 intrans in domum meam conquiescam cum illa non enim habet amaritudinem
 conversatio illius nec taedium convictus ipsius sed laetitiam et gaudium
 80A 8 17 haec cogitans apud me et commemorans in corde meo quoniam immortalitas
 est in cogitatione sapientiae
 80A 8 18 et in amicitia illius delectatio bona et in operibus manuum illius honestas sine
 defectione et in certamine loquellae illius sapientia et praeclaritas in communicatione sermonum

ipsius circuibam quaerens ut mihi illam adsumerem

80A 8 19 puer autem eram ingeniosus et sortitus sum animam bonam

80A 8 20 et cum essem magis bonus veni ad corpus incoinquinatum

80A 8 21 et ut scivi quoniam aliter non possum esse continens nisi Deus det et hoc

ipsum erat sapientiae scire cuius esset hoc donum adii Dominum et deprecatus sum illum et dixi ex totis praecordiis meis

80A 9 1 Deus parentum et Domine misericordiae tuae qui fecisti omnia verbo tuo

80A 9 2 et sapientia tua constituisti hominem ut dominetur creaturae quae a te facta est

80A 9 3 ut disponat orbem terrarum in aequitate et iustitia et in directione cordis

iudicium iudicet

80A 9 4 da mihi sedium tuarum adsitricem sapientiam et noli me reprobare a pueris tuis

80A 9 5 quoniam ego servus tuus et filius ancillae tuae sum homo infirmus et exigui temporis et minor ad intellectum iudicii et legum

80A 9 6 et si quis erit consummatus inter filios hominum si afuerit ab illo sapientia tua in nihilum computabitur

80A 9 7 tu me elegisti regem populo tuo et iudicem filiorum tuorum et filiarum

80A 9 8 dixisti aedificare templum in monte sancto tuo et in civitate habitationis tuae aram similitudinem tabernaculi sancti tui quod praeparasti ab initio

80A 9 9 et tecum sapientia quae novit opera tua quae et adfuit tunc cum orbem terrarum faceres et sciebat quid placitum esset oculis tuis et quid directum in praeceptis tuis

80A 9 10 mitte illam de sanctis caelis tuis et mitte illam a sede magnitudinis tuae ut mecum sit et mecum laboret et sciam quid acceptum sit apud te

80A 9 11 scit enim illa omnia et intellegit et deducet me in operibus meis sobrie et custodiet me in sua potentia

80A 9 12 et erunt accepta opera mea et disponam populum tuum iuste et ero dignus sedium patris mei

80A 9 13 quis enim hominum poterit scire consilium Dei aut quis poterit cogitare quid velit Dominus

80A 9 14 cogitationes enim mortalium timidae et incertae providentiae nostrae

80A 9 15 corpus enim quod corrumpitur adgravat animam et deprimit terrena inhabitatio sensum multa cogitantem

80A 9 16 et difficile aestimamus quae in terra sunt et quae in prospectu sunt invenimus cum labore quae in caelis sunt autem quis investigavit

80A 9 17 sensum autem tuum quis scivit nisi tu dederis sapientiam et miseris sanctum spiritum tuum de altissimis

80A 9 18 et sic correctae sunt semitae eorum qui in terris sunt et quae tibi placent didicerunt homines

80A 9 19 et per sapientiam sanati sunt

80A 10 1 haec illum qui primus finctus est patrem orbis terrarum cum solus esset creatus custodivit

80A 10 2 et eduxit illum a delicto suo et dedit illi virtutem continendi omnia

80A 10 3 ab hac ut recessit iniustus in ira sua per iram homicidii fraternitatis deperiit

80A 10 4 propter quem cum aqua deleret terram iterum sanavit sapientia per contemptibile lignum iustum gubernans

80A 10 5 haec et in consensu nequitiae cum se nationes contulissent scivit iustum et servavit sine querella Deo et in filii misericordia fortem custodivit

80A 10 6 haec iustum a pereuntibus impiis liberavit fugientem descendantem ignem in Pentapoli

80A 10 7 cuius in testimonium nequitiae fumigabunda constat deserta terra et incerto tempore fructus habentes arbores et incredibilis animae memoria stans figmentum salis

80A 10 8 sapientiam enim praetereuntes non tantum in hoc lapsi sunt ut ignorarent bona sed et insipientiae suae reliquerunt hominibus memoriam ut in his quae peccaverunt nec latere potuissent

80A 10 9 sapientia autem hos qui se observant a doloribus liberavit

80A 10 10 haec profugum irae fratris iustum deduxit per vias rectas et ostendit illi regnum Dei et dedit illi scientiam sanctorum honestavit illum in laboribus et conplevit labores illius

80A 10 11 in fraude circumvenientium illum adfuit et honestum illum fecit

80A 10 12 custodivit illum ab inimicis et a seductoribus tutavit eum et certamen forte dedit illi ut vinceret ut sciret quoniam omnium potentior est sapientia

80A 10 13 haec venditum iustum non dereliquit sed a peccatoribus liberavit illum descendit cum illo in foveam

80A 10 14 et in vinculis non dereliquit illum donec adferret illi sceptrum regni et potentiam adversus eos qui eum deprimebant et mendaces ostendit qui maculaverunt ipsum et dedit illi claritatem aeternam

80A 10 15 haec populum iustum et semen sine querella liberavit a nationibus quae illum conprimebant

80A 10 16 intravit in animam servi Domini et stetit contra reges horrendos in portentis et signis

80A 10 17 et reddidit iustis mercedem laborum suorum et deduxit illos in via mirabili et fuit illis in velamento diei et in luce stellarum nocte

80A 10 18 transtulit illos mare Rubrum et transvexit illos per aquam nimiam

80A 10 19 inimicos autem illorum demersit in mare et ab altitudine inferorum eduxit illos ideo iusti tulerunt spolia impiorum

80A 10 20 et decantaverunt Domine nomen sanctum tuum et victricem manum tuam laudaverunt pariter

80A 10 21 quoniam sapientia aperuit os mutorum et linguas infantium fecit dissertas

80A 11 1 direxit opera illorum in manibus prophetae sancti

80A 11 2 iter fecerunt per deserta quae non inhabitabantur et in locis secretis fixerunt casas

80A 11 3 steterunt contra hostes et de inimicis se vindicaverunt

80A 11 4 sitierunt et invocaverunt te et data est illis de petra altissima aqua et requies sitis de lapide duro

80A 11 5 per quae enim poenas passi sunt inimici illorum

80A 11 6 per haec cum illis deesset bene cum illis actum est

80A 11 7 nam pro fonte quidem sempiterni fluminis humanum sanguinem dedisti iniustus

80A 11 8 qui comminuerentur in traductione infantum occisorum dedisti illis abundantem aquam insperate

80A 11 9 ostendens per sitim quae tunc fuit quemadmodum tuos exaltares et adversarios illorum necares

80A 11 10 cum enim temptati sunt et quidem cum misericordia disciplinam accipientes scierunt quemadmodum cum ira iudicati impii tormenta paterentur

80A 11 11 hos quidem tamquam pater monens probasti illos autem tamquam durus rex interrogans condemnasti

80A 11 12 absentes enim et praesentes similiter torquebantur

80A 11 13 duplex enim illos acceperat taedium et gemitus cum memoria praeteritorum

80A 11 14 cum enim audirent per sua tormenta bene secum agi commemorati sunt Dominum

80A 11 15 quem enim in expositione prava proiectum deriserunt in finem eventus mirati sunt non similiter iustis faciens

80A 11 16 pro cogitationibus autem insensatis iniquitates illorum quod quidam errantes colebant mutos serpentes et bestias supervacuas inmisisti illis multitudinem mutorum animalium in

vindictam

- 80A 11 17 ut scirent quia per quae peccat quis per haec et torquetur
- 80A 11 18 non enim impossibilis erat omnipotens manus tua quae creavit orbem terrarum
ex materia invisibile inmittere illis multitudinem ursorum aut audaces leones
- 80A 11 19 aut novi generis ira plenas et ignotas bestias aut vaporem igneum spirantes
aut odorem fumi proferentes aut horrendas ab oculis scintillas emittentes
- 80A 11 20 quarum non solum laesura poterat illos exterminare sed et aspectus per
timorem occidere
- 80A 11 21 sed et sine his uno spiritu occidi poterant persecutionem passi ab ipsis factis
suis et dispersi per spiritum virtutis tuae sed omnia mensura et numero et pondere disposuisti
- 80A 11 22 multum enim valere tibi soli superat semper et virtuti brachii tui quis resistet
- 80A 11 23 quoniam tamquam momentum staterae sic ante te est orbis terrarum et
tamquam gutta roris antelucani quae descendit in terram
- 80A 11 24 sed misereris omnium quoniam omnia potes et dissimulas peccata hominum
propter paenitentiam
- 80A 11 25 diligis enim omnia quae sunt et nihil odisti horum quae fecisti nec enim
odiens aliquid constituisti
- 80A 11 26 quomodo autem posset aliquid permanere nisi tu voluisses aut quod a te
vocatam non esset conservaretur
- 80A 11 27 parcis autem omnibus quoniam tua sunt Domine qui animas amas
- 80A 12 1 bonus enim spiritus tuus est in omnibus
- 80A 12 2 propter quod hos qui exerrant partibus corripis et de quibus peccant
admonens adloqueris ut relicta malitia credant in te Domine
- 80A 12 3 et illos enim antiquos inhabitatores sanctae tuae terrae odiens
- 80A 12 4 quoniam odibilia tibi opera faciebant per medicamina et sacrificia iniusta
- 80A 12 5 et filiorum necatores sine misericordia et comestores viscerum hominum
devorationem et sanguinis a medio sacramento tuo
- 80A 12 6 et auctores parentum animarum inauxiliatarum voluisti perdere per manus
parentum nostrorum
- 80A 12 7 ut dignam perciperent peregrinationem puerorum Dei quae tibi omnium
carior est terra
- 80A 12 8 sed et his tamquam hominibus pepercisti et misisti antecessores exercitus tui
vespas ut illos paulatim exterminarent
- 80A 12 9 non quia inpotens eras in bello subicere impios iustis aut bestiis saevis aut
verbo duro simul exterminare
- 80A 12 10 sed partibus iudicans dabas locum paenitentiae non ignorans quoniam nequa
est natio illorum et naturalis malitia ipsorum et quoniam non poterat mutari cogitatio illorum in
perpetuum
- 80A 12 11 semen enim erat maledictum ab initio nec timens aliquem veniam dabas
peccatis illorum
- 80A 12 12 quis enim dicet tibi quid fecisti aut quis stabit contra iudicium tuum aut quis
in conspectum tuum veniet vindex iniquorum hominum aut quis tibi inputabit si nationes perierint
quas tu fecisti
- 80A 12 13 nec enim est alius Deus quam tu cuius cura est de omnibus ut ostendas
quoniam non iniuste iudicasti
- 80A 12 14 neque rex neque tyrannus in conspectu tuo inquirent de his quos perdidisti
- 80A 12 15 cum sis ergo iustus iuste omnia disponis ipsum quoque qui non debet puniri
condemnas exterum aestimas a tua virtute
- 80A 12 16 virtus enim tua iustitiae initium est et ob hoc quod omnium Dominus es
omnibus te parcere facis
- 80A 12 17 virtutem enim ostendis tu qui non crederis esse in virtute consummatus et hos
qui sciunt audaciam traducis

80A 12 18 tu autem dominator virtutis cum tranquillitate iudicas et cum magna
reverentia disponis nos subest enim tibi cum voles posse

80A 12 19 docuisti autem populum tuum per talia opera quoniam oportet iustum esse et
humanum et bonae spei fecisti filios tuos quoniam das locum in peccatis paenitentiae

80A 12 20 si enim inimicos servorum tuorum et debitos morti cum tanta cruciasti
adtentione et liberasti dans tempus et locum per quae possint mutari a malitia

80A 12 21 cum quanta diligentia iudicasti filios tuos quorum parentibus iuramenta et
conventiones dedisti bonarum promissionum

80A 12 22 cum ergo nobis disciplinam das inimicos nostros multipliciter flagellas ut
bonitatem tuam cogitemus iudicantes et cum de nobis iudicatur speremus misericordiam

80A 12 23 unde et illis qui in vita sua insensate et iniuste vixerunt per haec quae
coluerunt dedisti summa tormenta

80A 12 24 etenim in erroris via diutius erraverunt deos aestimantes haec quae in
animalibus sunt supervacua infantum insensatorum more viventes

80A 12 25 propter hoc tamquam pueris insensatis iudicium in derisum dedisti

80A 12 26 qui autem ludibriis increpationis non correpti sunt dignum Dei iudicium
experti sunt

80A 12 27 in his enim quae patiebantur moleste ferebant in quibus patientes
indignabantur per haec quos putabant deos in ipsis cum exterminarentur videntes illum quem olim
negabant se nosse Deum verum agnoverunt propter quod et finis condemnationis illis venit

80A 13 1 vani sunt autem omnes homines quibus non subest scientia Dei et de his quae
videntur bona non potuerunt intellegere eum qui est neque operibus adtendentes agnoverunt quis
esset artifex

80A 13 2 sed aut ignem aut spiritum aut citatum aerem aut gyrum stellarum aut nimiam
aquam aut solem et lunam rectores orbis terrarum deos putaverunt

80A 13 3 quorum si specie delectati deos putaverunt sciant quanto dominator eorum
speciosior est speciei enim generator haec omnia constituit

80A 13 4 aut si virtutem et opera eorum mirati sunt intellegant ab ipsis quoniam qui
haec constituit fortior est illis

80A 13 5 a magnitudine enim speciei et creaturae cognoscibiliter poterit horum creator
videri

80A 13 6 sed tamen adhuc in his minor est querella et hii enim fortassis errant Deum
quaerentes et volentes invenire

80A 13 7 etenim cum in operibus illius conversentur inquirunt et persuasum habent
quoniam bona sunt quae videntur

80A 13 8 iterum autem nec his debet ignosci

80A 13 9 si enim tantum potuerunt scire ut possent aestimare saeculum quomodo huius
Dominum non facilius invenerunt

80A 13 10 infelices autem sunt et inter mortuos spes illorum est qui appellaverunt deos
opera manuum hominum aurum et argentum artis inventionem similitudines animalium aut lapidem
inutilem opus manus antiquae

80A 13 11 aut si quis artifex faber de silva lignum rectum secaverit et huius docte eradat
omnem corticem et arte sua usus diligenter fabricet vas utile in conversatione vitae

80A 13 12 reliquias autem eius operis ad praeparationem escae abutatur

80A 13 13 et reliquum horum quod ad nullos usus facit lignum curvum et verticibus
plenum sculpat diligenter per vacuitatem suam et per scientiam artis suae figuret illud et adsimilet
illud imagini hominis

80A 13 14 aut alicui ex animalibus illud conparet perliniens lubrica et rubicundum
faciens fuco colorem illius et omnem maculam quae in illo est perliniens

80A 13 15 et faciat ei dignam habitationem in pariete ponens illud confirmans ferro

80A 13 16 ne forte cadat prospiciens illi sciens quoniam non potest se adiuvere imago
enim est et opus est illi adiutorio

80A 13 17 et de substantia sua et filiis suis et nuptiis votum faciens inquit non erubescit loqui cum illo qui sine anima est

80A 13 18 et pro sanitate quidem infirmum deprecatur et pro vita mortuum rogat et in adiutorium inutilem invocat

80A 13 19 et pro itinere petit ab hoc qui ambulare non potest et de acquirendo et de operando et de omnium rerum eventu petit ab eo qui in omnibus est inutilis

80A 14 1 iterum alius navigare cogitans et per feros fluctus incipiens iter facere ligno portante se fragilius lignum invocat

80A 14 2 illud enim cupiditas acquirendi excogitavit et artifex sapientia fabricavit sua

80A 14 3 tua autem pater gubernat providentia quoniam dedisti et in mari viam et inter fluctus semitam firmissimam

80A 14 4 ostendens quoniam potes ex omnibus sanare etiam si sine rate aliquis adeat

80A 14 5 sed ut non esset vacua sapientiae tuae opera propter hoc etiam exiguo ligno credunt homines animas suas et transeuntes mare per ratem liberati sunt

80A 14 6 sed ab initio cum perirent superbi gigantes spes orbis terrarum ad ratem confugiens remisit saeculo semen nativitatis quae manu tua erat gubernata

80A 14 7 benedictum est enim lignum per quod fit iustitia

80A 14 8 per manus autem quod fit maledictum et ipsum et qui fecit illud quia ille quidem operatus est illud autem cum esset fragile Deus cognominatus est

80A 14 9 similiter autem odio sunt Deo impius et impietas eius

80A 14 10 etenim quod factum est cum illo qui fecit tormenta patietur

80A 14 11 propter hoc et idolis nationum non erit respectus quoniam creaturae Dei in odium factae sunt et in temptationem animis hominum et in muscipulum pedibus insipientium

80A 14 12 initium enim fornicationis est exquisitio idolorum et adinventio illorum corruptio vitae est

80A 14 13 neque erant ab initio neque erunt in perpetuum

80A 14 14 supervacuitas enim hominum venit in orbem terrarum et ideo brevis illorum finis inventus est

80A 14 15 acerbo enim luctu dolens pater cito sibi filii rapti faciens imaginem illum qui tunc homo mortuus fuerat nunc tamquam deum colere coepit et constituit inter servos suos sacra et sacrificia

80A 14 16 deinde interveniente tempore convalescente iniqua consuetudine hic error tamquam lex custodita est et tyrannorum imperio colebantur figmenta

80A 14 17 hos quos in palam honorare non poterant homines propter quod longe essent e longinquo figura illorum adlata evidentem imaginem regis quem honorare volebant fecerunt ut illum qui aberat tamquam praesentem colerent sua sollicitudine

80A 14 18 provexit autem ad horum culturam et hos qui ignorabant artificis eximia diligentia

80A 14 19 ille enim volens placere illi qui se adsumpsit elaboravit arte sua ut similitudinem in melius figuraret

80A 14 20 multitudo autem adducta per speciem operis eum qui ante tempus tamquam homo honoratus fuerat nunc deum existimaverunt

80A 14 21 et haec fuit vitae humanae deceptio quoniam aut adfectui aut regibus deservientes homines incommunicabile nomen lapidibus et lignis inposuerunt

80A 14 22 et non sufficerat errasse eos circa Dei scientiam sed et in magno viventes inscientiae bello tot et tam magna mala pacem appellant

80A 14 23 aut enim filios suos sacrificantes aut obscura sacrificia facientes aut insaniae plenas vigiliis habentes

80A 14 24 neque vitam neque nuptias mundas iam custodiunt sed alius alium per invidiam occidit aut adulterans contristat

80A 14 25 et omnia commixta sunt sanguis homicidium furtum et fictio corruptio infidelitas turbatio et periurium tumultus bonorum

80A 14 26 Domini inmemoratio animarum inquinatio nativitatis inmutatio nuptiarum
inconstantia moechiae et inpuclitia

80A 14 27 infandorum enim idolorum cultura omnis mali causa est et initium et finis

80A 14 28 aut enim dum laetantur insaniunt aut vaticinantur falsa aut vivunt iniuste aut
periurant cito

80A 14 29 dum enim confidunt in idolis quae sunt sine anima male iurantes renoceri se
non sperant

80A 14 30 utraque ergo illis evenient digne quoniam male senserunt de Deo adtendentes
idolis et iniuste iuraverunt in dolo contemnentes iustitiam

80A 14 31 non enim iurantium est virtus sed peccantium poena perambulat semper in
iniustorum praevaricationem

80A 15 1 tu autem Deus noster suavis et verus es patiens et misericordia disponens
omnia

80A 15 2 etenim si peccaverimus tui sumus scientes magnitudinem tuam et si non
peccaverimus scimus quoniam apud te sumus computati

80A 15 3 nosse enim te consummata iustitia est et scire iustitiam et virtutem tuam radix
est immortalitatis

80A 15 4 non enim in errorem induxit nos hominum malae artis excogitatio nec umbra
picturae labor sine fructu effigies sculpta per varios colores

80A 15 5 cuius aspectus insensato dat concupiscentiam et diligit mortuae imaginis
effigiem sine anima

80A 15 6 malorum amatores digni qui spem in talibus habent et qui faciunt illos et qui
diligunt et qui colunt

80A 15 7 sed et figulus mollem terram premens laboriose fingit ad usus nostros
unumquodque vas et de eodem luto fingit quae munda sunt in usum vasa similiter et quae his sunt
contraria horum autem vasorum qui sit usus iudex est figulus

80A 15 8 et cum labore vanum deum de eodem fingit luto ille qui paulo ante de terra
factus fuerat et post pusillum se ducit unde acceptus est repetitus debitum animae quem habebat

80A 15 9 sed est illi cura non quia laboraturus est nec quoniam brevis illi vita est sed
concertatur aurificibus et argentariis sed et aerarios imitatur et gloriam praefert quoniam res
supervacuas fingit

80A 15 10 cinis est cor eius et terra supervacua spes illius et luto vilior vita illius

80A 15 11 quoniam ignoravit qui se finxit et qui inspiravit illi animam quae operatur et
qui insuflavit spiritum vitalem

80A 15 12 sed aestimaverunt ludum esse vitam nostram et conversationem vitae
conpositam ad lucrum et oportere undecumque etiam ex malo adquirere

80A 15 13 hic enim super omnes scit se delinquere qui ex terrae materia fragilia vasa et
sculptilia fingit

80A 15 14 omnes enim insipientes et infelices supra modum animae superbi sunt inimici
populi tui et imperantes illi

80A 15 15 quoniam omnia idola nationum aestimaverunt deos quibus neque oculorum
visus est ad videndum neque nares ad percipiendum spiritum neque aures ad audiendum nec digiti
manuum ad tractandum sed et pedes eorum pigri ad ambulandum

80A 15 16 homo enim fecit illos et qui spiritum mutuatus est is finxit illos nemo enim
sibi similem homo poterit deum fingere

80A 15 17 cum sit enim mortalis mortuum fingit manibus iniquis melior est enim ipse
his quos colit quia ipse quidem vixit cum esset mortalis illi autem numquam

80A 15 18 sed et animalia miserrima colunt insensate enim conparata his aliis sunt
deteriora

80A 15 19 sed nec aspectu aliquis ex his animalibus bona potest conspiciere effugit
autem Dei laudem et benedictionem eius

80A 16 1 propter hoc per his similia passi sunt digne tormenta et per multitudinem

bestiarum exterminati sunt

80A 16 2 pro quibus tormentis bene disposuisti populum tuum quibus dedisti concupiscentiam delectamenti sui novum saporem escam parans eis ortygometrām

80A 16 3 ut illi quidem concupiscentes escam propter ea quae illis ostensa et missa sunt etiam a necessaria concupiscentia averterentur hi autem in brevi inopes facti novam gustaverunt escam

80A 16 4 oportebat enim illis quidem sine excusatione supervenire interitum exercentibus tyrannidem his autem tantum ostendere quemadmodum inimici illorum exterminabantur

80A 16 5 etenim cum supervenit illis saeva bestiarum ira morsibus perversarum colubrarum exterminabantur

80A 16 6 non in perpetuum permansit ira tua sed ad correptionem in brevi turbati sunt signum habentes salutis ad commemorationem mandati legis tuae

80A 16 7 qui enim conversus est non per hoc quod videbat sanabatur sed per te omnium salvatorem

80A 16 8 et in hoc autem ostendisti inimicis nostris quia tu es qui liberas ab omni malo

80A 16 9 illos enim lucustarum et muscarum occiderunt morsus et non est inventa sanitas animae illorum quia digni erant ab huiusmodi exterminari

80A 16 10 filios autem tuos nec draconum venenatorum vicerunt dentes misericordia enim tua adveniēns sanabat illos

80A 16 11 in memoria enim sermonum tuorum examinabantur et salvabantur ne in altam incidentes oblivionem non possent tuo uti adiutorio

80A 16 12 etenim neque herba neque malagma sanavit illos sed tuus Domine sermo qui sanat omnia

80A 16 13 tu enim vitae et mortis habes potestatem et deducis ad portas mortis et reducis

80A 16 14 homo autem occidit quidem per malitiam animam suam et cum exhibit spiritus non revertetur nec revocabit animam quae recepta est

80A 16 15 sed tuam manum effugere impossibile est

80A 16 16 negantes enim nosse te impii per fortitudinem brachii tui flagellati sunt novis aquis et grandinibus et pluviis persecutionem passi et per ignem consummati

80A 16 17 quod enim mirabile erat in aqua quae omnia extinguit plus ignis valebat vindex est enim orbis iustorum

80A 16 18 quodam enim tempore mansuetabatur ignis ne conburerentur quae ad impios missa erant animalia sed ut ipsi videntes scirent quoniam Dei iudicio patiuntur persecutionem

80A 16 19 et quodam tempore in aqua super virtutem ignis ardebat ut iniquae terrae nationem exterminaret

80A 16 20 pro quibus angelorum esca nutristi populum tuum et paratum panem e caelo praestitisti illis sine labore omne delectamentum in se habentem et omnis saporis suavitatem

80A 16 21 substantia enim tua dulcedinem tuam quam in filios habes ostendebat et serviens uniuscuiusque voluntati ad quod quis volebat convertebatur

80A 16 22 nix autem et glacies sustinebant vim ignis et non tabescebant ut scirent quoniam fructus inimicorum exterminabat ignis ardens in grandine et pluvia coruscans

80A 16 23 hoc autem iterum ut nutrirentur iusti etiam suae virtutis oblitus est

80A 16 24 creatura enim tibi factori deserviens excandescit in tormentum adversus iniustos et lenior fit ad benefaciendum pro his qui in te confidunt

80A 16 25 propter hoc et tunc in omnia transfigurata omnium nutrici gratiae tuae deserviebant ad voluntatem horum qui a te desiderati sunt

80A 16 26 ut scirent filii tui quos dilexisti Domine quoniam non nativitatis fructus pascunt homines sed sermo tuus hos qui in te crediderint conservat

80A 16 27 quod enim ab igni non poterat exterminari statim ab exiguo radio solis calefactum tabescebat

80A 16 28 ut notum omnibus esset quoniam oportet praevenire solem ad benedictionem

tuam et ad orientem lucis tibi adorare
 80A 16 29 ingrati enim fides tamquam hibernalis glacies tabescit et disperiet tamquam
 aqua supervacua
 80A 17 1 magna enim sunt iudicia tua et inenarrabilia verba tua propter hoc
 indisciplinatae animae erraverunt
 80A 17 2 dum enim persuasum habent iniqui posse dominari nationi sanctae vinculis
 tenebrarum et longae noctis conpediti inclusi sub tectis fugitivi perpetuae providentiae iacuerunt
 80A 17 3 et dum putant se latere in obscuris peccatis tenebroso oblivionis velamento
 dispersi sunt paventes horrende et cum admiratione nimia perturbati
 80A 17 4 neque enim quae continebat illos spelunca sine timore custodiebat quoniam
 sonitus descendens perturbabat illos et personae tristes apparentes pavorem illis praestabant
 80A 17 5 et ignis quidem nulla vis poterat illis lumen praebere nec siderum limpidae
 flammae inluminare poterant illam noctem horrendam
 80A 17 6 apparebat autem illis subitaneus ignis timore plenus et timore percussi illius
 quae non videbatur faciei aestimabant deteriora esse quae videbantur
 80A 17 7 et magicae artis adpositi erant derisus et sapientiae gloriae correptio cum
 contumelia
 80A 17 8 illi enim qui promittebant timores turbationes expellere se ab anima languente
 hi cum derisu pleni timore languebant
 80A 17 9 nam et si nihil illos ex monstris perturbabat transitu animalium et serpentium
 sibilatione commoti tremebundi peribant et aerem quem nulla ratione quis effugere posset negantes
 se videre
 80A 17 10 cum sit enim timida nequitia dat testimonium condemnata semper enim
 praesumit saeva conturbata conscientia
 80A 17 11 nihil enim est timor nisi praesumptionis adiutorium proditio cogitationis
 auxiliorum
 80A 17 12 et dum ab intro minor est expectatio maiorem putat scientiam eius causae de
 qua tormentum praestat
 80A 17 13 illi autem qui inpotentem vere noctem et ab infimis et ab altissimis inferis
 supervenientem eundem somnum dormientes
 80A 17 14 aliquando monstrorum exagitabantur timore aliquando animae deficiebant
 traductione subitaneus enim illis et insperatus timor supervenerat
 80A 17 15 deinde si quicumque ex illis decidisset custodiebatur in carcere sine ferro
 reclusus
 80A 17 16 si enim rusticus quis erat aut pastor aut agri laborum operarius praeoccupatus
 esset ineffugibilem sustinebat necessitatem
 80A 17 17 una enim catena tenebrarum omnes erant conligati sive spiritus sibilans aut
 inter spissos ramos avium sonus suavis aut vis aquae decurrentis nimium
 80A 17 18 aut sonus validus praecipitarum petrarum aut ludentium animalium cursus
 invisus aut mugientium valida bestiarum vox aut resonans de altissimis montibus echo deficientes
 faciebat illos prae timore
 80A 17 19 omnis enim orbis terrarum limpido luminabatur lumine et non inpeditis
 operibus continebatur
 80A 17 20 solis autem illis superposita erat gravis nox imago tenebrarum quae
 superventura illis erat ipsi ergo sibi erant graviores tenebris
 80A 18 1 sanctis autem tuis maxima erat lux et horum quidem vocem audiebant sed
 figuram non videbant et quia non et ipsi per eadem passi erant magnificabant
 80A 18 2 et qui ante laesi erant quoniam non laedebantur gratias agebant et ut esset
 differentia donum petebant
 80A 18 3 propter quod igni ardentem columnam duces habuerunt ignotae viae et solem
 sine laesura boni hospitii praestitisti
 80A 18 4 digni quidem illi carere luce et pati carcerem tenebrarum qui inclusos

custodiebant filios tuos per quos incipiebat incorruptum legis lumen saeculo dari
80A 18 5 cum cogitarent iustorum occidere infantes et uno exposito filio et liberato in
traductionem illorum multitudinem filiorum abstulisti et pariter illos perdidisti in aquam validam
80A 18 6 illa nox ante cognita est a parentibus nostris ut vere scientes quibus
iuramentis crediderunt animaequiores essent
80A 18 7 suscepta est autem a populo tuo sanitas quidem iustorum iniustorum autem
exterminatio
80A 18 8 sicut enim laesisti adversarios sic nos provocans magnificasti
80A 18 9 absconse enim sacrificabant iusti pueri bonorum et iustitiae legem in
concordia disposuerunt similiter bona et mala percepturos iustos patri iam decantantes laudes
80A 18 10 resonabat autem inconveniens inimicorum vox et flebilis audiebatur planctus
ploratorum infantium
80A 18 11 simili autem poena servus cum domino adflictus et popularis homo regi
similia passus
80A 18 12 similiter ergo omnes uno nomine mortis mortuos habebant innumerabiles nec
enim ad sepeliendum vivi sufficebant quoniam uno momento quae erat praeclarior natio illorum
exterminata est
80A 18 13 de omnibus enim non credentes propter veneficia tunc cum fuit exterminium
primogenitorum sponderunt populum Dei se esse
80A 18 14 cum enim quietum silentium contineret omnia et nox in suo cursu medium
iter haberet
80A 18 15 omnipotens sermo tuus de caelo a regalibus sedibus durus debellator in
mediam exterminii terram prosilivit
80A 18 16 gladius acutus insimulatum imperium tuum portans et stans replevit omnia
morte et usque ad caelum adtingebat stans in terra
80A 18 17 tum continuo visus somniorum malorum turbaverunt illos et timores
supervenerunt insperati
80A 18 18 et alius alibi proiectus semivivus propter quam moriebatur causam
demonstrabat
80A 18 19 visiones enim quae illos turbaverunt haec praemonebant ne inscii quare mala
patiebantur perirent
80A 18 20 tetigit autem tunc et iustos temptatio mortis et commotio in heremo facta est
multitudinis sed non diu permansit ira
80A 18 21 properans enim homo sine querella propugnavit proferens servitutis suae
scutum orationem et per incensum deprecationem allegans restitit irae et finem inposuit necessitati
ostendens quoniam tuus est famulus
80A 18 22 vicit autem turbas non virtute corporis nec armatura potentiae sed verbo
vexatorem subiecit iuramenta parentum et testamentum commemorans
80A 18 23 cum enim iam acervatim cecidissent super alterutrum mortui interstetit et
amputavit impetum et divisit illam quae ad vivos ducebat viam
80A 18 24 in veste enim poderis quam habebat totus erat orbis terrarum et parentum
magnalia in quattuor ordinibus lapidum erant sculpta et magnificentia tua in diademate capitis illius
erat scripta
80A 18 25 haec autem his cessit qui exterminabat et haec extimuit erat enim sola
temptatio irae sufficiens
80A 19 1 impiis autem usque in novissimum sine misericordia ira supervenit
praesciebat enim et futura illorum
80A 19 2 quoniam ipsi cum reversi essent ut se ducerent et cum magna sollicitudine
praemisissent illos consequabantur illos paenitentia acti
80A 19 3 adhuc enim inter manus habentes luctus et deplorantes ad monumenta
mortuorum aliam sibi adsumpserunt cogitationem inscientiae et quos rogantes proiecerunt hos
tamquam fugitivos persequabantur

80A 19 4 ducebat enim illos ad hunc finem digna necessitas et horum quae acciderant memoracionem amittebant

80A 19 5 ut eam quae deerat tormentis replerent punitionem et populus quidem tuus mirabiliter transiret illi autem novam mortem invenirent

80A 19 6 omnis enim creatura ad suum genus ab initio refigurabatur deserviens tuis praeceptis ut pueri tui custodirentur in laesi

80A 19 7 nam nubis castra eorum adumbrabat et ex aqua quae ante erat terra arida apparuit et ex mari Rubro via sine impedimento et campus germinans de profundo nimio

80A 19 8 per quem omnis natio transivit quae tegebatur tua manu videntes mirabilia monstra

80A 19 9 tamquam equi enim depaverunt et tamquam agni exultaverunt magnificantes te Domine qui liberasti illos

80A 19 10 memores enim erant adhuc eorum quae in incolatu illorum facta fuerant quemadmodum pro natione animalium eduxit terra muscas et pro piscibus eructavit fluvius multitudinem ranarum

80A 19 11 novissime autem viderunt novam creaturam avium cum abducti concupiscentia postulaverunt escam epulationis

80A 19 12 in adlocutione enim desiderii ascendit illis de mari ortygometa et vexationes peccatoribus supervenerunt non sine illis quae ante facta erant argumentis per vim fluminum iuste enim patiebantur secundum suas nequitias

80A 19 13 etenim detestabiliorem inhospitalitatem instituerunt alii quidem ignotos non recipiebant advenas alii autem bonos hospites in servitutem accipiebant

80A 19 14 et non solum hoc sed et alius quis respectus erit illorum quoniam inviti recipiebant extraneos

80A 19 15 qui autem cum laetitia receperunt hos qui eisdem usi erant iustitiis saevissimis adflixerunt doloribus

80A 19 16 percussi sunt autem caecitate sicut illi in foribus iusti cum subitaneis cooperti essent tenebris unusquisque ostii sui transitum quaerebat

80A 19 17 in se enim elementa dum convertuntur sicut in organo qualitatis sonus inmutatur et omnia suum sonum custodiunt unde est aestimare et ex ipso certo visu

80A 19 18 agrestia enim in aquatica convertebantur et quaecumque erant natantia in terram transiebant

80A 19 19 ignis in aqua valebat supra suam virtutem et aqua extinguentis naturae obliviscebatur